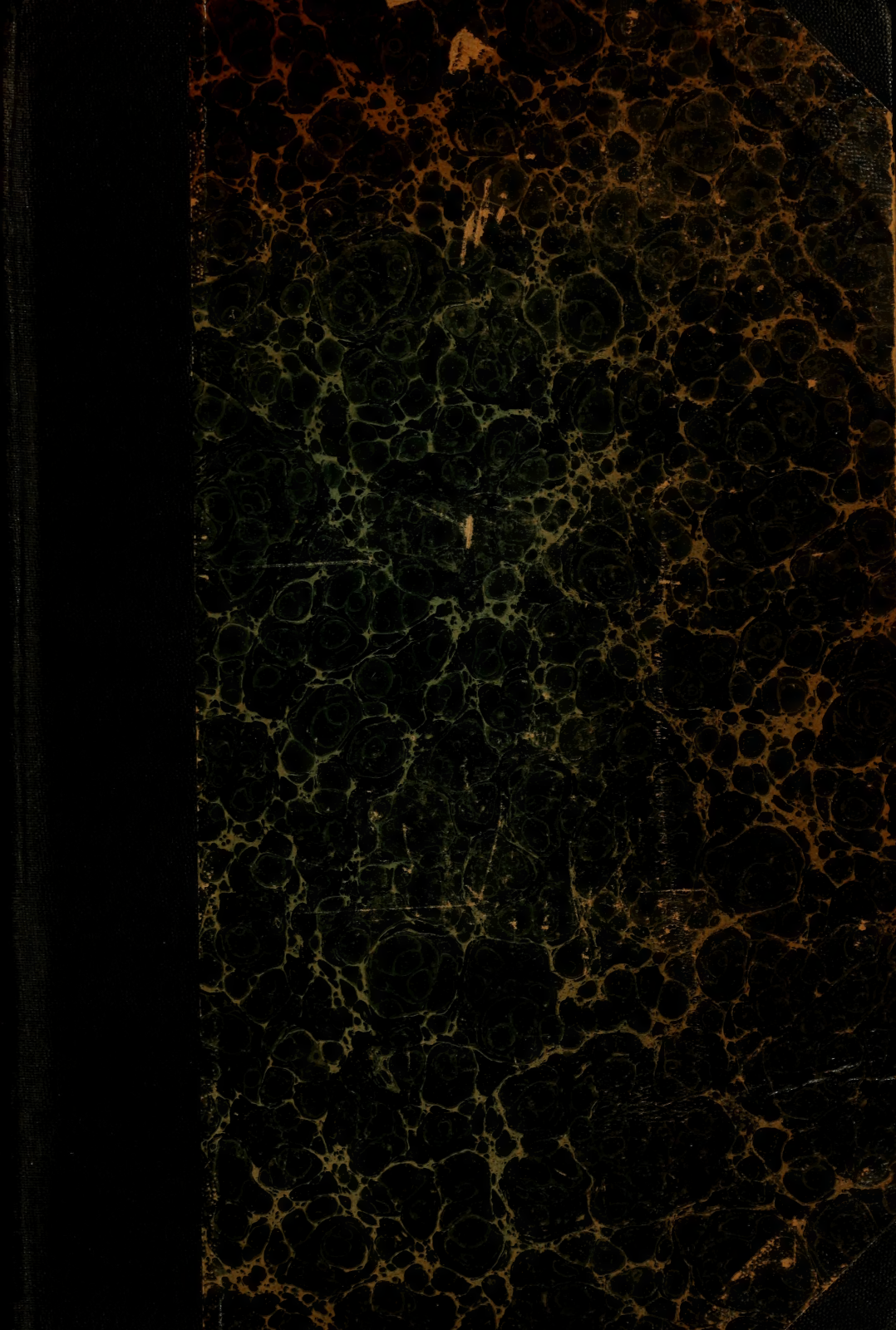
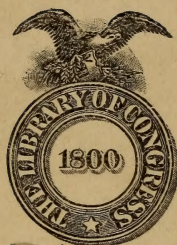

Class PA3487
Book .B5
1845

BIOΓΡΑΦΟΙ

VITARUM

SCRIPTORES GRAECI

MINORES

EDIDIT

ANTONIUS WESTERMANN

LITT. GR. ET ROM. IN UNIV. LIPS. P. P. O.

BRUNSVIGAE

SUMPTUM FECIT GEORGIUS WESTERMANN

MDCCCXLV.

BIOTAPOT

PA3487

B5

1845

VITARIUM

SCRIPTORES GRAECI

MINORES

393732

Am 18,

36

1845

BRUNNEN

BRUNNEN FACIT EXORDIUM WESTPHALIA

BRUNNEN

PRAEFATIO.

Plenus est sordium liber qui iam prodit, nihilo tamen secius, opinor, minime inutilis. Nec sordent pariter omnia, immo ple-
raque ex antiquis fontibus fluxerunt, neque nativum splendorem
prorsus omnem abstergere potuit sciorum hominum vel socor-
dia vel temeritas. Ut appareat, his quoque nonnihil posse pro-
ficere, qui recte uti sciat. Nescientibus uti via monstrari sane
poterat commentario; sed neque tironum in usum hic liber
editus est, neque ob alias causas licuit eundem onerare proluxa
rerum enarratione. Non prorsus tamen recusavi laborem com-
mentandi, iis praesertim locis, quorum aut emendatio aut defensio
sine explicationis instrumento non satis tuta esse videretur;
quanquam quo in hac re mihi constarem, fateor, non dedi ope-
ram. Praeterea propositum erat, originem atque fontes indagare,
ex quibus vitae istae prodissent, ac totius huius generis littera-
rum quasi historiam perscribere. Verum incepto destiti, veritus
ne in maiorem quam par esset modum liber excresceret. Sed
iam dicendum est de eo quod praestiterim aut certe praestare
voluerim. Vitarum graece scriptarum quicquid superesset praeter
Plutarchum, Diogenem, Philostratum eosque omnes, quorum aut
integra aut ampliora scripta exstant quosque maiores vitarum
scriptores appellare soleo, tanquam disiecta membra in unum
corpus componere iam dudum constitueram. Sed iacebat hoc
totum genus hucusque adeo neglectum, ut nisi novo librorum
ope quasi substructo fundamento non multum effici posse appa-
reret. Itaque iam abhinc annos quattuor coepi nova edendi

instrumenta circumspicere, librorum manu scriptorum catalogos excutere, doctorum virorum auxilium implorare. Neque spes mea falsa est; brevi enim in tantum crevit criticus apparatus, ut paucae restarent vitae, ad quas tractandas novis subsidiis prorsus destitutus essem. Si quid igitur praestiti, hoc sciant lectores maximam partem non mihi, sed eis deberi viris, qui molestum libros manu scriptos perlustrandi atque conferendi laborem mea caussa benevole susceperunt: quorum nomina infra suo quodque loco addidi. Sed neque aliorum officiosa mihi defuit voluntas; nam cum anno proximo tam speciminis edendi quam eruditorum existimationis explorandae caussa vitas Homeri, Sophoclis, Euripidis, Arati inseruissem *Annal. philolog. suppl. vol. IX. p. 485 — 532*, emendationes in easdem ad me miserunt A. Meinekius atque Th. Bergkii, viri clarissimi, quas in adnotationem recepi omnes adiectis auctorum nominibus. Denique ut inchoatum opus perficerem animum addidit adhortatio amicorum, quorum plurimum apud me valet auctoritas; eisdem petentibus, ut ex Suida reciperem quicquid apud illum legeretur ad historiam litterariam pertinens, quod ipse quoque ante molitus eram, obtemperandum esse duxi, opus operosum sane ac plenum taedii, sed haud inutile et gratum iis omnibus facturum, quibus neque Oxoniensis neque novissima Halensis praesto esset Suidae editio: quorum numerum satis magnum esse suspicari licet. Accessit quod sic demum licuit ordinis aliquam et propemodum integritatis speciem ementiri; sponte enim quos convocavi eruditorum hominum concilium pro generis litterarum, in quo quisque laboravit, diversitate in octo partes discedebat, quarum prima continentur epici poetae, altera lyrici, tertia tragici, quarta comici, quinta historiae scriptores, sexta oratores cum sophistis atque grammaticis, septima philosophi, octava medici. Maiorem in molem sic, quam ipse exspectaveram, materies excrevit; ut quaedam recidenda rursus essent, quae sine damno omitti posse viderentur, e quibus omnium minime desiderabunt lectores sordes Aesopicas atque ineptam vitam Secundi philosophi, quam ex cod. Guelferbyt. cum Demophili et Democratis sententiis primus edidit J. A. Schierius Lips. 1754, repeti curavit J. Conr. Orellius in *Opuscc. gr. sent. et moral. vol. I.* Ceterum in reficiendis his vitarum scriptoribus

id maxime sequutus sum, ut primum verba ad libros manu scriptos, qui optimi esse viderentur, si fieri posset restituerem, libri ubi deficerent, ad coniecturam decurrerem, aliorum emendationes diligenter conquisitas ac meas, quae quidem proxime ab ipsa veritate abesse viderentur, protenus in textum reciperem, dubias in adnotationem reiicerem, desperatos locos intactos atque integros relinquerem. Unum est quod excusationis indiget. Scilicet quas ipse feceram coniecturas ut meas omnes protuli, etiam eas quae aliorum interim in medium prolatis emendationibus non comprobatae solum, verum etiam praereptae mihi essent, quanquam appositis nominibus eorum qui in eandem mecum sententiam inciderunt. Quod etsi iure meo feci, tamen nunc demum sentio quod mihi ipsi imprudens facesserim periculum. Ac sane poenitet me istius imprudentiae. Non deerunt enim qui de rei veritate dubitent. Quam suspicionem diluere non possum nisi fide mea interposita. Quanquam, ut fatear, non tanti res est, de qua movere suspicionem operae pretium esse videatur; nam illae omnes emendationes eiusmodi sunt, in quas qui sapit sponte quisvis facile incidat.

Restat ut exponam de apparatu meo critico et notas explicem, quibus in adnotatione significavi libros manu scriptos. Quod sic instituiam, ut sequar vitarum singularum ordinem.

Liber primus.

I. Homeri.

1. Herodoti quae dicitur. Collati sunt **R^{ab} ABPML. f.** Horum priores duo Parisini sunt, **R^a 3020.** saec. XV. Schweighaeuseri (Pg), **R^b 2766.** saec. XIII. in meum usum collatus ab *E. Millero* cum ed. Francof. 1608, omnium praestantissimus; **A** Amstelodamensis Schweighaeuseri; **B** Barroccianus Barnesii, diligentius iterum excussus ab Jo. Reinoldio, cuius vitae Herodoteae editionem (Eton. 1752. 4) Gottinga misit ad me *F. G. Schneidewinus*; **P** Palatinus, cuius lectiones ad editionis suae marginem apposuit God. Jungermannus; **M** Monacensis 333. saec. XV. a *G. Thoma* meum in usum collatus cum ed. Schweighaeuseri; **L** Lipsiensis bibl. acad.

1275. Et huius quidem duae partes sunt: altera recentior in ipso medio volumine, integram vitam continens; hanc simplici **L** significavi, nonnunquam **L^a**, quo ab altera parte dignoscerem. Haec enim, **L^b**, illa aliquanto antiquior, sed circa initium attrita, codicis fol. 1. adverso et 2. recto continetur, inscripta *Ὅμηρον στίχοι οὗς ἐπὶ ταῖς πόλεσιν διατρέβων ἔλεγε*, nec inest quicquam praeter versus qui leguntur vit. capp. 9. 11. 14. 16. 17. 20. 22. 30. 31. 32. 33. Hinc paucula olim enotavit St. Berglerus, sed non accurate omnia (velut c. 31, ubi *οἶκον ἀέξει* non habet liber). Deinde hac parte usus est G. Hermannus ad hymnos Homericos. Ego eandem rursus et priorem primus, quod sciam, contuli. Denique **f** est Florentina sive princeps Homeri editio a. 1488, cuius in praefatione praeter alia inest ipse vita Herodotea. Hanc quoque ipse contuli.

2. Duarum quae Plutarcho tribuuntur vitarum prioris est initium. Reliqua ad vitam Homeri nihil pertinentia, ut et alteram totam, quippe in eis quae ad Homeri vitam pertinent cum no. 5. plerumque concinentem, praetermisi. Usus sum libro **G** Guelferbyitano Gud. gr. 23. saec. XV. Hunc et Homeri editionem principem (**f**), quae hanc quoque vitam habet in praefatione, ipse contuli.

3. Proculi. Collati sunt **EVML. a**. Primum edidit nulla libri, e quo deprompsit, facta mentione Leo Allatius in libro de patria Homeri LB. 1640 (**a**): hinc transiit in Gronovii thes. X. p. 1698 et in Homerum Barnesii: plenior deinde edidit ex codice bibl. S. Laurentii Escorialensi (**E**), adhibitis simul lectionibus codicis bibl. S. Marci Veneti 454. saec. X. (**V**) ab J. P. Siebenkeesio, sed admodum negligenter collati, Th. Chr. Tychsenius cum Heynii adnotationibus in Bibl. f. alte Lit. u. Kunst, fasc. 1. Gott. 1786. ined. p. 7—12. Venetum iterum tractavit F. Thierschius, eiusque ut et libri Monacensis 111. saec. XV. (**M**) lectiones protulit in Act. philol. Monac. 2. p. 576—578. Eundem denique Venetum denuo contulit J. Bekkerus (**b**) ex eoque correctam edidit vitam Proculi in praef. ad Schol. in Hom. Iliad. 1825, nonnullis Thierschii erroribus notatis. Sed Monacensis quoque Thierschiana collatio ab ea, quam in meum usum confecit G. Thomas, haud paucis locis

discrepat; quod quo magis appareret, Thomae lectionibus a Thierschio omissis vel ab eis, quas ille protulit, discrepantibus signum * apposui.

4. Adhibiti sunt **PCLMR. aw**. Horum **P** est Palatinus XL. 146, a. saec. XIV, et is quidem vitas 4. et 5. nonnullis omissis in unam contractas habet: contulit **L. Kayserus**. **C** Parisinus 2556. saec. XIV, ex quo hanc vitam nuper edidit J. A. Cramerus in Anecd. Paris. t. 3. p. 97. **L** Lipsiensis bibl. acad. 1275. fol. 1, a me collatus primum. **M** Monacensis 111. saec. XV: contulit **G. Thomas**. **R** Vratislaviensis bibl. Rehdigeranae 6, totus fere cum Monacensi consentiens: contulit **C. F. Kampmannus**. Neque pro libris non habendae sunt eiusdem vitae editiones L. Allatii in libro de patria Homeri (**a**) et Ev. Wassenberghii in paraphrasi gr. Iliad. lib. 1. et 2. Franeq. 1783 (**w**), quorum ille sequutus est Parisinum codicem 610 (?), hic Leidensem.

5. Usus sum libris **PLMN. aw**, et quidem **P** Palatino (vid. ad vit. 4), **L** Lipsiensi (vid. ad vit. 1. et 4), priore admodum attrito, **M** Monacensi 111, **N** Monacensi 311, utroque collato a **G. Thoma**. Praeterea **a** est editio L. Allatii, qui usus est cod. Parisino 553 (?), **w** E. Wassenberghii.

6. Deprompta est ex Iriartii catal. mss. gr. bibl. Matrit. p. 233 atque ex cod. Matritensi 67 (**J**) descripta.

7. Hesiodi et Homeri certamen, quod vulgo dicitur, a Lesche quodam compositum, si vera est C. Goettlingii coniectura (ed. Hesiod. 2. p. XXIII) ex Plut. sept. sap. conv. 10 ducta, ex unico qui restat, ut videtur, libro Parisino edidit Henr. Stephanus Paris. 1573 (**s**): hinc transiit, ut mittam alios, in Homerum Barnesii (**b**) et Hesiodum Boissonadii, quo uti mihi non licuit, atque Goettlingii (**g**). Et hic quidem, quoniam Stephani editione non ipse usus est, neque recte de Barnesii lectionibus ad marginem adscriptis iudicavit, nonnunquam lapsus est.

II. Hesiodi.

1. Proculi. Sequutus sum Goettlingii recensionem, quae maxime nititur libro Vaticano. Adhibiti sunt libri **VTHNCD. PMGt**.

Horum **V** est Vaticanus 1409. saec. XIV. Goettlingii, **T** Taurinensis B. III, 16. saec. XV. eiusdem, **H** Palatinus Commelini, **N** Neapolitanus Boissonadii, **C** Parisinus 2833. Gaisfordi, **D** Parisinus 2763. eiusdem, uterque saec. XV.; **P** Parisinus 2758. saec. XIV. in meum usum excerptus ab **E. Millero**, **M** Monacensis 334. saec. XV. descriptus a **G. Thoma**. Et hi duo quidem decurtati sunt ac parvi pretii, sed praestat **P**, ex ipso Proculo, ut videtur, excerptus, multis omis- sis, reliquis modo in brevius contractis, modo in latiore speciem distractis; contra **M** excerptus est ex Jo. Tzetzae commentario (**t**), qui neque ipse omittendus erat, quoniam eius auctoritate saepe numero confirmantur lectiones codicis Vaticani. Denique **G** Genevensem Tzetzae librum mea caussa contulit **J. Adertus**. Edidit Tzetzae commentarium Gaisfordus poet. minor. t. 2. p. 14 sqq.

III. Apollonii. Collati sunt ad

1. **P** Parisinus 2727. saec. XV, **R** Parisinus 2846. saec. XV, uterque ab **E. Millero**, ad

2. **V** Vratislaviensis bibl. Rehdigeranae 63. saec. XV. (quo usus iam est Wellauerus) a **C. F. Kampmanno**.

IV. Arati.

1. Edidit primum P. Victorius cum Hipparchi, Achillis Tatii aliorumque in Aratum commentariis Flor. 1567, quo libro uti non licuit; hinc D. Petavius in Uranolog. Paris. 1637. p. 268 sq., denique J. Th. Buhlius in Arati sui t. 2. 1801. p. 429—433. Auctorem Tatium nominat Menagius ad Diog. Laert. 1, 50. et 51, eo credo in errorem inductus, quod in editione Victorii Achillea antecedunt. Usus sum libro **M** Monacensi 89. saec. XV, a **G. Thoma** collato cum ed. Petavii, praetereaue lectionibus nonnullis ab Holstenio e suo codice (**H**) excerptis.

2. Edidit ex libro Matritensi 61 (**J**) Const. Lascaris manu a. 1465 scripto Iriartius in catal. codd. gr. bibl. Matr. p. 202, repetiit Buhlius l. l. p. 442.

3. Ediderunt ex libro Barocciano (**B**) Ruhnkenius ad Callimach. 1. p. 590 sq. Ern., ex Matritensi 67. (**J**) Iriartius l. l. p. 239, denique Buhlius l. l. p. 444, qui et ipse ibid. p. 379 ex libro Vindobonensi 142. saec. XV. (**V**) lectiones protulit potiores a Grodeckio enotatas. Praeterea adhibui latinam eiusdem vitae interpretationem, quam ex alio libro Matritensi „tquam dominantis illo saeculo graecarum litterarum inscitiae certissimum indicem et rudis, absurdae, deridendae interpretationis specimen praeclarissimum“ edidit Iriartius l. l. p. 241.

4. Haec est vita inde ab Aldo (**a**) Arati editionibus praeponi solita. Ego usus sum libro Palatino XL. 111, b (**P**), quem contulit *L. Kayserus*, nec spernendas esse duxi lectiones nonnullas ex Matritensi 61. (**J**) mutilo (abrumpit enim v. 18. voc. *ῥάψαντι*) ab Iriartio l. l. p. 203 enotatas.

V. Nicandri.

Dedi ex recensione J. G. Schneideri ed. Theriac. Lips. 1816, qui usus est libro Gottingensi (**G**) et scripturae diversitate editionis Coloniensis a. 1530 (**C**) margini adscripta. Accessit Monacensis 494. saec. XVI. (**M**) mea caussa a *G. Thoma* cum ed. Schneideri collatus.

VI. Oppiani.

Huius vitae prosa oratione scriptae, de quibus nonnulla accurate disputavit F. Petrus in progr. schol. Ciz. 1840, mirifice inter se et concinunt et discrepant. Ex omnibus unam confecit J. G. Schneiderus ed. Opp. 1. p. XXVI, quo velut indicem haberet, ad quem lectionis varietatem referret. Ego vero, quo molestam evitarem earundem rerum repetitionem, duas certe distinctas recensione, quarum prima continetur libris **i. RM^{ab} S. at.** altera **P^{ab}**.

1. dedi ex **i** Juntina a. 1515, quae narrationem praebebat omnium simplicissimam, quanquam, cum nullus omnino liber hac parte non interpolatus sit, primam manum restitui posse plane desperandum est. Accesserunt **R** Regius Parisinus Schneideri 2735, ut videtur, saec. XIV; Schneiderus enim duobus quidem usus est, sed immemor promissi (p. XI) utrumque in

var. lect. distinxit ab initio tantum. **M**^a Monacensis 134. saec. XV. s. XVI, **M**^b Monacensis 152. saec. XVI, qui praestat altero: utrumque in meum usum cum ed. Schneideri contulit *G. Thomas*. **S** Sylburgii liber, eiusdem et cuius postea fuit Cunr. Rittershusii nomine inscriptus: deinde in manus venit Ch. G. Schwarzii, prof. Altorfini, nunc est in bibl. Dresdensi D 27: ipse contuli. Vitam hinc ediderat Rittershusius in prolegg. ad Opp. 1597. Denique **a** est Aldina a. 1517, **t** Adr. Turnebi editio Paris. 1555, qua ipsa uti non licuit: varias lectiones suppeditavit farrago Schneideri.

2. Referta est haec recensio interpolationibus: quod quo magis appareret et ut extrema quaeque uno quasi conspectu repraesentarentur, sequutus sum librum maxime interpolatum **P**^b Palatinum minorem Rittershusii. Qui maior est eidem Palatinum, **P**^a, nunc XL. 87, b, mea caussa denuo contulit *L. Kayserus*.

3. Constantini Manassis. Edidit primus ex libro **A** Parisino 2129 (?) Erasm. Windingius cum Eutecni paraphrasi Hafn. 1702. Ex eodem libro deinde lectiones quasdam protulit Dorvillius in Misc. obs. t. 4. p. 376. Iterum ex libro Parisino 2737 dedit J. N. Belinus de Ballu in edit. Cyneget., Argentor. 1786. p. XL sq., adiectis nonnullis lectionibus ex eodem, ut videtur, quo usus erat Windingius, libro excerptis.

VII. Dionysii.

Initium est scholiorum in Dionysium. Excerpsi lectiones prolatas obscurius aliquanto a G. Bernhardy ed. Dion. p. 976 ex **M** Monacensi 283. saec. XVI, iterum meum in usum collato a *G. Thoma*, **V** Vindobonensibus, **P** Parisiensi 2218 (?), **H** Huetiano, quibus accessit novus **N** Monacensis 334. saec. XVI, item a *Thoma* excussus.

Liber secundus.

I. Pindari.

1. Eustathii vitam, quae pars est prooemii commentariorum Pindaricorum, primus edidit in Eustathii Opuscul. Th. L. F.

Tafelius, Francof. 1832. p. 57—60, iterum in singulari ed. prooemii F. G. Schneidewinus, Gott. 1837. p. 14—25. Quae in eadem versificata vita legitur §. 30, iam prodiit in Romana Pindari ed. a. 1515, iterum in ed. A. Boeckhii t. II. P. 1. p. 6, qui usus est libris **R**^{acd} Rehdigerano tripartito, **G** Gotttingensi, **M** Mosquensi.

2. Primus edidit J. G. Schneiderus ex **R**^a Rehdigerano post praefationem Theriacorum Nicandri p. XV, deinde Boeckhii l. I. p. 9, nuperrime eodem rursus ex libro C. E. C. Schneiderus in Apparatus Pindarici supplem. ex codd. Vratisl. 1844. p. 44 sq. (vid. Addenda nostra).

3. Thomae Magistri. Edidit primum Aldus a. 1513, novissime Boeckhii l. I. p. 4. libris usus, quibus antea, **R**^{cd}**GM** (vid. ad vit. 1). Ego adhibui **A** Genevensem nullius fere pretii, collatum mea caussa cum ed. stereot. ab *J. Aderto*.

Liber tertius.

I. Aeschyli.

Collati sunt **ABCD OGLMNS. Tar.** Si quae est vita ex qua de totius huius litterarum generis origine ac ratione coniectura fieri possit, haec est vita Aeschyli. Scilicet grammatici non contenti eis, quae de cuiusque scriptoris rebus atque vita exarata invenerunt, alii alia pro sua quisque eruditione addiderunt, non quo inchoatum opus perficerent, sed prout occasio esset adnotandi, alieno saepe loco et quemcunque concederent librorum margines, rerum ac verborum ordinis plerumque nulla ratione habita. Librarii vero de rerum ac verborum ordine et ipsi parum solliciti oppletis his marginibus ita usi sunt, ut quo quidque loco adnotatum repperissent continuo in ipsum textum reciperent. Sic factum est, ut harum vitarum pleraeque sensim in rudem fragmentorum congeriem indigestamque rerum farra- ginem excrescerent. In aliis, velut oratorum Plutarcheis, coniectura demum, quanquam satis ea probabili, hoc licet assequi: in hac vita Aeschyli ipsi libri docent. Quod ut magis etiam in oculis incurreret, interpolationes maiores omnes hic quidem non in adnotationem reiiciendas, sed in ipsum textum cancellis additis

recipiendas esse existimavi. Atque omnium quidem minime interpolati sunt libri **AB**, maxime **OGS**, reliqui sic, ut nullum esse appareat aliqua certe interpolationis labe non insignem. **A** est Parisinus nescio quis, cuius lectiones ex Ez. Spanhemii adversariis edidit C. G. Hauptius in Annal. philol. suppl. vol. I. p. 220 sqq. **B** Parisinus 3521. saec. XV, cuius lectiones ex Needhami exemplari descriptas ab Askewio adhibuit S. Butlerus. **C** Cantabrigiensis primus, saec. XIII. s. XIV, ex Atho monte emptus a R. Meadio, et **D** Cantabrigiensis secundus, saec. XIV. s. XV, uterque collatus a Butlero. **O** Oxo-niensis, quo usus est Th. Stanleius. **G** Guelferbytanus Gud. gr. 88. saec. XV, in meum usum cum ed. Weigeliana collatus a C. Schoenemanno. **L** Lipsiensis bibl. urb. 1. saec. circ. XV: hunc ipse contuli. **M** Monacensis 565. saec. XVI. mutilus et **N** Monacensis 486. saec. XVI, cum Lipsiensi ad verbum fere consentiens: utrumque mea caussa ad ed. Bothii excussit G. Thomas. **S** Stanleii libri nescio qui, quibus ille in extrema vitae parte usus est, cum Guelferbytano haud paucis locis consentientes. Denique **a** Aldinam a. 1518 et **r** Fr. Robortelli editionem a. 1552 ipse contuli, item **T** (debebam dare **t**) edit. Adr. Turnebi Paris. 1552. certe absoluto demum opere (cf. Add.).

II. Sophoclis.

Collati sunt **SPJRB**. Hanc in Annal. philol. suppl. vol. IX. p. 512 sqq. talem protuli, qualem librorum, qui tunc suppetebant, rationes poscere videbantur. Nam cum in Demetrii Triclinii recensione, inde ab Adr. Turnebo (1553) per omnes editiones pervulgata, teste Brunckio additum esset lemmati *διωρ-θώθη δὲ παρὰ τοῦ σοφωτάτου Μαιστρου*, quem Thomam esse Magistrum dubitare non patiuntur ab eodem grammatico correctae vitae Pindari, Aristophanis, Euripidis, indagandos esse duxi libros, si qui essent, ipso Thoma antiquiores. Atque opportune sane cecidit, quod satis antiqui libri **P** Parisini 2794. saec. XIII. lectiones a Brunckianis discrepantes mea caussa descripserat E. Millerus, eiusque simillimi et propemodum gemini **J** Jenensis, quem item saec. XIII. s. XIV. esse credunt

(vid. J. F. Heusingeri spec. obss. crit. in Aiac. et Electr. Soph. ex collatione codicis ms. Jen. 1745, cf. Erfurdtii praef. ad Sophoclis Electram p. VII sqq.), cum ed. Stephani collati **H. Weissenbornius**. Hos igitur libros maxime sequutus pristinam manum, licet a vitiis minime liberam, cum his ipsis repetere satius ducebam quam Thomae quae videbantur quantumvis speciosa commenta repetere. Sed ab incepto revocavit me ad quem interea delatus eram liber **S** Parisinus 2712. saec. XIII, omnium antiquissimus, ut aiunt, atque praestantissimus, quem cum Brunckius quoque hic illic inspexisset, diligenter nuper excussit L. de Sinner: hic enim ad eiusdem fidem, adiecta scripturae diversitate, vitam Sophoclis cum Trachiniis edidit Paris. 1839, quam editionem subministravit mihi *F. G. Schneidewinus*. Hinc demum intellexi, non omnia ea, quibus vulgata scriptura differt a libris **PJ**, tanquam correctiones Thomae imputanda esse; pleraque enim iam praestat **S**, illo ut videtur aliquantum antiquior; sed ita tamen rursus idem in multis cum **PJ** concinit, ut medium quasi locum inter utramque recensionem tenere videatur. Itaque licet haud appareret, unde enata esset recensio quam praebent **PJ**, reliquis duabus multo rudior atque incomptior, nec prorsus vana esset suspicio, hanc ipsam antiquiorem, eam vero, quam praebet **S**, item ab aliquo grammatico demum correctam esse, tutius tamen visum est, nunc quidem hunc maxime librum sequi, donec certius quid de ea re doceret et eiusdem nova et aliorum librorum nondum adhibitorum collatio. Praeterea vulgatam exhibet **R** Parisinus 1711. saec. XV. ab *E. Millero* meum in usum cum ed. Brunckii collatus, quocum Turnebi editio ad verbum pene congruit (cf. Add.); **B** Brunckii liber, cuius ille aliquoties mentionem iniecit, quo pertineat non satis liquet.

III. Euripidis.

1. Tribus constat partibus. Usus sum libris **A HV**. Ac prima quidem, v. 1 — 41, exstat in **A** libro bibl. collegii Ambrosiani Mediolanensis, unde primum edidit P. Elmsleius ad calcem Baccharum 1821. Deinde repertus est **P** Parisinus bibl. S. Genovevae, qui praeter hanc ab initio mutilam (inc. v.

14. *οἱ δὲ τὰ μέλη*) alteram quoque continet v. 42 — 80. Hinc totam protulit J. P. Rossignolius in *Journal des Savans* 1832. p. 240—244, alteram partem repeti curaverunt Gu. Dindorfius in *Annal. philol. suppl. vol. I. p. 539 sq.* et F. G. Welckerus in *Mus. Rhen.* 1833. I. p. 297—299. Tota item exstat in **II** Hauniensi 3549. saec. XIV v. XV. ab initio aliquantum attrito. Sed in hoc cum in priore parte multis locis discrepet et aliquanto brevior sit, tum in altera parte, quam tertio loco separatim posui v. 81—118, prorsus alia est. Hinc edidit O. D. Blochius in *Friedemanni et Seebodii Miscell. crit. I. 1822. p. 394—396.* Prorsus cum hoc conspirat **V** Vindobonensis 119, ex quo tanquam nondum editam eandem vitam protulit E. Zimmermannus in *Diar. scholast.* 1828. II. no. 2. Praeterea in eodem Hauniensi libro eiusdem vitae excerptum continetur: hoc dixi **II**^b, integrioris vitae exemplar, ubi ambo congruunt, **II**^a. Singulas partes, sed spreto apographo Hauniensi, A. J. E. Pflugk-kius quoque edidit in *Eurip. t. I. p. LXVIII sqq.* (cf. *Add.*).

2. Thomae Magistri. Usus sum libro **M** Monacensi 500. saec. XVI, quem cum ed. Barnesii contulit *G. Thomas*.

IV. Lycophonis.

1. Isaacii Tzetzae est schol. in *Lyc. t. I. p. 263* ed. Muel-leri. Habuit ille libros **C** Cizensem saec. XV, **V**^{abc} Vitebergenses tres, quorum primus omnium praestantissimus est saec. XII. v. XIII, alter XV. v. XVI, tertius XVI. Ego vero adhibui **M** Monacensem 241. saec. XV. a *G. Thoma* cum ed. Muelleri collatum.

Liber quartus.

I. Aristophanis.

1. Inde ab Aldo (**a**) saepe numero editam dedi ex recensione F. Duebneri in *Schol. gr. in Arist. Paris. 1842.* Usus ille est libris **V** Veneto bibl. S. Marci 474. et **B** Regio Parisino 2820. saec. XIV. In eisdem legitur *ἄλλως*, seorsim edita a Duebnero p. XXVIII; sed hanc cum nihil aliud esse nisi priorem decurtatam intelligerem, utramque iunxi ita, ut litteris

V^bR^b significarem epitomatores Venetum et Parisinum, hunc tamen **R^a**, ubi cum ipso **R** convenit.

2. Thomae Magistri. Item dedi ex recensione Duebneri, qui usus est **R** Regio Parisino (vid. ad vit. 1), **KL** Laurentianis Dindorfii, plut. XXXI. 4. et 13, ad quos accessit meus **M** Monacensis 137. saec. XV. cum ed. Boissonadii a *G. Thoma* collatus. Quem addidi tractatum de comoedia, nuperrime ediderant cum aliis eiusdem generis A. Meinekius com. gr. fragm. vol. I. p. 535 sqq. et ex Dindorfii recensione Duebnerus l. I. p. XIV sqq.

XCIH. Theocriti.

Collati sunt libri **G** Genevensis et **V** Vindobonensis phil. gr. 258, ille cum ed. Gaisfordi ab *J. Aderto*, hic cum ed. Wuestemanni ab *H. E. Poeschelio*.

Liber quintus.

I. Thucydidis.

1. Marcellini. **P** Palatinum, denuo in meum usum collatum a *L. Kaysero*, pressius etiam sequutus sum quam fecit J. Bekkerus, iis praesertim locis ubi concinit cum **G** Guelferbyitano Gud. gr. 35. saec. XIII., quem ipse contuli, praetereaue eo maxime praestante, quod adsunt in eo, quae ex **P** exciderunt, §§. 32—49. Ceterum omisi priorum editionum vitia, quaeque etiamnum apud Popponem (ed. 2. 1843) non satis recte indicata sunt, qui non perspexit, ea omnia, quibus Bekkeri editio discreparet a prioribus, deberi Palatino: scilicet hunc librum satis negligenter contulerat Frommelius.

2. Collati sunt **PGRCKM**. Horum est **P** Palatinus, **G** Guelferbytanus, de quibus modo dictum est, **R** Regius Parisinus 1736. saec. XV, **C** Casselanus saec. XIII, uterque Dukeri, meus **K** Monacensis 126. saec. XVI. a *G. Thoma* ad ed. Popponis excussus, denique **M** Mosquensis, qui fere consentit cum Monacensi, denuo collatus ab Hofmanno.

II. Theopompi.

Dedi ex Photio Bekkeri, cui **A** est Venetus bibl. S. Marci 450: **m** dixi lectiones in marg. ed. Rothomagensis.

Liber sextus.**I—X. decem oratorum.**

De Plutarcho sententiam, quam pridem pertinaciter obtinueram, caecus essem si etiamnum retinerem. Iam dum me suspensum atque incertum ab ea revocavit non tam doctorum hominum vehementior quam expectares disputationis contentio, quam ipsa demum {quavis argumentatione altius clamans istarum vitarum omnium consortio. Itaque errorem ingenue confiteor, praesertim cum de vita decesserit is, cuius causa maxime rem desperatam susceperam, A. G. Becke- rum dico, virum carissimum mihi atque desideratissimum. — Collati sunt **ABEHXPZTV. xa**. Horum quattuor priores Parisini sunt, **A** 1671. saec. XIII, **B** 1957. saec. XI. mutilus, **E** 1672. saec. XIV, **H** 1680. saec. XIII. v. XIV: atque **E** quidem iam a Wyttenbachio adhibitus est, reliquorum collationem a F. G. Kiesslingio acceptam edidit F. Frankius in *Annal. philol.* vol. XXIII. p. 342 sqq. Deinde **X** est Gu. Xylandri, **P** Pauli Petavii liber, cuius, ut et librorum **Z** Jac. Bongarsii, **T** Adr. Turnebi, **V** Jo. Vulcobii, lectiones adiectae sunt ad calcem edit. Francofurtanae a. 1599. Horum **TV** admixtas habent emendationes, id quod de **V** certe commonstravit C. Sintenis in praef. ad *Plut. Themist.* p. XXXIII sqq. Verum Anonymi (**x**) qui dicitur lectiones, adscriptas margini edit. Basileensis a. 1542, quae asservatur in bibl. Lugduno-Batava, solis niti complurium doctorum hominum coniecturis in exc. 1. ad *Plut. Pericl.* p. 269 sqq. idem docuit accuratissime. Denique **a** Aldina est a. 1509, **m** in Isocrate huius ed. princ. Mediolanensis a. 1493, in *Demosthene* signum *Lambini nomini additum eiusdem edit. Paris. a. 1570. margini adscriptas lectiones indicat, simplex nomen ipsum textum, in quo constituendo ille videtur usus esse libro **A**. Praeterea gravissimum emendandi instrumentum cum aliis tum nobis praebuit Photius, qui pleraque ex his vitis ad verbum transtulit in *Bibliothecae suae codd.* 259—268, quos ipsos primum integros in hoc volumen receptos postea resecuri, non tanquam inutiles, sed ut in tanta argumenti cognitione minus necessarios. Complures autem

locos feliciter emendaverunt, ut alios mittam, quorum nomina infra adscripta sunt, Claudius Bachetus Meziriacus ad marginem edit. Stephanianae (1572), quae exstat in bibl. Lugduno-Batava, quaque usus est Wytttenbachius, deinde idem D. Wytttenbachius in ed. Plut. Moral. Oxon. 1795 sqq., nuperrime F. Duebnerus in ed. Moral. Paris. 1841, quam editionem post absolutam demum meam operam contuli. **V** dixi meam ipsius editionem vitar. dec. oratt., Quedlinb. 1833. — Reliquum ad vitas eorundem oratorum apparatus quod attinet, dicendum iam est de singulis.

I. Antiphontis.

2. Primus edidit Aldus (**a**) 1513, ex libris recentibus **ABLZ** J. Bekkerus, quorum **A** est Crippsianus musei Britannici, **B** Laurentianus plut. IV, 11, **L** Marcianus append. cl. VIII, 6, **Z** Vratislaviensis bibl. gymn. Magdalen. Addidit **N** Oxoniensem saec. XIII. E. Maetznernus ed. Antiph. Berol. 1838, de quo libro praestantissimo vid. F. Frankii iudicium in Ephem. litt. Ien. 1842. p. 249 sq. et Diar. stud. antiq. 1843. no. 33.

III. Lysiae.

1. Dionysii Halicarnassensis. Usus sum lectionibus Regii 1. et 2. nescio quibus J. Hudsoni atque Parisinorum **A** 1657, **B** 1742, **C** 2131, saec. XVI. omnium, **D** 2944. saec. XV, editis ab E. Grosio cum Dionysii scriptis hist. crit. Paris. 1826.

IV. Isocratis.

1. Dionysii Halicarnassensis. **AB** iidem sunt de quibus modo dixi Parisini, **a** *Isocratis ed. Ald. a. 1513. — 3. Zosimi Ascalonitae sive Gazaei esse videri monui in ed. vit. dec. orr. p. 9, 21. Primus edidit in *συλλογῇ ἀποσπασμάτων ἀνεκδότων ἑλληνικῶν*, Venet. 1817. fasc. 3. p. 9 sqq., And. Mustoxydes (**m**) ex duobus libris bibl. Laurentianae plut. LVIII, 5. et LIX, 37. saec. XV, ex quibus quas lectiones adnotavit, nusquam sic distinxit, ut cuius quaeque libri esset appareret: itaque **L** alterutrum significat, **L**^a et **L**^b distinxit, ubi diversa lectio

ex utroque adnotata esset. Repetiverunt eandem vitam J. Conr. Orellius (**o**) in *Opuscc. gr. sent. et mor.* vol. II. p. 3 sqq., Gu. Dindorfius (**d**) ed. Isocr. 1825. p. VIII sqq., J. G. Baiterus ante *Isocratis Panegyricum* Lips. 1831, Turicenses (**t**) oratorum atticorum editores ante scholia fasc. 6, 1843.

V. Isaei.

1. Dionysii Halicarnassensis. **AB** Parisini E. Grosii (vid. ad vit. III, 1.). — 3. Primus Aldus (**a**) edidit, nuperrime J. Bekkerus orr. att. vol. III. et Turicenses fasc. 3. p. 327. **A** est Crippsianus, **Q** Ambrosianus D, 42 Bekkeri.

VI. Aeschinis.

2. Apollonii et 3. Anonymi vitas edidit J. Bekkerus orr. att. vol. III. ex libris **ABDMP**, quorum **AB** Romani sunt, alter Angelicus C. 3, 11, alter Barberinus 263, **D** Venetus bibl. S. Marci 50, **M** Parisinus 3003. saec. XV, **P** olim Helmstadiensis, nunc Guelferbytanus Helmst. 806. saec. XV. Atque huius quidem varietatem lectionis denuo excerptam integram dederunt Turicenses editores in *Aeschinis ed. minor.* 1840. p. VII sq., ipsum textum iidem fasc. 3. p. 401 sq. et F. Frankius ante *Timarcheam* 1839.

VIII. Demosthenis.

1. Libanii. Collati sunt **FOPBA**, quorum tres priores Bekkeri sunt, **F** Marcianus 416, **O** Antverpiensis soc. Jesu 43 (**Ω** Bekkero), **P** Parisinus Coislin. 324. saec. XV (u Bekkero); **BA** Bavaricus et Augustanus secundus Reiskii, nunc Monacenses 85. saec. XIII. et 441. saec. XV, uterque mea caussa denuo cum ed. Reiskii collatus a *G. Thoma*. — 3. Zosimi. Hanc et sequentem edidit J. J. Reiskius orr. gr. t. IV. p. 145 sqq. Collati sunt **PRVE**, et quidem **P** Parisinus 2935. saec. XIII. Schweighauseri, **R** Romanus bibl. Vatic. 68 (cf. Th. Heyse *Beschr. d. griech. Codd. des Demosth. zu Rom*, ed. Vömel. 1838. p. 3), **V** Vratislaviensis bibl. Rehdiger. 134, iam a. 1836. meum in usum collatus a *C. E. C. Schneidero* (cf. m. quaestt. *Demosth.* IV. p. 95 sqq.), **E** Vati-

canus 96. saec. XIII, qui Zosimi atque Anonymi epitomen continet, de quo egit L. Kayserus in *Diar. stud. antiq.* 1839. no. 28. — 4. Anonymi. Collati sunt **PRXGVE**, quorum **PRVE** idem sunt, de quibus modo dictum est, **X** Vindobonensis phil. gr. 105. saec. XIV, cuius lectiones edidit Voemelius notit. codd. Demosth. 3. p. 13, **G** Gothanus B, 572, in meum usum, adiectis nonnullis emendationibus, collatus a *F. Jacobsio*.

X. Dinarchi.

1. Dionysii Halicarnassensis. **B** est Bodleianus J. Hudsoni.

XI. Aristidis.

1. Dedi maxime ex recensione Gu. Dindorfii ed. Arist. vol. III. p. 737 sqq., qui usus est libris **L** Barocciano 136. saec. XIII, **N** Oxoniensi collegii novi 259. a pluribus manibus scripto et Aldina (**a**) ed. or. Panath. in Isocr. a. 1513, rep. a. 1534.

Liber septimus.

I. Platonis.

1. Olympiodori. Edita est in Diog. Laert. Amstelod. 1692. t. II. p. 582 sqq. cum Jac. Windeti aliorumque emendationibus, iterum cum Platonis diall. tribus a. Gu. Etwallo, Oxon. 1771, denique cum diall. eiusd. quattuor ab J. F. Fischero, Lips. 1783. Ex **V** Vidobonensi phil. gr. 20. lacunas nonnullas explevit Lambecius comm. d. bibl. imp. t. VII. p. 113 (cf. id. p. 271).

2. Anonymi. Edidit ex **V** Vindobonensi phil. gr. 77. saec. X. A. H. L. Heerenius in *Bibl. f. alte Lit. u. Kunst*, fasc. 5. Gott. 1789. ined. p. 5 — 19. Ceterum quam in libro Monacensi no. 113. contineri ineditam Platonis vitam credidit F. Thierschius teste Schoellio *hist. litt. gr. t. I. p. 505*, 1 ed. Germ., nullam esse roganti mihi per litteras nuntiavit amicissimus *J. G. Krabingerus*.

II. Aristotelis.

1. Dionysii Halicarnassensis. Collati sunt **ABCD** iidem, de quibus dictum est ad lib. VI. vit. 8, 1, et **B** Regius nescio quis Hudsoni.

2. Ammonii quae dicitur, aliis Ioannis Philoponi. Scilicet in libris praefixa esse solet commentario in categorias alterutri adscripto. Sed neutrius esse posse res ipsa clamat. Primum editam esse ab Aldo in opp. Arist. a. 1496 sqq. ait Ionsius hist. phil. scr. 3, 19. p. 105. Sed in huius editionis t. II. (1497) promittitur quidem in indice praemisso *Ἀριστοτέλους βίος κατὰ Φιλόπονον*, at ipsa non comparet in operis contextu, quanquam nihil deesse docet foliorum continuïtas. Errorem a bibliographis propagatum ne diligentissimus Renouardus quidem detexit, Annal. de l'impr. des Alde ed. 3. p. 10. Edidit Aldus demum cum Ammonii commentario in categorias a. 1503 (a), iterum tanquam nondum editam, addita vetere interpretatione latina longe auctiore, P. J. Nunnesius LB. 1621 (Helmst. 1666), et post Duvallium (1654) J. Th. Buhlius opp. Arist. t. I. 1791. Ipsa illa, quam a Nunnesio primum editam repetivit item Buhlius, vetus latina interpretatio barbaramente quidem scripta est et plena ineptiis, sed minime spernenda tamen, quoniam aperte ex graeco exemplari eoque multo sane auctiore accurate, ut sic dicam, et ad verbum expressa est, eodem prorsus modo quo Arateae vitae interpretatio Matritensis, de qua dixi ad lib. I. 4, 3. At verum non est, quod teste A. Stahrîo Aristotelior. t. I. p. 14. contendit idem Nunnesius ad Phrynich. p. 311 (?) ed. Lob., Aldum quam Ammonii ad categorias commentario praeposuisset vitam Aristotelis hac demum ex latina interpretatione graecam fecisse: sed sic potius videtur esse statuendum, utriusque quidem unum atque eundem esse fontem, exemplar graecum, huius autem latinam vitam meram esse interpretationem, graecam epitomen tantum. Nova vero textus emendandi subsidia mihi quamvis petenti assequi non contigit, in quibus maxime desidero librum Vindobonensem phil. gr. 29, ex quo suppleri hanc vitam posse ait Lambecius l. I. p. 144.

3. Primum edidit Menagius in adn. ad Diog. Laert. V, 35, repetivit Buhlius l. I. Primam eiusdem partem Suidas quoque habet. Praeterea duas vitas Aristotelis exstare in libro Marc. 257. saec. XV, edendas a Cobeto, nuper nuntiavit Th. Waitzîus ed. Arist. organ. t. I. p. 12.

Liber octavus.

I. Hippocratis.

1. Sorani quae fertur, magnam partem ex epistolis si diis placet Hippocrateis congesta. Usus sum lectionibus librorum **RVSM. a.** Horum **R** Regii Parisini sunt nescio qui, excussi ab A. Foesio et R. Charterio, quorum ille Hippocratem edidit Francof. 1595, hic Paris. 1679: et huius quidem libros, ubi quid proprii habent, litteris **R**^o significavi. **V** sunt Vaticani Foesii, **SF** Servini atque Fabri lectiones, ex libris ut videtur manu scriptis depromptae et ab eodem Foesio adhibitae, **M** Monacensis 71. saec. XVI, meum in usum cum ed. Fabricii bibl. gr. t. XII. p. 675 sqq. collatus a **G. Thoma, a** Aldina a. 1526.

Denique de Suida dicendum est, cuius vitarum epitomas per omnes octo libros dispersas habes. In his si quid prodit emendatius atque rectius, quam fuit in editione Kusteriana, hoc non mihi debetur, sed Th. Gaisfordo maxime atque G. Bernhardo, qui et libris manu scriptis denuo conferendis et emendationibus cum aliorum congerendis tum suis in medium proferendis praeclare sunt de hoc scriptore meriti. Horum igitur vestigiis ingrediendum mihi erat accurate. Atque Gaisfordus quidem usus est libris **ABCDEFGHV. m**, quorum **AB** Regii Parisini sunt, iam a Kustero, ut videtur, adhibiti (quantum de altero ac tertio eiusdem mihi certe non liquet), **A** bipartitus 2625. et 2626. saec. XII. s. XIII, omnium praestantissimus ac totus excussus a Gaisfordo, **B** 2622. saec. XIII, a Sypsomo collatus, **C** Oxoniensis bibl. coll. corp. Christi, cum **V** plerumque consentiens, a Gaisfordo in quattuor prioribus litteris adhibitus, deinde solum ubi **V** est mutilus, **D** Bodleianus, suspectis tantum locis inspectus, **E** Bruxellensis, olim Antverpiensis soc. Jesu, saec. XV, totus a Gaisfordo collatus, **F** Florentinus bibl. Medic. plut. LV, 1. saec. XV, ex quo nonnullas glossas speciminis gratia excerptit P. Elmsleius, **GH** Regii Parisini 2623. et 2624. saec. XV, quos ad litteram **P** contulit Sypsomus, **V** Leidensis inter

Vossianos, olim H. Stephani, optimae notae, sed initio, medio et fine mutilus; hunc inde a littera *E* Gaisfordus contulit, in prioribus usus collatione Oudendorpii: **V* Bernhardyi, opinor, significat lectiones eiusdem libri adscriptas ab Iac. Gronovio exemplari suo editionis Kusterianae, quod teste Naekio Choerik. p. 8. penes A. Seidlerum est. Accesserunt praeter *m* Suidae edit. princ., Mediol. a. 1499, Vaticani libri nescio cuius cum *A* plerumque concinentis lectiones ex Pearsoni exemplari, quod Cantabrigiae olim fuit, a Kustero descriptae, denique Hemsterhusii, Valckenarii, Toupii notae ineditae ex eorundem autographis Leidae atque Oxonii asservatis prolatae a Gaisfordo.

Scribeb. Lipsiae d. 10. m. Octob. a. 1844.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Pag. 20, 5. post *κρινεῖτε* punctum excidit. || 39, 67. *ἐμῇ γνώμῃ* non erat sollicitandum, cf. Xen. d. vect. 5, 2 ibique Sauppius. || 50, 6. delenda est adn. *Ἀτλαντος*] an *Ἀπόλλωνος*? || 71, 40. *Βλάστης*] add. Keilius in diar. stud. antiq. 1844. p. 818 sq. || 95, 54. *δίδωσιν* *οὐ δίδωσιν* R^a, *ἐκδίδωσιν* C. E. C. Schneiderus Appar. Pind. p. 45. || 97, 11. *ἀποδημοῦντα* Schneiderus quoque. || 18. *ἐς* R^a. || 19. *ὦ πᾶν πᾶν* R^a. || 29. *ναὸν* vel *νεὸν* Schneiderus. || 31. *ἐορτῇ* ante corr. R^a. || 98, 33. *ἐντείλασθαι* post *Ἀμμωνος* excidisse censet Schneiderus. || 36. *μένονται* Schneiderus quoque. in adn. scrib. 36. pro 38. || 38. *Ξέρξου* Schneiderus quoque coniicit. || 43. *καίθυράμβων* R^a, *κ', διθυράμβων* Schneiderus. || 44. *προσωδίας* R^a. || 48. *Θρ. λιγύφρωνοι* R^a. || 64, 22. idem epigramma ex more graeco descriptum a P. Ligorio laudat Welckerus in Nov. Mus. Rhen. III. p. 466, ubi legitur v. 22. *ΕΣΧΟΝ ΑΟΛΑΕΟΝ ΑΜΑ ΜΕ*, 23. *ΕΞΗΠΙΑΣΕ*, 24. *ΚΑΤΕΣΧΕΤΟ*, 26. *ΕΙΑΣΕΝ* et *ΜΟΙΣΟΝ*. || 70, 21. Θ'] *α'* Fischerus gr. Zeittaf. p. 61. || 89, 79. *ὅς μεσοῦν*] *ὥς μὲν ἦν* Grauertus, *ἤκμασεν* Niebuhrus, *οὐμενοῦν* Schultzius spec. appar. ad annal. crit. p. 24. || 124. fabularum ordinem primus disturbavit Turnebus, qui et v. 20. *γνήσιοι*, 26. *ποτνιεύς*, 27. *θήβαις*, 29. *Ἡλιάδες* om., sed infra *Ἠλιάδες* post *ἱκετίδες* addit, 31. *Θρηήσοι*, *θεόδωροι* ἢ *ἰσομιασταί*, 35. *κέρκοι* *σατυρικοί*, 125, 38. *λήκνιοι*, 49. *Προμηθεὺς* *λυόμενος* om., 51. *σαλαμίνιοι*, 56. *ὑψιπύλη*, 57. *φρύγιοι*, 60. *ψυχαστορία*. || 126. sqq. Didymi Chalcenteri esse ait F. Ritterus in Nov. Mus. Rhen. III. p. 358. || cum R plerumque congruit Turnebus, propria habet haec: 128, 37. *τριεῖς*, 41. *ἡθέλησε*, 43. *Χείροισι*, 131, 28. *Ἰοφῶντι* *νίῳ*, 132, 5. *Σ. τῷ μ. τὸ στ. χειρισμένον*. || 133. vitam Euripidis, nescio an integram, in cod. Hecub. et Electr. Euripidis Athenis vidit Welckerus, qui fabulam de morte Euripidis pauculaque ab initio hinc protulit in Nov. Mus. Rhen. III. p. 468. plerumque is consentit cum H^b. habet igitur p. 133, 1. *ὁ εὐριπίδης* *νιὸς μὲν ἐγ.*, 2. *μητρὸς δὲ κλειτοῦς λ.*, *τὸ δὲ γένος ἀθ.*, 3. *καλλίον* et *τὴν εἰκοστήν* *ὄλ.*, 135, 46. *τοιουτοτρόπως*, 47. *ἐπικαλουμένη* *θράκη* *διὰ τὸ κατρωμένη* *ποτέ αὐτόθι* *Θρ.*, 136, 49. *αὐτόμολος ἢ* *pro* *Μολοτικῇ*, *mox ταύτην* *δὲ* *Θρ.*, 50. *ζήμιαν* *ἐπήγαγεν* *αὐτοῖς* *τάλαντον*, 51. *δοῦναι* post *εἶχον* add., 52. *τυχεῖν* *ἀπολύσεως* et *χρόνου*, 53. *εὐριπίδης* — *ἡρέμει*, 54. *ἐλθόντος* et *σκηλ.* *ἐπιτυχόντων* *εὐριπίδου* *ἐσπαράχθη*, 56. *ἐκγονοι* om., 57. *ἡ* om., 58. *παρὰ* om., *mox* *δίην*. || 135, 36. hunc Thucydidem poetam esse existimat F. Ritterus in Nov. Mus. Rhen. III. p. 331, de quo p. 192, 46. || 136, 57. *scr. ἀναιρεθείσης*. || 141. Euripidis vitam tertiam ex Suida debebam dare; certe ex Moschopulo non descripsit Suidas. || 145, 17. *ἀκανθοπλῆξ* m. || 19. *τραγῶδων* VEm. || 147, 53. *δράματα αὐτοῦ*] *τὰ δράματα* E. || 148, 73. *δεύτερον* ABEm. || 167, 65. *δειπνοσοφιστία* BE, *δειπνοσοφία* V. || 168, 75. *ἀγνός* et V, *Ἀγνωνος* iam Toupius. || 176, 96. *scr.* BEm. || 178, 26. *ὅς* om. AVEm, *τῶν* om. A. || 180, 73. *ψευδέας* ABEm Eudocia. || 74. *αἰσχυρίων* A et Vaticanus Pearsoni. || 181, 94. *αἰ'*] *δεκάτῳ* *V. || 182, 300. *δράμα* — *ἐστίν* Kusterus. || 184, 29. *φλυα-*

ADDENDA ET CORRIGENDA.

κογραφία AC Kusteri et *V. || 185, 40. scr. Σιμυλίδης cum G, ut et Meinekius ex 2 Vatic. et Aldina. || 42. Φιλινναν Meinekius. || 47. scr. v. pro V. || 186. Marcellini vitam iterum tractat F. Ritterus in Nov. Mus. Rhen. III. p. 321 sqq., qui §. 1—45 Didymi Chalcenteri esse ait. || 186, 3. λοιπόν offendit Ritterum p. 336, sed vid. p. 297, 1. || 189, 68. Αιδυμος supplet Ritterus p. 335. || 74. cf. Ritterus p. 329 sq. || 192, 59. post ἐλθόντα interpungi idem iubet p. 351. || 193, 72. Ἐρμῆς Ritterus quoque p. 351, qui et v. 77. post ἔτη nunc addit γεγονότα. || 199, 68. Ἀσκληπιός tuetur Meierus praef. ad. Dem. Mid. p. XVIII, 34, sed hominis nomen hoc nunquam fuit. cf. Ritterus p. 340. || 203. adn. alterius epigrammatis auctorem Didymum opinatur Ritterus p. 356 sq. || 208, 34. οὔτος sqq. in mg. habet A. || 209, 39. μετέθεντο E. || 50. ῥωμαϊκά AEV, Ῥωμαϊκῶν Schweighaeuserus. || 52. τῆς et Vaticanus Pearsoni. || 59. περὶ τῶν ἰ. *V. || 210, 68. ἔτι δὲ et Vaticanus Pearsoni. || 213, 33. καὶ] δὲ A, δὲ καὶ cett. || 214, 51. καὶ Ἰουστινιανοῦ post βασιλέως add. Kusterus. || 217, 97. ματθίου AV, ματθαίου cett. || 221, 86. εἰ] ἐ Albertius et Locella praef. p. VI, qui et Ἀβροκόμου. || 90. ἱστορικός sqq. om. A. || 222, 97. ἱστορία m. || 3. ἀμφικτιώνων A. || 223, 17. αὐτῶν, κτίσεις habet et *V. || 231, 24. διδάσκαλον auctorem voluisse censet Ritterus in Nov. Mus. Rhen. III. p. 346. cf. m. ed. vit. dec. or. p. 8. || 239, 52. ἐφ' ὑψηλοῦ] cf. Leaki topogr. Ath. p. 137, 4 ed. Turic. || 259, 2. ὄ — Πελοποννησιακά a studiosis hominibus inserta censet Bernhardt, ut et s. fin. οἱ δὲ λόγοι αὐτοῦ πλείστοι ab incuriosis. || 262, 1. μὲν ex var. lect. ortum Bernhardt. || 3. Δημήτριος — εἶναι om. Eudocia. || 4. δημοσθένη V. || 270, 14. δημοσθένης A. || 327, 5. fort. Εὐαίμονα. || 355, 36. scr. Νέρβα. || 355, 49. scr. Σουπηριανός. || 356, 72. non videtur diversus esse rhetor Timagenes ab historico V, 69.

Quod superest chartae expleam nonnullis emendationibus in vitam Homeri

ab Jo. Tzetza exegesi in eiusdem Iliadem praemissam, quam pridem in hoc volumen receptam mox ut vanum et inutile commentum abiiciendam esse censi. Ediderunt ex cod. Lips. 1275. God. Hermannus cum Draconis Stratonicensis libro de metris poeticis, Lips. 1812, atque Lud. Bachmannus post Scholia in Homeri Iliadem, Lips. 1835. p. 746 sqq. — Pag. 749 ed. Bachm. v. 8. αὐτῶν] scr. αὐτῶν || 25. τε] δὲ. || 752, 10. ἐκτεθέντας ἢ ποταμοῖς] ἐκτεθέντας ἐπὶ ποταμοῖς. || 755, 37. πρῶτον] πρότερον. || 756, 10. μειδιῶν μονονοῦ τὸ τοῦ τοῦ συγγεγραφότος καταγελῶν] μ. μ. καὶ τοῦ τ. σ. κ., aut μ. μ. τ. τ. τ. σ. καὶ κατ. || 26. δεδιδαγμένως] πεπλανημένως. || 36. ἡγητο] ἡγῆται. || 37. ἀπόρριπτον] ἀπόρρητον. || 757, 28. ἡναγκασμένως καὶ ἐναντίως] ἡν., ἀλλ' ἐν. || 758, 8. γενεάς εἶναι] γενεάς καὶ εἶναι. cf. Schol. p. 841, 7. || 27. ἀμφιβόλως] ἀναμφιβόλως. || 29. ὑπὲρ] ἥπερ. || 759, 10. φασίν] φησίν. || 18. λήθει] λήθη. || 23. περιθεῖναι] παραθεῖναι. || 38. ἡμῖν] ὑμῖν. || 760, 2. ἀκηκούτος] ἀκηκούτα. || 767, 8. Μελισσιάνας] Μελησιάνας. || 13. ἦν] ἦν. || 22. Τίγρητος] Πίγρητος. || 23. ἔτι τε] ἔτι δὲ. || 24. περὶ τινων] παρὰ τινων. || 33. περὶ τὴν παραλίαν] παρὰ τὴν παραλίαν. || 36. εἰρήκει] εἴρηκε. || 768, 10. περικληταῖσιν ἐν αἰοδαῖς] περικληταῖς ἐν αἰοδαῖς.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΒΙΟΙ ΕΠΟΠΟΙΩΝ.

Α. ΟΜΗΡΟΥ.

α'. [Ἡροδότου Ἀλικαρνασσεύς] περὶ τῆς τοῦ Ὀμήρου
γενέσιος καὶ βιοτῆς.

(1) Ἡρόδοτος Ἀλικαρνασσεὺς περὶ Ὀμήρου γενέσιος καὶ
ἡλικίης καὶ βιοτῆς τάδε ἱστόρηκε, ζητήσας ἐπεξελθεῖν εἰς τὸ
ἀτρεκέστατον. ἐπεὶ γὰρ ἡ πάλαι Αἰολιῶτις Κύμη ἐκτίζετο,
συνῆλθον ἐν αὐτῇ παντοδαπὰ ἔθνεα Ἑλληνικά, καὶ δὴ καὶ
ἐκ Μαγνησίης ἄλλοι τέ τινες καὶ Μελάνωπος ὁ Ἰθαγένης 5
τοῦ Κρήθωνος, οὐ πολύφορτος, ἀλλὰ βραχέα τοῦ βίου ἔχων.
οὗτος δ' ὁ Μελάνωπος ἔγημεν ἐν τῇ Κύμῃ τὴν θυγατέρα
Ὀμύρητος, καὶ αὐτῷ γίνεται ἐκ κοίτης θῆλυ τέκνον, ᾧ οὖ-
νομα τίθεται Κρηθηίδα. καὶ αὐτὸς μὲν ὁ Μελάνωπος καὶ
ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐτελεύτησαν τὸν βίον· τὴν δὲ θυγατέρα ἐπι- 10
τρέπει ἀνδρὶ, ᾧ ἐχρήτο μάλιστα, Κλεάνακτι τῷ Ἀργεῖφ.
(2) χρόνου δὲ προϊόντος συνέβη τὴν παῖδα μιγεῖσθαι ἀνδρὶ
λαθραῖως ἐν γαστρὶ σχεῖν. τὰ μὲν οὖν πρῶτα ἐλάνθανεν·
ἐπεὶ δ' ᾗσθετο ὁ Κλεάναξ, ἤχθετο τῇ συμφορῇ, καὶ κα-
λεσάμενος τὴν Κρηθηίδα χωρὶς πάντων ἐν αὐτῇ μεγάλῃ 15

1. 1. Inser. om. R¹ L: τοῦ, quod erat post Ἡροδότου, om. BM: ἀλικαρνασσεύς
M, om. B: περὶ R^a B, ἐξήγησις περὶ v: π. τοῦ βίου τοῦ Ὀμήρου B. || 1. Ἡρόδοτος
R^b Af, Ἡρόδοτος ὁ v. || ἀλικαρνασσεὺς AMI f. || 3. κύμη ἢ πάλαι αἰολ. R^a. || αἰο-
λιώτης L. || 4. αὐτῇ R^b, ταῦτῳ v. || 5. μαγνησίης R^b, Μαγνησίας v. || 6. κρή-
θωνος R^b, Κρήθωνος v. || πολύφορτος B. || 7. τὴν om. R^a. || 8. ὄνομα R^b. ||
9. κρηθηίδα hic et infra R^b, Κρηθίης v. || 11. ἀνδρὶ om. L.

εἶχεν, ἐπιλεγόμενος τὴν αἰσχύνην τὴν πρὸς τοὺς πολίτας.
 προβουλευέται οὖν περὶ αὐτῆς τάδε. ἔτυχον οἱ Κυμαῖοι κτι-
 ζοντες τότε τοῦ Ἑρμεῖου κόλπου τὸν μυχόν, κτιζομένοισι δὲ
 τὴν πόλιν Σμύρναν ἔθετο τὸ ὄνομα Θησεύς, μνημεῖον ἐθέλων
 20 καταστήσαι τῆς ἐωυτοῦ γυναικὸς ὁμώνυμον· ἦν γὰρ αὐτῇ
 τοῦνομα Σμύρνη. ὁ δὲ Θησεύς ἦν τῶν τὴν Κύμην κτισάν-
 των ἐν τοῖς πρώτοις Θεσσαλῶν, ἀπ' Εὐμήλου τοῦ Ἀδμήτου,
 κάρτα εὖ ἔχων τοῦ βίου. ἐνθαῦτα ὑπεκτίθεται ὁ Κλεάναξ
 τὴν Κρηθίδα πρὸς Ἰσμινίην τὸν Βοιωτίον τῶν ἀποίκων
 25 λελογχότα, ὃς ἐτύγχανεν αὐτῷ ἐὼν ἐταῖρος τὰ μάλιστα.
 (3) χρόνου δὲ προϊόντος ἐξελθοῦσα ἡ Κρηθίς μετ' ἄλλων
 γυναικῶν πρὸς ἐορτὴν τινα ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον
 Μέλητα ἤδη ἐπίτοκος οὔσα τίκτει τὸν Ὀμηρον, οὐ τυφλόν,
 ἀλλὰ δεδορκότα, καὶ τίθεται ὄνομα τῷ παιδίῳ Μελισσιγένεα,
 30 ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπωνυμίαν λαβοῦσα. τέως μὲν οὖν ἡ
 Κρηθίς ἦν παρὰ τῷ Ἰσμινίῃ· προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου
 ἐξῆλθε καὶ ἀπ' ἐργασίης χειρῶν ὠρμημένη ἔτρεφε τὸ παιδίον
 καὶ ἐωυτήν, ἄλλοτε παρ' ἄλλων ἔργα λαμβάνουσα, καὶ ἐπαί-
 δευσε τὸν παῖδα ἀφ' ὧν ἡδύνατο. (4) ἦν δὲ τις ἐν Σμύρνη
 35 τοῦτον τὸν χρόνον Φήμιος τοῦνομα, παῖδας γράμματα καὶ
 τὴν ἑλλην μουσικὴν διδάσκων πᾶσαν. οὗτος μισθοῦται τὴν
 Κρηθίδα, ὣν μονότροπος, ἐριουργῆσαι αὐτῷ ἐρίᾳ τινα, ἃ
 παρὰ τῶν παίδων εἰς μισθὸν ἐλάμβανεν. ἡ δὲ παρ' αὐτῷ
 εἰργάζετο πολλῷ κοσμίῳ καὶ σωφροσύνῃ πολλῇ χρωμένη, καὶ
 40 τῷ Φημίῳ κάρτα ἡρέσκετο. τέλος δὲ προσηνέγκατο αὐτῇ λό-
 γους πείθων ἐωυτῷ συνοικεῖν, ἄλλα τε πολλὰ λέγων οἷς μιν
 ᾤετο προσάξεσθαι, καὶ ἔτι περὶ τοῦ παιδός, ὃν ποιοῦμενος,
 καὶ ὅτι τραφεῖς καὶ παιδευθεῖς ὑπ' αὐτοῦ ἄξιός λόγου ἔσται
 (ἑώρα γὰρ τὸν παῖδα ὄντα συνετὸν καὶ κάρτα εὐφρέα),

16. πολίτας R^{ab}, πολίτας v. || 17. οὖν R^{ab}BPML, δὲ v. || 18. τότε addidi ex R^b. || κόλπον M. || 20. ὁμώνυμον R^{ab}, ἐπώνυμον v. || αὐτῇ f. || 21. σμύρνα R^b. || 22. ἀμήλου R^b. || 23. τὸν βίον. ἐνταῦθα M. || 24. ἰσμινίην R^a. || τὸν βιώτιον M, βοιώτιο R^a, βιότιο R^b. || 25. ἐτύγχανεν R^{ab}, ἔτυχεν v. || 27. ποταμὸν τὸν R^{ab}BML, ποταμὸν v. || 29. παιδίῳ R^b, παιδί v. || μελισσιγένεα R^b. || 30. ἦν ἡ κρηθίς BML. || 31. παρὰ περὶ R^b. || ἰσμινίην R^b, Ἰσμινίαν v. || 34. ἡδύνατο R^b, ἐδύνατο v. || 37. αὐτῷ αὐτήν R^a Af. || εἰρία R^b. || 38. μισθὸν R^{ab}, μισθοὺς v. || 39. κόσμῳ Pauw, τῷ κοσμίῳ Wesselingius. || 43. ὑπ' R^{ab}, παρ' v.

ἔστ' ἀνέπεισεν αὐτὴν ποιεῖν ταῦτα. (5) ὁ παῖς δ' ἦν τε φύσει 45
 ἔχων ἀγαθὴν, ἐπιμελὴς τε καὶ παιδεύσιος προσγενομένης
 αὐτίκα πολλὸν τῶν πάντων ὑπερεῖχεν. χρόνου δ' ἐπιγενο-
 μένου ἀνδρούμενος οὐδὲν τοῦ Φημίου ὑποδεέστερος ἦν ἐν τῇ
 διδασκαλίᾳ. καὶ οὕτως ὁ μὲν Φήμιος ἐτελεύτησε τὸν βίον
 καταλιπὼν πάντα τῷ παιδί, οὐ πολλῶ δ' ὕστερον καὶ ἡ Κρη- 50
 θῆς ἐτελεύτησεν. ὁ δὲ Μελησιγένης ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ κα-
 θειστήκει, καθ' ἑωυτὸν δὲ γενόμενος μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀν-
 θρώπων ἐωρεῶτο. καὶ αὐτοῦ θωυμασταὶ καθειστήκεισαν οἱ
 τ' ἐγχώριοι καὶ τῶν ξένων οἱ ἐσαπικνεόμενοι. ἐμπόριον γὰρ ἦν
 ἡ Σμύρνη καὶ σῖτος ἐξήγετο πολὺς αὐτόθεν ἐκ τῆς ἐπικειμέ- 55
 νης χώρας δαφυλέως κάρτα ἐσαγόμενος ἐς αὐτήν. οἱ οὖν
 ξένοι, ὁκοτε παύσονται τῶν ἔργων, ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ
 Μελησιγένῃ ἐγκαθίζοντες. (6) ἦν δ' ἐν αὐτοῖς τότε καὶ
 Μέντης ναύκληρος ἀπὸ τῶν περὶ Λευκάδα τόπων καταπε-
 πλευκὼς ἐπὶ σῖτον, ἔχων ναῦν, πεπαιδευμένος τ' ἀνὴρ ὡς ἐν 60
 ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ καὶ πολυίστωρ, ὅς μιν ἔπεισε τὸν Μελησι-
 γένῃ μεθ' ἑωυτοῦ πλεῖν καταλύσαντα τὴν διδασκαλίαν, μι-
 σθόν τε λαμβάνοντα καὶ τὰ δέοντα πάντα, καὶ ὅτι χώρας
 καὶ πόλιας θεήσασθαι ἄξιον εἴη αὐτῷ ἕως νέος ἐστίν. καὶ
 μιν οἶομαι μάλιστα τούτοις προαχθῆναι· ἴσως γὰρ καὶ τῇ 65
 ποιήσει ἤδη τότε ἐπενόει ἐπιδήσεσθαι. καταλύσας δὲ τὴν
 διδασκαλίαν ἐναυτίλλετο μετὰ τοῦ Μέντεω, καὶ ὅπου ἐκάστοτε
 ἀφίκοιτο, πάντα τὰ ἐπιχώρια διεωρεῶτο καὶ ἱστορέων ἐπυν-
 θάνετο. εἰκὸς δὲ μιν ἦν καὶ μνημόσυνα πάντων γράφεσθαι.
 (7) ἀνακομιζόμενοι δ' ἐκ Τυρσηνίης καὶ τῆς Ἰβηρίης ἀπικ- 70
 νέονται εἰς Ἰθάκην, καὶ τῷ Μελησιγένῃ συνέβη νοσήσαντι
 τοὺς ὀφθαλμοὺς κάρτα δεινῶς ἔχειν, καὶ αὐτὸν θεραπείης
 εἵνεκα πλεῖν μέλλων εἰς τὴν Λευκάδα καταλιπεῖν ὁ Μέντης
 παρ' ἀνδρὶ φίλῳ ἑωυτοῦ ἐς τὰ μάλιστα Μέντορι τῷ Ἀλκίμου

45. ἐς τ' ἀν' ἔπεισεν R^{ab}. || 46. προσγενομένης R^b, προσγενομένης v. ||
 47. ἐπιγενομένου B. || 49. μὲν addidi ex R^b. || 50. ἡ add. R^{ab} BLf. || 52. καθ' ἑωυ-
 τὸν bis habet M. || 55. αὐτόθεν R^{ab}, αὐτόθι v. || ἐκ τῆς αὐτῆς M. || περικειμένης
 A. || 61. μὲν Barnesius. || 62. καταλύσαντες R^b. || 63. ὅτι τε BPML, ἔτι το
 R^{ab}. || 65. προσαχθῆναι R^a. || 66. ἤδη addidi ex R^b. || 68. ἀφίκοιτο addito oi su-
 pra e M. || 70. τυρσηνίης R^{ab} B, τυρσηνίας celt. || τῆς malim abesse. || 73. εἵ-
 νεκεν R^b, ἕνεκα ML. || Λευκάδα] ἐλλάδα R^b. || 74. ἀλκίμου L.

75 Ἰθακησίῳ, πολλὰ δεηθεὶς ἐπιμελίην ἔχειν, ἐπαναπλώσας δ' ἀναλήψεσθαι αὐτόν. ὁ δὲ Μέντωρ ἐνοσήλευσεν αὐτὸν ἐκτενέως· καὶ γὰρ τοῦ βίου ἀρκεόντως εἶχε καὶ ἤκουεν εὖ ἐς δικαιοσύνην τε καὶ φιλοξενίην μακροῦ μάλιστα τῶν ἐν Ἰθάκῃ ἀνδρῶν. ἐνταῦθα συνέβη τῷ Μελησιγένει περὶ Ὀδυσσεώς
80 ἐξιστορῆσαι καὶ πυθέσθαι. οἱ μὲν δὴ Ἰθακησίοι λέγουσι τότε μιν παρ' ἐωντοῖς τυφλωθῆναι, ὡς δ' ἐγὼ φημι, τότε μὲν ὑγιῇ γενέσθαι, ὕστερον δ' ἐν Κολοφῶνι τυφλωθῆναι. συνομολογοῦσι δέ μοι καὶ Κολοφῶνιοι τούτοις. (8) ὁ δὲ Μέντης ἀναπλέων ἐκ τῆς Λευκάδος προσέσχεν εἰς τὴν Ἰθάκην
85 καὶ ἀνέλαβε τὸν Μελησιγένεα, χρόνον τ' ἐπὶ συχνὸν συμπεριέπλει αὐτῷ. ἀπικομένῳ δ' ἐς Κολοφῶνα συνέβη πάλιν νοσήσαντα τοὺς ὀφθαλμοὺς μὴ δύνασθαι διαφυγεῖν τὴν νόσον, ἀλλὰ τυφλωθῆναι ἐνταῦθα. ἐκ δὲ τῆς Κολοφῶνος τυφλὸς ἔὼν ἀπικνέεται εἰς τὴν Σμύρναν καὶ οὕτως ἐπεχειρεῖ
90 τῇ ποιήσει. (9) χρόνου δὲ προϊόντος ἐν τῇ Σμύρῃ ἀπορος ἔων τοῦ βίου διενόηθη ἀπικέσθαι ἐς Κίμην, πορευόμενος δὲ διὰ τοῦ Ἑρμου πεδίου ἀπικνέεται ἐς Νέον τεῖχος, ἀποικίην Κυμαίων. ὥκισθη δὲ τοῦτο τὸ χωρίον ὕστερον Κύμης ἔτεσιν ὀκτώ. ἐνταῦθα λέγεται αὐτὸν ἐπισιάντα ἐπὶ σκυτεῖον
95 τι εἰπεῖν πρῶτα τὰ ἔπεα τάδε·

αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον ἡδὲ δόμοιο,
οἳ πόλιν αἰπεινὴν, Κύμης ἐριώπιδα κούρην,
ναίετε, Σαρδῆνης πόδα νεάτοιν ὑψικόμοιο,
ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ θείου ποταμοῦ

100

Ἑρμου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς.

ἡ δὲ Σαρδῆνη ὅρος ἐστὶν ὑπερκείμενον τοῦ τε Ἑρμου ποταμοῦ καὶ τοῦ Νέου τεύχους. τῷ δὲ σκυτεῖ ὄνομα ἦν Τύχιος. ἀκούσαντι δὲ τῶν ἐπέων ἔδοξεν αὐτῷ δέξασθαι τὸν ἄνθρωπον· ἡλέησε γὰρ αἰτέοντα τυφλὸν καὶ ἐκέλευσεν εἰσιέναι τ'

75. ἐπιμελίην R^aBPMLf. || 76. ἀπολήψεσθαι R^a. || ἐνοσήλευεν BPL. || 79. περὶ] τὰ περὶ R^a. || 80. ἰστορῆσαι R^a. || καὶ add. R^{ab}BPML. || 81. ἐωντοῦ R^{ab}. || τυφλωθέντα R^a. || 91. τὸν βίον M. || 96. Epigr. Homer. 1. || αἰδεῖσθαι A. || 97. πόλου L^b. || ἐπεινὴν L^a. || Κύμης ἐριώπιδα Pauw, Κίμην Ἑριώπιδα v, K. ἐρατώπιδα Barnesius: νύμφης ἐρατώπιδος Ἡρῆς Epigr. || 98. σαρδόνης hic et infra M, Σαιδῆνης Epigr.: cf. Steph. Byz. s. v. || 99. ῥείου A, ζαθεοῦ Epigr. || 100. Ἑρμον M. || δινήεντος] καλὰ ῥέοντος Epigr. || 1. ποταμοῦ om. A. || 4. αἰτέοντα R^{ab}BPL, καὶ τέοντα M, ἀλγέοντα cett. || καὶ — ἐργαστήριον addidi ex R^{ab}BPML.

αὐτὸν εἰς τὸ ἐργαστήριον καὶ μετέξιν ἔφη τῶν παρεόντων. 105
 ὁ δ' εἰσῆλθεν. κατήμενος δ' ἐν τῷ σκυτείῳ παρεόντων καὶ
 ἄλλων τὴν τε ποιήσιν αὐτοῖς ἐπεδείκνυτο, Ἀμφιάρεώ τε τὴν
 ἐξελασίαν τὴν ἐς Θήβας καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς ἐς θεοὺς πε-
 ποιημένους αὐτῷ, καὶ περὶ τῶν λεγομένων ὑπὸ τῶν παρεόντων
 ἐς τὸ μέσον γνώμας ἀποφαινόμενος θωύματος ἄξιος ἐφαίνετο 10
 εἶναι τοῖς ἀκούουσιν. (10) τέως μὲν δὴ κατεῖχεν ὁ Μελησι-
 γένης περὶ τὸ Νέον τεῖχος ἀπὸ τῆς ποιήσός γε τοῦ βίου τὴν
 μηχανὴν ἔχων. ἐδείκνυν δ' οἱ Νεοτεχεῖς μέχρις ἐπ' ἐμοῦ
 τὸν χῶρον ἐν ᾧ κατίζων τῶν ἐπέων τὴν ἐπίδειξιν ἐποίεετο,
 καὶ κάρτα ἐσέβοντο τὸν τόπον, ἐν ᾧ καὶ αἰγιερὸς ἐπεφύκει, 15
 ἦν ἐκεῖνοι ἔφασαν ἀφ' οὗ ὁ Μελησιγένης ἦλθεν αὐτοῖς πεφυ-
 κέναι. (11) χρόνου δὲ προϊόντος ἀπόρως κείμενος καὶ μόλις
 τὴν τροφὴν ἔχων ἐπενεόθη εἰς τὴν Κύμην ἀπικέσθαι, εἴ τι
 βέλτιον πρήξει. μέλλων δὲ πορεύεσθαι τάδε τὰ ἔπεα λέγει·

αἶψα πόδες με φέροισιν ἐς αἰδοίαν πόλιν ἀνδρῶν. 20

τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων καὶ μῆτις ἀρίστη.

ἀπὸ δὲ τοῦ Νέου τεύχεος πορευόμενος ἀπῆκετο εἰς τὴν Κύμην
 διὰ Λαρίσσης τὴν πορείαν ποιησάμενος (ἦν γὰρ οὕτως αὐτῷ
 εὐπορώτατον), καὶ, ὥς Κυμαῖοι λέγουσι, τῷ Φρυγῆς βασιλεῖ
 Μίδῃ τῷ Γορδίῳ δεηθέντων πενθερῶν αὐτοῦ ποιῇ τὸ ἐπί- 25
 γραμμα τόδε, τὸ ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τῆς στήλης τοῦ μνήματος
 τοῦ Γορδίου ἐπιγέγραπται·

[χαλκῇ παρθένος εἰμί, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.]

ἔστ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,

105. μετέξιν R^bMI. || 6 κατήμενος BMLf. || 9. παρεόντων καὶ ἄλλων ἐς R^b. ||
 10. εἰς B. || θαύματος MI.f. || 11. δὴ R^b, οὖν v. || 13. Νεοτεχεῖς] cf. Steph. Byz. s.
 v. || 14. τὴν om. R^a. || 18. εἴτε R^{ab}BPML, ὅτι cett. || 20. Epigr. Homer. 2. ||
 ποπόδες L^a. || 24. εὐπρατότατον R^a. || 25. πενθῶς αὐτῷ R^a. || δεηθέντων —
 Γορδίου om. R^b. || ποιῇ τὸ R^aBPML, ποιῇ καὶ v. || 126. μνήματος Μίδεω τοῦ
 Γορδίου Schweighaeuserus. || 27. ἐπιγέγραπται στίχοι τέσσαρες R^b. || epi-
 grammata legitur etiam ap. Plat. Phaedr. p. 264 D, Dion. Chrys. or. 37. p. 465,
 Diog. Laert. 1, 89, Epigr. Homer. 3, Certam. Hom. et Hes. 15, Anthol. Palat. 1.
 p. 348 (cf. 3. p. 249). || 28. om. R^bI^b. || χαλκῇ B. || μίδεω B, μήδω M, Μίδω
 v, Μίδα ceteri scriptores. || 29. hunc versum usurpant Longin. d. subl. 36, 2,
 Sext. Empir. hypot. 2, 3 || σῶτ' ἂν L^b, ὅφρ' ἂν Plato. || ῥέει ABML^af, ρέῃ
 Plato et Sextus. || τεθήλῃ ABML^af, τεθήλει R^b.

130 ἡέλιός τ' ἀνιῶν λάμπη λαμπρά τε σελήνη,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου
ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαιπται.

(12) κατίζων δ' ἐν ταῖς λέσχαῖς τῶν γερόντων ἐν τῇ Κύμῃ ὁ
Μελησιγένης τὰ ἔπια τὰ πεποιημένα αὐτῷ ἐπεδείκνυτο καὶ ἐν
35 τοῖς λόγοις ἔτερεπε τοὺς ἀκούοντας, καὶ αὐτοῦ θαυμασταὶ
καθίστηντο. γνοὺς δ' ὅτι ἀποδέκονται αὐτοῦ τὴν ποιήσιν
οἱ Κυμαῖοι καὶ εἰς συνήθειαν ἔλκων τοὺς ἀκούοντας, λόγους
πρὸς αὐτοὺς τοιούσδε προσήνεγκε λέγων, ὥς εἰ θέλοιεν αὐτὸν
δημοσίῃ τρέφειν, ἐπικλεστώτην αὐτῶν τὴν πόλιν ποιήσει.
40 τοῖς δ' ἀκούουσι βουλομένοις τ' ἦν ταῦτα καὶ αὐτοὶ παρή-
νεον ἐλθόντα ἐπὶ τὴν βουλὴν δεσθῆναι τῶν βουλευτῶν, καὶ
αὐτοὶ ἔφασαν συμπρήξειν. ὁ δ' ἐπέθιτο αὐτοῖς καὶ βουλῆς
συλλεγομένης ἐλθὼν ἐπὶ τὸ βουλευτῶν ἐδεῖτο τοῦ ἐπὶ τῇ τιμῇ
ταύτῃ καθεστῶτος ἀπαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν βουλὴν. ὁ δ'
45 ὑπεδέξατό τε καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἦν ἀπήγαγεν. καταστὰς δ' ὁ
Μελησιγένης ἔλεξε περὶ τῆς τροφῆς τὸν λόγον ὃν καὶ ἐν ταῖς
λέσχαῖς ἔλεγεν, ὥς δ' εἶπεν, ἐξελθὼν ἐκάθητο. (13) οἱ δ'
ἐβουλευόντο ὅ τι χρεῶν εἴη ἀποκρίνασθαι αὐτῷ. προθυ-
μουμένου δὲ τοῦ ἀπάγοντος αὐτὸν καὶ ἄλλων, ὅσοι τῶν βου-
50 λευτῶν ἐν ταῖς λέσχαῖς ἐπήκοοι ἐγένοντο, τῶν βουλευτῶν
ἓνα λέγεται ἐναντιωθῆναι τῇ χρήμῃ αὐτοῦ, ἄλλα τε πολλὰ
λέγοντα καὶ ὥς, εἰ τοὺς ὁμήρους δόξει τρέφειν αὐτοῖς,
ὁμίλον πολλόν τε καὶ ἀχρεῖον ἔξουσιν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ
τοῦνομα Ὅμηρος ἐπεκράτησε τῷ Μελησιγένῃ ἀπὸ τῆς συμ-
55 φορῆς (οἱ γὰρ Κυμαῖοι τοὺς τυφλοὺς ὁμήρους λέγουσιν),
ὥστε πρότερον ὀνομαζομένου αὐτοῦ Μελησιγένης τοῦτο γε-
νέσθαι τοῦνομα Ὅμηρος. καὶ οἱ ξῆνοι διήνεγκαν, ὅτε μνήμην

130. hunc versum om. Plato, Dio et Anthol. || λάμποι ABL^a f. || λαμπρά] cf. G. Hermann Opp. 6. p. 153, Schneidewini Exerc. crit. p. 41. || post σελήνη v additur versus καὶ ποταμοὶ γε ῥέωσιν, ἀνακλύζῃ δὲ θάλασσα ex Diog. Laert. || 31. πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ Epigr. || 32. ἀγγέλω L^b, unde ἀγγέλλω G. Hermannus. || τῇδε in mg. ab ead. m. habet L^a. || 33. γερόντων τῶν ἐν M. || 36. καθίστηντο R^b, καθίστηντο v. || ἀποδέκονται MLf. || 38. θέλειεν A. || 40. αὐτοὶ αὐτῷ Pauw. || 41. βουλευταίων R^b. || 42. συμπρήξειν addito η supra α M. || 44. αὐτὸν BPv. || 46. καὶ om. R^b. || 48. αὐτῷ τούτῳ R^b. || 49. ἀπαγαγόντος R^a. || 50. βουλευτῶν ἓνα] βασιλέων ἓνα R^{ab}.

αὐτοῦ ἐποιοῦντο. (14) ἐτελεύτα δ' οὖν ὁ λόγος τῷ ἄρχοντι,
μὴ τρέφειν τὸν Ὀμηρον, ἔδοξε δέ πως καὶ τῇ ἄλλῃ βουλῇ.
ἐπελθὼν δ' ὁ ἐπιστάτης καὶ παρεζόμενος αὐτῷ διηγήσατο 160
τοὺς ἐναντιωθέντας λόγους τῇ χορήμῃ αὐτοῦ καὶ τὰ δόξαντα
τῇ βουλῇ. ὁ δ' ὡς ἤκουσεν, ἐσυμφόρηνέ τε καὶ λέγει τὰ
ἔπεα τάδε·

οἷή μ' αἶση δῶκε πατὴρ Ζεὺς κύρμα γενέσθαι,
νήπιον αἰδοίης ἐπὶ γούνασι μητρὸς ἀτάλλων, 65
ἧ ποτ' ἐπύργωσαν βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο
λαοὶ Φοῖβωνος, μάρων ἐπιβήτορες ἥπων,
ὀπλότεροι μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντες Ἄρηα,
Αἰολίδα Σμύρνην ἀλιγεῖτονα ποντοτινάκτον,
ἣν τε δι' ἀγλαὸν εἶσιν ὕδωρ ἱεροῖο Μέλῃτος. 70
ἐνθεν ἀπορνούμεναι κοῦραι Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα,
ἠθέλετ' ἡν κληῖσαι διὰν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν·
οἱ δ' ἀπανηράσθην ἱερὴν ὅπα, φῆμιν αἰοιδῆς,
ἀφραδίῃ· τῶν μὲν τε παθῶν τις φράσσεται αὖτις,
ὅς σφιν ὀνειδείησιν ἐμὸν διεμήσατο πότμον. 75
κῆρα δ' ἐγὼ, τήν μοι θεὸς ὥπασε γεινομένῳ περ,
τλήσομαι ἀκράαντα φέρων τετληότι θυμῷ.
οὐδέ τί μοι φίλα γυντα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγυαῖς
Κύμης ὀρμαίνουσι, μέγας δέ με θυμὸς ἐπείγει
δῆμον ἐς ἄλλοδαπὸν ἵεναι ὀλίγον περ ἔοντα. 80

(15) μετὰ τοῦτο ἀπαλλάσσεται ἐκ τῆς Κύμης ἐς Φωκαίην
Κυμαίοις ἐπαρησάμενος, μηδένα ποιητὴν δόκιμον ἐν τῇ χώρᾳ
γενέσθαι, ὅστις Κυμαίους ἐπαγλαῖε. ἀπικόμενος δ' ἐς Φω-

158. αὐτῶν pr. m. M. || 59. καὶ add. R^b L. || 64. Epigr. Homer. 4. || 66. ἧ
Wesselingius, ἣν v. || Διὸς om. L^a. || 69. ποντοτινάκτον Pierson. Veris. p. 66,
πολυάνακτον L^a, ποτινάνακτον v, πότνια ἀκτὴν Scaliger. || 72. om. R. ||
73. φῆμιν R^a, φημι v. || αἰοιδῆς Wolfius, αἰοιδὴν v: Φήμει, αἰοιδῶν Scaliger. ||
74. ἀφραδίῃ R^a L^b, ἀφραδὴν v. || τε om. L^a, γε Igen. || φράσσεται R^b. || αὖτις
R^b, αὐθις v. || 75. ὅ σφιν ὀνειδέσιν L^a f: ὀνειδέσιν R^b, ὀνειδέσιν BM. ||
διεμήσατο ML^a: ὅς σφιν ὀνειδίσσει, ἢ ἐμοῦ μνησαῖατο πότμον vel ὡς σφιν
ὀνειδίσσειν, ἐμὸν μνήσατο δὲ πότμον Scaliger, ὡς πρὶν ὀνειδείησιν ἐμὸν διε-
μήσατο πότμον Igen, ὅ σφιν ὀνειδος ἔσαιεν ἐμὸν διὰ μνήσατο πότμον Herman-
nus. || 77. ἀκράαντα R², ἀκράαντον cett., ἀκράδαντα Igen. || τετληότι Igen. ||
79. μοι f. || 80. ἄλλοδαπὸν R^b BML^b, ἄλλοδαπὸν cett. || 81. ταῦτα M. || 82. γενέ-
σθαι ἐν τῇ χώρᾳ M. || 83. ὅτις BMLf. || ἐπαγλαῖε M.

καὶν τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐβίότευσεν, ἔπεα ἐνδεικνύμενος ἐν ταῖς
 185 λέσχαις κατίζων. ἐν δὲ τῇ Φωκαίῃ τοῦτον τὸν χρόνον Θε-
 στοριδῆς τις ἦν γράμματα διδάσκων τοὺς παῖδας, ἀνὴρ οὐ
 κρήνυος. κατανοήσας δὲ τοῦ Ὀμήρου τὴν ποιήσιν λόγους
 τοιούσδ' αὐτῷ προσήνεγκε, φᾶς ἔτοιμος εἶναι θεραπεύειν καὶ
 90 τρέφειν αὐτὸν ἀναλαβών, εἰ ἐθέλοι ἅ γε πεποιημένα εἶη
 αὐτῷ τῶν ἐπέων ἀναγράψαι καὶ ἄλλα ποιῶν πρὸς ἑωυτὸν
 ἀναφέρειν αἰεὶ. (16) τῷ δ' Ὀμήρῳ ἀκούσαντι ἔδοξε ποιητέα
 εἶναι ταῦτα· ἐνδεὴς γάρ ἦν τῶν ἀναγκαίων καὶ θεραπειῆς.
 διατρίβων δὲ παρὰ τῷ Θεστοριδῇ ποιεῖ Ἰλιάδα τὴν ἐλάσσω,
 ἧς ἡ ἀρχή·

95 "Ἴλιον ἀεῖδω καὶ Δαρδανίην εὐΰπωλον,
 ἧς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 καὶ τὴν καλουμένην Φωκαίδα, ἣν φασιν οἱ Φωκαεῖς Ὀμηρον
 παρ' αὐτοῖσι ποιῆσαι. ἐπεὶ δὲ τὴν τε Φωκαίδα καὶ τὰλλα
 πάντα παρὰ τοῦ Ὀμήρου ὁ Θεστοριδῆς ἐγράψατο, διανοήθη
 200 ἐκ τῆς Φωκαῆς ἀπαλλάσσεσθαι, τὴν ποιήσιν θέλων τοῦ
 Ὀμήρου ἐξιδιώσασθαι, καὶ οὐκ ἔτι ὁμοίως ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε
 τὸν Ὀμηρον. ὁ δὲ λέγει αὐτῷ τὰ ἔπεα τάδε·

Θεστοριδῇ, θνητοῖσιν ἀνωίστων πολέων περ,
 οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόου ἀνθρώποισιν.

5 ὁ μὲν δὴ Θεστοριδῆς ἐκ τῆς Φωκαῆς ἀπηλλάγη ἐς τὴν Χίον
 καὶ διδασκαλίην κατεσκευάσατο, καὶ τὰ ἔπεα ἐπιδεικνύμενος
 ὡς ἑωυτοῦ ἑόντα ἔπαινον τε πολλὸν εἶχε καὶ ὠφελεῖτο· ὁ δ'
 Ὀμηρος πάλιν τὸν αὐτὸν τρόπον διητᾶτο ἐν τῇ Φωκαίῃ ἀπὸ
 ἧς ποιήσιος τὴν βιοτήν ἔχων. (17) χρόνῳ δ' οὐ πολλῷ μετ-
 10 ἔπειτα ἄνδρες Χῖοι ἔμποροι ἀπίκοντο ἐς τὴν Φωκαίην·
 ἀκούσαντες δὲ τῶν ἐπέων τοῦ Ὀμήρου, ἃ πρότερον ἀκηκόε-
 σαν πολλάκις ἐν τῇ Χίῳ τοῦ Θεστορίδεω, ἐξήγγελλον Ὀμήρῳ
 ὅτι ἐν Χίῳ τις ἐπιδεικνύμενος τὰ ἔπεα ταῦτα γραμμάτων

184. ἐνδεικνύμενος om. R^b. || 89. ἐθέλει R^b B, ἐθέλοις omissio α M. ||
 90. ἀναγράψαι R^b, ἀναγράψασθαι v. || 91. ποιητέα — παρὰ om. R^b. ||
 92. ἦν] εἶναι BPML. || 95. Epigr. Homer. 5. || 96. πολλ' ἔπαθον BPML^a. ||
 97. φωκίδα addito αἷ supra ι M. || φωκεῖς R^b. || 200. ἀπαλλάσσεσθαι R^b. ||
 3. Epigr. Homer. 6. || Θεστοριδῆς Bf. || θνηταῖσιν M. || 4. πέλλεται L^b. ||
 νόον BML^a f. || 6. διδασκαλίην] τὴν διδ. R^b. || 7. ὄντα M. || ὠφελοῖτο M. ||
 10. ἔμπειροι R^b f. || 12. Ὀμήρῳ addidi ex R^{ab}.

διδάσκαλος κάρτα πολλὸν ἔπαινον ἔχει. ὁ δ' Ὀμηρος κατενόησεν ὅτι Θεστοριδῆς ἂν εἴη, καὶ παντὶ θυμῷ ἐσπούδαζεν²¹⁵ ἐς τὴν Χίον ἀπικέσθαι. καταβάς δ' ἐπὶ τὸν λιμένα ἐς μὲν τὴν Χίον οὐ καταλαμβάνει οὐδὲν πλοῖον πλέον, ἐς δὲ τὴν Ἐρυθραίην τινὲς ἐπὶ ξύλον παρεσκευάζοντο πλεῖν. καλῶς δ' εἶχε τῷ Ὀμήρῳ δι' Ἐρυθραίης τὸν πλοῦν ποιήσασθαι. καὶ προσελθὼν ἔχρηζε παρὰ τῶν ναυτέων δέξασθαι αὐτὸν σύμ-²⁰πλουν, πολλὰ τε καὶ προσαγωγὰ λέγων οἷς σφέας ἔμελλε πείσειν. τοῖς δ' ἔδοξε δέξασθαι αὐτόν, καὶ ἐκέλευον ἐσβαίνειν ἐς τὸ πλοῖον. ὁ δ' Ὀμηρος πολλὰ ἐπαινέσας αὐτοὺς ἐσέβη, καὶ ἐπεὶ ἔξετο λέγει τὰ ἔπεα τάδε·

κλῦθι Ποσειδάων μεγαλοσθενὲς ἐννοσίγαιε,²⁵
 εὐρυχόρου μεδέων ἥδ' ἑαθέου Ἐλικῶνος,
 δὸς δ' οὔρον καλὸν καὶ ἀπήμενα νόστον ἰδέσθαι
 ναῦταις, οἳ νηὸς πομποὶ ἥδ' ἄρχοι ἔασι,
 δὸς δ' ἐς ὑπώρειαν ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
 αἰδοίων μ' ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων τε κυρῆσαι·³⁰
 φῶτά τε τισαίμην, ὃς ἐμὸν νόον ἡπεροπέυσας
 ὠδύσατο Ζῆνα ξένιον ξενίην τε τράπεζαν.

(18) ἐπεὶ δ' ἀπίκοντο εὐπλοήσαντες ἐς τὴν Ἐρυθραίην, τότε μὲν Ὀμηρος τὴν αὐλὴν ἐπὶ τῷ πλοίῳ ἐποίησατο, τῇ δ' ὑστεραίῃ ἔχρηζε τῶν ναυτέων τινὰ ἡγήσασθαι αὐτῷ ἐς τὴν πόλιν.³⁵ οἱ δὲ συνέπεμψαν ἕνα αὐτῷ. πορευόμενος δ' Ὀμηρος ἐπεὶ ἔτυχε τῆς Ἐρυθραίης τραχείης τε καὶ ὀρεινῆς ἐούσης, φθέγγεται τάδε τὰ ἔπεα·

πότνια γῆ, πάνδωρε, δότειρα μελιφρόνος ὄλβου,
 ὥς ἄρα δὴ τοῖς μὲν φρωτῶν εὖοχθος ἐτύχθης,⁴⁰

214. ἔπαινον om. Af. ὠφέλημα κάρτα πολλὸν ἔπαινον B. || 16. ἐς τὴν M, εἰς τὴν v. || ἀπικέσθαι — Χίον om. L. || 18. ἐρυθραίην R^aB, ἐρυθραίαν cett. || ξύλον M, ξύλου v. || 21. καὶ om. Mf. || 24. ἔξετο R^b. || 25. Epigr. Homer. 7, cf. Suid. s. v. Ὀμηρος p. 686. || ποσειδάων M. || ἐνοσίγαιε M. || 26. ἥδ' ἥδ' καὶ L^b. || ἑαθέου Ruhnkenius, ξανθοῦ libri et Suidas. || 27. ἀρεσθαι Suidas. || 28. ναύτης Hermannus. || ἔασσι M. || 29. ὑπωρείην Hermannus. || 30. αἰδοίων R^{ab}ML^{abf}. || τε R^{ab}L^bSuidas, γε v. || 31. ὑπεροπέυσας R^b. || 32. ὠδίατο R^b. || ξενίην om. A. || τε om. M. || τράπεζαν L^bSuidas, τράπεζαι R^b, τραπέζην v. || 34. μὲν addidi ex R^b. || αὐλὴν R^{ab}BPML, αὐλὴν cett. || 35. αὐτῷ R^{ab}, αὐτῶν v. || 37. τε addidi ex R^b. || 38. τὰ om. Af. || 39. Epigr. Homer. 8: primum versum om. R^a. || 40. φρωτῶς R^b.

- τοῖσι δὲ δύσβωλος καὶ τρηχεῖ, οἷς ἐχολώθησ. ἀπικομένος δ' ἐς τὴν πόλιν τῶν Ἑρουθραίων ἐπηρώτησε περὶ τοῦ ἐς τὴν Χίον πλοῦ· καὶ τινος προσελθόντος αὐτῷ τῶν ἑωρακότων ἐν τῇ Φωκαίῃ καὶ ἀσπασαμένου ἐχρηξεν αὐτοῦ
 245 συνεξευρεῖν αὐτῷ πλοῖον, ὅπως ἂν εἰς τὴν Χίον διαβαίῃ. (19) ἐκ μὲν δὴ τοῦ λιμένος οὐδὲν ἦν ἀπόστολον, ἄγει δ' αὐτὸν ἐνθα τῶν ἀλιέων τὰ πλοῖα ὀρμίζεται. καὶ πως ἐντυγχάνει μέλλουσί τισι διαπλεῖν ἐς τὴν Χίον, ὧν ἐδέετο προσελθὼν ὁ ἄγων αὐτὸν ἀναλαβεῖν τὸν Ὀμηρον. οἱ δ' οὐδένα λόγον ποιη-
 50 σάμενοι ἀνήγοντο, ὁ δ' Ὀμηρος φθέγγεται τάδε τὰ ἔπεα·
 ναῦται ποντοπόροι, στυγερῇ ἐναλίγκιοι ἄτρη,
 πτωκάσιν αἰθνήσι βίον δύσζηλον ἔχοντες,
 αἰδεῖσθε ξενίῳ Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος·
 δεινὴ γὰρ μέτ' ὅπῃς ξενίου Διὸς, ὅς κ' ἀλίτῃται.
 55 ἀναχθεῖσι δ' αὐτοῖς συνέβη ἐναντίου ἀνέμου γενομένου πα-
 λινδρομῆσαι καὶ ἐς τὸ χωρίον ἀναδραμεῖν, ὅθεν ἀνηγάγοντο, καὶ τὸν Ὀμηρον καταλαβεῖν ἐπικαθήμενον ἐπὶ τῆς κυματο-
 γῆς. μαθὼν δ' αὐτοὺς πεπαλινδρομηκότας ἔλεξε τάδε· „ὑμᾶς, ὦ ξένοι, ἔλαβεν ὁ ἄνεμος ἀντίος γερόμενος· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 60 με δέξασθε, καὶ ὁ πλοῦς ὑμῖν ἔσται“. οἱ δ' ἀλιεῖς ἐν μετα-
 μελή γερόμενοι, ὅτι οὐ καὶ πρότερον ἐδέξαντο, εἰπόντες ὅτι οὐ καλιμπάνουσιν, ἦν ἐθέλοι συμπλεῖν, ἐκέλευον ἐσβαίνειν, καὶ οὕτως ἀναλαβόντες αὐτὸν ἀνήχθησαν καὶ ἴσχουσιν ἐπ' ἀκτῆς. (20) οἱ μὲν δὴ ἀλιεῖς πρὸς ἔργον ἐτρόπησαν, ὁ δ'
 65 Ὀμηρος τὴν μὲν νύκτα ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ κατέμεινε, τὴν δ' ἡμέραν πορευόμενος καὶ πλανώμενος ἀπῆκετο ἐς τὸ χωρίον

241. τρηχεῖα L^a. || 43. Χίον] cf. Suid. s.v. Ὀμηρος p. 687. || 44. φώκη R^b. || αὐτοῦ] αὐτὸν R^b. || αὐτῷ om. R^b. || 46. αὐτῶν L. || 51. Epigr. Homer. 9. || αἴση Suidas. || 52. πτωκάσιν ex Suida Wesselingius, πτωχάσιν libri (praeter R^b, qui πτωχεῖσιν), πλωάσιν Ernestius. || αἰθνήσι R^b, αἰθνήσιν f: αἰθνήσιν idon Suidas. || 54. μέτοπις libri, μέτοπιν f, μετόπισθεν ὅπῃς ξενίων Suidas, unde δεινὴ γὰρ μετόπισθεν ὅπῃς Διὸς Hermannus. || 57. καταλαβεῖν Schweigh., ἀν ἀναλαβεῖν M, ἀναλαβεῖν v. || ἐπικαθήμενον (fort. ἔτι καθ.) R^b, καθήμενον v. || κυματογῆς f. || 58. πεπαλινδρομηκότας M. || ὑμέας, ὦ ξένοι, ἄνεμος λάβεν ἀντίος ἐλθὼν· ἀλλ' ἐμὲ (scr. ἔτι) νῦν δέξασθε, καὶ ὁ πλοῦς ἔσται ὑμῖν ex Epigr. Homer. 10. Barnesius. || 60. μεταμελή R^b ABPMf. || 61. καὶ addidi ex R^b. || 64. μὲν addidi ex R^b. || 66. πολενόμενος ABMLf.

τοῦτο, ὃ Πίτυς καλεῖται. κἀνταῦθα αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τὴν
νύκτα ἐπιπίπτει καρπὸς τῆς πίτυος, ὃν δὴ μετεξέτεροιστρώβιον,
οἱ δὲ κῶνον καλέουσιν. ὁ δ' Ὀμηρος φθέγγεται τὰ ἔπεα τάδε·

ἄλλη τίς σου, πεύκη, ἀμείνονα καρπὸν ἶησιν 270

Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἡνεμοέσσης,

ἐνθα σίδηρος Ἄρης ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν

ἔσσεται, εὐτ' ἂν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσι.

τὰ δὲ Κεβρήνια τοῦτον τὸν χρόνον κτίζειν οἱ Κυμαῖοι παρ-
εσκευάζοντο πρὸς τῇ Ἰδῇ, καὶ γίνεται αὐτόθι σίδηρος. 75
(21) ἐντεῦθεν δ' ἀναστὰς Ὀμηρος ἐπορεύετο κατὰ φωνὴν
τινα αἰγῶν νεμομένων. ὡς δ' ὑλάκτεον αὐτὸν οἱ κύνες, ἀνέ-
κραγεν. ὁ δὲ Γλαῦκος ὡς ἤκουσε τῆς φωνῆς (ἦν γὰρ τοῦτο
ὄνομα τῷ νέμοντι τὰς αἰγας), ἐπέδραμεν ὀτραλέως, τὰς τε
κύνας ἀνεκαλεῖτο καὶ ἀπεσόβησεν ἀπὸ τοῦ Ὀμήρου. ἐπὶ πο- 80
λὺν δὲ χρόνον ἐν θωύματι ἦν, ὅπως τυφλὸς ἐὼν μόνος ἀπί-
κοιτο ἐς τοιοῦτους χώρους καὶ ὃ τι θέλων, προσελθὼν τέ
μιν ιστόρεεν, ὅστις τ' ἦν καὶ τίνι τρόπῳ ἀπίκοιτο ἐς τόπους
ἀοικήτους καὶ ἀστίβεια χωρία, καὶ τίνος κεχρημένος εἴη. ὁ
δ' Ὀμηρος αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ πάθην καταλεγόμενος 85
εἰς οἶκτον προηγάγετο· ἦν γὰρ, ὡς ἔοικεν, οὐδ' ἀγνώμων
ὁ Γλαῦκος. ἀναλαβὼν δ' αὐτὸν ἀνήγαγεν ἐπὶ τὸν σταθμόν,
πῦρ τ' ἀνακαύσας δεῖπνον παρασκευάζει καὶ παραθεῖς δειπ-
νεῖν ἐκέλευεν ὁ Γλαῦκος. (22) τῶν δὲ κυνῶν μὴ ἐσθιδόντων
καὶ ὑλακτούντων δειπνοῦντας, καθάπερ εἰώθεσαν, λέγει 90
πρὸς τὸν Γλαῦκον Ὀμηρος τὰ ἔπεα τάδε·

Γλαῦκε, βοτῶν ἐπιόπτα, ἐπὸς τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·

267. τοῦτο addidi ex R^b. || κἀνταῦθα] cf. Suid. s. Ὀμηρος p. 687. ||
69. ἔπη f. || 70. Epigr. Homer. 11. || σευ Epigr. || ἦσιν] ἀνήσοι Suidas; ||
71. Ἰδης om. L^b. || ἐν πολυπτύχου κορυφῇσι L^b: πολυπτύχου M. || ἡνεμοέσσης
R^b. || 72. Ἄρης] ἄριστος Suid. || 73. πέσσειται Hgen. || 75. σίδηρος πολὺς
R^a. || 76. ἐντεῦθεν] cf. Suid. s. v. Ὀμηρος p. 686. || δ' addidi ex R^b. ||
78. τούτῳ R^b. || 79. ἐπέδραμεν bis habet L: ἐπιδραμών Pauw. || 81. ἐὼν R^b,
ὦν v. || 83. ιστόρεον M. || 85. ἑαυτοῦ ABf. || 88. τε R^{ab}BPMLf, δὲ cett. ||
90. δειπνοῦντας R^b, δειπνοῦντα v. || 91. εἰώθεσαν L. || 92. Epigr. Homer.
12. cf. Suid. p. 687. || κλαῖνε L^b. || βοτῶν ἐπιόπτα ad Suidam, ubi erat βροτῶν
ἐπιόπτα, Kusterus, πέπων ἐπιών τὸ (τι R^{ab}, τοι L^b) libri. || τί τοι R^{ab} L^b, τὸ cett.,
τί σοι Suidas, τόδ' Kusterus. || ἐν Suidas, ἐνὶ libri.

πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείησι θύρῃσι
 δοῦναι· ὥς γὰρ ἄμεινον· ὃ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει
 295 ἀνδρὸς ἐπερχομένου καὶ ἐς ἔρκεα θηρὸς ἰόντος.
 ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος ἥσθη τῇ παραινέσει καὶ ἐν θωύ-
 ματι εἶχεν αὐτόν. δειπνήσαντες δὲ διὰ λόγων εἰσιτῶντο.
 ἀπηγεομένου δ' Ὀμήρου τὴν τε πλάνην τὴν ἑωυτοῦ καὶ τὰς
 πόλεις ἃς ἐσαπίκοιτο, ἐκπληκτος ἦν ὁ Γλαῦκος ἐσακούων.
 300 καὶ τότε μὲν, ἐπεὶ ὦρῃ κοιτοῦ ἦν, ἀνέπανε. (23) τῇ δ' ὕστε-
 ραίῃ διανοήθη ὁ Γλαῦκος πρὸς τὸν δεσπότην πορευθῆναι,
 σημανέων τὰ ὑπὲρ τοῦ Ὀμήρου. ἐπιτρέψας δὲ τῷ συνδούλῳ
 νέμειν τὰς αἴγας τὸν Ὀμηρον καταλείπει ἔνδον, εἰπὼν πρὸς
 αὐτόν, ὅτι διὰ ταχέων πορεύσομαι. καταβὰς δ' ἐς Βολισ-
 5 σὸν (ἔστι δὲ πλησίον τοῦ χωρίου τούτου) καὶ συγγενόμενος
 τῷ δεσπότη ἀπηγγέτο περὶ Ὀμήρου πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν,
 περὶ τ' αὐτοῦ τῆς ἀπίξιος, ἐν θωύματι ποιούμενος, ἐρωτᾷ τε
 ὅ τι χρὴ ποιεῖν περὶ αὐτόν. ὁ δ' ὀλίγα μὲν προσέειπε τῶν
 λόγων, κατεγίνωσκε δὲ τοῦ Γλαύκου ὡς ἄφρονος ἐόντος τοὺς
 10 ἀναπήρους δεχομένον καὶ τρέφοντος. ἐκέλευσε δ' ὅμως τὸν
 ξῆνον ἄγειν πρὸς ἑαυτόν. (24) ἐλθὼν δὲ πρὸς τὸν Ὀμηρον
 διηγῆσατο ταῦτα ὁ Γλαῦκος καὶ ἐκέλευεν αὐτόν πορεύεσθαι·
 οὕτω γὰρ εὖ πρήξιν. ὁ δ' Ὀμηρος ἥθελε πορεύεσθαι. ἀνα-
 λαβὼν οὖν αὐτόν ὁ Γλαῦκος ἤγαγε πρὸς τὸν δεσπότην. διὰ
 15 λόγων δ' ἰὼν τῷ Ὀμήρῳ ὁ Χίος εὐρίσκει ἐόντα δεξιὸν καὶ
 πολλῶν ἔμπειρον, ἐπειθὲ τ' αὐτὸν μένειν καὶ τῶν παιδίων
 ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι· ἦσαν γὰρ τῷ Χίῳ παῖδες ἐν ἡλι-
 κίῃ. τούτους οὖν αὐτῷ παρατίθεται παιδεύειν. ὁ δ'
 ἔπρησσε ταῦτα, καὶ τοὺς Κέρκωπας καὶ Βατραχομουμαχίην

293. μὲν] μὲν ἐν R^b. || κυσὶ Ilgen. || 94. τὼς ex Suida Barnes. || πρόσθεν
 Suidas. || 95. ἐς om. L^b. || 99. ἀπίκοιτο M. || ἐσακούων R^bBPML, ἀκούων v. ||
 300. καὶ τότε μὲν om. R^b. || ἐπεὶ δὲ ὦρῃ R^b. || ἀνέπανε R^bBPML, ἀνεπαύετο
 v. || ὕστερῃ addito ai supra ε L. || 1. καὶ ante διανοήθη add. R^b. || 2. ὑπὲρ
 τοῦ R^b, περὶ v. || 5. χωρίου] Χίου Pauw. || 6. περὶ R^{ab}, ὑπὲρ v. || 7. ἀπίξιος
 R^b, ἀπίξιος v. || ἐρωτᾷ R^b, ἡρώτα BPM, ἐρώτε v. || 8. αὐτόν R^b, αὐτοῦ v. ||
 9. τοὺς R^b, καὶ τοὺς v. || 12. καὶ — 14. Γλαῦκος om. L. || ἐκέλευεν αὐτόν R^b,
 ἐκέλευε PM, ἐκέλευσε v. || πορεύεσθαι R^b, πορεύεσθαι τοῦτον v. || 18. παρατί-
 θεται R^b, παρατίθῃσι v. || 19. βατραχομουμαχίην R^a, βατραχομαχίην R^b,
 βατραχομουμαχίαν v.

καὶ Ψαρομαχίην καὶ Ἑπταπακτικὴν καὶ Ἐπικηλίδας καὶ τᾶλλα 320
 πάντα, ὅσα παίγνιά ἐστιν Ὀμήρου, ἐνταῦθ' ἐποίησε παρὰ
 τῷ Χίῳ ἐν Βολισσῷ, ὥστε καὶ ἐν τῇ πόλει περιβόητος ἤδη
 ἐγένετο τῇ ποιήσει. καὶ ὁ μὲν Θεστορίδης ὡς τάχιστα ἐπύ-
 θετο αὐτὸν παρέοντα, ὥχετο ἐκπλέων ἐκ τῆς Χίου. (25) χρό-
 νου δὲ προϊόντος δεηθεὶς τοῦ Χίου πορεῦσαι αὐτὸν εἰς τὴν 25
 Χίον ἀπῆκετο εἰς τὴν πόλιν, καὶ διδασκαλεῖον κατασκευασά-
 μενος ἐδίδασκε παῖδας τὰ ἔπεα. καὶ κάρτα δεξιὸς ἐδόκεεν
 εἶναι τοῖς Χίοις καὶ πολλοὶ θωυμασταὶ αὐτοῦ καθειστήκα-
 σαν. συλλεξάμενος δὲ βίον ἱκανὸν γυναικα ἔγημεν, ἐξ ἧς
 αὐτῷ θυγατέρες δύο ἐγένοντο· καὶ ἡ μὲν αὐτῶν ἄγαμος ἐτε- 30
 λεύτησε, τὴν δὲ συνώκισεν ἀνδρὶ Χίῳ. (26) ἐπιχειρήσας δὲ
 τῇ ποιήσει ἀπέδωκε χάριν ἣν εἶχε, πρῶτον μὲν Μέντορι τῷ
 Ἰθακησίῳ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ, ὅτι μιν κάμνοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς
 ἐν Ἰθάκῃ ἐνοσσήλευεν ἐκτενέως, τοῦνομα αὐτοῦ ἐναρμόσας ἐς
 τὴν ποιήσιν, Ὀδυσσέως τε ἐταῖρον φράς εἶναι, ποιήσας Ὀδυσ- 35
 σέα, ὡς ἐς Τροίην ἔπλεε, Μέντορι ἐπιτρέψαι τὸν οἶκον ὡς
 ἰόντι Ἰθακησίων ἀρίστῳ καὶ δικαιοτάτῳ. πολλαχῇ δὲ καὶ
 ἄλλῃ τῆς ποιήσεως τιμῶν αὐτὸν τὴν Ἀθηνᾶν, ὅπότες ἐς λόγον
 τινὶ καθίσταται, τῷ Μέντορι οἰκνύην ποιεῖ. ἀπέδωκε δὲ καὶ
 Φημίῳ τῷ ἑαυτοῦ διδασκάλῳ τροφεία καὶ διδασκαλεῖα ἐν τῇ 40
 Ὀδυσσεΐᾳ, μάλιστα ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσι·

κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέ' ἔθηκε

Φημίῳ, ὃς δὴ πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας ἀείδων.

καὶ ἄλιν·

αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν.

45

μέμνηται δὲ καὶ τοῦ ναυκλήρου, μεθ' οὗ ἐκπεριέπλευσε καὶ
 εἶδε πόλιάς τε πολλὰς καὶ χώρας, ᾧ ὄνομα ἦν Μέντης, ἐν
 τοῖς ἔπεσι τοῖσδε·

320. καὶ ψαρομαχίην καὶ ἑπταπακτικὴν addidi ex R^b, cf. Suid. p. 686. ||
 22. μολισσῷ B, sed κ supra μ adiecto. || 23. ἐγένετο R^b. || τῇ R^b, ἐν τῇ v, ἐπὶ
 τῇ Schweighaeuserus. || 25. προϊόντος A. || 27. κατεδόκεεν R^b. || 34. ἐνο-
 σήλευεν R^{ab}BPMLf, ἐνοσήλευσεν cett. || ἐκτενέως R^b, ἀτενῶς M, ἐκτενως v. ||
 εἰς B. || 35. ἐταῖρος R^b. || Odyss. 2, 225. || 36. ὡς post οἶκον addidi ex R^b. ||
 39. καθίστηται R^b, καθίσταται v. || οἰκνύαν R^b, εἰκνύαν B et v, εἰκνύην cett. ||
 40. διδασκαλία L. || 41. ὀδυσσεΐᾳ R^aBPML, ὀδυσσεΐᾳ cett. || 43. Odyss. 1,
 153, ubi Φημίῳ, ὃς ᾧ ἡεῖδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη. || ὃς δὴ R^a, ὅς τε BMf,
 ὃς L, ὅστις cett. || 46. ἐκπεριέπλευσεν f. || 47. οἶδε A.

Μέντης Ἀγχιάλῳ δαΐφρονος εὐχομαι εἶναι
 350 υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φίληρέτμοισιν ἀνάσσω.
 ἀπέδωκε δὲ χάριν καὶ Τυχίῳ τῷ σκυτεῖ, ὃς ἐδέξατο αὐτὸν
 ἐν τῷ Νέῳ τείχει προσελθόντα πρὸς τὸ σκυτεῖον, ἐν τοῖς
 ἔπεσι καταξεύζας ἐν τῇ Ἰλιάδι τοῖσδε·

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἤλθε φέρων σάκος ἥτε πύργον,
 55 χάλκεον, ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τύχιος κάμε τεύχων,
 σκυτοτόμων ὃχ' ἄριστος, ὕλη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.

(27) ἀπὸ δὲ τῆς ποιήσιος ταύτης εὐδοκίμει Ὅμηρος περὶ τε
 τὴν Ἰωνίην, καὶ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἥδη περὶ αὐτοῦ λόγος ἀνε-
 φέρετο. κατοικέων δ' ἐν τῇ Χίῳ καὶ εὐδοκιμέων περὶ τὴν
 60 ποίησιν, ἀπικνεομένων πολλῶν πρὸς αὐτόν, συνεβούλευον οἱ
 ἐντυγχάνοντες αὐτῷ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀπικέσθαι· ὁ δὲ προσε-
 δέξατο τὸν λόγον καὶ κάρτα ἐπεθύμει ἀποδημῆσαι. (28) κα-
 τανοήσας δέ, ὅτι ἐς μὲν Ἄργος πολλαὶ καὶ μεγάλαι εἶεν
 εὐλογίαι πεπονημέναι, ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας οὐ, ἐμποιεῖ ἐς τὴν
 65 ποίησιν, ἐς μὲν Ἰλιάδα τὴν μεγάλην Ἐρεχθεά μεγαλύνων ἐν
 νεῶν καταλόγῳ τὰ ἔπεα τάδε·

δῆμον Ἐρεχθίδος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 θρέψε, Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζεῖδωρος ἄρουρα.
 καὶ τὸν στρατηγὸν αὐτῶν Μενεσθεά αἰνέσας, ὥς πάντων
 70 εἶη ἄριστος τάξαι πεζὸν στρατὸν καὶ ἵπποτας ἐν τοῖσδε τοῖς
 ἔπεσιν εἶπε·

τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·
 τῷ δ' οὐπω τις ὅμοιος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ
 κοσμηῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
 75 Αἴαντα δὲ τὸν Τελαμῶνος καὶ Σαλαμινίους ἐν νεῶν κατα-
 λόγῳ ἔταξε πρὸς Ἀθηναίους λέγων ὧδε·

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,
 στήσσε δ' ἄγων ἱν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.

349. Odys. 1, 180. || 50. αὐτὰρ Mf. || 51. δὲ om. BL. || 54. Iliad. 7, 219. ||
 57. ποιήσιος R^b, ποιήσεως v. || εὐδοκίμει Barnes, εὐδοκιμεῖ v. || Ὅμηρος] ἥδη
 ὁμηρος R^b. || 58. τὴν om. R^b. || ἀνεφέρετο R^b, ἀναφέρεται v. || 59. κατοικέων
 R^b, καὶ οἰκέων v. || ἀπικνεομένων R^b, ἀπικεομένων Bf, ἀπικομένων v. || 60. πρὸς
 αὐτόν addidi ex R^b. || 67. Iliad. 2, 547. || 68. θρέψαι M. || 69. αὐτόν L. ||
 αἰνέσας addidi ex R^b. || 70. πεζῶν M. || 72. Iliad. 2, 552. || ἡγεμόνευεν BMLf. ||
 υἱὸς om. R^b. || 73. τῷ τῶν R^b. || 76. ὧδε R^b, τάδε v. || 77. Iliad. 2, 557. ||
 78. στή R^b.

ἐς δὲ τὴν Ὀδυσσεῖν τάδ' ἐποίησεν, ὥς Ἀθηναῖ ἐς λόγους
ἐλθοῦσα τῷ Ὀδυσσεῖ ἐς τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἀπύκετο, τι- 380
μῶσα ταύτην τῶν ἄλλων πολιῶν μάλιστα·

ἔκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας,
δύνε δ' Ἐρεχθίδος πυκινὸν δόμον.

(29) ἐμποήσας δ' ἐς τὴν ποιήσιν ταῦτα καὶ παρασκευασά-
μενος, ἐς Ἑλλάδα βουλόμενος ποιήσασθαι τὸν πλοῦν προσί- 85
σχει τῇ Σάμῳ. ἔτυχον δ' οἱ ἐκείσε τὸν τότε καιρὸν ἄγοντες
ἐορτὴν Ἀπατούρια. καὶ τις τῶν Σαμίων ἰδὼν τὸν Ὀμηρον
ἀπιγμένον, πρότερον αὐτὸν ὁπωπὼς ἐν Χίῳ, ἐλθὼν ἐς τοὺς
φράτορας διηγήσατο, ἐν ἐπαίνῳ μεγάλῳ ποιεύμενος αὐτόν.
οἱ δὲ φράτορες ἐκέλευον ἄγειν αὐτόν· ὁ δ' ἐντυχὼν τῷ 90
Ὀμήρῳ ἔλεξεν· „ὦ ξένε, Ἀπατούρια ἀγούσης τῆς πόλιος
καλοῦσί σε οἱ φράτορες οἱ ἡμέτεροι συνορτάσσοντα“. ὁ δ'
Ὀμηρος ἔφη ταῦτα ποιήσιν, καὶ ἦι μετὰ τοῦ καλέσαντος.

(30) πορευόμενος δ' ἐγχρίμπεται γυναιξὶ Κουροτρόφῃ θυ-
ούσαις ἐν τῇ τριόδῳ. ἡ δ' ἱέρεια εἶπε πρὸς αὐτὸν δυσχερά- 95
νασα τῇ ὅψει· „ἄνερ, ἀπὸ τῶν ἱερῶν“. ὁ δ' Ὀμηρος ἐς
θυμὸν τ' ἔβαλε τὸ ῥηθὲν καὶ ἤρετο τὸν ἄγοντα, τίς τ' εἴη
ὁ φθεγξάμενος καὶ τίνι θεῶν ἱερὰ θύεται. ὁ δ' αὐτῷ δι-
ηγήσατο, ὅτι γυνὴ εἴη Κουροτρόφῃ θύουσα. ὁ δ' ἀκούσας
λέγει τάδε τὰ ἔπεα·

400

κλῦθί μοι εὐχομένη, Κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναῖκα
τήνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνήν·

ἡ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
ὣν ὥρη μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

(31) ἐπεὶ δ' ἤλθεν εἰς τὴν φρήτρην καὶ τοῦ οἴκου, ἔνθα δὴ 5
ἐδαινυντο, ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἔστη, οἱ μὲν λέγουσι καιομένου

379. ὀδύσσειαν A. || 81. πολιῶν R^a, πόλειον R^b, πολλῶν v. || 82. Odys.
7, 80. || εὐρυχόρους M: εὐρυάγειαν Ἀθήνην Homerus. || 85. ποιήσασθαι
R^{ab}BPML, ποιῆσθαι v. || 86. Σάμῳ] cf. Suid. s. v. Ὀμηρος p. 686 sq. ||
87. τὸν] τῶν f. || 88. ὁπωπὼς R^{ab}, ἐπιστάμενος v. || 91. ἔλεξεν αὐτόν ὃ R^b. ||
93. εἴη AB. || 94. ἐγχρίμπεται R^a AB. || 95. αὐτήν M. || 401. Epigr. Hom. 13.
cf. Athen. 13. p. 592 A. || 2. νέων ἀπανάνασθαι Suidas. || 3. ἡδ' Ilgen. ||
ἐπιτέρπεσθαι idem. || πολιοκροτάφοισι M. || 4. ἀπήμβλυνται R^b L^b et sic
Suidas et Eust. p. 1968, ἀπαμβλύνεται BL^a f, ἀπάμβλυνται v. || 6. ἐδαινυντο
ABM.

πυρὸς ἐν τῷ οἴκῳ, οἱ δὲ φασὶ τὸτ' ἐκκαῦσαι σφαῖς, ἐπειδὴ
 Ὅμηρος τὰ ἔπεα εἶπεν·

410 ἀνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόληος,
 ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,
 χρήματα δ' αὖξει οἶκον, ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες
 ἡμενοὶ εἰν ἀγορῇ κόσμος τ' ἄλλοισιν ὀρᾶσθαι·
 αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι.

εἰσελθὼν δὲ καὶ κατακλιθεὶς ἐδαίνυτο μετὰ τῶν φρατόρων,
 15 καὶ αὐτὸν ἐτίμων καὶ ἐν θούματι εἶχον. καὶ τότε μὲν τὴν
 κοίτην αὐτοῦ ἐποιήσατο Ὅμηρος. (32) τῇ δ' εἰσαύριον ἀπο-
 πορευόμενον ἰδόντες κεραμέες τινὲς, κάμινον ἐγκαίοντες κερά-
 μου λεπτοῦ, προσεκαλέσαντο αὐτόν, πεπυσμένοι ὅτι σοφὸς
 εἴη, καὶ ἐκέλευόν σφιν ἀεῖσαι, φάμενοι δώσειν αὐτῷ τοῦ
 20 κεράμου καὶ ὃ τι ἂν ἄλλο ἔχωσιν. ὁ δ' Ὅμηρος ἀεῖδει αὐτοῖς
 τὰ ἔπεα τάδε, ἃ καλεῖται Κάμινος·

εἰ μὲν δώσετε μισθόν, ἀείσω, ᾧ κεραμῆες.
 δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου.
 εὖ δὲ περανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κίναστρα,
 25 φρυχθῆναι τε καλῶς καὶ τιμῆς ὦνον ἀρέσθαι,
 πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγνιαῖς,
 πολλὰ δὲ κερδῆναι, ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφιν ἀεῖσαι.
 ἦν δ' ἐπ' ἀναιδείην τρεφθέντες ψεύδε' ἄρῃσθε,
 συγκαλέω δ' ἥπειτα καμίνῳ δηλητῆρας,

409. Epigr. Homer. 14. Suid. p. 687, paullo aliter Certam. Hom. et Hes. 16. ||
 παῖδες στέφανος L^b. || δέ] δέ τε R^b L^b. || 11. αὖξει οἶκον libri (et Suidas), nisi
 quod ἀέξει M, οἶκον ἀέξει v. || ἀτὰρ f. || 12. ἐν L^b. || 14. καὶ post δὲ add.
 R^{ab}BPML. || ἐδαίνυτο ABM. || φράτρων R^a. || 17. κεραμέες] cf. Suidas p. 688. ||
 ἐγκαίοντες R^a BMLSuidas, ἐνεγκάοντες R^b, ἐγκάοντες celt. || 18. προσκαλέ-
 σαντο M. || 22. Epigr. Homer. 15. || δώσεται L^a. || ἀειδήσω κερ. R^{ab} L^b, ἀοιδῆς
 ᾧ κερ. Suidas. || 23. ὑπερσχήγε R^b L^b, ὑπέρσχεθε Suidas. || 24. περανθεῖεν
 ex Poll. 10, 85 Hermannus, μελανθεῖεν libri, μαρανθεῖεν Suidas, πεπανθεῖεν
 ex Ruhnkenii corr. Wolfius. || πάντα κίναστρα Pollux, πάντα μάλ' ἱερά (ἱερά
 BMf, ἱερά A) libri. || 25. τίμιον Ilgen, τίμον vel τίμον Bernhardy. || ὄναρ
 ἐλέσθαι Suidas: ὄνειαρ Bernhardy. || 26. πολεύμενα B. || δ' ἐν ἀγνιαῖς
 R^{ab}ABML^{ab}f. || 27. δὴ] δ' ἂν R^b. || ὥς σφιν ἀεῖσαι ex Suida Hermannus, ὥς σφι
 (φιν R^b, σφιν ABML^{ab}f) νοῆσαι libri: μῆτιν δὲ Διὸς σφε νοῆσαι vel Διόσφι
 Scaliger, ὥς φρέν' ὀνῆσαι Ilgen, ὥς φρένα ἦσαι Bernhardy. || 28. ψεύδη
 BML^b f. || 29. δὴ ἔπειτα Epigr.

Σύντριβ' ὁμῶς Σμάραγόν τε καὶ Ἄσβετον ἡδὲ Σαβάκτην 430
 Ὠμόδαμόν θ', ὃς τῇδε τέχνη κακὰ πολλὰ πορίζοι.
 πέρθε πυραϊθουσας καὶ δώματα, σὺν δὲ κάμινος
 πᾶσα κυκηθεῖη κεραμέων μέγα κωνυσάντων.
 ὥς γνάθος ἱππεῖη βρούκει, βρούκοι δὲ κάμινος,
 πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεραμῆϊα λεπτὰ ποιοῦσα. 35
 δεῦρο καὶ Ἥελίου θύγατερ, πολυφάρμακε Κίρκη,
 ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτοὺς τε καὶ ἔργα.
 δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους,
 οἳ θ' Ἡρακλείους χεῖρας φύγον, οἳ τ' ἀπόλοντο,
 τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινος· 40
 αὐτοὶ δ' οἰμῶζοντες ὀρώατο ἔργα πονηρά.
 γηθήσω δ' ὀρώων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην·
 ὃς δὲ χ' ὑπερκύψῃ, περὶ τοῦτου πᾶν τὸ πρόσωπον
 φλεχθεῖη, ὥς πάντες ἐπίσταντ' αἴσιμα ῥέξιν.

(33) παραχειμάζων δ' ἐν τῇ Σάμῳ, ταῖς νουμηνίαις προσπο- 45
 ρευσόμενος πρὸς τὰς οἰκίας τὰς εὐδαιμονεστάτας, ἐλάμβανέ τι
 αἰείδων τὰ ἔπεα τάδε, ἃ καλεῖται Εἰρεσιώνη (ὠδήγουν δ' αὐ-
 τὸν καὶ συμπαρῆσαν αἰεὶ τῶν παιδῶν τινὲς τῶν ἐγχωρίων).

δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
 ὃς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει, ὄλβιος αἰεὶ. 50
 αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔσεισι
 πολλός, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνῃ τεθαλυῖα

430. ὁμος ML^{ab}, ὁμος B. || μάραγον ABML^{abf}: συντρίβων Σμ. Suidas, σὺν
 Τριβόλῳ Σμ. Scaliger, συντριβέειν Σμ. Barnes. || ἄσβεστον AML^{abf}. || Σαβάκ-
 την ex Suida Stephanus, γ' ἄβακτον ABML f; γ' ἄμακτον R^{ab}L^b. || 31. Ὠμό-
 δαμό M. || πολλὰ κακὰ Bf, πολὰ κακὰ ML^a. || πορίζοι BML^a Suidas, πορίζει
 celt. || 32. πέρθε Scaliger, πείθε libri, στείλει Suidas, πρήθε Portus, περθε-
 μεν Ilgen. || πυραϊθουσας libri, πύρ' αἰθουσας v, αἰθουσας Ilgen. || 34. ἀρίκοι
 M. || 35. πάντα L^b. || αὐτοῦ L^b. || 36. θινγάτης R^{ab}ML^af. || πολυφάρμακος
 L^b. || 37. βάλλε L^a. || τε om. M. || 39. ἡρακλῆος L^b. || 40. τύπτειν L^b. || πίπτοι
 δὲ κάμινος R^b (κάμινος etiam L^b) Suidas, τύπτοι δὲ κάμινον v. || 41. ὀρώωτο
 M. || 43. ὃς δὲ χ' R^{ab}BML^{ab} Suidas, ὃδ' ἔχ' celt. || ὑπερκύψῃ Hermannus, ὑπερ-
 κύψει v. || περὶ πυρὶ Barnes. || τοῦτου] ταῦτα BML^af, ταύτην R^aL^b. || 44. ἐπί-
 στωνται R^b Suidas, ἐπίστωντ' L^b, ἐπίσταντ' M. || 45. Σάμῳ cf. Suid. p. 639. ||
 47. ὠδήγουν δ' αὐτὸν om. L. || 49. Epigr. Homer. 16. || προσετραπόμεσθ' R^b. ||
 50. δύναται] αὐτεῖ Suidas, ex quo γ' ἀνχεῖ Kusterus. || πρέπει Ilgen. || αἰεὶ
 ML^a. || 51. αὐταὶ R^aML^{ab}, ut Pierson coniecerat, αὐτὰρ v. || εἴσεισι Mf, ἔπεισι
 Suidas. || 52. καὶ εὐφροσύνῃ τε καὶ εὐφροσύνῃ L^a. || τεθληῖα ML^af.

εἰρήνῃ τ' ἀγαθῇ. ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη,
 455 κυρβαίῃ δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἔρποι μάξαι;
 τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράκα βήσεται ὕμιν,
 ἡμίονοι δ' ἄξουσιν κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα,
 αὐτὴ δ' ἰστὸν ὑφαίνοι ἐπ' ἡλέκτρῳ βεβανῖα.
 νεῦμαί τοι, νεῦμαι, ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδὼν
 ἔστηκ' ἐν προθύροισι·

60 καὶ

εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐχ ἑστήξομεν·

οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν.

ἦιδετο δὲ τὰ ἔπεα τὰδ' ἐν τῇ Σάμῳ ἐπὶ πολὺν χρόνον ὑπὸ τῶν
 παίδων, ὅτ' ἀγείροισεν ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀπόλλωνος. (34) ἀρ-
 65 χομένου δὲ τοῦ ἔαρος ἐπεχείρησε πλεῖν Ὀμηρος εἰς τὰς Ἀθή-
 νας ἐκ τῆς Σάμου. καὶ ἀναχθεὶς μετὰ τινων ἐγχωρίων ἀπη-
 νέχθη εἰς τὴν Ἴον, καὶ ὠρμίσθησαν οὐ κατὰ πόλιν, ἀλλ' ἐπ'
 ἀκτῆς. συνέβη δὲ τῷ Ὀμήρῳ κατὰ πολὺ τι ἄρξασθαι μαλα-
 κῶς ἔχειν. ἐκβὰς δὲ τοῦ πλοίου ἐκοιμᾶτο ἐπὶ τῆς κυματωγῆς
 70 ἀδυνάτως ἔχων. πλείους δ' ἡμέρας ὁρμούντων αὐτῶν δι'
 ἀπλοῖην καταβαίνοντες αἰεὶ τινες τῶν ἐκ τῆς πόλιος ἀπεσχό-
 λαζον παρὰ τῷ Ὀμήρῳ καὶ ἐν θανάτῳ εἶχον αὐτὸν ἀκού-
 οντες αὐτοῦ. (35) τῶν δὲ ναυτέων καὶ τῶν ἐκ τῆς πόλιος
 τινῶν ἡμένων παρὰ τῷ Ὀμήρῳ κατέπλωσαν παῖδες ἀλιῆες

453. εἰρήνῃ] ἡνῃ L^b. || ἄγγε L^a. || 54. κυρβαίῃ — κατὰ δόρπον ἔρπειο Sui-
 das, πῦρ καίῃ δ' αἰεὶ κατὰ δόρπον ἔρπει μ. Pauw, ἔρπει Ilgen: totum cum versu,
 qui deest Herodoto (γυνὴ μὲν κριθαίην εὐώπιδα σησαμόεσσαν) sic constituit Her-
 mannus: κυρκαίῃ δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἔρπειο, μάξαν ἔμμεν κριθαίην, εὐώπιδα,
 σησαμόεσσαν. || 55. διφράκα ex Hesychio Barnesius, quod firmat Suidae cod. A,
 διφάδα L^a, διφράδην L^b, διφράδα celt. || ὕμιν] ὕμειν Suidas, ὕμνοις Ilgen,
 ὕπνιν Hermannus. || 56. ἄξουσιν f. || κραταίποδας BL^a, κρατείποδας M. ||
 57. ὑφαίνοι ἰστὸν BML^{ab} f, ὕφαιν' ἰστὸν Suidas. || 58. τοι R^{ab} L^b Suidas, σοι v. ||
 59. προθύροις libri, προθύροις v. || 60. καὶ εἰ] in libris haec continuata sunt
 et iuncta praecedentibus, primus distinxit Scaliger, iterum contraxit Schneide-
 winus Coniect. crit. p. 148 καὶ scribens. ψιλὴ πόδας, ἀλλὰ φέρε' αἶψα πέρσαι τοῦ
 Ἀπόλλωνος γυναικίδος post προθύροις add. Suidas, quae alii aliter refinxerunt. ||
 61. cf. Athen. 8. p. 360 C. || μὲν τοι R^b Af. || 62. συνοικήσοντες BL^a, συνοικίσοντες
 L^b. || ἐνθάδε R^b: totum sic constituit Reinoldius: ἔστηκ' ἐν προθύροις καὶ εἰ
 δώσεις τι, καὶ εἰ μή, οὐ μὲν. οὐδ' ἤλθομεν ἐνθα συνοικήσοντες. || 63. ἦδετο
 M. || τὰ ἔπεα addidi ex R^b. || 64. ἀγείροι A. || 67. ὁρμήσθησαν L, ὁρμίσθησαν
 M. || 69. δὲ R^b, δ' ἐκ BPL, δὲ ἐκ v.

τὸν τόπον καὶ ἐκβάντες ἐκ τοῦ ἀκατίου προσελθόντες αὐτοῖς 475
 τὰδ' εἶπον· „ἄγετε, ὦ ξένοι, ἐπακούσατε ἡμέων, ἂν ἄρα
 δύνησθε διαγνῶναι ἅσ' ἂν ὑμῖν εἰπωμεν“. καὶ τις τῶν παρ-
 εόντων ἐκέλευε λέγειν. οἱ δ' εἶπαν· „ἡμεῖς ἅσ' εἰλομεν
 κατελείπομεν, ἃ δὲ μὴ εἰλομεν φέρομεν“. οἱ δὲ φασι μέτρον
 εἰπεῖν αὐτοῦς 80

ἅσ' εἰλομεν λιπόμεσθα, ἃ δ' οὐχ εἰλομεν φερόμεσθα.
 οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρεόντων γνῶναι τὰ ῥηθέντα διηγή-
 σαντο οἱ παῖδες, ὅτι ἀλιεύοντες οὐδὲν ἐδύναντο ἐλεῖν, καθή-
 μενοι δ' ἐν τῇ γῇ ἐφθειρίζοντο, καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν
 φθειρῶν κατέλιπον, ὅσους δὲ μὴ ἐδύναντο ἐς οἴκους ἀπεφρέ- 85
 ροντο. ὁ δ' Ὅμηρος ἀκούσας ταῦτ' ἔλεξε τὰ ἔπεα τάδε·

τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάασθε,

οὔτε βαθυκλήρων οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

(36) ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης συνέβη τὸν Ὅμηρον τελευ-
 τῆσαι ἐν Ἰῳ, οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ παρὰ τῶν παίδων 90
 ῥηθέν, ὡς οἴονται τινες, ἀλλὰ τῇ μαλακίᾳ. τελευτήσας δ'
 ἐν τῇ Ἰῳ αὐτοῦ ἐπ' ἀκτῆς ἐτάφη ὑπὸ τε τῶν συμπλῶων καὶ
 τῶν πολιήτων, ὅσοι ἐν διαλογῇ ἐγγένηντο αὐτῷ. καὶ τὸ
 ἐλεγείον τόδ' ἐπέγραψαν Ἰῆται ὕστερον χρόνῳ πολλῷ, ὡς
 ἤδη ἢ τε ποιήσις ἐξεπεπτώκεε καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων 95
 (οὐ γὰρ Ὅμηρον ἐστίν).

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα κάλυψεν,

ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

(37) ὅτι δ' ἦν Αἰολεὺς Ὅμηρος καὶ οὔτ' Ἴων οὔτε Δωριεὺς,
 τοῖς τ' εἰρημένοις δεδήλωται μοι, καὶ δὴ καὶ τοῖσδε τεκμαί- 500
 ρεσθαι παρέχει. ἄνδρα ποιητὴν τηλικούτον εἰκὸς ἐστὶ τῶν
 νομίμων τῶν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ποιοῦντα ἐς τὴν ποιήσιν
 ἦτοι τὰ κάλλιστα ἐξευρόντα ποιεῖν ἢ τὰ ἐσυντοῦ πάτρια
 εἶναι. ἤδη τοίνυν τὸ ἐνθένδ' αὐτοῖς τῶν ἐπέων ἀκούοντες

475. προσελθόντες] προσελθόντες πρὸς αὐτὸν R^b. || 77. παρόντων M. ||
 78. ἅτα ML et supra σσ addito B. || 79. καταλείπομεν R^b. || φασι BML, φασιν
 celt. || 81. ἅσ' ἂς B. || ἃ ἂς ML, τὰ B. || 84. τῇ addidi ex R^b. || ἐφειρίζοντο
 L. || 87. Epigr. Homer. 17. || ἐκγεγάασθε R^bSuidas, ἐκγεγάατε v. || 92. συμπλῶν
 R^{ab}, συμπλεόντων v. || 93. τῶν om. R^b. || πολιτέων Mf. || διαλλαγῇ Barnesius. ||
 ἐγέννητο f, unde ἐγένοντο olim. || 96. οὐ γὰρ R^{ab}, οὐδὲ v. || 97. cf. Anthol. Pal. 1.
 p. 306. || κάλυψεν R^{ab}BPML, καλύπτει celt. || 504. ἀκούσαντες A.

505 κρινεῖτε ἱεροποιήν γὰρ ἢ τὴν κρατίστην ἐξευρὼν ἐποίησεν ἢ
τὴν ἐαυτοῦ πατρίδι προσήκουσαν. λέγει γὰρ ὧδε·
αὐτὸν ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.

10 ἐν τούτοις ὑπὲρ ὁσφύος οὐδὲν εἴρηται, ἥ ἔς τὰ ἱερὰ χρέονται·
μονώτατον γὰρ τῶν Ἑλλήνων τὸ Αἰολικὸν ἔθνος οὐ καίει
ὁσφύν. δηλοῖ δὲ καὶ ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν ὅτι Αἰολεὺς ὢν δι-
καίως τοῖς τούτων νόμοις ἐχρῆτο·

καίτε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἰθοπα οἶνον

15 λείβε, νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.

Αἰολεὺς γὰρ μόνος τὰ σπλάγχνα ἐπὶ πέντε ὀβελῶν ὀπιῶσιν,
οἱ δ' ἄλλοι Ἕλληνες ἐπὶ τριῶν. καὶ γὰρ ὀνομάζουσιν οἱ Αἰο-
λέες τὰ πέντε πέμπε. (38) τὰ μὲν οὖν ὑπὲρ τῆς γενέσιος καὶ
τελευτῆς καὶ βίου δεδήλωται μοι. περὶ δ' ἡλικίης τῆς Ὀμή-

20 ρου ἐκ τῶνδ' ἂν τις ἐπισκεπτόμενος ἀκριβῶς καὶ ὀρθῶς λο-
γίζοιτο. ἀπὸ γὰρ τῆς εἰς Ἴλιον στρατηγίας, ἣν Ἀγαμέμνων
καὶ Μενέλαος ἤγειραν, ἔτεσιν ὕστερον ἑκατὸν καὶ τριάκοντα
Ἀέσβος ὤκισθη κατὰ πόλεις, πρότερον ἐοῦσα ἄπολις. μετὰ
δὲ Ἀέσβον οἰκισθεῖσαν ἔτεσιν ὕστερον εἴκοσι Κύμη ἢ Αἰο-

25 λιῶτις καὶ Φρικωνὶς καλεομένη ὤκισθη. μετὰ δὲ Κύμην
ὀκτωκαίδεκα ἔτεσιν ὕστερον Σμύρνα ὑπὸ Κυραίων κατα-
κίσθη, καὶ ἐν τούτῳ γίνεται Ὀμηρος. ἀφ' οὗ δ' Ὀμηρος
ἐγένετο ἕτεά ἐστιν ἐξακόσια εἰκοσιδύο μέχρι τῆς Ἑρξέω δια-
βάσεως, ἣν στρατευσάμενος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας καὶ ζεύξας

30 τὸν Ἑλλήσποντον διέβη ἐκ τῆς Ἀσίας ἐς τὴν Εὐρώπην. ἀπὸ
δὲ τούτου ῥηιδίως ἐστὶν ἀριθμῆσαι τὸν χρόνον τῷ ἐθέλοντι
ζητεῖν ἐκ τῶν ἀρχόντων τῶν Ἀθήνησιν. τῶν δὲ Τρωικῶν
ὕστερον γέγονεν Ὀμηρος ἔτεσιν ἑκατὸν ἐξηκονταοκτῶ.

505. κράτιστον R^a. || ἐαυτῷ πάτριον R^b, omisso opinor προσήκουσαν. ||

10. τούτοις γὰρ ὑπὲρ R^b. || ἥ] ἥς A. || χρέονται R^bM. || 12. ὢν] ἦν A. || δικαίως
τοῖς τούτων νόμοις R^b, τοῖς νόμοις τοῖς τούτων v. || 15. ἔχον om. R^b. || πεμπό-
βολα M. || 21. εἰς om. M. || στρατῆς R^b, στρατείας v. || 24. αἰολιώτης pr. m. M. ||
25. Φρικωνὶς aut Φρικωνῆτις Wesselingius (cf. Herod. 1, 149), φρικώτης M,
φρικώτης v. || καλουμένη M. || 28. ἐξακόσια καὶ εἰκοσιδύο M: τετρακόσια Scaliger
ad Euseb. p. 102. || ἔρξεο L. || 30. ἐλλήσποντον L. || 32. τῶν ante Ἄθ. addidi ex
R^a. || 33. ἐξήκοντα R^aA.

β'. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου]

περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ποιήσεως Ὀμήρου.

(1) Περιττὸν μὲν ἴσως δόξειέ τισι πολυπραγμονεῖν περὶ Ὀμήρου, ποίων τ' ἦν γονέων καὶ πόθεν, ἐπεὶ μηδ' αὐτὸς ἠξιώσεν εἰπεῖν τὰ περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' οὕτως ἐγκρατῶς ἔσχεν, ὥς μηδὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος ἐπιμνησθῆναι. ἐπεὶ δ' ὥς πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ἀρχομένων παιδεύεσθαι χρήσιμος ἡ πο-⁵ λυπειρία, πειρασόμεθα εἰπεῖν ὅσα ιστόρηται τοῖς παλαιοῖς περὶ αὐτοῦ. (2) Ἐφορος μὲν οὖν ὁ Κυμαῖος ἐν συντάγματι τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐπιχωρίῳ Κυμαῖον αὐτὸν ἀποδεικνύει πειρώμενός φησιν ὅτι Ἀπελλῆς καὶ Μαίων καὶ Δίος ἀδελφοὶ Κυμαῖοι τὸ γένος· ὧν Δίος μὲν διὰ χρεά μετώκησεν εἰς¹⁰ Ἀσκλην κόμην τῆς Βοιωτίας κακεῖ γήμας τὴν Πυκιμήδην ἐγέννησεν Ἡσίοδον, Ἀπελλῆς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ πατρίδι Κύμῃ κατέλιπε θυγατέρα Κριθηίδα τοῦνομα, προστησάμενος αὐτῇ τὸν ἀδελφὸν Μαίονα, ὃς διακορεύσας τὴν προειρημένην καὶ τὴν ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἐπὶ τῷ γεγονότι δέισας κατάγνωσιν¹⁵ ἔδωκεν αὐτὴν πρὸς γάμον Φημίῳ Συμυραίῳ, διδασκάλῳ γραμμάτων. φοιτῶσα δ' αὐτὴ ἐπὶ τοὺς πλυννοὺς, οἳ ἦσαν παρὰ τῷ Μέλῃτι, ἀπεκύησε τὸν Ὀμηρον ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ διὰ τοῦτο Μελησιγένης ἐκλήθη· μετωνομάσθη δ' Ὀμηρος, ἐπειδὴ τὰς ὄψεις ἐπηρώθη. οὕτω δ' ἐκάλουν οἱ τε²⁰ Κυμαῖοι καὶ οἱ Ἴωνες τοὺς τὰς ὄψεις πεπρωμένους παρὰ τὸ δεῖσθαι τῶν ὀμυρευνόντων, ὃ ἐστὶ τῶν ἡγουμένων. ταῦτα μὲν Ἐφορος. (3) Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ τρίτῳ περὶ ποιητικῆς ἐν Ἰῷ φησὶ τῇ νήσῳ, καθ' ὃν καιρὸν Νηλεὺς ὁ Κόδρου τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας ἡγεῖτο, κόρην τινὰ τῶν ἐπιχωρίων γενομένην²⁵ ὑπὸ τινος δαίμονος τῶν συγχορευτῶν Μούσαις ἐγκύμονα, αἰδεσθεῖσαν τὸ συμβὰν διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστρὸς ἐλθεῖν εἰς τι χωρίον τὸ καλούμενον Αἰγίαν· εἰς ὃ καταδραμόντας

2. 1. περισσόν G. || μὲν addidi ex G. || 3. τὰ addidi ex Gf. || 6. πάλαι Gf. || 7. Ἐφορος] cf. Ephori fr. ed. Marx p. 267, Muelleri gr. hist. fragm. p. 277. || 9. Ἀπελλῆς Welckerus d. cycl. ep. p. 148, ἀτελλῆς hic et infra Gfv. || 11. ἀσκλην G. || πυκιμήδην G. || 16. Φημίῳ Gf, Φημίῳ τῷ v. || 18. τῷ ποταμῷ Wytttenbachius, cf. v. 34.

ληστάς ἀνδραποδίσαι τὴν προειρημένην καὶ ἀγαγόντας εἰς
 30 Σμύρναν οὖσαν ὑπὸ Ἀνδοῖς τότε τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀνδῶν
 ὄντι φίλῳ, τοῦνομα Μαίονι, χαρίσασθαι, τὸν δ' ἀγαπήσαντα
 τὴν κόρην διὰ τὸ κάλλος γῆμαι· ἣν διατρίβουσαν παρὰ τῷ
 Μελητι καὶ συσχεθεῖσαν ὑπὸ τῆς ὠδίνος ἔτυχεν ἀποκυῆσαι
 35 Ἰδιον ἔτρεφε, τῆς Κριθηίδος μετὰ τὴν κύησιν εὐθέως τελευ-
 τησάσης. χρόνου δ' οὐ πολλοῦ διελθόντος καὶ αὐτὸς ἐτε-
 λεύτησεν, τῶν δὲ Ἀνδῶν καταπονουμένων ὑπὸ τῶν Αἰολέων
 καὶ κρινάντων καταλιπεῖν τὴν Σμύρναν καὶ κηρυξάντων τῶν
 ἡγεμόνων τὸν βουλόμενον ἀκολουθεῖν ἐξιέναι τῆς πόλεως, ἔτι
 40 νῆπιος ὢν Ὅμηρος ἔφη καὶ αὐτὸς βούλεσθαι ὁμῆρεῖν, ὅθεν
 ἀντὶ Μελησιγένους Ὅμηρος προσηγορεύθη. (4) γενόμενος
 δ' ἐν ἡλικίᾳ καὶ δόξαν ἐπὶ ποιητικῇ κεκτημένος ἤδη ἐπηρώτα
 τὸν θεόν, τίνων τ' εἶη γονέων καὶ πόθεν· ὁ δ' ἀνέκλειν οὕτως·
 ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς, ἣ σε θανόντα
 45 δέξεται· ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν αἰνιγμα φύλαξαι.
 φέρεται καὶ ἕτερος χρησμός τοιοῦτος·
 ὄλβιε καὶ δύσδαιμον, ἔφες γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροισι,
 πατρίδα δίζηαι, μητρὸς δέ τοι, οὐ πατρός ἐστι
 μητρόπολις ἐν νήσῳ ἀπὸ Κρήτης εὐρείης,
 50 Μίνως γαίης, οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ.
 ἐν τῇ σὴ μοῖρ' ἐστὶ τελευτῆσαι βίότιοι,
 εὐτ' ἂν ἀπὸ γλώττης παίδων μὴ γνῶς ἐπακούσας
 δυσξύνετον σχολιοῦσι λόγοις εἰρημένον ὕμνον.
 δοιὰς γὰρ ζωῆς μοίρας λάχες, ἣν μὲν ἀμαυρὰν
 55 ἡελίων δισσῶν, ἣν δ' ἀθανάτοις ισόμοιρον,
 καὶ ζῶν καὶ φθίμενος, φθίμενος δ' ἔτι πολλὸν ἀγῆρως.

30. μύρναν G. || 32. τό — τῷ om. G. || 36. οὐ om. G. || 42. ποιητικῆς G. ||
 44. ἦδε G. || 45. malim ἀλλ' ἀλιέων. cf. Herod. vit. 35. v. 74. || 47. oraculi versus
 1 et 2, deinceps subiectis duobus qui praecedunt, ἔστιν — φύλαξαι, ut subscrip-
 tionem statuae Homeri Delphis positae laudat Pausan. 10. 24, 2, reliquos partim
 et sparsim, sed admodum corruptos, Euseb. praep. ev. 5, 33. cf. Anthol. Pal. 2.
 p. 564. || 48. δίζηαι Gf. || δέ] δῆ G. || 50. ἀποτηλοῦ v. || 51. ἐν τῇ μοῖρ' ἐστὶν σετελ.
 Anthol. || μοῖρ' Xylander, μοῖρα Gfv. || 52. ἐσακούσας Anthol. || 53. σχολιοῦσι
 G. || 55. ἡελίων δισσῶν Eusebius, ἡελίδων ὄσσων (ὄσσων f) v. || ἣν] τὴν Anthol. ||
 ισόμοιρος G. || 56. ζῶντι δὲ καὶ φθιμένῳ· φθίμενος δ' ἔτι πολλὰ*** Anthol.

μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον πλέων εἰς Θήβας ἐπὶ τὰ Κρόνια
(ἀγῶν δ' οὗτος ἄγεται παρ' αὐτοῖς μουσικός) ἦλθεν εἰς Ἴον.
ἐνθα ἐπὶ πέτρᾳ καθεζόμενος ἐθεάσατο ἀλῆεις προσπλέοντας,
ὧν ἐπυνθάνετο, εἴ τι ἔχοιεν. οἱ δ' ἐπὶ τῷ θηρᾶσαι μὲν μη- 60
δέν, φθειριῖσθαι δὲ διὰ τὴν ἀπορίαν τῆς θήρας οὕτως
ἀπεκρίναντο,

ὅσσ' ἔλομεν λιπόμεσθ', ὅσα δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα,
αἰνισσόμενοι ὡς ἄρα οὐς μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, ἀποκτεί-
ναντες κατέλιπον, οὓς δ' οὐκ ἔλαβον, ἐν τῇ ἐσθῆτι φέροιεν. 65
ὅπερ οὐ δυνηθεὶς συμβαλεῖν Ὀμηρος διὰ τὴν ἀθυμίαν ἐτε-
λεύτησεν. θάψαντες δ' αὐτὸν οἱ Ἴηται μεγαλοπρεπῶς τοιόνδ'
ἐπέγραψαν αὐτοῦ τῷ τάφῳ·

ἐνθαδὲ τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὀμηρον. 70
εἰσὶ δ' οἱ καὶ Κολοφώνιον αὐτὸν ἀποδεικνύναι πειρῶνται,
μεγίστῳ τεκμηρίῳ χρώμενοι πρὸς ἀπόδειξιν τῷ ἐπὶ τοῦ ἀν-
δριάντος ἐπιγεγραμμένῳ ἐλεγείῳ. ἔχει δ' οὕτως·

νιὲ Μέλητος, Ὀμηρε, σὺ γὰρ κλέος Ἑλλάδι πάσῃ
καὶ Κολοφῶνι πάτρῃ θήκας ἐς αἰδίων, 75
καὶ τάσδ' ἀντιθέῳ ψυχῇ γεννήσαιο κούρας
δισσὰς ἡμιθέων γραψάμενος σελίδας.

ἴμνεε δ' ἡ μὲν νόστον Ὀδυσσεὺς πολὺπλάγκτον,
ἡ δὲ τὸν Ἰλιακὸν Δαρδανιδῶν πόλεμον.

ἄξιον δὲ μὴδὲ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου γραφὲν ἐπίγραμμα 80
παραλιπεῖν ἔχον οὐκ ἀσέμνως· ἔχει δ' οὕτως·

οἱ μὲν σευ Κολοφῶνα τιθηνήτειραν, Ὀμηρε,
οἱ δὲ καλὰν Σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπουσι Χίον,
οἱ δ' Ἴον, οἱ δ' ἐβόασαν ἑύκλαρον Σαλαμῖνα,
οἱ δὲ νῦ τὰν Λαπιθᾶν ματέρα Θεσσαλίαν, 85

57. δὲ addidi ex f. || εἰς G, ἐς v. || Θήβας] Ἰήτας fuisse monuit Xylander. ||
58. ἐς v. || 60. τῷ] τὸ G. || θηρᾶσαι G. || 61. φθειρίσασθαι Wytttenbachius. ||
ἀπειρίαν G. || 63. λιπόμεθα — φερόμεθα G: λιπόμεσθα, ὅσσ' οὐχ v. || 66. συλ-
λαβεῖν G. || Ὀμηρος — δ' om. G. || 68. αὐτοῦ] αὐτῷ Gf. || 69. ἱερὰν v. || 71. δ']
μὲν G. || ἀποδεικνύναι πειρῶνται Gf, ἀποδείκνυνται v. || 74. cf. Anthol. Pal. 2.
p. 714. || 80. ἴπο om. G. || 81. ἀσέμνως Xylander, ἀσμένως G, ἀσμένως fv, ἀνα-
σμένως Barnesius, ἀναστειώς Ernestius. || 82. cf. Anthol. Pal. 2. p. 715 (3.
p. 876). || τιθηνήν τειραν G, τιθηνήν τήραν f. || 85. τῶν Λαπιθίων — Θεσσα-
λίην Anthol.

ἄλλοι δ' ἄλλο μέλαθρον ἀνίαχον· εἰ δέ με Φοῖβον
 χρὴ λέξαι πινυτὰν ἀμφαδὰ μαντοσύναν,
 πάτρα τοι τελέθει μέγας Οὐρανός, ἐκ δὲ γυναικὸς
 οὐ θνατᾶς, ματρός δ' ἔπλεο Καλλιόπας.

- 90 (5) γενέσθαι δ' αὐτὸν φασὶ τοῖς χρόνοις οἱ μὲν κατὰ τὸν
 Τρωικὸν πόλεμον, οὗ καὶ αὐτόπτην γενέσθαι, οἱ δὲ μετὰ
 ῥ' ἔτη τοῦ πολέμου, ἄλλοι δὲ μετὰ ῥν'. ἔγραψε δὲ ποιήματα
 δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν, ὥς δέ τινες οὐκ ἀληθῶς λέγον-
 τες, γυμνασίας καὶ παιδιᾶς ἕνεκα καὶ Βατραχομουμαχίαν
 95 προσθεῖς καὶ Μαργίτην.

γ'. Πρόκλον περὶ Ὀμήρου.

Ἐπῶν ποιηταὶ γεγόνασι πολλοί· τούτων δ' εἰσὶ κρᾶτιστοι
 Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πείσανδρος, Πανύασσις, Ἀντίμαχος.
 Ὅμηρος μὲν οὖν τίνων γονέων ἢ ποίας ἐγένετο πατρίδος οὐ
 ῥᾶδιον ἀποφῆνασθαι· οὔτε γὰρ αὐτός τι λελάληκεν, ἀλλ'
 5 οὐδ' οἱ περὶ αὐτοῦ εἰπόντες συμπεφωνήκασιν, ἀλλ' ἐκ τοῦ
 μηδὲν ῥητῶς ἐμφαίνειν περὶ τούτων τὴν ποιήσιν αὐτοῦ μετὰ
 πολλῆς ἀδείας ἕκαστος οἷς ἐβούλετο ἐχαρίσατο. καὶ διὰ
 τοῦτο οἱ μὲν Κολοφώνιον αὐτὸν ἀνηγόρευσαν, οἱ δὲ Χῖον, οἱ
 δὲ Σμυρναῖον, οἱ δ' Ἰήτην, ἄλλοι δὲ Κυμαῖον, καὶ καθόλου
 10 πᾶσα πόλις ἀντιποιεῖται τάνδρός, ὅθεν εἰκότως ἂν κοσμοπο-
 λίτης λέγοιτο. οἱ μὲν οὖν Σμυρναῖον αὐτὸν ἀποφαινόμενοι
 Μαίονος μὲν πατρὸς λέγουσιν εἶναι, γεννηθῆναι δ' ἐπὶ Μέ-
 λητος τοῦ ποταμοῦ, ὅθεν καὶ Μελησιγενῆ ὀνομασθῆναι,

86. ἄλλο μέλαθρον] ἄλλην γαῖαν Anthol. || 87. πινυτὰς — μαντοσύνας
 Anthol. || μαντοσύνην Gf. || 88. πάτρα γ. || σοι Anthol. || τελέθει G. || γυναικὸς]
 τεκούσης Anthol. || 89. οὐ θάνατος G.

3. Inscr. πρόκλου περὶ Ὀμήρου EM, πρόκλου χρηστομαθίας γραμματικῆς
 τῶν εἰς δὲ διηρημένων τὸ α. Ὀμήρου χρόνοι, βίος, χαρακτῆρ, ἀναγραφῇ ποιημά-
 των V, Πρόκλου γένος Ὀμήρου a. || 1. ἐπῶν — Ἀντίμαχος om. a. || 2. πανύασ-
 σις VM* (πανύασσις M et Photius p. 319), παννύασσις E. cf. Tzschirner Panya-
 sidis fragm. p. 4. || 3. Ὅμηρος ὁ ποιητὴς τίνων μὲν γονέων a. || ἐγένετο om. EM. ||
 4. ῥᾶδιως E. || 6. τούτων] τούτου M. || 8. κολοφώνιον M. || αὐτὸν om. a. || ἡγό-
 ρευσαν E. || 9. ἄλλοι δὲ] ἄλλοι μὲν M, οἱ δὲ a. || 10. ἀντιποιῆται M. || τοῦ ἀνδρός
 EM. || 11. καταφαινόμενοι E. || 12. μαιώνας, et sic infra, EMa. || 13. καὶ μελήσ-
 σιος γωνῇ ὀνομ. M*.

δοθέντα δὲ Χίοις εἰς ὀμηρείαν Ὀμήρον κληθῆναι. οἱ δ' ἀπὸ τῆς τῶν ὀμμάτων πηρώσεως τούτου τυχεῖν αὐτόν φασι¹⁵ τοῦ ὀνόματος· τοὺς γὰρ τυφλοὺς ὑπ' Αἰολέων ὀμήρους καλεῖσθαι.. Ἑλλάνικος δὲ καὶ Δαμάστης καὶ Φερεκύδης εἰς Ὀρφέα τὸ γένος ἀνάγουσιν αὐτοῦ· Μαίονα γάρ φασι τὸν Ὀμήρου πατέρα καὶ Δῖον τὸν Ἡσιόδου γενέσθαι Ἀπέλλιδος τοῦ Μελανωποῦ τοῦ Ἐπιφραδέως τοῦ Χαριφήμου τοῦ Φιλο-²⁰τερπέος τοῦ Ἰδμονίδα τοῦ Εὐκλέους τοῦ Ἀωρίωνος τοῦ Ὀρφέως. Γοργίας δ' ὁ Λεοντίνος εἰς Μουσαῖον αὐτὸν ἀνάγει. περὶ δὲ τῆς τελευταῖης αὐτοῦ λόγος τις φέρεται τοιοῦτος. ἀνελεῖν φασιν αὐτῷ τὸν θεὸν χρωμένῃ περὶ ἀσφαλείας τάδε·

ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς, ἣ σε θανόντα²⁵

δέξεται· ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν αἰνιγμα φύλαξαι.

λέγουσιν οὖν αὐτὸν εἰς Ἴον πλεύσαντα διατρῶψαι μὲν παρὰ Κροεφύλῳ, γράψαντα δ' Οἰχαλίας ἄλῳσιν τούτῳ χαρίσασθαι, ἣτις νῦν ὡς Κροεφύλου περιφέρεται. καθεζόμενον δ' ἐπὶ τινος ἀκτῆς, θεασάμενον ἄλιεῖς προσεῖπεν αὐτοὺς καὶ³⁰ ἀνακρῖναι τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν·

ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας θηρότερες, ἄρ' ἔχομέν τι;

ὑποτυχόντα δ' αὐτῶν ἓνα εἶπεῖν·

οὓς ἔλομεν λιπόμεσθ', οὓς δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.

οὐκ ἐπιβάλλοντος δ' αὐτοῦ διελέσθαι τὸ αἰνιγμα, ὅτι ἐπ' ³⁵ ἰχθυίαν καταβάντες ἀφήμαρτόν, φθειρισάμενοι δ' ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν ἀποκτείναντες ἀπολείπουσιν, ὅσοι δ' αὐτοὺς διέφυγον τούτους ἀποκομίζουσιν, οὕτω δ' ἐκεῖνον ἀθυμήσαντα σύννουν ἀπιέναι τοῦ χρησμοῦ ἔννοιαν λαμβάνοντα, καὶ οὕτως ὀλισθέντα περιπταῖσθαι λίθῳ καὶ τρίτατον⁴⁰

16. τοῦ ὀμματος E. || ὑπ'] ὑπὸ τῶν EM*. || 17. Ἑλλάνικος — ἀνάγει om. a: cf. Sturz Hellan. fr. p. 171, Muelleri gr. hist. fr. p. 46. || εἰς om. M*. || 18. παρὰ-γουσιν EM* (περιάγουσι M). || τὸν] τοῦ E. || 19. Ἀπέλλιδος] ἀπὸ Ἑλλιδος EM* (ἀπὸ ῥήodos M). || 20. ἐπιφραδέως et φιλοτέρπειος EM. || 23. τοιοῦτός τις φέρεται λόγος E, τοιοῦτος τις ἐφίετο λ. M. || 24. αὐτόν M. || 26. φύλαξω M. cf. II. v. 45. || 28. κροεφύλῳ, et sic infra, VMb. cf. Welcker d. cycl. ep. p. 219. || 30. ἀκτῆς θεασάμενον M*. || 32. ἄρ'] ἣ ὧ' EMa. || 33. ὑποτυχόντες EM*. || δ'] τε M (δὲ M*). || αὐτῷ EM. || 34. λιπόμεσθα et φερόμεσθα M*. || 35. ἐπιβάλλοντος M: οὐ συμβάλλοντος exspectabat Heynius, malim οὐκ ἐπιβαίνοντος δ' αὐτοῦ τοῦ δ. || 36. ἰχθυίαν M*. || ἀφ' ἡμαρτον M*. || 38. αὐτοὺς] αὐτῶν E. || 39. σύννουν M*. || ἐπιέναι a.

τελευτῆσαι. ἀλλὰ δὴ ταῦτα μὲν πολλῆς ἔχεται ζητήσεως·
 ἵνα δὲ μὴδὲ τούτων ἀπειρος ὑπάρχῃς, διὰ τοῦτ' εἰς ταῦτα
 κατεχώρησα. τυφλὸν δ' ὅσοι τοῦτον ἀπεφάνησαντο, αὐτοὶ μοι
 δοκοῦσι τὴν διάνοιαν πεπηρωσθαι· τοσαῦτα γὰρ κατείδεν
 45 ἄνθρωπος ὅς οὐδεὶς πώποτε. εἰσὶ δ' οἵτινες ἀνεψιὸν αὐτὸν
 Ἡσιόδου παρέδοσαν ἀτριβεῖς ὄντες ποιήσεως· τοσοῦτον γὰρ
 ἀπέχουσι τοῦ γένει προσήκειν, ὅσον ἡ ποιήσις διέστηκεν
 αὐτῶν. ἄλλως δ' οὐδὲ τοῖς χρόνοις συνέβαλον ἀλλήλοις.
 ἄθλιοι δ' οἱ τὸ αἶνιγμα πλάσαντες τοῦτο·

50 Ἡσιόδους Μούσαις Ἐλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν,
 ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὀμηρον.

ἀλλὰ γὰρ ἐπλανήθησαν ἐκ τῶν Ἡσιοδείων ἡμερῶν· ἕτερον
 γὰρ τι σημαίνει. τοῖς δὲ χρόνοις αὐτὸν οἱ μὲν περὶ τὸν
 Ἀρίσταρχόν φασι γενέσθαι κατὰ τὴν τῆς Ἰωνίας ἀποικίαν,
 55 ἥτις ὑστερεῖ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου ἔτεσιν ἕξ· τὸ
 δὲ περὶ τοὺς Ἡρακλείδας λείπεται τῶν Τρωικῶν ἔτεσιν
 πέντε. οἱ δὲ περὶ Κράτητα ἀνάγουσιν αὐτὸν εἰς τοὺς Τρωι-
 κοὺς χρόνους. φαίνεται δὲ γηραιὸς ἐκλελοιπὼς τὸν βίον·
 ἡ γὰρ ἀνυπέρβλητος ἀκρίβεια τῶν πραγμάτων προβεβηκυῖαν
 60 ἡλικίαν παρίστησιν. πολλὰ δ' ἐπεληλυθὼς μέρη τῆς οἰκου-
 μένης ἐκ τῆς πολυπειρίας τῶν τόπων εὐρίσκεται. τούτῳ δὲ
 προσυπονοητέον καὶ πλούτου πολλὴν περιουσίαν γενέσθαι·
 αἱ γὰρ μακραὶ ἀποδημίαι πολλῶν ἀναλωμάτων δέονται, καὶ
 ταῦτα κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους οὔτε πάντων πλεομένων
 65 ἀκινδύνως οὔτε μισγομένων ἀλλήλοις πῶ τῶν ἀνθρώπων
 ῥαδίως. γέγραφε δὲ ποιήσεις δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσειαν,

41. ἀλλὰ — κατεχώρησα om. a. || 42. μήτε E. || 43. καχώρηκα EM. || 44. κατ-
 οἶδεν M*. || 45. ἄνθρωπος. sic dedi. ἄνθρωπος Vb, ὁ ἄνθρωπος a (et Thierschio
 V, quod negat Bekkerus), om. EM. || ὅσον a. || οὐδεὶς] οὐδεὶς ἄνθρωπος EM. ||
 εἴτινες M, τινὲς οἱ a. || 47. τῷ EM. || ἡ om. EM. || 48. ἄλλος M*. || 49. ἄθλιοι —
 χρόνους om. a. || οἱ om. E. || 50. ἀνέθηκε E, ἀνέθηκεν M*. || 51. ὕμνον M. || ὅτον
 E. || 52. O. et D. 657. || 55. τῶν om. Vb. || ἐτῶν E. || τό — ἔτεσιν π' om. EM. ||
 58. γήρα a. || 59. ἀνυπέρβλητος M. || προβεβηκυῖαν] τελείαν EM. || 60. ἐπιληλυ-
 θὼς M*. || 61. τουτο Ea. || 62. πρὸς ὑπονοητέον M*. || πολλοῦ M. || 63. δέονται
 ἀναλωμάτων EM. || 65. οὔτ' ἐπιμισγομένων M*. || πως EM (πῶς Thierschio V). ||
 66. γεγράφθαι EM.

ἦν Ξένων καὶ Ἑλλάνικος ἀφαιροῦνται αὐτοῦ. οἱ μέντοι γ' ἀρχαῖοι καὶ τὸν κύκλον ἀναφέρουσιν εἰς αὐτόν. προστιθέασι δ' αὐτῷ καὶ παίγνιά τινα, Μαργίτην, Βατραχομουμαχίαν, Ἐντεπάκτιον, Αἶγα, Κέρκωπας, Κενούς. 70

δ. Γένος Ὀμήρου.

Ὅμηρος ὁ ποιητὴς υἱὸς ἦν κατὰ μὲν τινὰς Μαίονος καὶ Ὑρνηθοῦς, κατὰ δ' ἐνίους Μέλητος τοῦ ποταμοῦ καὶ Κριθηίδος νύμφης. ἄλλοι δ' αὐτοῦ τὸ γένος εἰς Καλλιόπην τὴν Μοῦσαν ἀναφέρουσιν. φασὶ δ' αὐτὸν Μελησιγένη ἢ Μελησιάναντα κεκληῖσθαι, τυφλωθέντα δ' αὐτὸν ὕστερον Ὅμηρον κληθῆναι· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τοὺς τυφλοὺς ὀμήρους καλοῦσιν. πατρίδα δ' αὐτοῦ οἱ μὲν Σμύρναν, οἱ δὲ Χίον, οἱ δὲ Κολοφῶνα, οἱ δ' Ἀθήνας λέγουσιν. περιῶν δὲ τὰς πόλεις ἤδε τὰ ποιήματα. ὕστερον δὲ Πεισίστρατος αὐτὰ συνήγαγεν, ὡς τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο δηλοῖ. 10

τρεῖς με τυραννήσαντα τοσαυτάκις ἐξεδίδωξε

67. ἦν — αὐτόν om. a, ἦν om. EM. || Ζήνων Heynius, Ἰξίων Sturz. Hellan. fr. p. 173, Ζηνόδοτος Thiersch. Act. Mon. 2. p. 581: librorum scripturam coll. schol. ad Iliad. 12, 435 tuetur Grauertus Mus. Rhen. 1. 1827. p. 205, cf. Welckerus d. cycl. ep. p. 11. || ἀφαιροῦσιν E. || γ' om. E. || 69. δ' || δέ τινες a. || Μαργίτην || οἱ δὲ λέγουσι τήρητος (h. e. Πίρητος) τοῦ καρὸς mg. V. || βατραχομουμαχίαν ἢ νουμαχίαν EVb. || 70. ἐντεπάκτιον V, ἔντε πακτίον EMA: ἡ θιέπακτος (ἡτοι ἱαμβοί) et infra ἐπταπάκτιον Suidas, ἐπταπακτικὴν Herod. vit. Hom. 24, ἐπταεπάκτιον Tzetzes ante allegor. Homer. v. 33, et sic Bentleius diss. ad Malel. p. 63, ἐπτάπεκτον αἶγα Allatius, quod probant Toupius Emend. ad Suid. 2, 578 et Welckerus d. cycl. ep. p. 413, ἐπάκτιον αἶνιγμα coll. v. 29 sqq. Bergkii. || κενούς tuetur Welckerus l. 1p. 412, ἐκείνους Toupius, καὶ νόστους Heynius.

4. 1. ἦν || μὲν ἦν L, μὲν M. || Μαίονος mg. C, μάρωνος PMRaw, μαραθῶνος L. || 2. ὕρνηθοῦς LMR, ὄρνηθοῦς C, ὄρνηθοῦς P, ὄρνίτους cod. Matrit. 67, μυρνήθοῦς mg. C, Μυρνήθοῦς aw. || μέλιτος L. || τοῦ om. PMR. || 4. μελητογενῆ P, μελισσογενῆ CLR, μελεσσογενῆ M. || ἢ Μελ. om. P. || μελεσιάναντα M, μελισσιάναντα Law, μελισσίνα (ἢ μελισσιανὰ mg.) C. || 5. κατακεκλήσθαι C. || ὕστερον — ὀμήρους om. R. || 6. γὰρ || δὲ P, qui om. reliqua a v. πατρίδα usque ad finem. || 7. κολοφῶνα addito ω supra o et o supra ω M, κολοφόννα addito ω supra ó R. || 8. λέγουσαν || λέγουσιν εἶναι L, εἶναι λέγουσιν MR. || τὰς || εἰς τὰς LMR. || 9. αὐτὰ πεισίστρατος MR. || 10. τοῦτο C, τούτου cett. || 11. cf. Anthol. Pal. 2. p. 445. (3. p. 731.) || τρεῖς || δις Barnesius. || μὲν τυραννήσαντα et mox ἐξεδίδωκε M.

- δῆμος Ἐρεχθίδος καὶ τρεῖς ἐπηγάγετο,
 τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Πεισίστρατον, ὃς τὸν Ὅμηρον
 ἤθροισα σποράδην τὸ πρὶν αἰδόμενον·
 15 ἡμέτερος γὰρ κείνος ὁ χρύσεος ἦν πολίτης,
 εἴπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἐπρόκισαμεν.
 φασὶ δ' αὐτὸν ἐν Ἴφῃ τῇ νήσῳ διὰ λύπην ἀποκατερέψαντα
 τελευτῆσαι διὰ τὸ μὴ λῦσαι τὸ ζήτημα τὸ ὑπὸ τῶν ἀλίων
 αὐτῷ προτεθέν. ὁ μὲν γὰρ ἐπιστάς ἦρετο·
 20 ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας ἀλιήτορες, ἧ ῥ' ἔχομέν τι;
 οἱ δ' ἀπεκρίναντο·
 ὅσ' ἔλομεν λιπόμεσθ', ὅσα δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.
 ἐπιγέγραπται δ' ἐν τῷ μνήματι αὐτοῦ·
 ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖαν καλύπτει,
 25 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῶν Ὅμηρον.

ε'. "Α λ λ ω ς.

Ὅμηρος ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν Μέλητος, μητρὸς δὲ
 Κριθιδίος, τὸ δὲ γένος κατὰ μὲν Πίνδαρον Σμυρναῖος, κατὰ
 δὲ Σιμωνίδην Χῖος, κατὰ δ' Ἀντίμαχον καὶ Νικάνδρον Κο-
 λοφώνιος, κατὰ δὲ Βακχυλίδην καὶ Ἀριστοτέλην τὸν φιλό-

12. ἐρεχθειδῶν CLw. || τρεῖς L. || ἐπεσπάσατο CLw. || 13. μέγαν] μὲν γὰρ
 M. || βουλῇ Anthol. || 14. ἤθροισε M et supra e adscripto α C. || τὸν M. || 15. γὰρ]
 γὰρ ἦν L. || ἐκείνος CLw. || ἦν om. L. || πολίτης LM, πολίτης R. || 16. ἀπρόκισα-
 μεν Ma Anthol. et Schaeferus ad Apoll. Rhod. 2. p. 339. || 19. αὐτὸ M. || προστεθέν
 LMR. || 20. ἧ ῥ' C. || ῥ' om. w. || 22. ὅσ' L, οὐς et deinceps idem MR. || λιπόμεσθα,
 ὅσσα C. || οὐκ R. || φερόμεθα LM. || 23. ἐπιγέγραπται — αὐτοῦ] τὸ δὲ λεγόμενον
 ἐστὶ τοιοῦτον. ἐπεὶ δὲ γὰρ ἦσαν οὐδὲν ἔχοντες τότε ἐξ ἀλείας, ἐφθειρίζοντο, καὶ οὐς
 μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, φονεύσαντες οὐκ εἶχον, οὐς δὲ οὐκ ἔλαβον, ἐν τῇ ἐσθῇ τι
 περιέφερον. οὐ νοήσας δὲ τὸ λεγόμενον, σύννους γεγωνὸς καὶ οὕτως ὀλισθήσας
 καὶ λίθῳ προσκρούσας τριταῖος ἐτελεύτησεν. οἱ δὲ ἵηται θάψαντες αὐτὸν μεγα-
 λοπρεπῶς ἐν τῷ μνήματι αὐτοῦ ἐπέγραψαν τάδε MR. || 24. τὰν w. || ἱερὴν LRa,
 ἱερὰν celt. || γαῖαν M. || 25. s. fin. θανὼν Ὅμηρος ἄγετε (I. ἄγεται) πρὸς τὸν
 τάφον· τιθέασιν (I. προστιθέασιν) αὐτῷ καὶ παίγνιά τινα, μαγνήτην (I. Μαγ-
 γίτην) καὶ βατραχομουραχίαν add. M, ποιήματα δ' αὐτοῦ φασὶν εἶναι ἱλιάδα
 καὶ ὀδύσσειαν, τινὲς δὲ προστιθέασιν α. κ. π. τ., μαρτίτην κ. β. R.

5. 1. μέλιτος M. || δὲ om. L. || 2. τὸ δὲ γένος P, τὸ γένος celt. || Πίνδαρον]
 fr. 189 Boeckhii, 242 Bergkii poet. Iyr. gr. p. 289. || κατὰ σιμ. Paw. || 3. Σιμωνί-
 δην] σμυρνιδὴν N. || χιαῖος P. || κωλοφώνιος M. || 4. ἀριστοτέλη C.

σοφον Ἰήτης, κατὰ δ' Ἐφορον καὶ τοὺς ἱστορικοὺς Κυμαῖος, 5
κατὰ δ' Ἀρίσταρχον καὶ Διονύσιον τὸν Θρᾶκα Ἀθηναῖος.
τινὲς δὲ καὶ Σαλαμίνιον αὐτὸν εἶναι φασιν, ἄλλοι δ' Ἀργεῖον,
ἄλλοι δ' Αἰγύπτιον ἀπὸ Θηβῶν. τοῖς δὲ χρόνοις κατὰ μὲν
τινας πρὸ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν ἐγένετο καθόδου, ὥστε ἕνεκεν
τούτου γινώσκεσθαι ὑπ' αὐτοῦ τοὺς ἐπ' Ἴλιον στρατεύσαν- 10
τας· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν Τρωικῶν ἐπὶ τὴν καθόδου τῶν Ἡρα-
κλειδῶν π' ἔτη. τοῦτο δ' ἀπίθανον ὑπάρχει· καὶ γὰρ αὐτὸς
ὁ Ὅμηρος ὑστεροῦντα πολλοῖς χρόνοις ἑαυτὸν ἀποδείκνυσι
λέγων,

ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδὲ τι ἴδμεν.

15

τινὲς δὲ λέγουσιν αὐτὸν τῆς Ἴωνικῆς ἀποικίας ἀπολείπεσθαι
ἔτεσιν ῥν'. οὐδὲν δ' αὐτοῦ θετέον ἔξω τῆς Ἰλιάδος καὶ
τῆς Ὀδυσσεΐας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὕμνους καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
εἰς αὐτὸν φερομένων ποιημάτων ἡγητέον ἀλλότρια καὶ τῆς
φύσεως καὶ τῆς δυνάμεως ἕνεκα. τινὲς δ' αὐτοῦ φασιν 20
εἶναι καὶ τὰ φερόμενα δύο γράμματα, τὴν τε Βατραχο-
μνομαχίαν καὶ τὸν Μαργίτην. τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ τὰ
ἀληθῆ σποράδην πρότερον ἐδόμενα Πεισίστρατος Ἀθηναῖος
συνέταξεν, ὡς δηλοῖ τὸ φερόμενόν ἐπίγραμμα Ἀθήνησιν ἐπι-
γεγραμμένον ἐν εἰκόνι αὐτοῦ τοῦ Πεισιστράτου. ἔχει δ' ὥδε· 25

τρὶς με τυραννήσαντα τοσαντάκις ἐξεδίωξε

δῆμος Ἐρεχθίδος καὶ τρὶς ἐπηγάγετο,

τον μέγαν ἐν βουλαῖς Πεισίστρατον, δς τὸν Ὅμηρον

ἡθροισα σποράδην τὸ πρὶν ἀειδόμενον·

5.] ἔφορρον M. || καὶ om. C. videtur alius quoque scriptoris nomen excidisse, velut Ἰππίαν (Ἰππυν? cf. vit. 6. v. 3.), nisi om. καὶ scribendum τὸν ἱστορικόν. || 7. δὲ αἱ τὸν ἀργεῖον M. || Ἀργεῖον] σάρδιον N. || 8. λλοι δ' ἄΑιγ.] ἔτεροι δὲ αἰγ. M. || 9. πρὸ] πρὸς aw. || ἕνεκεν ἐκ τούτου M. || 10. γινώσκεσθαι LMN. || ἰλίου N. || 11. ἀπὸ] ἐπὶ M. || 12. ἔτη ὀγδοήκοντα M. || 13. χρόνοις] ἔτεσι L. || 14. ἀποδείκνυσι CN, ὑποδείκνυσι M, ἀποδείκνυται cett. || 15. Πιαδ. 2, 486. || οἶον C. || 16. δὲ om. aw. || αὐτὸν τῆς om. M. || 17. ἔτη N. || 18. ἀλλὰ καὶ CM, ἀλλὰ N, ἀλλὰ δὲ καὶ cett. || φασιν αὐτοῦ N. || 21. καὶ om. N. || συγγράμματα M. || μνοβατραχομαχίαν LM. || 22. μαρταρίτην N. || τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ τὰ ἀληθῆ PCLN, τὰ δὲ ἀληθῆ αὐτοῦ π. M, τὰ δὲ δῆ (δὲ w) π. αὐτοῦ ἀλ. aw. || 24. ἔταξεν L. || ὡς] καὶ aw. || ἐπιφερόμενον M. || 26. μὲν τυραννίσαντα M. || ἐξεδίωξε Naw, ἐξεκάλισε PCM, ἐξεκάλεσε L. || 27. ἐρεχθιδῶν mg. C et w, ἐρεχθιδῶν N. || ἐπηγάγετο LMNa, ἐπήγαγε PC, ἐπεσπάσατο w. || 29. ἡθροισα LM et cum α supra ε C. || τὸν M.

- 30 ἡμέτερος γὰρ κεῖνος ὁ χρούστος ἦν πολίτης,
εἶπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἐπρωκίσσαμεν.
πλανηθέντα δὲ τὸν Ὀμηρον ἐν Ἰθάκῃ πολὺν φασι διατρῆσαι
χρόνον καὶ πολλὰς χώρας ἀμείψαντα ὕστερον ἐν Ἴφῃ τῇ νήσῳ
τελευτῆσαι ἐκ τοιαύτης αἰτίας. καθήμενον γὰρ ποτε τοῦ
35 Ὀμήρου ἐν αἰγιαλῷ, τυφλοῦ αὐτοῦ ὄντος αἰσθῆσθαι ἀλιεῖς
παρερχομένους· πρὸς οὓς εἶπεν,
ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας ἀλιήτορες, ἧ ῥ' ἔχομέν τι;
τοὺς δ' ἀποκριθέντας εἶπεν,
ὅσ' ἔλομεν λιπόμεσθ', ὅσα δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.
40 τὸ δὲ λεγόμενόν ἐστι τοιοῦτον. ἐπειδὴ γὰρ οὐδὲν ἦσαν ἔχοντες
τότ' ἐξ ἀλείας, ἐφθειρίζοντο, καὶ οὓς μὲν ἔλαβον ἐκ τῶν
φθειρῶν, φονεῦσαι καὶ μὴ ἔχειν, οὓς δ' οὐκ ἔλαβον, ἐν τῇ
ἐσθῇτι περιφέρειν. οὐ νοήσας δὲ τὸ λεγόμενον ἀπὸ θλίψεως
ἐτελεύτησεν ἐν Ἴφῃ τῇ νήσῳ. ἔθαψαν δ' αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς
45 οἱ Ἴηται, χαράζαντες ἐπὶ τῷ τάφῳ τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο παρ'
αὐτοῦ ζῶντος ἔτι γεγραμμένον εἰς αὐτόν·
ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὀμηρον.

ς'. "Α λ λ ω ς.

Ἀναξιμένης καὶ Δαμάστης καὶ Πίνδαρος Χῖον τὸν Ὀμηρον
ἀποφαίνονται καὶ Θεόκριτος (ὁ δὲ Δαμάστης καὶ δέκατον

30. γὰρ] γὰρ ἦν N. || γὰρ ὁ χρούστος ἐκεῖνος C: ἐκεῖνος et LN. || ἦν om. N. ||
πολίτης N, πολίτης LM. || 31. σμύρνα M. || ἐπρωκίσσαμεν Lw, ἐπρωκίσσαμεν
PCMN (sed N corr. ἐπρωκίσ.), ἀπρωκίσσαμεν a. || 32. διατρῆσαι M. || 33. ἀμείψαντα]
πλανηθέντα L. || 34. τοιαύτης CLMw, τοίας τῆς celt. || καθήμενον γὰρ ποτε ἐν
αἰγιαλῷ τυφλὸν αὐτὸν ὄντα pg. m. N. || 35. αἰσθῆσθαι ἀλιεῖς PLMN, αἰσθάνει
φασὶν ἀλιεῖς Caw. || 36. ἀπερχομένους P. || 37. ἐπ' C. || ἀλιητῆρες P. || ἧ ῥ' C. ||
39. ὅς LM. || εἰλομεν L. || λιπόμεσθα CM, λιπόμεθ' P, λειπόμεθα L. || ὅς' οὐχ
LM, ὅσ' οὐδ' οὐχ P, ὅσσα δ' οὐχ C. || φερόμεθα LM. || 41. τότ' om. P. || ἀλίαις
LM. || ἄς μὲν — ἄς δὲ LM. || ἐκ τῶν φθειρῶν ἔλαβον L. || 43. ἀπὸ] ὑπὸ C. ||
45. ἔται addito ὦ supra τ N. || τὸ] αὐτοῦ τὸ L, om. P. || 46. ἔτι γεγραμμένον] sic
dedi. ἔτι ἐπιγεγραμμένον M, ἐπιγεγραμμένον celt. || αὐτὸν w, αὐτόν celt. ||
47. ἱερὰν CLw. || γαῖαν M, qui s. fin. addit haec: θανὼν Ὀμηρος ἄγεται πρὸς
τὸν τάφον. ||

G. 1. Πίνδαρος] cf. vit. 5. v. 2. || 2. Θεόκριτος] Idyll. 7, 47.

αὐτὸν ἀπὸ Μουσαίου φησὶ γεγονέναι), Ἰππίας δ' αὖ καὶ
 Ἐφορος Κυμαῖον (ὁ δ' Ἐφορος καὶ εἰς Χαρίφημον ἀνάγει
 τὸ γένος αὐτοῦ· ὁ δὲ Χαρίφημος οὗτος Κύμην ᾤκισε), Τιμό- 5
 μαχος δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐξ Ἴου τῆς νήσου, Ἀντίμαχος δὲ
 Κολοφώνιον, Στησίμβροτος δὲ Συμωναῖον, Φιλόχορος δ'
 Ἀργεῖον, Καλλικλῆς δὲ Σαλαμίνιον, Ἀριστόδημος δ' ὁ Νυ-
 σαεὺς Ῥωμαῖον αὐτὸν ἀποδείκνυσιν ἐκ τινων ἡθῶν Ῥωμαϊ-
 κῶν, ἄλλοι δ' Αἰγύπτιον. καὶ πατέρας πολλοὺς λέγουσιν.¹⁰
 Ἡρακλείδης μὲν πρεσβύτερον Ἡσιόδου λέγει, Πύρανδρος δὲ
 καὶ Ὑψικράτης ἡλικιώτην, Κράτης δὲ μετὰ ξ' ἔτη τοῦ
 Ἰλιακοῦ πολέμου γεγονέναι φησὶν αὐτόν, Ἐρατοσθένης δὲ
 μετὰ ρ' τῆς τῶν Ἰώνων ἀποικίας, Ἀπολλόδωρος δὲ μετὰ
 π'. ἐκαλεῖτο δὲ Μελησιγένης ἢ Μελησαγόρας, ἔπειτα Ὀμη- 15
 ρος ἐξ οὗτου ἐτυφλώθη, ἢ ὅτι παῖς ὢν Ὀμηρον ἐδόθη τῇ
 βασιλεῖ. τυφλωθῆναι δ' αὐτὸν λέγουσιν ἢ διὰ μῆνιν τῆς
 Ἑλένης ὀργισθείσης αὐτῷ εἰπόντι αὐτὴν ἀπολιπεῖν Μενέλεω
 καὶ ἀκολουθῆσαι Ἀλεξάνδρῳ, ἢ ἐλθόντα εἰς τὸν τάφον τοῦ
 Ἀχιλλέως εὗξασθαι αὐτὸν ἰδεῖν ἔνοπλον καὶ ὑπὸ τῆς αὐγῆς²⁰
 τῶν ὄπλων τυφλωθῆναι, ἐλεθῆναι δ' ὑπὸ Θέτιδος καὶ Μου-
 σῶν. ἀποθανεῖν δ' αὐτόν φασιν ἐν Ἴῳ τῇ νήσῳ ἢ νόσῳ ἢ
 τῷ τῶν ἀλίων αἰνίγματι, καὶ αὐτῷ ἐπιγραφῆναι τόδε·
 ἐνθάδε τὴν ἰσρὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὀμηρον.

25

ζ'. Ἐκ τῶν Σοφιστῶν.

Ὀμηρος ὁ ποιητὴς Μέλητος τοῦ ἐν Σμόρῳ ποταμοῦ καὶ
 Κριθηίδος, ὡς δ' ἄλλοι, Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης τῆς
 Μούσης, ὡς δὲ Χάραξ ὁ ἱστορικός, Μαίονος ἢ Μητίου καὶ

3. Ἰππίας] an' Ἰππυς? || 5. ᾤκησε J. || 6. Ἀριστοτέλης] cf. Neumanni Arist. rerum publ. fr. p. 159. || 7. Φιλόχορος] cf. Philoch. fr. ed. Siebelis p. 35, Muelléri hist. gr. fr. p. 393. || 8. νυσαεὺς J. || 11. Πύρανδρος J. de Pyrandro cf. Plut. parall. min. 37. Tzetz. ad Lycophr. 1439. || 13. Ἐρατοσθένης] cf. Bernhardy Eratosth. p. 239. || 15. μελισσογενὴς ἢ μελισσαγόρας J. || 19. ἀκολουθῆναι J. || 23. ἐπιγραφῆναι J. || 24. ἰσρὴν J.

ζ'. 2. Κριθηίδος] νύμφης add. V, γραφῆς B. || ἄλλη V. || 3. μαίονος A*V, μάρωνος B, μάρωνος celt. || μυτίου B, μετίου E*Vm, Μέλητος vit. 4, v. 2.

Εὐμήτιδος μητρός, κατὰ δ' ἄλλους Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσεώς
 5 καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος. ἔστι δ' ἡ τοῦ γένους τάξις
 κατὰ τὸν ἱστορικὸν Χάρακα αὕτη· Αἰθούσης Θράσσης Αἰνός,
 τοῦ δὲ Πίερος, τοῦ δ' Οἰάγρος, τοῦ δ' Ὀρφεύς, τοῦ δ'
 Εὐκλέης, τοῦ δ' Ἰδμονίδης, τοῦ δὲ Φιλοτέρπης, τοῦ δ' Εὐ-
 φρημος, τοῦ δ' Ἐπιφράδης, τοῦ δὲ Μελάνωπος, τοῦ δ'
 10 Ἀπελλῆς, τοῦ δὲ Μαίων, ὃς ἦλθεν ἅμα ταῖς Ἀμαζόσιν ἐν
 Σμύρῃ καὶ γήμας Εὐμητὶν τὴν Εὐέπους τοῦ Μνησιγένους
 ἐποίησεν Ὅμηρον. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν πατρίδα ἀμφίβολος διὰ
 τὸ ἀπιστηθῆναι ὅλως εἶναι θνητὸν τῷ μεγέθει τῆς φύσεως.
 οἱ μὲν γὰρ ἔφασαν γενέσθαι Σμυρναῖον, οἱ δὲ Χῖον, οἱ δὲ
 15 Κολοφώνιον, οἱ δ' Ἰήτην, οἱ δὲ Κυμαῖον, οἱ δ' ἐκ Τροίας,
 ἀπὸ χωρίου Κεγχρεῶν, οἱ δὲ Λυδόν, οἱ δ' Ἀθηναῖον, οἱ
 δ' Ἰθακήσιον, οἱ δὲ Κύπριον, οἱ δὲ Σαλαμίνιον, οἱ δὲ
 Κνώσσιον, οἱ δὲ Μυκηναῖον, οἱ δ' Αἰγύπτιον, οἱ δὲ Θεττα-
 λόν, οἱ δ' Ἰταλιώτην, οἱ δὲ Λευκανόν, οἱ δὲ Γρύνιον, οἱ δὲ
 20 Ῥωμαῖον, οἱ δὲ Ῥόδιον. καὶ προσηγορεύετο μὲν κυρίως Με-
 λησιγένης· καὶ γὰρ ἐτέχθη παρὰ τῷ Μέλῃτι ποταμῷ κατὰ
 τοὺς Σμυρναῖον αὐτὸν γενεαλογοῦντας. ἐκλήθη δ' Ὅμηρος
 διὰ τὸ πολέμου ἐνισταμένου Σμυρναίοις πρὸς Κολοφωνίους
 ὁμηρον δοθῆναι, ἢ τὸ βουλευομένων Σμυρναίων δαιμονίᾳ τινὶ
 25 ἐνεργείᾳ φθέγξασθαι καὶ συμβουλευῆσαι ἐκκλησιάζουσι περὶ
 τοῦ πολέμου. καὶ γέγονε δὲ πρὸ τοῦ τεθῆναι τὴν πρώτην
 Ὀλυμπιάδα πρὸ ἐνιαυτῶν νζ', Πορφύριος δ' ἐν τῇ φιλοσόφῳ
 ἱστορίᾳ πρὸ ρλβ' φησὶν. ἐτέθη δ' αὕτη μετὰ τὴν Τροίαν
 ἄλωσιν ἐνιαυτοῖς ὕστερον νζ'. τινὲς δὲ μετὰ ρξ' μόνους
 30 ἐνιαυτοὺς τῆς Ἰλίου ἀλώσεως τετέχθαι ἱστοροῦσιν Ὅμηρον,
 ὃ δὲ ῥηθεὶς Πορφύριος μετὰ σοέ. γήμας δ' ἐν Χίῳ Ἀρησι-
 φόνην, τὴν Γνώτορος τοῦ Κυμαίου θυγατέρα, ἔσχεν υἱεῖς

8. ἰαμονίδης Em. || 10. ἐν σμύρῃ AV, ἐς σμύρνην cett. || 11. Μνησιγένους] id esse Μελησιγένους monuit Bernhardt. || 16. χωρίου A, χώρας cett. || Κεγχρεῶν Bernhardt, κεγχρεῶν *V, κεγχρεῶν cett. || οἱ δὲ Αἰγύπτιον post Ἀθηναῖον ponit A, idem οἱ δὲ Κνώσσιον post Κύπριον. || 19. γρύνιον BCE. || 20. Ῥωμαῖον] καὶ ῥωμαῖον A. || 23. τὸ] τοῦ C. || 24. ὁμηρος C. || τὸ, ut videtur, BEm, ὅτι AVC. || 25. φθέγξασθαι om. C. || 26. τοῦ om. VC. || καὶ γέγονε AVC, γέγονε δὲ cett. || 28. ρλβ' ABVC, ἑκατὸν τριάκοντα δύο *V, ρλ' cett. || 29. νζ' Pariss. Kusteri et BVE, νξ' cett. || μόνους add. A. || 30. τετέχθαι C. || 32. θυγατέρας VC.

δύο καὶ θυγατέρα, ἣν ἔγημε Στασίνοιο ὁ Κύπριος. οἱ δ' υἱεῖς Εὐρυφῶν καὶ Θεόλαος. ποιήματα δ' αὐτοῦ ἀναμφίλεκτα Ἰλιάς καὶ Ὀδύσεια. ἔγραψε δὲ τὴν Ἰλιάδα οὐχ ἅμα 35 οὐδὲ κατὰ τὸ συνεχές, καθάπερ σύγκειται, ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἐκάστην ῥαψωδίαν γράψας καὶ ἐπιδειξάμενος ἐν τῷ περιουστειν ταῖς πόλεις τροφῆς ἕνεκεν ἀπέλιπεν. ὕστερον δὲ συνετέθη καὶ συνετάχθη ὑπὸ πολλῶν καὶ μάλιστα ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ τῶν Ἀθηναίων τυράννου. ἀναφέρεται δ' εἰς 40 αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα, Ἀμαζονία, Ἰλιάς μικρά, Νόστοι, Ἐπικηλίδες, Ἡθιέπακτος ἥτοι Ἰαμβοί, Βατραχομουμαχία, Ἀραχνομαχία, Γερανομαχία, Κεραμῖς, Ἀμφιαράου ἐξέλασις, Παίγνια, Οἰχαλίας ἄλωσις, Ἐπιθαλάμια, Κύκλος, Ὑμνοί, Κύπρια. γηραιὸς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ νήσῳ τῇ Ἰῶ τέθνηται, 45 τυφλὸς ἐκ παίδων γεγονώς, τὸ δ' ἀληθές ὅτι οὐχ ἡττήθη ἐπιθυμίας, ἣ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἄρχεται· καὶ παρὰ τοῦτο ἰστορήθη τυφλός. ἐπιγέγραπται δ' ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ τόδε τὸ ἐλεγεῖον, ὃ ὑπὸ τῶν Ἰητῶν ἐποιήθη χρόνῳ.

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει, 50 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

η'. Περὶ Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου καὶ τοῦ γένους καὶ ἀγῶνος αὐτῶν.

(1) Ὁμηρον καὶ Ἡσιόδον τοὺς θειοτάτους ποιητὰς πάντες ἀνθρώποι πολίτας ἰδίους εὔχονται γενέσθαι. ἀλλ' Ἡσί-

| 34. Εὐρυφῶν in Τέρπανδρος Suidas, Ἐρίφων v. || 37. ἐκάστης ῥαψωδίας *VC, hic omisso γράψας. || ἐπιδειξάμενος ἐν ἐπιδειξάμενος AVC, ἐπιδείξας Em, ἐπιδείξας ἐν cett. || 40. τῶν om. A. || 41. Ἀμαζόνια Welckerus d. cycl. ep. p. 321. || 42. ἐπικηλίδες V. || Ἡθιέπακτος Ἑπταπάκτιον appellatur infra apud Suidam. Vid. adn. ad vit. 3. v. 70. || βατραχομαχία μυοβατραχομαχία ABVC. || 43. κεραμῖς C*V. || ἐξέλασις AVC, ἐξέλεισις cett. || 44. Οἰχαλίας Pearson, Σικελίας v. || 46. δὲ post τυφλὸς add. VC. || 47. ἄρχεται ἔρχεται ex Hesychio Milesio (p. 44 Or.) Davisius ad Cic. Tusc. 5, 39. || παρὰ A, διὰ cett. || 48. ἰστορήθη ἐκλήθη VC. || τόδε BE. || 49. Ἰητῶν ποιητῶν C. || χρόνῳ ὕστερον χρόνῳ πολλῷ vit. 1, 36. || 50. ἱερὴν C, ἱερὰν v. || 51. quae post Ὅμηρον apud Suidam leguntur omisi, partim aliena a re, partim ex Herodoto descripta.

§. Inscr. περὶ Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου καὶ τοῦ γένους καὶ ἀγῶνος αὐτῶν s, ἀγὼν Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου εἶπουν ἐξηγησίς περὶ Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου καὶ γένους καὶ ἀγῶνος αὐτῶν b, Ἡσιόδου καὶ Ὁμήρου ἀγῶν g. || 2. γενέσθαι λέγεσθαι s.

οδος μὲν τὴν ἰδίαν ὀνομάσας πατρίδα πάντας τῆς φιλονεικίας
 ἀπῆλλαξεν, εἰπὼν ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ
 5 εἶσατο δ' ἄρχ' Ἑλικῶνος οἴζυρῃ ἐνὶ κόμῃ
 Ἄσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.
 Ὅμηρον δὲ πᾶσαι ὡς εἰπεῖν αἱ πόλεις καὶ οἱ ἄποικοι αὐτῶν
 παρ' ἑαυτοῖς γεγενῆσθαι λέγουσιν. καὶ πρῶτοί γε Σμυρναῖοι
 Μέλητος ὄντα τοῦ παρ' αὐτοῖς ποταμοῦ καὶ Κρηθίδος
 10 νύμφης κεκλῆσθαι φασὶ πρότερον Μελησιγένη, ὕστερον μὲν-
 τοι τυφλωθέντα Ὅμηρον μετονομασθῆναι διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς
 ἐπὶ τῶν τοιούτων συνήθη προσηγορίαν. Χῖοι δὲ πάλιν τεκ-
 μήρια φέρουσιν, ἴδιον εἶναι πολίτην λέγοντες καὶ περισώζεσ-
 θαί τινες ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς Ὀμηρίδας καλου-
 15 μένους. Κολοφῶνιοι δὲ καὶ τόπον δεικνύουσιν, ἐν ᾧ φασιν
 αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα τῆς ποιήσεως ἄρξασθαι καὶ
 ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργίτην. (2) περὶ δὲ τῶν γονέων
 αὐτοῦ πάλιν πολλή διαφωνία παρὰ πᾶσιν ἐστίν. Ἑλλάνικος
 μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης τὸν πατέρα αὐτοῦ Μαίονα λέγουσιν,
 20 Εὐγαίων δὲ Μέλητα, Καλλικλῆς δὲ Ἀμασαγόραν, Δημόκριτος
 δὲ Τροιζήμιος Δαήμονα ἔμπορον, ἔνιοι δὲ Ταμύραν, Αἰγύπ-
 τιοι δὲ Μενέμαχον προγραμματέα, εἰσὶ δ' οἱ Τηλέμαχον τὸν
 Ὀδυσσεῶς· μητέρα δ' οἱ μὲν Μῆτιν, οἱ δὲ Κρηθίδα, οἱ δὲ
 Θεμιστώ, οἱ δ' Εὐγνηθῶ, ἔνιοι δ' Ἰθακησίαν τινὰ ὑπὸ Φοι-
 25 νίκων ἀπεμποληθεῖσαν, οἱ δὲ Καλλιόπην τὴν Μοῦσαν, τινὲς
 δὲ Πολυκάστην τὴν Νέστορος. ἐκαλεῖτο δὲ Μέλης, ὡς δὲ
 τινὲς φασὶ Μελησιγένης, ὡς δ' ἔνιοι Ἀδλῆτης. ὀνομασθῆναι

4. Κίμην Αἰολίδα προλιπὼν ᾗλθεν εἰς Βοιωτίαν post αὐτοῦ add. b. ||
 5. O. et D. 639, ubi νάσσατο pro εἶσατο. || 7. ἄποικοι G. Hermannus Opp. 6.
 p. 282, ἔποικοι v. || 9. Κρηθίδος s, Κριθίδος b. || 13. αὐτῶν post πολίτην add.
 b. || 14. αὐτοῖς hg. || Ὀμηρίδας b. || 18. Ἑλλάνικος] cf. Hellan. fr. ed. Sturz
 p. 171, omisit hunc locum Muellerus gr. hist. fr. p. 46. || 19. τὸν πατέρα αὐτοῦ
 addidi cum Gnettingio, πατέρα αὐτοῦ iam b. || Μαίονα Sturzius l. 1., Βίωνα v. ||
 20. Εὐγαίων Meinekius Anal. Alex. p. 61, Εὐμαίων v. || Ἀμασαγόραν ex Eu-
 stathio hg (cf. Eudocia p. 320), μ σα σορ s. || 22. τὸν ante προγραμματέα add.
 b. || 23. Κρηθίδα b. || 24. Θεμιστώ b (cf. Paus. 10. 24, 3), Θεμιστήν sg. || Εὐ-
 γνηθῶ b: fort. Ὑγνηθῶ, si vera est nominis forma vit. 4, 2. || 27. Ἀδλῆτης] Ἀλτης
 ex Schol. Iliad. 22, 51 Welckerus d. cycl. ep. p. 149. || Ἀδλῆτης — Ὅμηρον
 Boissonadius, fuerat Ἀδλῆτην ὀνομασθῆναι αὐτόν φασι. τινὲς Ὅμηρον.

δ' αὐτόν φασί τινες Ὅμηρον διὰ τὸ τὸν πατέρα αὐτοῦ ὄμηρον
δοθῆναι ὑπὸ Κυπρίων Πέρσαις, οἱ δὲ διὰ τὴν πῆρῳσιν τῶν
ὀμμάτων· παρὰ γὰρ τοῖς Αἰολεῦσιν οὕτως οἱ πηροὶ καλοῦν- 30
ται. (3) ὅπερ δ' ἀκηκόαμεν ἐπὶ τοῦ θειοτάτου αὐτοκράτορος
Ἀδριανοῦ εἰρημένον ὑπὸ τῆς Πυθίας περὶ Ὀμήρου ἐκθυσό-
μεθα. τοῦ γὰρ βασιλέως πυθόμενου, πόθεν Ὅμηρος καὶ
τίνος, ἀπεφοίβασε δι' ἑξαμέτρου τόνδε τὸν τρόπον·

ἄγνωστόν μ' ἔρει γενεὴν καὶ πατρίδα γαῖαν 35
ἀμβροσίου σειρῆνος. ἔδος δ' Ἰθακῆσιός ἐστιν,
Τηλέμαχος δὲ πατὴρ καὶ Νεστορὲς Ἐπικάστη
μήτηρ, ἣ μιν ἔτικτε βροτῶν πολλὴ πάνσοφον ἄνδρα.

οἷς μάλιστα δεῖ πιστεῦναι διὰ τε τὸν πυθόμενον καὶ τὸν ἀπο-
κρινάμενον, ἄλλως τε οὕτως τοῦ ποιητοῦ μεγαλοφυῶς τὸν 40
προπάτορα διὰ τῶν ἐπῶν δεδοξακός. (4) ἔνιοι μὲν οὖν
αὐτὸν προγενέστερον Ἡσιόδου φασὶν εἶναι, τινὲς δὲ νεώτερον
καὶ συγγενῇ. γενεαλογοῦσί τε οὕτως· Ἀπόλλωνός φασι καὶ
Θωώσης τῆς Ποσειδῶνος γενέσθαι Αἰῖον, Αἰῖου δὲ Πιέρον,
Πιέρου δὲ καὶ νύμφης Μεθώνης Οἶαρον, Οἶαρου δὲ καὶ 45
Καλλιόπης Ὀρφέα, Ὀρφῆος δ' Ὀρτην, τοῦ δ' Ἀρμονίδην, τοῦ
δὲ Φιλοτέρην, τοῦ δ' Εὐφρημον, τοῦ δ' Ἐπιφράδην, τοῦ δὲ
Μελάνωπον, τούτου δὲ Αἰῶν καὶ Ἀπελλαιον, Αἰῶν δὲ καὶ
Πυκμίδης τῆς Ἀπόλλωνος θυγατρὸς Ἡσιόδον καὶ Πέρσην,
Πέρσου δὲ Μαίονα, Μαίονος δὲ θυγατρὸς καὶ Μέλητος τοῦ 50
ποταμοῦ Ὅμηρον. (5) τινὲς δὲ συνακμάσαι φασὶν αὐτούς,
ὥστε καὶ ἀγωνίσασθαι ὁμόσε ἐν Ἀνλίδι τῆς Βοιωτίας· ποιή-
σαντα γὰρ τὸν Μαργίτην Ὅμηρον περᾶρχεσθαι κατὰ πόλεις
ῥαψωδοῦντα, ἐλθόντα δὲ καὶ ἐς Δελφοὺς περὶ τῆς πατρίδος
αὐτοῦ πυθάνεσθαι τίς εἴη, τὴν δὲ Πυθίαν εἰπεῖν· 55

28. δ' addidi. || 37. Πολυκάστη Hesiodus ap. Eustath. ad. Od. p. 1796 et
supra v.26. || 43. γενεαλογοῦσί τε (malim δ') οὕτως om. b. vid. Charax ap. Suid.,
Proculi vit. Hom. cf. Goettlingii praef. ad Hesiod. ed. 2. p. IX sqq. || 44. Θωώσης
Boissonadius, Αἰθούσης Charax. || 46. Ὀρτην] Ὀθρην Barnesius, Ὀτρυν Wel-
ckerus. sed vid. Goettlingii praef. p. X et XII, qui Ὀτρην ex Charace corrigit, post
hoc τοῦ δὲ Εὐκλῆα infert, et mox Ἰδμονίδην et Χαρίφημον pro Ἀρμονίδην et
Εὐφρημον reponit, scilicet Proculum, Characem, auctorem certaminis stemma ab
Ephoro confectum sequutos esse. || 50. τῆς Κριθίδος post θυγατρὸς add. b.

ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς, ἣ σε θανόντα
δέξεται· ἀλλὰ νέων παιδῶν αἰνιγμα φύλαξαι.

- τὸν δ' ἀκούσαντα περιίστασθαι μὲν τὴν εἰς Ἴον ἄφιξιν, δια-
τρίβειν δὲ περὶ τὴν ἐκεῖ χώραν. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον
60 Γανύκτωρ ἐπιτάφιον τοῦ πατρὸς Ἀμφιδάμαντος βασιλέως
Εὐβοίας ἐπιτελῶν πάντας τοὺς ἐπισήμους ἄνδρας οὐ μόνον
ῥώμῃ καὶ τάχει, ἀλλὰ καὶ σοφίᾳ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα μεγάλας
δωρεαῖς τιμῶν συνεκάλεσεν. καὶ οὗτοι οὖν ἐκ τύχης, ὥς
φασι, συμβαλόντες ἀλλήλοις ἦλθον εἰς Χαλκίδα. τοῦ δ'
65 ἀγῶνος ἄλλοι τέ τινες τῶν ἐπισήμων Χαλκιδέων ἐκαθέζοντο
κριταὶ καὶ μετ' αὐτῶν Πανεΐδης, ἀδελφὸς ὢν τοῦ τετελευ-
τηκότος. (6) ἀμφοτέρων δὲ τῶν ποιητῶν θαυμαστῶς ἀγω-
νισαμένων νικῆσαι φασι τὸν Ἡσίοδον τὸν τρόπον τοῦτον.
προελθόντα γὰρ εἰς τὸ μέσον πυνθάνεσθαι τοῦ Ὀμήρου
70 καθ' ἑν ἕκαστον, τὸν δ' Ὀμηρον ἀποκρίνασθαι. φησὶν οὖν
Ἡσίοδος,

νιὲ Μέλητος, Ὀμηρε, θεῶν ἀπο μῆδεα εἰδώς,
εἶπ' ἄγε μοι πάμπρωτα, τί φέρετατόν ἐστι βροτοῖσιν;

Ὀμηρος,

- 75 ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
φύντα δ' ὅπως ὥκιστα πύλας Αἴδαο περῆσαι.

Ἡσίοδος τὸ δεύτερον,

εἶπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ὀμηρε,
τί θνητοῖσιν ἄριστον ὅτεαι ἐν φρεσὶν εἶναι;

- 80 ὁ δέ,

ὀππόταν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται αἰδοῦ
ἥμενοι ἑξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀρύσσω
85 οἰνοχόος φορέησι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσι.

τοῦτο τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.

- (7) ῥηθέντων δὲ τῶν ἐπῶν, οὕτω σφοδρῶς φασι θαυμασ-

57. cf. vit. 2. v. 45. || 59. κατὰ δέ —] cf. Proculi vit. Hesiod. 2 et Plut. sept. sap. conv. 10. p. 153 F, quosque ibi laudat Wytttenbachius. || 64. Ὀμηρός τε καὶ Ἡσίοδος post Χαλκίδα add. hg. || 66. Πανεΐδης Hermannus Opp. 6, 1. p. 151, Πανοΐδης sb, Πανίδης ex Proculo (cf. Philostr. Her. p. 727) g. || 81. cf. Odys. 9, 6.

θῆναι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τὰ ἔπη, ὥστε χρυσοῦς αὐτοὺς στί-
χους προσαγορευθῆναι καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐν ταῖς κοιναῖς θυσίαις
πρὸ τῶν δειπνῶν καὶ σπονδῶν προκατεύχεσθαι πάντας. ὁ 90
δ' Ἡσίοδος ἀχθεσθεὶς ἐπὶ τῇ Ὀμήρου εὐημερίᾳ ἐπὶ τὴν
τῶν ἀπόρων ὥρμησεν ἐπερώτησιν, καὶ φησι τούσδε τοὺς
στίχους·

Μοῦσ' ἄγε μοι τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,

τῶν μὲν μηδὲν αἶεids, σὺ δ' ἄλλης μνήσαι ἄοιδῃς. 95

ὁ δ' Ὀμηρος βουλόμενος ἀκολούθως τὸ ἄπορον λῦσαι φησὶν·

οὐδέποτε ἄμφι Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι

ἄρματα συντρίψουσιν ἐρίζοντες περὶ νίκης.

(8) καλῶς δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀπαντήσαντος ἐπὶ τὰς ἀμφιβό-
λους γνώμας ὥρμησεν ὁ Ἡσίοδος, καὶ πλείονας στίχους λέγων 100
ἡξίου καθ' ἓνα ἕκαστον συμφώνως ἀποκρίνασθαι τὸν Ὀμη-
ρον. ἔστιν οὖν ὁ μὲν πρῶτος Ἡσιόδου, ὁ δ' ἕξῃς Ὀμήρου,
ἐνίστε δὲ καὶ διὰ δύο στίχων τὴν ἐπερώτησιν ποιουμένου τοῦ
Ἡσιόδου.

ΗΣ. δειπνον ἔπειθ' εἶλοντο βοῶν κρέα κ' αὐχένιας ἵππων 5

ΟΜ. ἔκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμοιο κόρεσθην.

ΗΣ. καὶ Φρύγες, οἳ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νηυσὶν ἄριστοι

* * * * *

ΟΜ. ἀνδράσι ληιστῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλέσθαι.

ΗΣ. Ἡρακλῆς ἀπέλυσεν ἀπ' ὤμων καμπύλα τόξα 10

ΟΜ. χερσὶ βαλὼν ἰοῖσιν ὄλων κατὰ φῦλα γιγάντων.

ΗΣ. οὗτος ἀνὴρ ἀνδρός τ' ἀγαθοῦ καὶ ἀνάλκιδός ἐστι

ΟΜ. μητρός, ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξί.]

ΗΣ. οὐ γὰρ σοὶ γε πατὴρ ἔμειγεν καὶ πότνια μήτηρ

89. θυσίαις excidit apud g. || 94. Μοῦσ' ἄγε μοι] Μοῦσα λέγει Goettlingius praef. p. XXIV. || 97. καναχήποδες ἵπποι om. in lac. s, explevit ex Plut. p. 154 A. Barnesius, qui et ipse κρατερώνυχες correxit; sed Plutarchus ἀλλ' ὅταν — συντρίψουσιν ἐπειγόμενοι π. v. || 103. διὰ excidit apud g. || 6. κόρεσθην Hermannus, κορέσθην v. || 8. verum excidissee intellexit Goettlingius ed. 1, verum non Hesiodi arbitratus est, sed Homeri excidissee post v. 9, quem ipsum Hesiodo tribuit. nihil deesse censuit Hermannus. || 10. Ἡρακλῆς s. || 11. βαλὼν Goettlingius. || 14. οὐ γὰρ correxi (sc. iungenda negatio cum verbis διὰ χρ. Ἀφροδίτην), οὐτ' ἄρ s, οὐτ' ἄρα hg, εὐτ' ἄρα Goettlingius, ut σοὶ sit nominativus pluralis, ἧ τ' ἄρα Hermannus p. 284. || ἔμειγεν Goettlingius, ἐμίγη v.

- 115 OM. σῶμα τότε σπείραντε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 ΗΣ. αὐτὰρ ἐπεὶ δμηῆθη γάμφ᾽ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα
 OM. Καλλιστῶ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
 ΗΣ. ὥς οἱ μὲν δαίνυντο πανήμεροι οὐδὲν ἔχοντες
 OM. οἰκοθεν, ἀλλὰ παρεῖχεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 20 ΗΣ. δεῖπνον δειπνήσαντες ἐνὶ σποδῷ αἰθαλοέσση
 OM. σύλλεγον ὅστέα λευκὰ βοὸς κατατεθνηῶτος.
 ΗΣ. * * * * *
 OM. παιδὸς ὑπερθύμον Σαρπηδόνος ἀντιθέοιο.
 ΗΣ. ἡμεῖς δ' ἀμπεδίον Σιμοέντιον ἤμενοι αὐτως
 25 OM. * * * * *
 ΗΣ. ἴομεν ἐκ νηῶν ὁδὸν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχοντες
 OM. φάσγαντα κωπήεντα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.
 ΗΣ. δὴ τότ' ἀριστῆες κοῦροι χεῖρεσσι θαλάσσης
 OM. ἄσμενοι ἐσσυμένως τε ἀπείρυσαν ὠκύαλον ναῦν.
 30 ΗΣ. Κολχίδ' ἐπειθ' ἴκοντο καὶ Αἰήτην βασιλῆα
 OM. φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον ἀνέστιον ἢδ' ἀθέμιστον.
 ΗΣ. αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τε καὶ ἔκπιον, οἶδμα θαλάσσης
 OM. ποντοπορεῖν ἤμελλον ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν.
 ΗΣ. τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχετο πᾶσιν ὀλέσθαι
 35 OM. μηδέποτ' ἐν πόντῳ. καὶ φωνήσας ἔπος ἤνδα·
 ΗΣ. ἐσθιέτ', ὦ ξεῖνοι, καὶ πίνετε. μηδέ τις ὑμέων
 οἴκαδε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 OM. πημανθείς, ἀλλ' αὖτις ἀπήμονες οἴκαδ' ἴκοισθε.
 (9) πρὸς πάντα δὲ τοῦ Ὀμήρου καλῶς ἀπαντήσαντος πάλιν
 40 φησὶν ὁ Ἡσίοδος·
 τοῦτό τι δὴ μοι μῦνον ξειρομένῳ κατάλεξον,
 πόσοι ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί;

115. τότε σπείραντε Hermannus, τότε σπείραντε Boissonadius, τότε σπείραντο Goettlingius, τόγ' ἐσπείραντο v. || χρυσήν s. || 21. κατατεθνηῶτος g. || 22. καὶ τότε Ζεὺς ἐλάαιρε τέρεν κατὰ δάκρυον εἶβων supplevit b. lacunae nullum apud s vestigium, nec quicquam deesse, sed v. 20. et 21. Hesiodi esse (mutato βοὸς in Λιός) nunc suspicatur Goettlingius. || 24. τὸ Σιμοέντιον Barnesius. || οὕτως s, αὐτως bg. || 25. νύκτα φυλασσόμεθα Τρώων πόλιν εἰσπορόντες supplevit b. || 29. τ' ἀποκείρυσαν Barnesius. || 31. γίνωσκον s. || 34—38. distinxi cum Goettlingio: olim 34. et 36. tribuebantur Hesiodo, 35. 37. 38. Homero: Hesiodo 34. et 35, Homero 36. 37. 38. tribuit Hermannus. || 36. ὑμῶν s. || 38. αἰθῆς s. || 39. πάντα δὲ s, ταῦτα δὲ πάντα bg. || 41. ἀνείρομένῳ Barnesius.

ὁ δὲ διὰ λογιστικοῦ προβλήματος ἀποκρίνεται οὕτως·

πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάραι, ἐν δὲ ἐκάστη

πεντήκοντ' ὀβελοί, περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα,

145

τρὶς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἐν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.

τοῦτο δὲ εὐρίσκειται πληῆθος ἄπιστον· τῶν γὰρ ἐσχαρῶν οὐ-

σῶν ν', ὀβελίσκοι γίνονται φ' καὶ χιλιάδες β', κρεῶν δὲ ιβ'

μυριάδες, ε**.

(10) κατὰ πάντα δὴ τοῦ Ὀμήρου ὑπερτε-

50

ροῦντος φθονῶν ὁ Ἡσίοδος ἄρχεται πάλιν·

νιὲ Μέλητος Ὀμηρ', εἶπερ τιμῶσί σε Μοῦσαι,

ὥς λόγος, ὑψίστοιο Διὸς μέγαλοιο θύγατρεις,

λέξον μέτρον ἐναρμόζων, ὃ τι δὴ θνητοῖσι

κάλλιστόν τε καὶ ἔχθιστον. ποθέω γὰρ ἀκοῦσαι.

ὁ δὲ φησι·

55

Ἡσίοδ', ἐκγονε Δίου, ἐκόντα με ταῦτα κελεύεις

εἰπεῖν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοι πρόφρων ἀγορεύσω.

κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον εἶναι

αὐτὸν ἑαυτῷ, τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἀπάντων

εὔνουν εἶναι ἑαυτῷ ἀεὶ χρόνον ἐς τὸν ἅπαντα.

60

ἄλλο δὲ πᾶν, ὃ τι σφ' θυμῷ φίλον ἐστίν, ἐρώτα.

ΗΣ. πῶς ἂν ἄριστ' οἰκοῖντο πόλεις καὶ ἐν ἡθέσι ποίοις;

ΟΜ. εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχυρῶν ἐθέλοιεν,

οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῶντο, δίκη δ' ἀδίκοισιν ἐπέη·

εὔχεσθαι δὲ θεοῖς, ὃ τι πάντων ἐστὶν ἄμεινον.

65

ΗΣ. ἐν δ' ἐλαχίστῳ ἄριστόν ἔχεις ὃ τι φέρεται εἰπεῖν;

ΟΜ. ὥς μὲν ἐμῇ γνώμῃ, φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

143. ὁ δὲ s, ὁ δὲ Ὀμηρος bg. || 49. ,ε**] ,ε υν' s, πενταμυριάδες τετρακόσιοι καὶ πεντήκοντα bg. apparet et excidisse mentionem Achaeorum, nec sanos esse qui restant numeros. erant Achaeorum 112500000: itaque addendum aut ἀνδρῶν sive Ἀχαιῶν δὲ μυριάδες ,ια σν', aut cum] Boissonadio (μυριάδες καὶ χιλιάδες ε'), Ἀχαιῶν δὲ ἑνδεκαμυριάδες καὶ διακόσιοι καὶ ν' μυριάδες, aut cum Hermannō, quanquam is non eo usque in computando auctorem processisse arbitratus est, ἀνδρῶν δὲ διπλῇ μυριάς μία καὶ ἀπλαῖ χιλία διακόσιοι πεντήκοντα. || δὴ] δὲ b. || 53. μέτρον b. || ἐναρμόζων s. || 54. τε om. s. || 57. εἰπέμεν b. || σοι g. || 58. εἶναι Barnesius. || 61. σφ' τῷ Boissonadius. || 64. τιμῶντο s. || 65. ante hunc versum alium excidisse, ipsum autem sic legendum esse, εὔχεσθαι δὲ θεοῖσι· τὸ πάντων ἐστὶν ἄριστον, censuit Hermannus, solum ὃ τι in ἐτι mutari voluit Goettlingius. || 66. ἔχεις correxi, et sic nunc Goettlingius quoque, ἔχειν σ' v. || 67. malim ἐμῇ γνώμῃ.

- ΗΣ. ἡ δὲ δικαιοσύνη τε καὶ ἀνδρείη δύναται τί;
 ΟΜ. κοινὰς ὠφελίας ἰδίῳις μόχθοισι πορίζειν.
 170 ΗΣ. τῆς σοφίης δὲ τί τέκμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι πέφυκεν;
 ΟΜ. γινώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῶν δ' ἅμ' ἐπεσθαι.
 ΗΣ. πιστεῦσαι δὲ βροτοῖς ποῖον χρέος ἄξιόν ἐστιν;
 ΟΜ. οἷς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἐπεται.
 ΗΣ. ἡ δ' εὐδαιμονία τί ποτ' ἀνθρώποισι καλεῖται;
 75 ΟΜ. λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν, ἥσθέντα τε πλεῖστα.
 (11) ῥηθέντων δὲ καὶ τούτων οἱ μὲν Ἕλληνες πάντες τὸν
 Ὅμηρον ἐκέλευον στεφανοῦν, ὁ δὲ βασιλεὺς Πανείδης ἐκέ-
 λευσεν ἕκαστον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἰδίων ποιημάτων εἰπεῖν.
 Ἡσίοδος οὖν ἔφη πρῶτος·
 80 Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
 ἄρχεσθ' ἀμνητοῦ, ἀρότιό τε δυσομενάων,
 αἱ δὲ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
 κεκρύφεται, αὗτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
 φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
 85 οὗτός τοι πεδίῳ πέλεται νόμος, οἷ τε θαλάσσης
 ἐγγύθι ναιετάουσ', οἷ τ' ἄγχεα βησσηέντα
 πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι πίονα χῶρον
 ναίουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
 γυμνὸν τ' ἀμάαν, ὅταν ὥρια πάντα πέλωνται.
 90 μεθ' ὃν Ὅμηρος·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
 καρτεραί, ἅς οὐτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν,
 οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος. οἱ γὰρ ἄριστοι
 κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμιμνον
 95 φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκει προθυλεύμῳ.
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ,
 ψαῦον δ' ἵπποκομοὶ κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
 νευόντων, ὥς πυκνοὶ ἐφρέστασαν ἀλλήλοισιν.
 ἔηριξεν δὲ μάχῃ φηισίμβροτος ἐγχείρῃ

168. ἀνδρεία sh. || 71. γινώσκειν s. || 72. βροτοῖσι s. || 77. Πανείδης Hermannus, Παροίδης sh, Πανίδης g. || 80. Hes. O. et D. 383. || Ἀτλαγενέων g. ||
 81. δὲ ex Hesiodo b. || δυσομενάων s. || 83. αὐτίς s. || 86. ναιετάουσι δι' ἄγχεα
 s: ἄγχεα b. || 87. χῶρον s. || 89. ἀμάαν sh, ἀμάσθαι Barnesius. || ὥρια b. ||
 91. Iliad. 13, 126. || 94. κρινθέντες s. || 99. Iliad. 13, 339.

μακραις, ἃς εἶχον ταμεσίχροας. ὅσσε δ' ἄμερδεν 200
 αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων
 θωρήκων τε νεοσμήκτων σακέων τε φαινεῶν
 ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
 ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, οὐδ' ἀκάρχοιτο.

(12) θαυμάσαντες δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὸν Ὅμηρον οἱ Ἕλληνες 5
 ἐπῆρουν ὡς παρὰ τὸ προσῆκον γεγονότων τῶν ἐπῶν καὶ ἐκέ-
 λευον διδόναι τὴν νίκην. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν Ἡσίοδον ἐστε-
 φάνωσεν εἰπὼν δίκαιον εἶναι τὸν ἐπὶ γεωργίαν καὶ εἰρήνῃ
 προκαλούμενον νικᾶν, οὐ τὸν πολέμου καὶ σφαγῶς διεξιόντα.
 τῆς μὲν οὖν νίκης οὕτως φασὶ τυχεῖν τὸν Ἡσίοδον, καὶ λα- 10
 βόντα τρίποδα χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς Μούσαις ἐπιγράψαντα
 Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν,
 ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

(13) τοῦ δ' ἀγῶνος διαλυθέντος διέπλευσεν ὁ Ἡσίοδος εἰς
 Δελφοὺς χρησόμενος καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῷ θεῷ ἀναθή- 15
 σων. προσερχομένου δ' αὐτοῦ τῷ ναῷ ἔνθεον γενομένην τὴν
 προφητὴν φασιν εἰπεῖν·

ὄλβιος οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεῦει,
 Ἡσίοδος, Μούσῃσι τετιμένος ἀθανάτησι·
 τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναιτο ἡώς. 20
 ἀλλὰ Διὸς πεφύλαξο Νεμείου κάλλιμον ἄλσος·
 κεῖθι δέ τοι θανάτοιο τέλος πεπωμένον ἐστίν.

ὁ δ' Ἡσίοδος ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ τῆς Πελοποννήσου μὲν
 ἀνεχώρει, νομίσας τὴν ἐκεῖ Νεμέαν τὸν θεὸν λέγειν, εἰς δ'
 Οἰνόην τῆς Λοκρίδος ἐλθὼν καταλύει παρ' Ἀμφιφάνει καὶ 25
 Γανύκτορι, τοῖς Φηγέως παισίν, ἀγνοήσας τὸ μαντεῖον. ὁ
 γὰρ τόπος οὗτος ἅπας ἐκαλεῖτο Διὸς Νεμείου ἱερόν. δια-
 τριβὴς δ' αὐτῷ πλείονος γενομένης ἐν τοῖς Οἰνῶσιν ὑπονοή-

207. δοθῆναι b. || 10. οὕτω g. || 12. cf. Dio Chrys. or. 2, 11. p. 76 R., Anthol. Pal. 1. p. 322. || 20. δὴ τοι s. || ὅσῃν sg. || 21. κάλλιστον s, ἀγλαόν b, qui et ἱερόν seu potius κάλλιμον correxit. || 23. ὁ δ' —] cf. Proculi vit. Hesiod. 4. et Plut. sept. sap. conv. 19. p. 162 C, quosque ibi laudat Wytttenbachius. || 25. Οἰνόην] sic et Proculus, sed Οἰνεῶνα vocat Thuc. 3, 95. 98. 102. cf. Steph. Byz. s. h. v. || 26. Γανύκτορι s. || 27. ἅπας excidit apud g. || 28. Οἰνῶσιν b, Οἰνεῶσιν saltem Goettlingius, sed malim et hic τῷ Οἰνεῶνι et supra Οἰνεῶνα.

σαντες οἱ νεανίσκοι τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν μοιχεύειν τὸν Ἡσιό-
 230 δον, ἀποκτείναντες εἰς τὸ μεταξὺ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λο-
 κρῖδος πέλαγος κατεπόντισαν. τοῦ δὲ νεκροῦ τριταίου πρὸς
 τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσενηχθέντος, ἐορτῆς τινος ἐπιχω-
 ρίου παρ' αὐτοῖς οὔσης Ἀριαδνείας, πάντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν
 ἔδραμον, καὶ τὸ σῶμα γνωρίσαντες ἐκεῖνο μὲν πενθήσαντες
 35 ἔθαψαν, τοὺς δὲ φρονεῖς ἀνεζήτουν. οἱ δὲ φοβηθέντες τὴν
 τῶν πολιτῶν ὀργήν, κατασπάσαντες ἀλιευτικὸν σκάφος διέ-
 πλευσαν εἰς Κρήτην. οὗς κατὰ μέσον τὸν πλοῦν ὁ Ζεὺς
 κεραυνώσας κατεπόντωσεν, ὥς φησιν Ἀλκιδάμας ἐν Μουσεῖῳ.
 Ἐρατοσθένης δὲ φησιν ἐν Ἀνδραπόδῳ Κτίμενον καὶ Ἀντιφον
 40 τοὺς Γανύκτορος ἐπὶ τῇ προειρημένῃ αἰτίᾳ ἀνελθόντας σφα-
 γιασθῆναι θεσμοῖς τοῖς ξενίοις ὑπ' Εὐρυκλέους τοῦ μάν-
 τεως. τὴν μέντοι παρθένον, τὴν ἀδελφὴν τῶν προειρημέ-
 νων, μετὰ τὴν φωρὰν ἑαυτὴν ἀναρτῆσαι, φθαρῆναι δ' ὑπό
 τινος ξένου συνόδου τοῦ Ἡσιόδου, Δημῶδους ὄνομα, ὃν καὶ
 45 αὐτὸν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τῶν ἀστῶν φησιν. ὕστερον δ' Ὀρ-
 χομένιοι κατὰ χρησμὸν μετενέγκαντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς
 ἔθαψαν καὶ ἐπέγραψαν ἐπὶ τῷ τάφῳ.

Ἄσκη μὲν πατρὶς πολυλῆϊος, ἀλλὰ θανόντος

ὁστέα πληξίππων γῇ Μινυῶν κατέχει

50 Ἡσιόδου, τοῦ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν

ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασιάνῳ σοφίης.

καὶ περὶ μὲν Ἡσιόδου τοσαῦτα. (14) ὁ δ' Ὀμηρος ἀποτυχὼν
 τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν
 Θηβαίδα, ἔπη ζ', ἧς ἡ ἀρχή·

230. Εὐβοίας] *Μολυκρίας* Goettlingius, quod ferri posset, si terrae urbs recte opponeretur. possit *Αἰτωλίας* vel *Ἀχαΐας*. sed confudit opinor auctor Ozolas cum Opuntis vel Epicnemidiis. cf. Proculi vit. Hes. 4. || 38. *Ἀλκιδάμας*] *Καλλιμαχος* Goettlingius, aut mox *Μεσσηνιακῶ* pro *Μουσεῖῳ* coll. Arist. Rhet. 1. 12, 3 (Spengel artt. script. p. 175). || 39. *Ἀνδραπόδῳ* b (cf. Bernhardy Eratosth. p. 241), *Ἐνγηπόδῳ* sg, *Ἡσιόδῳ* Goettlingius coll. diar. antiq. stud. 1839. p. 860. || 41. *τοῖς* add. Bernhardy. || 45. *ἀστῶν* Bernhardy, *αὐτῶν* v. || 48. cf. Proculi vit. Hes. 4, Anthol. Pal. 1. p. 322, ubi est sub nomine Mnasalcae: Chersiae tribuit Paus. 9. 38, 4. 10. || 49. *Μινυῶν* ex Pausania (qui et v. 1. *Ἑλλάδι κῆδος ὀρεῖται*) b, *Μινυάς* sg. usus est hoc versu Aristoteles in Anthol. Pal. 2. p. 750. || 54. et 56. *ἔπη*, ζ Hermannus p. 286, sed *βιβλία* ζ auctorem voluisse monuit Welckerus d. cycl. p. 204.

"Αργος ἄειδε, θεά, πολυδίψιον, ἔνθεν ἄνακτες · 255
εἶτα Ἐπιγόνους, ἔπη ζ', ὧν ἡ ἀρχή·

νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.
φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὀμήρου εἶναι. (15) ἀκούσαντες
δὲ τῶν ἐπῶν οἱ Μίδα τοῦ βασιλέως παῖδες, Ξάνθος καὶ Γόρ-
γος, παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἐπὶ τοῦ τάφου 60
τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἐφ' οὗ ἦν παρθένος χαλκῇ τὸν Μίδου
θάνατον οἰκτιζομένη· καὶ ποιεῖ οὕτως.

χαλκῇ παρθένος εἰμὶ, Μίδου δ' ἐπὶ σήματος ἦμαι.
ἔστ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη
καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύξῃ δὲ θάλασσα, 65
ἥελιος δ' ἀνιῶν φαίνη λαμπρά τε σελήνη,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτω ἐπὶ τύμβῳ
σημανέω παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθνηται.
λαβὼν δὲ παρ' αὐτῶν φιάλην ἀργυρεῶν ἀνατίθησιν ἐν Δελ-
φοῖς τῷ Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας 70

Φοῖβε ἄναξ, δῶρόν τοι Ὀμηρος καλὸν ἔδωκα
σῆσιν ἐπιφροσύναις, σὺ δέ μοι κλέος αἰὲν ὀπάσεις.
(16) μετὰ δὲ ταῦτα ποιεῖ τὴν Ὀδύσειαν, ἔπη μβ γ', πε-
ποιηκὼς ἤδη τὴν Ἰλιάδα ἐπῶν μ ε'. παραγενόμενον δ' ἐκεῖ-
θεν εἰς Ἀθήνας αὐτὸν ξενισθῆναί φασι παρὰ Μέδοντι τῷ 75
βασιλεῖ τῶν Ἀθηναίων. ἐν δὲ τῷ βουλευτηρίῳ ψύχους ὄντος
καὶ πυρὸς καιομένου σχεδιάσαι λέγεται τοῦσδε τοὺς στίχους·

ἀνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόλῃος,
ἵπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,
λαὸς δ' εἰν ἀγορῇσι καθήμενος εἰσοράασθαι. 80
αἰθομένον δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι
ἥματι χειμερίῳ, ὅπότεν νίφῃσι Κρονίων.

(17) ἐκεῖθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρινθον ἐροαρῶδει τὰ

255. cf. Mueller. d. cycl. ep. p. 69. || 56. ἐπιγομένου s. || 57. cf. Mueller
I. I. p. 74. || 63. cf. Herod. vit. Hom. 11. || χαλκῇ s. || 66. δ'] τ' bg. || λαμπρή g. ||
71. cf. Anthol. Pal. 2. p. 876. || τοι] τόδ' Barnesius et g, qui ait in ms. esse ἐλὼν
τόδ'. || 72. σῆς ὑποφραδμοσύναις Barnesius. || 73. μβ γ' et μ, ε' g, bis κδ' b.
immo, ιβ γ' et ιε ψ'. certe aliquid in his numeris vitii est; nam quales nunc quidem
habemus, Odyssea versuum est 12107, Ilias 15693. || 74. παραγενόμενος v. ||
78. cf. Herod. vit. Hom. 31. || στέφανοι s. || 79. ἐν πεδίῳ ex Herodoto Barnesius,
qui et pro v. 80. indidem hos assumpsit versus: χορήματα δ' οἶκον ἀΐξει· ἀτὰρ
γεραροὶ βασιλῆες ἡμεῖοι εἰν ἀγορῇ κόσμος τ' ἄλλοισιν δρᾶσθαι.

ποιήματα. τιμηθεῖς δὲ μεγάλως παραγίνεται εἰς Ἄργος, καὶ
285 λέγει ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὰ ἔπη τάδε·

οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν
Ἑρμιόνην τ' Ἀσίην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροίξην Ἡϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδανρον
νῆσόν τ' Αἴγιαν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
90 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τυδείδης, οὗ πατὴρ ἐχὼν μένος Οἰνείδαο,
καὶ Σθένειλος, Καπανῆος ἀγκαλειτοῦ φίλος υἱός.
τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύπυλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς,
Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακτος.
95 ἐκ πάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
τοῖσι δ' ἄμ' ὀδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο,
ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐστιχόωντο
Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο.

(18) τῶν δ' Ἀργείων οἱ προεστηκότες ὑπερβολῇ χαρέντες ἐπὶ
300 τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδοξοτάτου τῶν
ποιητῶν αὐτὸν μὲν πολυτελεῖσι δωρεαῖς ἐτίμησαν, εἰκόνα δὲ
χαλκῇν ἀναστήσαντες ἐψηφίσαντο θυσίαν ἐπιτελεῖν Ὀμήρῳ
καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ μῆνα καὶ κατ' ἐνιαυτόν, καὶ ἄλλην
θυσίαν πενταετηρίδα ἐς Χίον ἀποστέλλειν. ἐπιγράφουσι δ'
5 ἐπὶ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ·

θεῖος Ὀμηρος ὅδ' ἐστίν, ὃς Ἑλλάδα τὴν μέγαν αὖλον
πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιπεῖ σοφίῃ,
ἔξοχα δ' Ἀργεῖους, οἱ τὴν θεοτειχέα Τροίην
ἤρριψαν ποινὴν ἡυκόμου Ἑλένης.
10 οὗ χάριν ἔστησεν δῆμος μεγαλόπτολις αὐτὸν
ἐνθάδε καὶ τιμαῖς ἀμφρέπει ἀθανάτων.

(19) ἐνδιατρίψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ διέπλευσεν εἰς Αἴ-
λον εἰς τὴν πανηγυριν. καὶ σταθεὶς ἐπὶ τὸν κεράτινον βω-
μὸν λέγει ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, οὗ ἡ ἀρχή·

15 μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο.
ὀρῶντος δὲ τοῦ ὕμνου οἱ μὲν Ἴωνες πολίτην αὐτὸν κοινὸν

284. παραγίνεται g. || 86. Iliad. 2, 559. || 89. Αἰγινά τε Μάσητα sb. ||
93. Εὐρύπυλος ex Homero b. || 95. συμπάντων ex eodem idem. || 97. et 98. non
reperiuntur in Homero. || 303. καὶ ante ἄλλην addidi. hoc aut δὲ deesse monuit
Hermannus. || 6. cf. Anthol. Pal. 2. p. 824. || μεγαλαύχην s. || 9. ποιῆς sg.

ἐποίησαντο, Ἀήλιοι δὲ γράψαντες τὰ ἔπη εἰς λεύκωμα ἀνέ-
 θηκαν ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ. τῆς δὲ πανηγύρεως λυ-
 θείσης ὁ ποιητὴς εἰς Ἴον ἔπλευσε πρὸς Κρεώφυλον κάκεϊ χρο-
 νον διέτριβεν πρεσβύτης ὢν ἤδη. ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης 320
 καθήμενος παίδων τινῶν ἀφ' ἀλείας ἐρχομένων, ὥς φασι,
 πυθόμενος,

ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας θηρήτορες, ἧ ῥ' ἔχομέν τι;
 εἰπόντων δ' ἐκείνων,

ὅσσ' ἔλομεν λιπόμεσθ', ὅσα δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα, 25
 οὐ νοήσας τὸ λεχθὲν ἤρετο αὐτοὺς ὅ τι λέγοιεν. οἱ δὲ φασιν
 ἐν ἀλείᾳ μὲν ἀγρεῦσαι μηδέν, ἐφθειρίσθαι δέ, καὶ τῶν
 φθειρῶν οὓς ἔλαβον καταλιπεῖν, οὓς δ' οὐκ ἔλαβον ἐν τοῖς
 ἱματίοις φέρειν. ἀναμνησθεῖς δὲ τοῦ μαντείου, ὅτι τὸ τέλος
 αὐτοῦ ἦκοι τοῦ βίου, ποιεῖ τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα. 30
 ἀναχωρῶν δ' ἐκεῖθεν, ὄντος πηλοῦ ὀλισθῶν καὶ πεσὼν ἐπὶ
 τὴν πλευρὰν τριταῖος, ὥς φασι, τελευτᾷ. καὶ ἐτάφη ἐν Ἴῳ.
 ἔστι δὲ τὸ ἐπίγραμμα τόδε·

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὀμηρον.

35

B. HESIODOT.

α'. Πρόκλου γένος Ἑσιόδου.

(1) Ἑσιόδος σὺν τῷ ἀδελφῷ Πέρσῃ παῖς ἐγγέγονει Δίου καὶ
 Πυκλήδης, Κυμαίων Αἰολέων, πενήτων ἀνθρώπων, οἱ διὰ
 τὸ ἄπορον καὶ τὰ χρέα τὴν ἑαυτῶν πατρίδα Κύμην ἀφέντες
 μεταναστεύουσιν ἐπὶ τὴν Ἀσκρην, χωρίον τῶν Βοιωτῶν
 δυσχεόμερον καὶ κακοθέρειον, περὶ τοὺς πόδας κειμένην τοῦ 5
 Ἑλικῶνος, κάκεϊ κατοικοῦσιν. τοιαύτη δὲ πενία τῶν ἀνθρώ-
 πων συνεσχημένων συνέβη τὸν Ἑσιόδον τοῦτον πρόβατα ἐν
 τῷ Ἑλικῶνι ποιμαίνειν. φασὶ δ' ὡς θ' τινὲς ἐλθοῦσαι

321. ἀλείας hg. || 23. ἧ ῥ' ἔχετ' ἰχθῦς b. || 25. λιπόμεσθα, ὅσ' οὐχ v. ||
 27. ἀλείᾳ hg. || 29. δὲ τοῦ] malim δ' ἐκ τοῦ. || 30. αὐτοῦ] malim αὐτῷ. || ἦκει g

II. 1. 5. περὶ VMt. παρὰ cell.

γυναῖκες καὶ δρεψάμεναι κλῶνας ἐκ δάφνης Ἐλικωνίτιδος
 10 αὐτὸν ἐπεσίτισαν, καὶ οὕτω σοφίας καὶ ποιητικῆς ἐμπεφό-
 ρητο. ἀλλὰ τὰ μέχρι μὲν τούτων ἀτρεκῇ τε καὶ ἀληθέστατα,
 ὅτι παῖς ὁ Ἡσίοδος Δίου καὶ Πυκνιμῆδης καὶ ὡς κατὰ τὸν
 Ἐλικῶνα ἐποίμεινε· τὰ δ' ἐντεῦθεν μεμνηθῆναι καὶ
 15 Ἐλικῶνα ἐνόμεινε καὶ καθευδήσας ὁ Ἡσίοδος ὄναρ εἶδεν θ'
 γυναῖκας δάφνας αὐτῷ ψωμιζούσας (ἐδήλου δὲ τὸ ὄναρ
 πάντως ὡς πικρίας καὶ πόνων μετεσχηκῶς τῆς παιδεύσεως
 ἀειθαλῇ γεννήσει ποιήματα), ταῦτα τοίνυν ὁ Ἡσίοδος ἢ
 ὅψει ὀνείρων τεθεαμένος καὶ διυπνισθεὶς καὶ τὸ ποίμαίνειν
 20 ἀρεῖς καὶ πόνοις ἑαυτὸν ἐνδούς καὶ μαθήμασι τὴν τῶν ὀνεί-
 ρων ἐπίλυσιν ἐξεπέρανε, ἢ περὶ τὸν Ἐλικῶνα ποιμαίνων
 ἐγρηγορῶς καὶ ἄπντος ὢν, σύννους τε πρὸς ἑαυτὸν γεγονῶς
 καὶ πρέποντα νοῦν ἐσχηκῶς ἀποδιδράσκει μὲν τὸ εὐτελές καὶ
 ποιμενικὸν καὶ σκληρόβιον καὶ προσδραμῶν τῇ παιδεύσει καὶ
 25 πόνοις ἐγκαρτερήσας μεγάλην καρποῦται τὴν εὐκλειαν, καὶ
 βίβλους τοσαύτας ἐξεπονήσατο, ἃς ἐγὼ Μουσῶν τε καὶ γνώ-
 σεως ἐπίσταμαι ψάμισμα καὶ δάφνας λάλους Ἐλικωνίτιδας,
 ἐλισσομένας ἀπανταχοῦ καὶ θαλλούσας καὶ κηρυττούσας τὸν
 πρὶν μὲν οἰκτρόβιον καὶ ἀφανῇ νομέα ποιμνίων, νῦν δ' ἡμί-
 30 θεον χρηματίσαντα δι' ἀρετῆς καὶ παιδεύσεως. ὥσπερ καὶ
 ὁ Σωφρονίσκου Σωκράτης ὁ λιθοξόος καὶ ὁ ἰχθυοπώλης
 Δημάδης καὶ ὁ τῆς τυμπανιστρίας Αἰσχίνης, Σίμων τε ὁ σκυ-
 τεύς καὶ ὁ λαχανεύς Εὐριπίδης, ἔτι δ' ὁ Σκύθης Ἀνάχαρσις
 καὶ ἄμφω τῷ δούλῳ Αἰσωπος καὶ Ἐπίκτητος καὶ ὁ Σύρος
 35 ῥήτωρ ὁ Λουκιανός, ὁ λιθοξόος τε καὶ ἡμίδουλος, καὶ οἱ
 λοιποί. (2) συνημακέναι δ' αὐτὸν οἱ μὲν Ὀμήρῳ φασίν, οἱ
 δὲ καὶ Ὀμήρου προγενέστερον εἶναι δυσχυρίζονται. καὶ οἱ
 μὲν προγενέστερον εἶναι τοῦτον Ὀμήρου δυσχυρίζομενοι ἐν
 ἀρχαῖς εἶναι φασὶ τῆς Ἀρχίππου ἀρχῆς, Ὀμηρον δ' ἐν τῷ

9. γυναῖκες] μοῦσαι γυναῖκες VNM. || ἐκ om. NPMt. || 11. ἀτρεκῇ τε V,
 ἀληθῇ τε t (sed ἀτρεκῇ G), νητρεκῇ celt. || 12. ὁ add. Vt. || κατὰ] καὶ libri, περὶ
 t. || 16. αὐτῷ VMt, αὐτὸν celt. || 27. ἐλικωνίτιδας Vt, ἐλικωνίτηδας M, ἐλικωνί-
 τιδος celt. || 33. ἔτι δ'] legebatur ἔτι τε. || 39. Ἀρχίππου et 40. Ἀρχίππος Goett-
 lingius, Ἀρξίππου et Ἀρξίππος v. idem vitium est ap. Tatian. c. gent. 43. p. 166
 et Euseb. pr. ev. 10, 11. p. 490. cf. Sylburg ad Clem. Alex. p. 44.

τέλει. ὁ δ' Ἀρχιππος οὗτος υἱὸς ἦν Ἀκάστου, ἄρξας Ἀθη- 40
ναίων ἐτη λέ'. οἱ δὲ συγχρόνους αὐτοὺς εἶναι λέγοντες ἐπὶ
τῇ τελευτῇ τοῦ Ἀμφιδάμαντος τοῦ βασιλέως Εὐβοίας φασὶν
αὐτοὺς ἀγωνίσασθαι καὶ νενικηκέναι Ἡσίοδον ἀγωνοθε-
τοῦντος καὶ κρίνοντας Πανείδου τοῦ βασιλέως, τοῦ ἀδελφοῦ
Ἀμφιδάμαντος, καὶ τῶν υἱῶν Ἀμφιδάμαντος, Γανύκτορος 45
τε καὶ τῶν λοιπῶν. ἐξηρωτηκέναι γὰρ αὐτοὺς πολλὰ πρὸς
ἀλλήλους φασὶ δι' ἐπῶν αὐτοσχεδίων καὶ ἀποκρίνασθαι, καὶ
πᾶσι τὸν Ὅμηρον τὰ πρωτεῖα λαμβάνειν· τέλος τοῦ βασιλέως
Πανείδου εἰπόντος αὐτοῖς, τὰ κάλλιστα τῶν ἑαυτῶν ἐπῶν
ἀναλεξαμένους εἰπεῖν, Ὅμηρος μὲν ἄρχεται λέγειν τοῦτο τὸ 50
χωρίον ἀπὸ πολλῶν ἐπῶν ἀρξάμενος ὀπισθεν·

ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ,
ψαῦον δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων, ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι,
καὶ περαιτέρω τούτων. Ἡσίοδος δὲ τοῦ 55

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενῶν
ἀπάρχεται καὶ ὁμοίως Ὅμηρῳ προβαίνει μέχρι πολλοῦ τῶν
ἐπῶν. καὶ πάλιν ἐπὶ τούτοις οἱ παρεστῶτες πάντες τῶν ἔλλο-
γίων καὶ στρατιωτῶν τὸν Ὅμηρον ἐστεφάνουν, ὁ δὲ Πα-
νείδης ἔκρινε νικᾶν Ἡσίοδον ὡς εἰρήνην καὶ γεωργίαν διδά- 60
σκοντα, καὶ οὐ, καθάπερ Ὅμηρος, πολέμους καὶ σφάγια.
(3) ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰσι ληρήματα τῶν νεωτέρων καὶ πλάσεις
τῶν πρὸς ἀλλήλους ἐρωτημάτων καὶ τῶν ἐξ Ὁμήρου παρεκ-
βεβλημένων ἐπῶν καὶ ὑπ' ἐκείνου δῆθεν ῥηθέντων. Ὅμηρος
γὰρ ὁ χρυσοῦς, ὡς ἐγὼμαι, μᾶλλον δ' ἀκριβεστάτως ἐπίσταμαι, 65
πολύ τε παλαιότερος Ἡσίοδου ὑπῆρχε, καὶ εἰ πρὸς τοὺς Θρυλ-
λουμένους ἐκείνους θεοὺς ἔριν ἐστήσατο λόγων, καὶ κατὰ τού-
των ἂν τὰ πρωτεῖα καὶ τοὺς στεφάνους ἠνέγκατο. ἀλλ' ἴσως
ἕτερος Ὅμηρος ἦν ὁ τῷ Ἡσίοδῳ ἰσόχρονος, ὁ τοῦ Εὐφρονος
παῖς, ὁ Φωκεύς, ὁ καὶ τούτῳ τὴν ἔριν στησάμενος, καὶ τὰ 70

43. νενικηκέναι VPMT, νενικηκότα v. || 44. Πανείδου hic et infra Goettlingius (cf. cert. Hom. et Hes. 5), Πανίδου v. || 52. Πιαδ. 13, 131. || 55. τοῦ Mt, erat τῶν. || 56. O. et D. v. 383. || Ἀτλαγενέων Goettlingius. || 57. πολλοῦ τῶν VMt, πολλῶν cet. || 60. τὸν post νικᾶν add. M. || 63. παρεκβεβλημένων Vt, παραβεβλημένων celt. || 67. ἐκείνους om. M. || 69. ὁ ante ἕτερος ex Vt add. Goettlingius

ἔπη τοῦ θείου ἐκείνου ἀνδρὸς τῇ ὁμωνυμίᾳ πεπλανημένοι
λέγειν τοῦτον ἐπλάσαντο. Ὅμηροι γὰρ πολλοὶ γεγόνασιν
ἔτεροι ζήλω τοῦ παλαιοῦ τὴν κλήσιν λαμβάνοντες· καὶ γὰρ
καὶ τοῦ Φωκέως Ὅμηρου τούτου ἕτερος ὑπάρχει νεώτερος
75 Ὅμηρος. οὗτος ὁ νεώτερος Ὅμηρος ἦν παῖς Ἀνδρομάχου, τῇ
γένει Βυζάντιος, ὁ τὴν Εὐρυπύλειαν ποιήσας. τὸν παλαιὸν δ'
Ὅμηρον Διονύσιος ὁ κυκλογράφος φησὶν ἐπ' ἀμφοτέρων ὑπάρ-
χειν τῶν Θηβαϊκῶν στρατειῶν καὶ τῆς Ἰλίου ἀλώσεως. ἐκ
τούτου οὖν λογιζομαι, τοῦτον τοῦ Ἡσιόδου εἶναι ὃ ἐτῶν προ-
80 γενέστερον. Ἀριστοτέλης γὰρ ὁ φιλόσοφος, μᾶλλον δ' οἶμαι ὁ
τοὺς πέπλους συντάξας, ἐν τῇ Ὀρχομενίων πολιτείᾳ Στησί-
χορον τὸν μελοποιὸν εἶναί φησιν υἱὸν Ἡσιόδου, ἐκ τῆς Κτι-
μένης αὐτῷ γεννηθέντα τῆς Ἀμφιφάνους καὶ Γανύκτορος
ἀδελφῆς, θυγατρὸς δὲ Φηγέως. ὁ δὲ Στησίχορος οὗτος σύγ-
85 χρονος ἦν Πυθαγόρᾳ τῷ φιλοσόφῳ καὶ τῷ Ἀκραγαντίνῳ
Φαλαρίδι. οἱ δ' Ὅμηρον ὃ ὑστερίζοντα ἔτεσι, καθά φησι καὶ
Ἡρόδοτος. συνεγράψατο δ' ὁ τοιοῦτος Ἡσιόδος βίβλους ἰς,
Ὅμηρος δ' ὁ παλαιὸς γ'. (4) τελευτᾷ δ' ὁ Ἡσιόδος ἐν Λο-
κρίδι τοιοτουτρόπως. μετὰ τὴν νίκην, ἣν αὐτὸν νενικηκέναι
90 φασὶν ἐπὶ τῇ τελευτῇ Ἀμφιδάμαντος, εἰς Δελφοὺς ἐπορεύθη
καὶ ἐδόθη αὐτῷ οὗτοσι ὁ χρησμός·
ὄλβιος οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεῦει,
Ἡσιόδος, Μούσῃσι τετιμένος ἀθανάτησι·
τοῦ δ' ἥτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδνεται ἡώς.
95 ἀλλὰ Διὸς περφύλαξο Νεμείου κάλλιμον ἄλσος·
κεῖ γάρ τοι θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.

71. ἔπη add. Vt. || 73. παλαιοῦ Vt, παλαι cett. || 76. εὐρυπυλείαν Ct, εὐρυ-
πυλλίαν D, εὐρυπολίαν V, εὐρυπιλίαν M. || 79. τοῦ Ἡσιόδου Vt, τὸν Ἡσιόδον
cett. || προγενέστερον Vt, μεταγενέστερον cett. || 80. Ἀριστοτέλης] cf. Append.
prov. 4, 92 ed. paroemiogr. Gott. et Arist. rerumpubl. rell. ed. Neumann. p. 143. ||
82. Κτιμένης] Κλυμένης Goettlingius ex emend. Wytenbachii ad Plut. Mor.
p. 162 C (coll. Schol. Hes. O. et D. v. 268), κτημένης libri hic et infra. cf. Certam.
13 et Hermanni Opp. 6, 1. p. 152. || 84. ἀδελφοῦ V. || Φηγέως hic et infra VT
et Tzelzae G, φυσέως H, φυγίσεως P, θήσεως N. || 86. ὑστερίζοντα V, ὑστέριζον
cett. || 87. Ἡρόδοτος] 2, 53. || 88. ὁ add. Goettlingius. || 92. cf. Certam. Hom. et
Hes. 13. || 93. μούσαις τετιμημένος PM. || 94. δ' ἥτοι erat δὴ τοι. || τ'] γ' P. ||
96. κεῖ γάρ P, καὶ γάρ cett., legebatur κεῖθι δέ ex Cert., καὶ γάρ κεῖ Goettlin-
gius. || τοῖ] σοι P.

ὁ δὲ τὴν ἐν Πελοποννήσῳ Νεμέαν φρυγὼν ἐν Οἰνότης Λοκρίδος ὑπ' Ἀμφιφάνους καὶ Γανύκτορος, τῶν Φηγέως παίδων, ἀναιρεῖται καὶ ῥέπτεται εἰς τὴν θάλασσαν ὡς φθείρας τὴν ἀδελφὴν ἐκείνων Κτιμένην, ἐξ ἧς ἐγεννήθη ὁ Στησίχορος. 100
ἐκαλεῖτο δ' ἡ Οἰνότης Διὸς Νεμείου ἱερὸν. μετὰ δὲ τρίτην ἡμέραν ὑπὸ δελφίνων πρὸς τὸν αἰγιαλὸν ἐξήχθη τὸ σῶμα μεταξὺ Λοκρίδος καὶ Εὐβοίας, καὶ ἔθανψαν αὐτὸν Λοκροὶ ἐν Νεμέῃ τῇ τῆς Οἰνότης. οἱ δὲ φρονεῖς αὐτοῦ νηὸς ἐπιβάντες ἐπειρῶντο φρυγεῖν, χειμῶνι δὲ διεφθάρησαν. Ὀρχομένιοι δ' 5
ὕστερον κατὰ χρησμὸν ἐνεγκόντες τὰ Ἡσιόδου ὅστ' ἀπ' αὐτοῦ ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ καὶ ἐπέγραψαν τάδε·

Ἄσκη μὲν πατρὶς πολυλήϊος· ἀλλὰ θανόντος

ὅστέα πληξίππων γῇ Μινυῶν κατέχει

Ἡσιόδου, τοῦ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν

10

ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασιάνοις σοφίης.

ἐπέγραψε δὲ καὶ Πίνδαρος

καῖρ' εἰς ἡβήσας καὶ εἰς τάφου ἀντιβολήσας,

Ἡσιόδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

β'. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ἡσιόδος Κυμαῖος, νέος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίου καὶ μητρὸς Πυκμήδης ἐν Ἄσκη τῆς Βοιωτίας. γενεαλογεῖται δ' εἶναι τοῦ Δίου τοῦ Ἀπέλλιδος τοῦ Μελανώπου, ὃν φασὶ τινες τοῦ Ὀμήρου προπάτορος εἶναι πάππον, ὡς ἀνεψιαδοῦν εἶναι Ἡσιόδου τὸν Ὀμηρον, ἐκότερον δ' ἀπὸ τοῦ 5

97. οἰώνη P, νοινῶ ἡ (et infra pr. m. οἰνότη) M, τῇ οἰώνη G. volebant οἰνεῶνι. vid. ad Cert. v. 228. || 100. ὁ addidi ex PM. || 2. ἐξηνέχθη Wyttienbachius 1. 1. || 4. τῇ addidi ex PM. || αὐτοῦ VPT, τούτου celt. || 6. κατὰ τὸν χρησμὸν PM. || 8. cf. Certam. Hom. et Hes. 13. alterum distichum cum V praeposuit Goettlingius. || 9. πληξίππου VPM. || μινύης VPT, μινύη G, μηνύος CD, μηνύης M. || 11. malim βασιάνω. || 13. cf. Append. prov. 4, 92, Suidas, Anthol. Pal. 2. p. 780, Boeckhius ad Pind. 2, 2. p. 554, Goettlingii praef. ad Hes. ed. 2. p. XIII, Bergkii poet. lyr. gr. p. 300. || 14. μέτρα χέων Brunckius Anal. 2. p. 523.

2. 2. μητρὸς om. A. hinc olim hanc fere loci fuisse faciem, Ἡσιόδος; Κυμαῖος, πατρὸς δὲ Δίου καὶ μητρὸς Πυκμήδης. νέος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐν Ἄσκη, suspicatur Bernhardy. || 3. Δίου] διός ABVE. || ἀπέλλιδος AV, ἀμπελίδος E, ἀμπελίδου celt. || 5. ἀνεψιαδοῦν BV, ἀνεψιδουν E, ἀνεψιάδην cel. || εἶναι] εἶναι τοῦ E.

Ἄτλαντος κατάγεσθαι. ποιήματα δ' αὐτοῦ ταῦτα· Θεογονία,
 Ἔργα καὶ Ἡμέραι, Ἀσπίς, Γυναικῶν ἡρώωνων κατάλογος ἐν
 βιβλίοις εἰς ἐπικήδειον εἰς Βάτραχόν τινα, ἐρώμενον αὐτοῦ,
 περὶ τῶν Ἰδαίων Λακτύλων, καὶ ἄλλα πολλά. ἐτελεύτησε δ'
 10 ἐπιξενωθεὶς παρ' Ἀντίφῳ καὶ Κτιμένῳ, οἱ νύκτωρ δόξαντες
 ἀναιρεῖν φθορεὰ ἀδελφῆς αὐτῶν ἀνεῖλον τὸν Ἡσίοδον ἄκον-
 τες. ἦν δ' Ὀμήρου κατὰ τινας πρεσβύτερος, κατὰ δ' ἄλλους
 σύγχρονος. Πορφύριος δὲ καὶ ἄλλοι πλεῖστοι νεώτερον ῥ'
 ἐνιαυτοῖς ὀρίζουσιν, ὥς λβ' μόνους ἐνιαυτοὺς συμπροτερεῖν
 15 τῆς α' ὀλυμπιάδος.

Γ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ.

α'. Γένος Ἀπολλωνίου ποιητοῦ.

Ἀπολλώνιος ὁ τῶν Ἀργοναυτικῶν ποιητῆς τὸ μὲν γένος
 Ἀλεξανδρεύς, υἱὸς δὲ Σιλλέως, ὡς δὲ τινες Ἰλλέως, φυλῆς
 Πτολεμαίδος. ἐγένετο δ' ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων, Καλλιμάχου
 μαθητῆς, τὸ μὲν πρῶτον συνὼν Καλλιμάχῳ τῷ ἰδίῳ διδα-
 σκάλῳ· ὅψε δ' ἐπὶ τὸ ποιεῖν ποιήματα ἐτράπετο. τοῦτον δὲ
 5 λέγεται ἔτι ἐφηβον ὄντα ἐνδείξασθαι τὰ Ἀργοναυτικά καὶ
 κατεγνώσθαι, μὴ φέροντα δὲ τὴν αἰσχύνην τῶν πολιτῶν καὶ
 τὴν διαβολὴν καὶ τὸ ὄνειδος τῶν ἄλλων ποιητῶν καταλιπεῖν
 τὴν πατρίδα καὶ ἀπεληλυθῆναι εἰς Ῥόδον, ἀρκεῖ αὐτὰ ἐπι-
 ξέσαντα διορθῶσαι καὶ οὕτως ἐνδείξασθαι καὶ ὑπερευδο-
 10 κимῆσαι. διὸ καὶ Ῥόδιον ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασιν ἀναγράφει.
 ἐπαίδευσέ τε λαμπρῶς ἐν αὐτῇ καὶ τῆς Ῥοδίων πολιτείας καὶ
 τιμῆς ἡξιώθη.

6. Ἄτλαντος] an Ἀπόλλωνος? || 8. ἐπικήδειον ABV, ἐπικήδειος cett. ||

10. καὶ Κτιμένῳ] κεκτιμένῳ *V. || 11. αὐτῶν A*V, αὐτῶν E, ἑαυτῶν cett. ||

12. δ'] δὲ AV. δὲ καὶ cett. || 13. δὲ addidi.

III. 1. Inser. γένος ἀπολλωνίου ποιητοῦ PR, γένος Ἀπολλωνίου Ῥοδίου
 v. || 1. γένος PR, γένος ἦν v. || 3. Πτολεμαίων] ἐπὶ πτολεμαίου εὐεργέτου R. ||
 5. ἐτράπετο R. || δὲ add. PR. || 7. καὶ τὸ ὄνειδος καὶ τὴν διαβολὴν R. || 9. ἀπελη-
 λυθῆναι P, κατεληλυθῆναι R, μετεληλυθῆναι v. || ἐπιξέσαι καὶ ὀρθῶσαι P,
 διορθῶσαι om. R. || 11. ἑαυτὸν] αὐτόν P.

β. Ἀπολλωνίου βίος.

Ἀπολλώνιος ὁ ποιητὴς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀλεξανδρεὺς, πατρὸς δὲ Σιλλέως ἢ Ἰλλέως, μητρὸς δὲ Ρόδης. οὗτος ἐμαθήτευσεν Καλλιμάχῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὄντι γραμματικῷ, καὶ συντάξας ταῦτα τὰ ποιήματα ἐπεδείξατο. σφόδρα δ' ἀποτυχὼν καὶ ἐρυθριάσας παρεγένετο ἐν Ρόδῳ καὶ ἐπολιτεύσατο, καὶ σοφιστεύει ῥητορικοὺς λόγους, ὅθεν καὶ Ρόδιον αὐτὸν ἀπεκάλεσαν. ἐνταῦθα τοίνυν διάγων καὶ ἐπιξέσας αὐτοῦ τὰ ποιήματα, εἴτ' ἐπιδειξάμενος σφόδρα εὐδοκίμησεν, ὡς καὶ τῆς Ροδίων ἀξιοθῆναι πολιτείας καὶ τιμῆς. τινὲς δὲ φασιν ὅτι ἐπανῆλθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ αὐθις ἐκείσε ἐπιδειξάμενος εἰς ἄκρον εὐδοκίμησε, ὡς καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν τοῦ Μουσείου ἀξιοθῆναι αὐτὸν καὶ ταφῆναι δὲ σὺν αὐτῷ τῷ Καλλιμάχῳ.

γ. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεὺς, ἐπὼν ποιητῆς, διατρίψας ἐν Ρόδῳ, υἱὸς Σιλλέως, μαθητῆς Καλλιμάχου, σύγχρονος Ἐρατοσθένους καὶ Εὐφορίωνος καὶ Τιμάρχου, ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου ἐπικληθέντος, καὶ διάδοχος Ἐρατοσθένους γενόμενος ἐν τῇ προστάσει τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκης.

2. 2. δὲ om. V. || ἢ V, ἥτοι v. || 5. ἐν V, ἐν τῇ v. || 6. ὅθεν αὐτὸν καὶ ῥόδιον ἀποκαλεῖν βούλονται V. || 8. ἐνδοκίμησεν V. || 9. ῥόδων V. || 10. εἰς] ἐν V. || καὶ αὐθις ἐκείσε V, καὶ αὐθις v. || 13. post Καλλιμάχῳ V addit: παράκειται τὰ σχόλια ἐκ τῶν τοῦ λουκιλλου ταρραίου καὶ σοφοκλέους καὶ θέωνος. τάρρα δὲ πόλις Κρήτης, ὡς φησι λογγίνος ἐν τοῖς φιλολόγοις.

3. 1. καὶ post ποιητῆς add. E. || 2. συλλέως E, Σολλέως Eudocia p. 61. || σύγχρονος — Τιμάρχου om. Eudocia, quae sic: ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου, διάδοχος Ἐρατοσθένους καὶ [σύγχρονος add. Meinek. Anal. Alex. p. 10.] Εὐφορίωνος καὶ Τιμάρχου.

Α. ΑΡΑΤΟΥ.

α'. Γένος Ἀράτου καὶ βίος.

- Ἄρατος ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν Ἀθηνოდώρου, μητρὸς δὲ Αἰτοφίλας, ἀδελφοὺς δ' ἔσχε τρεῖς, Μύριν καὶ Καλώνδαν καὶ Ἀθηνόδορον ὁμώνυμον τῷ πατρί. μέμνηται δ' αὐτοῦ τῶν ἀδελφῶν ἐν ταῖς εἰς αὐτὸν ἀναφερομέναις ἐπιστολαῖς.
- 5 Ἀσκληπιάδης δ' ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ α' περὶ γραμματικῶν Ταρσέα φησὶν αὐτὸν γεγονέναι, ἀλλ' οὐ Σολέα, Καλλιμάχου, πολυίστορος ἀνδρὸς καὶ ἀξιόπιστου, Σολέα λέγοντος αὐτὸν γεγονέναι διὰ τούτων,
- ἀλλ' ὀκνέω μὴ τὸ μελιχρότατον
- 10 τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο, καὶ τῶν ἄλλων σχεδὸν πάντων. οἱ δὲ Σόλοι πόλις ἐπιφανεστάτη τῆς Κιλικίας, ἀφ' ἧς πολλοὶ κάγαθοὶ γεγονάσιν ἄνδρες· καλεῖται δὲ νῦν Πομπηιοῦπολις. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι Σόλοι τῆς Κύπρου· ἀλλ' οἱ μὲν Κύπριοι Σόλοι καλοῦνται,
- 15 οἱ δὲ Κιλικιοὶ Σολεῖς, ὥς καὶ διὰ τοῦ προκειμένου Καλλιμαχεῖου παραδείγματος δῆλον. οὐδὲν δὲ θαυμαστόν, εἰ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος διάφορα τῶν πολιτῶν τὰ ὀνόματα. καὶ γὰρ Σαῖς πόλις ἐστὶν ἐν Θράκῃ καὶ ἕτερα ταύτῃ ὁμώνυμος ἐν Αἰγύπτῳ· ἀλλ' ἀπὸ μὲν τῆς ἐν Αἰγύπτῳ οἱ πολῖται Σαῖται καλοῦνται,
- 20 οἱ δὲ τῆς Θράκης Σαῖοι, ὥς καὶ Ἀρχιλοχὸς φησιν, ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνω ἐντὸς ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
- καὶ πάλιν Ἀθῆναι μὲν εἰσι τῆς Ἀττικῆς, εἰσὶ δὲ καὶ τῆς Εὐ-

IV. 1. 2. Καλώνδαν Hemsterhusius ad Callim. I. p. 590 Ern. (cf. Suid. s. v. Ἄρατος, Ἀρχιλοχος, Καλώνδας), καλιόνδαν libri, Καλλιόνδαν Buhlius, Καλώνδαν Bergk. || 3. αὐτοῦ M. || 5. μυρλεανὸς M. || 9. Callim. epigr. 29. vid. infr. v. 81. || τὸ μελιχρότατον] τὸ τὸ μὲν κράτος M, τὸ μὲν κράτος cell., τοῦ μὲν Ἄρατος Scaliger ap. Villos. epist. Vinar. p. 78. || 20. malim ἐν Θράκῃ aut Θρακικῆς vel Θρακίας. || Ἀρχιλοχος] eosdem versus habent Aristoph. Pac. 1298, Strab. 10. p. 457 et 12. p. 549, Plut. inst. Lac. p. 239 B, Sext. Empir. hypot. 3, 216. cf. Poet. lyr. gr. ed. Bergk. p. 468, || 21. παραθάμνω M. || 23. καὶ τῆς εὐβοίας ἀθηναίων δαίδαλις libri, καὶ τῆς Εὐβοίας Ἀθῆναι Petavius, καὶ Ἀθῆναι τῆς Εὐβοίας Buhlius, καὶ τῆς Εὐβοίας Διάδες Ἀθῆναι Scaliger l. 1.

βοίας Ἀθῆναι, αἱ Διάδες, ὧν μέμνηται ἐν Γλαύκῳ ποντίῳ
Αἰσχύλος,

25

κάπειτ' Ἀθήνας Διάδας παρεκπερῶν.

ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ οἱ πολῖται Ἀθηναῖοι, ἀπὸ δὲ τῶν
ἐν Εὐβοίᾳ Ἀθηναῖται λέγονται, ὥσπερ Ἐρατοσθένης φησὶν
ἐν γ' Γεωγραφουμένων. οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Κιλικίᾳ
Σόλων οἱ πολῖται Σολεῖς, ἀπὸ δὲ τῶν ἐν Κύπρῳ Σόλιοι. 30
μέμνηται δὲ τούτων Σόλων ἐν ταῖς ἐλεγείαις ταῖς πρὸς
Κυπράνορα τὸν βασιλέα, ὃς συμβουλευθεὶς ὑπὸ Σόλωνος
κτίσαι τὴν πόλιν χάριν τοῦ ἀνδρὸς Σόλους ὠνόμασεν, ἀμοι-
βὴν ταύτην νέμων τῆς συμβουλῆς αὐτῷ. λέγει δ' ὁ Σόλων
οὕτως.

35

νῦν δὲ σὺ μὲν Σολίοισι πολλὸν χρόνον ἐνθάδ' ἀνάσσω

τήνδε πόλιν ναίοις καὶ γένος ὑμέτερον.

αὐτὰρ ἐμὲ ξὺν νηὶ θοῇ κλεινῆς ἀπὸ νήσου

ἀσκηθῇ πέμποι Κύπρις ἰοστέφανος.

γένονε δ' ὁ Ἄρατος κατ' Ἀντίγονον τὸν τῆς Μακεδονίας 40
βασιλέα, ὃς ἐπεκαλεῖτο Γονατᾶς, ἦν δ' υἱὸς Δημητρίου τοῦ
Πολιορκητοῦ καὶ γυναῖκα εἶχε Φίλαν, τὴν Σελεύκου καὶ
Στρατονίκης θυγατέρα. ἦν δὲ φιλόλογος γενόμενος, καὶ
περὶ ποιητικῇ ἐσπουδακῶς περὶ πολλοῦ ἐποιήσατο πολλοὺς
μὲν καὶ ἄλλους τῶν πεπαιδευμένων ἔχειν παρ' αὐτῷ, καὶ δὴ 45
καὶ τὸν Ἄρατον· ὃς παρὰ τῷ βασιλεῖ γενόμενος καὶ εὐδοκι-
μήσας ἐν τε τῇ ἄλλῃ πολυμαθεῖα καὶ ποιητικῇ προεστράπη
ὑπ' αὐτοῦ τὰ Φαινόμενα γράφει, τοῦ βασιλέως Εὐδόξου
ἐπιγραφόμενον βιβλίον κατόπτρου δόντος αὐτῷ καὶ ἀξιό-
σαντος τὰ ἐν αὐτῷ καταλογάδην λεχθέντα περὶ τῶν φαινο- 50
μένων μέτρῳ ἐντεῖναι, καὶ ἅμ' εἰπόντος ὡς „εὐδοξότερον

25. Αἰσχύλος] fragm. 23 Dind. || 26. Διάδας παρ' ἐκ Περσῶν v: παρεκπε-
ρῶν Scaliger, παρεκπεσῶν Valckenar. diatr. p. 143. || 28. Ἀθηναῖται H (vid.
Holstenii adnot. ad Steph. Byz. p. 10), Ἀθηναῖται v. || 29. ἐν τῷ τρίτῳ Bern-
hardy Eratosth. p. 85, ἐν τῷ πρώτῳ v. || 30. πολεῖται M. || 32. Κυπράνορα] rectius
Φιλοκνπρον nominat eosdem versus laudans Plut. Sol. 26. vid. Herod. 5, 113.
cf. Poet. Iyr. gr. ed. Bergk. p. 325. || 36. σολίησι M. || 37. ναίοις] δύοις M. ||
43. ἦν δὲ φιλόλογος] φιλόλογος δὲ Meinek. || 49. malim κατόπτρον, et sic iam
Scaliger. || 51. μέτρῳ εἶναι libri, μέτρῳ ἐκθεῖναι Scaliger, ἔμμετρα εἶναι
Petavius.

ποιήσεις τὸν Εὐδοξὸν ἐντείνας τὰ παρ' αὐτῷ κείμενα μέτρῳ. “
 γέγονε δ' Ἀντίγονος κατὰ τὴν ῥαε' ὀλυμπιάδα, καθ' ὃν χρό-
 νον ἤκμασεν ὁ Ἄρατος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός. μέμνηται
 55 δὲ τοῦ κατόπτρου Εὐδόξου καὶ Ἀντιγόνου καὶ Ἀλεξάνδρου
 τοῦ Αἰτωλοῦ καὶ ὡς ἡξιώθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως γράψαι ἐν
 ταῖς ἰδίαις ἐπιστολαῖς Ἄρατος. λέγεται δ' ἐσχολακέναι Διο-
 νυσίῳ τῷ Ἡρακλειώτῃ. καὶ τὴν Ὀδύσσειαν δὲ διώρθωσε,
 καὶ καλεῖται τις διόρθωσις οὕτως, Ἀράτειος, ὡς Ἀριστάρ-
 60 χιος καὶ Ἀριστοφάνειος. τινὲς δ' αὐτὸν εἰς Συρίαν ἐλη-
 λυθέναι φασὶ καὶ γεγονέναι παρ' Ἀντιόχῳ καὶ ἡξιωσθαι ὑπ'
 αὐτοῦ ὥστε τὴν Ἰλιάδα διορθώσασθαι διὰ τὸ ὑπὸ πολλῶν
 λελυμάνθαι. οἱ δὲ λέγοντες Νικάνδρον τὸν Κολοφώνιον
 μετ' Ἀράτου Ἀντιγόνῳ συγκεχρονικέναι καὶ Ἄρατον μὴ εἶναι
 65 ἐπιστήμονα τῶν οὐρανίων μήτε Νικάνδρον τῶν ἰατρικῶν
 (λέγουσι γὰρ ὡς ἄρα ὁ Ἀντίγονος Ἀράτῳ μὲν ὄντι ἰατρῷ
 ἐπέταξε τὰ φαινόμενα γράψαι, Νικάνδρῳ δ' ἀστρολόγῳ
 ὑπάρχοντι τὰ θηριακὰ καὶ τὰ ἀλεξιφάρμακα, ὅθεν καὶ ἐκά-
 70 τερον αὐτῶν ἐσφάλλαι κατολισθαίνοντα ἐπὶ τὰ ἴδια τῆς
 τέχνης) ψεύδονται· ἀγνοοῦσι γὰρ ὡς οὐ συνήκμασε τῷ
 Ἀράτῳ Νικάνδρος, ἀλλ' ἐστὶν αὐτοῦ πολὺ νεώτερος. Ἀντί-
 γονος γάρ, ᾧ συνεγένετο Ἄρατος, κατὰ τὸν πρῶτον καὶ
 δεῦτερον γέγονε Πτολεμαῖον, Νικάνδρος δὲ κατὰ τὸν πέμπ-
 75 τον. μέμνηται γοῦν αὐτοῦ καὶ Καλλίμαχος ὡς πρεσβυτέρου
 οὐ μόνον ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πρὸς Πρα-
 ξιφάνην, πάνυ ἐπαινῶν αὐτὸν ὡς πολυμαθῆ καὶ ἄριστον
 ποιητὴν. γέγονε δ' ὁ Ἄρατος ζηλωτῆς Ἡσιόδου, ὡς καὶ
 Καλλίμαχος παρεσημύνατο τοῦτο διὰ τοῦ εἰς αὐτὸν ἐπιγράμ-
 80 ματος οὕτως·
 Ἡσιόδου τόδ' ἄεισμα καὶ ὁ τρόπος· οὐ τὸν αἰοιδῶν
 ἔσχατον, ἀλλ' ὀκνέω μὴ τὸ μελιχρότατον

52. ποιήσεις Scaliger, ποιῆς v. || ἐπτείνας v, ἐκτείνεις Scaliger. || 55. καὶ ante Ἀλεξάνδρου add. Scaliger. || 62. ὡς τε v, malim καὶ. || 64. μετὰ Ἄρατον M. || 67. ἐπάταξε M. || 80. epigr. 29. cf. Anthol. Pal. 2. p. 180 (3. p. 581). || τόδ' Petavius, τὸ H (vid. Holstenii adn. ad Steph. p. 301), δ' cett. || οὐ τὸν] αὐτὸν H, οὔτος Scaliger. || αἰοιδῶν Petavius, αἰοιδῶ (et ἔσχατος) Scaliger, αἰοιδῶν libri. || 81. ὀκνέω μὴ τὸ H (vid. supr. v.9), ὀκνῶσμεν cett., ὅχ' ἄχρον καὶ cum Ernestio Buhlius.

τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο. χαίρετε λεπταί

ῥήσιες, Ἀρήτου σύντονος ἀγρυπνίη.

ἔγραψε δὲ καὶ ἄλλα ποιήματα [περί τε Ὀμήρου καὶ Ἰλιάδος], οὐ μόνον τὰ φαινόμενα, καὶ ἀστρολογίαν καὶ ἱατρικὰς δυνά- 85
μεις καὶ εἰς Πᾶνα ὕμνον καὶ εἰς Μύριν τὸν ἀδελφὸν ἐπική-
δειον καὶ διοσημείας καὶ θυτικὸν καὶ κατὰ λεπτὸν ἄλλα.
ἐπιτετευγμένως δ' αὐτῷ ἐγράφη τὰ φαινόμενα, ὡς παρευδο-
κιμηθῆναι πάντας ὑπ' Ἀράτου. καὶ γὰρ Εὐδοξος ὁ Κνίδιος
ἔγραψε φαινόμενα καὶ Αἶσος ὁ Μάγνης, οὐχὶ ὁ Ἑρμιονεύς, 90
ἀλλ' ὁμώνυμος ἄλλος Αἶσος τῷ Ἑρμιονεῖ, καὶ Ἑρμιππος καὶ
Ἑγησιάνναξ καὶ Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος καὶ ἄλλοι πολλοί,
ὧν καὶ Πτολεμαῖος μέμνηται ὁ βασιλεὺς ἰδιοφνέσιν οὕτως·

πάνθ' Ἑγησιάνναξ τε καὶ Ἑρμιππος τὰ κατ' αἶθρην

τείρεα καὶ πολλοὶ ταῦτα τὰ φαινόμενα

95

βίβλοις ἐγκατέθεντο, ἀποσκόπιοι δ' ἀφάμαρτον·

ἀλλὰ τὸ λεπτολόγου σκήπτρον Ἀράτος ἔχει.

καὶ ἄλλοι δὲ πολλοὶ γεγόνασιν Ἀράτοι ἄνδρες ἐλλόγιμοι, ἱστο-
ριογράφοι, ὥσπερ ὁ Κνίδιος, οὗ φέρονται Αἰγυπτιακὰ ἱστο-
ρικὰ συγγράμματα, καὶ τρίτος ἐπισημότατος Σικυνώνιος, οὗ 100
ἔστιν ἡ πολὺβιβλος ἱστορία ὑπὲρ τὰ ἅ' βιβλία ἔχουσα. τὰς
δ' Ἀράτου ἐπιστολάς, ὧν ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν, πάντων
σχεδὸν συμφωνούντων τὰς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένας αὐτοῦ
εἶναι καὶ ὁμολογούντων γνησίας αὐτάς, μόνος Ἀπολλωνίδης

83. Ἀρρήτου Petavius. || σύντονος ἀγρυπνίη II, σύγγονος ἀγρυπνίης cett.,
σύγγονοι ἀγρυπνίης Scaliger, σύμβολον ἀγρυπνίης cum Ruhenio Buhlius. ||

84. περί — Ἰλιάδος ab hoc loco aliena esse videntur. || 85. ἀστρολογίαν post
Buhlium p. 456. et Grauertum Mus. Rhen. 1827. p. 339 Bernhardy ad Suid. p. 687,
ἀστρολογίαν v. || 87. διοσημείας libri, διοσημεῖα v. cf. Grauert. l. I. 336 sq. ||
θυτικὸν Bernhardy ad Suid. l. I., ubi ἔτι θυτικὸν pro ἐπιθυτικὸν correxit ex
Psello ap. Boisson. Anecd. gr. 3. p. 210, ἐπιθυτικὸν Hemsterhusius, στυθικὸν
M, στυθικὸν cett. || 88. ἐπιτετευγμένως M. || παρ' εὐδοκιμηθῆναι M. || 93. ἰδιο-
φνέσιν] sic recte libri (vid. Lobeckii Aglaoph. l. p. 748 sq. et paradoxogr.
m. p. XXIV), ἰδίως καὶ φησιν Petavius, prorsus om. Buhlius. || 94. cf. Anthol.
Pal. 2. p. 782 (3. p. 910). || τὰ κατ' Scaliger, κατ' libri. || 96. ἀποσκόπιοι
Scaliger, ἀπὸ σκοποῦ libri: σκοποῦ δ' ἀπὸ πάντες ἀμαρτον alii. || 97. τὸ et
σκήπτρον Scaliger, τότε et σκήπτου libri: ἀλλὰ γε λεπτόλογος sc. Ursinus. ||
100. οἰανόνιος M.

105 ὁ Κηφεὺς ἐν τῷ ἡ' περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας οὐκ εἶναι αὐτὰς Ἀράτου φησὶν, ἀλλὰ Σαβιρίου Πολίωνος. τοῦ δ' αὐτοῦ τούτου φησὶν εἶναι ἐπιγεγραμμένας Εὐριπίδου ἐπιστολάς.

β'. Ἀράτου γένος.

Ἄρατος ὁ ποιητὴς γένει μὲν ἦν ἀπὸ Σόλων τῆς Κιλικίας, πατρὸς δ' Ἀθηνοδώρου, μητρὸς δὲ Αἰτοφίλας. γένους δ' ἐγένετο πατρὸς ἐπιφανοῦς καὶ ἐν πολλοῖς εὐδοκίμου καὶ ἐν πολέμῳ ἀριστεύσαντος· ἡλευθέρωσε γοῦν τὴν πατρίδα πολ-
5 λὰκις. ἐν τοῖς χρόνοις δ' ἐγένετο κατὰ Φιλάδελφον τὸν βασιλέα, συνήκμαζε δ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ Αἰτωλῷ καὶ Φιλητᾷ καὶ Διονυσίῳ τῷ φιλοσόφῳ εἰς ἡδονὰς μεταθεμένῳ, οὗ καθηγήσατο τὰ μαθηματικά ὁ Ἄρατος. καὶ ἔστιν αὐτοῦ ἕτερα συντάγματα, ἅξια δὲ μνήμης δ', ἐν μὲν ἰατρικῶν δυνάμεων,
10 δεύτερον δὲ κανόνος κατατομή, τρίτον τὰ φαινόμενα, τέταρτον τὸ περὶ ἀνατολῆς, ὃ φασὶ τινες μὴ εἶναι Ἀράτου, ἀλλ' Ἡγησιάνακτος. ἐνίοις δ' ἀρέσκει Ἄρατον ἰατρὸν γεγονέναι τῇ ἐπιστήμῃ, ὅλον τε γεγονότα γνήσιον Νικάνδρῳ τῷ μαθηματικῷ γράψαι τὰ θηριακὰ καὶ δοῦναι Νικάνδρῳ, λαβεῖν τε
15 παρ' αὐτοῦ τὰ φαινόμενα καὶ ἴδια γράψαι. ἔστι δὲ τριχῶς φαινομένων αὐτοῦ πραγματεία, καταστέρωσις, καὶ συνανατελλόντων καὶ συνδυόντων, καὶ προγνώσεις διὰ σημείων.

105. Κηφεὺς] malim Νικαεὺς (cf. Ammon. s. v. κατοίκησις), et sic Bentleius quoque diss. de Phalarid. et al. epist. p. 71 ed. Lips. || κατεψευσμένης M. || 6. Σαβιρίου vix sanum, poterat esse Σαβινίου vel Γαβινίου vel Παβιρίου, Bentleius Σαβιδίου, Bergkii Ἀσινίου. eundem credere cum Valerio Pollione ap. Suid. s. v. Πολίων non permittunt temporum rationes, si Apollonides revera Nicænus est. sed Pollio idem sine dubio est ap. Euseb. praep. ev. 10, 3. || Πόλιωνος v, poterat et Πολίωνος sive Πολλίωνος, uti et Scaliger voluit et Bentleius.

2. 3. πατρὸς] malim πατρόςθεν. confundi autem Solensem cum Sicyonio apparet ex sequentibus. || 5. ἐν delendum. || 7. εἰς ἡδονὰς correxi, cf. Diog. Laert. 7, 37 et 167, εἰς Ἀθήνας v. || 11. ἀνατομῆς Bernhardt ad Suid. p. 688, quem ex nostro loco potius corrigendum esse monet Meinekius. || 13. ὅλον] φίλον Schneiderus ad Nicand. Ther. p. 6. || τε J, δὲ Buhlius. || 15. ἴδια J, ὡς ἴδια Iriartius, quod non sufficit, nisi etiam ἐπιγράψαι scribitur. sed fortasse ipsum γράψαι corruptum est: sensus postulat ἴδια πρᾶξαι vel ἰδιάσασθαι vel tale quid. || 16. συνανατελλόντων J. ante hoc voc. videtur aliquid excidisse, velut τάξεις. incipit altera pars v. 451, tertia Διοσημεῖαι sunt.

ζηλωτῆς δ' ἐγένετο τοῦ Ὀμηρικοῦ χαρακτῆρος κατὰ τὴν τῶν ἐπῶν σύνθεσιν. ἐνιοὶ δ' αὐτὸν λέγουσιν Ἡσιόδου μιμητὴν γεγονέναι· καθάπερ γὰρ ὁ Ἡσίοδος ἔργων καὶ ἡμερῶν ἀρχόμενος τῶν ὕμνων ἀπὸ Διὸς ἤρξατο λέγων

Μοῦσαι Πιερίηθεν ἀοιδῆσι κλείουσαι,
οὕτω καὶ Ἄρατος τῆς ποιήσεως ἀρχόμενος ἔφη
ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα,

τά τε περὶ τοῦ χρυσοῦ γένους ὁμοίως τῷ Ἡσιόδῳ. Βόηθος 25 δ' ὁ Σιδώνιος ἐν τῷ α' περὶ αὐτοῦ φησιν οὐχ Ἡσιόδου, ἀλλ' Ὀμήρου ζηλωτὴν γεγονέναι· τὸ γὰρ πλάσμα τῆς ποιήσεως μεῖζον ἢ κατὰ Ἡσίοδον. πολλοὶ γὰρ καὶ ἄλλοι φαινόμενα ἔγραψαν καὶ Κλεόστρατος καὶ Σμίνθης καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Ἐφέσιος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Ἀνκαίτης καὶ Ἀνακρέων καὶ 30 Ἀρτεμίδωρος καὶ Ἰππαρχος καὶ ἄλλοι πολλοί· ἀλλ' ὅμως πάντων λαμπρότερον ὁ Ἄρατος ἔγραψεν. ἐχρήσατο γὰρ τῇ τῶν κοσμικῶν φιλοσόφων δυνάμει· εἶναι γὰρ φησι τὸ διοικῶν τὸν κόσμον ἀκριβῶς περὶ τε τοὺς ἐνιαυτοὺς καὶ μῆνας καὶ ἡμέρας καὶ ὥρας καὶ ἀνατολὰς καὶ δύσεις ἡλίου καὶ σελήνης 35 καὶ ἐ' ἀστρῶν. λέγει δὲ καὶ τὴν γῆν σφαιροειδοῦς σημείου τάξιν ἐπέχειν πρὸς ὅλον τὸν κόσμον, ἀκίνητόν τε ὑπάρχειν οὕσαν σταδίῳ μυριάδων κέ' καὶ ,β.

γ'. Γένος Ἀράτου.

Ἄρατος πατὴρ δὲ ἐστὶν Ἀθηνόδωρου, μητρὸς δὲ Αἰτοφίλας, τὸ δὲ γένος ἀπὸ Σόλων τῆς Κιλικίας (ὠνομάσθαι δὲ φασὶ τὴν πόλιν ἀπὸ Σόλωνος τοῦ Αἰνιδίου), ἀδελφοὺς δ' ἔσχε Μύριν καὶ Καλώνδαν καὶ Ἀθηνόδωρον, ὃν φησιν Εὐφράνωρ ἀντιγράψαι πρὸς τὰς τοῦ Ζωίλου κατηγορίας. διέ- 5

24. ἀρχώμεσθα J. || 25. τοῦ χρυσοῦ γένους] vid. Hesiod. O. et D. 109 sqq. et Arat. Phaen. 100 sqq. || 28. πολλοὶ γὰρ] malim πολλοὶ δὲ vel οὖν. || 29. Κλεόστρατος Bergkiius diar. stud. antiq. 1843. p. 926 et Meinekiius exerc. in Athen. p. 23, qui et ipse ante Anal. Alex. p. 241 Κλεόπατρος coniecerat.

3. 3. φασὶ add. B, ut iam fecit Iriartius. || λινδίου JV, *lindium* interpretatus latinus, *μυδίου* vel potius *μυνδίου* B, Ἀθηναίου Menagii ad Diog. Laert. 1, 51, Σαλαμινίου Hemsterhusii. cf. Meinekiius l. l. p. 39. || 4. Μύριν] *λύρην libri, lirem* intp. || Καλώνδαν Hemsterhusiius, *καλλιόδαν libri, calliodam* intp. || 5. διέτριψε Ruhnkenius, *permansit* intp., διέτρεψε B, διέτρεξε cett.

- τροψε δὲ παρ' Ἀντιγόνῳ, ὃς ἐβασίλευσε Μακεδονίας, περι-
 ελθούσης τῆς βασιλείας εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν τρόπον. μετὰ
 τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν ἐκράτει τῆς Μακεδονίας Ἀριδαῖος
 ὁ κληθεὶς Φίλιππος. τούτου δ' ἀποθανόντος διεδέξατο *
- 10 Σέλευκος ὁ Νικάτωρ, ὃν ἀναιρεῖ Πτολεμαῖος ὁ κληθεὶς Κε-
 ραννός, Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος καὶ Εὐρυδίας υἱός, ὃς
 βασιλεύει Μακεδονίας. ἀναιρεθέντος δ' αὐτοῦ ὑπὸ Γαλατῶν
 αἰροῦνται Μακεδόνες Σωσθένην, μεθ' ὃν βασιλεύει αὐτῶν
 Ἀντίγονος Φιλίππου, οὗ γίνεται παῖς Δημήτριος ὁ Πολιορ-
- 15 κητής· Δημητρίου δ' Ἀντίγονος ὁ Γονατᾶς, παρ' ᾧ διέτριβεν
 αὐτός, καὶ σὺν αὐτῷ Περσαῖος ὁ στωικὸς καὶ Ἀνταγόρας ὁ
 Ῥόδιος, ὁ τὴν Θηβαΐδα ποιήσας, καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός,
 ὡς αὐτός φησιν ὁ Ἀντίγονος ἐν τοῖς πρὸς Ἱερώνυμον. ἐπι-
 σταθεὶς δὲ τῷ βασιλεῖ πρῶτον μὲν αὐτοῦ ποίημα ἀνέγνω τὸ
- 20 εἰς τὸν Πᾶνα τῆς Ἀρκαδίας, εἴτ' ἐκείνου κελεύσαντος ἔγραψε
 τὰ φαινόμενα. ἐκέχρητο δ' ὁ Ἄρατος Ζήνωνι τῷ στωικῷ
 φιλοσόφῳ, καὶ γέγραπται αὐτῷ ἐπιστολὴ πρὸς τοῦτον. διώρ-
 θωσε δὲ καὶ τὴν Ὀδύσσειαν. ἐγένετο δὲ σφόδρα πολυγράμ-
 ματος ἀνὴρ, ὡς μαρτυρεῖ Καλλίμαχος. Δωσίθεος δ' ὁ πολι-
- 25 τικὸς ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον ἐλθεῖν φησιν αὐτὸν καὶ πρὸς

6. περιελθούσης Meinek. παρελθούσης v. || 8. ἀριδαῖος J. in sequenti-
 bus errorem latere manifestum et, si culpa vacaret ipse vitaecriptor, inter διε-
 δέξατο et Σέλευκος haud pauca excidisse vidit Hemsterhusius. || 10. Νικάτωρ
 Meinek. Νικάωρον. || 11. εὐρυδίας JV, euridicis intp., ἀριδίας B. || 12. ἐαν-
 τοῖς ante αἰροῦνται add. B, sibi elegerunt intp. || 14. Φιλίππου] υἱόνος Ἀντι-
 γόνου τοῦ Φιλίππου ex male intellecto loco Luciani Macrob. 11 Hemsterhusius.
 cf. Arrian. exp. Alex. 1, 29. 3. || 15. γαλάτας libri, Γονατᾶς Iriartius, Γονάτας
 Wyttenbachius ad Plut. Mor. 2. p. 1079, geniculosus intp. || 16. Περσαῖος Hem-
 sterhusius, περσεὺς libri, perseus intp. || ὁ — ποιήσας] Antimachi Thebaidem
 ad Antagoram memoriae vitio auctorem transtulisse credidit Hemsterhusius, sed
 vide, quem laudat Wyttenbachius, Maxim. sentent. t. 2. p. 580. ed. Comb. ||
 18. πρὸς Ruhnkenius, περὶ libri. cf. Meinek. 1. 1. p. 216. || συσταθείς Hemster-
 husius. || 19. αὐτοῦ B. || 23. Ὀδύσσειαν] hic desunt nonnulla, si fides est latino
 interpreti, qui monstra profert haec: didicit quidem et odisseam, ut graecaustius
 inquit quasi praesidens ab imperatore, et hiliadem scripsisse, seu omerum
 dirigere, viciatum autem illum a compluribus (cf. vit. I. v. 62). factus est au-
 tem multum litteratus vir, testatur callimachus assistens ei ab infantia pro-
 pter paxiphanem militem. || 24. Δωσίθεος Meinek. (qui Anal. Alex. p. 10
 Σωσίβιος δὲ ὁ Ἐπιλυτικὸς sive ὁ Ἀντικὸς coniecerat), Δωσίθεος v. || ὁ πολιτι-
 κός] pelusinus intp.

Ἀντίοχον τὸν Σελεύκου καὶ διατρέψαι παρ' αὐτῷ χρόνον
 ἱκανόν. τὴν δὲ τῶν φαινομένων ὑπόθεσιν παρέβαλεν αὐτῷ
 ὁ Ἀντίγονος δοὺς τὸ Εὐδόξου σύγγραμμα καὶ κελεύσας
 ἔπεσθαι αὐτῷ· ὅθεν τινὲς τῶν ἀπαλωτέως προσερχομένων
 ταῖς ἐξηγήσεσιν ἔδοξαν μὴ μαθηματικὸν εἶναι τὸν Ἀράτον· 30
 ὑπέλαβον γὰρ μηδὲν ἕτερον τῶν Εὐδόξου φαινομένων ποιή-
 σαντα αὐτὸν εἰς τὸ σύγγραμμα θεῖναι. ταύτης δὲ τῆς γνώ-
 μης ἔχεται καὶ Ἰππαρχος ὁ Βιθυνός· ἐν γὰρ τοῖς πρὸς Εὐ-
 δόξου καὶ Ἀράτον πειρᾶται τοῦτο ἀποδεικνύναι. συναγορεύει
 δ' αὐτῷ καὶ Διονύσιος ἐν τῇ περὶ συγκρίσεως Ἀράτου καὶ 35
 Ὀμήρου περὶ τῶν μαθηματικῶν, ὅσπερ γέ φησιν „οὐ τίθεμεν
 αὐτὸν ἱατρὸν εἶναι γράψαντα τὰς ἱατρικὰς δυνάμεις, οὐδὲ
 μαθηματικὸν θήσομεν οὐδὲν ξένον εἰπόντα τῶν Εὐδόξου.“
 βιάζονται δ' οὐ μετρίως· ἦν γὰρ καὶ τὸ εἰδέναι μεταφράσαι
 ἐμπειρίας μαθηματικῆς· εὐρήσομεν δ' αὐτὸν καὶ ἐπιμελέ- 40
 στερον τὰ πλεῖστα τοῦ Εὐδόξου ἐπιστάμενον. ἤδη καὶ ὁ
 Καλλιμαχος συνεγγίζων αὐτῷ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀράτου
 σύντονον ἀγρυπνίην τὴν τῶν φαινομένων θεωρίαν διὰ τὴν
 παρατήρησιν. πολλοὶ δὲ μετ' αὐτὸν ἐγένοντο φαινόμενα
 γράψαντες καὶ οὐδεμιᾶς ἀξιοῦνται φροντίδος. καὶ περὶ μὲν 45
 τούτου τοσαῦτα.

δ'. Ἀράτου βίος.

Ἀράτος πατρὸς μὲν ἦν Ἀθηνοδώρου, μητρὸς δὲ Αἰθο-
 φίλας, ἐκ Σόλων τῆς Κιλικίας· ὠνόμασται δ' ἡ πόλις ἀπὸ

26. διατρέψας J. || 27. παρέβαλεν Ruhnkenius, παρέλαβεν ἐν v. || 29. ἀπα-
 λωτέως V, ἀπαλωτέρων J (*quidam de mollibus* intp.), ἀπειρο-
 τέως vel ἐπιτολαισιτέως Hemsterhusius. || 31. ποιήσαντα Meinekios, ποιῆσαι
 v. || 35. σύγκριον B. || 36. τίθεμαι B. || 37. τὰς om. B. || 38. θήσομαι B. || οὐδὲν
 ξένον V (h.e. οὐδὲν ἕτερον, sed *nichil mirum* intp.), οὐδὲ ξένον v, οὐδὲν ἔξω Ruhn-
 kenius. || 40. αὐτὸν καὶ B, *illum et* intp., καὶ αὐτὸν v. || 42. συνεκίζων B. ||
 43. σύντονον ἀγρυπνίην] σύγγονος ἀγρυπνίης, ut vit. I. v. 83, v. || τὴν] τῆς v. ||
 θεωρίαν B, θεωρίας v. || 44. post παρατήρησιν videtur φησιν excidisse.

4. Inser. γένος ἀράτου τοῦ ποιητοῦ P. || 1. πατρὸς μὲν ἦν] ἐγένετο πατρὸς
 μὲν P. || λητοφίλας J, λητοδώρας P et cod. Paris. 2403, qui et add. τὸ δὲ γένος
 (vid. Boissonad. ad Eunap. t. 1. p. 150), ληνοδώρας v. fefellit librarium quod
 praecedit Ἀθηνοδώρου. || 2. τῆς Κιλικίας] τῶν κιλικίων P. || ὠνομάσθαι Pa. ||
 ἡ πόλις] τὴν πόλιν φασίν P.

Σόλωνος τοῦ Ἀινδίου, ἔστι δ' ἡ νῦν Πομπηιοῦπολις. ἦν δ' ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου καὶ ἐσχόλασε Διονυσίῳ τῷ 5 Ἡρακλεώτῃ, συνῆν δ' Ἀντιγόνῳ τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ καὶ Φίλῃ τῇ τούτου γαμετῇ. συνήκμασε δ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ Αἰτωλῷ καὶ Καλλιμάχῳ καὶ Μενάνδρῳ καὶ Φιλητῇ. ἀδελφοὺς δ' εἶχε γ', Μύριν, Καλῶνδαν καὶ Ἀθηνόδωρον, ὃς πρῶτος ἀντειπεῖν λέγεται Ζωίλῳ τῷ κατὰ τῆς Ὀμηρικῆς ποιήσεως 10 γράψαντι. σχολάσας δ' ὁ Ἄρατος Περσαίῳ τῷ φιλοσόφῳ Ἀθήνησι καὶ συνελθὼν αὐτῷ εἰς Μακεδονίαν μεταπεμφθέντι ὑπ' Ἀντιγόνου καὶ παρελθὼν εἰς τὸν Ἀντιγόνου καὶ Φίλας γάμον καὶ εὐδοκίμησας τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου διέτριψεν ἐκεῖσε. ἦν δ' ὁ Ἀντίγονος υἱὸς Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ 15 καὶ παρέλαβε τὴν ἀρχὴν περὶ ῥε' ὀλυμπιάδα, καθ' ἣν Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος Αἰγύπτου ἐβασίλευσεν, ὥστε καὶ θρυλλούμενόν ἐστιν ὑπὸ τινων ὡς ἦν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Νικάνδρῳ τῷ Κολοφωνίῳ τῷ τὰ Θηριακὰ γράψαντι. λέγονται τε προτεῖναι ἀλλήλοις ὁ μὲν Ἀράτῳ σκέψασθαι τὰ φαι- 20 νόμενα, ὁ δὲ Νικάνδρῳ τὰ Θηριακὰ. τοῦτο δὲ καταφανῶς ἐστὶ ψεῦδος· ὁ γὰρ Νικάνδρος ἰβ' ὅλαις ὀλυμπιάσι νεώτερος φαίνεται. ἔτι οἱ δὲ φασὶ τὸν Ἄρατον Μνασέου πατρὸς γεγενῆναι, Ἀριστοδήρου δὲ τινος μαθηματικοῦ διακοῦσαι, ἱατρὸν δὲ προηγουμένως καὶ ποιητὴν γενέσθαι ἐν τοῖς Ἀντιγόνου 25 βασιλείοις. γηραιῷ δὲ τῷ Κυρηναίῳ ἐπεβάλετο, παρ' οὗ καὶ ἐπιγράμματος ἠξιώθη. συνήκμασε δὲ Νικάνδρῳ μαθηματικῷ καὶ αὐτῷ Κολοφωνίῳ, θεραπεύοντι ἄμα αὐτόν. ζηλωτὴν δὲ φασὶ τοῦτον γενέσθαι Ὀμήρου, οἱ δ' Ἡσιόδου μᾶλλον.

3. λινδίνου a, λευανδίου J: ὡς φησιν ἀριστοτέλης add. cod. Paris. 2403, qui et 4. διονύσιῳ. || 5. μακεδονίῳ P. || 7. Μενάνδρῳ] μελανχρίῳ J, Μαιανδρίῳ Meinekus (cf. eiusd. Anal. Alex. p. 215). || 10. περσαίῳ P, Περσίῳ v. || 14. ἐκεῖσε] αὐτόθι P. || ὁ om. P. || πολιορκητοῦ τοῦ δημητρίου P. || 15. ῥε' Clinton. fast. hell. 2. p. 242 et 3. p. 499, ἑκατοστὴν καὶ πέμπτην v. || 16. Αἰγύπτου, ἐβασίλευσεν om. P. || ὥστε τὸ διαθρυλλούμενον P. || 17. τινος P. || 18. γράψαντι] ἐκθεμένῳ P, qui pergit sic: καταφανῶς ψεῦδος δεικνύσθαι, ὅτι προῦτειναν ἀλλήλοις ὁ μὲν τῷ ἀράτῳ σκέψασθαι τὰ φαινόμενα, ὁ δὲ νικάνδρῳ τὰ θηριακὰ. δώδεκα γὰρ ὀλυμπιάσιν ὅλαις ὁ νικάνδρος νεώτερος φαίνεται. || 19. Ἀράτῳ — Νικάνδρῳ] Νικάνδρῳ — Ἀράτῳ v. || 21. ὀλυμπίας a. || 22. μνασαίου P. || 23. ἥκουεν, ἱατρὸς P. || 24. ποιητῆς P. || 25. ἐπεβάλετο P, ἐπεβάλλετο v. || 26. νικάνδρῳ τῷ κολοφωνίῳ τῷ μαθηματικῷ αὐτῷ P. || 27. αὐτόν] τὸν αὐτόν P.

ε'. Ἐκ τῶν Σουλῖδα.

Ἄρατος Σολεὺς τῆς Κιλικίας (ἔστι γὰρ καὶ ἐν Κύπρῳ πόλις Σόλοι), υἱὸς Ἀθηνοδώρου. ἀδελφοὶ δ' αὐτοῦ Μύρις, Καλώνδας, Ἀθηνόδαρος. ἀκουστῆς δ' ἐγένετο γραμματικοῦ μὲν τοῦ Ἐφεσίου Μενεκράτους, φιλοσόφου δὲ Τίμωνος καὶ Μενεδήμου, γεγωνὺς ἐν τῇ ρηδ' ὀλυμπιάδι, ὅτε ἦν Ἀντίγονος 5 βασιλεὺς Μακεδονίας, υἱὸς Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ, ὁ Γονατᾶς κληθεὶς· καὶ συνῴκει τε αὐτῷ καὶ παρ' αὐτῷ ἔτελεύτησε, σύγχρονος Ἀνταγόρᾳ τῷ Ῥοδίῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Αἰτωλῷ, ἐποποιός. συνέταξε δὲ βιβλία ταῦτα· τὰ Φαινόμενα, ὧν θαυμάσιος ἡ εἰσβολὴ καὶ ὁ ζῆλος Ὀμηρικός, ὕμνους 10 εἰς Πᾶνα, σπονδοφόρους, παίγνια, ἀστρολογίαν καὶ ἀστροθεσίαν, σύνθεσιν φαρμάκων, θηριακῶν ἐπιτήδεια, ἀνθρωπογονίαν, ἐπιθυτικόν, εἰς Θεόπροπον, εἰς Ἀντίγονον, ἡθοποιίας, ἐπιστολάς, ἐπιγράμματα εἰς Φίλαν τὴν θυγατέρα Ἀντιπάτρου, γυναικὰ δ' Ἀντιγόνου, ἀνατομήν, εἰς Πανσ- 15 νίαν τὸν Μακεδόνα, ἐπικήδειον Κλεομβρότου, διόρθωσιν Ὀδυσσείας, ἐπιστολάς ὁμοίως καταλογάδην.

E. NIKANΔPOY.

α'. Γένος Νικάνδρου.

Νικάνδρου τὸν ποιητὴν Διονύσιος ὁ Φασηλίτης ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀντιμάχου ποιήσεως Αἰτωλὸν εἶναι φησι τὸ γένος· ἐν δὲ τῷ περὶ ποιητῶν ἱερέα φησὶν αὐτὸν τοῦ Κλαρίου Ἀπόλ-

5. cf. Eudocia p. 62. || 1. γὰρ καὶ] δὲ καὶ V, γὰρ B. || 2. ἀδελφῇ V. || 3. καλώνδας] κα.... in lac. A. || 7. γονατᾶς AEm, γανατᾶς B, γονατᾶς cett. || 12. φαρμάκων ἱατρῶν ἐπιτηδεῖαν (hoc et libri praeter 2 Pariss. Kusteri) Eudocia: ἱατρικῶν Muellerus in Reines. p. 32. || 13. ἐπιθυτικόν] ἔτι θυτικόν Bernhardy. || 14. ἐπιστολάς hoc loco susp. Bernhardy. || 15. δ' om. BE. || 14. ἀνατομήν] vid. vit. II. v. 11. || Κλεομβρότου Eudocia, τοῦ κλεομβρότου E, τὸν κλεομβρότου cett. || 15. ὁμοίως] ἀμοιβαίας Hemsterhusius.

V. 1. Inscr. γένος νικάνδρου ποιητοῦ M. excerptit Eudocia p. 308. || 1. φασηλίτης M. || ἐν τῇ C. || 3. τῶν, quod post περὶ ex G addidit Schneiderus, om. M.

λωνος, ἐκ προγόνων δεξάμενον τὴν ἰερωσύνην. καὶ αὐτὸς δ'
5 ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐν τῇ τέλει τῆς βίβλου φησὶ

τὸν ἔθρεψε Κλάρου νιφόεσσα πολίχνη.

Κλάρος δὲ τόπος ἐστὶν Ἀπόλλωνος ἱερός. υἱὸν δὲ φησιν
αὐτὸν Δαρναίου οὕτω λέγων·

αἰνέσεις νιῆα πολυμνήστοιο Δαρναίου.

10 χρόνῳ δ' ἐγένετο κατ' Ἀτταλον τὸν τελευταῖον ἄρξαντα
Περγάμου, ὃς κατελύθη ὑπὸ Ῥωμαίων, ᾧ προσφωνεῖ που
λέγων οὕτως·

Τευθρανίδης, ὃς κλῆρον αἰεὶ πατρώιον ἴσχεις,
κέκλυθι μηδ' ἄμνηστον ἀπ' οὗατος ὕμνον ἐρύξῃς,

15 Ἀτταλ', ἐπεὶ σέο ῥίζαν ἐπέκλυον Ἡρακλῆος,
εἰσέτι Λυσιδίκης τε περιφρονος, ἦν Πελοπῆς
Ἰπποδάμεια φύτευσεν, ὅτ' Ἀπίδος ἦρατο τιμὴν.

διέτριψε δ' ἐν Αἰτωλίᾳ τοὺς πλείονας χρόνους, ὥς φανερόν
ἐκ τῶν περὶ Αἰτωλίας συγγραμμάτων καὶ τῆς ἄλλης ποιή-
20 σεως, ποταμῶν τε τῶν περὶ Αἰτωλίαν καὶ τόπων τῶν ἐκεῖσε
τε καὶ ἄλλων διαφόρων διηγήσεως, ἔτι δὲ καὶ φυτῶν ιδιότητος.

β. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Νικάνδρος Ξενοφάνους Κολοφώνιος, κατὰ δὲ τινὰς
Αἰτωλός, ἅμα γραμματικός τε καὶ ποιητὴς καὶ ἱατρός, γεγο-
νὼς κατὰ τὸν νέον Ἀτταλον, ἤγουν τὸν τελευταῖον τὸν
Γαλατονίην, ὃν Ῥωμαῖοι κατέλυσαν. ἔγραψε Θηριακά,
5 ἀληξифάρμακα, γεωργικά, ἑτεροιομένων βιβλία ε', ἰάσεων

4. ἐκ] καὶ ἐκ C. || τὴν ἰερωσύνην δεξάμενον M Eudocia. rem ex male intellecto
loco Alexiph. 11 effectam esse visum est Schneidero. || 5. ὑπὲρ] περὶ G. || αὐτοῦ
M. || φησὶ] Ther. 958. || 7. ἱερόν M: ἐν κοφῶνι (κολοφῶνι), ἣ πόλις ἰωνίας mg.
G. || φησὶ M. || 8. αὐτὸν v. || δαρναίου GC. || 9. αἰνήσεις νιῆα G. || Δαρναίου] cf.
Naekii Opuscc. 1. p. 32, 33. || 10. κατὰ τὸν ἀττ. M. || 11. που add. G. || 13. ὃς]
ᾧ G. || ἴσχων C. scilicet fuerat scriptum ᾧ — ἴσχων. || 15. ἐπέκλυον M. || 16. Λυ-
σιδίκης coll. Plut. Thes. 7. Paus. 8. 14, 2. Apollod. 2. 4, 5. Schol. Pind. Ol. 7, 49
Schneiderus p. XII, Λυσιακῆς v. || 17. ἰπποδάμῃ GC. || ἐφύτευσεν GM, ἐφύτευσε
C. || ὅθ' GM. || ἄσπιδος M. || 18. αἰτωλίαν G. ζῆτι τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ τέλος
τοῦ περιγηγητοῦ mg. G. || 20. τόπων τῶν M Eudocia, τόπων v. || 21. ἀέρος τε καὶ
ἐνκρασίας post ιδιότητος add. Eudocia.

2. 3. τὸν Γαλατονίην] errorem notavit Schneiderus p. XIII. || 5. ἑται-
ροιομένων A, ἑταιρειομένων Em.

συναγωγὴν, προγνωστικὰ δὲ ἐπῶν (μεταπέφρασται δ' ἐκ τῶν Ἱπποκράτους προγνωστικῶν), περὶ χρηστηρίων πάντων βιβλία γ', καὶ ἄλλα πλεῖστα ἐπικῶς.

F. ΟΠΠΙΑΝΟΥ.

α'. Βίος Ὀππιανοῦ.

Ὀππιανὸς ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν Ἀγρησίου, μητρὸς δὲ Ζηνοδότης, τὸ δὲ γένος ἀπ' Ἀναζάμβου τῆς Κιλικίας. ὁ δὲ τούτου πατὴρ τὰ τ' ἄλλα πλούσιος ὢν καὶ τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ τῆς πατρίδος αὐτοῦ πρῶτος νενομισμένος, παιδείᾳ δὲ διαπρέπων καὶ φιλόσοφον βίον ζῶν, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἤσκησε 5 τὸν υἱὸν παιδεύσας τὴν ἐγκύκλιον ἅπασαν παιδευσιν, μουσικὴν τε καὶ γεωμετρίαν,* μάλιστα δὲ καὶ γραμματικὴν. ἤδη δὲ καὶ Ὀππιανοῦ περὶ λ' ἔτη γεγονότος ἐπεδήμησε τῇ Ἀναζάμβῳ Σεβῆρος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς. ἐπειδὴ δὲ πάντας τοὺς πολιτευομένους ἀπαντᾶν ἔδει τῷ βασιλεῖ, ἀμελήσαντα τῆς 10 ἀπαντήσεως Ἀγρησίαν, ὡς δὴ φιλοσόφως ζῶντα καὶ κενοδοξίας καταφρονοῦντα, χαλεπήνας ὁ βασιλεὺς ἐξώρισεν εἰς Μελίτην νῆσον τοῦ Ἀδρίου. οὗ δὴ συνὼν ὁ ποιητὴς τῷ

7. πάντων suspectum.

VI. 1. Inscr. γένος ὀππιανοῦ ποιητοῦ M^b, γένος ὀππιανοῦ S. || 2. ζην-δάτης M^a. || τὸ γένος M^b, τὸ μὲν γένος ia. || ναζάμβου M^b. || ἡ δὲ ἀνάξαμβος τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπαρχίαν τῆς κιλικίας, πλησιοχωρεῖ δὲ τῷ κόρυντι post κιλικίας add. S. || 4. τῆς πατρίδος αὐτοῦ ia, διὰ τῆς πατρίδος αὐτοῦ RM^b, διὰ τῆς πατρίδος M^a t, om. S. || πρῶτος] τὰ πρῶτα Sat. || νενομισμένος] φέρων καὶ πρῶτος μὲν ἐν ταύτῃ νενομισμένος S. || δὲ iR, τε cett. || 5. αὐτοῖς] αὐτοῖς καιροῖς ὁμοίοις S. || 6. παι-δεύσας ia, παιδεύμασι cett. || τὴν] καὶ τὴν S. || 7. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν μαθημάτων ἐκπαιδεύσας post γεωμετρίαν add. t, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν μαθημάτων a. || δὲ καὶ iM^{ab}S, δὲ cett. || γραμματικὴν] γραμματικὴν ἐκδιδάξας M^b. || ἤδη δὲ καὶ iM^a, καὶ ἤδη δὲ R, ἤδη δὲ cett. || 8. περὶ] περὶ που R, περὶ τὰ M^b. || ναζάμβῳ M^b. || 9. Ῥωμαίων] τῆς ῥώμης S. || ἐπειδὴ δὲ] ἐπειδὴ M^a, ἐπὶ δὲ M^b, ἐπεὶ δὲ S. || 10. ὑπαντᾶν M^{ab}S. || ἔδη i. || τὸν βασιλέα M^b. || τῆς ἀπαντήσεως] τῆς ἀπαντῆς ia, τῆς ὑπαντῆς M^{ab}S, τοῦ ἀπαντᾶν R. || 11. κενοδοξίας καταφρονοῦντα iM^{ba}, κενοδοξίας περιφρονοῦντα RM^aS, κενοδοξίαν περιφρονοῦντα t. || 12. εἰς αὐτὸν εἰς S. || 13. μελίτην M^a. || Ἀδρίου] ἀδρείου i, ἀνδρείου M^a, ἀνδρείου κόλπου M^b, ἀδρείου ἰταλικοῦ, ὅπου κῆται ἐν βενετίᾳ S. || συνὼν] σὺν M^b. || ὁ ποιητὴς τῷ πατρὶ ia, τῷ πατρὶ ὁ ποιητὴς cett., nisi quod ὁ ποιητὴς om. R.

- πατρὶ ἔγραψε ταῦτα τὰ ποιήματα ἀξιολογώτατα ὄντα.
 15 ἔλθων δ' εἰς Ῥώμην ἐπ' Ἀντωνίνου τοῦ υἱοῦ Σεβήρου καὶ
 παρεξελθὼν αὐτὰ (ὁ γὰρ Σεβῆρος ἐτεθνήκει), ἡξιώθη αἰτεῖν
 ὃ ἂν βούλοιο· ὁ δὲ κάθοδον τῷ πατρὶ ἤτησεν, ἧς καὶ ἔτυχεν.
 ἔλαβε δὲ καὶ ἐπὶ ἐκάστῳ ἔπει ἦτοι στίχῳ χρυσοῦν νόμισμα.
 ἐπανελθὼν δ' ἅμα τῷ πατρὶ λοιμοῦ ἐπελθόντος τῇ Ἀναζάρβῳ
 20 μετ' ὀλίγον χρόνον τελευτᾷ. οἱ δὲ πολῖται θάψαντες αὐτὸν
 ἄγαλμα πολυτελὲς αὐτῷ ἀνέστησαν καὶ τὰδ' ἐνεχάραξαν·
 Ὀππιανὸς κλέος εἶλον ἀείδιον, ἀλλὰ με Μοίρης
 βάσκανος ἐξήρπαξε μίτος, κρυερὸς τ' Αἰδῆς με
 καὶ νέον ὄντα κατέσχε, τὸν εὐεπίης ὑποφήτην.
 25 εἰ δὲ πολὺν με χρόνον ζῶν μίμνειν φθόνος αἰνὸς
 εἶας, οὐκ ἂν τίς μοι ἴσον γέρας ἔλλαχε φωτῶν.

14. ταῦτα τὰ πεποιημένα R, τὰ ποιήματα ταῦτα M^b. || ἀξιολογώτατα M^a. || 15. ἔλθων iat, ἀνελθὼν cett. || δ' om. M^a. || ἐπ' — βούλοιο] μετὰ τὴν θανάην τοῦ σεβήρου ἀνέγνω ταῦτα τὰ ἔπη πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀντωνίνον. ἡξιώθη δὲ αἰτεῖν ὃ ἂν βούληται S. || καὶ ante ἐπ' (ἐπὶ M^a) ponunt RM^{ab}. || 16. παρεξελθὼν ia, παρελθὼν M^a, διελθὼν M^b, ὑπαναγνούς, ut videtur, cett. || αὐτὸς M^a. || ἐτεθνήκει M^a. || ἡξιώθει pr. m. M^a. || αἰτεῖν] λαβεῖν i, ἐκείνο R. || 17. ὃ εἰν M^a, ὅπερ ἂν M^b. || βούληται M^b, βούλοιο ἐπὶ τῷ (τῷ om. a) δώρῳ τῶν τοιούτων ποιημάτων at. || ἧς — νόμισμα (nisi quod στοιχίῳ) ia, τυχὼν δὲ προσέλαβε καὶ ἐπὶ ἐκάστῳ ἔπει ἦτοι στοιχίῳ χρ. v. t, τυχὼν δὲ τούτου προσέλαβε καὶ ὑπὲρ ἐκάστου ἔπους χρ. v. M^b, εἰπὼν δὲ ἐκάστου ἔπους προσέλαβε χρ. v. R, εἰπὼν προσέλαβεν ἐκάστου ἔτους χρυσίου π M^a, εἰπὼν δὲ προσέλαβε σὺν αὐτῷ ὑπὲρ ἐκάστου ἔπους χρ. v. S. || 18. λαβὼν δὲ τὰ δωρηθέντα αὐτῷ χρυσοῖς γραμμασι τὰ ποιήματα ἔγραψε. συντάξε δὲ καὶ ἄλλα ποιήματα θανμαστά, παῖς ὢν ἔτι, τὰ τε ἰζευτικά καὶ κνηγετικά, ἐκάτερα ἐν πέντε βιβλίοις παρὰ μέρους περιλαβὼν post νόμισμα add. a. || 19. δ' γοῦν S. || λιμοῦ M^a et pr. m. S. || ἐπελθόντος ia, ἐπισπεσόντος S, ἐπιπεσόντος cett. || ἐν ἀναζάρβῳ S, ἐν ναζάρβῳ M^b. post hoc voc. τῇ πόλει add. t. || 20. μετ' — τελευτᾷ iM^{aba}, μετ' ὀλίγον χρόνον ἐτελεύτησεν S, μετ' ὀλίγον τριακονταετῆς ὢν τελευτᾷ, καταλιπὼν τοὺς γονεῖς ἔτι περιόντας t (καταλιπὼν sqq. habet et a). || τοῦτον μεγαλοπρεπῶς πολυτελὲς ἄγαλμα αὐτῷ M^b. || 21. καὶ τὰδ' ἐνεχάραξαν ia, καὶ ἐπέγραψαν οὕτως RM^b, καὶ ἐπέγραψαν M^a, καὶ ἐπέγραψαν τὰδε t, ἐπιγράψαντες ἐπιταφίους στίχους S. || 22. cf. Anthol. Pal. 2. p. 843 (3. p. 945). || εἶλον ἀείδιον R, εἶλον ἀοιδῶν t, εἶλεν (supra scripto o rec. m.) ἀοιδέων S, εἶλ' ἐν ἀοιδέων M^a, ἔρχον ἀοιδέων a, εἶλον ἀείμνηστον i, ἄφθιτον εἶλον ἀοιδῶν M^b: ἀοίδιμον Jacobsius. || μοιρῶν M^a a, Μοιρέων Jacobsius. || 23. ἐξήρπασε M^b Sia, ἐξήρπασεν M^a. || μίτος] μῆνις i. || ἀκρυερὸς M^a. || τ' om. M^{ab} S. || αἰδᾶς t. || με] τε M^{ab}, om. i. || 24—26. om. i. || 24. κατέσχε τὸν] κατέσχε τὸν M^b, κατέσχετο a. || 25. ζῶν om. RM^{ab} S. || 26. εἶας cum Schaefero Jacobsius, εἶασεν M^b, εἶασεν cett. || μοι ante τίς ponunt iRM^b S, om. M^a. || γέρας — φωτῶν] κλέος ἔλαχεν (ἔλαχε M^b) ἐν (ἐν i pr. m. S) χθονὶ φωτῶν RM^{ab} S.

ἔγραψε δὲ καὶ ἄλλα ποιήματά τινα, ζήσας ἔτη λ'. πολὺ δὲ τὸ ἀνθρῶν ἔχει καὶ λεῖον μετὰ τοῦ πυκνοῦ τε καὶ ἄδρου, ὅπερ ἐστὶ δυσχερέστατον. τυγχάνει δὲ μάλιστα ἐν τοῖς γνωμολογίαις καὶ παραβολαῖς. 30

β. Ὀππιανοῦ βίος.

Ὀππιανὸς ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν Ἀγησιλάου, μητρὸς δὲ Ζηροδότης, τὸ δὲ γένος ἀπὸ Κωρούκου ἢ ἀπ' Ἀναζάρβου τῆς Κιλικίας· ἐστὶ δ' ἡ ἄνω Κώρουκος Κιλικίων πόλις. Ἀγησιλάος δ' ὁ τούτου πατὴρ τὰ μὲν ἄλλα πλούσιος ὢν καὶ τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ πρῶτος νεομισμένος τὸν υἱὸν ἐν παιδείᾳ τῆς 5 ἐγκυκλίου μαθήσεως δίδωσιν. ἤδη δὲ τοῦ Ὀππιανοῦ περὶ λ' ἔτη γενομένου καὶ τοῦ πατρὸς ζῶντος ἔτι ἐπεδήμησε Σεβήρος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς ἐν τῇ τῶν Κωρουκίων πόλει· καὶ ἐπειδὴ πάντως ἔδει τοὺς πολιτενομένους ὑπαντᾶν τῷ βασιλεῖ, ἀμελήσαντος τοῦ Ἀγησιλάου τὴν ὑπάντησιν ποιήσασθαι, ἅτε 10 δὴ ἐμφιλοσόφως ζῶντος καὶ ἀπηλλαγμένου πάσης κενοδοξίας, ὀργισθεὶς ὁ Σεβήρος κατεδίκασε τὸν Ἀγησίλαον, ἐν δὲ νήσῳ τῆς Ἰταλίας καλουμένην Μελίτην ἐξώρισεν. ἀπελθόντος δ' αὐτοῦ ἐν τῇ νήσῳ συνείπετο καὶ ὁ υἱός. ἐκεῖ δὲ διατρίβων ἔγραψε τὰ ποιήματα τὰ κάλλιστα ταῦτα ἐν ε' βιβλίοις, οἷα οὐδεὶς συνέ- 15 ταξεν. ταῦτα δὲ τελέσας ἐν τῇ νήσῳ, ἀνελθὼν ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ συγκαλέσας τὴν σύγκλητον καὶ τὸν Σεβήρου υἱὸν Ἀντωνῖνον, ἤδη τελευτήσαντος τοῦ Σεβήρου, ἀνέγνω ἐπὶ τούτου τὰ ποιήματα. θαυμασθεὶς δ' ἐπὶ τούτοις ἡξιώθη παρὰ τοῦ βασιλέως αἰτήσασθαι ὃ αὐτὸν βούλοιο. ὁ δὲ „τὸν πατέρα“ 20

27. ἄλλα ποιήματά τινα iRat, ἄλλα τινὰ ποιήματα M^a, ἄλλα μετὰ τὰ ποιήματα M^b, ἄλλα ποιήματα S. || θαυμαστά, τὰ τε ἱστορικά καὶ κνηγετικά, ἐκάτερα ἐν πέντε βιβλίοις (cf. ad v. 18) post τινα add. t. || πολὺ δὲ ἔχει δὲ ἀνθρῶν M^b. || 29. ἐστὶ om. S. || δυσχερέστερον i. || δὲ om. S. || μάλιστα om. M^b. || 30. ἄριστος post παραβολαῖς add. M^b.

2. Inscr. γένος ὀππιανοῦ τοῦ ποιητοῦ P^a. || 2. ἦ ἦτοι P^a. || 3. ἐστὶ — πόλις add. P^b. || 6. ἐγκ. παιδεύσεως δέδωκεν P^a. || 7. ἐτῶν P^a. || καὶ add. P^b. || 9. προσυπαντᾶν P^a. || 10. ἀπάντησιν P^a. || 12. ὁ add. P^b. || κατεδίκασε — υἱός] ἐξορίας κατεδίκασε τὸν ἀγησίλαον ἐν τινὶ νήσῳ καλουμένην μὲντη (sic et P^b), ἐν ᾗ συνείπετο τούτῳ καὶ ὁ υἱός P^a. || 15. τὰ κάλλιστα ταῦτα] ταῦτα κάλλιστα ὄντα P^a. || 18. ἐπὶ τούτου] ματαξὺ τούτων P^a.

- φησὶν „ἀφείσθαι βούλομαι τῆς νήσου.“ οὐ μόνον δὲ τὸν πατέρα ἔλαβεν, ἀλλὰ καὶ τοσαῦτα νομίσματα, ὅσους εὐρέθῃ ἔχοντα στίχους τὰ ποιήματα. παρὰ τοῦ βασιλέως οὖν τιμηθεῖς καὶ ἐν τοῖς ἀρίστοις τῶν ποιητῶν καταταχθεῖς, λαβὼν
 25 παρὰ τοῦ βασιλέως τὰ δωρηθέντα αὐτῷ χρυσοῖς γράμμασι τὰ ποιήματα ἔγραψεν. συνέταξε δὲ καὶ ἄλλα ποιήματα θανμαστιά, παῖς ὢν ἔτι, τὰ τ' Ἰξεντικά καὶ Κυνηγετικά, ἑκάτερα ἐν ἑ βιβλίοις παρὰ μέρος περιλαβὼν, ἐν τούτοις δὲ μάλιστα διέπρεψεν, ἅτε δὴ περὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ φρονεῖν γεγεννημένος.
 30 ἐπανῆλθε δ' εἰς τὰ οἰκεία μετὰ τοῦ πατρός, εὐθέως δὲ λοιμοῦ ἐπελθόντος ἐν τῇ τῶν Κωρυκίων πόλει τριακονταέτης ὢν τελευτᾷ, καταλιπὼν τοὺς γονεῖς περιόντας. ἡρίον δὲ θανμαστὸν αὐτῷ ἡ πόλις ὠκοδόμησε καὶ ἄγαλμα πολυτελὲς ἕστησεν, ἐγχαράξασα τάδε·
 35 Ὀππιανὸς κλέος ἔσχον ἀοίδιμον, ἀλλὰ με Μοιρῶν βάσκανος ἐξήρπαξε μίτος, κρυερός τ' Αἶδας με καὶ νέον ὄντα κατέσχε, τὸν εὐεπίης ὑποφήτην. εἰ δὲ πολὺν με χρόνον ζῶν μίμνειν φθόνος αἰνὸς εἶασ', οὐκ ἂν τίς μοι ἴσον γέρας ἔλλαχε φωτῶν.
 40 τέλος.
 Ὀππιανὸς σελίδεσσιν ἀλίπλοα φῦλα συνάψας
 θήκατο πᾶσι νέοις ὕβρον ἀπειρέσιον.

γ'. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ὀππιανὸς Κίλιξ ἀπὸ Κωρύκου πόλεως, γραμματικὸς καὶ ἐποποιὸς, γεγονὼς ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου βασιλέως.

21. τῆς] τοῦ P^b. || οὐ — τοσαῦτα] ταύτης γούν τῆς αἰτήσεως τυχὼν καὶ τὸν πατέρα τῆς ἐξορίας ἀνασώσάμενος καὶ τοσαῦτα P^a. || 23. οὖν] λαβὼν καὶ μεγάλως P^a. || 24. καταχθεῖς P^b, συνταχθεῖς P^a. || λαβὼν post αὐτῷ et τὰ ante παρὰ ponit P^a. || 25. ὕστερον post γράμμασιν add. P^a. || 26. συνέταξε δὲ] συντάξας P^a. || 27. παῖς — γεγεννημένος add. P^b. || 30. ἐπανῆλθε δὲ] ἐπανελθὼν γούν P^a. || δὲ add. P^b. || λιμοῦ P^b. || 31. ἐλθόντος P^a. || 32. καταλιπὼν — περιόντας] γ. γονεῖς ἔτι περιόντας καταλιπὼν P^a. || 33. ἀγάλματα πολυτελῆ P^{ab}. || 36. ἐξήρπασε P^b. || τ'] δ' P^{ab}. || αἰδῆς τε P^a. || 37. κατέσχετο εὐεπ. P^{ab}. || 38. με om. P^a. || ζῶ P^a, ζώοις P^b: ἐν ζώοις Rittershusius (om. με). || 39. εἶασεν P^b, ἤθελεν P^a. vid. I. v. 26. || μοί τις P^a. || ἔλλαχε P^{ab}. || 40. τέλος — ἀπειρέσιον add. P^b.

3. 2. ἔγραψεν, quod post βασιλέως habent cett., om. A.

ἁλιευτικὰ ἐν βιβλίοις ε', κυνηγετικὰ ἐν βιβλίοις δ', ἱξευτικὰ βιβλία β'. ἀναγνωσθέντων δὲ τῶν ποιημάτων αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος, ἐδωρήσατο αὐτῷ πρὸς ἓνα στίχον ἐν μέτρῳ 5 στατήρᾳ χρυσοῦν, ἥγουν νόμισμα, ὡς λαβεῖν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι νομισμάτων μυριάδας ,β.

δ'. Κωνσταντίνου τοῦ Μανασῆ γένος Ὀππιανοῦ διὰ στίχων πολιτικῶν ἐμμέτρων.

Ὀππιανὸς ὁ ποιητὴς Κίλιξ μὲν ἦν τὸ γένος
ἐκ λαμπροτάτης πόλεως Ναζάρβου καλουμένης,
τρισευδαίμωνων γεγονῶς περιφανῶν γονέων,
Ἀγησίλαου μὲν πατρός, μητρὸς δὲ Ζηνοδότης,
σοφίας ὄντος τοῦ πατρὸς ἔμπλεω καὶ παιδείας 5
τῆς μείζονος καὶ μάλιστα καὶ τῆς ὑψηλοτέρας.
ἤκμαζε δ' οὖν ἐν τοῖς καιροῖς τοῦ κράτορος Σεβήρου,
Σεβήρου τοῦ γεννήσαντος τὸν Μάρκον Ἀντωνῖνον.
οὐπὲρ ἐπιδημήσαντος τοῖς τῶν Κιλικῶν ὄροις
(ἔθνος γὰρ ἦν ἐπικρατοῦν τότε τοὺς μοναρχοῦντας 10
ἀπάσας περιέχεσθαι τὰς ὑπ' αὐτοὺς συχνάκας,
ἵν' ἀνορθοῖντο παρ' αὐτῶν, ἂν ὑποσκάζωσί τι),
καὶ συρρέοντος εἰς ταῦτό γένους παντὸς Κιλικῶν
πρὸς τὴν ἐκείνου προπομπὴν καὶ πάντων ὑπαντῶντων,
ὁ μέγας Ἀγησίλαος ἐλέλειπτο καὶ μόνος· 15
βίβλοις καὶ γὰρ ἐσχόλαζε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν
θνητῶμενος τὰ κάλλιστα πάντων τῶν μαθημάτων
καὶ σκυλακεύων τὸν υἱὸν ἐς τὰς ὁμοίας θήρας.
θυμοῦται τοίνυν ὁ κρατῶν, μετὰπεμπτον ποιεῖται
τὸν τῆς σοφίας ἐραστήν (ὕβριον καὶ γὰρ ἡγεῖτο 20
τὸ μὴ καὶ τοῦτον προπομπὸν ἐκείνου καθεστάναι),
καὶ τίθησιν ἐξόριστον εἰς τὴν Μελίτην νῆσον,
ἣν ἀμφικλύζει πέλαγος εὐρουχανδὲς Ἀδρίου.

7. νομισμάτων Ε, ὦν Α, νομίσματος cett.

4. Inscr. γένος ὀππιανοῦ διὰ στίχων πολιτικῶν δεκαπεντεσιλλάβων Α. ||

5. σοφίας om. Α. || 6. τῆς μείζονος om. Α. || 7. ἤκμηζε Α. || 9. τῶν om. Belinus. ||

12. ὑποσκάζω σίτον Windingius, sed ὑποσκάζωσι τι uterque liber. || 14. τῇν τὸν Windingius. || 17. τὰ om. Windingius.

- 25 ἐνθα συνὼν Ὀππιανὸς αὐτῷ τριακοντούτης
 τὴν τῶν ἰχθύων ἔγραψεν ἄγραν τὴν ἐναλίαν,
 τὴν τῶν θηρίων μετ' αὐτήν, εἶτα τὴν τῶν ὀρνέων
 σὺν ἄλλοις πλείοσι λεπταῖς καὶ πολυτμήτοις βίβλοις,
 ὥνπερ κατεκαυχίσατο χρόνος ὁ πανδαμάτωρ,
 30 τούτων τῶν δύο τέλεον φεισάμενος καὶ μόνων,
 τῶν εἰς τὰ κυνηγέσια καὶ πρὸς τὴν ἐναλίαν.
 ἐπεὶ δ' εἰς Ῥώμην ἀναχθεῖς, τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην,
 τῷ βασιλεῖ συνήντητο Ῥωμαίων Ἀντωνίνῳ
 (ὁ γὰρ Σεβῆρος ᾤχετο γῆθεν λιπὼν τὸν βίον)
 καὶ βίβλους ἐνεχείρισεν αὐτῷ τὰς πονηθείσας,
 35 τοσαύτην τὴν ἀγάπην ἴσχε πρὸς βασιλέως,
 ὥς κελευσθῆναι ζήτησιν τὴν πρὸς θυμῶν ἐκφῆναι.
 ὁ δὲ ζητεῖ τὴν τοῦ πατρὸς καταγωγὴν ἐκ νήσου,
 κατευστοχεῖ τοῦ θελητοῦ, λαμβάνει τὸν γενέτην,
 ἀπαριθμεῖται καὶ χρυσὸς αὐτῷ πρὸς βασιλέως
 40 ἐνὸς στατήρος ὄνιον ἕνα τιθὲν πρὸς στίχον.
 καὶ ταῦτα μὲν ἐνταῦθά μοι στήτω τοῦ πρόσω δρόμου·
 τὰ γὰρ πολλὰ παρίημι μῆκος ἐκφεύγων λόγων,
 ὅτι τεθναίῃ σὺν πατρὶ στραφεῖς ἐν τῇ Ναζάρβω
 λοιμώδους νόσου καὶ φθορᾶς τὴν πόλιν βοσκηθείσης,
 45 ὅτι θανόντος ἄγαλμα πολυτελὲς ὁ δῆμος
 ἔστησαν ἐπιγράψαντες ἔπαινον ἐλεγείας,
 ὅτι τυγχάνει προσφυῶς πάννυτοι γνωματεύων,
 τὰ πράγματα δ' ὑπόψια δείκνυνσι παραβάλλον,
 καὶ τελευταῖον ὥς πολὺ τὸ λεῖον ἐν τοῖς λόγοις,
 50 ὁ τοῦ σαφοῦς σκευαστικόν, οἷά περ ἄνθος ἔχει,
 ἀλλὰ καὶ τὴν πυκνότητα τὴν τῶν ἐνθυμημάτων,
 ὁ δυσχερὲς τοῖς ῥήτορσι καὶ παντελῶς ἐργῶδες.

27. βραχυτμήτοις addito πολυ supra βραχυ A. || 29. δύο Belinus. || 31. ἀνα-
 θεῖς A. || 33. γῆθεν om. Belinus. || 34. βίβλοις Windingius. || 35. ἀγάπην σιν
 Windingius. || 36. κελευσθῆναι Belinus. || πρὸς θυμὸν Belinus. || 40. τιθὲν πρὸς
 correxī, legebatur τιθέντος. || 41. ἐνθαῦτά Belinus. || προσιν δρόμου A: δρό-
 μον Windingius. || 42. λόγου A. || 48. δ' om. A. || παραβάλων Belinus. || 50. ὁ
 τοῦ σαφοῦς A, legebatur ὁ τοῦ σαφῶς: Belinus voluit ὅτι σ. || συνειναστικόν
 Belinus. || 51. ἀλλὰ καὶ] ἤδε οἶδε A. || 52. δυσχερὲς] συγχερὲς A.

Z. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

Βίος Διονυσίου.

Διονύσιος ὁ περιηγητὴς γέγονεν υἱὸς Διονυσίου Ἀλεξανδρέως. γέγονε δ' ἐπὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων μετ' Αὐγουστον Καίσαρα ἢ ἐπ' αὐτοῦ. οἱ δὲ κατὰ Νέρωνα τὸν Ῥωμαίων βασιλέα φασὶ γενέσθαι. ἄδηλον δὲ πόθεν γέγονε καὶ τίνων γονέων. φέρονται δ' αὐτοῦ καὶ ἄλλα συγγράμματα, τὰ τε Λιθιακὰ καὶ Ὀρνιθιακὰ καὶ Βασσαρικά. τοῦτο δὲ λέγεται εἶναι αὐτοῦ γνήσιον καὶ τὰ Λιθιακὰ.

Α Α Α Ω Ν

ἐκ τῶν Σονίδα, κατὰ στοιχεῖον.

Η. ΑΙΘΕΡΙΟΥ.

Αἰθέριος, ἐπὼν ποιητὴς, ἔγραψε διάφορα καὶ ἐπιθαλάμιον δι' ἐπῶν εἰς Συμπλίκιον τὸν ἴδιον ἀδελφόν.

Θ. ΑΙΣΧΡΙΩΝΟΣ.

Αἰσχρίων Μυτιληναῖος, ἐποποιός, ὃς συνεξεδήμει Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου. ἦν δ' Ἀριστοτέλους γνώριμος καὶ ἐρώμενος, ὡς Νίκανδρος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀριστοτέλους μαθητῶν.

VII. 1. διονύσου ἀλεξάνδρου N, δίωνος ἀλεξανδρέως MV, δίωνου ἀλεξάνδρου ἢ κατὰ τινες διονυσίου P. || 2. γέγονε δ' om. H. || virorum doctorum de Dionysii aetate commenta expolit Bernhardy ed. D. p. 493. sqq. || 3. ἢ om. N. || οἱ — γονέων add. H. || 4. πόθεν] ὑπολαμβάνω ὅτι Διονύσιος ὁ περιηγητὴς Βυζάντιος ἦν, διὰ τὸν ποταμὸν Πήβαν (cf. v. 794 sqq.) alieno loco Suidas p. 601 extr.: ὁ δὲ Διονύσιος Αἰβυς μὲν ἱστορεῖται τὸ γένος Eustath. ep. ad Duc. p. 81 Bernh. || 5. αὐτῷ καὶ ἄλλος N. || 6. καὶ post λιθιακὰ om. libri. || λέγουσιν M. || 7. εἶναι γνήσιον αὐτοῦ ποίημα καὶ N.

IX. cf. Eudoc. p. 70. || 3. Μυτιληναῖος v. || 6. μαθητῶν ὑφηγεῖται Eud.

I. ANTIMACHOU TOY KOΛOΦΩΝΙΟΥ.

Ἀντίμαχος Κολοφώνιος, υἱὸς Ὑπάρχου, γραμματικὸς καὶ ποιητής. τινὲς δὲ καὶ οἰκέτην αὐτὸν ἀνέγραψαν Παννάσιδος τοῦ ποιητοῦ, πάνυ ψευδόμενοι· ἦν γὰρ αὐτοῦ
 10 ἀκουστής καὶ Στησιμβρότου. γέγονε δὲ πρὸ Πλάτωνος.

II. ANTIMACHOU TOY ΗΛΙΟΠΟΛΙΤΟΥ.

Ἀντίμαχος ἑτερος, Ἠλιοπολίτης ἀπ' Αἰγύπτου, ὃς ἔγραψε κοσμοποιίαν ἐν ἔπεσιν ἡρωικοῖς γψ'.

III. ΑΡΙΣΤΕΟΥ.

Ἀριστεύς Δημοχάριδος ἢ Κανστροβίου, Προκοννήσιος, ἐποποιός. τὰ Ἀριμάσπεια καλούμενα ἔπη (ἔστι δ' ἱστορία
 15 τῶν Ὑπερβορέων Ἀριμασπῶν) βιβλία γ'. τούτου φασὶ τὴν ψυχὴν ὅταν ἐβούλετο ἐξιέναι καὶ ἐπανιέναι πάλιν. γέγονε δὲ κατὰ Κροῖσον καὶ Κῦρον Ὀλυμπιάδι ν'. ἔγραψε δ' οὗτος καὶ καταλογάδην Θεογονίαν εἰς ἔπη, α.

IV. ΑΡΚΤΙΝΟΥ.

Ἀρκτῖνος Τήλεω, τοῦ Ναύτεω ἀπογόνου, Μιλήσιος, ἐπο-
 20 ποιός, μαθητής Ὁμήρου, ὡς λέγει ὁ Κλαζομένος Ἀρτέμων ἐν τῷ περὶ Ὁμήρου, γεγονὼς κατὰ τὴν θ' Ὀλυμπιάδα μετὰ ν' ἔτη τῶν Τρωικῶν.

V. ΑΡΡΙΑΝΟΥ.

Ἀρριανός, ἐποποιός, μετάρρασιν τῶν γεωργικῶν του Βεργιλίου ἐπικῶς ποιήσας, Ἀλεξανδριάδα (ἔστι δὲ τὰ κατὰ

X. et XI. cf. Eudocia p. 61. || XI. 12. ἡρωικοῖς] ποιητικοῖς E. || τρισχιλίοις ἑπτακοσίοις A Vaticanus Pearsoni et duo Pariss. Kusteri, γψ'. cett. || XII. cf. Eudoc. p. 68. || 13. ἀρισταίας A. || προικοννήσιος BEm, Προικονήσιος Eudocia. || 14. τὰ] συντίθηκε (sic) τὰ Eudocia. || ἔπη] ἔπη ἔγραψεν E. || 15. τούτου — πάλιν verba sunt Hesychii Mil. p. 2. Or. || 16. ὅταν] ὅτε BE. || 17. ν'] ὀγδόῃ V. || 18. καταλογάδην τινὰ καὶ Θεογονίαν Kusterus: ἔγραψε καὶ Θεογονίαν πάνυ καλῶς Eudocia. || , α om. V. || XIII. tractat Welckerus d. cycl. ep. p. 211. || 19. ἀρκτῆνος A. || 22. ν'] ὅι supra addito λ V, vi E. || XIV. cf. Eudoc. p. 67. tractat Meinekus Anal. Alex. p. 370. || 24. βιργελλίου E, βεργελλίου B. || τὰ κατὰ] καὶ omisiss τὸν Μακεδόνα BE.

τὸν Μακεδόνα ἐν ῥαψωδίαῖς κδ'), εἰς Ἄτταλον τὸν Περγα-25
μηνὸν ποιήματα.

IE. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Διονύσιος Βυζάντιος, ἐποποιός. περιήγησιν τοῦ ἐν τῷ
Βοσπόρῳ ἀνάπλου. περὶ θρήνων· ἔστι δὲ ποίημα μεστὸν
ἐπικηδείων.

IF. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥ.

Διονύσιος Κορίνθιος, ἐποποιός. ὑποθήκας, αἷτια ἐν 30
βιβλίῳ α', μετεωρολογούμενα, καὶ καταλογάδην ὑπόμνημα
εἰς Ἡσίοδον, οἰκουμένης περιήγησιν δι' ἐπῶν. ταῦτα δ'
εὖρον καὶ ἐν Διονυσίῳ τῷ τὰ λιθιακὰ γράψαντι. πότερος
οὖν αὐτῶν οὐκ οἶδα.

IZ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΥ.

Διονύσιος Μυτιληναῖος, ἐποποιός. οὗτος ἐκλήθη Σκυ-35
τοβοραχίων καὶ Σκυτεύς. τὴν Διονύσου καὶ Ἀθηνᾶς στρα-
τείαν, Ἀργοναυτικά ἐν βιβλίῳ ε' (ταῦτα δ' ἐστὶ πεζά),
μυθικά πρὸς Παρμένοντα.

IH. ΕΠΙΜΕΝΙΔΟΥ.

Ἐπιμενίδης, Φαίστου ἢ Δοσιάδου ἢ Ἀγησάρχου υἱὸς
καὶ μητρὸς Βλάστης, Κρῆς ἀπὸ Κνωσσοῦ, ἐποποιός· οὗ⁴⁰

25. ῥαψωδίαῖς V, ῥαψω addito δ supra ω A, ῥαψωδία cett.: post hoc voc.
Iac. in m. || XV—XVII. cf. Eudoc. p. 132. tractat Bernhardy comm. d. Dion.
Perieg. p. 489 sqq. || XVI. 31. βιβλῳ V: βιβλίους τρισί Eudocia. || 32. οἰκουμέ-
νης καὶ αὐτὸς περιήγησιν δι' ἐπῶν ceteris omissis Eudocia. || XVII. cf. Welcker.
d. cycl. ep. p. 82. || 35. Μιτυληναῖος v: ὁ μιτυληναῖος A. || 36. καὶ Σκυτεύς om.
VE. || τὴν] συνέθηκε τὴν Eudocia. || στρατείαν, Ἀργοναυτικά Eudocia, στρα-
τείαν, Ἀργοναυτάς Portus, στρατιάν, ἄργοναῦται libri: μυθικά, τὰ κατὰ τὴν
Διονύσου καὶ Ἀθηνᾶς στρατείαν καὶ Ἀργοναῦται Bernhardy unum idemque
opus diversis titulis describi existimans verbaque πρὸς Παρμένοντα referens ad
librum περὶ θρήνων (XV), quem ipsum Corinthio (XVI) tribuit. || XVIII. cf.
Eudoc. p. 166. || 39. Ἐπιμενίδης — Βλάστας post ἀποθέτων ponit V. || Φαι-
στίου ex Diog. Laert. 1, 109 Bernhardy. || δοσιάδης BE, δοσιάδος m, Δωσιάδου
Diogenes. || Ἀγησάρχου Bernhardy, Ἀγησάρχου Diogenes, Ἀγιασάρχου v. ||
40. Βλαίστης Eudocia, Βλάστας v, Βάλλτης Plut. Sol. 12. || οὗ — κατάστικτον
sunt Hesychii Mil. p. 20 Or.

λόγος ὡς ἐξίοι ἡ ψυχὴ ὅποσον ἤθελε καιρὸν, καὶ πάλιν εἰσῆει ἐν τῷ σώματι· τελευτήσαντος δ' αὐτοῦ [πύρρῳ χρόνων] τὸ δέσμα εὐρήσθαι γράμμασι κατάστικτον. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς λ' ὀλυμπιάδος, ὡς προτερεῦειν καὶ τῶν ζ' κληθέντων
 45 σοφῶν ἢ καὶ ἐπ' αὐτῶν γενέσθαι. ἐκάθρε γοῦν τὰς Ἀθηνῶν τοῦ Κυλωνείου ἄγους κατὰ τὴν μς' ὀλυμπιάδα, γηραιὸς ὢν. ἔγραψε δὲ πολλὰ ἐπικῶς καὶ καταλογάδην μυστηρία τινα καὶ καθαροὺς καὶ ἄλλα αἰνιγματώδη. πρὸς τοῦτον γράφει Σόλων ὁ νομοθέτης, μεμφόμενος τῆς πόλεως κάθαρ-
 50 σιν. οὗτος ἔζησεν ρν' ἔτη, τὰ δὲ ξ' ἐκαθεύδησεν. καὶ παροιμία, τὸ Ἐπιμενίδειον δέσμα, ἐπὶ τῶν ἀποθέτων.

ΙΘ. ΕΥΜΟΛΠΟΥ.

Εὐμόλπος Ἐλευσίνιος ἦτοι Ἀθηναῖος, υἱὸς Μουσαίου τοῦ ποιητοῦ, ὡς δὲ τινες μαθητῆς Ὀρφεῶς, ἐποποιὸς τῶν πρὸ Ὀμήρου. γέγονε δὲ καὶ Πυθιονίκης· πρὸς λύραν γὰρ ἐπε-
 55 δεικνυντο οἱ ποιηταί. οὗτος ἔγραψε τελετὰς Δήμητρος καὶ τὴν εἰς Κελεὸν ἄφειν καὶ τὴν τῶν μυστηρίων παράδοσιν τὴν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ γενομένην, ἔπη τὰ πάντα ἡ, χειροσκοπικὰ πεζῶς βιβλίον α'.

Κ. ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ.

Εὐφορίων Πολυμνήστου Χαλκιδεὺς ἀπ' Εὐβοίας, μα-
 60 θητῆς ἐν τοῖς φιλοσόφοις Λακύνδου καὶ Πρυτάνιδος καὶ ἐν τοῖς ποιητικοῖς Ἀρχεβούλου τοῦ Θηραίου ποιητοῦ, οὗ καὶ

42. πύρρῳ χρόνων om. V et Hesychius. || 43. εὐρήσθαι A, εὐρέθη V, εὐρεθῆναι cett. || γέγονε — γενέσθαι add. A. || 45. αὐτῶν] αὐτοῖς A. || ἐκάθρε γοῦν A, οὗτος ἐκάθρε cett. || 46. κυλωνείου AVE, κυλωνίου cett. || μς' ex Diog. 1, 110 Bernhardy, μέ vel μς' Bentleyius Phalar. p. 58, μδ' v. || 47. πολλὰ — καταλογάδην om. *V, καὶ καταλογάδην om. BE. || 48. τινα om. BVE. || καθαροὺς] καθαρὰ δὲ BVE. || πρὸς — κάθαρσιν om. BVEm. || 50. ρν' *V. || ξ' cum Schol. Luc. Tim. 6 Wolfius, εἷς libri. || καὶ A, ἡ cett. || 51. ἐπιμενίδειον ABV, ἐπιμενίδιον cett. cf. Diogen. prov. 8, 28. et quos ibi laudant editores Göttingenses. || XIX. cf. Eudoc. p. 167. || 53. ὡς δὲ τινες sqq. om. V. || μαθητῆς om. E. || 55. τὰς τελετὰς Bernhardy. || καὶ — ἄφειν ex libris Pariss. addidit Kusterus. || 56. κελεὺς E. || 58. πεζῶς A, πεζὰ δὲ cett.: χειροσκ. ἐν δυσὶ βιβλίοις Eudocia. || XX. cf. Eudoc. p. 167. tractat Meinekius Anal. Alex. p. 5 sqq. || 59. πολυμνήστου A, πολυμνήτον cett. || 60. καὶ ἐν A*V, ἐν BE, ἐν δὲ cett. || 61. θυραίου Bm, om. E: Θηβαίου Hephaestionis p. 49 placuit Bernhardy. || οἷ] τοῦτω δὲ A'

ἐρώμενος λέγεται γενέσθαι. ἐγεννήθη δ' ἐν τῇ ρακ' ὀλυμ-
 πιάδι, ὅτε καὶ Πύρρος ἡττήθη ὑπὸ Ῥωμαίων, καὶ ἐγένετο
 τὴν ἰδέαν μελίχρους, πολύσαρκος, κακοσκελής. τῆς δ' Ἀλεξάν-
 δρου, τοῦ βασιλεύσαντος Εὐβοίας, υἱοῦ δὲ Κρατεροῦ, γυναι- 65
 κὸς Νικαίας στεργάσης αὐτόν, εὐπορος σφόδρα γεγονὼς
 ἦλθε πρὸς Ἀντίοχον τὸν μέγαν ἐν Συρίᾳ βασιλεύοντα καὶ
 προέστη ὑπ' αὐτοῦ τῆς ἐκεῖσε δημοσίας βιβλιοθήκης. καὶ
 τελευτήσας ἐκεῖ τέθνηται ἐν Ἀπαμείᾳ, ὡς δέ τινες ἐν Ἀν-
 τιοχείᾳ. βιβλία δ' αὐτοῦ ἐπικὰ ταῦτα. Ἡσίοδος. Μοιροπία 70
 ἢ Ἀτακταῖ· ἔχει γὰρ συμμιγεῖς ἱστορίας, Μοιροπία δ' ὅτι ἡ
 Ἀττικὴ τὸ πρὶν Μοιροπία ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῆς Ὠκεανοῦ θυγα-
 τρὸς Μοιροπίας· καὶ ὁ λόγος τοῦ ποιήματος ἀποτείνεται εἰς
 τὴν Ἀττικὴν. Χιλιάδες· ἔχει δ' ὑπόθεσιν εἰς τοὺς ἀποστε-
 ρήσαντας αὐτὸν χρήματα, ἃ παρέθετο, ὡς δίκην δοῖεν καὶ 75
 εἰς μακράν· εἴτα συνάγει διὰ χιλίων ἐπῶν χρησμούς ἀποτελε-
 σθέντας. εἰσὶ δὲ βιβλία εἰ. [ἐπιγράφεται δ' ἡ πέμπτη χι-
 λιάς περὶ χρησμῶν, ὡς διὰ χιλίων ἐπῶν ἀποτελοῦνται.]

ΚΑ. ΗΡΙΝΝΑΣ.

Ἥριννα Τηία ἢ Λεσβία, ὡς δ' ἄλλοι Τηλία (Τῆλος δ'
 ἐστὶ νησίδιον ἐγγὺς Κνίδου)· τινὲς δὲ καὶ Ῥοδίαν αὐτὴν 80
 ἐδόξασαν. ἦν δ' ἐποποιός. ἔγραψεν Ἠλακάτην· ποίημα δ'
 ἐστὶν Αἰολικῇ καὶ Δωριδί διαλέκτῳ ἐπῶν τ'. ἐποίησε δὲ καὶ

62. ρα' Α. || 64. μελάγχρους VED. || κακοσκελής Α. || δ' addidit Hemster-
 husius. || 66. Νικαίας Bernhardy, Νικίας v. || εὐπορος ABV, εὐπορος δὲ cett. ||
 67. βασιλεύοντα om. BVE. || 68. ἐκεῖσε AV, ἐκείνου cett. || δημοσίας add. Α. ||
 καὶ om. V. || 69. ἐκεῖσε V. || ἀντιοχεία E. || 70. βιβλία sqq.] cf. Meinek. I. I.
 p. 12 sqq. || αὐτοῦ om. BE. || ἐπικὰ ταῦτα om. V. || Ἡσίοδος susp. Bernhardy. ||
 71. γὰρ om. V. || 74. τὴν Ἀττικὴν τὸν Ἀντίοχον Ruhnkenius ap. Wytt. in
 Plut. d. S. N. V. p. 67. || Ἀττικὴν. Χιλιάδες Toup. Emend. 2. p. 602, ἀττι-
 κὴν χιλιάδες BED, ἀττικὴν χιλιάς εἰ V, ἀττικὴν χιλιάδα cett. || 75. αὐτὸν
 αὐτοῖς BE. || ὡς — μακράν om. BVE. || 77. ἐπιγράφεται — ἀποτελοῦνται unc. os
 addidi cum Bernhardy. ἐπιγράφεται δὲ χιλιάς ἢ περὶ χρησμῶν Kusterus, ἐπι-
 γράφεται δὲ ἡ πέμπτη χιλιάς ἢ περὶ χρησμῶν delete v. χιλιάδες Heynius exc.
 ad Virg. Buc. 3. p. 199, ut haec omnia ad Mopsopiam sive Atacta referrentur. ||
 78. περὶ — ἀποτελοῦνται om. BVE, in mg. habet Α. || διὰ χιλίων Kusterus, δις-
 χιλίων Α, ὅσσοι χιλίων m, χιλίων v. || ἐπῶν Heynius, ἐτῶν v. cf. Schneidewini
 Coniect. crit. p. 177. || XXI. Eadem habet Eustath. ad Iliad. 2. p. 326 sq. ||
 79. Τεῖα v, Τηρία Steph. Byz. s. v. Τῆνος. || 80. δὲ om. BV. || 82. δὲ om. *V.

ἐπιγράμματα. τελευτᾷ δὲ παρθένος ἔννεακαιδεκέτις. οἱ δὲ
 στίχοι αὐτῆς ἐκρίθησαν ἴσοι τοῖς Ὀμήρου. ἦν δ' ἑταῖρα
 85 Σαπφοῦς καὶ ὁμόχρονος.

ΚΒ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ.

Θεοδόσιος ἔγραψε δι' ἐπῶν εἰς τὸ ἔαρ καὶ ἔτερα διά-
 φορα. ἦν δὲ Τριπολίτης.

ΚΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ.

Θεόδωρος ποιητής, ὃς ἔγραψε διάφορα δι' ἐπῶν, καὶ εἰς
 Κλεοπάτραν δι' ἐπῶν.

ΚΔ. ΙΔΑΙΟΥ.

90 Ἰδαῖος Ῥόδιος, υἱὸς Λισσοῦ, ἐποποιός, παρεμβالὼν
 στίχον στίχῳ ἐδίπλωσε τὴν ποίησιν Ὀμήρου. ἔγραψε καὶ
 ἄλλα· Ῥοδιακὰ εἰς ἔπη γ.

ΚΕ. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Καλλίμαχος Κυρηναῖος, ἐποποιός, ἀδελφιδοῦς τοῦ προ-
 τέρου, υἱὸς Στασήνορος καὶ Μεγατίμας τῆς ἀδελφῆς Καλ-
 95 λιμάχου.

ΚΕ. ΚΙΚΙΛΙΟΥ.

Κικίλιος Ἀργεῖος, ἐποποιός, ἀλιευτικὰ γεγραφὼς καὶ
 περιήγησιν Ἑλλάδος καὶ ἄλλα.

83. δὲ prius om. ABE*V. || 84. τοῖς Ὀμήρου] ὁμήρῳ BV. || 85. ὁμόχρονος
 ABVE, ἰσόχρονος cett. || XXII. 86. εἰς τὸ ἔαρ] huic, quem Theodotum nominat,
 120 versuum carmen εἰς τὸ ἔαρ inscriptum et editum a Cramero Anecd. Paris. 4.
 p. 348. sqq. tribuit Meinek. Anal. Alex. p. VII et 403. || τὸ om. *V. ||
 XXIII. cf. Eudoc. p. 232. || 88. ποιητής] ποιητικός AVE. || XXIV. cf. Eudoc.
 p. 247. || 90. ὃς post ἐποποιός addi vult Bernhardy. || 92. Ῥοδιακὰ Bernhardy
 (cui nec placent ἔγραψε καὶ ἄλλα), Ῥόδια v. || XXV. cf. Eudoc. p. 269. ||
 93. πρότερον Bm. || 94. στασίνορος A. || XXVI. Eudociae est p. 270: Suidas
 enim post γεγραφὼς sic pergit: καὶ Νουμήνιος (νονμίνιος A) Ἡρακλειώτης (sic
 V, ἡρακλειώτης cett.), Παγκράτης Ἀρκάς, Ποσειδώνιος Κορίνθιος, Ὀππιανὸς
 Κίλιξ καταλογάδην δ' ἔγραψαν οὗτοι· Σέλευκος Ταρσεύς, Λεωνίδης Βυζάντιος,
 Ἀγαθοκλῆς Ἀτράκιος. deprompta haec sunt ex Athen. 1. p. 13 B. ceterum verum
 viri nomen esse Καίκαλος vel Κέκαλος (Athenaei libri enim Καίκαλος) coniecit
 Meinek. Exerc. in Ath. p. 3.

ΚΖ. ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ.

Κλανδιανὸς Ἀλεξανδρεὺς, ἐποποιὸς νεώτερος, γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου τῶν βασιλέων.

ΚΗ. ΚΛΕΟΒΟΥΛΙΝΗΣ.

Κλεοβουλίνη Λινδία, θυγάτηρ Κλεοβούλου τοῦ σοφοῦ, 100 ἔγραψεν ἔπη καὶ γρίφους καὶ τὸ ἐδόμενον εἰς τὸν ἐνιαυτὸν αἶνιγμα, οὗ ἡ ἀρχή·

εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δωδέκα, τῶν δὲ ἐκάστῳ παῖδες τριάκοντα.

ΚΘ. ΚΟΛΟΥΘΟΥ.

Κόλουθος Λυκοπολίτης, Θηβαῖος, ἐποποιός, γεγονὼς 5 ἐπὶ τῶν χρόνων βασιλέως Ἀναστασίου, ἔγραψε Καλυδωνιακὰ ἐν βιβλίοις 5 καὶ ἐγκώμια δι' ἐπῶν καὶ Περσικά.

Α. ΚΟΡΙΝΝΟΥ.

Κόριννος Ἰλιεύς, ἐποποιὸς τῶν πρὸ Ὀμήρου, ὥς τιςιν ἔδοξε, καὶ πρῶτος γράψας τὴν Ἰλιάδα ἔτι τῶν Τρωικῶν συνισταμένων. ἦν δὲ Παλαμήδους μαθητὴς καὶ ἔγραψε τοῖς 10 ὑπὸ Παλαμήδους εὑρεθεῖσι Δωρικοῖς γράμμασιν. ἔγραψε δὲ καὶ τὸν Δαρδάνου πρὸς Παφλαγόνας πόλεμον, ὥς ἐκ τούτου λαβεῖν καὶ τῆς ποιήσεως πᾶσαν ὑπόθεσιν Ὅμηρον καὶ ἐντάξαι τοῖς αὐτοῦ βιβλίοις.

ΛΑ. ΚΡΕΩΦΥΛΟΥ.

Κρεώφυλος Ἀστυκλέους, Χῖος ἢ Σάμιος, ἐποποιός. τινὲς 15 δ' αὐτὸν ἰστόρησαν Ὀμήρου γαμβρὸν ἐπὶ θυγατρὶ, οἱ δὲ

XXVII. cf. Eudoc. p. 270. || XXVIII. 100. κλεοβουλίνη V, Κλεοβούλη Eudocia p. 270. || 1. ἔγραψεν om. V. || 2. αἶνιγμα] cf. Anthol. Pal. 2. p. 575. || 3. ἐκάστων Eudocia. || XXIX. cf. Eudoc. p. 271. || 6. βασιλέως ἀναστασίου ΔΕΥ, ἀναστασίου τοῦ βασιλέως cett. || καλυδωνιακὰ V et Eudocia, καλυδωνικά cett. || XXX. cf. Eudoc. p. 271. || 8. ὥς τιςιν ἔδοξε om. V. || 9. τὴν om. Eudocia. || ἔτι — ἦν δὲ om V. || 10. καὶ — βιβλίοις] οὗτος ἔγραψε καὶ τὸν δαρδάνου πρὸς παφλαγόνας πόλεμον. ἐξ οὗ ἔλαβε τὰς ἀφορμὰς Ὀμηρος τῆς ποιήσεως V. || 11. δε καὶ ΔΕ, καὶ cett. || XXXI. cf. Eudoc. p. 271. adde Welcker. d. cycl. ep. p. 219 sqq.

φίλον μόνον γεγονέναι αὐτὸν Ὀμήρου λεγούσι, καὶ ὑποδεξάμενον Ὀμηρον λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τὴν τῆς Οἰχαλίας ἄλωσιν.

ΛΒ. ΚΥΡΟΥ.

- 120 *Kῦρος Πανοπολίτης, ἐποποιός, γέγονεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου βασιλέως, ὑφ' οὗ καὶ ἑπαρχος πραιτωρίων καὶ ἑπαρχος πόλεως προεβλήθη· καὶ γέγονεν ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρίκιος. Εὐδοκία γὰρ ἡ Θεοδοσίου γαμετή, βασιλὶς οὖσα, ὑπερηγάσθη τὸν Κῦρον, φιλοεπὴς οὖσα. ἀλλ' αὐτῆς ἀπο-*
 25 *στάσης τῶν βασιλείων καὶ εἰς ἀνατολὴν ἐν Ἱεροσολύμοις διατριβούσης, Κῦρος ἐπιβουλευθεὶς ἐπίσκοπος τῶν ἱερῶν γίνεται ἐν Κοτυαίῳ τῆς Φρυγίας, καὶ παρέτεινε μέχρι Λέοντος τοῦ βασιλέως.*

ΛΓ. ΛΕΣΧΙΔΟΥ.

- Λεσχίδης, ἐπὼν ποιητής, ὃς συνεστράτευσεν Εὐμένει τῷ*
 30 *βασιλεῖ· ὃς ἦν ἐπιφανέστατος τῶν ποιητῶν. συνῆν δὲ τούτῳ καὶ Πυθίας ὁ συγγραφεὺς καὶ Μένανδρος ὁ ἱατρός.*

ΛΔ. ΜΑΝΕΘΩ.

Μάνεθως, Διοσπόλεως τῆς Αἰγύπτου ἡ Σεβεννύτης. φυσιολογικά, ἀποτελεσματικά δι' ἐπὼν καὶ ἄλλα τινὰ ἀστρονομούμενα.

ΛΕ. ΜΕΝΕΛΑΟΥ.

- 35 *Μενέλαος Αἰγαῖος, ἐποποιός, ἔγραψε Θηβαῖδα ἐν βιβλίοις α' καὶ ἄλλα.*

ΛϚ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΟΥ ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΥ.

Μουσαῖος Ἐλευσίνιος ἐξ Ἀθηνῶν, υἱὸς Ἀντιφήμου (τοῦ

XXXII. cf. Eudoc. p. 271. || 120. πανοπλίτης BEm. || 22. πόλεων BEm, πρόλειον Eudocia. || 28. βασιλέως] οὗτος κτίζει τὸν ναὸν τῆς Θέου τὸν λεγόμενον τὰ κύρου mg. A. || XXXIII. cf. Eudoc. p. 282. || 31. Πυθίας Reimésius, πυθώας BE, Πυθώας m Eudocia, πυθίας cett. || Μένανδρος] μέγας V. || ὁ om. AVE. || XXXV. cf. Eudoc. p. 302. || 35. αἰγίος V, Ἀγαῖος Kusterus. || 36. β' Eudocia. || XXXVI. cf. Eudoc. p. 303. tractat Passovius praef. ad Mus.

Εὐφύμου, τοῦ Ἐκφάντου, τοῦ Κερκυνόος, ὃν κατεπολέμησεν ὁ Θησεύς) καὶ Ἑλένης γυναικός, ἐποποιός, μαθητὴς Ὀρφείως, μᾶλλον δὲ πρεσβύτερος. ἤκμαζε γὰρ κατὰ τὸν δεύτερον 140 Κέκροπα, καὶ ἔγραψεν ὑποθήκας Εὐμόλῳ τῷ υἱῷ, ἔπη ,δ, καὶ ἄλλα πλείστα.

ΑΖ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΟΥ.

Μουσαῖος Ἐφέσιος, ἐποποιὸς τῶν εἰς τοὺς Περγαμηνοὺς καὶ αὐτὸς κύκλους. ἔγραψε Περσηίδος βιβλία ἰ' καὶ εἰς Εὐμένη καὶ Ἄτταλον. 45

ΑΗ. ΜΥΡΟΥΣ.

Μυρὼ Βυζαντία, ποιήτρια ἐπῶν καὶ ἐλεγείων καὶ μελῶν, Ὀμήρου τοῦ τραγικοῦ μήτηρ, γυνὴ δ' Ἀνδρομάχου τοῦ ἐπικληθέντος φιλολόγου.

ΑΘ. ΝΕΣΤΟΡΟΣ.

Νέστωρ Λαρανδεὺς ἐκ Λυκίας, ἐποποιός, πατὴρ Πεισάνδρου τοῦ ποιητοῦ, γεγονὼς ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως. 50 Ἰλιάδα λειπογράμματον ἦτοι ἀστοιχείωτον (ὁμοίως δ' αὐτῷ ὁ Τρυφιδώδωρος ἔγραψεν Ὀδύσσειαν· ἐστὶ γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ μὴ εὗρίσκεσθαι α, καὶ κατὰ ῥαψωδίαν οὕτως τὸ ἐκάστης ἐκλιμπάνει στοιχεῖον), μεταμορφώσεις, ὥσπερ καὶ Παρθένιος ὁ Νικαεύς, καὶ ἄλλα. 55

Μ. ΟΡΦΕΩΣ ΤΟΥ ΘΡΑΙΚΟΣ.

Ὀρφεύς, Λειβήθρων τῶν ἐν Θράκῃ (πόλις δ' ἐστὶν ὑπὸ

139. καὶ] ὑπὲρ τῆς Eudocia, probavit Passovius p. 22. || ἐλήνης V, h. e. Σελήνης, cf. Plat. Rep. 2. p. 364 E. Schol. Arist. Ran. 1033. || μαθητὴς Ὀρφείως, ἐποποιός m. || 40. γὰρ ABV, δὲ cett. || 41. καὶ add. AV. || ,δ] γ' supra addito δ E, ἔπη ,δ et πλείστα om. Eudocia. || XXXVII. cf. Eudoc. p. 303. || 43. τῶν — κύκλους] εἰς τῶν τοῦ Περγαμηνοῦ καὶ αὐτὸς κύκλου Toupius. || 44. κύκλας V. || XXXVIII. cf. Eudoc. p. 304. || 46. Μυρῷ Μοιρῷ Athen. 11. p. 490 E. 491. A. Eust. ad Il. 24. p. 1351. Od. 12. p. 1713. || 47. μήτηρ Leo Allatius d. patr. Hom. c. 16 (cf. Suid. s. v. Ὀμηρος), θυγάτηρ v. || δ' add. A*V. || XXXIX. est Hesychii Miles. p. 42 Or. cf. Eudoc. p. 310. || 51. Ἰλιάδα AV, ἱλ. γράφας cett. || 52. ὁ A*V, καὶ ὁ cett. || τῇ πρώτῃ ABV, τῷ α' cett. || 54. ἐκλιμπάνει ABVem Eudocia. || ἔγραψε δὲ, quod cett. habent post στοιχεῖον, om. AVE. || καὶ ὁ V. || 55. καὶ ἄλλα πολλά V. || XL. cf. Eudoc. p. 318. || 56. Λειβήθρων Gaisfordus, λιβηθρῶν A, ληβήθρων cett. || δ' om. A.

τῇ Πιερίᾳ), υἱὸς Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης. ὁ δ' Οἰάγρος πέμπτος ἦν ἀπ' Ἀτλαντος κατ' Ἀλκυνόνην μίαν τῶν θυγατέρων αὐτοῦ. γέγονε δὲ πρὸς ἰά γενεῶν τῶν Τρωικῶν, καὶ 160 φασὶ μαθητὴν γενέσθαι αὐτὸν Λίνου, βιώναι δὲ γενεὰς θ'. οἱ δὲ ἰά φασίν. ἔγραψε τριαγμούς· λέγονται δ' εἶναι Ἴωνος τοῦ τραγικοῦ. ἐν δὲ τούτοις τὰ ἱεροστολικά καλούμενα. κλίσεις κοσμικάς. νεωτενκτικά. ἱερους λόγους ἐν ῥαψωδίαις κδ'· λέγονται δ' εἶναι Θεογνήτου τοῦ Θεσσαλοῦ, οἱ δὲ Κέρ- 65 κωπος τοῦ Πυθαγορείου. χρησμούς, οἱ ἀναφέρονται εἰς Ὀνομάκριτον. τελετάς· ὁμοίως δὲ φασὶ καὶ ταύτας Ὀνομακρίτου. [λιθικά·] ἐν τούτοις δ' ἐστὶ περὶ λίθων γλυφῆς, ἥτις ὀγδοηκοντάλιθος ἐπιγράφεται. σωτήρια· ταῦτα Τιμοκλέους τοῦ Συρακουσίου λέγεται ἢ Περσίνου τοῦ Μιλησίου. κρ- 70 τήρας· ταῦτα Ζωπύρου φασί. θρονησμούς μητρώους καὶ Βακχικά· ταῦτα Νικίου τοῦ Ἐλεάτου φασὶν εἶναι. εἰς ἔδου κατὰ βασιν· ταῦτα Ἡροδίκου τοῦ Περινθίου. πέπλον καὶ δίκτυον· καὶ ταῦτα Ζωπύρου τοῦ Ἡρακλειώτου, οἱ δὲ Βροντί- νου. ὀνομαστικόν, ἐπη, ας. θεογονίαν, ἐπη, ας. ἀστρονομίαν. 75 ἀμοκοπίαν. θυηπολικόν. ὠοθυτικά ἢ ὠοσκοπικά, ἐπικῶς.

161. ἔγραψε sqq.] cf. Lobeckii Aglaoph. 1. p. 352. sqq. || τριαγμούς Kusterus, τριασμούς v. de Jone quod narratur, vanum est: erroris fontem post Bentleium Epist. ad Millium p. 67 sq. indagavit Lobeckius 1. 1. p. 384 sqq. || 63. κλίσεις] κλήσεις A, mox κοσμικαὶ ABE, κοσμικαῖνας cett.: κλίματα κοσμικά Kusterus, κτίσις κόσμου Eschenbachius. || νεωτενκτικά (sive ναυτενκτικά) Eschenbachius, νεοτενκτικά v, neutrum placet Bernhardyo. || ῥαψωδία A. || 67. λιθικά excidisse vidit Bernhardy: aut verba ἐν — γλυφῆς suo loco mota esse et ad aliud carmen, Hierostolica fortasse, pertinere, aut duo fuisse poemata communi τελετῶν nomine, unum Onomacriti, ab antiquo grammatico commemoratum, alterum recentioris auctoris de lapidum sculpturis, a Suida perperam confusa censet Lobeckius p. 377 sq. || λιθικά — ἐστὶ om. Eudocia, || 69. ἢ Bernhardy, καὶ v. || περσίνου AE, περγίνου cett. || 71. εἶναι] εἰσὶν ABE. || 72. Ἡροδίκου] Ἡροδίκου O. Muellerus Orchom. p. 18, quod loco Themistii or. 29. p. 349 A. firmare studet Welckerus d. cycl. ep. p. 255. || περινθίνου A. || 73. Ἡρακλειώτου BE. || βροντίου BE, βροτίνου cett. (hic et infra A). || 74. ὀνομαστικόν A, ὀνομαστικά cett., ὀνομαστικῶν Lobeckius p. 355. || θεογονίαν ἐπη, ας add. A. || 75. ἀμοκοπίαν] ἀμοκοπι addito αι supra ι A, ἀμμοκοπίαν Eudocia, ἀνμοσκοπίαν Fabricius, ἀμνοσκοπίαν Eschenbachius, ἀμνοσκοπίαν aut ἀστροσκοπίαν Lobeckius p. 361. || ἐπικῶς] in hoc voc. latere ἐπη cum nota numeri versuum suspicatur Lobeckius p. 355.

καταζωστικόν. ὕμνους. κορυβαντικὸν καὶ φυσικά, ἃ Βρον-
τίνου φασίν.

ΜΑ. ΟΡΦΕΩΣ ΤΟΥ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΟΥ.

Ὅρφεὺς Καμαριναῖος, ἐποποιός, οὗ φασιν εἶναι τὴν εἰς
ἄδον κατάβασιν.

ΜΒ. ΟΡΦΕΩΣ ΤΟΥ ΚΙΚΟΝΑΙΟΥ.

Ὅρφεὺς Κικοναῖος ἢ Ἀρκάς, ἐκ Βισαλτίας τῆς Θρακικῆς, 180
ἐποποιός. γέγονε δὲ καὶ οὗτος πρὸ Ὀμήρου, δύο γενεαῖς
πρεσβύτερος τῶν Τρωικῶν. ἔγραψε δὲ μυθοποιίαν, ἐπι-
γράμματα, ὕμνους.

ΜΓ. ΟΡΦΕΩΣ ΤΟΥ ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΟΥ.

Ὅρφεὺς Κροτωνιάτης, ἐποποιός, ὃν Πεισιστράτῳ συν-
εἶναι τῷ τυράννῳ Ἀσκληπιάδης φησὶν ἐν τῷ ζ' βιβλίῳ τῶν⁸⁵
γραμματικῶν. Δεκαετηρίδα, Ἀργοναυτικά καὶ ἄλλα τινά.

ΜΔ. ΟΡΦΕΩΣ ΤΟΥ ΟΔΡΥΣΟΥ.

Ὅρφεὺς Ὀδρύσης, ἐποποιός. Διονύσιος δὲ τοῦτον οὐδὲ
γεγονέναι λέγει· ὅμως ἀναφέρονται εἰς αὐτὸν τινὰ ποιήματα.

ΜΕ. ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ.

Παλαίφατος Ἀθηναῖος, ἐποποιός, υἱὸς Ἀκταίου καὶ
Βοιοῦς, οἱ δ' Ἰοκλέους φασὶ καὶ Μετανείρας, οἱ δ' Ἑρμοῦ.⁹⁰
γέγονε δὲ κατὰ μὲν τινὰς μετὰ Φημονόην, κατὰ δ' ἄλλους
καὶ πρὸ αὐτῆς. ἔγραψε δὲ κοσμοποιίαν εἰς ἔπη, ε, Ἀπόλλω-
νος καὶ Ἀρτέμιδος γονὰς ἔπη, γ, Ἀφροδίτης καὶ Ἑρωτος
φωνὰς καὶ λόγους ἔπη, ε, Ἀθηνᾶς ἔριν καὶ Ποσειδῶνος ἔπη
α, Αἰητοῦς πλόκαμον.

95

176. καταζωστικόν E. || XLI—XLIV. cf. Eudoc. p. 319 sq. || 79. κατάβασιν]
κατάβασιν τοῦ Θρακῆος Ὅρφέως Eudocia. || XLII. 80. Κικοναῖος m Eudocia,
Κικοναῖος v. || ἢ Ἀρκάς susp. Bernhardy. || 81. γενεῶν E. || 82. πρεσβύτερος
ABE, πρεσβύτερος ὢν cett. || δὲ add. A. || XLIII. 84. ὄν] ὅς A. || 85. ζ' om.
BE. || 86. δεκαετηρίδα A, δεκαετηρίας E, δεκαετηρίαν cett., δωδεκαετηρίαν
Lambecius. || XLV. cf. Eudoc. p. 356. || 89. Ἀθηναῖος Kusterus, Ἀθήνησιν v. ||
90. βοιοῦς BD, βιοῦς cett. || 94. λόγον καὶ φωνὰς BE: Ἑρ. γονὰς adscriptit Gro-
novius.

MF. ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ.

Παλαμήδης Ναυπλίου καὶ Κλυμένης, Ἀργεῖος, ἐποποιός.
 ἦν δ' οὗτος ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως Ἀγαμέμνονος πρὸς μητρός.
 ἔσχε δ' ἐνφυῶς πρὸς τε φιλοσοφίαν καὶ ποιητικὴν καὶ εὐρε-
 τὴς γέγονε τοῦ ζ' στοιχείου καὶ τοῦ θ' καὶ τοῦ φ' καὶ τοῦ χ',
 200 ψήφων τε καὶ πεσσῶν καὶ κύβων καὶ μέτρων καὶ σταθμῶν.
 τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ ἠφανίσθη ὑπὸ τῶν Ἀγαμέμνονος ἀπο-
 γόνων διὰ βασκανίαν. ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιητὴν Ὅμηρον
 αὐτὸ τοῦτο πεπονθέναι καὶ μηδεμίαν τοῦ ἀνδρὸς τούτου μνή-
 μην ποιήσασθαι.

MZ. ΠΑΜΠΡΕΠΙΟΥ.

5 Παμπρέπιος Πανοπολίτης, ἐπὼν ποιητής, ἀκμάσας κατὰ
 Ζήνωνα τὸν βασιλέα, ἔγραψεν ἐτυμολογιῶν ἀπόδοσιν, Ἰσαυ-
 ρικὰ καταλογάδην.

MH. ΠΑΝΟΛΒΙΟΥ.

Πανόλβιος, ἐπὼν ποιητής, ἔγραψε διάφορα, καὶ πρὸς
 Αἰθέριον μετὰ τὴν νόσον δι' ἐπὼν, καὶ πρὸς Ἐρύθριον καὶ
 10 πρὸς Λωρόθειον ἡγεμόνα καὶ κόμητα, καὶ εἰς Ἀφιδόνιον κό-
 μητα καὶ ἐπιτάφιον Ὑπατίας θυγατρὸς Ἐρυθρίου.

MΘ. ΠΑΝΥΑΣΙΔΟΥΣ.

Πανύασις Πολυάρχου Ἀλικαρνασσεύς, τετρατοσκόπος
 καὶ ποιητής ἐπὼν, ὃς σβεσθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγεν.

XLVI. cf. Eudoc. p. 356. || 196. κλυμένης B, λιμένης E, κλιμένης cett. || 97. ἦν δ' οὗτος et ἔσχε — ποιητικὴν καὶ om. A. || 98. καὶ alterum om. C. || 99. γέγονε om. A. || θ' Kusterus, π v. || 202. ὑπολαμβάνω — ποιήσασθαι ex 2. Pariss. Kusterus, καὶ ὑπὸ τοῦ ὁμήρου A, ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιήσασθαι cett. || 3. τοῦτον add. C. || LXVII. cf. Eudoc. p. 357. || 5. πανοπλίτης B, πανοπλίτης E. || 6. ἐτυμολογιῶν ἀπόδοσιν καταλογάδην, Ἰσαυρικά inverso ordine scribendum esse vidit Bernhardt. || XLVIII. cf. Eudoc. p. 357. || 9. Ἐθέριον Eudocia. || XLIX. cf. Eudoc. p. 357. tractant Naekius Choeril. p. 17 sq., Heysius quaest. Herod. p. 12 sqq., Tzschirnerus Panyas. fr. p. 7 sqq. || 12. Πολυάρχου — ἰστόρησαν om. A. || τετρατοσκόπος] hoc pertinere ad alterum Panyasidem, philosophum, visum est Fabricio. || 13. ὃς οὗτος V. || ἀνήγαγε V.

Δοῦρις δὲ Διοκλέους τε παῖδα ἀνέγραψε καὶ Σάμιον, ὁμοίως δὲ καὶ Ἡρόδοτον Θούριον. ἱστορήται δὲ Πανύασις Ἡροδότου²¹⁵ τοῦ ἱστορικοῦ ἐξάδελφος· γέγονε γὰρ Πανύασις Πολυάρχου, ὁ δ' Ἡρόδοτος Αὔξου, τοῦ Πολυάρχου ἀδελφοῦ. τινὲς δ' οὐ Αὔξην, ἀλλὰ Ροιώ, τὴν μητέρα Ἡροδότου, Πανυάσιδος ἀδελφὴν ἱστόρησαν. ὁ δὲ Πανύασις γέγονε κατὰ τὴν οἴῳ Ὀλυμπιάδα, κατὰ δὲ τινὰς πολλῶν πρεσβύτερος· καὶ γὰρ ἦν²⁰ ἐπὶ τῶν Περσικῶν. ἀνηρέθη δ' ὑπὸ Λυγδάμιδος τοῦ τρίτου τυραννήσαντος Ἀλικαρνασσοῦ. ἐν δὲ ποιηταῖς τάττεται μεθ' Ὀμηρον, κατὰ δὲ τινὰς καὶ μεθ' Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον. ἔγραψε δὲ καὶ Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις ιδ' εἰς ἔπη, θ', Ἰωνικὰ ἐν πενταμέτρῳ (ἔστι δὲ τὰ περὶ Κόδρον καὶ Νηλέα καὶ τὰς²⁵ Ἰωνικὰς ἀποικίας) εἰς ἔπη, ζ.

N. ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ.

Παρθένιος Χῖος, ἐποποιός, υἱὸς Θεστόρος, ὃς ἐπεκαλεῖτο Χάος, Ὀμήρου δ' ἦν ἀπόγονος. ἐποίησεν εἰς Θεστόρα τὸν ἑαυτοῦ πατέρα. [οὗτος ἔγραψε καὶ περὶ μεταμορφώσεων.]

ΝΑ. ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΚΑΜΕΙΡΑΙΟΥ.

Πείσανδρος Πείσωνος καὶ Ἀρισταίχμας, Καμειραῖος³⁰

214. Δοῦρις] cf. Hulleman Durid. fr. p. 156 sq. || Δοῦρις — ὁ δὲ Πανύασις om. Eudocia. || 15. δὲ om. B*V. || Ἡρόδοτον Wesselingius diss. Herod. p. 9, Ἡρόδοτος v: ὁμοίως καὶ Νυμφόδοτος (vel Ἡρόδοτος), Θούριον δὲ Tzschirnerus p. 11. || 16. ἐξάδελφος] εἰς³ δὲ V. || 17. Ἡρόδοτος δὲ m. || Αὔξου] ἐξῶλου V. || τινὲς — Περσικῶν om. V. || 18. Ροιώ] Ἀρνώ Suid. s. v. Ἡρόδοτος. || Πανυάσιδος] Πολυάρχου Heysius p. 15. || 20. πολλῶ — ἦν om. Eudocia. || καὶ γὰρ ἦν AB, γέγονε γὰρ cett. || 21. ἀνηρέθη δὲ] πανύασις δὲ ἀνηρέθη V, ἀνηρέθη Eudocia. || 22. ἀλικαρνασσοῦ *V. || τέταται A. || 23. κατὰ — Ἀντίμαχον om. V. || καὶ post τινὰς om. Eudocia. || 24. ἔγραψεν Ἡρακλειάδα καὶ ἰωνικὰ καὶ τὰ περὶ κόδρον καὶ νηλέα V, qui post ἔπη ζ' addit: ὁ δὲ πανύασις οὗτος γέγονε κατὰ τὴν οἴῳ Ὀλυμπιάδα, κατὰ δὲ τινὰς πολλῶν πρεσβύτερος· γέγονε γὰρ ἐπὶ τῶν περσικῶν. || ιδ' δ' BE. || εἰς] ὡς Eudocia. || 25. κόδρον καὶ νηλέα A et ex parte V, κόδρον καὶ νηλέως cett. || τῆς Ἰωνικῆς Heysius l. 1. p. 13. || L. cf. Eudoc. p. 357. || 29. οὗτος — μεταμορφώσεων, nisi quod μεταμορφώσεως, ex A add. Kusterus, suspecta Fabricio bibl. gr. 3. p. 309 uncis inclusit Bernhady tanquam ex v. Νέστορ huc pertracta. cf. Meinekii Anal. Alex. p. 270. || LI. cf. Eudoc. p. 357.

ἀπὸ Ῥόδου· Κάμειρος γὰρ ἦν πόλις Ῥόδου. καὶ τινες μὲν
 αὐτὸν Εὐμόλπου τοῦ ποιητοῦ σύγχρονον καὶ ἐρώμενον ἱστο-
 ροῦσι, τινὲς δὲ καὶ Ἡσιόδου πρεσβύτερον, οἱ δὲ κατὰ τὴν λγ'
 Ὀλυμπιάδα τάττουσιν. ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφὴν Διόκλειαν. ποιή-
 235 ματα δ' αὐτοῦ Ἡράκλεια ἐν βιβλίοις β'. ἔστι δὲ τὰ Ἡρα-
 κλέους ἔργα· ἐνθα πρῶτος Ἡρακλεῖ ῥόπαλον περιτέθεικεν.
 τὰ δ' ἄλλα τῶν ποιημάτων νόθα αὐτοῦ δοξάζεται, γενόμενα
 ὑπὸ τ' ἄλλων καὶ Ἀριστέως τοῦ ποιητοῦ.

NB. ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΛΑΡΑΝΔΕΩΣ.

Πείσανδρος Νέστορος τοῦ ποιητοῦ υἱός, Λαρανδεὺς ἦ
 40 Λυκάνιος, γεγονώς ἐπ' Ἀλεξάνδρου βασιλέως τοῦ Μαμαίας
 παιδός, ἐποποιὸς καὶ αὐτός. ἔγραψεν ἱστορίαν ποικίλην δι'
 ἐπῶν, ἣν ἐπιγράφει Ἡραϊκῶν θεογαμιῶν, ἐν βιβλίοις ε',
 καὶ ἄλλα καταλογάδην.

NI. ΠΕΡΣΟΥ.

Πέρσης Ἀσκραῖος, ἐποποιός, ἀδελφὸς Ἡσιόδου τοῦ
 45 ποιητοῦ.

NA. ΠΙΓΡΗΤΟΣ.

Πίγρης Κάρ ἀπὸ Ἀλικαρνασσοῦ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας
 τῆς ἐν τοῖς πολέμοις διαφανοῦς, Μανσώλου γυναικός· ὃς τῇ
 Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἔλεγεῖον, οὕτω γράψας·

231. Κάμειρος — Ῥόδου om. E. || πόλις] τ πολί V (τῶν πολιτῶν legit Gro-
 novius). || καὶ τινες — ἐνθα om. A, καὶ τινες — Διόκλειαν om. Eudocia, quae
 pergit φέρεται αὐτοῦ ποιήματα. || 33. δὲ καὶ] δὲ V. || Ἡσιόδῳ B. || 35. τὰ] τὰ τοῦ
 Eudocia. || 36. πρῶτος] οὗτος πρῶτος A, qui om. τὰ δ' ἄλλα sqq., ut et Eudocia. ||
 37. νόθα αὐτοῦ *Vm, αὐτοῦ νόθα cett. || 38. Ἀριστέως] Aristeam significari
 censet Bernhardt. || LII. cf. Eudoc. p. 358. || 39. νέστωρος A. || Λαρανδεὺς ἦ
 om. A. || 40. λυκάνιος ABVE, λυκάνειος m, Λυκάιος Eudocia, Λυκαόνιος Gais-
 fordus: ἐκ Λυκίας pro ἦ A. Kusterus. || 41. ἐποποιός sqq. om. A. || ἱστορίαν om.
 V. || 42. Ἡραϊκῶν Eudocia et Zosim. hist. 5, 29. p. 461 Reitt. || 42. ε'] ε' Pariss.
 duo Kusteri et B. || LIII. 44. ἐποποιός] γεωπόνος Ruhnkenius ep. crit. 1. p. 80.
 quem nec sequi licet nec refutare. Bernhardt. || LIV. cf. Eudoc. p. 358. ||
 46. πίγρης AV. || ἀλικαρνασοῦ A*V. || 48. ἔλεγειαν A.

μήνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,

Μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.

250

ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην καὶ
Βατραχομουμαχίαν.

NE. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

Πτολεμαῖος Κυθήριος, ἐποποιός. οὗτος ἔγραψε περὶ
ψαλακένθης. ἐν τούτῳ δέ φησιν ὅτι βοτάνη ἐστὶ θανμα-
στήν τινα δύναμιν ἔχουσα.

55

NF. ΠΙΑΝΟΥ.

Ῥιανός, ὁ καὶ Κρής, ὃν Βηναῖος (Βήνη δὲ πόλις Κρή-
της)· τινὲς δὲ Κεραίτην, ἄλλοι δ' Ἰθώμης τῆς Μεσσήνης
αὐτὸν ἰστόρησαν. οὗτος δ' ἦν τῆς παλαιστρας πρότερον
φύλαξ καὶ δοῦλος, ὕστερον δὲ παιδευθεὶς ἐγένετο γραμματι-
κός, σύγχρονος Ἐρατοσθένους. ἔγραψεν ἐξάμετρα ποιή- 60
ματα, Ἡρακλείαδα ἐν βιβλίοις δ'.

NZ. ΣΙΒΥΛΛΩΝ.

Σίβυλλα Δελφίς, ἣν καὶ Ἀρτεμιν προσηγόρευσαν. γέγονε
δ' αὕτη πρὸ τῶν Τρωικῶν καὶ ἔγραψε χρησμούς δι' ἐπῶν. —
Σίβυλλα Ἀπόλλωνος καὶ Λαμίας, κατὰ δέ τινας Ἀριστο-
κράτους καὶ Ὑδάλης, ὡς δ' ἄλλοι Κριναγόρου, ὡς δ' Ἐρ- 65

249. Ἀχιλῆος] οὐλομένην add. ABm. || 50. γὰρ σὺ Eudocia. || 51. μαργα-
ρίτην BVE. || LV. cf. Eudoc. p. 359. || 53. οὗτος sqq. referenda esse ad Ptole-
maeum grammaticum ex Phot. bibl. 190. p. 150 A. collegit Meinek. fr. com.
gr. 3. p. 219. || 54. ψαλακένθης ἐπικῶς, ἐν οἷς φησιν ὅτι βοτάνη ἐστὶ θαν-
μαστήν δύναμιν ἔχουσα Eudocia. || LVI. cf. Eudoc. p. 371. tractat Meinek.
Anal. Alex. p. 171 sqq. || 56. Ῥιανός Κρής, γραμματικός ἐκ Βήνης, πόλις δὲ
αὕτη Κρήτης Eudocia. || καὶ] post hoc voc. Rhiani cognomen quodpiam interci-
disse monet Bernhardy. || Βήνη] βῆνος A. || 57. Ἰθώμης A, εἰθάκης H, Ἰθάκης
cell. || Μεσσήνης] μέσης G. || 58. οὗτος — Ἐρατοσθένους] γέγονε δὲ σύγχρονος
Ἐρατοσθένους Eudocia. || 59. δι' om. *V. || 60. ἐξάμετρα Meinek. l. 1. p. 175,
ἐξαμέτρῳ Toup. in Suid. 2. p. 135, ἐμμέτρως ABVEGH, ἔμμετρα cell. ||
61. δ'] ἰδ' ex Etym. M. p. 153, 4 Vossius d. hist. gr. 1, 17. p. 150. Bernhardy
haec a studiosis hominibus ascripta videntur. || LVII. cf. Eudoc. p. 383, Schol.
Plat. Phaedr. p. 315, Crameri Anecd. Paris. 1. p. 332 sq. || 64. λαμίας BVE,
λαμίας cell. || 65. ὑδάλης ABE, ὑδῶλης cell.

μίππος Θεοδώρου, Ἐρυθραία παρὰ τὸ τεχθῆναι ἐν χωρίῳ
 τῶν Ἐρυθρῶν, ὃ προσηγορεύετο Βάτοι, νῦν δ' αὐτὸ τὸ
 χωρίον πολισθὲν προσαγορεύεται Ἐρυθραί. τινὲς δ' αὐτὴν
 Σικελὴν, ἄλλοι Σαρδιανήν, ἄλλοι Γεργιθίαν, ἄλλοι δὲ Ῥοδίαν,
 270 ἄλλοι δὲ Αἰβυσσαν, ἄλλοι Λευκανήν, ἄλλοι Σαμίαν ἐδόξασαν.
 γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις τῆς Τρωικῆς ἀλώσεως μετὰ υπγ' ἔτη
 καὶ συνετάξατο βιβλία ταῦτα· περὶ παλμῶν, μέλη, χρησμούς.
 λέγεται δὲ καὶ τρίγωνον εἶδος λύρας αὐτὴν πρώτην εὑρεῖν. —
 Σίβυλλα Ἑλισσα ἔγραψε μαντείας καὶ χρησμούς δι' ἐπῶν. —
 75 Σίβυλλα Κολοφωνία, ἣτις ἐκλήθη καὶ Λάμπουσα, ἀπόγονος
 Κάλχαντος. καὶ αὕτη μαντείας καὶ χρησμούς δι' ἐπῶν καὶ
 ἄλλα. — Σίβυλλα Θετταλή, ἡ κληθεῖσα καὶ Μαντώ, ἀπό-
 γονος Τειρεσίου. — Σίβυλλα Φρυγία, ἡ κληθεῖσα ὑπὸ τινων
 Σάρυσις, ὑπὸ δὲ τινων Κασσάνδρα, ἄλλων δὲ Ταραξάνδρα.
 80 καὶ αὕτη χρησμούς. — Σίβυλλα Κυμαία καὶ Σίβυλλα Θε-
 σπρωτίς. ὁμοίως χρησμούς. — Σίβυλλα Χαλδαία, ἡ καὶ
 πρὸς τινων Ἑβραία ὀνομαζομένη, ἡ καὶ Περσίς, ἡ κυρία
 ὀνόματι καλουμένη Σαμβήθη, ἐκ τοῦ γένους τοῦ μακαριω-
 τάτου Νῶε, ἡ τὰ κατ' Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα λεγομένη
 85 προειρηκέναι, ἧς μνημονεύει Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλέξανδρου βίον
 ἱστορήσας, ἡ περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ μυρία προθεσπίσασα
 καὶ τῆς αὐτοῦ παρουσίας. ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ συνάδουσιν
 αὐτῇ, πλὴν ὅτι ταύτης εἰσὶ βιβλία καὶ περὶ παντὸς ἔθνους
 καὶ χώρας περιέχοντα. ὅτι δ' οἱ στίχοι αὐτῆς ἀτελεῖς εὑρί-
 90 σκονται καὶ ἄμετροι, οὐ τῆς προφητιδὸς ἐστὶν ἡ αἰτία, ἀλλὰ
 τῶν ταχυγράφων οὐ συμφθασάντων τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου ἢ καὶ
 ἀπαιδεύτων γενομένων καὶ ἀπείρων γραμματικῆς. ἅμα γὰρ

267. βάτοι A, Βάττοι v. || 68. προσαγορεύονται AV. || 69. Σαρδιανήν
 Eudocia et ex Ael. var. hist. 12, 35 et Schol. Arist. Av. 962 Kusterus, σαρδίνην
 E, σαρδόνην B, γὰρ δάνην V, Σαρδάνην v. || γεργιθίαν ABVE, γεργηθίαν
 cett. || 70. ἔδοξαν E. || 71. μετὰ τὴν Τρωικὴν ἀλῶσιν Kusterus, et sic Eudocia. ||
 73. τρίγονος A, τριγόνᾳ E. || αἰῶδος m. || πρῶτον A. || 74. Ἑλισσα] Ἑλισσα
 Eudocia, Αἰβυσσα Hemsterhusius. || 75. καὶ post ἐκλήθη add. A. || 78. Φρυγία ex
 libris Pariss. revocavit Kusterus. ἡ φρυγία E. || 79. σάρυσις AV, Σάρβις v. ||
 κασσάνδρα ABE, κασάνδρα cett. || ταραξάνδα A. || 82. ἐβραία V. || 83. γένους
 τοῦ om. BE. || 84. ἡ — προειρηκέναι V, ἡ περὶ τῶν (sed περὶ τῶν om. A.) κατὰ
 ἀλέξανδρον τὸν μακεδόνα λεγομένων προειρηκνῖα cett. || 89. εὑρίσκονται καὶ
 ἄμετροι A, καὶ ἄμετροι εὑρίσκονται cett. || 92. γινόμενων V. || γραμματικῶν A.

τῇ ἐπιπνοίᾳ ἐπέπαιτο ἡ τῶν λεχθέντων μνήμη. καὶ διὰ τοῦτο εὐρίσκονται καὶ οἱ στίχοι ἀτελεῖς καὶ ἡ διάνοια σκάζουσα· εἴτε καὶ κατ' οἰκονομίαν θεοῦ τοῦτο γέγονεν, ὥς μὴ γινώσκοντο ὑπὸ 293 τῶν πολλῶν καὶ ἀναξίων οἱ χρησμοὶ αὐτῆς. ὅτι ὁ πατὴρ Σιβύλλης τῆς Χαλδαίας Βηρωσσὸς ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς Ἐρμάνθη. — Ὅτι Σίβυλλαι γεγόνασιν ἐν διαφόροις τόποις καὶ χρόνοις τὸν ἀριθμὸν δέκα. πρώτη οὖν ἡ Χαλδαία, ἡ καὶ Περσίς, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Σαμβήθη. δευτέρα ἡ Λίβυσσα. 300 τρίτη ἡ Δελφίς, ἡ ἐν Δελφοῖς τεχθεῖσα. τετάρτη ἡ Ἰταλική, ἡ ἐν Κιμμερίᾳ τῆς Ἰταλίας. πέμπτη ἡ Ἐρυνθραία, ἡ περὶ τοῦ Τρωικοῦ προειρηκυῖα πολέμου. ἕκτη Σαμία, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Φυτώ, περὶ ἧς ἔγραψεν Ἐρατοσθένης. ἑβδόμη Κυμαία, ἡ καὶ Ἀμάλθεια ἢ Ἡροφίλη. ὀγδόη Ἑλλη- 5 σποντία, τεχθεῖσα ἐν κόμῃ Μαρμισσῶ περὶ τὴν πολίχνην Γεργίτιον, αἰ τῆς ἐνορίας ποτὲ Τρωάδος ἐτύγχανον, ἐν καιροῖς Σόλωνος καὶ Κύρου. ἐνάτη Φρυγία. δεκάτη ἡ Τιγουρτία, ὀνόματι Ἀβουναία. φασὶ δ' ὥς ἡ Κυμαία θ' βιβλία χρησμῶν ἰδίων προσεκόμισε Ταρκυνίῳ Πρίσκῳ, τῷ 10 τηνικαῦτα βασιλεύοντι τῶν Ῥωμαίων, καὶ τούτου μὴ προσηκαμένου ἔκαυσε βιβλία β'.

ΝΗ. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ ΤΟΥ ΚΑΡΥΣΤΙΟΥ.

Σιμωνίδης Καρύστιος ἡ Ἐρετριεύς, ἐποποιός. τὴν εἰς

293. ἐπιπνοία F. || 94. καὶ ante οἱ et post εἴτε, item 96. τῶν add. AV. || 96. αὐτῆς ABVE, cett. αὐτῆς, εἴτε δὴ καὶ ὁ μακρὸς χρόνος, ὥς καὶ ἄλλων πολλῶν, αἴτιος τούτου ὑπῆρξεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ ἀσάφεια τῶν ὑπὸ τῆς προφήτιδος εἰρημένων καὶ τὸ πλεονάκεις ὥσως ἀντιγραφῆναι τὰ βιβλία οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ σύγχυσιν τῆς τε διανοίας καὶ τῶν μέτρων ἐμπεποιήσαν. || ὅτι — Ἐρμάνθη huc transposui, leguntur v post ἐπὶ v. 263. || 300. ἡ ante Λίβυσσα om. V, ante Δελφίς A et saepe in seqq. || 1. Δελφοῖς] δοῖς A. || 2. Κιμμερία] ἐρημία Schol. Plat. || περὶ V, πρὸ v. || 4. Ἐρατοσθένης] cf. Bernhardt Eratosth. p. 86. || 5. Ἀμάλθεια Schol. Plat., ἀμαλία AV, Ἀμαλία v. || ἡ AV, καὶ v. || Ἡροφίλη Paus. 10, 12, Ἐρωφίλη et infra Ἐρωφίλη Schol. Plat., Ἐρωφίλη Anecd., Ἐρωφίλη v. || 6. Μαρμισσῶ Schol. Plat., ubi Μαρπησσῶ Baierus. cf. Steph. Byz. s. v. Μάρμαρον. || 7. Γεργίτιον A, γεργίτιον BVE, γεργίτιον cett., Γεργετιῶνα Schol. Plat. || αἶ — ἐτύγχανον] ὑπὸ τὴν ἐνορίαν δὲ αὐτὴ τῆς Τροίας ἐτύγχανεν Schol. Plat. || 8. ἐνάτη A, ἐννάτη cett. || 9. τιγουρτία ABV, Τιγούρτη Anecd., τιβουρτία cett. || ἀβουναία ABVE Anecd., ἀλβουναία cett. || 10. ἰδίων om. A. || προσεκόμισε AV. || 11. τῶν om. V. || LVIII. et LIX. cf. Eudoc. p. 383.

Ἀντίδα σύνοδον τῶν Ἀχαιῶν, τριμέτρων βιβλία β', περὶ Ἰφι
315 γενείας α'.

ΝΘ. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ ΤΟΥ ΜΑΓΝΗΤΟΣ.

Σιμωνίδης Μάγνης, Σιπύλου, ἐποποιός, γέγονεν ἐπ' Ἀν-
τιόχου τοῦ μεγάλου κληθέντος καὶ γέγραφε τὰς Ἀντιόχου
τοῦ μεγάλου πράξεις καὶ τὴν πρὸς Γαλάτας μάχην, ὅτε μετὰ
τῶν ἐλεφάντων τὴν ἵππον αὐτῶν ἔφθειρεν.

Ξ. ΣΩΤΗΡΙΧΟΥ.

20 Σωτήριχος Ὀασίτης, ἐποποιός, γεγωνὸς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ.
ἐγκώμιον εἰς Διοκλητιανόν, Βασσαρικὰ ἦτοι Διουσιακὰ
βιβλία δ', τὰ κατὰ Πάνθειαν τὴν Βαβυλωνίαν, τὰ κατ'
Ἀριάδνην, βίον Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως, Πύθωνα ἢ Ἀλε-
ξανδριακόν (ἔστι δ' ἱστορία Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνης, ὅτε
25 Θήβας παρέλαβε), καὶ ἄλλα.

ΞΑ. ΤΙΜΑΧΙΔΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ.

Τιμαχίδας Ῥόδιος. οὗτος δείπνων ἀναγραφὰς πεποιήται
ἐν βιβλίοις ἰα' δι' ἐπῶν, καὶ Νουμήμιος ὀψαρτυτικῶν, καὶ
Ματρείας ὁ Πιταναῖος, καὶ Ἠγήμων ὁ Θάσιος ὁ ἐπικληθεὶς
Φακῇ, καὶ Ἀρτεμίδωρος ὁ ψευδαριστογράφος ὁ ὀψαρτυτι-
30 κὰς λέξεις συναγαγών, καὶ Φιλόξενος ὁ Λευκαδίου, ἀφ' οὗ
καὶ Φιλοξένειοι πλακοῦντες.

ΞΒ. ΤΡΙΒΩΝΙΑΝΟΥ.

Τριβωνιανὸς Σιδίτης, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων,
ἀνὴρ πολυμαθής. ἔγραψεν ἐπικῶς ὑπόμνημα εἰς τὸν Πτολε-

316. Σιπύλου] ἀπὸ Σιπύλου Meinek. Anal. Alex. p. 401. || γέγονεν] γέγραπεν A, qui om. κληθέντος — μεγάλου. || 17. τοῦ μεγάλου et τὴν om. V. || 19. αὐτῶν] αὐτοῦ v. || ἔφθειρε ABE, ἔφθειραν v. scilicet hic non Magnus fuit Antiochus, sed primus eiusdem nominis, Soter. correxerat iam Cuperus Obs. 4, 11. || LX. cf. Eudoc. p. 384. || 20. Ὀασίτης Gyr. d. poet. hist. dial. 4. atque alii, ὀασίτης A, ὁ ὀασίτης cett. || 24. ἱστορία ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνης A, ἀλεξάνδρου τ. μ. ἱστορία cett. || LXI. excerpta haec sunt ex Athen. I. p. 5. A, ὀψαρτυκῶν V, ὀψαρτυτικόν A. || 28. ματρείας BE, ματρεῖος (adiecto ε supra ο) A, μαστρεῖας cett., Μάτρων Schweighaeuserus in Athenaeo. || 29. ψευδαριστογράφος V. || 30. λευκαδίου ABV, κλανδίου cett. || LXII. 32. σιδίτης AV.

μαίον κανόνα, συμφωνίαν τοῦ κοσμικοῦ καὶ ἁρμονιακοῦ δια-
 θέματος, εἰς τὸν πολεύοντα καὶ διέποντα, εἰς τοὺς τῶν πλα- 335
 νωμένων οἴκους καὶ διὸ ἐκάστω οἴκος ὁ δεῖνα, εἰς τοὺς καὶ
 πόδας τοὺς μετρικοὺς καὶ τοὺς κή τοὺς ῥυθμικοὺς, μετά-
 φρασιν τοῦ Ὀμηρικοῦ τῶν νεῶν καταλόγου, διάλογον Μακε-
 δόνιον ἢ περὶ εὐδαιμονίας, καὶ βίον Θεοδότου φιλοσόφου ἐν
 βιβλίοις γ', ὑπακτικὸν καταλογάδην, εἰς Ἰουστινιανὸν αὐτο- 40
 κράτορα, βασιλικὸν εἰς τὸν αὐτόν, περὶ μηνῶν ἐναλλαγῆς
 ἐπικῶς.

ΞΓ. ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ.

Τρυφιδώρως Αἰγύπτιος, γραμματικὸς καὶ ποιητὴς ἐπῶν,
 ἔγραψε Μαραθωνιάκᾳ, Ἰλίου ἄλωσην, τὰ κατ' Ἱπποδάμειαν,
 Ὀδύσσειαν λειπογράμματος (ἔστι δὲ ποίημα τῶν Ὀδυσσέως 45
 καμάτων καὶ ὅσα μυθολογοῦσι περὶ αὐτοῦ), καὶ ἄλλα. —
 Τρυφιδώρως διάφορα ἔγραψε δι' ἐπῶν, παράφρασιν τῶν
 Ὀμήρου παραβολῶν, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

ΞΔ. ΧΡΙΣΤΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΚΟΠΤΙΤΟΥ.

Χριστόδωρως Πανίσκου, ἀπὸ Κοπτοῦ πόλεως τῆς Αἰγύπ-
 του, ἐποποιός, ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως 50
 χρόνων. ἔγραψεν Ἰσαυρικὰ ἐν βιβλίοις ε' (ἔχει δὲ τὴν Ἰσαυ-
 ρίας ἄλωσην τὴν ὑπ' Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως γενομένην),
 πάτρια Κωνσταντινουπόλεως ἐπικῶς βιβλία ιβ', πάτρια Θεσ-
 σαλονίκης ἐπικῶς βιβλία κέ', πάτρια Νάκλης (ἔστι δὲ πόλις
 περὶ Ἡλιούπολιν, ἐν ᾗ τὰ καλούμενα Ἀφακα), πάτρια Μιλή- 55
 του τῆς Ἰωνίας, πάτρια Τράλλεων, πάτρια Ἀφροδισιάδος,
 ἔκφρασιν τῶν ἐν τῷ Ζευξίπῳ ἀγαλμάτων, καὶ ἄλλα πολλὰ.

ΞΕ. ΧΡΙΣΤΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΘΗΒΑΙΟΥ.

Χριστόδωρως Θηβαῖος, Ἰλλούστριος. ἔγραψεν ἱξευτικά

334. ἁρμονικοῦ BE. || 35. πολεύοντα, uti correxit Hemsterhusius, AV, πο-
 λιτεύοντα cell. || 37. κή τοὺς add. ABVE. || 40. ὑπακτικὸν V. || LXIII. 44. Ἰλίου]
 ἰουλίου V. || 48. περιβολῶν V. || LXIV. cf. Eudoc. p. 436. || 53. πάτρια — πολλὰ]
 ἐπιγράμμάτων βιβλία γ', ἐπιστολῶν δ', ἔκφρασιν τῶν ἐν τῷ Ζευξίπῳ ἀγαλ-
 μάτων, πάτρια τῆς Κωνσταντινουπόλεως cell. eodem ordine Eudocia. || 54. ἐπι-
 κῶς add. ABE. || 55. ἄφακα AE, ἄλφακα cell. || 57. ἐν τῷ γυμνασίῳ τοῦ Ζευξίπ-
 του Kusterus. || LXV. cf. Eudoc. p. 437.

δι' ἐπῶν καὶ θαύματα τῶν ἀγίων ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ
360 Λαμριανῶ.

ΞΦ. ΧΟΙΡΙΔΟΥ.

Χοιρίλος Σάμιος· τινὲς δ' Ἰασέα, ἄλλοι δ' Ἀλικαρνα-
σέα ἱστοροῦσι, γενέσθαι δὲ κατὰ Πανύασιν τοῖς χρόνοις,
ἐπὶ δὲ τῶν Περσικῶν ὀλυμπιάδι οὐ νεανίσκον ἤδη εἶναι,
δοῦλόν τε Σάμιον τινὸς αὐτὸν γενέσθαι, εὖειδῇ πάνυ τὴν
65 ὥραν, φυγεῖν τ' ἐκ Σάμου καὶ Ἡροδότῃ τῷ ἱστορικῷ παρε-
δρεύσαντα λόγων ἐρασθῆναι (οὐ τινες αὐτὸν καὶ παιδικὰ γε-
γονέναι φασίν), ἐπιθέσθαι δὲ ποιητικῇ καὶ τελευτῆσαι ἐν
Μακεδονίᾳ παρ' Ἀρχελάῳ τῷ τότε αὐτῆς βασιλεῖ. ἔγραψε δὲ
ταῦτα· τὴν Ἀθηναίων νίκην κατὰ Ξέρξου· ἐφ' οὗ ποιήματος
70 κατὰ στίχον στατήρα χρυσοῦν ἔλαβε καὶ σὺν τοῖς Ὀμήρου
ἀναγινώσκεσθαι ἐψηφίσθη· Λαμιακά, καὶ ἄλλα τινὰ ποιή-
ματα αὐτοῦ φέρεται.

ΞΖ. ΩΛΗΝΟΣ.

Ὡλήν Λυμαῖος ἢ Ὑπερβόρειος ἢ Λύκιος, ἐποποιός, μᾶλλον
δὲ Λύκιος ἀπὸ Ξάνθου, ὡς δηλοῖ Καλλίμαχος καὶ ὁ Πολύ-
75 στρωρ ἐν τοῖς περὶ Λυκίας.

ΞΗ. ΑἴΣΩΠΟΥ.

Αἴσωπος Σάμιος ἢ Σαρδιανός, Εὐγαίων δὲ Μεσημβριανὸν
εἶπεν, ἄλλοι Κοτυαέα Φρύγα. ἐγένετο δὲ λογοποιός, ὃ ἐστὶν
εὐρετὴς λόγων καὶ ἀποκριμάτων. διέτριψε δὲ παρὰ Κροίσῳ

359. ἀναργύρων] μαρτύρων Kusterus. || LXVI. cf. Eudoc. p. 437. tractat Naekius Choeril. p. 21 sqq. || 61. Χοιρίλλος Eudocia. || Ἰασέα] Ἰσεὺς Eudocia. hic alius est. || ἀλικαρνασέα EC. || 63. ἤδη et mox πάνυ om. C. || 65. παρεδρεύσαντι Em. || 66. τινες] τινος v. || 67. ποιητικὴν C. || 68. τῷ om. E. || αὐτοῦ C. || 69. τὴν — ἐψηφίσθη ducta sunt ex Hesych. Miles. p. 58 Or. || 70. χρυσοῖ C. || 71. καταγινώσκεσθαι B. || τινὰ om. C. || LXVII. 73. ὑπερβόρεως (?) AC. || 74. Καλλίμαχος] hymn. in Del. 305. || 75. ἐν om. E. || λυκίαν E. || LXVIII. 76. σαρδιανός A. || Εὐγαίων Meinek. Anal. Alex. p. 61, Εὐγαίων Cuperus Obs. 4. p. 56, Εὐγαίων v, quod tuetur Welckerus Mus. Rhen. 1839. p. 370, 12. || Μεσημβριανὸν Kusterus, μεσημβριανός libri, praeter unum Kusteri Paris., qui μαρμαριανόν. || 77. κοτιαία V, κοτιία BEm.

φιλούμενος, τοῖς χρόνοις πρὸ Πυθαγόρου· ὃς μεσοῦν ἐπὶ τῆς
 μ' ὀλυμπιάδος. ἔγραψε τὰ ἐν Δελφοῖς αὐτῷ συμβάντα ἐν 380
 βιβλίοις β'. μᾶλλον δὲ τινὲς φασὶ τὸν Αἰσωπον ἀποκρίματα
 γεγραφεῖναι μόνον· ἐν γὰρ Δελφοῖς ἀδίκως ἀπολέσθαι ὑπὲρ
 αὐτῶν κατακρημνισθέντα ἀπὸ τῶν Φαιδριάδων καλουμένων
 πετρῶν κατὰ τὴν νδ' ὀλυμπιάδα. οἰκέτην δὲ γενέσθαι Ξάν-
 θου τοῦ Λυδοῦ, ἄλλοι ἀνδρὸς τινος Σαμίου Ἰάδμονος, οὗτινος 85
 καὶ ἡ Ῥοδῶπις δούλη ἦν, ἣν ἑταίραν γενομένην, Θρᾷσαν τὸ
 γένος, Χάραξος ὁ ἀδελφὸς Σαπφοῦς ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἐξ
 αὐτῆς γεννᾷ.

ΞΘ. ΒΑΒΡΙΟΥ.

Βαβρίας ἢ Βάβριος. μύθους ἦτοι μυθιάμβους. εἰσὶ
 γὰρ διὰ χωλιάμβων ἐν βιβλίοις ι'. οὗτος ἐκ τῶν Αἰσωπειῶν 90
 μύθων μετέβαλεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιίας εἰς ἔμμετρα,
 ἥγουν τοὺς χωλιάμβους.

379. πρὸ] πρὸς Bernhardy, οὐ πολὺ πρὸ Schultzius Appar. ad
 annal. crit. rer. gr. p. 24. || ὃς μεσοῦν] sic libri, nisi quod μεσοῦν E, om. Pari-
 sinus Brequignii, trium litterarum lacunam post μεσοῦν habet m. ὥστε βιοῦν
 αὐτὸν Kusterus, ὃς μεσοῦσης omisso ἐπὶ et sublata post ὀλυμπιάδος distinctione
 Scaliger in Euseb. p. 93, γεγρονῶς μὲν οὖν Clinton fast. hell. 1. p. 213, testem
 aliquem latere, qui in eandem sententiam tradidisset, censuit Bernhardy. ||
 80. δελφικοῖς BE. || 83. αὐτῶν] ἀστῶν Jacobsius Animadv. in Eurip. p. 25. ||
 85. λοιδοῦ A. || 88. αὐτῆς] αὐτοῦ BVE. || LXIX. 90. χωλιάμβων B*V et pr. m.
 E, χολιάμβων V, χαριάμβων A, χοριάμβων m. || 91. μετήγαγεν E.

BIBΛION ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΒΙΟΙ ΛΥΡΙΚΩΝ.

Α. ΠΙΝΔΑΡΟΥ.

α. Ἐκ τοῦ Εὐσταθίου τῶν Πινδαρικῶν παρεκβολῶν
προλόγον.

— (25) Ἐπιμεμέληται ὑπὸ τῶν παλαιῶν καὶ εἰς γένους
ἀναγραφὴν ὁ Πίνδαρος τὴν κατὰ τε Πλούταρχον καὶ ἐτέ-
ρους, παρ' οἷς φέρεται ὅτι κόμη Θεβαίων οἱ Κυνοκέφαλοι.
ἐκ ταύτης οἱ τοῦ σοφοῦ τοῦδε γενέτορες, πατὴρ μὲν Παγών-
5 δας (ὀνοματικῶς τύπῳ Βοιωτίῳ κατὰ τὸ Ἐπαμεινώνδας,
Κρεώνδας), κατὰ δὲ τινὰς Δαΐφραντον ἢ Σκοπελίνου αὐλητοῦ
καὶ Μυρτοῦς. ὃς δὲ Σκοπελῖνος τὴν αὐλητικὴν διδάξας τὸν
παῖδα, ἐπεὶ φασιν εἶδεν αὐτὸν μείζονος ἕξως φύντα ἤπερ
ὑπ' αὐτῷ τελειωθῆναι, παρέδωκεν εἰς μάθησιν μελοποιῶ, τῷ
10 περιεχομένῳ Λάσῳ τῷ Ἑρμιονεῖ, παρ' ᾧ ἐπαιδεύθη τὴν λυ-
ρικὴν. ἔνιοι δὲ τὸν αὐτὸν ἔφασαν δυωνυμίας λόγῳ Σκοπε-
λῖνον καὶ Δαΐφραντον λέγεσθαι, ἄλλοι δὲ πατέρα Πινδάρου
εἶτε πατρῶον τὸν Σκοπελῖνον εἶπον γενέσθαι. εἰσὶ δ' οἱ καὶ
οὐ Μυρτώ, ἀλλὰ Κλειδίην ἢ κατὰ συναίρεσιν Κλειδίην
15 μητέρα τῷ Πινδάρῳ ἀναγράφουσι, γενομένῳ ἐπὶ ἄρχοντος
Ἀβίωνος κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου, ᾧ καὶ συγγεγνήται

I. 1. 3. οἱ Κυνοκέφαλοι] antiquis constanter appellatur αἱ Κυνοσκε-
φαλαί. || 6. κατὰ — Μυρτοῦς] in his alicubi ἦν excidisse suspicatus est Tafel-
lius. || 12. πατέρας] πάτρων Schneidewinus praef. ad Pind. p. LXXII. ||
16. Ἀβίωνος] ᾧ Βίωνος (i. e. ἐπωνύμιον B., quod inauditum est, nec ipsi auctori
valde placuit) sive potius simpliciter Βίωνος Tafellius. vid. ad vit. III. extr.

ὀμιλήσας καὶ ἀπονάμενός τι καὶ τῆς ἐκείνου μεγαλοφωνίας.
τέθνηκε δὲ, ὅτε τὰ Περσικὰ ἤκμαζε, κατὰ τὴν πς' Ὀλυμπιάδα,
ζήσας ἔτη ξς', κατὰ δ' ἐπίους π'. ἔσχε δὲ φασὶ θυγατέρας
δύο, Πρωτομάχην καὶ Εὐμητιν, καὶ υἱὸν δὲ Δαΐφραντον, 20
γῆμας Μεγάκλειαν· ὧν δὴ θυγατέρων μέμνηται καὶ ἐπί-
γραμμα παλαιὸν ἐκεῖνο·

ἦ μάλα Πρωτομάχη τε καὶ Εὐμητις λιγύφωνοι

ἔκλανσαν, πινυταὶ Πινδαρίου θύγατρες,

Ἀργόθεν ἦμος ἵκοντο, κομιζοῦσ' ἐνδοθι κρωσσοῦ

25

λείψαν' ἀπὸ ξείνης ἀθρόα πυρκαϊῆς.

ἐν ᾧ δὴ ἐπιγράμματι οὐ δηλουμένου τοῦ πῶς ἐν Ἀργεὶ θανὼν
ὁ Πίνδαρος εἶτα εἰς τὴν πατρίδα ἐκεῖθεν ἐκομίσθη, ὅμως
ἔστιν ὑπονοῆσαι, ὅτι ἀπελθὼν εἰς τινὰ Πελοποννήσιον ἀγῶνα
καὶ θανὼν κατ' αὐτὸ τὸ Ἀργος ἀπεδόθη ἐκεῖθεν τῇ πατρίδι 30
νεκρός. τῷ δὲ ῥηθέντι υἱῷ Δαΐφραντῳ καὶ διαφηφορικὸν
ἄσμα γράψαι λέγεται ὁ πατήρ, ὃς φασὶ καὶ Σιμωνίδου
ἤκουσε, νεώτερος μὲν ἐκείνου ὢν, πρεσβύτερος δὲ Βακχυλί-
δου. (26) εἰπεῖν δὲ τοῦτο καὶ ἄλλως κατὰ τοὺς παλαιούς,
ἐπέβαλε Πίνδαρος τοῖς χρόνοις Σιμωνίδου ἢ νεώτερος πρεσ- 35
βυτέρου. τῶν αὐτῶν γοῦν μέμνηται ἀμφοτέροι προάξων.
ἀλλὰ καὶ παρ' Ἰέρωνι τῷ Συρακουσίων τυράννῳ ἄμφω
ἐγένοντο, ἀποδημήσαντες δηλαδὴ καθ' ἑτέρους καὶ αὐτοὶ
σοφοὺς εἰς τὴν Σικελίαν. καὶ μὴν πρὸς τὸ ἰστορηθὲν τοῦτο
διαφέρεσθαι δοκεῖ τὸ περιφερόμενον· λέγεται γὰρ ὅτι Πίν- 40
δαρος ἐρωτηθεὶς, διὰ τί Σιμωνίδης μὲν πρὸς τοὺς τυράννους
ἀπεδήμησεν εἰς Σικελίαν, αὐτὸς δ' οὐκ ἐθέλει, ἔφη, διότι
βούλομαι ἐμαυτῷ ζῆν, οὐκ ἄλλῳ. (27) ἄδεται δὲ καὶ ὡς

18. Περσικὰ] hoc si sanum, totum illud ὅτε — ἤκμαζε transponi malim post Ἀρίωνος. sed Thomas quoque eadem eodem ordine habet. || 20. δαΐφραντον B. || 23. cf. vit. II. extr. et Anthol. Pal. t. 3. p. XCIX. || 24. Πινδαρίου θύγατρες dedi ex emendatione Ungerii Theb. parad. 1. p. 123 (cf. Schneidewin. Ephem. Gott. 1843. p. 1788), qui et Πινδάρια scribi posse monuit (et sic dedit Schneidewinus praef. ad. Pind. p. XCIV): πινδάρου θυγατέρες hic et vit. II. libri: Πινδαρον αἱ θύγατρες Schneiderus, priore versu σε pro τε et hic Πινδαρε θυγατέρες Meinekius delect. poet. anthol. p. 239, Πινδάρου ἔκλανσαν θυγατέρες πινυταὶ cum Gerardo Boeckhio atque alii. || 25. κομιζοῦσ'] dualem restituit Boeckhio, κομιζοῦσ' libri. || 30. θῆ ἐκεῖθεν in ras. habet B. || τῇ add. Hermannus. || 43. ἄδεται] malim λέγεται.

εὐσεβὴς ἦν, τιμῶν Πᾶνα καὶ Ῥεᾶν καὶ Ἀπόλλωνα, καὶ ὅτι
 45 κατὰ τὴν τοῦ Ξέρξου διάβασιν ἠκμαζε τὴν ἡλικίαν. διὰ δὲ
 τὸ Θεοφιλὲς δόξαι καὶ τιμῆς πολλὴν περιουσίαν ἔσχεν ἐν
 Ἑλλήσιν. Ἀπόλλων γοῦν οὕτω φασὶν αὐτὸν ἐφιλεῖ, ὥς καὶ
 μερίδα λαμβάνειν ἐκ τῶν θυομένων ἐκείνῳ, καὶ τὸν ἱερέα δὲ
 50 ἢ καὶ ἄλλως „Πίνδαρος ἔτω ἐπὶ τὸ δεῖπνον τοῦ Θεοῦ.“ κατὰ
 δ' ἄλλους ἐν Δελφοῖς κλείειν ὁ νεωκόρος μέλλων τὸν νεὼν
 κηρύσσει καθ' ἡμέραν „Πίνδαρος ὁ μουσοποιὸς παρίτω πρὸς
 τὸ δεῖπνον τῷ Θεῷ.“ καὶ γὰρ ἐν τῇ τῶν Πυθίων ἐορτῇ
 ἐγεγνήθη, ὥς δηλοῖ καὶ αὐτὸς εἰπὼν, πενταετηρὶς ἐορτὰ
 55 βουπομπός, ἐν ἣ πρώτος ἐβάσθην ἀγαπατὸς ἐν σπαρ-
 γάνοις, ὃ ἐστὶν ἐλέχθην, ὥς ἀπὸ τοῦ βάζω, ἢ καὶ ἄλλως
 εὐάσθην, εὐφημήθην, ὥς ἀπὸ τοῦ εὐάζω. λέγεται δὲ καὶ
 ὅτι ὁ Πᾶν μεταξὺ Κιθαιρώνος καὶ Ἑλικῶνος ὤφθη ἄδων
 παιῶνα Πινδάρου. διὸ καὶ αὐτὸς ᾄσμα ἐποίησεν, ἐν ᾧ χάριν
 60 αὐτῷ τῆς τιμῆς ἀνθομολογεῖται, οὗ ἀρχή, ὦ Πᾶν, [Πᾶν,]
 Ἀρκαδίας μεδέων καὶ σεμνῶν ἀδύτων φύλαξ. τῇ
 ἱστορίᾳ δὲ ταύτῃ μαρτυρεῖ καὶ ἐπίγραμμα παλαιὸν ἐκεῖνο.
 νεβρείων ὀπόσον σάλπιγξ ὑπερίαχεν αὐλῶν,
 τόσον ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σεῖο χέλυσ.
 65 οὐδὲ μάτην ἀπαλοῖς περὶ χεῖλεσιν ἔσμός ἐκεῖνος
 ἔπλασε κηρόδετον, Πίνδαρε, σεῖο μέλι.
 μάρτυς ὁ Μαινάλιος κερόεις Θεὸς ὕμνον ἀείσας
 τὸν σεῖο καὶ νομίων λησάμενος δονάκων.
 λέγεται δὲ καὶ ὥς Δημήτηρ ὄναρ ποτ' αὐτῷ ἐπιφανεῖσα
 70 ἐμέμψατο, εἰ μόνην Θεῶν αὐτὴν οὐχ ὕμνησεν. ὁ δὲ καὶ εἰς
 αὐτὴν ἐποίησεν, ἀρξάμενος οὕτω, πότνια Θεσμοφόρε, καὶ
 βωμὸν δ' ἀμφοῖν πρὸ τῆς οἰκίας ἰδρύσατο. Χαμαιλέων δὲ

55. rectius vit. II. εὐνάσθην et ὑπὸ σπαργάνοις, sed ἐνι ἐσσε potuisse
 pro ἐν suspicatus est Schneidewinus. cf. Boeckh. frgm. 205, Bergkii poet.
 lyr. gr. p. 272. fr. 170. || 60. vid. Boeckh. Parthen. fr. 63, qui alterum Πᾶν
 delevit ex Schol. Pyth. 3, 77. cf. Bergkii fr. 62. || 63. Antipatri sub nomine
 exstat in Anthol. Planud. 2. p. 718 Jac. || 65. ἀπαλοῖς Brunekius, ἀπαλὸς libri. ||
 περὶ — ἐκεῖνος] ξουθὸς περὶ χεῖλεσιν ἔσμός Planudes. || 69. Δημήτηρ] Proser-
 pinam appellat Paus. 9. 23, 2. || 71. πότνια] hymn. fr. 12. cf. vit. II. ||
 72. Χαμαιλέον] cf. Athen. 13. p. 573 C.

φασι καὶ Ἰστρος ἱστοροῦσιν, ὡς περὶ Ἑλικῶνα θηρῶντος
αὐτοῦ καὶ καμάτῳ κατενεχθέντος εἰς ὕπνον μέλισσα τῷ
στόματι προσκαθίσασα κηρία ἐνέθετο· οἱ δ' ὄναρ φασὶν 75
ιδεῖν αὐτόν, ὡς μέλιτος καὶ κηροῦ πλήρες αὐτῷ γεγόναι τὸ
στόμα. καὶ οὕτως οἰωνισάμενος ἔπειτα εἰς ποιητικὴν ἐτράπη,
καθηγησαμένων αὐτῷ τοῦ μαθεῖν ἢ τοῦ Ἀάσου, ὡς εἴρηται,
ἢ τοῦ Ἀθηναίου Ἀγαθοκλέους ἢ Ἀπολλοδώρου, ὃν φασι καὶ
προϊστάμενον κυκλίων χορῶν καὶ ἀποδημοῦντα πιστεῦσαι 80
τὴν διδασκαλίαν Πινδάρῳ παιδί ὄντι, τὸν δ' εὖ τὸ πιστευθὲν
διακοσμήσαντα περιβοηθῆναι. τινὲς δέ γε, ὡς κατωτέρω
ῥηθήσεται, τὸ σημεῖον τῆς μελίσεως παιδί νεωτάτῳ ἔτι ὄντι
Πινδάρῳ ἐπιγενέσθαι ἱστοροῦσιν. ὅτι δ' ἐν παλαιῷ ἐπι-
γράμματι κεῖται γοργῶς μνῆμα τοῦ μελισσείου τοῦδε κηρίου, 85
δεδηλωται ἄνωτέρω. (28) ἐχθρὰ δέ φασι φρονούντων ἀλλή-
λοις Ἀθηναίων καὶ Θηβαίων, ἐπεὶ ἔγραψέ που, ὦ ται
λιπαραὶ καὶ μεγαλοπόλιες Ἀθῆναι, κατὰ δέ τινες ἐπεὶ
ἔρρισμα Ἑλλάδος ἔφη τὰς Ἀθήνας, ἐξημίωσαν αὐτὸν
Θηβαῖοι, αὖ δραγμαῖς, ἃς ἐξέτισαν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀθηναῖοι ὡς 90
φιλαττικοῦ. λέγεται δέ καὶ ὡς Λάκωνες ἐμπρήσαντές ποτε
Θήβας κατὰ μάχην, ἧς ἦρχε Πανσανίας ὁ σφῶν βασιλεὺς,
ἀπέσχοντο μόνης τῆς οἰκίας τοῦ ποιητοῦ ἰδόντες ἐπιγεγραμ-
μένον τὸ „Πινδάρου τοῦ μουσοποιοῦ τὴν στέγην μὴ καίετε.“
τοῦτο δέ φασι καὶ Ἀλέξανδρος μετὰ ταῦτα πεποίηκε· καὶ 95
αὐτὸς γὰρ ἐμπρήσας Θήβας ἐφύλαξε τὴν οἰκίαν, ἣ καὶ εἰς
πρυτανεῖον ὕστερον ἀπετελέσθη. (29) φέρεται δέ λόγος καὶ
θεωροῦς ποτε ἀπίοντας εἰς Ἀμμωνος αἰτῆσαι Πινδάρῳ οἶα
φίλῳ τὸ ἐν ἀνθρώποις ἄριστον, καὶ θανεῖν αὐτὸν ἐν ἐκείνῳ
τῷ ἐνιαυτῷ. τοῦτο δέ πάντως καὶ θανάτου ἐστὶ σέμνωμα 100
ὡς κολοῦντος τὴν ἐν κακοῖς μακροτέραν βιοτήν· ὃ δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν κτισάντων τὸν Πυθοῖ ναὸν ἱστόρηται, οἱ τὸ ἔργον

73. Ἰστρος] adde fragmentis Istri apud Siebelin et Muellerum. || θηρῶντος] φερειῶντος Ungerus l. l. p. 190. de re cf. Paus. 9. 23, 2. || 81. πιστωθὲν v. || 87. διθυρ. fr. 46. αἶ τε λιπαραὶ καὶ ἰστέφανοι καὶ αἰοῖμοι, Ἑλλάδος ἔρρισμα, κλειναὶ Ἀθῆναι. sed ὃ ται coll. Arist. Eq. v. 1334 tuetur Schneidewinus, qui et μεγαλοπόλιες Ἀθῆναι monet Eustathium admiscuisse ex Pyth. 2. init. cf. Bergkii fr. 47, et de re Isocr. d. permut. §. 166. Aesch. Epist. 4. Paus. 1. 8, 4. || 97. φέρεται] cf. Plut. consol. p. 108 sq.

συντετελεκότες θαύματος ἄξιον ὃν καὶ ἀγαθὸν μέγα ἑαυτοῖς
 θεόθεν αἰτησάμενοι, εἴτα ἔωθεν οὐκέτ' ἦσαν ὡς θανάτῳ
 105 ἀπεληλυθότες. καὶ Κλέοβις δὲ καὶ Βίτων ὅμοια τῆς ὑπὲρ
 ἀγαθοῦ εὐχῆς ἀπώναντο, ἡνίκα ἐκείνοι τὴν μητέρα ἐπὶ
 ἀμάξης ἐλκύσαντες διὰ μέσης ἀγορᾶς ἐς νενομισμένην δημο-
 τελῇ θυσίαν (οἱ γὰρ ἱεροὶ βόες οὐ παρῆσαν) ἔτυχον μὲν εὐχῆς
 μητρόθεν ὡς ἐπὶ κρείττοσιν, αὐτοὶ δὲ προυκαλέσαντο θάνα-
 10 τον, ὃς αὐτίκα ἐκείνων ἐλάβετο. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὕτω παρ-
 ερρίφθω οὐδ' αὐτὰ εἰς κενόν.

(30) Τοῦ δὲ κατὰ Πίνδαρον γένους οὕτω πεζολογικῶς
 προενηνεγμένου φέρεται εἰς αὐτὸν καὶ δι' ἐπῶν παλαιῶν
 ταῦτα, οἷς ἐμφέρονται καὶ τινὰ ἐπέκεινα τῶν προειρημένων.

- 15 Πίνδαρον ὑπαγόρην Καδυηίδος οὐδεὶ Θήβης
 Κλειδίῃ ἐννηθεῖσα μενεπτολέμῳ Δαῖφάντῳ
 γείνατο, ναιετάουσα Κυνὸς κεφαλῆς παρὰ χώρῳ,
 οὐκ οἶον, ἅμα τῷ καὶ Ἐρίτιμον εἰδότα θήρης,
 εἰδότα πυγμαχίης τε παλαιμοσύνης τ' ἀλεγεινῆς.
 20 τὸν μὲν ὅτε κνώσσοντα ποτὶ χθόνα κάτθετο μήτηρ
 εἰσέτι παιδὸν ἔοντα, μέλισσά τις ὡς ἐπὶ σίμβλῳ
 χεῖλεσι νηπιάχοισι τιθαιβώσσουσα ποτᾶτο.
 τῷ δὲ λιγυρθόγγων ἐπέων μελέων θ' ὑποθήμων
 ἔπλετο διὰ Κόρινθα, θεμελίῃ δ' ὥπασε μύθων
 25 τὸ πρῶτον· μετὰ τὴν δ' Ἀγαθοκλέος ἔμμορεν αὐδῆς,
 ὃς ῥά τε οἱ κατέδειξεν ὁδὸν καὶ μέτρον ἀοιδῆς.
 εὐτε δ' Ἀλεξάνδροιο Φιλιπιάδω μενοινῇ

115—145. habent etiam libri R^{acd} GM. || Πίνδαρον Heynius, et sic B et
 cod. Matrit. 112. ap. Iriart. p. 446, πίνδαρος cett. || ὑπαγόρην R^{acd} GM. ||
 16. Κλειδίῃ Heynius, sed cf. v. 14 atque alia nomina, velut Κλειδικός, Κλει-
 δημος, Κλεισθένης. || δαῖφάντῃ R^{acd} GM. || 17. κεφαλῇ R^{acd} GM. || παρὰ BG,
 περὶ cett. || 18. οἶον B, οἶον δ' M, οἶον γ' cett. || ἐρίτιμον B, ἐρεῖτιμον cett.: ἅμα
 τῷ Ἐρίτιμόν τ' Heynius, ἅμα τῷ καὶ Ἐρωτίον (sc. Ἐρωτίων est apud Suidam)
 Boeckhius, non nescius Ἐρωτίων' poscere analogiam, ἅμα τῷ γε καὶ Ἐρίτιμον
 Hermannus, ἅμα τῷ καὶ Ἐρετίμονα Schneidewinus, malim ἅμα τῷ καὶ Ἐρωτίον
 (cf. C. J. Gr. no. 405). || θήρης — ἀλεγεινῆς] θήρην εἰδότα πυγμαχίην τε
 παλαιμοσύνην τ' ἀλεγεινῆς libri, praeterquam quod θήρης et πυγμαχίῳ G et
 in B genitivos eadem manus superscripsit. || 21. ἥ δ' ἔτι Boeckhii libri quat-
 tuor (?). || παιδίον ὄντα R^{acd} GM. || 25. τοπρῶτον Boeckhius. || 26. ὃς ῥά τε οἱ
 Hermannus, ὃς ῥά οἱ B, ὅστε ῥά οἱ cett. || κατέλεξεν libri. || 27. μενοινῇ R^a M,
 μενοινῆς cett.

Καδμείων ἀφίκοντο Μακηδόνες ἄστυα πέρσαι,
Πινδαρέων μεγάρων οὐχ ἤψατο θεσπιδάες πῦρ.
ἀλλὰ τὸ μὲν μετόπισθεν. ἔτι ζῶντι δ' αἰοιδῷ 130

Φοῖβος ἀναξ ἐκέλευσε πολυχρύσου παρὰ Πυθιοῦς
ἦα καὶ μέθυ λαρόν ἀεὶ Θήβηνδε κομίζειν.
καὶ μέλος, ὡς ἐνέπουσιν, ἐν οὔρεσιν ἤνκερος Πάν
Πινδάρου αἰὲν ἄειδε καὶ οὐκ ἐμέγηρεν αἰείδων.
ἦμος δ' ἐν Μαραθῶνι καὶ ἐν Σαλαμῖνι παρέσταν 35

αἰναρέται Πέρσαι μετὰ Δάτιδος ἀγριοφώνου,
τῆμος ἔτι ζώεσκεν, ὅτ' Αἰσχύλος ἦν ἐν Ἀθήναις.
τῷ Τιμοξείνῃ παρελέξατο, διὰ γυναικῶν,
ἣ τέκεν Εὐμητιν μεγαλήτορα καὶ Δαΐφραντον,
Πρωτομάχην δ' ἐπὶ τοῖσιν. ἐμελψε δὲ κῦδος ἀγώνων 40
τῶν πισύρων, μακάρων παιήονας, ἐν δέ τε θρήνους,
καὶ μέλος ὀρχηθμοῦ, θεῶν τ' ἐρικυδέας ὕμνους,
ἣδὲ μελιφθόγγων μελεδήματα παρθενικάων.
τοῖος ἐὼν καὶ τόσσα παθὼν καὶ τόσσα τελέσσας
κάτθανεν, ὀδῶκοντα τελειομένων ἐνιαυτῶν. 45

(31) Οὕτω δὲ καὶ τούτων ἡσμένων εἰς τὸ τοῦ ποιητοῦ γένος
οὐκ ἀγλαφύρως, οἱ παλαιοὶ ἔξω τῶν ἐν τῇ Πινδαρικῇ βίβλῳ
κειμένων γνωμικῶν ἀποφθεγμάτων προσιστοροῦσι καὶ τάδε.
Πίνδαρος ἐρωτηθεὶς, τί πρόνοος ὀξύτερον, εἶπε „διαβολή.“
Δελφόσε δ' ἐρωτηθεὶς, τί πάρεστι θύσων, „παιᾶνα“ εἶπε, 50
μονονουχὶ λέγων ἐκ τῶν ἐλλογίμων ἀνδρῶν θυσίαν εἶναι
λόγους τῷ κρείττονι. πρὸς δ' συλλαλεῖ καὶ ὁ γράψας ὡς
ἄκαπνα θύουσιν αἰοιδοί. πρὸς δὲ τὸν ἐρωτήσαντα, διὰ τί
οὐ τῷ εὖ πράττοντι τὴν θυγατέρα δίδωσιν, οὐ μόνον εὖ
πράττοντος ἔφη δεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ πράξαντος. τῷ δὲ πυθο- 55

130. δ' om. R^dG. || 32. μέθυ BR^{ac}M (qui pro ἦα ex glossemate σιτία),
μέλι cett. cf. Apoll. Rhod. 1, 659. || 33. ἐννέπουσιν Boeckhii libri quattuor. ||
38. τῷ Boeckhiius, τῷ δὲ B, τῷδε aut τῷ δὴ cett. || 41. παίονας R^{cd}, M in ras. ||
ἐν δέ τε θρήνους Schneidewinus, ἐν δ' ἐλεγείους Tafelius, ἀναδεγμένους B,
ἐνδε.... M, ἐνδεδεγμένους cett. || 42. ὀρχηθμοῖσι R^{acd}GM. || 44. παθὼν B,
παρῶν cett., πορῶν Heynius. || 48. apophthegmata eadem separatim scripta
habet R^a, nisi quod 50. post παιᾶνα omissis reliquis usque ad αἰοιδοί ponit id
quod erat supra v. 41. ἐρωτηθεὶς — ἄλλω. || 55. πράξαντος B, πράξαντος εὖ
Tafelius, πράξοντος εὖ R^a.

μένω, διὰ τί μέλη γράφων ἔδειν οὐκ ἐπίσταται, „καὶ γὰρ οἱ ναυπηγοὶ“ ἔφη „πηδάλια ποιοῦντες κυβερνᾶν οὐκ οἶδασιν.“ τοῦτο δὲ πως παρέοικε πρὸς τὸ ἐρωτηθῆναι μὲν τινα σοφιστήν, διὰ τί δημηγορεῖν ἄλλους πρὸς ὅχλον διδάσκων αὐτοὺς 160 οὐ δύναται οὕτω ποιεῖν, ἐκεῖνον δ' εὐστόχως εἰπεῖν ὡς „καὶ ἡ ἀκόνη ὀξύνουσα εἰς τομὴν τὰ σιδήρια ὅμως αὐτὴ τέμνειν οὐ δύναται.“ (32) ὅτι δ' οὐ δεξιὸς ἦν αὐτὸς ἔδειν ὁ Πίνδαρος, ἀλλ' ὑποβολέα οἶον εἶχεν ἕτερον τοῦ τοιοῦτου ἔργου, δηλώσει ἐν οἷς μνήσεται τις Αἰνείου χοροστάτου· ὃν καὶ 65 δοκεῖ φιλεῖν οἷα ἐπικοσμοῦντα οἰκεία τέχνη τοὺς Πινδαρικούς ᾠδὰς ὡς κορυφαῖον χοροῦ ἄριστον. (33) εἰ δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς Πίνδαρος ἔφη, τοὺς φιλοσοφοῦντας ἀτελεῖ σοφίας δρέπειν καρπὸν, ἀλλὰ τοῦτό γ' εἰς ψόγον ἂν ἐμπίπτει, ὅποῖος καὶ τῷ κωμικῷ προστέτριπται, ὅς που τοὺς φιλοσόφους διὰ 70 τὸ ἀπράγμονας εἶναι σκώπτει ὡς ἀργούς. (34) ποιήματα δὲ πολλὰ γράφαι Πίνδαρος λέγεται, ὧν καὶ φέρονται οὐκ ὀλίγα, οὐ μὴν τὰ πάντα ὑπερμνηματισμένα. εἰσὶ δὲ παιᾶνες, διθύραμβοι, προσόδια, παρθένια, τὰ καὶ αὐτὰ μνημονευθέντα πρὸ βραχέων, ὑπορχήματα, ἐγκώμια, θρηνοὶ καὶ ἐπινίκιοι 75 κατὰ τὴν ἱστορίαν ὥσει, δ, οὗς καὶ ἐπινίκους τετρασυλλάβως φασίν, οἱ καὶ περιάγονται μάλιστα διὰ τὸ ἀνθρωπικώτεροι εἶναι καὶ ὀλιγόμυθοι καὶ μηδὲ πᾶν ἔχειν ἀσαφῶς κατὰ γὰρ τὰ ἄλλα. εἰ δὲ καὶ ὕμνοι λέγονται οἱ αὐτοί, ἀλλ' αὐτὸ παρὰ χρήσεως εἰδὸς ἐστι, καθ' ἣν καὶ τὸ ὑμνεῖσθαι ἀντιφρα- 80 στικῶς που ἐπὶ ψόγου ἐτέθη, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ὑμνεῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίους πολυρρόθοις.

β. Βίος Πινδάρου.

Πίνδαρος ὁ ποιητὴς Θεβαῖος ἦν ἐκ Κυνοκεφάλων (κώμη δ' ἐστὶ Θεβαϊκή), υἱὸς Δαΐφραντον, κατὰ δ' ἐντίους Παγώνδα.

157. ποιοῦντες] κατασκευάζοντες R^a. || 58. σοφιστήν] cf. Isocratis vit. II. p. 838 E. || 67. τοὺς — καρπὸν] frgm. inc. 228. breviter tanquam sextum apophthegma refert R^a sic: τοὺς φυσιολογοῦντας ἔφη ἀτελεῖ σοφίας δρέπειν καρπὸν. cf. Stob. floril. 80, 4. Plat. Rep. 5. p. 457 B. || 69. τῷ κωμικῷ] Arist. Nub. v. 334. || 81. Aesch. Sept. v. 7, ubi ὕμνοῖθ'.

2. 1. κυνοκεφάλων R^a, Κυνοσκεφαλῶν Boeckhius.

ἔνιοι δὲ Σκοπελίνου αὐτὸν γενεαλογοῦσι, τινὲς δὲ τὸν Σκοπελῖνον πατρῶν αὐτοῦ γενέσθαι καὶ αὐλητὴν ὄντα τὴν τέχνην διδάξαι αὐτόν.*** ὑπὸ πολλοῦ καμάτου εἰς ὕπνον 5 κατενεχθῆναι, κοιμωμένον δ' αὐτοῦ μέλισσαν τῷ στόματι προσκαθίσασαν κηρία ποιῆσαι. οἱ δὲ φασιν ὅτι ὄναρ εἶδεν ὡς μέλιτος καὶ κηροῦ πλήρες εἶναι αὐτοῦ τὸ στόμα· καὶ ἐπὶ ποιητικὴν ἐτράπη. διδάσκαλον δ' αὐτοῦ Ἀθήνησιν οἱ μὲν Ἀγαθοκλέα, οἱ δ' Ἀπολλόδωρον λέγουσιν, ὃν καὶ προϊστά- 10 μενον κυκλίων χορῶν ἀποδημοῦντα πιστεῦσαι τὴν διδασκαλίαν τῷ Πινδάρῳ παιδὶ ὄντι, τὸν δ' εὖ διακοσμήσαντα διαβόητον γενέσθαι. ἔρρισμα δὲ τῆς Ἑλλάδος εἰπὼν Ἀθήνας ἐξημιώθη ὑπὸ Θηβαίων, α δραχμαῖς, ἃς ἐξέτισαν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀθηναῖοι. ἦν δ' οὐ μόνον εὐφύης ποιητής, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωπος θεοφι- 15 λής. ὁ γοῦν Πᾶν ὁ θεὸς ὥφθη μεταξὺ τοῦ Κιθαριῶνος καὶ τοῦ Ἑλικῶνος ἔδων παιᾶνα Πινδάρου· διὸ καὶ ἔσμα ἐποίησεν εἰς τὸν θεόν, ἐν ᾧ χάριν ὁμολογεῖ τῆς τιμῆς αὐτῷ, οὗ ἡ ἀρχή, Πᾶν, Πᾶν, Ἀρκαδίας μεδέων καὶ σεμνῶν ἀδύτων φύλαξ. ἀλλὰ καὶ ἡ Δημήτηρ ὄναρ ἐπιστάσα αὐτῷ 20 ἐμέμψατο, ὅτι μόνην τῶν θεῶν οὐχ ὕμνησεν· ὁ δ' εἰς αὐτὴν ἐποίησε ποίημα, οὗ ἡ ἀρχή, πότνια Θεσμοφόρε χρυσανίου. ἀλλὰ καὶ βωμὸν ἀμφοτέρων τῶν θεῶν πρὸ τῆς οἰκίας τῆς ιδίας ἰδρύσατο. Πανσανίου δὲ τοῦ Λακεδαιμονίων βασιλέως ἐμπιπρῶντος τὰς Θήβας ἐπέγραψέ τις τῇ οἰκίᾳ „Πιν- 25 δάρου τοῦ μουσοποιοῦ τὴν στέγην μὴ καίετε,“ καὶ οὕτω μόνῃ ἀπόρρητος ἔμεινεν· καὶ ἔστι τὸ νῦν ἐν Θήβαις πρυτανεῖον. ἀλλὰ καὶ ἐν Δελφοῖς ὁ προφήτης μέλλων κλείειν τὸν νεὼν κηρύσσει καθ' ἡμέραν „Πίνδαρος ὁ μουσοποιοὺς παρίτω πρὸς τὸ δεῖπνον τῷ θεῷ.“ καὶ γὰρ ἐν τῇ τῶν Πυ- 30 θίων ἑορτῇ ἐγεννήθη, ὡς αὐτὸς φησι, πενταετηρὶς ἑορτὰ

4. πατέρων R^a, πατρῶν Schneiderus. || 5. ante ὑπὸ apparet nonnulla excidisse, velut συνέβη δὲ ποτε αὐτὸν αὐτὸν λέγουσι δὲ ποτε θηρῶντα αὐτόν. cf. vit. I. v. 73. || 8. εἶναι] malim εἶη. || 9. διδασκάλου R^a. || 11. ἀποδημοῦντα dedi ex vit. I. v. 80, ἀποδραμοῦντα v. || 14. χιλίας δραχμαῖς, ut et vit. I. v. 90, Boeckhiius, χιλίας δραχμάς R^a. || 18. ἡ om. Schneiderus. || 19. Πᾶν — φύλαξ] vid. I. v. 60. || 22. χρυσανίου Boeckhiius hymn. frgm. 12 (cf. Paus. 9. 23, 2 et Bergkii fr. 12), χρυσάννιον v. || 29. νεὼν R^a. || 31. πενταετηρὶς — σπαργάνοις] vid. I. v. 54. || ἑορτᾶς R^a.

βουπομπός, ἐν ᾧ πρῶτος εὐνάσθην ἀγαπατὸς ὑπὸ
 σπαργάνοις. λέγεται δὲ θεωροῖς ἀπιοῦσιν εἰς Ἀμμωνος
 αἰτῆσαι Πινδάρῳ τὸ ἐν ἀνθρώποις ἄριστον καὶ ἀποθανεῖν
 35 ἐν ἐκείνῳ τῷ ἐνιαυτῷ. ἐπέβαλε δὲ τοῖς χρόνοις Σιμωνίδου
 ἢ νεώτερος πρεσβύτερου. τῶν γοῦν αὐτῶν μέμνηται ἀμφο-
 τέροι πράξεων· καὶ γὰρ Σιμωνίδης τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυ-
 μαχίαν γέγραφε, καὶ Πίνδαρος μέμνηται τῆς Ξέρξου βασι-
 λείας. ἀλλὰ καὶ ἀμφοτέροι παρ' Ἰέρωνι τῷ Συρακουσίῳ
 40 τυράννῳ γεγέννηται. γήμας δὲ Μεγάκλειαν τὴν Λυσιθέου
 καὶ Καλλίνης ἔσχεν υἱὸν Δαΐφραντον, ᾧ καὶ δαφνηφορικὸν
 ἔσμα ἔγραψε, καὶ θυγατέρας δύο, Πρωτομάχην καὶ Εὐμητιν.
 γέγραφε δὲ βιβλία ιζ', ὕμνους, παιᾶνας, διθυράμβων β',
 προσοδίων β'. φέρεται δὲ καὶ παρθενίων β', καὶ γ', ὃ ἐπι-
 45 γράφεται κεχωρισμένων παρθενίων· ὑπορχημάτων β', ἐγκώ-
 μια, θρήνους, ἐπινίκων δ'. φέρεται δ' ἐπίγραμμα ἐπὶ τῇ
 τελευτῇ αὐτοῦ τόδε·

ἦ μάλα Πρωτομάχη τε καὶ Εὐμητις λιγύφρονι
 ἔκλαυσαν, πινυταὶ Πινδαρίου θύγατρες,
 50 Ἀργόθεν ἦμος ἔκοντο κομιζοῦσ' ἔνδοθι κρῶσσοῦ
 λείψαν' ἀπὸ ξείνης ἀθρόα πυρκαϊῆς.

γ'. Πινδάρου γένος διορθωθὲν παρὰ τοῦ σοφωτάτου
 κυροῦ Θωμᾶ τοῦ Μαρίστρου.

Πίνδαρος τὸ μὲν γένος Θηβαῖος, υἱὸς Δαΐφραντου κατὰ
 τοὺς ἀληθεστέρους, οἱ δὲ Σκοπελίνου φασίν, οἱ δὲ λέγουσι
 τὸν αὐτὸν Δαΐφραντον καὶ Σκοπελῖνον, οἱ δὲ Παγώνδα καὶ

33. θεωροῖς ἀπιοῦσιν] immo θεωροὺς ἀπιόντας (cf. I. v. 98), nisi verbum
 excidit. || 34. πινδάρῳ R^a, Πίνδαρος Boeckhiius. || 36. πρεσβύτερου, ut
 vit. I. v. 35, Schneiderus, πρεσβύτερῳ v, quod ferri posset, si Σιμωνίδης
 scriberetur. || 38. μέμνηται R^a. || Ξέρξου res postulat, Κάδμου v, Δαρείου
 Schneiderus, Καμβύσου Boeckhiius fr. 195. cf. Bergkii 248. || 39. Συρακουσίῳ
 Schneiderus. || 41. διόφραντον R^a. || 43. καιθυράμβων R^a. || 44. φέρεται — γ']
 παρθενίων β', φέρεται δὲ καὶ γ' Boeckhiius prooem. frgm. Pind. p. 555, sed cf.
 Schneidewinus ad Eust. p. 25, 1. || ἐπιγράφει R^a. || 48. λιγύφρονι R^a. || 49. vid.
 ad I. v. 24. || 50. κομιζοῦσ' R^a.

3. Inscr. διορθώθη δὲ παρὰ τοῦ σοφωτάτου μαρίστρου R^cM. || 2. τοῖς]
 τοῦ A. || 3. παγωνίδα R^cM, Παγωνίδου v: οἱ δὲ τὸν αὐτὸν παγωμίδου A.

Μυρτοῦς, ἀπὸ κόμης Κνυοσκεφαλῶν. ἡ δὲ Μυρτῶ ἐγαμήθη Σκοπελίνῳ τῷ αὐλητῇ, ὃς τὴν αὐλητικὴν διδάσκων τὸν Πίν-⁵δαρον, ἐπεὶ εἶδε μείζονος ἕξως ὄντα, παρέδωκε Λάσῳ τῷ Ἑρμιονεῖ μελοποιῷ, παρ' ᾧ τὴν λυρικὴν ἐπαιδεύθη. γέγονε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου καὶ συγγεγένηται αὐτῷ, καὶ τέθνηκεν ὅτε καὶ τὰ Περσικὰ ἤκμαζεν. ἔσχε δὲ θυγατέρας δύο, Εὐμητὶν καὶ Προτομάχην. κατόκει δὲ τὰς Θήβας¹⁰ πλησίον τοῦ ἱεροῦ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν Γῆας τὴν οἰκίαν ἔχων. ἐτίμα δὲ τὴν θεὸν σφόδρα, ὧν εὐσεβέστατος, καὶ τὸν Πᾶνα καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, εἰς ὃν καὶ πλεῖστα γέγραπεν. νεώτερος δ' ἦν Σιμωνίδου, πρεσβύτερος δὲ Βακχυλίδου. κατὰ δὲ τὴν Ἑξέρου κατάβασιν ἤκμαζε τὴν ἡλικίαν. ἐτιμήθη¹⁵ δὲ σφόδρα ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος οὕτω φιλεῖσθαι, ὥς καὶ μερίδα τῶν προσφερομένων τῷ θεῷ λαμβάνειν καὶ τὸν ἱερέα βοᾶν ἐν ταῖς θυσίαις Πίνδαρον ἐπὶ τὸ δεῖπνον τοῦ θεοῦ. λόγος καὶ τὸν Πᾶνα ὀρχήσασθαι ποτε τὸν αὐτοῦ παιᾶνα καὶ χαίρειν ἄδοντα τοῦτον²⁰ αἰεὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν. φασὶ δὲ καὶ ὅτι ποτὲ Λακεδαιμόνιοι Βοιωτοὺς ἐμπρήσαντες καὶ Θήβας ἀπέσχοντο μόνης τῆς οἰκίας αὐτοῦ, θεασάμενοι ἐπιγεγραμμένον τόνδε τὸν στίχον· „Πινδάρου τοῦ μουσοποιῦ τὰν στέγαν μὴ καίετε.“ ὅπερ καὶ Ἀλέξανδρον μετὰ ταῦτά φασι πεποιηκέναι· καὶ γὰρ οὗτος²⁵ ἐμπρήσας τὰς Θήβας μόνης τῆς ἐκείνου οἰκίας ἐφείσατο. ἐχθρῶς δὲ διακειμένων τῶν Ἀθηναίων πρὸς τοὺς Θηβαίους, ἐπεὶ εἶπεν ἐν τοῖς ποιήμασιν „ὦ ταλαίπωροι Θῆβαι“ καὶ „μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι,“ ἐξημίωσαν αὐτὸν χρήμασιν οἱ Θηβαῖοι, ἅπερ ὑπὲρ ἐκείνου ἔτισαν Ἀθηναῖοι. γέγραπται δ' ³⁰

4. κόμης A. || κνυοσκεφαλῆς καλουμένης R^cM, κνυὸς κεφαλῆς καλουμένης A. || ἐκοιμήθη G. || 5. αὐλητήκην A. || 6. παραδίδωκε A. || 8. καὶ τέθνηκεν deleri voluit Boeckhius, sed vid. I. v. 18. || 10. Εὐμητὶν correxi, Πολύμητὶν v: πολυμήτην καὶ προτομάχην A. || 11. τῶν θεῶν τῆς μητρὸς A. || 15. τὴν om. A. || κατάβασιν] διάβασιν vit. I. v. 45. || ἤκμασε τῇ ἡλικίᾳ A. || 17. ὥς om. A. || 20. τοῦτον — ὄρεσιν] περὶ τοῦ πέλοπος R^aG. || 23. καὶ post θεασάμενοι add. A. || 24. καὶ καὶ τὸν A. || 25. γὰρ] γὰρ καὶ A. || 27. ἐχθρῶδως M. || 28. τοῖς αὐτοῦ ποιήμασιν μεγαλοπόλιες R^a: ἄλλως αἰσχίνης ἐν ἐπιστολῇ Ἐπὶ δοκῇ σοι (cf. Aesch. Ep. 4) mg. G: ὦ ταλαίπωροι Θῆβαι susp. Boeckhio fr. 210. || 29. μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι] vid. I. v. 88: ἄθῆναι A. || 30. ἔτισαν] ἔδωκεν A.

αὐτῶν ἱς βιβλία, ὧν δ' ἡ λεγομένη περίοδος, Ὀλυμπιονίκαι, Πυθιονίκαι, Νεμεονίκαι, Ἰσθμιονίκαι. ἔστι δὲ τὰ Ὀλύμπια ἀγὼν εἰς τὸν Δία, τὰ Πύθια ἀγὼν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, τὰ Νέμεια ἀγὼν καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Δία, τὰ δ' Ἰσθμια
 35 ἀγὼν εἰς τὸν Ποσειδῶνα. τὰ δ' ἐπαθλα τούτων ἐλαία, δάφνη, σέλιον ξηρόν τε καὶ χλωρόν. ἀλλὰ περὶ μέντοι τῶν ἄλλων οὐ χρειά νῦν ἐστὶ λέγειν, καὶ τὰ ἐπιβάλλοντα τούτοις ὕστερον ἐροῦμεν· νῦν δὲ περὶ τῆς θέσεως τῶν Ὀλυμπίων λεκτέον. τινὲς μὲν οὖν ταῦτα εἰς τὰ περὶ Οἰνομάου καὶ
 40 Πέλοπος ἀναφέρουσιν, ἄλλοι δὲ φασιν ὡς οὕτως αἰσχρὰν οὔσαν τὴν θέσιν οὐκ ἂν διεφύλαξαν, ἄλλοι δ' Ἡρακλεῖ ἀνατιθέασιν, ὃ καὶ Πίνδαρος λέγει ἐνδοξότερον κοσμῶν τὸν ἀγῶνα. ἐπεὶ γὰρ τὴν Ἀυγείου κόπρον ἐκάθηρε καὶ τῶν ἐπηγγελμένων οὐκ ἔτυχε, συναγαγὼν πολλὴν στρατὸν τὸν τε
 45 Ἀυγείαν φονεύει καὶ τὴν Ἥλιν παρεστήσατο, καὶ πολλὰ λάφυρα συναγαγὼν ἀγῶνα τίθησι τοῖς μετ' αὐτοῦ πολεμήσασιν, ὅθεν καὶ τὸ ἔθος διέμεινεν. ἀλλ' οὐδ' αὕτη ἔμεινεν ἂν ἡ θέσις, ἐπεὶ τῆς συμβάσεως αὐτοῖς δυσχερείας ὑπόμνησις ἦν· ἀλλ' Ἰφίτος τις καὶ Εὐρύλοχος τοὺς Κιρραίους κατα-
 50 πολεμήσαντες (οὔτοι δ' ἦσαν οἱ τὴν παράλιον τῆς Φωκίδος ἡγσταὶ κατέχοντες) καὶ πολλὰ λάφυρα συναγαγόντες, ὃ μὲν Ἰφίτος τὰ Ὀλύμπια συνεστήσατο, ὃ δ' Εὐρύλοχος τὰ Πύθια,

31. ὀλυμπιονίκας, πυθιονίκας, νεμεονίκας, ἰσθμιονίκας G, τάδε, τὰ ὀλύμπια φημι, τὰ πύθια, τὰ νέμεια καὶ τὰ ἰσθμια M: ἰσθμιονίκαι, νεμεονίκαι R^{ed}. || 32. ἔστι — χλωρόν om. A, qui mox habet titulum: περὶ θέσεως τῶν ὀλυμπίων. || 36. μέντοι R^eMA, μὲν cett. || 37. τῶν] τῆς τῶν (?) A. || οὐ — λέγειν om. R^dG. || καὶ — ἐροῦμεν add. R^dG. || 38. ὀλυμπιονίκων R^dG. || 39. τινὲς — συνέβη excerpta sunt ex Eustathio c. 35. || οὖν ταῦτα add. G et partim R^{ed}, ταῦτα solum A, qui et om. περὶ et χρόνον add. post ἀναφέρουσι. || 40. ἄλλοι δὲ — Ἡρακλεῖ R^dG, ἕτεροι δὲ Ἡρακλεῖ cett. || 42. Πίνδαρος] Ol. 11, 25. || ἐνδοξότερον Eustathius et R^eM, ἐνδοξοτέροις ex cett. Boeckhius. || κοσμῶν Eustathius et R^dG, ποιῶν cett. || 45. παρεστήσατο] παρίσταται Eustathius, παραστήσάμενος, ad quod ducere ait R^dG, Boeckhius. || 47. διέμεινεν Eustathius, διαμείναι v. || ἀλλ' — ἦν om. A. || 48. ἐπεὶ Eustathius, ἐπὶ v. || αὐτοῖς] sic vel αὐτῇ corrigitur, αὐθις Boeckhius, αὐτῆς libri. || 49. ἦν ὑπόμνησις Eustathius, ὑπόμνησις δὲ ἦν post colon v. || ἄλλοι δὲ φασιν ὡς Ἰφίτος τοὺς κερκηραίους A. || καταπολεμήσαντες Eustathius, πολεμήσαντες v. || 50. παράλιον Eustathius et R^eM, παράλιον A, πάραλον ex cett. Boeckhius. || τῆς] τῶν A. || 52. τὰ Πύθια δὲ ὁ Εὐρύλοχος Eustathius, ὃ δὲ τὰ Πύθια Εὐρύλοχος v.

καὶ ἐκ τούτου ἐπιμεῖναι τὴν θέσιν συνέβη. τέθνηκε δ' ὁ Πίνδαρος 55 ἔξ' ἐτῶν γεγονώς ἢ ὥς τινες π' ἐπὶ Ἀβίωνος ἄρχοντος κατὰ τὴν πς' Ὀλυμπιάδα. ἀκροατὴς δὲ γέγονε Σιμωνίδου. ὁ δ' ἐπινίκιος, οὗ ἡ ἀρχή, ἄριστον μὲν ὕδωρ, προτέτακται ὑπ' Ἀριστοφάνους τοῦ συντάξαντος τὰ Πινδαρικά διὰ τὸ περιέχειν τοῦ ἀγῶνος ἐγκώμιον καὶ τὰ περὶ τοῦ Πέλοπος, ὃς πρῶτος ἐν Ἥλιδι ἠγωνίσαστο. γέγραπται δ' Ἰέρωνι βασιλεῖ Συρακουσίων (αἱ δὲ Συράκουσαι πόλις τῆς Σικελίας), 60 ὃς καὶ κτιστὴς Αἴτνης ἐγένετο πόλεως, ἀπὸ τοῦ ὅρους αὐτὴν οὕτως ὀνομάσας· ἀποστείλας γὰρ οὗτος ἵππους εἰς Ὀλυμπίαν ἐνίκησε κέλητι.

δ'. Ἐκ τῶν Σονίδα.

Πίνδαρος Θεβαῖος, Σκοπελίνου υἱός, κατὰ δέ τινας Λαϊφάντου, ὃ καὶ μᾶλλον ἀληθές· ὁ γὰρ Σκοπελίνου ἐστὶν ἀφανέστερος καὶ προσγενὴς Πινδάρου. τινὲς δὲ καὶ Πα-

54. ἢ ὥς τινες π' om R⁴G, uncis inclusit Boeckhius, sed habet Eustathius v. 19. || Ἀβίωνος Eustathius et libri, βίαντος solus G, Βίωνος ex Diod. 11. 79 (archon hic est ol. 80, 3) et κατὰ τὴν π' Heynius, γεγονώς ἐπὶ Ἀρίστωνος ἄρχοντος (ol. 81, 3) ἢ ὥς τινες π' κατὰ τὴν π' Ὀλυμπιάδα Meursius d. arch. 2, 16, γεγονώς ἐπὶ Βίωνος ἢ ὥς τινες π' κατὰ πς' Ὀλυμπιάδα Clinton fast. hell. 2. p. 61 ed. Lips. — Sane quidem aliquid hic vitii est, nam Eustathius γενομένην ἐπὶ ἄρχοντος Ἀβίωνος κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου, ᾧ καὶ συγγεγένηται — τέθνηκε δ' ὅτε τὰ Περσικά (?) ἤκμαζε κατὰ τὴν πς' Ὀλυμπιάδα, ζήσας ἔτη 55, κατὰ δ' ἐνίους π'. in quibus γενομένην cum Schneidewino de flore Pindari accipere non permittit oppositum τέθνηκε. natus est igitur archonte Abione, mortuus ol. 86: iam cum certum sit natum esse Pythiorum tempore (vid. vit. I. v. 54), i. e. tertio olympiadis anno, sequitur ut, si mortuus est aetatis anno 66, Abion archon fuerit ol. 69, 3, sin anno 80, ol. 66, 3. praestat posterius, nam sic demum recte dici poterat natus esse κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου, qui natus erat ol. 63, 4. itaque volebat Thomas, debebat certe, τέθνηκε δ' ὁ Πίνδαρος 55' ἐτῶν, γεγονώς ἐπὶ Ἀβίωνος ἄρχοντος, ἢ ὥς τινες π' κατὰ τὴν πς' Ὀλυμπιάδα. scilicet verba ἢ ὥς τινες π' margini primum adpicta alieno loco irrepserunt. nec omittendum est, quod Suidas natum Pindarum esse ait ol. 65. || 55. τὴν addidi ex Eustathio.

4. cf. Eudocia p. 358. || 1. Θεβαῖος] Θεβῶν AV, Θεβαίων *V. || 2. ὁ—γυναικός] ὁ καὶ ἀληθέστερον Eudocia. || 3. προσγενής] συγγενής Kusterus, προγενέστερος Bernhardt. || Πινδάρου] τοῦ ἐτέρου vel τοῦ διασήμεν addi voluit Kusterus. || Παγώνιδου Gaisfordus, Παγωνίδου v.

γώνδου ιστόρησαν αὐτόν. μαθητὴς δὲ Μύρτιδος γυναικός,
 5 γεγονὼς κατὰ τὴν ξέ' Ὀλυμπιάδα, κατὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν
 ὦν ἐτῶν μ'. καὶ ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ ὄνομα Ἐρωτίων καὶ
 υἱὸς Δαΐφαντος, θυγατέρες δ' Εὐμητις καὶ Πρωτομάχη.
 καὶ συνέβη αὐτῷ, τοῦ βίου τελευτὴ κατ' εὐχάς· αἰτήσαντι
 γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον
 10 αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεάτρῳ ἀνακεκλιμένον εἰς τὰ τοῦ ἔρω-
 μένου Θεοξένου αὐτοῦ γόνατα, ἐτῶν νε'. ἔγραψε δ' ἐν
 βιβλίῳις ἱς' Ἀωρίδι διαλέκτῳ ταῦτα· Ὀλυμπιονίκας, Πυθιονί-
 κας, [Νεμεονίκας, Ἰσθμιονίκας,] προσόδια, παρθένια, ἐνθρο-
 νισμούς, Βακχικά, δαφνηφορικά, παιᾶνας, ὑπορχήματα,
 15 ὕμνους, διθυράμβους, σκολιά, ἐγκώμια, θρήνους, δράματα
 τραγικὰ ἱς', ἐπιγράμματα ἐπικά' καὶ καταλογάδην παραινέσεις
 τοῖς Ἕλλησι καὶ ἄλλα πλεῖστα. — Ὅτι τὰς Θήβας τὴν πόλιν
 Ἀλέξανδρόν φασιν εἰς ἔδαφος κατασκάψαι καὶ πλὴν ἱερέων
 τε καὶ ἱερειῶν τοὺς ἄλλους ἀνδραποδίσαι· καὶ τὴν Πινδάρου
 20 δὲ τοῦ ποιητοῦ οἰκίαν καὶ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Πινδάρου
 λέγουσιν ὅτι ἀπαθεῖς ἐφύλαξεν αἰδοῖ τῇ Πινδάρου, ὥς φησιν
 Ἀρριανὸς ὁ ἱστορικὸς ἐν τῇ ἀναβάσει Ἀλεξάνδρου.

4. αὐτὸν καὶ Μυρτίδος γυναικός. μαθητὴς δὲ Ἀάσου ἢ Σιμωνίδου Pearson. || 5. ξέ' || οὐ Reinesius. || στρατίαν ABmEudocia. || 6. καὶ ἀδελφός — Πρωτομάχη om. Eudocia. || 7. Δαΐφαντος] Διόφαντος v. || 8. τοῦ βίου τελευτὴ A, τὸν βίον τελευτὴ BV, τὸν βίον τελευτῆσαι cett., τὸν βίον ἀπαλλάξαι Eudocia. || αἰτήσαντι — γόνατα verba sunt Hesychii Mil. p. 44 Or. || 10. αὐτὸν] αὐτῷ. V. || 11. Θεοξένου] φιλοξένου V. || νε' || οὐ Bernhardy. || ἐν βιβλίῳις Eudocia, ἐν ββ A, βιβλία V, βιβλίους cett. || 13. Νεμεονίκας, Ἰσθμιονίκας add. Kusterus. || 16. ἐπικά] ποιήματα superscriptum habet V, ἥγουν ποιητικά omisso καὶ *V. || 17. τὴν πόλιν inter versus habet V. || 18. κατασκάψαι, καὶ πάντας ἀνδραποδίσαι πλὴν ἱερέων καὶ τῆς πινδάρου οἰκίας καὶ τῶν ἐγγόνων αὐτοῦ φειδοῖ τοῦ ἀνδρός V. || ἱερέων τε καὶ ἱερειῶν Arrian. Exped. Alex. I. 9, 9, ἱερῶν τε καὶ ἱερέων v. || 19. τοὺς ἄλλους] πολλοὺς A. || τὴν] τοῦ E, om. A. || 20. ἀπογόνους A Arrianus (qui et mox add. λέγουσιν ὅτι), ἐγγόνους cett. || 21. ἀπαθεῖς ἐφύλαξεν] διεφύλαξεν Arrianus. || τῇ A Arrianus, τῇ τοῦ cett. || ὥς add. A: in cett. φησὶν — Ἀλεξάνδρου posita sunt ante ἀπαθεῖς. || 21. ἐν τῇ ἀναβάσει A, ἐν τῇ πρώτῃ ἀναβάσει B, ἐν τῇ πρώτῃ διαβάσει cett.

ΑΛΛΩΝ

ἐκ τῶν Σουίδα, κατὰ στοιχεῖον.

B. ΑΛΚΜΑΝΟΣ.

Ἀλκμᾶν Ἀλκων ἀπὸ Μεσσοῦς, κατὰ δὲ τὸν Κράτητα
πταίνοντα Λυδὸς ἐκ Σάρδεων, λυρικός, υἱὸς Δάμαντος ἢ Τι-
τάρου. ἦν δ' ἐπὶ τῆς κζ' ὀλυμπιάδος βασιλεύοντος Λυδῶν
Ἄρδου τοῦ Ἀλνᾶττου πατρός. καὶ ὢν ἐρωτικός πάννυ εὐρε-
τῆς γέγονε τῶν ἐρωτικῶν μελῶν. ἀπ' οἰκετῶν δέ. ἔγραψε 5
βιβλία ε' μέλη [καὶ Κολυμβώσας]. πρῶτος δ' εἰσήγαγε τὸ
μὴ ἑξαμέτροις μελωδεῖν. κέχρηται δὲ Δωριδί διαλέκτῳ κα-
θάπερ Λακεδαιμόνιος. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Ἀλκμᾶν, εἰς τῶν
λυρικῶν, ὃν ἠνεγκεν ἡ Μεσσήνη.

Γ. ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Ἀνακρέων Τήιος, λυρικός, Σκυθίνου υἱός, οἱ δ' Εὐμήλου, 10
οἱ δὲ Παρθενίου, οἱ δ' Ἀριστοκρίτου ἐδόξασαν. ἔγραψεν
ἐλεγεία καὶ ἰάμβους, Ἰάδι πάντα διαλέκτῳ. γέγονε κατὰ Πο-
λυκράτην τὸν Σάμου τύραννον ὀλυμπιάδι νβ'. οἱ δ' ἐπὶ
Κύρου καὶ Καμβύσου τάττουσιν αὐτὸν κατὰ τὴν νε' ὀλυμ-
πιάδα. ἐκπεσὼν δὲ Τέω διὰ τὴν Ἰστιαίου ἐπανάστασιν ὤκησεν 15
Ἀβδηρὰ ἐν Θράκῃ. βίος δ' ἦν αὐτῷ πρὸς ἑρωτας παίδων
καὶ γυναικῶν καὶ ᾠδᾶς. καὶ συνέγραψε παροινία τε μέλη
καὶ ἰάμβους καὶ τὰ καλούμενα Ἀνακρεόντεια.

II. cf. Eudoc. p. 60. || 2. πταίνοντα A et Vaticanus Pearsoni, πτόοντα E, πτώοντα celt., τῷ ὄντι Pearsonus, libri significatio, velut περὶ ποιητῶν, inesse videtur Bernhardy, πατρὸς Schneidewinus delect. poes. eleg. p. 238. || 4. ἄρδιος m. || ἐρωτικός A. || 6. βιβλία εἰς mg. A. || μέλη] μελῶν Kusterus. || καὶ Κολυμβώσας alieno loco inserta sunt: pertinere enim ad Alcimenem comicum docet Welckerus d. Alcm. p. 9. cf. Meinekii com. gr. fr. 1. p. 101. || 7. καθάπερ] ὡς Eudocia. || III. cf. Eudoc. p. 60. || 11. αὐτὸν post Ἀριστοκρίτου add. E. || 12. ἐλεγείαν A. || πάντα] πάντες B. || δὲ post γέγονε add. E. || 13. νβ'] εἰς Kusterus. || 14. τάσσουσιν E et pr. B. || νε' Clinton fast. hell. 2. p. 13 ed. Lips., εἰς Faber Anacr. p. 112, ηέ A, κέ celt. || 15. τῇω inter versus B, τῆου, sed τῶ supra addito, E. || 16. αἶδῃρα BE. || 18. ἀνακρεόντεια A.

A. ANTIGENIDAOY.

Ἀντιγενίδης Σατύρου Θηβαῖος, μουσικός, ἀλλοφδὸς
 20 Φιλοξένου. οὗτος ὑποδήμασι Μιλησίοις πρῶτος ἐχρήσατο
 καὶ κροκωτὸν ἐν τῷ κωμαστῇ περιεβάλλετο ἱμάτιον. ἔγραψε
 μέλη.

E. ANTIMAXOY.

Ἀντίμαχος ὁ Ψεκάδος. οὗτος μελῶν ἦν ποιητής. Ψεκάς δ'
 ἐκλήθη, ἐπειδὴ προσέτραινε τοὺς ὁμιλοῦντας διαλεγόμενος. ἦν
 25 δέ τις καὶ Ὀλύμπικος καλούμενος Ψεκάς διὰ τοῦτο. ἐδόκει δ'
 ὁ Ἀντίμαχος οὗτος ψήφισμα πεποιημέναι, μὴ δεῖν κωμωδεῖν
 ἐξ ὀνόματος. καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλοὶ τῶν ποιητῶν οὐ προσ-
 ἤλθον ληψόμενοι τὸν χορόν· καὶ δῆλον ὅτι πολλοὶ τῶν
 χορευτῶν ἐπείνων. οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι ποιητὴς ὢν καλός, ὢν
 30 χορηγὸς μικρολόγως τοῖς χορευταῖς ἐχρήσατο.

F. APIONOΣ.

Ἀρίων Μηθυμναῖος, λυρικός, Κυκλέως υἱός, γέγονε
 κατὰ τὴν κῆ ὀλυμπιάδα. τινὲς δὲ καὶ μαθητὴν Ἀλκμᾶνος
 ιστόρησαν αὐτόν. ἔγραψε δ' ἔσματα, προοίμια εἰς ἑπτα β'.
 λέγεται καὶ τραγικοῦ τρόπου εὐρετὴς γενέσθαι καὶ πρῶτος
 35 χορόν στήσαι καὶ διθύραμβον ἔσαι καὶ ὀνομάσαι τὸ ἄδ-
 μενον ὑπὸ τοῦ χοροῦ καὶ Σατύρους εἰσενεγκεῖν ἔμμετρα
 λέγοντας.

IV. cf. Jacobs Anthol. 1. p. 57. Wyttienbach. in Plut. t. 6. p. 1113. || 19. ἀν-
 τιγενίδης E. || 21. περιεβάλλετο Meinekius quaestt. scen. 3. p. 26, περιεβάλετο,
 ut Hemsterhusius voluit, A, προσβάλλετο cett. || V. ducta haec sunt ex Schol.
 Arist. Acharn. 1150. || 23. ψεκάδος ABEm, ψεκάς cett. || Ψανάς Schol. ||
 24. προσέτραινε m, προσέτραινε BE. || συνομιλοῦντας Schol. || 25. Ὀλυμπιακός
 Schol., Ὀλύμπικος Bernhady. || 26. μὴ δεῖν Schol., ὅτι μὴ δεῖν BEm, ὅτι μὴ
 δεῖν cett. || 28. χορόν] χολόν A, καιρόν Schol. || 29. ἐπείνων] εἰπέων BE. || 30. χο-
 ρευταῖς Schol. (qui ἐχορήγει δ' ὁ Ἀντίμαχος τότε, ὅτε εἰσήνεγκε τὸ ψήφισμα,
 οἱ δὲ — καλὸς χορηγῶν ποτε μικρ.), χορηγοῖς v. || VI. cf. Eudoc. p. 68. ||
 32. κῆ BE, λῆ cett., κθ' Reinesius. || 34. λέγεται καὶ] λ. δὲ BE. || 35. καὶ ὀνο-
 μάσαι τὸν Hemsterhusius, καὶ οὕτως ὀνομάσαι τὸ Toupius. || 36. ἔμμετρον A.

Z. ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ.

Βακχυλίδης Κεῖτος, ἀπὸ Κέω τῆς νήσου, πόλεως δ' Ἴου-
λίδος (ἔχει γὰρ πόλεις δ', Ἴουλίδα, Καρθαίαν, Κορεσσίαν,
Ποιήεσσαν), Μέδωνος υἱός, τοῦ Βακχυλίδου τοῦ ἀθλητοῦ 40
παιδός, συγγενῆς Σιμωνίδου τοῦ λυρικοῦ καὶ αὐτὸς λυρικός.

H. ΕΥΗΝΩΝ.

Δύο ἀναγράφουσιν Εὐήνους ἐλεγείων ποιητὰς ὁμωνύ-
μους ἀλλήλοις, καθάπερ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ περὶ χρονο-
γραφιῶν, ἀμφοτέρους λέγων Παρίους εἶναι· γνωρίζεσθαι
δὲ φησι τὸν νεώτερον μόνον· μέμνηται δὲ θατέρου αὐτῶν 45
καὶ Πλάτων.

Θ. ΘΑΛΗΤΟΥ.

Θαλήτας Κοῆς ἢ Ἰλλυριός, λυρικός, γεγονὼς πρὸ Ὀμή-
ρου. μέλη. — Θαλήτας Κνώσσιος, ῥαψωδός. ποιήματά τινα
μυθικά.

I. ΘΕΑΝΟΥΣ.

Θεανὼ Λοκρίς, λυρική. ᾠσματα Λοκρικὰ καὶ μέλη. 50

ΙΑ. ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ.

Θέογνις Μεγαρεὺς τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγάρων, γεγονὼς
ἐν τῇ νθ' Ὀλυμπιάδι. ἔγραψεν ἐλεγείαν εἰς τοὺς σωθέντας
τῶν Συρακουσίων ἐν τῇ πολιορκίᾳ, γνώμας δι' ἐλεγείας εἰς

VII. cf. Eudoc. p. 93. || 38. κῖος sec. B, om. in lac. m. || 39. γὰρ δὲ BE. ||
Καρθαίαν Gaisfordus, καρθίαν A, καρθίαν cett. || κηρεσσίαν E. || 40. Μείδω-
nos Neuius Bacchyl. p. 2. || VIII. dedi ex Harpocrate, brevius Suidas sic:
δύο ἀναγράφουσι γεγράφθαι ἐλεγείων ποιητὰς καὶ ἀμφοτέρους Παρίους. ||
43. Ἐρατοσθένης] cf. Bernhardy Eratosth. p. 243. || 46. Πλάτων] Apol. Soer.
p. 20. Phaed. p. 60 D. 61 C. Phaedr. p. 267 A. || IX. cf. Eudoc. p. 231. || 47. Ἰλ-
λυριός] Ἐλύριος Meursius Cret. 1, 9, quo concessio ἢ tollendum esse monet
Bernhardy. || Ὀμήρου] ὁμῆλησε V. || X. 50. Λοκρικὰ Bernhardy, λυρικὰ ἢ λο-
κρικὰ ABVE. || XI. cf. Eudoc. p. 227 et 232. || 51. Σικελία] cf. Harpocr. s. v.
Θέογνις. Schol. Plat. legg. 1. p. 448. || 52. ἐλεγεῖα BE. || σωθέντας] ἀναλωθέντας,
laudato tamen Welckero prolegg. p. XV, Schneidewinus delect. poet. eleg. p. 46. ||
53. ἐλεγείας addito *ων* supra *ας* E. praestat δὲ ἐλεγεῖων Bernhardy. || εἰς] ὡς AE.

ἔπη βῶ, καὶ πρὸς Κύρνον τὸν αὐτοῦ ἐρώμενον, γνωμολογίαν
 55 δι' ἐλεγείων καὶ ἐτέρας ὑποθήκας παραινετικές, τὰ πάντα
 ἐπικῶς. — Ὅτι μὲν παραινέσεις ἔγραψε Θεόγνης, ἀλλ' ἐν
 μέσῳ τούτων παρεσπαρμέναι μιαιρία καὶ παιδικοὶ ἔρωτες καὶ
 ἄλλα, ὅσα ὁ ἐνάρκτος ἀποστρέφεται βίος.

IB. IBYKOU.

Ἴβυκος Φυτίου, οἱ δὲ Πολυζήλου τοῦ Μεσσηνίου ἱστο-
 60 ριογράφου, οἱ δὲ Κέρδαντος, γένει Ῥηγῖνος. ἐνθένδε εἰς
 Σάμον ἦλθεν, ὅτε αὐτῆς ἤρχεν ὁ Πολυκράτης, ὁ τοῦ τυ-
 ράννου πατὴρ. χρόνος δ' ἦν οὗτος ἐπὶ Κροίσου ὀλυμπιάς
 νδ'. γέγονε δ' ἐρωτομανέστατος περὶ μειράκια, καὶ πρῶτος
 εὔρε τὴν καλουμένην σαμβύκην· εἶδος δ' ἐστὶ κιθάρας τρι-
 65 γώνου. ἔστι δ' αὐτοῦ τὰ βιβλία ζ' τῇ Δωρίδι διαλέκτῳ.
 συλληφθεὶς δ' ὑπὸ ληστῶν ἐπ' ἐρημίας ἔφη καὶ τὰς γερά-
 νους, ἃς ἔτυχεν ὑπερίπτασθαι, ἐκδίκους γενέσθαι. καὶ αὐτὸς
 μὲν ἀνῆρέθη. μετὰ δὲ ταῦτα τῶν ληστῶν εἰς ἐν τῇ πόλει
 θεασάμενος γεράνους ἔφη „ἴδε, αἱ Ἰβύκου ἐκδικοί.“ ἀκού-
 70 σαντος δὲ τινος καὶ ἐπεξελθόντος τῷ εἰρημένῳ τό τε γεγονὸς

54. καὶ delet Bernhardy. || κῦρον ABE. || 56. ἐπεικῶς E, ἐλεγειακῶς Schnei-
 dewinus l. 1., qui tamen Coni. crit. p. 176 ἔπη . . . , ut numerus exiderit (fortasse
 βῶ'), quocum facit Bergkii d. prooem. Empedocl. p. 9, παραινετικές ἐπικῶς.
 καὶ τὰ πάντα παραινέσεις sequentibus iuncta Franckius Callin. p. 87. || ὅτι μὲν
 παραινέσεις ABVE, καὶ μὲν παραινέσεις μὲν m, καὶ π. μὲν cett. || 57. μιαιρία
 ABVE, εἰσι μιαιρία Kusterus. || XII. cf. Eudoc. p. 247. tractat Schneidewinus
 in Ibyci carm. rell., cf. Welckerus Mus. Rhen. 1834. p. 214 sqq. || 59. πολυζήλου
 V. || ἱστοριογράφου ABVE, τοῦ ἱστ. cett., οὐ τοῦ ἱστ. Bothius. || 60. κέρδαντος
 V. || 61. αὐτὴν E. || ὁ add. ABVE, alterum om. BVE: ὁ τ. πατὴρ commen-
 ticia Bernhardy. || 62. ἦν add. V. || οὗτος BE, οὗτος ὁ cett. || 63. περὶ ABVE,
 περὶ τὰ cett. || 64. ἐστὶ add. *V. || 65. τὰ om. E. || 66. συλληφθεὶς — γέραναι
 prorsus aliter Eudocia: οὗτος φονευόμενος ὑπὸ τινῶν καὶ μηδένα μήτε σύμ-
 μαχον μήτε μάστιγα τῆς ἐπιβουλῆς ἔχων, θεωρήσας γεράνους „ὕμεις“ ἔφησεν
 „ὦ γέραναι τιμωρήσατέ μοι τὸν φόνον.“ τῆς δὲ πόλεως ζητοῦσης τοὺς φονεύ-
 σαντας καὶ μὴ δυναμένης εὐρεῖν, ἐπιτελουμένου θεάτρου καὶ τοῦ δήμου καθε-
 ζομένου γέραναι διέπτησαν· θεασάμενοι δ' οἱ φονεῖς ἐγέλασαν καὶ „ἰδοὺ“
 ἔπουν „αἱ τιμωροὶ τοῦ Ἰβύκου.“ τῶν δὲ πλησίον καθεζομένων τις ἀκούσας
 ἀπήγγειλε ταῖς ἀρχαῖς, καὶ συλληφθέντες ὁμολόγησαν τὸν φόνον καὶ τοῦ
 φόνον δίκην ἔδοσαν. || ἐπ' add. ABVE, ἐπὶ *Vm. || 63. ἐν τῇ πόλει om. E. ||
 69. θεασάμενος γεράνους AVE, γεράνους θεασάμενος cett. || 70. τε add. ABVE.

ὁμολογήθη καὶ δίκας ἔδωκαν οἱ λησται· ὥς ἐκ τούτου καὶ παροιμίαν γενέσθαι αἱ Ἰβύκου γέρανοι.

ΙΓ. ΙΠΠΩΝΑΚΤΟΣ.

Ἰππῶναξ Πύθειω καὶ μητρὸς Πρωτίδος, Ἐφέσιος, ἱαμβογράφος. ὤκησε δὲ Κλαζομενάς ὑπὸ τῶν τυράννων Ἀθηναγόρα καὶ Κωμᾶ ἐξελαθεῖς. γράφει δὲ πρὸς Βούβαλον καὶ Ἀθηναίῳ 75 ἀγαλματοποιούς, ὅτι αὐτοῦ εἰκόνας πρὸς ὕβριν εἰργάσαντο. οὗτος πρῶτος ἔγραψε παρωδίαν καὶ χολιάμβον καὶ ἄλλα.

ΙΔ. ΚΛΕΙΤΑΓΟΡΑΣ.

Κλειταγόρα, ποιήτρια Λακωνική. μέμνηται δ' Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι.

ΙΕ. ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ.

Κλεόβουλος Εὐαγόρου Λίνδιος, εἷς τῶν ζ' ὀνομαζομένων 80 σοφῶν, ῥώμη καὶ κάλλει διαφέρων τῶν κατ' αὐτόν, μετέσχε τε τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φιλοσοφίας. ἐγένετο δ' αὐτῷ θυγάτηρ Κλεοβουλίνη, ἐξαμέτρων αἰνιγμάτων ποιήτρια. οὗτος ἔγραψεν ᾄσματα καὶ γοήτους εἰς ἔπη γ. τῶν δ' ἀδομένων αὐτοῦ εὐδοκίμησε τάδε· „ἀμουσία τὸ πλεόν μέρος ἐν βροτοῖσιν.“ 85 ἔλεγέ τε „τὸν φίλον δεῖ εὐεργετεῖν, ὅπως μᾶλλον ἢ φίλος, τὸν δ' ἐχθρόν φίλον ποιεῖν.“ „εὐτυχῶν μὴ ἔσο ὑπερήφανος, ἀπορήσας μὴ ταπεινοῦ.“ „τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης γενναίως ἐπίστασο φέρειν.“ ἐτελεύτησε δὲ γηραιός, ἔτη βιούς 90 ὁ. ἀπεφήνατο „πάντων μέτρον ἄριστον.“ καὶ Σόλωνι ἐπέσται· 90 λεν οὕτω· „πολλοὶ μὲν τίν εἰσιν ἐταῖροι καὶ οἶκος πάντη·

72. Ἰβύκου γέρανοι] cf. Welcker. Mus. Rhen. 1833. p. 401 sqq. Schneide-
win. Ibyc. rell. p. 22 sqq. et Paroemiogr. 1. p. 13. || XIII. cf. Eudoc. p. 248. ||

73. πύθειω AVE, πατρός πύθειω cett. || 75. κομᾶ BE, Κόμου Bernhardy. ||

77. οὗτος — ἄλλα alieno loco leguntur s. v. Ἰππῶς extr. || XIV. est Schol. Arist. Lys. 1237. cf. Eudoc. p. 270. || 78. Ἀριστοφάνης] fr. 257 Dind. || XV. cf. Eudoc. p. 272. || 83. κλεοβουλίνη ABV, κλεοβούλη cett. cf. lib. I. 28. || 84. γοίτται Eudocia. || 85. ἐν add. ABEV Diog. Laert. 1, 91. || 86. δεῖ*V, δεῖν v. || 90. ἀπεφή-
νατο AB*V Diog., οὗτος ἀπεφήνατο cett. || σόλων A. || 91. τίν Casaubonus,
τινές v. || οἶκοι BE.

φραμί δ' ἐγὼ ποτνωτάταν ἔσεσθαι Σόλωνι τὴν Αἰνδον
δαμοκρατευμέναν, καὶ ἅ νῆσος πελαγία."

IF. ΚΟΡΙΝΝΗΣ.

Κόριννα Ἀχελωοδώρου καὶ Προκρατίας, Θεβαία ἢ
95 Ταναγραία, μαθήτρια Μύρτιδος· ἐπωνόμαστο δὲ Μυῖα· λυ-
ρική. ἐνίκησε δὲ πεντάκις, ὡς λόγος, Πίνδαρον. ἔγραψε
βιβλία εἴ καὶ ἐπιγράμματα καὶ νόμους λυρικούς. — Κόριννα
Θεσπία, λυρική, οἱ δὲ Κορινθίαν εἰρήκασιν. νόμους λυρι-
κούς. — Κόριννα νεωτέρα Θεβαία, λυρική, ἢ καὶ Μυῖα
100 κληθεῖσα.

IZ. ΛΑΣΟΥ.

Λᾶσος Χαρβίνου Ἑρμιονεύς, πόλεως τῆς Ἀργείας, γεγο-
νὼς κατὰ τὴν νῆ Ὀλυμπιάδα, ὅτε Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπου.
τινὲς δὲ τοῦτον συναριθμοῦσι τοῖς ζ' σοφοῖς ἀντὶ Περιάν-
δρου· πρῶτος δ' οὗτος περὶ μουσικῆς λόγον ἔγραψε καὶ
5 διθύραμβον εἰς ἀγῶνα εἰσήγαγε καὶ τοὺς ἐριστικούς εἰσηγή-
σατο λόγους.

III. ΜΑΡΙΑΝΟΥ.

Μαριανὸς Μάρσου, δικηγόρου, τῶν ὑπάρχων Ῥώμης.
Ῥωμαῖος γὰρ τὸ ἀρχαῖον, μετοικήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς
Ἐλευθερόπολιν, μίαν τῶν τῆς πρώτης Παλαιστίνης· ἀπὸ
10 ὑπάτων καὶ ὑπάρχων καὶ πατρίκιος γεγονώς, τὸ ἐπιφανέ-

92. φησὶ E. || ποτ' ἀνανιωτάταν Casaubonus, ποθεινωτάταν Portus, ποτα-
νεστάταν Koenius in Gregor. p. 196: μακαρίαν supra scriptum habet V. ||
92. δαμοκρατευμέναν Toupius Emend. 1. p. 345, δαμοκρατεῖται Kusterus, δαμο-
κρατεῖν μὲν οὖν ABEV, δημοκρατεῖν μὲν οὖν *V, δαμοκρατεῖ μὲν οὖν V. ||
XVI. cf. Eudoc. p. 270. || 94. ἀχελωοδώρου AV, Ἀρχελοδώρου Eudocia, ἀχέλο-
δώρου cett. || 95. Μυῖα] hinc fluxit glossa s. Μυῖα· Θεσπιακὴ λυρική. μέλη
πρὸς λύραν ἀρμόζοντα. || 97. Κόριννα — λυρικούς om. V. glossae originem
commonstrat Welckerus in Creuzeri melet. crit. 2. p. 16. || 99. νεωτέρα interpo-
latum Welckero. || XVII. in Schol. Arist. Vesp. 1410 intulit Musurus. || 101. Χα-
ρβίνου Diog. Laert. 1, 42. || ἑρμηνεύς BE. || 2. νῆ Pariss. Kusteri, ἡ cett. ||
4. πρῶτον E. || λόγον ἔγραψε *V, ἔγραψε λόγον cett. || XVIII. 7. Μαρίνος ap-
pellatur Euagrio hist. eccl. 3, 42. || 8. γὰρ] μὲν V, μὲν γὰρ *V. || 9. ἀπὸ ὑπάτων
om. m.

στερον, κατὰ τὸν βασιλέα Ἀναστάσιον. ἔγραψε βιβλία
τοσαῦτα, μετάφρασιν Θεοκρίτου ἐν ἰάμβοις γρν', μετάφρα-
σιν Ἀπολλωνίου τῶν Ἀργοναυτικῶν ἐν ἰάμβοις, εχη', μετά-
φρασιν Καλλιμάχου Ἐκάλῃς, ὕμνων καὶ τῶν αἰτίων καὶ
τῶν ἐπιγραμμάτων ἐν ἰάμβοις, σωί', μετάφρασιν Ἀράτου ἐν 115
ἰάμβοις, αρμό, μετάφρασιν Νικάνδρου τῶν θηριακῶν ἐν
ἰάμβοις, ατο', καὶ ἄλλας πολλὰς μεταφράσεις.

ΙΘ. ΜΕΛΑΝΙΠΠΙΔΟΥ.

Μελανιππίδης Κρίτωνος, γεγονὼς κατὰ τὴν ξε' ὀλυμ-
πιάδα, Μήλιος. ἔγραψε δὲ διθυράμβων βιβλία πλεῖστα καὶ
ποιήματα ἐπικά καὶ ἐπιγράμματα καὶ ἐλέγους καὶ ἄλλα 20
πλεῖστα.

Κ. ΜΕΛΑΝΙΠΠΙΔΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Μελανιππίδης, θυγατρίδοῦς τοῦ πρεσβυτέρου, παῖς δὲ
Κρίτωνος, λυρικοῦ καὶ αὐτοῦ, ὃς ἐν τῇ τῶν διθυράμβων
μελοποιίᾳ ἐκαινοτόμησε πλεῖστα, καὶ διατρέψας παρὰ Περ-
δίκῃ τῷ βασιλεῖ ἐκεῖ τὸν βίον κατέστρεψεν. ἔγραψε καὶ 25
αὐτὸς ἔσματα λυρικά καὶ διθυράμβους.

ΚΑ. ΜΕΣΟΜΗΔΟΥΣ.

Μεσομήδης Κρής, λυρικός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν Ἀδριανοῦ
χρόνων, ἀπελευθερὸς αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς μάλιστα φίλος.
γράφει οὖν εἰς Ἀντίνοον ἑπαινον, ὃς ἦν Ἀδριανοῦ παιδικά,
καὶ ἄλλα διάφορα μέλη. 30

ΚΒ. ΜΙΜΝΕΡΜΟΥ.

Μίμνερμος Λιγυρτιάδου Κολοφώνιος ἢ Συμυρναῖος ἢ
Ἀστυπαλαιοῦς, ἐλεγισιοποιός. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς λζ' ὀλυμ-
πιάδος, ὡς προτερεύειν τῶν ζ' σοφῶν. τινὲς δ' αὐτοῖς καὶ

112. μετάφρασις Α. || 13. ,εχη' || ,εχ' V. || 14. τῶν ante αἰτιῶν om. Α, ante
ἐπιγραμμάτων *V. || XIX et XX. cf. Eudoc. p. 302. || 18. ξε'] πέ Reinesius. ||
20. ἐλέγους ABVE, ἐλεγεία E in mg. et cett. || 22. πρεσβυτέρου Bernhardy,
πρεσβύτου v. || XXI. cf. Eudoc. p. 302. || 27. Μεσομήδης Eudocia. || 28. καὶ
Hemsterhusius praef. ad Lucian. p. 32, ἢ v. || φίλος ABVE, φίλοις cett. ||
XXII. cf. Eudoc. p. 303. || 31. μίμνερμος ABV, μίμνερμνος *V, μίμερμος cett. ||
33. καὶ add. A*V.

συγχρονεῖν λέγουσιν. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Λιγυστάδης διὰ τὸ
135 ἑμμελὲς καὶ λιγύ. ἔγραψε βιβλία ταῦτα πολλά.

ΚΓ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ.

Μουσαῖος Θηβαῖος, Θαμύρα υἱὸς τοῦ Φιλάμμωνος,
μελοποιός, γεγονὼς πολλῶ πρό τῶν Τρωικῶν. ἔγραψε μέλη
καὶ ᾠσματα.

ΚΔ. ΜΥΙΑΣ.

Μυῖα Σπαρτιαῖτις, ποιήτρια. ὕμνους εἰς Ἀπόλλωνα καὶ
40 Ἀρτεμιν.

ΚΕ. ΟΛΥΜΠΟΥ.

Ὀλυμπος Μαίονος, Μυσός, αὐλητὴς καὶ ποιητὴς μελῶν
καὶ ἐλεγείων, ἡγεμὼν τε γενόμενος τῆς κρουματικῆς μουσικῆς
τῆς διὰ τῶν αὐλῶν, μαθητὴς καὶ ἐρώμενος Μαρσύου, τὸ
γένος ὄντος Σατύρου, ἀκουστοῦ δὲ καὶ παιδὸς Ὑάγνιδος.
45 γέγονε δὲ πρό τῶν Τρωικῶν ὁ Ὀλυμπος, ἐξ οὗ τὸ ὄρος τὸ ἐν
Μυσίᾳ ὀνομάζεται.

ΚΕ. ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ.

Παρθένιος Ἡρακλείδου καὶ Εὐδώρας (Ἐρμιππος δὲ
Τήθας φησί), Νικαεὺς ἢ Μυρλεανός, ἐλεγειοποιὸς καὶ μέτρων
διαφόρων ποιητής. οὗτος ἐλήφθη ὑπὸ Κίννα λάφυρον, ὅτε
50 Μιθριδάτην Ῥωμαῖοι κατεπολέμησαν· εἴτα ἡφείθη διὰ τὴν
παίδευσιν καὶ ἐβίω μέχρι Τιβερίου τοῦ Καίσαρος. ἔγραψε
δ' ἐλεγείας, Ἀφροδίτην, Ἀρήτης ἐπικήδειον τῆς γαμετῆς,
Ἀρήτης ἐγκώμιον ἐν γ' βιβλίοις, καὶ ἄλλα πολλά.

134. λιγυστάδης BVE, λιγιστιάδης A. || 35. ταῦτα add. ABVEm, delebat Kusterus: παρὰ ταῦτα, ut ante quaedam exciderint, Halmsius lectt. Aeschyl. 1. (cf. Diar. stud. antiqu. 1835. p. 1119), βιβλία ἐρωτικά τὰ πολλά exspectabat Bernhardy. || XXIII. cf. Eudoc. p. 303. || 36. Θηβαῖος ab Ἀθηναῖος profectum esse suspicatur Bernhardy. || 37. πολλῶ hic habent AV, post Τρωικῶν v: πρό τῶν Τρ. οὐ πολλῶ Meursius. || XXIV. cf. Eudoc. p. 303. || XXV. 41. Μαίονος add. A. || 43. τῆς] καὶ τῆς Kusterus. || 44. οἰάγνιδος ABVE. || 45. δὲ om. *V. || τὸ ABV, καὶ cett. || XXVI. cf. Eudoc. p. 357. tractat Meinekius Anal. Alex. p. 255 sqq. || 47. Ἐρμιππος — φησί om. A. || 48. νικαιεὺς A. || 50. εἴτα] εἰ *V. || 52. ἐλεγείας V, ἐλεγεία εἰς cett.

ΚΖ. ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΥ.

Περίανδρος Κυψέλου Κορίνθιος, τῶν ζ' σοφῶν, γε-
νὼς κατὰ τὴν λή' Ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ὑποθήκας εἰς τὸν 155
ἀνθρώπειον βίον ἔπη β. οὗτός ἐστι Περίανδρος ὁ διὰ λύπην
ιδίαν ἀποθανών, ὡς καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπίγραμμα μαρτυρεῖ
οὕτως ἔχον·

μήποτε λυπήσῃ σε τὸ μή σε τυχεῖν τινος, ἀλλὰ
τέρπεο πᾶσιν ὁμῶς, οἷσι δίδωσι θεός.
καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ σοφὸς Περίανδρος ἀπέσβη, 60
οὐνεκεν οὐκ ἔτυχεν πρήξιος ἧς ἔθελεν.

ΚΗ. ΠΙΤΤΑΚΟΥ.

Πιττακὸς Μυτιληναῖος, υἱὸς Καϊκοῦ ἢ Ὑγραδίου Θρα-
κός, μητρὸς δὲ Λεσβίας. οὗτος γέγονε κατὰ τὴν λβ' Ὀλυμ-
πιάδα, εἰς καὶ αὐτὸς τῶν ζ' σοφῶν ὢν. ἔγραψε νόμους, καὶ 65
τῇ μβ' Ὀλυμπιάδι Μέλαγχρον τὸν τύραννον Μυτιλήνης ἀνέϊλε,
καὶ Φρύνωνα στρατηγὸν Ἀθηναίων πολεμοῦντα ὑπὲρ τοῦ
Σιγείου μονομαχῶν ἀπέκτεινε, δικτύῳ περιβαλὼν αὐτόν.
γηραιὸς δ' ἀναγκαζόμενος στρατηγεῖν ἔφη, ὡς χαλεπὸν
ἐσθλὸν ἔμμεναι. τούτου ἀπόφθεγμα „καιρὸν γινῶθι.“ ἐποίησε 70
δὲ καὶ ἐλεγεία ἔπη χ' καὶ ὑπὲρ νόμων καταλογάδην.

ΚΘ. ΣΑΠΦΟΥΣ.

Σαπφὼ Σίμωνος, οἱ δ' Εὐνομίου, οἱ δ' Ἐριγνίου, οἱ δ'
'Εκρύτου, οἱ δὲ Σήμου, οἱ δὲ Σκάμωνος, οἱ δ' Ἐτάρχου, οἱ
δὲ Σκαμανδρωνύμου, μητρὸς δὲ Κλειδός, Λεσβία ἐξ Ἐρεσσοῦ,

XXVII. cf. Eudoc. p. 362. || 154. κυψέλου Am, κυψέλλου cett. || 56. ἀνθρώ-
πειον A*V, ἀνθρώπινον cett. || β] ú (i. e., β) A, om. V. || 59. μήποτε] cf.
Diog. Laert. I, 97. Anthol. Pal. 1. p. 494. || 61. καὶ γὰρ ἀθυμήσας δ] ὁ γὰρ
V. || 62. ἦθελεν BEm. || XXVIII. cf. Eudoc. p. 362. || 63. Μυτιληναῖος et infra
v. || ἦ ABVE, καὶ cett. || 65. εἰς — Ὀλυμπιάδι om. A. || ὢν om. V. || 62. πολε-
μοῦντα ex Pariss. Kusterus, erat πολιορκιοῦντα. de re cf. Polyæn. 1, 25. ||
68. δὲ post ἀπέκτεινε add. *V. || XXIX. cf. Eudoc. p. 382. || 72. Εὐνομίου Bern-
hardy, εὐμήνου Pariss. Kusteri et BV, Εὐμήλου Toupius, Εὐνομίνου v. ||
ἠεργνίου A, Εὐρυγίου v. Ἐργνίου, quod et in Ἐκρύτου latere ait, Hemsterhu-
sius, Ἡεργνίου v. || 73. Σίμου Koenius in Gregor. p. 290, Σίμου Schaeferus. ||
Σκάμωνος Bernhardy, Κάμωνος v. || 74. δὲ post μητρὸς add. AV. || κλειδοῦς
*V. || ἐρεσσοῦ *V, ἐρέσσου AV, ἐρεσοῦ cett.

175 λυρική, γεγονυῖα κατὰ τὴν μβ' Ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Ἀλκαῖος ἦν καὶ Στησίχορος καὶ Πιπτακός. ἦσαν δ' αὐτῇ καὶ ἀδελφοὶ γ', Λάριχος, Χάραξος, Εὐρύγιος. ἐγαμήθη δ' ἀνδρὶ Κερκύλῃ πλουσιωτάτῳ, ὁρμωμένῳ ἀπ' Ἄνδρου, καὶ θυγατέρα ἐποίησατο ἐξ αὐτοῦ, ἣ Κλείς ὠνομάσθη. ἐταῖροι δ' αὐτῆς καὶ 80 φίλοι γεγόνασι γ', Ἀτθίς, Τελέσιππα, Μεγάρα, πρὸς ἃς καὶ διαβολὴν ἔσχεν αἰσχροῦς φιλίας. μαθήτρια δ' αὐτῆς Ἀναγόρα Μιλησία, Γογγύλα Κολοφωνία, Εὐνείκα Σαλαμινία. ἔγραψε δὲ μελῶν λυρικῶν βιβλία θ'. καὶ πρώτη πληκτρον εὔρεν. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιγράμματα καὶ ἐλεγεία καὶ ἰάμβους καὶ μο- 85 νωδίας. — Σαπφὼ Λεσβία ἐκ Μυτιλήνης, ψάλτρια. αὕτη δι' ἔρωτα Φάωνος τοῦ Μυτιληναίου ἐκ τοῦ Λευκάτου κατεπόντωσεν ἑαυτήν. τινὲς δὲ καὶ ταύτης εἶναι λυρικὴν ἀνέγραψαν ποίησιν.

Α. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ ΤΟΥ ΑΜΟΡΓΙΝΟΥ.

Σιμωνίδης Κρῖνεω Ἀμοργῖνος, ἱαμβογράφος· ἦν δὲ τὸ 90 ἐξαρχῆς Σάμιος. ἐν δὲ τῷ ἀποικισμῷ τῆς Ἀμοργοῦ ἐστάλη καὶ αὐτὸς ἡγεμὼν ὑπὸ Σαμίων, ἔκτισε δ' Ἀμοργὸν εἰς γ' πόλεις, Μινώαν, Αἰγιαλόν, Ἀρκεσίνην. γέγονε δὲ μετὰ νη' ἔτη τῶν Τρωικῶν. ἔγραψε κατὰ τινὰς πρῶτος ἰάμβους καὶ ἄλλα διάφορα, ἀρχαιολογίαν τε τῶν Σαμίων.

ΑΑ. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ ΤΟΥ ΚΕΙΟΥ.

95 Σιμωνίδης Λεωπρεποῦς Ἰουλιήτης, τῆς ἐν Κέῳ τῇ νήσῳ

175. ἀλκμαῖος m. || 76. αὐτῇ ABV, αὐτῇ *V, αὐτοὶ E, αὐτῆς cett. || 77. λάριχος ABV, λάρνχος cett. || κερκύλα ABVE, κερκύλα cett. || ἀνδρὶ transponi iubet Bernhardt. || 81. μαθήτρια m. || Ἀνατορία Max. Tyr. 1, 24. p. 478. || 84. ἐλεγείαν A. || 85. Σαπφὼ sqq. om. A. || 86. κατεπόντωσεν BVE, κατεπόντισεν cett. || XXX. cf. Eudoc. p. 383. || 89. ἦν — Σαμίων apud Suidam leguntur sub v. Σιμμίας, ad Simonidem pertinere vidit primus Clinton. fast. hell. 3. p. 487 (cf. Welcker Mus. Rhen. 1835. p. 354). sub Σιμωνίδης Suidas post ἱαμβογράφος pergit sic: ἔγραψεν ἐλεγείαν (ἐλεγεία Eudoc.) ἐν βιβλίοις β', ἰάμβους. γέγονε δὲ καὶ αὐτὸς μετὰ τραϊκόσια καὶ ἐνεήκοντα (ἐννεν. v.) ἔτη τῶν Τρωικῶν. ἔγραψεν ἰάμβους πρῶτος αὐτὸς κατὰ τινὰς. adde Schneidewin. Diar. stud. ant. 1836. p. 366. || 90. τῆς V, τοῦ v. || 91. ὑπὸ BVE, ἀπὸ v. || σαμίου V. || 92. μινώαν E. || Ἀρκεσίμην v. || 93. ἔγραψε] καὶ ἔγραψε E. || XXXI. cf. Eudoc. p. 383. in Schol. Arist. Vesp. 1410 intulit Musurus. || 95. λεοπρεποῦς AV. || Ἰουλιήτης om. A.

πόλεως, λυρικός, μετὰ Στησίχορον τοῖς χρόνοις, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης διὰ τὸ ἡδύ. καὶ τὴν μνημονικὴν δὲ τέχνην εὖρεν οὗτος. προσεξεῦρε δὲ καὶ τὰ μακρὰ τῶν στοιχείων καὶ διπλᾶ, καὶ τῇ λύρᾳ τὸν τρίτον φθόγγον. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς νς' ὀλυμπιάδος (οἱ δ' ἐπὶ τῆς ξβ' γεγράφασι) καὶ παρέτεινε μέχρι 200 τῆς οῆ', βιούς ἔτη πθ'. καὶ γέγραπται αὐτῷ Δωρίδι διαλέκτῳ ἢ Καμβύσου καὶ Δαρείου βασιλείᾳ καὶ Ξέρξον ναυμαχίᾳ δι' ἐλεγείας, ἢ δ' ἐν Σαλαμῖνι μελικῶς, θρηνοί, ἐγκώμια, ἐπιγράμματα, παιᾶνες καὶ τραγῳδαί καὶ ἄλλα.

ΑΒ. ΣΟΛΩΝΟΣ.

Σόλων Ἐξηκεστίδου Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, νομοθέτης 5 καὶ δημαγωγός. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς μς' ὀλυμπιάδος, οἱ δὲ νς'. ἐπιβουλευθεὶς δ' ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ τυράννου ἀπεδήμησεν ἐν Κιλικίᾳ καὶ ἔκτισε πόλιν, ἣν Σόλους ἐκάλεσαν ἐξ αὐτοῦ. οἱ δὲ καὶ τοὺς ἐν Κύπρῳ Σόλους ἐξ αὐτοῦ φασί, καὶ τελευτῆσαι αὐτὸν ἐν Κύπρῳ. ἔγραψε νόμους Ἀθηναίοις, οἵτινες 10 ἄξοντες ὠνομάσθησαν διὰ τὸ γραφῆναι αὐτοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν Ἀθήνησι, ποίημα δι' ἐλεγείων, ὃ Σαλαμῖς ἐπιγράφεται, ὑποθήκας δι' ἐλεγείων καὶ ἄλλα. ἔστι δὲ καὶ οὗτος εἷς τῶν ζ' ὀνομαζομένων σοφῶν. καὶ φέρεται αὐτοῦ ἀποφθεγμα τόδε, „μηδὲν ἄγαν“ ἢ τὸ „γνῶθι σαυτόν.“ 15

ΑΓ. ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΥ.

Στησίχορος Εὐφόρβου ἢ Εὐφήμου, ὡς δ' ἄλλοι Εὐκλείδου ἢ Ὑέτους ἢ Ἡσιόδου, πόλεως Ἰμέρας τῆς Σικελίας· καλεῖται γοῦν Ἰμεραῖος· οἱ δ' ἀπὸ Ματαυρίας τῆς ἐν Ἰταλίᾳ· οἱ δ' ἀπὸ Παλλαντίου τῆς Ἀρκαδίας φυγόντα αὐτὸν ἐλθεῖν φασὶν εἰς Κατάνην κακεῖ τελευτῆσαι καὶ ταφῆναι πρὸ τῆς 20 πύλης, ἣτις ἐξ αὐτοῦ Στησιχόρειος προσηγόρευται. τοῖς δὲ

196. μετὰ — χρόνοις om. V. || 99. γέγονε — πθ' om. V. || 201. οβ' BE. || αὐτῷ] δὲ αὐτῷ V. || 2. βασιλείᾳ] βασιλῆως E. || 4. τραγῳδία A. || XXXII. cf. Eudoc. p. 387. || 12. δι' ἐλεγείων V, uti correxit Kusterus, ἐλεγείας Eudocia, δὲ ἐλεγείας celt. || XXXIII. cf. Eudoc. p. 385. || 16. ἐφόρβου E. || 17. πόλεως A, ἐκ πόλεως V, καὶ πόλεως v. || 19. παλλαντίου AV. || 20. καὶ — νς' sub finem add. V. || παρὰ τῆς πύλης Kusterus, παρὰ τῇ πύλῃ Kleinus Stesich. fragm. p. 3.

χρόνοις ἦν νεώτερος Ἀλκμαῖνος τοῦ λυρικοῦ, ἐπὶ τῆς λξ'
 ὀλυμπιάδος γεγονώς. ἐτελεύτησε δ' ἐπὶ τῆς νς'. εἶχε δ' ἀδελφὸν
 γεωμετρίας ἔμπειρον, Μαμερτῖνον, καὶ ἕτερον Ἡλιάνακτα
 225 νομοθέτην. γέγονε δὲ λυρικός. καὶ ἐστὶν αὐτοῦ τὰ ποιή-
 ματα Δωρίδι διαλέκτῳ ἐν βιβλίοις κς'. φασὶ δ' αὐτὸν
 γράψαντα ψόγον Ἑλένης τυφλωθῆναι, πάλιν δὲ γράψαντα
 Ἑλένης ἐγκώμιον ἐξ ὀνείρου, τὴν παλινφθίαν, ἀναβλέψαι.
 ἐκλήθη δὲ Στησίχορος, ὅτι πρῶτος κιθαρωδία χορὸν ἔστησεν,
 30 ἐπεὶ τοι πρότερον Τισίας ἐκαλεῖτο.

ΛΔ. ΣΩΤΑΔΟΥ.

Σωτάδης Κοῆς, Μαρωνεΐτης, δαιμονισθείς, ἰαμβογράφ-
 φος, ἔγραψε φλύακας ἤτοι κιναιδούς διαλέκτῳ Ἰωνικῇ· καὶ
 γὰρ Ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὔτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἶδει
 τούτῳ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ Πύρρος ὁ Μιλήσιος
 35 καὶ Θεόδωρος καὶ Τιμοχαρίδας καὶ Ξεναρχος. εἰσὶ δ' αὐτοῦ
 εἶδη πλεῖστα, οἷον εἰς ἄδου κατάβασις, Πρῆπος, εἰς Βελι-
 στίχην, Ἀμαζών, καὶ ἕτερα.

ΛΕ. ΤΕΛΕΣΤΟΥ.

Τελέστης κωμικός. τούτου δράματά ἐστιν Ἀργὼ καὶ
 Ἀσκληπίος, ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τῷ ιδ' τῶν δειπνοσο-
 40 φιστῶν.

ΛΦ. ΤΕΡΠΑΝΔΡΟΥ.

Τέρπανδρος Ἀρναῖος ἢ Λέσβιος ἀπ' Ἀντίσσης ἢ Κυ-
 μαῖος, οἱ δὲ καὶ ἀπόγονον Ἡσιόδου ἀνέγραψαν, ἄλλοι δ'
 Ὀμήρου, Βοίου λέγοντες αὐτὸν τοῦ Φωκέως τοῦ Εὐρυφῶντος
 τοῦ Ὀμήρου. λυρικός, ὃς πρῶτος ζ' χορδῶν ἐποίησε τὴν

223. εἶχε καὶ ἀδελφὸν γεωμετρῆν μαμαρτῖνον V: Ἀμέριστον vocat Proculus
 in Euclid. elem. 2. p. 19. || 26. ἐν βιβλίοις κς' om. V. || 28. διὰ τὴν παλινφθίαν
 Kusterus. || 29. κιθαρωδίας V. || XXXIV. cf. Eudoc. p. 384. || 31. μαρωνίτης
 V: videtur ἢ ante hoc voc. excidisse. || 34. Πύρρος] Πύρης Athenaeo 14. p. 620
 E. || 35. Θεόδωρος V, Θεοδορίδας Tourpius, Θεοδώρας v. || 36. κατάβασιν V. ||
 βελᾶτίσχην V, Βελεστίχην v. cf. Paus. 5. 8, 11. || XXXV. 38. κωμικός] immo
 διθυραμβοποιός vel μελοποιός. || 39. ιδ' ABVE, δ' cett. || XXXVI. 44. ἐπτά
 χορδῶν AV, ἑπτάχορδον cett.

λύραν καὶ νόμους λυρικοὺς προῶτος ἔγραψεν, εἰ καὶ τινες ²⁴⁵
Φιλάμμωνα θέλουσι γεγραμέναι.

ΛΖ. ΤΙΜΟΘΕΟΥ.

Τιμόθεος Θερσάνδρου ἢ Νεομούσου ἢ Φιλοπόλιδος,
Μιλήσιος, λυρικός, ὃς τὴν *ι* καὶ *ια* χορδὴν προσέθηκε καὶ
τὴν ἀρχαίαν μουσικὴν ἐπὶ τὸ μαλακώτερον μετήγαγεν. ἦν
δ' ἐπὶ τῶν Εὐριπίδου χρόνων τοῦ τραγικοῦ, καθ' οὗς καὶ ⁵⁰
Φίλιππος ὁ Μακεδὼν ἐβασίλευεν, καὶ ἐτελεύτησεν ἐτῶν *η*ζ',
γράφας δὲ ἐπῶν νόμους μουσικοὺς *ιθ'*, προοίμια *λς'*, Ἀρτε-
μιν, διασκευὰς *ή'*, ἐγκώμια, Πέρσας ἢ Ναύπλιον, Φινείδας,
Λαέρτην, διθυράμβους *ιη'*, ὕμνους καὶ καὶ ἄλλα τινά.

ΛΗ. ΤΙΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Τιμοκρέων Ῥόδιος, κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. ⁵⁵
διεφέρετο δὲ πρὸς Σιμωνίδην τὸν τῶν μελῶν ποιητὴν καὶ
Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, εἰς ὃν ἐξύφανε ψόγον δι' ἐμμε-
λοῦς τινος ποιήματος. ἔγραψε δὲ κωμωδίαν εἰς τε τὸν αὐτὸν
Θεμιστοκλέα καὶ εἰς Σιμωνίδην τὸν μελοποιόν, καὶ ἄλλα.

ΛΘ. ΤΥΡΤΑΙΟΥ.

Τυρταῖος Ἀρχιμβρότου, Λάκων ἢ Μιλήσιος, ἐλεγειοποιὸς ⁶⁰
καὶ αὐλητής, ὃν λόγος τοῖς μέλεσι χρησάμενον παροτρῦναι
Λακεδαιμονίους πολεμοῦντας Μεσσηνίοις καὶ ταύτῃ ἐπικρα-
τεστέρους ποιῆσαι. ἔστι δὲ παλαιάτατος, σύγχρονος τοῖς *ζ'*
κληθεῖσι σοφοῖς ἢ καὶ παλαιότερος. ἤκμαζε γοῦν κατὰ τὴν *λε*
ὀλυμπιάδα. ἔγραψε πολιτείαν Λακεδαιμονίοις καὶ ὑποθήκας ⁶⁵
δι' ἐλεγείας καὶ μέλη πολεμιστήρια, βιβλία *ε'*.

246. φιλάμμωνα BVE, φιλάμμωνα A, φιλάμωνα cett. || XXXVII. 47. νεο-
μούσου BV, Νεομούσου v. || 49. προσήγαγεν V. || 50. καθ' οὗς A. || 51. Φίλιππος]
Ἀρχέλαος Reinesius. || καὶ ἐτελεύτησε A, ἐτελεύτησε δὲ cett. || 52. προνόμια ex
Steph. Byz. s. v. Μίλητος Reinesius. || 53. ἐγκώμια AV, ἐγκώμιον cett. || ναύ-
πλιον V, Ναυτίλον ex Ath. 8. p. 338 A. Kusterus, sed illic ex Suida Ναυπλίῳ
correx. Casaubonus. || φινείδας AV. || XXXVIII. 55. κωμικὸς] immo μελοποιός.
neque comoedias scripsit in Themistoclem atque Simonidem. || XXXIX. om.
A. || 60. ἀρχεμβρότου BVE. || 62. καὶ hic habent BVE, ante πολεμοῦντας cett.

M. ΦΙΛΗΤΑ.

Φιλητᾶς Κῶος, υἱὸς Τηλέφου, ὦν ἐπὶ τε Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου, γραμματικὸς καὶ κριτικὸς, ὃς ἰσχνωθείς ἐκ τοῦ ζητεῖν τὸν καλούμενον ψευδόμενον λόγον ἀπέθανεν. ἐγένετο 270 δὲ καὶ διδάσκαλος τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου. ἔγραψεν ἐπιγράμματα καὶ ἐλεγείας καὶ ἄλλα.

ΜΑ. ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ.

Φιλόξενος Εὐλυτίδου Κυθήριος, λυρικός. ἔγραψε διθυράμβους κδ'. τελευτᾷ δ' ἐν Ἐφέσῳ. οὗτος ἀνδραποδισθέντων τῶν Κυθήρων ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἡγοράσθη ὑπ' 75 Ἀγεσύλου τινὸς καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐτράφη καὶ Μύρμηξ ἐκαλεῖτο. ἐπαιδεύθη δὲ μετὰ τὸν θάνατον Ἀγεσύλου, Μελανιππίδου πριαμένου αὐτὸν τοῦ λυρικοῦ. Καλλίστρατος δ' Ἡρακλείας αὐτὸν γράφει Ποντικῆς. ἔγραψε δὲ μελικῶς γενεαλογίαν τῶν Αἰακιδῶν.

ΜΒ. ΦΩΚΥΛΙΑΟΥ.

80 Φωκυλίδης Μιλήσιος, φιλόσοφος, σύγχρονος Θεόγνιδος. ἦν δ' ἐκάτερος μετὰ χμζ' ἔτη τῶν Τρωικῶν, ὀλυμπιάδι γεγονότες νθ'. ἔγραψεν ἔπη καὶ ἐλεγείας, παραινέσεις ἥτοι γνώμας, ἃς τινες κεφάλαια ἐπιγράφουσιν. εἰσὶ δ' ἐκ τῶν Σιβυλλιακῶν κεκλεμμένα.

XL. cf. Eudocia p. 424. || 268. καὶ add. Toupius. || δς —] cf. Athen. 9. p. 401 E. || 71. ἄλλα] ἰσχνωθείς ἐκ τοῦ ζητεῖν καὶ διώκειν ἀκίχητα add. V, καὶ τὰ καλούμενα Ναξιακά Eudocia. || XLI. cf. Eudoc. p. 428. || 72. εὐλυτίδου ABVE, εὐλητίδου cett. || 74. Λακεδαιμονίων] Ἀθηναίων Reinesius. cf. Meinekii fr. com. gr. 4. p. 635. || 76. ἀγεσίλου A. nomen vix sanum. || 77. καλλίστρατος ABV, καὶ καλλ. cett. || 78. γράφει ABVE, φησι cett. || XLII. cf. Eudoc. p. 426. || 83. ἃς τινες B, ἃ τινες A, ἃς τινας cett.

BIBΛION TPITON.

BIOI TPATIKΩN.

A. AIXXTΛOT.

α'. Βίος Αἰσχύλου.

Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος, Ἐλευσί-
νιος τὸν δῆμον, υἱὸς Εὐφορίωνος, Κυναιγείρου ἀδελφὸς καὶ
Ἀμεινίου, ἐξ εὐπατριδῶν τὸ γένος κατὰ γων· νέος δ' ἤρξατο
τῶν τραγῳδιῶν καὶ πολὺ τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπερῆρε κατὰ τε
τὴν ποιήσιν καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς τὴν τε λαμπρότητα
τῆς χορηγίας καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν τὴν τε τοῦ χο-
ροῦ σεμνότητα, ὥς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν,

ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον.

I. 1. Inscr. γένος αἰσχύλου τοῦ ποιητοῦ M, βίος αἰσχύλου ποιητοῦ τρα-
γικοῦ N, om. L. || 1. τραγικὸς] τρ. ποιητῆς G. || γένει μὲν BGr (item cod. Matrit.
no. 47. ap. Iriart. p. 162), τὸ μὲν γένος M. || λευσίνιος δὲ τοῦ πήμονος (πήκονος
N) υἱὸς LN. || 2. εὐφορίωνος AB, εὐφρονίωνος D. || ἀδελφὸς κυναιγείρου M: κυναι-
γέρου LN, qui et om. καὶ Ἀμεινίου. Aminiam Aeschyli fratrem fuisse coll.
Herod. 8, 84. 93. dubitat G. Hermannus Opp. 2. p. 166, quamquam et norunt
Diod. 11, 27 et Ael. var. hist. 5, 19. || 3. τὸ γένος BDGr, τὴν φύσιν celt. || κατὰ-
γων BDGr, om. LMN, ἔχων celt. || 4. πολὺ τοῖς] πολλοὺς LN. || ἑαυτοῦ BDar. ||
κατὰ γε τὴν LN, κατὰ τὴν M. || 6. καὶ τὴν σκευὴν] καὶ τὴν κατασκευὴν T, τὴν
σκηνὴν LN. || 7. φησὶν] φησι περὶ αὐτοῦ M, om. LN. vid. Arist. Ran. v. 1004. ||
8. ὦ] ὁ L. || πρῶτε BDar. || σεμνὰ] χρηστὰ L, sed eadem manus expunxit et
addidit σεμνὰ. || 9. om. A. || κλῆρον DLMNar.

- 10 συνεχρόνισε δὲ Πινδάρῳ, γεγονὼς κατὰ τὴν ξδ' Ὀλυμπιάδα.
γενναῖον δ' αὐτόν φασι καὶ μετασχεῖν τῆς ἐν Μαραθῶνι
μάχης σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναϊγείῳ [τῆς πρὸς τοὺς Δαρεῖου
στρατηγοὺς Δᾶτιν καὶ Ἀρταφέρνην· τούτους γὰρ Δαρεῖος
μετὰ ν' μυριάδων διὰ θαλάττης πέπομφε κατ' Ἀθηναίων·],
15 τῆς τ' ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας σὺν τῷ νεωτέρῳ τῶν ἀδελ-
φῶν Ἀμεινίᾳ, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας. [Ξέρξης
γὰρ ὁ Δαρεῖου ἰ' παρελθόντων ἐνιαυτῶν φ' μυριάδας στρα-
τὸν συναγαγὼν διὰ γῆς καὶ θαλάττης κατὰ τῆς Ἑλλάδος
ἐστράτευσεν· οὗ τὸ μὲν ναυτικὸν κατεναυμάχησαν Ἀθηναῖοι
20 ἐν Σαλαμῖνι Θεμιστοκλέους σφῶν στρατηγούντος, τὸ δὲ πεζὸν
ἐν Πλαταιαῖς Λακεδαιμόνιοι μετὰ Πανσανίου κατεπολέμη-
σαν, ὃ δὴ κατέλιπε Ξέρξης μετὰ Μαρδονίου στρατηγοῦ,
αὐτὸς μετ' ὀλίγων εἰς Περσίδα φυγῶν, ἐπειδὴ τὴν ἐν Σαλα-
μῖνι ναυμαχίαν εἶδεν.] κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως
25 ζῆλοῖ τὸ ἀδρὸν αἰεὶ πλάσμα καὶ ὑπέρογκον, ὀνοματοποιίαις
τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ καὶ μεταφοραῖς καὶ πᾶσι τοῖς δυνα-
μένοις ὄγκον τῇ φράσει περιθεῖναι χρώμενος· αἱ τε διαθέ-
σεις τῶν δραμάτων οὐ πολλὰς αὐτῷ περιπετείαις καὶ πλοκαῖς
ἔχουσιν, ὥς παρὰ τοῖς νεωτέροις· μόνον γὰρ σπουδάζει τὸ

10. συνεχρόνησε DM. || δὲ] καὶ LN. || γεγονὼς post Ὀλυμπιάδα ponit G. ||
κατὰ — ξδ'] κατὰ (τε add. ar) τὴν τεσσαρακοστὴν libri mei certe, praeter AB,
qui μετὰ τὴν τεσσαρακοστὴν. sed illud ineptum, hoc aperte correctoris est.
alios libros habere τεσσαρακοστὴν πρώτην monet Stephanus, alios ἐξηκοστὴν
Casaubonus d. poes. sat. 1, 5, qui et ipse τρίτην καὶ ἐξηκοστὴν correxīt, πέμπτην
καὶ ἐξηκοστὴν Petitus Misc. 3, 14, ἑβδομηκοστὴν Meursius. ego posui numerum,
non quem verum esse affirmaverim, sed ex quo vitium illud in libris facillime
enasci potuerit. || 11. αὐτόν φασι BDGLN^r, φασιν αὐτόν cett. || μετασχεῖν] με-
τασχεῖν ὁμολογοῦσι LN. || 12. τῆς — πέπομφε add. OG^r, κατὰ Ἀθηναίων solus
G. || 15. νεωτέρῳ τῶν ἀδελφῶν B, νεωτέρῳ τῶν ἀδελφῶν A, νεωτέρῳ ἀδελφῶν
T, νεωτέρῳ ἀδελφῶ cett. || 16. πλαταιαῖσι r, πλαταιαῖσι a. || πεζομαχίας] ναυ-
μαχίας AB. || Ξέρξης — εἶδεν add. DOG^r, nisi quod 17. στρατοῦ G, 21. πλα-
ταιαῖσι Or, πλαταιαῖσι Da, 22. δὲ Oar, 23. αὐτοῦ DOar, μετ' ὀλίγον DO, μετο-
λίγον G, εἰς Ἀσίαν φυγῇ διαβάς G. || 24. σύνθεσιν τῆς ποιήσεως] ποιήσιν Dar. ||
25. ζῆλοῦ] ἀσκεῖ Gar, ἀσκεῖτο (omisso τὸ) D. || ἀνδρὸν LN. || πλάσμα add.
BOLN, sed post ἀδρὸν O. || καὶ ὑπέρογκον ὀνοματοποιίαις in lac. om. LN. ||
26. δὲ om. ar. || 27. ὄγκον] ὀγγόν A, ὀργὴν B. || περιθεῖναι τῇ φράσει G: παρα-
θεῖναι L. || χρώμενος om. G. || 28. οὐ] καὶ LN. || αὐτῷ ante τῶν ponunt GTar. ||
περιπετείαις LN. || 29. ἔχουσιν — κρίνων om. LN. || γὰρ] δὲ G. || σπουδάζει] ζῆλοῦ
ABT. || τὸ βράχος] μέγεθος καὶ ὄγκον DG^r.

βάρος περιτιθέναι τοῖς προσώποις, ἀρχαῖον εἶναι κρίνων³⁰
 τουτὶ τὸ μέρος, τὸ μεγαλοπρεπές τε καὶ ἥρωικόν, τὸ δὲ παν-
 οὔργον κομποπρεπές τε καὶ γνωμολογικὸν ἀλλότριον τῆς
 τραγωδίας ἡγούμενος, ὥστε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν
 προσώπων κωμωδεῖται παρ' Ἀριστοφάνους. ἐν μὲν γὰρ τῇ
 Νιόβῃ ἕως τρίτης ἡμέρας ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παιδῶν³⁵
 οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη, ἐν δὲ δὴ τοῖς Ἑκτορος
 λύτροις Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται πλὴν
 ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. διὸ ἐκλογαὶ μὲν
 παρ' αὐτῷ τῇ κατασκευῇ διαφέρουσιν ἀμύπολλαι ἂν εὗρε-
 θεῖεν, γινώμαι δ' ἢ συμπάθειαι ἢ ἄλλο τι τῶν δυναμένων⁴⁰
 εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν οὐ πάννυ. [ταῖς τε γὰρ ὕψει καὶ τοῖς
 μύθοις πρὸς ἐκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέρχη-
 ται.] ἀπῆρε δὲ πρὸς Ἰέρωνα τὸν Σικελίας τύραννον, κατὰ τινὰς
 μὲν ὑπ' Ἀθηναίων κατασπουδασθεὶς καὶ ἡσσηθεὶς νέφ' ὄντι τῷ
 Σοφοκλεῖ, κατὰ δ' ἐνίους ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκό-⁴⁵
 τας ἐλεγείῳ ἡσσηθεὶς Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐλεγεῖον πολὺ τῆς περὶ
 τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχειν θέλει, ὃ τοῦ Αἰσχύλου,
 ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον. [τινὲς δὲ φασιν ἐν τῇ ἐπιδείξει

30. ἀρχαῖον] ἀρχαῖον Bothius. sed cf. Dio Chrys. or. 52. p. 267. || 31. τοῦτο
 τὸ μέρος LNar, om. ADG. || τὸ add. BDar. || μεγαλοπρεπέστερον LN. || τε καὶ] καὶ
 BLN, om. A. || ἥρωικόν — τε καὶ om G. || 32. κομποπρεπές LN. || ἀλλότριον r,
 καλλιέστερον I, καλιέστερον N. || 33. ἡγήσατο G. || ὥστε — ἀμοιβαῖα om. DG. ||
 ὥστε διὰ] διὰ ταῦτα μὲν ἐν τοῖς δράμασιν αὐτοῦ ὥστε διὰ B. || 34. ἀριστοφάνη
 LN. || 35. Νιόβη post Νιόβη excidisse vidit Bothius. || τρίτης ἡμέρας] τρίτου
 μέρους Victorius (cf. Spanhem. ad Arist. Ran. v. 942), sed vid. Hermann Opp. 3.
 p. 42 sq. || ἐπικαθουμένη LN. || 36. ἐγκεκαλυμένη LN. || δὴ om. LN. || 37. λου-
 τροῖς LNar. || ὁμοίον N, ἐμοὶ ὡς ar. || ἐγκεκαλυμένος LN. || πλὴν om. LN. || 38. διὸ]
 διὸς N. || ἐκλογαὶ — ἂν] ταῦτα μὲν ἐν τοῖς δράμασιν αὐτοῦ πλεῖστα (πλεῖστα
 G) ἂν ADG, ac novit B (vid. ad v. 33). || 39. ἀμύπολα LN. || 40. γνώμη ἢ συμ-
 πάθεια G. || ἀλλότι r. || τῶν om. LN. || 41. δάκρυον GLN. || ἀπαγαγεῖν LN. ||
 ταῖς — κέρχεται om. ADG. || 42. μᾶλλον om. LN. || πρὸς CDLNar, εἰς T, ὡς cett.:
 hic demum incipit C. || 43. τὸν] τῆς LN. || τύραννος N. || 44. ὑπὸ BCDGLNar,
 ὡς 'πὸ cett. || καταπιεσθεὶς L, καταπιθεὶς N, malim καταστασιασθεὶς. Bothius
 οὐ κατασπουδασθεὶς. || καὶ ἡσσηθεὶς — ἡσσηθεὶς om. LN. || ἡττηθεὶς hic et
 infra A, ἡσθθεὶς G. || 46. ἐλεγείῳ] ἐλ. μέτρῳ BCDGAr. || σιμωνίδου BCar. ||
 47. ἐθέλει BCar. || 48. ἔφημεν T. || ἀλλότριόν ἐστι G. || τινες — ἐξαμβλωθῆναι
 om. AD. male hic illata esse primus intellexit Bothius, qui ea posuit post ἀμοι-
 βαῖα v. 33, iterum Naekius Mus. Rhen. 1. (1833) p. 500 sq. (Opp. phil. 1.
 p. 362 sq.), qui post κέρχεται v. 43. collocari voluit. || ἀποδείξει L.

τῶν Εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν τοσοῦτον
 50 ἐκπλήξαι τὸν δῆμον, ὥστε τὰ μὲν νήπια ἐκψῦξαι, τὰ δ' ἔμ-
 βρυα ἐξαμβλωθῆναι.] ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν Ἰέρωνος
 τότε τὴν Αἴτνην κτίζοντος ἐπεδείξατο τὰς Αἰτναίας, οἰωνι-
 ζόμενος ἐντεῦθεν βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι τὴν πόλιν.
 καὶ σφόδρα τῷ τε Ἰέρωνι καὶ τοῖς Γελώοις τιμηθεῖς, ἐπι-
 55 ζήσας τρίτον ἔτος [ὢν ἐτῶν ε' πρὸς τοῖς ξ'] τοῦτον ἐτελεύτα
 τὸν τρόπον. αἰτὸς γὰρ χελώνην ἀρπάσας ὡς ἐγκρατὴς γε-
 νέσθαι τῆς ἄγρας οὐκ ἴσχυσεν, ἀφίησι κατὰ πετρῶν αὐτὴν
 συνθλάσων τὸ δέσμα, ἡ δ' ἐνεχθεῖσα κατὰ τοῦ ποιητοῦ
 φρονεῦει αὐτόν. χρησμός γὰρ ἦν αὐτῷ περὶ τῆς τελευτῆς
 60 δοθεὶς οὗτος· „οὐράνιον σε βέλος κατακτανεῖ.“ ἀποθα-
 νόντα δὲ Γελῶοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θά-
 ψαντες ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες οὕτως·

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεῦθαι
 μνήμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·

65 ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἄν εἴποι
 καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

49. τοσοῦτον] τοῦτον LN. || 50. ὥστε] ὡς L. || ἔμβρυα LN. || 51. ἰέρωνος
 L. || 52. ἀπεδείξατο LN. || τὰς αἰτναίας AB, πάνν λαμπρῶς CGar, τὰς αἰτνας
 cett. cf. Schneidewin. Nov. Mus. Rhen. 3. p. 70. || ἀγωνίζόμενος LN. || 53. ἐν-
 τεῦθεν add. G, ἐνταῦθα C, ἐνθεν Bar, cett. om. || συνοικίζουσι BGar, συνοικοῦσι
 N, συνοικοῦσι cett. || 54. τε add. BCGar. || ἰέρωνι G, τυράννῳ ἰέρωνι cett. ||
 τοῖς — ἐπιζήσας ut videtur om. A. || γελώις N. || ἐπιζήσαν N. || 55. ὢν — ξ om.
 ALN. || ε'] ὀκτῶ Bothius. || τοῦτον ἐτελεύτησε LN, ἐτελεύτα τοῦτον ar, τε-
 λείτα τοῦτον G: ἐτελεύτα ante ὢν ponit B. || 56. αὐτὶς N. || γὰρ add. BCLNar. ||
 ἀρπάσας] συλλαβὸν G. || 57. ἄγρας] θήρας G, χελώνης τῆς οὐρᾶς LN. || ἴσχυσεν
 BCDA, ἴσχυεν cett. || ἀφίησι — δέσμα] μετεωρίσας αὐτὴν ἀφίησι κατὰ πετρῶν ὡς
 συνθλασθεῖσης τὴν σάρκα αὐτῆς θοίνην ποιῆσεται G. || αὐτῆς LN. || 58. ἡ δ'
 ἐνεχθεῖσα] τοῦ δέσματος (ἄρματος N) δὲ ἐνεχθέντος LN, ἡ δὲ ἐνεχθεῖσα ὑπὲρ
 τῇ κεφαλῇ τοῦ ποιητοῦ καὶ πλήξασα (om. κατὰ τοῦ ποιητοῦ) G. || 59. γὰρ
 BCDGar, om. LN, δὲ cett. || αὐτῇ B. || περὶ τῆς τελευτῆς add. BCDGar. || 60. δο-
 θεὶς om. CDGar. || οὗτος BCDar, τοιόσδε G, οὕτως cett. || βέλος] βέλος τι
 Bothius. || ἀποθανόντος Car, ἀποθανοῦντος B. || 61. γελῶς LN. || πολυτελῶς
 om. G. || θάψοντες N. || 62. ἐπιγράφοντες C. || 63. versus duos priores habet
 Plut. d. exil. p. 604. F. cf. Anthol. Pal. 2. p. 748. || εὐφορίωνος D. || τὸ δὲ Na. ||
 64. καταφθίμενον r. || πυροφόρον LN. || πέλας BCDGar, σέλας LN. || 65. cf.
 Athen. 14. p. 627 D, Paus. I. 14, 5. || δὲ N. || εἴπη DLNa. || 66. καὶ βαθυχαιτήεις
 G, εἰς LN. || Μῆδος] δῆμος, uti voluit Auratus, Oa. || ἐπιστάμενον G.

εἰς τὸ μνῆμα δὲ φοιτῶντες, ὅσοις ἐκ τραγωδίας ἦν ὁ βίος, ἐνήγιζόν τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν Αἰσχύλον, ὥς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ τὸν βουλούμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλου χρυσὸν λαμβάνειν. [ἐβίωσε δὲ ξγ' ἔτη, ἐν οἷς] ἐποίησε δὲ δράματα ὅ καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικά ἀμφίβολα εἰ. νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληφε γ', οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν ἀπηνέγκατο.

[Πρῶτος Αἰσχύλος πάθει γεννικωτέροις τὴν τραγωδίαν ἐπηύξησε, τὴν δὲ σκηνὴν ἐκόσμησε καὶ τὴν ὄψιν τῶν θεωμένων κατέπληξε τῇ λαμπρότητι, γραφαῖς καὶ μηχαναῖς, βωμοῖς τε καὶ τάφοις, σάλπιγγιν, εἰδώλοις, ἐρινύσι, τοὺς τε ὑποκριτὰς χειρῶσι σκεπάσας καὶ τῷ σύρματι ἐξογκώσας, μεῖζονσί τε τοῖς κοθόροις μετεωρίσας. ἐχρήσατο δ' ὑποκριτῇ πρώτῳ μὲν Κλεάνδρῳ, ἔπειτα καὶ δεύτερον αὐτῷ προσῆψε Μυνίσκον τὸν Χαλκιδέα· τὸν δὲ τρίτον ὑποκριτὴν αὐτὸς

67. δὲ om. L. || ὅσοι ἐκ τραγωδίας ἦν ὁ β. LN, ὅσοις τραγωδίας ἦν ὁ β. A, ὅσοις τραγωδίαις ἦν ὁ β. CD, ὅσοις ἐν τραγωδίαις ἦν ὁ β. celt. praeter G, qui ὅσοι τραγωδίαν μετίασιν. || 68. ἐνήγιζοντο B, ἐνίγιζον LN, ἐνιγιζοντο a. || τε om. a. || δράματα] γράμματα LN, πράγματα δ' fuerat in N. || ὑπεκρίναντο D, ὑπεκρίνοντο LN. || 69. ὥς — Αἰσχύλου om. LN. || 70. χρυσὸν] χορὸν Scaliger et Casaubonus ad Athen. p. 908, et sic libros quosdam habere ait Stanleyus. || 71. ἐβίωσε — οἷς om. AC. || ἐβίου LN. || δ' om. G. || ἔτη ξγ' LN, ἔτη ξε' G, ξη' ἔτη Bothius. cf. Hermanni Opp. 2. p. 161. || οἷς] οἷς καὶ LN. || δὲ add. ACD. || 72. καὶ om. C. || ἀμφίβολα LN, ἀμφὶ τὰ celt.: ἀμφὶ τὰ πέντε πρὸς τοῖς κ' vel λ' Bothius. cf. Hermanni Opp. 3. p. 149. || τὰς om. CG. || 73. γ' δεκαπέντε Casaubonus d. poes. sat. 1, 5. || 73. δὲ καὶ] τε LN. || μετὰ τὴν GTar, μετὰ celt. || ἀπηνέγκατο COGa, νίκαν ἐπηνέγκατο N, νίκας ἐπηνέγκατο L, νίκας ἀπηνέγκατο celt. || 74. πρῶτος — 90. τελειότητα add. OGSr, sed G certe a vita separatim ad calcem libri demum post Supplices fol. 193. || γεννικωτέροις Blomfieldius praef. ad Aesch. Pers. p. VII, γεννικωτάτοις G, γεννικώτατος S, γεννικωτέροις celt. || 75. ηὔξησε S. || τε GS. || 76. θεωμένων G, θεωμάτων r. || κατέψυξε r. || γραφῆς καὶ μηχανῆς Bothius. || 77. βομφῶ r. || ἐρινύσι G, ἐριννύσι celt. || τε add. GS. || 78. χειρῶσι] χειρὶ libri, χάριν Bothius. || σύρματι S, σώματι celt., poterat et σωματίῳ. cf. Lucian. Jup. trag. 41. || 79. τε] δὲ r. || δ' δὲ G, δὲ καὶ celt. || 80. πρώτῳ S, πρῶτον celt. || κλεάνδρῳ Or. || ἔπειτα καὶ τὸν δεύτερον αὐτοῦ GS, ἔπειτα καὶ δ' δεύτερον αὐτῷ O, ἔπειτα δὲ τὸν αὐτὸν r. || 81. Μυνίσκον Blomfieldius 1. 1., μυννίσκον GS, μωννίσκον celt. || δὲ add. GS.

ἐξεῦρεν, ὡς δὲ Δικαίαρχος ὁ Μεσσήνιος, Σοφοκλῆς. τὸ δ' ἀπλοῦν τῆς δραματοποιίας εἰ μὲν τις πρὸς τοὺς μετ' αὐτὸν λογιζοίτο, φαῦλον μὲν ὑπολαμβάνοι καὶ ἀπραγμάτευτον, εἰ
 85 δὲ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω, θαυμάσειε τῆς ἐπινοίας τὸν ποιητὴν καὶ τῆς εὐρέσεως. ὅτῳ δὲ δοκεῖ τελεώτερος τραγῳδίας ποιητῆς Σοφοκλῆς γεγονέναι, ὀρθῶς μὲν δοκεῖ, λογιζέσθω δ' ὅτι πολλῷ χαλεπώτερον ἦν ἐπὶ Θέσπιδι, Φρονίχῳ τε καὶ Χοιροίῳ εἰς τοσόνδε μεγέθους τὴν τραγῳδίαν προαγαγεῖν ἢ
 90 ἐπ' Αἰσχύλῳ εἰπόντα εἰς τὴν Σοφοκλέους ἐλθεῖν τελειότητα.
 * ἐπίγραμμα γραφὲν εἰς τὸν Αἰσχύλου τάφον.

αἰετοῦ ἐξ ὀνύχων βρέγμα τυπεῖς ἔθανον.
 φασὶ δ' ὑπὸ Ἰέρωνος ἀξιοθέντα ἀναδιδάξαι τοὺς Πέρσας ἐν Σικελίᾳ καὶ λίαν εὐδοκιμῆσαι. ἐκ τῆς μουσικῆς ἱστορίας.
 95 ταύτῃ καὶ ἄριστος εἰς τραγῳδίαν Αἰσχύλος κρίνεται, ὅτι εἰσάγει πρόσωπα μεγάλα καὶ ἀξιόχρεα, καὶ τινες ἤδη τῶν τραγῳδιῶν αὐτῷ διὰ μόνων οἰκονομοῦνται θεῶν, καθάπερ οἱ Προμηθεῖς· τὰ γὰρ δράματα συμπληροῦσιν οἱ πρεσβύτατοι τῶν θεῶν, καὶ ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ τῆς
 100 ὀρχήστρας θεῖα πάντα πρόσωπα.* τῶν ποιημάτων ἃ μὲν

82. Δικαίαρχος] cf. Naekius Mus. Rhen. 1. (1833). p. 43 et Dicaearchi frgm. ed. Fuhr. p. 71, 71. || μεσσήνιος Gr. || 83. διπλοῦν r. || 84. ἐκλαμβάνοι G, ἐκλαμβάνει r. || 86. ὅτῳ — σοφοκλῆς GS, ὅστε δοκεῖ θαυμαστὸν (τε add. r) καὶ τελεώτερον τραγῳδίαν ποιητὴν σοφοκλῆ celt. || 88. χαλεπώτερος G. || ἦν hic habet G, post Θέσπιδι celt. || φρονίχῳ G, φρονίχῳ r. || 89. τόσον δὲ libri. || μεγέθους τὴν τραγῳδίαν προαγαγεῖν G, μέγεθος τὴν τραγῳδίαν προαγαγεῖν O, τὴν τραγῳδίαν διὰ μεγέθους προαγαγεῖν r. || 90. εἰπόντα GS, εἰπόντι celt. || 91. ἐπίγραμμα — 100. πρόσωπα hic add. OGS, sub finem post ἔτρεφεν demum r. || ἐπίγραμμα ἐπιγέγραπται τῷ τάφῳ αὐτοῦ rubricatum habet G. || 92. epigramma idem ex Cod. Paris. 2789. laudat Vauvilliersius in Notic. et Extr. 1 p. 281, ex Matrit. 47. Iriartius p. 162, nisi quod αὐτὸν ille, ἔθανεν uterque. || 93. φασὶν ὑπὸ Gr. || ἀξιοθέντα ἀναδιδάξαι G, ἀξιοθέτης ἀναδιδάξαι r, ἀναδιδάξαι ἀξιοθέντα O. || 94. εὐδοκιμῆν O, om. r. || ἐκ τῆς μουσικῆς ἱστορίας cum antecedentibus copulant Or, rubricatum tanquam lemma habet G. itaque fortasse ταύτῃ — πρόσωπα fluxerunt ex antiquo scriptore de musica. possunt haec quoque esse Dicaearchi, sed malim deprompta credere ex Dionysii (cf. Suid.) aut Rufi (Phot. bibl. cod. 161) musica historia. || 95. ἄριστα Or. || 97. αὐτῷ add. G. || διὰ μόνων Or et ut videtur G, ἐκ μόνων et ἐκ δαιμόνων S. || 98. πρεσβύτατοι S, πρεσβύταται G, πρεσβύται celt. || 100. πάντα] πέντε S. || πρόσωπα G, τὰ πρόσωπα celt. || ἴστιον ὡς οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν καννάσῳ φησὶ δεδίσθαι προμηθεῖα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς εὐρωπαῖαις τέμασι (sic: Εὐρωπαϊαῖς μέρεσιν.) τοῦ ὀκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς

ἔστι διεξοδικὰ καὶ διηγηματικὰ καὶ ἀπαγγελτικὰ, ἃ δὲ δραμα-
τικὰ καὶ μιμητικὰ, ἃ δ' ἐξ ἁμφοῦν, ἃ δὲ μόνον δραματικά· αὐτὰ
γὰρ ἐνεργεῖ καὶ λέγει ἅμα τὰ πρόσωπα καὶ αὐτὰ τὸ κῦρος
ἔχει. διὰ τοῦτο αἱ τῶν δραμάτων ἐπιγραφαὶ προσγράφονται
τοῦ ποιητοῦ. Νιόβη Αἰσχύλου. Ὀμήρου δ' ἡ Ἰλιάς· μικταὶ 105
γὰρ εἰσιν αἱ ποιήσεις αὐτῶν.* χόρος δὲ τῶν τραγωδῶν συνί-
σταται ἐκ ιδ' ἀνδρῶν, ὁ δὲ τῶν κωμικοποιῶν ἐξ κδ'. ση-
μειωτέον ὅτι δράματα ὁ ἐποίησεν ὁ Αἰσχύλος. ἡ τραγωδία
δ' ἐξ ἀρχῆς ἐν Ἀθήναις εὐρέθη καὶ ἐκείσε ἤνθησεν, ἔνθα
καὶ Αἰσχύλος Ἀθηναῖος ἦν καὶ τραγῳδὸς ἄριστος, τῇ τρα- 10
γωδίᾳ ὑπερβάλλων πάντας ποιητάς. τέσσαρα δ' εἰσὶ τὰ
συνιστάμενα τὴν ποιήσιν, μέτρον ἡρωικόν, μῦθος ἀλληγορι-
κός, ἱστορία παλαιὰ καὶ ποιά λέξις· ὧν χωρὶς ἐποιοιοὶ λέγ-
ονται. ἀνθρώπους ὑποκριτὰς εἰσῆγον ὑποκρινομένους πρόσ-
ωπα, τό τε τοῦ Κράτους καὶ τῆς Βίας· καὶ εἰσῆρχοντο εἰς 15
τὸ μέσον καὶ ἐτραγῳδοῦν ἀποστηθίζοντες δράματα· οὓς καὶ
τὸ κοινὸν ἔτρεφεν.*

τὴν ἰὼ λεγομένων ἔστιν ἐμβαλεῖν (ἔξεστι συμβαλεῖν v.) post πρόσωπα add. G.
extrema sunt verba argumenti Promethei. || τῶν — 106. αὐτῶν habent OGLNr. ||
τῶν ποιημάτων] τῶν ποιητῶν LN, τὰ εἶδη τῶν ποιημάτων r. || 101. ἔστι om.
G. || ἐπαγγελτικά Or. || δράματα LN. || 2. ἃ — ἁμφοῦν] ἃ καὶ ἐξάμφωνα L, καὶ
ἐξάμφωνα N. || αὐτὰ γὰρ G, αὐτοὺς γὰρ LN, αὐτίκα Or. || 3. τῷ προσώπῳ LN. ||
αὐτὰ G, αὐτὸ celt. || κῦρος G, κύρσος LN, κύδος Or. || 4. προσγράφονται] γρ L,
γὰρ (?) N. in sequentibus deest aliquid. apparet enim scriptorem velle hoc: in
ludis scenicis cum personae ipsae et agant et loquantur, inscribi fabulas nomi-
bus earum personarum, quarum primae in eis partes sint, velut Nioben Aeschyli:
aliter inscribi carmina non dramatica, velut Homeri Iliadem; hanc enim mixti
esse generis. || 5. νιόβη — ἰλιάς G, νιόβη Ὀμήρου, αἰσχύλου ἐνιλιῶς (ἐν Ἰλίοις
voluit Butlerus) Or, Ὀμήρου ἡλιάς LN. || μωται N. || 6. γὰρ] δέ G. || εἰσιν om.
LN. || αὐτῶν] an αὐτοῦ? || ἐπίγραμμα γραφὴν εἰς τὸν τάφον αἰσχύλου praeterea-
que nihil post αὐτῶν add. L. vid. v. 91. || χόρος — 17. ἔτρεφεν add. Or. || 7. ιδ']
immo ιέ. cf. Hermann Opp. 2. p. 140. || 9. ἔνθεν Bothius. || 12. τὴν ἐπικὴν ποιή-
σιν Bothius. || 13. οὐ λέγονται Butlerus, malim χάριν pro χωρὶς. || 14. εἰσῆγεν
Schneiderus d. att. Theat. p. 132. || 15. τό τε] τοῦτε Or, τοῦ τε om. τοῦ Schnei-
derus: τό — Βίας, quippe ad Prometheum pertinentia, aliena esse arbitrat
Bothius. || 16. καὶ om. r. || 17. post ἔτρεφεν sequitur in r ὑπόθεσις αἰσχύλου,
προμηθεὺς δεσμώτης. προμηθεὺς ἐν σκυθία — ὅλως οὐ κίται, deinceps
ἐπίγραμμα — πρόσωπα, quae leguntur supra v. 91—100.

Κατάλογος τῶν Αἰσχύλου δραμάτων.	
	Ἀγαμέμνων Αἰγύπτιοι
120	Ἀθάμας Αἰτναῖται γνήσιοι
	Αἰτναῖται Ἀργεῖοι
	νόθοι Ἀργῶ
	Ἀμυμώνη ἢ Κωπευστής
	Ἀταλάντη Βασσάραι
25	Βάκχαι Γλαῦκος
	Δαναῖδες πόντιος
	Δικτυοργοί Ἐπτά ἐπὶ Θήβας
	Ἐπίγονοι Εὐμενίδες
	Ἐλευσίνιοι Ἠλιάδες
30	Ἡρακλεῖδαι Ἡδωνοί
	Θρήσσαι Θεωροὶ ἢ Ἰσομιασταί
	Ἰξίων Ἰριγένεια
	Ἰκετίδες Κάβειροι
	Κοῖσσοι Καλλιστώ
35	Κερκυῶν Κίρκη σατυρική

118—160. quot et qui libri habeant non liquet. habet certe G sub finem libri post Supplices, sed ante ea quae posuimus inde a v. 74; habent et ar, quorum ille continuo post ipsam vitam, hic post argumentum Promethei demum: sed ambo discerpta habent quae sine dubio coniuncta erant. scilicet duas series titulorum continuas repraesentant, unam eorum qui apud nos sunt a sinistra parte, Ἀγαμέμνων, Ἀθάμας sqq. usque ad Φρύγες ἢ Ἐκτορος λύτρα, deinceps alteram eorum qui a dextra, Αἰγύπτιοι, Αἰτναῖται γνήσιοι sqq. usque ad Ψυχαγωγοί. in in libris sane haec duabus seriebus scripta erant: at sine dubio librarii non ita ea distingui volebant, ut absoluta tota sinistra serie demum ad dextram lector transiret, sed sic potius coniungi, ut ad sinistram positum quemque titulum statim exciperet is qui exadversum illi esset. quare sic haec legenda sunt: Ἀγαμέμνων, Αἰγύπτιοι, Ἀθάμας, Αἰτναῖται γνήσιοι, Αἰτναῖται νόθοι et ita porro. hunc nos ordinem restituere conati sumus. alii editores, quo pressius ad ordinem litterarum accederent, quid in libris esset parum curantes, quin etiam qui omissi viderentur fabularum titulos adiciētes, prorsus haec corruerunt. || 20. 21. αἰτναῖται ar, Αἰτναῖοι v. || γνήσιοι ar. || 23. Κωπευσταί Welckerus d. trilog. p. 312. cf. eiusd. lib. d. trag. gr. p. 30. || 24. Βασσάραι ar Hesychius s. v. ἐλλόμενον (Βάσσαρες liber), Βασσαρίδες Schol. Nic. Ther. 298, Schol. Ar. Thesm. 135. || 27. Δικτυοουλκοί Ael. hist. an 7, 47. Poll. 7, 35. Hesych. s. v. θῶσθαι. Phot. s. v. ὄβρια. || Θήβαις ar. || 29. ἐλευσίνιοι a. || Ἠλιάδες ar. || 30. ἡρακλείδης ar. || ἡδωνοί ar. || 31. θρήσσαι ar. || θεόδοροι ἢ ἰσομιασταί ar. || 35. κίρκιοι σατυρικοί ar.

<i>Κᾶρες</i>	<i>Κήρυκες</i>	
ἢ <i>Εὐρώπη</i>	<i>Λέων</i>	
<i>Λαῖος</i>	<i>Λήμνιοι</i>	
<i>Λυκοῦργος</i>	<i>Μυσοί</i>	
<i>Μέμνων</i>	<i>Μυρμιδόνες</i>	140
<i>Νεανίσκοι</i>	<i>Νηρείδες</i>	
<i>Νεμέα</i>	<i>Νιόβη</i>	
<i>Ξάντριοι</i>	<i>Ὀπλων κρῖσις</i>	
<i>Οιδίπους</i>	<i>Ὀστολόγοι</i>	
<i>Πενθεύς</i>	<i>Πρωτεύς</i>	45
<i>Περραιβίδες</i>	<i>Πέρσαι</i>	
<i>Πηνελόπη</i>	<i>Προμηθεὺς</i>	
<i>Προπομποί</i>	<i>δεσμώτης</i>	
<i>Προμηθεὺς</i>	<i>Προμηθεὺς</i>	
<i>λυόμενος</i>	<i>πυρφόρος</i>	50
<i>Πολυδέκτης</i>	<i>Σαλαμίνια</i>	
<i>Σίσυφος</i>	<i>Σεμέλη</i>	
<i>δραπέτης</i>	ἢ <i>Ὑδροφόροι</i>	
<i>Σφίγξ</i>	<i>Τοξότιδες</i>	
<i>Τροφοί</i>	<i>Τήλεφος</i>	55
<i>Ὑψιπύλη</i>	<i>Φιλοκτήτης</i>	
<i>Φρύγιοι</i>	<i>Φορκίδες</i>	
<i>Φρύγες</i>	<i>Χοηφόροι</i>	
ἢ <i>Ἐκτορος</i>	<i>Ψυχοστασία</i>	
<i>λύτρα</i>	<i>Ψυχαγωγοί.]</i>	60

β. Ἐκ τῶν Σονίδα.

Αἰσχύλος Ἀθηναῖος, τραγικός, υἱὸς μὲν Εὐφορίωνος, ἀδελφὸς δ' Ἀμεινίου, Εὐφορίωνος καὶ Κυναιγείρου τῶν εἰς

136. κήρυκες γ. || 38. λήμνιοι ar. || 44. ὀστολόγοι ar. || 46. περραιβίδες ar. ||

51. Σαλαμίνια Hesychius et Herodian. d. monos. p. 36, σαλαμίνιοι ar. ||

55. Διονίσου τροφοί Argum. Medae Eurip. || τέλεφος ar. || 56. ὑψιπύλοι ar. ||

φιλοκτήτη α. || 57. φρύγιοι ar.

2. 1. τραγικός om. *V. || Εὐφορίωνος, ἀδελφὸς δ' Ἀμεινίου ex 2 Pariss. add. Kusterus: verum suspectum alterum Εὐφορίωνος. || 2. καὶ] τοῦ E.

Μαραθῶνα ἀριστευσάντων ἄμ' αὐτῶ. ἔσχε δὲ καὶ υἱοὺς
 τραγικοὺς δύο, Εὐφορίωνα καὶ Εὐαίωνα. ἠγωνίζετο δ'
 5 αὐτὸς ἐν τῇ ὀλύμπιάδι ἐτῶν ὧν κέ. οὗτος πρῶτος εὖρε
 προσωπεῖα δεινὰ καὶ χρώμασι κεχρισμένα ἔχειν τοὺς τραγι-
 κοὺς καὶ ταῖς ἀρβύλαις τοῖς καλουμένοις ἐμβάταις χρῆσθαι.
 ἔγραψε δὲ καὶ ἐλεγεία καὶ τραγῳδίας ἥ, νίκας δ' εἶλεν κή.
 φυγῶν δ' εἰς Σικελίαν διὰ τὸ πεσεῖν τὰ ἱκρία ἐπιδεικνυ-
 10 μένου αὐτοῦ, χελώνης ἐπιρριφείσης αὐτῷ ὑπ' ἀετοῦ φέ-
 ροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀπώλετο ἐτῶν νη' γενόμενος.

B. ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

α'. Σοφοκλέους γένος καὶ βίος.

Σοφοκλῆς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος, υἱὸς δὲ Σοφίλλου,
 ὃς οὔτε, ὥς Ἀριστόξενός φησι, τέκτων ἢ χαλκεὺς ἦν, οὔτε,
 ὥς Ἴστρος, μαχαιροποιὸς τὴν ἐργασίαν, τυχὸν δ' ἐκέκτητο
 δούλους χαλκεῖς ἢ τέκτονας· οὐ γὰρ εἰκὸς τὸν ἐκ τοῦ τοιού-
 5 του γενόμενον στρατηγίας ἀξιωθῆναι σὺν Περικλεῖ καὶ
 Θουκυδίδῃ, τοῖς πρῶτοις τῆς πόλεως, ἀλλ' οὐδ' ἂν ὑπὸ τῶν
 κωμῳδῶν ἀδελτος ἀφείθῃ τῶν οὐδὲ Θεμιστοκλέους ἀπεσχη-
 μένων. ἀπιστητέον δὲ καὶ τῷ Ἴστρῳ φάσκοντι αὐτὸν οὐκ

3. ἔσχε — κέ' om. V. sub finem tamen ἦν δὲ κέ' ἐτῶν ὅτε ἠνίξετο καὶ ἐνίκησε
 νίκας κή add. *V. cf. Hermanni Opp. 2. p. 152. || καὶ om. E. || 4. εὐαίωνα A
 (Kusteri tertius), εὐβίωνα BE (2 Pariss.), Βίωνα v. || 5. ὁ Meursius d. archont.
 2, 2, ξθ' Casaubonus d. sat. poes. 1, 5, θ' libri. || 6. καὶ om. A, καὶ χρώμασι
 om. BVEm. || τραγικοὺς] τραγῳδοὺς Bernhardy. || 7. χρῆσθαι Bernhardy, κε-
 χρῆσθαι v. || 8. δὲ καὶ ἐλεγεία καὶ A, om. V, δὲ ἐλεγεία καὶ cett. || οἱ δὲ τρεις-
 καίδεκά φασι ex vit. I. post κή add. Aldus. || 9. εἰς AV, ἐπὶ cett. || 10. αὐτοῦ]
 αὐτῇ BE. || 11. νη'] ξη' Hermannus Opp. 2. p. 161.

II. 1. 1. Σοφίλλου dedi ex Marm. Par. ep. 56, Clem. Alex. protr. p. 21,
 Aelian. hist. an. 7, 39, Anthol. Pal. 7, 21 (cf. t. 3. p. 219), Σοφίλων. || 3. Ἴστρος]
 cf. Istri fr. ed. Siebelis p. 74, Muellieri hist. gr. fr. p. 425 et LXXXV. || ἐκέκτητο
 J. || 4. χαλκεῖς S, χαλκεάς PJR. || ἢ] καὶ S, τε καὶ P. || ἐκ τοῦ τοιούτου SJ, ἐκ του
 τοιούτου P, ἐκ τοιούτων R. || 7. ἀφείθῃ J. || ἀπεσχημένων SPJ, ἀποσχομένων
 v. || 8. Ἴστρῳ] στρατόνι PJ. || οὐκ Ἀθηναῖον αὐτόν J.

Ἀθηναῖον, ἀλλὰ Φλιάσιον εἶναι· εἰ δὲ καὶ τὸ ἀνέκαθεν
 Φλιάσιος ἦν, ἀλλὰ πλὴν Ἰστρου παρ' οὐδενὶ ἑτέρῳ τοῦτ' ἔστιν 10
 εὐρεῖν. ἐγένετο οὖν Σοφοκλῆς τὸ γένος Ἀθηναῖος, δήμου Κο-
 λωνῆθεν, καὶ τῷ βίῳ καὶ τῇ ποιήσει περιφανής, καλῶς τ' ἐπαι-
 δεύθη καὶ ἐτράφη ἐν εὐπορίᾳ, καὶ ἐν πολιτείᾳ καὶ ἐν πρε-
 σβεΐαις ἐξητάζετο. γεννηθῆναι δ' αὐτόν φασιν οἱ Ὀλυμπιάδι
 κατὰ τὸ β' ἔτος ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησι Φιλίππου. ἦν δ' 15
 Αἰσχύλου νεώτερος ἔτεσι ιζ', Εὐριπίδου δὲ παλαιότερος κδ'.
 διεπονθήθη δ' ἐν παισὶ καὶ περὶ παλαιστραν καὶ μουσικὴν,
 ἐξ ὧν ἀμφοτέρων ἐστεφανώθη, ὥς φησιν Ἰστρος. ἐδιδάχθη
 δὲ τὴν μουσικὴν παρὰ Λάμπρῳ, καὶ μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι
 ναυμαχίαν Ἀθηναίων περὶ τρόπαιον ὄντων μετὰ λύρας 20
 γυμνὸς ἀλληλιμμένος τοῖς παιανίζουσι τῶν ἐπινικίων ἐξῆρχεν.
 παρ' Αἰσχύλῳ δὲ τὴν τραγωδίαν ἔμαθε, καὶ πολλὰ ἐκαι-
 νούργησεν ἐν τοῖς ἀγῶσι, πρῶτον μὲν καταλύσας τὴν ὑπό-
 κρισιν τοῦ ποιητοῦ διὰ τὴν ἰδίαν μικροφωνίαν· πάλαι γὰρ
 καὶ ὁ ποιητὴς ὑπεκρίνετο· αὐτοὺς δὲ τοὺς χορευτὰς ποιήσας 25
 ἀντὶ ιβ' ις' καὶ τὸν τρίτον ὑποκριτὴν ἐξεῦρεν. φασὶ δ' ὅτι
 καὶ κιθάραν ἀναλαβὼν ἐν μόνῳ τῷ Θαμύριδι ποτε ἐκιδά-
 ρισεν, ὅθεν καὶ ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ μετὰ κιθάρας αὐτὸν

9. φλιάσιον J, malim Φυλιάσιον. vulg. explicare tentat Schoellius vit. Soph.
 p. 19. || εἰ—πλὴν SPJ, πλὴν γὰρ R. || 10. Ἰστρου] στράτωνος J. || παρ' ἐν J. ||
 11. οὖν ὁ Σοφ. Stephanus. || 13. ἐτράφη J. || πολιτεία ζυγῶν (συζῶν?) καὶ P. ||
 14. ἐξητάζετο libri, ἐξετάζετο vitium est Aldinae. || οἱ Ὀλυμπιάδι S, ἐβδομη-
 κοστῇ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι R, πρώτην Ὀλυμπιάδα P, ἐν πρώτῃ Ὀλυμπιάδι J. ||
 16. μὲν ante νεώτερος add. R. || ἔτεσιν ζ' S, ἔτεσιν ἑπτὰ PJ (cf. Dind. ad Schol.
 Arist. Ran. 75), ἔτη δεκαεπτὰ R. aut ἔτεσιν λ' scribendum, aut grammaticos ἔτη
 scribentes olympiades in animo habuisse censuit Sinnerus. || παλαιότερος om.
 SPJ. || κδ'] εἰκοσι τέσσαρας J, εἰκοσιτέσσαρα PR, εἰκοσι τέσσαρα S. numeros
 sic invertit Lessingius vit. Soph. p. 30: Αἰσχύλου μ. ν. ἔτη κδ', Εὐριπίδου δὲ π.
 ιζ', Boeckhius gr. trag. princ. p. 49 sic: Αἰσχύλου μ. ν. ἔτη ιζ', Εὐριπίδου δὲ π.
 ιδ'. cf. G. Hermann Opp. t. 2. p. 160. || 17. περὶ] περὶ τὴν PJ. || 19. λάμπρῳ
 SPJ, λαμπίῳ B, λαμπίου R. cf. Athen. 1. p. 20 F. || 21. ἀλληλιμμένος J. ||
 22. παρ' SPJ, καὶ παρ' R. || αἰσχύλου P. || 23. πρῶτα P. || 24. μικροφωνίαν
 SPJ, ἰσχροφωνίαν v. || 25. ἀπεκρίνατο P. || αὐτοὺς δὲ τοὺς PJ, αὐτὸς δὲ καὶ τοὺς
 v. possit αὐτός· καὶ τοὺς. || χορευτὰς J. || 26. ις'] δεκαπέντε PJ, πεντε-
 καίδεκα celt. || 27. καὶ om. PJ. || μόνῳ] μονοῳ Welckerus d. gr. Trag. m.
 Rückst. auf d. ep. Cycelus p. 425. || ποτε om. J.

γεγράφθαι. Σάτυρος δέ φησιν ὅτι καὶ τὴν καμπύλην βακ-
 30 τηρίαν αὐτὸς ἐπενόησεν. φησὶ δὲ καὶ Ἰστρος τὰς λευκάς
 κρηπιδας αὐτὸν ἐξευρηκέναι, ἃς ὑποδοῦνται οἱ τε ὑποκριταὶ
 καὶ οἱ χορευταί, καὶ πρὸς τὰς φύσεις αὐτῶν γράφει τὰ
 δράματα, ταῖς δὲ Μούσαις θίασον ἐκ τῶν πεπαιδευμένων
 συναγαγεῖν. καὶ ἀπλῶς ὥς ἐστιν εἰπεῖν, τοῦ ἡθους τοσαύτη
 35 γέγονε χάρις, ὥστε πάντα καὶ πρὸς ἀπάντων αὐτὸν στέρ-
 γοσθαι. νίκας δ' ἔλαβεν κ', ὥς ἴφρησι Καρύστιος, πολλάκις
 δὲ καὶ δευτερεῖα ἔλαβε, τρίτα δ' οὐδεπώποτε. καὶ Ἀθη-
 ναῖοι δ' αὐτὸν ἐτῶν νέ' ὄντα στρατηγὸν εἵλοντο πρὸ τῶν
 Πελοποννησιακῶν ἔτεσιν ζ' ἐν τῷ πρὸς Ἀναίους πολέμῳ.
 40 οὕτω δὲ φιλαθηναϊότατος ἦν, ὥστε πολλῶν βασιλέων μετα-
 πεμπομένων αὐτὸν οὐκ ἐθέλησε τὴν πατρίδα καταλιπεῖν.
 ἔσχε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ἄλωνος ἱερωσύνην, ὃς ἥρως ἦν μετ'
 Ἀσκληπιοῦ παρὰ Χείρωνι, ἰδρυνθεὶς ὑπ' Ἰοφῶντος τοῦ νιού

29. γεγράφθαι SP, γεγράφθαι φασὶ R, ἔγραψαν J. || βάντραν S. || 30. καὶ ἴστρος SPJ, ἴστρος καὶ R. || 31. ἃς ὑποδοῦνται S, ἃς ὑποδεσμεύονται PJ, αἷς ὑπε-
 δύνοντο R. || οἱ τε χορευταὶ καὶ οἱ ὑποκριταὶ J. || 34. συναγαγεῖν SPJ, εὐρεῖν R. ||
 ἀπλῶς ὥς ἐστιν εἰπεῖν SP, ἀπλῶς ἔστιν εἰπεῖν J, ἀπλῶς εἰπεῖν R. || αὐτοῦ post ἡθους
 add. R. || 35. πάντα καὶ S, πάντα τε καὶ J, πάντοτε καὶ P, πάνν R. || 36. 2° om. J,
 sed post Καρύστιος vacuo spatio relicto. || 37. τρίτου P. || οὐδεπώποτε SR, οὐδέ-
 ποτε PJ. || καὶ om. PJ. || 38. ἐτῶν νέ' ὄντα] ἐτῶν ἐξηκονταπέντε, sed addito εννέα
 supra πέντε et deinceps vacuo spatio relicto P, ἐτῶν ξθ' ὄντα πέντε J, ἐτῶν ὄντα
 ξέ R, ἐτῶν ὄντα ἐξηκοντα πέντε B, ξθ' ἐτῶν ὄντα S, πενήκοντα ἐπτά ἐτῶν ὄντα
 v. numeros correxit Lessingius. scilicet natus est Sophocles ol. 71, 2. 495, bel-
 lum Samium incidit ol. 85, 1. 440. || στρατηγὸν εἵλοντο πρὸ τῶν πελοποννησια-
 κῶν (πελοποννησ. R.) ἔτεσιν ἐπτά SR, πρὸ τῶν πελοποννησιακῶν στρατηγὸν
 εἵλοντο ἔτεσιν ἐπτά P, πρὸ τῶν πελοποννησιακῶν στρατηγὸν εἵλοντο ἔτεσιν
 ἐπτά πέντε πρὸ τῶν πελοποννησιακῶν J. || 39. ἀνανίους S, ἀνανίαν addito ους
 supra finale αν R, ἀνανίῳ P, ἀράνικον J, Σαμίους Seidlerius diss. d. temp. quo
 primum acta est Antigona p. XXIV ed. Antig. Hermanni (sed vid. Id. Ephem. litt.
 Hal. 1825. p. 216. et Suevernius Comm. acad. Berol. 1824. p. 38 sqq.), ἐν τῷ
 πρὸς τοὺς ἐν Ἀναίῳ vel Ἀναίᾳ aut ἐν τῷ περὶ Πριανικῶν Wexius prolegg. ad
 S. Antig. p. 19. de re vid. Kruegeri hist. phil. Stud. p. 208 sqq., Bergkii rell. com.
 Alt. p. 58 sqq., Fr. Ritter nov. Mus. Rhen. 2, 2. p. 180 sqq., Boeckhii interpr.
 germ. Soph. Antig. p. 183 sqq. || 40. φιλαθηναῖος J. || βασιλέων μεταπεμπομένων
 αὐτὸν SR, μεταπεμπόντων αὐτὸν βασιλέων J, μεταπεμπόντων βασιλέων P. ||
 42. τοῦ om PJ. || Ἄλωνος coll. Schol. Apoll. 1, 97 Meinekii frgm. com. gr. 2, 2.
 p. 683, qui et τραφεὶς addit post Χείρωνι. || ἦν om. SJ. || 43. ἀσκληπιὸν J.
 παρὰ] περὶ SP. || ἰδρυνθεὶς — τελευτήν SP, ἰδρυνθεὶς μετὰ τὴν τελευτήν
 ἰοφῶντος τοῦ νιού J, ἰδρύθη δὲ ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ νιού μετὰ τὴν τελευτήν v.

μετὰ τὴν τελευτήν. γέγονε δὲ καὶ Θεοφιλῆς ὁ Σοφοκλῆς ὡς οὐκ ἄλλος, καθά φησιν Ἰερώνυμος περὶ τῆς χρυσῆς στεφάνης. ταύτης γὰρ ἐξ ἀκροπόλεως κλαπίσης κατ' ὄναρ Ἡρακλῆς ἐδήλωσε Σοφοκλεῖ, λέγων τὴν μὴ οἰκοῦσαν οἰκίαν ἐν δεξιᾷ εἰσιόντι ἐρευνῆσαι, ἐνθα ἐκέκρυπτο. ἐμήνυσε δ' αὐτὴν τῷ δήμῳ καὶ τάλαντον ἐδέξατο· τοῦτο γὰρ ἦν προκηρυχθέν. λαβὼν οὖν τὸ τάλαντον ἱερὸν ἰδρύσατο Μηνυτοῦ Ἡρακλέους. φαίνεται δὲ καὶ παρὰ πολλοῖς ἢ πρὸς τὸν υἱὸν Ἰοφῶντα γενομένη αὐτῷ δίκη ποτέ. ἔχων γὰρ ἐκ μὲν Νικιστράτης Ἰοφῶντα, ἐκ δὲ Θεωρίδος Σικωνίας Ἀρίστωνα, τὸν ἐκ τούτου γενόμενον παῖδα Σοφοκλέα τοῦνομα πλεον ἔστεργεν. καὶ ποτε *** ἐν δράματι εἰσήγαγε τὸν Ἰοφῶντα αὐτῷ φθο- νοῦντα καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρως παραφρονοῦντι· οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρος δὲ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν „εἰ μὲν εἰμι Σοφοκλῆς, οὐ παραφρονῶ, εἰ δὲ παραφρονῶ, οὐκ εἰμι Σοφοκλῆς,“ καὶ τότε τὸν Οἰδίποδα παραναγνῶναι. τελευτῆσαι δ' αὐτὸν Ἴστρος

44. Θεοσεβῆς J. || 45. καθά — περὶ SPJ, καθά ἱερώνυμός φησιν ἐν τῷ περὶ R. || 47. μὴ οἰκοῦσαν SP (in quo latere mihi videbatur praedicatum, velut δημοῦσαν, Bergkio nomen proprium, velut Μικοῦς), μὴ solum J, οὔσαν v. de re cf. Cic. d. div. 1, 25. || 48. ἐκέκρυπτο SP, κέκρυπται J, ἐκρύπτετο v. || αὐτὸν P. || 49. δίμῳ P. || 50. οὖν] δὲ J. || 52. δίκη ποτέ SPJ, ποτέ δίκη R. de re cf. Cic. d. sen. 7, Appul. apol. p. 298, Plut. Mor. p. 785 A, Lucian. Macrob. 24. || νικοστράτου P. || 53. Θεωρίδος (sed addito εἰω supra ἐν) σικωνίας P. || τὸν — σοφοκλέα SR, τὸν ἐκ τούτου μὲν γεννᾷ μὲν σοφοκλῆν P, γεννᾷ παῖδα σοφοκλῆν καὶ J. || 55. ποτε *** ἐν δράματι] ποτε ἐν δράματι libri, ποτε ἐν δικαστηρίῳ G. Hermannus praef. ad Soph. Oed. Col. p. XI: quod cum haberet quo offenderet (cf. Boeckh. ind. lectt. Berol. 1825—26. p. 4 sq.), idem in eiusdem fabulae ed. 2. p. XI ποτε *** ἐν Δράμασιν scribendum censuit atque Ἀριστοφάνης supplendum: hunc enim illud fecisse in fabula cui nomen erat Δράματα, in qua phratorum partes fuisse ex Schol. in Ran. 810 (798) constare. sed poetae nomen excidisse iam viderat Naekius, qui Αἰύκων supplevit, ut narrat Welckerus l. l. p. 263, 13 (qui ipse de Peleo Sophoclis tragoedia et Musis Phrynichi comoedia cogitavit), quippe de huius comoedia Φράτερες inscripta cogitans, in quam sententiam incidit etiam Schoellius vit. Soph. p. 381: Πλάτων supplevit Anonymus apud Welckerum. || προσήγαγε PJ, qui videntur παρήγαγε voluisse. || αὐτῷ om. PJ. || 56. φράκτορας PJ. || 59. σοφοκλῆς οὐκ εἰμι P. || καὶ add. SJ. || 60. ἀναγνῶναι PR. || 61. φασιν ante ἴστρος habent PJ.

καὶ Νεάνθης φασὶ τοῦτον τὸν τρόπον· Καλλιπιδὴν ὑποκρι-
 τὴν ἀπ' ἐργασίας ἐξ Ὀποῦντος ἦκοντα παρὰ τοὺς Χόας
 πέμπει αὐτῷ σταφυλὴν, τὸν δὲ Σοφοκλέα λαβόντα εἰς τὸ
 στόμα ῥᾶγα ἔτι ὁμφακίζουσιν ὑπὸ τοῦ ἄγαν γήρως ἀποπνι-
 65 γέντα τελευτῆσαι. Σάτυρος δὲ φησὶ τὴν Ἀντιγόνην ἀνα-
 γινώσκοντα καὶ ἐμπεσόντα περὶ τὰ τέλη νοήματι μακρῷ
 καὶ μέσῃ ἢ καὶ ὑποστιγμὴν πρὸς ἀνάπαιυσιν μὴ ἔχοντι, ἄγαν
 ἀποτεινάντα τὴν φωνὴν σὺν τῇ φωνῇ καὶ τὴν ψυχὴν ἀφεῖναι.
 οἱ δ' ὅτι μετὰ τὴν τοῦ δράματος ἀνάγνωσιν, ὅτε νικῶν ἐκη-
 70 ρύχθη, χαρᾷ νικηθεὶς ἐξέλειπεν. καὶ ἐπὶ τὸν πατρώον τάφον
 ἐτέθη τὸν ἐπὶ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ τὴν Λεκέλειαν φερούσῃ κεί-
 μενον πρὸ τοῦ τείχους ἰά σταδίων. φασὶ δ' ὅτι καὶ τῷ
 μνήματι αὐτοῦ σειρῆνα ἐπέστησαν, οἱ δὲ χελιδόνα χαλκῆν.
 καὶ τοῦτον τὸν χώρον ἐπιτετειχικότων Λακεδαιμονίων κατ'
 75 Ἀθηναίων Διόνυσος κατ' ὄναρ ἐπιστάς Λύσανδρῳ ἐκέλευσεν
 ἐπιτρέψαι τεθῆναι τὸν ἄνδρα εἰς τὸν τάφον· ὡς δ' ὠλιγό-
 ρησεν ὁ Λύσανδρος, δεύτερον αὐτῷ ἐπέστη ὁ Διόνυσος τὸ
 αὐτὸ κελεύων. ὁ δὲ Λύσανδρος πυνθανόμενος παρὰ τῶν
 φυγάδων, τίς εἴη ὁ τελευτήσας, καὶ μαθὼν ὅτι Σοφοκλῆς,
 80 κήρυκα πέμψας ἐδίδου θάπτειν τὸν ἄνδρα. φασὶ δ' ἐπιγε-
 γράφθαι τῷ αὐτοῦ τάφῳ τάδε·

61. Νεάνθης] cf. Marquardt lib. d. Cyzico p. 166. || ὅπως φασὶν ἴστρος
 καὶ νεάνθης τελευτῆσαι τὸν σοφοκλῆν post τρόπον suffusculo atramento scripta
 add. J, solum ἰστορία P. || καλλιπιδὸν (καλλιπίδα P.) ὑποκριτοῦ et mox ἦκοντος
 περὶ τοὺς PJ. || 63. πέμψαντος J. || δὲ add. S: λαβόντα τὸν σοφοκλέα J. || καὶ
 βαλόντα post λαβόντα add. Rv. || εἰς — ὁμφακίζουσιν S, ῥᾶγα εἰς τὸ στόμα
 αὐτοῦ ἔτι ὁμφακίζουσιν PJ, ῥᾶγα ἔτι ὁμφακίζουσιν εἰς τὸ στόμα R. || 65. ἀνα-
 γινώσκοντα R. || 66. ἐμπεσόντα P. || νοήματι SPJ, κώλῳ R. || 67. ἢ καὶ PR, ἢ Jv,
 ἢ S. || ἔχοντα R. || 68. ἀποτεινάντα SR, ἀπεκτεινато P, ἀποτειναι J. || σὺν —
 ψυχῇ SR, καὶ τὴν ψυχὴν σὺν τῇ φωνῇ PJ. || 69. τοῦ δράματος om. J. || ἐκη-
 ρύχθη om. S. || 70. καὶ ἐπὶ — 81. τάφῳ τάδε SPJ, nisi quod 70. τῶν πατρώων
 τάφον S, 71. τῶν ἐπὶ τὴν δεκέλειαν (δεκελεῖ .. S) ὁδὸν κειμένων SP, 72. τοίχου PJ,
 73. αὐτῇ σειρῆναν ἐπ. οἱ δὲ χ... σῶνα P, 74. τόπον] χώρον J, τείχον P, τετειχι-
 κότων PJ, 75. κατ' ὄναρ om. J, 78. ὁ δὲ] καὶ PJ, 79. ὑπάρχει post σοφοκλῆς add. PJ,
 80. τὸν ἄνδρα om. J, deinde λαβὼν δὲ φησιν ἐπέγραψε τῷ τάφῳ αὐτοῦ (om. αὐτοὶ
 J) τάδε pergunt PJ (in quibus Πολέμων δὲ φησιν ἐπιγεγράφθαι vel Ἰοφῶν δὲ,
 φασὶν, ἐπέγραψε latere coniciebam, Λόβων δὲ φησὶ coll. Diog. Laert. 1, 34 et
 112 Bergkiius). totus locus v. sic legitur: τῶν δὲ πατρώων αὐτοῦ τάφων ἐπὶ
 Λεκέλειαν κειμένων πρὸ σταδίων τοῦ τείχους ἑνδεκα καὶ τοῦτον τὸν τόπον (τρό-

κρύπτω τῷδε τάφῳ Σοφοκλῆν πρωτεύα λαβόντα

τῇ τραγικῇ τέχνῃ, σχῆμα τὸ σεμνότατον.

Ἰστρος δὲ φησὶν Ἀθηναίους διὰ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὴν καὶ ψήφισμα πεποιημέναι, κατ' ἔτος αὐτῷ θύειν. ἔχει δὲ δρᾶ- 85
ματα, ὡς φησὶν Ἀριστοφάνης, ῥέ, τούτων δὲ νενοθεύται ἰς.
συνηγωνίσατο δ' Αἰσχύλῳ καὶ Εὐριπίδῃ καὶ Χοιρίλῳ καὶ
Ἀριστίᾳ καὶ ἄλλοις πολλοῖς καὶ Ἰοφῶντι τῷ νύῳ. τὸ πᾶν
μὲν οὖν Ὀμηρικῶς ὠνόμαζε· τοὺς τε γὰρ μύθους φέρει κατ'
ἔχνος τοῦ ποιητοῦ καὶ τὴν Ὀδυσσεϊαν δ' ἐν πολλοῖς δρᾶ- 90
μασιν ἀπογράφεται. παρετυμολογεῖ δὲ καθ' Ὀμηρον καὶ
τοῦνομα τοῦ Ὀδυσσεύος·

ὀρθῶς δ' Ὀδυσσεύς εἰμ' ἐπώνυμος κακοῖς·

πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυσσεβεῖς ἐμοί.

ἡθοποιεῖ δὲ καὶ ποικίλλει καὶ τοῖς ἐπινοήμασι τεχνικῶς χρῆ- 95
ται, Ὀμηρικὴν ἐκματτόμενος χάριν. ὅθεν εἰπεῖν Ἰωνικόν τινα,
μόνον Σοφοκλέα τυγχάνειν Ὀμήρου μαθητὴν. καὶ ἄλλοι μὲν

πον R) ἐπιτετεχνηκῶτων Λακεδαιμονίων κατὰ τῶν Ἀθηναίων, ἐπεὶπερ οὐχ
οἶόν τε ἦν αὐτὸν ἐκεῖ θάπτεται, Διόνυσος — κελεύων. ὁ δὲ — Σοφοκλῆς, κήρυκα
(κῆρυγμα R) — ἀνδρα. φασὶ δὲ καὶ ὅτι (ὅτι καὶ R) τῷ μνήματι αὐτοῦ Σειρήνα
ἐπίστησαν, οἱ δὲ χελιδόνα χαλκῆν. ἐπιγεγράφθαι δὲ τῷ τάφῳ αὐτοῦ τάδε. ||
82. cf. Anthol. Palat. t. 3. p. C. || σοφοκλῆ ut videtur S. || 83. τῇ] ἐν τῇ PJ. ||
τέχνῃ καὶ σχῆμα J. || 84. φησὶν — ἀρετὴν SR, φησι τὴν τούτου ἀρετὴν PJ. ||
καὶ om. J. || 85. κατ' ἔτος S, καθέκαστον P, καθ' ἑκαστον ἔτος J, κατ' ἔτος ἑκα-
στον v. || αὐτοῦ P. || ἔχει — Ἀριστοφάνης SPJ, ἔγραψε δὲ, ὡς φησὶν Ἀριστο-
φάνης, δράματα v. || 86. ῥέ post duarum triumve litterarum spatium S, ἑκατὸν
τριάκοντα R, ἑκατὸν τέσσαρα (confusis, ut videtur, numeris PA et PA) PJ. ||
τούτων — ἰς' om. PJ. || νενοθεύται S, νοθεύεται v. || 87. συνηγωνίσατο SJR,
συνηγωνίσαντο P, συνηγωνίζετο v. || καὶ om. S. || χοιρίλλῳ PJ, χειρίλλῳ R. cf.
Naekii Choer. p. 8. || καὶ Ἀριστίᾳ om. PJ. || 88. πολλοῖς add. SPJ. || 89. μὲν add.
SJ, om. v. || γὰρ add. SPJ, om. v. || 91. ὑπογράφεται PJ. || 92. τοῦνομα τοῦ
ὀδυσσεύος S, τὸ ὄνομα τοῦ ὀδ. Rv, τοῦ ὀδυσσεύος τὸ ὄνομα J, τοῦ ὀδυσσεύος P. ||
93. hos versus ex fabula Νίπτρα ἡ Ὀδυσσεύς ἀκαιοθολήης inscripta depromptos
putat Bruncius (cf. Soph. frgm. 408 Dind.), ad Phaeaces refert Welckerus l. l.
p. 87. || οἷμ' PJ. || κακῶς P. || 94. ὠδύσαντο, uti Schaeferus correxit, S, ὀδύσαντο
P, ὠδύσαντο v. || 95. ἡθοποιεῖ τε S, ἡθοποιεῖται δὲ PJ. || καὶ ποικίλλει om.
PJ. || 96. ἐμμαντεύμενος PJ. || εἰπεῖν SPJ, εἰπεῖν λέγεται R, εἰπεῖν φασὶν v. ||
Ἰωνικόν τινα] Ἰωνα τὸν ποιητὴν Meinekius (scilicet deprompta haec videri ex
libro Ἐπιδημιῶν laudato ab Athen. 13. p. 603 E), Ἰωνα τὸν Χῖον vel τὸν τραγι-
κὸν de eiusdem ὑπομνήμασι cogitans Bergkiius. || 97. καὶ om. J. || μὲν γὰρ
om. PJ.

γὰρ πολλοὶ μεμίνηται τίνα τῶν πρὸ αὐτῶν ἢ τῶν καθ' αὐ-
 τούς, μόνος δὲ Σοφοκλῆς ἀφ' ἐκάστου τὸ λαμπρὸν ἀπανθίζει·
 100 καθ' ὃ καὶ μέλιττα ἐλέγετο. ἤνεγκε δὲ τὰ μικτά, εὐκαιρίαν,
 γλυκύτητα, τόλμαν, ποικιλίαν. οἶδε δὲ καιρὸν συμμετρῆσαι
 καὶ πράγματα, ὥστ' ἐκ μικροῦ ἡμιστιχίου ἢ λέξεως μᾶς
 ὅλον ἡθοιοποιεῖν πρόσωπον. ἔστι δὲ τοῦτο μέγιστον ἐν τῇ
 ποιητικῇ δηλοῦν ἡθους ἢ πάθος. φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης
 5 ὅτι „Καιρὸς ἐπεκαθίστατο“, ἄλλη δὲ „Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι
 τὸ στόμα κεχρισμένου.“ φησὶ δ' Ἀριστόξενος ὡς πρῶτος τῶν
 Ἀθήνηθεν ποιητῶν τὴν Φρυγίαν μελοποιίαν εἰς τὰ ἴδια
 ἔσματα παρέλαβε καὶ τῷ διθυραμβικῷ τρόπῳ κατέμειξεν.

β'. Ἐκ τῶν Σονίδα.

Σοφοκλῆς Σοφίλου Κολωνῆθεν Ἀθηναῖος, τραγικός,
 τεχθεὶς κατὰ τὴν οἰκὸν Ὀλυμπιάδα, ὡς πρεσβύτερος εἶναι Σω-
 κράτους ἔτη ιζ'. οὗτος πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς
 καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ, καὶ πρῶτος τὸν χορὸν ἐκ
 5 εἰς εἰσῆγαγε νέων, πρότερον ιβ' εἰσιόντων. προσηγορεύθη δὲ
 Μέλιττα διὰ τὸ γλυκύ. καὶ αὐτὸς ἤρξε τοῦ δρᾶμα πρὸς
 δρᾶμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ τετραλογίαν. καὶ ἔγραψεν

98. μέμνηται J, μίννηται P. || τίνα SPJ, τινος v. || ἢ τῶν om S. || 99. ἀφ' J
 ἐφ' PJ. || 100. καθὸ SPR, διὸ J. || ἤνεγκε — μικτά SPJ, ἔμειξε δὲ τοῖς αὐτοῦ ποιή-
 μασιν R. || εὐκαιρίαν — ποικιλίαν SR, εὐκαιρίαν γλυκυτάτην, τόλμην ποικιλίην
 PJ. || 101. καιρὸν J, καὶ J. || συμμετρῆσαι S, εὖ μετρεῖσαι R, ἐκμετρεῖσαι PJ. ||
 102. καὶ J. || ἐκ μικροῦ ἡμιστιχίου ἢ λέξεως μᾶς Brunckius, ἐκ μικροῦ
 ἡμιστ. ἤλεγξεν ὡς μᾶς S, ἐκ μ. ἡμ. ὡς μᾶς P, ἐκ μικροῦ ἡμιστιχίου solum J, ἐκ
 βραχείου κόλου ἤρκεσεν R. || 3. ἡθοιοποιῆσαι R. || πρόσωπον S, τὸ πρ. cett. ||
 τῇ ποιητικῇ S, ποιητικῇ R, ποιηταῖς PJ. || 4. πάθος ἢ ἡθος J. || φησὶ γοῦν R. ||
 5. Καιρὸς J, κηρὸς Sv, θηρὸς J, θυρὸς P. || ἐπεκαθίστατο SPJ, ἐπεκαθίστατο τοῖς
 χεῖλεσιν αὐτοῦ v. haec sane ex notissimo Eupolidis versu in Periclem expressa
 sunt (cf. Dind. frgm. Ar. inc. 2), nostra non est cur Aristophani eripiantur. ||
 ἄλλη J, ἄλλοι v, ἄλλος Bergk. at haec certe Aristophanea sunt, ut docet Dio Chrys.
 or. 52. p. 273. cf. Bergk. rell. com. Alt. p. 204 et in Meinekii frgm. com. gr. 2, 2.
 p. 1143. 1176. || 6. τὸ στόμα om. J. || δὲ SP, δὲ καὶ JR. || τῶν om. S. || 7. ἀθήνησι
 J. || φρέγιον SJ. || 8. τοῦ διθυραμβικοῦ τρόπου S.

2. cf. Eudoc. p. 384. || 1. σωφίλου A, Σοφίλου v. || 5. ιβ' J δυοκαίδεκα AV,
 δυοκαίδεκα cett. || 6. ἤρξε A. || πρὸς τὸ δρᾶμα V || 7. τετραλογίαν Meursius in
 Sophocle s. fin., στρατολογεῖσθαι AV (unde τετραλογεῖσθαι aut διὰ τετραλο-

ἐλεγείαν τε καὶ παιᾶνας καὶ λόγον καταλογάδην περὶ τοῦ χο-
ροῦ, πρὸς Θέσπιν καὶ Χοιρίλον ἀγωνιζόμενος. παῖδας δ' οὐς
ἔσχεν οὗτοι, Ἰοφῶν, Λεωσθένης, Ἀρίστων, Στέφανος, Μενε-¹⁰
κλείδης. τελευτᾷ δὲ μετ' Εὐριπίδην ἐτῶν ἥ'. ἐδίδαξε δὲ
δράματα ργ', ὥς δὲ τινες καὶ πολλῶ πλείω. νίκας δ'
ἔλαβε κδ'.

Γ. ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

α'. Γένος Εὐριπίδου καὶ βίος.

Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς υἱὸς ἐγένετο Μνησάρχου καπήλου
καὶ Κλειτοῦς λαχανοπώλιδος, Ἀθηναῖος μὲν, ἐγεννήθη δ' ἐν
Σαλαμῇ ἐπὶ Καλλιάρχου ἀρχοντος κατὰ τὴν οὐδ' Ὀλυμπιάδα,
ὅτ' ἐναυμάχησαν τοῖς Πέρσiais οἱ Ἕλληνες. ἤσκησε δὲ κατ'
ἀρχὰς μὲν παγκράτιον ἢ πυγμὴν, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ χρησὸν ⁵
λαβόντος, ὅτι στεφανηφόρους ἀγῶνας νικήσει. καὶ φασιν
αὐτὸν Ἀθήνησι νικῆσαι. ἀναγνοὺς δ' ἐπὶ τραγωδίαν ἐτρέφη,
καὶ πολλοὺς προσέξευρε λόγους, φυσιολογίας, ῥητορείας,
ἀναγνωρισμούς, ὥς δὴ ἀκουστὴς γενόμενος Ἀναξαγόρου καὶ
Προδίκου καὶ Πρωταγόρου καὶ Σωκράτους ἐταῖρος. ¹⁰δοκεῖ

γίαν Naekius Choeril. p. 9), στρατολογίαν cett.: de re cf. Droysen in Stud. Kilon.
p. 54 sqq. et Diar. stud. ant. 1844. no. 13 sq., Boeckh. Ind. lectt. Berol. 1841 — 42. ||
καὶ ante ἐγραψεν add. ABVĒ. || 8. καταλογάδην om. A. cf. Naekius l. 1. p. 8. ||
9. χοιρίλος A. || ἀγωνιζόμενον V. || 10. Ἰοφῶν om. A. || λεωσθένης A. || 11. ἥ' ἐν-
νεήκοντα ex Pariss. Kusterus, ε' cett. || 12. ργ' Boeckh. gr. trag. princ. p. 110.

III. 1. Inser. εὐριπίδου βίος V. || 1. ὁ ποιητὴς om. H^bV. || μνησάρχου V,
μνησαρχ... H, ... σάρχου H^b, μνηστάρχου A. || 2. καὶ μητρὸς δὲ H^b. || κλυτοῦς
supra scripto εἰ A, in lac. om. H, κλη... H^b. || τὸ [μὲν γένος] ἀθ. H^b. || ἐν Σαλα
in lac. om. H. || 3. Καλλιάρχου] καλλίου libri. || κατὰ τὴν εἰκοστὴν Ὀλυμπιάδα
H^b, om. HV. || 4. χησαν τοῖς in lac. om. H, idem γκε in voc. παγκράτιον. || ἔσκ...
H. || 5. μὲν om. H. || αὐτοῦ om. HV. || 6. νικηφόρους HV. || 7. ἀναγνοὺς δ' ἀγ-
χίνους δὲ ὦν ex Thoma Blochius. || 8. πολλοὺς in lac. om. V. || προσέξευρε H,
προέξευρε AV. || λόγους — δὴ in lac. om. V. || προλόγους καὶ φυσιολογίας...
ῥητορείας γενόμενος H. || 10. ἐταῖρος. δοκεῖ δ' αὐτῷ, uti correxit Elmsleius, HV,
ἐταῖρος δὲ δοκεῖ αὐτῷ A.

δ' αὐτῷ καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ Μνησίλοχος συμ-
 πεποιημέναι τινά, ὥς φησι Τηλεκλείδης· „Μνησίλοχος δὲ ἐκεί-
 νος Φρυγικόν τι δράμα καινὸν Εὐριπίδῃ καὶ Σωκράτης ὑποτί-
 θησιν.“ οἱ δὲ τὰ μέλη αὐτῷ φασὶ Κηφισοφῶντα ποιεῖν ἢ Τιμο-
 15 κράτην Ἀργεῖον. φασὶ δ' αὐτὸν καὶ ζωγράφον γενέσθαι καὶ
 δείκνυσθαι αὐτοῦ πινάκια ἐν Μεγάροις· γενέσθαι δ' αὐτὸν
 πυροφόρον τοῦ Ζωστηρίου Ἀπόλλωνος, γεννηθῆναι δὲ τῇ
 αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ Ἑλλάνικον, ἐν ᾗ ἐνίκων τὴν περὶ Σαλαμῖνα
 ναυμαχίαν οἱ Ἕλληνες, ἄρξασθαι δ' ἀγωνίζεσθαι γενόμενον
 20 ἐτῶν κς'. μετέστη δ' ἐν Μαγνησίᾳ καὶ προξενία ἐτιμήθη
 καὶ ἀτελείᾳ. ἐκεῖθεν δ' εἰς Μακεδονίαν περὶ Ἀρχέλαον γε-
 νόμενος διέτριψε καὶ χαριζόμενος αὐτῷ δράμα ὁμωνύμως
 ἔγραψε, καὶ μάλα ἔπραττε παρ' αὐτῷ, ὅτε καὶ ἐπὶ τῶν
 διοικήσεων ἐγένετο. ἐλέγετο δὲ καὶ βαθὺν πώγωνα θρέψαι
 25 καὶ ἐπὶ τῆς ὕψεως φακοὺς ἐσχηκέναι, γυναικὰ δὲ γῆμαι πρῶ-
 την Μελιτώ, δευτέραν δὲ Χοιρίλην. καὶ υἱοὺς κατέλιπε τρεῖς,
 Μνησαρχίδην μὲν πρῶτον, ἔμπορον, δεύτερον δὲ Μνησίλοχον,
 ὑποκριτήν, νεώτερον δ' Εὐριπίδην, ὃς ἐδίδαξε τοῦ πατρὸς
 ἔνια δράματα. ἤρξατο δὲ διδάσκειν ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος

11. ὁ φιλόσοφος om. HV. || μνησίλοχος H: καὶ Μνησίλοχος Elmsleio e
 seqq. irrepsisse visa sunt, maluit pro eis γεγονέναι καὶ. || 12. ὥς — γενέσθαι]
 φασὶ δὲ τὸν εὐριπίδην καὶ ζωγράφον γεγονέναι HV. || Μνησίλοχος — ὑποτίθη-
 σιν] qui hic et apud Diog. Laert. 2, 18 corrupti leguntur versus sic restituit Din-
 dorfius: Μνησίλοχός ἐστ' ἐκεῖνος, ὃς φρίγει τι δράμα καινὸν Εὐριπίδῃ, καὶ Σω-
 κράτης τὰ φρίγαν' ὑποτίθησιν. cf. Meinekii com. gr. fragm. 2, 1. p. 371. Wel-
 cker die griech. Trag. etc. p. 453 sq.: alia agit, sed frustra, Anonymus in the
 Class. Journ. t. 23. p. 402. || 14. οἱ δὲ] hic incipit P. || Κηφισοφῶντα Welckerus
 Mus. Rhen. 1. p. 300, σιοφῶντα P, ἰοφῶντα A. || 16. πινάκιον H, πινάκια V. ||
 γενέσθαι — Ἕλληνες om. HV. || 18. καὶ Ἑλλάνικον ex mg. male illata esse cen-
 suit Welckerus. || 19. δ' om. HV. || γενόμενος εἰκοσι καὶ ἔξ ἐτῶν HV. || 20. κς']
 immo κ. vid. v. 30. || μετέστη — βαθὺν] λέγουσι δὲ αὐτὸν καὶ βαθὺν H, λέγουσι
 δὲ τὸν τοῦτου πατέρα βαθὺν V. || μαγνησίᾳ A. || προξενῷ AP. || 21. ἀτελείᾳ A. ||
 23. εἶ vel λαμπρῶς vel καλῶς ante μάλα excidisse visum est Elmsleio et
 Welckero, μεγάλα pro μάλα corr. Anonymus in the Class. Journ. 1. 1. || ὅτε] ὃς
 γε Pflugkii. || 24. ἐγένετο in lac. om. P. || ἐλέγετο] cf. Arist. Thesm. v. 160.
 190. || 25. φακοὺς ἐπὶ τῆς ὕψεως HV. || γυναικας H. || τε HV. || πρῶτον H. ||
 26. μιλιτῶ P, μελιττῶ V. || δεύτερον χοιρίλλην H, δευτέραν δὲ χοιρίλλαν V. ||
 καταλιπεῖν V. || 27. μνησαρχίδην A. || μὲν add. PHV. || πρῶτον P, πρεσβύτε-
 ρον cett. || 28. νεώτερον μνησαρχίδου H. || οἱ ἐδίδαξαν HV. cf. Boeckhii gr. trag.
 princ. p. 232. || 29. ἤρξατο — ἐγένετο om. HV.

κατ' Ὀλυμπιάδα πα' ἔτει α', πρῶτον δ' ἐδίδαξε τὰς Πελιαάδας, 30
 ὅτε καὶ τρίτος ἐγένετο. τὰ πάντα δ' ἦν αὐτῷ δράματα ἑβ',
 σώζεται δ' οἷ. τούτων νοθεύεται τρία, Τέννης, Ραδάμαν-
 θυς, Πειρίθους. ἐτελεύτησε δέ, ὥς φησι Φιλόχορος, ὑπὲρ τὰ
 ο' ἔτη γεροντός, ὡς δ' Ἐρατοσθένης, οέ, καὶ ἐν Μακεδονίᾳ
 ἐτάφη. κενοτάφιον δ' αὐτοῦ ἐν Ἀθήνησιν ἐγένετο, καὶ ἐπί- 35
 γραμμα ἐπεγέγραπτο Θουκυδίδου τοῦ ιστοριογράφου ποιή-
 σαντος ἢ Τιμοθέου τοῦ μελοποιού·

μνημα μὲν Ἑλλάς ἅπασ' Εὐριπίδου, ὅστέα δ' ἴσχει

γῇ Μακεδόν· τῇ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.

πατρίς δ' Ἑλλάδος Ἑλλάς, Ἀθῆναι. πλείστα δὲ Μούσας 40
 τέρπας ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

Φασὶ δὲ καὶ κεραυνωθῆναι ἀμφοτέρω μνημεῖα. λέγουσι
 δὲ καὶ Σοφοκλέα, ἀκούσαντα ὅτι ἐτελεύτησέ, αὐτὸν μὲν ἱμα-
 τίῳ φαιῶ ἦτοι πορφυρῷ προελθεῖν, τὸν δὲ χορὸν καὶ τοὺς
 ὑποκριτὰς ἀστεφανώτους εἰσαγαγεῖν ἐν τῷ προαγῶνι καὶ 45
 δακρῦσαι τὸν δῆμον. ἐτελεύτησε δὲ τὸν τρόπον τοῦτον. ἐν
 τῇ Μακεδονίᾳ κώμη ἐστὶ καλουμένη Θρακῶν διὰ τό ποτε
 κατοικηκέναι ἐν ταύτῃ Θρακίας. ἐν ταύτῃ ποτὲ τοῦ Ἀρχε-

30. κατ', quod addidit Elmsleius, habet P. || ἔτει α' huc reposui cum Elms-
 leio, libri habent post Πελιαάδας. || πελειάδας A, πλειάδας P. || 31. αὐτοῦ H. ||
 32. οί V, οί' ex Suida vel οέ Boeckhius l. 1. p. 232. || τούτων] καὶ τούτων H. ||
 Τέννης — Πειρίθους om. HV. || γέννης AP. || 33. τελευτῆσαι V. || ὡς add. PHV,
 ut et Elmsleius. || φιλόχορος V. deest hoc fragmentum apud Siebelin et Muelle-
 rum. || 34. Ἐρατοσθένης] vid. Bernhardt Eratosth. p. 243. || οέ, ἐτάφη δὲ ἐν
 μακεδονίᾳ H, ἐν μακεδονίᾳ V. || 36. ἐπεγέγραπτο, ut Elmsleius, P, γέ-
 γραπτο A, αὐτῷ ἐπιγέγραπται HV. || 38. vid. Anthol. Pal. 1. p. 320. Poet. lyr.
 gr. ed. Bergk. p. 435. || μὲν] δὲ P, om. H. || ἅπασα H. || 38. μακεδόνων ἥπερ ἐδέ-
 ξατο A, μακεδόνων ἥ πούπερ δέξατο P, μακεδόνων ὑπὲρ δ. H, μακεδόνων ἥπερ
 δ. V, μακεδόν, ἥ γὰρ δ. v: τῇ Meinekias atque Bergkias, ἥ v. || τὸ τέρμα
 τοῦ βίου A, τέρμα τοῦ βίου P. || 40. πατέρες A, πάτερ P, πάτρα H. || Ἑλλάς
 om. HA. || πλείστος H: πολλὰ δὲ γράφας μούσαις P: Μούσαις Jacobsius. ||
 41. πολλῶν] πλείστων P. || ἔχειν A.

44. ἦτοι πορφυρῷ susp. Rossignolio, ἦτοι ἄπορφυρῷ ant ἀντί πορφυροῦ
 G. Hermannus Opp. 5. p. 203. || 45. ἀγῶνι Rossignolius. || 46. τὸν τρόπον τοῦτον]
 τοιουτοτρόπως H^b. || 47. κώμη δὲ ἐστὶ H^b. || Θρακῶν] Θρακίας Rossignolius, et
 sic H^b. || ποτε om. H^b. || 48. ἐν ταύτῃ] αὐτόθι H^b, ἐν αὐτῇ Welckerus.

λάου Μολοττικὴ κύνων ἦλθεν ἀποπλανηθεῖσα. ταύτην Θραῦ-
 50 κες, ὡς ἔθος, θύσαντες ἔφαγον. καὶ δὴ ὁ Ἀρχέλαος ἐξημίωσεν
 αὐτοὺς ταλάντῳ. ἐπεὶ οὖν οὐκ εἶχον, Εὐριπίδου ἐδεήθησαν
 ἀπολύσεως τυχεῖν, δεηθέντος τοῦ βασιλέως. χρόνῳ δ' ὕστε-
 ρον Εὐριπίδου ἐν ἄλλει τινὶ πρὸ τῆς πόλεως ἡρεμοῦντος, Ἀρ-
 χελάου δ' ἐπὶ κυνηγέσιον ἐξελθόντος, τῶν σκυλάκων ἀπολυ-
 55 θέντων ὑπὸ τῶν κυνηγῶν καὶ περιτυχόντων Εὐριπίδῃ, διε-
 σπαράχθη καταβρωθεὶς ὁ ποιητής. ἦσαν δ' ἔκγονοι οἱ
 σκύλακες τῆς ὑπὸ Θρακῶν ἀναιρηθείσης κυνός, ὅθεν καὶ ἡ
 παροιμία ἐστὶ παρὰ τοῖς Μακεδόσι, κυνός δίκη. ἔσκωπτε
 δὲ τὰς γυναῖκας διὰ ποιημάτων δι' αἰτίαν τοιαύτην. εἶχεν
 60 οἰκογενὲς μειράκιον ὀνόματι Κηφισοφῶντα. πρὸς τοῦτον
 ἐφώρased τὴν οἰκίαν γυναῖκα ἀτακτοῦσαν. τὸ μὲν οὖν πρῶ-
 τον ἀπέτρεπεν ἀμαρτάνειν· ἐπεὶ δ' οὐκ ἔπειθε, κατέλιπεν
 αὐτῷ τὴν γυναῖκα, βουλομένου αὐτὴν ἔχειν τοῦ Κηφισοφῶν-
 τος. λέγει οὖν καὶ ὁ Ἀριστοφάνης
 65 Κηφισοφῶν ἄριστε καὶ μελάντατε,
 σὺ δὲ ξυνέζης εἰς τὰ πολλὰ Εὐριπίδῃ
 καὶ συνεποίεις, ὥς φασι, τὴν μελωδίαν.
 λέγουσι δὲ καὶ ὅτι γυναῖκες διὰ τοὺς ψόγους, οὓς ἐποίει εἰς
 αὐτάς διὰ τῶν ποιημάτων, τοῖς Θεσμοφορίοις ἐπέστησαν
 70 αὐτῷ βουλόμεναι ἀνελεῖν, ἐφείσαντο δ' αὐτοῦ πρῶτον μὲν
 δι' αὐτάς τὰς Μούσας, ἔπειτα δὲ βεβαιωσαμένου μηκέτι αὐτάς
 κακῶς ἐρεῖν. ἐν γοῦν τῇ Μελανίπῃ περὶ αὐτῶν τάδε φησί·
 μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος
 ψάλλει κενὸν τόξευμα καὶ κακῶς λέγει·
 75 αἱ δ' εἴσ' ἀμείνους ἀρσένων, ἐγὼ λέγω

49. ταύτην δὲ Θρ. H^b. || 50. ἐξημίωσαν αὐτοῖς ταλάντῳ H^b. || 51. εὐριπί-
 δην ἐδ. τυχεῖν ἀπολύσεως δεηθέντα H^b. || 53. εὐριπίδης — ἡρέμει H^b. || 54. κυ-
 νηγεσίον ἐλθόντος H^b. || σκυλάκων ἐπιτυχόντων εὐριπίδῃ ἐσπαράχθη H^b. ||
 56. ἔκγονοι om H^b. || 58. ἐστὶ παρὰ] ἐπὶ παρὰ P, ἐπὶ H^b, ἔτι παρὰ Rossigno-
 lius. || 59. πονημάτων Dindorfius. || 60. κισφῶντα hic et infra P. || 63. ad Gery-
 tadem hos versus referunt Dindorfius et Bergkii ad Arist. fragm. inc. 4. || τα-
 λάντατε Seidlerus. || 66. συνέζης εἰς P, ξυνενέκτης Rossignolius. || εὐριπίδου P. ||
 67. σ. φησί καὶ τὴν P. || 68. λέγουσι] cf. Arist. Thesm. v. 131 sqq. || 71. τὰς add.
 Welckerus. || 72. αὐτάς Meinekius, αὐταῖς v. || Μελανίπῃ Dindorfius, μενα-
 λίπῃ P. cf. Keillispes. onomat. gr. p. 35 sqq. || 73. fragm. 512. Wagn. || 74. ἄλλει
 Welckerus. || 75. εἰς P. || ἐμῷ λόγῳ Fritzsche ad Arist. Thesm. p. 536.

καὶ τὰ ἐξῆς. οὕτω δ' αὐτὸν Φιλήμων ἠγάπησεν, ὥς τολμῆσαι περὶ αὐτοῦ θανόντος εἰπεῖν·

εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
αἰσθῆσιν εἶχον, ἄνδρες ὧς φασὶν τινες,
ἀπηγξάμην ἄν, ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.

80

Φασὶ δ' αὐτὸν ἐν Σαλαμῖνι σπῆλαιον κατασκευάσαντα ἀναπνοὴν ἔχον εἰς τὴν θάλασσαν ἐκεῖσε διημερεύειν φεύγοντα τὸν ὄχλον· ὅθεν καὶ ἐκ θαλάσσης λαμβάνει τὰς πλείστας τῶν ὁμοιώσεων. σκνιθρὸς δὲ καὶ σύννους καὶ αὐστηρὸς ἐφαίνεται καὶ μισόγελως καὶ μισογύνης, καθὰ καὶ Ἀριστοφάνης αὐτὸν 85 αἰτιάται, „στρυφνὸς ἔμοιγε προσεῖπεῖν Εὐριπίδης.“ λέγουσι δ' αὐτὸν γήμαντα τὴν Μνησιλόχου θυγατέρα Χοιρίλλην καὶ νοήσαντα τὴν ἀκολασίαν αὐτῆς γράψαι πρῶτον τὸ δράμα τὸν Ἰππόλυτον, ἐν ᾧ τὴν ἀναισχυντίαν ἐθριάμβευε τῶν γυναικῶν, ἔπειτα δ' αὐτὴν ἀποπέμψασθαι. λέγοντος δὲ τοῦ 90 γήμαντος αὐτὴν „σωφρονεῖ παρ' ἐμοί,“ „δύστηνος εἶ“ ἔφη „εἰ γυναῖκα δοκεῖς παρ' ᾧ μὲν τὴν αὐτὴν σωφρονεῖν, παρ' ᾧ δὲ μή.“ ἐπιγῆμαι δ' αὐτὸν δευτέραν, ἣν εὐρὼν ἀκολαστοτέρα προχειροτέρως εἰς τὴν κατὰ τῶν γυναικῶν βλασφημίαν ἐθρασύνετο. αἱ δὲ γυναῖκες ἐβουλήθησαν αὐτὸν κτεῖναι εἰσελ- 95

76. Φιλήμων] vid. Meinekii com. gr. fragm. 4. p. 48. || 77. θανόντος Ros-signolius, τοῦ ὄντος P. || 80. post Εὐριπίδην haec add. P.: περὶ τραγῳδίας ἐνιοὶ ταυτά φασι, τοῖς πρῶτον νικήσασιν τρεῖς δοθῆναι κατ' ἀρχὰς ἄθλον καὶ ἀπὸ τούτου κληθῆναι τραγῳδίας (τραγ. P.). τρεῖς δὲ ἔκαλον οἱ παλαιοὶ τὸν νέον οἶνον. ἦν δὲ τὸ ὄνομα κοινὸν καὶ πρὸς τὴν τραγῳδίαν καὶ πρὸς κωμῳδίαν, ἐπεὶ οὐπω διεκέκριτο τὰ τῆς ποιήσεως ἑκάτερα. κωμῳδία δὲ ὀνομάσθη, ἐπειδὴ πρότερον κατὰ κώμας ἔλεγον αὐτάς ἐν ταῖς ἑορταῖς τοῦ διὸς καὶ τῆς δῆμητρος ἢ ἀπὸ τοῦ κωμάζειν.

81. φασὶ] vid. Philochorus ap. Gell. Noct. Att. 15, 20. || ἀνασκευάσαντα V. || 83. τοὺς πλείους H. || 84. δὲ καὶ] δὲ ἢ H. || 85. μισογύνης] ἰσογούης H. || Ἀριστοφάνης] immo Ἀλέξανδρος. scilicet ex Alexandri Aetoli anapaesticis tetrametris hunc versum laudat Gellius I. 1. sic: ὁ δ' Ἀναξαγόρου τρόφος χαιοῦ στρυφνὸς μὲν ἔμοιγε προσεῖπεῖν. cf. Meinekii Anal. Alex. p. 247. Aristophani, sed frustra, obtrusit versum Anonymus in the Class. Journ. t. 23. p. 403. || 87. χοιρίλλην H, χοιρίλλαν V. || 88. πρῶτον τὸ δράμα] πρῶτον τὸ δράμα H, τὸ δράμα πρὸς V. || 89. ἐθριάμβευε H, θριαμβεύει V. || 90. αὐτὴν om. V. || ἀποπέμπεσθαι V. || 91. σωφρονεῖν HV. || 92. τὴν addidi, ut et Pflugkii voluit.

- θοῦσαι εἰς τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ γράφων διατέλει. διαβάλλεται
 δ' ὑπὸ φθόρου, ὡς τὸν Κηφισοφῶντα εἶχε συμποιοῦντα
 αὐτῷ τὰς τραγωδίας. λέγει δὲ καὶ Ἑρμιππος, Διονύσιον
 τὸν Σικελίας τύραννον μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ Εὐριπίδου
 100 τάλαντον τοῖς κληρονόμοις αὐτοῦ πέμψαντα λαβεῖν τὸ ψαλ-
 τήριον καὶ τὴν δέλτον καὶ τὸ γραφεῖον, ἅπερ ἰδόντα κελεύσαι
 τοὺς φέροντας ἐν τῷ Μουσῶν ἱερῷ ἀναθεῖναι, ἐπιγράψαντα
 τοῖς αὐτοῦ Εὐριπίδου ὀνόμασιν. διὸ καὶ ξενοφιλότατον
 κεκλησθαι φησι διὰ τὸ μάλιστα ὑπὸ ξένων φιλεῖσθαι· ὑπὸ
 5 γὰρ Ἀθηναίων ἐφθονεῖτο. μεираκίου δὲ τινος ἀπαιδευτο-
 τέρου στόμα δυσῶδες ἔχειν ὑπὸ φθόρου αὐτὸν εἰπόντος
 „εὐφήμει“ ἔφη „μέλιτος καὶ Σειρήνων γλυκύτερον στόμα.“
 ἔσκωπτε δὲ τὰς γυναῖκας διὰ τῶν ποιημάτων δι' αἰτίαν
 τοιάνδε. εἶχεν οἰκογενὲς μεираκίον ὀνόματι Κηφισοφῶντα.
 10 πρὸς τοῦτον ἐφόρα τὴν ἰδίαν γυναῖκα ἀτακτοῦσαν· καὶ τὸ
 μὲν πρῶτον ἀπέτρεπεν ἀμαρτάνειν, ἐπεὶ δ' οὐκ ἐπειθε, κατέ-
 λιπεν αὐτῷ τὴν γυναῖκα, βουλομένου αὐτὴν ἔχειν τοῦ Κηφι-
 σοφῶντος. οὕτω δ' αὐτὸν Φιλήμων ἡγάπησεν, ὡς καὶ τάδε
 περὶ αὐτοῦ τολμῆσαι εἰπεῖν·
 15 εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
 αἴσθησιν εἶχον, ἄνδρες ὧς φασὶν τινες,
 ἀπηγξάμην ἄν, ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.
 οὕτως ἡγοῦντο πολλοῦ τινος ἄξιον.

97. συμποιοῦντα H. || 98. λέγει — τὸν H, λέγουσι δὲ καὶ Ἑρμιππον τὸν V.
 deest hoc fragmentum apud Lozynskium. || 100. τάλαντα V. || αὐτοῦ add. V. ||
 ἐπέμψαντα H. || τὸ ψαλτήριον in lac. om. V. || 1. τὴν δέλτον] idem de Aeschylī
 pugillaribus narrare Lucian. adv. indoct. 15 monet Meinekius. cf. eiusd. fr.
 com. gr. 1. p. 362. || ἰδὼν H. || 2. τοὺς add. V. || τῷ] malim τῷ τῶν, ut et mox
 αὐτοῦ τοῦ (αὐτοῦ καὶ Pflugkii). || ἐπιγράψαντα] ἐπιγράψαι τοῖς V. || 4. φασι
 V. || 5. φθονεῖται V, fort. φθονεῖσθαι. || ἀπαιδευτον V. || 6. δυσῶδες ἔχειν] δυ-
 σωδεῖν V. || ὑπόντος H. || 7. εὐφήμει] ἡ φήμη V. || σειρήνος γλυκὺ στόμα V. ||
 8. ἔσκωπτε] vid. supr. v. 58. || 9. κτησιφῶντα hic et infra V. || 10. τοῦτῳ H. ||
 ἰδίαν add. V. || 11. ἀπέτρεπεν H. || 12. αὐτῷ] αὐτὸς H. || 13. αὐτὸν] αὐτὸν καὶ
 H. || καὶ — εἰπεῖν] τολμήσαντα αὐτὸν τοῦτο H. || 15. εἰ sqq. solus habet V.

β'. Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου σύνοψις τοῦ βίου τοῦ
Εὐριπίδου.

Εὐριπίδῃ τῷ ποιητῇ πατρίς μὲν Ἀθῆναι, πατέρες δὲ
Μνησαρχος κάπηλος καὶ Κλειτὸς λαχανόπωλις. γεννηθεὶς δ'
ἐν Σαλαμῖνι τῇ πρὸς τῆς Ἀττικῆς νήσῳ ἐπὶ Καλλιάρχου ἄρ-
χοντος κατὰ τὴν οἰκίαν Ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ τὸ τοῦ Ξέρξου ναυ-
τικὸν κατεναυμάχησαν Ἀθηναῖοι, πρῶτον μὲν ἤσκησε παγ- 5
κράτιον καὶ πυγμὴν, τοῦ πατρὸς αὐτῷ χρησμὸν λαβόντος,
ὅτι στεφανηφόρους ἀγῶνας ὁ παῖς αὐτῷ νικήσει. ὁ δὲ καὶ
εἰς ἔργον προὔβη· ἐνίκησε γὰρ ταῦτα Ἀθήνησιν. ἔπειτα εἰς
λόγους ὥρμηκῶς ἐφοίτησε παρ' Ἀναξαγόρα καὶ Προδίκου
καὶ τισιν ἄλλοις. ἀγχίνους δ' ὦν, εἶπερ τις, καὶ τῷ ποιεῖν 10
ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς εἰς τραγωδίαν ἐτρόπη καὶ ἔλαμψεν ἐπὶ
ταύτῃ σεμνῶς· πολλὰ γὰρ εἰς τὴν τέχνην ἐξεῦρεν, ἃ οὐδεις-
τισοῦν γε τῶν πρὸ αὐτοῦ· τό τε γὰρ ἐν ἀρχῇ τοῦ δράματος
τὴν ὑπόθεσιν διατυποῦν καὶ τὸν ἀκροατὴν ὥσπερ χειραγω- 15
γεῖν εἰς τὸ ἔμπροσθεν Εὐριπίδου τέχνημα, τό τε σαφηνεῖαν 15
καὶ πλάτος ἔχειν τὰ λεγόμενα καὶ τὴν ἐρμηνείαν ποικίλλειν
ἐπιχειρήσεσσι τε καὶ ῥυθμῷ χαριέντι καὶ γνώμας εἰσάγειν
συνεχεῖς καὶ μάλιστα τῷ ὑποκειμένῳ προσφόρους θαυμαστός.
ἔγραψε μὲν οὖν δράματα ἑβ' τὰ πάντα, ἐν οἷς ἦν ἡ μόνον
σατυρικά. νενίκηκε δ' ἐν πᾶσι τούτοις τοῖς δράμασι νίκας 20
εἰς ἑξήκοντα τοῦ περὶ ταῦτα ἀγῶνος ἐτῶν καὶ γεγονώς.
φασὶ δ' αὐτὸν καὶ ζωγράφον γεγονέναι καὶ δεικνυσθαι
αὐτοῦ πινάκια ἐν Μεγάροις. γυναικὰ δὲ γήμας πρώτην
μὲν Μελιτώ, ἔπειτα αὐτῆς ἀπελθούσης Χοιρίλην, υἱοὺς
ἔσχε τρεῖς, Μνησαρχίδην ἔμπορον, Μνησίλοχον ὑποκριτὴν 25
καὶ ὁμόνυμον αὐτῷ Εὐριπίδην περὶ λόγους διατρίβοντα.

2. Inser. σύνοψις τοῦ τε βίου τοῦ ποιητοῦ καὶ τῆς τοῦ δράματος ὑπο-
θέσεως M. || 1. ποιητῇ γένος μὲν ἀθηναῖος, πατέρες δὲ M. || 3. Καλλιάρχου
Meursius d. archont. 2, 8, Καλλίου v. || 4. τὸ om. M. || 6. χρησμὸν M. || 7. καὶ εἰς]
καὶς M. || 11. ἑαυτὸν om. M. || 12. σεμνὸν M. || 15. τέχνημα M. || 16. ποικίλλειν
M. || 19. τὰ πάντα om. M. || 21. εἰ Bergk. ap. Meinek. com. gr. fragm. 2, 2,
p. 904, cf. Welcker die griech. Trag. etc. p. 449, πεντεκαίδεκα v. || 22. φασὶν αὐ-
τὸν M. || 24. μελιτώ M, Μελιττώ v. || χοιρίλλην M. || 26. αὐτῷ αὐτοῦ M.

ἦν δὲ σύννους καὶ στρυφνὸς τὸ ἦθος καὶ μισόγελως καὶ
 σκυθρωπός, καθὰ καὶ Ἀριστοφάνης σκόπτων φησὶν·
 „στρυφνὸς ἔμοιγε προσειπεῖν Εὐριπίδης.“ φωράσας δὲ τὸν
 30 αὐτοῦ ὑποκριτὴν Κηφισοφῶντα ἐπὶ τῇ γυναικὶ καὶ τὴν
 ἐντεῦθεν μὴ φέρων αἰσχύνην, σκωπτόμενος ὑπὸ τῶν κωμω-
 δοποιῶν, ἀφείς τὴν Ἀθήνησι διατριβὴν εἰς Μακεδονίαν
 ἀπῆρε παρὰ τὸν βασιλέα Ἀρχελαον, καὶ δεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ
 κάλλιστα καὶ φιλοτιμηθεὶς μεγίστης ἡξιούτο τιμῆς. διατρίβων
 35 οὖν ἐκεῖ, ἐπειδὴ ἐν τινι ἄλσει φροντίζων ἔτυχε, κατεβρώθη,
 ὥς φασιν, ὑπὸ τῶν τοῦ Ἀρχελάου κυνῶν, τοῦ Μακεδόνων
 βασιλέως ἐξιόντος εἰς θήραν, ὑπὲρ τὰ ὅτι γεγρονῶς. ἐτάφη
 μὲν οὖν ἐν Μακεδονίᾳ, κενοτάφιον δ' αὐτοῦ Ἀθήνησι γέγο-
 νεν, ἐφ' οὗ ἐπέγραψε Θουκυδίδης ὁ συγγραφεὺς ἢ Τιμόθεος
 40 ὁ μελοποιὸς τάδε·

μνήμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου, ὅστέα δ' ἴσχει
 γῇ Μακεδῶν· τῇ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.

πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλάς, Ἀθῆναι. πλείστα δὲ Μούσας
 τέρψας ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

45 φασὶ δ' ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς Εὐριπίδου τελευτῆς τοὺς μὲν
 Ἀθηναίους πάντας πενθῆσαι, Σοφοκλέα δ' αὐτὸν μὲν καὶ
 φαιὸν ἐνδεδύσθαι χιτῶνα, τοὺς δ' ὑποκριτὰς αὐτοῦ ἁστεφα-
 νώτους τῷ τότε εἰσαγαγεῖν πρὸς τὸν ἀγῶνα. οὕτω δ' αὐτὸν
 Φιλήμων ἠγάπησεν, ὥς καὶ τάδε περὶ αὐτοῦ τολῆσαι
 50 εἶπεῖν·

εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
 αἰσθησιν εἶχον, ἄνδρες ὥς φασὶν τινες,
 ἀπηγξάμην ἂν, ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.
 οὕτως ἡγούντο πολλοῦ τινος ἄξιον·

27. δὲ om. M. || 28. Ἀριστοφάνης] vid. ad vit. I. v. 86. || σκόπτων M. ||
 30. αὐτοῦ M. || κηφισοφῶντα M. || 31. μὴ] οὐ M. || 33. ἀπῆρε] ἀπῆλθε M. ||
 36. τοῦ add. M. || τοῦ Μακεδόνων βασιλέως om. M. || 41. vid. vit. I. v. 38. ||
 μνήμα] ἡρωικὸν mg. M. || 42. γῇ μακεδόνων ἥπερ δέξατο τέρμα γε βίου M. ||
 τῇ] ἢ v. || 43. πάτρη M. || 44. ἐκ πολλῶν πάντων καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει σὺν δίκῃ M. ||
 49. Φιλήμων] vid. vit. I. v. 77. || τολῆσε M. || 51. ἀληθείαις M. || 52. φασὶ M.

γ. *Μαρουήλ τοῦ Μοσχοπούλου σύνοψις τοῦ βίου τοῦ*
Εὐριπίδου.

Εὐριπίδης Μνησάρχου ἢ Μνησαρχίδου καὶ Κλειτοῦς,
οἱ φεύγοντες εἰς Βοιωτίαν μετόκησαν, εἴτ' ἐν τῇ Ἀττικῇ.
οὐκ ἀληθὲς δ' ὥς λαχανόπωλις ἦν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ γὰρ
τῶν σφόδρα εὐγενῶν ἐτύγχανεν οὔσα, ὥς Φιλόχορος ἀπο-
δείκνυσιν. ἐν δὲ τῇ διαβάσει Ξέρξου ἐκνοφορεῖτο ὑπὸ τῆς 5
μητρός, ἐτέχθη δὲ καθ' ἡν ἡμέραν Ἕλληνες ἐτρέψαντο τοὺς
Πέρσας. ἐγένετο δὲ τὰ πρῶτα ζωγράφος, εἴτα μαθητὴς Προ-
δίκου ἐν τοῖς ῥητορικοῖς, Σωκράτους δ' ἐν τοῖς ἡθικοῖς καὶ
φιλοσόφοις. διήκουσε δὲ καὶ Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου.
ἐπὶ τραγωδίαν δ' ἐτρέπη τὸν Ἀναξαγόραν ἰδὼν ὑποστάντα 10
κινδύνους δι' ἅπερ εἰσήξε δόγματα. σκυθρωπὸς δὲ τὸ ἦθος
ἦν καὶ ἀμειδὴς καὶ φεύγων τὰς συνουσίας, ὅθεν καὶ μισο-
γύνης ἐδοξάσθη· ἐγγίμε δ' ὅμως πρώτην μὲν Χοιρίλην, θυγα-
τέρα Μνησιλόχου, ἐξ ἧς ἔσχε Μνησίλοχον καὶ Μνησαρχίδην
καὶ Εὐριπίδην. ἀπωσάμενος δὲ ταύτην ἔσχε καὶ δευτέραν, 15
καὶ ταύτης ὁμοίως ἀκολάστου πειραθείς, μεταναστὰς ἀπ'
Ἀθηνῶν ἦλθε πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα τῶν Μακεδόνων,
παρ' ᾧ διῆγεν ἄκρας ἀπολαύων τιμῆς. ἐτελεύτησε δ' ἐξ ἐπι-
βουλῆς Ἀρριβαίου τοῦ Μακεδόνοιο καὶ Κρατεῦα τοῦ Θεττα-
λοῦ, ποιητῶν ὄντων καὶ φθονησάντων αὐτῷ καὶ πεισάντων 20
τὸν βασιλέως οἰκέτην, ὄνομα Λυσίμαχον, ἰ μνῶν ἀγορασ-
θέντα, τοὺς βασιλικούς οὓς αὐτὸς ἔτρεφε κύναις ἐπαφείναι

3. descripsit Suidas. || 4. οὔσα om. Suidas. || Φιλόχορος] cf. Philoch. fr. ed. Siebelis p. 87, Muellieri hist. gr. fr. p. 412. alterum debetur Aristophani, vid. Thesm. 387. 456. 910, Ach. 474, Equ. 19. adde Hartungi Eurip. restit. 1. p. 282. || ἀποδείκνυσιν Φιλόχορος Suidas. || 6. ἐτέχθη δὲ] καὶ ἐτέχθη (ἐτέθην V) Suidas. || 7. γέγονε Suidas. || 8. ἐν] μὲν ἐν Suidas. || 11. κινδύνον Suidae V. || δὲ] τε Suidae V. || τὸ ἦθος ἦν] τὸ εἶδος ἦν V, ἦν τὸ ἦθος Suidas, sed τὸ ἦθος om. B*VEm. || 12. μισόγυνις Suidae B*VE. || 13. χοιρίλλην Suidae E, χοιρίνην celt. || 16. πειραθείς (πειρασθείς V). ἀπάρας δὲ ἀπ' Suidas. || 17. τὸν add. Suidas. || τῶν om. Suidae V. || 18. διῆγε τῆς ἄκρας Suidas. || ἐξ] ὑπὸ Suidas. || 19. ἀρριβαίου Suidae AB*VE, Ἀριδαίου v. || 20. καὶ πεισάντων] πεισάντων τε Suidas. || 21. ὄνομα — ἔτρεφε Suidae solus add. A, praeterquam quod τοῦνομα — βασιλέως. || 22. κύναις in lac. om. Suidae V. || ἐπαφῆναι Suidae m.

τῷ Εὐριπίδῃ. ἕτεροι δ' ἰστόρησαν οὐχ ὑπὸ κυνῶν, ἀλλ' ὑπὸ
 γυναικῶν αὐτὸν διασπασθῆναι πορευόμενον ἄωρὶ πρὸς Κρα-
 25 τερόν τὸν ἐρώμενον Ἀρχελαόν (καὶ γὰρ σχεῖν αὐτὸν καὶ περὶ
 τοὺς τοιούτους ἐρωτας), οἱ δὲ πρὸς τὴν γαμετὴν Νικοδίκου
 τοῦ Ἀρεθουσίου. ἔτη δὲ βεβιωκέναι φασὶν αὐτὸν οἷ', καὶ
 τὰ ὅσῳ αὐτοῦ ἐν Πέλλῃ μετακομίσαι τὸν βασιλέα. δρά-
 ματα δ' αὐτοῦ κατὰ μὲν τινες οἷ', κατὰ δ' ἄλλους ἑβ'. σώ-
 30 ζονται δ' οἷ'. νίκας δ' ἀνείλετο εἷ, τὰς μὲν δ' περιῶν, τὴν
 δὲ μίαν μετὰ τὴν τελευτήν, ἐπιδειξαμένου τὸ δρᾶμα τοῦ
 ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ Εὐριπίδου. ἐπεδειξάτο δ' ὅλους ἐνιαυτοὺς
 μβ'. τελευτᾷ δ' ἐπὶ τῆς ἑγ' ὀλυμπιάδος.

Δ. ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

α'. Περὶ γένους καὶ βίου καὶ τῶν γεγραμμένων
 Λυκόφρονος.

Ὁ Λυκόφρων οὕτως τῷ μὲν γένει ἦν Χαλκιδεύς, υἱὸς
 Σωκλέους ἢ Λύκου τοῦ ἱστοριογράφου κατὰ τινες. ἦν δ'
 εἷς τῶν ζ' ποιητῶν, οἵτινες διὰ τὸ ζ' εἶναι τῆς Πλειάδος
 ἐλέγοντο, ὧν τὰ ὀνόματα Θεόκριτος ὁ τὰ βουκολικά, Ἀρατος

23. τῷ Εὐριπίδῃ] αὐτῷ Suidas. || ἕτεροι] οἱ Suidas. || ἰστορήσαντες Suidae
 V. || 26. ἐρωτα Suidae E. || νικοδίκου etiam Suidae AVE, νικοδήμου cett. ||
 27. βιώναι omisso φασιν Suidas. || οἷ'] ρε' Dobraeus Advers. 2. p. 125. || καὶ — οἷ'
 om. Suidae A. || 29. σώζονται δὲ οἷ' add. Suidae libri praeter V. cf. Welcker d.
 trag. gr. p. 449. || 30. ἀνείλετο Suidae A, εἴλετο v. || 31. τὴν add. etiam Suidae
 AVE. || ἐπιδειξαμένου — μβ' add. Suidas, nisi quod ἀδελφιδοῦς omissis αὐτοῦ
 Εὐριπίδου V, κβ' AV, κς' cett., μβ' Bernhardt, μς' Hartungus l. 1. p. 4. || 33. καὶ
 τελευτᾷ ἐπὶ Suidae A, ἀπίθανε ἐπὶ cett.

IV. 1. Inser. περὶ — λυκόφρονος CV^a, γένος λυκόφρονος ποιητοῦ V^b,
 γένος λυκόφρονος M. partem priorem ex cod. Paris. Theocriti repetiit Gailius.
 cf. Schol. Theocr. cod. Genev. ed. Adert. p. 55. || 1. οὔτος V^c, οὕτως M. || 2. σο-
 κλέους V^c et cod. Matrit. 13. ap. Iriart. p. 32. || τοῦ om. M. || εἷς δὲ ἦν V^b. ||
 3. εἶναι ἐπτά V^b. || τῆς Πλειάδος] πλειάδας M. || 4. ὀνόματα] ὀνόματα ταῦτα
 V^c. || βουκολικά CV^a, βουκολικά γράφας V^b, βουκ. συγγράφας V^c, βουκ. ποιή-
 σας cett. || Ἀρατος — γράφας om. V^c.

ὁ τὰ φαινόμενα γράψας καὶ ἕτερα, Νίκανδρος, Αἰαντίδης ἡ⁵
 Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά, Φιλίσκος, Ὁμηρος ὁ νέος
 τραγικός, ὁ Ἀνδρομάχου Βυζάντιος, ὃς δράματα ἐποίησε μζ',
 καὶ οὗτος ὁ Ἀνκόφρων, καὶ ἕτεροι μὴ εἰδότες ἄλλους φασὶν
 εἶναι τῆς Πλειάδος. ἦσαν δ' οὗτοι ἐν χρόνοις Πτολεμαίου
 τοῦ Φιλαδέλφου καὶ Βερενίκης, οἱ παῖδες ἦσαν ἀμφοτέρω¹⁰
 Πτολεμαίου τοῦ Λαγωῦ καὶ Βερενίκης τῆς Ἀντιγόνου θυ-
 γατρός. ἡὺδοκίμει δὲ τότε Ἀνκόφρων οὐ τοσοῦτον διὰ τὴν
 ποιήσιν ὅσον διὰ τὸ λέγειν ἀναγραμματισμούς, οἷον ὅτι Πτο-
 λεμαῖος ἀπὸ μέλιτος λέγει μεταγραμματιζόμενον, Ἀρσινόη δ'
 Ἥρας ἱόν, καὶ ὅμοια τοιαῦτα. οὗτος ὁ Ἀνκόφρων τοῖς φιλα-¹⁵
 νωνοστοῦσι τῶν νέων χαριζόμενος τὸ παρὸν βιβλίον ἐξέθετο
 ἱστοριῶν τυγχάνον ἀνάμεστον· τὰ γὰρ ἀφ' Ἡρακλέους καὶ
 τῶν Τρωικῶν μέχρι Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνης καὶ κατω-
 τέρω συντεμῶν πάντα γράφει, καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ βιβλίου
 ἀνατρέχει καὶ κατ' ἐπιδρομὴν λέγει καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῆς²⁰
 Ἰούς τὴν παρὰ τῶν Φοινίκων, ὅθεν ὁ πόλεμος ἀνερράγη
 βαρβάρους καὶ Ἑλλήσιν.

β'. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ἀνκόφρων Χαλκιδεὺς ἀπ' Εὐβοίας, υἱὸς Σωκλέους,
 θέσει δὲ Ἀύκου τοῦ Πηγίνου, γραμματικὸς καὶ ποιητὴς τραγ-

5. ἕτεροι V^{bc}. || Αἰαντιάδης Schol. Hephaest. p. 32 et 93 ed. Pauw.: cf. Naekii Opp. 1. p. 45. || 6. συγγράψας post Ἀργοναυτικά add. V^b. || Φίλικος v, quod tuetur Naekius 1. 1. p. 30. || 7. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος Ὀμηρος, οὔπερ ἐγὼ τὸν ἡσίοδον νομίζω (γενέσθαι add. V^c) ἰσόχρονον, ἅνπερ τὰ τοῦ παλαιοῦ ὁμήρου μετατρέπωσιν (μεταπρέπωσιν M, τινες add. V^c) εἰς αὐτὸν post τραγικός add. V^c, post νζ' M. || 8. ὁ Ἀνδρομάχου] καὶ ὁ ἀνδρομάχης (hoc et C) V^{abc}. || ὃς — μζ' CV^a, ὃς γράμματα ἐποίησε ἐπτά V^b, δράματα ποιήσας νζ' cett. praeter V^c, qui ὃς — χρόνοις om. || 9. καὶ καὶ CV^a. || 10. βερενίκης CV^a, βερνίκης V^b, βερονίκης V^c. immo Ἀρσινόης. || οἱ — Βερενίκης om. CV^a. || 11. Ἀντιγόνου] immo Ἀντιγόνης. || 12. ἡὺδοκίμει CV^a, εὐδοκίμει cett. || 13. πτολεμαῖον M. || 14. λέγει] λέγεται V^a, qui et om. μεταγραμματιζόμενον. || μεταγγραμμιζόμενον M. || ἀρσινόη M. || 15. ἥρας ἱόν CV^a, οἷον ἥρας V^b, ἱόν ἥρας cett. || καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὅμοια V^a. || φιλονωνοστοῦσι V^b, φιλανωνοστοῦσι V^c. || 17. ἐφ' CV^{ac}. || 18. μέχρις V^c. || 20. καὶ κατ' κατ' V^b. || 21. ἰνοῦς V^c. || περὶ M. || ἐρράγη CV^a, ἀνερρή V^c.

2. 1. Σωκλέους ex Pariss. Kusterus, σοκλέους cett.

φιδιών. ἔστι γοῦν εἰς τῶν ζ', οἵτινες Πλειὰς ὠνομάσθησιν.
 εἰσὶ δ' αἱ τραγωδίαὶ αὐτοῦ Αἰόλος, Ἀνδρομέδα, Ἀλήτης,
 5 Αἰολίδης, Ἐλεφήνωρ, Ἡρακλῆς, Ἰκέται, Ἰππόλυτος, Κασσαν-
 δρεῖς, Λαῖος, Μαραθώνιοι, Ναύπλιος, Οἰδίπους α'. β', Ὀρ-
 φανός, Πενθεύς, Πελοπίδαι, Σύμμαχοι, Τηλέγονος, Χρύ-
 σιππος. διασκευὴ δ' ἐστὶν ἐκ τούτων ὁ Ναύπλιος. ἔγραψε
 καὶ τὴν καλουμένην Ἀλεξάνδρην, τὸ σκοτεινὸν ποίημα.

Α Λ Λ Ω Ν

ἐκ τῶν Σουίδα, κατὰ στοιχεῖον.

Ε. ΑΓΑΘΩΝΟΣ.

Ἀγάθων, τραγωδίας ποιητής, Ἀθηναῖος, υἱὸς Τισαμε-
 νοῦ. διεβέβλητο δ' ἐπὶ μαλακίᾳ. Ἀριστοφάνης·

Ἀγάθων δὲ ποῦ' στί; — ἀπολιπὼν μ' ἀποίχεται. —

ποῦ γῆς ὁ τλήμων; — ἐς μακάρων εὐωχίαν.

5 οὗτος ὁ Ἀγάθων ἀγαθὸς ἦν τὸν τρόπον, ποθεινὸς τοῖς φί-
 λοις, καὶ τὴν τράπεζαν λαμπρὸς. καὶ φασιν ὅτι τὸ Πλάτωνος
 συμπόσιον ἐν ἐστιάσει αὐτοῦ γέγραπται, πολλῶν ἅμα φιλο-
 σόφων παρ' αὐτῷ καταχθέντων. ἦν δὲ κωμωδοποιὸς τοῦ
 Σωκρατικοῦ διδασκαλείου. καὶ Ἀρχελάῳ τῷ βασιλεῖ μέχρι
 10 τῆς τελευτῆς μετ' ἄλλων πολλῶν συνῆν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ
 μακάρων εὐωχίαν ἔφη τὴν ἐν τοῖς βασιλείοις διατριβήν.

Ε. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Ἀλέξανδρος Αἰτωλὸς ἐκ πόλεως Πλευρώνος, υἱὸς Σα-
 τύρου καὶ Στρατοκλείας, γραμματικός. οὗτος καὶ τραγωδίας

4. αἱ Α, καὶ cett. || ἀλήθης m. || 5. Αἰολίδης et Ὀρφανός susp. Bernhar-
 dyo. || κασσανδρεῖς Α, κασσανδρεῖς cett. || 6. Λαῖος om. *V. || 9. ἀλεξάνδρειαν V.

V. maximam partem dedi ex Schol. Arist. Ran. 83—85, cui sua debet Sui-
 das. cf. Welcker d. trag. gr. p. 981. || 3. Ἀγάθων ποῦ' ἔστιν Suidas. || 5. Arist.
 v. 84. ἀγαθὸς ποιητής καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις. || 8. κωμωδοποιὸς vetus vitium
 est. || VI. cf. Eudoc. p. 62. Welcker p. 1263.

ἔγραψεν, ὡς καὶ τῶν ζ' τραγικῶν ἓνα κριθῆναι, οἵπερ
ἐπεκλήθησαν ἡ Πλειάς. 15

Z. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ.

Ἀπολλόδωρος Ταρσεύς, τραγικός. δράματα αὐτοῦ
Ἀκανθοπλήξ, Τεκνοκτόνος, Ἑλληνες, Θυέστης, Ἰκέτιδες,
Ὀδυσσεύς.

H. ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ.

Ἀρίσταρχος Τεγεάτης, τραγωδιῶν ποιητής, σύγχρονος
ἦν Εὐριπίδῃ· ὃς πρῶτος εἰς τὸ νῦν αὐτῶν μῆκος τὰ δρά- 20
ματα κατέστησεν. καὶ ἐδίδαξε μὲν τραγωδίας ο', ἐνίκησε δὲ
β', βιοῦς ὑπὲρ ἔτη ρ'.

Θ. ΑΣΤΥΔΑΜΑΝΤΟΣ.

Ἀστυδάμας ὁ πρεσβύτερος, υἱὸς Μορσίμου τοῦ Φιλο-
κλέους, τραγικῶν ἀμφοτέρων, Ἀθηναῖος, τραγικός. ἔγραψε
τραγωδίας σμ', ἐνίκησε ιε', ἀκροασάμενος δ' ἦν Ἰσοκράτους, 25
καὶ ἐτράπη ἐπὶ τραγωδίαν.

I. ΑΣΤΥΔΑΜΑΝΤΟΣ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Ἀστυδάμας ὁ νέος, υἱὸς τοῦ προτέρου, τραγικός καὶ
αὐτός. δράματα αὐτοῦ Ἡρακλῆς σατυρικός, Ἐπίγονοι, Αἴας
μαϊνόμενος, Βελλεροφόντης, Τυρώ, Ἀλκμήνη, Φοῖνιξ, Πα- 30
λαμῆδης:

ΙΑ. ΑΧΑΙΟΥ ΤΟΥ ΕΡΕΤΡΙΕΩΣ.

Ἀχαιοὺς Πυθοδώρου ἢ Πυθοδωρίδου, Ἑρετριεύς, τρα-
γικός, γέγονε κατὰ τὴν οδ' Ὀλυμπιάδα καὶ δράματα ἐδίδαξε
μδ', οἱ δὲ λ' ἱστορήκασιν, ἄλλοι κδ'. ἐνίκησε δ' ἓν. ἦν δὲ

VII. cf. Eudoc. p. 61. Welcker p. 1045. || 17. Ὀδυσσεὺς ἀκανθοπλήξ,
Θυέστης τεκνοκτόνος iunxit Porsonus. || VIII. cf. Welcker p. 931. || 20. ὃς — β'
om. V. || τὸ νῦν] τὸν νοῦν ABEm. || 22. ἐβίω δὲ ὑπὲρ ρ' ἔτη V. || IX. et X. cf. Eu-
doc. p. 68. 69. tractant Koepk. stud. ant. 1840. n. 58 sq., Welckerus
p. 1052 sq. || 25. ἀκροασάμενος — τραγωδίαν ad alterum rettulit Bernhady. ||
XI. cf. Eudoc. p. 69. Welcker. p. 958. || 31. Πυθοδωρίδου Bernhady, πυθο-
δωρί adiecto a supra ω *V, πυθοδώριδος cett. || 32. κδ' E. || 33. μδ'] ξδ' Eudo-
cia. || ἐν] ἐνί V.

νεώτερος Σοφοκλέους ὀλίγω τινί. ἐπεδείκνυντο δὲ κοινῇ σὺν
35 καὶ Εὐριπίδῃ ἀπὸ τῆς πρ' ὀλυμπιάδος.

IB. ΑΧΑΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ.

Ἀχαιοὺς Συρακούσιος, τραγικὸς νεώτερος, ἔγραψε τρα-
γωδίας ἰ'.

IG. ΔΙΚΑΙΟΓΕΝΟΥΣ.

Δικαιογένης, τραγωδίας οὔτος ποιητής, καὶ διθυράμβους
ἔγραψεν.

IA. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

40 Διογένης ἡ Οἰνόμαος Ἀθηναῖος, τραγικός [γέγονεν ἐπὶ
τῆς τῶν λ' καταλύσεως]. δράματα αὐτοῦ Ἀχιλλεύς, Ἑλένη,
Ἡρακλῆς, Θυέστης, Μήδεια, Οἰδίπους, Χρύσιππος, Σεμέλη.

IE. ΔΙΟΝΥΣΙΑΔΟΥ.

Διονυσιάδης Φυλαρχίδου Μαλλώτης, τραγικός. ἦν δ'
οὔτος τῶν τῆς Πλειάδος, καὶ γέγραπται αὐτῷ μεταξὺ ἄλλων
45 καὶ Χαρακτῆρες ἡ Φιλοκωμῶδός, ἐν ᾧ τοὺς χαρακτῆρας
ἀπαγγέλλει τῶν ποιητῶν.

IF. ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἐμπεδοκλῆς, θυγατρίδοῦς τοῦ προτέρου, τραγικός.
τραγωδίαί αὐτοῦ κδ'.

34. ἐπιδεικνύς V, ἐπεδείκνυντο omisso καὶ Casaubonus. || "Ἵωνι post σὺν exci-
disse censet Bernhardy. || XII. cf. Eudoc. p. 69. Welcker. p. 1045. || 37. ἰ'] δέκα
καὶ τέσσαρας Eudocia. || XIII. Harp. s. v. Δικαιογένης. cf. Eudoc. p. 131. Wel-
cker p. 1045. || XIV. cf. Eudoc. p. 132. Welcker p. 1035. add. Meinekii Exerc.
in Ath. p. 47. || 40. ἡ Οἰνόμαος susp. Burmanno ad Ovid. Tr. 2, 385 atque aliis. ||
οἰονόμαος A. || γέγονεν — καταλύσεως om. Eudocia. || 41. Ἀχιλλεύς — Χρύ-
σιππος Sinopensi Diogeni tribuit Diog. Laert. 6, 80. || 42. Σεμέλη add. est ex
Athen. 14. p. 636 A. || XV. ex A addidit Gaisfordus. cf. Welcker p. 1267. ||
45. Φιλοκωμῶδός (nisi praestet Φιλοτραγωδός) Meinekii com. gr. fr. 1. p. 12,
Φιλοκωμῶδοί v. hoc haud minus quam μεταξὺ ἄλλων inauditum dicit Bern-
hardy. || XVI. cf. Welcker p. 1228.

IZ. ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ.

Εὐριπίδης Ἀθηναῖος, τραγικός, πρεσβύτερος τοῦ ἐν-
δόξου γενομένου. ἐδίδαξε δράματα ιβ', εἶλε δὲ νίκας β'. 50

ΙΗ. ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Εὐριπίδης τραγικός, τοῦ προτέρου ἀδελφιδοῦς, ὡς Διο-
νύσιος ἐν τοῖς χρονικοῖς. ἔγραψε δ' Ὀμήρου ἔκδοσιν, εἰ μὴ
ἄρα ἐτέρου ἐστίν. δράματα αὐτοῦ ταῦτα, Ὀρέστης, Μήδεια,
Πολυξένη.

ΙΘ. ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ.

Εὐφορίων, υἱὸς Αἰσχύλου τοῦ τραγικοῦ, Ἀθηναῖος, 55
τραγικός καὶ αὐτός, ὃς καὶ τοῖς Αἰσχύλου τοῦ πατρός, οἷς
μήπω ἦν ἐπιδειξάμενος, τετράκις ἐνίκησεν. ἔγραψε δὲ καὶ
οἰκεῖα.

Κ. ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ.

Θέογνης τραγωδίας ποιητὴς πάνυ ψυχρός, ἐκ τῶν λ', ὃς
καὶ Χιὼν ἐλέγετο. 60

ΚΑ. ΘΕΟΔΕΚΤΟΥ.

Θεοδέκτης Ἀριστάνδρου Φασηλίτης ἐκ Λυκίας, ῥήτωρ,
τραπείς δ' ἐπὶ τραγωδίας, μαθητὴς Πλάτωνος καὶ Ἰσοκράτους
καὶ Ἀριστοτέλους. οὗτος καὶ ὁ Ἐρυθραῖος Ναυκράτης καὶ Ἰσο-
κράτης ὁ ῥήτωρ ὁ Ἀπολλωνιάτης καὶ Θεόπομπος ἐπὶ τῆς ρζ'
Ὀλυμπιάδος εἶπον ἐπιτάφιον ἐπὶ Μανσώλῳ, Ἀρτεμισίας τῆς γυ- 65
ναικὸς αὐτοῦ προτρεψαμένης. καὶ ἐνίκησε μάλιστα εὐδοκιμή-
σας ἐν ᾗ εἶπε τραγωδίᾳ. ἄλλοι δὲ φασὶ Θεόπομπον ἔχειν τὰ

XVII. commentum vanissimum Bernhardy. sed vid. Welcker p. 936. ||
XVIII. cf. Welcker. p. 980. || 52. τοῖς add. ABVE. || 53. τὰ δράματα E. ||
XIX. cf. Welcker. p. 967. || XX. est Schol. Arist. Ach. 11. cf. Welcker p. 1006. ||
59. τραγωδίας ποιητὴς Schol., τραγωδοποιητὴς v. || ἐκ τῶν λ' ex 2 Pariss. Ku-
sterus, ἐτῶν λ' cett., nisi quod τῶν λ' in lac. om. BE. || XXI. cf. Eudoc. p. 230.
tractant Maerckerus d. Theod. vit. et scr. p. 1 sqq., Welckerus p. 1069. || 63. καὶ
ὁ] ὁ BE. || ἐρυθραῖος V. || 64. ρζ' Clinton fast. hell. 2. p. 143 L., ργ' v. || 67. τρα-
γωδίαν E. || ἔχειν] σχεῖν Bernhardy.

πρωτεΐα. δράματα δ' ἐδίδαξε ν'. τελευτᾷ δ' ἐν Ἀθήναις
 ἐτῶν α' καὶ μ', ἔτι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ περιόντος. ἔγραψε δὲ
 70 καὶ τέχνην ῥητορικὴν ἐν μέτρῳ καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην.

ΚΒ. ΘΕΣΠΙΔΟΣ.

Θέσπις Ἰκαρίου πόλεως Ἀττικῆς, τραγικὸς ἑκαιδέκατος
 ἀπὸ τοῦ πρώτου γενομένου τραγωδιοποιοῦ Ἐπιγένους τοῦ
 Σικυνωίου τιθέμενος, ὡς δὲ τινες δεύτερος μετ' Ἐπιγένην,
 ἄλλοι δ' αὐτὸν πρῶτον τραγικὸν γενέσθαι φασίν. καὶ πρῶ-
 75 τον μὲν χρίσας τὸ πρόσωπον ψιμνθίῳ ἐτραγώδησεν, εἰτ'
 ἀνδράχην ἐσκέπασεν ἐν τῷ ἐπιδείκνυσθαι, καὶ μετὰ ταῦτ'
 εἰσήνεγκε καὶ τὴν τῶν προσωπείων χρῆσιν ἐν μόνῃ ὀθόνῃ
 κατασκευάσας. ἐδίδαξε δ' ἐπὶ τῆς ξα' Ὀλυμπιάδος. μνημο-
 νεύεται δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἀθλα Πελίου ἢ Φόρβας,
 80 Ἰερεῖς, Ἡίθεοι, Πενθεύς.

ΚΓ. ΙΟΦΩΝΤΟΣ.

Ἰοφῶν Ἀθηναῖος, τραγικὸς, υἱὸς Σοφοκλέους τοῦ τρα-
 γικοῦ γνήσιος ἀπὸ Νικοστράτης· γέγονε δ' αὐτῷ καὶ νόθος
 υἱὸς Ἀρίστων ἀπὸ Θεωρίδος Σικυνωίας. δράματα δ' Ἰοφῶν
 ἐδίδαξε ν', ὧν ἐστὶν Ἀχιλλεύς, Τήλεφος, Ἀκταίων, Ἰλίου
 85 πέρσις, Δεξαμενός, Βάκχαι [ἢ] Πενθεύς, καὶ ἄλλα τινὰ
 μετὰ τοῦ πατρὸς Σοφοκλέους.

ΚΔ. ΙΩΝΟΣ.

Ἴων Χῖος, τραγικὸς καὶ λυρικὸς καὶ φιλόσοφος, υἱὸς

68. ἐδίδαξε — μ' om. V. || 69. ἐτῶν ABE, ἐτῶν γεγωνός cett. || 70. ἐν μέτρῳ]
 πρὸς μέτρων Maerckerus p. 55. || XXII. cf. Eudoc. p. 32. Welcker p. 16. ||
 71. Ἰκαριεύς Reinesius. cf. s. v. Μάγνης. || 73. δεύτερον ABE: ἄλλοι δὲ αὐτὸν
 πρῶτον τραγικὸν γενέσθαι φασίν, ὡς δὲ τινες δεύτερον μετὰ Ἐπιγένην Bern-
 hardy. || 74. καὶ πρῶτος V. || 75. ψιμνθίῳ Bernhardt, ψιμθίῳ A, ψιμνθίῳ E,
 ψιμνθίον V, ψιμνθίῳ cett. || 79. ἢ om. Eudocia. || XXIII. cf. Eudoc. p. 248.
 Welcker. p. 975. || 81. τραγικοῦ AV, τραγωδιοποιοῦ cett. || 82. ὑπὸ m. || γέγονε
 δὲ ABVE, γέγονε γάρ cett. || 83. Θεωρίδος Porsonus, Θεορίδος *V, Θεοδώρας E,
 Θεοδώριδος cett. || δράματα E, γράμματα ABV. || 84. Ἰλίου πέρσις Kusterus,
 ἴλιος οὐ πέρσις BVE, ἴλιος, περσίς cett. || 85. ἢ add. Valckenarius diatr. Eurip.
 p. 16. || 86. μετὰ τοῦ Porsonus in Aristoph. p. 58, καὶ τὰ τοῦ Gaisfordus, κατὰ
 τοῦ ABE*V et Pariss. Kusteri, τοῦ cett. || XXIV. cf. Eudoc. p. 248. Harpoer. s.
 v. Ἴων. Welcker p. 938.

Ὀρθομένους, ἐπὶ κλησὶν δὲ Ξούθου. ἤρξατο δὲ τὰς τραγω-
 δίας διδάσκειν ἐπὶ τῆς πρ᾽ Ὀλυμπιάδος. δράματα δ' αὐτοῦ
 ἱβ', οἱ δὲ λ', ἄλλοι δὲ μ' φασίν. ἔγραψε δὲ καὶ κωμωδίας 90
 καὶ ἐπιγράμματα καὶ παιᾶνας καὶ ὕμνους καὶ σχολιά καὶ
 ἐγκώμια καὶ ἐλεγεία καὶ καταλογάδην τὸν πρεσβευτικὸν λε-
 γόμενον, ὃν νόθον ἀξιοῦσιν εἶναι τινες καὶ οὐχὶ αὐτοῦ. φέ-
 ρεται δ' αὐτοῦ καὶ κτίσις καὶ κοσμολογικὸς καὶ ὑπομνήματα
 καὶ ἄλλα τινά. καὶ πάνν δόκιμος ἦν. φασὶ δ' αὐτὸν ὁμοῦ 95
 διθύραμβον καὶ τραγωδίαν ἀγωνισάμενον ἐν τῇ Ἀττικῇ
 νικῆσαι καὶ εὐνοίας χάριν προῖκα Χίον οἶνον πέμψαι Ἀθη-
 ναίοις. Σωκράτους δὲ τοῦ φιλοσόφου ἔστιν εἰς αὐτὸν λόγος
 λεγόμενος Ἴων. μνησθῆναι αὐτοῦ καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς χω-
 λιάμβοις, ὅτι πολλὰ ἔγραψεν.

100

KE. ΚΑΡΚΙΝΟΥ.

Καρκῖνος Ἀκουαντῖνος, τραγικός, καὶ Καρκῖνος Θεο-
 δέκτου ἢ Ξενοκλέους Ἀθηναῖος, τραγικός. δράματα ἐδίδαξεν
 ρξ', ἐνίκησε δὲ α'. ἤκμαζε κατὰ τὴν ρ' Ὀλυμπιάδα πρὸ τῆς
 Φιλίππου βασιλείας τοῦ Μακεδόνα. τῶν δραμάτων αὐτοῦ
 ἔστιν Ἀχιλλεύς, Σεμέλη, ἥς ἀρχή „ὦ νύκτες“, ὡς Ἀθηναῖος 5
 φησιν ἐν δειπνοσοφισταῖς.

KF. ΚΛΕΟΦΩΝΤΟΣ.

Κλεοφῶν Ἀθηναῖος, τραγικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ
 Ἀκταίων, Ἀμφιάραος, Ἀχιλλεύς, Βάκχαι, Δεξαμενός, Ἡρι-
 γόνη, Θυέστης, Λεύκιππος, Πέρσις, Τήλεφος.

KZ. ΜΕΛΗΤΟΥ.

Μέλητος Λαίου Ἀθηναῖος, ῥήτωρ. οὗτος ἐγράψατο 10

90. ἔγραψε — ἔγραψεν] adieci haec ex Schol. Arist. Pac. 835, missis futi-
 libus quae apud Suidam leguntur commentis. || 98. Σωκράτους] immo Πλάτω-
 νος. || XXV. cf. Eudoc. p. 270. Welcker p. 1016. 1060. || 101. μαρκῖνος BE, μαρ-
 κῖνος* V, μαρκῖνος V. || 3. κατὰ] δὲ κατὰ E. || 5. σεμέλητα V, σεμέλητα B: Σεμέλη
 καὶ ἄλλα omissis reliquis Eudocia. || ἥς ἀρχή „ὦ νύκτες“ Athen. 13. p. 559 F,
 ἢ ἀρχή v. || XXVI. cf. Eudoc. p. 270. Welcker p. 1010. || 7. αὐτοῦ] αὐτῷ B, om.
 V. titularum qui sequuntur plurimi leguntur item sub v. Ἰοφῶν, ut cum isto
 Cleophon confusus esse videatur. || 8. ἡριγίνη BEm. || 9. Περσεύς Eudocia. || τή-
 ληφος B. || XXVII. quae antecedit ap. Suid. glossa deprompta est ex Schol. Arist.
 Ran. 1302. cf. Welcker p. 970, cui appellatur Μέλιτος. || 10. Λαίου ex Schol.
 Plat. Apol. Socr. p. 330 Clinton fast. hell. 2. p. XXXIV, Λάρον v.

Σωκράτην μετ' Ἀνύτου. πεποίηται δ' αὐτῶ καὶ τραγωδίαι.
κατελιθώθη δ' ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.

ΚΗ. ΜΟΡΣΙΜΟΥ ΚΑΙ ΜΕΛΑΝΘΙΟΥ.

Μόρσιμος καὶ Μελάνθιος ποιηταὶ τραγικοὶ ἀμφότεροι.
ὁ δὲ Μόρσιμος Φιλοκλέους τοῦ τραγικοῦ υἱός, πονηρὸς καὶ
115 ἄμετρος. ἦν δὲ καὶ ἰατρός. Ἀριστοφάνης·

καὶ διδασκοίμην προσέδειν Μορσίμου τραγωδίαν,
τουτέστιν ἐκβαλλοίμην καὶ συριττοίμην, ὥς ἐκεῖνος. πονηρῶν
γὰρ ὄντων αὐτοῦ τῶν ποιημάτων ἐν ἀρχῇ ἔθηκε μέρος. ὁ δὲ
Μελάνθιος κωμωδεῖται εἰς μαλακίαν καὶ ὀψοφαγίαν. καὶ
20 πολὺ μᾶλλον ἐν τοῖς Κόλαξιν Εὐπολὶς αὐτὸν ὡς κίναιδον
διαβάλλει καὶ κόλακα, ἀλλὰ καὶ ὡς λευκὰς ἔχοντα καὶ
λεπρὸν Ἀριστοφάνης ἐν Ὅρνισιν,

ὅς οὐκ ἰδῶν

βδελύττομαι τὸν Ἀέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.

ΚΘ. ΝΕΟΦΡΟΝΟΣ ἢ ΝΕΟΦΩΝΤΟΣ.

25 Νεόφρων ἢ Νεοφῶν Σικυνώνιος, τραγικός, οὗ φασιν
εἶναι τὴν τοῦ Εὐριπίδου Μήδειαν· ὃς πρῶτος εἰσήγαγε παι-
δαγωγούς καὶ οἰκετῶν βάσανον. ἐδίδαξε δὲ τραγωδίας ῥή.
συνῆν δὲ τὰ μετὰ ταῦτα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι, καὶ διότι
φίλος ἦν Καλλισθένι τῷ φιλοσόφῳ, σὺν ἐκείνῳ καὶ αὐτὸν
30 ἀνείλεν αἰκισμοῖς.

Λ. ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ.

Νικόμαχος Ἀθηναῖος, τραγικός, ὃς Εὐριπίδην παρα-
δόξως καὶ Θεογνὴν ἐνίκησεν. τῶν δραμάτων ἐστὶν αὐτοῦ
Οιδίπους. — Νικόμαχος Ἀλεξανδρεὺς τῆς Τρωικῆς, τραγι-

XXVIII. dedi ex Schol. Arist. Pac. 803 et Equ. 401, ex quo sua excerpsit
Suidas. cf. Welcker p. 1029. || 116. Equ. 401. || 23. Av. 150. || XXIX. cf. Eu-
doc. p. 310. Welcker p. 936. || 25. Νεόφρων ἢ om. Eudocia. || 26. τοῦ add.
ABV. || πρῶτα V. || 27. δὲ add. A. || 28. τὰ add. A*V. || καὶ διότι —] hic Suidae
s. v. Καλλισθένης Nearchus est. || XXX. cf. Eudoc. p. 310 sq. Welcker p. 1013. ||
31. Εὐριπίδην παραδόξως *V, παραδόξως εὐριπίδην cett. || 32. ἐστὶν αὐτοῦ
AE*V, αὐτοῦ ἐστὶν cett. || 33. Alexandrinum non diversum esse ab Atheniensi,
a Suida autem tragicum cum comico misceri ostendit Meinek. fr. com. gr. 1.
p. 496 sqq.

κός, γράψας τραγωδίας *ια'*, ὧν καὶ αἶδε· Ἀλέξανδρος, Ἐριφύλη, Γηρυνόνης, Ἀλετίδης, [Εἰλείθυια,] Νεοπτόλεμος, Μυσοί, 135 Οἰδίπουν, Πέρις ἢ Πολυξένη, Τριλογία, [Μετεκβαίνουσαι,] Τυνδάρεως, [ἦ] Ἀλκμαίων, Τεῦκρος.

ΑΑ. ΟΜΗΡΟΥ.

Ὅμηρος Ἀνδρομάχου καὶ Μυροῦς Βυζαντίας, γραμματικὸς καὶ τραγωδιῶν ποιητής. διὸ συνηριθμήθη τοῖς ζ', οἳ τὰ δευτερεῖα τῶν τραγικῶν ἔχουσι καὶ ἐκλήθησαν τῆς Πλει- 40 άδος. ἤκμαζεν Ὀλυμπιάδι ρκδ', ἔγραψε δὲ τραγωδίας με'.

ΑΒ. ΠΡΑΤΙΝΟΥ.

Πρατίνας Πυρρωνίδου ἢ Ἐγκωμίου Φλιάσιος, ποιητῆς τραγωδίας. ἀντηγωνίζετο δ' Αἰσχύλῳ τε καὶ Χοιρίλῳ ἐπὶ τῆς ο' Ὀλυμπιάδος καὶ πρῶτος ἔγραψε Σατύρους. ἐπιδεικνυ- 45 μένου δὲ τούτου συνέβη τὰ ἱκρία, ἐρ' ὧν ἐστήκεσαν οἱ θεαταί, ἀψεσεῖν, καὶ ἐκ τούτου θέατρον ὠκοδομήθη Ἀθηναίοις. καὶ δράματα μὲν ἐπεδείξατο ν', ὧν σατυρικά λβ'. ἐνίκησε δ' ἄπαξ.

ΑΓ. ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Σοφοκλῆς Ἀρίστανος, νίωνος δὲ τοῦ προτέρου Σοφοκλέους τοῦ πρεσβυτέρου, Ἀθηναῖος, τραγικός. ἐδίδαξε δὲ 50 δράματα μ', οἳ δὲ φασιν *ια'*. νίκας δ' εἶλεν ζ'. ἔγραψε καὶ ἐλεγείας.

134. *τάξανδρος* A, *ταῖξανδρος* E. || *ἦ*, quod fuerat post Ἀλέξανδρος, cum AV delevit Bernhardy. || 35. *γηρυνόνης* ABV, *γυρυνόνης* cett. || Ἀλετρίδης Bernhardy, Ἀλήτης Meinekius, Ἀλήτιδες Geelii d. Telepho Eurip. p. 2. || *εἰλείθυια* AVE, *εἰλήθυια* cett.: haec fabula comici est. || 36. *ἦ* delevit cum AV Bernhardy, revocavit Meinekius, qui et Πέρις dedit pro Περσίς. || *τριλογία* cum sequentibus iungit Eudocia, pro comoedia habuit Welckerus trilog. p. 500. || *Μετεκβαίνουσαι* videtur comici esse. || 37. *ἦ* susp. Bernhardy. || XXXI. cf. Welcker p. 1251. || 38. *ἀνδρομάχης* m. || *βυζάντιος* E. || 41. *ρκδ'* ex Pariss. Kusterus, *εἰκοστῇ τετάρτῃ* cett. || XXXII. cf. Welcker p. 17. || 43. *τε καὶ χοιρίλῳ* om. A: *χοιρίλλῳ* m. || 45. *συνέβη*] cf. Suid. s. v. *ἱκρία*. || 46. Ἀθηναίοις] αἰθ A, quod Ἀθήναις vel Ἀθήνησι legebat Gaisfordus. || 47. *ιβ'*] *λ' V.* || XXXIII. cf. Eudoc. p. 334. Welcker p. 978. || 49. *τοῦ προτέρου* om. V. || 50. *τοῦ* om. AV. || 51. *ια'* — ζ'] *να'* — *ιβ'* Boeckhius gr. trag. princ. p. 116, *μ'*, *νίκας* δὲ *εἶλεν* ζ', *οἳ δὲ φασιν* *ια'* Clinton fast. hell. 2. p. XXXV.

ΑΔ. ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΛΛΟΥ.

Σοφοκλῆς Ἀθηναῖος, τραγικός καὶ λυρικός, ἀπόγονος τοῦ παλαιοῦ. γέγονε μετὰ τὴν Πλειάδα ἤτοι μετὰ τοὺς ζ' 155 τραγικούς, οἵτινες ὠνομάσθησαν καὶ Πλειάς. δράματα αὐτοῦ ιε'.

ΑΕ. ΣΠΙΝΘΑΡΟΥ.

Σπίνθαρος Ἡρακλειώτης. ἦν δὲ τραγωδίας ποιητής. δράματα δ' αὐτοῦ ἐστὶ τὰντα, περικείμενος Ἡρακλῆς, Σε- μέλη κεραινουμένη.

ΑΓ. ΣΩΣΙΘΕΟΥ.

60 Σωσίθεος Συρακούσιος ἢ Ἀθηναῖος, μᾶλλον δ' Ἀλεξαν- δρεὺς τῆς Τρωικῆς Ἀλεξανδρείας, τῶν τῆς Πλειάδος εἰς, ἀνταγωνιστῆς Ὀμήρου τοῦ τραγικοῦ, τοῦ υἱοῦ Μυροῦς τῆς Βυζαντίας, ἀκμάσας κατὰ τὴν ρκδ' ὀλυμπιάδα, γράψας δὲ καὶ ποιήματα καὶ καταλογάδην.

ΑΖ. ΣΩΣΙΦΑΝΟΥΣ.

65 Σωσιφάνης Σωσικλέους Συρακούσιος, τραγικός. ἐδί- δαξε δράματα ογ', ἐνίκησε δὲ ζ'. ἔστι δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ζ' τραγικῶν, οἵτινες ὠνομάσθησαν Πλειάς. ἐγένετο δ' ἐπὶ τῶν τελευταίων χρόνων Φιλίππου, οἱ δ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνο. τελευτᾷ δ' ρκα' ὀλυμπιάδι, οἱ δ' ρκδ', οἱ δ' 70 ἀκμάσαι αὐτὸν γράφουσιν.

ΑΗ. ΤΙΜΗΣΙΘΕΟΥ.

Τιμησίθεος τραγικός. δράματα αὐτοῦ Δαναίδες β',

XXXIV. in mg. habet A. || 153. ἀπόγονός τοῦ παλαιοῦ om. A. || 54. μετὰ Α, δὲ μετὰ v. || ἤτοι — Πλειάς om. V. || 55. καὶ add. ABE. || XXXV. cf. Eudoc. p. 385. Welcker p. 1034. || 57. ἡρακλειώτης BE. || XXXVI. cf. Welcker p. 1052. || 63. βυζαντίδος V. || ρκδ' Piersonus, ρξδ' v. || δὲ καὶ AVE, δὲ cett. | 64 καὶ om. BE. || XXXVII. cf. Eudoc. p. 384. Welcker. p. 1266. || 65. Σωσιφάνης Σωσικλέους ex Pariss. Kusterus, Σωσικλῆς Eudocia, σωσιφάνης ὄνομα κύριον υἱός V, σωσιφάνης. ὁμοίως κύριον σωσικλῆς cett. || 66. δὲ] δὲ καὶ V. || 69. ρκα' — ρκδ' Clinton. fast. hell. 3. p. 5, ρκα' — ρκδ' v: s. fin. numerum excidisse (ol. 124 sive 130) aut scribendum οἱ δὲ ρκδ' ἀκμάσαι α. γρ. coniecit Naekius Opp. 1. p. 3. || XXXVIII. cf. Welcker. p. 1046.

Ἐκτορος λύτρα, Ἡρακλῆς, Ἰξίων, Καπανεύς, Μένων, Μνηστῆρες, Ζηνὸς γοναί, Ἑλένης ἀπαίτησις, Ὀρέστης, Πυλάδης, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης.

ΛΘ. ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

Φιλίσκος Κερκυραῖος, Φιλώτου υἱός, τραγικός καὶ 175
ἱερεὺς τοῦ Διονύσου ἐπὶ τοῦ Φιλαδέλφου Πτολεμαίου γεγ-
νώς. καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ Φιλίσκιον μέτρον προσηγορεύθη,
ἐπεὶ περ αὐτῷ ἐμεδαψιλεύετο. ἔστι δὲ τῆς δευτέρας τάξεως
τῶν τραγικῶν, οὔτινές εἰσιν ζ' καὶ ἐκλήθησαν Πλειάς. αἱ δὲ
τραγωδίαὶ αὐτοῦ εἰσι μβ'.

80

Μ. ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ.

Φιλοκλῆς Πολυπείδους Ἀθηναῖος, τραγικός, τοῖς χρόνοις
κατ' Εὐριπίδην. ἐπεκαλεῖτο δὲ Χολὴ διὰ τὸ πικρόν. ἔγραψε
τραγωδίας ρ', ὧν ἔστι καὶ ταῦτα· Ἡοιγόνη, Ναύπλιος,
Οἰδίπους, Οἰνεύς, Προάμος, Πηνελόπη, Φιλοκτήτης. Αἰσχύ-
λου δὲ τοῦ τραγικοῦ ἦν ἀδελφιδοὺς, καὶ ἔσχεν υἱὸν Μόρσι- 85
μον τὸν τραγικόν, οὗτινος γίνεται Ἀστυδάμας ὁ τραγικός·
τούτου δ' ἕτερος Φιλοκλῆς τραγικός.

ΜΑ. ΦΡΥΝΙΧΟΥ.

Φρύνιχος Πολυφράδμονος ἢ Μινύρου, οἱ δὲ Χοροκλέους,
Ἀθηναῖος, τραγικός, μαθητὴς Θέσπιδος τοῦ πρώτου τὴν
τραγικὴν εἰσενέγκαντος. ἐνίκα τοίνυν ἐπὶ τῆς ξξ' ὀλυμπιά- 90
δος. οὗτος δὲ πρῶτος ὁ Φρύνιχος γυναικεῖον πρόσωπον εἰσή-
γαγεν ἐν τῇ σκηνῇ καὶ εὐρετὴς τοῦ τετραμέτρου ἐγένετο.
καὶ παῖδα ἔσχε τραγικὸν Πολυφράδμονα. τραγωδίαὶ δ' αὐτοῦ
εἰσιν θ' αὗται, Πλευρωνίαί, Αἰγύπτιοι, Ἀκταίων, Ἀλκυστις,

172. Μνηστῆρες] β' μνηστῆρες A, α' μνηστῆρες V, Ἑλένης μνηστῆρες et
infra Ὀρέστης καὶ Πυλάδης Meinekii frgm. com. gr. 1. p. 391. || XXXIX. cf.
Eudoc. p. 427. Welcker. p. 1265. || 76. ἐπὶ] ὑπὸ ABVE. || 77. τὸ om. B. || φιλί-
σκιον BV. || 80. αὐτοῦ om. V. || XL. cf. Eudoc. p. 427. Welcker p. 967. ||
81. Φιλοπείδους Schol. Ar. Av. 281. || 82. κατ' Clinton fast. hell. 2. p. XXXV,
μετὰ v. || 83. καὶ om. V. || 86. τραγικός ABV, στρατηγός cett. || XLI. cf. Eudoc.
p. 428. Welcker p. 18. Droysen in Stud. Kilon. p. 43. || 90. τραγικὴν] στρατη-
γικὴν E. || ξξ' oε' Meursius d. Archont. 2, 9. || 91. εἰσήνεγκεν V. || 94. Πλευρω-
νία Blomfieldius gl. Aeschyl. Prom. p. 376, cf. Paus. 10. 31, 4, Πλευρονία v.

- 195 Ἀνταῖος ἢ Λίβυες, Δίκαιοι ἢ Πέρσαι ἢ Σύνθωκοι, Δαναῖ-
δες. — Φρύνιχος Μελανθᾶ Ἀθηναῖος, τραγικός. ἔστι δὲ καὶ
τῶν δραμάτων αὐτοῦ τάδε, Ἀνδρομέδα, Ἡριγόνη. ἐποίησε
καὶ πυροίχας. ὅτι Φρύνιχον Ἀθηναῖοι χιλίαις ἐξημίωσαν,
ἄλωσιν Μιλησίων τραγωδήσαντα.

MB. ΧΑΙΡΗΜΟΝΟΣ.

- 200 Χαιρήμων τραγικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστι ταῦτα·
Τραυματίας, ὡς Ἀθήναιός φησι, καὶ Οἰνεὺς καὶ Ἀλφεισίβοια
καὶ Κένταυρος καὶ Διόνυσος καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Θυέστης καὶ
Μινύαι. καὶ ἕτερος Χαιρήμων, γράψας ἱερογλυφικά.

195. ἢ πέρσαι ἢ σύνθωκοι ABVEμ, Πέρσαι, Σύνθωκοι cett.: Σύνθακοι
Kusterus. || 96. haec in schol. Arist. Vesp. 1490. intulit Musurus. Phrynichum
tragicum unum tantum novit antiquitas. || 97. τάδε A, καὶ τάδε V, ταῦτα cett. ||
98. ἀθηναῖοι A, πέρσαι cett. || XLII. cf. Eudoc. p. 436. Welcker p. 1082. ||
200. τραγικός Cuperus Obs. 1, 6. p. 35, κωμικός libri. || 1. Ὀδυσσεὺς τραυματίας
coll. Arist. poet. 14, 6 Reinesius. || καὶ οἰνεὺς ABCE, οὐρεὺς cett.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΒΙΟΙ ΚΩΜΙΚΩΝ.

Α. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

α'. Ἀριστοφάνους βίος.

Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδοποιὸς πατρὸς μὲν ἦν Φιλίππου, τὸ δὲ γένος Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Κυδαθηναίεύς, Πανδιονίδος φυλῆς· ὃς πρῶτος δοκεῖ τὴν κωμωδίαν ἔτι πλανωμένην τῇ ἀρχαίᾳ ἀγωγῇ ἐπὶ τὸ χρησιμώτερον καὶ σεμνότερον μεταγαγεῖν, πικρότερον καὶ αἰσχροτέρων Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος 5 βλασφημούντων ἢ ἔδει. πρῶτος δὲ καὶ τῆς νέας κωμωδίας τὸν τρόπον ἐπέδειξεν ἐν τῷ Κωκάλῳ, ἐξ οὗ τὴν ἀρχὴν λαβόμενοι Μένανδρός τε καὶ Φιλήμων ἐδραματούργησαν. εὐλαβὴς δὲ σφόδρα γενόμενος τὴν ἀρχὴν ἄλλως τε καὶ εὐφυὲς τὰ μὲν πρῶτα διὰ Καλλιστράτου καὶ Φιλωνίδου καθίει δράματα. 10 διὸ καὶ ἔσκωπτον αὐτὸν Ἀριστάνδριμος τε καὶ Ἀμειψίας,

I. 1. 1. κωμωδοποιὸς Va. || πατρὸς — φυλῆς] γένει μὲν ἦν ἀθηναῖος, πατρὸς δὲ φιλίππος, τὸν δῆμον κυδαθηναίης, πανδιονίδος φυλῆς R^b, φιλίππου μὲν ἦν παῖς ἀθηναῖος, κυδαθηναῖος τῶν δήμων V^b. || 2. τῶν δήμων Dindorfius, τῷ δήμῳ V, τὸν δῆμον cett. || Κυδαθηναίεύς Kusterus, κυδαθήναιος V (cf. vit. Andoc. 1. init.), κυδαθηναῖος et a. || 4. χρησιμώτερον καὶ om. R^b. || μεταγαγεῖν] καταστήσασθαι V^bR^b, ubi μεταστήσασθαι Dindorfius. || 5. πικρότερον καὶ αἰσχροτέρων] πρότερον V^bR^b, qui et om. ἢ ἔδει. || 7. ἐπέδειξεν — Κωκάλῳ] ἐπέδειξε τῷ κωκάλῳ V^b, ἐπέδειξε R^b. || 8. — ἐδραματούργησαν] ἃ μένανδρός τε καὶ φιλήμων δράματα συνεστήσαντο V^b, om. R^b. || 9. σφόδρα om. R^b. || τὴν ἀρχὴν om. V^bR^b. || καὶ delevit Gelenius. || 10. καθίει] ἐξεδίδον τὰ ἑαυτοῦ R^{ab}.

τετράδι λέγοντες γεγονέναι, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἄλλοις πο-
 νοῦντα. ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸς ἡγωνίσατο. διεχθρεύσας
 δὲ μάλιστα Κλέωνι τῷ δημαγωγῷ καὶ γράψας κατ' αὐτοῦ
 15 τοὺς Ἰππείας, ἐν οἷς διελέγχει αὐτοῦ τὰς κλοπὰς καὶ τὸ τυ-
 ραννικόν, οὐδενὸς δὲ τῶν σκευοποιῶν τολμήσαντος τὸ πρόσ-
 ωπον αὐτοῦ σκευάσαι δι' ὑπερβολὴν φόβου, ἅτε δὴ τυραν-
 νικοῦ ὄντος, μηδὲ μὴν ὑποκρίνασθαι τινος τολμῶντος, δι'
 20 ἑαυτοῦ ὁ Ἀριστοφάνης ὑπεκρίνατο, αὐτοῦ τὸ πρόσωπον
 μίλτῳ χρίσας, καὶ αἴτιος αὐτῷ γέγονε ζημίας ἐ' ταλάντων,
 ἃ ὑπὸ τῶν ἱππέων κατεδικάσθη, ὥς φησιν ἐν Ἀχαρνεῦσιν,
 ἐγὼ δ' ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ ἠψφράνθη ἰδὼν,
 τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσεν.

διήχθρευσεν δ' αὐτῷ ὁ Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ ξενίας κατ' αὐτοῦ
 25 γραφὴν ἔθετο, καὶ ὅτι ἐν δράματι αὐτοῦ Βαβυλωνίοις διέ-
 βαλε τῶν Ἀθηναίων τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς παρόντων ξένων.
 ὥς ξένον δ' αὐτὸν ἔλεγε παρόσον οἱ μὲν αὐτόν φασιν
 εἶναι Ῥόδιον ἀπὸ Λίνδου, οἱ δ' Αἰγινήτην, στοχαζόμενοι
 30 ἢ καὶ ὅτι ἐκέκτητο ἐκεῖσε· κατὰ τινος δ' ὥς ὅτι ὁ πατὴρ
 αὐτοῦ Φίλιππος Αἰγινήτης. ἀπολυθῆναι δ' αὐτὸν εἰπόντα
 ἀστεϊώς ἐκ τοῦ Ὀμήρου ταῦτα·

μήτηρ μὲν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔγωγε
 οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἐδὼν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.

12. λέγοντες γεγονέναι] λέγοντες αὐτὸν γεγονέναι R, αὐτὸν γεγονέναι
 λέγοντες V^bR^b. || ἄλλοις] ὡς ἄλλοις R, γεγονέναι ὡς ἄλλοις R^b. de proverbio vid.
 Schol. Plat. apol. p. 331. Zenob. 6, 7, et quos ibi laudant editores Gottingenses. ||
 13. αὐτοῦ V^b. || διεγωνίσατο V^bR^b. || 14. δημαγωγῷ] στρατηγῷ V^bR^b. || 15. ἐν
 οἷς — Ὀμήρου ταῦτα] αὐτὸς ὑπεκρίνατο. ὁ δὲ ξενίας αὐτὸς (ξενιτίας R^b) κατ'
 αὐτοῦ ἐγκλημα ἔθετο. καὶ γὰρ δὴ φασὶ τινες αὐτόν (φάσκει τ. αὐτόν V^b, γὰρ
 ἔφησαν αὐτόν τινες R^b) ῥόδιον γεγονέναι (ἕτεροι δὲ λίνδιον, οὔσης καὶ τῆς λίν-
 δου ὑποτελοῦς τῇ ῥοδίων add. R^b). ἀπελύθη δὲ τὸ μὲν πρῶτον εἰπὼν V^bR^b. ||
 16. οὐδενὸς — φόβου] cf. Arist. Equ. v. 231. || 19. ὁ add. V. || 20. χρίσας V. ||
 21. Ἀχαρνεῦσιν] v. 5. || 22. ἐγὼ δ' Va. || γε om. V. || εἰψφράνθη a. || 25. καὶ
 ὅτι αὐτόν διέβαλε, ὅτι ἐν δρ. αὐτοῦ B. κακῶς ἔλεγε τ. Ἀθ. Wytttenbachius ad
 Plut. Mor. p. 534. cf. Acharn. v. 501 sq. || βαβυλωνίοις V. || 28. οἱ δὲ — ἐκεῖσε]
 de Callistrato dicta ad Aristophanem male a quibusdam referri monet Schol. Ach.
 v. 654. sed vid. Bergkii ap. Meinek. com. gr. fr. 2, 2. p. 935. || 32. Ὀμήρου]
 Odys. 1, 215.

δεύτερον δὲ καὶ τρίτον συκοφαντηθεὶς ἀπέφυγε, καὶ οὕτω³⁵
φανερὸς κατασταθεὶς πολίτης κατεκράτησε τοῦ Κλέωνος.
ὅθεν φησὶν, αὐτὸς δ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἄττ' ἔπα-
θον ἐπίσταμαι δὴ, καὶ τὰ ἐξῆς. φασὶ δ' αὐτὸν εὐδοκι-
μῆσαι συκοφάντας καταλύσαντα, οὓς ὠνόμασεν ἡπιάλους ἐν
Σφηξίν, ἐν οἷς φησιν, οἱ τοὺς πατέρας αὐτῶν ἤγchon⁴⁰
νύκτωρ καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον. μάλιστα δ' ἐπ-
νέθη καὶ ἡγαπήθη ὑπὸ τῶν πολιτῶν σφόδρα, ἐπειδὴ διὰ τῶν
αὐτοῦ δραμάτων ἐσπούδασε δεῖξαι τὴν πολιτείαν Ἀθηναίων
ὡς ἐλευθέρᾳ ἔστι καὶ ὑπ' οὐδενὸς τυράννου δουλαγωγου-
μένη, ἀλλ' ὅτι δημοκρατία ἐστὶ καὶ ἐλευθέρως ὣν ὁ δῆμος⁴⁵
ἄρχει ἑαυτοῦ. τούτου οὖν χάριν ἐπηνέθη καὶ ἐστεφανώθη
θαλλῶ τῆς ἱερᾶς ἐλαίας, ὃς νενόμισται ἰσότιμος χρυσῷ στε-
φάνῳ, εἰπὼν ἐκεῖνα τὰ ἐν τοῖς Βατράχοις περὶ τῶν ἀτίμων,
τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιον πολλὰ χρηστὰ τῇ πόλει
συμπαραίνειν. ὠνομάσθη δ' ἀπ' αὐτοῦ, ἐπεὶ ἔνδοξον, τὸ⁵⁰
μέτρον τὸ Ἀριστοφάνειον. οὕτω δὲ γέγονεν ἡ φήμη τοῦ
ποιητοῦ, ὡς καὶ παρὰ Πέρσαις διήκειν, καὶ τὸν βασιλέα
Περσῶν πυνθάνεσθαι, παρ' ὁποτέροις εἴη ὁ κωμωδοποιός.
φασὶ δὲ καὶ Πλάτωνα Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ βουληθέντι
μαθεῖν τὴν Ἀθηναίων πολιτείαν πέμψαι τὴν Ἀριστοφάνους⁵⁵
ποίησιν καὶ συμβουλευῆσαι τὰ δράματα αὐτοῦ ἀσκηθέντα
μαθεῖν αὐτῶν τὴν πολιτείαν. ἐγένετο δὲ καὶ αἴτιος ζήλου
τοῖς νέοις κωμικοῖς, λέγω δὴ Φιλήμονι καὶ Μενάνδρῳ. ψη-

35. καὶ — Κλέωνος om. V^bR^b. || 37. φησιν] Acharn. v. 377. || ἄττ' ὄν επ. V. ||
ἄττ' — ἐξῆς] ἄπαθον ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρυσι κωμωδίαν· εἰσελκύνσας γὰρ μ' (με
R^b) εἰς τὸ βουλευτήριον διέβαλλε (διέβαλε R^b) V^bR^b. || 39. συκοφάντας] συκο-
φάντας τινὰς R^b, om. V^b. || 40. Σφηξίν] v. 1039. || αὐτῶν om. V^bR^b. || 42. καὶ ἡγα-
πήθη — ἐπηνέθη om. V^bR^b. || σφόδρα add. V. || 43. αὐτοῦ V. || 44. διαγωγόμενη
V. || 45. οὐδὲ, quod v est ante ὅτι, cum Dindorfio deleuit Meinekius. || 46. οὖν
add. V. || 48. τὰ add. V. || Βατράχοις] v. 686. || 49. πολλὰ] ἐστὶ V^bR^b. || 50. συμ-
παραίνειν ante δίκαιον habet R^b. || ὠνομάσθη — Περσῶν] τὴν δὲ ποιήσιν αὐτοῦ
οὕτως ἔνδοξον γενέσθαι ὡς τὸν μὲν περσῶν βασιλέα V^bR^b. || 51. οὕτω — κωμω-
δοποιός] ex Arist. Ach. v. 646 sq. male intellectis enata esse docet Rankius vit.
Aristoph. p. XCIII. || 54. φασὶ — Πλάτωνα] πλάτων δὲ V^bR^b. || 56. ποιήσιν —
69. δράματι] ποιήσιν, τὴν κατὰ σωκράτους ἐν νεφέλαις κατηγορίαν (κατηγο-
ρίαν Bodius hist. poes. gr. 3, 2. p. 244). τελευταῖον δὲ διδάξας τὸν πλοῦτον (δὲ
τὸ τοῦ πλοῦτου δράμα ἐκδοῦς R^b) V^bR^b.

φρίσματος γὰρ γενομένου χορηγικοῦ ὥστε μὴ ὀνομαστὶ κωμω-
 60 δεῖν τινα, καὶ τῶν χορηγῶν οὐκ ἀντεχόντων πρὸς τὸ χορη-
 γεῖν καὶ παντάπασιν ἐκλειοπνίας τῆς ὕλης τῶν κωμωδιῶν
 διὰ τούτων αὐτῶν (αἷτιον γὰρ κωμωδίας τὸ σκώπτειν τινάς),
 ἔγραψε Κώκαλον, ἐν ᾧ εἰσάγει φθορὰν καὶ ἀναγνωρισμὸν
 καὶ τᾶλλα πάντα, ἃ ἐξήλωσε Μένανδρος. πάλιν δ' ἐκλειο-
 65 πότης καὶ τοῦ χορηγεῖν τὸν Πλοῦτον γράψας εἰς τὸ διανα-
 παύεσθαι τὰ σκηνικὰ πρόσωπα καὶ μετεσκευάσθαι ἐπιγράφει
 χοροῦ, φθιγγόμενος ἐν ἐκείνοις ἃ καὶ ὀρώμεν τοὺς νέους
 οὕτως ἐπιγράφοντας ζήλω' Ἀριστοφάνους. ἐν τούτῳ δὲ τῇ
 δράματι συνέστησε τῷ πλήθει τὸν υἱὸν Ἀραρότα καὶ οὕτω
 70 μετήλλαξε τὸν βίον, παῖδας καταλιπὼν γ', Φίλιππον ὁμώνυμον
 τῷ πάππῳ καὶ Νικόστρατον καὶ Ἀραρότα, δι' οὗ καὶ ἐδίδαξε
 τὸν Πλοῦτον. τινὲς δὲ β' φασί, Φίλιππον καὶ Ἀραρότα, ὧν
 καὶ αὐτοὺς ἐμνήσθη,

τὴν γυναῖκα δὲ

75 αἰσχύνομαι τῷ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίῳ,
 ἴσως αὐτοὺς λέγων. ἔγραψε δὲ δράματα μδ', ὧν ἀντιλέγεται
 δ' ὡς οὐκ ὄντα αὐτοῦ. ἔστι δὲ ταῦτα, Ποίησις, Ναναγός,
 Νῆσοι, Νίοβος, ἃ τινες ἔγρασαν εἶναι τοῦ Ἀρχίππου.

59. χορηγικοῦ Meinekii quaest. scen. 1. p. 35, χορηγοῦ libri. || 62. αἷτιον] ἴδιον Beckius. || 66. ἐπιγραφή V. || 69. ἀραρότα καὶ φίλιππον καὶ R^b. || 70. παῖ-
 δας — ἐμνήσθη] παῖδας καταλιπὼν δύο, ἀραρότα καὶ φίλιππον, ὡς αὐτὸς
 ἐπεμνήσθη V^b, καταλιπὼν τούτους δὴ τοὺς παῖδας, ὡς καὶ αὐτὸς ἐπεμνήσθη
 R^b. || 74. fragm. 487. Dind., quod ex fabula Σκηναὶ καταλαμβάνουσαι inscripta
 depromptum videtur Bergkio l. 1. p. 1176. || δ' VR, om. R^b. || 75. τοῦ τ' οὐ φρο-
 νέοντε R^b. || 76. ἀραρότα ἴσως (ἴσως om. R^b.) καὶ φίλιππον λέγων V^bR^b. ||
 ἔγραψε — Ἀρχίππου] ἀναγράφει δὲ καὶ τρίτον νικόστρατον. κατέστρεψε δὲ
 τὸν βίον διαφερόντως τιμηθεὶς καὶ πολλὰ στεφανωθείς. κατέλειπε δὲ δράματα
 μγ'. ἐν τούτοις τὰ ἀντιλεγόμενα δ'. ἀποθανόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τῇ μνήματι παρὰ
 πλάτωνος ἐπίγραμμα τοιοῦτον γέγραπται· αἱ χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ
 οὐχὶ πεσέεται ζητοῦσαι ψυχὴν εὔρον ἀριστοφάνους V^b, ἀναγράφει — στεφα-
 νωθείς. κατέλειπε δὲ δράματα νδ', ὧν ἀμφιβαλλόμενά εἰσι δ' R^b. || μδ'] μ'
 Bergkii p. 902. || 77. Ποίησις, Ναναγός] Πόλις, Λίς ναναγός ex Poll. 10, 33
 Bentleyius, sed cf. Prisc. 18. p. 202. || 78. νίοβος V. || post Ἀρχίππου quae v
 adduntur ab Aristophanis vita aliena soli habent Va. sunt autem haec: ὁ κωμι-
 κὸς χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἀνδρῶν κδ'. καὶ εἰ μὲν ὡς ἀπὸ τῆς πόλεως ἤρχετο ἐπὶ
 τὸ θέατρον, διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἀψίδος εἰσῆι, εἰ δὲ ὡς ἀπὸ ἀγροῦ, διὰ τῆς δεξιᾶς,
 ἐν τετραγώνῳ σχήματι, ἀφορῶν εἰς τοὺς ἱποκριτάς. ἀναχωρούντων δὲ τῶν

β'. Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου σύνοψις τοῦ βίου Ἀριστοφάνους.

Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδοποιὸς γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος, πατὴρ δὲ Φιλίππου, μητὴρ δὲ Ζηνοδώρας, τὸν δὲ δῆμον Κυδαθηνάιος, Πανδιονίδος φυλῆς. πᾶν δ' ὦν εὐφυὲς καὶ ἀγχίνους ἐπὶ τοσοῦτον ἐν νέᾳ κομιδῇ τῇ ἡλικίᾳ ἠὺδοκίμησεν ἐν κωμωδίαις, ὥς οὐ μόνον τοὺς κατ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς 5 πρὸ αὐτοῦ ὑπερᾶραι· μᾶλλον δ' οὐδὲ τοῖς ἐπιγιγνομένοις παρῆκεν ὑπερβολήν, ἀλλὰ καὶ τούτους μετὰ πολλοῦ τοῦ περιόντος παρῆλθεν. οὐκ οὖν ἀνεφάνη τις ὕστερον Ἀριστοφάνει παραπλήσιος. διὰ τοῦτο καὶ παρὰ τοῖς βασικάνοις αὐτοῖς ἀξιοῦται θαύματος. δράματα δὲ δ' πρὸς τοῖς ν' γέγραπεν, ἅπαντα 10

ὑποκριτῶν ἐπταίς ἐστρέφετο ὁ χορός, προσέχων ἐφ' ἑκάτερα μέρη τοῦ θεάτρου. ἐκαλεῖτο δὲ τῷ γένει τὸ τοιοῦτον σχῆμά (sic Dindorfius, ὄρχημα V, ὄνομα a) τῆς ὀρχήσεως παράβασις, ὁμωνύμως τῷ γένει. τὸ τρίτον μακρόν, τὸ καὶ πνῖγος. τὸ (om. a) τέταρτον στροφή ἢ ῥοδή. τὸ πέμπτον ἐπίρρημα. τὸ ἕκτον ἀντίστροφος ἢ ἀντῳδή. τὸ ἑβδομον ἀντεπίρρημα. (addit V: σκολιά λέγεται τὰ πάροινα μέλη τὰ ἐν τοῖς συμπόσις ᾄδόμενα. καὶ ὡς μὲν ἑνιοὶ φασιν ἐκ τοῦ ἐναντίου προσηγορεύθησαν· ἅπλᾳ γὰρ αὐτὰ ἔχρησιν εἶναι καὶ εὐκόλα ὡς παρὰ πότον ᾄδόμενα. οὐκ εὖ δὲ τοῦτο· τὰ γὰρ δύσφημα ἐπὶ τὸ εὐθυμότερον μεταλαμβάνεται, οὐ τὸ ἔμπαλιν. τί οὖν ἐπάναγκες ἦν τὸ ἐν συμπόσις ἅπασιν ᾄδειν μετὰ λύρας; ὅσοι δὲ οὐκ ἠπίσταντο λύρα χρῆσθαι, δάφνης ἢ μυρρίνης (μυρρίνης V) κλώνας λαμβάνοντες ᾄδον. ἐπὶ τοῖς οὖν οὐκ ἐπισταμένοις μέλη πρὸς λύραν ᾄδειν σκολιά ἐδόκει· ὅθεν καὶ σκολιά ὠνομάσθησαν. τινὲς δὲ οὕτως οὐ κατὰ τὸ ἐξῆς φασὶ δίδοσθαι τὴν λύραν, ἀλλ' ἐναλλάξ. διὰ τὴν σκολίαν οὖν καὶ μὴ ἐπ' εὐθείας τῆς λύρας περιφέρειαν σκολιά ἐλέγετο.) ὑποκριταὶ ἀριστοφάνους καλλίστρατος καὶ φιλωνίδης, δι' ὧν ἐδίδασκε τὰ δράματα ἑαυτοῦ, διὰ μὲν φιλωνίδου τὰ δημοτικά, διὰ δὲ καλλιστράτου (inverso ordine Καλλιστράτου — Φιλωνίδου Clinton fast. hell. 2. ad ol. 88, 2, sed vid. Bergkiius l. 1. p. 902 sqq.) τὰ ἰδιωτικά. πόσα μέρη κωμωδίας; α'. πρόλογος τὸ μέχρι τῆς εἰσόδου τοῦ χοροῦ μέρος. β'. χορικὸν τὸ τοῦ (τοῦ om. V) χοροῦ διδόμενον (ᾄδόμενον Duebnerus) μέρος. γ'. ἐπεισώδιον τὸ μετὰ δύο χορικῶν μελῶν. δ'. ἔξοδον τὸ ἐπὶ τέλει λεγόμενον τοῦ χοροῦ. εἴρηται δὲ καὶ πόσα μέρη παραβάσεως. ἢ δὲ παραβάσεις (ἢ δὲ π. om. a) τοῦ χορικοῦ.

2. Inscr. τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Θωμᾶ K, ἄλλως περὶ αὐτοῦ R, βίος ἀριστοφάνους M. || 1. κωμωδοποιὸς a. || γένος M. || 2. μητὴρ δὲ Ζηνοδώρας add. LM. || 3. κηδαθηνάιος M. || πανδιονίδος φυλῆς om. M. || 4. ἐννέα M. || εὐδοκίμησεν R. || 6. ὑπεράρας M. || 8. οὐκ οὖν R. || ἐνεφάνη M. || 10. δ'] δύο R. || ν'] immo μ'.

εὐμουσίας καὶ χάριτος Ἀττικῆς μεστὰ καὶ πείθοντα τοὺς ἀκούοντας θαυμάζειν τε καὶ κροτεῖν. οὕτω δὲ τοῦ τῆς πολιτείας συμφέροντος ἐποιεῖτο λόγον, ὥς μηδένα τῶν ἐπὶ τῆς λαμπρᾶς τύχης οὐδέποτε ἀποσχέσθαι τοῦ σκώπειν, εἰ ἀδι-
 15 κοῦντος ᾗσθητο· ὅθεν καὶ τὴν παρρησίαν αὐτοῦ δεδιότες οἱ τοιοῦτοι μετρίους σφᾶς αὐτοὺς παρεῖχον αἰεὶ καὶ τῷ δῆμῳ λυσιτελοῦντας. ἔσχε δὲ γ' υἱοῖς, Φίλιππον, Νικόστρατον καὶ Ἀραρότα. ἀποθανόντα δ' οὕτω Πλάτων ἐτίμησεν ἐν ἐπιγράμματι ἠρωελεγεῖα·

20 αἰ Χάριτις τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται
 ζητοῦσαι ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

γ'. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ἀριστοφάνης Ῥόδιος ἦτοι Λίνδιος (οἱ δ' Αἰγύπτιον ἔφρασαν, οἱ δὲ Καμειρέα), θέσει δ' Ἀθηναῖος (ἐπολιτογραφήθη γὰρ παρ' αὐτοῖς), κωμικός, υἱὸς Φιλίππου, γεγονώς ἐν

14. μηδέποτε RM. || ἀπέχουσιν M. || ἀδικοῦντα M, ἀδικοῦντος ἢ ἄλλως ᾗσθητο κακουργοῦντος R. || 15. καὶ add. LM. || δεδοικότες L. || 17. νικόμαχον mg. L. || 18. ἐπιγράμματι om. M. || 20. epigramma habent etiam Olympiodor. vit. Plat. p. 79 Fisch., cf. Anthol. Pal. 2. p. 780. || τέμενος αὐταῖς ὅπερ M. || 21. post Ἀριστοφάνους quae v leguntur ad rem nihil pertinentia soli habent Ka: ἰστέον ὅτι κωμῳδία ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ ἐν κώμαις ἄδεσθαι τὰς κωμῳδίας (κώμας δὲ ἐκά-
 λουν οἱ παλαιοὶ τοὺς στενωπούς) ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς κωμάσεσι τοῦ διονύσου πρῶτον ἐπινοηθῆναι ταυτασί, ἢ παρὰ τὸ κῶμα, ὁ ὕπνος. φασὶ γὰρ ὡς πρὸ τοῦ εὐρεθῆναι τοὺς κωμικοὺς ποιητὰς ἀδικοῦμενοὶ τινες ὑπὸ τινων ἀφανῶς ἤρχοντο ἐν νυκτὶ ἐπὶ τοὺς τῶν ἀδικοῦντων στενωπούς, βοῶντες, ὁ δεῖνα ἀδικία χαίρει καὶ τὰ καὶ τὰ πράττει, θεῶν ὄντων καὶ νόμων· καὶ τούτων λεγομένων οἱ συνεδότες ἑαυτοῖς ταῦτα σόφρονες ἐγίνοντο τοῦ λοιποῦ. ἐπεὶ οὖν ἄριστα τοῦτο ἔχον ἐδόκει καὶ τῇ πολιτείᾳ συνοῖσον, ἅτε τῆς μὲν ἀδικίας ἐντεῦθεν παντάπασιν ἀναιρουμένης, δικαιοσύνης δὲ ἀντεσθαγομένης καὶ τρόπων χρηστῶν, ἐτάχθησαν ἐπὶ τοῦτο οἱ κωμικοὶ ποιηταί, ἐν μέρει παιδιᾶς σκώμματα τε τῶν ἀδικοῦντων καὶ διδαχὴν ὣν προσῆκεν ἐργαζόμενοι. ἤδοντο δὲ αἱ κωμῳδίαὶ ἐν τοῖς διονυσιακοῖς ἑσπερίοις ὥρα. — Praeterea τὰ δὲ εὐρισκόμενα δράματα ταῦτα, ἀχαρνεῖς, βάτραχοι, εἰρήνη, ἐκκλησιάζουσα, δεσμοφοριάζουσα, ἱππεῖς, λυσίστρατος, νεφέλαι, ὄρνιθες, σφήκες. Θεῖος ἀριστοφάνης ὑπ' ἐμοὶ νέκυσ εἶ τινα κενῶν κωμικῶ ἀρχαίης μνήμα χοροστασίης add. cod. Matrit. ap. Iriart. p. 178.

3. 2. καμειρέα ABV, καμειρία E, καμειρίαν m, καμειρέα ex Pariss. Kusterus, καμειρίον cell.

τοῖς ἀγῶσι κατὰ τὴν ριδ' Ὀλυμπιάδα, εὐρετὴς τοῦ τετραμέ-
τρου καὶ ὀκταμέτρου, παῖδας σχὼν Ἀραρότα, Φίλιππον, Φιλ- 5
έταιρον, κωμικούς. τινὲς δ' αὐτὸν παῖ ἀπόδουλον ἱστορή-
κασιν. δράματα δ' αὐτοῦ μδ'. ἅπερ δὲ πεπράχαμεν Ἀρι-
στοφάνους δράματα, ταῦτα, Ἀχαρνεῖς, Βάτραχοι, Εἰρήνη,
Ἐκκλησιάζουσαι, Θεσμοφοριάζουσαι, Ἰππεῖς, Λυσιστράτη,
Νεφέλαι, Ὅρνιθες, Πλούτος, Σφῆκες.

10

Περὶ κωμωδίας.

Τὴν κωμωδίαν ἡρῆσθαι φασιν ὑπὸ Σουσαρίωνος, τὴν
δ' ὀνομασίαν ἔχειν οἱ μὲν ὅτι ἐπὶ τὰς κώμας περιόντες ἦδον
καὶ ἐπεδείκνυντο, μήπω πόλεων οὐσῶν, ἀλλ' ἐν κώμας οἰ-
κούντων τῶν ἀνθρώπων, οἱ δ' ἀντιλέγοντές φασι μὴ κώμας
καλεῖσθαι παρ' Ἀθηναίοις, ἀλλὰ δήμους, καὶ κωμωδίαν 5
αὐτὴν καλοῦσιν, ἐπεὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκώμαζον. τὴν αὐτὴν δὲ
καὶ τρυγωδίαν φασὶ διὰ τὸ τοῖς εὐδοκιμοῦσιν ἐπὶ τῷ Ἀθηναίῳ
γλεῦκος δίδοσθαι, ὅπερ ἐκάλουν τρύγα, ἢ ὅτι μήπω προσω-
πείων ἡρῆμένων τρυγὶ διαχρίοντες τὰ πρόσωπα ὑπεκρίνοντο.
γεγόνασι δὲ μεταβολαὶ κωμωδίας τρεῖς· καὶ ἡ μὲν ἀρχαῖα, ἡ 10
δὲ νέα, ἡ δὲ μέση.

Οἱ μὲν οὖν τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταὶ οὐχ ὑποθέ-
σεως ἀληθοῦς, ἀλλὰ παιδείας εὐτραπέλου γινόμενοι ζηλῶται
τοὺς ἀγῶνας ἐποιοῦν. καὶ φέρεται αὐτῶν πάντα τὰ δρά-
ματα τξέ' σὺν τοῖς ψευδεπιγράφοις. τούτων δ' εἰσὶν ἀξιολο- 15
γώτατοι Ἐπίχαρμος, Μάγνης, Κρατῖνος, Κράτης, Φερεκρά-
της, Φρύνιχος, Εὐπολις, Ἀριστοφάνης. Ἐπίχαρμος, οὗτος
πρῶτος τὴν κωμωδίαν διεργιμμένην ἀνεκτίσατο πολλὰ προσ-
φιλοτεχνήσας. χρόνοις δὲ γέγονε κατὰ τὴν ογ' Ὀλυμπιάδα,
τῇ δὲ ποιήσει γνωμικὸς καὶ εὐρετικὸς καὶ φιλότεχνος. σώζε- 20
ται δ' αὐτοῦ δράματα μ', ὧν ἀντιλέγονται δ'. Μάγνης δ'
Ἀθηναῖος ἀγωνισάμενος Ἀθήνησι νίκας ἔσχεν ια'. τῶν δὲ

4. ριδ' aperte falsum. quod cum leniorem emendandi viam repudiet, exci-
disse quaedam censet Bernhardt. || 5. παῖδα BE. || Φιλέταιρον] immo Νικό-
στρατον. sed cf. adn. ad p. 173 extr. || 7. μδ' AV, ρδ' cett. || 9. ἡ θεσμοφ. m. ||
λυσίστρατος Em.

17. Ἐπίχαρμος add. Dindorfius.

δραμάτων αὐτοῦ οὐδὲν σώζεται, τὰ δ' ἐπιφερόμενά ἐστιν θ'.
 Κρατῖνος Ἀθηναῖος νικᾷ μετὰ τὴν πα' ὀλυμπιάδα, τελευταῖα
 25 δὲ Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσβαλόντων τὸ πρῶτον,
 ὥς φησὶν Ἀριστοφάνης·

ὠρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο·

ἰδεῖν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων.

γέγονε δὲ ποιητικώτατος, κατασκευάζων εἰς τὸν Αἰσχύλου
 30 χαρακτῆρα. φέρεται δὲ δράματα αὐτοῦ κα'. Κράτης Ἀθη-
 ναῖος. τοῦτον ὑποκριτὴν φασὶ γεγονέναι τὸ πρῶτον, ὃς ἐπι-
 βέβληκε Κρατίνῳ, πάνν γελοῖος καὶ ἱλαρὸς γενόμενος, καὶ
 πρῶτος μεθύοντας ἐν κωμῳδίᾳ προήγαγεν. τούτου δράματά
 ἐστὶ ζ'. Φερεκράτης Ἀθηναῖος νικᾷ ἐπὶ Θεοδώρου, γενό-
 35 μενος δ' ὑπόπικρος ἐζήλωκε Κράτητα, καὶ αὐτὸς μὲν λοι-
 δορεῖν ἀπέστη, πράγματα δ' εἰσηγούμενος καινὰ ἠυδοκίμει,
 γενόμενος εὐρετικὸς μύθων. Φρύνιχος *** φράδμονος
 ἔθανεν ἐν Σικελίᾳ. Εὐπόλις Ἀθηναῖος ἐδίδαξεν ἐπ' ἄρ-
 χοντος Ἀπολλοδώρου, ἐφ' οὗ καὶ Φρύνιχος, γεγονὼς δυνατὸς
 40 τῇ λέξει καὶ ζηλῶν Κρατῖνον, πολὺ γε λοιδοροῦν καὶ σκαιὸν
 ἐπιφαίνει. γέγραπται δ' αὐτῷ δράματα ιδ'. Ἀριστοφά-
 νης Φιλίππου Ἀθηναῖος, μακροῦ λογιώτατος Ἀθηναίων καὶ
 εὐφύια πάντας ὑπεραίρων, ζηλῶν δ' Εὐριπίδην, τοῖς δὲ μέ-
 λεσι λεπτότερος. ἐδίδαξε δὲ πρῶτον ἐπ' ἄρχοντος Λιοτίμου
 45 διὰ Καλλιστράτου. τὰς μὲν γὰρ πολιτικὰς τούτῳ φασὶν

24. κατὰ τὴν πα' Meinek. com. gr. fr. 1. p. 45, μετὰ τὴν πέ' ν. || 26. Ἀρι-
 στοφάνης] Pac. v. 702. || 30. κα' Rankius vit. Arist. p. CIII. || 33. παρήγαγε
 Meinek. p. 536. || 34. ἐπὶ Θεοδώρου] ol. 85, 3. sic Dobraeus, ἐπὶ θεάτρου
 libri. sequentia restituit Dindorfius, γινόμενος, ὁ δὲ ὑποκριτὴς ἐζήλωκε libri. νικᾷ
 ἐπὶ πθ' ὀλυμπιάδος vel potius νικᾷ ἰα' ἐπὶ τοῦ θεάτρου γενόμενος αὐτὸς ὑπο-
 κριτής. ἐζήλωκε δὲ Κράτητα Bergk. rel. com. att. p. 284. || 37. φράδμονος —
 Σικελίᾳ spectare ad Phrynichum tragicum, itaque de comico quae scriptor attu-
 lisset excidisse vidit Meinek., postrema verba fuisse ὁ δ' ὁμώνυμος αὐτῷ
 τραγικὸς Φρύνιχος Πολυφράδμονος ἔθανεν ἐν Σικελίᾳ Dindorfius. || 38. ἐδί-
 δαξεν] ἐδίδαξε πρῶτον Rankius p. CXXVII. || 39. Ἀπολλοδώρου] ol. 87, 3. ||
 40. πολὺ τὸ λοιδοροῦν τε καὶ olim, πλὴν γε λ. καὶ nunc Dindorfius. || σκαιὸν]
 αἰσχρὸν Geel. Bibl. crit. nov. 4. p. 13, αὐτόν addendum videtur Dindorfio. ||
 41. ἀποφαίνει Dobraeus. || 42. μακροῦ λογιώτατος Bentleius, μακρολογώτατος
 libri. || 44. πρῶτον Bekkerus atque alii, πρῶτος v. || Λιοτίμου] ol. 88, 1. sic
 Scaliger ad Euseb. p. 128 (cf. Clinton fast. hell. 2. p. 69), Φιλοτίμου libri. ||
 45. τούτῳ Petitus Miscell. p. 2, τοῦτον libri.

αὐτὸν διδόναι, τὰ δὲ κατ' Εὐριπίδου καὶ Σωκράτους Φιλω-
νίδῃ. διὰ δὲ τοῦτο νομισθεὶς ἀγαθὸς ποιητὴς τοὺς λοιποὺς
ἐπιγραφόμενος *ἐνίκαι*. ἔπειτα τῷ νύφ' ἐδίδου τὰ δράματα
ὄντα τὸν ἀριθμὸν νδ', ὧν νόθα δ'.

Τῆς δὲ μέσης κωμωδίας οἱ ποιηταὶ πλάσματος μὲν οὐχ 50
ἦσαν ποιητικοῦ, διὰ δὲ τῆς συνήθους ἰόντες λαλιᾶς λογι-
κὰς ἔχουσι τὰς ἀρετάς, ὥστε σπάνιον ποιητικὸν εἶναι χαρακ-
τῆρα παρ' αὐτοῖς. κατασχολοῦνται δὲ πάντες περὶ τὰς ὑπο-
θέσεις. τῆς μὲν οὖν μέσης κωμωδίας εἰσὶ ποιηταὶ νζ', καὶ
τούτων δράματα χιζ'. τούτων δ' εἰσὶν ἀξιολογώτατοι Ἀντι- 55
φάνης καὶ Ἀλεξίς. Ἀντιφάνης μὲν οὖν Στεφάνου Ἀθη-
ναῖος, καὶ ἤρξατο διδάσκειν μετὰ τὴν ἡ' ὀλυμπιάδα. καί
φασιν αὐτὸν γενέσθαι μὲν τῶν ἀπὸ Θεσσαλίας ἐκ Λαρίσσης,
παρεγγραφῆναι δ' εἰς τὴν Ἀθηναίων πολιτείαν ὑπὸ Δημο-
σθένους. γενέσθαι δὲ λέγουσιν αὐτὸν εὐφνέστατον εἰς τὸ 60
γράφειν καὶ δραματοποιεῖν. ἐτελεύτησε δ' ἐν Χίῳ καὶ τὰ
ὅσα αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας μετηνέχθη. τῶν δὲ κωμωδιῶν
αὐτοῦ τινὰς καὶ ὁ Στέφανος ἐδίδαξεν. ἔστι δ' αὐτοῦ δρά-
ματα σξ'. ***

Τῆς δὲ νέας κωμωδίας γεγόνاسι μὲν ποιηταὶ ξδ', ἀξιο- 65
λογώτατοι δὲ τούτων Φιλήμων, Μένανδρος, Δίφιλος, Φιλίπ-
πιδης, Ποσειδιππος, Ἀπολλόδωρος. Φιλήμων μὲν οὖν Λά-
μωνος Συρακούσιος, μετέσχε δὲ τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας,
ἐδίδαξε δὲ πρὸ τῆς ριγ' ὀλυμπιάδος. σώζεται δ' αὐτοῦ δρά-
ματα ζ' πρὸς τοῖς ἑ'. Μένανδρος δὲ Διοπείδους υἱός, Ἀθη- 70
ναῖος, λαμπρὸς καὶ βίῳ καὶ γένει, συνδιατρίψας δὲ τὰ πολλὰ
Ἀλεξίδι, ὑπὸ τούτου δοκεῖ παιδευθῆναι. ἐδίδαξε δὲ πρῶτον
ἔφηβος ὢν ἐπὶ Φιλοκλέους ἀρχοντος. γέγονε δ' εὐφνέστατος

47. τοῦ λοιποῦ Dindorfius, nisi agōnas auctor intellexerit; suspectum item Rankio p. CCXXV. || 49. μδ' Dindorfius. || 50. οἱ Meinekii quaest scen. 2. p. 4, δύο libri. || 55. ωζ' Meinekii fr. 1. p. 271. || 56. Ἀλεξίς Dobraeus, qui prae-
terea quaedam excidisse censet, atque Meinekii p. 304, Στέφανος libri. cf. Rankius p. CI. || 57. μετὰ] κατὰ Meinekii. || 61. Χίῳ ex Suida s. v. Ἀντιφάνης
Meinekii. || 64. post σξ' excidisse quae scripta erant de Alexide, ut et s. fin.
quae de Philippide, Posidippo, Apollodoro, sponte intelligitur. || 72. πρῶτον
Bekkerus, πρῶτος v. || 73. Φιλοκλέους] ol. 114, 4. sic Clinton fast. hell. 2.
p. 177, Διοκλέους libri.

πάνυ. γέγραφε δὲ πάντα δράματα ρή. τελευτᾷ δ' ἐν Ἀθή-
 75 ναις ἐτῶν ὑπάρχων νβ'. Δίφιλος Σιωπεὺς κατὰ τὸν
 αὐτὸν χρόνον ἐδίδαξε Μενάνδρῳ. τελευτᾷ δ' ἐν Σμύρνῃ.
 δράματα δ' αὐτοῦ ρ'.***

Α Α Α Ω Ν

ἐκ τῶν Σονίδα, κατὰ στοιχείον.

ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

Β. ΧΙΩΝΙΔΟΥ.

Χιωνίδης Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας, ὃν
 καὶ λέγουσι πρωταγωνιστὴν γενέσθαι τῆς ἀρχαίας κωμωδίας,
 διδάσκειν δ' ἔτεσιν ἢ πρὸ τῶν Περσικῶν. τῶν δραμάτων
 αὐτοῦ ἐστὶ καὶ ταῦτα, Ἦρωες, Πτωχοί, Πέρσαι ἢ Ἀσσύριοι.

Γ. ΜΑΓΝΗΤΟΣ.

5 Μάγνης Ἰκαρίου, πόλεως Ἀττικῆς, ἢ Ἀθηναῖος, κωμι-
 κός. ἐπιβάλλει δ' Ἐπιχάρμῳ νέος προεσβύτη. ἐδίδαξε κωμω-
 διάς θ', νίκας δ' εἴλε β'. οὗτος ἀρχαίας κωμωδίας ποιητής.

Δ. ΚΡΑΤΙΝΟΥ.

Κρατῖνος Καλλιμήδους Ἀθηναῖος, κωμικός, λαμπρὸς τὸν
 χαρακτήρα, φιλοπότης δὲ καὶ παιδικῶν ἡττημένος. ἦν δὲ τῆς
 10 ἀρχαίας κωμωδίας. ἔγραψε δὲ δράματα κά, ἐνίκησε δὲ θ'.

Ε. ΚΡΑΤΗΤΟΣ.

Κράτης Ἀθηναῖος, κωμικός, οὗ ἦν ἀδελφὸς Ἐπίλυκος,

75. νβ' Bekkerus, νζ' libri.

II. cf. Eudoc. p. 436. || 1. χιωνίδης A, χιονίδης cett. || 2. καὶ om. C, qui et
 mox διδάσκει — περσῶν — ἐστὶ ταῦτα. || III. cf. Eudoc. p. 302. || 5. Ἰκαρίου,
 πόλεως Ἀττικῆς Meinekius fr. com. gr. 1. p. 30, Ἰκαρίου πόλεως Ἀττικὸς v. ||
 IV. cf. Eudoc. p. 271. || 9. φιλοποτίας V. || V. cf. Eudoc. p. 271.

ποιητῆς ἐπῶν. δράματα δ' αὐτοῦ εἰσιν ζ', Γεῖτονες, Ἥρωες, Θηρία, Λάμια, Πεδῆται, Σάμιοι. ἔγραψε δὲ καὶ καταλογάδην τινά. — Κράτης Ἀθηναῖος κωμικός, καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. φέρεται αὐτοῦ δράματα γ', Θησαυρός, 15 Ὅριθες, Φιλόργυρος.

F. ΦΕΡΕΚΡΑΤΟΥΣ.

Φερεκράτης Ἀθηναῖος, κωμικός, ὃς Ἀλεξάνδρῳ συνεστράτευσεν. ἐδίδαξε δράματα ιζ'.

Z. ΤΗΛΕΚΛΕΙΔΟΥ.

Τηλεκλείδης Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἀμφικτύονες καὶ Πρυτάνεις καὶ Στεργοί, ὡς Ἀθήναιος 20 λέγει ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς.

H. ΕΡΜΙΠΠΟΥ.

Ἑρμιππος Ἀθηναῖος, κωμικός τῆς ἀρχαίας κωμωδίας, ἐτερόφθαλμος, ἀδελφὸς δὲ Μυρτίλου τοῦ κωμικοῦ, δράματα διδάξας μ'.

Θ. ΜΥΡΤΙΔΟΥ.

Μυρτίλος Ἀθηναῖος, κωμικός, υἱὸς μὲν Λύσιδος, ἀδελφός δὲ τοῦ κωμικοῦ Ἑρμίππου. δράματα αὐτοῦ Τιτανόπανες, Ἑρωτες.

I. ΑΛΚΙΜΕΝΟΥΣ.

Ἀλκιμένης Μεγαρεύς, τραγικός. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Ἀλκιμένης Ἀθηναῖος κωμικός.

12. δὲ add. AV. || ζ'"] ξ, i. e. ξξ, A. aut sic scribendum, aut fabulae titulus excidit. Τόλμαι supplet Jungermannus ad Poll. 9, 53. || 13. ἔγραψε — τινά om. Eudocia. quae sequuntur, non ad alium Cratetem pertinere (nam quod legabatur ἕτερος post κωμικός, om. ABVE), primum vidit Meinekius. cf. l. 1. p. 58. || VI. cf. Eudoc. p. 426. || 17. Ἀλεξάνδρῳ] mira narrat. || 18. ιζ'] κ' V, ζ' m. quae v adduntur, Φερεκράτης Πετᾶλη γράφει, om. A. || VII. 20. Ἀθήναιος] 9. p. 399 A. 14. p. 639 A. 648 E. 656 E. || VIII. cf. Eudoc. p. 167. || 23. δὲ om. BE. || IX. cf. Eudoc. p. 304. || 26. τετανοπάνες m, Τιτανόπαιδες ex Aspasio ad Arist. Eth. Nicom. 4, 2 Meursius bibl. Alt. p. 1573.

ΙΑ. ΦΙΛΩΝΙΔΟΥ.

30 Φιλωνίδης Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος, πρότερον δ' ἦν
 γναφεὺς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Κόθορνοι, Ἀπήνη, Φιλ-
 έταιρος.

ΙΒ. ΕΥΠΟΛΙΔΟΣ.

Εὐπολις Σωσιπόλιδος Ἀθηναῖος, κωμικός, ὃς ιζ' ἐτῶν
 γεγονῶς ἤρξατο ἐπιδεικνυσθαι καὶ ἐδίδαξε δράματα ιζ', ἐνί-
 35 κησε δὲ ζ'. καὶ ἀπέθανε ναυαγῆσας κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον
 ἐν τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμῳ. καὶ ἐκ τούτου ἐκωλύθη
 στρατεῦσθαι ποιητὴν. τὰ δὲ δράματα αὐτοῦ Αἶγες, Ἀστρά-
 τευτοι ἢ Ἀνδρόγυνοι καὶ ἄλλα.

ΙΓ. ΦΡΥΝΙΧΟΥ.

Φρύνιχος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρ-
 40 χαίας κωμωδίας. ἐδίδαξε γοῦν τὸ πρῶτον ἐπὶ πς' ὀλυμπιάδος.
 δράματα δ' αὐτοῦ ἐστί ταῦτα, Ἐφιάλτης, Κόννος, Κρόνος,
 Κωμασταί, Σάτυροι, Τραγωδοὶ ἢ Ἀπελεύθεροι, Μονότροπος,
 Μοῦσαι, Μύστης, Προάστριαι, [Σάτυροι].

ΙΔ. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Πλάτων Ἀθηναῖος, κωμικός, γεγονῶς τοῖς χρόνοις κατ'
 45 Ἀριστοφάνην καὶ Φρύνιχον, Εὐπολιν καὶ Φερεκράτην. δρά-
 ματα δ' αὐτοῦ κή ταῦτα, Ἀδωνις, Ἀφ' ἱερῶν, Γρύπες, Δαί-
 δαλος, Ἑορταί, Ἑλλάς ἢ Νῆσοι, Εὐρώπη, Ζεὺς κακούμενος,
 Ἰώ, Κλεοφῶν, Λαῖος, Λάκωνες ἢ ποιηταί, Μέτοικοι, Μύρ-

XI. cf. Eudoc. p. 428. || 30. δὲ add. A. || ἦν γναφεὺς om. E. || 31. γραφεὺς
 V Eudocia. || δραμάτων] γραμμάτων V. || XII. cf. Eudoc. p. 167. || 33. Σω-
 σιπόλιδος Meinek. p. 106, σωσίλης V, ὡς Σωσίπολις aut Σωσιπόλεως Kuste-
 rus, σωσίπολις cett. || ὃς A, οὔτος BE*V Eudocia, καὶ οὔτος cett. || 34. δράματα]
 γράμματα V. || ιζ' id' Fritzsche d. Arist. Daetal. p. 21. || 35. δὲ om. BE. ||
 37. ἀστράτευτοι E, ἀστράτευτος cett. || XIII. cf. Eudoc. p. 428. || 40. πς'] πς'
 Clinton fast. hell. 2. p. 63 L. et Meinek. p. 147. || 43. Μύσται Suid. et Phot. s.
 v. τευτάζειν. || Σάτυροι om. Eudocia. || XIV. cf. Eudoc. p. 358. || 45. καὶ φρύ-
 νιχον A*V, φρύνιχον cett. || καὶ om. A. || 46. ταῦτα add. A*V. || Ἀφ' ἱερῶν
 Bernhardt, αἱ ἀφ' ἱερῶν Kusterus, ἀφιέρων libri. || 47. καλούμενος V.

μηκες, Μαμμάκυθος, Μενέλεως, Νίκαι, Νύξ μακρά, Ξάνται
ἢ Κέρκωπες, Περιαλγής, Ποιητής, Πείσανδρος, Πρόσβεις, 50
Παίδιον, Σοφισταί, Συμμαχία, Σκεναί, Σύρφαξ, Ὑπέροβο-
λος, Φάων. ἔστι δὲ λαμπρὸς τὸν χαρακτηῖρα.

IE. ΑΡΙΣΤΩΝΥΜΟΥ.

Ἀριστῶννυμος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστιν Ἕλιος
ῥιγῶν, ὡς Ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς.

IF. ΑΡΧΙΠΠΟΥ.

Ἀρχιππος Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. ἐνίκησεν ἅπαξ 55
ἐπὶ τῆς ἑα' ὀλυμπιάδος.

IZ. ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ.

Ἀριστομένης Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων τῆς
ἀρχαίας κωμωδίας, οἳ ἦσαν ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν ὀλυμ-
πιάδι πζ'. ἐπεκλήθη Θυροποιός.

IH. ΚΑΛΛΙΟΥ.

Καλλίας Ἀθηναῖος, κωμικός, υἱὸς Λυσιμάχου, ὃς ἐπε- 60
κλήθη Σχοινίων διὰ τὸ σχοινοπλόκου εἶναι πατρός. οὗ δρά-
ματα Αἰγύπτιος, Ἀταλάντη, Κύκλωπες, Πεδῆται, Βάτραχοι,
Σχολάζοντες.

IO. ΗΓΗΜΟΝΟΣ.

Ἡγέμων Θάσιος, ὁ ἐπικληθεὶς Φακῆ. τῶν δραμάτων
αὐτοῦ ἔστι Φίλινα, ὡς Ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς. 65

49. Ξάντραι Hephaest. p. 91. || 50. ἦ] καὶ Hemsterhusius ad Poll. 9, 153. ||
Περιαλγής ex Pariss. Kusterus, περιαλγῆς V, περιάλγος cett. || ποιηταῖς A,
ποιηταί V. || 52. sub finem quae adduntur, ὡς φησιν Ἀθήναιος ἐν τοῖς δειπνοσο-
φισταῖς. ὅτι καὶ Ἀνδροφόνος ἐστὶ δρᾶμα Πλάτωνος καὶ Συνεξαπατῶν καὶ Πα-
νηγυριστὰ καὶ ἄλλα πλείστα, aliena sunt ab hoc loco. nam nec eiusmodi quid
in Athenaeo legitur, et Ἀνδροφόνος et Συνεξαπατῶν Batonis sunt, non Platonis.
cf. Meinek. p. 166. || XV. cf. Eudoc. p. 68, quae addit, καὶ ἄλλα πολλὰ συγ-
γράμματα αὐτοῦ εὑρίσκονται λόγου ἄξια. || 54. Ἀθήναιος] 7. p. 284 F. 287
C. || XVI. cf. Eudoc. p. 68. || XVII. cf. Eudoc. p. 68. || 58. ὀλυμπιάδι Portus,
ὀλυμπιά addito ὁ supra α A, ὀλυμπιάδων cett.: ἐπὶ ὀλυμπιάδων τῶν πελοποννη-
σίων E. || XVIII. 63. σχολάζοντες add. ABVEm. || XIX. 64. Θάσιος] θαν-
μάσιος E. || δραμόντων V. || 65. φίλινα E, Φιλίνη Athen. 15. p. 699. A.

Κ. ΛΥΚΙΔΟΣ.

Λύκισ. λέγεται καὶ Λύκος. κωμωδεῖται δ' ὡς ψυχρὸς ποιητής. Ἀριστοφάνης·
 τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκευὴ φέρειν,
 εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὧν περ Φρύνιχος
 70 εἴωθε ποιεῖν καὶ Λύκισ κ' Ἀμειψίας;
 οὔτοι οὖν οἱ τρεῖς κωμικοὶ ὑπόψυχοι.

ΚΑ. ΛΥΣΙΠΠΟΥ.

Λύσιππος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Βάχαι, ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν γ' δειπνοσοφιστῶν καὶ ἐν τῷ ή', καὶ ἕτερα αὐτοῦ δράματα, Θυρσοκόμος.

ΚΒ. ΛΕΥΚΩΝΟΣ.

75 Λεύκων Ἄγνωνος, γεγονὼς ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα, Ὀνος ἀσκοφόρος, Φρατέρες.

ΚΓ. ΜΕΤΑΓΕΝΟΥΣ.

Μεταγένης Ἀθηναῖος, δούλου παῖς, κωμικός. τῶν δ' αὐτοῦ δραμάτων ἐστὶ ταῦτα, Αὔραι ἢ Μαρμακύνθος, Θου-
 80 ριοπέρσαι, Φιλοθύτης, Ὀμηρος ἢ Ἀσκηταί.

ΚΔ. ΣΤΡΑΤΤΙΔΟΣ.

Στράτις Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ

66. κωμωδεῖται δὲ Α*V, κωμωδεῖται BVm, οὗτος κωμωδεῖται cett. ||
 67. Ἀριστοφάνης] Ran. 12. sqq. παρὰ Ἀριστοφάνει· καὶ ὁ Φρύνιχος καὶ ὁ Ἀμειψίας παρὰ Ἀριστοφάνει ψυχροὶ κωμικοὶ διαβάλλονται V. || 70. εἴωθε ποιεῖν] πεποιήκει ABE. || XXI. cf. Eudoc. p. 282. || 72. Λύσιππος τραγικός Eudocia. ||
 73. γ'] p. 124 D. || ή'] p. 344 E. || 74. Θυρσοκόμος libri, ὡς θ. Kusterus, om. Eudocia. || XXII. cf. Eudoc. p. 282. || 75. Ἄγνωνος Meinekios p. 217, Ἄγνωνος Bernhardt, Ἀγνούσιος Wolfius, ἄγνός Pariss. Kusteri, ἄγνός cett. || 76. ἀσκοφόρος mEudocia. || Φρατέρες Bernhardt, Φράτορες v. || XXIII. cf. Eudoc. p. 303. || 78. δούλου A. || 79. αὐτοῦ δραμάτων AE, δραμάτων αὐτοῦ cett. || ἢ post Αὔραι add. Meinekios p. 218. cf. Athen. 8. p. 335 A. || μαρμακύνθος et ὀμήρης Eudocia. || XXIV. cf. Eudoc. p. 385. || 81. κωμικός Kusterus, τραγικός libri.

ἐστι ταῦτα, Ἀνθρωπορραίστης, Ἀταλάντη, Ἀγαθοὶ ἦτοι Ἀργυρίου ἀφανισμός, Ἰριγέρων, Καλλιπίδης, Κνησίης, Λιμνομέδων, Μακεδόνες, Μήδεια, Τρωίλος, Φοίνισσαι, Φιλοκτήτης, Χρύσιππος, Πανσανίας, Ψυχασταί, ὧς φησιν 85 Ἀθηναῖος ἐν τῷ β' βιβλίῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν.

KE. ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ.

Θεόπομπος Θεοδέκτου ἢ Θεοδώρου Ἀθηναῖος, κωμικός. ἐδίδαξε δράματα κδ'. ἔστι δὲ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας κατ' Ἀριστοφάνην. δράματα δ' αὐτοῦ εἰσι καὶ ἄλλα πολλά.

KF. ΑΛΚΑΙΟΥ.

Ἀλκαῖος [Μυτιληναῖος, εἴτα] Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς 90 ἀρχαίας κωμωδίας [πέμπτος], υἱὸς δὲ Μίκκου. ἔγραψε δράματα ι'.

KZ. ΕΥΝΙΚΟΥ.

Εὐνίκος Ἀθηναῖος, κωμικός. ἔστι δὲ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. δράμα αὐτοῦ Ἀντεία.

KH. ΚΑΝΘΑΡΟΥ.

Κάνθαρος Ἀθηναῖος, κωμικός. μνημονεύεται τούτου 95 δράματα Μήδεια, Τηρέύς, Συμμαχία, Μύρμηκες, Ἀηδόνες.

82. Ἀνθρωπορραίστης Meinekius p. 224, Ἀνθρωπορραίστης Τουπίου, Ἀνθρωπορραίστης v. || ἦτοι susp. Meinekio. cf. Bergkiius rell. com. att. p. 284 sq. || 83. καλλιπίδης v, Καλλιπίδης v. || 84. Λιμνομέδα Athen. 7. p. 327 E. 11. p. 473 C. || 86. ἐν τῷ β'] hoc nihili est. sc. fabularum indicem totum confecit Suidas ex Athenaeo. || XXV. cf. Eudoc. p. 232. || 87. Θεοδέκτου] Τισαμενοῦ Aelianus ap. Suid. infra. cf. Meinekius p. 236. || ἢ Θεοδώρου om. Eudocia. || 88. κδ'] κ' Bernhardy. || 89. δράματα — πολλά susp. Bernhardy. || XXVI. ad eundem spectat glossa quae praecedit, Ἀλκαῖος Ἀθηναῖος τραγικός, ὃν τινες θέλουσι πρῶτον τραγικὸν γεγονέναι. cf. Eudoc. p. 60. || 90. Μυτιληναῖος εἴτα suspecta sunt, quanquam εἴτα Ἀθηναῖος om. Eudocia. cf. Meinekius p. 244. || 91. πέμπτος — Μίκκου om. Eudocia. || XXVII. cf. Eudoc. p. 69. huic et Suidae Ἄνικος est. || 94. δράματα AVEM Eudocia, δραμάτων Meinekius p. 249. || XXVIII. cf. Eudoc. p. 269. || 96. Συμμαχία Porsonus advers. p. 298, Συμμαχίαι v. || καὶ ἄλλα τινά add. Eudocia.

ΚΘ. ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ.

Διοκλῆς Ἀθηναῖος ἡ Φλιάσιος, ἀρχαῖος κωμικός, σύγχρονος Σαννυρίωνι καὶ Φιλυλλίῳ. δράματα αὐτοῦ Θάλαττα, Μέλιτται, Ὀνειροί, Βάκχαι, Θυέστης β'. τοῦτον δέ φασιν
 100 εὔρεῖν καὶ τὴν ἐν τοῖς ὀξυβάφοις ἀρμονίαν, ἐν ὀστρακίνοις ἀγγείοις, ἅπερ ἔκρουεν ἐν ξυλυφίῳ. τὸ δὲ Θάλαττα ἐταίρας ὀνομά ἐστιν, ὡς Ἀθήναιός φησιν.

Α. ΝΙΚΟΧΑΡΟΥΣ.

Νικοχάρης Φιλωνίδου τοῦ κωμικοῦ Ἀθηναῖος, κωμικός, σύγχρονος Ἀριστοφάνους. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἀμυμώνη,
 5 Πέλοψ, Γαλάτεια, Ἡρακλῆς γαμῶν, Ἡρακλῆς χορηγός, Κρητῆς, Λάκωνες, Αἰμνίαι, Κένταυροι, Χειρογάστορες.

ΑΑ. ΝΙΚΟΦΩΝΤΟΣ.

Νικοφῶν Θήρωνος Ἀθηναῖος, κωμικός, σύγχρονος Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. τῶν δραμάτων αὐτοῦ καὶ ταῦτα, Ἐξ ἔδου ἀνιών, Ἀφροδίτης γοναί, Πανδώρα, Χειρογάστορες,
 10 Σειρήνες.

ΑΒ. ΦΙΛΥΛΛΙΟΥ.

Φιλύλλιος Ἀθηναῖος, κωμικός τῆς παλαιᾶς κωμωδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Αἰγεύς, Αὔγη, Ἀντεια (ἐταίρας ὀνομα), Δωδεκάτη, Ἡρακλῆς, Πλύντριάι ἡ Ναυσικάα, Πόλεις, Φρεωρύχος, Ἀταλάντη, Ἑλένη.

XXIX. cf. Eudoc. p. 132. || 98. Φιλυλλίῳ Jungermannus ad Poll. 10, 78, φιλυλλίῳ B, φιλυλλίῳ celt. || 99. Μέλιτται, Ὀνειρα Eudocia. || β'] δὲ V. || τοῦτον — φησιν om. Eudocia. || 101. ξυλυφίῳ AV, ξυληφίῳ Gaisfordus. || 2. Ἀθήναιος] 13. p. 567 C. || XXX. 3. Νικοχάρητος Eudocia p. 311. || φιλονίδου V. || 4. τοῦ κωμικοῦ post Ἀριστοφάνους add. V. || 5. Ἡρακλῆς om. V. || XXXI. cf. Eudoc. p. 3 11. || 7. Νικοφῶν Kusterus, Νικόφρων v. || 9. Χειρογάστορες Kusterus, Ἐγχειρογάστορες v. cf. Meinekios p. 257. || XXXII. cf. Eudoc. p. 428. || 13. Πλύντριάι Jungermannus ad Poll. 7, 192, πλάτριά A, Πλύντριά v. || Πόλεις ex Athen. 3. p. 92. E. 104. F. 4. p. 140 A. 9. p. 381 B Kuhnios ad Poll. 10, 58, Πόλις v. || 14. Ἀταλάντη, Ἑλένη praeter litterarum ordinem susp. Meinekio p. 259.

ΛΓ. ΠΟΛΥΖΗΛΟΥ.

Πολύζηλος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ *Νίπτρα*, *Δημο-115*
τυνδάρεως, *Μουσῶν γοναί*, *Διονύσου γοναί*, *Ἀφροδίτης*
γοναί, [*Ἀρεως γοναί*.]

ΛΔ. ΣΑΝΝΥΡΙΩΝΟΣ.

Σαννυρίων Ἀθηναῖος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ ἐστι
ταῦτα, *Γέλως*, *Δανάη*, *Ἰώ*, *Ψυχασταί*, ὡς Ἀθήναιος ἐν *δει-*
πνοσοφισταῖς. 20

ΛΕ. ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥΣ.

Ἀπολλοφάνης Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. δράματα
αὐτοῦ *Δαλῖς*, *Ἰριγέρων*, *Κρηῆτες*, *Δανάη*, *Κένταυροι*.

ΛϚ. ΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΥ.

Κηφισόδωρος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας.
ἐστὶν αὐτοῦ τῶν δραμάτων *Ἀντιλαῖς*, *Ἀμαζόνες*, *Τροφώ-*
μιος, Ὑς. 25

ΛΖ. ΕΠΙΛΥΚΟΥ.

Ἐπίλυκος, κωμικὸς ποιητής. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι
Κωραλίσκος, ὡς Ἀθήναιος.

XXXIII. cf. Eudoc. p. 359. || 115. *Δημοτυνδάρεως*] *Μῖμος Τυνδάρεως*
deceptus corrupto loco Poll. 10, 76 Kusterus. || 17. *Ἀρεως γοναί* add. Eudocia. ||
XXXIV. cf. Eudoc. p. 382. || 19. *Γέλως*, *Ἰνώ*, *Ἰώ*, *Δανάη*, *Σαρδανάπαλος*, *Ψυ-*
χασταί Eudocia, quorum Ἰνώ solam dittographiam tituli Ἰώ, et *Σαρδανάπαλος*
ex eo, quod Eudocia obversatus esset *γέλως σαρδάνιος*, enatum esse censet
Bernhardy. Psychastas deberi loco Athen. 12. p. 551 C negligentius inspecto
conicit Meinekius p. 264. sola *Γέλως* fabula commemoratur ab Athen. 7.
p. 286 C. 12. p. 551 C. || ἐν om. *V. || XXXV. cf. Eudoc. p. 61. || 22. *Δαλῖς* Mei-
nekius p. 267, *Δάλις* v, *Δανλῖς* ex Athen. 3. p. 114. F. 11. p. 467 F Porsonus. ||
XXXVI. cf. Eudoc. p. 270. || 23. *κωμικὸς* — *κωμωδίας*] *τραγικὸς* — *τραγωδίας*
v. || 25. Ὑς] *νίος* V. || XXXVII. 27. *Κωραλίσκος* Meinekius p. 269, *Κοραλίσκος*
v. || *Ἀθήναιος*] 4. p. 133 B. 140. A. 14. p. 650 E, 15. p. 691 C.

ΑΗ. ΕΥΘΥΚΛΕΟΥΣ.

Εὐθυκλῆς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἄσωτοι ἢ Ἐπιστολή, ὥς φησὶν Ἀθήναιος ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς.

ΑΘ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΥΣ.

130 Αὐτοκράτης Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Τυμπανισταί. ἔγραψε καὶ τραγωδίας πολλὰς.

Μ. [ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΟΣ.

Φιλιστίων Προυσαεύς ἢ, ὥς Φίλων, Σαρδιανός, κωμικός. τελευτᾷ δ' ἐπὶ Σωκράτους. ὃς ἔγραψε κωμωδίας βιολογικάς. τελευτᾷ δ' ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου. δράματα δ' αὐτοῦ
 35 Μιμοψηφισταί. οὗτός ἐστιν ὁ γράψας Φιλόγελων ἤγουν τὸ βιβλίον τὸ φερόμενον εἰς τὸν Κουρέα. Νικαεύς δὲ μᾶλλον παρὰ πᾶσιν ἄδεται, ὥς μαρτυρεῖ τὸ ἐπίγραμμα.
 ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον
 γέλωτι κεράσας Νικαεύς Φιλιστίων.]

* ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ.

ΜΑ. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

40 Ἀντιφάνης Δημοφάνους, οἱ δὲ Στεφάνου, καὶ μητρὸς Οἰνός, Κιανός, ὥς δέ τινες Σμυρναῖος, κατὰ δὲ Διονύσιον Ῥόδιος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας, ἀπὸ δούλων, ὥς τινες. γέγονε δὲ κατὰ τὴν ἡγ' ὀλυμπιάδα καὶ ἔγραψε κωμωδίας τξέ',

XXXVIII. cf. Eudoc. p. 167. || 128. ἄσωτος E. || 29. ὥς—δειπνοσοφισταῖς] ἔστι δὲ καὶ οὗτος τῆς ἀρχαίας κωμωδίας Eudocia. cf. Athen. 3. p. 124 C. || XXXIX. cf. Eudoc. p. 69. || XL. cf. Eudoc. p. 427. unice Suidae errori deberi censet Meinek. p. 270. || 33. ἐπὶ ὑπὸ AV. || Ἰσοκράτους A. || βιολογικάς A, βαιολογικάς BVEudocia. || 35. μιμοψηφισταί ABVE, Μισοψηφισταί Eudocia, μισοψηφισταί cett. || 36. εἰς Ἐρμείαν τὸν Κουρέα ex Athen. 13. p. 563 D Reinesius. || 38. cf. Anthol. Pal. 1. p. 349. || 39. γέλωτα κεράσας V, κεράσας γέλωτι A. || s. fin. τοῦ αὐτοῦ αἵματος ἦν φιλήμονι, ὃς καὶ οὗτος γελῶν καταστρέφει τὸν βίον add. V.

XLI. cf. Eudoc. p. 61. || 42. Ῥόδιος—ἡγ' om. A. || 43. ἡγ' Bernhardy. sed vid. Meinek. p. 305.

οἱ δὲ σπ', νίκας δ' εἴλε ιγ'. παῖδά τ' ἔσχε Στέφανον καὶ αὐτὸν κωμικόν. τελευτᾷ δ' ἐν Κίῳ οδ' ἐτῶν ὑπάρχων, κατὰ 145
τινα τύχην ἀπὶ βληθεὶς.

MB. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Φίλιππος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Κωδω-
νισταί, ὡς Ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς.

MG. ΑΡΑΡΟΤΟΣ.

Αραρὸς Ἀθηναῖος, υἱὸς Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ,
καὶ αὐτὸς κωμικός, διδάξας τὸ πρῶτον Ὀλυμπιάδι ρά'. ἐστὶ 50
δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ Κανεύς, Καμπυλίων, Πανὸς γοναί,
Ὑμέναιος, Ἀδωνίς, Παρθενίδιον.

MA. ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ.

Νικόστρατος, κωμικός. τούτου μέμνηται Ἀθήναιος ἐν
β' δειπνοσοφιστῶν, λέγει δ' ὅτι δράματα αὐτοῦ ἐστὶ Πάν-
δροσος καὶ Ἀντυλλος (ὃς καὶ Φιλεταίρου δοκεῖ εἶναι) καὶ 55
Ἱεροφάντης καὶ Κλίνῃ, ἐτι δ' Ἀβρα καὶ Ἡσιόδος καὶ Διά-
βολος καὶ Ἀντερῶσα καὶ Ἑκάτη, Μάγειρος, Ὠτις, Πλοῦτος,
Σύρος, Ἀπελαννόμενος, Ψευδοστιγματίας καὶ Τοκιστής.

ME. ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΥ.

Φιλέταιρος Ἀθηναῖος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ κα',

146. s. fin. quae addit Eudocia (praemittit Suidas), καὶ ἕτερος Ἀντιφάνης
κωμικός, νεώτερος τοῦ Παναετίου, errore nituntur. || XLII. cf. Eudoc. p. 427. ||
47. Κωνιασταί Eudocia, Κορωνισταί vel Κορωνιασταί Casaubonus, Κομασταί
vel Κωνιασταί vel Κονιαταί vel Κωδωνισταί vel Κωθωνισταί Meinekius
p. 341. || 48. Ἀθηναῖος δὲ ἦν, υἱὸς E. || 52. παρθενίκα V, παρσι supra adiecto
θ' E, παρθενιδικόν m. || XLIV. cf. Eudoc. p. 311. || 54. β' ABVE (p. 108 C.
118 E), τρίτῳ cett. (p. 47 E. 65 D): οὗ μέμνηται Ἀθήναιος. λέγει — Ἀντυλλος
(οὗ μέμνηται ἐν τρίτῳ δειπνοσοφιστῶν), ὃς καὶ Bernhardt. || Πάνδροσος ex
Athen. 13. p. 587 D. 15. p. 693 A Kusterus, πάνδαρος libri. || 55. καὶ Meinekius
p. 348, ὃς καὶ AV, ὁ καὶ cett. || ὅς] εἰ Eudocia. || 56. Κλίνῃ ex Athen. 3. p. 111
C. 11. p. 499 C Meinekius, Κλεινὴ v. || 57. ὀτης A*V, Πατριῶται ex Ath. 15.
p. 700 B Gaisfordus, Φιλῶτις Meinekius, Ὠπις Anonymus apud eundem. ||
58. Σύρος ἀπελαννόμενος Eudocia, quae om. καὶ Τοκιστής. || XLV. cf. Eudoc.
p. 426. || 59. υἱὸς Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ, quod v est post κωμικός et huc ex
v. Φίλιππος translatum videtur, om. A. || αὐτοῦ A, δὲ αὐτοῦ v.

160 ὦν ἐστι καὶ ταῦτα, Ἀχιλλεύς, Κορινθιαστής, Κυνηγίς, Φιλαυλος, Κέφαλος, Τηρεύς, Οἰνοπίων, Ἀντυλλος, καὶ αὐτὸς Φιλεταίρου, ὡς δέ τινες Νικοστράτου, Ἀταλάντη, Λαμπαδηφόροι.

MF. ΕΦΙΠΠΟΥ.

Ἐφιππος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας.

MZ. ΕΠΙΓΕΝΟΥΣ.

65 Ἐπιγένης, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἡρώνη καὶ Μνημάτιον καὶ Βακχεία, ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς.

MH. ΕΥΒΟΥΛΟΥ.

Εὐβουλος Κήτιος, Ἀθηναῖος, υἱὸς Εὐφράνορος, κωμικός. ἐδίδαξε δράματα ρδ'. ἦν δὲ κατὰ τὴν ρα' Ὀλυμπιάδα, 70 μεθόριος τῆς μέσης κωμωδίας καὶ τῆς παλαιᾶς.

MΘ. ΑΝΑΞΑΝΔΡΙΔΟΥ.

Ἀναξανδρίδης Ἀναξάνδρου Ρύδιος ἐκ Καμείρου, γεγωνὸς ἐν τοῖς ἀγῶσι Φιλίππου τοῦ Μακεδόνης Ὀλυμπιάδι ρη', κατὰ δέ τινες Κολοφώνιος. ἔγραψε δὲ δράματα ξέ', ἐνίκησε δὲ ι'.

160. ὦν — Λαμπαδηφόροι om. A. || κορινθιαστής V, κορινθιατής cett. || Κυνηγίς Athen. 7. p. 280 C. 13. p. 570 F. 572 D. 587 E, Κυνηγιάς v. || 61. οἰνοπίων V, οἰνωπίων cett. || Ἀντυλλος — Νικοστράτου Meinek. p. 348, ac similiter iam Meursius bibl. att. et hinc Gaisfordus, nisi quod αὐτὸ dedit, Ἀντυλλος καὶ Αὐτοφιλεταῖρος (αὐτοφιλεταῖρου B), ὡς δέ τινες Νικοστράτη (νικοστράτου V) v. || 62. λαμπαδηφόροι E, λαμπαδιφόροι V, λαμπαδοφόροι cett. || XLVII. cf. Eudoc. p. 166. || 65. ἡράνη m. || 66. ὡς — δειπνοσοφισταῖς) ἐστὶ δὲ τῶν ἀρχαιοτάτων Eudocia. cf. Ath. 11. p. 469 C. 474 A. 502 E (Ἡρώνη), 11. p. 472 F. 480 A. 486 B (Μνημάτιον), 3. p. 75 D. 9. p. 384 A. 11. p. 498 E (Βάκχαι s. Βακχεία). || 68. XLVIII. Κήτιος] Σφήτιος Menagius ad Diog. Laert. 2, 60. || εὐφράνορος VB. || 69. ρδ' ex Pariss. Kusterus, κδ' cett. || τὴν add. ABE*V. || XLIX. cf. Eudoc. p. 60. || 71. γεγωνὸς Ὀλυμπιάδι ρα' καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι Clinton fast. hell. 2. p. 149 L., γεγωνὸς ἐν τοῖς ἀγῶσι, Φιλίππου τοῦ Μακεδόνης Ὀλύμπια ποιήσαντος (vel διαθέντος), Ὀλυμπιάδι ρη' Bernhardy. || 72. ρη' Meinek. p. 367, nisi mutilus sit locus, ρα' v. || κατὰ — Κολοφώνιος et ἐνίκησε δὲ ι' om. Eudocia. || 73. δὲ om. EEudocia. || δὲ om. ABE.

καὶ πρῶτος οὗτος ἔρωτας καὶ παρθένων φθορὰς εἰσῆ-
γαγεν.

175

N. ΑΛΕΞΙΔΟΣ.

Ἀλεξίς Θούριος, κωμικός. ἐδίδαξε δράματα σμέ', γέγονε
δὲ πάτρως Μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ. ἔσχε δ' υἱὸν Στέφανον
καὶ αὐτὸν κωμικόν.

NA. ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ.

Ἐπικράτης, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἔμπορος
καὶ Ἀντιλαΐς.

80

NB. ΩΦΕΛΙΩΝΟΣ.

Ὁφελίων, κωμικός. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Ἀθήναιος ἐν τῷ
β' βιβλίῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν. φησὶ δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ
εἶναι ταῦτα, Δευκαλίωνα, Κάλλαισχρον, Κένταυρον, Σατύ-
ρους, Μούσας, Μονότροπον.

NT. ΑΥΓΕΟΥ.

Αὐγέας Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ 85
Ἀγροίκος, Πορφύρα, Δίς κατηγορούμενος. ἔστι δὲ τῆς μέσης
κωμωδίας.

NA. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Διόδωρος, καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστιν
Ἀνλητρίς, ὡς Ἀθήναιος ἐν τῷ ι' τῶν δειπνοσοφιστῶν λέγει.
ἐν δὲ τῷ ε' φησὶν ὅτι καὶ Ἐπίκληρος καὶ Πανηγυρισταί. 90

174. εἰσῆγαγεν] ὁ παμμίαρος εἰσῆγαγεν Eudocia. || L. cf. Eudoc. p. 60. ||
76. ὅστις πρότερον Σύβαρις ἐκαλεῖτο, quae v leguntur post Θούριος, e mg. irre-
pserunt. inepte Eudocia Θούριος κωμικός, ὅστις π. Σ, ἐκαλεῖτο. || 77. πατρός
ed. Basil. || ἔσχε — κωμικόν potius ad Antiphanem (Nr. 41) spectare monuit
Clinton fast. hell. 2. p. 165 L. || LI. cf. Eudoc. p. 166. || LII. 82. β'] p. 66 D. ||
φησὶ] laudat tantum Κάλλαισχρον 3. p. 106 A, praetereaue Ἰάλεμον ibidem. ||
84. Μονότροπον Toupus 1. p. 458, Μονοτρόπους v. ceterum extremae fabulae,
Σάτυροι, Μοῦσαι, Μονότροπος, Phrynichi sunt. cf. Meinek. p. 415. ||
LIII. cf. Eudoc. p. 69. || 86. Πυρφόρα Eudocia. || κατηγορούμενος *V. ||
LIV. 89. ι'] p. 431. C. || 90. ε'] ιβ' v. vid. 6. p. 235 E. 239 A. 240 B, ubi Ἐπί-
κληρος laudatur. Πανηγυριστῶν nulla fit mentio. || ὅτι καὶ AVE, ὅτι cett.

NE. ΕΡΙΦΟΥ.

Ἐριφος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Αἰόλος, Πελασστής, Μελίβοια, ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τῷ δ' τῶν δειπνοσοφιστῶν.

NF. ΗΝΙΟΧΟΥ.

Ἡνίοχος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας. ἐστὶ 195 τῶν δραμάτων αὐτοῦ τάδε, Τροχίλος, Ἐπίκληρος, Γοργόνες, Πολυπράγμων, Θωρύκιον, Πολύευκτος, Φιλέταιρος, Δις ἐξαπατώμενος.

NZ. ΜΝΗΣΙΜΑΧΟΥ.

Μνησίμαχος, ποιητὴς τῆς μέσης κωμωδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἰπποτρόφος, Βούσιρις, Φίλιππος, ὥς Ἀθή- 200 ναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς.

NH. ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

Φιλίσκος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἀδωνις, Διὸς γοναί, Θεμιστοκλῆς, Ὀλυμπος, Πανὸς γοναί, Ἐρμού καὶ Ἀφροδίτης γοναί, Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος.

NΘ. ΣΩΦΙΛΟΥ.

Σώφιλος Σικυνώνιος ἢ Θηβαῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κω- 5 μωδίας. δράματα αὐτοῦ Κιθαρωδός, Φύλαρχος, Τυνδάρεως ἢ Ἀήδα καὶ Ἀηλία, ὥς φησιν Ἀθήναιος, καὶ Ἐγχειρίδιον καὶ Παρακαταθήκη.

LV. cf. Eudoc. p. 167. || 192. δ'] ιδ' v. vid. 4. p. 134 C (Αἰόλος) et 137 D (Πελασστής). at Μελίβοια laudatur 3. p. 84 C. 7. p. 302 E. 15. p. 693 C. || LVI. 96. Θωρυκίων vel Θορύκιοι Meinek. p. 422. || Φιλέταιρος, Δις ἐξαπατώμενος om. BE. || LVII. cf. Eudoc. p. 303. || 98. μέσης] νέας Eudocia. || 99. Ἀθήναιος] Ἰπποτρόφος 7. p. 301 D. 322 E. 329 D. 9. p. 402 F, Βούσιρις 10. p. 417 E, Φίλιππος 8. p. 338. B. 9. p. 387 B. 10. p. 418 B. 421 B, praetereaque Ἀύσκολος 8. p. 359 C. || LVIII. cf. Eudoc. p. 427. || 201. ἄδωνες omisso Διὸς V. || 2. Ἐρμού καὶ Ἀφροδίτης γοναί om. Eudocia. || LIX. cf. Eudoc. p. 385. || 5. κιθαρωδοί E. || φύλαρχος ABV, φύλαρχος cett. et nunc ap. Athen. 3. p. 100 A. 125 E. || 6. Ἀηλία ex Pariss. Kusterus, Ἀημία cett. || Ἀθήναιος] hic tantum Ἐγχειρίδιον, Παρακαταθήκην, Φύλαρχον laudat, praetereaque Ἀνδροκλῆν 3.

Ε. ΣΩΤΑΔΟΥ.

Σωτάδης Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας.

ΕΑ. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Στράτων, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Φοῖνιξ.

210

ΕΒ. ΤΙΜΟΘΕΟΥ.

Τιμόθεος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Πύκτης, Παρακαταθήκη, Μεταβαλλόμενος ἢ Μεταφερόμενος. καὶ Κυνάριον Τιμοθέου δραῖμα, ὡς φησιν Ἀθήναιος ἐν τοῖς αὐτοῦ.

ΕΓ. ΤΙΜΟΚΛΕΟΥΣ.

Τιμοκλῆς Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ¹⁵ ἐστὶ Δημοσάτυροι, Κένταυρος, Καύνιοι, Ἐπιστολαί, Ἐπιχειρέκακος, Φιλοδικαστής, Πύκτης, ὡς φησιν Ἀθήναιος ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν δειπνοσοφιστῶν. — Τιμοκλῆς ἕτερος καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Διονυσιάζουσαι, Πολυπράγμων, Ἰκάριοι, Δῆλος, Αἴθρη, Διόνυσος, Κονίσσαλος,²⁰ Πορφύρα (ἣτις καὶ δοκεῖ Ξενάρχου εἶναι), Ἡρώες, Δρακόντιον, Νέαιρα (ἐταίρας δ' ὀνομά ἐστιν ἡ Νέαιρα), Ὀρέστης, Μαραθώνιοι [ταῦτα Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν δειπνοσοφιστῶν. εἰσὶ δὲ] καὶ ἄλλα.

p. 123 E. 6. p. 228 B, Σντρεχόντας 3. p. 125 E. || Ἐγχειρίδιον Athen. 10. p. 431 A, χειρίδιον ABVEm, χοιρίδιον cett. || 7. Παρακαταθήκη Athen. 14. p. 640 D, παραθήκη ABVEm. || LXI. cf. Eudoc. p. 385. || 210. Φοῖνιξ] Φοινικίδης Athen. 9. p. 382 C. || LXII. 11. Ἀθήναιος] 6. p. 243 C. || 14. τοῖς αὐτοῦ] τοῖς αὐτοῖς αὐτοῦ AV. || LXIII. 17. Ἀθήναιος] Δημοσάτυροι 4. p. 165 F, Κένταυρος 6. p. 240 D, Καύνιοι ibid., Ἐπιστολαί 6. p. 240 E. 243 B, Ἐπιχειρέκακος 6. p. 241 A, Φιλοδικαστής 6. p. 245 B, Πύκτης 6. p. 246 F. || 18. ἕτερος] non est diversus. || 23. ταῦτα — δὲ om. A. || Ἀθήναιος] Διονυσιάζουσαι 6. p. 223 B, Πολυπράγμων 8. p. 339 E, Ἰκάριοι 8. p. 339 D. 342 A. 9. p. 407 F, Δῆλος 8. p. 341 F, Αἴθρη 9. p. 407 D, Διόνυσος 9. p. 407 E, Κονίσσαλος 10. p. 430 F, Πορφύρα 7. p. 319 A. 10. p. 431 A, Ἡρώες 6. p. 244 A. 10. p. 455 F, Δρακόντιον 6. p. 237 D, Νέαιρα 13. p. 561 D. 567 E, Ὀρεσταντοκλίδης 13. p. 567 E, Μαραθώνιοι 13. p. 570 F.

ΞΑ. ΞΕΝΑΡΧΟΥ.

225 Ξέναρχος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Βουτα-
λίων, ὡς Ἀθηναῖός φησιν ἐν β' τῶν δειπνοσοφιστῶν, καὶ
Πορφύρα καὶ Σκύθαι, ὡς ὁ αὐτός, καὶ Αἰδυμοὶ καὶ Πέντ-
αθλος καὶ Πρίαπος, Ὑπνος, Στρατιώτης.

ΞΕ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ.

Θεόφιλος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἰατρός,
30 Ἐπιδαύριος, Παγκρατιαστής, Βοιωτία, Προϊτίδες, Νεοπτό-
λεμος.

ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΩΜΩΔΙΑΙΑΣ.

ΞΒ. ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ.

Φιλήμων Συρακόσιος, υἱὸς Δάμωνος, κωμικός τῆς νέας
κωμωδίας. ἤκμαζεν ἐπὶ τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας, βραχὺ
Μενάνδρου πρότερος. ἔγραψε δὲ κωμωδίας [ζ'] πρὸς ὧ καὶ
35 ἐβίωσεν ἔτη λθ', εἰσὶ δ' οἱ λέγουσιν α' καὶ ρ'. ἐτελεύτησε
δ' ὑπὸ σφοδροῦ γέλωτος. οὗτος ὁ Φιλήμων ἄπληρος ἦν τὸ
σῶμα, καὶ μὲν τοὶ καὶ τὰς αἰσθήσεις πάσας ἀσινεῖς εὐμοι-
ρίᾳ τινὶ διεσώσατο. ὁμολογοῦσι δὴ πον καὶ τοῦτο. πολε-
μούντων Ἀθηναίων καὶ Ἀντιγόῃ Πειραιοῦ διακίτωνος ὁ
40 Φιλήμων ὄναρ ὁρᾷ κόρας ἐξιούσας θ' τῆς οἰκίας αὐτοῦ.
ἐδόκει δ' ἐρέσθαι αὐτάς, τί βουλόμεναι καταλείπουσιν αὐτόν.

LXIV. 225. κωμῳδός V. || Βουταλίων Reinesius, βουκολίων AV, βου-
καλίων cett., quem titulum Athen. 2. p. 63 F. reddidit Casaubonus. || 27. σκύθαι
V. || ὁ add. AV. scilicet Πορφύρα 6. p. 225 C, Σκύθαι 9. p. 367 B. 10. p. 418 D.
deinde Αἰδυμοί 10. p. 426 B. 15. p. 693 B, Πένταθλος (sic AV, πένταθλοι
cett.) 10. p. 440 E. 441 E. 13. p. 569 A, Πρίαπος 11. p. 473 F, Ὑπνος 13. p. 559
A, Στρατιώτης 15. p. 679 E. || LXV. cf. Eudoc. p. 232. || 29. ἐστὶν om. V. ||
30. Ἐπιδάυριος Meinek. p. 435, Ἐπίδανρος v. cf. Athen. 10. p. 417 A. ||
Παγκρατιαστής Kusterus, Παγκράτεια v. cf. Athen. 3. p. 95 A. 10. p. 417 B.

LXVI. cf. Eudoc. p. 427. || 33. βραχὺ BV. || 34. ζ' πρὸς ὧ Meinek. Men.
p. XLVI, ἐννεήκοντα Eudocia, πρὸς ἐννεήκοντα cett. || 35. ὧ ABVem, ἐν-
νεήκοντα ξξ cett. cf. Diod. Sic. 23. 7. || 36. γέλωτος] φιλήμων οὗτος βιώσας ἔτη
α καὶ ρ' ἄπειρος (ἄπορος V) add. BVE. || 39. δὲ post πολεμούντων add. VEM,
γὰρ mavult Gaisfordus. || 41. αἶρεσθαι V. || αὐτόν om. BV.

αὐτῶν δ' ᾗετο ἀκοῦσαι λεγουσῶν, ἔξω θυρῶν ἵεναι· μὴ γὰρ εἶναι θεμιτὸν ἀκοῦσαι αὐτάς. καὶ τὸν μὲν ὄνειρον ἐνταῦθα παύσασθαι. αὐτὸς δὲ δινπνισθεὶς τῷ παιδὶ περιηγεῖται ἃ τ' εἶδε καὶ ὅσα ἤκουσε καὶ ἄτινα εἶπεν. εἴτα μὲν τοι ἔγραψε 245 τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος, ὅπερ οὖν ἔτυχε διὰ τῆς παρούσης ἄγων φροντίδος. καὶ ἐπειλυσάμενος ἡσυχῇ ἔκειτο, κατὰ ὑπεξέσχευ. καὶ οἱ γ' ἐνδον ὦντο καθεύδειν αὐτόν· ἐπεὶ δὲ μακρὸν τοῦτο ἦν, ἐκκαλύψαντες τεθνεῶτα ἐθαύσαντο. οὐκ- οὖν, ὃ Ἐπίκουρε, παρήσαν δὴ καὶ Φιλήμονι ἐννέα Μοῦσαι, 50 καὶ ὅτε ἔμελλε τὴν ἐπινησθεῖσάν οἱ καὶ τελευταίαν ὁδὸν ἵεναι, ὥχοντο ἀπιοῦσαι. θεοῖς γὰρ οὐδαμῇ θεμιτὸν ὁρᾶν ἔτι νεκρούς, καὶ ἐὰν ὧσι πάνν φίλοι, οὐδ' ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς. σὺ δὲ λέγεις αὐτοὺς μὴ ἡμῖν προσέ- χειν, ὧ μῶρε. οὕτω φησὶν Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας. 55

ΞΖ. ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Φιλήμων ὁ νεώτερος, καὶ αὐτὸς κωμικός, υἱὸς Φιλήμονος τοῦ κωμικοῦ. ἐδίδαξε δὲ δράματα νδ'.

ΞΗ. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Μένανδρος Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. καὶ Μένανδρος ἕτερος Ἀθηναῖος, ὁ Διοπείδους καὶ Ἡγεστράτης, περὶ οὗ πολὺς παρὰ πᾶσιν ὁ λόγος, κωμικὸς τῆς νέας κωμωδίας, 60 στραβὸς τὰς ὀψεις, ὁξὺς δὲ τὸν νοῦν καὶ περὶ γυναῖκας ἐκμανέστατος. γέγραφε κωμωδίας ρή' καὶ ἐπιστολάς πρὸς Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα καὶ λόγους ἐτέρους πλείστους κα- ταλογάδην.

242. ἵεναι] ἵεμεναι V. || 47. ἐπειλυσάμενος V, ἐπηλυγασάμενος Toupus. || 48. ὑπεξέσχε Valckenarius ad Eurip. Hippol. 1437, ὑπερέσχε BV, ὑπερέσχε cett. || 53. ἔτι] ἐπὶ E, om. V. || ἐὰν] ἂν V. || χραίνει V. — LXVII. 57. δὲ δράματα νδ'] γράμματα δ' V. — LXVIII. 58. ἀρχαῖος] hic soli debetur Suidae. cf. Eudoc. p. 302. κωμικὸς — Ἀθηναῖος delet Bernhardy. || 59. ὁ add. AB*V. || ἡγεστράτης ABV, ἡγιστράτης E, ἡγγισιστράτης cett. || 62. ρή'] ργ' E. || 63. ἐτέρους] ἐτέρων δύο V. sub finem varios Menandros perturbatos esse monet Bern- hardy.

ΞΘ. ΙΠΠΑΡΧΟΥ.

265 Ἴππαρχος, κωμικός τῆς νέας κωμωδίας. δράματα αὐτοῦ
περὶ γάμων.

Ο. ΑΡΧΕΔΙΚΟΥ.

Ἀρχέδικος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Θησαν-
ρὸς καὶ Διαμαρτάνων, ὡς Ἀθηναῖός φησιν ἐν τοῖς δευσο-
σοφισταῖς. — Ἀρχέδικος, κωμωδιογράφος, ὃς κατὰ Δημοχά-
70 ρους ἔγραψε τοῦ ἀνεψιαδοῦ Δημοσθένους.

ΟΑ. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΓΕΛΩΟΥ.

Ἀπολλόδωρος Γελῶς, κωμικός, σύγχρονος τοῦ κωμικοῦ
Μενάνδρου· δράματα αὐτοῦ Ἀποκαρτερῶν ἢ Φιλάδελφοι,
Δευσοποιός, Ἰέρεια, Γραμματειδιοποιός, Ψευδαίας, Σίσυφος,
Αἰσχυρίων.

ΟΒ. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΚΑΡΥΣΤΙΟΥ.

75 Ἀπολλόδωρος Ἀθηναῖος, κωμικός. ἐποίησε δράματα
μῆ', ἐνίκησε ε'.

ΟΓ. ΑΝΑΞΙΠΠΟΥ.

Ἀνάξιππος, κωμικός τῆς νέας κωμωδίας, ἠκμασεν ἐπ'
Ἀντιγόνου καὶ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ.

ΟΔ. ΕΥΦΡΟΝΟΣ.

Εὐφρων, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Αἰσχυρά,

LXIX. cf. Eudoc. p. 248. || 65. νέας] ἀρχαίας v. cf. Meinek. p. 457. —
LXX. cf. Eudoc. p. 68. || 68. Ἀθηναῖος] Θησανρὸς 7. p. 292 E. 294 B, Δια-
μαρτάνων 11. p. 467 E. || 69. κατὰ Δημοχάρους] cf. Polyh. 12, 13. || 70. ἀνε-
ψιαδοῦ Bernhardt, ἀδελφιδοῦ Meinek. p. 458, ἀνεψιοῦ libri. || LXXI. cf. Eudoc.
p. 61. || 73. δευσοποιός Pariss. Kusteri, δευσοποιοί cett. || Ἰέρεια] Carystio tribuit
Athen. 6. p. 243 D. || Γραμματειδιοποιός Poll. 4, 19. 7, 190. 10, 193, Γραμματι-
διοποιός ex Athen. 7. p. 280 D. Reinesius, Γραμματόδειπνος v. cf. Meinek. p.
460. Carystio tribuit Athenaeus. || Ψευδαίας Eudocia. || 74. αἰσχυρίων A, αἰσχιών
cett. || LXXII. malui haec ad Carystium cum Meinekio p. 462, quam indicem
fabularum ad Geloum cum Bernhardtio referre: erant qui de tertio, Atheniensi,
cogitarent. || LXXIII. cf. Eudoc. p. 60. || LXXIV. cf. Eudoc. p. 168. || 79.
Αἰσχυρά coni. Meinek. p. 477.

Μοῦσαι, Συνέφηβοί, Θεωροί, ὡς Ἀθήναιος γράφει ἐν τοῖς 280 δειπνοσοφισταῖς.

OE. ΒΑΤΩΝΟΣ.

Βάτων, κωμικός. δράματα αὐτοῦ. Συνεξαπατῶν, Ἀνδροφόνος, Εὐεργέται.

OF. ΕΠΙΝΙΚΟΥ.

Ἐπίνικος, καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστιν Ὑποβαλλόμεναι, ὡς Ἀθήναιος. 85

OZ. ΦΟΙΝΙΚΙΑΟΥ.

Φοινικίδης, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστι Φύλαρχος, Μισουμένη, ὡς Ἀθήναιος φησιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν.

OH. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Ποσειδίππος Κασσανδρεὺς, υἱὸς Κυνίσκου, τρίτῳ ἔτει μετὰ τὸ τελευτῆσαι τὸν Μένανδρον διδάξας, κωμικός. ἔστι 90 δὲ τὰ δράματα αὐτοῦ ἕως τῶν λ'.

ΘΘ. ΔΑΜΟΞΕΝΟΥ.

Δαμόξενος Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Σύντροφοι, ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν γ' δειπνοσοφιστῶν, καὶ Ἐαυτὸν πενθῶν, ὡς πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ια'.

Π. ΔΙΩΞΙΠΠΟΥ.

Διώξιππος Ἀθηναῖος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ Ἀντι- 95 πορνοβοσκός, Φιλάργυρος, Ἱστοριογράφος, Διαδικαζόμενοι.

80. Ἀθήναιος] Αἰσχρά 7. p. 307 E, Μοῦσαι 8. p. 343 B, Συνέφηβοι 9. p. 377 D, Θεωροί 9. p. 399 B. || LXXV. cf. Eudoc. p. 93. || 82. βάτων AV, βάττων cett. || LXXVI. cf. Eudoc. p. 166. || 84. κωμικός ἀρχαῖος Eudocia. || 85. Ἀθήναιος] 11. p. 469 A. 479 A. 500 F. || LXXVII. cf. Eudoc. p. 428. || 86. Φίλαρχος Eudocia. || 87. μισουμένη A, μισουμένους BE, μισούμενος cett. || Ἀθήναιος] Φύλαρχος 10. p. 415 E, Μισουμένη 14. p. 652 D. || LXXVIII. cf. Eudoc. p. 359. || 89. κασσανδρεὺς AV. || LXXIX. cf. Eudoc. p. 131. || 93. γ'] p. 101 F. || 94. ια'] p. 468 F. || LXXX. cf. Eudoc. p. 132. || 95. Δέξιππος Eudocia.

ΠΑ. ΘΕΟΓΝΗΤΟΥ.

Θεόγνητος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Φάσμα ἢ Φιλάργυρος, Φιλοδέσποτος, Κένταυρος, ὡς Ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς.

ΠΒ. ΔΕΞΙΚΡΑΤΟΥΣ.

300 Δεξικράτης, οὗτος Ἀθηναῖος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ ἐστὶν Ὑφ' ἑαυτῶν πλανώμενοι, ὡς Ἀθήναιος φησιν ἐν γ' τῶν δειπνοσοφιστῶν.

ΠΓ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ.

Εὐάγγελος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἀνακαλυπτομένη, ὡς Ἀθήναιος ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς.

ΠΔ. ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ.

5 Μενεκράτης, κωμικός. δράματα αὐτοῦ Μανέκτωρ ἢ Ἑρμονεύς.

ΠΕ. ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

Μένιππος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Κέρκω-
πες, [Ὅφεις,] καὶ ἄλλα.

ΠΦ. ΝΑΥΣΙΚΡΑΤΟΥΣ.

10 Ναυσικράτης, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Νάυ-
κληροι, Περσείς.

LXXXI. cf. Eudoc. p. 232. || 98. Ἀθήναιος] Φάσμα 3. p. 104. [B. 15. p. 671 B, Φιλοδέσποτος 14. p. 616 A. Κενταύρου nulla fit mentio. || LXXXII. 300. κωμικός] ἦν κωμικός E. || 1. ἐστὶν Kusterus, εἶσιν v. || τῶν om. BVE. cf. Ath. 3. p. 124 B. || LXXXIII. 3. Ἀνακαλυπτομένη Ath. 14. p. 644 D, Ἀνακαλυπτόμενος v. || LXXXIV. 5. δράματα AVEm, δράμα celt., δραμάτων Gaisfordus. || ἦ] an καὶ? || 6. Ἑρμόνη Meinekio p. 494. || LXXXV. cf. Eudoc. p. 302. Menippus Meinekio p. 494 ex Hermippo ortus videtur. || 8. Ὅφεις add. Eudocia. || LXXXVI. cf. Eudoc. p. 310.

ΠΖ. ΕΠΙΧΑΡΜΟΥ.

Ἐπίχαρμος Τιτύρου ἢ Χιμάρου καὶ Σικίδος, Συρακούσιος ἢ ἐκ πόλεως Κράστου τῶν Σικανῶν, ὃς εὔρε τὴν κωμωδίαν ἐν Συρακούσαις ἅμα Φόρμῳ. ἐδίδαξε δὲ δράματα νβ, ὡς δὲ Λύκων φησὶ λέ'. τινὲς δ' αὐτὸν Κῶον ἀνέγραψαν τῶν μετὰ Κάδμου εἰς Σικελίαν μετοικησάντων, ἄλλοι Σά-
μιον, ἄλλοι Μεγάρων τῶν ἐν Σικελίᾳ. ἦν δὲ πρὸ τῶν Περσικῶν ἔτη εἴ διδάσκων ἐν Συρακούσαις. ἐν δ' Ἀθήναις Εὐέτης καὶ Εὐξενίδης καὶ Μύλλος ἐπεδείκνυντο. καὶ Ἐπιχάρμειος λόγος τοῦ Ἐπιχάρμου.

ΠΗ. ΦΟΡΜΟΥ.

Φόρμος Συρακούσιος, κωμικός, σύγχρονος Ἐπιχάρμῳ, 10 οἰκειὸς δὲ Γέλωνι τῷ τυράννῳ Σικελίας καὶ τροφεὺς τῶν παιδῶν αὐτοῦ. ἔγραψε δράματα ζ', ἃ ἐστὶ ταῦτα, Ἀδμητος, Ἀλκίνοος, Ἀλκύνες, Ἰλίου πόρθησις, Ἴππος, Κηφεὺς ἢ Κεφάλαια, Περσεύς. ἐχρήσατο δὲ πρῶτος ἐνδύματι ποδήρει καὶ σκηνῇ δερμάτων φοινικῶν. μέμνηται δὲ καὶ ἑτέρου δρά-
ματος Ἀθήναιος ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς, Ἀταλάντης. 15

ΠΘ. ΔΕΙΝΟΛΟΧΟΥ.

Δεινόλοχος Συρακούσιος ἢ Ἀκραγαντῖνος, κωμικός. ἦν ἐπὶ τῆς οὔ' ὀλυμπιάδος, υἱὸς Ἐπιχάρμου, ὡς δὲ τινες μαθη-
τῆς. ἐδίδαξε δράματα ιδ' Ἀωρίδι διαλέκτῳ.

LXXXVII. cf. Eudoc. p. 166, quae et p. 193. Ἐ. Κῶος, φιλόσοφος. οὗτος ἦκουσε Πυθαγόρου. φέρεται αὐτοῦ συγγράμματα φυσικά, γνωμολογικά καὶ πολλὰ ἱατρικά. βιοὺς δ' ἔτη ἐνενήκοντα τὸν βίον κατέστρεψεν. mg. V οὗτος εἰρετῆς τῶν μακρῶν στοιχείων ἢ καὶ ὦ. || 1. τιτύρου A. || Χιμάρου Bernhardy, χιμάρου A, χιμάρου cett. || Σικίδος Bernhardy. || 2. κράστουσι m. || κανὼν m Eudocia. || 3. συρακούσαις A. || 4. νβ'] ηβ' *V, μβ' Bergkiius rell. com. att. p. 149. || 6. δὲ] δὲ τῶν A. || 7. δ' om. BE. || 8. Μύλλος Meinekiius p. 26, Μύλος v. || ἐπιχάρμιος A. || 9. τοῦ AB*V, ὁ τοῦ cett. || LXXXVIII. cf. Eudoc. p. 428. || 10. ἐπιχάρμου E. || 11. δὲ add. AV. || τυράννῳ σικελίας AE, σικελίας τυράννῳ cett. || 12. ἃ ἐστὶ add. ABV. || ζ' om. E. || 14. Περσεύς] ἢ περσεύς A. || 15. φοινικῶν Gaisfordus, φοινικοῦς AV, φοινίκων cett. || 16. Ἀταλάντης] Ἀταλάνται Ath. 14. p. 652 A. || LXXXIX. cf. Eudoc. p. 131. || 18. ἐπὶ τῆς om. m.

Ζ. ΣΩΦΡΟΝΟΣ.

20 Σώφρων Συρακούσιος, Ἀγαθοκλέους καὶ Ἀμνασουλίδος. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν κατὰ Ξέρξην καὶ Εὐριπίδην καὶ ἔγραψε μίμους ἀνδρείους καὶ μίμους γυναικίους. εἰσὶ δὲ καταλογάδην διαλέκτῳ Δωρίδι. καὶ φασὶ Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον ἀεὶ αὐτοῖς ἐντυγχάνειν, ὥς καὶ καθεύδειν ἐπ' αὐτῶν ἔσθ' ὅτε. — Σώφρων κωμικός. τούτου ἐστὶ δράματα καὶ κωμῳδαί, Πενθερά, ὡς Ἀθηναῖός φησιν ἐν δειπνοσοφισταῖς.

ΖΑ. ΡΙΝΘΩΝΟΣ.

Ῥίνθων Ταραντῖνος, κωμικός, ἀρχηγὸς τῆς καλουμένης ἱεροτραγωδίας, ὃ ἐστὶ φλυακογραφία. υἱὸς δ' ἦν κερα-
30 μέως καὶ γέγονεν ἐπὶ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου. δράματα δ' αὐτοῦ κωμικὰ τραγικὰ λή'.

ΖΒ. ΣΩΠΑΤΡΟΥ.

Σώπατρος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἰππόλυτος, Φυσιολόγος, Σίλφαι, Κνιδία, Νεκνία, Πύλαι, Ὁρέστης, Φακῆ, ὡς Ἀθηναῖος ἐν δειπνοσοφισταῖς. — Σώπατρος
35 παρωδός. τούτου ἐστὶ δρᾶμα Βακχίς, ὡς Ἀθηναῖος ἐν δειπνοσοφισταῖς.

XC. ducta haec sunt ex Hesych. Mil. p. 52 Or. || 22. καὶ om. AE. || 24. αὐτοῖς ἐντυγχάνειν ὡς A, ἐντυγχάνειν αὐτοῖς ὡς καὶ cett. || 25. Σώφρων] cf. Eudoc. p. 385. || 26. κωμῳδαί BE: δρᾶμα καὶ κωμῳδαί Kusterus. || Ἀθηναῖος] 3. p. 110 D. || XCI. 29. φλυακογραφία AC*V, φλυαρογραφία BG, θυλακογραφία E. || 31. κωμικὰ τραγικὰ AV, κωμικὰ λς' τραγικὰ *V. || XCII. cf. Eudoc. p. 384. || 33. Σίλφαι, Κνιδία Hemsterhusius, σιλφία ἢ κνιδία m Eudocia, σιλφία ἢ κνιδία cett. || 34. Ἀθηναῖος] Ἰππόλυτος 3. p. 101 A, Φυσιολόγος ibid., Σίλφαι 3. p. 101 B, Κνιδία 3. p. 109 E, Νεκνία 4. p. 160 C, Πύλαι 4. p. 175 B. 14 p. 649 A, Ὁρέστης 6. p. 230 E, Φακῆ 4. p. 158 D. 6. p. 230 E. 15. p. 702 B. || 35. Ἀθηναῖος] 4. p. 158 D. 176 A.

ΖΓ. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

α'. Θεοκρίτου γένος.

Θεόκριτος ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητῆς Συρακούσιος ἦν τὸ γένος, πατρὸς Σιμιχίδου, ὡς αὐτὸς φησι,

Σιμιχίδα, πᾶ δὴ τυ μεσαμέριον πόδας ἔλκεις;
ἐνιοι δὲ τὸ Σιμιχίδα ἐπώνυμον εἶναι λέγουσι (δοκεῖ γὰρ 40
σιμός τις τὴν πρόσοψιν εἶναι), πατέρα δ' ἐσχηκέναι Πραξα-
γόραν καὶ μητέρα Φιλίναν. ἀκουστής δὲ γέγονε Φιλιτᾶ καὶ
Ἀσκληπιαδοῦ, ὧν μνημονεύει. ἤκμασε δὲ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ
Πτολεμαίου τοῦ ἐπικληθέντος Λαγωῦ. περὶ δὲ τὴν τῶν βουκο-
λικῶν ποίησιν εὐφυῆς γενόμενος πολλῆς δόξης ἐκ τούτων ἐπέτυ- 45
χεν. κατὰ γοῦν τινὰς Μόσχος καλούμενος Θεόκριτος ἐπεκλήθη.

β'. Ἐκ τῶν Σονίδα.

Θεόκριτος Πραξαγόρου καὶ Φιλίνης, οἱ δὲ Σιμιχίδου, Συρακούσιος· οἱ δὲ φησι Κῶν· μετόκησε δ' ἐν Συρακού-
σαις. οὗτος ἔγραψε τὰ καλούμενα βουκολικά ἐπὶ Δωρίδι
διαλέκτῳ. τινὲς δ' ἀναφέρουσιν εἰς αὐτὸν καὶ ταῦτα, Προί- 50
τίδας, Ἑλλίδας, ὕμνους, Ἡρώνας, ἐπικήδεα μέλη, ἐλεγείας,
ιάμβους, ἐπιγράμματα. ἰστέον δ' ὅτι γ' γεγονάσι βουκολι-
κῶν ἐπῶν ποιηταί, Θεόκριτος οὗτοςί, Μόσχος Σικελιώτης καὶ
Βίων ὁ Συμυρναῖος, ἐκ τινος χωριδίου καλουμένου Φλώσσης.

ΖΔ. ΜΟΣΧΟΥ.

Μόσχος Συρακούσιος, γραμματικός, Ἀριστάρχου 55
γνώριμος. οὗτός ἐστιν ὁ δεύτερος ποιητῆς μετὰ Θεόκριτον
τὸν τῶν βουκολικῶν δραμάτων ποιητήν. ἔγραψε καὶ αὐτός.

XCIII. 1. 37. συρακούσιος V. || 38. σιμιχίδου rursus deleto δ V. ||
φησι] Idyll. 7, 21. || 39. σιμιχίδα ποῦ δὴ καὶ μεσαμερινὸν ἔλκεις G. || 40. σιμιχί-
δης G. || 41. σιμός (σημός V) εἶναι τὴν πρόσοψιν GV. || 42. φιλίναν (hoc et V)
μητέρα G. || φιλιτᾶ G. || 43. μνημονεύει] Idyll. 7, 40. || κατὰ τὸν πτολεμαῖον
τὸν ἐπικληθέντα λαγῶν GV. || 44. περὶ] παρὰ G. || 45. ἐκ τούτων om. GV. ||
ἐπίτυχε G. || 46. ἐπεκλήθη] ὠνομάσθη GV.

2. cf. Eudoc. p. 232. || 47. φιλλίνης V, φιλίνης *V. || συμίχου E, συμίχου
V. || 48. συρακούσιος EEudocia, συρακούσιος AB, Συρακούσιον v. || 51. ἱερώ-
νας *V. || 52. ἱάμβους A, καὶ ἱάμβους *VBEm, ἱάμβους καὶ cett. || XCIV. cf.
Eudoc. p. 304. || 56. δεύτερος om. V. || 57. αὐτός] βουκολικά add. Kusterus.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΒΙΟΙ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ.

Α. ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ.

α'. Μαρκελλίνου περὶ τοῦ Θουκυδίδου βίου καὶ τῆς ιδέας αὐτοῦ.

Τῶν Δημοσθένους μύστας γεγενημένους θείων λόγων τε καὶ ἀγώνων, συμβουλευτικῶν τε καὶ δικανικῶν νοημάτων μεστοὺς γενομένους καὶ ἰνανῶς ἐμφορηθέντας, ὥρα λοιπὸν καὶ τῶν Θουκυδίδου τελετῶν ἐντὸς καταστῆναι· πολὺς γὰρ 5 ἀνὴρ τέχναις καὶ κάλλει λόγων καὶ ἀκριβεῖα πραγμάτων καὶ στρατηγικαῖς συμβουλαῖς καὶ πανηγυρिकाῖς ὑποθέσεσιν· ἀναγκαῖον δὲ πρῶτον εἰπεῖν τοῦ ἀνδρὸς τὸ γένος καὶ τὸν βίον· πρὸ γὰρ τῶν λόγων ταῦτα ἐξεταστέον τοῖς φρονοῦσι καλῶς.
(2) Θουκυδίδης τοίνυν ὁ συγγραφεὺς Ὀλόρου μὲν προῆλθε 10 πατρός, τὴν ἐπωνυμίαν ἔχοντος ἀπ' Ὀλόρου τοῦ Θρακῶν βασιλέως, καὶ μητρὸς Ἠγησιπύλης, ἀπόγονος δὲ τῶν εὐδο-

I. 1. Inscr. μαρκελλίνου περὶ τοῦ Θουκυδίδου βίου καὶ τῆς ιδέας αὐτοῦ G, μαρκελλίνου ἐκ τῶν εἰς Θουκυδίδην σχολίων περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ Θουκυδίδου καὶ τῆς τοῦ λόγου ιδέας P^v (cf. Ephem. Jen. 1842. p. 346), μ. περὶ τοῦ Θ. βίου καὶ τῆς ιδέας αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὅλης συγγραφῆς παρεκβολή cell. || 5. ἀνὴρ Poppo ed. 1, ἀνὴρ P^G, ὁ ἀνὴρ ex Casauboni corr. v. || 6. στρατηγικαῖς συμβουλαῖς (αὐτὴ συμβουλία) Grauertus Mus. Rhen. i. p. 175, στρατηγίαις καὶ συμβ. P Suidas, στρατηγία καὶ συμβ. G: καὶ συμβουλευτικαῖς Casaubonus. || 7. τὸ γένος καὶ βίον P^G, καὶ τὸ γ. κ. τὸν β. v, fort. καὶ γ. καὶ β. || 9. Ὀλόρου et 10. Ὀλόρου P, et sic ubique cum aspero spiritu.

κιμωτάτων στρατηγῶν, λέγω δὴ τῶν περὶ Μιλτιάδην καὶ Κίμωνα· ὥκειοτο γὰρ ἐκ παλαιοῦ τῷ γένει πρὸς Μιλτιάδην τὸν στρατηγόν, τῷ δὲ Μιλτιάδῃ πρὸς Διακόν· τὸν Διός. οὕτως αὐχεῖ τὸ γένος ὁ συγγραφεὺς ἄνωθεν. (3) καὶ τού- 15 τοις Δίδυμος μαρτυρεῖ, Φερεκύδην ἐν τῇ α' τῶν ἱστοριῶν φάσκων οὕτως λέγειν· „Φίλαιος δ' ὁ Αἶαντος οἰκεῖ ἐν Ἀθήναις· ἐκ τούτου δὲ γίγνεται Δαίικλος, τοῦ δ' Ἐπίλυκος, τοῦ δ' Ἀκέστωρ, τοῦ δ' Ἀγήνωρ, τοῦ δ' Ὀλιος, τοῦ δὲ Λύκης, τοῦ δ' Ἰοφῶν, τοῦ δὲ Λαῖος, τοῦ δ' Ἀγαμήστωρ, τοῦ δὲ 20 Τίσανδρος, ἐφ' οὗ ἄρχοντας ἐν Ἀθήναις*, τοῦ δὲ Μιλτιάδης, τοῦ δ' Ἰπποκλείδης, ἐφ' οὗ ἄρχοντας παναθήναια ἐτέθη*, τοῦ δὲ Μιλτιάδης, ὃς ᾤκισε Χερρόνησον.“ (4) μαρτυρεῖ τούτοις καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀσωπιδί. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι τις, τί αὐτῷ πρὸς Θουκυδίδην; ἔστι γὰρ οὕτως 25 τούτου συγγενής. (5) Θοῤῃκες καὶ Δόλογχοι ἐπολέμουν πρὸς Ἀψινθίους ὄντας γείτονας, τालιπωρούμενοι δὲ τῷ πολέμῳ καὶ τί κακὸν οὐ πάσχοντες ἐκ τοῦ μεῖον ἔχειν ἀεὶ τῶν πολεμίων καταφεύγουσιν ἐπὶ τὰ τοῦ Θεοῦ χρηστήρια, εἰδότες ὅτι μόνος Θεὸς ἐξ ἀμηχάνων εὐρίσκει πόρους. Θεοῦ γὰρ ἰσχύς 30 κατ' Αἰσχύλον ὑπερτέρα, πολλάκις δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμήχανον καὶ χαλεπᾶς δῦας ὑπὲρ τ' ὁμμάτων κρημναμένῃν νεφελᾶν ὀρθοῖ. (6) κοῦκ ἐψεύσθησαν τῶν ἐλπίδων· ἐχρήσθησαν γὰρ κράτιστον ἔξιν ἡγεμόνα τοῦτον, ὃς ἂν αὐτοὺς ἀλωμένους

13. γὰρ PG, δὲ v. || 15. οὕτως G, οὕτω P. || 16. Φερεκύδην] cf. Sturzii Pherec. fr. p. 84. Muelleri hist. gr. fr. p. 73. || 12. Φίλαιος mg. ed. Steph. 2 et Wesselingius [cf. Herod. 6, 35. Plut. Sol. 10. Paus. 1. 35, 2), Φιλαιάς v. || 18. Αἰκλος Casaubonus. || Ἐπίλυκος Goellerus et Sauppis Act. soc. gr. 2. p. 436 (cf. Keilli vindic. onomatol. p. 7. Steph. thes. 3. p. 1588. 1682 ed. Dind. et supr. p. 164, 11. 171, 26), Ἐπίδικος Grauertus p. 175, Ἐπίδυκος v. || 19. Ὀλιος suspectum, fort. Ὀδῖος. || 20. Ἰοφῶν ed. Francof., Τύφων v, τόφων PG. || τοῦ δὲ Τίσανδρος, τοῦ δὲ Μιλτιάδης, τοῦ δὲ Τίσανδρος, τοῦ δὲ Ἰπποκλείδης, ἐφ' οὗ ἄρχοντας παναθήναια ἐτέθη, καὶ Κῦψελος, τοῦ δὲ Μιλτιάδης Voemeli ex. chronol. d. aetate Solonis et Croesi p. 17. || 23. ᾤκισε PG. || 24. Ἑλλάνικος] cf. Sturzii Hellan. fr. p. 52. Prelleri disp. d. Hellan. p. 19. Muelleri hist. fr. p. 48. || 26. Δόλογχοι PG, uti ex Herod. 6, 35 iam Wesselingius correxerat, Δόλοπιες olim. || 30. Θεός] expressa haec sunt ex Aesch. Prom. 59. || 31. κατ' Αἰσχύλον P, καὶ κατ' Αἰσχύλον Gv. Aeschyli locus est Sept. 226. || τὸν PG, τὰν v. || 32. καὶ PG, ἐκ v. || δῦας] in PG quinque fere litterarum capax spatium. || κρημναμένων νεφελῶν G, κρημναμέναν νεφέλαν v. || 33. κοῦκ P, καὶ οὐκ G. || 34. ἀλωμένους P.

35 ἐπὶ ξενίαν καλέσῃ. τότε καὶ Κροῖσος εἶχε *Λυδῖαν* καὶ τὰς
Ἀθήνας ἢ Πεισιστρατιδῶν τυραννίς. ἐπανιόντες οὖν ἀπὸ
τοῦ χρηστηρίου περιέτυχον τῷ *Μιλτιάδῃ* πρὸ τῶν θυρῶν
καθεζομένῳ τῆς αὐτοῦ οἰκίας, ἀχθομένῳ μὲν τῇ τυραννίδι,
ζητοῦντι δὲ δικαίαν τῆς *Ἀττικῆς* ἔξοδον· ταῦτα γὰρ ὅκονό-
40 μῃσεν ὁ χρησμὸς αὐτοῖς. (7) ὄρων οὖν αὐτοὺς πλανητῶν
ἐχοντας στολήν, συνεῖς τί δύναται πλάνη, καλεῖ τοὺς ἄνδρας
ἐπὶ ξενίαν, ὑπηρετῶν τῷ χρησμῷ λανθάνων. οἱ δ' ἥσθησαν
τὸν ἡγεμόνα τὸν ἀπὸ τῶν ξενίων εἰληφότες, καὶ πάντα αὐτῷ
διηγησάμενοι στρατηγὸν ἐχειροτόνησαν αὐτῶν. οἱ μὲν οὖν
45 τὸν θεὸν φασιν ἐρωτήσαντα ἐξελθεῖν, οἱ δ' οὐκ ἄνευ γνώμης
τοῦ τυράννου τὴν ἔξοδον πεποιηκέναι, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι
τὴν πρόσκλησιν τῶν *Θρακῶν* διηγησάμενον ἀπελθεῖν· ὃς καὶ
προσδοὺς δύναμιν ἀπέπεμψεν, ἥσθεις ὅτι μέγα δυνάμενος
ἄνθρωπος ἐξείσει τῶν *Ἀθηνῶν*. (8) οὗτος οὖν ἡγούμενος ἐπλήρωσε
50 τὰ μεμαντευμένα, καὶ μετὰ τὴν νίκην γίγνεται καὶ *Χερρονή-*
σου οἰκιστῆς. (9) ἀποθανόντος δὲ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ δια-
δέχεται τὴν ἐν *Χερρονήσῳ* ἀρχὴν *Στησαγόρας* ὁ *** ἀδελφὸς
ὁμομήτριος. (10) ἀποθανόντος δὲ καὶ τούτου διαδέχεται τὴν
ἀρχὴν *Μιλτιάδης*, ὁμώνυμος μὲν τῷ πρώτῳ οἰκιστῇ, ἀδελφὸς
55 δὲ *Στησαγόρου* ὁμομήτριος καὶ ὁμοπάτριος. (11) οὗτος οὖν,
ὄντων αὐτῷ παίδων ἐξ *Ἀττικῆς* γυναικὸς, ὅμως ἐπιθυμῶν
δυναστείας λαμβάνει *Θρακῶν βασιλέως* *Ὀλόρου* θυγατέρα
Ἥγησιπύλην πρὸς γάμον, ἐξ οὗ καὶ αὐτῆς γίνεται παιδίον.
(12) κατελθόντων δ' εἰς τὴν *Ἑλλάδα* *Περσῶν* συσκευασά-
60 μενος τὰ αὐτοῦ εἰς τὰς *Ἀθήνας* πέμπει καὶ τὰ πολλὰ τοῦ
γένους ἀποστέλλει. ἡ δὲ ναὺς ἀλίσκεται, ἐν ᾗ καὶ οἱ παῖδες
αὐτοῦ, ἀλλ' οὐχ οἱ ἐκ τῆς γυναικὸς τῆς *Θρακικῆς*· ἀφίενται
δ' ὑπὸ βασιλέως, εἴ γε μὴ *Ἡρόδοτος* ψεύδεται. *Μιλτιάδης*
δ' εἰς τὴν *Ἀττικὴν* ἐκ *Θράκης* διαφυγὼν σώζεται. (13) οὐκ

37. πρὸ — οἰκίας ex Herod. 6, 35 Rutgersius, πρὸ τῶν ὄρων καθεζομένῳ τῆς ἀττικῆς PG, quod frustra defendit Valckenarius ad Herod. 6, 35. || 44. αὐτῶν Bekkerus, αὐτῶν PG. || 47. ὃς Casaubonus, οἷς PG. || 50. γίνεται PG, γίγνεται v. || 51. τοῦ παιδὸς ἀπαιδὸς Casaubonus, μὲν ἀπαιδὸς Rutgersius. || 52. ὁ *** ἀδελφὸς ὁμομήτριος PG, ὁ ἀδελφὸς [αὐτοῦ] ὁμ. Porpo, ὁ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὁμομητριῶν Hofmannus. || 60. αὐτοῦ PG. || 63. Ἡρόδοτος] alia is narrat 6, 41. || 64. σωίζεται P.

ἀπέδρα δὲ καὶ τὴν τῶν ἐχθρῶν συκοφαντίαν· ἐγκλήματα γὰρ 65
 αὐτῷ ἐπέφερον διεξιόντες τὴν τυραννίδα. ἀποφεύγει δὲ καὶ
 τούτους καὶ στρατηγὸς τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πόλεμον
 γίνεται. (14) ἀπὸ τούτου οὖν **** κατάγεσθαι φησι τὸ
 Θουκυδίδου γένος. καὶ μέγιστον τεκμήριον νομίζουσι τὴν
 πολλὴν περιουσίαν καὶ τὰ ἐπὶ Θράκης κτήματα καὶ τὰ ἐν 70
 Σκαπτησύλῃ μέταλλα χρυσᾶ. (15) δοκεῖ οὖν τισιν ****
 εἶναι τοῦ Μιλτιάδου ἢ θυγατρίδους. πειρέσχε δ' ἡμῖν τὴν
 ἄλλως αὐτὸς ζήτησιν, μηδεμίαν μνήμην περὶ τοῦ γένους πε-
 ποιημένους. (16) μὴ ἀγνοῶμεν δὲ τοῦτο, ὅτι Ὀλορος, οὐκ
 Ὀρολος ὁ πατὴρ αὐτῷ ἐστι, τῆς μὲν πρώτης συλλαβῆς τὸ ρ 75
 ἐχούσης, τῆς δὲ δευτέρας τὸ λ. αὕτη γὰρ ἡ γραφή, ὡς καὶ
 Διδύμῳ δοκεῖ, ἡμάρτηται. ὅτι γὰρ Ὀλορός ἐστιν, ἡ στήλη
 δηλοῖ ἢ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ κειμένη, ἐνθα κεχάρακται
 „Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἀλιμούσιος.“ (17) πρὸς γὰρ ταῖς Με-
 λιτίσι πύλαις καλουμέναις ἐστὶν ἐν Κοίλῃ τὰ καλούμενα 80
 Κιμώνια μνήματα, ἐνθα δαίκνυται Ὀλόρου καὶ Θουκυδίδου
 τάφος. εὐρίσκονται δὴλον ὅτι τοῦ Μιλτιάδου γένους ὄντες·
 ξένος γὰρ οὐδεὶς ἐκεῖ θάπτεται. καὶ Πολέμων δ' ἐν τῷ

65. καὶ om. G. || ἐχθρῶν, ἐπέφερον, 66. καὶ τούτους καὶ in lac. om. PG: lacunas licet paullo spatiosiores ad sensum recte partim explevit Casaubonus ex Suida s. v. Μιλτιάδης. omisi quae praeter necessitatem adiecit αὐτοῦ post διεξιόντες et τὴν ἐν Χερρονήσῳ post τυραννίδα. his enim locis integra est in codicibus oratio. τοὺς κατηγόρους pro καὶ τούτους maluit Grauertus p. 176. || 67. στρατηγὸς ex Suida Casaubonus, κατήγορος G, κατηγορτος P. || 68. γίνεται PG, γίγνεται v. || post οὖν lacuna in PG, quam nomine proprio explendam esse docet quod item habent PG φησι, pro quo olim scribebatur φησι. || 70. καὶ σύλῃ PG, explevit Bekkerus, καὶ ἐν Σκαπτησύλῃ Poppo. || 71. lacunam habent PG, ut locum non habeat Wuttikii coniectura, d. Thuc. p. 28, ὁ pro ἡ scribendum esse: ἀδελφιδοῦς Casaubonus, ὑδοῦς Pierson ad Moer. p. 379, neutrum verum esse ait Goellerus. || 72. τὴν ἄλλως G. || 74. ὅτι Ὀλορος, οὐκ Ὀρολος Grauertus p. 178, ὅτι ὄρολος et infra ὄρολος et ορόλου PG. cf. Sauppilus in Act. soc. gr. 2. p. 429. minus recte Prellerus Polem. fr. p. 39 vulgatam defendens lacunam esse statuit post λ sic explendam: οὐκ Ὀλορος. nam verum nomen esse Ὀλορος docet etiam inscriptio Athenis nuper reperta. vid. Walz. ad Paus. 1. 23, 9. || 79. ἀλιμούσιος PG. || μελιρίσι PG. || 81. Ὀλόρου Sauppilus 1. 1. p. 430, Ἡρόδοτου v, Ἡρώδου Coraes ad Plut. Cim. 4, quod probaverunt Schaeferus, Kruegerus, alii. || 82. εὐρίσκονται et ὄντες Jacobsius ad Anthol. Pal. 3. p. 922 atque alii, εὐρίσκεται et ὄντος libri: ὄντως v, ὄν Poppo, ὄντως ὄν Grauertus. || δηλονότι G.

περὶ ἀκροπόλεως τούτοις μαρτυρεῖ, ἔνθα καὶ Τιμόθεον υἱὸν
 85 αὐτῷ γεγενῆσθαι προσιστορεῖ. (18) ὁ δ' Ἑρμιππος καὶ ἀπὸ
 τῶν Πεισιστρατιδῶν αὐτὸν λέγει τῶν τυράννων ἔλκειν τὸ
 γένος, διὸ καὶ διαφθονεῖν αὐτὸν φησιν ἐν τῇ συγγραφῇ τοῖς
 περὶ Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, λέγοντα ὡς οὐκ ἐγένοντο
 τυραννοφόνοι· οὐ γὰρ ἐφόνευσαν τὸν τύραννον, ἀλλὰ τὸν
 90 ἀδελφὸν τοῦ τυράννου Ἰππαρχον. (19) ἡγάγετο δὲ γυναῖκα
 ἀπὸ Σκαπιτησύλης τῆς Θοράκης πλουσίαν σφόδρα καὶ μέταλλα
 κεκτημένην ἐν τῇ Θοράκῃ. (20) τοῦτον δὲ τὸν πλοῦτον λαμ-
 βάνων οὐκ εἰς τρυφὴν ἀνήλυσεν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ Πελοπον-
 νησιακοῦ πολέμου τὸν πόλεμον αἰσθηθεὶς κινεῖσθαι μέλλοντα,
 95 προσελόμενος συγγράφαι αὐτὸν παρεῖχε πολλὰ τοῖς Ἀθηναίων
 στρατιώταις καὶ τοῖς Λακεδαιμονίων καὶ πολλοῖς ἄλλοις,
 ἵνα ἀπαγγέλλοιεν αὐτῷ βουλομένῳ συγγράφειν τὰ γινόμενα
 κατὰ καιρὸν καὶ λεγόμενα ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ. (21) ζητη-
 τέον δὲ διὰ τί καὶ Λακεδαιμονίοις παρεῖχε καὶ ἄλλοις, ἐξὸν
 100 Ἀθηναίοις διδόναι μόνοις καὶ παρ' ἐκείνων μανθάνειν. καὶ
 λέγομεν ὅτι οὐκ ἀσκοπῶς καὶ τοῖς ἄλλοις παρεῖχεν· σκοπὸς
 γὰρ ἦν αὐτῷ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων συγγράφαι,
 εἰκὸς δ' ἦν Ἀθηναίους πρὸς τὸ χρήσιμον ἑαυτῶν ἀπαγγέλλ-
 οντας ψεύδεσθαι καὶ λέγειν πολλάκις ὡς ἡμεῖς ἐνικήσαμεν,
 5 οὐ νικήσαντας. διὸ πᾶσι παρεῖχεν, ἐκ τῆς τῶν πολλῶν συμ-
 φωνίας θηρώμενος τὴν τῆς ἀληθείας κατάληψιν· τὸ γὰρ
 ἀσαφὲς ἐξελέγχεται τῇ τῶν πολλῶν συναδούσῃ συμφωνίᾳ.
 (22) ἤκουσε δὲ διδασκάλων Ἀναξαγόρου μὲν ἐν φιλοσόφοις
 (ὅθεν, φησὶν ὁ Ἄντυλλος, καὶ ἄθεος ἡρέμα ἐνομίσθη τῆς
 10 ἐκεῖθεν θεωρίας ἐμφορηθεὶς), Ἀντιφῶντος δὲ ῥήτορος, δεινοῦ
 τὴν ῥητορικὴν ἀνδρός, οὗ καὶ μέμνηται ἐν τῇ ἡ' ὡς αἰτίου
 τῆς καταλύσεως τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς τῶν υ' καταστά-
 σεως. ὅτι δὲ μετὰ τὸν θάνατον τιμωρούμενοι τὸν Ἀντιφῶντα
 οἱ Ἀθηναῖοι ἔρριψαν ἔξω τῆς πόλεως τὸ σῶμα, σεσιώπηκεν

84. τούτοις om. G. || καὶ ... θεον ... αὐτῷ PG, supplevit ex Suid. s. v.
 Θουκυδίδης Casaubonus. || 85. Ἑρμιππος] cf. Kruegeri vit. Thuc. p. 4 sq.,
 Lozynski Herm. fr. p. 123. || 87. διαφονεῖν Hudsonus. || 97. γινόμενα P. ||
 108. ἤκουσε — φιλοσόφοις transposita post ἐμφορηθεὶς habent PG. || 9. ἀν-
 τύλος G. || ἡρέμαι P, ἡρέμα G. || 11. η'] cap. 68. || 12. δημοκρατίας hic et v.
 116 ex Bekkeri collatione P.

ὡς διδασκάλῳ χαριζόμενος· λέγεται γὰρ ὡς ἔρριψαν αὐτοῦ 115
 τὸ σῶμα οἱ Ἀθηναῖοι ὡς αἰτίου τῆς μεταβολῆς τῆς δημοκρα-
 τίας. (23) οὐκ ἐπολιτεύσατο δ' ὁ συγγραφεὺς γενόμενος ἐν
 ἡλικίᾳ οὐδὲ προσῆλθε τῷ βήματι, ἐστρατήγησε δ' ἀρχέκακον
 ἀρχὴν παραλαβὼν· ἀπὸ γὰρ ταύτης φυγαδεύεται. πεμφθεὶς
 γὰρ ἐπ' Ἀμφίπολιν Βρασίδου φθάσαντος καὶ προλαβόντος 20
 αὐτὴν ἔσχεν αἰτίαν, καίτοι μὴ πάντα καταστάς ἀνόνητος
 Ἀθηναίοις· τῆς μὲν γὰρ ἀμαρτάνει, Ἡῶνα δὲ τὴν ἐπὶ Στρυ-
 μόνι λαμβάνει. ἀλλὰ καὶ οὕτως τὸ πρῶτον ἀτύχημα εἰς
 ἀμάρτημα μεταλαβόντες φυγαδεύουσιν αὐτόν. (24) γενό-
 μενος δ' ἐν Αἰγίνῃ μετὰ τὴν φυγὴν ὡς ἂν πλουτῶν ἐδάνεισε 25
 τὰ πλεῖστα τῶν χρημάτων. (25) ἀλλὰ κακῆθεν μετῆλθε,
 καὶ διατρίβων ἐν Σκαπτῇ ὕλῃ ὑπὸ πλατάνῳ ἔγραφεν· μὴ
 γὰρ δὴ πειθώμεθα Τιμαίῳ λέγοντι ὡς φυγὼν ἔκησεν ἐν
 Ἰταλίᾳ. (26) ἔγραφε δ' οὐδ' οὕτως μνησικακῶν τοῖς Ἀθη-
 ναίοις, ἀλλὰ φιλαλήθης ὢν καὶ τὰ ἥθη μέτριος, εἰγ' οὔτε 30
 Κλέων παρ' αὐτῷ οὔτε Βρασίδας ὁ τῆς συμφορᾶς αἰτίος
 ἀπέλανε λαιδορίας, ὡς ἂν τοῦ συγγραφέως ὀργιζομένου.
 (27) καίτοι οἱ πολλοὶ τοῖς ἰδίοις πάθεσι συνέθεσαν τὰς ἱστο-
 ρίας, ἥκιστα μελήσαν αὐτοῖς τῆς ἀληθείας. Ἡρόδοτος μὲν
 γὰρ ὑπεροφθεὶς ὑπὸ Κορινθίων ἀποδρᾶναι φησιν αὐτοὺς 35
 τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, Τιμαίος δ' ὁ Ταυρομενίτης
 Τιμολέοντα ὑπερεπήρесе τοῦ μετρίου, καθότι Ἀνδρόμαχον
 τὸν αὐτοῦ πατέρα οὐ κατέλυσε τῆς μοναρχίας, Φίλιστος δὲ
 τῷ νέῳ Διονυσίῳ τοῖς λόγοις πολεμεῖ, Ξενοφῶν δὲ Μένωνι
 λαιδορεῖται τῷ Πλάτωνος ἐταίρῳ διὰ τὸν πρὸς Πλάτωνα 40
 ζῆλον. ὁ δὲ μέτριος καὶ ἐπιεικὴς τῆς ἀληθείας ἦττων. (28) μὴ
 ἀγνοῶμεν δ' ὅτι ἐγένοντο Θουκυδίδαι πολλοί, οὗτός τε ὁ

115. λέγεται — δημοκρατίας delevit Ruhnkenius d. Antiph. p. 35. ||
 19. μεταπεμφθεὶς Didot. cf. Thuc. 4, 104 sq. || 21. ἀνόνητος pr. m. P. || 22. στρυ-
 μόνια P. || 26. ἀπῆλθε Poppe. || 28. Τιμαίῳ vid. S. 33. || 29. οὔτω P. || 30. οὔτε
 Κλέων — ὀργιζομένου citat Suidas s. v. ἀπῆλανε et ἀπολαύειν, ubi om. παρ'
 αὐτῷ. in P quae Frommelio teste ad mg. adscripta erant manu multo recentiore,
 ἔμπροσθεν εὔρη[ται μὲν] οὗ χρεῶν δέ, nunc a bibliopecto detruncata sunt. ||
 34. Ἡρόδοτος] 8, 94. cf. Plut. d. malign. Herod. c. 39. || 36. Τιμαίος] cf. Polyb.
 12. 23, 4. || ταυρομενίτης P. || 38. αὐτοῦ G. || 39. συμπολεμεῖ Grauertus p.
 183. cf. Goeller d. sit. et orig. Syrac. p. 118 sq. || Ξενοφῶν] Anab. 3. extr. cf.
 Diog. Laert. 2, 50. || 42. ὁ om. P.

Ὀλόρου παῖς καὶ δεύτερος δημαγωγός, Μελησίου, ὃς καὶ
 Περικλεῖ διεπολιτεύσατο, τρίτος δὲ γένει Φαρσάλιος, οὗ
 145 μέμνηται Πολέμων ἐν τοῖς περὶ ἀκροπόλεως, φάσκων αὐτὸν
 εἶναι πατρὸς Μένωνος. τέταρτος ἄλλος Θουκυδίδης ποιητής,
 τῶν δῆμων Ἀχεροδούσιος, οὗ μέμνηται Ἀνδροτίων ἐν τῇ Ἀτθίδι,
 λέγων εἶναι υἱὸν Ἀρίστωνος. (29) συνεχρόνισε δ', ὥς φησι
 Πραξιφάνης ἐν τῷ περὶ ἱστορίας, Πλάτωνι τῷ κωμικῷ,
 50 Ἀγάθωνι τραγικῷ, Νικηράτῳ ἐποποιῷ καὶ Χοιριῷ καὶ
 Μελανιππίδῃ. (30) καὶ ἐπεὶ μὲν ἔζη Ἀρχέλαος, ἄδοξος ἦν
 ὥς ἐπὶ πλείστον, ὥς αὐτὸς Πραξιφάνης δηλοῖ, ὕστερον δὲ
 δαιμονίως ἐθαυμάσθη. (31) οἱ μὲν οὖν αὐτὸν ἐκεῖ λέγουσιν
 ἀποθανεῖν ἐνθα καὶ διέτριβε φυγὰς ὦν, καὶ φέρουσι μαρ-
 55 τύριον τοῦ μὴ κεῖσθαι τὸ σῶμα ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς· ἱκρίον γὰρ
 ἐπὶ τοῦ τάφου κεῖσθαι, τοῦ κενοταφίου δὲ τοῦτο γνώρισμα
 εἶναι ἐπιχώριον καὶ νόμιμον Ἀττικὸν τῶν ἐπὶ τοιαύτῃ δυσ-
 τυχίᾳ τετελευτηκότων καὶ μὴ ἐν Ἀθήναις ταφέντων. (32) Δί-
 δυμος δ' ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τῆς φυγῆς ἐλθόντα βιαίῳ θανάτῳ·
 60 τοῦτο δὲ φησι Ζώπυρον ἱστορεῖν. τοὺς γὰρ Ἀθηναίους
 καθόδον δεδωκέναι τοῖς φυγάσι πλὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν
 μετὰ τὴν ἥτταν τὴν ἐν Σικελίᾳ· ἤκοντα οὖν αὐτὸν ἀποθα-
 νεῖν βίᾳ καὶ τεθῆναι ἐν τοῖς Κιμωνίοις μνήμασιν. καὶ κα-
 ταγινώσκειν εὐήθειαν ἔφη τῶν νομιζόντων αὐτὸν ἐκτὸς μὲν
 65 τετελευτηκέναι, ἐπὶ γῆς δὲ τῆς Ἀττικῆς τετάφθαι. ἥ γὰρ
 οὐκ ἂν ἐτέθη ἐν τοῖς πατρώοις μνήμασιν, ἢ κλέβδην τεθείς
 οὐκ ἂν ἔτυχεν οὔτε στήλης οὔτ' ἐπιγράμματος, ἢ τῷ τάφῳ

143. Μελησίου v. || 44. ἀντεπολιτεύσατο aut συνδιεπολιτεύσατο Stephanus. || 45. Πολέμων] cf. Prelleri Pölem. fr. p. 40. || 47. τῶν δῆμων PG (cf. Sintenis ad Plut. Them. 1), τὸν δῆμον v. || Ἀνδροτίων] cf. Siebelis Philoch. fr. p. 119. Muelleri hist. gr. fr. p. 376. || 48. συνεχρόνισε] recte haec ad poetam Th. post Kruegerum (vit. Thuc. p. 61, qui et ait Ritschelium d. Agath. vit. p. 2 coniecisse Πρ. ἐν τῷ περὶ Ἀρχελαίου ἱστορίας) refert Ritterus in Ephem. Jen. 1842. p. 346 sq. || 49. Πραξιφάνης] cf. Prelleri disp. d. Praxiphane p. 18. 20. || 50. χοιριδίῳ PG, corr. Casaubonus. cf. Naekii Choeril. p. 30 sq. || 51. Ἀρχέλαος delendum censuerunt Visconti iconogr. 1, 230, Grauertus p. 190, alii. || 52. αὐτὸς] ὁ αὐτὸς Poppo. || 64. νομιζόντων αὐτὸν] haec in P ultima paginae verba sunt, hinc transit ad v. μνησθῆ §. 49. || 65. ἐπὶ καὶ ἐπὶ G. || ἥ γὰρ οὐκ Bekkerus, ἥ γὰρ οὐκ G, εἰ γὰρ οὐκ olim. || 66. μνήμασιν ἢ κλέβδην Bekkerus, fuerat μνήμασι συλλήβδην. || 67. ἐπιγράμματος] exspectes ἐπιγραφεῖς.

προσκειμένη μηνύει τοῦ συγγραφέως τὸν νομα. ἀλλὰ δῆλον ὅτι κάθοδος ἐδόθη τοῖς φεύγουσιν, ὡς καὶ Φιλόχορος λέγει καὶ Δημήτριος ἐν τοῖς ἄρχουσιν. (33) ἐγὼ δὲ Ζώπυρον λη-170 ρεῖν νομίζω λέγοντα τοῦτον ἐν Θράκῃ τετελευτηκέναι, καὶ ἀληθεύειν νομίζῃ Κράτιππος αὐτόν. τὸ δ' ἐν Ἰταλίᾳ Τίμαιον αὐτόν καὶ ἄλλους λέγειν κεῖσθαι μὴ καὶ σφόδρα καταγέλαστον ἦ. (34) λέγεται δ' αὐτόν τὸ εἶδος γεγονέναι σύννου μὲν τὸ πρόσωπον, τὴν δὲ κεφαλὴν καὶ τὰς τρίχας 75 εἰς ὁξύ πεφυκίας, τὴν τε λοιπὴν ἕξιν προσπεφυκέναι τῇ συγγραφῇ. παύσασθαι δὲ τὸν βίον ὑπὲρ τὰ ν' ἔτη, μὴ πληρῶσαντα τῆς συγγραφῆς τὴν προθεσίαν.

(35) Ζηλωτῆς δὲ γέγονεν ὁ Θουκυδίδης εἰς μὲν τὴν οἰκονομίαν Ὀμήρου, Πανδάρου δ' εἰς τὸ μεγαλοφυὲς καὶ ὑψηλὸν 80 τοῦ χαρακτήρος, ἀσαφῶς δὲ λέγων ἀνὴρ ἐπιτηδεύς, ἵνα μὴ πᾶσιν εἴη βατός, μηδ' εἰτελὴς φαίνεται παντὶ τῷ βουλομένῳ νοούμενος εὐχερῶς, ἀλλὰ τοῖς λίαν σοφοῖς δοκιμαζόμενος παρὰ τούτοις θαυμάζεται. ὁ γὰρ τοῖς ἀρίστοις ἐπαινούμενος καὶ κεκριμένην δόξαν λαβὼν ἀνάγκαστον εἰς τὸν 85 ἔπειτα χρόνον κέκτηται τὴν τιμὴν, οὐ κινδυνεύουσαν ἐξαλειφθῆναι τοῖς ἐπικρίνουσιν. (36) ἐξήλωσε δ' ἐπ' ὀλίγον, ὥς φησιν Ἀντυλλος, καὶ τὰς Γοργίου τοῦ Λεοντίνου παρισώσεις καὶ τὰς ἀντιθέσεις τῶν ὀνομάτων, εὐδοκιμούσας κατ' ἐκεῖνο καιροῦ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι, καὶ μέντοι καὶ Προδίκου 90 τοῦ Κείου τὴν ἐπὶ τοῖς ὀνόμασιν ἀκριβολογίαν. (37) μάλιστα

168. μηνύει τοῦ συγγραφέως G, τοῦ συγγραφέως μηνύει v. || 69. Φιλόχορος] cf. Siebelis Philoch. fr. p. 64. Muelléri hist. gr. fr. p. 402. || 71. οὐ λέγοντα Grauertus p. 184. cf. Kruegeri vit. Thuc. p. 56. || Θράκη] Ἀττικῇ Poppo: Goellero potius Ζώπυρον corruptum videtur, Κράτιππος Meiero, qui Ἐρμιππος corrigit d. Andoc. or. c. Alc. 6, 13. p. 62, 345. cf. Kruegerus ad Dionys. historiogr. p. 102. 249. || 72. Τίμαιον] cf. Goeller d. sit. et orig. Syrac. p. 277. Muelléri hist. gr. fr. p. 223. || 76. τε] δὲ Poppo. || προσπεφυκέναι significare natura convenientem fuisse aut προσεικέναι scribendum esse censet Poppo. || 77. ν'] πεντήκοντα ex numero π (80) corruptum videtur Dodwello annal. Thuc., sed vid. Grauertus p. 187, Kruegerus p. 66: totum ἔπερ τὰ πεντήκοντα ἔτη suspectum Rittero Ephem. Jen. 1842. p. 344. || 81. ἀσαφῶς δὲ λέγειν ἀνὴρ (sive ὁ ἀνὴρ: malim ἀνὴρ) ἐπιτηδεύει Grauertus p. 190, qui bene perspexit primus, quae sequuntur, ἵνα μὴ πᾶσιν εἴη βατός, sumpta esse ex epigr. in Thucyd., quod exstat in Anthol. Pal. 2. p. 207. || 91. κίου G.

δὲ πάντων, ὅπερ εἶπομεν, ἐξήλωσεν Ὅμηρον καὶ τῆς περὶ τὰ
 ὀνόματα ἐκλογῆς καὶ τῆς περὶ τὴν σύνθεσιν ἀκριβείας, τῆς
 τ' ἰσχύος τῆς κατὰ τὴν ἐρμηνείαν καὶ τοῦ κάλλους καὶ τοῦ
 195 τάχους. (38) τῶν δὲ πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων τε καὶ ἱστορι-
 κῶν ἀψύχους ὥσπερ εἰσαγόντων τὰς συγγραφὰς καὶ ψιλῇ
 μόνῃ χρησαμένων διὰ παντὸς διηγῆσαι, προσώποις δ' οὐ
 περιθέντων λόγους τινας οὐδὲ ποιησάντων δημηγορίας, ἀλλ'
 Ἡροδότου μὲν ἐπιχειρήσαντος, οὐ μὴν ἐξισχύσαντος (δι'
 200 ὀλίγων γὰρ ἐποίησε λόγων ὡς προσωποποιίας μᾶλλον ἢ περ
 δημηγορίας), μόνος ὁ συγγραφεὺς ἐξεῦρέ τε δημηγορίας καὶ
 τελείως ἐποίησε μετὰ κεφαλαίων καὶ διαιρέσεως, ὥστε καὶ
 στάσει ὑποπίπτειν τὰς δημηγορίας, ὅπερ ἐστὶ λόγων τελείων
 εἰκῶν. (39) τριῶν δ' ὄντων χαρακτηρῶν φραστικῶν, ὑψη-
 5 λου, ἰσχυοῦ, μέσου, παρὲς τοὺς ἄλλους ἐξήλωσε τὸν ὑψηλὸν
 ὡς ὄντα τῇ φύσει πρόσφορον τῇ οἰκείᾳ καὶ τῷ μεγέθει πρό-
 ποντα τοῦ τοσοῦτου πολέμου. ὧν γὰρ αἱ πράξεις μεγάλαι,
 καὶ τὸν περὶ αὐτῶν ἔπρεπε λόγον εἰκέναι ταῖς πράξεσιν.
 (40) ἵνα δὲ μηδὲ τοὺς ἄλλους ἀγνοῇς χαρακτηρῶν, ἴσθι ὅτι
 10 μέσῳ μὲν Ἡρόδοτος ἐχρήσατο, ὃς οὔτε ὑψηλὸς ἐστὶν οὔτ'
 ἰσχυρός, ἰσχυρῷ δ' ὁ Ξενοφῶν. (41) διὰ γ' οὖν τὸ ὑψηλὸν ὁ
 Θουκυδίδης καὶ ποιητικαῖς πολλάκις ἐχρήσατο λέξεσι καὶ
 μεταφοραῖς τισιν· περὶ δὲ πάσης τῆς συγγραφῆς ἐτόλμησάν
 τινες ἀποφήνασθαι, ὅτι αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς συγγραφῆς οὐκ
 15 ἐστὶ ῥητορικῆς, ἀλλὰ ποιητικῆς. καὶ ὅτι μὲν οὐκ ἐστὶ ποιη-
 τικῆς, δῆλον ἐξ ὧν οὐχ ὑποπίπτει μέτρῳ τινί. εἰ δέ τις ἡμῖν
 ἀντείποι, ὅτι οὐ πάντως ὁ πεζὸς λόγος ῥητορικῆς ἐστίν,
 ὥσπερ οὐδὲ τὰ Πλάτωνος συγγράμματα οὐδὲ τὰ ἱατρικά,
 λέγομεν ὅτι ἄλλ' ἢ συγγραφὴ κεφαλαίοις διαιρεῖται καὶ ἐπ'
 20 εἶδος ἀνάγεται ῥητορικῆς. (42) κοινῶς μὲν πᾶσα συγγραφὴ
 ἐπὶ τὸ συμβουλευτικόν (ἄλλοι δὲ καὶ ὑπὸ τὸ πανηγυρικὸν
 ἀνάγουσι, φάσκοντες ὅτι ἐγκωμιάζει τοὺς ἀρίστους ἐν τοῖς
 πολέμοις γενομένους), ἐξαιρέτως δ' ἡ Θουκυδίδου [ἐν] τοῖς

196. εἰσαγαγόντων Porro. || 97. διαπαντὸς G. || 202. κεφαλαίων διαιρέ-
 σεως aut, quod magis probat, καὶ μετὰ κεφαλαίων διαιρέσεως Grauertus p.
 191. || 4. εἰκῶν] οἰκεῖον Grauertus. || 9. μὴ δὲ G. || 17. ἀντίπαρ G. || 21. τὸ al-
 terum om. G. || 23. ἐν suspectum Popponi.

τρισὶν εἵδεσιν ὑποπίπτει, τῷ μὲν συμβουλευτικῷ διὰ τῶν
 ὄλων δημηγοριῶν πλὴν τῆς Πλαταιέων καὶ Θηβαίων ἐν τῇ 225
 γ', τῷ δὲ πανηγυρικῷ διὰ τοῦ ἐπιταφίου, τῷ δὲ δικανικῷ
 διὰ τῆς δημηγορίας τῶν Πλαταιέων καὶ Θηβαίων, ἃς ἀνω-
 τέρω τῶν ἄλλων ὑπεξειλόμεθα. ὅπου γὰρ δικασταὶ κρίνουσι
 Λακεδαιμονίων οἱ παραγενόμενοι, καὶ κρίνεται πρὸς τὴν
 ἐρώτησιν ὁ Πλαταιεύς καὶ ἀπολογεῖται περὶ ὧν ἐρωτᾶται 30
 διὰ πλειόνων τοὺς λόγους ποιούμενος, καὶ ἀντιλέγει τούτοις
 ὁ Θηβαῖος εἰς ὀργὴν τὸν Λακεδαιμόνιον προκαλούμενος, ἡ
 τοῦ λόγου τάξις καὶ μέθοδος καὶ τὸ σχῆμα δικανικὸν καθαρῶς
 ἀποφαίνει τὸ εἶδος. (43) λέγουσι δὲ τινες νοθεύεσθαι
 τὴν ἢ ἱστορίαν· οὐ γὰρ εἶναι Θουκυδίδου. ἀλλ' οἱ μὲν φασιν 35
 τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ εἶναι, οἱ δὲ Ξενοφῶντος. πρὸς οὓς
 λέγομεν ὅτι τῆς μὲν θυγατρὸς ὡς οὐκ ἔστι δῆλον· οὐ γὰρ
 γυναικείας ἦν φύσεως τοιαύτην ἀρετὴν τε καὶ τέχνην μιμή-
 σασθαι· ἔπειτα, εἰ τοιαύτη τις ἦν, οὐκ ἂν ἐσπούδασε λα-
 θεῖν, οὐδ' ἂν τὴν ἢ ἔγραψε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ 40
 κατέλιπεν ἂν, τὴν οἰκίαν ἐκφαίνουσα φύσιν. ὅτι δ' οὐδὲ
 Ξενοφῶντός ἐστιν, ὁ χαρακτήρ μονονουχὶ βοᾷ· πολλὴ γὰρ τὸ
 μέσον ἰσχυροῦ χαρακτῆρος καὶ ὑψηλοῦ. οὐ μὲν οὐδὲ Θεο-
 πόμπου, καθά τινας ἠξίωσαν. (44) τισὶ δὲ, καὶ μᾶλλον τοῖς
 χαριεστέροις, Θουκυδίδου μὲν εἶναι δοκεῖ, ἄλλως δ' ἀκαλ- 45
 λώπιστος, δι' ἐκτύπων γεγραμμένη καὶ πολλῶν πλήρης ἐν
 κεφαλαίῳ πραγμάτων καλλωπισθῆναι καὶ λαβεῖν ἔκτασιν
 δυναμένων. ἐνθεν καὶ λέγομεν ὡς ἀσθενέστερον πέφρασται
 ὀλίγον, καθότι ἀρρωστών αὐτὴν φαίνεται συντεθεικώς.
 ἀσθενεῦντος δὲ σώματος βραχὺ τι καὶ ὁ λογισμὸς ἀτονώ- 50
 τερὸς εἶναι φιλεῖ· μικροῦ γὰρ συμπάσχουσιν ἀλλήλοις ὃ τε
 λογισμὸς καὶ τὸ σῶμα. (45) ἀπέθανε δὲ μετὰ τὸν πόλεμον
 τὸν Πελοποννησιακὸν ἐν τῇ Θοράκῃ συγγράφων τὰ πράγματα
 τοῦ κα' ἐνιαυτοῦ· κ' γὰρ καὶ ζ' κατέσχεν ὁ πόλεμος. τὰ δὲ

226. γ'] vid. c. 53 sqq. || ἐπιταφίου] vid. 2, 35 sqq. || 27. τῶν om. G. ||
 καὶ G, καὶ τῶν v. || 34. νοθεύεσθαι hic habet G, post ἱστορίαν v. || 35. οὐ γὰρ G,
 καὶ μὴ v. || εἶναι post αὐτοῦ habet G, post φασιν v. || 49. ὀλίγον G, καὶ ὀλίγον v,
 κατ' ὀλίγον Grauertus p. 192, κατὰ λόγον Goellerus, ὀλίγον nisi corruptum
 sit, intercidisse aliquam vocem, velut θαναταζόμενον suspicatur Hofmanus. ||
 53. πελοποννησιακὸν G.

255 τῶν ἄλλων εἴ ἐτῶν πράγματα ἀναπληροῖ ὃ τε Θεόπομπος καὶ
ὁ Ξενοφῶν, οἷς συνάπτει τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν. (46) ἰστέον
δ' ὅτι στρατηγήσας ἐν Ἀμφιπόλει ὁ Θουκυδίδης καὶ δόξας
ἐκεῖ βραδέως ἀφικέσθαι καὶ προλαβόντος αὐτὸν τοῦ Βρα-
σίδου ἐφυγαδεύθη ὑπ' Ἀθηναίων, διαβάλλοντος αὐτὸν τοῦ
60 Κλέωνος· διὸ καὶ ἀπεχθάνεται τῷ Κλέωνι καὶ ὡς μεμνηνότες
αὐτὸν εἰσάγει πανταχοῦ καὶ κοῦφον. καὶ ἀπελθὼν, ὡς
φασιν, ἐν τῇ Θοράκῃ τὸ κάλλος ἐκεῖ τῆς συγγραφῆς συνέθη-
κεν. (47) ἀφ' οὗ μὲν γὰρ ὁ πόλεμος ἤρξατο, ἐσημειοῦτο τὰ
λεγόμενα πάντα καὶ τὰ πραττόμενα, οὐ μὴν κάλλους ἐφρόν-
65 τισε τὴν ἀρχήν, ἀλλὰ τοῦ μόνον σῶσαι τῇ σημειώσει τὰ
πράγματα· ὕστερον δὲ μετὰ τὴν ἐξορίαν ἐν Σκαπιτῇ ὕλῃ τῆς
Θοράκης χωρίῳ διαιτώμενος συνέταξε μετὰ κάλλους ἅ ἐξ ἀρ-
χῆς μόνον ἐσημειοῦτο διὰ τὴν μνήμην. (48) ἔστι δὲ τοῖς
μύθοις ἐναντίος διὰ τὸ χαίρειν ταῖς ἀληθείαις. οὐ γὰρ
70 ἐπετήδευσε τοῖς ἄλλοις ταυτὸν συγγραφεῦσιν οὐδ' ἱστορικοῖς,
οἳ μύθους ἐγκατέμιξαν ταῖς ἑαυτῶν ἱστορίαις, τοῦ τερπνοῦ
πλέον τῆς ἀληθείας ἀντιποιοῦμενοι. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν οὕτως,
τῷ συγγραφεῖ δ' οὐκ ἐμέλησε πρὸς τέρεσιν τῶν ἀκουόντων,
ἀλλὰ πρὸς ἀκρίβειαν τῶν μανθανόντων γράφειν. καὶ γὰρ
75 ὠνόμασεν ἀγώνισμα τὴν ἑαυτοῦ συγγραφὴν. πολλὰ γὰρ
τῶν πρὸς ἡδονὴν ἀπέφυγε, τὰς παρενθήκας ἃς εἰώθασι
ποιεῖν οἱ πλείονες ἀποκλίνας, (49) ὅπου γε καὶ παρ' Ἡρο-
δότῳ καὶ ὁ δελφίς ἐστιν ὁ φιλήκοος καὶ Ἀρίων ὁ κυβερνώ-
μενος μουσικῇ, καὶ ὅλως ἢ β' τῶν ἱστοριῶν τὴν ὑπόθεσιν
80 ψεύδεται. ὁ δὲ συγγραφεὺς οὗτος ἂν ἀναμνησθῇ τιнос περι-
τοῦ, διὰ μὲν τὴν ἀνάγκην λέγει, διηγεῖται δὲ μόνον εἰς γνῶσιν

256. οἷς] ὅς Grauertus p. 192, idem aut οἷς — ἱστορίαν deleri voluit Sieversius, sed vulg. recte tuetur Niebuhrius kl. Schr. 1. p. 464. cf. Spilleri quaest. d. Xenoph. Hellen. p. 27 sq. || 57. ἐν ἀμφιπόλει ὁ Θουκυδίδης G, ὁ Θουκυδίδης ἐν Ἀμφιπόλει v. || 60. διὸ — πανταχοῦ] sed vid. supra §. 26. || 61. καὶ κοῦφον addidi ex G, om. v. || 62. φασιν G, uti coniecerat Grauertus p. 192, φῆσιν v. || 63. ἐφ' G. || 64. πάντα G, ἅπαντα v. || 65. ἀλλὰ] ἢ G, ἀλλ' ἢ v. || 66. ἐξορίαν] ἱστορίαν G. || 72. πλέον ἢ τῆς Porppo. || οὕτως G, οὕτω v. || 74. καὶ γὰρ κτῆμα ἐς αἰὲ μᾶλλον ὠνόμασεν ἢ ἀγώνισμα τὴν ἑαυτοῦ συγγραφὴν ex Thuc. 1, 22 Por- tus. || 77. ὅπου γε G, uti correxerat Schaeferus ad Dion. Hal. d. comp. verb. p. 68, fuerat ὅπου γὰρ. || 78. ὁ δελφίς] vid. Herod. 1, 23 sq. || ἀρείων G. || 80. μνησθῇ P, quo voc. pergit post §. 32.

τῶν ἀκουόντων ἀφικνούμενος· ὁ τε γὰρ περὶ Τηρέως αὐτῷ λόγος πέφρασται μόνον περὶ παθῶν τῶν γυναικῶν, ἥ τε Κυκλώπων ἱστορία τῶν τόπων ἐμνημονεύθη χάριν, καὶ ὁ Ἀλκμαίων ὅτε σωφρονεῖν μνημονεύεται, ἔνθα τὰ τῆς σωφρο- 285 σύνης αὐτοῦ νήσους ποιεῖ, τὰ δ' ἄλλα οὐκ ἀκριβοῦς. (50) περὶ μὲν οὖν τοὺς μύθους τοιοῦτος, δεινὸς δ' ἡθογραφῆσαι, καὶ ἐν μὲν τοῖς μέρεσι σαφής, περὶ δὲ τὴν σύνταξιν ἐνίοτε διὰ τὸ ἐπιτεῖνον τῆς ἐρμηνείας ἄδηλος εἶναι δοκῶν. ἔχει δὲ χα- ρακτῆρα ὑπέροσημον καὶ μέγαν. τὸ δὲ τῆς συνθέσεως τρα- 90 χύτητος ὄν μεστὸν καὶ ἐμβριθὲς καὶ ὑπερβατικόν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀσαφές. αἱ δὲ βραχύτητες θαυμασται καὶ τῶν λέξεων οἱ νόες πλείονες. (51) τὸ δὲ γνωμολογικὸν αὐτοῦ πᾶν ἐπαι- νετόν. ἐν δὲ ταῖς ἀφηγήσεσι σφόδρα δυνατός, ναυμαχίας ἡμῖν καὶ πολιορκίας, νόσους τε καὶ στάσεις διηγούμενος. 95 πολυειδὴς δ' ἐν τοῖς σχήμασι, τὰ πολλὰ καὶ τῶν Γοργίου τοῦ Λεοντίνου μιμούμενος, ταχὺς ἐν ταῖς σημασίαις, πικρὸς ἐν ταῖς αὐστηρότησιν, ἡθῶν μιμητὴς καὶ ἄριστος διαγραφεύς. ὅψει γοῦν παρ' αὐτῷ φρόνημα Περικλέους καὶ Κλέωνος οὐκ οἷδ' ὅ τί ἂν εἴποι τις, Ἀλκιβιάδου νεότητα, Θεμιστοκλέους 300 πάντα, Νικίου χρηστότητα, δεισιδαιμονίαν, εὐτυχίαν μέχρι Σικελίας, καὶ ἄλλα μυρία, ἃ κατὰ μέρος ἐπιδεῖν πειρασό- μεθα. (52) ὡς ἐπιπλεῖστον δὲ χοῖται τῇ ἀρχαίᾳ Ἀτθίδι, ἥ τὸ ξ ἀντὶ τοῦ σ παρείληφεν, ὅταν ξυνέγραψε καὶ ξυμ- μαχία λέγῃ, καὶ τὴν δίφθογγον τὴν αἰ ἀντὶ τοῦ α γράφῃ, 5 αἰεὶ λέγων. καὶ ὅλως εὐρετής ἐστι καινῶν ὀνομάτων· τὰ

282. Τηρέως] vid. 2, 29. || 84. Κυκλώπων] vid. 6, 2. || 85. Ἀλκμαίων] vid. 2, 102. quae sequuntur verba, sic correxerunt Casaubonus: καὶ ὁ Ἀλκμαίων δὲ ὁ Ἀμφιάρεω μνημονεύεται, ἔνθα τὰ περὶ τὸν Ἀχελῷον καὶ τὰς πρὸ αὐτοῦ νήσους ἱστορεῖ, Porlus: καὶ ὁ Ἀλκμαίων, ὅτε σωφρονεῖν ἐμελλε, μνημονεύεται, ἔνθα τὰ τῆς σωφροσύνης αὐτοῦ ἐν νήσῳ ποιεῖ, Grauertus p. 193: καὶ ὁ Ἀλκμαίων ὅτ' ἐσωφρόνει, μνημονεύεται ἔνθα τὰ τῆς σωφροσύνης αὐτοῦ νήσους ποιεῖ οἰκητάς vel νήσους οἰκίζει, Goellerus: καὶ ὁ Ἀ., ὅτ' ἐσωφρόνει, μν. ἐ. τὰς τ. σ. αὐτοῦ νήσους ἱστορεῖ, Poppo: καὶ ὁ Ἀ. ὅπου σωφρονεῖν μν., ἐνταῦθα cett. || 88. περὶ Bekkerus, κατὰ Poppo, ὑπὸ v. || 92. καὶ post δὲ om. PG. || 300. Θεμιστοκλέους] Δημοσθένους Rankius comm. d. Arist. vit. p. CCCLXXXV, 7. || 1. πάντα] πανουργίαν Grauertus p. 193 (qui et mox εὐψυχίαν), τὰ πάντα vel πάντα τὸν τρόπον Poppo coll. Thuc. 1, 136 sqq. || 3. ἀρχαίᾳ ἀτθίδι τῇ παλαιᾷ PG. || 4. ξυμμαχία PG, ξυμμαχίαν v.

μὲν γάρ ἐστιν ἀρχαιότερα τῶν κατ' αὐτὸν χρόνων, το αὐτο-
 βοεὶ καὶ τὸ πολεμῆσειοντες καὶ παγχάλεπον καὶ ἀμαρ-
 τάδα καὶ ὕλης φακέλους, τὰ δὲ ποιηταῖς μέλει, οἷον τὸ
 310 ἐπιλύγξαι καὶ τὸ ἐπηλύται καὶ τὸ ἀνακῶς καὶ τὰ τοι-
 αῦτα, τὰ δ' ἴδια, οἷον ἀποσιμῶσις καὶ κωλύμη καὶ ἀπο-
 τείχισις καὶ ὅσα ἄλλα παρ' ἄλλοις μὲν οὐ λέλεκται, παρὰ
 τούτῳ δὲ κεῖται. (53) μέλει δ' αὐτῷ καὶ ὄγκου τῶν ὀνομά-
 των καὶ δεινότητος τῶν ἐνθυμημάτων καὶ ὥσπερ φθάσαντες
 15 εἵπομεν βραχύτητος συντάξεως· τὰ γὰρ πολλὰ τῶν πραγ-
 μάτων καὶ λέξει δεικνυται. τέθεικε δὲ πολλάκις καὶ πάθη
 καὶ πράγματα ἀντ' ἀνδρῶν, ὡς τὸ ἀντίπαλον δέος. ἔχει
 δέ τι καὶ τοῦ πανηγυρικοῦ, ἐν οἷς ἐπιταφίους λέγει, καὶ
 ποικίλας εἰρωνείας εἰσφέρων καὶ ἐρωτήσεις ποιούμενος καὶ
 20 φιλοσόφοις εἶδεσι δημηγορῶν· ἐν οἷς γὰρ ἀμοιβαῖός ἐστι,
 φιλοσοφεῖ. τὴν μέντοι ιδέαν αὐτοῦ τῶν λέξεων καὶ τῶν
 συνθέσεων αἰτιῶνται οἱ πλείονες, ὧν ἐστι Διονύσιος ὁ Ἀλι-
 καρνασσεύς· μέμφεται γὰρ αὐτῷ ὡς πεζῇ καὶ πολιτικῇ λέξει
 χρῆσθαι μὴ δυναμένῳ, οὐκ εἰδῶς ὅτι δυνάμεώς ἐστι ταῦτα
 25 πάντα περιττῆς καὶ ἕξεως πλεονεξίας.

(54) Φαίνεται δ' ἐπὶ τῶν Ἡροδότου χρόνων γενόμενος,
 εἰ γ' ὁ μὲν Ἡρόδοτος μέμνηται τῆς Θηβαίων εἰσβολῆς εἰς τὴν
 Πλάταιαν, περὶ ἧς ἱστορεῖ Θουκυδίδης ἐν τῇ β'. λέγεται δέ
 τι καὶ τοιοῦτον, ὅτι ποτὲ τοῦ Ἡροδότου τὰς ιδίας ἱστορίας
 30 ἐπιδεικνυμένου παρὼν τῇ ἀκροάσει Θουκυδίδης καὶ ἀκούσας
 ἐδάκρυσεν· ἐπειτὰ φασὶ τὸν Ἡρόδοτον τοῦτο θεασάμενον
 εἰπεῖν αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα τὸν Ὀλορον „ὦ Ὀλορε, ὀργὰ
 ἢ φύσις τοῦ υἱοῦ σου πρὸς μαθήματα.“ (55) ἐτελεύτησε δ'
 ἐν τῇ Θράκῃ· καὶ οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ἐκεῖ ἐτάφη, ἄλλοι δὲ
 35 λέγουσιν ὅτι ἐν ταῖς Ἀθήναις ἠνέχθη αὐτοῦ τὰ ὁστ' ἀκρύφα

7. αὐτοβοεὶ frequens est apud Thucydidem. || 8. πολεμῆσειοντες] 1, 33. ||
 παγχάλεπον et ἀμαρτάδα nusquam apud Thuc. exstant. || 9. ὕλης φακέλους] 2,
 77. || 10. ἐπιλυγάξεσθαι vel ἐπηλυγάξεσθαι Stephanus. cf. Thuc. 6, 36. ||
 ἐπηλύται] 1, 9. || ἀνακῶς] 8, 102. || 11. ἀποσιμῶσαι coll. Thuc. 4, 25 Hudson,
 hoc aut ἀποσιμῶσας Poppo. || κωλύμη] 1, 92. || ἀποτείχισις] 1, 65. || 16. λέξει
 λέξ G cum brevi lacuna. || 17. ἀντίπαλον δέος] 3, 11. || 19. ποικίλας PG, ποικί-
 λως v. || 22. ἀλικαρνασσεύς PG. || 25. πλεονεξίας P, πλεονεξίαι G, πλεονεξία v. ||
 27. Θηβαίῳ eraso v P. cf. Herod. 7, 233. Thuc. 2, 2. || 29. τοιοῦτο PG. || ὅτι PG,
 ὡς v.

παρὰ τῶν συγγενῶν καὶ οὕτως ἐτάφη. οὐ γὰρ ἐξῆν φανε-
 ρῶς θάπτειν ἐν Ἀθήναις τὸν ἐπὶ προδοσίᾳ φεύγοντα. ἔστι
 δ' αὐτοῦ τάφος πλησίον τῶν πυλῶν ἐν χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς
 ὃ Κοίλη καλεῖται, καθά φησιν Ἀντυλλος, ἀξιόπιστος ἀνὴρ
 μαρτυρῆσαι καὶ ἱστορίαν γινῶναι καὶ διδάξαι δεινός. καὶ 340
 στήλη δὲ, φησὶν, ἔστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ „Θουκυδίδης [Ολόρου]
 Ἀλιμούσιος“ ἔχουσα ἐπίγραμμα. τινὲς δὲ προσέθηκαν καὶ
 τὸ „ἐνθάδε κεῖται.“ ἀλλὰ λέγομεν ὅτι νοούμενόν ἐστι τοῦτο
 καὶ προσυπακουόμενον· οὐδὲ γὰρ ἔκειτο ἐν τῷ ἐπιγράμματι.
 (56) ἔστι δὲ τὴν ιδέαν καὶ τὸν χαρακτῆρα μεγαλοπρεπῆς, ὥς 45
 μὴδ' ἐν τοῖς οἰκτοῖς ἀφίστασθαι τοῦ μεγαλοπρεποῦς, ἐμβρι-
 θῆς τὴν φράσιν, ἀσαφῆς τὴν διάνοιαν διὰ τὸ ὑπερβατοῖς
 χαίρειν, ὀλίγοις ὀνόμασι πολλὰ πράγματα δηλῶν καὶ ποικι-
 λώτατος μὲν ἐν τοῖς τῆς λέξεως σχήμασι, κατὰ δὲ τὴν διά-
 νοιαν τὸνναντίον ἀσχημάτιστος· οὔτε γὰρ εἰρωνεῖται οὔτ' 50
 ἐπιτιμήσειν οὔτε ταῖς ἐκ πλαγίου ῥήσειν οὔτ' ἄλλαις τισὶ
 πανουργίαις πρὸς τὸν ἀκροατὴν κέχρηται, τοῦ Δημοσθένους
 μάλιστα ἐν τούτοις ἐπιδεικνυμένου τὴν δεινότητα. οἶμαι δ'
 οὐκ ἀγνοίᾳ σχηματισμοῦ τοῦ κατὰ διάνοιαν παρεῖναι τὸν
 Θουκυδίδην τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις 55
 πρόποντας καὶ ἀρμόζοντας συντιθέντα τοὺς λόγους· οὐ γὰρ
 ἔπρεπε Περικλεῖ καὶ Ἀρχιδάμῳ καὶ Νικίᾳ καὶ Βρασίδᾳ,
 ἀνθρώποις μεγαλόφροσι καὶ γενναίοις καὶ ἡρωικὴν ἔχουσι
 δόξαν, λόγους εἰρωνείας καὶ πανουργίας περιτιθέναι ὥς μὴ
 παρηρησίαν ἔχουσι φανερῶς ἐλέγχειν καὶ ἀντικρὺς μέμφεσθαι 60
 καὶ ὁτιοῦν βούλονται λέγειν. διὰ τοῦτο τὸ ἄπλαστον καὶ
 ἀνηθοποίητον ἐπετήδευσε, σῶζων καὶ τούτοις τὸ προσῆκον
 καὶ τῇ τέχνῃ δοκοῦν· τεχνίτου γὰρ ἀνδρὸς φυλάξαι τοῖς
 προσώποις τὴν ἐπιβάλλουσαν δόξαν καὶ τοῖς πράγμασι τὸν
 ἀκόλουθον κόσμον. (57) ἰστέον δ' ὅτι τὴν πραγματείαν 65
 αὐτοῦ οἱ μὲν κατέτεμον εἰς ἑῷ ἱστορίας, ἄλλοι δ' ἄλλως·
 ὅμως δ' ἡ πλείστη καὶ ἡ κοινὴ κεκράτηκε, τὸ μέχρι τῶν ἡ
 δηρηθῆσαι τὴν πραγματείαν, ὥς καὶ ἐπέκρινεν ὁ Ἀσκληπιάδης.

238. αὐτοῦ om. G. || 39. ὅ || ἡ G. || 41. Ὀλόρου om. PG. || 42. ἀλιμούσιος P. ||
 62. σῶζων P, σῶζον G. || 66. ἑῷ] δεκατρεῖς PG, τρεισκαίδεκα v. || 68. Ἀσκλη-
 πιάδης Porpo 1, 3. p. 68 et ex Schol. Thuc. 1, 56 Goellerus (cf. Krueger vit.
 p. 83), Ἀσκληπίος v.

β. Θουκυδίδου βίος.

Θουκυδίδης Ἀθηναῖος Ὀλόρου ἦν παῖς, Θοράκιον δ' αὐτῷ τὸ γένος· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτῷ Ὀλορος ἐκ Θοράκης εἶχε τοῦνομα. γέγονε δὲ τῶν Μιλτιάδου συγγενῆς· αὐτίκα γοῦν ἔνθα Μιλτιάδης περὶ Κοίλην τέθαιπται, ἐνταῦθα καὶ 5 Θουκυδίδης τέθαιπται. ὁ δὲ Μιλτιάδης ἔγημε τοῦ Θορακῶν βασιλέως θυγατέρα Ἠγροσιπύλην. (2) γέγονε δ' Ἀντιφῶντος τοῦ Ῥαμνουσίου μαθητῆς, δεινοῦ λέγειν καὶ ὑπόπτου γενομένου τοῖς δικαστηρίοις. καὶ διὰ ταῦτα λέγοντος μὲν οὐκ ἠνείχοντο αὐτοῦ, γράφειν δ' ἐπεχείρησε τοὺς λόγους καὶ 10 ἐξέδωκε τοῖς δεομένοις. ἐμαρτύρησε δ' αὐτῷ καὶ Θουκυδίδης ὁ μαθητῆς, ὅτι ᾧ ἂν σύμβουλος γένοιτο, ἄριστα ἐκεῖνος ἀπήλλαττεν εἰς τὰς δίκας. ἀλλ' ὁ μὲν ἔδοξε πονηρὸς Ἀντιφῶν εἶναι καὶ περὶ τέλη τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου κριθεὶς προδοσίας, ὥς Λακεδαιμονίοις μὲν τὰ ἄριστα κατὰ 15 πρεσβείαν παραινέσας, Ἀθηναίοις δ' ἄλυσιτελέστατα, ἐάλω. καὶ σὺν αὐτῷ διεφθάρησαν Ἀρχεπτόλεμος καὶ Ὀνομακλῆς, ὧν καὶ κατεσκάφησαν καὶ αἱ οἰκίαι, καὶ τὸ γένος τὸ μὲν διεφθάρη, τὸ δ' ἄτιμον ἐγένετο. (3) στρατηγικὸς δ' ἀνὴρ ὁ Θουκυδίδης γενόμενος καὶ τὰ περὶ Θάσον πιστευθεὶς 20 μέταλλα πλούσιος μὲν ἦν καὶ μέγα ἐδύνατο, ἐν δὲ τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ αἰτίαν ἔσχε προδοσίας ἐκ βραδυτῆτός τε καὶ ὀλιγορίας. ἔτυχε μὲν γὰρ Βρασιδάς τὰς ἐπὶ Θοράκης καταλαβὼν πόλεις Ἀθηναίων, ἀφιστὰς μὲν Ἀθηναίων, Λακεδαιμονίοις δὲ προστιθείς· κἀνταῦθα δέον ταχέως ἀναπλεῦσαι 25 καὶ σῶσαι μὲν τὴν Ἡϊόνα ἐγγὺς κειμένην, περιποιῆσαι δὲ τὴν Ἀμφίπολιν, μέγα κτῆμα τοῖς Ἀθηναίοις, τὴν μὲν Ἡϊόνα ἐδυνήθη φθάσας σῶσαι, τὴν δ' Ἀμφίπολιν ἀπώλεσεν. καίτοι Κλέων βοηθῶν ταῖς ἐπὶ Θοράκης πόλεσι κατέπλευσε μὲν εἰς

2. Inscr. Θουκυδίδου ἀθηναίου βίος K. || 1. Ὀλόρου uti supra hic etiam constanter P. || 7. ῥαμνουσίου M. || 10. ἐμαρτύρησε] vid. Thuc. 8, 68. || 11. ᾧ ἂν GK, ἂν ᾧ PCM, ᾧ R. || ἄριστος RK. || 12. ἀπήλλαττεν PG. || 13. πελοποννησιακοῦ GK. || 18. ἀνὴρ] ἀμελής RMK, στρατηγὸς ὑπὸς δὲ ἀμελής C. || 19. θάσσον MK. || 20. πελοποννησιακῷ GK. || 23. πόλεις τῶν ἀθ. MK. || 25. ἡόνα bis G, ἰόνα item RC. || 28. Κλέων] κελίων K. || κατέπλευσε μὲν PG, κατέπλευσεν RCK.

Ἀμφίπολιν, ἀλλ' ὅμως μάχης γενομένης Βρασιίδας μὲν ὁ
 Λακεδαιμόνιος ἐνίκησεν αὐτόν, Κλέων δ' ἀπέθανεν ὑπὸ 30
 Μυρκινίου πελταστοῦ βληθείς. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὁ Βρα-
 σίδας τῆς νίκης αἰσθόμενος ἀπέθανε, καὶ Ἀμφίπολις Ἀθη-
 ναίων ἀπέστη, Λακεδαιμονίων δ' ἐγένετο. ἔνθα καὶ τὰ
 Ἀγνώνεια οἰκοδομήματα καθελόντες οἱ Ἀμφιπολίται Βρασι-
 δεια ἐκάλεσαν, μισήσαντες μὲν τὴν Ἀττικὴν ἀποικίαν, λα- 35
 κωνίσαντες δὲ καὶ τούτῳ καὶ τὴν τιμὴν μεταθέντες εἰς Λα-
 κεδάιμονα. (4) γενόμενος δὲ φυχὰς ὁ Θουκυδίδης ἐσχόλαζε
 τῇ συγγραφῇ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ διὰ τοῦτο
 δοκεῖ πολλὰ χαρίζεσθαι μὲν Λακεδαιμονίοις, κατηγορεῖν δ'
 Ἀθηναίων τὴν τυραννίδα καὶ πλεονεξίαν· οὗ γὰρ καιρὸς 40
 αὐτῷ κατεπιεῖν Ἀθηναίων ἐγένετο, Κορινθίων κατηγοροῦν-
 των ἢ Λακεδαιμονίων μεμφομένων ἢ Μυτιληναίων αἰτιωμέ-
 νων, πολὺς ἐν τοῖς ἐγκλήμασι τοῖς Ἀττικοῖς ἐρρύη, καὶ τὰς
 μὲν νίκας τὰς Λακωνικὰς ἐξῆρε τῷ λόγῳ, τὰς δὲ συμφορὰς
 ἠϋξῆσε τὰς Ἀττικὰς, ὅπου καὶ τὰς ἐν Σικελίᾳ. (5) πέπανται 45
 δὲ τὸ τῆς συγγραφῆς ἐν τῇ ναυμαχίᾳ τῇ περὶ Κυνὸς σῆμα,
 τουτέστι περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἔνθα δοκοῦσι καὶ νενικη-
 κέναι Ἀθηναῖοι. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἑτέροις γράφειν κατέ-
 λιπε, Ξενοφῶντι καὶ Θεοπόμπῳ· εἰσὶ δ' αἱ ἐφεξῆς μάχαι·
 οὔτε γὰρ τὴν δευτέραν ναυμαχίαν τὴν περὶ Κυνὸς σῆμα, ἣν 50
 Θεόπομπος εἶπεν, οὔτε τὴν περὶ Κύζικον, ἣν ἐνίκα Θρασύ-
 βουλος καὶ Θηραμένης καὶ Ἀλκιβιάδης, οὔτε τὴν ἐν Ἀργι-
 νούσαις ναυμαχίαν, ἔνθα νικῶσιν Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίους,
 οὔτε τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν τῶν Ἀττικῶν, τὴν ἐν Αἰγὸς
 ποταμοῖς ναυμαχίαν, ὅπου καὶ τὰς ναῦς ἀπώλεσαν Ἀθηναῖοι 55
 καὶ τὰς ἐξῆς ἐλπίδας· καὶ γὰρ τὸ τεῖχος αὐτῶν καθηρέθη
 καὶ ἡ τῶν Ἱ τυραννὶς κατέστη καὶ πολλαῖς συμφοραῖς πε-

31. δ add. PGR, om. v. || 34. ἀγνώνεια RC, ἀγνώνια GM, ἀγρόνια P. ||
 βρασιδία PG. || 38. πελοποννησιακοῦ GK. || 39. μὲν] μὲν τοῖς K. || 40. οὐ K et pr.
 m. M, οὐ cett. || 44. συμφορὰς PGCM, ξυμφορὰς v. || 45. ὅπου καὶ susp. Pop-
 poni, qui ὡς περ exspectabat. || τὰς ἐν] τὰ ἐν K. || 48. κατέλειπεν P. || 51. Θεό-
 πομπος] omiserunt hoc Wichersius atque Muellerus. de re cf. Spilleri quaest. d.
 Xenoph. hist. gr. p. 22. || post Θεόπομπος interpungendum vel ἔγραψε ex γρά-
 φειν repetendum censuit Beckius, εἶπεν bis cogitandum Poppo. || 52. ἀργινού-
 σαις P, ἀργεννούσαις C. || 54. οὔτε] ἀλλὰ R. || 57. συμφορὰς PG, ξυμφοραῖς
 cett.

ριέπεσεν ἡ πόλις, ἃς ἠκρίβωσε Θεόπομπος. (6) ἦν δὲ τῶν
 πάνυ κατὰ γένος Ἀθήνησι δυσάζομένων ὁ Θουκυδίδης. δεινὸς
 60 δὲ δόξας εἶναι ἐν τῷ λέγειν πρὸ τῆς συγγραφῆς προέστη τῶν
 πραγμάτων. πρώτην δὲ τῆς ἐν τῷ λέγειν δεινότητος τήνδε
 ἐποίησατο τὴν ἐπίδειξιν. Πυριλάμπης γάρ τις τῶν πολιτῶν
 ἄνδρα φίλον καὶ ἐρώμενον ἴδιον διὰ τινα ζηλοτυπήσας ἐφό-
 65 τῆς ἰδίας σοφίας ἐπεδείξατο, ἀπολογίαὺν ποιούμενος ὑπὲρ τοῦ
 Πυριλάμπους, καὶ Περικλέους κατηγοροῦντος ἐνίκᾳ. ὅθεν καὶ
 στρατηγὸν αὐτὸν ἐλομένων Ἀθηναίων ἄρχων προέστη τοῦ
 δήμου. (7) μεγάλῳρων δ' ἐν τοῖς πράγμασι γενόμενος, ἅτε
 φιλοχρηματῶν οὐκ εἶατο πλείονα χρόνον προστατεῖν τοῦ
 70 δήμου. πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ Ξενοκρίτου, ὡς Σύβαριν
 ἀποδημίσας, ὡς ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, συγχύσεως δικα-
 στηρίου φεύγων ἐάλω· ὕστερον δ' ἐξοστρακίζεται ἔτη ἰ'
 φεύγων δ' ἐν Αἰγίνῃ διέτριβεν, κακῆι λέγεται τὰς ἱστορίας
 αὐτὸν συντάξασθαι. τότε δὲ τὴν φιλαρχυρίαν αὐτοῦ μά-
 75 λιστα φανερὰν γενέσθαι· ἅπαντας γὰρ Αἰγινήτας κατατο-
 κίζων ἀναστάτους ἐποίησεν. (8) μετὰ δὲ τὴν ἱστορίαν φασὶ
 συντετάχθαι τῷ συγγραφεῖ τὸ προοίμιον, ἐπεὶ τῶν ἐν τῷ
 πολέμῳ μέμνηται γεγονότων, ὥσπερ τῆς Δίηλου καθάρσεως,
 ἦν περὶ τὸ ζ' ἔτος ἐπὶ Εὐθύνου ἄρχοντος γεγενῆσθαι φασιν.
 80 μέμνηται δ' ἐν αὐτῷ καὶ τῆς τοῦ πολέμου τελευτῆς λέγων
 „ἐς τὴν τελευτὴν τοῦδε τοῦ πολέμου.“ ἀλλὰ καὶ ἐν ἀρχῇ
 φησι „κίνησις γὰρ αὕτη δὴ μεγίστη τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο
 καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων, ὡς δ' εἰπεῖν καὶ ἐπὶ πλείστον
 ἀνθρώπων.“ (9) πληρώσας δὲ τὴν ἡ' ἱστορίαν ἀπέθανε νόσῳ·

62. Πυριλάμπης] confundi in his Thucydidem historicum cum Thucydide
 Melesiae f. docent Goellerus et A. Dryander comm. d. Antiph. p. 43 sqq. || γάρ] καὶ γάρ G. || πολιτικῶν et mox δι' αἰτίαν τινὰ pro ἴδιον διὰ τινα Dryander. ||
 64. κινουμένης libri, κρινομένης Bekkerus. || 68. μελόφων MK. || 69. εἶατο Bekkerus, idem vel εἶαθη Dryander, εἶα τὸν libri. || 70. ὥς] εἰς Poppo. || 71. ὡς alterum delendum censet Bergkii comm. d. rel. com. alt. p. 55. cf. Meieri d. Andoc. or. c. Alc. comm. 5, 6. p. 36. || συγχύσεως M. || 72. ὕστερον δὲ καὶ M. ||
 74. θαναμάσας post φιλαρχυρίαν add. M, post μάλιστα K: θαναμαστὴν Hofmannus. || 76. δὲ om. libri et Bekkerus. || 77. τετάχθαι MK. || 79. Εὐθύνου] Εὐθυδήμου Dodwellus in Annal. Thuc., sed vid. Ephem. litt. Hal. 1838. p. 358 et Act. soc. gr. 2. p. 435. || 80. λέγων] vid. 1, 18.

σφάλλονται γὰρ οἱ λέγοντες μὴ Θουκυδίδου εἶναι τὴν ἡ',⁸⁵ ἀλλ' ἐτέρου συγγραφῆος. (10) τελευτήσας δ' ἐν Ἀθήνησιν ἐτάφη πλησίον τῶν Μελιτίδων πυλῶν, ἐν χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς ὃ προσαγορεύεται Κοίλῃ, εἴτ' αὐτὸς ἐπανελθὼν Ἀθῆνας ἐκ τῆς φυγῆς τοῦ ὀρισθέντος χρόνου πληρωθέντος καὶ τελευτήσας ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, εἴτε μετακομισθέντων αὐτοῦ τῶν 90 ὁστέων ἀπὸ Θοράκης, ἐκεῖ καταστρέψαντος τὸν βίον· λέγεται γὰρ ἐπ' ἀμφοτέρω. καὶ στήλῃ τις ἀνέστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ τοῦτο ἔχουσα τὸ ἐπίγραμμα „Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἀλιμούσιος ἐνθάδε κεῖται.“

γ' Ἐκ τῶν Σουίδα.

Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἀθηναῖος, παῖδα δ' ἔσχε Τιμόθεον. ἦν δ' ἀπὸ μὲν πατρὸς Μιλτιάδου τοῦ στρατηγοῦ τὸ γένος ἔλκων, ἀπὸ δὲ μητρὸς Ὀλόρου τοῦ Θορακῶν βασιλέως· μαθητὴς Ἀντιφῶντος. ἤκμαζε κατὰ τὴν πζ' ὀλυμπιάδα, ἔγραψε δὲ τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων. 5 οὗτος ἤκουσεν ἔτι παῖς τυγχάνων Ἡροδότου ἐπὶ τῆς Ὀλυμπίας

86. δ' ἐν G, δὲ ἐν PR, δὲ CM. || 87. μιλιτιάδων PG. || 92. ἐπαμφότερα GK. || 93. ἀλλιμούσιος K, qui sub finem adnexa habet haec:

Θουκυδίδης ἐλέλιξεν ἰὸν νόον· ἦν δὲ νοῆσαι
οἷά περ ἰστορίης δημήγορον ἦθος ὑφαίνων.
δεξιτερὴν γὰρ ἀνέσχε μετάρσιον, ὥς πρὶν αἰείδων
Σπάρτης πικρὸν Ἄρῃα καὶ αὐτῶν Κερροπιδῶν,
Ἑλλάδος ἀμητῆρα πολυθρέπτοιο τιθήνης.

ὦ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ' ἐς χέρας, εἰ δὲ πέφυκας
νῆς Μουσῶν, ῥίψον ἄ μὴ νοέεις.
εἰμὶ γὰρ οὐ πάντεσσι βατός, παῦροι δ' ἀγάσαντο
Θουκυδίδην Ὀλόρου, Κερροπιδὴν τὸ γένος.

horum quinque versus priores sunt Christodori ecephas. 372 sqq. (Anthol. Pal. 1. p. 53). pro ἐλέλιξεν cod. ἔλεξεν habet, ἐλέλιξεν Anthologia. alterum epigramma exstat ibid. t. 2. p. 207. hinc dedi versum tertium, qui in cod. sic scriptus est: παῦροι δ' ἀγάσαντο Θουκυδίδην omissis reliquis. in primo et altero εἰ δὲ γε ἀμπαν νῆς ἐφυς Μουσέων, ῥίψον ἄ μὴ νοέης ex Pal. dedit Jacobsius, sed nostra habet etiam cod. Medic. ap. Bandin. 2. p. 622.

3. 1. τιμόθην *V. || 2. πατρὸς — μητρὸς ABVE, μητρὸς — πατρὸς celt.: ἀπὸ post πατρὸς et μητρὸς iterare iussit Hemsterhusius. || 3. ὀλώρου AVE. || 6. Ἡροδότου] ἡροδότου, δς m, ἡρόδοτος V.

τὰς ἱστορίας διερχομένον, ἄς συνεγράψατο, καὶ κινήθεις ὑπὸ
 τινος ἐνθουσιασμοῦ πλήρης δακρύων ἐγένετο. καὶ ὁ Ἡρό-
 10 δοτος κατανοήσας τὴν αὐτοῦ φύσιν πρὸς τὸν πατέρα Θου-
 κυδίδου "Ολορον ἔφη, „μακαρίζω σε τῆς εὐτεκνίας, "Ολορε· ὁ
 γὰρ σὸς υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα.“
 καὶ οὐκ ἔψεύσθη γε τῆς ἀποφάσεως. οὗτος ὁ Θουκυδίδης
 ἀνὴρ ἦν πολὺς ταῖς τέχναις καὶ κάλλει λόγων καὶ ἀκριβεῖα
 15 πραγμάτων καὶ στρατηγικαῖς συμβουλαῖς καὶ πανηγυρिकाῖς
 ὑποθέσεσιν.

B. ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ.

α'. Ἐκ τῆς Φωτίου βιβλιοθήκης, βιβλ. ρος'.

"Ἔστι Θεόπομπος Χίος μὲν τὸ γένος, υἱὸς Ἀμασιστρά-
 του, φυγεῖν δὲ λέγεται τῆς πατρίδος ἅμα τῷ πατρὶ, ἐπὶ
 λακωνισμῷ τοῦ πατρὸς ἀλόντος, ἀνασωθῆναι δὲ τῇ πατρίδι
 5 τελευτήσαντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς, τὴν δὲ κάθοδον Ἀλεξάνδρου
 τοῦ Μακεδόνων βασιλέως δι' ἐπιστολῶν τῶν πρὸς τοὺς Χίους
 καταπραξαμένου· ἐτῶν δ' εἶναι τότε τὸν Θεόπομπον ε' καὶ
 μ'. μετὰ δὲ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον πανταχόθεν ἐκπесόντα
 εἰς Αἴγυπτον ἀφικέσθαι, Πτολεμαῖον δὲ τὸν ταύτης βασιλέα
 οὐ προσέειπαι τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ καὶ ὡς πολυπράγμονα ἀνε-
 10 λεῖν ἐθελῆσαι, εἰ μὴ τινες τῶν φίλων παραιτησάμενοι διε-
 σῶσαντο. συνακμάσαι δὲ λέγει αὐτὸς ἑαυτὸν Ἰσοκράτει τε
 τῷ Ἀθηναίῳ καὶ Θεοδέκῃ τῷ Φασηλίτῃ καὶ Ναυκράτει τῷ
 Ἐρυθραίῳ, καὶ τούτους ἅμα αὐτῷ τὰ πρωτεῖα τῆς ἐν λόγοις
 παιδείας ἔχειν ἐν τοῖς Ἑλλήσιν· ἀλλ' Ἰσοκράτην μὲν δι' ἀπο-
 15 ρίαν βίου καὶ Θεοδέκην μισθοῦ λόγους γράφειν καὶ σοφι-

7. διερχομένον A, διερχόμενος BVE, αὐτοῦ διερχομένον cett. || καὶ om.
 m. || 9. Θουκυδίδην V. || 10. ὄλωρον et ὄλωρε VE. || 12. ἀποφάσεως Pariss. Ku-
 steri, ἀποφάνσεως cett. || 13. ἀνὴρ — ὑποθέσεσιν] cf. Marcellin. 1. || καὶ prius
 add. Bernhardt. || 14. στρατηγίας καὶ συμβουλίας v. cf. I. v. 6.

II. 1. 1. Ἀμασιστράτου Paus. 3. 10, 3 et Suidas, Ἀμασιστράτου v. ||
 11. συνακμάσαι — 33. ἡλικίαν] vid. Theop. fragm. ed. Wickers 26. p. 62.

στεύειν, εκπαιδεύοντας τοὺς νέους ἀκαεῖθεν κάρπουμένους τὰς ὠφελείας, αὐτὸν δὲ καὶ Ναυκράτην αὐτάρκως ἔχοντας ἐν τούτοις αἰετὴν διατριβὴν ἐν τῷ φιλοσοφεῖν καὶ φιλομαθεῖν ποιεῖσθαι. καὶ ὥς οὐκ ἂν εἴη αὐτῷ παράλογον ἀντιποιουμένῳ τῶν πρωτείων, οὐκ ἐλαττόνων μὲν ἢ β, ἐπὶ τούτους 20 ἐπιδεικτικούς τῶν λόγων συγγραψαμένῳ, πλείους δ' ἢ ιε μυριάδας, ἐν οἷς τὰς τε τῶν Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων πράξεις μέχρι νῦν ἀπαγγελλόμενας ἔστι λαβεῖν· ἔτι δὲ καὶ διότι οὐδεὶς ἔστι τόπος κοινὸς τῶν Ἑλλήνων οὐδὲ πόλις ἀξιοχρεως, εἰς οὗς αὐτὸς οὐκ ἐπιδημῶν καὶ τὰς τῶν λόγων ἐπιδείξεις ποιού- 25 μενος οὐχὶ μέγα κλέος καὶ ὑπόμνημα τῆς ἐν λόγοις αὐτοῦ κατέλιπεν ἀρετῆς. ταῦτ' αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λέγων τοὺς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἔχοντας ἐν λόγοις τὸ πρωτεύειν πολὺ καταδεστέρους ἀποφαίνεται τῶν καθ' ἑαυτὸν οὐδὲ τῆς δευ- 30 τέρας τάξεως ἀξιουμένων, καὶ τοῦτο δῆλον εἶναι φησι καὶ ἐξ 30 αὐτῶν τῶν παρ' ἑκατέροις ἐκπεπονημένων καὶ καταλειμμένων λόγων· πολλὴν γὰρ τὴν τοιαύτην παιδευσιν ἐπίδοσιν λαβεῖν κατὰ τὴν αὐτοῦ ἡλικίαν. ἀλλὰ τίνας λέγει τοὺς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, οὐκ ἔχω σαφῶς συμβαλεῖν· οὐ γὰρ δὴ γε τολμῆσαι αὐτὸν ὑπολαμβάνω εἰς Ἡρόδοτον καὶ Θουκυδίδην 35 ἀποτείνεσθαι, πολὺ καὶ αὐτοῦ ἐν πολλοῖς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἐλαττουμένου. ἢ τάχα πρὸς Ἑλλάνικον καὶ Φίλιστον ἀφορᾷ τοὺς ἱστορικούς, ἢ Γοργίαν καὶ Λυσίαν καὶ τοὺς τοιούτους, ἐγγὺς τῆς αὐτοῦ ἡλικίας προγεγονότας, αἰνίττεται, οὐδ' ἐκεί- 40 νων τοσοῦτον ἐνδεέστερον ἔχόντων πρὸς τοὺς λόγους. ἀλλὰ 40 Θεόπομπος μὲν ταῦτα. φασὶ δ' αὐτόν τε καὶ Ἐφορον Ἰσοκράτους γενέσθαι μαθητάς. δῆλον δὲ τοῦτο ποιούσι καὶ οἱ λόγοι· πολὺ γὰρ ἐν τοῖς Θεοπόμπου ἢ κατὰ μίμησιν ιδέα τῶν παρ' Ἰσοκράτει, εἰ καὶ λείπεται τῆς κατὰ τὴν ἐργασίαν ἀκριβείας. καὶ τὰς ἱστορικός δ' ὑποθέσεις τὸν διδάσκαλον αὐτοῖς 45 προβαλεῖν, τὰς μὲν ἔνω τῶν χρόνων Ἐφόρῳ, Θεοπόμπῳ δὲ τὰς μετὰ Θουκυδίδην Ἑλληνικάς, πρὸς τὴν ἑκατέρου φύσιν καὶ τὸ ἔργον ἀρμοσάμενον· διὸ καὶ τὰ προοίμια αὐτοῖς τῶν ἱστοριῶν τῇ τε διανοίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐστὶν ὁμοιοτάτα, ὥς

32. πολλήν] πάλιν Am. || 43. πολὺ] πολλή Bekkerus. || 48. αὐτοῖς] αὐτῶν et αὐτῆς m.

50 ἂν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀφετηρίας ἐκδραμόντων ἑκατέρου πρὸς τὸ
 στάδιον τῆς ἱστορίας. πλείσταις μὲν οὖν παρεκβάσεισι παν-
 τοδαπῆς ἱστορίας τοὺς ἱστορικοὺς αὐτοῦ λόγους Θεόπομπος
 παρατείνει. διὸ καὶ Φίλιππος ὁ πρὸς Ῥωμαίους πολεμήσας,
 ἐξελὼν ταύτας καὶ τὰς Φιλίππου συνταξάμενος πράξεις, αἱ
 55 σκοπὸς εἰσι Θεοπόμπῳ, εἰς ἰς βίβλους μόνας, μηδὲν παρ'
 ἑαυτοῦ προσθεῖς ἢ ἀφελὼν πλὴν, ὡς εἴρηται, τῶν παρεκτρο-
 πῶν, τὰς πάσας ἀπήρτισεν. Δοῦρις μὲν οὖν ὁ Σάμιος ἐν τῇ
 α' τῶν αὐτοῦ ἱστοριῶν οὕτω φησίν· „Εφορος δὲ καὶ Θεό-
 πομπος τῶν γενομένων πλείστον ἀπελείφθησαν· οὔτε γὰρ
 60 μιμήσεως μετέλαβον οὐδεμιᾶς οὔτε ἡδονῆς ἐν τῷ φράσαι,
 αὐτοῦ δὲ τοῦ γράφειν μόνον ἐπεμελήθησαν.“ καίτοι Δοῦρις
 καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς τούτοις οἰκονομίας, οἷς αἰτιᾶται, πολλὰ
 τῶν ἀνδρῶν λειπόμενος. ἀλλ' εἰ μὲν πρὸς τὸν ὑπερήφανον
 ἐκεῖνον Θεοπόμπου λόγον, ὃς τοὺς ἀρχαιοτέρους οὐδὲ τῶν
 65 δευτερείων ἡξίου, τοῦτο ἀπέρριψεν, οὐκ ἔχω λέγειν, πλὴν ὅτι
 οὐδέτερος αὐτῶν προσηκόντως ἐπελάβετο καὶ μάλιστα ἂν
 δυσχυρισαίμην. Κλεοχάρης δ' ὁ Μυρλεανὸς ὑπὲρ τῶν Ἰσο-
 κρατικῶν ἀπάντων οἶμαι λέγων (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐν τῇ
 πρὸς τὸν Δημοσθένην συγκρίσει μὴ τὰ πόρρω αὐτοῖς παρα-
 70 σχεῖν) φησὶ τοὺς μὲν Δημοσθενικοὺς λόγους τοῖς τῶν στρα-
 τιωτῶν ἰοικέναι μάλιστα σώμασι, τοὺς δ' Ἰσοκρατικούς τοῖς
 τῶν ἀθλητῶν. δῆλον δ' ὡς Θεόπομπος οὐδενὸς τῶν Ἰσοκρα-
 τικῶν εἰς τοὺς λόγους ἀτιμότερος.

β. Ἐκ τῶν Σονίδα.

Θεόπομπος Χῆος, ῥήτωρ, υἱὸς Δαμασιστράτου, γεγονὼς
 τοῖς χρόνοις κατὰ τὴν ἀναρχίαν Ἀθηναίων ἐπὶ τῆς ἑγ' ὀλυμ-
 πιάδος, ὅτε καὶ Ἐφορος Ἰσοκράτους ἀκουστής ἅμα Ἐφόρῳ.
 ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῶν Ἡροδότου ἱστοριῶν ἐν βιβλίοις β',

57. Δοῦρις] vid. Durid. fragm. ed. Hulleman. p. 69. || 59. προγενομένων
 Casaubonus. || 67. Σμυρλεανός v. || 68. τῇ add. A. || 70. τοὺς μὲν — ἀθλητῶν]
 Philippo tribuit Plut. vit dec. orr. p. 845 C.

2. cf. Eudoc. p. 230 et infra s. Ἐφορος. || 2. τοῖς χρόνοις κατὰ τὴν ἀναρ-
 χίαν AB et fere V (ubi ἀρχ), κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀναρχίας celt. || ἑγ'] εγ'
 Eudocia. cf. Clinton fast. hell. 2. p. 374.

Φιλιππικά ἐν βιβλίοις οβ', Ἑλληνικὰς ἱστορίας· ἔπονται δὲ 5 ταῖς Θουκυδίδου καὶ Ξενοφῶντος καὶ εἰσιν ἐν βιβλίοις ια', ἔχουσαι τὰ ἀπὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου καὶ λοιπά. ἔγραψε καὶ ἕτερα πλεῖστα.

Α Α Α Ω Ν

ἐκ τῶν Σουίδα, κατὰ στοιχεῖον.

Γ. ΑΓΑΘΙΟΥ.

Ἀγαθίας, σχολαστικός, Μυρναῖος, ὁ γράψας τὴν μετὰ Προκόπιον ἱστορίαν τὸν Καισαρέα, [τὰ κατὰ Βελισάριον καὶ τὰς ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν Αἰβύῃ πράξεις] τουτέστι τὰ κατὰ Ναρσῆν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τὰ ἐν Αἰζικῇ καὶ Βυζαντίῳ. οὗτος συνέταξε καὶ ἕτερα βιβλία, ἔμμετρά τε καὶ καταλογάδην, 5 τὰ τε καλούμενα Λαφνιακά καὶ τὸν κύκλον τῶν νέων ἐπιγραμμάτων, ὃν αὐτὸς συνῆξεν ἐκ τῶν κατὰ καιρὸν ποιητῶν. συνήκμασε δὲ Παύλῳ τῷ Σιλεντιαρίῳ καὶ Μακεδονίῳ τῷ ὑπάτῳ καὶ Τριβουνιανῷ ἐπὶ τῶν Ἰουστινιανοῦ χρόνων.

Δ. ΑΙΝΕΙΟΥ.

Αἰνείας. οὗτος ἔγραψε περὶ πύρσων, ὧς φησι Πολύβιος, 10 καὶ περὶ στρατηγημάτων ὑπόμνημα.

Ε. ΑΚΟΥΣΙΛΑΟΥ.

Ἀκουσίλαος, Κάβα υἱός, Ἀργεῖος, ἀπὸ Κερκάδος πόλεως οὔσης Ἀυλίδος πλησίον, ἱστορικὸς πρεσβύτατος. ἔγραψε

5. Φιλιππικά] φιλικὰ EmEudocia. || οβ'] νη' Diod. Sic. 16, 3, β' m. || 6. καὶ] ὡς καὶ αἱ Wichers d. Theop. p. 20. || ια'] ιβ' Diod. 14, 84. || 7. λοιπά] τὰ λοιπά BE. || 8. ἕτερα] ἄλλα E.

III. cf. Eudoc. p. 59. || 1. Μυρναῖος] σμυρνηναῖος 1 Paris. Kusteri, μυρναῖος 2 Pariss., σμυρναῖος mEudocia. || 2. τὸν τὰ κατὰ — πράξεις συντάξαντα Kusterus, uncos addidit Bernhardt. || 8. δὲ Bernhardt, καὶ v. || IV. 10. Πολύβιος] 10, 44. || 11. στρατηγηκῶν ex Polybio Kusterus. || V. cf. Eudoc. p. 49. tractant Sturzium Pherecyd. et Acus. fr., Muellerus hist. gr. fr. p. XXXVI. || 12. Κερκάδος Eudocia, Κελκάδος Ungerus Theb. parad. 1. p. 302.

δὲ γενεαλογίας ἐκ δέλτων χαλκῶν, ἃς λόγος εὐρεῖν τὸν πατέρα
15 αὐτοῦ ὀρύξαντά τινα τόπον τῆς οἰκίας αὐτοῦ.

F. ΑΝΑΞΙΜΑΝΔΡΟΥ.

Ἀναξίμανδρος Ἀναξίμανδρου Μιλήσιος, ὁ νεώτερος, ἱστο-
ρικός. γέγονε δὲ κατὰ τοὺς Ἀρταξέρξου χρόνους τοῦ Μνή-
μονος κληθέντος. ἔγραψε συμβόλων Πυθαγορείων ἐξήγησιν.
οἷον ἐστὶ τὸ „ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν· μαχαίρα πῦρ μὴ σκα-
20 λεύειν· ἀπὸ ὀλοκλήρου ἄρτου μὴ ἐσθίειν,“ καὶ τὰ λοιπὰ.

Z. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἀντίπατρος Ἰολάου, πόλεως δὲ Παλιούρας τῆς Μακεδο-
νίας, στρατηγὸς Φιλίππου, εἴτ' Ἀλεξάνδρου, καὶ διάδοχος
βασιλείας, μαθητὴς Ἀριστοτέλους. κατέλιπεν ἐπιστολῶν σύγ-
γραμμα ἐν βιβλίοις β' καὶ ἱστορίαν, τὰς Περδίκκου πράξεις
25 Ἰλλυρικός. καὶ ἐπετρόπενσε μὲν τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου, τὸν
Ἡρακλέα κληθέντα· μόνος δὲ τῶν διαδόχων θεὸν καλέσαι
Ἀλεξάνδρου οὐχ εἴλετο, ἀσεβὲς τοῦτο κρίνας. ἐβίου δ' ἔτη
οθ' καὶ κατέλιπεν υἱὸν καὶ διάδοχον Κάσσανδρον, τὸν τὴν
μητέρα Ἀλεξάνδρου ἀνελόντα Ὀλυμπιάδα.

H. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ.

30 Ἀπολλώνιος Ἀφροδισιεύς, ἀρχιερεὺς καὶ ἱστορικός. γέ-
γραφε Καρικά, περὶ Τράλλεων, περὶ Ὀρφέως καὶ τῶν τελε-
τῶν αὐτοῦ.

Θ. ΑΠΠΙΑΝΟΥ.

Ἀππιανός. οὗτος ἔγραψε Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν τὴν κα-
λουμένην βασιλικήν. καὶ αἱ μὲν γ' βίβλοι Ἀππιανοῦ αἱ πρῶ-
35 ται περιλαμβάνουσιν ὅσα Ῥωμαίοις ἀγωνιζομένοις ἐς Ἱτα-

VI. cf. Eudoc. p. 49. || 17. Μνήμονος] ἀμείνωνος Am, ἀμύνωνος BE. ||
οἷον — λοιπὰ om. Eudocia. || VII. cf. Eudoc. p. 49. || 21. Παλιούρας] Παλαιο-
τρίου (coll. Plin. h. n. 4, 3) vel potius Ποτιδαίας, uti et Jonsius ser. hist. phil.
p. 70, Reinesius. || μακεδονίας addito ὄνον supra ονίας E. || 24. περδίκκου ABE,
περδίκου cett. || πράξας A. || 25. καὶ] μὲν ABE. || 26. ἡρακλέους A. || 27. ἐβίω δ']
ἐν βίῳ ζήσας omissio καὶ BE. || 28. καὶ alterum add. A. || VIII. cf. Eudoc. p. 50. ||
31. καὶ] κατὰ AEmEudocia. || IX. 34. βασιλικήν] inscriptio est libri primi.

λιώτας ἔτι περὶ ἀρχῆς καὶ ἡγεμονίας ἐπράχθη. ὅσα δ' ἀμφὶ τὴν Ἰταλίαν ἄλλα Κελτοὶ τε καὶ Λίβυες ἔδρασαν τε καὶ ἔπαθον, καὶ εἴ τί που καὶ τῆς Ἰταλίας μέρος ἀνάγκαις ἢ ἐνέδραις ἢ πλάναις ἐς αὐτοὺς μετέθετο, ἐν τοῖς περὶ Κελτῶν καὶ Λιβύων. συγγέγραπται δ' ἐφ' ἑαυτῶν ὅσα καὶ ἐς τὰς 40 ἐμφυλίους Ῥωμαίων στάσεις ἢ Ἰταλία διηρεῖτο. ἔτι τοὺς πρὸς Κελτοὺς, τούτεστι Γερμανοὺς, οἱ ἀμφὶ τὸν Ῥήνον ποταμόν εἰσιν, καὶ τοὺς Γαλάτας, τούτεστι Γάλλους, πολέμους καὶ τὰς αἰτίας αὐτῶν, ὅσαι τε συνθῆκαι καὶ συνθηκῶν παρὰβάσεις ἢ ἐπαναστάσεις ἐγένοντο Κελτῶν ἕως ἐπὶ τοῦ Γαίου, 45 ἢ δ' βίβλος περιέχει συλλαβοῦσα. εἰ δέ τί που Κελτοὶ μὴ κατὰ πρόφασιν οἰκείαν, ἀλλὰ συμμαχοῦντες Ἰταλῶν τισιν ἢ μισθοφοροῦντες ἔπραξαν, ἐν τοῖς περὶ ἐκείνων συγγέγραπται, καὶ ὅσον εἰς γνώρισμα μόνον αὐτῶν μέμνηται Ἀππιανός. ἔγραψε δὲ Ῥωμαϊκὰ λόγους θ'. οἱ δὲ διὰ τοῦ ἐνὸς πῖ γρά- 50 φουσιν Ἀππιανός.

I. ΔΑΜΑΣΤΟΥ.

Δαμάστης Σιγαιεύς, ἀπὸ Σιγείου τῆς Τρωάδος, Διωξίππου υἱός, γεγονώς πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν, σύγχρονος Ἡροδότῳ, τῶν πλουσιωτάτων, ἱστορικός. γέγραψε περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι γενομένων, περὶ γονέων καὶ προγόνων τῶν εἰς Ἴλιον 55 στρατευσαμένων βιβλία β', ἐθνῶν κατάλογον καὶ πόλεων, περὶ ποιητῶν καὶ σοφιστῶν καὶ ἄλλα συχνά. γέγονε δ' Ἑλληνικοῦ μαθητής.

I A. ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΥ.

Δαμόκριτος, ἱστορικός. τακτικὰ ἐν βιβλίοις β', περὶ Ἴου-

38. ἢ ἐνέδραις *suprascr. habet E.* || 39. ἐπ' αὐτοὺς A, ἑαυτοὺς BE. || 40. συγγέγραπται *post Λιβύων excidisse coniecit Schweighaeuserus App. t. 3. p. 9.* || συγγέγραπται δ' ἐπ' αὐτοῖς ὅσα συνέβη ὅταν ταῖς ἐμφυλίσιν Ῥ. στάσεσιν ἢ *It. Kusterus.* || 41. ἐμφυλικούς A. || ἔτι] ὅτι ABEVm. || 44. περιβάσεις B. || 45. ἐπι om. E. || 50. Ῥωμαϊκὰ Schweighaeuserus. || θ'] sunt tamen XXIV. Suidam IX tantum nosse probat Schweighaeuserus 3. p. 898. || γράφουσι τὸ α. E. || X. cf. Eudoc. p. 127. || 52. σιγαιεύς AV. || τῆς ABVE, γῆς τῆς cett. || 53. γεγονώς om. A. || Ἡροδότου Eudocia. || 54. τῶν πλουσιωτάτων] τῶν παλαιωτάτων *ed. Basil., de sede sua demota esse censet Bernhardy.* || 55. ἀρχαιοτάτων [γενῶν vel ἐθνῶν] *post γενομένων deesse videtur Bernhardy.* || 56. καὶ om. E. || XI. cf. Eudoc. p. 128. || 59. ἔγραψε τακτικὰ Eudocia. || περὶ τῶν I. Eudocia.

60 δαίω· ἐν ᾧ φησιν ὅτι χρυσὴν ὄνου κεφαλὴν προσεκύνουν
καὶ κατὰ ἐπταετίαν ξένον ἀγρεύοντες προσέφερον καὶ κατὰ
λεπτὰ τὰς σάρκας διέβαινον καὶ οὕτως ἀνῆλθον.

IB. ΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΥ.

Δαμόστρατος, ἱστορικός. ἀλιευτικὰ ἐν βιβλίοις κ' καὶ
περὶ τῆς ἐνύδρου μαντικῆς καὶ ἕτερα σύμμικτα ἐχόμενα
65 ἱστορίας.

ΙΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Δημήτριος Ἰλιεύς, ἱστορικός. ἔγραψε Τρωικὰ ἐν βιβ-
λίοις κ'.

ΙΔ. ΔΙΚΤΥΟΣ.

Δίκτυς, ἱστορικός. ἔγραψεν ἐφημερίδα· ἔστι δὲ τὰ μεθ'
Ὀμηρον καταλογάδην ἐν βιβλίοις θ', Ἰλιακά, Τρωικοῦ δια-
70 κόσμου. οὗτος ἔγραψε τὰ περὶ τῆς ἀρπαγῆς Ἑλένης καὶ περὶ
Μενελάου καὶ πάσης Ἰλιακῆς ὑποθέσεως. ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου
τῆς Κρήτης ὑπὸ σεισμοῦ κατενεχθείσης καὶ πολλῶν τάφων
ἀνεωχθέντων εὐρέθη ἐν ἐνὶ τούτων τὸ σύνταγμα τῆς ἱστορίας
Δίκτυος, τὸν Τρωικὸν περιέχον πόλεμον, ὅπερ λαβὼν Κλαύ-
75 διος ἐξέδωκε γράφεσθαι.

60. ἐν ᾧ — ἀνῆλθον] Λιβυοποικίαν ἱστορίαν καὶ ἄλλα Eudocia. || XII. cf.
Eudoc. p. 128. || XIII. est Eudociae p. 128. cf. Eust. ad Od. 11. p. 452. ||
XIV. Eudoc. p. 128. Δίκτυς Κρής, Κνώσιος, ὁπαδὸς Ἰδομενέως. οὗτος συντέ-
θεικεν ἐφημερίδα τοῦ Τρωικοῦ πολέμου, παρὼν ὡς φασιν, ἐν βιβλίοις θ', γράμ-
μασι Φοινίκων, οἷς τότε πᾶσα ἐχρῆτο ἡ Ἑλλάς. διηγῆται δ' ἀκριβῶς ὅσα
Ἑλλήσι καὶ βαρβάροις ἐπράχθη. καὶ τὰ μὲν παρὰ τοῦ Ὀδυσσεὺς ἤκουσεν,
ὅσα ἐπράχθη ἐκείνου ἀπόντος, τὰ δὲ παρὼν, ὁρῶν καὶ ἀκούων συνέγραψε.
τούτου ἱστορία εὐρέθη ἐπὶ Κλαυδίου, οἱ δ' ἐπὶ Νέρωνος βασιλείᾳ Ῥωμαίων,
τῆς Κρήτης ὑπὸ σεισμοῦ κατενεχθείσης, καὶ πολλῶν μνημείων ἀνεωχθέντων,
ὧν ἐνὶ εὐρητο γεγραμμένον βιβλίον γράμμασι Φοινίκων, καὶ μεθερμηνεύθη
ἐν τῇ Ἀττικῇ γλώττῃ πεμφθὲν τῷ βασιλεῖ, οὗ τῷ προστάγματι Σπικτιμῆνός τις
Ῥωμαῖος, σοφὸς ἐκατέραν τὴν γλῶτταν, εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν φωνὴν μετένεγκεν. ||
68. ἐφημερίδας ex Schol. in Hermog. t. 4. p. 43 rhett. gr. Meursius. || ἐφημερίδα
(ἔστι δὲ τὰ μεθ' Ὀμηρον καταλογάδην ἐν βιβλίοις θ'. Ἰλιακά) Τρωικοῦ διακό-
σμου Perizonius, ἐφημερίδα. ἔτι δὲ — Ἰλιακά ἢ περὶ Τρωικοῦ διακόσμου Ku-
sterus, ἐφημερίδα Τρωικοῦ διακόσμου· ἔστι δὲ Ἰλιακὰ τὰ μεθ' Ὀμηρον καὶ τὰ
περὶ τῆς ἀρπαγῆς Bernhardy. Ἰλιακά iam Leo Allatius d. patr. Hom. 4, Ἰταλικά
v. || 75. περιέχων ACm.

ΙΕ. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Διόδωρος Σικελιώτης, ιστορικός. ἔγραψε βιβλιοθήκην. ἔστι δ' ἱστορία Ῥωμαϊκὴ τε καὶ ποικίλη ἐν βιβλίοις μ'. γέγονε δ' ἐπὶ τῶν χρόνων Αὐγούστου Καίσαρος καὶ ἐπ' αὐτῷ.

ΙΕ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΙΛΗΣΙΟΥ.

Διονύσιος Μιλήσιος, ιστορικός. τὰ μετὰ Ἀαρεῖον ἐν βιβλίοις ε', περιήγησιν οἰκουμένης, Περσικά, Ἰάδι διαλέκτῳ, 80 Τρωικῶν βιβλία γ', μυθικά, κύκλον ἱστορικὸν ἐν βιβλίοις ζ'.

ΙΖ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ.

Διονύσιος Μουσωνίου Ῥόδιος ἢ Σάμιος, ιστορικός. ἦν δὲ καὶ ἱερεὺς τοῦ ἐκεῖσε ἱεροῦ τοῦ Ἥλιου. ἱστορίας τοπικὰς ἐν βιβλίοις ζ', οἰκουμένης περιήγησιν, ἱστορίας παιδευτικῆς βιβλία ι'. 85

ΙΗ. ΔΙΩΝΟΣ.

Δίων ὁ Κάσσιος χρηματίσας, ὁ ἐπὶ κλην Κοκκήιος (οἱ δὲ Κοκκηιανός), Νικαεύς, ιστορικός, γεγωνὶς ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίας. ἔγραψε Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις π' (διαίρουνται δὲ κατὰ δεκάδας), Περσικά, [Γετικά,] ἐνόδια, τὰ κατὰ Τραϊανόν, βίον Ἀρριανοῦ τοῦ φιλο-90 σόφρον.

ΙΘ. ΔΟΥΡΙΑΟΣ.

Δούρις, ιστορικός, ἔγραψεν ἱστορίαν Λιβυκὴν καὶ Περσικὴν.

XV. cf. Eudoc. p. 128. || 77. τε om. *V. || XVI. cf. Eudoc. p. 128. || 79. Μιλήσιος om. m. || τὰ] τοὺς BE. || 81. ζ'] ξξ E. ceterum de scriptis Milesii vid. Bernhardy in Dionys. Perieget. p. 490 sq. || XVII. cf. Eudoc. p. 129. || 82. Διονύσιος — ζ' om. B, Διονύσιος — περιήγησιν om. E. || ἦν — Ἥλιου om. Eudoc. || 83. τοῦ post ἱερεὺς om. A. || ἱστορικά V. || τοπικὰς susp. Bernhardy, qui desiderabat συμποτικὰς. || 84. ἐν βιβλίοις ζ' AV, βιβλία ζ' celt. || ἱστορίαν Eudoc. || XVIII. cf. Eudoc. p. 129. || 86. κάσσιος V, κάσιος celt. || κοκκήιος V, κοκχίος celt. || 87. κοκκιανός *V. || 88. Μαμαίας] μαμε cum ou supra versum A. || 89. ὥσπερ καὶ τοῦ Παταβνοῦ Λιβίου post δεκάδας add. Eudocia. || Γετικά in lac. om. E, primus addidit Aldus, uncis inclusit Bernhardy. Chrysostomi sunt. || 90. ἐνόδια B. || τραϊνόν A. || XIX. est Eudociae p. 129. Δῶρις v. cf. Hulleman Durid. fr. p. 3.

Κ. ΕΚΑΤΑΙΟΥ.

Ἐκαταῖος Ἠγησάνδρου Μιλήσιος, γέγονε κατὰ τοὺς Δαρείου
 95 χρόνους τοῦ μετὰ Καμβύσην βασιλεύσαντος, ὅτε καὶ Διονύσιος
 ἦν ὁ Μιλήσιος ἐπὶ τῆς ξέ' ὀλυμπιάδος, ἱστοριογράφος. Ἡρόδοτος
 δ' ὁ Ἀλικαρνασσεὺς ὠφέληται τούτου νεώτερος ὢν. καὶ ἦν ἀκου-
 στής Πρωταγόρου ὁ Ἐκαταῖος. πρῶτος δ' ἱστορίαν πεζῶς ἐξή-
 νεγκε, συγγραφὴν δὲ Φερεκύδης· τὰ γὰρ Ἀκουσιλάου νοθεύεται.

ΚΑ. ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ.

100 Ἑλλάνικος Μυτιληναῖος, ἱστορικός, υἱὸς Ἀνδρομένους,
 οἱ δ' Ἀριστομένους, οἱ δὲ Σκάμωνος· οὗ ὁμώνυμον ἔσχεν
 υἱόν. διέτριψε δ' Ἑλλάνικος σὺν Ἡροδότῳ παρ' Ἀμύντῃ τῷ
 Μακεδόνων βασιλεῖ κατὰ τοὺς χρόνους Εὐριπίδου καὶ Σο-
 φροκλέους, καὶ Ἐκαταῖῳ τῷ Μιλησίῳ ἐπέβαλε γεγονότι κατὰ
 5 τὰ Περσικά καὶ μικρῷ πρὸς. ἐξέτεινε δὲ καὶ μέχρι τῶν Περ-
 δίκκου χρόνων καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Περπερίῃ τῇ κατ' ἀντικρὺ
 Λέσβου. συνεγράψατο δὲ πλεῖστα πεζῶς τε καὶ ποιητικῶς.

ΚΒ. ΕΥΑΓΟΡΟΥ.

Εὐαγόρας Αἰνίδιος, ἱστορικός. [ἔγραψε βίον Τιμαγένους
 καὶ ἐτέρων λογίων, ζητήσεις κατὰ στοιχεῖον Θουκυδίδου, τέχνην
 10 ῥητορικὴν ἐν βιβλίοις ε',] τῶν παρὰ Θουκυδίδην ζητουμένων
 κατὰ λέξιν, ἱστορίαν τε περιέχουσιν τὰς Αἰγυπτίων βασιλείας.

XX. cf. Eudoc. p. 163. tractant Klausenius Hecat. fr. p. 2 sqq., Muellerus
 hist. fr. p. IX. || 94. δαρείους V. || 95. καὶ om. BE. || 96. ἐπὶ — ὀλυμπιάδος om.
 V. || ξέ' κε' BE. || 97. ὁ add. A*V. || γέγονε γὰρ μετ' αὐτόν post ὢν add. A. ||
 98. πρωταγόρου τοῦ..... E. Πρωταγόρου ineptum, nec rem expedit, quod Se-
 vinus coniecerat, Πυθαγόρου. cf. Creuzeri fragm. hist. gr. p. 4 sq. || πεζοὶ *V. ||
 99. Ἀκουσιλάου Vossius d. hist. gr. 1, 2, Ἀγησιλάου v. || XXI. cf. Eudoc. p. 163.
 tractant Sturzius d. Hell. p. 2 sqq., qui vidit praecedentem glossam (Ἑλλάνικος
 Μιλήσιος, ἱστορικός, περίοδον γῆς καὶ ἱστορίας) ad Hecataeum spectare, Muelle-
 rus hist. fr. p. XXIII. || 2. σὺν ABE*V, καὶ σὺν cett. || Ἀμύντῃ Περδίκκῃ Clin-
 ton fast. hell. 2. p. 371. || 5. πρὸς] πρὸ Kusterus, πρότερον Dobraeus. || Περ-
 δίκκου] Προδίκου s. v. ἐπέβαλε Suid., Ἀρχελάου Clinton 1. l. || 6. περπερίῃ
 AV. || 7. ποιητικῶς Pariss. Kusteri, ἐπικῶς cett. || XXII. cf. Eudoc. p. 163. ||
 8. ἔγραψε — ε' om. ABV. || 9. λογίων] λογίων ἀνδρῶν Eudocia. || Θουκυδίδου
 om. Eudocia. || 10. περὶ Θουκυδίδην E. || 11. ἱστ. περὶ τῆς Αἰγ. Eudocia. ||
 τε add. A.

ΚΓ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ.

Εὐστάθιος Ἐπιφανεύς. χρονικὴν ἐπιτομὴν τῶν ἀπ' Αἰνείου μέχρι Ἀναστασίου βασιλέως ἐν τόμοις θ' καὶ ἄλλα τινά.

ΚΔ. ΕΦΟΡΟΥ.

Ἐφορος Κυμαῖος, υἱὸς Δημοφίλου, οἱ δ' Ἀντιόχου, Ἴσο- 115
κράτους ἀκουστής τοῦ ῥήτορος, ἱστορικός. ἔσχε δ' υἱὸν Δη-
μόφιλον τὸν ἱστορικόν. ἦν δ' ἐπὶ τῆς ἡγ' ὀλυμπιάδος, ὡς καὶ
πρὸ τῆς Φιλίππου βασιλείας εἶναι τοῦ Μακεδόνοιο. ἔγραψεν
ἀπὸ τῆς Ἰλίου πορθήσεως καὶ τῶν Τρωικῶν μέχρι τῶν
αὐτοῦ χρόνων, βιβλία λ', περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν βιβλία κδ', 20
παραδόξων τῶν ἑκασταχοῦ βιβλία ιε', εὐρημάτων ὧν ἕκαστος
εὔρε βιβλία β' καὶ λοιπά. — Ἐφορος Κυμαῖος καὶ Θεόπομ-
πος Λαματιστράτου Χῖος, ἄμφω Ἰσοκράτους μαθηταί, ἀπ'
ἐναντίων τό τ' ἦθος καὶ τοὺς λόγους ὁρμώμενοι· ὁ μὲν γὰρ
Ἐφορος ἦν τὸ ἦθος ἀπλοῦς, τὴν δ' ἐρμηνείαν τῆς ἱστορίας 25
ὑπτιος καὶ νωθρὸς καὶ μηδεμίαν ἔχων ἐπίτασιν, ὁ δὲ Θεό-
πομπος τὸ ἦθος πικρὸς καὶ κακότητης, τῇ δὲ φράσει πολὺς
καὶ συνεχὴς καὶ φορᾶς μεστός, φιλαλήθης ἐν οἷς ἔγραψεν.
ὁ γοῦν Ἰσοκράτης τὸν μὲν ἔφη χαλινοῦ δεῖσθαι, τὸν δ' Ἐφο-
ρον κέντρον. φηγὰς δὲ γενόμενος ὁ Θεόπομπος ἱκέτης ἐγέ- 30
νετο τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος. ἐπέστελλέ τε πολλὰ κατὰ Χίων
Ἀλεξάνδρῳ· καὶ μέντοι καὶ αὐτὸν Ἀλέξανδρον ἐγκωμιάσας
πολλὰ λέγεται καὶ ψόγον αὐτοῦ γεγραμέναι, ὅς οὐ φέρεται.

XXIII. cf. Eudoc. p. 164. || 112. Ἐπ. συνήθροισε χρονικὴν ἐπιτομὴν ὥραι-
τάτην τῶν et mox Αἰνείου τοῦ Τρωὸς Eudocia. || 13. μέχρι AEudocia, μέχρις
cett. || ἐν om. *V, ἐν τόμοις θ' om. E, τόμοι V. || θ'] εἴκοσι Eudocia, β' ex
Euagr. hist. eccl. 5, 24 Kusterus. || XXIV. cf. Eudoc. p. 164. tractant Marxius
Ephori fr. p. 3 sqq., Muellerus hist. fr. p. LVII. || 15. Ἐφορος] Ἐφριππος libri. ||
17. τὸν om. E. || καὶ] γὰρ V. || 18. εἶναι om. V. || 21. εὐρημάτων ABVEm. ||
22. λοιπά ABVE, ἄλλα cett. || sqq. suo loco habet Suidas. || 24. τό τε ἦθος καὶ
τοὺς A, τότε ἦσαν καὶ τοὺς E, τότε ἦσαν ἐς τοὺς cett., ἡθῶν ἐς τοὺς Kusterus. ||
26. νωθρὸς] ἀπλοῦς pr. E. || 27. κακότητης E. || 28. φιλαλήθης] τε vel καὶ
desiderat Bernhardy. || 31. ἐπιστέλλει E. || χῖον BE, χέων m. || 33. ἐλέγετο A. ||
καὶ A, δὲ καὶ cett. || φαίνεται V, probat Bernhardy.

KE. ΕΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Ἐφορος Κυμαῖος, ἱστορικός, ὁ νεώτερος. ἔγραψε τὰς
 135 Γαλιηνοῦ ἱστορίας ἐν βιβλίοις κζ', Κορινθιακά, περὶ τῶν
 Ἀλεναδῶν καὶ ἄλλα.

KF. ΗΡΟΔΟΤΟΥ.

Ἡρόδοτος Λύξου καὶ Δρυοῦς, Ἀλικαρνασσεύς, τῶν ἐπι-
 φανῶν, καὶ ἀδελφὸν ἐσχηκώς Θεόδωρον. μετέστη δ' ἐν Σάμῳ
 διὰ Λύγδαμιν, τὸν ἀπ' Ἀρτεμισίας τρίτον τύραννον γενό-
 40 μενον Ἀλικαρνασσοῦ. Πισινδήλις γὰρ ἦν υἱὸς Ἀρτεμισίας,
 τοῦ δὲ Πισινδήλιδος Λύγδαμης. ἐν οὖν τῇ Σάμῳ καὶ τὴν
 Ἰάδα ἡσκήθη διάλεκτον καὶ ἔγραψεν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις
 θ', ἀρξάμενος ἀπὸ Κύρου τοῦ Πέρσου καὶ Κανδαύλου τοῦ
 Λυδῶν βασιλέως. ἐλθὼν δ' εἰς Ἀλικαρνασσὸν καὶ τὸν τύ-
 45 ραννον ἐξελάσας, ἐπειδὴ ὕστερον εἶδεν ἑαυτὸν φθονούμενον
 ὑπὸ τῶν πολιτῶν, εἰς τὸ Θούριον ἀποικιζόμενον ὑπ' Ἀθηναίων
 ἐθελοντῆς ἦλθε, κακεῖ τελευτήσας ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τέθαιπται.
 τινὲς δ' ἐν Πέλλῃ αὐτὸν τελευτῆσαι φασιν. ἐπιγράφονται δ'
 οἱ λόγοι αὐτοῦ Μοῦσαι.

KZ. ΗΣΥΧΙΟΥ.

Ἡσύχιος Μιλήσιος, υἱὸς Ἡσυχίου δικηγόρου καὶ Φιλο-
 50 σοφίας, γεγονὼς ἐπ' Ἀναστασίου βασιλέως. ἔγραψεν ὀνομα-
 τολόγον ἢ πῖνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομαστῶν, οὗ ἐπιτομή
 ἐστὶ τοῦτο τὸ βιβλίον, καὶ χρονικὴν ἱστορίαν, ἣν τινα διεῖλεν
 εἰς ε' διαστήματα (οὕτω γὰρ καλεῖ ἕκαστον βιβλίον), ἐν οἷς
 55 ἐμφύρονται αἱ κατὰ καιροὺς πράξεις τῶν Ῥωμαίων βασιλέων
 καὶ αἱ δυναστεῖαι τῶν κατ' ἔθνος κρατησάντων τυράννων

XXV. cf. Eudoc. p. 164. totum commenticium est. cf. Marx Ephor. p. 7. Meinekii Anal. Alex. p. 27. || 135. γαλιηνοῦ m, γαληνοῦ cett. || 36. ἀλεναδῖω V. || ἄλλα ABVE Eudocia, ἄλλα τινά cett. || XXVI. 39. ἀρτεμίας B, ἀρτεμα-
 σίας V. || 40. Πισινδήλις] τοῦ δὲ πισινδήλ^o V. || 46. ὑπ' om. A. || 48. πέλλαις ABVE. || ἐπιγράφοντο V. || XXVII. 50. φιλοσοφίας ABVE, σοφίας cett.: cf. Phot. bibl. cod. 69. || 52. Διογένην τὸν Λαέρτιον μνησάμενος post ὀνομαστῶν
 addi voluit Meursius, sed significari libellum, qui nunc Hesychii nomine inscri-
 bitur, intellexit Naekius Choeril. p. 34 sqq. || 58. χρονικὴν ABVE, χρονικὴν τινα
 cett. || 56. κατὰ ἔθνος δυναστεῖαι τῶν BE.

καὶ τὰ κατὰ τὸ Βυζάντιον πραχθέντα ἕως τῆς βασιλείας Ἀναστασίου τοῦ ἐπονομαζομένου Δικόρου. εἰς δὲ τὸν πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ λαμπρῶντων ἐκκλησιαστικῶν διδασκάλων οὐδενὸς μνημονεύει, ὥς ἐκ τούτου ὑπόνοιαν παρέχειν, μὴ εἶναι αὐτὸν Χριστιανόν, ἀλλὰ τῆς Ἑλληνικῆς ματαιοπονίας ἀνάπλεων.

ΚΗ. ΘΕΜΙΣΤΟΓΕΝΟΥΣ.

Θεμιστογένης Συρακούσιος, ιστορικός. Κύρου ἀνάβασιν, ἣτις ἐν τοῖς Ξενοφῶντος φέρεται, καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς ἐαυτοῦ πατρίδος. 65

ΚΘ. ΘΗΣΕΥΣ.

Θησεύς, ιστορικός. βίους ἐνδόξων ἐν βιβλίοις ε', Κορινθιακῶν ἐν βιβλίοις γ', ἐν ᾧ δηλοῖ τὴν κατάστασιν τοῦ Ἰσθμιακοῦ ἀγῶνος.

Α. ΙΑΣΩΝΟΣ.

Ἰάσων Ἀργεῖος, ιστορικός, νεώτερος Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως, γραμματικός. ἔγραψε περὶ τῆς Ἑλλάδος βιβλία 70 δ'. ἔχει δ' ἀρχαιολογίαν Ἑλλάδος καὶ τὰ ἀπὸ τῶν Μηδικῶν τά τε καὶ Ἀλέξανδρον ἕως τελευτῆς αὐτοῦ καὶ τὰ μέχρι Ἀθηναίων ἀλώσεως τῆς γενομένης ὑπ' Ἀντιπάτρου τοῦ πατρὸς Κασσάνδρου.

ΛΑ. ΙΔΟΜΕΝΕΥΣ.

Ἰδομενεύς, ιστορικός. ἔγραψεν ἱστορίαν τῶν κατὰ Σα-75 μοθρέκην.

158. ἀναστασίου τοῦ βασιλ. E. || 61. ματαιότητος A. || XXVIII. cf. Eudoc. p. 233. || 64. Ξενοφῶντος ex libris Kusterus, fuerat Ξενοφῶντος Ἑλληνικοῖς. || XXIX. cf. Eudoc. p. 233. || 66. post ἐνδόξων genitivum nescio quem desiderabat Bernhardt. || 68. ἰσθμι cum x supra i AE. || XXX. cf. Eudoc. p. 245. || 72. ἀλεξάνδρου A. || ἕως ABVE, ἕως τῆς icell. || μέχρι A, μέχρι τῆς cell. || 73. Ἀντιπάτρου τοῦ] τοῦ ἀντιπάτρου V. || 74. κασσάνδρου AVE. || XXXI, 75. τῶν Clinton fast. hell. 3. p. 438, τὴν v.

ΑΒ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ.

Ἰερώνυμος Καρδιανός, ὃς τὰ ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πραχθέντα συνέγραψεν.

ΑΓ. ΙΟΒΑ.

Ἰόβας, Λιβύης καὶ Μαυρουσίας βασιλεὺς, ὃν λαβόντες
 180 καὶ μαστιγώσαντες ἐπόμπευσαν οἱ Ῥωμαῖοι, οὐ μὴν ἀνείλον
 διὰ τὴν παιδευσιν. ἦν δ' ἐπ' Αὐγούστου Καίσαρος καὶ τὴν
 Κλεοπάτρας θυγατέρα Σελήνην, ἣν ἐκ τοῦ Καίσαρος Γαίου
 γενομένην ἐπεποίητο, γυναικα εἰλήφει. συνήκμαζε δ' αὐτῷ
 Δίδυμος ὁ Χαλκέντερος, ὁ καὶ πολλὰ γράψας κατ' αὐτοῦ.
 85 ἔγραψε πολλὰ πάνυ.

ΑΔ. ΙΠΠΥΟΣ.

Ἴππυς Ῥηγῆνος, ἱστορικός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν Περσικῶν,
 καὶ πρῶτος ἔγραψε τὰς Σικελικὰς πράξεις, ἃς ὕστερον Μῆνης
 ἐπετέμετο, κτίσιν Ἰταλίας, Σικελικῶν βιβλία ε', χρονικὰ ἐν
 βιβλίοις ε', Ἀργολικῶν γ'.

ΑΕ. ΙΣΤΡΟΥ.

90] Ἴστρος Μενάνδρου ἢ Ἰστρου, Κυρηναῖος ἢ Μακεδών,
 συγγραφεὺς, Καλλιμάχου δοῦλος καὶ γνώριμος. Ἐρμῖππος
 δ' αὐτόν φησι Πάφιον ἐν τῷ β' τῶν διαπρεφάντων ἐν παι-
 δεῖα δούλων. ἔγραψε δὲ πολλὰ καὶ καταλογάδην καὶ ποιη-
 τικῶς.

ΑΦ. ΙΩΣΗΠΟΥ.

95 Ἰώσηπος Ἰουδαῖος, φιλαλήθης, λέγων περὶ τοῦ προδρό-

XXXII. 177. Ἀλεξάνδρῳ Leopardus Emend. 11, 9, ἀλεξάνδρου V, ἀλε-
 ξανδρεία cett.: ὑπ' Ἀλεξάνδρου Fabricius. cf. Geier Alexandri histt. serr.
 p. XVIII sq. || XXXIII. 79. βασιλεὺς A, ὁ βασιλεὺς cett. || 84. χαλκκαίτερος
 V. || πολλὰ πάνυ A, πάνυ πολλὰ cett. || XXXIV. cf. Eudoc. p. 245. || 86. Ἴπυς
 v. || 88. Σικελῶν Eudocia. || 89. ἀργολικῶν A*V, ἀρχολογικῶν 1 Paris, ἀρχαιο-
 λογικῶν Eudocia et Bastius comm. palaeogr. p. 754 (cf. Vossius d. hist. gr. 1, 1.
 p. 20), ἀρχολογικῶν cett. || XXXV. cf. Eudoc. p. 246. tractant Siebelis Istri fr.
 p. XVII, Muellerus hist. fr. p. LXXXV. || 90. ἢ Ἰστρου Siebelis, ἱστορικοῦ
 Kusterus, Ἰστρου v. || 92. β'] βίῳ A et alius Kusteri. || XXXVI. 95. τοῦ
 om. V.

μου καὶ περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ματθίου παῖς ἱερέως ἐξ Ἱεροσολύμων, ὁ γράψας τὴν Ἰουδαϊκὴν ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις κ'. οὗτος ἀλούς παρὰ Οὐεσπασιανοῦ καὶ Τίτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ τῶν Ἱεροσολύμων ἀλώσει κατελείφθη, καὶ σὺν αὐτῷ εἰς Ρώμην 200 ἐλθὼν ἐπὶ λόγους τῆς Ἱεροσολύμων ἀλώσεως τοῖς βασιλεῦσι προσήνεγκεν, οἵτινες τῇ δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ παρεδόθησαν, καὶ διὰ τὴν δόξαν τῆς συγγραφῆς ἀνδριάντος ἡξιώθη. ἔγραψε δὲ καὶ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας λόγους κ' ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου ἀρχῆς ἕως ἰδ' ἔτους Δομετιανοῦ Καίσαρος, καὶ β' 5 βίβλους ἐτέρας ἀρχαιότητος κατ' Ἀπίωνος γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως, ὃς ἐπὶ Καλλιγόλῃ πρεσβευτῆς ἀπεστάλη παρὰ τοῦ μέρους τῶν Ἑλλήνων κατηγορήσων Φίλωνος διὰ λόγου τινὸς κατὰ γνώσιν περιέχοντος τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους. ἔστι καὶ ἄλλος αὐτοῦ λόγος, περὶ αὐτοκράτορος λογισμοῦ, ἐνά- 10 ρετος πάνυ, ἐν ᾧ καὶ τοῦ πάθους τῶν Μακκαβαίων ἐμνήσθη.

ΑΖ. ΚΑΔΜΟΥ.

Κάδμος Πανδίωνος Μιλήσιος, ἱστορικός, ὃς πρῶτος κατὰ τινὰς συγγραφὴν ἔγραψε καταλογάδην, μικροῦ νεώτερος Ὀρφείως. συνέταξε δὲ κτίσιν Μιλήτου καὶ τῆς ὅλης Ἰωνίας ἐν βιβλίοις δ'. 15

ΑΗ. ΚΑΔΜΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Κάδμος Ἀρχελαίου Μιλήσιος, ἱστορικὸς νεώτερος. τινὲς δὲ καὶ Λυκίνου Κάδμον ἀνέγραψαν. ἴσως οὖν ἔστιν ἕτερος. ἔγραψε δὲ ταῦτα, λύσιν ἑρωτικῶν δ' καὶ Ἀττικὰς ἱστορίας ις'.

199. οὐεσπασιανοῦ BE. || καὶ] μετὰ ex Sophronio Bernhardy. || 200. κατελήφθη VE. || αὐτῷ A, αὐτοῖς cett. || 5. ἰδ' ἔτους Δομετιανοῦ] immo ἰβ' ἔτους Νέρωνος. ansam errori praebebant ipsa verba Josephi s. fin. Antiquitatum. || δομετιανοῦ BVE, δομητιανοῦ cett. || 6. ἀπίωνος A, ἀπιώνος cett. || XXXVII. sq. cf. Eudoc. p. 267. || 13. Ὀρφείως in lac. om. A. Phoenicem cum Milesio Suidam miscuisse apparet. cf. Clinton fast. hell. 2. p. 369. || XXXVIII. 17. Λυκίνου Bernhardy (nisi quod τινὲς δὲ Λυκίνου Κάδμον νέον vel νεώτερον ἀνέγραψαν), Λύκιον Kusterus, λυκῖνον V, λυκῖνον cett.: καὶ A. καὶ Eudocia, λ. καὶ m, καὶ cett. om., transposuit ante A. Bernhardy. || κάδμον addito o supra on V. || 18. ἔγραψε V, γέγραψε A. || δ'] βιβλίων δ' BVE, βιβλίων ἰδ' m, παθῶν ἐν βιβλίοις ἰδ' Aldus cum A fere concordans, quanquam in hoc téssασιν est: συλλογὴν ἑρωτικῶν Bernhardy. || ἐν βιβλίοις ις' Eudocia.

ΛΘ. ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΟΥΣ.

Καλλισθένης Δημοτίμου, οἱ δὲ Καλλισθένους, Ὀλύνθιος, 220 μαθητὴς Ἀριστοτέλους καὶ ἀνεψιαδοῦς, ὃν ἔδωκεν ἐπεσθαι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι. ὁ δ' ἐν γαλεάγρα σιδηρᾷ βαλὼν ἀνείλεν ἅμα Νεόφρονι τῷ τραγικῷ, διότι συνεβούλευε μὴ ἐπιζητεῖν ὑπ' Ἀθηναίων καλεῖσθαι δεσπότης. τινὲς δ' αὐτὸν ὡς ἐπιβουλεύοντα Ἀλεξάνδρῳ ἀνηρῶσθαι φασιν ἅμα Νεό- 25 φρονι. ἦν δ' εὐφυῆς πρὸς τὸ αὐτοσχεδιάζειν καὶ ῥύμη πολλῇ φέρεσθαι. καὶ φέρεται λόγος, ὡς ὁ Καλλισθένης ὑπὸ φθειρῶν ὑπερβλύσεως καὶ ἐκβράσεως τὸν βίον καταστρέφει. καὶ μαρτυρεῖ ὁ Ἰαμβος οὗτος·

καὶ φθειριῶσαν, ὡς ὁ πρὶν Καλλισθένης·

30 περὶ τῆς ἱατρικῆς τέχνης λέγων, ὡς ἡμέλητο πάνν.

Μ. ΚΑΠΙΤΩΝΟΣ.

Καπίτων Λύκιος, ἱστορικός. οὗτος ἔγραψεν Ἰστανρικά, βιβλία ἧ', μετὰφρασιν τῆς ἐπιτομῆς Εὐτροπίου, Ῥωμαῖστὶ ἐπιτεμόντος Λίβιον τὸν Ῥωμαῖον, καὶ περὶ Λυκίας καὶ Παμφυλίας.

ΜΑ. ΚΕΦΑΛΙΩΝΟΣ.

35 Κεφαλίων ἢ Κεφάλων Γεργίθιος, ῥήτωρ καὶ ἱστορικός, γεγονὼς ἐπ' Ἀδριανοῦ. ἔφυγε δὲ τὴν πατρίδα δι' ἀπέχθειαν δυναστῶν καὶ ἐβίω ἐν Σικελίᾳ. ἔγραψε παντοδαπὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις θ', ἅτινα ἐπιγράφει Μούσας, Ἰάδι διαλέκτῳ, μελετάς τε ῥητορικάς καὶ ἄλλα τινά.

ΜΒ. ΚΛΗΜΗΤΟΣ.

40 Κλήμης, ἱστορικός. ἔγραψε Ῥωμαίων βασιλεῖς καὶ

XXXIX. 220. ἀνεψιοῦς BVE. || 22. Νεόφρονι ex Suid. s. v. Νεόφρον Reinesius, Νεάρχῳ hic et infra v. || διότι A, διότι αὐτῷ cett. || 23. ζητεῖν E. || 24. Ἀλεξάνδρῳ] σὺν ἀλεξάνδρῳ BV. || 25. ἦν δ' om. AB*V. || 29. cf. Meinekii fr. com. gr. 4. p. 696. Geier Alexandri histt. scriptt. p. 191, 2. || XL. cf. Eudoc. p. 267. || 32. ἦ'] ζ' E, ιγ' Valesius in Exc. Peiresc. p. 115, possit et α'. || 33. Ῥωμαῖον] τὸν Παταβινον add. Eudocia. || XLI. cf. Eudoc. p. 268. || 35. γεργίθιος AV, γεργήθιος cett. cf. Lobeckii Agl. 2. p. 995 sqq. || 37. ἐβίω E*V, ἐβίωσεν cett. || 38. ἐπιγράφει A, ἐπιγράφουσι cett. || 39. τινά] πολλά Eudoc. || XLII. cf. Eudoc. p. 267. || 40. ῥωμαίων ABVE, τοὺς δ' cett.

αὐτοκράτορας καὶ πρὸς Ἱερώννυμον περὶ τῶν Ἰσοκρατικῶν
σχημάτων καὶ ἄλλα.

ΜΓ. ΚΟΔΡΑΤΟΥ.

Κοδράτος Ῥωμαῖος, ἱστορικός. ἔγραψεν Ἰάδι διαλέκτῳ
ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις ιε', ἐπιγραφὴν δὲ χιλιετηρίδα,
καὶ περιέχει ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μα-245
μαίας υἱοῦ Καίσαρος.

ΜΔ. ΚΡΙΤΩΝΟΣ ΤΟΥ ΝΑΞΙΟΥ.

Κρίτων Νάξιος, ἱστορικός. ἔγραψεν ὀκταετηρίδα, ἣν
Εὐδόξου φασίν.

ΜΕ. ΚΡΙΤΩΝΟΣ ΤΟΥ ΠΙΕΡΙΩΤΟΥ.

Κρίτων Πιεριώτης (πόλις δὲ Μακεδονίας ἐστὶν ἡ Πιερία),
ἱστορικός. ἔγραψε Παλληνιακά, Συρακουσῶν κτίσιν, Περ-50
σικά, [Σικελικά,] Συρακουσῶν περιήγησιν καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς
τῶν Μακεδόνων.

ΜΦ. ΚΤΗΣΙΟΥ.

Κτησίας Κτησιάρχου ἢ Κτησιόχου Κνίδιος, ἰατρός, ὃς
ἰάτρευσεν ἐν Πέρσiais Ἀρταξέρξην τὸν Μνήμονα κληθέντα
καὶ συνέγραψε Περσικά ἐν βιβλίοις κγ'. 55

ΜΖ. ΛΥΚΟΥ.

Λυκος, ὁ καὶ Βουθήρας, Ῥηγῖνος, ἱστορικός, πατὴρ
Λυκοφρόνου τοῦ τραγικοῦ, ἐπὶ τῶν διαδόχων γεγωνὺς καὶ
ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως. οὗτος ἔγραψεν
ἱστορίαν Λιβύης καὶ περὶ Σικελίας.

241. Ἱσοκράτους Eudocia. || XLIII. 44. ἐπιγραφὴν A, ἐπιγραφὴ V, ἐπι-
γράφει *V, ἐπέγραψε cett. || 45. ἕως Φιλίππου Kusterus. || XLIV. et XLV. cf.
Eudoc. p. 267. || 48. Εὐδόξου Hemsterhusius, Εὐδοξίου v. || XLV. 49. πόλις δὲ
AV, πόλις δὲ αὐτῇ cett. || 50. παλληνιακά AV, παλληνικά cett. || συρακουσῶν
hic et infra V. || 51. σικελιακά A, om. V et Eudocia. || LXVI. cf. Eudoc. p. 268. ||
54. Μνήμονα κληθέντα ed. Basil., ἀμείνονα κληθέντα BEmEudocia, ἄμεινα
κληθέντα V, ἀμείνονι κληθέντι A. || XLVII. cf. Eudoc. p. 284. || 56. Βουθήρας
et Λυκοφάνους Eudocia. || 58. τοῦ add. AVEudocia.

MH. ΜΑΝΑΙΧΜΟΥ.

260 Μάναιχος Σικυώνιος, υἱὸς Ἀλκιβίου ἢ Ἀλκιβιάδου, ιστορικός. γέγονε δ' ἐπὶ τῶν διαδόχων. ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν κατὰ τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον.

ΜΘ. ΜΑΡΣΥΟΥ.

Μαρσύας Περιάνδρου Πελλαῖος, ιστορικός. οὗτος δ' ἦν πρότερον γραμματοδιδάσκαλος, καὶ ἀδελφὸς Ἀντιγόνου
65 τοῦ μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντος, σύντροφος δ' Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε Μακεδονικὰ ἐν βιβλίοις ι', ἤρξατο δ' ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Μακεδόνων, καὶ μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου ἐπὶ τὴν Συρίαν ἐφόδου μετὰ τὴν Ἀλεξανδρείας κτίσιν Ἀττικὰ ἐν βιβλίοις ιβ' καὶ αὐτοῦ Ἀλε-
70 ξάνδρου ἀγωγὴν.

N. ΜΑΡΣΥΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Μαρσύας Κριτοφήμευ Φιλιππεύς, ιστορικός, ὁ νεώτερος. ἔγραψεν ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις ιβ', μυθικὰ ἐν βιβλίοις ζ' καὶ ἕτερά τινα περὶ τῆς ἰδίας πατρίδος.

NA. ΝΕΑΡΧΟΥ.

Νέαρχος. οὗτος ξυνεστράτευσεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ συγ-
75 γραφὴν συνεγράψατο ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου. ἐψεύσατο δὲ ναύ-
αρχον ἑαυτὸν ἀναγράψας εἶναι κυβερνήτης αὐν.

NB. ΝΥΜΦΙΔΟΣ.

Νύμφης Ξεναγόρου Ἡρακλεώτης ἐκ Πόντου, ιστορικός.

XLVIII. cf. Eudoc. p. 299. || 260. μάναιχος ABE Eudocia, μάνεμος cett. || 61. τὴν] τῶν Gaisfordus. || 62. μακεδόνιον BV. || XLIX. sq. cf. Eudoc. p. 298. tractat Ritscheliu Ind. lectt. Vrat. 1836. || 66. τοῦ Μακεδόνων βασιλέως Eudocia. || 67. προῆι v. προῆλθε ante μέχρι excidisse visum est Geiero Alex. histt. serr. p. 318. || 68. μετὰ] τῆς μετὰ Ritscheliu. || 69. Ἀττικὰ — ιβ'] haec maiori eripit ac minori tribuit sic iuncta, Ἀττικὴν ἀρχαιολογίαν, Bernhardy. || αὐτοῦ ABVEm Eudocia, αὐτοῦ τοῦ cett. || 70. διαγωγὴν Eudocia. || L. 71. quae post νεώτερος vleguntur, Μαρσύας Μάρσου Ταβηνός, ιστορικός, omisi praeunte Ritschelio. || 72. ιβ'] ιγ' V. || LI. 75. ὑπὲρ] περὶ Kusterus. || ἐψεύσατο] effictum hoc ex loco Arriani Exp. Alex. 6. 2, 3 male intellecto. || LII. cf. Eudoc. p. 309.

περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν διαδόχων καὶ ἐπιγόνων βιβλία κδ',
περὶ Ἡρακλείας βιβλία ιγ'. ἔχει δὲ μέχρι τῆς καθαιρέσεως
τῶν τυράννων τὰ κατὰ τοὺς ἐπιγόνους καὶ μέχρι τοῦ τρίτου 280
Πτολεμαίου.

NG. ΞΑΝΘΟΥ.

Ξάνθος Κανδαύλου Λυδὸς ἐκ Σάρδεων, ἱστορικός, γε-
γονὸς ἐπὶ τῆς ἀλώσεως Σάρδεων. Λυδιακά, βιβλία δ'.

NA. ΞΕΝΟΦΩΝΤΩΝ.

Ξενοφῶν Ἀντιοχεύς, ἱστορικός. Βαβυλωνιακά· ἔστι δ'
ἔρωτικά. — Ξενοφῶν Ἐφεσίος, ἱστορικός. Ἐφεσιακά (ἔστι 85
δ' ἔρωτικά βιβλία ι' περὶ Ἀβροκόμου καὶ Ἀνθίας) καὶ περὶ
τῆς πόλεως Ἐφεσίων καὶ ἄλλα. — Ξενοφῶν Κύπριος, ἱστο-
ρικός. Κυπριακά· ἔστι δὲ καὶ αὐτὰ ἐρωτικῶν ὑποθέσεων
ἱστορία περὶ τε Κινύραν καὶ Μύρραν καὶ Ἀδωνιν.

NE. ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ.

Παλαίφατος Ἀβυδηνός, ἱστορικός. Κυπριακά, Δηλιακά, 90
Ἀττικά, Ἀραβικά. γέγονε δ' ἐπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ ἸΜακε-
δόνος, παιδικὰ δ' Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, ὡς Φίλων
ἐν τῷ εἰ στοιχείῳ τοῦ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίου α' καὶ
Θεόδωρος ὁ Ἰλιεύς ἐν β' Τρωικῶν.

NF. ΠΑΜΦΙΛΗΣ.

Παμφίλη Ἐπιδαυρία, σοφή, θυγάτηρ Σωτηρίδου, οὗ 95
λέγεται εἶναι καὶ τὰ συντάγματα, ὡς Διονύσιος ἐν τῷ λ' τῆς

280. κατὰ Clinton fast. hell. 3. p. 21, μετὰ v. || τριπτολεμαίου A. ||
LIII. tractant Creuzerus hist. frgm. p. 135 sqq., Muellerus. hist. fr. p. XX. ||
83. ἀλ. Ἀθηνῶν Creuzerus. || LIV. 84. βαβυλωνιακά AV, βαβυλωνικά cett. ||
89. Κινύρας καὶ Μύρρας καὶ Ἀδώνιδος Kusterus. || LV. cf. Eudoc. p. 350. ||
90. κυπριακά BE. || 93. ἐν τῷ v — πρώτου βιβλίου Eudocia, aut sic (nisi quod εἰ)
aut ἐν τῷ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίῳ πρώτῳ Kusterus, ἐν τῷ * στοιχείῳ
τοῦ πρώτου βιβλίου, reiectis reliquis in alterum Palaephatum sic: πλὴν καιούτος
ἔγραψε περὶ παραδόξου ἱστορίας, Bernh. || 94. β' τῶν Τρωικῶν Eudoc. || LVI. cf.
Eudoc. p. 360. || 95. σοφή] φιλόσοφος καὶ ἱστορικὴ Eudocia. || 96. συντάγματα
ἱστορικά, α' εἰς τὴν Παμφίλην ἀναφέρεται Kusterus. post indicem librorum

μουσικῆς ἱστορίας, ὥς δ' ἕτεροι γεγράφασι, Σωκρατίδα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. ἱστορικὰ ὑπομνήματα ἐν βιβλίοις λγ', ἐπιτομὴν τῶν Κτησίου ἐν βιβλίοις γ', ἐπιτομὰς ἱστοριῶν τε καὶ 300 ἑτέρων βιβλίων παμπλείστας, περὶ ἀμφισβητήσεων, περὶ ἀφροδισίων καὶ ἄλλων πολλῶν.

NZ. ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ.

Παυσανίας Λάκων, ἱστορικός, περὶ Ἑλλησπόντου, Λακωνικά, χρονικά, περὶ Ἀμφικτυόνων, περὶ τῶν ἐν Λάκωσιν ἑορτῶν.

NH. ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ.

5 Πλούταρχος Χαιρωνεύς τῆς Βοιωτίας, γεγονώς ἐπὶ τῶν Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος χρόνων καὶ ἔτι πρόσθεν. μεταδούς δ' αὐτῷ Τραϊανὸς τῆς τῶν ὑπάτων ἀξίας προσέταξε μηδένα τῶν κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα ἀρχόντων παρῆς τῆς αὐτοῦ γνώμης τι διαπραττέσθαι. ἔγραψε δὲ πολλά.

NΘ. ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ.

10 Πολέμων Εὐηγέτου Ἰλιεύς, κώμης Γλυκείας ὄνομα, Ἀθήνησι δὲ πολιτογραφηθεὶς [διὸ ἐπεγράφετο Ἑλλαδικός], ὁ κληθεὶς Περιγητής, ἱστορικός. γέγονε δὲ κατὰ Πτολεμαῖον τὸν Ἐπιφανῆ. κατὰ δ' Ἀσκληπιάδην τὸν Μυρλεανὸν συνεχρόνισεν Ἀριστοφάνει τῷ γραμματικῷ καὶ διή- 15 κουςε καὶ τοῦ Ῥοδίου Παναιτίου. ἔγραψε περιγήσιν

Eudocia τινὲς δὲ πάντα ταῦτα εἰς τὸν αὐτῆς πατέρα ἀναφέρουσιν, ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ἐν τῇ λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίας, ὥς δὲ ἕτεροι εἰς Σωκρατίδαν τὸν ἄνδρα αὐτῆς. cf. Suid. s. v. Σωτηρίδας. || τῷ V, τῇ cett. || 297. ἱστορίας Kusterus, ἱστορία cett. || 98. λγ'] λς' V. || 99. βιβλία *V. || ἐπιτομὴν A. || 300. ἀμφισβητήσεως V. || LVII. cf. Eudoc. p. 350. || 3. ἀμφικτυόνων A. || περὶ om. *V. || 4. ἑορτῶν] καὶ ἄλλα add. Eudocia. || LVIII. cf. Eudoc. p. 362. || 6. ἔτι πρόσθεν] ἐπίπροσθεν AVE, μικρόν τι πρὸς Eudocia. || 9. πολλά, ὧν τὰ πλείω οὐχ εὑρίσκεται Eudocia. || LIX. cf. Eudoc. p. 350. tractat Prellerus Polem. fr. p. 4 sqq. || 10. γλυκείας ABVE, λυκίας Eudocia, γλυκυίας cett. || 11. Ἀθήνησι δὲ] οὗτος ἀθήνησι V. || διὸ — Ἑλλαδικός susp. Prellero p. 14. scilicet Ἑλλαδικός libri inscriptio erat, cf. Athen. 11. p. 479 F. || 12. ἱστορικός om. Eudocia. || δὲ κατὰ AV, κατὰ τὸν cett. || 14. ἀριστοφάνη m. || διήκουςε — Παναιτίου aut delenda aut scribendum δ. αὐτοῦ ὁ Ῥόδιος Παναιτίος visum Jonsio (cf. Prellerus p. 7). || 15. τὰ πρὸς ἀδελφὸν καὶ Ἀντιγονον supplet Bernhardt] post περιγήσιν add. *V.

Ἰλίου ἐν βιβλίοις γ', κτίσεις τῶν ἐν Φωκίδι πόλεων καὶ περὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίους συγγενείας αὐτῶν, κτίσεις τῶν ἐν Πόντῳ πόλεων, περὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι πόλεων καὶ ἄλλα πλεῖστα, ἐν οἷς καὶ κοσμικὴν περιήγησιν ἤτοι γεωγραφίαν.

Ε. ΠΟΛΥΒΙΟΥ.

Πολύβιος, Λυκόρτου υἱός, ἀπὸ Μεγάλης πόλεως τῆς 320 Ἀρκαδίας, καθηγησάμενος Σκιπίωνος τοῦ Ἀφρικανοῦ, ὅτε καὶ Παναίτιος ὁ φιλόσοφος, γεγονώς κατὰ Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα Εὐεργέτην. οὗτος ἔγραψε τὴν μακρὰν ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις μ'. ἄρχεται δ' ἀπὸ τῆς φυγῆς Κλεομένους τοῦ Σπαρτιάτου καὶ τῆς Φιλίππου τοῦ Περσέως υἱοῦ 25 διαδοχῆς τῶν Μακεδόνων, τὰ ἐξῆς ἐπισυνάπτων Ῥωμαίων.

ΕΑ. ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

Ποσειδώνιος Ἀλεξανδρεύς, φιλόσοφος στωικός, μαθητὴς Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως. ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολύβιον ἐν βιβλίοις νβ' ἕως τοῦ πολέμου τοῦ Κυρηναϊκοῦ καὶ Πτολεμαίου, καὶ μελέτας ῥητορικὰς, ὑποθέσεις εἰς Δημο-30 σθένην, καὶ οἶμαι ταῦτα μᾶλλον Ποσειδωνίου τοῦ σοφιστοῦ εἶναι, τοῦ Ὀλβιοπολίτου.

ΕΒ. ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΟΛΒΙΟΠΟΛΙΤΟΥ.

Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης, σοφιστὴς καὶ ἱστορικός. περὶ τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τῶν κατ' αὐτόν, περὶ τῆς Τυρικῆς καλου-

316. Ἰλίου] ἡλίου V. || 17. αὐτῶν, κτίσεις ex Pariss. add. Kusterus. || 18. πόλεων] πινάκων Reinesius, om. V. || 19. ἐν οἷς sqq. susp. Bernhardy. || LX. cf. Eudoc. p. 350. || 20. Λυκόρτου Hemsterhusius et Reinesius, Λύκου v. || Μεγάλης] μέσης BE. || 21. Σκιπίωνος sec. m. A, σκηπίωνος cett. || 24. μ'] λ' E. || 25. καὶ τῆς φιλίππου — διαδοχῆς ABVE, καὶ φιλίππου — τῇ διαδοχῇ cett.: καὶ μέχρις Περσέως τοῦ Φιλίππου υἱοῦ Kusterus: Περσέως πατρός Schweighaeuserus Polyb. t. 5. p. 19, qui et ex Pol. 2. 70, 8 καὶ Φιλίππου τοῦ Δημητρίου υἱοῦ, aut ex 1. 3, 1 καὶ Φιλίππου τοῦ Περσέως μὲν πατρός, Δημητρίου δὲ υἱοῦ Suidam voluisse coniecit. || LXI. cf. Eudoc. p. 365. || 29. Κυρηναικοῦ susp. Bernhardy. || 30. ὑποθέσεις εἰς δ. AV, εἰς δ. ὑπ. cett. || 31. τοῦ ante σοφιστοῦ add. ABVE: ταῦτά τινες εἰς Ποσειδώνιον τὸν σοφιστὴν τὸν Ὀλβιοπολίτην ἀναφέρουσιν Eudocia. || 32. Ὀλβιοπολίτου] Rhodium potius intelligit Bernhardy. || LXII. cf. Eudoc. p. 354. || 33. περὶ τοῦ ὠκεανοῦ] Rhodio tribuit Strab. 2. p. 94. || 34. Τυραϊκῆς vel Τυριγεντικῆς Bernhardy.

335 μένης χώρας, Ἀττικὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις δ', Λιβυκὰ ἐν βιβλίοις ια' καὶ ἄλλα τινά.

ΞΓ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ.

Προκόπιος Ἰλλούστριος Καίσαρεὺς ἐκ Παλαιστίνης, ῥήτωρ καὶ σοφιστής. ἔγραψεν ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν, ἣν οὖν τοὺς πολέμους Βελισαρίου πατρικίου, τὰ κατὰ Ῥώμην καὶ
40 Λιβύην πραχθέντα. γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὑπογραφεὺς χρηματίσας Βελισαρίου, καὶ ἀπόλουθος κατὰ πάντας τοὺς συμβάντας πολέμους τε καὶ πράξεις τὰς ὑπ' αὐτοῦ συγγραφείσας. ἔγραψε καὶ ἕτερον βιβλίον, τὰ καλούμενα Ἀνέκδοτα, τῶν αὐτῶν πράξεων, ὡς εἶναι ἀμ-
45 φότερα βιβλία θ'. — ὅτι τὸ βιβλίον Προκοπίου τὸ καλούμενον Ἀνέκδοτα ψόγους καὶ κωμωδίαν Ἰουστινιανοῦ βασιλέως περιέχει καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς Θεοδώρας, ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτοῦ Βελισαρίου καὶ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ.

ΞΔ. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Σιμωνίδης Κεῖτος, θυγατρίδοϋς κατὰ τινὰς τοῦ προτέ-
50 ρου, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης. γέγονε δὲ πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν καὶ γέγραφε γενεαλογίαν ἐν βιβλίοις γ', εὐρήματα ἐν βιβλίοις γ'.

ΞΕ. ΣΚΥΛΑΚΟΣ.

Σκύλαξ Καρυανδεὺς (πόλις ἐστὶ τῆς Καρίας πλησίον Ἀλικαρνασσοῦ τὰ Καρύανδα), μαθηματικὸς καὶ μουσικὸς.
55 περίπλουν τῶν ἐκτὸς τῶν Ἑρακλέους στηλῶν, τὰ κατὰ τὸν Ἑρακλείδην τὸν Μυλασσῶν βασιλέα, γῆς περίοδον, ἀντιγραφὴν πρὸς τὴν Πολυβίου ἱστορίαν.

335. λιβυκὰ EmEudocia, λυβικὰ cett. || 36. καὶ ἄλλα τινά om. Eudocia. || LXIII. cf. Eudoc. p. 356. || 37. καὶ καισαρεὺς *V. || 39. πατρικίου add. ABVE. || 44. αὐτῶν] αὐτοῦ BEEudocia, quae post πράξεων omissis reliquis addit Περισκά, Γετικά. || εἶναι] εἶναι τὰ V. || 45. βιβλία AB, τὰ β. cett. || 46. ἀνέκδοτον AV: τὸ καλ. ἀνέκδοτα βιβλίον τοῦ πρ. E. || κωμωδίαν A, κωμωδίας cett. || βασιλέως AV, τοῦ β. cett. || LXIV. cf. Eudoc. p. 383. || 51. εὐρήματα — γ' om. Eudocia. || LXV. 53. πόλις A, πόλις δὲ cett. || 55. τῶν A, τοῦ cett. || ἐκτὸς] ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Vossius d. hist. gr. 1, 19, p. 163. || 56. τὸν om. V.

ΕΦ. ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ.

Στράβων Ἀμασεύς, φιλόσοφος. γέγονεν ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος. ἔγραψε γεωγραφίαν ἐν βιβλίοις ιζ'.

ΕΖ. ΣΤΡΑΤΤΙΔΟΣ.

Στράττις Ὀλύνθιος, ιστορικός. ἔγραψε περὶ τῶν Ἀλε- 360
ξάνδρου ἐφημερίδων βιβλία ε', περὶ ποταμῶν καὶ κρηνῶν καὶ
λιμνῶν, περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς.

ΕΗ. ΤΕΥΚΡΟΥ.

Τεῦκρος ὁ Κυζικηνός, ὁ γράψας περὶ χρυσοφόρου γῆς,
περὶ τοῦ Βυζαντίου, Μιθριδατικῶν πράξεων βιβλία ε', περὶ
Τύρου ε', Ἀραβικῶν ε', Ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις ε', 65
ἐφήβων τῶν ἐν Κυζίκῳ ἄσκησιν γ' καὶ λοιπά.

ΕΘ. ΤΙΜΑΓΕΝΟΥΣ.

Τιμαγένης, ιστορικός. περίπλουν πάσης θαλάσσης ἐν
βιβλίοις ε. — Τιμαγένης ἢ Τιμογένης Μιλήσιος, ιστορικός
καὶ ῥήτωρ. περὶ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ καὶ τῶν ἐξ
αὐτῆς λογίων ἀνδρῶν βιβλία γ' καὶ ἐπιστολάς. 70

Ο. ΤΙΜΑΙΟΥ.

Τίμαιος Ἀνδρομάχου Ταυρομενίτης, ὃν Ἀθηναῖοι Ἐπι-
τίμαιον ὠνόμασαν, Φιλίσκου μαθητῆς τοῦ Μιλησίου. παρ-
ωνόμαστο δὲ τοῦτο διὰ τὸ πολλὰ ἐπιτιμᾶν, καὶ Γραοσυλ-
λέκτρια δὲ διὰ τὸ τὰ τυχόντα ἀναγράφειν. ἔγραψεν Ἰταλικά
καὶ Σικελικά ἐν βιβλίοις ἡ', Ἑλληνικά καὶ Σικελικά, συλλο- 75

LXVI. hic habet A, ceteri infra s. Στράτων, hic nihil nisi Στράβων Ἀμα-
σεύς φιλόσοφος καὶ γεωγράφος (καὶ γ. om. B). || 359. ιζ'] ζ' A et infra celt. ||
LXVII. cf. Eudoc. p. 381. || 60. ἔγραψε add. Eudocia et A, sed hic ante περὶ
ποταμῶν demum. || 61. βιβλία ε' post τελευτῆς ponit A. || κρημνῶν v. || 62. καὶ
ἄλλα s. fin. add. Eudocia. || LXVIII. 64. μιθριδατινῶν V. || 65. ἀραβικῶν V. ||
66. καὶ τὰ λοιπά V. || LXIX. 70. γ' ABE, ε' celt. || LXX. quae praeterea Suidas
habet, deprompta sunt ex Polybio atque Diodoro. tractant Goellerus d. orig.
Syrae. p. 179 sqq., Muellerus hist. fr. p. XLIX. || 71. ταυρομενίτης ABV. ||
Ἀθηναῖοι] immo Ister apud Athenaeum 6. p. 272 B.

γὴν ῥητορικῶν ἀφορμῶν βιβλία ξή', ὀλυμπιονίκας ἦτοι χρο-
νικὰ πραξίδια. — ἔγραψε περὶ Συρίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ
πόλεων καὶ βασιλέων βιβλία γ'.

ΟΑ. ΦΕΡΕΚΥΔΟΥ.

Φερεκύδης Ἀθηναῖος, πρεσβύτερος τοῦ Συρίου, ὃν λό-
380 γος τὰ Ὀρφείως συναγαγεῖν. ἔγραψεν Αὐτόχθονας (ἔστι δὲ
περὶ τῆς Ἀττικῆς ἀρχαιολογίας ἐν βιβλίοις ι'), παραινέσεις
δι' ἐπῶν. Πορφύριος δὲ τοῦ προτέρου οὐδένα δέχεται πρεσ-
βύτερον, ἀλλ' ἐκείνον μόνον ἡγεῖται ἀρχηγὸν συγγραφῆς. —
Φερεκύδης Λέριος, ἱστορικός, γεγονώς πρὸ ὀλίγου τῆς οἰ-
85 ὀλυμπιάδος. περὶ Λέρου, περὶ Ἰριγενείας, περὶ τῶν Διονύσου
ἐορτῶν καὶ ἄλλα.

ΟΒ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Φίλιππος Ἀμφιπολίτης, ἱστορικός. Ῥοδιακὰ βιβλία ιθ'
(ἔστι δὲ τῶν πάνυ αἰσχυρῶν), Κωακὰ βιβλία β', Θασιακὰ
βιβλία β' καὶ ἄλλα.

ΟΓ. ΦΙΛΙΣΤΟΥ.

90 Φιλίσκος ἢ Φίλιστος Συρακούσιος, ἱστορικός· ἦν δὲ
συγγενὴς Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας καὶ ἐν τῇ πρὸς
Καρχηδονίους ναυμαχίᾳ ἐτελεύτησεν. μαθητὴς δ' ἦν Εὐή-
νου τοῦ ἐλεγειοποιοῦ. ἔγραψε Σικελικά (ἔστι δὲ τὰ πρὸς
Ἑλλήνας αὐτοῖς πραχθέντα διαφόρως), καὶ γενεαλογίαν,
95 περὶ Φοινίκης καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς νήσου Σικελίας. —
Φίλιστος Ναυκρατίτης ἢ Συρακούσιος, Ἀρχωνίδου υἱός.
μαθητὴς δ' ἦν Εὐήνου τοῦ ἐλεγειοποιοῦ, ὃς πρῶτος κατὰ

376. ἦτοι ABVE, ἢ cett. || 77. ταξίδια Meierus Encycl. litt. 3, 3. p. 167, sed
vid. ibid. p. 489. || ἔγραψε — γ' seorsim posuit Suidas. || ἐν αὐτῇ A, αὐτῆς cett. ||
LXXI. cf. Eudoc. p. 421. tractant Sturzius Pherecyd. frgm., Muellerus hist. fr.
p. XXXIV. || 79. πρεσβύτερος V. || 80. συναγεῖν V. || δὲ ἢ περὶ AV. || 81. post
Ἀττικῆς interpungi iubet Prellerus Demet. et Perseph. p. 9. || 85. περὶ Λέρου
AV, ἔγραψε περὶ λ. cett. || Διονυσίου AVE. || LXXII. cf. Eudoc. p. 422. ||
88. Κωακὰ Eudocia, κωιακὰ AV, κωανὰ cett. || Θασιακὰ A, Θυσιακὰ cett. ||
LXXIII. cf. Eudoc. p. 422. tractant Goellerus d. orig. Syrac. p. 103 sqq., Muel-
lerus hist. fr. p. XLVIII. || 90—95. om. A. || 96. Ἀρχομενίδου Paus. 5. 23, 6.

τὴν ῥητορικὴν τέχνην ἱστορίαν ἔγραψεν. συνέταξε δὲ τέχνην ῥητορικὴν, Αἰγυπτιακὰ ἐν βιβλίοις ιβ', Σικελικὰ ἐν βιβλίοις ια', πρὸς τὸν Τρικάρανον λόγον, περὶ Ναυκράτεως, περὶ 460 Διονυσίου τοῦ τυράννου βιβλία ε', περὶ τῆς Αἰγυπτίων θεολογίας βιβλία γ', δημηγορίας καὶ ἄλλα τινά. περὶ Αἰβύης καὶ Συρίας.

ΟΔ. ΦΙΛΟΧΟΡΟΥ.

Φιλόχορος Κύννον Ἀθηναῖος, μάντις καὶ ἱεροσκόπος. γυνὴ δ' ἦν αὐτῷ Ἀρχεστράτη. κατὰ δὲ τοὺς χρόνους γέγονεν 5 ὁ Φιλόχορος Ἐρατοσθένους, ὡς ἐπιβαλεῖν πρεσβύτη νέον ὄντα Ἐρατοσθένη. ἐτελεύτησε δ' ἐνεδρευθεὶς ὑπ' Ἀντιγό- νου, ὅτι διεβλήθη προσκεκλικέναι τῇ Πτολεμαίου βασιλείᾳ. ἔγραψεν Ἀτθίδος βιβλία ιζ' (περιέχει δὲ τὰς Ἀθηναίων πρᾶξεις καὶ βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας ἕως Ἀντιόχου τοῦ τελευ- 10 ταίου τοῦ προσαγορευθέντος Θεοῦ, ἔστι δὲ πρὸς Δήμωνα), περὶ μαντικῆς δ', περὶ θυσιαῶν α', περὶ τῆς Τετραπόλεως, Σαλαμῖνος κτίσιν, ἐπιγράμματα Ἀττικά, περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀγώνων βιβλία ιζ', περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀρξάντων ἀπὸ Σω- κρατίδου καὶ μέχρι Ἀπολλοδώρου, ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις β', 15 πρὸς τὴν Δήμωτος Ἀτθίδα, ἐπιτομὴν τῆς ἰδίας Ἀτθίδος, ἐπιτομὴν τῆς Διονυσίου πραγματείας περὶ ἱερῶν, περὶ τῶν Σοφοκλέους μύθων βιβλία ε', περὶ Εὐριπίδου, περὶ Ἀλκμαῖνος, περὶ μυστηρίων τῶν Ἀθήνησι, συναγωγὴν ἡρώιδων ἥτοι Πυθαγορείων γυναικῶν, Δηλιακὰ βιβλία β', περὶ εὐρημάτων, 20 περὶ καθαρισμῶν, περὶ συμβόλων.

ΟΕ. ΦΛΕΓΟΝΤΟΣ.

Φλέγων Τραλλιανός, ἀπελεύθερος τοῦ Σεβαστοῦ Καί-

98. τὴν add. A, τέχνην — ῥητορικὴν om. V. in seqq. Philistum cum Philisco misceri apparet. || 99. σικελικὰ VE, σικελιακά cett. || 400. Τρικάρανον] Χάρωνα coll. Suid. v. Χάρων Toupus. post λόγον distinxi cum Osanno Beitr. 2. p. 12. || 1. διονύσου V. || LXXIV. tractant Siebelis Philoch. fr. p. 1 sqq., Muel- lerus hist. fr. p. LXXXIV. || 7. Ἐρατοσθένη Siebelis, Ἐρατοσθένη v. || Ἀντιγόνου] Ἀντιόχου Vossius d. hist. gr. 1, 18. p. 155. || 13. κτίσις v. || ἐπιγράμματα. ἀττικά A. || 14. Σωκρατίδου — Ἀπολλοδώρου] ol. 101, 3—115, 2. || 16. ἐπιτομὴν — Ἀτθίδος] sed cf. Suid. s. v. Πωλίων. || LXXV. cf. Eudoc. p. 422, ubi Φλέγωνος. vid. Paradoxogr. nostros p. XXXVII sqq.

σαρος (οἱ δ' Ἀδριανοῦ φασιν), ἱστορικός. ἔγραψεν ὀλυμπιά-
 δας ἐν βιβλίοις ις' (ἔστι δὲ μέχρι τῆς σκθ' ὀλυμπιάδος τὰ
 425 πραχθέντα πανταχοῦ), τὰ δ' αὐτὰ ἐν βιβλίοις ἡ', ἔκφρασιν
 Σικελίας, περὶ μακροβίων καὶ θανμασίων, περὶ τῶν παρὰ
 Ῥωμαίοις ἑορτῶν βιβλία γ', περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ τόπων καὶ
 ὧν ἐπικέκληνται ὀνομάτων, ἐπιτομὴν Ὀλυμπιονικῶν ἐν βιβ-
 λίοις β' καὶ ἄλλα.

OF. ΦΥΛΑΡΧΟΥ.

30 Φύλαρχος Ἀθηναῖος ἢ Ναυκρατίτης (οἱ δὲ Σικωνόνιον,
 ἄλλοι Αἰγύπτιον ἔγραψαν), ἱστορικός. τὴν ἐπὶ Πελοπόννη-
 σον Πύρρου τοῦ Ἡπειρώτου στρατείαν ἐν βιβλίοις κη' (κατ-
 ἀγει δὲ καὶ μέχρι Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος
 καὶ τῆς Βερενίκης τελευτῆς καὶ ἕως τοῦ θανάτου Κλεομέ-
 35 νους τοῦ Λακεδαιμονίου, ἐπιστρατεύσαντος αὐτῷ Ἀντιγόνου),
 τὰ κατ' Ἀντίοχον καὶ τὸν Περγαμηνὸν Εὐμένην, ἐπιτομὴν
 μυθικὴν περὶ τῆς τοῦ Διὸς ἐπιφανείας, περὶ εὐρημάτων, παρ-
 εμβάσεων βιβλία θ'.

OZ. ΧΑΡΑΚΟΣ.

Χάραξ Περγαμηνός, ἱερεὺς καὶ φιλόσοφος, ὡς εὔρον ἐν
 40 ἀρχαίῳ βιβλίῳ ἐπίγραμμα οὕτως ἔχον·

εἰμὶ Χάραξ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ Περγάμου ἄκρης,

ἐνθα ποτὲ πτολέμειεν Ἀχιλλῇ πτολιπόρθῳ

Τήλεφος, Ἡρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων.

ἔστι δὲ τῶν μετ' Αὐγουστον πολλῶ νεώτερος. μέμνηται γοῦν
 45 ἐν τῷ β' τῶν βιβλίων Αὐγούστου ὡς πάλαι γενομένου Καί-

425. ἔκφρασις V. || LXXVI. cf. Eudoc. p. 422. tractant Luchti Phyl. fragm. p. 4 sqq., Bruecknerus Phyl. rell. p. 5 sqq., Muellerus hist. fr. p. LXXVII. || 31. ἄλλοι AVE, ἄλλοι δὲ cett. || 32. στρατείαν BVE. || κατάγει] κατάγειον V. || 34. Κλεομένους tacito Vossius d. hist. gr. 1. 17. p. 150, rursus Schweighaeuserus atque alii. || 36. κατὰ ἀντίοχον AB, κατὰ τὸν α. cett. || 37. περὶ τῆς] ἀπὸ τῆς Bruecknerus p. 8. || παρεμβάσεων Sevinus, παρεμφάσεων apud nos quaestl. Demosth. 4. p. 114: π. εὐρημάτων παρέμβασι βιβλίῳ θ' Bruecknerus p. 9. || 38. καὶ ἄλλα τινὰ s. fin. add. Eudocia. || LXXVII. 42. πτολέμειεν AC, πτολέμιζεν cett. || 43. ἥρακλῆς B, ἥρακλῆς υἱὸς E, sed υἱὸς erasum postea. || 44. τῶν μετὰ ABEm, τὸν μετ' C, τῶν κατ' cett. || οὗν A. || 45. β' τῶν βιβλίων] δευτέρῳ βιβλίῳ C.

σαρος καὶ ἐν τῷ ζ' Νέρωνος καὶ τῶν μετ' αὐτὸν βασιλευ-
σάντων. ἔγραψεν Ἑλληνικῶν* ιστοριῶν βιβλία μ'.

ΟΗ. ΧΑΡΩΝΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΧΗΛΟΝΙΟΥ.

Χάρων Καρχηδόνιος, ιστορικός. ἔγραψε τυράννους,
ὅσοι ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ γεγονάσι, βίους ἐνδόξων ἀν-
δρῶν ἐν βιβλίοις δ', βίους ὁμοίως γυναικῶν ἐν δ'. 450

ΟΘ. ΧΑΡΩΝΟΣ ΤΟΥ ΛΑΜΨΑΚΗΝΟΥ.

Χάρων Λαμψακηνός, υἱὸς Πυθοκλέους, γενόμενος κατὰ
τὸν πρῶτον Δαρεῖον ξθ' Ὀλυμπιάδι, μᾶλλον δ' ἦν ἐπὶ τῶν
Περσικῶν κατὰ τὴν οἰ' Ὀλυμπιάδα, ιστορικός. ἔγραψεν
Αἰθιοπικά, Περσικά ἐν βιβλίοις β', Ἑλληνικά ἐν βιβλίοις δ',
περὶ Λαμψάκου β', Λιβυκά, ὄρους Λαμψακηνῶν ἐν βιβλίοις 55
δ', πρυτάνεις ἢ ἄρχοντας τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων (ἔστι δὲ
χρονικά), κτίσεις πόλεων ἐν βιβλίοις β', Κρητικά ἐν βιβλίοις
γ' (λέγει δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ Μίνως τεθέντας νόμους), περι-
πλουν τῶν ἐκτὸς τῶν Ἡρακλείων στηλῶν.

Π. ΧΑΡΩΝΟΣ ΤΟΥ ΝΑΥΚΡΑΤΙΤΟΥ.

Χάρων Ναυκρατίτης, ιστορικός. ἱερεῖς τοὺς ἐν Ἀλεξαν- 60
δρείᾳ καὶ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὰ ἐπὶ ἐκάστου πραχθέντα,
βασιλεῖς τοὺς ἐκ παλαιοῦ γεγονότας ἐν ἐκάστῳ ἔθνει καὶ
περὶ Ναυκράτεως καὶ ἄλλα τινα περὶ Αἰγύπτου.

447. τε καὶ post Ἑλληνικῶν add. ABC, fortasse excidit Ἰταλικῶν, cf. Eust.
ad II. 9. p. 734. || LXXXVIII—LXXX. cf. Eudoc. p. 435 sq. tractant Creuzerus
hist. fr. p. 89 sqq., Muellereus hist. fr. p. XVI sqq. || 48. ἔγρ. περὶ τυράννων τῶν ἐν
τῇ Ε. καὶ Ἀ. γεγονότων Eudocia. || LXXIX. 52. ξθ'. Creuzerus, οθ' v. ||
54. Ἑλληνικά — δ' om. C. || 55. ὄρους Schweighaeuserus ad Athen. 2. p. 645,
ὄρους v. [Λαμψακηνῶν] Λακεδαιμονίων Muellereus. || 56. τοὺς τῶν om. C. ||
57. κτήσεις πόλεις C. || 59. τῶν Eudocia, τὸν v. || LXXX. Χείρωνος Eudoc. ||
60. ἔγραψεν ιστορίαν περὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν Αἰγ. ἱερέων καὶ τῆς δια-
δοχῆς αὐτῶν καὶ περὶ τῶν ἐπὶ ἐκάστου πραχθέντων, περὶ βασιλέων τῶν ἐκ π.
γεγονότων Eudocia. || 61. καὶ τοὺς ἐν C, καὶ ἐν cett. || 62. καὶ π. Ναυκράτεως om.
Eudocia, quae s. fin. Αἰγύπτου καὶ Ναυκράτεως.

BIBΛION EKTON.

ΒΙΟΙ ΡΗΤΟΡΩΝ, ΣΟΦΙΣΤΩΝ, ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΝ.

A. ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ.

α'. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

832 Fr. Ἀντιφῶν Σωφίλου μὲν ἦν πατρός, τῶν δὲ δήμων Ῥαμ-
νούσιος. μαθητεύσας δὲ τῷ πατρὶ (ἦν γὰρ σοφιστής, ᾧ καὶ
C' Ἀλκιβιάδην φασὶν ἔτι παῖδα ὄντα φοιτῆσαι) καὶ δύναμιν
λόγων κτησάμενος, ὥς τινες νομίζουσιν, ἀπ' οἰκείας φύσεως
5 ὥρμησε μὲν πολιτεύεσθαι, διατριβὴν δὲ συνέστησε, καὶ Σω-
κράτει τῷ φιλοσόφῳ διεφέρετο τὴν ὑπὲρ τῶν λόγων διαφο-
ράν, οὐ φιλονείκως, ἀλλ' ἐλεγκτικῶς, ὥς Ξενοφῶν ἱστοροῖεν
ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν. καὶ τινες λόγους τοῖς δεομένοις
τῶν πολιτῶν συνέγραφεν εἰς τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγῶ-
10 νας, πρῶτος ἐπὶ τοῦτο τραπεῖς, ὥσπερ τινὲς φασιν. τῶν
γὰρ πρὸ αὐτοῦ γενομένων οὐδενὸς φέρεται δικανικὸς λόγος,
D ἀλλ' οὐδὲ τῶν κατ' αὐτόν, διὰ τὸ μηδέπω ἐν ἔθει τοῦ συγ-

I. 1. cf. Photii bibl. cod. 259. || 1. Σωφίλου] Σόφίλος est Photio. ||
πατρός] υἱός P. || τῶν δὲ δήμων AHPa, τὸν δὲ δῆμον v. || 3. ἀλκιβιάδην addito v
supra η A, ἀλκιβιάδης P. || 4. ὥς] ἥ ὡς Reiskius. || οἰκείας P. || 5. ὥρμησε]
παρέπεμψε B. || 7. Xenoph. Mem. 1, 6. || 8. ἀπομνημο extremo folio B, incipit
rursus v. πρότερον in Andocide circa initium. || 10. πρῶτος Meziriacus, πρῶτον
libri. || τούτῳ Pa. || 11. γὰρ Photius, γοῦν v. || γενομένων P. || 12. κατ' μετ'
Hx. || τοῦ] τὸ Meziriacus.

γράφειν εἶναι, οὐ Θεμιστοκλέους, οὐκ Ἀριστείδου, οὐ Περικλέους, καίτοι πολλὰς ἀφορμὰς καὶ ἀνάγκας παρασχόντων αὐτοῖς τῶν καιρῶν· καὶ γὰρ οὐ δι' ἀσθένειαν ἀπελείποντο 15 τοῦ συγγράφειν, ὡς δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν περὶ ἑνὸς ἐκάστου τῶν προειρημένων ἀνδρῶν. ὅσους μέντοι ἔχομεν ἐπὶ τὸ παλαιότατον ἀναφέροντες ἀπομνημονεῦσαι τὴν ἰδέαν τῶν λόγων ταύτην μεταχειρισαμένους, τούτους εὗροι τις ἂν ἐπιβεβληκότας Ἀντιφῶντι πρεσβύτῃ 20 ἤδη ὄντι, οἷον Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν, Λυσίαν, Ἀρχίνον. πρῶτος δὲ καὶ ῥητορικὰς τέχνας ἐξήνεγκε γενόμενος ἀρχίνους· Εἰ δὲ καὶ Νέστωρ ἐπεκαλεῖτο. Κεκίλιος δ' ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ συντάγματι Θουκυδίδου τοῦ συγγραφέως καθηγητὴν τεκμαίρεται γεγονέναι ἐξ ὧν ἐπαινεῖται παρ' αὐτῷ ὁ Ἀντιφῶν. 25 ἔστι δ' ἐν τοῖς λόγοις ἀκριβὴς καὶ πιθανὸς καὶ δεινὸς περὶ τὴν εὕρεσιν καὶ ἐν τοῖς ἀπόροις τεχνικὸς καὶ ἐπιχειρῶν ἐξ ἀδύλου καὶ ἐπὶ τοὺς νόμους καὶ τὰ πάθη τρέπων τοὺς λόγους, τοῦ εὐπροποῦς μάλιστα στοχαζόμενος. γέγονε δὲ κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ Γοργίαν τὸν σοφιστὴν, ὀλίγου νεώτερος 30 αὐτοῦ, καὶ παρατέτακεν ἕως καταλύσεως τῆς δημοκρατίας F ἐπὶ τῶν ὑ' γενομένης, ἣν αὐτὸς δοκεῖ συγκατασκευάσαι, ὅτε μὲν δυσὶ τριηραρχῶν ναυσίν, ὅτε δὲ στρατηγῶν καὶ πολλὰς μάχαις νικῶν καὶ συμμαχίας μεγάλας αὐτοῖς προσαγόμενος καὶ τοὺς ἀκμάζοντας ὀπλιζῶν καὶ τριῆρεις πληρῶν 35 ξ', καὶ πρεσβεύων ἐκάστοτε ὑπ' αὐτῶν, καὶ εἰς Λακεδαιμόναια 833 μονα ἡνίκά ἐτετείχιστο Ἡτιωνεία. μετὰ δὲ τὴν κατάλυσιν τῶν ὑ' εἰσαγγελθεὶς σὺν Ἀρχεπτολέμῳ ἐνὶ τῶν ὑ' ἑάλω, καὶ τοῖς περὶ τῶν προδοτῶν ἐπιτιμίαις ὑπαχθεὶς ἄταφος ἐρρίφη

13. περικλῆος addito ους supra ος A. || 21. Ἀρχίνον Taylor lectt. Lys. p. 271 R., Ἀρχίνον v. || 23. κεκίλιος hic et infra AHPa Photius et ceteri, ut videtur, libri, Καικίλιος v. cf. Plut. vitt. ed. Sintenis t. 2. p. 268. || 24. καθηγητὴν Wytttenbachius et iterum Grauertus Mus. Rhen. 1. p. 182, μαθητὴν v et Photius, διδάσκαλον TVx. || 25. ἐξ ὧν] Thuc. 8, 68. || 29. κατὰ] μετὰ Reiskius. || 30. ὀλίγων P, ὀλίγον volebat: ὀλίγω πρότερον Γοργίου τοῦ σοφιστοῦ γεγονότος (scr. γεγονότος cum Dryandro comm. d. Ant. vit. et scr. p. 2) Photius. || 33. ὅτε — ναυσίν] hic alius est. cf. Xen. Hell. 2. 3, 40. || 36. ὑπ' ὑπὲρ Reiskius. || καὶ addidi quae est. Demosth. 4. p. 100. || 37. Ἡτιωνεία Xylander, ἡ ἔτιωνία H, ἡ ἐτιωνία cell.

40 καὶ σὺν τοῖς ἐκγόνοις ἄτιμος ἀνεγράφη. οἱ δ' ὑπὸ τῶν λ' ἀνῃρῆσθαι αὐτὸν ἱστοροῦσιν, ὥσπερ Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Ἀντιφῶντος θυγατρὸς λόγῳ· ἐγένετο γὰρ αὐτῷ θυγάτριον, οὗ Κάλλαισχος ἐπεδικάσατο. ὅτι δ' ὑπὸ τῶν λ' ἀπέθανεν ἱστορεῖ καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ ιε' τῶν Φιλιππικῶν. ἀλλ' οὗτός
 45 γ' ἂν εἴη ἕτερος, Λυσιδωνίδου πατρός, οὗ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ ὡς πονηροῦ μνημονεύει. πῶς γὰρ ἂν ὁ προτεθνεὺς
 B καὶ ἀναιρεθεῖς ὑπὸ τῶν υ' πάλιν ἐπὶ τῶν λ' εἴη; ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος περὶ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ· πρεσβευτὴν γὰρ ὄντα αὐτὸν εἰς Συρακούσας πλεῦσαι, ἥνικα ἤκμαζεν ἢ τοῦ προ-
 50 τέρου Διονυσίου τυραννίς, γενομένης δὲ παρὰ πότον ζητή-
 σεως, τίς ἄριστός ἐστι χαλκός, καὶ τῶν πολλῶν διαφερομέ-
 νων, αὐτὸν εἰπεῖν ἄριστον εἶναι ἐξ οὗ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστο-
 γείτων πεποιήνται· τοῦτο δ' ἀκούσαντα τὸν Διονύσιον καὶ
 55 ὑπονοήσαντα προτροπὴν εἰς ἐπίθεσιν εἶναι τὸ ῥήθην προστάξει
 C ἀναιρεθῆναι αὐτόν· οἱ δ' ὅτι τὰς τραγωδίας αὐτοῦ διέσυρε
 χαλεπήναντα. φέρονται δὲ τοῦ ῥήτορος λόγοι ξ', ὧν κατε-
 ψευσμένους φησὶ Κεκίλιος εἶναι τοὺς κέ'. κεκωμῶδηται δ'
 εἰς φιλαργυρίαν ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Πεισάνδρῳ. λέγεται δὲ

40. ἐνεγράφη v. || λ'] v' ex Photio Frankius Annal. philol. t. 23. p. 322, sed vid. Dryandri comm. p. 28 sqq. || 41. Λυσίας] cf. Hoelscheri lib. d. vit. et scr. Lys. p. 136. || 43. ὑπὸ ὑπὲρ APX. || 44. καὶ deleri voluit Frankius. || Θεόπομπος] cf. Theop. frgm. ed. Wickers 130, Muelleri hist. gr. fr. p. 300. || οὗτός — μνημονεύει Taylor lectt. Lys. p. 273, οὗτός γε ἦν νεώτερος, Σιμωνίδου πατρός cett. Meziriacus, οὗτος μὲν ἂν ἦν ἕτερος, Λυσιδωνίδου (vel Λυσιδών-δου) πατρός cett. Reiskius, οὗτός γε οὐχ ὁ ἡμέτερος, ἀλλ' ὁ Λυσιδωνίδου πατρός cett. Wytttenbachius, ἀλλ' οὗτός τε ἂν ἡμερώτερος Λυσιδωνίδου πατρός, καὶ Κρατῖνος ἐν Πιτίνῃ οὐ πονηροῦ μνημονεύει legebatur olim: οὗτός τε (om. τε A?) ἂν ἡμέτερος AEHP, λυσιδωνίδου AP, λυσωνίδου H (Μειδωνίδου Keilius Anal. epigr. p. 180, sed cf. Dryander l. l. p. 33), πυτίνῃ AEHX (cf. Meinekii com. gr. fragm. 2, 1. p. 130): ὡς οὐ πονηροῦ Meierus d. Andoc. or. c. Alc. 4. p. 4. || 46. γὰρ add. H, ut iam fecit Meziriacus. || 47. καὶ add. EH, hoc et ὑπὸ τῶν τετρακοσίων deleri voluit Frankius. || 48. πρεσβύτην Xylander. cf. vit. 2. hic quoque alius est: mortuus est orator ol. 92, 2, regno potitus Dionysius ol. 93, 3. || 50. πότον] πόντον P. || 51. καὶ al. m. supra τῶν scriptum habet H, καὶ ὁ τῶν P. || 53. διονύσιόν A. || 54. προστάξει addito ai supra ei H. || 58. ἐν Πεισάν-δρῳ ex Photio Casaubonus ad Athen. p. 664, σπεισάνδρῳ P, σὺν πεισάνδρῳ cett., quod tuetur Rankius vit. Aristoph. p. CCXI sq. cf. Meinekii com. gr. frgm. 2, 2. p. 651. Dryander l. l. p. 23 sq. || δὲ] δὲ καὶ ex Photio Frankius p. 323.

τραγωδίας συνθεῖναι καὶ ἰδίᾳ καὶ σὺν Διονυσίῳ τῷ τυράνῳ. ἔτι δ' ὢν πρὸς τῇ ποιήσει τέχνην ἀλυπίας συνεστήσατο, 60 ὥσπερ τοῖς νοσοῦσιν ἢ παρὰ τῶν ἰατρῶν θεραπεία ὑπάρχει, ἐν Κορίνθῳ τε κατεσκευασμένος οἰκημὰ τι παρὰ τὴν ἀγορὰν προέγραψεν ὅτι δύναται τοὺς λυπουμένους διὰ λόγων θερα-
πεύειν, καὶ πυνθανόμενος τὰς αἰτίας παρεμυθεῖτο τοὺς κάμνοντας. νομίζων δὲ τὴν τέχνην ἐλάττω ἢ καθ' αὐτὸν 65 εἶναι ἐπὶ ῥητορικὴν ἀπετράπη. εἰσὶ δ' οἱ καὶ τὸ Γλαύκου D τοῦ Ῥηγίνου περὶ ποιητῶν βιβλίον εἰς Ἀντιφῶντα ἀναφέ-
ρουσιν. ἐπαινεῖται δ' αὐτοῦ μάλιστα ὁ περὶ Ἡρώδου καὶ ὁ πρὸς Ἑρασίστρατον περὶ τῶν ταῶν καὶ ὁ περὶ τῆς εἰσαγ-
γελίας, ὃν ὑπὲρ ἑαυτοῦ γέγραφε, καὶ ὁ πρὸς Δημοσθένην 70 τὸν στρατηγὸν παρανόμων. ἔγραψε δὲ καὶ κατὰ Ἱπποκρά-
τους τοῦ στρατηγοῦ λόγον καὶ εἶλεν αὐτὸν ἐξ ἐρήμου.

Ψήφισμα ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, ἐφ' οὗ οἱ λ' κατε-
λύθησαν, καθ' ὃ ἔδοξεν Ἀντιφῶντα κριθῆναι, ὃ Κεκίλιος
παρატέθεται. „Ἐδοξε τῇ βουλῇ, καὶ τῆς πρυτανείας, Δη-75
μόνικος Ἀλωπεκῆθεν ἐγραμμάτευε, Φιλόστρατος Παλληνεὺς E
ἐπεστάται, Ἄνδρων εἵπε· περὶ τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἀποφαίνουσιν
οἱ στρατηγοὶ πρεσβευομένους εἰς Λακεδαίμονα ἐπὶ κακῷ
τῆς πόλεως τῆς Ἀθηναίων καὶ ἐκ τοῦ στρατοπέδου πλεῖν
ἐπὶ πολεμίας νεῶς καὶ πεζεῦσαι διὰ Δεκελείας, Ἀρχεπτόλεμον 80
καὶ Ὀνομακλέα καὶ Ἀντιφῶντα συλλαβεῖν καὶ ἀποδοῦναι εἰς

59. ἰδίῳ H: ἰδίᾳ τε καὶ Photius. || 62. παρὰ] κατὰ Photius. || 64. καὶ] καὶ δὴ
καὶ Photius. || τοῖς κάμνουσι H. || 66. ἐπὶ] ἐπεὶ P. || τὸ] τοῦ H. || 68. Ἡρώδου
Palmerius Exerc. p. 226, ἡροδότου libri. || 69. ὁ addidi, item Duebnerus. ||
ταῶν (coll. Athen. 9, p. 397 C et Harp. s. v. εὐθοφάλμῳς et Πυριλάμπης)
Ruhnkenius d. Antiph. p. 40, ἰδίων Meziriacus, ἐλαιῶν Reiskius, ἰδεῶν τῶν ταῶν
Rankius vit. Arist. p. CDV: ἰδεῶν libri. || εἰσαγγελίας Xylander, ἀγγελίας
libri. || 70. δημοσθένη P, δεμοσθένη A. || 72. στρατηγοῦ] ἱατροῦ στρατηγῶν
E, ἱατροῦ στρατηγοῦ cett., ἱατροῦ Photius, νιῶ τοῦ στρατηγοῦ Meierus Ephem.
litt. Hal. 1838. p. 363. || αὐτοῦ T. || 73. ψήφισμα in libris bis legitur, hic et post
κατελύθησαν; prius, v deletum cum Xylandro, servavi cum Duebnero. ||
74. ἔδοξεν Reiskius, ἔδοξαν libri. || 75. πρυτανείας] (tribus nomen deesse monuit
Schoemannus d. comit. Athen. p. 132. || 76. Παλληνεὺς Taylor, πελληνεὺς libri. ||
77. ἐπεστάται AHX, ἀπεστάται P, ἐπεστράται cett. || οὓς] οὓν H. || ἀποφαίνωσιν
P. || 78. πρεσβυνσμένους vel πρεσβευσομένους Reiskius. || 79. ἐκ delevit Reis-
kius. || 81. ὀνομακλέα AHP. || ἀρχιφῶντα Ha, ἀρχιφῶντα P.

τὸ δικαστήριον, ὅπως δῶσι δίκην· παρασχόντων δ' αὐτοὺς οἱ στρατηγοὶ καὶ ἐκ τῆς βουλῆς οὕσιναις ἂν δοκῇ τοῖς στρατηγοῖς προσελομένοις μέχρι ἰ', ὅπως ἂν περὶ παρόντων γένηται ἡ κρίσις, προσκαλεσάσθωσαν δ' αὐτοὺς οἱ θεσμοθέται ἐν τῇ αὖριον ἡμέρᾳ, καὶ εἰσαγόντων ἐπειδὴν αἱ κλήσεις ἐξήκωσιν εἰς τὸ δικαστήριον περὶ προδοσίας κατηγορεῖν τοὺς ἡρημένους συνηγόρους καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ ἄλλος ἂν τις βούληται, ὅτου δ' ἂν καταψηφίσῃται τὸ δικαστήριον, 90 περὶ αὐτοῦ ποιεῖν κατὰ τὸν νόμον ὃς κεῖται περὶ τῶν προσδόντων.“ τούτῳ ὑπογέγραπται τῷ δόγματι ἡ καταδίκη. „Προδοσίας ὦφλον Ἀρχεπτόλεμος Ἰπποδάμου Ἀγρόληθεν παρῶν, Ἀντιφῶν Σωφίλου Ῥαμνούσιος παρῶν. τούτοις ἐτιμύθη τοῖς ἰά παραδοθῆναι καὶ τὰ χρήματα δημόσια εἶναι 95 καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον, καὶ τὰ οἰκία κατασκάψαι αὐτῶν καὶ ὄρους θεῖναι τοῖν οἰκοπέδοις ἐπιγράψαντας „Ἀρχεπτολέμου καὶ Ἀντιφῶντος τοῖν προδόταιν“, τῷ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τὴν οὐσίαν αὐτοῦν, καὶ μὴ ἐξεῖναι θάψαι Ἀρχεπτόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα Ἀθήνησι μὴδ' ὅσης Ἀθηναῖοι κρα- 100 τοῦσι, καὶ ἄτιμον εἶναι Ἀρχεπτόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα καὶ γένος τὸ ἐκ τούτοις καὶ νόθους καὶ γνησίους, καὶ ἔαν ποιήσῃται τινα τῶν ἐξ Ἀρχεπτολέμου καὶ Ἀντιφῶντος, ἄτιμος ἔστω ὁ ποιησάμενος. ταῦτα δὲ γράψαι ἐν στήλῃ χαλκῇ καὶ

83. τῆς om. Taylor. || δοκῇ ex H Frankius p. 343, δοκοῖν v. || 84. προσελο-
 μένους Reiskius, προσελομένους libri. || 85. ἡ om. P. || 88. ἡρημένους T, εἰρη-
 μένους cett.: κατηγορεῖν τῶν εἰρημένων τοὺς ἡρημένους κατηγοροὺς Reis-
 kius. || ἄλλος libri, ἄλλους Tv. || 90. προδότων P. || 91. τούτῳ TVZ, τοῦτο
 cett. || 92. ὦφλον TVZ, om. E in lac., ὃ φίλον cett. || 93. σοφίλου P. || τοῦτοι P.
 95. τὸ οἰκία cum Frankio Duebnerus, τῷ οἰκία AHP, τῇ οἰκία a, τὰς οἰκίας v. ||
 96. ὄρους] ἀράς Salmasius. || τοῖν] τὸν P. || ἀρχεπτολέμου P. || 97. προδότων
 P, προδόντων Duebnerus. || τῷ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τὰς οἰκίας αὐτῶν v ex
 corr. Meieri d. bon. damn. p. 203, τῷ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τε οἰκίαν ἐς τὸν
 libri, nisi quod ἐς τὸν in lac. om. E: τῷ δὲ δημάρχῳ ἀφείναι τὴν οἰκίαν εἰς τὸ
 κοινὸν Reiskius, ἀποφῆναι μὴ οἰκεῖν ἐτι τὸν τόπον Wytttenbachius. correxi
 solum τὴν οὐσίαν (cf. quaest. Demosth. 4. p. 100), τὸ οἰκία Duebnerus, qui et
 αὐτοῖς pro vulg. αὐτῶν. || 98. καθάψαι P. || 99. Ἀθήνησι — Ἀντιφῶντα om.
 AP, Ἀθήνησι — Ἀρχεπτόλεμον καὶ om. H. || 103. γράψαι] γράφεται H. ||
 καὶ addidi.

ἥπερ ἀνάκειται τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ Φρυνίχου καὶ τοῦτο
θέσθαι.“

105

β'. Γένος Ἀντιφῶντος.

Ἀντιφῶν υἱὸς μὲν ἦν Σωφίλου, φυλῆς δ' Αἰαντίδος,
Ραμνούσιος τὸν δῆμον. κατὰ δὲ τὰ Περσικὰ γενόμενος
συνήκμασε Γοργία τῷ σοφιστῇ. καὶ διδασκάλῳ τὰ πρῶτα
χρησάμενος τῷ πατρὶ διδάσκοντι γράμματα τῆς ἡλικίας προ-
βαινούσης τὰ περὶ τοὺς λόγους ἐξεπόνθησε· φυσικῇ δὲ δεινό- 5
τητι τὴν ἐκ τῆς ἀσκήσεως μελέτην προσλαβὼν, μηδενὸς μὲν
ἀκροασάμενος ὅτι μὴδ' ἦν πώ τις μήτε λόγων μήτε τεχνῶν
ῥητορικῶν συγγραφεὺς μήτε σοφιστὴς προεστηκὼς διατριβῆς,
τοῖς πρὸ αὐτοῦ δ' ἐντυχὼν βιβλίους καὶ τοῖς τῶν ποιητῶν
μάλιστα, εἰς τοσοῦτον προῆλθε δεινότητος, ὥστε Νέστωρ 10
ἐπεκαλεῖτο διὰ τὴν ἐν τῷ λέγειν ἡδονήν. τοῦ πολιτεύεσθαι
δ' ἀποστὰς νέος ὢν ἐν Κορίνθῳ παρὰ τὴν ἀγορὰν οἴκημα
εἰς ὑποδοχὴν ἀκροατῶν ποιήσας καὶ ἔξωθεν ἐπιγράψας, ὅτι
τοὺς λυπουμενούς παραμυθεῖται, εἴτα φιλοχρήματος ὢν καὶ
οὐ πολλὰ ἐκ τούτου κερδαίνων τραγῳδίας ἐποίει. ἀποστὰς 15
δὲ καὶ τούτων ἐπὶ ῥητορικὴν ἐτράπετο καὶ συστησάμενος ἐν
Ἀθήναις διατριβὴν Σωκράτει περὶ τῶν ἐλεγκτικῶν διεφέρετο.
πολλοὺς δὲ παιδεύσας ἐπαίδευσε καὶ Θουκυδίδην. ἐν δὲ τῷ
Πελοποννησιακῷ πολέμῳ πολλὰ δυνηθεὶς μετέβαλε τὴν δη-
μοκρατίαν καὶ ἐποίησε τοὺς ὕ μετὰ τῶν περὶ Ἀρχεπτόλεμον. 20
εἰσαγγελθεὶς δ' ἐάλω καὶ τοῖς τῶν προδοτῶν ὑπαχθεὶς ἐπι-
τιμίους ἄταφος ἐρρίφη. φασὶ δὲ τινες ἐν Σικελίᾳ αὐτὸν
τελευτῆσαι παρὰ Διονυσίου· ἥδη γὰρ πρεσβύτης ὢν καὶ πρὸς

104. ἥπερ ἀνάκειται τὰ Reiskius, ἥπερ ἂν καὶ τὰ ν: ἐν ἥπερ Wyttlen-
bachius. || περὶ] παρὰ Salmasius. || τοῦτο Reiskius, τούτου libri. || 5. προθέ-
σθαι Reiskius.

2. 1. σοφίλου ν. || 3. συνήκμαζε α. || 4. δὲ post ἡλικίας add. α. || 5. δὲ add.
Sauppius. || 6. προλαβὼν BLZ. || 7. τις] τις τό τε Ν. || 10. τοσοῦτο LZ. || 11. ἐπε-
καλεῖτο ex N Maetznereus, ἐκαλεῖτο ν. || 13. εἰς om. α. || ἀποδοχὴν AB. || ἀκροα-
τῶν] παρὰ τῶν ἀκροατῶν LZa. || 17. ἐλεγκτικῶν BL. || 21. προδοτῶν] προγόγων
Z. || 22. δὲ τινες Bekkerus, δὲ τινες ὅτι α, δὲ ν. || αὐτὸν τελευτῆσαι om. BLZa. ||
23. γὰρ om. BLZa. || καὶ] ὅτε α.

αὐτὸν ἀφικόμενος ἔσκωπεν αὐτοῦ τοῦ Διονυσίου τὰς τραγ-
 25 ωδίας, καὶ διὰ τοῦτο, φασίν, ἀχθεσθεῖς ἀπέκτεινεν αὐτόν.
 ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι οὐ διὰ τοῦτο, ἀλλ' ὑπόπτευσθαι, φασί,
 καταλῦσαι θέλων τὴν τυραννίδα. ἐρωτηθέντα γάρ φασιν
 αὐτὸν παρὰ τοῦ Διονυσίου, ποῖος αὐτῷ χαλκὸς ἀρέσκει,
 εἰπεῖν, ὅθεν ἐγένοντο Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων.

γ'. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ἀντιφῶν Σωφίλου Ἀθηναῖος, τῶν δῆμων Ῥαμνούσιος.
 διδάσκαλος δ' αὐτοῦ οὐδεὶς προγινώσκειται· ἀλλ' ὅμως ἤρξε
 τοῦ δικανικοῦ χαρακτῆρος μετὰ Γοργίαν. λέγεται δὲ καὶ
 Θουκυδίδου γενέσθαι διδάσκαλος. ἐκαλεῖτο δὲ Νέστωρ.

δ'. Ἐκ τῆς Εὐδοκίας ἰωνιᾶς.

Ἀντιφῶν Σωφίλου, διδασκάλου λόγων ῥητορικῶν, Ἀθη-
 ναῖος. οὗτος ῥητορικὴν οὐκ οὔσαν εὖρεῖν λέγεται ἢ εὐρη-
 μένην αὐξῆσαι. ἤρξε δὲ τοῦ δικανικοῦ χαρακτῆρος μετὰ
 Γοργίαν τὸν Λεοντῖνον. καθάπτεται δ' ἡ κωμωδία τοῦ
 5 Ἀντιφῶντος ὡς δεινοῦ τὰ δικανικὰ καὶ λόγους κατὰ τοῦ
 δικαίου συγκειμένους ἀποδιδόμενου πολλῶν χρημάτων αὐτοῖς
 μάλιστα τοῖς κινδυνεύουσιν. λέγεται δὲ Θουκυδίδου γενέ-
 σθαι διδάσκαλος. ἐκαλεῖτο δὲ Νέστωρ ἐπὶ τῷ περὶ παντός
 ἂν εἰπὼν πείσαι. ἀπέθανε περὶ Σικελίαν ὑπὸ Διονυσίου
 10 τοῦ τυράννου· τὰς δ' αἰτίας, ἐφ' αἷς ἀπέθανεν, Ἀντιφῶντι
 μᾶλλον ἢ Διονυσίῳ προσγράφουσιν. διεφάνη γὰρ τὰς
 τοῦ Διονυσίου τραγωδίας, ἐφ' αἷς ἐκεῖνος ἐφρόνει μείζον ἢ
 ἐπὶ τῷ τυραννεῖν. σπουδάζοντος δὲ τοῦ τυράννου περὶ εὐγε-
 νείας χαλκοῦ καὶ ἐρομένου τοὺς παρόντας, τίς ἡπειρος ἢ
 15 νῆσος τὸν ἄριστον χαλκὸν φέει, περιτυχὼν ὁ Ἀντιφῶν τῷ
 λόγῳ „ἐγὼ ἄριστον“ ἔφη „τὸν Ἀθήνησιν, οὗ γεγόνασιν αἱ

25. φασίν om. a. || 27. φασιν] φησιν B. || 28. ἀρέσκοι a. || 29. ἐγένοντο
 NAB, ἐγένετο cett.

3. 1. σοφίλου ABEm. || τὸν δῆμον A. || 3. δὲ καὶ ABE, δὲ δὲ m, δὲ cett.

4. 1. Σοφίλου v.

Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνες.“ ἐπὶ μὲν δὴ τούτοις ἀπέθανεν ὡς ὑφέρπων τὸν Διονύσιον καὶ τρέπων ἐπ’ αὐτὸν τοὺς Σικελιώτας.

B. ANΔΟΚΙΔΟΥ.

α'. Ἐκ τῶν [Πλοντάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

Ἄνδοκίδης Λεωγόρου μὲν ἦν πατὴρ τοῦ Ἄνδοκίδου τοῦ §34Fr. θεμένου ποτὲ πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνην Ἀθηναίοις, τῶν δῆμων δὲ Κυδαθηναίος ἢ Θορεύς, γένους εὐπατριδῶν, ὡς δ' Ἑλλάνικος καὶ ἀπὸ Ἑρμοῦ καθήκει γὰρ εἰς αὐτὸν τὸ Κηρύκων γένος· διὸ καὶ προεχειρίσθη ποτὲ μετὰ Γλαύκωνος 5 C σὺν ναυσὶν κ' Κερκυραίοις βοηθήσων διαφερομένοις πρὸς Κορινθίους. μετὰ δὲ ταῦτα αἰτιαθεὶς ἀσεβεῖν ὡς καὶ αὐτὸς τοὺς Ἑρμᾶς περικόπας καὶ εἰς τὰ τῆς Δήμητρος ἁμαρτῶν μυστήρια (*διὰ τὸ πρότερον, ἀκόλαστον ὄντα, νύκτωρ κω-

H. 1. cf. Photii bibl. cod. 261. || 1. τοῦ Ἄνδοκίδου add. Ruhnkenius hist. cr. or. p. 49. cf. And. or. 3. §. 6. Aesch. or. 2. §. 174. || 2. τῶν δῆμων AHP, τὸν δῆμον v. || 3. Κυδαθηναίος ἢ Θορεύς Taylor lectt. Lys. p. 252 et v, κυδαθηναίος ἢ θοορεύς libri. formam Κυδαθηναίος tuetur C. J. Gr. no. 353. ἢ Θούριος Bergkiius rell. com. Att. p. 56, sed vid. Vateri rer. Andoe. 1. p. 7. || 4. Ἑλλάνικος] vid. Plut. Alcib. 21. Suid. s. v. Ἄνδοκίδης. cf. Sturz Hellan. frg. p. 123, Prelleri comm. d. Hell. p. 27, Muellerei hist. gr. fr. p. 55. || εἰς om. P. || 5. προεχειρίσθη — Κορινθίους] vid. Thuc. 1, 51 et Schol., sed hic avus est oratoris. || 7. αἰτιασθεὶς P. || 8. τὰ] τὸ P. || 9. διὰ τὸ — Κράτιππος] φησι primum in mg. adscripta, deinde in textum illata esse docent et quae v. 18. post φησι v leguntur verba προσαμαρτῶν μυστήρια, quae enata sunt e proxime antecedentibus Δήμητρος ἁμαρτῶν μυστήρια v. 8, et Photii verba haec: αἰτίαν δὲ λαβὼν τοῦ ἀσεβεῖν ἐπὶ τῇ τῶν Ἑρμῶν περικοπῇ καὶ τῇ τῶν μυστηρίων τῆς Δήμητρος ὕβρει ἀπέφυγε κριθεὶς ἐπὶ τῷ μηνύσειν τοὺς ἀδικοῦντας. itaque parenthesis feci. infinitivum γενέσθαι pendere puto a verbis φασὶ γὰρ, quae ab initio videntur excidisse, ut sic haec cohaereant: φασὶν αὐτὸν διὰ τὸ πρότερον θραῦσαι καὶ διαβληθῆναι καὶ (etiam) — ὑποπτον γενέσθαι. in sequentibus v. 15. ἄνδρας, οἷ, διαμελλόντων βοηθεῖν corr. Duebnerus. sed nec credibile est, Leontinos atque Eggestaeos conspirasse cum Corinthiis, nec cunctabantur Athenienses, nec accelerandi auxilii causa rem perpetrata esse, sed ὡς ἐπισχέσεως ἐσομένης πρὸς τῶν οἰωνῶν ἢ μεταγνώσεως τοῦ πολέμου tradit Plutarchus Alcib. 18, eodem, ut videtur, Cratippo auctore. itaque plura exciderint necesse est, post

- 10 μάσαντα θραῦσαι τι τῶν ἀγαλμάτων τοῦ θεοῦ καὶ εἰσαγ-
 γελθέντα, ἐπειδὴ οὐκ ἠβουλήθη ὃν ἐξήτουν οἱ κατήγοροι
 δοῦλον ἐκδοῦναι, διαβληθῆναι καὶ πρὸς τὴν αἰτίαν τῆς δευ-
 τέρας γραφῆς ὑποπτον γενέσθαι, ἣν μετ' οὐ πολλὸν χρόνον
 τοῦ ἐπὶ Σικελίαν στόλου συνέβη γενέσθαι, Κορινθίων
 D 15 εἰσπεμφάντων * * * Λεοντίους τε καὶ Αἰγεσταίους ἄνδρας
 ἰδίᾳ, μελλόντων βοηθεῖν αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων νύκτωρ τοὺς
 περὶ τὴν ἀγορὰν Ἑρμᾶς περιέκοψαν, ὡς Κράτιππός φησι),
 κριθεὶς ἐπὶ τούτοις ἀπέφυγεν ἐπὶ τῷ μηνύσειν τοὺς ἀδικοῦν-
 τας· σπουδὴν δὲ πᾶσαν εἰσενεγκάμενος ἐξεῦρε τοὺς περὶ τὰ
 20 ἱερὰ ἁμαρτόντας, ἐν οἷς καὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα ἐμήνυσεν.
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἐλέγξας ἐποίησεν ἀπολέσθαι,
 τὸν δὲ πατέρα ἐρρύσατο, καίτοι δεδεμένον ἤδη, ὑποσχόμενος
 πολλὰ λυσιτελήσειν αὐτὸν τῇ πόλει. καὶ οὐκ ἐψεύσατο·
 E ἤλεγξε γὰρ ὁ Λεωγόρας πολλοὺς δημόσια χρήματα σφετερι-
 25 ζομένους καὶ ἄλλα τινὰ ἀδικοῦντας, καὶ διὰ μὲν ταῦτα
 ἀφείθη τῆς αἰτίας. οὐκ εὐδοκίμων δ' ὁ Ἀνδοκίδης ἐπὶ τοῖς
 πολιτευομένοις ἐπέθετο ναυκληρίᾳ καὶ τοῖς τε Κυπρίων
 βασιλεῦσι καὶ πολλοῖς ἄλλοις δοκίμοις ἐπεξενώθη, ὅτε καὶ
 μίαν τῶν πολιτίδων, Ἀριστείδου θυγατέρα, ἀνεψιὰν οὔσαν
 30 αὐτῷ, λάθρα τῶν οἰκείων ἐξαγαγὼν ἐπεμψε δῶρον τῷ
 Κυπρίων βασιλεῖ. μέλλων δ' ἐπὶ τούτοις εἰς δικαστήριον
 εἰσάγεσθαι πάλιν αὐτὴν ἐξέκλεψεν ἀπὸ τῆς Κύπρου, καὶ
 F ληφθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐδέθη. διαδράς δ' ἦκεν εἰς τὴν
 πόλιν καθ' ὃν χρόνον οἱ ὕ' διεῖπον τὰ πράγματα. δεθεις
 35 δ' ὑπὸ τούτων καὶ διαφυγὼν αὐθις, ὁπότε κατελύθη ἡ ὀλιγ-

εἰσπεμφάντων opinor propter homoeoteleuton, quae ad sensum ex Plut. l. l. (cf. Phot. lex. s. v. Ἑρμοκοπίδαι. Schol. Arist. Lysistr. 1094) sic fere suppleri possunt: Κορινθίων εἰσπεμφάντων τοὺς δράσοντας διὰ τοὺς Συρακουσίους ἀποίκους ὄντας. οὗτοι οὖν, τῶν ἐν Σικελίᾳ Ἑλλήνων ὑπὸ τῶν Συρακουσίων κακῶς διατεθέντων, περὶ βοηθείας δὲ πεμφάντων Λεοντίνων τε καὶ Αἰγεσταίων ἄνδρας ἰδίᾳ. cf. Thuc. 6, 6. 8. 50. || πρότερον] hic rursus incipit B. || 11. ἐβουλήθη P. || ἐξήτουν Duebnerus, ἐξήτουν v. || 15. αἰγεστέους H, αἰγεσταίους B. || 18. κριθεὶς A, κριθεὶς δὲ P, κριθεὶς τε v. || 19. εἰσενεγκάμενος ex Photio Reiskius, ἐνεγκάμενος libri. || 20. ἁμαρτόντας E, ἁμαρτάνοντας cett. || αὐτοῦ P. || 22. ἐρύσατο ABHP. || 24. σφετερισμένους BTZ, in quo ἐσφετερισμένους aut σφετερισμένους latere vidit Reiskius. || 26. οὐκ add. Duebnerus. || 27. πολιτεύμασιν Photius. || 35. δὲ καὶ ὑπὸ Photius.

αρχία, ἐξέπεσε τῆς πόλεως ἕως τῶν λ' τὴν ἀρχὴν παραλαβόντων. οἰκήσας δὲ τὸν τῆς φυγῆς χρόνον ἐν Ἑλιδι κατελ- 835
θόντων τῶν περὶ Θρασύβουλον καὶ αὐτὸς ἦκεν εἰς τὴν πόλιν.
πεμφθεὶς δὲ περὶ τῆς εἰρήνης εἰς Λακεδαιμόνα καὶ δόξας
ἀδικεῖν ἔφυγε. δηλοῖ δὲ περὶ πάντων ἐν τοῖς λόγοις οἷς 40
συγγέγραφεν· οἱ μὲν γὰρ ἀπολογούμενοι περὶ τῶν μυστη-
ρίων εἰσὶν, οἱ δὲ καθόδου δεομένοι. σώζεται δ' αὐτοῦ καὶ
ὁ περὶ τῆς ἐνδείξεως λόγος καὶ ἀπολογία πρὸς Φαίακα καὶ
περὶ τῆς εἰρήνης. καὶ ἤκμακε μὲν κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον
ἅμα Σωκράτει τῷ φιλοσόφῳ. ἄρχει δ' αὐτῷ τῆς γενέσεως 45
Ὀλυμπιάς μὲν οἷ, ἄρχων δ' Ἀθήνησι Θεογενίδης, ὥστ' εἶναι
πρεσβύτερον αὐτὸν Ἀυσίου ἔτεσί που ι'. τούτου δ' ἐπαυνυμός
ἐστι καὶ Ἑρμῆς ὁ Ἀνδοκίδου καλούμενος, ἀνάθημα μὲν ὧν B
φυλῆς Αἰγίδος, ἐπικληθεὶς δ' Ἀνδοκίδου διὰ τὸ πλησίον
παροικῆσαι τὸν Ἀνδοκίδην. καὶ αὐτὸς δ' ἐχορήγησε κυκλίῳ 50
χορῷ τῇ αὐτοῦ φυλῇ ἀγωνιζομένη διθυράμβῳ καὶ νικήσας
ἀνέθηκε τρίποδα ἐφ' ὑψηλοῦ ἀντικρυς τοῦ παρόντος Σε-
ληνοῦ. ἐστι δ' ἀπλοῦς καὶ ἀκατάσκευος ἐν τοῖς λόγοις,
ἀφελής τε καὶ ἀσχημάτιστος.

β. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ἀνδοκίδης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ τῶν πρωτευόντων ι' εἰς,

36. ἕως addidi quaestt. Dem. 4. p. 101, iterum Bergkii rel. com. Att. p. 82, qui et καταλαβόντων dedit. τῶν — παραλαβόντων cum Photio omitti aut οὕτω παραλαβόντων scribi voluit Sluiterus lectt. Andoc. p. 77. || 42. καθόδου, uti correxit Xylander, B, καθόλου cett. || 44. τοῦτον τὸν] malim τὸν αὐτόν. || 45. ἄρχει] ἀρχὴ ex Photio Meziriacus et v, χρόνος vel simile voluit Wyttenbachius: totum locum satis audacter Meierus d. Andoc. or. c. Alc. 3. p. 7. constituit sic: ἀρχηγὸς δὲ αὐτῷ τῆς γενέσεως Ὀλυμπιάδα μὲν ἐβδομηκοστὴν ὀγδόην, ἄρχοντας δὲ Ἀθήνησι Θεογενίδου, αὐτὸς δὲ κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν τετάρτην Ὀλυμπιάδα ἐγενήθη, ἄρχοντας δὲ Ἀθήνησι Ἀυσίου, ὥστε εἶναι πρεσβύτερον αὐτοῦ Ἀυσίαν ἔτεσί που ἑκαίδεκα. sed vid. Vateri rer. Andoc. 1. p. 32 sq. || 47. ι'] ἐννέα Meziriacus, ὀκτώ Taylor lectt. Lys. p. 101, ἑκατόν libri. || 48. ὧν] ὡς B. || 49. φυλῆς] φυλακῆς P. || 50. κυκλίον χορὸν Perizonius ad Ael. var. hist. 10, 6. || 51. αὐτοῦ v. || ἀγωνιζομένη AEH, ἀγωνιζομένη cett., ἀγωνιζομένοις Sluiterus 1. l. p. 79. || 52. ἐφ' ὑψηλοῦ βάθρου vel ἱερῶν Reiskius. || Σεληνοῦ Salmasius Exerc. Plin. p. 129, σελίνου libri. || 53. καὶ] τε καὶ Photius..

2. cf. Eudoc. p. 58.

υἱὸς Λεωγόρου, ἀπόγονος Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσέως καὶ
Ναυσικάας, ὥς φησιν Ἑλλάνικος.

Γ. ΛΥΣΙΟΥ.

α'. Ἐκ τῶν Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεῶς περὶ τῶν
ἀρχαίων ῥητόρων ὑπομνηματισμῶν.

Λυσίας ὁ Κεφάλου Συρακουσίων μὲν ἦν γονέων, ἐγεν-
νήθη δ' Ἀθήνησι μετοικοῦντι τῷ πατρί, καὶ συνεπαιδεύθη
τοῖς ἐπιφανεστάτοις Ἀθηναίων. ἔτη δὲ ἐξ γεγονώς εἰς Θου-
ρίους ὄχρετο πλέον σὺν ἀδελφοῖς δυοῖ, κοινωνήσων τῆς ἀποι-
5 κίας, ἣν ἔστελλον Ἀθηναῖοί τε καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλὰς ἰβ' πρό-
τερον ἔτει τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ διετέλεσεν
αὐτόθι πολιτευόμενος ἐν εὐπορίᾳ πολλῇ μέχρι τῆς συμφορᾶς
τῆς κατασχούσης Ἀθηναίους ἐν Σικελίᾳ. μετ' ἐκείνο δὲ τὸ
πάθος στασιάσαντος τοῦ δήμου ἐκπίπτει σὺν ἄλλοις τ' ἀτ-
10 τικισμὸν ἐγκληθεῖς, καὶ παραγενόμενος αὐθις εἰς Ἀθήνας
κατ' ἀρχοντα Καλλίαν μζ' ἔτος ἔχων, ὥς ἂν τις εἰκάσειεν,
ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου διετέλεσε τὰς διατριβὰς ποιούμενος
Ἀθήνησιν. πλείστους δὲ γράψας λόγους εἰς δικαστήριά τε
καὶ βουλὰς καὶ πρὸς ἐκκλησίας εὐθέτους, πρὸς δὲ τούτοις
15 πανηγυρικούς, ἐρωτικούς, ἐπιστολικούς, τῶν μὲν ἔμπροσθεν
γενομένων ῥητόρων ἢ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀκμασάντων
ἠφάνισε τὰς δόξας, τῶν δ' ἐπιγενομένων οὐ πολλοὺς τισι
κατέλιπεν ὑπερβολήν, αὐτ' ἐν ἀπάσαις ταῖς ιδέαις τῶν λόγων
καὶ μὰ Δί' οὐ τί γε ταῖς φανλοτάταις εὐδοκιμῶν.

III. 1. Inscr. λυσίου βίος παρὰ πλουτάρχου· ἔτεροι δὲ ἀντιλέγουσιν ὅτι
ἐγράφη (hoc v. om. C) παρὰ διονυσίου τοῦ ἀλικαρνασσεῶς CD ac teste Taylora
alii, velut Laurent. LXX, 19 et Vatic. CXXXIV, 4. || 2. συνεπιτηδεύθη Hudsoni
Reg. 2. || 3. ἀθηνέων C. || ἔτι A. || 4. πλέον A. || τισὶ A. || 7. πολλῇ καὶ μέχρι
AB. || 10. ἐγκληθεῖς AB, ἐγκληθεῖσι Hudsoni Reg. 2, ἐκλυθεῖσι cett. || 13. ἐν
ἀθήνησι Hudsoni Reg. 1. 2. || γράφων A. || 16. γενομένων ACD Hudsoni Reg.
1. 2, γεγεννημένων v. || 18. αὐτ' ἐν] οὔτε ἐν A, οὐτ' ἐν B. || 19. οὐ τί γε BCD, οὐ τοί
γε v. || εὐδοκιμῶν om. ABCD.

β'. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

Λυσίας υἱὸς ἦν Κεφάλου τοῦ Λυσανίου τοῦ Κεφάλου,^{835Fr} Συρακουσίου μὲν γένος, μεταναστάντος δ' εἰς Ἀθήνας ἐπι-
 θυμία τε τῆς πόλεως καὶ Περικλέους τοῦ Ξανθίππου πεί-
 σαντος αὐτὸν φίλον ὄντα καὶ ξένον, πλούτῳ διαφέροντα,
 ὥς δέ τινες ἐκπεσόντα τῶν Συρακουσῶν ἡνίκα ὑπὸ Γέλωνος
 ἐτυραννοῦντο. γενόμενος δ' Ἀθήνησιν ἐπὶ Φιλοκλέους ἄρχον-
 τος τοῦ μετὰ Φρασικλῆ κατὰ τὸ β' ἔτος τῆς π' ὀλυμπιάδος
 τὸ μὲν πρῶτον συνεπαιδεύετο τοῖς ἐπιφανεστάτοις Ἀθηναίων·
 ἐπεὶ δὲ τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικίαν τὴν ὕστερον Θουρίους
 μετονομασθεῖσαν ἔστειλεν ἡ πόλις, ὥχετο σὺν τῷ πρεσβυ-
 10 τάτῳ ἀδελφῷ Πολεμάρχῳ (ἦσαν γὰρ αὐτῷ καὶ ἄλλοι δύο,
 Εὐθύδημος καὶ Βράχυλλος), τοῦ πατρὸς ἤδη τετελευτηκότος,
 ὡς κοινωνήσων τοῦ κλήρου, ἔτη γεγωνὸς ιε', ἐπὶ Πραξιτέλους
 ἄρχοντος, καὶ κεῖ διέμεινε παιδευόμενος παρὰ Τισίᾳ καὶ Νικίᾳ
 τοῖς Συρακουσίοις, κτησάμενός τ' οἰκίαν καὶ κλήρου λαχὼν
 15 ἐπολιτεύεσθαι ἕως Κλεοκρίτου τοῦ Ἀθήνησιν ἄρχοντος ἔτη
 λγ'. τῷ δ' ἐξῆς Καλλίᾳ ὀλυμπιάδι ἤβ' τῶν κατὰ Σικελίαν
 συμβάντων Ἀθηναίοις καὶ κινήσεως γενομένης τῶν τ' ἄλλων
 συμμάχων καὶ μάλιστα τῶν τὴν Ἰταλίαν οἰκούντων, αἰτια-

2. cf. Photii bibl. cod. 262. || 2. μετὰ ἀναστάντος P. || 4. διαφέροντα Meziriacus, διαφέρων libri. || 5. ἐκπεσόντος Reiskius. || 6. δ' addidi. || Φιλο-
 κλέους] contra disputat Vaterus rer. Andoc. P. 2 (Suppl. Annal. philol. t. 9. p. 167 sqq.), qui natum esse Lysiam arbitratu ol. 87, 1. || 7. φρασικλῆν H et corr. A, Φρασικλειδῆ ex Diod. 11, 77 Taylor. || π' Meursius Att. lectt. 4, 14. 15 atque alii (cf. Clinton. fast. hell. 2. p. 47 ed. Lips.), ὀργοδοκστῆς καὶ δευτέρως libri. || 9. σύμβαριν P. || Θουρίους HP. || 10 μετονομάσθησαν P. || ἔστειλε P. || 12. Εὐ-
 θύδημος ex Plat. Rep. 1. p. 328 Taylor, Εὐδήμος Xylander, εὐδῖμος X, εὐδιδος celt. || βράχυλλος X, βράχυλος B, βράχιλλος celt. cf. Demosth. or. 59. §. 22. || 13. ιε'] ἐξκαιδέκατον Photius. || Πραξιτέλους] ol. 84, 1. || 14. Νικίᾳ] hoc nomen ex Tisia corruptum esse suspicatur Spengelius artt. scriptt. p. 38. || 15. κλήρον TV. || λαχὼν] τυχὼν ex Photio Taylor et v. || 16. Κλεοκρίτου Taylor, κλειάρχου libri et Photius. est ol. 91, 4. || 17. λγ' Taylor, ἐξήκοντα τρία libri, τριάκοντα δύο Reiskius, ἔχων τριάκοντα τρία Wyttenbachius. || Καλλίᾳ] ἐπὶ Καλλίου Meziriacus. deesse aliquid existimavit Xylander, mihi ipsum nomen suspectum. ἐναντιῷ omissis reliquis usque ad οἰκούντων Photius. || 19. τῶν supra versum habet A.

20 θείς ἀττικίζειν ἐξέπεσε μετ' ἄλλων τ'. παραγενόμενος δ' Ἐ' Ἀθήνησιν ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρχοντος, ἥδη τῶν υ' κατεχόντων τὴν πόλιν, διέτριβεν αὐτόθι. τῆς δ' ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίας γενομένης καὶ τῶν λ' παραλαβόντων τὴν πόλιν ἐξέπεσεν ζ' ἔτη μείνας, ἀφαιρεθεὶς τὴν οὐσίαν
 25 καὶ τὸν ἀδελφὸν Πολέμαρχον, αὐτὸς δὲ διαδράς ἐκ τῆς οἰκίας ἀμφιθύρου οὔσης, ἐν ᾗ ἐφυλάσσετο ὡς ἀπολούμενος, καὶ διῆγεν ἐν Μεγάροις. ἐπιθεμένων δὲ τῶν ἀπὸ Φυλῆς τῇ καθόδῳ, ἐπεὶ χρησιμώτατος ἀπάντων ὦφθη, χρήματά τε παρασχὼν δραχμὰς β' καὶ ἀσπίδας σ', πεμφθεὶς τε σὺν Ἐρ-
 F 30 μᾶνι ἐπικούρους ἐμισθώσατο τ', β' τ' ἔπεισε τάλαντα δοῦναι Θρασυδαῖον τὸν Ἡλείον, ξένον αὐτῷ γεγονότα· ἐφ' οἷς γράψαντος αὐτῷ Θρασυβούλου πολιτείαν μετὰ τὴν κάθοδον ἐπ' ἀναρχίας τῆς πρὸ Εὐκλείδου ὁ μὲν δῆμος ἐκύρωσε τὴν δωρεάν, ἀπενεγκάμενον δ' Ἀρχίνου γραφὴν παρανόμων διὰ
 836 35 τὸ ἀπροβούλευτον εἰσαχθῆναι ἐάλω τὸ ψήφισμα, καὶ οὕτως ἀπελαθεὶς τῆς πολιτείας τὸν λοιπὸν ὥκησε χρόνον ἰσοτελὲς ὦν, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτόθι γγ' ἔτη βιοῦς ἢ ὡς τινες ος' ἢ ὡς τινες ὑπὲρ π', ἰδὼν Δημοσθένην μεिरάκιον ὄντα. γεννηθῆναι δὲ φασιν ἐπὶ Φιλοκλέους ἄρχοντος. φέρονται δ' αὐτοῦ
 40 λόγοι υκέ. τούτων γνησίους φασὶν οἱ περὶ Διονύσιον καὶ Κεκίλιον εἶναι σλγ', ἐν οἷς δις μόνον ἠττησθαι λέγεται. ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ ὁ ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος, ὃ ἐγράψατο

20. ἀττίζειν P. || μετ' ἄλλων τ' ex Dionys. Lys. 1 Xylander, μετ' ἄλλων τριῶν libri et Photius, μετ' ἀδελφῶν τριῶν Taylor. || 21. λεόκριτον H. || 22. τῆς τοῖς P et pr. m. A. || 24. μείναι TVZ, om. AHPa. || 27. καὶ add. B, om. v. || 28. ἐπεὶ χρησιμώτατος] εἶτα χρ. Wytttenbachius, ἔπειτ' χρ. Frankius Ann. phil. 12. p. 215, ἐπιχρησιμώτατος Taylor, malim ἐκεῖ χρ. || τε AP, δὲ v. || 29. Ἐρμονι Photius, malim Ἐρμῶνι coll. Lys. ap. Bekk. aneed. p. 173. Thuc. 8, 92. Plut. Alc. 25. al. || 30. δύο τε ἔπεισε B, uti correxit Wytttenbachius, δύο, ἔπεισέ τε cett.: καὶ Θρασύλαιον τὸν Ἡλείον ἔπεισε ξένον ὄντα αὐτῷ δύο τάλαντα παρασχέειν ex Photio Taylor. || 31. Θρασυδαῖον Photius (cf. Xen. Hell. 3. 2, 27. Paus. 3. 8, 4), Θρασύλαιον libri. || ἐφ' οἷς] ἐπὶ τούτοις Reiskius. || 38. δημοσθένη A, δημοσθένη H. || γεννηθῆναι — ἄρχοντος suspecta Frankio Annal. philol. 12. p. 218. cf. 23. p. 326. || 41. κεκίλιον libri, Καικίλιον v. || σλγ'] sic ex Photio Duebnerus, διακοσίους τριάκοντα τρία ἔτη B (nisi spectat hoc ad v. 16), διακοσίους τριάκοντα v. || δις supra verum habet A. || ἠττηθῆναι P. || 42. ἔστι — περιελών Taylor, εἰσὶ δὲ οὗτοι καὶ ὁ — περιελών Wytttenbachius

Ἀρχίνος τὴν πολιτείαν αὐτοῦ περιελών, καὶ κατὰ τῶν λ' ἑτερος. ἐγένετο δὲ πιθανώτατος καὶ βραχύτατος, τοῖς ιδιώ-
 ταις τοὺς πολλοὺς λόγους ἐκδούς. εἰσὶ δ' αὐτῷ καὶ τέχνηαι 45
 ῥητορικαὶ πεποιημένα καὶ δημηγορίαι, ἐπιστολαὶ τε καὶ
 ἐγκώμια καὶ ἐπιτάφιοι καὶ ἐρωτικοὶ καὶ Σωκράτους ἀπολογία
 ἐστοχασμένη τῶν δικαστῶν. δοκεῖ δὲ κατὰ τὴν λέξιν εὐκο-
 λος εἶναι, δυσμύητος ὢν. Δημοσθένης δ' ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας
 λόγῳ ἐραστὴν αὐτόν φησι γεγονέναι Μετανείρας ὁμοδούλου 50
 τῇ Νεαίρᾳ. ὕστερον δ' ἔγρημε Βραχύλλου τοῦ ἀδελφοῦ θυ-
 γατέρα. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ
 ὡς δεινотάτου εἰπεῖν καὶ Ἰσοκράτους πρεσβυτέρου. ἐποίησε
 δὲ καὶ εἰς αὐτόν ἐπίγραμμα Φιλίσκος ὁ Ἰσοκράτους μὲν C
 γνώριμος, ἐταῖρος δὲ Λυσίου· δι' οὗ φανερόν ὡς προέλαβε 55
 τοῖς ἔτεσιν, ὃ καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ Πλάτωνος εἰρημένων ἀπο-
 δεικνύται. ἔχει δ' οὕτως·

νῦν, ὦ Καλλιόπης θυγάτερ, πολυηγόρε Φρόντι,
 δείξεις, εἴ τι φρονεῖς καὶ τι περισσὸν ἔχεις.
 τῷ γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεταρμοσθέντι καὶ ἄλλοις
 ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἔτερον

60

ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ ὃν ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος ἐγράφατο ἀρχίνος, τὴν πολιτείαν
 αὐτῷ περιέχων libri. || 45. τοὺς πολλοὺς H, uti Reiskius et Taylor (qui et τοὺς
 πλείους ex Photio) correxerant, nisi quod ille totum locum sic constitui voluit:
 καὶ τρανώτατος τοῖς ιδιώταις, οἷς τοὺς πολλοὺς λόγους ἐκδούς ἀπέφη· v τοῖς
 πολλοῖς. || 46. δημηγορίαι Dionys. Lys. 3. et 16, Photius, Suidas, δημηγορία
 libri: πεπ. ἐπὶ δημηγορία Reiskius. || 47. καὶ ante Σωκράτους add. AEHP. ||
 48. ἐστοχασμένη] abrumpit hoc voc. B. || 49. Δημοσθένης] vid. or. 59. §. 21 sqq.
 cf. Vaterus l. 1. p. 194 sqq. || 50. μετὰ Νείρας a. || 51. τῆς P. || νεάρα P et pr.
 m. A. || βραχύλλου (sed addito γ supra χ) A, βραχίλλου E, βραγχύλλου P,
 βραγγύλου H. || 52. Φαίδρῳ] p. 279 A. || 56. ὁ add. Reiskius. || 58. in hoc
 epigrammate emendando operam posuerunt Salmasius, Marklandus ap. Taylor.
 vit. Lys. p. 157, Toupius emend. in Suid. 2. p. 194, Lennepius ad Phalar. p. 273,
 Reiskius, Wytenbachius (qui non in Lysiam, sed in Lysidem Pythagoreum
 scriptum credidit), Jacobsius Anthol. Pal. 3. p. 914 (2. p. 790). cf. Bergkii poet.
 lyr. gr. p. 453. || νῦν ὦ Jacobsius, εἴ δ' ἄγε Wytenbachius, libri ὦ. || Καλ-
 λιόπης et Φρόντι Wytenbachius, καλλιππης (καλλιππη P) et φροντιδὶ libri. ||
 60. τῷ — μεταρμοσθέντι Salmasius, τὸν — μεταρμοσθέντα libri et Berg-
 kius. || 61. κόσμησι P.

δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα *Λυσία* ὕμνον,
 δύντα κατὰ φθιμένων, καὶ στέφος ἀθάνατον·
 ὃς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δειξαι φιλέταιρον ἅπασι
 καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετὴν.

D 65

συνέγραψε δὲ λόγῳ καὶ Ἰφικράτει, τὸν μὲν πρὸς Ἀρμόδιον,
 τὸν δὲ προδοσίας κρίνοντι Τιμόθεον, καὶ ἀμφοτέρους ἐνίκα.
 ἀναδεξαμένου δ' Ἰφικράτους τὰς τοῦ Τιμοθέου πράξεις ταῖς
 εὐθύναις, ἀναλαβὼν τὴν τῆς προδοσίας αἰτίαν ἀπολογεῖται
 70 διὰ τοῦ *Λυσίου* λόγου, καὶ αὐτὸς μὲν ἀπελύθη, ὁ δὲ Τιμό-
 θεος ἐξημιώθη πλείστοις χρήμασιν. ἀνέγνω δὲ καὶ ἐν τῇ
 Ὀλυμπιακῇ πανηγύρει λόγον μέγιστον, διαλλαγέντας τοὺς
 Ἕλληνας καταλύσαι Διονύσιον.

γ'. Ἐκ τῶν Σονίδας.

Λυσίας Κεφάλου Συρακούσιος, ῥήτωρ, μαθητὴς Τισίου
 καὶ Νικίου, εἰς τῶν μετὰ Δημοσθένους ἰ ῥητόρων. ἐτέχθη
 δ' ἐν Ἀθήναις μετοικήσαντος τοῦ Κεφάλου ἐκείσε. γεγωνὸς

62. *Λυσία ὕμνον* Salmasius, *Λύσιδι ὕμνον* Wytttenbachius, *λυσιδάῳμνον*
 libri. || 63. *δύντα* Jacobsius et ut videtur A, *δόντα* cett., *δύντι* Marklandus,
ζώντι Wytttenbachius. || *κατὰ φθιμένων* A, uti Marklandus correxit, *κατα φθι-*
μένων H, *καταφθιμένον* P, *καταφθίμενον* cett.: posse et *δόντα* *καταφθιμένον*
monet Jacobsius. || *στέφος* Wytttenbachius, *σοφῶ* libri, in quo latere *ζόφω* vel
ζόφον putavit Sintenis Ephem. Darmst. 1835. p. 45. || 64. *τό τ'* Wytttenbachius,
τότ' libri. || *δείξει* Brunckius. || 66. *λόγῳ* Meierus d. bon. damn. p. 195, *λόγον*
libri, *διττὸν* post Ἰφικράτει excidisse credidit Reiskius. || 67. *κρίνοντι* Taylor,
κρίνον P, *κρίνων* cett., *κρινόντων* et mox γάρ pro δὲ Vaterus rer. Andoc. 2. p. 181.
 sed duas fuisse prodictionis actiones, unam quam Timotheo Iphicrates intendit
 ol. 101, 3, alteram quam utrique intentam ol. 106, 3 in reddenda ratione pro
 Timotheo simul suscepit Iphicrates, nec tamen vere vicit (quippe ipse absolutus
 est, damnatus Timotheus), cum historia docet et maxime locus Isocratis, quem
 ante oculos habuit auctor, or. 15. §. 129, tum recte perspexit Meierus l. l. cf.
 Hoelscheri lib. d. vit. et scr. Lys. p. 170. 202. Ephem. stud. ant. 1844. n. 97. ||
ἀμφοτέροις Reiskius. || 68. *ἀναδεξαμένου*] *ἀναλεξαμένου* Reiskius (sed vid. Isoer.
 l. l.), *πάλιν ἀναδεξαμένου* Meierus. || *τοῦ* om. AHP. || 69. *εὐθύναις* pr. m. A. ||
ἀντιλαβὼν Reiskius. || 70. *Λυσίου*] haec tertia est oratio. malim itaque αὐτοῦ vel
ἰδίου (cf. Dionys. Lys. 12), nisi τρίτου latet in τοῦ. || 72. *μέγιστον*] *κάλλιστον*
ἐπὶ τῷ aut *κάλλιστον ἐν ᾧ* σπουδάζει πείσσαι Reiskius. || 73. *διονύσιον* H.

4. cf. Eudoc. p. 281. || 3. γεγωνὸς — μζ' om. Eudocia.

δ' ἐτῶν ἰε' εἰς Θουρίους ὤχετο σὺν ἀδελφοῖς δύο κοινωνήσων
 τῆς ἀποικίας. εἴτ' ἐκπεσὼν ἐκεῖθεν ἐπ' ἀττικισμῷ ἐπανῆλθεν 5
 εἰς Ἀθήνας ἄγων ἔτος μζ'. λόγοι δ' αὐτοῦ λέγονται εἶναι
 γνήσιοι ὑπὲρ τοὺς τ'. καὶ ἕτεροι πρὸς τούτοις ἀμφιδοξού-
 μενοι. τῷ δὲ καθαρῷ τῆς φράσεως οὐδένα ἔσχε μιμητὴν
 πλὴν Ἰσοκράτους. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνας ῥητορικὰς καὶ
 δημηγορίας, ἐγκώμιά τε καὶ ἐπιταφίους καὶ ἐπιστολάς ζ', 10
 μίαν μὲν πραγματικὴν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικὰς, ὧν αἱ ε'
 πρὸς μερικάκια.

Α. ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ.

α'. Ἐκ τῶν Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεῶς περὶ τῶν
 ἀρχαίων ῥητόρων ὑπομνηματισμῶν.

Ἰσοκράτης ὁ Ἀθηναῖος ἐγεννήθη μὲν ἐπὶ τῆς πς' ὀλυμ-
 πιάδος, ἄρχοντος Ἀθήνησι Λυσιμάχου, ε' πρότερον ἔτει τοῦ
 Πελοποννησιακοῦ πολέμου, κβ' ἔτεσι νεώτερος Λυσίου, πα-
 τρὸς δ' ἦν Θεοδώρου, τινὸς τῶν μετρίων πολιτῶν, θεράπον-
 τας ἀνλοποιοὺς κεκτημένου καὶ τὸν βίον ἀπὸ ταύτης ἔχοντος 5
 τῆς ἐργασίας. ἀγωγῆς δὲ τυχὼν εὐσχήμονος καὶ παιδευθεὶς
 οὐδενὸς Ἀθηναίων χειρόν, ἐπειδὴ τάχιστα ἀνὴρ ἐγένετο,
 φιλοσοφίας ἐπεθύμησεν. γενόμενος δ' ἀκουστής Προδίκου
 τε τοῦ Κεῖου καὶ Γοργίου τοῦ Λεοντίνου καὶ Τισίου τοῦ
 Συρακουσίου, τῶν τότε μέγιστον ὄνομα ἐν τοῖς Ἑλλήσιν 10
 ἐχόντων ἐπὶ σοφίᾳ, ὡς δέ τινες ἱστοροῦσι καὶ Θηραμένους
 τοῦ ῥήτορος, ὃν οἱ λ' ἀπέκτειναν δημοτικὸν εἶναι δοκοῦντα,
 σπουδὴν μὲν ἐποιεῖτο πράττειν τε καὶ λέγειν τὰ πολιτικά·
 ὡς δ' ἡ φύσις ἡναντιοῦτο τὰ πρῶτα καὶ κυριώτατα τοῦ
 ῥήτορος ἀφελομένη, τόλμαν τε καὶ φωνῆς μέγεθος, ὧν χωρὶς 15
 οὐχ οἷόν τ' ἦν ἐν ὄχλῳ λέγειν, ταύτης μὲν ἀπέστη τῆς προαι-

4. κοινωνήσων τῆς ἀποικίας om. V. || 7. τ'] σ' ex Plutarcho Kusterus. ||
 καὶ — ἀμφιδοξούμενοι om. V. || τούτους Eudocia. || 10. ζ' — λοιπὰς ἐτ' ὧν αἱ
 om. V. || 11. ὧν — μερικάκια om. Eudocia.

IV. 1. 1. ὁ om. a*. || 3. νεώτερος A. || 10. ἐν τοῖς Ἑλλήσιν om. A. || 11. σοφίαν
 A. || 14. κυριώτατα A, uti iam correxerat Sylburgius, κυριώτερα Ba*.

ρέσεως· ἐπιθυμῶν δὲ δόξης καὶ τοῦ πρωτεύσαι παρὰ τοῖς
 Ἕλλησιν ἐπὶ σοφίᾳ, καθάπερ αὐτὸς εἶρηκεν, ἐπὶ τὸ γράφειν
 ἃ διανοηθεῖν κατέφυγεν, οὐ περὶ μικρῶν τὴν προαίρεσιν
 20 ποιοῦμενος, οὐδὲ περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων, οὐδ' ὑπὲρ ὧν
 ἄλλοι τινὲς τῶν τότε σοφιστῶν, περὶ δὲ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ
 βασιλικῶν πραγμάτων, ἐξ ὧν ὑπελάμβανε τὰς τε πόλεις
 ἄμεινον οἰκῆσεσθαι καὶ τοὺς ἰδιώτας ἐπίδοσιν ἔξειν πρὸς
 ἀρετὴν. ταῦτα γὰρ ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ λόγῳ περὶ αὐτοῦ
 25 γράφει. πεφυρμένην δὲ παραλαβὼν τὴν ἄσκησιν τῶν λόγων
 ὑπὸ τῶν περὶ Γοργίαν καὶ Πρωταγόραν σοφιστῶν, πρῶτος
 ἐχώρησεν ἀπὸ τῶν ἐριστικῶν τε καὶ φυσικῶν ἐπὶ τοὺς πολι-
 τικόνους καὶ περὶ ταύτην σπουδάζων τὴν ἐπιστήμην διετέλεσεν,
 ἐξ ἧς, ὡς φησιν αὐτός, τὸ βούλεσθαι καὶ λέγειν καὶ πράτ-
 30 τειν τὰ συμφέροντα παραγίνεται τοῖς μαθητοῦσιν. ἐπιφανέστα-
 τος δὲ γενόμενος τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν ἀκμασάντων χρόνον
 καὶ τοὺς κρατίστους τῶν Ἀθηνησίων τε καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ Ἑλλάδι
 νέων παιδεύσας, ὧν οἱ μὲν ἐν τοῖς δικανικοῖς ἐγένοντο ἄριστοι
 λόγοις, οἱ δ' ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ τὰ κοινὰ πράττειν
 35 διήνεγκαν, καὶ ἄλλοι δὲ τὰς κοινὰς τῶν Ἑλλήνων τε καὶ
 βαρβάρων πράξεις ἀνέγραψαν, καὶ τῆς Ἀθηναίων πόλεως
 εἰκόνα ποιήσας τὴν ἑαυτοῦ σχολὴν κατὰ τὰς ἀποικίας τῶν
 λόγων, πλοῦτον ὅσον οὐδεὶς τῶν ἀπὸ φιλοσοφίας χρημα-
 τισαμένων περιποιησάμενος, ἐτελεύτα τὸν βίον ἐπὶ Χαιρωνίδου
 40 ἄρχοντος ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ μάχης,
 δυοῖν δέοντα βεβιωκὼς ῥ' ἔτη, γνώμῃ χρησάμενος ἅμα τοῖς
 ἀγαθοῖς τῆς πόλεως συγκαταλῦσαι τὸν βίον, ἀδήλου ἔτι
 ὄντος, πῶς χρήσεται τῇ τύχῃ Φίλιππος παραλαβὼν τὴν τῶν
 Ἑλλήνων ἀρχήν.

β. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

836 fr. Ἰσοκράτης Θεοδώρου μὲν ἦν παῖς τοῦ Ἑρχιέως, ἐνὸς

19. ὑπὲρ περὶ B. || 22. ἀπελάμβανε A. || 23. πρὸς ἀρετὴν om. A. || 24. vid.
 Panath. §. 11. || 28. αὐτὴν A. || 29. τὸ om. A. || βούλεσθαι Sylburgius, βου-
 λεύεσθαι v. || 30. περιγίνεται Wolfius. || 34. λόγοι A. || 39. Χαιρωνίδου v. est
 ol. 110, 3. || 41. δυεῖν a*. || 42. τὸν βίον AB, τὸν ἑαυτοῦ βίον v.

2. cf. Photii bibl. cod. 260. || 1. Ἑρχιέως ex Photio Reiskius, Ἑρχθιέως ex
 loco corrupto Stephani Byz. s. v. Ἑρχθία (corr. Ἑρχία) Xylander, ἀρχιέως TV,
 ἀρχιερέως cett. || ἐνὸς addidi ex Photio, poteram et τινὸς ex Dionysio.

τῶν μετρίων πολιτῶν, θεράποντας αὐλοποιούσας κεκτημένους
καὶ εὐπορήσαντος ἀπὸ τούτων, ὡς καὶ χορηγῆσαι καὶ παι-
δεῦσαι τοὺς υἱούς (ἦσαν γὰρ αὐτῷ καὶ ἄλλοι, Τελέσιππος
καὶ Διόμνηστος, ἦν δὲ καὶ θυγάτριον), ὅθεν εἰς τοὺς αὐλοὺς ⁵
κεκωμώδηται ὑπ' Ἀριστοφάνους καὶ Στράτιδος. γενόμενος
δὲ κατὰ τὴν πρ' Ὀλυμπιάδα Λυσιμάχου Μυρρινουσίου ἄρ-
χοντος Ἀθηνῆσι, Λυσίου νεώτερος κβ' ἔτεσι, πρεσβύτερος
δὲ Πλάτωνος ζ', παῖς μὲν ὢν ἐπαιδεύετο οὐδενὸς ἦττον Ἀθη-
ναίων, ἀκροώμενος Προδίκου τε τοῦ Κείου καὶ Τοργίου τοῦ ¹⁰ ρ
Λεοντίνου καὶ Τισίου τοῦ Συρακουσίου καὶ Θηραμένους
τοῦ ῥήτορος, οὗ καὶ συλλαμβανομένου ὑπὸ τῶν λ' καὶ φυ-
γόντος ἐπὶ τὴν βουλαίαν ἐστίαν ἀπάντων καταπέπληγμένων
μόνος ἀνέστη βοηθήσων, καὶ πολλὴν χρόνον ἐσίγησε κατ'
ἀρχάς, ἔπειτα ὑπ' αὐτοῦ παρητήθη εἰπόντος ὀδυνηρότερον ¹⁵ 837
αὐτῷ συμβήσεσθαι, εἴ τις τῶν φίλων ἀπολαύσει τῆς συμφο-
ρᾶς. καὶ ἐκείνου τινὰς οὐσὰς τέχνας αὐτῷ φασὶ συμπραγμα-
τεύσασθαι, ἥνίκα ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐσυκοφαντεῖτο, αἱ
εἰσὶν ἐπιγεγραμμέναι Βότωνος. ἐπεὶ δ' ἠνδρώθη, τῶν μὲν
πολιτικῶν πραγμάτων ἀπέσχετο, ἰσχυρόφωνός τ' ὢν καὶ εὐλα- ²⁰
βῆς τὸν τρόπον καὶ τὰ πατρῶα ἀποβεβληκῶς ἐν τῷ πρὸς
Λακεδαιμονίους πολέμῳ, ἄλλοις δὲ μεμελετηκῶς φαίνεται,
ἓνα δὲ μόνον εἰπὼν λόγον τὸν περὶ τῆς ἀντιδόσεως. διατρι-

6. στρατίδος ma. cf. III. v. 78. || 7. τὴν — Πλάτωνος in mg. habet A. ||
Λυσιμάχου — κβ'] λυσιμάχου (λυσίου TV) μυρρινουσίου δύο καὶ ἑκοσιν libri,
λυσιμάχου μυρρινουσίου νεώτερος δύο κ. ε. m, ἐπὶ Λυσιμάχου Μυρρ., Λυσίου
μὲν νεώτερος δυοὶ κ. ε. v, Λυσιμάχου Μυρρ. ἄρχοντος Ἀθηνῆσι δυοὶ καὶ ἑκο-
σιν ἔτεσι νεώτερος Λυσίου Wolfius, Λυσιμάχου Μυρρ. ἄρχοντος Ἀθηνῆσι
Λυσίου μὲν ἦν νεώτερος δύο κ. ε. Xylander atque alii, ἐπ' ἄρχοντος Λυσιμάχου
τοῦ Μυρρ. Λυσίου μὲν νεώτερος vel νεώτερος μὲν Λυσίου δύο κ. ε. Reiskius,
Λυσιμάχου ἄρχοντος, νεώτερος μὲν Λυσίου δυοὶ κ. ε. Duebnerus, ac similiter
Vaterus rer. Andoc. 2. p. 193, qui et νεώτερος μὲν Λυσίου in ipso Μυρρινουσίου
latere posse arbitratur. verum archontum a pago nominatorum exempla vid. ap.
Philochor. fr. 132 et 135 ed. Muell. || 10. Κείου TV, κίου cett. || 11. Τισίου] σι-
τίου P. || 13. βουλαίας Bryanus ad Plut. Them. 22. cf. Act. soc. gr. 1. p. 176. ||
14. ἐσίγησε] συνεγόρησε Coraes. || 16. ἀπολαύσει TV. || τῆς αὐτοῦ συμφορᾶς
Reiskius. || 17. συμπρατεύσασθαι addito γμα supra verum A. || 19. κώτωνος
P, Βάτωνος Salmasius (sed vid. Diog. Laert. 9, 18), τῷ Ἀθηναίῳ Βότῳ Aug-
gerius. || ἠνδρύνθη P. || 22. δὲ Frankius Annal. phil. 12. p. 231, δὴ v. || μεμελε-
τηκῶς Wolfius, μεμαρτυρηκῶς libri. || 23. εἰπέων Xylander.

βῆν δὲ συστησάμενος ἐπὶ τὸ φιλοσοφεῖν καὶ γράφειν ἃ δια-
 B 25 νοηθεῖν ἐτράπετο, καὶ τὸν τε πανηγυρικὸν λόγον καὶ τινὰς
 ἄλλους τῶν συμβουλευτικῶν οὓς μὲν αὐτὸς γράφων ἀνεγί-
 νωσκεν, οὓς δ' ἑτέροις παρεσκεύαζεν, ἡγούμενος οὕτως ἐπὶ τὸ
 τὰ δέοντα φρονεῖν τοὺς Ἕλληνας προτρέψασθαι. διαμαρτά-
 νων δὲ τῆς προαιρέσεως τούτων μὲν ἀπέστη, σχολῆς δ' ἡγεῖτο
 30 ὥς τινὲς φασὶ πρῶτον ἐπὶ Χίου, μαθητὰς ἔχων θ'. ὅτε καὶ
 ἰδὼν τὸν μισθὸν ἀριθμούμενον εἶπε δακρύσας ὥς „ἐπὶ γνων
 ἐμαυτὸν νῦν τούτοις πεπραμένον.“ ὠμίλει δὲ τοῖς βουλομέ-
 νοις, χωρίσας πρῶτος τοὺς ἐριστικούς λόγους τῶν πολιτικῶν,
 περὶ οὓς ἐσπούδασεν. καὶ ἀρχὰς δὲ καὶ περὶ τὴν Χίον κατέ-
 35 στησε καὶ τὴν αὐτὴν τῇ πατρίδι πολιτείαν. ἀργυρίον τε ὅσον
 οὐδεὶς σοφιστῶν εὐπόρησεν, ὥς καὶ τριηραρχῆσαι. ἀκροαταὶ
 δ' αὐτοῦ ἐγένοντο εἰς ῥ' ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ Τιμόθεος ὁ
 Κόνωνος, σὺν ᾧ καὶ πολλὰς πόλεις ἐπῆλθε, συντιθεὶς τὰς
 πρὸς Ἀθηναίους ὑπὸ Τιμοθέου πεμπομένας ἐπιστολάς, ὅθεν
 40 ἐδωρήσατο αὐτῷ τάλαντον τῶν ἀπὸ Σάμου περιγενομένων.
 ἐμαθῆτευσεν δ' αὐτῷ καὶ Θεόπομπος ὁ Χῖος καὶ Ἐφορος ὁ
 Κυμαῖος καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ τὰ τραγωδούμενα συγγράψας
 καὶ Θεοδέκτης ὁ Φασηλῆτης ὁ τὰς τραγωδίας ὕστερον
 γράψας (οὗ ἐστὶ τὸ μνῆμα ἐπὶ τὸν Κυμαίτην πορευομένοις
 D 45 κατὰ τὴν ἱερὰν ὁδὸν τὴν ἐπ' Ἐλευσίνα, τανῦν κατερηρεϊμ-
 μένον, ἐνθα καὶ τοὺς ἐνδόξους τῶν ποιητῶν ἀνέστησεν σὺν
 αὐτῷ, ὧν Ὅμηρος ὁ ποιητὴς σώζεται μόνος), Λεωδάμας τ'
 Ἀθηναῖος καὶ Λάκριτος * ὁ νομοθέτης Ἀθηναίους, ὥς δὲ

24. ἃ διανοηθεῖν ex Dionysio Wolfius (cf. Isocr. or. 12. §. 11), διανοηθεῖς
 libri. || 28. προτρέψασθαι Coraes. || 32. πεπραμένον H, πεπρακώς Reiskius. ||
 34. δὲ καὶ] δὲ τὰς Reiskius, δὲ Coraes. || 35. ἀργυρίον PTV. || 36. εὐπόρησεν
 H. || 37. τε cum Photio Frankius l. 1., quanquam vel sic hiāt oratio, δὲ v. ἡκροά-
 σαντο δ' αὐτοῦ ἄλλοι τε πολλοί, ὥς καὶ εἰς ἑκατὸν συντελέσαι, καὶ δὴ καὶ Τιμ.
 Photius. || 38. κόρωνος A, κήρωνος H. || εἰσῆλθε P. || 41. Θεόπομπος] Ξενοφῶν ὁ
 Γρύλλου καὶ Θεόπομπος Photius. || 43. φασιλῆτης m. || ὁ τὰς] καὶ αὐτὸς Phot. ||
 44. τὸν Κυμαίτην ex Paus. 1. 37, 3 Claverius, τὴν Κυμαίτην v. || 45. κατὰ, uti
 correxi quaestt. Dem. 4. p. 101, AH, καὶ v. || κατερηρεϊμένον HP. || 46. f. ἀνέστη-
 σαν. || 47. λεωδάμος libri, quod tuetur Keilius Anal. epigr. p. 159, Λαοδάμας
 Photius. || 48. post Λάκριτος videtur ὁ Φασηλῆτης καὶ Ἀνκοῦργος excidisse. ||
 νομοθέτης Ἀθηναίους] sic vel νομοθετήσας A9. Photius, σοφιστεύσας A9 ἡ-
 νησιν Coraes.

τινές φασι καὶ Ὑπερείδης καὶ Ἰσαῖος. καὶ Δημοσθένην δ' ἔτι ῥητορεύοντί φασι μετὰ σπουδῆς προσελθεῖν αὐτῷ καὶ 50 χιλίας μὲν ἄς εἰσεπράττετο οὐκ ἔχειν γάναι παρασχεῖν, διακοσίας δὲ δώσειν ἐφ' ᾧ τε τὸ πέμπτον μέρος ἐκμαθεῖν, τὸν δ' ἀποκρίνασθαι ὡς „οὐ τεμαχίζομεν, ὦ Δημοσθένης, τὴν πραγματείαν, ὥσπερ δὲ τοὺς καλοὺς ἰχθῦς ὅλους πωλοῦμεν, οὕτω καὶ γὰρ σοι, εἰ βούλοιο μαθητεύειν, ὁλόκληρον ἀποδώ- 55 σομαι τὴν τέχνην.“ ἐτελεύτα δ' ἐπὶ Χαιρώνδου ἄρχοντος Εἰ ἀπαγγελθέντων τῶν περὶ Χαιρώνειαν ἐν τῇ Ἱπποκράτους παλαιστρα πυθόμενος, ἐξαγαγὼν αὐτὸν τοῦ βίου δ' ἡμέραις διὰ τοῦ σιτίων ἀποσχέσθαι, προειπὼν τρεῖς ἀρχὰς δοαμάτων Εὐριπίδου.

60

Δαναὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατήρ.

Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πίσαν μολών.

Σιδώνιον ποτ' ἄστν Κάδμος ἐκλιπών.

ἥ' ἔτη βιοὺς ἢ ὡς τινες ῥ', οὐχ ὑπομείνας τετράκις ἰδεῖν τὴν Ἑλλάδα καταδουλουμένην, πρὸ ἐνιαυτοῦ ἢ ὡς τινες πρὸ δ' 65 ἑτῶν τῆς τελευτῆς συγγράψας τὸν Παναθηναϊκόν. τὸν δὲ^F Πανηγυρικὸν ἔτεσι ἑ συνέθηκεν, οἱ δὲ ἰέ' λέγουσιν, ὃν μετενηροχέαι ἐκ τῶν Γοργίου τοῦ Λεοντίνου καὶ Λυσίου, τὸν δὲ περὶ τῆς ἀντιδόσεως πρ' ἔτη γεγονώς, τὸν δὲ πρὸς Φίλιππον ὀλίγω πρότερον τοῦ θανάτου. ἐγένετο δ' αὐτῷ καὶ παῖς 70 838 Ἀγαρεὺς πρεσβύτη ὄντι ἐκ Πλαθάνης τῆς Ἱππίου τοῦ ῥή-

49. δημοσθένην ETV, δημοσθένης cett. || 51. μόνας, quod libri habent post μὲν ἄς, post διακοσίας δὲ cum Wolfio v est repositum, deleui tanquam vv. μὲν ἄς dittographiam cum Corae, neque habet Photius: χιλίας μὲν μνᾶς perperam Xylander, γ. μὲν ἄς τοὺς μαθητὰς Wytenbachius. || 52. ἐκμαθεῖν cum Photio Salmasius, ἐκμάθη v, ἐκμάθοι Duebnerus. || 54. πωλοῦσιν Coraes. || 56. δ' om. APm. || Χαιρώνδου Meursius d. arch. 4, 11, χειρωνίδου AHPm, χαιρωνίδου cett. || 57. γὰρ post ἀπαγγελθέντων addit et mox ἐξήγαγεν pro ἐξαγαγόν voluit Reiskius. || 58. δ'] τετράσιν v. suspecta est forma poetica (τέσσαρσιν cod. B Photii), ac numerus ipsi rei parum convenit (δεκατέσσαρας vit. III.). sed vid. v. 85. || 59. διὰ τοῦ σιτίων] ἀπὸ τοῦ σιτίου P. || 61—63. primus versus est Archelai (Eurip. frgm. p. 84 Dind., n. 227 Wagn.), alter Iphigeniae Tauricae, tertius Phrixi (p. 118 Dind., n. 811 Wagn.). || 62. ταντάλιος AHPm. || 64. τέτράκις deleri aut in γεγηρακὸς mutari voluit Wytenbachius, τὸ τέταρτον Reiskius. || 65. καταδουλουμένην vitium est ed. Wytenbachianae, quod editor Lipsiensis in καταδεδουλουμένην correxit. || 66. ἑτῶν TVx, τῶν cett. || 68. ἐκ τῶν Reiskius, ἐκ τοῦ v. || 69. τὸν Xylander, τοὺς libri. || 71. ἀφορεῖς P.

τορος ποιητός, τῶν δὲ τῆς γυναικὸς τριῶν παίδων ὁ νεώτα-
 τος. εὐπόρησε δ' ἱκανῶς οὐ μόνον ἀργύριον εἰσπράττων
 τοὺς γνωρίμους, ἀλλὰ καὶ παρὰ Νικοκλέους τοῦ Κυπρίων
 75 βασιλέως, ὃς ἦν υἱὸς Εὐαγόρου, κ' ἅλαντα λαβὼν ὑπὲρ τοῦ
 πρὸς αὐτὸν γραφέντος λόγου. ἐφ' οἷς φθονηθεὶς τρεῖς προε-
 βλήθη τριηραρχεῖν· καὶ δις μὲν ἀσθενείαν σκηψάμενος διὰ
 τοῦ παιδὸς παρητήσατο, τὸ δὲ τρίτον ἀναστὰς ἀνήλωσεν οὐκ
 ὀλίγα. πρὸς δὲ τον εἰπόντα πατέρα, ὡς οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἀνδρά-
 80 ποδον συνέπεμψε τῷ παιδίῳ „τοιγαροῦν“ ἔφη „ἄπιτι, δύο
 B γὰρ ἀνδ' ἐνὸς ἕξεις ἀνδράποδα.“ ἡγωνίσσατο δὲ καὶ τὸν ἐπὶ
 Μανσώλῳ τεθέντα ὑπ' Ἀρτεμισίας ἀγῶνα, τὸ δ' ἐγκώμιον
 οὐ σώζεται. ἐποίησε δὲ καὶ εἰς Ἑλένην ἐγκώμιον καὶ Ἀρεο-
 παγιτικόν. ἐξεληθεῖν δὲ τοῦ βίου οἱ μὲν ἐναταῖόν φασι σίτων
 85 ἀποσχόμενον, οἱ δὲ τετραταῖον ἅμα ταῖς ταφαῖς τῶν ἐν
 Χαιρωνείᾳ πεσόντων. συνέγραψε δ' αὐτοῦ καὶ ὁ παῖς Ἀφα-
 ρεὺς λόγους. ἐτάφη δὲ μετὰ τῆς συγγενείας πλησίον Κυνοσ-
 ἀργους ἐπὶ τοῦ λόφου ἐν ἀριστερεῇ αὐτὸς τε καὶ ὁ πατήρ
 αὐτοῦ Θεόδωρος καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ταύτης τ' ἀδελφή, τηθίς
 90 τοῦ ῥήτορος, Ἀνακώ, καὶ ὁ ποιητὸς υἱὸς Ἀφαρεὺς καὶ ὁ
 C ἀνεψιὸς αὐτοῦ Σωκράτης, μητρὸς Ἰσοκράτους ἀδελφῆς
 Ἀνακοῦς υἱὸς ὢν, ὃ τ' ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁμώνυμος τοῦ πατρὸς

72. ὢν post παίδων add. Reiskius. || 73. εὐπόρησε δ' cum Photio Coraes, εὐπόρησεν v. || 74. καὶ παρὰ cum Photio Coraes, καὶ τὰ παρὰ v. || 75. κ'] εἴσι P. || 76. τρεῖς P, om. Photius. || προεκλήθη Coraes. sed cf. Andoc. or. 1. §. 132. || 77. τριηραρχεῖν ex Photio Xylander, τριήραρχος TVv, τριήρεις m, τριήρας cett. || καὶ δις cum Photio Meziriacus, καὶ τοι δις TVv, καὶ τὸ δις cett., quod videtur ortum ex eo quod β' numerus pro δεύτερον, non pro δις accipiebatur. || 78. ὑποστάς cum Corae Duebnerus coll. v. 153, ἀναγκασθεὶς Wytttenbachius. || 79. πρὸς — ἀνδράποδα aliunde irrepsisse suspicatus est editor Isoeratis Francof. (1540), item coll. Plut. d. puer. educ. 7. p. 4 F. (adde Diog. Laert. 2, 72) Frankius l. 1. 12. p. 218. cf. 23. p. 330. sed habet eadem Photius. || 84. σίτων P. || 86. χερωνεία Am. || συνέγραψε — λόγους ex mg. illata censuit Frankius l. 1. 12. p. 218. 23. p. 327 (cf. v. 154). συνέγραψε δὲ αὐτῷ ὁ παῖς Ἀφαρεὺς ἐπιτάφιον λόγον aut σ. δ' ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ καὶ ὁ παῖς Ἀ. λόγους Reiskius. || 87. πλησίον EH, πλησίον δὲ cett., πλησίον τοῦ Reiskius. || 88. ἐν add. TVx, om. cett. || αὐτὸς Reiskius, ὁ υἱὸς libri, om. Xylander. || 89. μ. αὐτοῦ] μ. Ἡδυντὸ ex vit. III. v. 2. Turicenses ed. Schol. in Oratt. Att. p. 4. || 92. Ἀνακοῦς υἱὸς ὢν TV, ἀνακούσιος ὢν AHPm, ἀνακοῦς ὢν cett., Ἀνακοῦς υἱὸς v. || αὐτοῦ A, uti correxit Wolfius, αὐτῷ v.

Θεοδώρου καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, τοῦ ποιηθέντος αὐτῷ παῖδες Ἀφαρέως, ἣ τε γύνη Πλαθάνη, μήτηρ δὲ τοῦ ποιητοῦ Ἀφαρέως. ἐπὶ μὲν οὖν τούτων τράπεζαι ἐπῆσαν ζ', αἱ νῦν οὐ⁹⁵ σῶζονται. αὐτῷ δ' Ἰσοκράτει ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐπὶ κίων ἢ πηχῶν, ἐφ' οὗ σειρὴν πηχῶν ζ' συμβολικῶς, ὅς νῦν οὐ σῶζεται. ἦν δὲ καὶ αὐτοῦ τράπεζα πλησίον ἔχουσα ποιητάς τε καὶ τοὺς διδασκάλους αὐτοῦ, ἐν οἷς καὶ Γοργίαν εἰς σφαῖραν ἀστρολογικὴν βλέποντα αὐτόν τε τὸν Ἰσοκράτην παρ-¹⁰⁰ εστῶτα. ἀνάκειται δ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἐλευσινίῳ εἰκὼν χαλκῇ^D ἔμπροσθεν τοῦ προστώου ὑπὸ Τιμοθέου τοῦ Κόνωνος καὶ ἐπιγέγραπται

Τιμοθεὸς φιλίας τε χάριν ξενίην τε προτιμῶν

Ἰσοκράτους εἰκῶ τήνδ' ἀνέθηκε θεαῖς.

5

Λεωχάρους ἔργον.

φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι ξ', ὧν εἰσι γνήσιοι κατὰ μὲν Διονύσιον κέ, κατὰ δὲ Κεκίλιον κή, οἱ δ' ἄλλοι κατεψευσμένοι. εἶχε δ' ἄλλοτριῶς πρὸς ἐπίδειξιν, ὡς ἀφικομένων ποτὲ πρὸς αὐτόν τριῶν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν τοὺς μὲν δύο κατασχεῖν, τὸν¹⁰ δὲ τρίτον ἀπολύσαι φάμενος εἰς τὴν ἐπιούσαν ἤξειν, νῦν γὰρ αὐτῷ τὸ θέατρον εἶναι ἐν ἀκροατηρίῳ. εἰώθει δὲ καὶ πρὸς τοὺς γνωρίμους αὐτοῦ λέγειν, ὡς αὐτὸς μὲν ἰ μνῶν διδάσκει,^E τῷ δ' αὐτόν διδάξαντι τόλμαν καὶ εὐφροσύνην δώσειν δεκακισχιλίας. καὶ πρὸς τὸν ἐρόμενον, διὰ τί οὐκ ὦν αὐτὸς ἱκανὸς¹⁵ ἄλλους ποιεῖ, εἶπεν ὅτι καὶ αἱ ἀκόναὶ αὐταὶ μὲν τέμνειν οὐ δύνανται, τὸν δὲ σίδηρον τμητικὸν ποιοῦσιν. εἰσὶ δ' οἱ καὶ τέχνας αὐτόν λέγουσι συγγεγραπμέναι, οἱ δ' οὐ μεθόδω, ἀλλ' ἀσκήσει χρήσασθαι. πολίτην δ' οὐδέποτε εἰσέπραξε μισθόν. προσέταττε δὲ τοῖς γνωρίμοις εἰς τὰς ἐκκλησίας ἀπαντῶσιν²⁰

93. καὶ οἱ — Πλαθάνη Wytttenbachius, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ ποιηθέντος αὐτῷ παιδὸς ἀφαρέως ἀφαρέως (post hoc voc. lacuna est in E), καὶ ὁ τοῦτον πατὴρ Θεόδωρος, ἣ τε γύνη πλαθάνη libri: καὶ ὁ υἱὸς τοῦ π. Reiskius. || 95. οὐν om. P. || 96. κίων TVx, κριῶν AP, κριῶν H, κριὸς cett. || 97. ὅς] ὁ A. || οὐ om. m. || 100. βλέπουσα a. || 1. Ἐλευσινίῳ Coraes, Ἐλευσίνι v. || 2. ἔμπροσθε P. || 4. cf. Anthol. Pal. 2. p. 867. || ξενίην] σύνεσιν ex Photio Jacobsius, ξύνεσιν Duebnerus. || 5. Θεῷ Photius. || 6. Κλεοχάρους Photius. || 8. κεκίλιον libri, Κεκίλιον v. || 9. ὡς] ὥστε TV. || 12. ἀκροατηρίῳ Wolfius, ἀκρωτηρίῳ libri. || 13. αὐτοῦ P. || δέκα μνῶν] χιλίων Wolfius. || 15. διὰ τί libri, διότι v. || 16. ποιεῖν P. || τέμνειν ex Photio Coraes, τεμνῖν v. cf. Eustath. vit. Pind. (I) 31.

ἀναφέρειν αὐτῷ τὰ εἰρημένα. ἐλυπήθη δὲ καὶ οὐ ἕμετρώς
ἐπὶ τῷ Σωκράτους θανάτῳ καὶ μελανειμονῶν τῇ ὑστεραίᾳ
F προῆλθεν. πάλιν δ' ἐρομένου τινὸς αὐτόν, τί ῥητορική, εἶπεν,
τὰ μὲν μικρὰ μεγάλα, τὰ δὲ μεγάλα μικρὰ ποιεῖν. ἐστιώ-
125 μενος δὲ ποτε παρὰ Νικοκρέοντι τῷ Κύπρου τυράννῳ, προ-
τρεπομένων αὐτόν τῶν παρόντων διαλεχθῆναι ἔφη, „οἷς μὲν
ἐγὼ δεινός, οὐχ ὁ νῦν καιρός, οἷς δ' ὁ νῦν καιρός, οὐκ ἐγὼ
839 δεινός.“ Σοφοκλέα δὲ τὸν τραγικὸν θεασάμενος ἐπόμενον
ἐρωτικῶς παιδὶ εἶπεν „οὐ μόνον δεῖ, Σοφοκλείς, τὰς χεῖρας
30 ἔχειν παρ' αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὀφθαλμούς.“ τοῦ δὲ Κυ-
μαίου Ἐφόρου ἀπράκτου τῆς σχολῆς ἐξελθόντος καὶ πάλιν
ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δημοφίλου πεμφθέντος ἐπὶ δευτέρῳ μισθῷ
παίζων Δίφορον αὐτόν ἐκάλει· ἐσπούδασε μέντοι ἱκανῶς περὶ
τὸν ἄνδρα καὶ τὴν ὑπόθεσιν τῆς χρείας αὐτὸς ὑπεθήκατο.
35 ἐγένετο δὲ καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια καταφευγής, ὡς ὑποπάστῳ
παρεικλυσμένῳ ἐν τῇ κοίτῃ χρῆσθαι, κρόκῳ διάβροχον ἔχοντα
B τὸ προσκεφάλαιον, καὶ νέον μὲν ὄντα μὴ γῆμαι, γηράσαντα
δ' ἐταίρα συνεῖναι, ἣ ὄνομα ἦν Λαγίσκη, ἐξ ἧς ἔσχε θυγά-
τριον, ὃ γενόμενον ἐτῶν ιβ' πρὸ γάμων ἐτελεύτησεν. ἔπειτα
40 Πλαθάνην τὴν Ἰππίου τοῦ ῥήτορος γυναῖκα ἡγάγετο τρεῖς
παῖδας ἔχουσαν, ὧν τὸν Ἀφαρέα, ὡς προεῖρηται, ἐποίησατο,
ὃς καὶ εἰκόνα αὐτοῦ χαλκῇν ἀνέθηκε πρὸς τῷ Ὀλυμπιεῖ ἐπὶ
κίονος καὶ ἐπέγραψεν

Ἰσοκράτους Ἀφαρεὺς πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε

45 Ζηνὶ θεοῦς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετήν.

λέγεται δὲ καὶ κελητίσαι ἔτι παῖς ὧν· ἀνάκειται γὰρ ἐν
ἀκροπόλει χαλκοῦς ἐν τῇ σφαιρίστρᾳ τῶν ἀρρηφόνων κελη-

121. ἀφέρειν H. || καὶ delevit Coraes. || 25. Νικοκλεῖ Wolfius. || κύπρῳ H. ||
29. οὐ — ὀφθαλμούς Pericli tribuunt Cic. d. off. 1. 40, 144. Plut. Per. 8. || 30. αὐτοῦ
P. || 33. Δίφορον, uti Salmasius, xv, διάφορον V, οἰονεὶ δίφορον T, δίφορον cett. ||
34. χρείας] ἱστορίας ex Photio Wolfius. || αὐτὸς] αὐτῷ Marx Eph. fragm. p. 13, ac
similiter Photius. || 35. ὑπὸ πάστῳ T, χρυσοπάστῳ Salmasius. || 36. ἔχοντι Reis-
kius. || 38. Λαγίσκη] hanc matrem Apharei male facit Photius. || 42. Ὀλυμπιεῖ
Wytttenbachius, ὀλυμπίῳ ὡς libri, Ὀλυμπιεῖ ὡς Duebnerus. || 44. cf. Anthol.
Pal. 2. p. 825. || τὴν δὲ H. || 46. κελητίσαι — κελητίζων TVx (cf. Krausius d.
gymn. et agon. gr. 1. p. 311), κερητίσαι — κερητίζων cett. || ἐν — ἀρρηφόνων
in vitio cubat Muellero sacr. Min. Poliad. p. 15.

τίζων ἔτι παῖς ὢν, ὡς εἰπὼν τίνες. δύο δ' ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ **Ϟ** συνέστησαν αὐτῷ ἀγῶνες, πρότερος μὲν εἰς ἀντίδοσιν προκαλεσάμενον αὐτὸν Μεγακλείδου, πρὸς ὃν οὐκ ἀπήντησε διὰ νόσον, 150 τὸν δ' υἱὸν πέμψας Ἀφαρέα ἐνίκησε, δεύτερος δὲ Λυσιμάχου αὐτὸν προκαλεσαμένου περὶ τριηραρχίας εἰς ἀντίδοσιν, ἥττηθεις δὲ τὴν τριηραρχίαν ὑπέστη. ἦν δ' αὐτοῦ καὶ γραπτὴ εἰκὼν ἐν τῷ πομπείῳ. ὁ δ' Ἀφαρέης συνέγραψε μὲν λόγους, οὐ πολλοὺς δέ, δικανικοὺς τε καὶ συμβουλευτικούς. ἐποίησε 55 δὲ καὶ τραγωδίας περὶ λζ', ὧν ἀντιλέγονται β'. ἀρξάμενος δ' ἀπὸ Λυσιστράτου διδάσκειν ἄχρι Σωσιγένους ἐν ἔτεσιν **Ϟ** καὶ διδασκαλίας ἀστικῶς καθήκεν ζ' καὶ δις ἐνίκησε διὰ Διονυσίου καθεῖς καὶ δι' ἑτέρων ἑτέρας δύο Ἀθηναίκας. τῆς δὲ μητρὸς αὐτῶν Ἰσοκράτους καὶ Θεοδώρου καὶ τῆς ταύτης 60 ἀδελφῆς Ἀνακοῦς εἰκόνες ἀνέκειντο ἐν ἀκροπόλει, ὧν ἡ τῆς μητρὸς παρὰ τὴν Ὑγίαν νῦν κεῖται μετεπιγεγραμμένη, ἡ δ' Ἀνακοῦς οὐ σώζεται· ἔσχε δὲ δύο υἱούς, Ἀλέξανδρον μὲν ἐκ Κοίνου, Σωσικλέα δ' ἐκ Λυσίου.

γ'. Βίος Ἰσοκράτους.

Ἰσοκράτης Θεοδώρου μὲν τοῦ αὐλοποιοῦ ἐγένετο παῖς, Ἠδυτοῦς μητρός· οὐχ ὅτι δ' ἰδίαις χερσὶν ἐργάζετο, διὰ τοῦτο αὐλοποιὸς ἐκλήθη, ἀλλ' ὅτι παῖδας εἶχε τοὺς ἐργαζομένους καὶ ἐκ τούτου προσεπορίζετο τὸν βίον. γυναῖκα δ' ἠγάγετο Πλαθάνην τινά, Ἰππίου τοῦ ῥήτορος ἀπογεννωμένην· 5

148. ἔτι — *τινες susp.* Wytttenbachio. || δύο — *ὑπέστη susp.* Frankio l. 1. || 49. πρότερον P. || 52. προκαλεσαμένου H. || ἥττηθεις δὲ] ἐν ϕ καὶ ἥττηθεις Photius. || 57. ἀπὸ] *ὑπὸ est vitium edit.* Wytttenbachianae. || 58. καθήκεν] *κακέθεν* P. || 59. δὲ om. P. || *ληνδικῶς* P. || 60. αὐτῶν] αὐτοῦ TV. || 61. Ἀνακοῦς hic et infra Xylander, *νακοῦς libri.* || 62. Ὑγίαν HPm, Ὑρίαν v. || *μετεπιγεγραμμένης m.* || 63. ἔσχε — *Λυσίου aliunde invecta aut partem priorum perditorum esse censuit Wytttenbachius. verum spectant ad Anacum.* || δύο addidi ex H. || 64. Κοίνου Reiskius, *κοινοῦς libri praeter E, qui om. in lac., νακοῦς m.* || *σωσικλέα TVx, οὔσικλέα cett., Ουσικλέα Salmasius, Ἀυσικλέα Duebnerus. hunc Socratem nominari v. 91. monuit Reiskius.*

3. 1. μὲν add. Lt. || 2. Ἠδυτοῦς susp. et ex Ἠδύλης vel Ἠδίστης ortum Dindorfio in Steph. thes. 4. p. 107. sed vid. Keilii anal. epigr. p. 194. || 5. *πλανθάνην* Lm.

ἀτυχήσας δὲ περὶ τέκνα θετὸν ἐποιήσατο παῖδα τὸν ταύτης
 υἱόν, τὸν Ἀφαρέα. μαθητὴς δ' ἐγένετο φιλοσόφου μὲν Σω-
 κράτους, ῥήτορος δὲ Θηραμένους, τοῦ μαθητοῦ Γοργίου (ὁ
 δὲ Γοργίας μαθητὴς Τισίου), τοῦ καὶ κοθόρνου. ἐκλήθη δ'
 10 οὗτος κόθορνος διὰ τοιαύτην αἰτίαν. κόθορνος ὑπόδημά
 ἐστὶν ἀρμόζον γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν ἢ ἀρμόζον κατὰ δεξιὸν
 καὶ ἀριστεροῦ ποδός· εἴτ' οὖν διὰ τοῦτο, εἴτε δι' ἐκεῖνο,
 ἀπλῶς κόθορνος ἐκλήθη διὰ τὸ εὐχερές τῶν τρόπων, ὥσπερ
 καὶ ὁ κόθορμος εὐμετάβλητός ἐστι περὶ τε δεξιὸν πόδα καὶ
 15 ἀριστερόν, ἥγουν πρὸς ἀνδρας καὶ γυναῖκας, καὶ μὴ ἐν ἐνί
 ποτε μόνῳ ἰστάμενος. μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης τοῦ κο-
 θόρνου ἐν τοῖς Βατράχοις· τί κόθορμος καὶ ῥόπαλον
 ξυνηλθέτην; αἰ γὰρ πρὸς τὰς πολιτείας μετεβάλετο, καὶ
 20 τιμῶν τὴν παροῦσαν πολιτείαν καταλυθείσης ταύτης ποτὲ
 ὕστερον κατήγορος ἐγένετο, ἥς καὶ μετεῖχε πρώην. καὶ δὴ
 τοῦτο συνειδότες οἱ ἅλ' πρὸ τῆς καταλύσεως αὐτῶν ἐφρόνου-
 σαν αὐτόν, ἵνα μὴ ὕστερον διαβάλλῃ καὶ αὐτοὺς ὥσπερ τοὺς
 υἱ, ὡς σὺν θεῷ μαθησόμεθα. ἀπὸντος δὲ τούτου πρὸς θά-
 25 νατόν, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ Θανάτῳ τὴν τιμὴν τὴν πρὸς τὸν
 διδάσκαλον ἐνδεικνύμενος. ὡς δ' ἐκώλυσε καὶ οὐκ ἐπειθεν,
 ὕστερόν τι εἰπὼν ἐπεισεν· ἔφησε γάρ, „ἐὰν μὴ σὺ παραλειφ-
 θῇς, συναπόλλυταί σοι καὶ ἡ ἐμὴ διδασκαλία, ὥστε ζῶν
 πλέον ἔτι τιμᾶς, ἐνδεικνύμενος τὴν ἐμὴν διδασκαλίαν.“ καὶ
 30 οὕτω πεισθεὶς ἀπελθὼν ἐδίδασκεν. ἔγραφε δὲ λόγους πανη-
 γυρικοὺς καὶ συμβουλευτικούς· τῶν γὰρ δικανικῶν ἀπείχετο
 πλεονάκεις διὰ τὸ δύο πάθη ἔχειν σωματικά, ὅτι τε δειλὸς ἦν
 καὶ ἀσθενὴς τῇ φωνῇ. καὶ οὕτως ἦν δειλὸς καὶ αἰδήμων καὶ
 μὴ φέρων λέγειν ἐν τοῖς πλήθεσι διὰ τὸ ἀπαρρησίαστον, ὥστε
 35 λέγεται ποτε ὡς αὐτοῦ ἐξηγουμένου ἐπεισῆλθόν τινες αὐτοῦ
 ἀκοῦσαι, ὁ δ' αἰδούμενος ἐσιώπησεν. ἐλάμβανε δὲ χρήματα
 ἀμφοτέρωθεν ὑπὲρ τῆς διδασκαλίας, παρὰ μὲν τῶν πολιτῶν

6. ἐποιεῖτο L. || 7. Ἀφαρέα Orellius, ἀφερέα m. || δ'] μὲν L. || 9. Τισίον,
 τοῦ] τις τούτου L. || δ'] δὲ καὶ m. || 12. δὲ Orellius, δ' m. || 14. εὐμετάβλητόν L. ||
 17. Βατράχοις] v. 47. || τί — ξυνηλθέτην] καὶ ῥόπαλον δ' ἔτι (ἐστὶ L) συνῆλθε
 τινά Lmt. || 20. δῆ] διὰ od. || 22. διαβάλλῃ L. || 27. ἐὰν — περιλειφθῇς om.
 od. || 32. τε om. L. || 33. τῇ] καὶ τῇ mo. || 34. ὥστε Mustoxydes, ὅτι LL.

οὐδέν, ὥσπερ γέρας τοῦτο κατατιθέμενος καὶ τροφεῖα καταβάλλων τῇ πατρίδι, παρὰ δὲ τῶν ξένων, αἰδραχμάς. ἀμέλει Ἐφόρου τινὸς αὐτοῦ μαθητοῦ ἀπελθόντος ἐν τῇ πατρίδι 40 καὶ ἐλθόντος πάλιν πρὸς τὸ ἀναλαβεῖν καὶ δόντος τὰς αἰδέαται τοῦτον Δισέφορον. πλούσιος δὲ γενόμενος ἐμερίσατο τὸν πλοῦτον πρὸς τὴν πόλιν διὰ τῆς εὐνοίας, τριηραρχίας καὶ πολλὰς λειτουργίας συντελῶν. ἔσκωπτον δὲ τοῦτον οἱ κωμικοὶ ὡς κεχρημένον τινὶ πόρῃ Λαγίσκῃ ὀνόματι. λέγο- 45 μεν δ' ἡμεῖς ἀπολογούμενοι, ὅτι μάλιστα μὲν οὐδὲν τοῦτο ποιεῖ, εἰ εἶχε μετὰ τὴν τελευτὴν τῆς γυναικὸς ταύτην παλλακίδα· ἔπειτα λέγομεν ὅτι τοῦτ' αὐτὸν πολὺ πλεον προσαπολύει τῆς διαβολῆς, ὅτι ψευδὲς τὸ παρὰ τῶν κωμικῶν σκώπτεσθαι. εἰδῶσι γὰρ οἱ κωμικοὶ τὰ μεγάλα πρόσωπα σκώπτειν διὰ 50 γέλωτα, ὡς Σωκράτην εἰσάγουσιν ἐρῶντα νέων. ἔγραψε δὲ πολλοὺς λόγους, ὧν εἰσιν αἱ παραινέσεις, εἰ καὶ τινες ἡβουλήθησαν αὐτὰς εἰπεῖν μὴ εἶναι αὐτοῦ διὰ τὸ ἀσθενὲς τῆς φράσεως· ἃς πρῶτον εἰκότως ἀναγινώσκουμεν, οὐχ ὡς βελτίονας οὕσας τῶν ἄλλων λόγων (καὶ γὰρ καὶ ὁ Πανηγυρικός 55 αὐτῶν προέχει καὶ ἄλλοι πολλοί), ἀλλ' ὅτι περὶ ἡθῶν διαλαμβάνουσιν. ἀναγκαῖον δὲ τὰ ἥθη πρὸ τῶν λόγων κοσμεῖν, ὥσπερ ὁ γεωργὸς ὀφείλει πρὸ τῶν σπερμάτων καὶ ἥς μέλλει καταβάλλειν φυτείας ἐκκόπτειν ἀπὸ τῶν χωρίων τὰ λυμαινόμενα τούτοις, οἷον ἄγρωστιν καὶ τὰ τούτοις παρα- 60 πλήσια· δι' ὃ, ὡς καὶ πρὸς παῖδας ταῦτα γράφων, ἡναγκάσθη ταπεινότερα χρῆσασθαι τῇ φράσει, ὥστ' αὐτοῦ ἀνείησαν καὶ αἱ παραινέσεις. ἄξιον δὲ ζητῆσαι διὰ ποίαν αἰτίαν οὕτως αὐτὰς ἀναγινώσκουμεν κατὰ τάξιν, πρῶτον τὴν πρὸς Δημόνικον, ἔπειτα τὰς πρὸς Νικοκλέα, καὶ μὴ ἀδιαφόρως, 65 ὥσπερ ἐν τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ λόγοις. λέγομεν ὅτι Ἰσοκράτης βουλούμενος κοινωφελὲς γενέσθαι, φορτικὸν δ' ἡγούμενος τὸ πρὸς πάντας γράφειν τὰς συμβουλὰς ἤλθεν ὡς τούτους γράφειν. τὸ δ' ἀληθὲς πᾶσι παραινεῖ διὰ τῶν γ' παραινέσεων,

38. τοῦτο om. L. || 42. Δίφορον II. v. 133. || 45. λαγίσκη s. λαγίσκη L. || 49. ψευδής] εὐκλής Orellius. || 55. γὰρ καὶ L, γὰρ m. || 59. φυτείας L. || 64. τὴν] τὸν L. || 65. τὰς Sauppius, τὸν L, τὴν v. || 67. φορτικὸν L. || 68. πάντας Mustoxydes, πάντας ὥσπερ LL, π. ὅλως s. ὁμοίως Orellius. || ἡθῆλεν ὡς πρὸς τούτους Sauppius.

70 ὥσπερ καὶ ὁ Ἡσίοδος ὡς πρὸς τὸν ἀδελφὸν λέγων, ἐργάζεσθαι
 νήπιε Πέρσῃ, πᾶσι παραινέει. οὕτω καὶ ὁ Ἰσοκράτης.
 τάττει οὖν πρῶτον τὸν πρὸς Δημόνικον ὡς πρὸς ἰδιώτας
 πρῶτον διαλεγόμενος, εἶτα βασιλεύειν διδάσκων ἐν τῷ πρὸς
 Νικοκλέα· πρῶτον γὰρ τις ἰδιώτης γενόμενος ὕστερον
 75 ἔρχεται ἐπὶ τὴν βασιλείαν. εἶτα λέγει ἐν τῷ πρὸς Νι-
 κοκλέα ἢ συμμαχικῶ, πῶς δεῖ καὶ τὸν ἰδιώτην βασιλεύεσθαι.
 σκώπτουσι δ' αὐτὸν, ὡς εἶπον καὶ ἄνω, οἱ κωμικοὶ
 ἐπὶ τῇ Λαγίσκῃ, ὧν εἷς ἐστὶ καὶ Στράτις, λέγων ταῦτα ἐν
 Ἀταλάντῃ·

80 καὶ τὴν Λαγίσκην τὴν Ἰσοκράτους παλλακὴν
 εὐρεῖν μὲν συκάζουσαν, εἶθ' ἤκειν ταχὺ
 τὸν αὐλοτρύπην αὐτόν.

λέγουσι δὲ τινες ὅτι τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου πρεσ-
 βύτερος ἐγένετο **** κβ' ἔτεσιν. ἤκουσε δὲ κατὰ τινος καὶ
 85 Προδίκου τοῦ Κείου καὶ Γοργίου τοῦ Λεοντίου. νέος δ'
 ὧν ἐδόκει διοίσειν τῶν περὶ Λυσίαν τὸν ῥήτορα πρὸ αὐτοῦ
 γενομένων, καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ Σω-
 κράτην λέγοντα ποιήσας οὕτω· „νέος μὲν ἔτι, ὦ Φαῖδρε,
 Ἰσοκράτης· ὁ μὲντοι περὶ αὐτοῦ μαντεύομαι, εἰπεῖν ἐθέλω·
 90 δοκεῖ γάρ μοι ἀμείνων ἢ κατὰ τοὺς περὶ Λυσίαν εἶναι
 λόγους.“ ἔσχε δὲ μαθητὰς πολλοὺς μὲν, τοὺς δ' εὐδοκιμη-
 κότας καὶ ἐπιφανεῖς τούτους· Θεόπομπον, Ἐφορον, ὧν καὶ
 ἱστορίαι φέρονται, Ὑπερίδην, Ἰσαῖον, Λυκοῦργον, οἵτινές
 εἰσι τῶν ἰ ρητόρων τῶν κριθέντων τε καὶ ἀναγινωσκομένων,

70. Ἡσίοδος] O. et D. 397. || ὡς — λέγων] ὃς λέγει πρὸς τὸν ἀδελφόν L. ||
 76. συμμαχικόν m. an συμβουλευτικῶ? || 78. Στράτις Mustoxydes, στρατῆς
 LL. || 80. Strattidis versus item habent Athen. 13. p. 592 D. et Harp. s. v. Λα-
 γίσκα (cf. Meinekii com. gr. fr. 2, 2. p. 764). hinc addidi τὴν et scripsi αὐλο-
 τρύπην pro αὐλότρυπον. iidem Λαγίσκαν et mox ἰδεῖν με συκάζουσαν εὐναίαν
 ἔτι τὸν τ' αὐλ. extremum versum sic constituit Sauppius: τὸν τ' αὐλοτρύπην
 αὐτόν εἶθ' ἤκειν ταχὺ. || 84. ἐγένετο *** κβ'] ἐγένετο ἔτεσι πέντε, Λυσίου δὲ
 νεώτερος ἐγένετο δυοὶ καὶ εἴκοσι Vaterus rer. Andoc. 2. p. 193, πέντε, Λυσίου
 δὲ νεώτερος ἐγένετο δυοὶ καὶ εἴκοσι Sauppius coll. vit. I. v. 3. || 85. Κείου cum
 Baitero ego, Κίου cett. || 86. πρὸ Mustoxydes, πρὸς LL. || 87. γενόμενος L. ||
 Φαίδρῳ] p. 279 A. || σοκράτη L. || 91. λόγους, quod post ἀμείνων habet L^a, cum
 L^b om. v, ex Platone huc transposuerunt Turicenses. || 93. Ὑπερίδην cum t ego,
 Ὑπερίδην cett.

εἶτα Φιλίσκον, Ἰσοκράτην ὁμώνυμον αὐτοῦ, Θεοδέκτην, Ἀν-95
 δροτίωνα τὸν τὴν Ἀτθίδα γράφαντα, καθ' οὗ καὶ ὁ Δη-
 μοσθένης ἔγραψε, καὶ Πύθωνα τὸν Βυζάντιον, τὸν ῥήτορα
 Φιλίππου. περὶ δὲ Θεοπόμπου καὶ Ἐφόρου φέρεται τι
 τοιοῦτον αὐτοῦ καὶ ἀστεῖον· εἶχε γὰρ καὶ τοῦτο. ὡς ἑώρα
 τὸν Θεοπόμπου μικρὰν ὑπόθεσιν τινα λαμβάνοντα καὶ ἐπεκ-100
 τείνοντα ταύτην καὶ διὰ πολλῶν λέγοντα, ὥσπερ ἐν τῇ Φι-
 λιππικῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ ἐποίησε, τὸν δ' Ἐφορον μεγάλην μὲν
 ὑπόθεσιν λαμβάνοντα καὶ πολλῶν δεομένην εἶτα δι' ὀλίγων
 αὐτὴν λέγοντα καὶ ἑλλειπῶς, ἔφησεν ὡς ὅτι „ἔχω τινὰς δύο
 μαθητάς, ὧν ὁ μὲν δεῖται μάλιστα, ὁ δὲ χαλινού,“ μάλιστα 5
 μὲν λέγων περὶ τοῦ Ἐφόρου διὰ τὸ νωθὲς καὶ βραδὺ τῆς
 φύσεως, χαλινού δὲ διὰ τὸ Θεοπόμπου πολὺ τε καὶ ἀκρατές
 τῆς γλώττης. διατριβὴν δ' εἶχε πρὸς τῷ Ἀνκίῳ τῷ γυμνα-
 σίῳ. λέγεται δὲ καὶ τοῦτο περὶ αὐτοῦ, ὡς ὅτι κατηγορηθεὶς
 ὡς διαβάλλων τὴν δημοκρατίαν ἐν τῷ γράφειν πρὸς Νικο-10
 κλέα ταῖς παραινέσεσι βασιλέα ὄντα, ἤρκει ἀπολογησόμενος
 πάλιν ἐξ αὐτῶν τῶν παραινέσεων εἰπὼν ἐκεῖνο, „ὥσπερ γὰρ
 τὸν ἐν δημοκρατίᾳ πολιτευόμενον τὸ πλῆθος δεῖ θεραπεύειν,
 οὕτω καὶ τὸν ἐν μοναρχίᾳ κατοικοῦντα τὸν βασιλέα προσήκει
 θαυμάζειν.“ τοὺς δὲ δικανικοὺς αὐτοῦ λόγους καὶ οὓς ἔδει 15
 ἐν πλῆθει λέγειν λέγεται ὡς ὅτι ἢ δι' ἄλλων ἐπεδείκνυτο ἢ
 δι' ἑαυτοῦ ὀλίγους. ἄξιον δὲ καὶ περὶ τοῦ χαρακτῆρος
 τάνδρὸς εἰπεῖν. ἤδη μὲν οὖν προφθιάσαντες εἶπομεν ὡς ὅτι
 ζηλωτὴς μὲν ἐγένετο τοῦ Γοργίου κατὰ τὸ ὁμοιοκαταληκτῶδες
 καὶ παρισῶδες, πλὴν οὐχ ὥσπερ ἐκεῖνος ἀεὶ διὰ τὸ προσκορές· 20
 σαφεῖ δὲ τῇ λέξει κέχρηται καὶ ἡθικῇ καὶ πιθανῇ· στρογ-
 γύλῃ δ' οὐκ ἔστιν οὐδὲ χάριν ἔχουσα, ὥσπερ ἡ τοῦ Ἀνσίου.
 λέγεται γὰρ καὶ τοῦτο, ὡς ὅτι διεφθοροῦντο οὗτοι ἀλλήλοις
 καὶ ἀντεπαιδεύον. συνεχὴς δ' ἐστὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν· οὐπω
 γὰρ τελειώσας τὸ νόημα ἄλλο αὐτῷ συμπλέκει ἐνθύμημα. 25
 διὰ πολλῶν δ' αὐτοῦ καὶ τὰ προοίμια. εἰ δὲ τινες ἐπεισά-
 γουσιν ἄλλους τινὰς λόγους ὡς ὄντας αὐτοῦ, οὐ προσδεκτέον

102. μεγάλην] πολλήν L. || 4. ὅτι om. L. || 5. δεῖται ι, δέεται cett. || 6. νοθὲς L. || 11. τὰς παραινέσεις Sauppius. || ἤρκει ego, ἤρει cum Mustoxyde ι, ἤφει cett. || 12. ὥσπερ — θαυμάζειν] or. 1. §. 36. || 16. ὡς ὅτι Lt, ὡς cett. || 19. τοῦ om. L. || 22. οὐδὲ] ἀλλὰ od. || 23. γὰρ] δὲ γὰρ L || 25. ἄλλω L.

ἐκείνους παρὰ τοὺς φερομένους. εἰσὶ δ' οἱ ἐπεισφερόμενοι
οὔτοι· συμβουλευτικοὶ θ', περὶ παρασκευῆς ἱππομεδῶν, περὶ
130 αὐτονομίας, Σινωπικός, νησιωτικός, σύμμικτοι γ', Ἀμφι-
κτυονικός, περὶ τοῦ κατοικισμοῦ Μιλησίοις· ἐπιδεικτικοὶ ζ',
Κλυταιμνήστρας ἐγκώμιον, Πηνελόπης, Μενεκράτης, ἐπιτά-
φιός τοις ἐν Θυρέα, Νεοπόλεμος, Παριακός· * συνηγορία
πρὸς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἐπιστάτου, περὶ τοῦ ὄρνυκος, ὑπὲρ
35 Τιμοθέου, ἐπιτροπικός, περὶ τῆς ὑδρίας· σύμμικτοι ε', περὶ
φιλοσοφίας, περὶ Πλάτωνος, περὶ Ἑριδος, προτρεπτικός,
καταδρομὴ σοφιστῶν. λέγεται δ' ὡς ὅτι καὶ τέχνην ῥητο-
ρικὴν ἔγραψε, τῷ δὲ χρόνῳ ἔτυχεν αὐτὴν ἀπολέσθαι. ἐρεῖ
δὲ τις, καὶ πόθεν δῆλον ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει; λέγομεν ὡς
40 ὅτι Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος συναγαγὼν τέχνας ῥητορικὰς
ἐμνήσθη καὶ ταύτης. ἐβίωσε δ' οἱ μὲν λέγουσιν ὡς ὅτι ῥ'
ἔτη, οἱ δ' ἡ'. ἀπέθανε δ' ἐπὶ Χαιρώνδου ἄρχοντος μετὰ τὴν
ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, λυπηθεὶς διὰ τὴν ἥτταν καὶ τὴν συμ-
φορὰν τὴν γενομένην ἐκείσε τοῖς Ἀθηναίοις παρὰ Φιλίππου.
45 ἀποκατερήσας δ' ἐτελεύτησεν, ὡς μὲν Δημήτριός φησιν θ'
ἡμέρας, ὡς δ' Ἀφαρέως ιδ'. προαναγνοὺς δὲ τούτους τοὺς
στίχους ἐτελεύτησεν ἐκ γ' δραμάτων Εὐριπίδου·

Δαναὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατήρ·

Σιδωνίον ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπών·

50 Πέλοψ ὁ Τανταλεῖος εἰς Πῖσαν μολών·

διλῶν ἐκ τούτων ὡς ὅτι, ὥσπερ ἐκεῖνοι βάρβαροι ὄντες ἐλ-
θόντες εἰς τὴν Ἑλλάδα κατέσχον αὐτῆς, οὕτω καὶ τέταρτός
τις οὗτος ἀνεφύη δεσπότης τῆς Ἑλλάδος ὁ Φίλιππος. καὶ γὰρ
Δαναὸς Αἰγύπτιος ὢν βάρβαρος (ἢ γὰρ Αἴγυπτος τότε ὑπὸ
55 τοὺς Πέρσας ἦν), φυγὼν τὸν ἀδελφὸν διὰ τὸν περιφερόμενον
χρησμόν, ἐλθὼν εἰς Ἄργος κατέσχε τούτου. πάλιν ὁ Σιδώ-

28. ἐπισφερόμενοι L. || 29. ἱπποδρόμων Sauppius, possit et ἱππαγωγῶν. ||

30. σινοπικός Lmo. || σύμμικτοι? an συμμαχικοί? || 32. Κλυτεμνήστρας m, corr. Orellius. || 33. Θυραία L^{av}, Θυρέα L^b. || νεοπόλεμος L. || post Παριακός nonnulla exciderunt: deest enim oratio demonstrativa septima et iudicialium index, qui debet esse δικανικοί ε', nisi desunt plura. || 35. post ἐπιτροπικός distinxi. || 38. ἀπολέσθαι Baiterus, ἀπολέσαι celt. || 42. ἀπέθανεν ἐπὶ L. || χαιρώνδου cum t ego, χειρώνδου celt. || 46. ιδ'] δέκα, ὡς δὲ οἱ πλείστοι τέσσαρας, vel simile quid, Sauppius. cf. vit. II. v. 85. || 48. vid. vit II. v. 61. || 50. Πέλοψ m. || Ταντάλιος mo. || εἰς Πῖσαν cum t ego, ἐπὶ Πίσσαν celt. || 51. ἐλθόντας od.

νιος Κάδμος βάρβαρος ὢν (ἡ γὰρ Σιδῶν καὶ αὐτὴ ὑπὸ τοῦς Πέρσας ἦν), ἐξελθὼν ἐπὶ ζήτησιν τῆς ἑαυτοῦ ἀδελφῆς Εὐρώπης, ἐλθὼν εἰς Θήβας κατέσχε τούτων. ὁμοίως Πέλοψ ὁ Φρύγιος (ἡ δὲ Φρυγία καὶ αὐτὴ τῆς Ἀσίας ἦν) φυγὼν τὴν 160 ἐπιβουλὴν τοῦ Ἴλου, πολεμοῦντος αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα, ἦλθεν εἰς Πίσσαν καὶ ὕστερον συμπάσης Πελοποννήσου ἐκράτησεν· ἐξ οὗ καὶ Πελοπόννησος ἐκλήθη. ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰρηκότος καὶ τελευτήσαντος θαυμάσαντες αὐτοῦ οἱ Ἀθηναῖοι ἦν εἶχε πρὸς τὴν πόλιν εὐνοίαν δημοσίᾳ φιλοτί- 65 μως ἔθαιψαν, καὶ σειρῆνα ἐκκολάψαντες διὰ λίθου ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῷ μνήματι, δηλοῦντες τὴν εὐμουσίαν τοῦ ἀνδρός. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ Θεσπεσίου ῥήτορος.

δ. Ἐκ τῶν Σουλδα.

Ἰσοκράτης Θεοδώρου αὐλοποιοῦ Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, γενόμενος ἐπὶ τῆς πς' ὀλυμπιάδος, ὅ ἐστι κατὰ τὰ Πελοποννησιακά. καὶ διὰ μὲν τῆς φωνῆς τὴν ἀτονίαν καὶ τὸ ἀπαρρησίαστον δίκας οὐκ εἶπεν, ἐδίδαξε δὲ πλείστους, καὶ λόγους γέγραφε λβ'. βιώσας δ' ἔτη ς' πρὸς τοῖς ρ' ἐτελεύτησεν. ἀδελ- 5 φοὶ δ' αὐτῷ ἐγένοντο Τίσιππος καὶ Θεόμνηστος καὶ Θεόδωρος. διδάσκαλος δὲ Γοργίας, οἱ δὲ Τισίαν φασίν, οἱ δ' Ἐργῖνον, οἱ δὲ Πρόδικον ἔφασαν, οἱ δὲ Θηραμένην. οἱ δὲ λόγοι αὐτοῦ πλεῖστοι.

160. αὐτὴ Orellius, αὐτῆ m. || 62. Πίσσαν v. || 65. πρὸς Orellius, πρὸ m. || 66. σειρῆνα cum Sauppio ego (cf. vit. II. v. 97 et Philostr. vit. soph. 1, 17. p. 503), Σειρῆνας cett.

4. excerpst Eudocia p. 247. || 2. κατὰ Coraes in Isocr. t. 2. p. 57, μετὰ v. || 3. ἀπονίαν m. || 5. ς'] τρία Eudocia. || ς'] Luciani loco Macroh. 23 non accurate inspecto Gaisfordus. || 6. Τελέσιππος καὶ Διόμνηστος vit. II. v. 4. || διόδωρος BE. || 8. Ἀρχῖνον Ruhnkenius hist. crit. or. p. 42. || πρόδινον *V.

Ε. ΙΣΑΙΟΥ.

α'. Ἐκ τῶν Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεῶς περὶ τῶν ἀρχαίων ῥητόρων ὑπομνηματισμῶν.

Ἰσαῖος, ὁ Δημοσθένους καθηγησάμενος καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα γενόμενος περιφανής, ὡς μὲν τινες ἱστοροῦσιν Ἀθηναῖος ἦν τὸ γένος, ὡς δ' ἕτεροι γράφουσι Χαλκιδεύς. ἤκμασε δὲ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὡς ἐκ λόγων αὐτοῦ
 5 τεκμαίρομαι, καὶ μέχρι τῆς Φιλίππου δυναστείας παρεξέτεινεν. γενέσεως δὲ καὶ τελευτῆς τοῦ ῥήτορος ἀκριβῆ χρόνον εἰπεῖν οὐκ ἔχω, οὐδὲ δὴ περὶ τοῦ βίου τοῦ ἀνδρός, οἷός τις ἦν, οὐδὲ περὶ τῆς προαιρέσεως τῶν πολιτευμάτων, οὐδ' ἀρχὴν εἰ προσιετό τινα πολιτείαν, οὐδ' ὅλως περὶ τῶν
 10 τοιούτων οὐδενὸς διὰ τὸ μηδὲ τοιαύτη περιτυγχάνειν ἱστορίαν. οὐδὲ γὰρ ὁ τοὺς Ἰσοκράτους μαθητὰς ἀναγράφας Ἑρμιππος, ἀκριβὴς ἐν τοῖς ἄλλοις γενόμενος, ὑπὲρ τοῦδε τοῦ ῥήτορος οὐδὲν εἴρηκεν, ἔξω δυοῖν τούτων, ὅτι διήκουσε μὲν Ἰσοκράτους, καθηγήσατο δὲ Δημοσθένους, συνεγένετο δὲ τοῖς ἀρίστοις τῶν φιλοσόφων.

β'. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

839 Fr. Ἰσαῖος Χαλκιδεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, παραγενόμενος δ' εἰς Ἀθήνας καὶ σχολάσας Ἰσοκράτει** Ἀυσία κατὰ τε τὴν τῶν ὀνομάτων ἀρμονίαν καὶ τὴν ἐν τοῖς πράγμασι δεινότητα, ὥστ' εἰ μὴ τις ἔμπειρος πάνυ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἀνδρῶν εἴη,
 5 οὐκ ἂν διαγνοίη πολλοὺς τῶν λόγων ῥαδίως ὁποτέρου τῶν ῥητόρων εἰσίν. ἤκμασε δὲ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὡς ἔστι τεκμηρίασθαι ἐκ λόγων αὐτοῦ, καὶ μέχρι τῆς Φιλίππου ἀρχῆς παρέτεινεν. καθηγήσατο δὲ Δημοσθένους

V. 1. 3. δ' AB, δὲ v. || 4. ἐκ] ἐκ τῶν Sylburgius: ἐκ λόγων τινῶν Reiskius. || 10. μηδὲ] μηδεμῶ Kruegerus spicileg. coniect. p. 40. || 13. δυεῖν A.

2. cf. Photii bibl. cod. 263. || 1. χαλκηδεὺς H. || 2. σχολάσας Ἀυσία libri. Ἰσοκράτει excidisse certum est, hoc et εἶκοι μάλιστα add. Duebnerus, sed fortasse plura desunt. post Ἀυσία aut post δεινότητα addi ἐξήλωσε vel ἐξίσωσε vel ἐμμεῖτο αὐτὸν vel ὅμοιος αὐτῷ ἐγένετο voluit Reiskius. || 6. μετὰ] κατὰ Xylander. || 7. ἐκ τῶν λόγων vel ἐκ τινων λόγων Reiskius. sed vid. vit. I. v. 4.

ἀποστὰς τῆς σχολῆς ἐπὶ δραχμαῖς μυρίαῖς, διὸ καὶ μάλιστα ἐπι-
 φανὴς ἐγένετο. αὐτὸς δὲ καὶ τοὺς ἐπιτροπικοὺς λόγους συνέ- 10 F
 ταπτε τῷ Δημοσθένει, ὥς τινες εἶπον. καταλέλοιπε δὲ λόγους
 ξδ', ὧν εἰσι γνήσιοι ν', καὶ ἰδίας τέχνας. πρῶτος δὲ καὶ
 σχηματίζειν ἤρξατο καὶ τρέπειν ἐπὶ τὸ πολιτικὸν τὴν 'διά-
 νοιαν, ὃ μάλιστα μεμύηται Δημοσθένης. μνημονεύει δ'
 αὐτοῦ Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Θησεῖ. 15

γ'. Γένος Ἰσαίου.

Ἰσαῖος ὁ ῥήτωρ ἐγένετο κατὰ μὲν τινας Ἀθηναῖος, κατὰ
 δέ τινας Χαλκιδεύς, πατὴρ δὲ Διαγόρου, μαθητὴς δ' Ἰσο-
 κράτους τοῦ ῥήτορος, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους. ἤκμασε
 δὲ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον καὶ ἐπεβίω μέχρι τῆς
 Φιλίππου ἀρχῆς, ὥς φησι Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασεὺς ὁ κρι- 5
 τικός. λέγεται δὲ μειράκιον μὲν ὧν ἡδοναῖς σχολάζειν καὶ
 πότοις καὶ λεπτιῇς ἐσθῆτος ἀντιποιεῖσθαι καὶ συνεχῶς ἐρᾶν,
 ἀνὴρ δὲ γενόμενος τοσοῦτον μεταβεβληκέναι τὴν πολιτείαν,
 ὥσθ' ἔτερον ἐξ ἑτέρου δοκεῖν. Ἄρδυος γοῦν ἐρωτήσαντος
 αὐτόν, εἰ ἡ δεῖνα καλὴ αὐτῷ φαίνεται, λέγεται εἰπεῖν „οὐκ 10
 οἶδα, τοὺς γὰρ τοιούτους ἀφῆρέθην ὀφθαλμούς.“ ταῦτα δὲ
 φησι Φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν, οὐ πάντως
 περὶ τούτου λέγων Ἰσαίου· ἀμέλει γοῦν καὶ Ἀσσύριον αὐτὸν
 καλεῖ. ἄδελγος δ' ὁ ἀκριβὴς τοῦ θανάτου αὐτοῦ χρόνος.
 χαρακτηῖρα δὲ τὸν Ἀυσίου πάννυ ἀκριβῶς ἐξήλωσεν, ὥστε 15
 μηδὲ ῥάδιον εἶναι διελεῖν τοὺς λόγους. ἔστι δ' αὐτοῖς ἡ κοι-
 νωνία κατὰ τε τὴν λέξιν καὶ τὰ ἐνθυμήματα. κατὰ μὲν τὴν
 λέξιν, ὅτι ἡ μὲν Ἀυσίου ἐστὶ καθαρά καὶ ἀκριβὴς καὶ σαφὴς
 καὶ κυρία καὶ σύντομος, ἔοικε δὲ κατὰ ταῦτα πάντα ἡ Ἰσαίου
 σχεδόν. διατρεφεί δ' ὅτι τῇ μὲν πολὺ τὸ ἀφελὲς καὶ τὸ ἡμι- 20

9. ἀπὸ τὰς τῆς σχ. P. || μυρίαῖς P. || 11. δημοσθένει P. || 15. Θεόπομπος] cf. Meinekii com. gr. frgm. 2, 2. p. 799.

3. 4. μετὰ Dionysius, κατὰ libri. || 8. πολιτείαν] βιοτείαν Spengelius Ephem. Monac. 1835. no. 245. || 9. Ἄρδυος a et Philostr. vit. soph. 1, 20, p. 513, λυδύος Q, λιδύος A. || 11. ταῦτα — καλεῖ alius auctoris esse intellexit Spengelius. || 15. χαρακτηῖρα — ὑποπτος ἦν excerpta sunt ex Dionys. Isocr. 2—4. || 18. ἡ μὲν Q, ἡ cett. || 20. τῇ μὲν add. Turicenses, τῇ μὲν Ἀυσίου Sylburgius.

κὸν καὶ ἡ χάρις μεγάλη, ἡ δ' Ἰσαίου τεχνικωτέρα δόξειεν εἶναι καὶ ἀκριβεστέρα καὶ σχηματισμοῖς διειλημμένη ποικίλοις· ὅσον γὰρ ἀπολείπεται τῆς χάριτος, τοσοῦτον ὑπερέχει κατὰ τὴν δεινότητα. κατὰ μὲν οὖν τὴν λέξιν τοιαύτην εὐρή-
 25 σουμεν τὴν διαφοράν, κατὰ δὲ τὰ πράγματα ταύτην, ὅτι παρὰ Λυσίαν μὲν οὐ πολλὴν τὴν τέχνην εὐρήσουμεν οὐτ' ἐν τοῖς μερισμοῖς τῶν πραγμάτων οὐτ' ἐν τῇ τάξει τῶν ἐνθυμημάτων, παρὰ δ' Ἰσαίῳ πολλὴ τῆς τέχνης ἡ ἀκριβεία· καὶ γὰρ προκατασκευαῖς χρῆται καὶ μερισμοῖς τεχνικωτέροις, καὶ πρὸς
 30 μὲν τὸν ἀντίδικον διαπονηρεύεται, τοὺς δὲ δικαστὰς καταστρατηγεῖ. πολὺς δ' ἐστὶν ἐν τῷ δικανικῷ καὶ σχεδὸν μόνον τοῦτο ἥσκησεν. ἀμέλει γοῦν πηγὴ τις τῆς τοῦ Δημοσθένους ἐκαλεῖτο δεινότητος. αὕτη δ' ἦν ἡ διαφορὰ Λυσίου καὶ Ἰσαίου, ὥστε Λυσίας μὲν ὑπὲρ ἀδίκων ἐπειθε λέγων, Ἰσαῖος
 35 δὲ καὶ ὑπὲρ ἀγαθῶν λέγων ὑποπτος ἦν.

δ'. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ἰσαῖος. εἷς μὲν ἐστι τῶν ἰ ρητόρων, μαθητὴς δ' Ἰσοκράτους, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους, Ἀθηναῖος τὸ γένος· Δημήτριος δὲ Χαλκιδέα φησὶν αὐτὸν εἶναι. οὗτος ἐπαινεῖται καὶ ὡς ῥήτωρ καὶ ὡς Δημοσθένην ἀμισθὶ προαγαγών.

F. ΑΙΣΧΙΝΟΤ.

α'. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

840 Fr. Αἰσχίνης Ἀτρομήτου, φυγόντος μὲν ἐπὶ τῶν λ', συγκαταγαγόντος δὲ τὸν δῆμον, καὶ Γλανκοθέας, τῶν δῆμων Κοθωκίδης, οὔτε κατὰ γένος τῶν ἐπιφανῶν οὔτε κατὰ πε-

23. γὰρ] τε Dionysius, δὲ Baiterus. || ἀπολείπεται Dionysius, ὑπολείπεται libri. || τῆς χάριτος ex Dionysio add. Turicenses, κατὰ τὴν χάριν Sylburgius. || 29. τεχνικωτέροις ex Dionysio add. Turicens. || 34. καὶ post μὲν add. Turicenses.

4. cf. Eudoc. p. 247. || 1. δ'] μὲν Eudocia.

VI. 1. cf. Photii bibl. cod. 264. || 1. μὲν om. P. || 2. τῶν δῆμων AHP, τὸν δὲ δῆμον v. || 3. κωθωκίδης AEH, κωθωνίδης P.

ριουσίαν χρημάτων· νέος δ' ὢν καὶ ἐρωσμένος τῷ σώματι περὶ τὰ γυμνάσια ἐπόνει, λαμπρόφρωνος δ' ὢν μετὰ ταῦτα 5 τραγωδίαν ἤσκησεν, ὡς δὲ Δημοσθένης φησὶν ὑπογραμματούων καὶ τριταγωνιστῶν Ἀριστοδήμῳ ἐν τοῖς Διονυσίοις διετέλει, ἀναλαμβάνων ἐπὶ σχολῆς τὰς παλαιὰς τραγωδίας, καὶ ἔτι παῖς ὢν ἐδίδασκε γράμματα σὺν τῷ πατρί, καὶ μειράκιον ὢν ἐστρατεύετο ἐν τοῖς περιπόλοις. ἀκροατῆς δὲ 10 γενόμενος ὡς μὲν τινες λέγουσιν Ἰσοκράτους καὶ Πλάτωνος, B ὡς δὲ Κεκίλιος Λεωδάμαντος, καὶ πολιτευόμενος οὐκ ἀφανῶς ἐκ τῆς ἐναντίας μερίδος τοῖς περὶ Δημοσθένην, ἐπρέσβευσεν ἄλλας τε πρεσβείας πολλὰς καὶ πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἐφ' ἣ κατηγορήθη ὑπὸ Δημοσθένους ἀνηρημένου 15 τοῦ Φωκέων ἔθνους, ἔτι δ' ὡς πόλεμον ἐξάψας, ἠνίκα πυλαγόρας ἠρέθη, Ἀμφικτύοσι πρὸς Ἀμφισσεῖς τοὺς τὸν λιμένα ἐργαζομένους, ἐξ οὗ συνέβη τοὺς Ἀμφικτύονας Φιλίππῳ προσφυγεῖν, τὸν δ' ὑπὸ τοῦ Αἰσχίνου συνεργούμενον ἐπιθέσθαι τοῖς πράγμασι καὶ τὴν Φωκίδα λαβεῖν· ἀλλὰ συνει- 20 πόντος αὐτῷ Εὐβούλου τοῦ Σπινθάρου Προβαλεισίου δημαγωγοῦντος ἧ ψήφοις ἀπέφυγεν. εἰσὶ δ' οἱ φασὶ συγγράφαι μὲν τοὺς ῥήτορας τοὺς λόγους, ἐμποδῶν δὲ γενομένων τῶν περὶ Χαιρώνειαν μηκέτι τὴν δίκην εἰσελθεῖν. χρόνῳ δ' ὕστερον Φιλίππου μὲν τετελευτηκότος, Ἀλεξάνδρου δὲ διαβαίνοντος 25 εἰς τὴν Ἀσίαν ἐγράφατο Κτησιφῶντα παρανόμων ἐπὶ ταῖς Δημοσθένους τιμαῖς, οὐ μεταλαβὼν δὲ τὸ πέμπτον μέρος τῶν

5. ἐπονέτο omisso περὶ Photius. || 6. Δημοσθένης] or. 18. §. 258 sqq. || 7. τοῖς κατὰ δῆμους Διονυσίοις Photius. || 10. περιπόλοις ex Aesch. or. 2. §. 167 Hemsterhusius, πολλοῖς libri. || 12. κεκίλιος AHP, Κακίλιος v. || Λεωδάμαντος] Αἰκιδάμαντος Xylander, sed. vid. Aesch. or. 3. §. 138. || 15. κατηγορήθη ex Photio Reiskius, κατηγορηθεῖς v. || ὡς δι' αὐτὴν post Δημοσθένους add. Reiskius, ὡς solum Duebnerus. || 16. τοῦ] τῶν HP. || ἔτι δὲ — εἰσελθεῖν] in his diversa misceri sponte intelligitur. || ἐξάψει Photius. || 17. τοὺς τὸν λιμένα ἐργαζομένους Wolfius, καὶ τὸν λιμένα ἐργαζομένους libri atque Photius: τοὺς τὸν λειμῶνα ἱερὸν (certe ἱερὸν λειμῶνα) ἐργ. volebat Kaltwasserus, sed vid. Aesch. or. 3. §. 119. || 20. λαλεῖν P. || 21. εὐμούλου P. de Eubulo vid. Droysenius Ephem. Darmst. 1839. p. 801. || Προβαλίστου Wytttenbachius, προβαλλουσίου libri, προβαλουσίου Photius, Προβαλινθίου perperam Xylander: Προβαλησίου τοῦ τότε μάλιστα δημαγωγοῦντος Reiskius. cf. Dem. or. 59. §. 48. || 22. ψήφους H.

ψήφων ἔφρυγεν εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ δραχμας ὑπὲρ τῆς ἡττης οὐ
 βουληθεὶς καταθέσθαι. οἱ δ' ἀτιμίας αὐτῷ προστιμηθῆναι
 D 30 λέγουσιν οὐ θέλοντι ἐξελεθεῖν τῆς πόλεως, καὶ ἐλθεῖν εἰς
 Ἐφεσον ὡς Ἀλέξανδρον. τοῦ δὲ τελευτήσαντος ταραχῆς
 οὔσης ἀπάρας εἰς τὴν Ῥόδον ἐνταῦθα σχολὴν καταστησά-
 μενος ἐδίδασκεν. ἀνέγνω τε τοῖς Ῥοδίοις τὸν κατὰ Κτησι-
 φῶντος λόγον ἐπιδεικνύμενος· θαυμαζόντων δὲ πάντων, εἰ
 35 ταῦτα εἰπὼν ἡττήθη „οὐκ ἂν“ ἔφη „ἐθαυμάζετε, Ῥόδιοι,
 εἰ πρὸς ταῦτα Δημοσθένους λέγοντος ἠκούσατε.“ σχολὴν
 τ' ἐκεῖ προσκατέλιπε, τὸ Ῥοδιακὸν διδασκαλεῖον κληθέν.
 ἔπειτα πλεύσας εἰς Σάμον καὶ διατρίβων ἐπὶ τῆς νήσου ὀλί-
 γον ὕστερον ἐτελεύτησεν. ἐγένετο δ' εὐφωρος, ὡς δῆλον ἔκ
 E 40 τε ὧν φησι Δημοσθένης καὶ ἐκ τοῦ Δημοχάρους λόγου.
 φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι δ', ὃ τε κατὰ Τιμάρχου καὶ ὁ τῆς
 παραπροσβείας καὶ ὁ κατὰ Κτησιφῶντος, οἱ καὶ μόνοι εἰσὶ
 γνήσιοι· ὁ γὰρ ἐπιγραφόμενος *Δηλιακὸς* οὐκ ἔστιν *Αἰσχίνου*.
 ἀπεδείχθη μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν κρίσιν τὴν περὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν
 45 *Ἀθήλῳ* συσταθεῖσαν συνήγορος, οὐ μὴν εἶπε τὸν λόγον. ἔχει-
 ροτονήθη γὰρ Ὑπερείδης ἀντ' αὐτοῦ, ὡς φησι Δημοσθένης.
 ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφοὺς, ὡς φησιν αὐτός, Ἀφόρητον καὶ Φι-
 λοχάρεν. ἀπήγγειλε δὲ καὶ τὴν ἐν Ταμύναις νίκην πρῶτος
 Ἀθηναίοις, ἐφ' ᾧ καὶ ἐστεφανώθη τὸ δεύτερον. οἱ δ' εἶπον
 F 50 μὴδὲ μαθητεῦσαί τισι τὸν *Αἰσχίνην*, ἀλλ' ἐκ τῆς ὑπογραμ-

31. ὡς] εἰς H. || 38. καὶ διατριβὴν καταστησάμενος ἐπὶ Reiskius. || 40. ὧν]
 ὡς H. cf. Dem. or. 18. §. 259. 308. || 41. τῆς] παρὰ τῆς H: περὶ τῆς προσβείας
 Reiskius. || 42. παρὰ προσβείας P. || 44. τὴν περὶ, ut et Duebnerus, et συστα-
 θεῖσαν correxi, τοῦ περὶ et συσταθεῖς v: ἐπὶ κρίσιν ἀγῶνος vel ἀμφισβητήμα-
 τος τοῦ περὶ Reiskius. || 46. Δημοσθένης] or. 18. §. 134. || 47. φησιν] or. 2.
 §. 149, ex qua Φιλοχάρεν correxit Wytttenbachius, Ἀφόρητον ego, ἄφοβον καὶ
 δημοχάρεν libri. cf. Dem. or. 18. §. 237. || 48. ἀπήγγειλε libri, ἀντήγγειλε, quod
 edebatur, ex Aldino ἀνπήγγειλε fecisse Stephanum ait Wytttenbachius, ἀνῆγ-
 γειλε aut ἀπήγγειλε Reiskius. || 49. τὸ δεύτερον, quod delevit Wolfius, in τὴν
 δευτέραν mutavit Meziriacus, huc reposui cum Frankio Ann. phil. 12. p. 232 et
 Sinteni Ephem. Darmst. 1835. p. 45 (scilicet Aesch. or. 2. §. 169. ὥστε καὶ ἐκ
 στεφανωθῆναι ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων καὶ δεῦρο ἦκον πάλιν ὑπὸ τοῦ δήμου), post
 Ἀθηναίους habent libri et Photius. quod olim conieci ἢ δευτέρος, volebam
 spectare ad Aeschinis verba quae sequuntur l. 1. καὶ Τεμενίδου τοῦ τῆς Παν-
 διονίδος ταξιάρχου καὶ συμπροσβέυσαντος ἀπὸ στρατοπέδου μοι δευρὶ etc. ||
 50. τινι Meziriacus.

ματείας ἀρθῆναι ἐν τοῖς δικαστηρίοις τότε διάγοντα, πρῶτον δ' εἰπεῖν ἐν τῷ δήμῳ κατὰ Φιλίππου, εὐδοκμήσαντά τε πρεσβευτὴν χειροτονηθῆναι πρὸς Ἀρκάδας, πρὸς οὓς ἀφικόμενον συστήσαι τοὺς μυρίους ἐπὶ Φιλίππου. ἐγράφατο δὲ καὶ 841
Τίμαρχον ἐταιρήσεως, ὁ δ' ἐκλιπὼν τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ἀνὴρ- 55
τησεν, ὥς πού φησι Δημοσθένης. χειροτονήθη δὲ πρεσβευτὴς μετὰ Κτησιφῶντος καὶ Δημοσθένους περὶ τῆς εἰρήνης, ἐν ᾗ ἄμεινον τοῦ Δημοσθένους ἠνέχθη· τὸ δεύτερον δὲ δέκατος ὢν κυρώσας ὄρκους τὴν εἰρήνην κριθεὶς ἀπέφυγεν, ὥς προείρηται. 60

β'. Ἀπολλωνίου περὶ Αἰσχίνου ῥήτορος.

Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος, τῶν δῆμων Κοθωκίδης, υἱὸς δ' Ἀτρομήτου, ὃν φασὶ πρότερον Τρόμητα καλούμενον ὕστερον συλλαβῆς προσθήσει ἀντὶ Τρόμητος Ἀτρομήτον προσαγορευθῆναι, γεγονέναι δὲ τὸ κατ' ἀρχὰς δοῦλον καὶ πέδας ἔχοντα διδάσκειν γράμματα πρὸς 5
τῷ Θησεῖω καὶ τῷ τοῦ Ἰατροῦ ἠρώφῳ, εἴτα ὕστερον εἰς τὴν πολιτείαν ἐγγραφῆναι διὰ κακουργίας. μητρὸς δ' ἦν ὁ Αἰσχίνης Γλαυκοθέας ἢ ὡς ἔνιοι Γλαυκίδος, ἣν φασὶ τὴν πρώ-
την ἡλικίαν ἡταιρικῆναι καθεζομένην ἐν οἰκῇματι πρὸς τῷ τοῦ Καλαμίτου ἠρώφῳ, ἔπειτα ὕστερον ἀναστᾶσαν ἀπὸ τῆς 10
ἐργασίας ταύτης ἐπὶ τὸ τελεῖν καὶ καθαίρειν τοὺς βουλομένους ἀποκλῖναι. γεγωνὸς δ' ἐκ τούτων ὁ Αἰσχίνης καὶ ἀδελ-

51. ἀθῆναι P. || 53. ἀφικόμενος AHP, quod servari potest, si ἔφη excidit. cf. Dem. or. 19. §. 10 sq. 303 sq. Aesch. or. 2. §. 79. || 56. Δημοσθένης] certe or. 19. §. 2 nil nisi τὸν μὲν ἀνήρκε. cf. §. 285. || δὲ addidi. || 57. μετὰ Frankius 1.1. (cf. m. quae est. Dem. 4. p. 103), κατὰ v: κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Δημοσθένους delevit Reiskius. || περὶ — Δημοσθένους om. H, qui pergit ἠνέχθη τὸ δεύτερον. || 58. Δημοσθένους] κτησιφῶντος καὶ δημοσθένους P. || δὲ addidi cum Frankio: τὸ δεύτερον δὲ χειροτονηθεὶς πρεσβευτὴς Reiskius. δέκατος ὢν sumptum est ex Aesch. or. 2. §. 178.

2. Inscr. περὶ αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος P et cod. Matrit. 63. ap. Iriart. p. 223. || 1. τῶν δῆμων AB, τὸν δῆμον eett. || 2. καθωνίδης D. || φασί] excerpta haec sunt ex Dem. or. 18. §. 129 sq. 258 sqq. || 4. Ἀτρομήτον] ἀτρομήτα P. || 5. πέδας Sauppis ep. crit. p. 111 ex Dem. or. 18. §. 129 (χοίνικας παχείας ἔχων καὶ ἐύλον), παῖδας v. || 7. ὁ add. AB. || 9. ἡταιρικῆναι B, ἡτερικῆναι P. || 10. ἠρώφῳ] τεμένει P. || 12. δὲ P.

φῶν αὐτῷ δύο γενομένων, Ἀφοβήτου καὶ Φιλοχάρους τοῦ τὰς ἀλαβαστοθήκας καὶ τὰ τύμπανα γράφοντος, παῖς μὲν ὢν
 15 τῷ πατρὶ ὑπηρετεῖ γράμματα διδάσκοντι, ἀνὴρ δὲ γενόμενος τὸ μὲν πρῶτον ὑπεγραμμάτευσε ταῖς ἀρχαῖς χρόνον τινα σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀφοβῇ (ἦν δ' ἐπονείδιστον τοῦτο τὸ ἔργον), ἔπειτα ἀποστὰς τούτου τριταγωνιστὴς ἐγένετο τραγῳδιῶν, καὶ ἐν Κολλυτῷ ποτε Οἰνόμαον ὑποκρινόμενος κατέ-
 20 πεσεν. μετὰ ταῦτα δὲ προκόπτων τῇ ἡλικίᾳ ἐπὶ τὸ πολιτεύεσθαι καὶ τὰ κοινὰ πράττειν ἀπέκλινεν. καὶ δοκεῖ τὴν ὑπὲρ Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου πολιτείαν ἐπανελéσθαι, κοινωσάμενος Φιλοκράτει τὰ πράγματα, καὶ πρὸς τὴν ἐκείνων χάριν καὶ κολακείαν ἄρασθαι πολιτείαν πρὸς τοὺς περὶ Δη-
 25 μοσθένην, τοὺς τάναντία τοῖς Φιλίππου πράγμασι καὶ Ἀλεξάνδρου πολιτευσαμένους. ὅτι δὲ πρὸς χάριν ἐπολιτεύσατο τοῖς βασιλεῦσιν, ἄλλα τε πολλὰ μαρτύριά ἐστι καὶ δὴ πάντων ἐκείνο ἐναργέστατον· ἐλομένου γάρ ποτε αὐτὸν τοῦ δήμου σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἐν Δήλῳ ἱεροῦ πρὸς τὴν γενομένην
 30 πρὸς Ἀηλίου Ἀθηναίων διαδικασίαν οὐκ ἐπέτρεπεν ἢ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλή, ἀλλ' ἀπελάσασα αὐτὸν ὡς οὐκ ὄντα εἴνουν τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων Ὑπεριδῇ λέγειν προσέταξεν. φασὶ μέντοι τινὲς αὐτὸν ἀκουστήν γενέσθαι Πλάτωνός τε καὶ Σωκράτους, ψευδόμενοι. ἦν δὲ καὶ ἕτερος ῥήτωρ

14. ἀλαβαστοθήκας ABDM, ἀλαβαστροθήκας celt. cf. Dem. or. 19. §. 237. || 15. ὑπηρετεῖ P. || 16. ὑπογραμματαῖσαι D, ὑπεγραμμάτευνε Baileus. || 17. τοῦτο τὸ] τοιοῦτον P. || 19. κολυτῷ libri. || 24. χάριν — ὅτι] χάριν καὶ πολιτείαν ἐναντίως πολιτεύσασθαι τοῖς περὶ δημοσθένην ἐναντίως καὶ αὐτοῖς πολιτευσαμένοις τοῖς φιλίππου πράγμασι καὶ ἀλεξάνδρου. ὅτι P. || πολιτείαν] πόλεμον Reiskius. || 27. αἰσχίνης post βασιλεῦσιν add. P. || ἐστι om. P. || 28. ἐκείνῳ] ἐκείνῳ ἐστιν P, ἐκείνων M. || 31. περὶ τῆς γενομένης ἐκείσε ταραχῆς ἀπελάσασα αὐτὸν ἢ βουλὴ ὡς οὐκ ὄντα P. || 32. τῷ Ἀθηναίων DM, τῷ Ἀθηναίῳ AB, τῶν Ἀθηναίων celt. || ὑπερίδῃ libri. || 34. σωκράτους καὶ πλάτωνος P. || post ψευδόμενοι Bekkerus in adn. nescio quo in libro scripta affert haec: ὅτι μαθητὴς ἐγένετο, ὡς μὲν δημήτριος ὁ φαληρεὺς φησι σωκράτους τοῦ φιλοσόφου, εἰθ' ὕστερον πλάτωνος, ὡς δὲ καικίλιος καὶ ἰδομενεὺς καὶ ἐριμππος ἰστοροῦσιν οὐκ ἤκουσε τούτων τῶν ἀνδρῶν μαθήσεως χάριν. φασὶ γὰρ ὡς ὅτι οὐδὲν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ πλατωνικοῦ σώζει, οὔτε τὸ ἀκριβὲς καὶ καθαρόν καὶ ἀπέριττον καὶ εὐρυθμον, ἀλλὰ κερήννιᾳ πῶς ἐστὶν αὐτοῦ ἢ ἰδέα τοῦ λόγου καὶ ἄτεχνος μὲν καὶ προπετὴς καὶ εὐχερὴς ἐπὶ τὸ λοιδορεῖν αἰσχροῦς καὶ ἀπρεπῶς

Αισχίνης Ἐλευσίνιος, ὃς καὶ τέχνας λέγεται ῥητορικὰς γε- 35
 γραφέναι. λέγεται δ' ὁ Αἰσχίνης ἐρωτικὸς γεγονέναι. αὐτὸς
 δ' ὁ Αἰσχίνης περὶ τοῦ γένους αὐτοῦ ἐν τῷ παραπροσβείας
 φησὶν ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἀτρόμητος φατρίας μὲν ἦν καὶ
 γένους τοῦ Ἐτεοβουταδῶν, ὅθεν ἡ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Πολιά-
 δος ἐστὶν ἰέρεια, νέος δ' ὢν ἤθλει, καὶ χρόνῳ ὕστερον τὴν 40
 οὐσίαν ἀπολέσας ἐν τῷ πολέμῳ ἐξέπεσεν ὑπὸ τῶν λ', καὶ
 στρατεύμενος ἐν Ἀσίᾳ ἀριστείων ἡξιώθη, καὶ ἐν Κορίνθῳ
 μετὰ τὴν ἔκπτωσιν διατρέψας συγκατήγαγε τὸν δῆμον· βιῶ-
 σαι δ' ἀναμαρτήτως, εἶναι δ' αὐτὸν ἐτῶν ἑξήκοντα. φησὶ δὲ καὶ
 τοὺς πρὸς μητρὸς αὐτῷ προσήκοντας ἐλευθέρους εἶναι. τῶν 45
 δ' ἀδελφῶν αὐτοῦ Φιλοχάρῃ μὲν ἐν γυμνασίοις διατρέβειν
 καὶ μετ' Ἱπικράτους ἐστρατεύσθαι καὶ συνεχῶς στρατηγεῖν,
 Ἀφόβητον δὲ τὸν νεώτατον αὐτῶν ἀδελφὸν πεπροσβευκέναι
 μὲν ὡς βασιλέα ἀξίως τῆς πόλεως, ἐπὶ δὲ τῆς διοικήσεως
 γενόμενον καλῶς τῶν δημοσίων προσόδων ἐπιμεληθῆναι. 50
 περὶ δ' ἑαυτοῦ φησὶν ὡς ἐκ παιδῶν ἀπαλλαγείς περίπολος
 τῆς Ἀττικῆς χώρας ἐγένετο β' ἔτη, ἐφηβος ὢν (οὗτοι γὰρ
 μεθ' ὅπλων τὴν χώραν περιήρχοντο κατὰ πρόσταγμα νόμου),
 ἐστρατεύσατο δὲ πρώτην στρατείαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσι κα-
 λουμένην, καὶ συμπαραπέμπων μετ' Ἀλκιβιάδου καὶ τῶν 55
 ξένων τὴν εἰς Φλιοῦντα πομπήν, καὶ κινδύνου γενομένου
 περὶ τὴν καλουμένην Νεμεάδα χαράδραν ἀξιεπαίνως ἐμαχέ-
 σατο, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους πάσας ἐξῆλθε,
 καὶ ἐν Μαντινείᾳ γενναίως ἐμαχέσατο, καὶ τὴν ἐν Ταμύναις

ῥήτορι ἐξαγομένη, ἔχουσα δὲ τι εὐφυνὲς καὶ εὐάγωγον καὶ οἶον ἂν γένοιτό τι ἐν
 φύσει καὶ μελέτῃ ἀφανὺς. || 36. δ' P, δὲ v. || 37. αὐτοῦ P. || περὶ προ-
 βείας P. cf. Aesch. or. 2. §. 147. || 39. τοῦ ABDM, τῶν celt. || ὅθεν καὶ ἡ P. ||
 40. νέος — ἡθλει om. P. || νέος] ὃς D. || ἡθλει Wolfius, κάλλει libri. || καὶ
 χρόνῳ] χρόνῳ δ' P. || 41. ἐν τῷ πολέμῳ om. P. || 42. στρατεύμενος δὲ P. ||
 ἐν Ἀσίᾳ ex Aesch. l. i. Sauppis ep. crit. p. 111, καὶ ἐννοίας ABD, ἐννοίας καὶ
 MP. || 44. δὲ bis habet P. || ἐνενήκοντα P, ἐννεήκοντα celt. || 45. τῶν δὲ ἀδελφῶν
 Bekkerus, τὸν δὲ ἀδελφὸν libri. || 46. φιλοχάρεν corr. M. || 47. μετὰ P. ||
 48. νεώτερον P. || αὐτῶν Turicensis coll. Aesch. l. i. §. 149, αὐτῶν ABDM,
 αὐτοῦ P, αὐτοῦ Bekkerus. || 50. καλῶς] ἀξίως καὶ καλῶς P. || 54. δὲ] δὲ τὴν M. ||
 55. μετὰ P. || 56. εἰς om. DP. || φιτοῦντα P. || καὶ κινδύνου P, κινδύνου celt.,
 κινδύνου δὲ Reiskius et v. || 59. ταμύναις ABP, ταμύνους celt.

60 μάχην ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις, εἴτ' ἐστεφανώθη μαχόμενος. ἐτε-
 λεύτησε δ' Αἰσχίνης ἀναιρεθεὶς ὑπ' Ἀντιπάτρου καταλυθεί-
 σης τῆς πολιτείας, ὅτε καὶ οἱ περὶ Δημοσθένην ἐξεδόθησαν,
 βεβιωκὸς ἔτη οὐκ ὅλα γ' ὄντων λόγων τῶν ὑπ' αὐτοῦ γεγραμ-
 μένων καὶ τούτων δημοσίων (ὁ γὰρ Ἀηλιακὸς νόθος ἐστὶ),
 65 τὸν μὲν κατὰ Κτησιφῶντος εὐρίσκομεν τελευταῖον γεγραμ-
 μένον (ἐπὶ γὰρ τῶν Ἀλεξάνδρου χρόνων γέγραπται), τῶν
 δὲ λοιπῶν περὶ τοὺς αὐτοὺς ὄντων χρόνους πρότερός ἐστι τῇ
 τάξει ὁ κατὰ Τιμάρχου· ἐν γὰρ τῷ μετ' αὐτὸν, τῷ περὶ τῆς
 παραπροσβείας, μέμνηται ὁ Αἰσχίνης τούτου τοῦ λόγου.

γ'. Αἰσχίνου ῥήτορος βίος.

Αἰσχίνης υἱὸς μὲν ἦν Ἀτρομήτου τοῦ γραμματιστοῦ καὶ
 Γλαυκοθέας τῆς τοὺς θιάσους τελούσης. φασὶ δ' αὐτὸν
 παῖδα μὲν ὄντα ἐν τῷ διδασκαλείῳ τοῦ πατρὸς ὑπουργεῖν
 καὶ τῇ μητρὶ τὰς βίβλους ἀναγινώσκειν, ταύτην δὲ σκοτει-
 5 νῶν ἐκ τόπων ὁρμωμένην καὶ ἐκφοβοῦσαν παῖδας καὶ γυ-
 ναικάς Ἐμπουσαν ὀνομασθῆναι, ἐπεὶ νυκτερινὸν φάντασμα
 ἢ Ἐμπουσα· γενόμενον δὲ μειράκιον ὑποκριθῆναι τραγωδίαν
 ὥστε τριταγωνιστεῖν, ὄντα δὲ λαμπρόφωνον γραμματεῦσαι
 Ἀριστοφῶντι καὶ μετὰ τοῦτον Εὐβούλῳ, καὶ ἀναγινώσκοντα
 10 ψηφισμάτων ὁμοῦ καὶ νόμων ἔμπειρον γενόμενον ἐπιθέσθαι
 τῷ βήματι, καὶ τῶν κατ' αὐτὸν διενεγκεῖν ὄντα εὐφυνά. μετὰ
 δὲ τὴν Φιλίππου τελευτὴν δόξαντα πολεμεῖν τῷ δήμῳ καὶ
 διαπέμπεσθαι τῷ Ἀντιπάτρῳ κατὰ τῆς πόλεως διὰ τοῦτό τ'
 εἰληφέναι ἐν Θήβαις κτήματα, εὐθύνοντα Κτησιφῶντα, ὅτε
 15 ἔγραψε Δημοσθένην ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορεῦσαι στεφανω-
 θέντα, μὴ μεταλαβεῖν τὸ ἐ' μέρος τῶν ψήφων, ἀτιμωθέντα

60. εἴτ'] ὥστ' coll. Aesch. 1. 1. §. 169 Sauppius. || ἐτελεύτησε — ἀναιρε-
 θεὶς] καὶ ἐτελεύτησεν ἀναιρεθεὶς P. || 64. νόθος] καὶ νόθος ABDM. || 68. ὁ
 om. B. || 69. παραπροσβείας] παρὰ τῆς προσβείας M.

3. 1. γραμματιστοῦ P, γραμματέως D, γραμματικοῦ cett. || 4. σκοτεινῶν —
 γυναικάς P, ἐκ σκοτεινῶν τόπων τοῖς παισὶ καὶ ταῖς γυναῖξιν ὁρμωμένην cett. ||
 8. τριταγωνιστεῖν] τριταγωνιστὴν γενέσθαι τραγωδικῶν P. || 9. μετ' αὐτὸν D. ||
 διαγινώσκοντα B. || 13. τ'] γε ABP. || 14. ἐν Θήβαις om. P. || ὅτε] δὲ ὅτε P, ὅτι
 Sauppius. || 15. στεφανωθέντα Reiskius, στεφανοῦμενον coll. Aesch. or. 3. §. 44
 Sauppius, στεφάνῳ libri. || 16. ἀτιμωθέντα δὲ] καὶ ἀτιμωθέντα P.

δ' ἀπᾶραι εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ ἐλθεῖν εἰς Ἐφεσον οἰηθέντα
κατάξειν αὐτὸν εἰς Ἀθήνας Ἀλέξανδρον· πυθόμενον δὲ τετε-
λευτηκέναι τὸν βασιλέα καὶ ταραχὴν εἶναι τῶν διαδεχομένων
καταφυγεῖν εἰς Ρόδον. ἔνθα δεομένων Ροδίων τὴν τέχνην 20
αὐτοὺς διδάξει τὴν ῥητορικὴν ἀρνήσασθαι, εἰπόντα μὴδ'
αὐτὸν εἰδέναι. δίκας γοῦν κελυόντων εἰπεῖν οὐδὲ τοῦτ'
ἐθελῆσαι, συμβαλόντα ὅτι ἐν τῇ πατρίδι ἡττηθεὶς κομιδῇ γ'
ἂν ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας διαφθαρήναι. τέλος οὖν ἐπὶ τὴν τοῦ
πατρὸς ἐλθεῖν τέχνην καὶ διδάσκειν τοὺς παῖδας γράμματα. 25
Δημοχάρης δ' ὁ ἀδελφιδοῦς Δημοσθένους, εἰ ἄρα πιστευτέον
αὐτῷ λέγοντι περὶ Αἰσχίνου, φησὶν Ἰσχάνδρου τοῦ τραγω-
δοποιοῦ τριταγωνιστὴν γενέσθαι τὸν Αἰσχίνην καὶ ὑποκρι-
νόμενον Οἰνόμαον διώκοντα Πέλοπα αἰσχροῶς πεσεῖν καὶ
ἀναστῆναι ὑπὸ Σαννίωνος τοῦ χοροδιδασκάλου (ἐνθὲνδ' οὖν 30
ὁ Δημοσθένης Οἰνόμαον αὐτὸν ὀνομάζει, πρὸς εἰδότας τὸ
πράγμα ἐπισκώπτων), καὶ μετὰ Σωκράτους καὶ Σιμόλου
τῶν κακῶν ὑποκριτῶν ἀλᾶσθαι κατ' ἀγροῦς· εἴη ἂν οὖν
ἐνθὲνδ' ἀρουραῖος λεγόμενος. ἦν δὲ τῶν δῆμων Αἰσχίνης
Κοθωκίδης.

35

δ'. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Αἰσχίνης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, υἱὸς Ἀτρομήτου καὶ Γλαυ-
κοθείας, μαθητὴς δὲ κατὰ τὴν ῥητορικὴν Ἀλκιδάμαντος τοῦ

18. Ἀλέξανδρον ABDP, τὸν ἀλ. cett. || πευθόμενος P. || 20. post Ρόδον
Bekkerus nescio quo ex libro laudat haec: εἰς ῥόδον ἐπλευσε καὶ ῥοδιακὸν
διδασκαλεῖον συνέστησε, παιδεύων τε οὕτω τοὺς νέους καὶ τοὺς τελειοτέροις
ἀνδράσιν ἀναγνώσκων τὸν λόγον τὸν κατὰ κτησιφῶντος, ὃν εἶπε κατὰ τοῦ
δημοσθένους. καὶ θαυμαζόμενος σφόδρα παρ' αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐρωτώ-
μενος „πῶς οὖν ἐπὶ τοιούτῳ λόγῳ ἡττησai“; ἀπεκρίνατο „θαυμάζετε πῶς
ἡττημαι, καθὼ οὐκ ἠκούσατε ὑμεῖς τοῦ θηρίου ἐκείνου.“ θηρίον γὰρ αὐτὸν
ἐκάλεε διὰ τὸ δεινὸν τῶν τρόπων καὶ ἀνελεῖμον. λέγεται δὲ ὅτι καὶ τὰς λεγο-
μένας μελέτας καὶ τὰ πλάσματα τῶν ζητημάτων αὐτὸς πρῶτος ἐκεί εἴδεν ἐν τῷ
σχολάζειν. || Ροδίων τὴν τέχνην αὐτοὺς Frankius, ῥοδίων τὴν τέχνην αὐτοῖς
libri, αὐτοῦ Ροδίων τὴν τέχνην Bekkerus. || 21. μὴ δὲ P. || 23. θελῆσαι D. ||
συμβαλόντα] εἰπόντα P. || 26. δημοσθένους δὲ ὁ ἀδελφιδοῦς M. || 30. συν-
νίωτος P. || ἐνθεν οὖν P. || 31. Δημοσθένης] or. 18. §. 242. || 33. καταγνοῦς D. ||
ἂν ἐνθὲνδεν P. || 34. τὸν δῆμον DMP, et cod. Matrit. 63. ap. Iriart. p. 223. ||
ὁ αἰσχίνης BP.

4. 1. γλαυκοθείας A*V, γλαυκόντας BE, λευκοθείας cett. || 2. δὲ add. A.

Ἐλαίτου. τινὲς δὲ καὶ δούλους τοὺς γονεῖς αὐτοῦ γεγρα-
 φήκασιν. οὗτος ἐπειδὴ συναίρων ἐν δίκῃ τινὶ διέφθιρε τοὺς
 5 δικαστάς, ἐμβληθεὶς ἅμα αὐτοῖς ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ καὶ κώ-
 νειον πιὼν ἀπέθανε, καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν ὡς ἀτέκνων
 ἐδημοσιώθη. ὥκησε μέντοι ἐν Ρόδῳ καὶ ἐπαίδευσεν, ἥσση-
 θεὶς ὑπὸ Δημοσθένους τὸν περὶ τοῦ στεφάνου ἀγῶνα.
 10 ὡς ἐνθουσιῶν. — Αἰσχίνης Ἀθηναῖος Ἀτρομήτου γραμμα-
 τοδιδασκάλου καὶ Γλανκοθέας τῆς τελεστρίας, αὐτὸς ὑπο-
 κριτής, εἴτα γραμματεὺς, εἴτα ῥήτωρ, προδότης, ὁ Κερσο-
 βλέπτην καὶ Φωκέας προδούς. γραψάμενος δὲ παραινόμενος
 Κτησιφῶντα, στεφανοῦν γράψαντα Δημοσθένην, ἠττήθη
 15 καὶ ἔφυγεν εἰς Ρόδον καὶ ἐπαίδευσεν ἐκεῖ.

Z. ΛΥΚΟΤΡΓΟΥ.

α'. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

841 Fr. Λυκοῦργος πατρὸς μὲν ἦν Λυκόφρωνος τοῦ Λυκούργου
 B (ὃν οἱ ἕ τύραννοί ἀπέκτειναν, αἰτίου αὐτῷ τῆς ἀναιρέσεως
 γενομένου Ἀριστοδήμου Βατῆθεν, ὃς καὶ ἐλληνοταμίας γενό-
 μενος ἔφυγεν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ), τῶν δῆμων δὲ Βουτάδης,
 5 γένους τοῦ τῶν Ἐτεοβουταδῶν. ἀκροατὴς δὲ γενόμενος
 Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου ταπρῶτα ἐφιλοσόφησεν, εἴτα καὶ
 Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος γνώριμος γενόμενος ἐπολιτεύσατο
 ἐπιφανῶς καὶ λέγων καὶ πράττων, καὶ δὴ πιστευσάμενος τὴν
 διοίκησιν τῶν χρημάτων· ταμίας γὰρ ἐγένετο ἐπὶ γ' πενταε-

3. Ἐλαίτου Bernhardy, ἀλαίτου V, ἐλαίτου cett. || 4. οὗτος — ἐδημοσιώθη
 ab Aeschine aliena sunt. || 6. καὶ τὰ — ἐδημοσιώθη om. V. || 8. τοῦ om. BE. ||
 9. Θεῖως] cf. Philostr. vit. soph. 1. 18, 3. p. 509. || λέγεις A*V. || 11. γλανκοθέας
 E, λευκοθέας cett. || αὐτὸς] καὶ αὐτὸς E. || 12. γραμματεὺς, εἴτα om. E. || κερ-
 σοβλέπτας AB. || 13. φωκέας A.

VII. 1. cf. Photii bibl. cod. 268. || 3. Βατῆθεν Salmasius ex Hesychio,
 ut videtur, sed vid. Steph. Byz. s. v. Βατή. || ἐλληνοτομίας P. || 4. τῶν δῆμων
 ΑΗΡα, τὸν δῆμον v, δῆμον Reiskius. τὸν δῆμον Ἐτεοβουτάδης (excidit Βου-
 τάδης, τὸ γένος) Photius. || 8. τὴν om. P.

τηρίδας ταλάντων, ἢ ὧς τινες, *μη χν'*, * καὶ ὁ τὰς τιμὰς 10 αὐτῷ ψηφίζομενος Στρατοκλῆς ὁ ῥήτωρ, τὸ μὲν πρῶτον αἰρεθεὶς αὐτός, ἔπειτα τῶν φίλων ἐπιγραφάμενός τινα C αὐτὸς ἐποιεῖτο τὴν διοίκησιν διὰ τὸ φθάσαι νόμον εἰσενεγκεῖν, μὴ πλείω ἐ' ἐτῶν διέπειν τὸν χειροτονηθέντα ἐπὶ τὰ δημόσια χρήματα· ἀεὶ τ' ἐφεστὼς τοῖς ἔργοις διετέλεσε καὶ 15 θέρους καὶ χειμῶνος. καὶ ἐπὶ τὴν τοῦ πολέμου παρασκευὴν χειροτονηθεὶς πολλὰ τῆς πόλεως ἐπηνώρθωσε καὶ τριήρεις παρεσκεύασε τῷ δήμῳ ὕ', καὶ τὸ ἐν Λυκείῳ γυμνάσιον ἐποίησε καὶ ἐφύτευσε καὶ τὴν παλαιστραν ὠκοδόμησε καὶ τὸ ἐν Διονύσου θέατρον ἐπιστατῶν ἐπετέλεσεν. πιστευσάμενος δ' 20 ἐν παρακαταθήκῃ παρὰ τῶν ιδιωτῶν σν' τάλαντα ἐφύλαξε, πομπειὰ τε χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ τῇ πόλει κατεσκεύασε καὶ D Νίκας χρυσᾶς. πολλὰ δ' ἡμίεργα παραλαβὼν ἐξετέλεσε, καὶ νεωσοίκους καὶ τὴν σκευοθήκην, καὶ τῷ σταδίῳ τῷ Πανα-

10. καὶ — ῥήτωρ cum Wytttenbachio v uncis inclusa infra p. 843 C post τὸ αὐτὸ ψήφισμα cum Corae transposuerunt Lycurgi editores Turicenses, ἣν δὲ pro καὶ volebat Reiskius: sed omnia recte habent, dum καθὰ ante καὶ inseras. scilicet spectat haec ad decretum infra adpositum, quamquam vel sic errorem in calculis esse sponte intelligitur: illic enim summa dicitur fuisse non 18650, sed 18900 talentorum. quamobrem aut cum Boeckhio Oec. civ. 1. p. 471 auctor putandus est minores numeros confudisse et pro 900 posuisse qui ibidem paullo post sequitur 650, aut, quod etiamnum magis placet, sic statuendum, auctorem 18900 tal., quae sunt in decreto, non pro mera publica pecunia habuisse, sed in eisdem etiam quae privati homines Lycurgo commisissent inesse voluisse, hanc autem privatam pecuniam, quae in decreto dicitur fuisse 650 tal., a publica detrahentem hoc quidem loco debuisse 18250 indicare, sed facili errore minores numeros 650 et 250 confundentem pro istis 18650 posuisse. sic demum intelligitur cur infra v. 21. privatam pecuniam 250 tal. tantum fuisse dicat; nam totam summam cum constaret esse 18900, errore isto semel commisso non poterat ratiocinari aliter. sin vero Boeckhii rationes sequeris, ad explicanda illa 250 tal. novo auctoris errore opus est (vid. p. 470. adn. 565). cf. quae de ea re dixi Annal. philol. 14. p. 287 sq. || 13. τὴν διοίκησιν] εἰσῆγγελσιν Wolfius. || εἰσενεγκεῖν] nomen rogatoris excidisse visum est Reiskio, τινὰ subaudiendum esse ad φθάσαι aut εἰσελθεῖν scribendum Kiesslingio (Lyc. orr. frgm. p. 3), ad ipsum Lycurgum legem rettulerunt alii. || 16. καὶ θέρους καὶ χειμῶνος ex p. 842 C huc irrepsisse opinatus est Coraes. || 18. τὸ] τὸν P. || ἐν] ἐπὶ Sauppius coll. κατὰ p. 852 C et πρὸς ap. Paus. 1. 29, 16. || Λυκείῳ Xylander, λυκίῳ libri. || 19. ἐφύτευσε] malim κατεφύτευσε. || τοῦ ἐν Διονύσου θεάτρου ἐπιστατεῶν Reiskius. || 20. ἐπετέλεσε ex decr. p. 852 C et Paus. 1. 1. Turicenses, ἐτελεύτησε v. || 21. σν'] vid. adnot. ad. v. 10. || 23. δ'] τε Coraes. || καὶ τοὺς νεωσοίκους Coraes.

25 *θηναϊκῷ τὴν κρηπίδα περιέθηκεν, ἐξεργασάμενος τοῦτό τε καὶ τὴν χαράδραν ὁμαλὴν ποιήσας, Δεινίου τινὸς, ὃς ἐκέκ-
τητο τοῦτο τὸ χωρίον, ἀνέντος τῇ πόλει, προσειπόντος αὐτὸ
χαρίσασθαι Λυκούργῳ. ἔσχε δὲ καὶ τοῦ ἄστεος τὴν φυλα-
κὴν καὶ τῶν κακούργων τὴν σύλληψιν, οὓς ἐξήλασεν ἅπαν-
30 τας, ὥς καὶ τῶν σοφιστῶν ἐνίους λέγειν, Λυκούργον οὐ
E μέλανι, ἀλλὰ θανάτῳ χρίοντα τὸν κάλαμον κατὰ τῶν πονη-
ρῶν, οὕτω συγγράφειν. ὅθεν ἐξαίτηθέντα αὐτὸν ὑπ' Ἀλε-
ξάνδρου τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος οὐ προήκατο. καθ' ὃν δὲ
χρόνον ἐπολέμει Φίλιππος πρὸς Ἀθηναίους τὸν δεύτερον
35 πόλεμον, ἐπρέσβευε μετὰ Πολυεύκτου καὶ Δημοσθένους εἰς
τε Πελοπόννησον καὶ τινὰς ἐτέρας πόλεις. διετέλεσέ τε τὸν
ἅπαντα χρόνον εὐδοκιμῶν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ δίκαιος
εἶναι νομιζόμενος, ὥστε καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὸ φῆσαι
Λυκούργον ἐδόκει βοήθημα εἶναι τῷ συναγορευομένῳ. εἰσή-
40 νεγκε δὲ καὶ νόμους, τὸν μὲν περὶ τῶν κωμῶδων, ἀγῶνα τοῖς
F Χύτροις ἐπιτελεῖν ἐφάμιλλον ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ τὸν νικῆ-
σαντα εἰς ἄστὺ καταλέγεσθαι, πρότερον οὐκ ἐξόν, ἀναλαμ-
βάνων τὸν ἀγῶνα ἐκλειοίπота· τὸν δὲ, ὥς χαλκῆς εἰκόνας
ἀναθεῖναι τῶν ποιητῶν Αἰσχύλου, Σοφοκλέους, Εὐριπίδου,
45 καὶ τὰς τραγῳδίας αὐτῶν ἐν κοινῷ γραψαμένους φυλάττειν
καὶ τὸν τῆς πόλεως γραμματέα παραναγινώσκειν τοῖς ὑπο-
κρινόμενοις· οὐκ ἐξεῖναι γὰρ αὐτοὺς ὑποκρίνεσθαι· καὶ τρί-
842 τον, μηδενὶ ἐξεῖναι Ἀθηναίων μηδὲ τῶν οἰκούντων Ἀθή-
νησιν ἐλεύθερον σῶμα πρίασθαι ἐπὶ δουλείᾳ ἐκ τῶν ἀλίσκο-*

25. τοῦτό τε] ἔτι δὲ Reiskius. || 26. Δεινίου Coraes, Δινίου v. || 27. προσει-
πόντος αὐτὸ Wytttenbachius, καὶ προειπόντος αὐτὸ Reiskius, αὐτὸ περὶ
παντὸς aut περὶ πᾶν τῶν αὐτοῦ Kiesslingius, περὶ παντὸς αὐτοῦ ποιησαμένου
Coraes, περὶ παντὸς αὐτοῦ libri. || 28. χαρίσασθαι TVx. || ἄστεως HP. ||
31. θανάτῳ] αἵματι ex simili Draconis dicto ap. Plut. Sol. 17 Meziriacus. ||
35. ἐπρέσβευσε Coraes. || 36. διετέλεσέν P. || 40. μὲν ex coniectura Reiskius, ex
vett. edd. restituit Coraes, om. v. || 42. καταλέγεσθαι] καθέναι Valesius ad
Harp. p. 116, κατὰγεσθαι Coraes. || 44. ἀναθῆναι P. || 47. αὐτοὺς Reiskius,
iterum G. Hermannus Opp. 2. p. 155 atque ego Ephem. Darmst. 1834. p. 1074, παρ'
αὐτὰς cum Wytttenbachio v (τοῖς δ' ὑποκρ. οὐκ ἐξεῖναι παρ' αὐτὰς ὑπ. Bernhardy
Encycl. litt. 1, 39. p. 165), ἄλλους Dobraeus Advers. 1. 1. p. 163, αὐτὰς ἄλλως
Grysarius d. gr. trag. circ. temp. Dem. p. 9, ἄλλως Sauppius (cf. Ephem. Darmst.
1836. p. 421): αὐτὰς libri. || 49. ἀπελεύθερον Meziriacus, probatum Blumio

μένων άνευ τῆς τοῦ προτέρου δεσπότου γνώμης. ἔτι δέ, ὡς 50
τοῦ Ποσειδῶνος ἀγῶνα ποιεῖν ἐν Πειραιεῖ κυκλίων χορῶν
οὐκ ἔλαττον τριῶν, ὧν δίδοσθαι μὲν τοῖς νικῶσιν ἰ μνᾶς,
τοῖς δὲ δευτέροις ἡ, εἴ δὲ τοῖς τρίτοις κριθεῖσιν. ἔτι δέ,
ἐπὶ ζεύγους μὴ ἀπειῖναι γυναῖκα Ἐλευσινάδε, ὅπως μὴ ἐλατ-
τῶνται αἱ δημοτικαὶ ὑπὸ τῶν πλουσίων, εἰ δέ τις φωραθείη, 55
ἀποτίνειν δραχμὰς 5. τῆς δὲ γυναικὸς αὐτοῦ μὴ πεισθείσης,
τῶν συκοφαντῶν φωρασάντων, τάλαντον αὐτοῖς ἔδωκε, κα-
τηγορούμενος δ' ἐν ὑστέρῳ ἐν τῷ δήμῳ ἔφη „ἀλλ' οὖν ἐγὼ B
μὲν διδούς, οὐ λαμβάνων ἐώραμαι.“ τελώνου δέ ποτε ἐπι-
βαλόντος Ξενοκράτει τῷ φιλοσόφῳ τὰς χεῖρας καὶ πρὸς τὸ 60
μετοίκιον αὐτὸν ἀπάγοντος ἀπαντήσας ῥάβδῳ τε κατὰ τῆς
κεφαλῆς τοῦ τελώνου κατήνεγκε καὶ τὸν μὲν Ξενοκράτην
ἀπέλυσε, τὸν δ' ὡς οὐ τὰ πρόποντα δρᾶσαντα εἰς τὸ δεσμο-
τήριον κατέκλεισεν. ἐπαινουμένου δ' ἐπὶ τῇ πράξει μεθ' 65
ἡμέρας τιναὶ συντυχῶν ὁ Ξενοκράτης τοῖς παισὶ τοῦ Λυκούρου-
γου ἔφη „ταχέως γε τῷ πατρὶ ὑμῶν ἀπέδωκα, ὧ παῖδες, τὴν
χάριν· ἐπαινεῖται γὰρ ὑπὸ πολλῶν ἐπὶ τῷ βοηθῆσαί μοι.“
εἰσήνεγκε δὲ καὶ ψηφίσματα Εὐκλείδῃ τιτὶ Ὀλυνθίῳ χρώ- C
μενος ἱκανωτάτῳ περὶ τὰ ψηφίσματα. εὐπορος δ' ὧν ἱμά-

narr. d. Lyc. p. 14, 69, ad sensum certe Turicensibus, Beckero Charicl. 2. p. 57, aliis, quippe de ἀποστασίῳ actione cogitantibus. contra, quamvis non satis accurate, disputavi Ann. phil. 14. p. 291. 30. p. 371, sed etiamnum credo cogitandum esse de crimine ἀνδραποδισμοῦ, totius autem legis breviter expressae hunc esse sensum: non licere cuiquam emere (*vendere* male Duebnerus) caput liberum raptum pro servo: quod ne fieret, emptori explorandum eius, qui ante venditorem possedisset, testimonium atque consensionem. nam sic demum servus an liber esset apparebat. || 50. δὲ τὸν ὡς Meziriacus. || 52. ὧν add. Reiskius, καὶ Duebnerus, om. v. || οὐκ ἔλαττον, quod v erat post νικῶσιν, delevi ut ex proxime antecedentibus perperam repetitum. || 53. ἔτι δέ add. Sauppilus, ἔτι Coraes, om. v. || 54. ἀπειῖναι cum Tayloro praef. ad Lyc. p. 126 Turicenses atque alii, sed vid. Sintenis ad Plut. Arist. 19. de re cf. Demosth. 21. §. 158. || ἔλευσινά δε P. || 55. αἱ δημοτικαὶ ex Photio add. Baiterus, om. v. || 57. φωρασάντων P. || 59. λαμβάνω P. || πεφώραμαι ex Plut. comp. Nic. c. Crass. 1 Wyttenbachius. cf. Plut. d. sui laude 8. p. 541 F. || 61. μέτοικον P. || ἀπάγοντος Coraes, ἄγοντος Photius, ἀπαγαγόντος v. || 64. ἐπαινουμένῳ H. || 67. βοηθῆσαι μοι. εἰσήνεγκε Solanus ad Plut. vit. t. 3. p. 573, βοηθῆσαι μοι. ἤνεγκε T, βοηθῆσαι μόγις. ἤνεγκε libri. || 68. ψηφίσματα] χρήματα vel δανείσματα Reiskius.

70 *τιον ἐν καὶ ταὐτὸ ἐφόρει τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ θέρους καὶ ὑπεδέδετο ταῖς ἀναγκαίαις ἡμέραις. ἐμελέτα δὲ καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας οὐκ εὖ πρὸς τὰ αὐτοσχέδια πεφυκώς, κλινιδίου δ' αὐτῷ ὑποκειμένου, ἐφ' ᾧ μόνον ἦν κώδιον καὶ προσκεφάλαιον, ὅπως ἐγείροιτο ῥαδίως καὶ μελετῇ. ἐγκαλοῦντος*
 75 *δ' αὐτῷ τινος, ὅτι μισθοὺς σοφισταῖς δίδωσιν περὶ λόγους διατρίβων, ἀλλ' εἴ τις γ' ἐπαγγέλλοιτο, ἔφη, τοὺς υἱοὺς ἀμείνους αὐτῷ ποιήσειν, οὐ χιλίας, ἀλλὰ τὰ ἡμίση τῆς οὐσίας προέσθαι. ἦν δὲ καὶ παρρησιαστής διὰ τὴν εὐγένειαν.*
Β' Ἀθηναίων γέ τοί ποτε οὐκ ἀνεχομένων αὐτοῦ δημηγοροῦν-
 80 *τος ἀνέκραγέν ἐκβαλλόμενος „ὦ Κερκυραία μάστιξ, ὡς πολλῶν ταλάντων εἰ ἄξια.“ πάλιν δὲ θεὸν ἀναγορευόντων Ἀλέξανδρον „καὶ ποδαπὸς ἂν“ εἶπεν „ὁ θεός, οὗ τῶν ἱερῶν ἐξιόντας δεήσει περιρραίνεσθαι;“ ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ παρέδωκαν τοὺς παῖδας τοῖς ἰά, Μενεσαίχμου μὲν κατηγο-*
 85 *ρήσαντος, γραψαμένου δὲ Θρασυκλέους. Δημοσθένους δὲ καθ' ὃν ἔφυγε χρόνον ἐπιστείλαντος τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς κακῶς ἀκούειεν ἐπὶ τοῖς Λυκούργου παιδίοις, μετενόησάν καὶ ἀφῆκαν αὐτοὺς Δημοκλέους τοῦ Θεοφράστου μαθητοῦ*
Εὐπὲρ αὐτῶν ἀπολογησαμένου. ἐτάφη δ' αὐτὸς καὶ τῶν
 90 *ἐκγόνων τινὲς δημοσίᾳ, καὶ ἔστιν αὐτῶν τὰ μνήματα ἄντικρυς τῆς Παιωνίας Ἀθηνᾶς ἐν τῷ Μελανθίου τοῦ φιλοσόφου κήρῳ, τράπεζαι πεποιημέναι, αὐτοῦ τε τοῦ Λυκούργου καὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ ἐπιγεγραμμέναι καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι σωζόμεναι. τὸ μέγιστον, ὡς τάλαντα προσόδου τῇ πόλει*

70. καὶ ταὐτὸ Meziriacus, καθ' αὐτὸ libri. || 71. μόνον post ἀναγκαίαις addendum aut subaudiendum censuit Reiskius. || 73. δ' deletit Coraes. || 75. σοφισταῖς P. || 76. ἐπαγγέλλοιτο HP. || 77. τὸ ἡμίση ἂν τῆς οὐσίας προέσθαι Meziriacus, τὸ ἡμίση τῆς οὐσίας προήσσεσθαι Reiskius. || 82. ἂν εἶπεν] ἀνείπεν eum Coraes, qui et ἂν εἶη εἶπεν coniecit (et sic Duebnerus), Turicenses. || θεός οὗτος οὗ Coraes. || τῶν ἱερῶν Turicenses, τὸ ἱερὸν v. || 83. περιρραίνεσθαι Duebnerus, περιρράνεσθαι A, περιερράνεσθαι P, περιρράνασθαι v. || 84. μενεσαίχμου AHP. || 85. Θρασυκλέους] Μοιροκλέους Ruhnkenius hist. cr. or. p. 80. || Δημοσθένους] cf. Dem. Ep. 3. et Aesch. Ep. 12. §. 14. || 86. ἔφυγε Coraes. || 92. Iacinae signum post πεποιημέναι ponunt Turicenses, sed recte in comm. demum arte factae explicant. || αὐτοῦ τε AP, αὐταὶ τε cett. || τοῦ om. Coraes. || 94. τὸ — προσόντων et numeris vitiosum et perperam e superioribus repetitum Wytttenbachio: τῶν ἔργων αὐτοῦ τὸ μέγιστον ὅτι χίλια Reiskius. || πρόσσodon Reiskius.

κατέστησε, πρότερον γ' προσιόντων. μέλλων δὲ τελευτήσειν 95
 εἰς τὸ μητροῦν καὶ τὸ βουλευτήριον ἐκέλευσεν αὐτὸν κο-
 μισθῆναι, βουλόμενος εὐθύνας δοῦναι τῶν πεπολιτευμένων·
 οὐδενὸς δὲ κατηγορησάμενος πλην Μενεσαίχμου τὰς
 διαβολὰς ἀπολυσάμενος εἰς τὴν οἰκίαν ἀπεκομίσθη καὶ ἐτε- F
 λεύτησεν ἐπεικὴς νομισθεὶς παρὰ πάντα τὸν τοῦ βίου χρόνον 100
 καὶ ἐν λόγοις ἐπαινεθεὶς, καὶ μηδὲνα ἀγῶνα ἀλούς, καίτοι
 πολλῶν κατηγορησάντων. ἔσχε δὲ γ' παῖδας ἐκ Καλλιστοῦς
 τῆς Ἀβρωνος μὲν θυγατρός, Καλλίου δὲ τοῦ Ἀβρωνος Βα-
 τῆθεν ἀδελφῆς, τοῦ ταμιεύσαντος στρατιωτικῶν ἐπὶ Χαι-
 ρῶνδου ἄρχοντος. περὶ δὲ τῆς κηδείας ταύτης λέγει ὁ Δεί- 5 843
 νάρχος ἐν τῷ κατὰ Πιστίου. κατέλιπε δὲ παῖδας Ἀβρωνά,
 Λυκοῦργον, Λυκόφρονά, ὧν ὁ Ἀβρων καὶ ὁ Λυκοῦργος
 ἀπαιδὲς μετήλλαξαν· ἀλλ' ὁ γε Ἀβρων καὶ πολιτευσάμενος
 ἐπιφανῶς μετήλλαξε, Λυκόφρων δὲ γήμας Καλλιστομάχην
 Φιλίππου Αἰξωνέως ἐγέννησε Καλλιστώ. ταύτην δὲ γήμας 10
 Κλεόμβροτος Δεινοκράτους Ἀχαρνέως ἐγέννησε Λυκόφρονά·
 τοῦτον δ' ὁ πάππος εἰσεποίησατο Λυκόφρων, οὗτος δ' ἐτε-
 λεύτησεν ἄπαις. μετὰ δὲ τὴν Λυκόφρονος τελευτὴν ἔγημε
 τὴν Καλλιστὴν Σωκράτης καὶ ἔσχευεν υἱὸν Σύμμαχον· τοῦ δ'
 ἐγένετο Ἀριστῶννμος, τοῦ δὲ Χαρμίδης, τοῦ δὲ Φιλίππη, 15 B
 ταύτης δὲ καὶ Λυσάνδρου Μήδειος, ὁ καὶ ἐξηγητὴς ἐξ Εὐ-
 μολπιδῶν γενόμενος, τούτου δὲ καὶ Τιμοθέας τῆς Γλαύκου
 παῖδες Λαοδάμεια καὶ Μήδειος, ὃς τὴν ἱερωσύνην Ποσει-
 δῶνος Ἐρεχθέως εἶχε, καὶ Φιλίππη, ἣτις ἱεράσατο τῆς Ἀθη-

95. γ' cum Reiskio et Corae Turicensēs (cf. Sauppius Ephemer. Darmst. 1836. p. 420), ἐξήκοντα v, quod ut auctoris errorem de sociorum tributis coll. Aesch. or. 2. §. 71 accipiendum tuetur Boeckhius Oec. civ. 1. p. 470, τετρακοσίων καὶ ἐξήκοντα Meursius in Gronov. thes. 5. p. 1719. || 96. αὐτὸν P, αὐτὸν v. || 100. τοῦ ex Photio add. Coraes, om. v. || 2. καλλιστοῦς P. || 3. Ἀβρωνος hic et infra Turicensēs, Ἀβρωνος v. || Καλλίου Salmasius, καλλιοῦ libri. || 4. στρατιωτικῶς P, τὸ στρατιωτικόν Reiskius, nostro τῶν στρατιωτικῶν, quod probavit Frankius Ann. phil. 12. p. 231, non opus esse ex C. J. Gr. no. 416 docuerunt Turicensēs. || χαιρῶνδου Ha, χαρῶνδου celt.: est ol. 110, 3. || 6. Πιστίου ex Harp. s. v. βουλευέσεως Meursius Att. lectt. 3, 5, παστίου libri, Παστίου Reiskius. || παῖδα ABPA. || 8. μετήλλαξαν et mox μετήλλαξε P. || 10. Αἰξωνέως Xylander, αἰξινέως libri. || 15. ἀριστόδημος H. || 18. λαοδάμεια libri, Λαοδάμεια v.

120 νᾶς ὕστερον· πρότερον δ' αὐτὴν γήμας Διοκλῆς ὁ Μελιτεὺς
 ἐγέννησε Διοκλέα τὸν ἐπὶ τοὺς ὀπλίτας στρατηγήσαντα·
 γήμας δ' οὗτος Ἡδίστην Ἀβρωνος Φιλιππίδην καὶ Νικοστρά-
 την ἐγέννησε· γήμας δὲ τὴν Νικοστράτην Θεμιστοκλῆς ὁ
 Θεοφράστου ὁ δαδοῦχος ἐγέννησε Θεόφραστον καὶ Διοκλέα.
 C 25 διατάξατο δὲ καὶ τὴν ἱερωσύνην τοῦ Ποσειδῶνος Ἐρεχθίδως.
 φέρονται δὲ τοῦ ῥήτορος λόγοι ιε'. ἐστεφανώθη δ' ὑπὸ τοῦ
 δήμου πολλάκις καὶ εἰκόνων ἔτυχεν· ἀνάκειται δ' αὐτοῦ
 χαλκῇ εἰκὼν ἐν Κεραμειῷ κατὰ ψήφισμα ἐπ' Ἀναξικράτους
 ἄρχοντος, ἐφ' οὗ ἔλαβε καὶ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ αὐτός τε
 30 ὁ Λυκούργος καὶ ὁ πρεσβύτατος αὐτοῦ τῶν ἐκγόνων κατὰ
 τὸ αὐτὸ ψήφισμα· ἀποθανόντος τε Λυκούργου ὁ πρεσβύ-
 τατος τῶν παίδων Λυκόφρων ἡμφισβήτησε τῆς δωρεᾶς. εἶπε
 δὲ καὶ περὶ ἱερῶν πολλάκις. γραψάμενος δ' Αὐτόλυκον τὸν
 D Ἀρεοπαγίτην καὶ Λυσικλέα τὸν στρατηγὸν καὶ Δημάδην
 35 τὸν Δημέου καὶ Μενέσαιχμον ἄλλους τε πολλοὺς καὶ πάντας
 εἶλεν. ἔκρινε δὲ καὶ Δίφιλον ἐκ τῶν ἀργυρείων μετὰλλων
 τοὺς μεσοκρινεῖς, οἱ ἐβάσταζον τὰ ὑπερκείμενα βάρη, ὕφε-
 λόντα καὶ ἐξ αὐτῶν πεπλουτηκότα παρὰ τοὺς νόμους, καὶ
 θανάτου ὄντος ἐπιτιμίου ἀλῶναι ἐποίησε καὶ ν' δραχμαῖς ἐκ
 40 τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἐκάστῳ τῶν πολιτῶν διένειμε, τῶν πάντων
 συναχθέντων ταλάντων ρξ', ἣ ὥς τινες μνᾶν. ὁ δ' εὐθύνας

120. Μελιτεὺς Coraes, Μελιττεὺς v. cf. C. J. Gr. no. 85. 172. 185. 281. ||

21. ὀπλίτας] Φασηλίτας perperam Reiskius. cf. Ahrens d. Ath. stat. pol. et litt. sub Rom. p. 42. || 25. διατάξατο] καὶ διεδέξατο P. || 28. κεραμειῷ H et sic Osannus, κεραμικῷ v. cf. Paus. 1. 8, 2. || Ἀναξικράτους] ol. 118, 2. vid. decretum infra additum. || 29. τε ὁ Wytttenbachius, τε καὶ ὁ libri, τε Reiskius. res ipsa incredibilis, quippe Lyeurgo tunc iam 17 annos mortuo, nec quicquam eiusmodi legitur infra in decreto. || 31. τε] δὲ Coraes. || 33. περὶ ἱερῶν susp. Reiskio. || δ' et punctum ante γραψάμενος addidi cum Corae et Pinzgero, servavi quod iidem deleverunt καὶ ante πάντας. vulgatam tuentur Turicenses, quasi non necessarium sit ita intelligere, ut Autolycei, Lysiclis, Demadis causae ad res sacras pertinuisse dicantur (cf. Sauppius Ephem. Darmst. 1836. p. 421): sed tum aut γραψάμενος καὶ αὐτὸς καὶ πάντας exspectes. || 34. δημάδην HP, Δημάδην v. || 35. Δημέου] δημίου libri. cf. Plut. Phoc. 30. || 36. ἀργυρείων Baierus, ἀργυρίων v. || 37. μεσοκρινεῖς ex Poll. 7, 98 Xylauder, μεσοκρανεῖς libri. || 41. ἣ — μνᾶν post διένειμε transposuit Wytttenbachius.

Ἀριστογείτονα καὶ Λεωκράτην καὶ Αὐτόλυκον δειλίας*.
ἐπεκαλεῖτο δ' ὁ Λυκοῦργος ἱβίς,

ἱβίς Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι νυκτερίς.

κατῆγον δὲ τὸ γένος ἀπωτάτω μὲν ἀπ' Ἐρεχθίδος τοῦ Γῆς καὶ 145 E
Ἡφαίστου, τὰ δ' ἐγγυτάτω ἀπὸ Λυκομήδους καὶ Λυκούργου,
οὓς ὁ δῆμος ταφαῖς ἐτίμησε δημοσίᾳ· καὶ ἔστιν αὕτη ἡ κα-
ταγωγὴ τοῦ γένους τῶν ἱερασαμένων τοῦ Ποσειδῶνος ἐν
πίνακι τελείῳ, ὃς ἀνάκειται ἐν Ἐρεχθιδίῳ γεγραμμένος ὑπ'
Ἰσμηνίου τοῦ Χαλκιδέως, καὶ εἰκόνες ξύλιναι τοῦ τε Λυ- 50
κούργου καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Ἀβρωνος, Λυκούργου, Λυκό-
φρονος, ἃς εἰργάσαντο Τίμαρχος καὶ Κηφισόδοτος οἱ
Πραξιτέλους υἱεῖς. τὸν δὲ πίνακα ἀνέθηκεν Ἀβρων ὁ παῖς
αὐτοῦ λαχὼν ἐκ τοῦ γένους τὴν ἱερωσύνην καὶ παραχωρήσας
τῷ ἀδελφῷ Λυκόφρονι, καὶ διὰ τοῦτο πεποιήται ὁ Ἀβρων 55 F
παραδιδούς αὐτῷ τὴν τρίαιναν. πάντων δ' ὧν διώκησεν
ἀναγραφὴν ποιησάμενος ἀνέθηκεν ἐν στήλῃ πρὸ τῆς ὑπ' αὐ-
τοῦ κατασκευασθείσης παλαιστρας σκοπεῖν τοῖς βουλομένοις·
οὐδεὶς μὲντοι ἐδυνήθη ἐλέγξει τὸν ἄνδρα νοσφισμοῦ. ἔγραψε
δὲ καὶ Νεοπτόλεμον Ἀντικλέους στεφανῶσαι καὶ εἰκόνα ἀνα- 60

142. Λεωκράτην AHP, Κλεωκράτην cett. || δειλίας Taylorus et Valesius ad
Harp. p. 103, δουλείας libri. sed vel sic manca est oratio. quare voluerunt ὅδε ὁ
εὐθύνας Reiskius, ὁ δὲ εὐθύνης Pinzgerus p. 20, ὁ δὲ ἐνδείξας Ἀριστογείτονα
Λεωκράτην καὶ Αὐτόλυκον ἐγράψατο Kiesslingius quaestt. Att. p. 6 et Lyc.
frgm. p. 23, ego olim ὁ δὲ ἐνδείξας Ἀριστογείτονα Λεωκράτη καὶ Αὐτόλυκον
δειλίαν ἐνεκάλει vel Λεωκράτην καὶ Αὐτόλυκον δειλίας ἐνεκα εἰσήγαγε, solo
ἐκαλεῖτο post δειλίας addito (nam prius καὶ esse etiam) locum persanatum cen-
set Sauppius. || 43. ὡς φησιν Ἀριστοφάνης (huius enim est versus qui sequitur
Av. 1296) post ἱβίς add. v cum Wytttenbachio, ἱβίς alterum, quod om. v, add.
Taylorus. ceterum hunc alium esse Lycurgum iam docet Avium Aristophanis
commemoratio. || 44. Χαιρεφῶντι Taylorus, ξενοφῶντι libri. || 45. κατῆγε Co-
raes. || ἀπωτάτω μὲν ἀπ' Turicenses, ἀπωτέρω μὲν ἀπ' vel ἀπὸ τούτων καὶ πόρ-
ρωθεν μὲν ἀπ' Reiskius, τὰ μὲν ἀπωτάτω ἀπ' Coraes, ἀπὸ Βούτου καὶ Saup-
pius comm. ad Lyc. et Ephem. Darmst. 1836. p. 418, ἀπὸ Βούτου τοῦ G.
Hermannus d. vett. Gr. piet. pariet. p. 12 (Opp. 5. p. 218), ἀπὸ τούτων καὶ v. ||
τοῦ] τῆς P. || 47. αὐτῇ P. || 49. τελείῳ susp. Reiskio, qui perverse Πεντελικῷ
coniecit. sed vid. O. Jahnius in Stud. phil. Kilon. p. 143 sqq. || ἐν add. AEH, uti
Xylander voluit. cf. Paus. 1. 26, 6. || 50. ξύλιναι Sauppius, ξύλινοι v. || 52. Τι-
μαρχος καὶ Κηφισόδοτος] cf. Rossius Ephem. art. Tubing. 1840. p. 47. || 56. πα-
ραδιδούς aut ἐπιδιδούς Reiskius, προσδιδούς v. || αὐτοῦ P. || 57. ἀναγραφὴν]
vid. C. J. Gr. no. 157. || στήλῃ P. || 60. ἐπ' ante Ἀντικλέους inseri voluit Kiess-

814 *Θεῖναι, ὅτι ἐπηγγείλατο χρυσώσσειν τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν ἀγορᾷ κατὰ τὴν μαντείαν τοῦ Θεοῦ. ἐψηφίσατο δὲ καὶ Διοτίμῳ Διοπείδους Εὐωνυμεῖ τιμὰς ἐπὶ Κτησικλέους ἄρχοντος.*

165 **ΨΗΦΙΣΜΑ.** — *Λυκόφρων Λυκούργου Βουτάδης ἀπεγράφατο αὐτῷ εἶναι σίτησιν ἐν πρυτανείῳ κατὰ τὴν δωρεὰν*
 852 *ὑπὸ τοῦ δήμου Λυκούργῳ Βουτάδῃ. — Ἐπὶ Ἀναξικράτους ἄρχοντος, ἐπὶ Ἀντιοχίδος ἑκτῆς πρυτανείας, Στρατοκλῆς Εὐθυδήμου Διομεινὸς εἶπεν· ἐπειδὴ Λυκοῦργος Λυκόφρονος*
 70 *Βουτάδης παραλαβὼν παρὰ τῶν ἑαυτοῦ προγόνων οἰκίαν ἐκ παλαιοῦ τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίαν καὶ οἱ πρόγονοι οἱ Λυκούργου Λυκομήδης τε καὶ Λυκοῦργος καὶ ζῶντες ἐτιμῶντο ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ τετελευτηκόσιν αὐτοῖς δι' ἀνδραγαθίαν ἔδωκεν ὁ δῆμος δημοσίας ταφὰς ἐν Κεραμειῳ, καὶ*
 75 *Λυκοῦργος αὐτὸς πολιτευόμενος νόμους τε πολλοὺς καὶ καλοὺς*
 B *ἔθηκε τῇ πατρίδι, καὶ γενόμενος τῆς κοινῆς προσόδου ταμίης τῇ πόλει ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας καὶ διανείμας ἐκ τῆς κοινῆς προσόδου μυρία καὶ ὀκτακισχίλια καὶ ἑνακόσια τέλαντα, πολλὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν διὰ πίστεως λαβὼν καὶ προδανείσας καὶ εἰς τοὺς*
 80 *τῆς πόλεως καιροὺς καὶ τοῦ δήμου, τὰ πάντα χν' τέλαντα, δόξας δὲ ἅπαντα ταῦτα δικαίως δωρηκέναι πολλάνικς ἐστεφανώθη ὑπὸ τῆς πόλεως, ἔτι δὲ αἰρεθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου*

lingius, ut intelligeretur archon ol. 113, 4. sed vid. Boeckhii Urk. üb. d. att. Seew. p. 245. || 163. διοτίμου libri, quod loco vit. Hyperid. p. 848 E, qui tamen ipse correctionis indiget, commendari posse videatur. cf. Frankius l. l. p. 231. || *Εὐωνυμῶς* Xylander, *Εὐωνυμεῖ* Kiesslingius. verum *Εὐωνυμῆς* gentile constans est in inscriptionibus. vid. C. J. Gr. no. 150. 200. 293. et Add. vol. 1. p. 908. || *Κτησικλέους*] ol. 111, 3. || 65. *λυκοῦργος* P. || 66. *αὐτῷ* P. || 68. *ἑκτῆς* aut *ἐνάτης πρυτανείας* Schoemannus d. comit. Ath. p. 134, ἐν τῇ πρυτανείᾳ libri praeter H, qui solum ἐν πρυτανείᾳ. || 69. *Διομεινὸς* Xylander, *διομηδέος* H, *διομηδεὺς* cett. || 72. *Λυκομήδης* ex vit. v. 146 Pinzgerus p. 26, *διομήδης* libri. || 73. *τετελευτήκασιν* a, *τελευτήσασιν* P, *τελευτήσασι* AH. || *ἀνδραγαθίαν* H. || 76. *ταμίης* — *προσόδου* om. H. || 77. *ἐπὶ τρεῖς* ex vit. v. 9 Meziriacus et sic AH, *ἐπιτρέπει* cett. || *διανείμας*] *διοικήσας* Coraes. || 78. *ἑκακόσια* ex vit. v. 10 Coraes. || 79. *δὲ*] *τε* Coraes. || 80. *χν'*] *διακόσια καὶ πεντήκοντα* ex vit. v. 21 Sauppius. sed vid. adn. ad v. 10. || 81. *δὲ*] *τε* Coraes.

χρήματα πολλὰ συνήγαγεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν καὶ παρα-
 σκευάσας τῇ θεῷ κόσμον Νίκας τε ὀλοχρύσους πομπεῖά
 τε χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ κόσμον χρυσοῦν εἰς ῥ' ἀκνηφόρους, 185
 χειροτονηθεῖς δ' ἐπὶ τῆς τοῦ πολέμου παρασκευῆς ὅπλα μὲν
 πολλὰ καὶ βελῶν μυριάδας ἐκνήνεγκεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν,
 ὃ δὲ τριήρεις πλωίμους κατεσκεύασε, τὰς μὲν ἐπισκευάσας,
 τὰς δὲ ἐξ ἀρχῆς ναυπηγησάμενος, πρὸς δὲ τούτοις ἡμέτερα
 παραλαβὼν τοὺς τε νεωστίκους καὶ τὴν σκευοθήκην καὶ τὸ 90
 θέατρον τὸ Διονυσιακὸν ἐξεργάσατο καὶ ἐπετέλεσε, τό τε
 στάδιον τὸ Παναθηναϊκὸν καὶ τὸ γυμνάσιον τὸ κατὰ Λύκειον
 κατεσκεύασε καὶ ἄλλαις πολλαῖς κατασκευαῖς ἐκόσμησε τὴν
 πόλιν, Ἀλεξάνδρου τε τοῦ βασιλέως ἄπασαν μὲν τὴν Ἀσίαν
 κατεστραμμένον, κοινῇ δὲ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἐπιτάττειν 95
 ἀξιοῦντος, ἐξαίτησαντος Λυκοῦργον ὡς ἐναντία πράττοντα D
 αὐτῷ οὐκ ἐξέδωκεν ὁ δῆμος παρ' Ἀλεξάνδρου φόβον, καὶ
 διδοὺς εὐθύνας πολλάκις τῶν πεπολιτευμένων ἐν ἐλευθέρῳ
 καὶ δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει διετέλεσεν ἀνεξέλεγκτος καὶ
 ἀδωροδόκητος τὸν ἅπαντα χρόνον· ὅπως ἂν εἰδῶσι πάντες 200
 διότι τοὺς προαιρουμένους ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς
 ἐλευθερίας δικαίως πολιτεύεσθαι καὶ ζῶντας μὲν περὶ πλεί-
 στου ποιεῖται καὶ τελευτήσας δὲ ἀποδίδωσι χάριτας ἀει-
 μνήστους, ἀγαθῇ τύχῃ, δεδόχθαι τῷ δήμῳ ἐπαινεῖσθαι μὲν Λυ-
 κοῦργον Λυκόφρονος Βουτάδην ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης 5
 καὶ στήσαι αὐτοῦ τὸν δῆμον χαλκῇν εἰκόνα ἐν ἀγορᾷ, πλὴν
 εἴ που ὁ νόμος ἀπαγορεύει μὴ ἰστάναι, δοῦναι δὲ σίτησιν ἐν Ε
 πρυτανείῳ τῶν ἐγγόνων ἀεὶ τῶν Λυκούργου τῷ πρεσβυτάτῳ

185. ἀργυρᾶ Coraes; ἀργύρεα v. || 86. τὴν — παρασκευὴν ex vit. v. 16
 Nissenius d. Lyc. vit. p. 7. || 88. ὃ] τετρακοσίους AHP. || δὲ add. Coraes et Blu-
 mius narr. d. Lyc. p. 18, om. v. || 89. ἡμερίεργα a. || 91. ἀπετέλεσε Coraes. ||
 τότε P. || 92. τὸ κατὰ Schoemannus Ephem. litt. Hal. 1826. p. 556, κατὰ v, τὸ
 cum Pinzgero p. 27 Blumius, καὶ τὸ libri. || 94. ἄπασαν — ἀξιοῦντος susp. Blu-
 mio, mihi τοῦ ante ἄπασαν addendum videri dixi quaestt. Dem. 4. p. 110. ||
 96. ἐξαίτησαντος — πράττοντα αὐτῷ Meziriacus, ἐξαίτησας — πράττοντος
 αὐτοῦ libri: αὐτῷ tuetur Blumius. || 97. παρ'] διὰ τὸν παρ' cum Wyttenbachio
 Blumius. || 98. δοῦς Coraes. || ἐν om. P. || 200. ὃν post χρόνον add. Coraes. sed
 vid. Schaeferus ad Dion. d. comp. verb. p. 200. || εἰδῶσι H. || 2. πλείστου Mezi-
 riacus, πλείστον v. || 4. ἀγαθῇ τύχῃ P. || 7. εἴ που] ὅπου Coraes. || 8. ἐγγόνων
 Turicenses et Blumius. sed vid., ut mittam scriptorum locos scripturae diversi-

εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον, ἀναθεῖναι δ' αὐτοῦ, καὶ εἶναι κύρια,
 210 πάντα τὰ ψηφίσματα τὸν γραμματέα τοῦ δήμου ἐν στήλαις
 λιθίναις καὶ στήσαι ἐν ἀκροπόλει πλησίον τῶν ἀναθημάτων,
 εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῶν στηλῶν δοῦναι τὸν ταμίαν τοῦ
 δήμου ἢ δραχμὰς ἐκ τῶν εἰς τὰ ψηφίσματα ἀναλισκομένων
 τῷ δήμῳ.

β. Ἐκ τῶν Σονίδα.

Λυκοῦργος Λυκόφρονος Ἀθηναῖος, τὸ γένος Ἐτεοβου-
 τάδης, τῶν μετὰ Δημοσθένους ἐγκριθέντων ῥητόρων. ἀνέγ-
 κλητος δὲ βιοῦς τελευτᾷ νόσῳ, νιούς καταλιπών, ὑπὲρ ὧν
 συκοφαντηθέντων Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπὸ τῆς φυγῆς
 5 εἰπὼν ἐξεῖλεν αὐτούς. λόγοι δ' αὐτοῦ εἰσι γνήσιοι οἱ σωζό-
 μενοι κατ' Ἀριστογείτονος, κατ' Ἀντολύκου, κατὰ Λεωκρά-
 τους, κατὰ Λυκόφρονος β', κατὰ Λυσικλέους, κατὰ Μενε-
 σαίχμου, κατὰ Δημάδου, ἀπολογία πρὸς τὸν αὐτόν, ὑπὲρ τῶν
 εὐθυνῶν, πρὸς Ἰσχυρίαν, πρὸς τὰς μαντείας, περὶ τῆς διοι-
 10 κήσεως, περὶ τῆς ἱερείας, περὶ τῆς ἱερωσύνης· ἐπιστολαὶ καὶ
 ἄλλα τινά.

tate incertos (cf. tamen infra vit. Demosth. I. p. 847 D. et decret. p. 850 F. 851 D), C. J. Gr. no. 91. 403. 438. 1335. 1692. 1752. al. || τῶν] τοῦ HP. || 209. ἀνα-
 θεῖναι P. || ἀναθεῖναι — γραμματέα] sic haec distinxerunt Turicenses, sed fort-
 asse error est lapicidae, cuius similem vid. ap. Franz. elem. epigr. gr. p. 317. καὶ
 εἶναι κύρια πάντα τὰ ψηφίσματα αὐτοῦ, ἀναθεῖναι δὲ τὸν γραμματέα cum
 Pinzgero p. 28 v. || 13. τὰ] τὰ κατὰ Boeckhius C. J. Gr. 1. p. 151. no. 108. coll.
 no. 92.

2. cf. Eudoc. p. 281. tractat Kiesslingius Lyc. fragm. p. 14 sqq. || 1. τὸ —
 σωζόμενοι] ῥήτωρ. ἔγραψε λόγους πολλούς, ἐν οἷς οἱ σωζόμενοι γνήσιοι Eu-
 docia. || 2. ἐγκριθέντων A, ἐκκριθέντων V, κριθέντων cett. || 3. ὑπὲρ] ὑπὲρ τ'
 (τούτων?) V. || 5. γνήσιοι οἱ σωζόμενοι AV, οἱ σωζόμενοι γνήσιοι cett. || 7. Λυ-
 σικλέους Meursius lectt. att. 3, 3, Πασικλέους v. || κατὰ Δημάδου, κατὰ Μενε-
 σαίχμου Meursius. || μενέχμου mEudocia, Μεναίχμου v. || 8. δομάδου *V. ||
 post αὐτόν distincti cum Pinzgero ed. Lyc. p. 32. || 9. Αἰσχυρίαν Harp. s. v.
 στρωτήρ. || 10. ἱερείας A*V, ἱερατείας cett. || περὶ τῆς ἱερωσύνης oratio eadem
 atque or. π. τ. ἱερείας videtur Nissenio d. Lyc. vit. p. 74.

H. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

α'. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

Δημοσθένης Δημοσθένους καὶ Κλεοβούλης τῆς Γύλωνος⁸⁴⁴ Fr. θυγατρός, τῶν δὲ δῆμων Παιανιεύς, καταλειφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐτῶν ζ' μετ' ἀδελφῆς πενταετίδος τὸν μὲν τῆς ὀρφανίας χρόνον παρὰ τῇ μητρὶ διῆγε σχολάζων Ἰσοκράτει, ὃς τινες ἔφασαν, ὡς δ' οἱ πλείστοι Ἰσαίῳ τῷ Χαλκιδεῖ, ὃς ἦν ⁵ B Ἰσοκράτους μαθητής, διάγοντι ἐν Ἀθήναις, ζηλῶν Θουκυδίδην καὶ Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον, ᾧ τινες εἶπον προηγουμένως αὐτὸν σχολάζαι. ὡς δὲ Δημήτριος ὁ Μάγνης φησὶν, ἐδεήθη τοῦ παιδαγωγοῦ, ἵνα Καλλιστράτου Ἐμπεδου Ἀφιδναίου, ῥήτορος δοκίμου καὶ ἱππαρχήσαντος καὶ ἀναθέντος ¹⁰ τὸν βωμὸν τῷ Ἑρμῇ τῷ ἀγοραίῳ, μέλλοντος ἐν τῷ δῆμῳ λέγειν ἀκούσῃ, ἀκούσας δ' ἐραστής ἐγένετο τῶν λόγων. καὶ τούτου μὲν ἐπ' ὀλίγον ἤκουσεν ἕως ἐπεδήμει· ἐπειδὴ δ' ὁ μὲν ἔφυγεν εἰς Θοράκην, ὁ δ' ἐγεγόνει ἐξ ἐφῆβων, τηνικαῦτα παρέβαλεν Ἰσοκράτει καὶ Πλάτῳ, εἴτα καὶ Ἰσαῖον ἀναλαβὼν ¹⁵ εἰς τὴν οἰκίαν τετραετῇ χρόνον αὐτὸν διεπόνησε μιμούμενος C αὐτοῦ τοὺς λόγους. ὡς δὲ Κτησίβιός φησιν ἐν τῷ περὶ φιλοσοφίας, διὰ Καλλίου τοῦ Συρακουσίου πορισάμενος τοὺς Ζωίλου τοῦ Ἀμφιπολίτου λόγους, διὰ δὲ Χαρικλέους τοῦ Καρυστίου τοὺς Ἀλκιδάμαντος ἀνέλαβεν αὐτούς. τελειωθείς δ' ἐλάττω ²⁰

VIII. II. cf. Photii bibl. cod. 265. || 1. Γύλωνος Xylander, γυναικὸς A, γυναικὸς τῆς cett., γυναικὸς τῆς τοῦ Γύλωνος ed. Paris. 1624. || 2. τῶν δὲ δῆμων AH, τῶν δῆμων P, τὸν δὲ δῆμον cum Lambino.* v. || 5. Χαλκιδεῖ διάγοντι ἐν Ἀθήναις, ὃς ἦν Ἰσοκράτους μὲν μαθητής, ζηλῶν δὲ Θουκ. ex Photio Reisk. || 7. ζ' — αὐτὸν Xylander, ὃν — αὐτῷ libri. || 8. Δημήτριος Ruhnkenius ad Rutil. Lup. p. 27, Ἡγησίας v. || 9. Ἐμπεδου Paus. 7. 16, 4, Ἐμπαίδου v, Εὐμηλίδου Reiskius, Καλλικράτους Wytttenbachius. scilicet Empedi f. iam ol. 91, 4 in Sicilia occubuerat. errorem detexit Ruhnkenius hist. cr. or. p. 59. || 10. καὶ ἱππαρχήσαντος deleuit Wytttenbachius, τοῦ καὶ ἱπ. voluit Reiskius. || 11. ἐρμεῖ AH. || 14. παρέβαλεν Duebnerus, παρέλαβεν P, παρέβαλλεν v. || 15. καὶ τὸν ἱσ. P. || 16. αὐτὸν Xylander, αὐτὸν libri. || 18. πορισάμενος Lambinus*, πορίσας libri, εὐπορήσας Reiskius, qui et mox τῶν — λόγων et τῶν Ἀλκιδ. || τοὺς Lambinus, τοῦ libri. || Ζωίλου Reinesius varr. lectt. p. 328, ζήθου libri. || 20. διέλαβεν Duebnerus. || ἐλάττω] τῆς ἐλπίδος καὶ τοῦ δικαίου ἐλ. Lambinus*.

παρὰ τῶν ἐπιτρόπων παραλαβὼν ἔκρινεν αὐτοὺς ἐπιτροπῆς ἐπὶ
 Τιμοκράτους ἄρχοντος γ' ὄντας, Ἀφοβον, Θηριππίδην, Δη-
 μοφῶντα ἢ Δημέαν (καὶ μάλιστα τούτου κατηγορήσεν ἀδελ-
 φοῦ τῆς μητρὸς ὄντος), ἰ τάλαντα τίμημα ἐκάστη τῶν δικῶν
 D 25 ἐπιγραφάμενος, καὶ εἶλεν αὐτούς, τῆς δὲ καταδίκης οὐδὲν
 ἐπράξατο, τοὺς μὲν ἀφείς ἀργυρίου, τοὺς δὲ καὶ χάριτος.
 Ἀριστοφῶντος δ' ἤδη τὴν προστασίαν διὰ γῆρας καταλι-
 πόντος καὶ χορηγὸς ἐγένετο. Μειδίαν δὲ τὸν Ἀναγυράσιον
 30 πλῆξαντα αὐτὸν ἐν τῷ θεάτρῳ χορηγοῦντα εἰς κρίσιν κατα-
 στήσας λαβὼν τρισχιλίας ἀφῆκε τῆς δίκης. λέγουσι δ' αὐτὸν
 ἔτι νέον ὄντα εἰς σπῆλαιον ἀπιέναι κακῆϊ φιλολογεῖν τὸ
 ἥμισυ τῆς κεφαλῆς ξυράμενον, ἵνα μὴ προέρχοιτο, καὶ ἐπὶ
 στενῆς κλίνης κοιμᾶσθαι, ἵνα διὰ ταχέων ἀνίστηται, τό τε
 ῥω μὴ δυνάμενον λέγειν ἐκπονῆσαι, καὶ τὸν ὦμον ἐν τῷ μελε-
 E 35 τῶν κινοῦντα ἀπρεπῶς καταπαῦσαι παραρτήσαντα ὀβελίσκον
 ἢ ὥς τινες ξιφίδιον ἐκ τῆς ὀροφῆς, ἵνα φοβούμενος ἡρεμοίῃ·
 προβαίνοντα δὲ κατὰ τὴν τῶν λόγων ἰσχὺν ἔσοπτρον ἰσομέ-
 γεθες αὐτῷ κατασκευάσαι καὶ πρὸς τοῦτο ἀφορῶντα μελετᾶν,
 ἵν' ἐπανορθώσῃται τὰ ἐλλείποντα, καὶ κατιόντα ἐπὶ τὸ Φα-
 40 ληρικὸν πρὸς τὰς τῶν κυμάτων ἐμβολὰς τὰς σκέψεις ποιεῖσθ-
 θαι, ἵν', εἴ ποτε θορυβοίῃ ὁ δῆμος, μὴ ἐκσταίῃ· τοῦ δὲ πνεύ-
 ματος αὐτῷ ἐνδέοντος Νεοπτολέμῳ τῷ ὑποκριτῇ μυρίας δοῦ-
 ναι, ἵν' ὅλας περιόδους ἀπνεύστως λέγῃ. ἐπεὶ δὲ τῷ πολι-
 F τεύεσθαι προσῆλθεν, εἰς δύο διηρημένων τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ
 45 τῶν μὲν φιλιππιζόντων, τῶν δ' ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας δημηγο-
 ρούντων, τὴν τῶν ἀντιπολιτευομένων Φιλίππῳ τάξιν εἵλετο
 καὶ παντὸς τοῦ χρόνου διετέλεσε συμβουλευὼν τοῖς κινδυ-
 νεύουσιν ὑπὸ Φιλίππου γενέσθαι βοηθεῖν, συμπολιτευόμενος
 845 Ὑπερείδῃ, Ναυσικλεῖ, Πολυεύκτῳ, Διοτίμῳ. διὸ καὶ συμ-

22. Τιμοκράτους] ol. 104, 1. || Θηριππίδην Reiskius, Θηριπίδην libri. ||

23. ἢ Δημέαν] videtur auctor in mente habuisse Demophontis patrem Demonem, qui συνεπίτροπος appellatur ap. Dem. or. 29. §. 56. coll. §. 6. 20. et or. 28. §. 15. || τούτου ad Aphohum reddit. || κατηγοροῦκεν P. || ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς] immo ἀδελφιδου τοῦ πατρὸς vel ἐξ ἀδελφῆς τοῦ πατρὸς vid. Dem. or. 27. §. 4. || 26. ἀφείς ex Photio add. Wolfius, ἀφιέναι πεισθεὶς Lambinus*. || 28. ἀναγυράσι AP. || 32. ἐξυρημένον Lambinus*. || 33. διὰ om. P. || τότε P. || 34. ῥώμη A. || ἐκποιῆσαι APa Lambinus, ἐκπονῆται Duebnerus. || 37. δὴ] malim δέ. || 47. παντὸς] διὰ παντὸς Lambinus.

μάχους τοῖς Ἀθηναίοις ἐποίησε Θεβαίους, Εὐβοεῖς, Κερκυ- 50
 ραίους, Κορινθίους, Βοιωτοὺς καὶ πολλοὺς ἄλλους πρὸς
 τούτοις. ἐκπεσὼν δὲ ποτε ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἀθρυμῶν
 ἐβάδιζεν οἴκοι· συντυχὼν δ' αὐτῷ Εὐνόμος ὁ Θριάσιος, πρεσ-
 βύτης ἤδη ὢν, προετρέψατο τὸν Δημοσθένην, μάλιστα δ' ὁ
 ὑποκριτὴς Ἀνδρόνικος, εἰπὼν ὡς οἱ μὲν λόγοι καλῶς ἔχοιεν, 55
 λείποι δ' αὐτῷ τὸ τῆς ὑποκρίσεως· ἀπεμνημόνευσέ τε τῶν
 ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ὑπ' αὐτοῦ λελεγμένων. καὶ δὴ πιστεύ-
 σαντα τὸν Δημοσθένην παραδοῦναι αὐτὸν τῷ Ἀνδρονίκῳ.
 ὅθεν ἐρομένου τινὸς αὐτόν, τί πρῶτον ἐν ῥητορικῇ, εἶπεν,
 ὑπόκρισις, καὶ τί δεύτερον, ὑπόκρισις, καὶ τί τρίτον, ὑπό- 60 B
 κρίσις. προσελθὼν δὲ πάλιν εἰς τὰς ἐκκλησίας νεωτερικῶς
 τινα λέγων διεσύρετο, ὡς κωμωδηθῆναι αὐτὸν ὑπ' Ἀντιφά-
 νους καὶ Τιμοκλέους, „μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς,
 μὰ νάματα.“ ὁμόςας δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἐν τῷ δήμῳ
 θόρουβον ἐκίνησεν. ὤμνυε δὲ καὶ τὸν Ἀσκληπίον προπαρο- 65
 ξύνων Ἀσκληπίον, καὶ παρεδείκνυνεν αὐτὸν ὀρθῶς λέγοντα·
 εἶναι γὰρ τὸν θεὸν ἦπιον. καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλάκις ἐθορυ-
 βήθη. σχολάσας δ' Εὐβουλίδῃ τῷ διαλεκτικῷ Μιλησίῳ ἐπη-
 νωρθώσατο πάντα. γενόμενος δὲ καὶ ἐν τῇ Ὀλυμπιακῇ
 πανηγύρει καὶ ἀκούσας Λαμάχου τοῦ Τερεναίου Φιλίππου 70
 καὶ Ἀλεξάνδρου ἐγκώμιον ἀναγινώσκοντος, Θεβαίων δὲ καὶ C
 Ὀλυνθίων κατατρέχοντος, παρανάστας ἀρχαίων ποιητῶν
 μαρτυρίας προηρέγκατο περὶ τῶν Θεβαίοις καὶ Ὀλυνθίοις
 καλῶς πραχθέντων, ὡς παύσασθαι τε τὸ λοιπὸν τὸν Λάμα-
 χον καὶ φυγεῖν ἐκ τῆς πανηγύρεως. Φιλίππον δὲ πρὸς τοὺς 75
 ἀναφέροντας αὐτῷ τὰς κατ' αὐτοῦ δημηγορίας εἰπεῖν ὅτι
 „καὶ αὐτὸς ἂν ἀκούων λέγοντος Δημοσθένους ἐχειροτόνησα

54. δημοσθένην AH, δημοσθένη cett. || δ' ὁ] δὲ v. || 55. εἰπὼν] ὅς
 εἰπὼν Reiskius. || καλῶς P. || 56. λείπει AHP. || τε] τι Reiskius. || 57. ἐπὶ AEH,
 ὑπὸ cett. || τῆς ἐκκλησίας AH, uti Reiskius correxit, τῇ ἐκκλησίᾳ v. || ὑπ' add.
 AEH. || 58. δημοσθένην P, δημοσθένη cett. || αὐτόν] αὐτόν P. || 59. τινὸς hic
 add. Lambinus, post αὐτόν Meziriacus. || 60. καὶ utrumque om. P. || 61. malim
 παρελθόν. || 62. κωμωδοθῆναι P. || Ἀντιφάνους καὶ Τιμοκλέους] adde Plut.
 Dem. 9. cf. Meinekii com. gr. frgm. 3. p. 156. 613. || 66. καὶ post Ἀσκληπίον om.
 P. || 66. αὐτόν P. || 70. Τερεναίου Lambinus (sed cf. Lycophr. v. 726 et 1008),
 Μυρναίου Plut. Dem. 9. || 76. τὰς κατ' αὐτοῦ] τὰς Δημοσθένους κατ' αὐτοῦ
 Lambinus.

τὸν ἄνδρα πρὸς τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον.“ ἐκάλει δὲ τοὺς μὲν
αὐτοῦ λόγους ὁμοίους τοῖς στρατιώταις διὰ τὴν πολεμικὴν
80 δύναμιν, τοὺς δ' Ἰσοκράτους τοῖς ἀθληταῖς· τέρψιν γὰρ
παρέχειν αὐτοὺς θεατρικὴν. ἥ δὲ καὶ λ' ἔτη γεγωνὸς λογι-
ζομένοις ἀπὸ Λεξιθέου εἰς Καλλίμαχον, ἐφ' οὗ παρ' Ὀλυν-
θίων ἦκε πρεσβεία περὶ τῆς βοηθείας, ἐπεὶ ἐπιέζοντο ὑπὸ
Φιλίππου τῷ πολέμῳ, ἔπεισεν ἐκπέμψαι τὴν βοήθειαν· τῷ
85 δ' ἐξῆς, ἐφ' οὗ Πλάτων ἐτελεύτησε, Φίλιππος Ὀλυνθίους
κατεστρέψατο. ἔγνω δ' αὐτὸν καὶ Ξενοφῶν ὁ Σωκρατικὸς
ἢ ἀρχόμενον ἢ ἀκμάζοντα· τῷ μὲν γὰρ τὰ Ἑλληνικὰ ἐτελεῖτο
εἰς τὰ περὶ τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην, ἄρχοντα δὲ Χαρικλεί-
δην, ὁ δὲ πρότερον ἐπὶ Τιμοκράτους εἶλε τοὺς ἐπιτρόπους.
F 90 φεύγοντος δ' Αἰσχίνου μετὰ τὴν καταδίκην ἵππῳ κατεδίωξεν
αὐτόν, τοῦ δ' οἰηθέντος αὐτὸν συλλαμβάνεσθαι καὶ προσπε-
σόντος καὶ συγκαλυψαμένου ἀναστήσας αὐτὸν παρεμυθήσατο
καὶ τάλαντον ἔδωκεν ἀργυρίου. καὶ συνεβούλευσε δὲ τῷ
δήμῳ ξενικὸν ἐν Θάσῳ τρέφειν καὶ ἐπὶ τούτῳ τριηράρχης
95 ἐξέπλευσεν. σιτώνης δὲ γενόμενος καὶ κατηγορηθεὶς κλοπῆς
ἀφείδθη. Φιλίππου δ' Ἑλλάτειαν καταλαβομένου καὶ αὐτὸς
τοῖς ἐν Χαιρωνείᾳ μαχεσαμένοις συνεξῆλθεν, ὅτε καὶ δοκεῖ
τὴν τάξιν λιπεῖν· φεύγοντος δ' αὐτοῦ βάτον ἐπιλαβέσθαι
F τῆς χλαμύδος, τὸν δ' ἐπιστραφέντα εἰπεῖν „ζῳγρεi.“ εἶχε δὲ
100 καὶ ἐπίσημον ἐπὶ τῆς ἀσπίδος „ἀγαθῇ τύχῃ.“ εἶπε μέντοι
τὸν ἐπιτάφιον ἐπὶ τοῖς πεσοῦσιν. μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς τὴν
ἐπισκευὴν τῆς πόλεως τῇ ἐπιμελείᾳ προσελθὼν καὶ τῶν τειχῶν

79. ὁμοίους E, ὁμοίως cett. || πολεμικὴν ex Photio Xylander, πομπικὴν libri, πολιτικὴν Reiskius. || 80. ἀθληταῖς] ἀθληταῖς διὰ τὴν πομπὴν Lambinus. || τέρψιν μὲν γὰρ Lambinus. || 81. αὐτοὺς] τοὺτους Lambinus*. || ὁρμὴν δ' ἐκεί-
νους δραστήριον post θεατρικὴν add. Lambinus*. || 82. Λεξιθέου — Καλλί-
μαχον] ol. 98, 4—107, 4. || 84. ἔπεισεν P, ἔπεισε v. || 85. ἐτελεύτησε P, ἐτελεύ-
τησεν v. || 88. εἰς add. Xylander: τελεῖται περὶ μὲν τὴν Reiskius. || ἀρχοντος δὲ
Χαρικλείδου Lambinus*. est ol. 104, 2. || 89. Τιμοκράτους] ol. 104, 1. ||
94. τούτῳ] τοῦτο AHP. || τριηράρχος Lambinus*. || 95. ἐπλευσε P. || 96. κατα-
λαβομένου E et sic Duebnerus quoque, καταλαμβανομένου v, καταλαμβάνοντος
Photius. || 97. μαχεσομένοις Kruegerus ad Clinton. fast. hell. 2. p. 306, non
opus. cf. Demosth. or. 21. §. 103. || ὅτε cum Wyttenbachio Duebnerus, ὅθεν
v. || 100. ἀγαθῇ τύχῃ ex Plut. Dem. 20 Duebnerus, ἀγαθὴν τύχην v. || 1. πε-
σοῦσι P. || 2. σκευὴν P. || τῇ ἐπιμελείᾳ susp. Reiskio.

ἐπιμελητῆς χειροτονηθεὶς ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας εἰσήνεγκε τὸ ἀναλωθὲν ἀργύριον μνᾶς ρ'. ἐπέδωκε δὲ καὶ θεωροῖς μυρίας, 846
 τριήρους τ' ἐπιβὰς περιέπλευσε τοὺς συμμάχους ἀργυρολογῶν. 105
 ἐφ' οἷς πολλάκις ἐστεφανώθη, πρότερον μὲν ὑπὸ Δημομέλους,
 Ἀριστονίκου, Ὑπερείδου χρυσῶ στεφάνῳ, τελευταῖον δ' ὑπὸ
 Κτησιφῶντος. καὶ γραφέντος τοῦ ψηφίσματος παρανόμων
 ὑπὸ Διῶνδου καὶ Αἰσχίνου ἀπολογούμενος ἐνίκησεν, ὥστε τὸ
 ε' μέρος τῶν ψήφων τὸν διώκοντα μὴ μεταλαβεῖν. ὕστερον 10
 δ' Ἀλεξάνδρου ἐπὶ τὴν Ἀσίαν στρατευομένου καὶ φυγόντος
 Ἀρπάλου μετὰ χρημάτων εἰς Ἀθήνας τὸ μὲν πρῶτον ἐκώ-
 λυσεν αὐτὸν εἰσδεχθῆναι, ἐπειδὴ δ' εἰσέπλευσε, λαβὼν δα-
 ρεικούς, α μετετάξατο. βουλομένων τ' Ἀθηναίων Ἀντιπάτρῳ B
 παραδοῦναι τὸν ἄνθρωπον ἀντεῖπεν, ἔγραψέ τ' ἀποθέσθαι 15
 τὰ χρήματα εἰς ἀκρόπολιν μηδὲ τῷ δήμῳ τὸν ἀριθμὸν εἰπόντα·
 φήσαντος δ' Ἀρπάλου ψ' συγκατακομίσαι τάλαντα, τὰ ἀνε-
 νεχθέντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν εὔρεθι τ' καὶ ν' ἢ ὀλίγῳ πλείονα,
 ὥς φησὶ Φιλόχορος· μετὰ δὲ ταῦτα φυγόντος Ἀρπάλου ἐκ
 τοῦ δεσμοτηρίου, ἐν ᾧ ἐφυλάσσετο μέχρις ἂν ἀφίκηται τις 20
 παρ' Ἀλεξάνδρου, καὶ πορευθέντος εἰς Κρήτην ἢ ὡς ἐνιοὶ
 ἐπὶ Ταῖναρον τῆς Λακωνικῆς, αἰτίαν ἔσχεν ὁ Δημοσθένης
 δωροδοκίας καὶ διὰ τοῦτο μήτε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνακομισ-
 θέντων μεμνηκῶς μήτε τὴν τῶν φυλασσούτων ἀμέλειαν.

103. εἰσήνεγκεν P. || 4. μνᾶς ρ' depromptum ex Aesch. or. 3. §. 17, sed vid. Dem. or. 18. §. 118 et decretum infra adiectum. || μυρίας] ἑκατὸν μνᾶς Dem. I. 1.: post καὶ summa deesse et μυρίας in εἰς θυσίας mutandum videtur Boeckio Forsch. auf d. Geb. d. att. Redn. 1. p. 581, 4. || 6. Immo Ἀριστονίκου, Δημομέλους, ol. 109, 4 et 110, 2. vid. Dem. or. 18. §. 83 sq. 223. cf. Boeckius I. 1. p. 456. 534. || Δημοτελοῦς Wyttienbachius et ut videtur H. || 7. Ἀριστονίκου Lambinus, Ἀριστοκλείου v. cf. infra p. 848 C. || 9. Διῶνδου Boeckius p. 594, Διοδότου v. vid. infra p. 848 C, vit. Hyperid. p. 848 E. et Dem. or. 18. §. 222, ex quo loco apparet hic quoque diversa misceri. || 14. τ' δὲ P. καὶ βουλ. Photius. || 16. post ἀκρόπολιν lacunam indicavit Lambinus, αὐτὸν δὲ φρουρεῖν supplevit Reisk. || μηδὲ Photius, ἥδη v. || εἰπόντα] f. εἰπὼν, certe ἀποσημηνάμενος Photius. || 17. συγκατακομίσαι — ν' Photius (nisi quod is ἦ καὶ τ'), et hinc Duebnerus quoque. v nihil est nisi καὶ πεντήκοντα. || 18. καὶ A, ἢ cett., deletit Reiskius. || ν'] πεντακόςια P. || 19. Φιλόχορος] deest hoc fragmentum apud Siebelin et Muellerum. || 21. Κρήτην AP, τὴν Κρήτην v. || 23. ὥς ante διὰ ut videtur addi voluit Lambinus*, malim ὥς pro καὶ.

- c125 εἰσαχθεὶς δ' εἰς δικαστήριον ὑπὸ Ὑπερείδου, Πυθίου, Με-
 νεσαίχμου, Ἱμεραίου, Πατροκλέους, οἱ ἐποίησαν καταγνώναι
 αὐτοῦ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν, καὶ ἀλοὺς ἔφυγε πεντα-
 πλασίονα ἀποτίσαι μὴ δυνάμενος (εἶχε δ' αἰτίαν ἢ τάλαντα
 λαβεῖν), ἢ ὡς ἐνιοὶ οὐχ ὑπομείνας τὴν κρίσιν. μετὰ δὲ τοῦτον
 30 τὸν χρόνον τῶν Ἀθηναίων Πολύευκτον πεμφάντων πρεσβευ-
 τὴν πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Ἀρκάδων ὥστ' ἀποστῆσαι αὐτοὺς
 τῆς τῶν Μακεδόνων συμμαχίας, καὶ τοῦ Πολυεύκτου πείσαι
 μὴ δυναμένου, ἐπιφανεῖς Δημοσθένης καὶ συνειπῶν ἐπεισεν.
 ἐφ' ᾧ θαυμασθεῖς μετὰ χρόνον τινὰ κάθοδον εὗρατο ψη-
 D 35 φίσματος γραφέντος, τριήρους δ' ἀποσταλείσης. τῶν δ'
 Ἀθηναίων ψηφισαμένων εἰς ἃ ὤφειλε ἢ τάλαντα κοσμήσαι
 αὐτὸν τὸν βωμὸν τοῦ Σωτήρος Διὸς ἐν Πειραιεὶ καὶ ἀφεί-
 σθαι, τοῦτο γράψαντος τὸ ψήφισμα Δήμωνος Παιανιέως,
 ὃς ἦν ἀνεψιὸς αὐτῷ, πάλιν ἐπὶ τούτοις ἦν πολιτευόμενος.
 40 Ἀντιπάτρου δ' εἰς Λάμειαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων συγκλεισθέν-
 τος, τῶν Ἀθηναίων εὐαγγέλια θνόντων πρὸς τινὰ τῶν ἐταίρων
 Ἀγησίστρατον ἔφη, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν τοῖς ἄλλοις
 περὶ τῶν πραγμάτων. „ἐπίσταμαι γάρ“ εἶπεν „τοὺς Ἕλληνας
 στάδιον μὲν πολεμεῖν καὶ εἰδότας καὶ δυναμένους, δόλιχον δ'
 45 οὐκ ἐτι.“ Φάρσαλον δ' ἐλόντος Ἀντιπάτρου καὶ πολιορκή-
 σαι ἀπειλοῦντος Ἀθηναίους, εἰ μὴ τοὺς ῥήτορας ἐκδοίησαν,
 καταλιπὼν ὁ Δημοσθένης τὴν πόλιν ἔφυγε πρῶτον μὲν εἰς

25. εἰσέχθη Lambinus*. || ὑπερείδου H, περείδου P. || πυθίου AHP, πυ-
 θαιίου cett. || 26. Ἱμερίου Reiskius. || Στρατοκλέους ex Dinarch. or. 1. §. 1.
 Ruhnkenius ad Rutil. p. 32 (sed vid. Id. hist. crit. or. p. 82), προζέλους libri et
 Photius. || 31. ἀποστῆσαι Wytttenbachius, ἀποστῆναι v. || 33. ἐπιφανὴς P, ἐπι-
 φανὼ H. || 34. f. εὗρετο. || 35. δ' addidi, καὶ ante τριήρους cum Photio (qui et τε
 habet ante γραφέντος) Lambinus* et Duebnerus. || 36. εἰς ἃ malim οἷς et mox
 τάλαντοις. Photius ἀντὶ τῶν ἢ τάλαντων, ἃ ὤφ. || τάλαντα κοσμήσαι Dueb-
 nerus, κοσμήσαι ex Plut. Dem. 27 Sintenis Ephem. Darmst. 1835. p. 45, κατα-
 σκευάσαι Lambinus*, ποιῆσαι Coraes, νῆσαι v, ἐπισκευάσασθαι Photius. ||
 39. ἐπὶ Duebnerus, ἐν libri: ἦν πάλιν ἐν τοῖς πολιτευομένοις Lambinus*, πάλιν
 ἐν τοῖς αὐτοῖς ἦν πολιτευόμενος Reiskius, poterat et π. ἐν πρώτοις ἦν πολιτενό-
 μενος. Photius καὶ ἦν πάλιν κατὰ τὸ πρότερον πολ. || 40. Λαμίαν Lambinus. ||
 41. τῶν ἐταίρων] τὸν ἐταῖρον P. || 43. ἐπίσταμαι — οὐκ ἐτι verba sunt Phocionis
 ap. Plut. Phoc. 23. praec. pol. p. 803. A. || εἶπεν cum Reiskio v. || 44. καὶ prius
 delevit Reiskius. || 45. οὐκ ἐστι P. || Φάρσαλον susp. Reiskio. || 47. ἔφυγε P,
 ἔφυγεν v.

Αἰγιναν ἐπὶ τὸ Αἰάκειον καθεδούμενος, φοβηθεὶς δ' εἰς
 Καλαυρίαν μετέστη. ἐκδιδόναι δὲ τοὺς ῥήτορας τῶν Ἀθη-
 ναίων ψηφισαμένων ἀνέκεινον, καθέζετο ἱκέτης ἐν τῷ τοῦ 150
 Ποσειδῶνος ἱερῷ· ἐλθόντος δ' ἐπ' αὐτὸν Ἀρχίου τοῦ Φυγα-
 δοθήρου ἐπικαλουμένον, ὃς παρέβαλεν Ἀναξιμένει τῷ ῥήτορι,
 πείθοντος αὐτὸν ἀναστῆναι ὡς φίλον Ἀντιπάτρῳ γενησόμε-
 νον εἶπεν ὅτι „οὔτε ὅτε ἐτραγῶδεις ἐπειθές με, οὔτε νῦν πεί- F
 σεις συμβουλευέων.“ τοῦ δ' ἐπιχειροῦντος βιάζεσθαι ἐκώλυσαν 55
 αὐτὸν οἱ κατὰ τὴν πόλιν, καὶ Δημοσθένης ἔφη „οὐ σώτηρίας
 δεόμενος κατέφυγον εἰς Καλαυρίαν, ἀλλ' ὡς ἐλέγξων Μακε-
 δόνας καὶ τὰ τῶν Θεῶν βιασαμένους.“ αἰτήσας τε γραμμα-
 τεῖον ἔγραψεν, ὡς μὲν Δημήτριος ὁ Μάγνης φησί, τὸ ἐπὶ 847
 τῆς εἰκόνης αὐτοῦ ἐλεγεῖτο ἐπιγεγραμμένον ὑπὸ τῶν Ἀθη- 60
 ναίων ὕστερον,

εἴπερ ἴσῃν ῥώμην γνώμη, Δημοσθένης, ἔσῃς,

οὐ ποτ' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἄρης Μακεδῶν.

κεῖται δ' ἡ εἰκὼν πλησίον τοῦ περισχοινίσματος καὶ τοῦ βω-
 μοῦ τῶν ἱβ' Θεῶν ὑπὸ Πολυεύκτου πεποιημένη. ὡς δ' ἐνιοί 65
 φρασι, τοῦτο εὐρέθη γεγραμμένον, „Δημοσθένης Ἀντιπάτρῳ
 χαίρειν.“ ἀποθανεῖν δ' αὐτὸν Φιλόχορος μὲν φησι φάρμακον
 πίνοντα, Σάτυρος δ' ὁ συγγραφεὺς τὸν κάλαμον πεφαρμάχ-
 θαι, ᾧ γράφειν ἤρξατο τὴν ἐπιστολήν, οὗ γευσάμενον ἀπο-
 θανεῖν, Ἐρατοσθένης δ' ἐκ πολλοῦ δεδοικότα Μακεδόνας 70 B
 περὶ τῷ βραχίονι κρίκον περικεῖσθαι πεφαρμαγμένον· εἰσὶ δ'
 οἱ φρασι συσχόντα αὐτὸν τὸ πνεῦμα ἀποθανεῖν, οἱ δ' εἶπον
 τοῦ κατὰ τὴν σφραγίδα φαρμάκου γευσάμενον. ἐβίω δὲ,
 ὡς μὲν οἱ τὰ πλείω λέγουσιν, ἔτη 6, ὡς δ' οἱ τὰ ἐλάττω, 55',
 ἐπολιτεύσατο δὲ κβ'. ἡνίκα δὲ Φίλιππος ἐτεθνήκει, λαμπρὰν 75
 ἐσθῆτα προῆλθεν ἔχων, καίτοι τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ νεωστὶ

48. τὸ Αἰάκειον ex Plut. Dem. 28 Xylander, τὸν ἀκραῖον libri. || 49. Κα-
 λαυρίαν hic et infra APTV, καλαβρίαν cett. || δὲ om. H. || 53. γεννησόμενον
 P. || 54. ὅτε om. H. || 58. καὶ τὰ τῶν ex Photio Reiskius, καὶ κατὰ τῶν libri. ||
 60. αὐτοῦ P, αὐτοῦ v. || 62. γνώμη ῥώμην Photius, Zosimus, Anonymus. cf. Plut.
 Dem. 30 et Anthol. Pal. 2. p. 809. || 64. ἡ addidi, ut et Duebnerus, om. v. ||
 65. πεποιημένου Lambinus*. || 67. Φιλόχορος] cf. Philoch. frgm. ed. Siebelis
 p. 78, Muelleri hist. gr. fr. p. 407. || 70. Ἐρατοσθένης — ἀποθανεῖν om. H.
 cf. Bernhardt Eratosth. p. 243. || 73. ἐβίω — ἐπολιτεύσατο ex Photio add. Sal-
 masius, om. libri, in lac. A: ἐβίω δὲ δύο καὶ ἐξήκοντα ἔτη Lambinus*.

τετελευτηκυίας, ἐφηδόμενος τῷ τοῦ Μακεδόνης θανάτῳ.
 συνήργησε δὲ καὶ Θηβαίοις πρὸς Ἀλέξανδρον πολεμοῦσι καὶ
 τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἐπέρωσεν αἰεὶ· διόπερ Θήβας κατα-
 C180 σκάψας ἐξήτει παρ' Ἀθηναίων Ἀλέξανδρος αὐτόν, ἀπειλῶν
 εἰ μὴ δοίησαν. στρατευσόμενῳ δ' αὐτῷ ἐπὶ Πέρσας καὶ αἰτοῦντι
 ναυτικὸν παρ' Ἀθηναίων ἀντεῖπεν, ἄδελον εἰπὼν εἰ οὐ κατὰ
 τῶν παρασχόντων χρήσεται. κατέλιπε δὲ δύο παῖδας ἐκ μιᾶς γυ-
 ναικὸς τῶν εὐδοκίμων, Ἡλιοδώρου τινὸς θυγατρός. θυγατέρα
 85 δὲ μίαν ἔσχεν, ἣ παῖς ἔτι οὔσα πρὸ γάμου ἐτελεύτησεν. εἶχε
 δὲ καὶ ἀδελφὴν, ἐξ ἧς καὶ Λάχηςτος Λευκονοέως ἀδελφιδοῦς
 αὐτῷ Δημοχάρης ἐγένετο, ἀνὴρ καὶ κατὰ πόλεμον ἀγαθὸς καὶ
 κατὰ τοὺς πολιτικὸν λόγους οὐδενὸς χείρων. ἔστι δ' αὐτοῦ
 εἰκὼν ἐν τῷ πρυτανείῳ, εἰσιόντων πρὸς τὴν ἐστίαν ἐν δεξιᾷ
 D 90 ὁ πρῶτος, περιεζωσμένος ἅμα τῷ ἱματίῳ καὶ ξίφος· οὕτω γὰρ
 δημηγορῆσαι λέγεται, ἥνικα Ἀντίπατρος ἐξήτει τοὺς ῥήτορας.
 χρόνῳ δ' ὕστερον Ἀθηναῖοι σίτησίν τ' ἐν πρυτανείῳ τοῖς
 συγγενέσι τοῦ Δημοσθένους ἔδωσαν καὶ αὐτῷ τετελευτηκότι
 τὴν εἰκόνα ἀνέθεσαν ἐν ἀγορᾷ ἐπὶ Γοργίου ἄρχοντος, αἰτη-
 95 σάμενον αὐτῷ τὰς δωρεὰς τοῦ ἀδελφιδοῦ Δημοχάρους, ὃν
 καὶ αὐτῷ πάλιν ὁ υἱὸς Λάχηςτος Δημοχάρους Λευκονοεὺς ἡτή-
 σατο δωρεὰς ἐπὶ Πυθαράτου ἄρχοντος δεκάτῳ ὕστερον ἔτει,
 τὴν τῆς εἰκόνης στάσιν ἐν ἀγορᾷ καὶ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ
 αὐτῷ τε καὶ ἐγγόνων αἰεὶ τῷ πρεσβυτάτῳ καὶ προεδρίαν ἐν
 E 200 ἅπασιν τοῖς ἀγῶσιν. καὶ ἔστι τὰ ψηφίσματα ὑπὲρ ἀμφοτέρων
 ἀναγεγραμμένα. ἣ δ' εἰκὼν τοῦ Δημοχάρους εἰς τὸ πρυτα-
 νεῖον μετεκομίσθη, περὶ ἧς προεῖρηται. φέρονται δ' αὐτοῦ

178. δὲ om. AP. || 80. ἐξήτει Sinentis l. 1., cf. m. quaestt. Dem. 4. p. 107, ἐξήτει v. || 83. δὲ add. AHP, om. v. || 84. εὐδοκίμων Meziriacus, εὐδοκίμων libri, ἀδοκίμων Reiskius. || τινὸς Ἡλιοδώρου Lambinus. || 85. δὲ addidi, item Duebnerus. || 86. Λάχηςτος] Λάχου v et libri, addito μὰ super ἀχ A. cf. Keilii Anal. epigr. p. 251. || λευκονέως H, λευκονέως cett. || 87. ἀνὴρ κατὰ H. || 88. ἔστι sqq. ad Demosthenem male rettulit Photius. || 89. ἐν ante δεξιᾷ addidi. || 91. ἐξήτει Lambinus*, ἐξήτει v. || 92. χρόνον P. || 94. τὴν] καὶ τὴν A. || Γοργίου] ol. 125, 1. || αἰτησάμενον H. || 95. ἀδελφοῦ P. || Δημοχάρους Λάχης Lambinus. || 96. λευκονοεὺς libri. || 97. Πυθαράτου] ol. 127, 2. || δεκάτῳ ὕστερον ἔτει correxi, ut et Duebnerus, δεκάτῳ] δ' ἔτει ὕστερον εἰς E, δεκάτῳ ὕστερον εἰς cett., δεκάτῳ ὕστερον ἔτει εἰς Wolfius. || 99. ἐγγόνων P, volebat ἐγγόνων. || 200. τὰ ψηφίσματα] vid. decreta infra adscripta.

λόγοι γνήσιοι ξέ. φασὶ δέ τινες καὶ ἀσώτως αὐτὸν βιῶναι
 γυναικείαις τ' ἐσθῆσι χρώμενον καὶ κωμάζοντα ἐκάστοτε,
 ὅθεν Βάταλον ἐπικληθῆναι· οἱ δ' ὑποκοριστικῶς ἀπὸ τοῦ 205
 ὀνόματος τῆς τροφοῦ λέγουσιν αὐτὸν οὕτω λελοιδωρῆσθαι·
 Διογένης δ' ὁ Κύων θεασάμενος αὐτόν ποτε ἐν καπηλείῳ
 αἰσχυρόμενον καὶ ὑποχωροῦντα εἶπεν „ὅσῳ μᾶλλον ὑποχωρεῖς,
 τοσούτῳ μᾶλλον ἐν τῷ καπηλείῳ ἔση.“ ἔλεγε δ' αὐτὸν πα- F
 ρασκώπτων ἐν μὲν τοῖς λόγοις Σκῦθην εἶναι, ἐν δὲ ταῖς 10
 μάχαις Ἀστικόν. ἔλαβε καὶ παρ' Ἐφιάλτου χρυσίον, ἐνὸς
 τῶν δημαγωγῶν, ὃς πρεσβεύσας πρὸς βασιλέα χρήματα φέρων
 ἦκε λάθρα, ὅπως διανείμας τοῖς δημαγωγοῖς τὸν πρὸς Φί-
 λιππον ἐξάψῃ πόλεμον. καὶ ἰδίᾳ αὐτὸν δωροδοκῆσαι παρὰ
 βασιλέως φασὶ δαρεϊκοὺς γ. Ἀνάξιον δὲ τινα Ὠρείτην, 15 848
 ξένον αὐτοῦ γεγονότα, συλλαβὼν ἐβασάνιζεν ὡς κατάσκοπον,
 οὐδὲν δ' ἐξειπύοντα ἐψηφίσατο τοῖς ἰά παραδοῦναι. λέγειν
 δέ ποτε κωλυόμενος ὑπ' Ἀθηναίων ἐν ἐκκλησίᾳ βραχὺ ἔφη
 βούλεσθαι πρὸς αὐτοὺς εἰπεῖν. τῶν δὲ σιωπήσαντων „νεα-
 νίας“ εἶπε „θέρους ὥρα ἐμισθώσατο ἐξ ἄστεως ὄνον Μέγα- 20
 ράδε· μεσούσης δὲ τῆς ἡμέρας καὶ σφοδρῶς φλέγοντος τοῦ
 ἡλίου ἐκάτερος αὐτῶν ἐβούλετο ὑποδύεσθαι ὑπὸ τὴν σκιάν·
 εἶργον δ' ἄλλήλους, ὁ μὲν μεμισθωκέναι τὸν ὄνον, οὐ τὴν
 σκιάν λέγων, ὁ δὲ μεμισθωμένος τὴν πᾶσαν ἔχειν ἐξουσίαν.“ B
 καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπῆει. τῶν δ' Ἀθηναίων ἐπισχόντων καὶ 25
 δεομένων πέρας ἐπιθεῖναι, „εἰθ' ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς“ ἔφη
 „βούλεσθε ἀκούειν, λέγοντος δ' ὑπὲρ σπουδαίων πραγμάτων
 οὐ βούλεσθε;“ Πάλλου δὲ ποτε τοῦ ὑποκριτοῦ πρὸς αὐτὸν
 εἰπόντος, ὅτι δυσὶν ἡμέραις ἀγωνισάμενος τάλατον λάβοι
 μισθόν, „ἐγὼ δέ“ εἶπε „εἴ τάλαντα μίαν ἡμέραν σιωπήσας.“ 30
 παραρριθαρεῖς δὲ τὴν φωνὴν ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ θορυβηθεῖς

203. τινες] in quibus Aesch. or. 1. §. 131. || 6. οὕτως AH. || 9. παρασκόπων P. || 11. ἀστικόν Lambinus. || ἐφιάλτου X, ἀφιάλτου P et pr. m. A (ἐφιάλτου corr.), ἀκ' ἐφιάλτου H. || χρυσίου TV. || 12. βασιλεία H. || 14. ἐξάψει P. || 15. Ἀνάξιον Dem. or. 18. §. 137 et Aesch. or. 3. §. 223, ἀναξίλαν libri. || 16. ἐβασάνισεν Lambinus*. || 17. λέγειν — οὐ βούλεσθε sub nomine Plutarchi ἐν τῷ βίῳ τοῦ Δημοσθένους habet Arsenius p. 386. cf. Zenob. 6, 28. Schol. Plat. Phaedr. p. 64 R. || 19. πρὸς αὐτοὺς om. Arsenius. || 25. ἀπειή H. || 26. ἐπιθεῖναι AHP Arsenius, ἐπιθεῖναι τῷ λόγῳ v. || ἔφη om. Arsenius. || 30. μιᾶς ἡμέρας Lambinus*.

τοὺς ὑποκριτὰς ἔφη δεῖν κρίνειν ἐκ τῆς φωνῆς, τοὺς δὲ ῥή-
τορας ἐκ τῆς γνώμης. ὀνειδίσαντος δ' αὐτὸν Ἐπικλέους, ὅτι
C αἰεὶ σκέπτοίτο, „αἰσχυνοίμην γὰρ“ εἶπεν „εἰ τηλικούτῳ δήμῳ
235 συμβουλευέων αὐτοσχεδιάζοιμι.“ ἱστοροῦσι δ' ὡς οὐδὲ λύχρον
ἔσβεισεν, ἄχρι ν' ἐτῶν ἐγένετο, διακριβῶν τοὺς λόγους. αὐτὸς
δὲ φησιν ὑδροποσίᾳ χρῆσασθαι. ἔγνω δ' αὐτὸν καὶ *Λυσίας*
ὁ ῥήτωρ καὶ Ἰσοκράτης εἶδε πολιτευόμενον ἄχρι τῆς ἐν Χαι-
ρωνείᾳ μάχης, καὶ τινες τῶν Σωκρατικῶν φιλοσόφων. τοὺς
40 δὲ πλείστους λόγους εἶπεν αὐτοσχεδιάσας, εὖ πρὸς αὐτὸ
πεφυκώς. πρῶτος δ' ἔγραψε στεφανωθῆναι αὐτὸν χρυσῷ
στεφάνῳ Ἀριστόνικος Νικοφάνους Ἀναγυράσιος, ὑπωμόσατο
δὲ Διώνδας.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. — α'. Δημοχάρης Λάχηςτος Λευκο-
850 νοεὺς αἰτεῖ Δημοσθένει τῷ Δημοσθένους Παιανιεῖ δωρεὰν
45 εἰκόνα χαλκῇν ἐν ἀγορᾷ καὶ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ καὶ προε-
F δρίαν αὐτῷ καὶ ἐγγόνων αἰεὶ τῷ πρεσβυτάτῳ, εὐεργέτῃ καὶ
συμβούλῳ γεγονότι πολλῶν καὶ καλῶν τῷ δήμῳ τῶν Ἀθη-
ναίων, καὶ τὴν τ' οὐσίαν εἰς τὸ κοινὸν καθεικότεν τὴν ἑαυτοῦ,
50 καὶ ἐπιδόντι τάλαντα ἡ' καὶ τριήρη ὅτε ὁ δῆμος ἡλευθέρωσεν
Εὐβοίαν, καὶ ἑτέραν ὅτε εἰς Ἑλλήσποντον Κηφισόδωρος
851 ἐξέπλευσε, καὶ ἑτέραν ὅτε Χάρης καὶ Φωκίων στρατηγοὶ
ἐξεπέμφθησαν εἰς Βυζάντιον ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ λυτρώσα-
μενῶ πολλοὺς τῶν ἀλόντων ἐν Πύδνῃ καὶ Μεθώνῃ καὶ
55 Ὀλύνθῳ ὑπὸ Φιλίππου, καὶ χορηγίαν ἀνδράσιν ἐπιδόντι ὅτε

234. γὰρ] γὰρ ἂν Duebnerus. || 36. διακριβῶν Lambinus*, διακρίνων
libri. || αὐτὸς] or. 6. §. 30. or. 19. §. 46. || 39. τοὺς — πεφυκώς suspecta. ||
40. αὐτὸ Reiskius, αὐτοὺς libri. || 41. πρῶτος — Διώνδας] cf. Droysenius
Ephem. Darmst. 1839. p. 817. Boehneckius l. i. p. 458.

44. ψηφίσματα ὑπὸ (volebat ὑπὲρ) δημοσθένους P. || Δημοχάρης ed. Bas.,
Τιμοχάρης cett. || λευκονοεὺς H, λευκονοεὺς cett. || 45. παιανιεῖ P. || 47. αὐτοῦ H,
αὐτῷ v. sed vid. Frankius Ann. phil. 12. p. 233, Sauppius ad Lycurg. p. 84 et
infra v. 282. || 48. καλλῶν H. || 50. ἡλευθέρουσεν P. || 51. ὅτε εἰς — ἐξεπέμφ-
θησαν om. A, ὅτε εἰς — Βυζάντιον om. P, Ἑλλήσποντον — ἐξεπέμφθησαν εἰς
om. H. || Κηφισόδωτος Dem. or. 23. §. 163. Aesch. or. 3. §. 51. || 53. λυτρώσα-
μενον AHP. || 54. μεθώνῃ H. || 55. ὅτε P.

ἐκλιπόντων τῶν Πανδιονιδῶν τοῦ χορηγεῖν ἐπέδωκε καὶ καθ-
 ὥπλισε τοὺς πολίτας τῶν ἐλλειπόντων, καὶ εἰς τὴν τειχο-
 ποιίαν ἀνάλωσε χειροτονηθεῖς ὑπὸ τοῦ δήμου ἐπιδόντος
 αὐτοῦ γ' τάλαντα, καὶ ἄς ἐπέδωκε β' τάφρους περὶ τὸν
 Πειραιᾶ ταφρεύσας, καὶ μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην ἐπέ- 260
 δωκε τάλαντον, καὶ εἰς τὴν σιτωνίαν ἐπέδωκεν ἐν τῇ σιτοδείᾳ
 τάλαντον, καὶ ὅτε εἰς συμμαχίαν τῷ δήμῳ προσηγάγετο πεί- B
 σας, καὶ εὐεργέτης γενόμενος καὶ σύμβουλος δι' ὧν ἔπεισε,
 Θηβαίους, Εὐβοεῖς, Κορινθίους, Μεγαρεῖς, Ἀχαιοὺς, Λο-
 κρούς, Βυζαντίους, Μεσσηνίους, καὶ δυνάμεις ἃς συνεστήσατο 65
 τῷ δήμῳ καὶ τοῖς συμμάχοις πεζοὺς μὲν ,ι, ἰππέας δὲ ,α, καὶ
 σύνταξιν χρημάτων ἣν ἔπεισε πρεσβεύσας διδόναι τοὺς μὲν
 συμμάχους εἰς τὸν πόλεμον πλείω φ' ταλάντων, καὶ ὥς ἐκώ-
 λυσε Πελοποννησίους ἐπὶ Θήβας Ἀλεξάνδρῳ βοηθῆσαι χρή-
 ματα δούς καὶ αὐτὸς πρεσβεύσας, καὶ ἄλλων πολλῶν καὶ 70
 καλῶν τῷ δήμῳ συμβούλῳ γεγονότι καὶ πεπολιτευμένῳ τῶν C
 καθ' ἑαυτὸν πρὸς ἐλευθερίαν καὶ δημοκρατίαν ἄριστα, φυ-
 γόντι δὲ δι' ὀλιγαρχίαν καταλυθέντος τοῦ δήμου καὶ τελευ-
 τήσαντι αὐτῷ ἐν Καλαυρίᾳ διὰ τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίαν,
 πεμφθέντων στρατιωτῶν ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ Ἀντιπάτρου, δια- 75
 μείναντι ἐν τῇ πρὸς τὸ πλῆθος εὐνοίᾳ καὶ οἰκειότητι καὶ
 οὔτε ὑποχειρίῳ τοῖς ἐχθροῖς οὔτε ἀνάξιον ἐν τῷ κινδύνῳ
 πράξαντι τοῦ δήμου.

56. ἐκλιπόντων AP, ἐλλειπόντων v. || post χορηγεῖν fortasse nonnulla exci-
 derunt: sin minus, ὅτι scribam cum P deletο ἐπιδόντι. || ἐπέδωκε P, ἐπέδωκεν v. ||
 58. ἐπιδόντος αὐτοῦ] an ἐκ τῶν αὐτοῦ? || 59. γ' — ἄς] TXXXX καὶ ἄς aut τρία
 τάλαντα, οἷς καὶ Droysenius Ephem. Darmst. 1839. p. 552, qui et totum locum
 constitui posse censet hoc modo: καὶ εἰς τὴν τειχοποιίαν ἀνάλωσε χειροτονηθεῖς
 ὑπὸ τοῦ δήμου ἐπιδόντος αὐτοῦ τάλαντον, καὶ οἷς (sic ego correxeram) ἐπέδωκε
 δύο τάφρους περὶ τὸν Πειραιᾶ ταφρεύσας, καὶ μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην
 [ἐπέδωκε] τάλαντα τρία. Winiewskius comm. in Dem. or. d. cor. p. 264 sic:
 καὶ ὅτι εἰς τὴν τειχοποιίαν χειροτονηθεῖς ὑπὸ τοῦ δήμου τρία τάλαντα ἐπέδωκε,
 δύο τάφρους περὶ τὸν Πειραιᾶ ταφρεύσας, μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην. ||
 τάφρους H. || 62. ὅτε] f. ὅτι. || 63. ἔπεισε P, ἔπεισεν v. || 65. ἄς et 67. ἣν su-
 specta. || 66. συμμάχους H. || 68. φ'] φησι HP. || post ταλάντων deest aliquid. ||
 ὁς] f. ὅτι. || τάλαντον P || 70. αὐτοὺς a. || 72. ἑαυτῶν P. || 73. τελευτήσαντι
 αὐτῷ Frankius l. i. p. 231, τελευτήσαντα αὐτοῦ HP, τελευτήσαντος αὐτοῦ v. ||
 74. καλαυρία AHa, καλαβρία celt. || 75. αὐτῶν P. || 77. τι post alterum οὔτε
 add. Meziriacus, poterat et post πράξαντι: sed non opus. cf. Dem. or. 9. §. 76.

β'. Ἀρχων Πυθάρατος. Λάχης Δημοχάρους Λευκο-
 280 νοεὺς αἰτεῖ δωρεὰν τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων
 Δημοχάρει Λάχηςτος Λευκονοεῖ εἰκόνα χαλκῇν ἐν ἀγορᾷ καὶ
 D σίτησιν ἐν πρυτανείῳ αὐτῷ καὶ τῶν ἐγγόνων ἀεὶ τῷ πρεσ-
 βυτάτῳ καὶ προεδρίαν ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν εὐεργέτη καὶ
 συμβούλῳ γεγονότι· ἀγαθῷ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων καὶ
 85 εὐεργετηκότι τὸν δῆμον τάδε, πρεσβεύοντι καὶ γράφοντι καὶ
 πολιτευομένῳ * οἰκοδομὴν τειχῶν καὶ παρασκευὴν ὀπλῶν καὶ
 βελῶν καὶ μηχανημάτων, καὶ ὀχυρωσαμένῳ τὴν πόλιν ἐπὶ
 τοῦ τετραετοῦς πόλεμον, καὶ εἰρήνην καὶ ἀνοχὰς καὶ συμ-
 μαχίαν ποιησαμένῳ πρὸς Βοιωτοὺς, ἀνθ' ὧν ἐξέπεσεν ὑπὸ
 90 τῶν καταλυσάντων τὸν δῆμον, καὶ ὥς κατῆλθεν ἐπὶ Διοκλέ-
 οντος ἄρχοντος ὑπὸ τοῦ δήμου συστείμεναι τὴν διοίκησιν
 E πρῶτῳ καὶ φεισαμένῳ τῶν ὑπαρχόντων, καὶ πρεσβεύσαντι
 πρὸς Ἀνσίμαχον καὶ λαβόντι τῷ δήμῳ λ' τάλαντα ἀργυρίου
 καὶ πάλιν ἕτερα ῥ', καὶ γράψαντι πρεσβείαν πρὸς Πτολε-
 95 μαῖον εἰς Αἴγυπτον, καθ' ἣν ἐκπλεύσαντες ὧ' ἐκόμισαν
 τάλαντα ἀργυρίου τῷ δήμῳ, καὶ πρὸς Ἀντίπατρον πρεσ-
 βεύσαντι καὶ λαβόντι κ' τάλαντα ἀργυρίου καὶ Ἐλευσινάδε
 κομισαμένῳ τῷ δήμῳ καὶ ταῦτα πείσαντι ἐλέσθαι τὸν δῆμον
 καὶ πράξαντι, καὶ φυγόντι μὲν ὑπὲρ δημοκρατίας, μετεσχη-
 300 κότη δ' οὐδὲμιᾶς ὀλιγαρχίας οὐδ' ἀρχὴν οὐδὲμίαν ἡρχότι
 F καταλελυκότος τοῦ δήμου, καὶ μόνῳ Ἀθηναίων τῶν κατὰ
 τὴν αὐτὴν ἡλικίαν πολιτευσαμένων μὴ μεμελετηκότι τὴν
 πατρίδα κινεῖν· ἑτέρῳ πολιτεύματι ἢ δημοκρατίᾳ, καὶ τὰς
 κρίσεις καὶ τοὺς νόμους καὶ τὰ δικαστήρια καὶ τὰς οὐσίας
 5 πᾶσιν Ἀθηναίοις ἐν ἀσφαλεῖ ποιήσαντι διὰ τῆς αὐτοῦ πολι-

279. λευκονοεὺς et 81 λευκονοεῖ libri. || 82. αὐτῷ om. libri, αὐτῶν. || 86. post πολιτευομένῳ apparet nonnulla excidisse, velut ἀεὶ καλῶς καὶ καθαρῶς, καὶ κατεργασαμένῳ. || καὶ post τειχῶν add. P. || 89. ὑπὸ libri. || 90. Διοκλέους] cf. Droysenius Ephem. Darmst. 1836. p. 168 sq. || 92. φεισαμένῳ, uti corr. Meziriacus, AHP, φεισαμένων cett. || πρεσβεύσαντι Meziriacus, πρεσβευόντων AH, πρεσβευσάντων cett. || 95. ἦν] ἡ P. || 96. Ἀντίπατρον] Ἀντίγονον Clinton fast. hell. 2. p. 380. sed vid. Droysenius l. i. p. 164 sq. || 97. Ἐλευσινάδε Amiotus, ἔλευσίνια libri, πρὸς Ἐλευσίνια Xylander. || 99. ὑπὲρ Xylander, ὑπὸ libri. || 301. καταλελυκότι AHP. || 5. πᾶσιν] πάσας P. || ἀσφαλῇ P. || αὐτοῦ P.

τείας καὶ μηδὲν ὑπεναντίον τῇ δημοκρατίᾳ πεπραχότι μήτε λόγῳ μήτε ἔργῳ.

β'. Λιβανίου σοφιστοῦ πρὸς ἀνθύπατον Μόντιον ἀξιῶ-
σαντα αὐτὸν γράψαι οἱ τὸν τε Δημοσθένους βίον καὶ τὰς
ἀπάντων τῶν λόγων αὐτοῦ ὑποθέσεις.

Ἐπειδὴ, κράτιστε ἀνθυπάτων Μόντιε, κατὰ τὸν Ὀμη-
ρικὸν Ἀστεροπαῖον περιδέξις τὰ εἰς λόγους ὧν πρωτεύεις
μὲν ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ καὶ τῆς παρ' ἐκείνοις παιδείας
ὁμολογουμένως τὸ πρεσβεῖον ἀνήρῃσαι, ἀμελεῖς δ' οὐδὲ τῆς
Ἑλληνικῆς, ἅτε καὶ ἐν αὐτῇ διὰ τὸ τῆς φύσεως μέγεθος ὅ
ὑπερέχειν δυνάμενος, ἀλλὰ περὶ τε τοὺς ἄλλους διατρίβεις
καὶ περὶ τὸν τελευτάτον τῶν Ἑλληνικῶν ῥητόρων, τὸν Δη-
μοσθένην, καὶ δὴ καὶ ἡμᾶς ἐβουλήθης τὰς ὑποθέσεις τῶν
τούτου λόγων ἀναγράψασθαι σοι, δεχόμεθα μὲν ἄσμενοι τὸ
πρόσταγμα (ἴσμεν γὰρ ὅτι πλείω τὴν τιμὴν ἢ πόνον ἔχει),¹⁰
ἀρξόμεθα δὲ τοῦ συντάγματος ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ ῥήτορος,
οὐχ ὅλον αὐτὸν διεξιόντες (περιττὸν γὰρ τοῦτο), ἀλλὰ τοσ-
ούτων μνημονεύοντες, ὅσα δοκεῖ καὶ πρὸς κατάληψιν ἀκρι-
βεστέραν τῶν λόγων συντελεῖν. Δημοσθένει τοίνυν τῷ
ῥήτορι πατὴρ ἦν Δημοσθένης, ἀνεπίληπτος τῷ γένει δοκῶν,¹⁵
ὥς καὶ Αἰσχίνης ἐχθρὸς ὧν μαρτυρεῖ (εἴρηται γοῦν οὕτως
αὐτοῖς ῥήμασι· „τούτῳ πατὴρ μὲν ἦν Δημοσθένης ὁ Παια-
νιεύς, ἀνὴρ ἐλεύθερος· οὐ γὰρ δεῖ ψεύδεσθαι“), ἐργαστήριον
δ' οἰκετῶν μαχαιροποιῶν κεκτημένος ἐντεῦθεν τὴν τοῦ μα-
χαιροποιῶ κλησιν ἔλαβεν. τὸ μέντοι μητροῦγον γένος τοῦ²⁰
ῥήτορος οὐκ ἦν, ὥς φασι, καθαρῶς Ἀττικόν, Γύλωνος τοῦ
πάππου τοῦ Δημοσθένους φυγόντος μὲν ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ

306. μηδενὶ P. || δημοκρατεία H.

2. Inscr. λιβανίου ὑπόθεσις τῶν λόγων δημοσθένους BA, λιβανίου
σοφιστοῦ F, δημοσθένους βίος P, om. O. || 1. ἀνθυπάτων O. || Homer. Iliad.
21, 163. || 7. τὸν τὸ O. || τῆς ἑλληνικῆς A. || ἡμᾶτων FB, sed B adscr. γρ.
ῥητόρων. || 11. ἀρξόμεθα P. || 13. μνημονεύοντες Schaeferus. || ὅσω O. ||
14. συντελεῖ P. || 15. πατὴρ μὲν ἦν BA. || 16. ὥς καὶ ὅπερ καὶ O, ὅπερ ἐστὶ P. ||
Αἰσχίνης] c. Ctes. §. 171. || 17. παιανεύς O: διττοὶ δῆμοι τῆς πανδιονίδος
φυλῆς εἰσι, καὶ ὁμοίως ἐκατέρου τοῦ δήμου τὸν δημότην καλεῖσθαι φασι παια-
νιέα in mg. add. B. || 18. ψεύδεσθαι FBA, ψεύσασθαι cett. || 21. φησι A.

προδοσίας ἐγκλήματι, οἰκήσαντος δὲ περὶ τὸν Πόντον, καὶ κεῖ
 25 γυναικα ἀγαγομένου Σκύθιν τὸ γένος, ἐξ ἧς ἦν τοῦ Δημο-
 σθένους ἡ μήτηρ Κλεοβούλῃ. εἰς τοῦτο γοῦν ἄλλοι τε λειο-
 δορήκασιν καὶ Αἰσχίνης, εἰπὼν ὡς ἄρ' εἶη Σκύθης, βάρβαρος
 ἐλληνίζων τῇ φωνῇ. περὶ μὲν οὖν τοῦ γένους αὐτοῦ τοσαῦτα
 εἰρήσθω. ὀρφανὸς δὲ καταλειφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς κομιδῇ
 30 ὥστε μὴδ' εἰς παλαιστραν φοιτῆσαι, καθάπερ πάντες οἱ τῶν
 Ἀθηναίων παῖδες εἰώθεσαν. ὅθεν καὶ ἀνδρωθεὶς ὑπὸ τῶν
 ἐχθρῶν εἰς μαλακίαν ἐσκόπτετο καὶ Βάταλος ἐπωνυμίαν
 ἔσχεν· ἰστόρηται γάρ τινα Βάταλον Ἐφέσιον αὐλητὴν γενέ-
 σθαι, ὃς πρῶτος ὑποδήμασι γυναικείοις ἐπὶ τῆς σκηνῆς
 35 ἐχρήσατο καὶ μέλεσι κατεαγόσι, καὶ ὅλως τὴν τέχνην ἐμάλ-
 θαξεν· ἀπὸ τούτου δὲ τοὺς ἐκλύτους καὶ ἀνάνδρους Βατά-
 λους ἐκάλουν. λέγεται δὲ τὸν Δημοσθένην τὴν πολλὴν καὶ
 σφοδρὰν ἐπὶ λόγους ὀρμὴν ἐντεῦθεν σχεῖν. Καλλίστρατος
 ἦν Ἀθηναῖος ῥήτωρ ἐνδοξος· οὗτος ἐμελλε δημοσίαν τινα
 40 δίκην ἀγωνίζεσθαι, φασὶν οἴμαι τὴν περὶ Ὠρωποῦ. ὁ τοίνυν
 Δημοσθένης παῖς ὢν ἐδεῖτο τοῦ ἐφεστῶτος οἰκέτου συγχω-
 ρῆσαι παραβαλεῖν αὐτῷ τῇ δίκῃ, καὶ ὃς ἐπέτρεψεν. ἀκούσας
 δ' οὕτω διετέθη, ὥστ' ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας πάντα ἄρεργα
 πρὸς τοὺς λόγους θέσθαι. διδασκάλῳ δὲ χρυσάμενος Ἰσαίῳ,
 45 μάλα δεινῷ ῥήτορι, εἰς ἄνδρας ἐγγράφεις εὐθύς ἀγῶνα κατὰ
 τῶν ἐπιτροπῶν ἐνεστήσατο κακῶς διφωνηκότων τὴν οὐσίαν
 αὐτοῦ. καὶ εἶλε μὲν αὐτούς, οὐ μὴν ἡδυνήθη πάντα ἀπολα-
 βεῖν ὅσα ἀπολωλέκει. τοὺς δὲ λόγους τοὺς ἐπιτροπικοὺς
 εἰσὶν οἱ φασιν Ἰσαίου καὶ οὐ Δημοσθένους εἶναι, διὰ τὴν
 50 ἡλικίαν τοῦ ῥήτορος ἀπιστοῦντες (ἡ' γὰρ ἐτῶν ἦν, ὅτε πρὸς
 τούτους ἡγωνίζετο) καὶ ὅτι δοκοῦσιν οἱ λόγοι τὸ τοῦ Ἰσαίου

24. ἀγαγομένου Wolfius, ἀγομένου libri. || σκύθιν A. || 25. τε om. FOPB. ||
 26. Αἰσχίνης] 1. 1. §. 172. || ὡς] οἱς A. || σκύθη A in ras. || 27. οὖν om. P. || αὐτοῦ
 om. A. || 32. ἐσκόπτετο A. || βάταλος hic et infra libri, fuerat Βάτταλος. cf. Phot.
 bibl. 265. p. 494 A. || τὴν ἐπωνυμίαν O. || 34. ὑποδήμασι] ἐσθήμασι A. || 35. ἐχρή-
 σατο ante ἐπὶ ponit O. || κατεαγόσι om. A. || 37. τὴν πολλὴν in lac. sec. m. inser-
 tum habet A. || 42. παραλαβεῖν O. || αὐτῷ Turicensis, αὐτὸν A, αὐτῷ celt., post
 συγχωρῆσαι transposuit Schaeferus. || 46. ἀνεστήσατο FB. || 47. οὐ om. O. ||
 48. ἀπολωλέκει Bekkerus, ἀπωλόλεκεν B, ἀπολώλεκε celt. || 51. τὸ om. OPB.

πως ἐπιφαίνειν εἶδος. ἕτεροι δὲ νομίζουσι συντετάχθαι μὲν
 ὑπὸ Δημοσθένους, διωρθῶσθαι δ' ὑπὸ τοῦ Ἰσαίου. οὐδὲν
 δὲ θαυμαστόν, εἰ ὁ Δημοσθένης ἡδύνατο μὲν καὶ ἀπ' ἐκείνης
 τῆς ἡλικίας συγγράφειν τοιοῦτους λόγους (ἡ γὰρ ὕστερον 55
 ὑπεροχὴ καὶ τοῦτο πιστοῦται), ἀπὸ δὲ νεαρᾶς ἔτι τῆς ἀσκή-
 σεως τῆς ὑπὸ τῷ διδασκάλῳ τὸν ἐκείνου χαρακτῆρα πολλαχῇ
 μεμίμηται. μετὰ μέντοι τούτους τοὺς ἀγῶνας βραχὺ τῇ
 ἡλικίᾳ προσελθὼν σοφιστεύειν ἐνεχείρησεν, εἰτ' ἀπαλλαγείς
 τούτου συνηγόρησεν ἐν δικαστηρίῳ. τούτοις δ' ὥσπερ γυμ- 60
 νασίοις χρησάμενος ἐπὶ τὸ δημαγωγεῖν καὶ τὰ τῆς πόλεως
 πράττειν ἤλθεν. ἔτι κακείνων μνημονευτέον, ὅτι τραυλὸς
 μὲν ἦν τὴν γλῶττιαν ἐκ φύσεως, τὸ δὲ πνεῦμα ἀτονώτερος·
 ἐξ ὧν ἀμφοτέρων συνέβαινε φαυλοτάτην αὐτὸν τὴν ὑπό-
 κρισιν παρεχόμενον οὐκ εὐδοκιμεῖν τὸ κατ' ἀρχὰς ἐπὶ τοῖς 65
 λόγοις. διὸ καὶ πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, τί ἐστὶ ῥητορική,
 ἀπεκρίνατο ὅτι ὑπόκρισις, δυσχεραίνων ὅτι διὰ ταύτην τῶν
 χειρόνων ἥττων ἐφαίνετο. ἀλλὰ καὶ ταῦτα μελέτη κατάρ-
 θωσε καὶ ὅσα ἄλλα αὐτῷ πρὸς δημαγωγίαν ὑπὴν ἐλαττώ-
 ματα. καὶ γὰρ δειλὸς ἦν τὸ πρῶτον πρὸς τοὺς τοῦ δήμου 70
 θυροῦβους καὶ εὐκατάπληκτος, ὥστ' εὐθύς ἐξίστασθαι. διὰ
 δὲ τοῦτο φασιν αὐτὸν ἄνεμον ῥαγδαῖον τηροῦντα καὶ κινου-
 μένην σφοδρῶς τὴν θάλατταν παρὰ τοὺς αἰγιαλοὺς βαδί-
 ζοντα λέγειν, καὶ τῷ τῆς θαλάττης ἡχῷ συνεθίζεσθαι φέ-
 ρειν τὰς τοῦ δήμου καταβοάς. μνημονεύονται δ' αὐτοῦ καὶ 75
 οἰκῆσεις κατὰγειοὶ καὶ ξυρήσεις ἀπρεπεῖς, ἵνα δι' αἰσχύνην
 μὴ προῖοι τοῦ τῆς οἰκίας δωματίου, καὶ ὥς οὐδὲ τὰς νύκτας
 ἐκάθευδεν, ἀλλὰ διεπονεῖτο πρὸς φῶς περὶ λόγους. ὅθεν
 καὶ Πυθίας σκώπτων ἔφη τοὺς λόγους τοῦ Δημοσθένους
 λύχνων ἀπόζειν. πρὸς ὃν ὁ Δημοσθένης ἀστεϊῶς ἄμα καὶ 80
 πικρῶς „οἶδα“ εἶπεν „ὅτι σε λυπῶ λύχνον καίων.“ διεβέ-

53. διωρθῶσθαι Wolfius, διορθοῦσθαι libri. || οὐδὲ P. || 54. δὲ om. OP. ||
 εἰδύνατο A. || μὲν om. A. || ἀπ' ἐπ' Sauppius. || 58. κατὰ μέντοι τοῦτον τὴν
 ἀγῶνα O. || 59. ἐνεχείρησεν OP, ἐνεχείρησε A. || 62. κακείνο O. || τραυλὸς —
 ἐφαίνετο exscripsit Arsenius p. 189. || 63. ἀτονώτερον BA Arsenius. || 68. ἥττων
 FB. || 69. ἐλαττώματα A. || 76. κατὰγειο P, μετὰγειο A. || 77. δωματίου A. ||
 78. ὅθεν — ὁ Πυθίας exscripsit Arsenius l. i. || 79. πυθίας OP. ||

βλητο γὰρ ὡς λωποδυτῶν νύκτωρ ὁ Πυθίας. καὶ μὴν ὅτι
 γ' ὕδωρ ἐπετήδευε πίνειν, ἔν' ἐργηγορυῖαν μᾶλλον παρέχεται
 τὴν διάνοιαν, ἅπανιν ὠμολόγηται, παρειλήφαμεν δὲ κακῆϊνο,
 85 ὡς καὶ ξίφος ποτ' ἐκ τῆς ὀροφῆς ἀπήρτησε καὶ ἰστάμενος
 ὑπὸ τοῦτο ἔλεγεν. ἐποίει δὲ τοῦτο δι' αἰτίαν τοιαύτην. ἐν
 τῷ λέγειν ἀπρεπῶς τὸν ὦμον εἰώθει κινεῖν· ὑπερεκρέμασεν
 οὖν τοῦ ὦμου τὸ ξίφος ἐν χροῖ, καὶ οὕτω τῷ δέει τῆς πληγῆς
 ἡδυνήθη κατασχεῖν ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ πρέποντος σχήματος.
 90 ἀναγκαῖον δὲ διηγῆσασθαι καὶ ὅπως εἶχε τὰ τε τῶν Ἑλλή-
 νων καὶ τῶν Ἀθηναίων πράγματα, ὅτε ἐπὶ τὸ δημαγωγεῖν
 ἦλθε Δημοσθένης. Θηβαῖοι Λακεδαιμονίους ἄρχοντας τῶν
 Ἑλλήνων καὶ μεγίστην δύναμιν ἔχοντας ἐν Λεύκτροις τῆς
 Βοιωτίας μάχῃ νικήσαντες αὐτοὶ προῆλθον εἰς ἰσχύν, καὶ
 95 μετ' ὀλίγον πρὸς Φωκέας πόλεμον ἐξήνεγκαν. ἦσαν δ' οἱ
 Φωκεῖς ἔθνος ὁμορον τῇ Βοιωτίᾳ, πόλεις ἔχον κβ'. οὗτοι
 καταλαβόντες τὸν τοῦ Πυθίου ναὸν πλησίον ὄντα ἐσύλησαν·
 ἀνθ' οὗτο καὶ οἱ Θηβαῖοι πόλεμον ἐξήνεγκαν πρὸς αὐτούς.
 ἐπολέμουν δὲ καὶ Ἀθηναῖοι τὸν συμμαχικὸν κληθέντα πόλε-
 100 μον· Χῖοι γὰρ καὶ Ρόδιοι καὶ Βυζάντιοι, πάλαι ποτ' ὄντες
 ὑπήκοοι Ἀθηναίων, τότε μετ' ἀλλήλων συστάντες καὶ συμ-
 μαχίαν ποιησάμενοι πρὸς αὐτοὺς ἐπολέμουν. καὶ οὕτω μὲν
 ἡ Ἑλλὰς εἰς πολλὰ μέρη διήρητο, Ἀθηναίων πολεμούντων
 πρὸς τοὺς προειρημένους καὶ Θηβαίων πρὸς Φωκέας καὶ
 5 Λακεδαιμονίων πρὸς Πελοποννησίους. κατὰ δὲ τοῦτον τὸν
 καιρὸν Φίλιππος ὁ Ἀμύντου παῖς εἰς τὴν Μακεδόνων βασι-
 λεῖαν παρῆλθεν. Ἀμύντα γὰρ τῷ Μακεδονίας βασιλεῖ γ'
 ἐγένοντο παῖδες ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Ἰλλυρίδος, Ἀλέξανδρος,
 Περδίκκας, Φίλιππος. τούτων ὁ μὲν πρεσβύτατος Ἀλέξαν-

82. ὁ Πυθίας] ὑποθέσεως A. || 83. γε Schaeferus, τε libri. || 88. οὕτως B. ||
 89. ἡδυνήθη OB, ἔδυνήθη v. || 90. ὅπως — Δημοσθένης] πῶς εἶχε τὰ τῶν
 Ἑλλήνων πράγματα, ὅτε δημοσθένης ἐπὶ τὸ δημαγωγεῖν ἦλθε cod. Matrit. 117
 ap. Iriart. catal. p. 476. || ἔλεγεν A. || 91. τῷ OP. || 93. τῆς τοῖς O. || 94. μάχην
 O. || αὐτοὶ Felicianus, αὐτοῖς FB, αὐτοὺς OPA. || προῆλθον Lambinus, παρῆλ-
 θον libri. || εἰς om. O. || 96. Βοιωτία Wolfius, εὐβοία libri. || οὗτοι] οὗτοι δὲ
 FP. || 98. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι A. || 101. συστάντες μετ' ἀλλήλων O. || 4. εἰρημένους
 O. || καὶ alterum om. F. || 9. περδίκας hic et infra OP. || πρεσβύτατος Schaeferus,
 πρεσβύτερος libri.

δρος δολοφονηθεὶς ἐτελεύτησεν, ὁ δὲ Περδίκκας πρὸς Ἴλλυ- 110
 ριούς μαχόμενος· Φίλιππος δ' ὁ νεώτατος ἐτύγγανε μὲν ἐν
 Θήβαις ὁμηρεύων, ὡς δ' ἐπύθετο τὸν Περδίκκον θάνατον,
 ὑπεξελθὼν λάθρα καὶ ὀξέως εἰς Μακεδονίαν ἀφικόμενος
 κατέσχε τὴν ἀρχήν. Ἀθηναῖοι δ' ἄρ' ἕτερόν τινα, γένους
 μὲν ὄντα τοῦ βασιλικοῦ, φυγάδα δ' ἐκ Μακεδονίας, ἐπὶ 15
 βασιλείαν κατήγον μετὰ πολλοῦ πλήθους στρατιωτῶν. τού-
 τοις ὁ Φίλιππος ἐπιθέμενος ἐνίκησε μάχῃ· καὶ ὅσους συνέλα-
 βεν αἰχμαλώτους τῶν Ἀθηναίων, ἀφῆκεν ἄνευ λύτρων, οὐ
 κατ' εὐνοίαν τῆς πόλεως οὐδὲ δι' ἐπιείκειαν τρόπου ****.

γ'. Ζωσίμον Ἀσκαλωνίτον βίος Δημοσθένους.

Δευτέρῳ λοιπὸν ἐπιβῆναι τῷ Παιανιεῖ καιρός. καὶ μή 145 R.
 μοι χαλεπήνῃς, ᾧ θεία κεφαλὴ, δεύτερος ταττόμενος, ἡδέως
 ἂν πρὸς αὐτὸν ἐφθεγξάμην. εἰ γὰρ δεῖ τάληθές λέγειν,
 αὐτὸς σὺ σαντῷ ταύτην τὴν τάξιν προὔξენῃσας, μηδαμῶ τῇ
 νεότητι τῷ μεγέθει τῶν ῥημάτων ἐπιδιδούς σεαυτόν, μηδ' 5
 ἀμνητοῖς ῥητορικῶν συγχωρῶν ἐπιβῆναι τοῖς σοῖς. διὸ προ-
 τελεσθέντες τοῖς τοῦ Θεοδώρου οὕτως τοῖς σοῖς μυστηρίοις
 ἐπιχειρεῖν τολμῶμεν. προῤσευξάμενοι οὖν τὸν θεσπέσιον
 ῥήτορα καὶ κρατῆρα στησάμενοι τάνδρῃ, ὅπως ἂν δυνηθείη-
 μεν ἀρκέσαι τοῖς αὐτοῦ, οὕτω χωρήσομεν εἰς τὸ τᾷ κείνου 10
 διελθεῖν. τί γὰρ οὐ μέγα τε καὶ θαυμάσιον τῶν ἐκείνου,
 ὃς Ἀθήνας μὲν πρῶτον εὐτύχει πατρίδα, δῆμον δὲ Παιανιέα,
 ἐκ γονέων δὲ μὴ πάννυ τι σεμνῶν προελθὼν τοῖς αὐτοῦ τὰ- 146
 κείνων συνέκρυψεν. πατρὸς μὲν γὰρ ἦν ὁμωνύμου μὲν τὴν
 προσηγορίαν, τῇ δὲ τέχνῃ μαχαιροποιοῦ (ὅ ἐστιν ἐργαστήριον 15
 ἔχοντος μαχαιροποιῶν, ὡς εἵπομεν ἤδη περὶ τοῦ πατρὸς Ἴσο-

114. δὲ A. || γένους bis habet A, sed alterum obelo notatum, γένος FB. ||
 16. βασιλείαν] βασιλέα libri mei omnes. || 19. δι' om. OP. || τρόπου] τοῦ τρόπου
 O. || sub finem nonnulla deesse sponte intelligitur.

3. 1. λοιπὸν] λοιπὸν μὲν R. || ἐπεμβῆναι E. || 3. ἐφθεγξάμην] εἶπον E. ||
 δεῖ] δὴ PV. || 6. ἀμνήτους E, ἀμνήτα cett., ἀμνήτους Reiskius. || 7. malim Θεο-
 δωρείου. || 8. προδεξάμενοι V. || 10. χωρήσομεν V. || 12. εὐτυχῇ V, εὐτυχεῖ v. ||
 παιανιέα PR, παιανιέον V, Παιανίαν Reiskius, sed vid. Herod. 1, 60. Paus. 1,
 23, 10. || 13. αὐτοῦ v.

κράτους), μητρός δὲ Κλεοβούλης μὲν ὀνόματι, Σκυθίδος δὲ τὸ γένος. Γύλων γὰρ ὁ πάππος αὐτοῦ Νύμφαιον προδούς, τόπον τινὰ ἐν τῷ Πόντῳ, μέλλων ποιῆσθαι τὴν κρίσιν ὑπὲρ
 20 τούτου, φυγὼν παρὰ τοῖς τοῦ Πόντου δυνάταις καὶ τοὺς καλουμένους Κήπους τόπους τινὰς καρποῦσθαι λαβὼν παρ' αὐτῶν, γυναικα ἐκεῖσε Σκυθίδα ἡγάγετο, ἐξ ἧς ἔσχε τὴν Κλεοβούλην τὴν μητέρα τοῦ ῥήτορος. αὕτη γὰρ πεμφθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς λάθρα εἰς Ἀθήνας καὶ γαμηθεῖσα Δημο-
 25 σθένει τῷ μαχαιροποιῷ τίκτει τοῦτον τὸν ῥήτορα. καταλειφθεὶς δ' ὀρφανὸς ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτὸς ἑαυτῷ τῇ φρονήσει τε καὶ συνέσει πατὴρ ἐγένετο. ὥς γὰρ ἑώρα τοὺς καταλειφθέντας αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐπιτρόπους οὐκ ἐπιτρόπων μᾶλλον ἔργον ποιούντας, ἀλλὰ πολεμίων τῷ κακῶς
 30 κεχρησθαι τῇ αὐτοῦ οὐσίᾳ, παῖς μὲν ὢν ἔτι καὶ κατηγορεῖν ἐκείνων κωλυόμενος τῇ τῶν νέων ἡλικίᾳ, τέως μὲν τὰ τῶν νέων ἐποίει καὶ διδασκάλοις τε ἑαυτὸν καὶ παιδεύσει παρεδίδου, ἵνα σχοίῃ τὴν κατηγορίαν ὥς εἰπεῖν ἡκονημένην ἐκ τῶν λόγων κατ' ἐκείνων εἰς ἄνδρας ἐγγραφεῖς. διὸ καὶ ὥς
 35 μιαροὶ τινες οἱ ἐπίτροποι τοῦτο αὐτὸ ἐνθυμηθέντες καὶ τῶν διδασκάλων αὐτοῦ τοὺς μισθοὺς ἀπεστέρουν, ὅπως ἐμποδῶν γένοιτο τοῦτο αὐτὸ πρὸς τὸ μανθάνειν σπουδαίως ἐκείνον.
 147 ὅμως πάντα ποιῶν ὁ θεῖος ἀνὴρ φιλοσόφων μὲν ἑαυτὸν παρεδίδου Πλάτωνι, ῥητορικῶν δ' ἐπιθυμήσας ἐκ τοῦ ἀκούειν
 40 Καλλιστράτου τοῦ ῥήτορος ῥητορεύοντός τε καὶ εὐδοκимоῦντος Ἰσαίῳ ἐφοίτα, ἐνὶ τῶν ἰ ῥητόρων τῶν κριθέντων ἀναγνώσκεισθαι. καὶ οὕτως αὐτὸν λέγεται μιμήσασθαι, ὥστ' αὐτοῦ νομίζεσθαι τοὺς κατὰ τῶν ἐπιτρόπων λόγους· ἀρτίως γὰρ ἦν ἐξελθὼν ἀπὸ τῆς ἐκείνου διατριβῆς. ἐξήλωσε δὲ
 45 μάλιστα τῶν πρὸ αὐτοῦ τὸν συγγραφέα Θουκυδίδην καὶ τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν ἐκείνου λόγων ἐπὶ τὸ πολιτικώτερον μετ-

18. γὰρ] δὲ V. || 19. ποιῆσθαι] ὑπομένειν Reiskius, frustra: si quid mutandum, malim ἀπολεῖσθαι. || 22. σκυθίδ' ἀνηγάγετο V. || 24. ὑπὸ — γαμηθεῖσα om. V. || 25. τῷ om. V. || 26. ὑπὸ] ἀπὸ v. || ἑαυτοῦ v. || 28. καταληφθέντας V. || ὑπὸ V, παρὰ PR. || 29. ἔργον om. V. || 31. τῶν post τῇ erasum in V. || 34. τῶν om. V. || 35. μιαροί] μὴ V. || 37. αὐτὸ] αὐτῷ Reiskius. || 42. λέγεται] λέγοντα V. || 44. ἐξήλωσε sqq. exscripsit Arsenius p. 189. || 46. ἐπὶ] εἰς Arsenius.

ἔφρασε· καὶ οὕτως λέγεται αὐτὸν ἐκμεμαθηκέναι, ὥστε
 φέρεσθαι τι τοιοῦτον περὶ αὐτοῦ, ὅτι ποτὲ καείσης τῆς
 βιβλιοθήκης ἐν Ἀθήναις καὶ συγκαεισῶν τῶν ἱστοριῶν Θου-
 κυδίδου αὐτὸν μόνον ἀπομνημονεῦσαι πασῶν καὶ οὕτως 50
 μεταγραφῆναι ποιῆσαι. ἐπιτροπευθεὶς δὲ ἰ ἔτη καὶ ἐγγρα-
 φεῖς ὀκτωκαιδεκαετῆς εἰς ἄνδρας (οὕτω γὰρ ἐνεγράφοντο
 παρ' Ἀθηναίοις), κρίνας τοὺς ἐπιτρόπους εἴλε τὴν δίκην,
 καὶ ἀπῆτησεν αὐτοὺς οὐχ ὅσα ἐδυνήθη δεῖξαι παρὰ τοῖς
 δικασταῖς αὐτοὺς χρεωστοῦντας, ἀλλ' ὅσα συνήδει ἑαυτῷ 55
 κατὰ τὸ ἀληθὲς ἡδικομένῳ. τὸ μὲν γὰρ ἦν τῆς δεινότητος
 τῆς ῥητορικῆς, τὸ δὲ τῆς Δημοσθένους φιλανθρωπίας. ἢ
 γὰρ τάλαντα ἀποδείξας αὐτοὺς τοὺς τρεῖς χρεωστοῦντας ἰδ'
 μόνον ἀπῆτησεν. ἦσαν δ' οὗτοι οἱ τρεῖς Ἄφροβος, Δημοφῶν,
 Θηριππίδης. πολλὰ δ' ἐκ φύσεως ἔχων ἐλαττώματά τε καὶ 60 148
 νοσήματα ἐπιμελεῖα τὴν φύσιν ἐνίκησε· καὶ γὰρ τὸ στόμα
 τραυλὸς ἦν καὶ τὴν ἀκοὴν ἀσθενής, ὥς μὴ δύνασθαι φέρειν
 κραυγὰς τινὰς ἢ κτύπους, καὶ τὸ πνεῦμα ἄτονος, ὥς μὴδ'
 ἐν ἔπος εἰπεῖν ἀπνευστὶ δύνασθαι, καὶ τὴν κίνησιν τοῦ
 σώματος ἀπρεπῆς καὶ μαλακώτερος, ὅποτε δέοι λέγειν· κινῶν 65
 γὰρ αἰεὶ τοὺς ὤμους περιέροπτε τὸν τριβῶνα κατὰ τῆς γῆς.
 ἐπὶ πηρωθώσατο δὲ ταῦτα πάντα διὰ τούτων τῶν τρόπων.
 τὸν μὲν τραυλισμὸν ἐμβάλλων τινὰς ψήφους ἐν τῷ στόματι
 καὶ τῶν Ὀμήρου συνεχῶς ἔπος τι λέγων, οἷον τὸ „ρόχθαι
 γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερόν ἡπεύροιο.“ οὕτως δὲ τοῦτο ἐπὶ πη-
 ρωθώσατο, ὥστ' εἰσελθόντα εἰπεῖν τοῖς Ἀθηναίοις ἐκεῖνο
 τὸ περιφερόμενον „ἦκω φέρων ὑμῖν τὸ ρ καταρρηγορευμέ-
 νον.“ διὰ τοῦτο δ' εἶπε τὸ ρ, ἐπειδὴ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ
 τραυλοὶ αἰεὶ περὶ τὸ γράμμα τοῦτο σφάλλονται, τὸ λ ἀντὶ
 τοῦ ρ προφέροντες. καὶ τοὺς θορύβους δὲ φέρειν ἐμελέτησεν 75
 ἐπὶ τὴν θάλατταν κατιῶν καὶ πρὸς τὸν ἦχον τῶν κυμάτων

48. τι] τὸ Arsenius. || τῆς ἐν ἀθήναις βιβλιοθήκης E. || 50. οὕτως —
 ποιῆσαι] αὐτὸς αὐτὰς μεταγραφῆναι E. || 54. ἀπῆτησεν V. de re cf. Dem. or. 21.
 §. 80. || ἡδυνήθη V. || 55. αὐτοῖς] τοῖς V. || συνείδει V. || 58. τοὺς om. V. ||
 χρεωστοῦντας V. || 62. τραυλὸς] τραυλὸς V. || 65. δέει V. || 67. ἐπὶ πηρωθώσατο
 V, ἐπὶ πηρωθώσατο v. || 68. μὲν] μὲν γὰρ R. || ἐμβάλων V. || 69. τῶν] τῷ V. || οἷον
 add. Reiskius. versus est Hom. Od. 5, 402. || 70. ἐπὶ πηρωθώσατο V, ἐπὶ πηρωθώ-
 σατο v. || 75. προσφέροντες V.

λογοποιούμενος. καὶ τὸ πνεῦμα διαρκὲς κατεσκεύασεν οὕ-
 τως, καὶ πρὸς ὑψηλὰ τινα χωρία τρέχων καὶ ῥήσεις λέγων
 τινάς. τὸ δὲ σχῆμα τῆς ἐν τῷ λέγειν κινήσεως καὶ τοῦτο
 80 ἰάσατο, τὰ μὲν πρῶτα ξίφος ἐξαρθήσας ἐκ τῆς στέγης τῆς
 οἰκίας ἑαυτοῦ καὶ ὑποκάτω τούτου ἰστάμενος, ἵνα τῷ φόβῳ
 τῆς προσδοκίας τοῦ πεσεῖσθαι κατὰ τῶν ὤμων αὐτοῦ ἐκεῖνο
 ἀκινήτους ἔχῃ αὐτούς, ὕστερον δὲ καὶ πρὸς κάτοπτρον ἀν-
 149 δρόμηκας ταῖς μελέταις χρώμενος. οὐ μόνον δ' ἐν νέοις οὕ-
 85 τως ἑαυτοῦ ἐπεμελεῖτο, ἀλλ' ἤδη καὶ τέλειος ἀνὴρ γενόμενος.
 καὶ γὰρ αὐτὸν φασιν ἀνδρῶν ἄγοντα ἡλικίαν ξυρῶντά ποτε
 τοῦ πάγωνος τὸ ἥμισυ, ὅπως μὴ προῖτοι δι' αἰσχύνην, οἵκαδε
 καθεύδοντες ἑαυτὸν ἀσκεῖσθαι. λογογραφεῖν δ' ἀρξάμενος
 καὶ εἰς τὰ ἰδιωτικὰ καὶ εἰς τὰ δημόσια καὶ πολλοὺς ἐκδοὺς
 90 λόγους δικαζομένοις, ὕστερον τούτων ἐπαύσατο διὰ τοιαύτην
 αἰτίαν. Ἀπολλοδώρῳ καὶ Φορμίωνι δικαζομένοις πρὸς ἑαυ-
 τοὺς ἦλω ἀμφοτέροις λόγους ἐκδοὺς κατ' ἀλλήλων. ὅθεν
 μισήσας τοῦτο τὸ ἔργον ἐπὶ τὸ παιδεύειν λοιπὸν ἐτράπη.
 καὶ παρὰ τὰς ἀρχὰς μὲν εὐτυχήσας ἐν τε τῷ πλήθει τῶν
 95 μαθητῶν καὶ τῷ εὐνοῦς εἶναι αὐτῷ πάντας τοὺς φοιτῶντας,
 ὕστερον καὶ τούτου ἀπέσχετο διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. Ἀρί-
 σταρχόν τινα, υἱὸν Μόσχου, ἔχων μαθητὴν εὐνοῦστατόν τε
 καὶ θρασὺν καὶ φρονεῦσαντα τοὺς ἀντιπολιτενομένους αὐτῷ,
 τὸν τε Νικόδημον τὸν Ἀφιδναῖον καὶ Εὐβουλον τὸν πολι-
 100 τεύόμενον, αὐτὸς ὑπενοήθη ὑποβαλεῖν τῷ Ἀριστάρχῳ τοῦτο
 ποιῆσαι. ἀπαλλαγείς δὲ καὶ τούτου τοῦ ἐπιτηδεύματος,
 ὕστερον ὁρῶν φνύμενόν τε καὶ ἀκμάζοντα κατὰ τῆς Ἑλλά-
 δος τὸν Φίλιππον ἐτράπη ἐπὶ τὸ γράφειν λόγους κατ' ἐκεῖνον
 καὶ τῶν προδιδόντων ἐκεῖνον. ἐτρηράρχησε δὲ καὶ ἐχορήγησε
 5 τῇ πόλει καὶ εἰσφορὰς ἐποιήσατο χρημάτων πολλάκις, καὶ
 κόρας ὀρφανευθείσας καὶ πενιχρὰς ἐπιγάμους πρὸς γάμον
 ἐξέδωκε καὶ λύσεις αἰχμαλώτων Ἀθηναίων ἐποιήσατο, ὅθεν

78. καὶ πρὸς R, πρὸς V. || 84. μελίταις V. || 85. ἐπιμελεῖτο V. || 86. φασιν
 αὐτὸν V. || ἄγοντα V. || ἔχοντα V. || ξυρῶντα V. || 87. προίη V. || 92. λόγους ἀμφο-
 τέροις ἐκιδούς E. || λόγους ἐκδοὺς ἐκ δὲ V. || 93. λοιπὸν om. E. || ἐτράπη
 ἔχεται V. || 99. τε τι V. || 106. καὶ ante πενιχρὰς om. V. || ἐπὶ γάμους καὶ
 γάμον V.

πολλάκις εὐνοίας τῆς πρὸς τὴν πόλιν χρυσοῖς στεφάνοις ἐστεφανώθη. Ἀρπάλου δέ τινος χρήματα κεκλοφότος παρ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου καὶ φυγόντος παρ' Ἀθηναίοις καὶ ἀποθανόντος ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, ὑπονοηθεὶς ὡς λαβὼν παρ' αὐτοῦ χρήματα, κριθεὶς ἐπὶ ν' ταλάντοις ἔφυγεν εἰς Αἴγιναν, ὕστερον δ' ἀφείσης αὐτῷ τῆς πόλεως ἐπανῆλθεν. καὶ πάλιν κατ' Ἀλεξάνδρου ἔλεγε τοῦ παιδὸς Φιλίππου, ὡς καὶ κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. κρατήσαντος δ' Ἀλεξάνδρου τῆς Ἑλλάδος καὶ μέλλοντος ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ἐξαίτηθεὶς παρ' αὐτοῦ οὐκ ἐδόθη, τῶν Ἀθηναίων πρεσβευσαμένων πρὸς αὐτὸν καὶ λεγόντων ὅτι „ἐν σοὶ ἐστὶ καὶ τὸ λαβεῖν καὶ τὸ μὴ λαβεῖν, ὁπότε καὶ τὴν πόλιν αὐτήν· ὁμως φρόνησόν τε καὶ βούλευσαι ἄξιον τῆς σεαυτοῦ φύσεως.“ ὁ δ' ἐπικλασθεὶς τῷ ἑλέφ καὶ γελάσας ἀνεχώρησεν. ἔσχε γὰρ τὸ φιλόανθρωπον μετὰ τῆς δυναστείας, ἥπερ ὁ αὐτοῦ πατήρ. ὡς δὲ καὶ Ἀλέξανδρος ἐτελεύτησε καὶ τὴν τούτου βασιλείαν διεδέξατο Ἀντίπατρός τις τῶν παρασπιστῶν ἐκείνου, πάλιν καὶ κατὰ τούτου ἐδημηγόρει. ἀμέλει καὶ φρουρὰν καταστήσαντος Ἀλεξάνδρου ἐν ταῖς Θήβαις μετὰ τὸ κατασκάψαι τοὺς Θηβαίους διὰ τὸ ἀπογυμνώσασθαι αὐτῷ ἐν τῇ πολιορκίᾳ καὶ ὑβρίσαι αὐτόν, ἐναντία πράττων ὁ Δημοσθένης τῷ Ἀντίπατρὶ ἔπεισεν Ἀθηναίους ὥστ' ἐξελθεῖν καὶ ἐξελάσαι ταύτην τὴν φρουράν. ὅθεν ὀργιζόμενος Ἀντίπατρος ἐστράτευσε κατὰ τῶν Ἀθηναίων. προορώμενος δ' ὁ Δημοσθένης ὡς ὅτι οὐκ ἐλεηθήσεται παρὰ τούτου ἐξαίτηθεὶς διὰ τὸ ὠμόν τε καὶ βίαιον τοῦ ἀνδρός, ἔφυγεν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος τὸ ἐν τῇ Καλαυρίᾳ τῇ νήσῳ τῇ πρὸς τῇ Τροιζῆνι. μέλλων δ' ἄγεσθαι πρὸς Ἀντίπατρον ὑπ' Ἀρχίου τοῦ ὑποκριτοῦ πεμφθέντος πρὸς αὐτὸν καὶ παρακρονομένου αὐτόν, ὡς οὐκ εἰς θάνατον ἄγοιτο, ἀπεκρίνατο αὐτῷ ὡς ὅτι „οὔτε

108. πολλάκις] πολλῆς R. || εὐνοία τῇ V, malim εὐνοίας ἕνεκα τῆς. || χρυσοῖς V. || 10. Ἀθηναίους Reiskius. || καὶ — δεσμοτηρίῳ om. E. || 15. δὲ V. || 19. τε] τι V. || 21. εἶχε V. || 22. ἥπερ Schweighaeuserus, ἥπερ libri. || 25. κατεστήσατο V. || 26. κατασκάψαι] immo καταστρέψαι. || 28. καὶ ἐβ in lac. om. V. || 29. ὥστ' ὡς V. || ἐξελάσαι V. || 32. ἐξελαθεὶς δὲ διὰ V. || 34. Καλαυρία τῇ νήσῳ] καλαβρία V. || πρὸς] εἰς V. || 35. τοῦ om. VE. || ὑποκριτοῦ] ὑποκριτοῦ τοῦ v. || 37. ὅτι — πείθων E, ὅτι οὐδέποτε μοι ἤρεσας οὔτε ὑποκρινόμενος οὔτε νῦν με πείθων v.

ὑποκρινόμενος ἥρεσάς μοί ποτε οὔτε νῦν πεύθων. καὶ
 τοῦτ' εἰπὼν, μικρὸν παρεξελθὼν, ἵνα μὴ μίανη τῷ θανάτῳ
 140 τὸ ἱερὸν, λαβὼν δ' ὑπὸ τῇ σφραγίδι εἶχε φάρμακον εἰς τοῦτ'
 ἐκ πολλοῦ αὐτῷ κατεσκευασμένον ἐκὼν ἀπέθανεν. ἐβίωσε
 δ' ἔτη ξ' καὶ γ', ἐγεννήθη δ' ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ρ' ὀλυμ-
 πιάδος. εἰκόνα δ' αὐτοῦ ἔστησαν οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τῷ Κε-
 ραμεικῷ χαλκῇ, θαυμάσαντες αὐτοῦ τὴν τ' ἀρετὴν καὶ τὴν
 45 εὐνοίαν, ἣν εἶχε περὶ τὴν πόλιν. ἐπεγέγραπτο δὲ τῇ εἰκόνι
 αὐτοῦ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα·

εἵπερ ἴσων γνώμῃ ρώμην, Δημοσθένης, ἔσχες,

οὔ ποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρξεν Ἀορῆς Μακεδῶν.

ἀπέθανε δ' ε' ἐπὶ ι' τοῦ πυανειῶνος μηνός, ἣτις ἐστὶν
 50 Ἀθήνησι σκυθρωποτάτῃ ἡμέρᾳ διὰ τὸ συμβαίνειν τότε εἶναι
 152 τὰ θεομοφόρια καὶ νηστεύειν τότε τὰς γυναῖκας. κατέλειψε
 δὲ πολλοὺς λόγους, οἷον τοὺς Φιλιππικούς, τοὺς ἐπιτροπικούς,
 τοὺς ἰδιωτικούς, τὰ προοίμια, τὸν ἐρωτικόν, τὸν ἐπιτάφιον,
 τὰς ἐπιστολάς.

δ'. Βίος Δημοσθένους.

Ὁ Δημοσθένης βίος τοῦ ῥήτορος ἀναγκαῖός ἐστι τοῖς
 ἐπὶ ῥητορικὴν ἀσκοῦσιν ἑαυτούς· πολλὴν γὰρ ὁ βίος αὐτοῦ
 φέρει τοῖς μαθοῦσιν ὠφέλειαν. ὅθεν ὅσα περὶ τὰνδρὸς
 πυνθανόμεθα λέγωμεν διὰ συντόμων, ὅστις τ' ἦν διεξιόντες
 5 καὶ τίνος καὶ ἃ τὴν πόλιν διώρθωσεν. ἀπὸ δὲ τοῦ γένους
 αὐτοῦ πρῶτον ἀρξώμεθα. ταῦτα τοίνυν ἐστὶν ἃ περὶ Δη-

141. αὐτῷ] αὐτῷ τοῦτο PV: ἐκ πολλοῦ αὐτῷ πρὸς τοῦτο κατ. E. || 42. ἐγεν-
 νήθη — ὀλυμπιάδος verba sunt Dionysii Halic. ep. ad Amm. 1, 4. || 43. κερα-
 μικῷ χαλκῷ V. || 44. τ' om. V. || 48. ἦξεν ἀνὴρ V. || 49. ἀπέθανε — γυναῖκας]
 cf. Plut. Dem. c. 30. || μηνός om. V. || 50. εἶναι om. P. || 52. ἐπιτροπικούς V. ||
 54. s. fin. ex vit. 4. p. 156. ἔγγραφε δὲ ὁ δημοσθένης καὶ τὴν χαβρίου γυναῖκα, τὴν
 θυγατέρα κτησίππου μετὰ — φιλοκράτει, et continuo indidem p. 158. καὶ τοῦτο
 τῆς εἰς πατρίδα ἐκείνου εὐνοίας τεκμήριον. ἀποθανούσης γὰρ τῆς θυγατρὸς
 αὐτοῦ — συμφορᾶς add. cod. Urbin. 113. vid. Heysii comm. de codd. Dem. Ro-
 manis ed. Voemel. p. 12.

4. Inscr. δημοσθένους βίος V, ἕτερος δὲ Δημοσθένους βίος v. || 1. ὁ περὶ
 δημ. PXGV, sed in P praepositio punctis circumscripta est. || 4. λέγομεν V. ||
 6. αὐτῷ XG.

μοσθένους πυνθανόμεθα. Γύλων ἀνὴρ Ἀθηναῖος φθονη-
 θείς οἶμαι δι' ἀρετὴν (οἰκεῖον γὰρ καὶ σύνηθες τῇ πόλει
 τοῦτο τὸ πάθος) αἰτίαν ἔσχε προδεδωκέναι Νύμφαιον χωρίον
 ἐν Πόντῳ κείμενον. ἀδοξήσας δὲ διὰ τὴν ἐκ τῆς κατηγορίας 10
 ὕβριν, τάχα δὲ καὶ φοβηθεὶς τοὺς συκοφάντας (ἰσχυρὸν γὰρ
 ἐν Ἀθήναις τὸ τούτων γένος) τὴν τούτων κρίσιν οὐ περιέ-
 μεινε, τῆς δὲ κατηγορίας προεξῆλθε· καὶ παραγενόμενος εἰς 153
 Σκυθίαν γαμεῖ τῶν ἐπιχωρίων τινὸς θυγατέρα, πολλὴν
 προῖκα σὺν αὐτῇ λαβὼν. δύο δὲ γεννήσας καὶ θρέψας 15
 θυγατέρας, ὡς τὴν τοῦ γάμου ὥραν ἐπέλαβον, ἐτοιμάσας
 προῖκας αὐταῖς εἰς Ἀθήνας ἔπεμψε, κομίσασθαι τὴν πατρίδα
 θελήσας εἰ καὶ μὴ δι' ἑαυτοῦ, διὰ γοῦν τῶν θυγατέρων.
 ἔγρημε δὲ τὴν μὲν Φιλοχάρης, τὴν δ' ἑτέραν Δημοσθένης,
 τὸν μὲν δῆμον Παιανιεύς, μαχαιροποιὸς δὲ τὴν τέχνην. ἐξ 20
 ἧς ἐγέννησε τὸν ῥήτορα Δημοσθένην, ὀνόματος μὲν πατρῷου
 κληρονόμον, οὔτε δὲ τέχνης οὔτε τύχης ὁμοίως διάδοχον.
 ἀποθανόντος δὲ τοῦ πατρὸς καταλειφθεὶς ὑπὸ μητρὶ γ'
 ἔσχεν ἐπιτρόπους, συγγενεῖς μὲν καὶ φίλους, ἐχθροὺς δὲ τῇ
 διαθέσει, Ἄφοβον καὶ Δημοφῶντα, ἀλλήλων ἀδελφιδοὺς, 25
 καὶ Θηριππίδην, φίλον αὐτοῦ τῷ πατρὶ ἐκ παίδων γεγενη-
 μένον. πολλὴν δ' οὗτοι παραλαβόντες οὐσίαν, δέον αὐτὴν
 ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς ποιῆσαι πλείονα καὶ τηρῆσαι τὸν ὀρφανὸν
 πλούσιον, οὐ μόνον διήρπασαν, ἀλλὰ καὶ τῆς Δημοσθένους
 παιδείας ἡμέλησαν, οὐδένα λόγον δώσειν τῆς ἐπιτροπῆς ὑπο- 30
 λαμβάνοντες, ἐὰν τὸν ἀδικούμενον τηρήσωσιν ἀπαιδεύτον.
 ἦν δ', ὡς ἔοικεν, ὁ παῖς ὑπὸ τῆς προνοίας τῶν θεῶν ἐπιτρο-
 πεύμενος, οἱ παρέσχον αὐτῷ ἐπιθυμίαν παιδείας λόγου.
 προθέμενος γὰρ ἐλπίδας Δημοσθένης ἀγαθὰς καὶ μεζύνας
 ἑαυτοῦ καὶ τὴν τοῦ πατρὸς καὶ τὴν τῶν ἐπιτρόπων χώραν 35

8. καὶ om. G. || 9. τοῦτ' V. || τὸ om. G. || 11. δὲ καὶ, uti Reiskius correxit,
 G, δὲ cett. || 12. ἀθηναῖος XGV. || καὶ ante τὸ sec. m. insertum habet X. ||
 15. γενήσας G. || 16. ἐποιμάσας V. || 18. μὴ] μὴν G. || δι' om. XG. || αὐτοῦ V. ||
 19. Φιλοχάρης] immo Δημοχάρης. vid. Dem. or. 27. §. 14. || 20. δὲ om. V. ||
 21. ἐγέννησε G. || πατρῷου] πρώτου (πρωίου?) G. || 23. δὲ om. V. || μητρὸς
 XG. || 24. μὲν φίλους G. || 26. Θηριππίδην V. || αὐτὸν G. || 27. αὐτὴν om. V. ||
 31. ἐὰν τὸν] ἑαυτὸν G. || 32. δὲ V. || 33. παρέχον V. || παιδείας V. || λόγου]
 εὐλόγου Reiskius, malim λόγων. || 34. ἀγαθὰς δημοσθένης V. || καὶ add. G,
 om. v.

ἐξέπλησεν. τῆς τε γὰρ ἐγκυκλίου καλουμένης παιδείας μετέλαβε, τῷ τε μάλιστα κατὰ ῥητορικὴν καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐπαινουμένῳ παρέδρευσεν Ἰσαίῳ, μαθητῇ μὲν Ἰσοκράτους
 154 ὄντι, κεκοσμηκότι δὲ τὴν σχολικὴν ἡσυχίαν ἐναγωνίῳ δεινό-
 40 τητι. πάντα δ' ἦν, ὡς ἔοικε, Δημοσθένει πρὸς τὸ τέλειον συνεργοῦντα, φύσις, φιλομάθεια, πόνος· φύσις μὲν ἡ ῥα-
 δίδως αὐτῷ τὴν κατάληψιν τῶν πραγμάτων χορηγοῦσα, πόνος δ' ὁ καὶ τὰ δυσχερῆ ἰώμενος, φιλομάθεια δὲ τὴν τῶν καλῶν ἐπιθυμίαν εἰσάγουσα. ἔστι δὲ τοῦ Δημοσθένους πόνου καὶ
 45 τῆς περὶ τὴν ἄσκησιν τοῦ λόγου ταλαιπωρίας κἀκεῖνα τεκμή-
 ρια. φασὶ γὰρ αὐτὸν ἐν οἰκίσκῳ καταγείῳ δαιτιώμενον πονεῖν, δηλονότι φεύγοντα τὰς ἀπὸ τῶν ἡλικίων καὶ φίλων διοχλήσεις. διαξυρῆσαι δὲ λέγουσιν αὐτὸν μέρος τῆς κεφα-
 λῆς, ἵνα κατεχόμενος ὑπὸ τῆς αἰδοῦς ἑαυτῷ βλέπεται μόνῳ.
 50 ταχεῖαν μέντοι ἔλαβε τὴν ἐν τῷ λόγῳ σπουδὴν, ὥστ' αὐτὸν περὶ ἡ' ἔτη γενόμενον τὰς κατὰ τῶν ἐπιτρόπων ἀποθέσθαι δίκας, καὶ τὴν τοῦ λέγειν καλῶς λαβεῖν δόξαν καὶ τῶν ἀδι-
 κησάντων κρατῆσαι, μὴ μέντοι γενέσθαι μετὰ τὴν δίκην ἀπάνθρωπον, ἀλλ' ἀντὶ πολλῶν πατρῶων ὀλίγα λαβεῖν, ὅσα
 55 δυνατὸν ἦν τοῖς ἀδικήσασιν ἀποδοῦναι. προκόπτων δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῷ λέγειν ἐπαινούμενος ἐπὶ σοφιστείαν τρέπεται καὶ καθηγεῖται τῶν νέων τῶν ῥτο-
 ρεῦειν βουλομένων. ἐπ' Ἀριστάρχῳ δὲ τῷ Μόσχου διαβλη-
 θείς, μειρακίῳ τῶν εὐγενῶν, ὡς ἔραστὴς αὐτοῦ γεγονώς,
 155 60 παρητήσατο αὐτοῦ τὴν παρ' αὐτὸν ἄφιξιν, ἵνα τοῖς αἰτιω-
 μένοις ὑπονοεῖν αὐτὸν μηκέτι ἐξῇ. λόγους δὲ γράφειν ἄρ-
 ξάμενος ἐσυκοφαντήθη ποτὲ διαβληθεὶς ὡς δυσὶ πολίταις
 δέδωκε λόγους ἀπεναντίους, Ἀπολλοδώρῳ καὶ Φορμίωνι.

36. ἐξέπλησσε V. || καλουμένης V. || παιδείας G. || 38. παρήδρευσεν V, παρήδρυσεν G. || 39. σχολαστικὴν V. || 40. τὸ om. XGV. || 41. φύσιν G. || 42. τῶν] τὴν G. || 43. τὰ om. V, τὸ X. || ἰώμενος Jacobsius, κτώμενος v. || τὴν] malim ἢ τὴν. || 45. περὶ τὴν ἄσκησιν, quod in lac. om. P, recte supplevit Schweighaeuserus, habent XGV et cod. Urbin. 114, τῆς περὶ τοῦ λόγου ταλ. Reiskius. || 47. ποιεῖν V. || δῆλον ὅτι G. || καὶ φίλων om. V. || 48. τῆς κεφαλῆς μέρος V. || 51. ὁπῶ καὶ δέκα G. || 54. ἀπάνθρωπον] εὐπάνδον G, ex quo εὐπορον Jacobsius. || 56. ἡλίαν G. || 57. καὶ post τρέπεται om. V. || 58. βουλευομένων G. || 60. αὐτὸν] αὐτῶν V. || 61. αὐτὸν ὑπονοεῖν V. || 62. ποτὲ] τότε XGV. || 63. ὑπε-
 ναντίους V.

καταγνοὺς δὲ καὶ τοῦ λογογραφεῖν ἀποκειμένην εὔρε τὴν
 πολιτείαν καὶ τὴν τῶν κοινῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν καὶ 65
 τὴν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις δόξαν. παρηκολούθει δ' αὐτῷ τρία
 τοῦ λέγειν ἀμαρτήματα νοουθεσίας τινὸς καὶ θεραπείας δεό-
 μενα· τῶν τε γὰρ στοιχείων οὐκ ἐτρανοποίει τὸ ρ, τὸν τ'
 ὦμον ἀκαίρως ἀνέσειε καὶ θορυβούμενος ἐξέπιπτε τῆς σκέ-
 ψεως πολλάκις. ταῦτα δ' ἴσως ἄλλη μὲν συμβάντα μεγάλα 70
 ἦν, ἐξεδιώχθη δ' ὑπὸ Δημοσθένους ὡς ἀσθενῆ. καὶ τό τε
 ρ ποικίλως ἐν τῷ στόματι γυμνάσας ἐκομίσατο, τὸν τ' ὦμον
 συνευτακτεῖν τοῖς ἄλλοις μέρεσι τοῦ σώματος ἔπεισε τὸν
 τρόπον τοῦτον· λόγῃν ἀπὸ τῆς στέγης καταρτήσας καὶ
 ἰστάμενος ὑπ' αὐτὴν ἔλεγε καὶ κατεχόμενος ὑπὸ τοῦ φόβου 75
 τὸν ὦμον ἐνουθέτησεν· τὴν τε κατοχὴν τῶν ἐσκεμμένων
 οὕτως ἐποίησε μόνιμον, ὥστε μὴδ' ὑπὸ τῶν μεγίστων ἐκπλήτ-
 τεσθαι θορύβων· ὁδεύων γὰρ παρὰ τοὺς αἰγιαλοὺς καὶ τῶν
 προσπιπτόντων ταῖς ἡόσι κυμάτων τὸν ἤχον δεχόμενος ἀντ-
 ἔτασσε τοὺς ἑαυτοῦ λογισμούς. τοῦτο δ' ἦν ἄσκησις ἐπὶ 80
 τὴν τῶν ὄχλων καταφρόνησιν. ὑποκρίσει δὲ λειπόμενος καὶ
 διὰ τοῦτο φερόμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἦττον ὑπ' Ἀνδρονί-
 κου τοῦ κατ' αὐτὸν ἀρίστου τῶν ὑποκριτῶν ἐδιδάχθη, καὶ
 τὰ μυστήρια τῆς ὑποκρίσεως οὕτως παρέλαβεν, ὥστε γενέ-
 σθαι μιμητὴς προσώπων ἀνδρειότατος καὶ τὸ πλήθος ταύτῃ 85
 μάλιστα πείθειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. τέλειος οὖν ἐν πᾶσι 156
 γενόμενος τὴν τῆς ῥητορικῆς δύναμιν ἐκτίσαστο ὡς ἂν εἴποι
 τις ὁλόκληρον, ἐφ' οἷς ἐπρώτευσσε λόγοις οὐ μόνον ὠφελῶν
 τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς οὐσίας ἐπιδιδούς· καὶ γὰρ
 ἐτριηράρχησε καὶ ἐχορήγησε τῆς ἰδίας φυλῆς αὐτεπάγγελτος. 90
 συνέβη δ' αὐτῷ κατὰ τὴν χορηγίαν δυστύχημα· Μειδίας γὰρ
 ἐχθρὸς ὢν αὐτῷ παλαιὸς κονδύλῳ αὐτὸν ὕβρισεν ἐστεφανω-

64. δὲ om. V. || 68. ἐτρανοποίει V. || τὸν δὲ XG. || 69. ἀκαίρως] ἀτάκτως
 E. || 72. γυμνάσας G. || 73. τοῦ σώματος μέρεσιν V. || 78. παρὰ τοὺς XV, περὶ
 τοὺς G, παρ' v. || 79. ἡόσι V. || ἀντέτασε G. || 80. ἑαυτῷ G. || ἄσκησιν G. ||
 84. τῆς ὑποκρίσεως] τῶν ὑποκριτῶν V. || οὕτω V. || 85. μιμητὴν XG. || προπρο-
 σῶπον G. || ἀνδρειότατον X, ἀνδρειότατος V, ἀνδρειώτατα G. || 86. πείθων
 V. || 87. ῥητορικὴν G. || εἶπει V. || 90. καὶ ἐχορήγησε addidi. cf. vit. V. v. 55. ||
 φυλῆς Reiskius, βουλῆς libri. || 91. Μειδίας sqq. exscripsit Arsenius p. 190. ||
 92. κονδύλοις E. || αὐτῷ X. || ὕβρις V. || ἐστεφανομένον GV.

μένον ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ ὁ δῆμος ὀργισθεὶς κατεχειροτόνησε
 τοῦ Μειδίου. λαβὼν δὲ παρὰ τοῦ Μειδίου, γ' δραχμὰς καθ-
 95 υφῆκατο τὴν παρ' αὐτοῦ δίκην. ὅμοιον δὲ τι τούτῳ ἕτερον
 πρότερον ἐποίησεν· Δημομέλη γὰρ τὸν ἀνεψιὸν γραψάμενος
 εἰς Ἄρειον πάγον τραύματος ἀργύριον λαβὼν παρήκεν. ὅθεν
 καὶ Αἰσχίνης ὀνειδίζων αὐτῷ λέγει „ὁ τὴν κεφαλὴν πρόσδο-
 κεκτημένος,“ ὅτι ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐπορίζετο. ἔγχε δὲ τὴν
 100 Χαβρίου γυναικα, Κτησίππου δὲ μητέρα, μετὰ τὸν θάνατον
 τοῦ στρατηγοῦ Χαβρίου. τοιούτου γάμου δόξας ἄξιος οὐ
 τὴν αὐτὴν τάξιν τῆς πόλεως εἶλετο Αἰσχίνη καὶ Δημάδῃ καὶ
 Φιλοκράτει, οὐδὲ μιμητῆς τῶν ἄλλων δημηγόρων ἐγένετο,
 τοῖς δὲ Φιλίππου πράγμασιν ἀντεπολιτεύσατο καὶ προῦκα-
 5 λείτο τὴν ἐκεῖνου τύχην, καὶ τὴν πατρίδα βλέπων ἐν κινδύ-
 νοις καὶ δουλείᾳ γιγνομένην τὴν τε τῶν προγόνων ἀρετὴν
 ἐτήρησεν αὐτῇ καὶ τὸ πάτριον φρόνημα. ἄξιον δὲ καὶ περὶ
 τούτων εἰπεῖν πλείονα, ἵνα καὶ βεβαιότερα τῆς Δημοσθένους
 ἀρετῆς τεκμήρια λάβωμεν. Φίλιππος Ἀμύντου μὲν ἦν παῖς
 10 καὶ Εὐρυδίκης, βασιλεὺς δὲ Μακεδονίας. ἐν Πέλλῃ δὲ γενό-
 μενος, ἀδόξῳ καὶ ταπεινῷ χωρίῳ, δύναμιν δὲ πρῶτον ὀλίγην
 ἔχων, ὑπ' ἐκείνης βοηθούμενος Ἰλλυριοὺς κατεστρέψατο καὶ
 157 Τριβαλλοὺς καὶ Παιόνων ἐκράτησε, καὶ μετὰ ταῦτα τετρα-
 δαρχίαις τὴν Θετταλίαν κατέλαβεν, Εὐβοίας τε τυράννους
 15 ἀπέδειξεν οὓς ἐθέλησε, καὶ Φωκεῖς ἀναστάτους ἐποίησε,
 σφαγὰς τε πολλὰς ἐτόλμησεν ἐν Ἡλιδι, αὐτὸς τε τὸν τῶν
 Ὀλυμπίων ἀγῶνα διετάσσετο, πολλῶν τε διδάσκαλος προδο-
 τῶν ἐγένετο τοὺς ἐν ἐκάστη πόλει πονηροὺς διὰ τοῦ χρυσίου
 φίλους αὐτῷ κατασκευάζων· ὅτε καὶ ἧ δῆμους ἀνείλεν ἐν
 20 Θράκῃ καὶ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ἀλόνησον προσεκτίσατο.

93. δῆμος] δημοσθένης E. || ὀργισθεὶς G. || 94. τριχίλιας G, τρεῖς Arse-
 nius. || καθυφῆκατο G. || 96. δημομέλους V. || 97. παρήκεν] παρέσχεν XGV,
 ἐπέσχεν Arsenius, διελύσατο E. || 98. Αἰσχίνης] or. 3. §. 212. || αὐτῷ] αὐτῶν
 αὐτῷ G, αὐτὸν Arsenius. || 99. πορίζετο G. || τὴν] τὴν τοῦ Arsenius. || 100. τὸν
 om. idem. || μητέρα] θυγατέρα v. || 3. φιλοκράτι G. || δηγόρων G. || 5. καὶ τὴν
 πατρίδα om. XGV. || ἐν] ἐκ G. || 6. δουλεία καὶ κινδύνου V. || γινομένην V,
 γνομένην G. || 9. παῖς om. G. || 11. δὲ] μὲν V. || 13. τριβαλικοὺς G. || 14. ἡβοίας
 G. || τε om. XGV. || τυράνους G. || 15. ἡθέλησε XG. || φωνεῖς G. || 16. τὸν om.
 GV. || 17. διατάσσετο G. || 19. αὐτῷ G. || ἐν τῇ Θράκῃ G. || 20. ἀμφίπολι G. ||
 ἀλόνησον V, Ἀλόνησον v.

προέκοψε δὲ πλεονεξίας εἰς τοσοῦτον, ὥστε καὶ Ἀττικοὺς
 προδότας ἔχειν, καὶ τὸ κεφάλαιον δὴ τῶν ὅλων πραγμάτων
 τοῦτ' ἦν αὐτῷ, χειρώσασθαι τὰς Ἀθήνας· ἐδόκει γὰρ ἐξεῖ-
 ναι, ὅταν αὐτοὶ μὴ δύνωνται μάχεσθαι περὶ αὐτῆς Ἀθηναῖοι.
 καὶ τάχ' ἂν τῆς πόλεως ἀπήνεγκε τὴν ἑλευθερίαν, εἰ μὴ¹²⁵
 Δημοσθένης ἀδοροδόκητος ἔμεινε καὶ μόνος τοῖς Μακεδони-
 κοῖς ὕπλοις τοὺς ἰδίους λόγους ἀντέταξεν, διαπαντὸς ὑπο-
 μινθήσκων Ἀθηναίους τῶν προγόνων καὶ τὸν τε Μαραθῶνα
 καὶ τὴν Σαλαμῖνα καὶ τὰς Πλαταιὰς τοῖς νέοις ἐξηγούμενος.
 ὅθεν ἤρπαζον τὰς παρ' αὐτοῦ συμβουλίας οἱ πολῖται, καὶ³⁰
 τῶν ἄλλων φιλιππισμὸν καταγνόντες μόνον ἐκᾶνρον εὖνουν
 ἐπίστευον εἶναι. καὶ ποτε Φιλίππου Θηβαίοις πολεμοῦντος
 καὶ ταύτην ἀφορμὴν κατὰ τῆς Ἀττικῆς λαμβάνοντος ἐπεισεν
 ὁ ῥήτωρ συμμαχῆσαι τοῖς Θηβαίοις. καὶ γενομένης ἐν Χαι-
 ρωνείᾳ μάχης καὶ, α μὲν ἀναιρεθέντων Ἀθηναίων, δεθέντων³⁵
 δὲ β, οὐκ ἐμισήθη Δημοσθένης, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπιτάφιον
 εἶπε τῶν ἀναιρεθέντων, καλῶς φρονησάντων Ἀθηναίων·
 ἔγνωσαν γὰρ ὅτι τὸ μὲν τὰ κάλλιστα συμβουλευσαὶ Δημο-¹⁵⁸
 σθένους ἔργον ἦν, τὸ δὲ συμβὰν παῖσμα τῆς τύχης. κακεῖνο
 δ' αὖ τῆς εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας τεκμήριον, ὅτι ἀποθα-⁴⁰
 νούσης αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς, ἣν εἶχε μόνην, ζ' ἔχων ἡμέραν
 τοῦ πένθους, πνυθόμενος ἀνερῶσθαι Φίλιππον ὑπὸ Πανσα-
 νίου μετημφιάσατο καὶ τοῖς θεοῖς ἔθυσε, φανερόν ποιήσας
 ὅτι τὴν κοινὴν εὐτυχίαν ἐπίπροσθεν ποιεῖται τῆς ἰδίας συμ-
 φορᾶς. ἀντέσχε δ' ὁ ῥήτωρ καὶ μετὰ τὸν Φιλίππου θάνατον⁴⁵
 καὶ Ἀλεξάνδρῳ πατρώαν ἔχθραν ὑποκρίσει φιλίας πρὸς
 Ἀθηναίους κεκληρονομηκότι. κατὰ μέντοι τοῦτον τὸν βα-
 σιλέα δυστυχημάτων ἤρξατο. πολλὰ γὰρ νοσφισάμενος
 Ἀρπαλος τῶν Ἀλεξάνδρου χρημάτων πρὸς Ἀθηναίους κατέ-
 φυγεν, ὧν καὶ Δημοσθένης εἰληφέναι τι μέρος ἔδοξεν. καὶ⁵⁰
 κατακριθεὶς ἐδέθη μὲν ἡμέρας ε', μετὰ δὲ ε' ἡμέρα ἀπῆλθεν

121. εἰς] ἐς XGV. || 22. δὴ] δὲ v. || 23. ἐξίνα Reiskius. || 24. αὐτῆς] an
 Ἀττικῆς? sed et ὑπὲρ exspectes. || 25. τῇ πόλει V. || 26. ἀδοροδόκητος G. ||
 31. φιλιππισμῶν καταγόντες V. || 33. λαμβάνοντες G. || 35. δεθέντων G. ||
 39. κακεῖνος δὲ αὐτῆς G. || 41. ζ'] εἰς ἐβδόμην E. || ἔχων] malim ἄγων. ||
 42. πνυθόμενον cod. Urbin. 113. || 45. καὶ malim abesse. || 51. ε'—ἡμέρα]
 ε' (δέκα GV), μετὰ δὲ εἰς ἡμέρας v.

εἰς Τροίξῃνα, κρείττονα τῶν ἐν Ἀθήναις δεσμῶν τὴν ἐξ
 Ἀθηνῶν φυγὴν δοκιμάσας. Ἀλεξάνδρου δὲ χωρισθέντος ἐξ
 ἀνθρώπων ἐν Βαβυλῶνι καὶ καταπαύσαντος τὴν ἀκμὴν τῆς
 155 τύχης, ἀνεκαλέσαντο διὰ ψηφίσματος οἱ Ἀθηναῖοι τὸν
 Δημοσθένην, ὁμολογήσαντες ὅτι αὐτοῦ κατέγνωσαν Ἀλεξάν-
 δρου. ὁ δὲ παραγενόμενος κατ' Ἀντιπάτρου συνέστησε τὴν
 Ἑλλάδα· κληρονόμος γὰρ οὗτος τῆς Μακεδόνων ἡγεμονίας
 ἐγένετο· καὶ πάντως ἐν ἐάλῳ πολιορκηθεὶς ἐν τῇ Λαμίᾳ
 60 (πόλις δ' ἐστὶν αὕτη μία τῶν Θεσσαλικῶν), εἰ μὴ διέπεσε τὰ
 τῆς πολιορκίας, πρώτων Αἰτωλῶν ἀποχωρησάντων, ἔπειτα
 159 τῶν ἄλλων· κρατήσας δὲ μετὰ ταῦτα Ἑλλήνων Ἀντίπατρος
 βαρβαρικῶς τοῖς πράγμασιν ἐχρήσατο μᾶλλον ἢ φιλανθρω-
 πῶς. πέμψας γὰρ εἰς Ἀθήνας ἐξήτει τοὺς ἰ ρήτορας, οἱ
 65 τοῖς Μακεδόνων ἐδόκουν ἐμπεποδικέναι πράγμασιν. ὑπο-
 τασσομένων δὲ τοῖς πράγμασιν Ἀθηναίων Δημοσθένους εὐλα-
 βηθεὶς εἰς Καλανορίαν ἀπέδρα καὶ τοῦ Ποσειδῶνος ἱκέτης
 ἐγένετο· τὸ δ' ἱερὸν ἄσυλον ἐδόκει. πέμψαντος δὲ τον πονη-
 ρότατον Ἀντιπάτρου τῶν ὑπασπιστῶν Ἀρχίαν, ἵνα αὐτὸν,
 70 εἰ μὴ δύνηται τέχνη, βίᾳ καταγάγῃ, νοήσας ὁ Δημοσθένης
 τὸν κίνδυνον ἀπέδραμεν ἐπὶ τὸν βωμὸν καὶ πολλὰ κατεῖπων
 Ἀντιπάτρου, τελευταίαν τοῖς Ἕλλησιν ἐντολὴν καταλιπὼν
 ἐλευθεροῦν τὰς πόλεις, ἐξέφαγε τῆς σφραγίδος τὸ τοξικὸν
 φάρμακον γενόμενον αὐτῷ μετὰ προνοίας ἐπὶ τοιαύτην βίου
 75 μεταβολήν, καὶ πρὸ τοῦ πειραθῆναι δουλείας ἀπέθανεν ὡς
 Ἀθηναῖος. ἐμνημόνευσαν δὲ τῆς τοῦ ρήτορος ἀρετῆς οἱ
 πολῖται καὶ ἀνδριάντι αὐτὸν ἐτίμησαν στήσαντες ἐν τῇ ἀγορᾷ
 καὶ τοιοῦτον ἐπιγράψαντες ἔλεγείον,

εἶπερ ἴσῃν γνώμῃ ρώμῃν, Δημόσθενες, ἔσχες,
 80 οὔ ποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρξεν Ἀρης Μακεδῶν.

154. καὶ om. PRV, sec. m. add. X. || 57. φόβῳ aut δέει post Ἀλεξάνδρου
 deesse visum Reiskio. || κατὰ ἀντιπάτρου V, καὶ ἀντίπατρον XG, πρὸς
 Ἀντίπατρον v. || 59. Λαμία Schweighaeuserus, σαλαμῖν libri. || 60. δὲ V. ||
 αὕτη τημία G. || Θεσσαλικῶν Jacobsius, Θεσσαλίων libri, Θεσσαλῶν v. ||
 61. πρώτον GV. || 64. ἐξήτει XGV. || 65. τοῖς] τῆς G. || ἐμπεποδικέναι V. ||
 67. καταβρίαν V. || 70. ὁ om. V. || 72. ἐντολὴν τοῖς Ἕλλησιν V. || 73. σφραγίδος
 V. || τὸ om. G. || 77. ἐτιμήσαντες ἐν G. || 80. ἄρης addito ἀνῆρ supra versum X,
 ἄρης ἀνῆρ G, ἀνῆρ V.

καὶ σχεδὸν ὅσα λέγεται περὶ Δημοσθένους ταῦτ' ἐστίν. ἐξ
 ὧν δυνατόν ἐστι τοῖς εὐφρονοῦσι λογίσασθαι, πόσης ὁ λό-
 γος τοῖς ἀνθρώποις αἰτίος ἐστὶ προκοπῆς. Δημοσθένης
 οὖν, ὡς εἰρήκαμεν, μαχαιοποιοῦ παῖς γενόμενος τῷ λόγῳ
 πεπιστευκὸς τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐκόσμησε καὶ πᾶσι τοῖς 185
 Μακεδονίας βασιλεῦσιν ἀντέσχευ, καὶ τῶν μεγίστων τιμῶν
 ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἡξιώθη, πάσας κατασκευάσας διὰ τοῦ λόγου
 πατρίδας αὐτῷ. διεβάλλετο δ' ὡς τὰ βασιλέως τῶν Περσῶν
 φρονῶν καὶ μηδίζων καὶ παρ' ἐκείνου λαμβάνων χρήματα.

ε'. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Δημοσθένης Ἀθηναῖος, υἱὸς Δημοσθένους καὶ Κλεο-
 βούλης, ῥήτωρ, τῶν δῆμων Παιανιεύς· ἐπιμελὴς μᾶλλον ἢ
 εὐφυής, ὡς Ἑρμιππος ἱστορεῖ, καὶ πρὸς τὰς ἡδονὰς ἀκόλα-
 στος, ὡς καὶ τοῦτ' φησιν ὁ αὐτός. ὅθεν καὶ νέος μὲν ὢν
 Βάταλος ἐκλήθη, ὡς καὶ γυναικείᾳ ἐσθῆτι πολλάκις χρη- 5
 σάμενος, Ἀργὰς δὲ μετὰ τὸ εἰς ἄνδρας τελέσαι, ὅπερ ἐστὶν
 ὄνομα ὄφρεως. ἐπεθύμησε δὲ ῥητορικῆς, Καλλίστρατον θεα-
 σάμενος τὸν ῥήτορα ὑπὲρ Ὠρωπίων λέγοντα. διήκουσε δ'
 Ἰσαίου τοῦ Ἰσοκράτους μαθητοῦ, καὶ τοῖς λόγοις ἐχρήτο 10
 Ζωίλου τοῦ Ἀμφιπολίτου σοφιστεύοντος ἐν Ἀθήναις καὶ
 Πολυκράτους καὶ Ἀλκιδάμαντος τοῦ Γοργίου μαθητοῦ καὶ
 αὐτοῦ μέντοι Ἰσοκράτους. συνεφιλολόγησε δ' Αἰσίωφι τῷ
 Ἀθηναίῳ καὶ Θεοπόμπῳ τῷ Χίῳ φιλοσόφῳ. διηκροάσατο
 δὲ καὶ Εὐβουλίδου τοῦ διαλεκτικοῦ καὶ Πλάτωνος. ἐτελεύ- 15
 τησε δὲ φυγὼν εἰς Καλαυρίαν ἐν τῷ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερῷ
 διὰ τὸν Μακεδόνα Ἀντίπατρον, προσενεγκάμενος φάρμακον
 τὸ ἐν τῷ δακτυλίῳ, ἔτη βιώσας ξβ'.

182. εὐ φρονοῦσι GV. || 85. πεπιστευκός G. || πολέμι πόλιν G. || 88. αὐτῷ
 G. || τῶν om. G.

5. 2. ῥήτωρ post Ἀθηναῖος addit, post Κλεοβούλης inter versus ponit
 *V. || τῶν δῆμων AV, τὸν δῆμον celt. || 3. πρὸς add. AV. || 4. καὶ — αὐτός A,
 αὐτός φησιν celt. || 5. βάτταλος E. || καὶ add. A. || 6. ἄνδρα A. || 8. τὸν ῥήτορα
 Θεασάμενος E. || 9. Ἰσαίου] τοῦ ἰσαίου Bm, τοῦ ἡσαίου *V, τῶν ἰσαίου V. ||
 11. Γοργίου] γρηγορίου V. || καὶ — Ἰσοκράτους om. V. || 12. συνεφιλοσόφησε
 *V. || 13. τῷ χίῳ τῷ φιλοσόφῳ B, τῷ φιλοσόφῳ τῷ χίῳ E. || 15. δὲ add. A. || κα-
 λαβρίαν BE. || 16. διὰ τὸ τὸν E.

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀνὴρ ἦν γινῶναι τε καὶ εἰπεῖν, ὅσα
 ἐνθυμηθεῖν, δυνατώτατος γενόμενος. ὅθεν καὶ δεινότητος
 20 ἔδοξε τῶν κατ' αὐτόν, οἷα δὴ ἱκανώτατος τὸ ἀφανὲς εἰκασαὶ καὶ
 τὸ γνωστὸν ἐξηγήσασθαι. καὶ ἐν οἷς ὑπὲρ τῶν κοινῶν λέγειν τι
 ἢ πράττειν ἐπεχείρησε, καιρῷ μὲν ἐπιτηδεύειν οὐ μάλ' ἐχρήσατο
 ἐς δόξαν τῶν δημαγωγούντων. πλεῖστα δ' εἰς ἀνὴρ οὗτος τῶν
 κατ' αὐτὸν Ἀθηναίων τοῖς Μακεδόνων τυράννοις σὺν παρορησίᾳ
 25 ἀντειπὼν παρὰ τοῖσδε ἀδωρότατος ἔδοξεν εἶναι. ὅτε δὴ συνέ-
 βαινε τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν, οἷα δὴ τῶν κερδῶν ἐφριεμένους
 μᾶλλον τοῦ ἐς τὸ κοινὸν λυσιτελοῦντος, ἐξωνηθέντας χρημά-
 των δόσει τὸ κατὰ σφᾶς ὥς ἐδόκουν ἐν τῷ παραντίκῳ κέρ-
 δους τοῦ σφετέρου εἵνεκα πρὸ τοῦ ἐς τὰ κοινὰ συμφέροντος
 30 τίθεσθαι. ὅθεν αὐτῷ καὶ ἐφ' οἷς ὕστερον ἡτιάθη συγγινόντες
 οἱ Ἀθηναῖοι κατεδέξαντό τ' αὐτῆς καὶ ἐς πάντα συμβούλῳ
 ἐχρήσαντο. καὶ αὐτῷ ἡ τελευτὴ γενναία ἐπιγενομένη μάλιστα
 ἐς μεταμέλειαν ἤγαγεν αὐτοὺς οὐκ ἀφανῆ τῶν γνωσθέντων.
 οὐ πολλῷ γοῦν ὕστερον ἢ ἐξαγγελθῆναι τεθνηκότα Δημοσ-
 35 θένην μετεγίνωσκον ἐφ' οἷς δεῖ τῶν Μακεδόνων μᾶλλον ἢ
 γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ ἔκριναν, καὶ ἀτέλειάν τε τῷ πρεσβυτάτῳ
 γένους τοῦ Δημοσθένους ψηφίζονται καὶ χαλκοῦν στήναι ἀν-
 τὸν ἐν ἀγορᾷ, καὶ ἐλεγείον τῇ βάσει τοῦ ἀνδριάντος ἐπέγραψαν·
 εἴπερ ἴσῃν ῥώμῃν γνώμῃ, Δημοσθένης, εἶχες,
 40 οὐπότ' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἄρης Μακεδῶν.

Δημοσθένης μαχαιοποιὸς Παιανιεύς, οὗ Δημοσθένης ὁ
 ῥήτωρ, ὃς ὀρφανὸς καταλειφθεὶς ἐπιτρόπους ἔσχε γ', Ἀφο-
 βον, Δημοφῶντα, Θηριππίδην. ὧν ἀμελούντων αὐτοῦ καὶ
 τῆς οὐσίας αὐτὸς αὐτὸν ἐνεχείρισε διδασκάλῳ Ἰσαίῳ. φιλό-
 45 πονος δ' οὕτως ἦν, ὥστε φασὶν ἑαυτὸν οἴκοι καθιέρξαντα
 ἑαυτοῦ ξυρῆσαι τῆς κεφαλῆς μέρος, ἵνα μήτε προῖοι μήτε

18. Δημοσθένης] ἦν δὲ οὗτος omisso ἦν E. || 19. γενόμενος add. ABEm. ||
 20. δὴ] δὲ E. || 21. καὶ ἐν — ψηφίζονται om. V. || 24. τοῖς A, καὶ τοῖς cett. ||
 25. ὅτε] ὅτι BE. || 27. μᾶλλον ἐκ τοῦ ABE. || 28. δόσεις m. || 30. ἡτιάθη E. ||
 31. τ' om. E. || 32. ἐπιγενομένη A. || 37. γένους ABE, γένει cett. || ψ. οἱ δὲ Ἀθη-
 ναῖοι χαλκοῦν στ. α. ἐν ἀγορᾷ ἔκριναν V. || 38. ἐλεγείον Kusterus, ἐλεγεία libri. ||
 ἔγραψαν V. || 41. Δημοσθένης — καταλειφθεὶς om. V, οὗ Δημοσθένης —
 Ἰσαίῳ om. *V. || 42. ὃς add. ABE. || 43. Θηριππίδην AE, Θηριπίδην cett. ||
 45. οὕτως] οὗτος V. || αὐτὸν οἴκοι καθίσαντα V. || 46. προῖοι V, πρόοι E.

δέχοιτό τινα. παιδευθεῖς δ' εἴλε τῆς ἐπιτροπῆς τοὺς ἐπιτρό-
 πους. σοφιστεύειν βουληθεῖς ἀπέστη, διαβληθεῖς ἐπὶ Μόσχῳ
 μειρακίῳ τῶν εὐγενῶν. λογογραφεῖν δ' ἄρξάμενος διεβλήθη
 πάλιν, ὥς ἐναντίους λόγους ἐκδούς Ἀπολλοδώρῳ καὶ Φορ- 50
 μίῳ. καὶ τούτου οὖν ἀποστὰς ἤρξατο πολιτεύεσθαι. τραυ-
 λὸς δ' ὢν καὶ τὸν ὄμῳ ἀπροεπῶς ἐκίνει, καὶ τὴν ἀκοὴν
 ἀσθενῆς καὶ τὸ πνεῦμα οὐ διαρκές· ἅπερ ἀσκήσει διωρθώσατο.
 τὴν τε ὑπόκρισιν οὐκ ὢν ἄκρος ὑπ' Ἀνδρονίκῳ καὶ ταύτην
 ἐξήσκησεν. ἐχορήγησε δὲ καὶ ἐτριηράρχησε καὶ αἰχμαλώτους 55
 ἐλύσατο καὶ θυγατέρας συνεξέδωκεν. ὅτε δ' ἐχορήγει, τυπ-
 τηθεῖς ὑπὸ Μειδίου τρισχιλίαις, ὥς φασιν, ἐπέσθη. καὶ Δη-
 μαίινετον ἀνεψιὸν γραψάμενος τραύματος, ὥς φασιν, διελύ-
 σατο. αἰτησάμενος δὲ Χαβρίου τοῦ στρατηγοῦ γυναῖκα,
 Χαβρίου τελευτήσαντος, Κτησίππου μητέρα ἔγημεν. ἐπο- 60
 λιτεύσατο δὲ κατὰ Φιλίππου. οὗ Θηβαίοις ἐπιόντος πείθει
 συμμαχεῖσθαι· καὶ κατὰ Χαιρώνειαν ἡττῶνται, αἱ ἀποθανόν-
 των καὶ μ' καὶ βαίχμαλῶτων. ἀγαπητὴν δὲ σχῶν θυγατέρα
 τελευτήσασαν ἐπένθει, καὶ ἐβδομαίου τοῦ πάθους ὄντος,
 ἀγγελθέντος ἀνηρῆσθαι Φίλιππον ὑπὸ Πανσανίου μετημρι- 65
 ῶσατο καὶ τοῖς θεοῖς ἔθυσεν. ἐπολιτεύσατο δὲ καὶ κατ'
 Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου. οὗ Ἀρπαλος πολλὰ νοσφισάμε-
 νος χρήματα ὥς Ἀθηναίους κατέφυγεν, ὧν καὶ Δημοσθένης
 εἰληφέναι μέρος ἔδοξεν. καὶ ἔφυγεν εἰς Τροίζην. Ἀλεξάν-
 δρου δ' ἐν Βαβυλῶνι τελευτήσαντος ὁ Δημοσθένης κατῆλθε 70
 κληθεῖς. Ἀντίπατρος δ' ἄρξας τῶν Ἑλλήνων πέμψας ἐξαιτεῖ
 τοὺς ἰ ῥήτορας. ἐκδόντων Ἀθηναίων ὁ Δημοσθένης εἰς
 Καλαυρίαν ἔφυγεν. Ἀρχίας δ' ὁ ὑποκριτὴς ἀποσταλὴς ἐπ'
 αὐτὸν ὑπ' Ἀντιπάτρου βίβη ἀποσπᾷ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Ποσει-

47. παιδευθεῖς — πολιτεύεσθαι om. V. || 52. ὢν V. || 53. διαρκῶς V. ||
 54. τὴν — ἐξήσκησεν om. V. || ἄκρως Bm. || 56. καὶ θυγατέρας — κληθεῖς om.
 V, καὶ θυγατέρας — πέμψας om. *V. || ἐξέδωκεν pr. m. E. || 57. Δημαίινετον]
 immo Δημομῆλιν. || 59. αἰτησάμενος] malim μνησάμενος. || χαβρίου A, χαν-
 ρίου hic et infra cett. || 60. μητέρα] θυγατέρα v. || 61. Φιλίππου Portus, Φί-
 λιππον v. || 63. καὶ δισχιλίον om. BE. || 64. ἐπένθει A, ἐπένθησε cett. ||
 69. τροίζην A. || 71. Ἀντίπατρος δ' ἄρξας] ἀντιπάτρου ἄρξαντος V, οὗτος
 ἀντιπάτρου ἄρξαντος *V. || πέμψας ἐξαιτεῖ] καὶ αἰτήσαντος V, πέμψας ἐξαι-
 τεῖται E. || 72. ἐκιδόντων E. || ὁ — ἔφυγεν] ἔφυγεν εἰς σικελίαν V: σικελίαν
 etiam ABE. || 73. δ' om. V. || ὑπόκριτος A.

75 δῶνος, ὃ ἦν ἄσυλον. ὃ δ' ὑπὸ τῇ σφραγίδι φάρμακον ἔχων
μυζήσας ἀπέθανεν.

Θ. ΥΠΕΡΕΙΔΟΥ.

α'. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

- 848 Fr. Ὑπερείδης Γλαυκίππου μὲν ἦν πατρὸς τοῦ Διονυσίου,
τῶν δὲ δῆμων Κολλυτεύς. ἔσχε δ' υἱὸν ὁμώνυμον τῷ πατρὶ
Γλαυκίππον, ῥήτορα καὶ λόγους συγγράψαντα, οὗ πάλιν
Ἀλφίνους ἐγένετο. ἀκροατὴς δὲ Πλάτωνος γενόμενος τοῦ
5 φιλοσόφου ἅμα Λυκούργῳ καὶ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος ἐπο-
λιτεύσατο Ἀθήνησι καθ' ὃν χρόνον Ἀλέξανδρος τῶν Ἑλλη-
νικῶν ἤπτετο πραγμάτων, καὶ περὶ τῶν στρατηγῶν ὧν ἦτει
E παρ' Ἀθηναίων ἀντεῖπε καὶ περὶ τῶν τριήρων. συνεβούλευσε
δὲ καὶ τὸ ἐπὶ Ταινάρῳ ξενικὸν μὴ διαλύσαι, οὗ Χάρης ἡγεῖτο,
10 εὐνόως πρὸς τὸν στρατηγὸν διακείμενος. τὸ δὲ πρῶτον μισ-
θοῦ δίκας ἔλεγεν. δόξας δὲ κεκοινωνηκέναι τῶν Περσικῶν
χορημάτων Ἐφιάλτῃ, τριήραρχός τε αἰρεθεὶς ὅτε Βυζάντιον
ἐπολιόρκει Φίλιππος, βοηθὸς Βυζαντίοις ἐκπεμφθεὶς κατὰ
τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ὑπέστη χορηγῆσαι, τῶν ἄλλων λειτουρ-
15 γίας πάσης ἀφειμένων. ἔγραψε δὲ καὶ Δημοσθένει τιμὰς,
καὶ τοῦ ψηφίσματος ὑπὸ Διῶνδα παρανόμων γραφέντος ἀπέ-
φυγεν. φίλος δ' ὢν τοῖς περὶ Δημοσθένην καὶ Λυσικλέα καὶ
F Λυκούργον οὐκ ἐνέμεινε μέχρι τέλους· ἀλλ' ἐπεὶ Λυσικλῆς
μὲν καὶ Λυκούργος ἐτεθνήκεισαν, Δημοσθένης δ' ὥς παρ'
20 Ἀρπάλου δωροδοκήσας ἐκρίνετο, προχειρισθεὶς ἐξ ἀπάντων
(μόνος γὰρ ἔμεινεν ἀδωροδόκητος) κατηγόρησεν αὐτοῦ. κρι-
θεὶς δ' ὑπὸ τοῦ Ἀριστογείτονος παρανόμων ἐπὶ τῷ γράψαι

IX. 1. cf. Photii bibl. cod. 266. || 1. ὑπερίδης libri. || 2. τὸν δὲ δῆμον v. ||
Κολυττεύς v, κολιττεύς AH. || 4. ἀλφίνους EHP, ἀλφινὸς cett. || 5. Λυκούργῳ
Blumius narr. d. Lyc. p. 2, Λυκούργου v. || 6. ἀθήνησι P, Ἀθήνησιν v. || 9. δὲ
add. P. || 11. ἔλεγεν] ἔδειξε AHP. || δόξας δὲ] ἔδοξε δὲ καὶ Reiskius. || 13. εἰσπεμ-
φθεὶς P. || 14. τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν Boeckhius Urk. üb. d. att. Seew. p. 189, τὸν
ἐνιαυτὸν τοῦτον v. || 15. πάσας P. || δὲ add. P. || Δημοσθένει cum Photio Reisk.,
Δημοσθένης v. cf. vit. Lyc. I. v. 163. || 16. Διῶνδα] Διοδότου Phot. || 17. δη-
μοσθένην AH. || 19. ἐτεθνήκεισαν Duebnerus. || 20. δωροδοκίσας P.

μετὰ Χαιρώνειαν τοὺς μετοίκους πολίτας ποιήσασθαι, τοὺς δὲ ⁸⁴⁹
 δούλους ἐλευθέρους, ἱερὰ δὲ καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας εἰς τὸν
 Πειραιᾶ ἀποθέσθαι, ἀπέφυγεν. αἰτιωμένων δὲ τινων αὐτὸν ²⁵
 ὡς παριδόντα πολλοὺς νόμους ἐν τῷ ψηφίσματι „ἐπεσκότει“
 ἔφη „μοι τὰ Μακεδόνων ὄπλα, οὐδ' ἐγὼ τὸ ψηφισμα ἔγραψα,
 ἢ δ' ἐν Χαιρωνείᾳ μάχῃ.“ μετὰ μέντοι τοῦτο νεκρῶν ἔδωκεν
 ἀναίρεσιν ὁ Φίλιππος φοβηθεὶς, πρότερον οὐ δοὺς τοῖς ἐλ-
 θοῦσιν ἐκ Λεβαδείας κήρυξιν. ὕστερον δὲ μετὰ τὰ περὶ ³⁰
 Κράνωνα συμβάντα ἐξαίτηθεὶς ὑπ' Ἀντιπάτρου καὶ μέλλων
 ἐκδίδοσθαι ὑπὸ τοῦ δήμου ἔφυγεν ἐκ τῆς πόλεως εἰς Αἴγιναν
 ἅμα τοῖς κατεψηφισμένοις, καὶ συμβαλὼν Δημοσθένει καὶ ^B
 περὶ τῆς διαφορᾶς ἀπολογησάμενος, ἀπαλλαγείς ἐκεῖθεν ὑπ'
 Ἀρχίου τοῦ Φυγαδοθήρου ἐπικληθέντος, Θουρίου μὲν τὸ ³⁵
 γένος, ὑποκριτοῦ δὲ τὰ πρῶτα, τότε δὲ τῷ Ἀντιπάτρῳ βοή-
 θοῦντος, ἐλήφθη πρὸς βίαν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ποσειδῶνος
 ἐχόμενος ἀγάλματος, καὶ ἀχθεὶς πρὸς Ἀντίπατρον εἰς Κό-
 ρινθον ἔπειτα βασανιζόμενος διέφαγε τὴν γλῶτταν, ὥστε
 μηδὲν ἐξειπεῖν τῶν τῆς πόλεως ἀπορρήτων δυνηθῆναι, καὶ ⁴⁰
 οὕτως ἐτελεύτησε πνανεψιῶνος θ' ἰσταμένον. Ἐρμιππος δὲ
 φησιν αὐτὸν γλωττοτομηθῆναι εἰς Μακεδονίαν ἐλθόντα καὶ
 ῥιφῆναι ἄταφον, Ἀλφίνου δ' ἀνεψιὸν ὄντα αὐτῷ ἢ ὡς ^C
 Γλαυκίππου υἱοῦ τὸν υἱὸν διὰ Φιλοπείθους τινὸς ἱατροῦ
 λαβόντα ἐξουσίαν τοῦ σώματος καῦσαι αὐτὸν καὶ τὰ ὀστέα ⁴⁵
 κομίσαι εἰς Ἀθήνας τοῖς προσήκουσι παρὰ τὰ Ἀθηναίων
 καὶ Μακεδόνων δόγματα· οὐ μόνον γὰρ κελεῦσαι αὐτοὺς
 φυγεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ ταφῆναι. οἱ δ' ἐν Κλεωναῖς
 ἀποθανεῖν αὐτὸν λέγουσιν ἀπαχθέντα μετὰ τῶν ἄλλων, ὅπου
 γλωττοτομηθῆναι καὶ διαφθαρῆναι ὃν προείρηται τρόπον, ⁵⁰
 τοὺς δ' οἰκείους τὰ ὀστέα λαβόντας θάψαι γε ἅμα τοῖς γο-

24. ἱερὰ καὶ P. || 26. ἐπεσκότει] εἰ μὴ ἐπεσκότει Stephanus. quod si verum, οὐκ ἂν ἐποίησα post ὄπλα add. Reiskius. || 27. οὐδ'] οὐκ libri, καὶ οὐκ ex Photio v. || 28. μετὰ AEH, κατὰ cett. || τοῦτο] τούτων P. || 29. πρότερον P. || 30. Λεβαδείας v. || 33. καὶ περὶ E, περὶ P, διὰ cett.: Δημοσθένει ἰδίᾳ ὑπὲρ τῆς τέως (vel πρότερον) διαφορᾶς Reiskius. || 40. ἀπορρήτων P. || 44. υἱοῦ τὸν υἱὸν] τῶν υἱῶν E, τινὸς τὸν υἱὸν v, τοῦ υἱοῦ Xylander. || 46. τὰ AH, τῶν P, τὰ τῶν v. || 48. οἰκία a. || 51. γε] τε v, quod aut delendum, aut ante θάψαι addendum κομίσαι εἰς Ἀθήνας censuit Frankius Ann. phil. 12. p. 231.

νεῦσι πρὸ τῶν Ἰππάδων πυλῶν, ὥς φησι Διόδωρος ἐν τῷ γ'
 D περὶ μνημάτων. νυνὶ δὲ κατερήρειται τὸ μνήμα καὶ ἐστὶν
 ἄδηλον. πάντων δὲ κατὰ τὴν δημηγορίαν διενεγκεῖν λέγεται,
 55 τέτακται δ' ὑπ' ἐνίων πρὸ Δημοσθένους. φέρονται δ' αὐτοῦ
 λόγοι οἷ', ὧν γνήσιοι εἰσι νβ'. ἐγένετο δὲ καὶ πρὸς τὰ ἀφρο-
 δίσια καταφερέας, ὥς ἐκβαλεῖν μὲν τὸν υἱόν, εἰσαγαγεῖν δὲ
 Μυρρίνην τὴν πολυτελεστάτην ἑταίραν, ἐν Πειραιεῖ δ' ἔχειν
 Ἀρισταγόραν, ἐν Ἐλευσίνι δ' ἐν τοῖς ἰδίοις κτήμασι Φίλαν
 60 τὴν Θηβαίαν κ' μιν λυτρωσάμενος. ἐποιεῖτό τε τὸν περὶ-
 πατον ἐν τῇ ἰχθυοπώλιδι ὁσημέραι, ὥς εἰκὸς δὲ καὶ δίκη
 Φρύνη τῇ ἑταίρᾳ ἀσεβεῖν κρινομένη συνεξητάσθη· αὐτὸς γάρ
 E τοῦτ' ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου δηλοῖ· μελλούσης δ' αὐτῆς ἀλί-
 σκεσθαι παραγαγὼν εἰς μέσον καὶ περιρρήξας τὴν ἐσθῆτα
 65 ἐπέδειξε τὰ στέρνα τῆς γυναικός, καὶ τῶν δικαστῶν εἰς τὸ
 κάλλος ἀπιδόντων ἀφείδη. συνετίθει δ' ἡσυχῇ κατὰ τοῦ
 Δημοσθένους ἐγκλήματα, ὥς καὶ φωραθῆναι. νοσοῦντος γάρ
 τοῦ Ὑπερείδου ἦκοντα εἰς τὴν οἰκίαν τὸν Δημοσθένην ὥς
 ἐπισκεψόμενον καταλαβεῖν κατέχοντα τὸ κατ' αὐτοῦ βιβλίον·
 70 τούτου δ' ἀγανακτοῦντος εἶπε „φίλον μὲν ὄντα οὐδὲν λυπή-
 σει, ἐχθρὸν δὲ γενόμενον κωλύσει τι κατ' ἐμοῦ προᾶξαι.“
 ἐψηφίσατο δὲ καὶ τιμὰς Ἰόλᾳ τῷ δοκοῦντι Ἀλεξάνδρῳ τὸ
 F φάρμακον δοῦναι. ἐκοινώνησε δὲ καὶ Λεωσθένει τοῦ Λα-

52. ἱσπάδων P. || Διόδωρος Ruhnkenius hist. cr. or. p. 86, Ἡλιόδωρος v. ||
 53. κατερήρειται AHP. || 55. πρὸ] περὶ P. || 59. Φίλαν τὴν ex Athen. 13. p. 590
 D Keilius Anal. epigr. p. 181 (qui et Ἀθηναίαν' coniecit pro Θηβαίαν),
 Φίλτην v. || 61. ὥς εἰκὸς etiamnum corruptum videtur: nam quod ex ipsa Hype-
 ridis oratione compertum habebat auctor, non poterat proferre tanquam coniectu-
 ram. conieceram aut cum praecedentibus iunctum mutandum esse in ἐωθινός
 coll. Athen. 8. p. 342 C, aut cum sequentibus in ὥς ἐραστῆς coll. Athen. 13. p. 590
 D (ἐν τῷ ὑπὲρ Φρύνης λόγῳ Ὑπερείδης ὁμολογῶν ἐρᾶν τῆς γυναικός). cum
 prioribus copularit Reiskius sic: ὥς εἰκὸς. καὶ δὴ καὶ Φρύνη. δίκη an sanum
 sit non affirmem, at συνεξητάσθη (συνεξετάσθη H) non erat sollicitandum,
 quanquam nec vertendum cum Duebnero atque aliis in eum una inquisitum est,
 sed praesto fuit. cf. Dem. or. 21. §. 127. 190. || 63. μελούσης P. || 67. ἐγκλή-
 ματος P. || ὥς καὶ] ἕως τοῦ Reiskius. || νοσοῦντος P. || 68. ὑπερίδου H. || δη-
 μοσθένην H, δημοσθένη cett. || 69. κατ' αὐτοῦ Duebnerus, καθ' αὐτοῦ v. ||
 70. οὐδὲν Reiskius, οὐδένα libri. || 72. καὶ τιμὰς om. AHP. || δοκοῦντι cum
 Reiskio Duebnerus, δόντι v. || 73. δοῦναι cum Photio deleuit Meziriacus. ||
 Λεωσθένι Xylander, δημοσθένη AHP, δημοσθένι cett. et Photius.

μιακοῦ πολέμου καὶ ἐπὶ τοῖς πεσοῦσιν εἶπε τὸν ἐπιτάριον
 θανμασίως. Φιλίππου δὲ πλεῖν ἐπ' Εὐβοίας παρεσκευασμέ- 75
 νου καὶ τῶν Ἀθηναίων εὐλαβῶς ἐχόντων μ' τριήρεις ἤθρου-
 σεν ἐξ ἐπιδόσεως καὶ πρῶτος ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ παιδὸς
 ἐπέδωκε β' τριήρεις. συστάντος δὲ πρὸς Ἀηλίου ἀμφισβη- 80
 τήματος, ποτέρους δεῖ προϊστασθαι τοῦ ἱεροῦ, αἰρεθέντος
 Αἰσχίνου συνεπιεῖν ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ Ὑπερείδην 80
 ἐχειροτόνησεν. καὶ ἔστιν ὁ λόγος Ἀηλιακὸς ἐπιγεγραμμένος.
 ἐπρέσβευσε δὲ καὶ πρὸς Ῥοδίους. ἡκόντων δὲ καὶ παρ'
 Ἀντιπάτρου πρέσβεων, ἐπαινούντων τὸν Ἀντίπατρον ὡς
 χρηστὸν, ἀπαντήσας αὐτοῖς εἶπεν „οἶδαμεν ὅτι χρηστὸς
 ὑπάρχει, ἀλλ' ἡμεῖς γ' οὐ δεόμεθα χρηστοῦ δεσπότου.“ λέ- 85
 γεται δ' ἄνευ ὑποκρίσεως δημηγορῆσαι καὶ μόνον διηγεῖσθαι
 τὰ πραχθέντα καὶ τούτοις οὐκ ἐνοχλεῖν τοὺς δικαστάς.
 ἐπέμφθη δὲ καὶ πρὸς Ἡλείους ἀπολογησόμενος ὑπὲρ Καλ-
 λίππου τοῦ ἀθλητοῦ ἔχοντος αἰτίαν φθεῖραι τὸν ἀγῶνα, καὶ
 ἐνίκησε. γραψάμενος δὲ καὶ τὴν Φωκίωνος δωρεάν, ἣν εἶπε 90
 Μειδίας Μειδίου Ἀναγυράσιος ἐπὶ Ξενίου ἄρχοντος γαμη-
 λιῶνος ζ' φθίνοντος, ἡττήθη.

β'. Ἐκ τῶν Σουλδα.

Ὑπερείδης, υἱὸς Γλαυκίππου τοῦ ῥήτορος (οἱ δὲ Πυθο-
 κλέους), Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, τῶν πρώτων κεκοιμένων ἰ εἰς,
 μαθητεύσας ἅμα Ἀνκούργῳ καὶ Πλάτῳ τῷ φιλοσόφῳ
 Ἰσοκράτει τε τῷ ῥήτορι. καὶ ἀπέβη μὲν δεξιὸς ῥήτωρ, γυναι-
 κῶν δ' ἡττήθη. ἀνῆρέθη δὲ καὶ αὐτὸς ὑπ' Ἀντιπάτρου τοῦ 5
 βασιλέως, ἐξαγαγόντος αὐτὸν τοῦ ἐν Ἐρμιόνη ναοῦ τῆς
 Δήμητρος δι' Ἀρχίου τοῦ ἐπικληθέντος Φυγαδοθήρα, καὶ

75. malim Εὐβοίαν. || 76. εὐχόντων P. || 79. προτέρους a. || 80. βουλὴν H. ||
 81. ἐχειροτόνησε P. || 84. οἶδαμεν Xylander et Photii liber B, οἶδα μὲν libri. ||
 οἶδαμεν — δεσπότου ad Hippocratem refert Stob. floril. 13, 31. || 86. μόνον]
 μόνον δὲ P. || 88. καλίππου H, ἀλκίππου P. || 89. εὐχοντος P. || 90. ἐνίκησε]
 οὐκ ἐνίκησε Meierus Encycl. Hal. 3, 3. p. 313, malim ἐνίκηθη. cf. Paus. 5. 21, 3. ||
 91. Ξενίου] hic pseudonymus est. cf. Boeckii Forsch. 1. p. 333.

2. 1. Ὑπερείδης v. || 4. τε om. A. || 7. φυγαδοθήρα AVEm, φυγαδοθήρας
 cell.

ἀποτμηθεὶς τὴν γλῶτταν ἀπέθανεν. ὁ δ' υἱὸς αὐτοῦ Γλαύκιππος τὰ ὀστέα λαβὼν εἰς τὸ πατρῷον ἔθαψε μνήμα. εἰσὶ
 10 δ' οἱ πάντες λόγοι αὐτοῦ νῆ'. — Ὑπερείδης δημαγωγὸς ἄριστος, ὃς καὶ φίλος ὢν Δημοσθένει ἐγράψατο αὐτὸν ἐπὶ τοῖς Ἀρπαλείοις χρήμασιν. ἔσχε δὲ καὶ παῖδα Γλαύκιππον.

I. ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ.

α'. Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεύως.

(1) Περὶ Δεινάρχου τοῦ ῥήτορος οὐδὲν εἰρηκῶς ἐν τοῖς περὶ τῶν ἀρχαίων γραφεῖσι διὰ τὸ μήτε εὐρετὴν ἰδίου γεγονέναι χαρακτῆρος τὸν ἄνδρα, ὥσπερ τὸν Λυσίαν καὶ τὸν Ἰσοκράτην καὶ τὸν Ἰσαῖον, μήτε τῶν εὐρημένων ἑτέροις
 5 τελειωτῇ, ὥσπερ τὸν Δημοσθένην καὶ τὸν Αἰσχίνην καὶ τὸν Ὑπερείδην ἡμεῖς κρίνομεν, ὁρῶν δὲ καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα παρὰ πολλοῖς ἡξιωμένον ὀνόματος ἐπὶ δεινότητι λόγων καὶ ἀπολελοιπότα δημοσίους τε καὶ ἰδίους λόγους οὐτ' ὀλίγους οὐτ' εὐκαταφρονήτους, ἡγησάμην δεῖν μὴ παραλιπεῖν αὐτόν,
 10 ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ διελθεῖν, καὶ διορίσαι τοὺς τε γνησίους καὶ τοὺς ψευδεῖς λόγους πάντων ἢ τῶν γε πλείστων ἀναγκαιότερον οἶμαι τοῖς μὴ ἐκ περιζώματος ἀσκοῦσι ῥητορικὴν, ἅμα δ' ὁρῶν οὐδὲν ἀκριβὲς οὔτε Καλλίμαχον οὔτε τοὺς ἐκ Περγᾶμου γραμματικούς περὶ
 15 αὐτοῦ γράψαντας, ἀλλὰ παρὰ τὸ μηδὲν ἐξετάσαι περὶ αὐτοῦ τῶν ἀκριβεστέρων ἡμαρτηκότας, ὡς μὴ μόνον ἐψεῦσθαι πολλά, ἀλλὰ καὶ λόγους τοὺς οὐδὲν μὲν αὐτῷ προσήκοντας ὡς Δεινάρχου τούτῳ προστίθεσθαι, τοὺς δ' ὑπ' αὐτοῦ γραφέντας ἑτέρων εἶναι λέγειν. ἀλλὰ Δημήτριος ὁ Μάγνης, ὃς
 20 ἔδοξε γενέσθαι πολυίστωρ, ἐν τῇ περὶ τῶν ὁμωνύμων πραγματείᾳ λέγων καὶ περὶ τούτου τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὑπόληψιν

10. Ὑπερίδης v. || 11. δημοσθένης A, δημοσθένους cett.

X. 1. 5. τὸν ante Ὑπερείδην addidi. || 11. τοὺς ante ψευδεῖς add. Reiskius. || 12. ἀναγκαιότατον Reiskius. || 17. πολλά καὶ ἄλλα, ἀλλὰ καὶ Reiskius. || 18. ὡς ὄντας Δεινάρχου τούτῳ προστιθέναι Reiskius. || 19. ἀλλὰ] ἀλλὰ καὶ aut ἀλλὰ γὰρ καὶ Reiskius. || Δημήτριος Casaubonus, Δῆμος v.

παρυσχών, ὡς περὶ αὐτοῦ λέξων τι ἀκριβές, διεψεύσθη τῆς
 δόξης. οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ τὰς λέξεις παραθέσθαι τοῦ
 ἀνδρός. ἔστι δὲ τὰ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντα τάδε. „Δεινάρχοις
 δ' ἐνετύχομεν δ', ὧν ἔστιν ὁ μὲν ἐκ τῶν ῥητόρων τῶν Ἀττι-25
 κῶν, ὁ δὲ τὰς περὶ Κρήτην συναγῆοχε μυθολογίας, ὁ δὲ
 πρεσβύτερος μὲν ἀμφοῖν τούτοις, Δῆλιος δὲ τὸ γένος, πε-
 πραγματευμένος τοῦτο μὲν ἔπος, τοῦτο δὲ πρᾶγμα, τέταρτος
 δ' ὁ περὶ Ὀμήρου λόγον συντεθεικώς. ἐθέλω δὲ πρὸς μέρος
 περὶ ἐκάστου διελθεῖν, καὶ πρῶτον μὲν περὶ τοῦ ῥήτορος.30
 ἔστι τοίνυν οὗτος κατὰ γε τὴν ἐμὴν δόξαν οὐδὲν ἀπολείπων
 τῆς Ὑπερείδου χάριτος, ὥστ' εἰπεῖν, καὶ νῦν κεν ἢ παρέλασεν.
 ἐνθύμημα γὰρ φέρει πιστικὸν καὶ σχῆμα παντοδαπὸν· πιθα-
 νότητός γε μὴν οὕτως εὖ ἥκει, ὥστε παριστάνειν τοῖς ἀκού-
 ονσι μὴ ἄλλως γεγονέναι τὸ πρᾶγμα ἢ ὡς αὐτὸς λέγει. καὶ35
 νομίσαιεν ἂν τις εὐθήεις εἶναι τοὺς ὑπολαβόντας, τὸν λόγον
 τὸν κατὰ Δημοσθένους εἶναι τούτου· πολὺ γὰρ ἀπέχει τοῦ
 χαρακτῆρος· ἀλλ' ὁμῶς τοσοῦτον σκότος ἐπιπεπόλακεν, ὥστε
 τοὺς μὲν ἄλλους αὐτοῦ λόγους, σχεδὸν πού ὑπὲρ ξ' καὶ ρ'
 ὄντας, ἀγνοεῖν συμβέβηκε, τὸν δὲ μὴ γραφέντα ὑπ' αὐτοῦ40
 μόνον ἐκείνου νομίζεσθαι. ἡ δὲ λέξις ἐστὶ τοῦ Δεινάρχου
 κυρίως ἡθική, πάθος κινουῖσα σχεδὸν τῇ πικρίᾳ μόνον, καὶ
 τῷ τόνῳ τοῦ Δημοσθενικοῦ χαρακτῆρος λειπομένη, τοῦ δὲ
 πιθανοῦ καὶ κυρίου μηδὲν ἐνδέουσα.“ (2) ἐκ τούτων οὐδὲν
 ἔστιν οὔτ' ἀκριβές, ἀλλ' οὔτ' ἀληθές εὐρεῖν· οὔτε γὰρ γένος45
 τῶνδρός οὔτε χρόνους, καθ' οὓς ἦν, οὔτε τόπον, ἐν ᾧ διέ-
 τριψε, δεδήλωκεν, ὀνόματα δὲ μόνον κοινὰ καὶ περιτρέχοντα
 ἐσπούδασε, καὶ πληθὺς λόγων εἶπεν οὐδενὶ τῶν * * σύμφω-

26. malim συναγροχώς. || 28. πρᾶγμα] σύγγραμμα Reiskius. || 32. καὶ —
 παρέλασεν] Hom. Iliad. 23, 382. || 33. πιστικὸν Kruegerus spicil. coniect.
 p. 41. || 34. γε Sylburgius, τε libri. || 38. τοσοῦτον σκότος ἐπιπεπόλακεν Reis-
 kius, τοσοῦτον οὗτος ἐπιπεπόληκεν Sylburgius, τοσοῦτους σκοποὺς ἐπιπεπό-
 ληκεν libri. || 40. ἀγνοεῖσθαι Sylburgius. || 44. κυρίου] καιρίου Reiskius. ||
 45. οὔτ' ἀκριβές οὔτε κοινόν, ἀλλ' οὐδ' ἀληθές Reiskius. || 48. ἐσκέδασε
 Kruegerus. || οὐδενὶ τῶν προτέρων (vel τῶν δοκίμων vel τῶν πιθανῶν) σύμφω-
 νον· εἰ δεῖ καὶ τὰληθῆ λέγειν, καὶ τοῦναντίον, vel ἥδη δὲ καὶ τοῦναντίον Syl-
 burgius, οὐδενὶ τῶν ὄντων σύμφωνον· εἰ δὲ δεῖ (immo εἰ δεῖ δὲ) τὰληθῆ εἰπεῖν,
 πᾶν τοῦναντίον Reiskius. ἔδει pro εἰ δεῖ Casaubonus.

νον, εἰ δεῖ δὲ ** τοῦναντίον. ἃ οὖν ἐγὼ αὐτὸς δι' ἐμαυτοῦ
 50 κατελαβόμεν, ταῦτ' ἐστίν. Δείναρχος ὁ ῥήτωρ υἱὸς μὲν ἦν
 Σωστράτου, Κορίνθιος δὲ τὸ γένος, ἀφικόμενος δ' εἰς
 Ἀθήνας, καθ' ὃν χρόνον ἦνθουν αἱ τε τῶν φιλοσόφων καὶ
 ῥητόρων διατριβαί, Θεοφράστῳ τε συνεγένετο καὶ Δημητρίῳ
 τῷ Φαληρεῖ. εὐφυῆς δὲ περὶ τοὺς πολιτικὸν λόγους γενό-
 55 μενος, ἀκμαζόντων ἔτι τῶν περὶ Δημοσθένην ἤρξατο λόγους
 γράφειν καὶ προΐει κατὰ μικρὸν εἰς δόξαν· μάλιστα δ' ἤκμασε
 μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτήν, Δημοσθένους μὲν καὶ τῶν
 ἄλλων ῥητόρων φρυγαῖς αἰδίοις καὶ θανάτοις περιπεσόντων,
 οὐδενὸς δ' ὑπολείπομένου μετὰ τοὺς ἄνδρας ἀξίου λόγου.
 60 καὶ διετέλεσεν ἐτῶν ἰε' χρόνον λόγους συγγράφων τοῖς βου-
 λομένοις, ἕως Κασσάνδρος τὴν πόλιν κατέσχευ· ἐπὶ δ' Ἀναξι-
 κράτους ἄρχοντος, ἐφ' οὗ κατέλυσαν τὴν ἐν τῇ Μουνυχίᾳ
 φρουρὰν ὑπὸ Κασσάνδρου κατασταθεῖσαν οἱ περὶ Ἀντί-
 γονον καὶ Δημήτριον βασιλεῖς, αἰτίαν ἔχον ἅμα τοῖς ἐπιφα-
 65 νεστάτοις Ἀθηναίοις, καίτοι ξένος αὐτὸς ὢν, καταλύσαι τὸν
 δῆμον, ὁρῶν ἡρεθισμένους τοὺς Ἀθηναίους καὶ μάλιστα τῷ
 πλουτεῖν ἑαυτὸν ὑφορώμενος, μὴ διὰ τοῦτο πάθῃ τι δεινόν,
 εἰσελθεῖν μὲν εἰς δικαστήριον οὐχ ὑπέμεινεν, ἐξελθὼν δὲ
 τῆς πόλεως καὶ ἐλθὼν εἰς Χαλκίδα τὴν ἐν Εὐβοίᾳ τὸν ἀπ'
 70 Ἀναξικράτους χρόνον ἕως Φιλίππου πεντεκαίδεκαετῇ γενό-
 μενον ἐκεῖ διέτριψεν, εἴ τις αὐτῷ γένοιτο διὰ Θεοφράστου
 καὶ τῶν ἄλλων φίλων κάθοδος. (3) συγχωρήσαντος δὲ τοῦ
 βασιλέως μετ' ἄλλων φρυγᾶδων ἀκείνῳ κατελθεῖν, ἀφικό-
 μενος εἰς Ἀθήνας καὶ παρ' ἐνὶ τῶν φίλων, Προξένῳ, κατα-
 75 χθεις χρυσίον ἀπολλύει, γηραιὸς ὢν ἤδη καὶ τὰς ὄψεις ἀσθε-
 νής. ὀλιγώρως δ' ἔχοντας τοῦ Προξένου πρὸς τὴν ζήτησιν
 δίκην ἔλαχεν αὐτῷ περὶ τῶν χρημάτων, αὐτὸς οὐδεπώποτε
 πρότερον εἰς δικαστήριον παρελθὼν. οὗτος μὲν ὁ βίος τάν-
 δρός. ἀποδείκνυται δ' ἕκαστον αὐτῶν ἕκ τε τῶν ἱστοριῶν
 80 τῶν Φιλοχόρου καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ συνέγραψεν ἐν
 τῷ λόγῳ τῷ κατὰ Προξένου, ὃς εἴρηται μὲν μετὰ τὴν φυγὴν,

49. ἐγὼ om. B. || 59. τοὺς ἄνδρας Sylburgius, τοῦ ἀνδρός libri. || 61. Ἀνα-
 ξικράτους] ol. 118, 2. || 63. ὑπὸ Sylburgius, ἀπὸ libri. || 70. Φιλίππου] ol.
 122, 1. || πεντεκαίδεκαετῇ B, πεντεκαίδεκα ἔτη cett.: καὶ αὐτὸν ante hoc. voc.
 inseri voluit Reiskius.

προσκειμένην δ' ἔχει τὴν γραφὴν ταύτην· „Δειναρχος Σω-
στράτου Κορίνθιος Προξένῳ, ᾧ σύνειμι, βλάβης ταλάντων
β'. ἔβλαψέ με Πρόξενος, ὑποδεξάμενος εἰς τὴν οἰκίαν τὴν
ἑαυτοῦ τὴν ἐν ἀγρῷ, ὅτε πεφρευγὼς Ἀθήνηθεν κατήειν ἐκ 85
Χαλκίδος, χρυσίου μὲν στατῆρας σπέ, οὓς ἐκόμισα ἐκ Χαλ-
κίδος εἰδότος Προξένου καὶ εἰσῆλθον ἔχων εἰς τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ, ἀργυρώματα δ' οὐκ ἐλάττω κ' μνῶν ἄξια, ἐπιβου-
λεύσας τούτοις.“ οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ εὐθύς
μὲν ἐν ἀρχῇ περὶ τοῦ μηδεμίαν δίκην πρότερον εἰσελθεῖν 90
δεδήλωκεν, ἐν δὲ τοῖς ὕστερον μετὰ ταῦτα πρῶτον μὲν ἐν
τῷ προοιμίῳ τὴν βλάβην τὴν γενομένην αὐτῷ διὰ Προξένου
δεδήλωκεν, ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς περὶ τε τῆς φυγῆς καὶ τῶν ἄλλων
διεξέρεται πάντων, ἐξ ὧν γίγνεται φανερά τὰ προειρημένα,
καὶ ἔτι πρὸς τούτοις, ὅτι ξένος διέμεινε καὶ γέρων ἤδη ὢν 95
εἶπε τὸν λόγον, ἐξ ὧν ἐπὶ τῷ τέλει τῆς δίκης εἴρηκεν. ταῦτα
μὲν αὐτὸς ὁ Δειναρχος περὶ ἑαυτοῦ. Φιλόχορος δ' ἐν ταῖς
Ἀττικαῖς ἱστορίαις περὶ τε τῆς φυγῆς τῶν καταλυσάντων
τὸν δῆμον καὶ περὶ τῆς καθόδου πάλιν οὕτως λέγει. „τοῦ
γὰρ Ἀναξικράτους ἄρχοντος εὐθύς μὲν ἢ τῶν Μεγαρέων 100
πόλις ἐάλω, ὁ δὲ Δημήτριος ὁ κατελθὼν ἐκ τῶν Μεγάρων
κατεσκευάζετο τὰ πρὸς τὴν Μουνυχίαν, καὶ τὰ τεῖχη κα-
τασκευάσας ἀπέδωκε τῷ δήμῳ. ὕστερον δ' εἰσηγγέλθησαν
πολλοὶ τῶν πολιτῶν, ἐν οἷς καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς. τῶν
δ' εἰσαγγεληθέντων τοὺς μὲν οὐχ ὑπομείναντας τὴν κρίσιν 5
ἐθανάτωσαν τῇ ψήφῳ, τοὺς δ' ὑπακούσαντας ἀπέλυσαν.“

82. προσκειμένην Reiskius. || 87. καὶ, quod est ante εἰσῆλθον, transponi
ante χρυσίου et ἔχων ante εἰσῆλθον voluit Sylburgius, ἔχων ante Χαλκίδος
inseri Reiskius. sed sana sunt omnia: iunge ἔβλαψέ με Πρόξενος χρυσίου μὲν
στατῆρας —, ἀργυρώματα δὲ —. || 88. ἔλαττον Reiskius. || 91. ὕστερον Reis-
kius, πρότερον libri, delevit Sylburgius. || 96. ἐξ] μάλιστα δὲ ἐξ Reiskius. ||
ταῦτα] καὶ ταῦτα Reiskius. || 97. Φιλόχορος] vid. frgm. ed. Siebelis p. 79.
Muelleri hist. gr. fr. p. 408. || 98. φυγῆς τῶν καταλυσάντων Sylburgius, αὐτῆς
τῶν καλεσάντων libri. || 100. εὐθύς Kruegerus, εὐθὺς v. || 1. ὁ alterum delendum
aut Πολιορκητῆς addendum videtur Reiskio. || 2. παρσκευάζετο Kruegerus. ||
3. post τῷ δήμῳ addendum τὴν ἐλευθερίαν (ac sane Diod. 20, 46 ὁλόκληρον τῷ
δήμῳ τὴν ἐλευθερίαν ἀποκατέστησε) aut τὴν πολιτείαν censuit Reiskius. ||
4. τῶν ante πολιτῶν add. Kruegerus. || 6. ἐθανάτωσαν Kruegerus, ἐνεθανάτω-
σαν v.

ταῦτα μὲν οὖν τῆς ἡ', ἐν δὲ τῇ θ' φησί· „τοῦ δ' ἐνιαυτοῦ
 τούτου διελθόντος, ἐτέρου δ' εἰσιόντος ἐν ἀκροπόλει σημείου
 ἐγένετο τοιοῦτο. κύνων εἰς τὸν τῆς Πολιάδος νεῶν εἰσελ-
 110 θοῦσα καὶ δῦσα εἰς τὸ Πανδρόσιον, ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀναβᾶσα
 τοῦ Ἑρκείου Διὸς τὸν ὑπὸ τῇ ἐλαίᾳ κατέκειτο. πάτριον δ'
 ἐστὶ τοῖς Ἀθηναίοις, κύνᾳ μὴ ἀναβαίνειν εἰς ἀκρόπολιν.
 περὶ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον καὶ ἐν τῷ ἱερῷ μεθ' ἡμέραν, ἡλίου
 τ' ἐξέχοντος καὶ οὔσης αἰθρίας, ἀστήρ ἐπὶ τινα χρόνον ἐγέ-
 15 νετο ἐκφανής. ἡμεῖς δ' ἐρωτηθέντες ὑπὲρ τε τοῦ σημείου
 καὶ τοῦ φαντάσματος, εἰς ὃ φέρει, φυγάδων κάθοδον ἔφα-
 μεν προσημαίνειν ἀμφοτέρω, καὶ ταύτην οὐκ ἐκ μεταβολῆς
 πραγμάτων ἐσομένην, ἀλλ' ἐν τῇ καθεστῶσῃ πολιτείᾳ· καὶ
 τὴν κρίσιν ἐπιτελεσθῆναι συνέβη.“ (4) προειρημένων δὲ τού-
 20 των ἐν ἔτι λείπεται καὶ ἀναγκαιότατον, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ
 διορίσαι, ἵνα καὶ περὶ τῶν λόγων, τῶν τε γνησίων αὐτοῦ
 καὶ τῶν μὴ, σαφές τι ἔχωμεν λέγειν. τίθεμεν δὲ αὐτὸν ὁ
 ἔχοντα ἔτος ἀπὸ τῆς φυγῆς κατεληλυθέναι, ὥς καὶ αὐτὸς
 φησι, γέροντα αὐτὸν ἀποκαλῶν, ἀφ' οὗ χρόνου καὶ καλεῖν
 25 τοὺς ἐν τῇ ἡλικίᾳ ταύτῃ μάλιστα εἰδῶθαμεν. ὑποκειμένων δὲ
 τούτων ὀλοσχερεῖ λογισμῷ (τὸ γὰρ ἀκριβὲς οὐκ ἔχομεν), εἴη
 ἂν κατὰ Νικόφημον ἄρχοντα γεγωνός. εἰ δέ τις ἢ πρεσ-
 βύτερον ἢ νεώτερον τῶν εἰρημένων χρόνων αὐτὸν εἶναι
 φήσῃ, πρὸς τῷ μηδὲν ὑγιὲς λέγειν καὶ λόγους αὐτῷ πολλοὺς
 30 ἀφελεῖται, μᾶλλον δὲ πάντας πλὴν ἐ' ἢ ε', τῶν μὲν πρεσβύ-
 τερον αὐτόν, τῶν δὲ νεώτερον εἶναι λέγων. οὐ μὴν ἀλλὰ
 καὶ ἄρξασθαι λέγοντες αὐτὸν λόγους συγγράφειν ἀπὸ τοῦ
 ἐ' ἢ ε' πρὸς τῷ κ' ἔτους οὐκ ἂν ἀμάρτομεν, ἄλλως τε καὶ
 τῶν περὶ Δημοσθένην τότε ἀκμαζόντων. ε' δὲ καὶ κ' ἐστὶν
 35 ἀπὸ Νικοφήμεου Πυθόδημος, ὥσθ' ὅσους εὐρίσκομεν πρεσ-

107. τῆς ἡ'] ἴσ. ταῦτα μὲν οὖν ἐπὶ τῆς ὀγδόης mg. B. || 8. τούτου B, τοῦ cett.,
 τουδὲ Reiskius. || 11. Ἑρκίου v. || 12. μὴ] μὴ ἔαν Reiskius. || 13. τῷ ἱερῷ] τῷ αὐτῷ
 ἱερῷ aut τῷ Ἱερῷ vel Γεραιστῷ Reiskius, malim οὐρανῷ. || 16. malim φέροι. ||
 22. τῶν ante μὴ add. Reiskius. || 24. καλεῖν] καλεῖν γέροντας Reiskius. ||
 26. εἰπεῖν vel simile quid post ἔχομεν add. Reiskius. || 27. Νικόφημον] ol. 104,
 4. || 29. φήσῃ] φήσῃ Reiskius, φησι v. || αὐ] ἂν αὐτὸν Reiskius, αὐτὸν Krue-
 gerus. || 30. ἀφελεῖται Sylburgius, ἀφέλῃται v, ἀφέλοιτ' ἂν Kruegerus. ||
 35. Πυθόδημος] ol. 111, 1. || εὐρίσκομεν aut εὐρίσκωμεν Reiskius.

βυτέρους τούτου τοῦ ἄρχοντος ἀναφερομένους εἰς αὐτὸν λόγους, ἐν τοῖς γνησίοις εἶναι ἀπιστοίημεν ἂν εἰκότως, ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἀπ' Ἀναξικράτους ἕως Φιλίππου τετελεσμένους ἀγῶνας ὁμοίως ἐν τοῖς ψευδέσιν ἀναγράφοιμεν ἂν· οὐ γὰρ εἰς Χαλκίδα ἂν τινες ἐπλεον λόγων χάριν ἢ ιδίῳν ἢ δημο- 140 σίων· οὐ γὰρ τέλεον ἡπόρουν οὕτω λόγων.

β'. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

Δειναρχος Σωκράτους ἢ Σωστράτου, ὡς μὲν τινες ἐγγώ-850 Fr. ριος, ὡς δὲ τισι δοκεῖ Κορίνθιος, ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας ἔτι νέος, καθ' ὃν χρόνον Ἀλέξανδρος ἐπῆει τὴν Ἀσίαν, κατ-οικήσας αὐτόθι ἀκροατῆς μὲν ἐγένετο Θεοφράστου τοῦ C διαδεξαμένου τὴν Ἀριστοτέλους διατριβήν, ὠμίλησε δὲ καὶ 5 Δημητρίῳ τῷ Φαληρεῖ, μάλιστα δὲ προσῆει τῷ πολιτεύεσθαι μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν τῶν μὲν ἀνηρημένων ῥητόρων, τῶν δὲ πεφευγόντων. φίλος δὲ Κασσάνδρῳ γενόμενος ὡς ἐπὶ πλεῖστον προέκοψε χρήματα τῶν λόγων εἰσπραττόμενος, οὓς τοῖς δεομένοις συνέγραφεν. ἀντετάξατο δὲ πρὸς τοὺς ἐπι-10 φανεστάτους τῶν ῥητόρων, οὐκ εἰς δῆμον παριών (οὐ γὰρ οἶός τ' ἦν), ἀλλὰ τοῖς ἐναντιουμένοις λόγους συγγράφων. καὶ ἐπεὶ Ἀρπαλος διέδρα, πλείους λόγους συνέγραφεν κατὰ τῶν αἰτίαν λαβόντων δωροδοκῆσαι, καὶ τούτους τοῖς κατη- D γόροις ἐξέδωκεν. χρόνῳ δ' ὕστερον αἰτιαθεὶς εἰς λόγους 15 παραγίνεσθαι Ἀντιπάτρῳ καὶ Κασσάνδρῳ περὶ τὴν κατά-ληψιν τῆς Μουνυχίας, ἥντεκα ὑπ' Ἀντιγόνου καὶ Δημητρίου ἐφρουρήθη ἐπ' Ἀναξικράτους ἄρχοντος, ἐξαργυρισάμενος

136. ἀναφερομένους Kruegerus, φερομένους Reiskius, τοὺς φερομένους libri. || 37. γνησίοις εἶναι Sylburgius, οὐσίης εἰδισται libri, οὓσιν ὡς εἰδισται Reiskius. || 38. ἀπ' Sylburgius, ἐπ' libri. || 41. τέλεον ex ἐπλεον ortum videtur Kruegero.

2. cf. Photii bibl. cod. 267. || 3. ἐπῆει X, ἐπὶ cett.: ἐπὶ τὴν Ἀσίαν διέβη (διέβαινε ex Photio Wytttenbachius) Reiskius. || 6. προσῆει τῷ πολιτεύεσθαι Wytttenbachius, ἦνθει τῷ πολιτεύεσθαι Reiskius, τῷ πολιτεύεσθαι libri, ἐπο-λιτεύσατο cum Meziriaco v. || 7. Ἀλεξάνδρου] Ἀντιπάτρου v et Photius. || 8. Κασάνδρῳ hic et infra v. || 9. χρήματα] γράμματα AH. || 10. συνέγραφεν pr. m. om. A. || 12. λόγους P. || 14. τούτοις P. || 15. ἐξέδωκε P. || 16. περὶ P, παρὰ cett., διὰ Reiskius. || 17. Μουνυχίας] μοναρχίας P.

τὰ πλεῖστα τῆς οὐσίας ἔφυγεν εἰς Χαλκίδα. διατρίψας δ' 20 ἐπὶ τῆς φυγῆς ὡς ἑ' ἔτη καὶ πολλὴν οὐσίαν κτησάμενος κατήλθε, πραξάντων αὐτῷ τὴν κάθοδον τῶν περὶ Θεόφραστον ἅμα τοῖς ἄλλοις φυγάσιν. καταλύσας δὲ παρὰ Προξένῳ 25 ἐταίρῳ αὐτοῦ καὶ τὸ χρυσίον ἀπολέσας, ἤδη γηραιὸς ὢν καὶ ἑτάς ὁράσεις ἀσθενής, οὐ βουλομένου τοῦ Προξένου ἀναζητεῖν, λαγχάνει αὐτῷ δίκην, καὶ τότε πρῶτον εἶπεν ἐν δικαστηρίῳ. σώζεται δ' αὐτοῦ καὶ ὁ λόγος. φέρονται δ' αὐτοῦ καὶ λόγοι γνήσιοι ξδ'. τούτων ἔνιοι παραλαμβάνονται ὡς Ἀριστογείτονος. ζηλωτῆς δ' ἐγένετο Ὑπερείδου ἢ ὥς τινες 30 διὰ τὸ παθητικὸν Δημοσθένους καὶ τὸ σφοδρὸν τῶν σχημάτων δ' αὐτοῦ μιμητῆς ὑπάρχει.

γ'. Ἐκ τῶν Σουλδά.

Δείναρχος Κορίνθιος, ῥήτωρ, τῶν μετὰ Δημοσθένους ἐγκριθέντων εἰς (νὶός τίνος ἐστὶν οὐχ ἰστόρηται), γράψας κατὰ μὲν τινὰς λόγους τοὺς πάντας ρξ', κατὰ δὲ τὸ ἀληθέστερον μόνους ξ', τοὺς πάντας δικανικοὺς, ὧν οἱ μὲν εἰσι 5 δημόσιοι, οἱ δ' ἰδιωτικοί. ἐτελεύτησε δ' οὗτος, ἐπιμελητῆς Πελοποννήσου καταστάς ὑπ' Ἀντιπάτρου, μετὰ τὸ τελευτῆσαι Ἀντίπατρον, Πολυσπέρχοντος αὐτῷ ἐπιβουλεύσαντος.

ΙΑ. ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ.

α'.

Τρεῖς φοραὶ ῥητόρων γεγονάσιν, ὧν ἡ μὲν πρώτη ἀγρόφως ἔλεγεν, ἧς ἐστὶ Θεμιστοκλῆς καὶ Περικλῆς καὶ οἱ κατ'

22. φυγάσι P. || 24. ἀσθενεῖς AHP. || οὐ add. Xylander. || 25. λαχάνει P. || 27. καὶ deleri aut καὶ ἄλλοι λόγοι voluit Reiskius. || ὡς ὁ κατὰ Ἀριστογείτονος Xylander. || 28. τινες Δημοσθένους διὰ τὸ παθητικὸν καὶ σφοδρὸν Reiskius.

3. excerpisit Eudocia p. 130. || 2. νιός sqq. om. V. || 5. ἐτελεύτησε — ἐπιβουλεύσαντος] hic alius est Dinarchus. vid. Plut. Phoc. 33.

XI. Inscr. Προλεγόμενα εἰς τὸν Ἀριστείδου Παναθηναϊκὸν Ald. 1, ὑπόθεσις εἰς τὸν Ἀριστείδου Παναθηναϊκὸν Ald. 2, Sopatri Apameensis prolegomena in Aristidem Jebbii.

ἐκείνους ῥήτορες, ἡ δὲ δευτέρα ἐγγράφως ἔλεγεν, ἥς ἐστι
 Δημοσθένης καὶ Αἰσχίνης καὶ Ἰσοκράτης καὶ σὺν αὐτοῖς ἡ
 πρακτομένη τῶν ῥητόρων δεκάς. καὶ αὗται οὖν αἱ β' φοραὶ 5
 ἐν Ἀθήναις γεγόνασιν. ἡ δὲ τύχη καὶ τῇ Ἀσίᾳ τούτων
 δωρεῖται φορὰν, τρίτην οὖσαν ἐπιστήμην, ἥς ἐστι Πολέμων,
 Ἡρώδης καὶ Ἀριστείδης καὶ οἱ κατὰ τούτους τοὺς χρόνους
 γεγόνασι ῥήτορες. ἤνεγκεν οὖν ἡ τρίτη φορὰ, λέγω δὲ ἡ
 τῆς Ἀσίας προελθοῦσα, σοφὸν καὶ θαυμάσιον ἄνδρα τὸν 10
 Ἀριστείδην· καὶ γὰρ τῶν πάννυ ἑλλογίμων ἐγένετο καὶ πολὺ
 μᾶλλον καὶ σόφρων λίαν καὶ χρηστῶν κρείττων, ὡς καὶ
 αὐτὸς εἶπεν ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν δ'. τούτου λέγουσι πατέρα
 Εὐδαίμονα, μητέρα δ' ὡς ἄσημον οὖσαν οὐ προστιθέασιν.
 ἐγένετο δ' ἀπ' Ἀδριανουπόλεως τῆς Ἰωνίας. Ἀδριανοὶ γὰρ 15
 οἱ πολῖται λέγονται. τινὲς δὲ λέγουσιν αὐτὸν Σμυρναῖον,
 πλανηθέντες ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε φοιτᾶν τῷ Πολέμῳ τῷ διδασ-
 κάλῳ, ἔπειτα ὅτι καὶ μεγίστην εἰς αὐτὴν εὐεργεσίαν κατε-
 βάλετο. σεισμοῦ γὰρ κατενεγκόντος αὐτὴν ἔγραψε λόγον
 περὶ αὐτῆς τῆς πτώσεως πρὸς τὸν Ἀντωνῖνον βασιλεύοντα 20
 Ῥωμαίων τότε, ὄντινα ἀναγνοὺς Ἀντωνῖνος εὐθέως ἐδά-
 κρυσσε, καὶ πέμψας ἀνέγκισεν αὐτὴν καὶ σύνοδον ποιήσας ἐν
 τῇ Ἐφέσῳ Ἀσιασῶν ἀνδρῶν ἀνενέωσεν αὐτήν. ἐπαιδεύθη
 καὶ ἐν Ἀθήναις τὰ φιλόσοφα. οὗτος δ' ὁ Ἀριστείδης νέος
 ὢν πικροτάτην λέγεται νενοσηκέναι νόσον· ἐπιληπτικὸν γὰρ 25
 αὐτὸν λέγουσι γεγονέναι καὶ τὸ τῶν λόγων αὐτοῦ διὰ τοῦτο
 ἡργηκέναι ἐπὶ τινα χρόνον· εἴτ' ἀπελθὼν ἐν Περγᾶμῳ, ὡς
 δὴ τοῦ Ἀσκληπιοῦ πολὺ ἐκεῖσε φοιτῶντος, καὶ παραμείνας
 χρόνον ἔτυχεν ἰάσεως. ὑπὲρ τούτου ἀμεύρασθαι τὴν εὐερ-
 γεσίαν βουλόμενος ἔγραψεν ε' λόγους τοὺς ἱεροὺς λεγομένους, 30
 ἐν οἷς μόνους τοὺς ὀνειίρους ἐξηγεῖται, οὓς ἰδὼν ἰάθη. ἐκε-
 λεύσθη δὲ παρὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καθ' ἡμέραν λ' λέγειν στί-
 χους, καὶ περαιτέρω μὲν ἐξεῖναι τούτων λέγειν, ἥττονας δ'
 οὐ. ὅθεν καὶ ἄπειροι αὐτοῦ λόγοι φέρονται ἐκ ταύτης τῆς
 προφάσεως. ἐγένετο δὲ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Ἀντω- 35
 νίνῳ τῷ βασιλεῖ καὶ Μάρκῳ. ἐλθόντος δ' ἐν τῇ Σμύρῃ

13. ὑπὲρ τῶν δ'] t. 2. p. 192 sq. ed. Dind. || 26. διὰ τοῦτο om. L. || 29. ὑπὲρ
 τούτου] καὶ ἐπὶ τούτῳ N. || 33. ἥττονα L, ἥττον a.

τοῦ Ἀντωνίνου καὶ πάντων αὐτὸν τῶν παιδευτῶν τιμησάν-
 των ὁ Ἀριστείδης μόνος οὐκ ἀπήντησεν αὐτῷ. εἴτα τοῦ
 Ἀντωνίνου ἐρωτῶντος „ποῦ Ἀριστείδης;“ ἀπεκρίνατό τις
 40 „οὐ πάρεστιν· εἰ γὰρ παρῆν, οὐκ ἂν ἐλάνθανε.“ καὶ πέμ-
 ψαντος τοῦ Ἀντωνίνου ἦλθε λέγων ὅτι „διὰ τοῦτο οὐκ
 ἀπήντησα, ὅτι ἐγὼ οὐ δέομαι ὧν οἱ ἄλλοι δέονται“, ἀντὶ
 τοῦ χρημάτων. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας τούτων πλείονα αὐτῷ
 τῶν ἄλλων δέδωκε χρήματα. ὁ δ' ἐδέξατο μὲν, ὅμως δεδιώς
 45 μὴ διὰ τὸ μὴ λαβεῖν ἐγείρη κατ' αὐτοῦ τὴν βασιλέως ὀργήν.
 τοῦ δὲ Μάρκου ἐπιφοιτήσαντος ταῖς Ἀθήναις ὁ μὲν Ἀδρια-
 νὸς ὁ σοφιστὴς εἰπὼν παραχορῆμα πάντας ἐξέπληξε· πᾶν γὰρ
 ὁ ὠρίζετο αὐτοσχεδιάζων ἔλεγεν. πρὸς τοῦτο δ' εἶπεν ὁ
 Ἀριστείδης τῷ Μάρκῳ παρὼν καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς Ἀθήναις
 50 ὅτι „ἡμεῖς τῶν ἐμούντων οὐκ ἐσμέν, ἀλλὰ τῶν ἀκριβούντων
 καὶ τῶν ἀρεσκόντων.“ ἀλλ' ὅμως εἰπὼν καὶ αὐτὸς πλέον
 ἐξέπληξε καὶ ἐτιμήθη σφόδρα. βουλόμενος δὲ τότε εἰπεῖν
 τὸν Παναθηναϊκὸν ἐκώλυετο παρ' Ἡρώδου τοῦ σοφιστοῦ
 τῶν Ἀθηναίων ὡς δυνάστου, τοῦτο μὲν ὅτι αὐτὸς ἦν τότε
 55 ὁ τὸν θρόνον ἐπέχων τὸν σοφιστικὸν καὶ ἀπὸ ὑπάτων κατή-
 γετο, τοῦτο δὲ ὅτι καὶ Μάρκος αὐτῷ φίλος ἦν. ποτὲ γὰρ
 εὐρὼν θησαυρὸν ἐδίδου τῷ βασιλεῖ αὐτόν, ὁ δὲ βασιλεὺς
 εἶπε „κέχρησο αὐτῷ.“ αὐτίς δὲ προσάγων αὐτὸν τῷ βασι-
 λεῖ ἔφη εἶναι ὑπὲρ ιδιωτῆν τὸν θησαυρόν, ὁ δὲ βασιλεὺς
 60 πάλιν εἶπε πρὸς αὐτόν „καὶ κατάχρησαι.“ μὴ δυνάμενος
 οὖν διὰ τὸν φθόνον τὸν Ἡρώδου μηχανῇ αὐτὸν μετῆλθεν.
 ἀναθήμενος γὰρ αὐτῷ ἄλλον Παναθηναϊκὸν εὐτελεῖ καὶ
 ψυχρόν, ὃς καὶ φέρεται, ἠδυνήθη λαβεῖν τὴν ἄδειαν τοῦ
 λέγειν παρ' αὐτοῦ, νομίσαντος Ἡρώδου ὅτι αὐτὸν μέλλει
 65 λέγειν καὶ ἀσχημονεῖν· εἰσελθὼν δ' εἶπε τοῦτον τὸν ἀναγι-
 νωσκόμενον καὶ θανυμαζόμενον καὶ πάνυ ὑδδοκίμησεν. λέγε-

40. ἂν add. N. || 42. ὅτι ἐγὼ L, διότι ἐγὼ N, ἐπειδὴ ἐγὼ a. || ἄλλοι] πολλοὶ Na. || ἀντὶ τοῦ] αὐτῶν L. an ἡγοῦν? || 43. τούτων ἀκούσας N. || 47. πάντας om. L. || 48. πρὸς τούτῳ L, διὰ τοῦτο N. de re cf. Philostr. vit. soph. 2, 9. p. 583 et Kayseri adnot. p. 343. || 54. τῶν ἀθηναίων L, τοῦ ἀθηναίου Na. || τότε om. L. || 60. καὶ suspectum. || κατάχρησαι N, κατάχρησο L. || 61. τὸν Ἡρώδου L, τοῦ Ἡρώδου a, τὸν Ἡρώδη N. || 62. αὐτῷ] αὐτὸς N. || ἀθηναϊκὸν N. || 63. an ὃς οἱ φέρεται? || ἐδυνήθη L. || 64. αὐτοῦ] αὐτόν L.

ται δὲ Παναθηναϊκός, διότι ἐν τοῖς Παναθηναϊοῖς ἐλέχθη·
ἀνάγεται δ' ὑπὸ τὸ πανηγυρικὸν εἶδος. τὰ κεφάλαια δ' ἐν
τῷ λόγῳ εἰσόμεθα. διεῖλε δὲ τὸν λόγον εἰς δ', διότι ἤδδει
αὐτοὺς ὡς ἐν πανηγύρει μὴ μέλλοντας τοῦ παντὸς ἀκούειν 70
λόγου, πολλοῦ ὄντος. περιλαμβάνει δ' ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ,
ὡς ἔπος εἰπεῖν, πάσας τὰς ἱστορίας· ἐν γὰρ τῷ α' λέγει τὰ
πρότερα ὧν ἱστορήσεν Ἡρόδοτος, ἐν τῷ β' δὲ τὰ Ἡροδότου,
ἐν τῷ γ' τὰ Θουκυδίδου, ἐν τῷ δ' ἅπερ εἶπε Ξενοφῶν καὶ
Θεόπομπος. εἰσὶ δὲ τὰ πρότερα ὧν ἱστορήσεν Ἡρόδοτος 75
τὰ περὶ Κελεοῦ καὶ Ἐριχθονίου καὶ Τριπολέμου καὶ τῶν
Ἀμαζόνων καὶ τινα παλαιὰ πάνν· ἔτι δ' εἰσὶν Ἡροδότου τὰ
Περσικά, τὰ δὲ Θουκυδίδου τὰ Πελοποννησιακά, τὰ δὲ
Ξενοφώντος αἱ Ἑλληνικάί, τὰ δὲ Θεοπόμπου αἱ Φιλιππικαί.
ἐπεὶ δὲ λέγουσί τινες ἀνταλλάξαι Γαληνὸν τὴν τέχνην κατὰ 80
χρησμόν, ἰστέον ὅτι οὐδαμοῦ τούτου μέμνηται, ἀλλ' ἀπλῶς
καὶ μάτην λέγουσιν οἱ τοῦτο λέγοντες· ἄλλως τε φαίνεται
σβεσθὲν τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον τὸ
παρέχον αὐτοῖς τὸν χρησμόν, εἴ γε τοῦτο ἐγένετο. ὡς δὲ
λέγουσιν, ἐσβέσθη τῶν Φωκέων ποτὲ ἐμπρησάντων αὐτό, 85
ἐπιγενόμενος δὲ Νέρων ὁ βασιλεὺς τότε πάσης ἀσελγείας
μεστὸς μεῖζον καὶ λαμπρότερον αὐτὸ κατεσκεύασεν, ὕστερον
δ' αὐτὸς καθεῖλεν αὐτὸ διὰ τόδε. λέγεται ὅτι εἰσελθόντος
εἰς Δελφοὺς εὐτελοῦς τινος καὶ λαβόντος χρησμόν Νέρων
οὐκ ἔλαβε, ζητῶν καὶ αὐτὸς πυθέσθαι περὶ τινος, εἴτ' ἤρετο 90
ἀνθ' οὗτου· ἢ δὲ Πυθία ἀπεκρίθη

εὐαδὲ μοι χθιζὸς λίβανος κλυτοῦ ἐρμηνῆος.

τοῦτο δ' ἐσήμαινεν ὅτι πλεῖτόν μοι ἀρέσκει ὁ ἐρμηνεὺς θύων
εὐτελές τι ὧν εὐσεβὴς ἢ Νέρων πολλὰ θύσας. ἦν γὰρ πάνν

68. ἦθος, superscripto εἶδος, L. || 70. αὐτοὺς] exspectes τοὺς ἀγροατὰς. ||
μέλλοντος a. || 71. παραλαμβάνει N. || 73. δὲ τὰ] δὲ τοῦ L. || 74. ὁ ξενοφῶν καὶ
ὁ θεόπομπος Lv. || 75. πρότερα N, πρῶτα Lv. || 76. περὶ N, τοῦ Lv. || καὶ
om. L, καὶ τοῦ v. || ἐριχθοθίου L. || 77. εἰσὶν] εἶπεν v. || ἡροδότου N, ἡρόδοτος
L. || 80. ἐπεὶ L, ἐπειδὴ Na. || δὲ τινες λέγουσιν αὐτῷ ἀνταλλάξαι N. || γαληνῶ
a. || 83. χρόνον] καιρὸν N. || 85. ποτὲ] τότε v. || 86. Νέρων] γέρον hic et infra
N. || 87. μεῖζον N, μεῖζονα L. || αὐτό N, αὐτὸν L. || 88. αὐτό N, αὐτὸν L. ||
90. καὶ αὐτὸς N, ὁ αὐτὸς L. || 92. εὐαδὲ L, εἰα δὲ N. || 93. ἐσήμανεν a. || πλείων
L. || ἀρέσκει μοι N. || 94. εὐτελὴς ἐρμηνεὺς θύων N. || ὧν] ὧν δὲ N.

95 ἀσελγῆς οὗτος ὁ Νέρων, ὥστε καὶ τῇ μητρὶ συγκατενδῆσαι καὶ φρονεῦσαι αὐτὴν ἐπὶ τὸ πολὺ τῆς ἀσελγείας ταύτης οὐκ ἀνεχομένην. ἀμέλει καὶ τοιοῦτόν τι πάλιν εἰς αὐτὸν εἶπεν ἡ Πυθία,

Νέρων, Ὁρέστης, Ἀλκμέων μητροκτόνοι.

100 ἔπαυσε δ' αὐτὸς τὸ μαντεῖον διὰ τούτου τοῦ τρόπου. πολλὰ ποιῶντος αὐτοῦ καὶ μὴ δυναμένου αὐτὸ σβέσαι παρῶν τις τῶν ἐμπείρων συνεβούλευσεν αὐτῷ, ὡς λέγεται, Τυφῶνος κεφαλὴν ῥῆναι ἔσω ἐν τῷ ναῷ· καὶ οὕτως ἔπαυσεν αὐτό. λέγεται δ' ὡς ὅτι Ἀριστείδης οὐκ εὐτυχῶς προσήει τοῖς μα-
5 θηταῖς, οὐδ' εἶχε πολλοὺς μαθητάς. ἀμέλει τινὲς περὶ αὐτοῦ εἶπον τὸ ἐπιφερόμενον τοῦτο λεχθέν,

χαίρετ', Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος ἐπὶ μαθηταί,

τέσσαρες οἱ τοῖχοι καὶ τρία σπηλία,

σκαμνία τρία καὶ θρόνος εἷς. οὐκ ἔστι δέ, ἀλλὰ περὶ ἄλ-
10 λου τινὸς νεωτέρου Ἀριστείδου μὴ ἔχοντος μαθητάς, ἀλλὰ μόνην τὴν διατριβὴν καὶ τὰ σκαμνία παρὰ τινος εἰσελθόντος καὶ εὐρόντος αὐτὸν μόνον. οὐ πάνυ δὲ γηραιὸς τέθνηκεν. περὶ δὲ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ἐν λόγοις Ἀριστείδου φύ-
σεως (τοῦτο γὰρ παρήκαμεν ἐν τοῖς ἄνω εἰπεῖν) ἤδη μὲν
15 Λογγῖνος καὶ πάντες οἱ κριτικοὶ πολλὰ προειρήκασιν, ὡς γόνιμος, ὡς ἐνθυμηματικὸς τυγχάνει καὶ βίαιος καὶ καθό-
λου τὸν Δημοσθένην μιμούμενος. ὅμως δὲ καὶ παρ' ἡμῶν ὀλίγα πρὸς τὸ παρὸν προστεθήσεται. φιλοτίμος ἐστὶν ὁ ἀνὴρ πανταχοῦ καὶ χαίρων καιναῖς ὑποθήσεσι, καὶ πρὸς
20 τοὺς πρώτους τῶν παλαιῶν ταῖς ῥητορείαις μαχόμενος, Ἴσοκράτην, Δημοσθένην, Θουκυδίδην, Ἡρόδοτον, καὶ πρὸς τὸν

96. τὸ om. N. || 97. ἀνεχομένης N. || καὶ| γὰρ Nv. || εἶπεν — μητροκτόνοι add. N, nisi quod νέστωρ et ἀλκμαίων. cf. Dio Cass. 61, 16. et in Exc. Vat. p. 211. || 100. αὐτὸς N, αὐτό L. || διὰ τοῦτον τὸν τρόπον N. || [πολλὰ] πολλὰ δὲ N. || 6. εἶπον περὶ αὐτοῦ N. || τὸ — λεχθέν om. L. || 7. cf. Anthol. Pal. 2. p. 377. || 8. σπηλία Jacobsius laudato Du Cang. gloss. in hoc voc., κνephelia Lv, κνephellia N. || 9. σκαμνία N, σκάμνα L. || 12. οὐ — τέθνηκεν cum N sub finem posuit Dindorfius. || 13. περὶ — δημοσθενίζει infra repetit L. || ἀριστείδου φύσεως utrobique L, φύσεως ἀριστείδου N. || 14. τοῦτο — εἰπεῖν infra om. L. || τοῖς] τῷ N. || 16. τυγχάνει L, sed infra τυγχάνει. || 19. πανταχοῦ add. N. || παρὰ τῶν πρώτων infra L.

κορυφαῖον τῶν φιλοσόφων Πλάτωνα. οὗτος οὖν ταῖς ὕλαις ἐφαμίλλους πλέκει τοὺς λόγους, καὶ τῇ τῶν ἐνθυμημάτων πυκνότητι δημοσθενίζει, καὶ δεύτερα τὰ πρῶτα τίθῃσι πολ-
λάκις καὶ τοῖς πρώτοις ὡς δευτέροις μάχεται, καὶ σχημάτων 125
ἀγωνιστῆς καὶ ὑπηρετῆς γεγένηται. πᾶσαν δὲ τὴν γῆν ἀσφα-
λῆς ὡς κύριος ἐπερχόμενος οὐδὲν ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπεφέρετο
κενὸν ἢ κοῦφον ἢ εὐήθες, οὐδὲ ταῖς τροπικαῖς τῶν λέξεων
ὡς ἔτυχε χρώμενος, οὐδὲ φαινόμενος τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὡς
ἐπιπολῆς, ἀλλ' ἀεὶ βαθὺς ὢν πανταχόθεν καὶ τῆς λέξεως 30
πλείονα διδούς τῷ νοεῖν. ὁ γὰρ ὡς ἴδιον Δημοσθένει προσὸν
κατενόησαμεν, τοῦτο ἐπ' ἀκριβείας τῶν νεωτέρων σοφι-
στικῶν ἀνδρῶν αὐτὸς μόνος μεμίμηται· νικῶν γὰρ οὐκ ἀνα-
παύει τὸν νοῦν, ἀλλὰ τῷ γονίμῳ τῆς φύσεως χρῆται.

β'. Ἐκ τῶν Σουλδα.

Ἀριστείδης Ἀδριανεύς, σοφιστῆς (Ἀδριανοὶ δὲ πόλις
Μυσίας, τῆς νῦν Βιθυνίας), Πολέμωνος τοῦ Σμυρναίου
ῥήτορος μαθητῆς, υἱὸς Εὐδαίμονος φιλοσόφου τε καὶ ἱερέως
γενομένου τοῦ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ἱεροῦ τοῦ Διός. οἱ δ'
Εὐδαίμονα τὸν πατέρα αὐτοῦ γράφουσιν. ἠκροάσατο δ' 5
Ἡρώδου κατὰ τὰς Ἀθήνας καὶ ἐν Περγᾶμῳ Ἀριστοκλέους,
γεγονὼς ἐπὶ τ' Ἀντωνίνου τοῦ Καίσαρος καὶ διατείνας μέχρι
Κομόδου. τῶν δὲ λόγων αὐτοῦ παρ' οὐδενὶ πέρας εὔροι τις
ἄν, ἄλλως δ' ἄλλοις ἐπιτευχθέντας.

122. οὕτως γοῦν infra L. || 23. ἐνθυμημάτων] ἐπιχειρημάτων infra L. ||
25. καὶ κατὰ τὰ πρῶτα ὡς δευτέροις N. || 26. ἀγωνιστῆς καὶ N, ἀγωνί ἐτι L,
ἐναγωνίων a: καὶ σχημάτων ἐναγωνίων κέχρηται ὑπηρετῆς mg. L. || πᾶσαν δὲ
τὴν γῆν N, τὴν δὲ γῆν L, τὴν δὲ . . . a. || ἀσφαλῶς ὡς κύριος N, ὡς κύριος ἀσφα-
λῆς La. || 27. ἐπερχόμενος N, ἀρχόμενος L, ἀρχ. . . . a. || ἐπεφέρετο N, εὔρατο
La. || 28. καινόν a. || 29. ὡς om. N. || 30. ἐπιπολῆς L, ἐπὶ πολλῆς N. || 31. τῷ N,
τὸ La. || 32. τοῦτο N, οὗτος La. || 33. νικῶν] malim κινῶν. || 34. χρᾶται a.

2. 3. ῥήτορος om. E. || 4. οἱ δὲ Εὐδαίμονα οὐ τὸν πατέρα, ἀλλ' αὐτὸν
γράφουσι Massonius vit. Arist. 2, 2. quod antecedit Εὐδαίμονος affectum putat
Bernhardy, potest et Εὐδαίμονα. || 7. γεγονὸς A. || ἀντωνίου E. || 8. τῶν δὲ λόγων
παρ' οὐδενὶ πέρας. εὔροι δὲ τις ἄν ἄλλους ἄλλοις ἐπιτευχθέντας Kusterus.
αὐτοῦ add. ABVE.

Α Α Α Ω Ν

ἐκ τῶν Σουίδα, κατὰ στοιχεῖον.

ΙΒ. ΑΒΑΝΤΟΣ.

Ἄβας, σοφιστής, ιστορικὰ ὑπομνήματα καὶ τέχνην ῥητορικὴν καταλιπών.

ΙΓ. ΑΔΡΙΑΝΟΥ.

Ἀδριανός, σοφιστής, μαθητής Ἡρώδου, ἀκμάσας ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου, ἀντισχολαστής Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος
5 ἐν Ἀθήναις γενόμενος. ἐσοφίστευσε δὲ καὶ κατὰ τὴν Ῥώμην καὶ ἀντιγραφεὺς τῶν ἐπιστολῶν ὑπὸ Κομόδου ἐγένετο. ἔγραψε μελέτας καὶ μεταμορφώσεις ἐν βιβλίοις ζ', περὶ ιδεῶν λόγου ἐν βιβλίοις ε', περὶ τῶν ἐν ταῖς στάσεσιν ιδιωμάτων ἐν βιβλίοις γ', ἐπιστολάς καὶ λόγους ἐπιδεικτικούς, Φάλαριν, παρα-
10 μυθητικὸν εἰς Κέλερα.

ΙΔ. ΑΙΛΙΑΝΟΥ.

Αἰλιανὸς ἀπὸ Πραίνεστοῦ τῆς Ἰταλίας, ἀρχιερεὺς καὶ σοφιστής, ὁ χρηματίσας Κλαύδιος, ὃς ἐπεκλήθη μελίγλωσσος ἢ μελίφθογγος καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ αὐτῇ ἐπὶ τῶν μετ' Ἀδριανὸν χρόνων.

ΙΕ. ΑΙΣΩΠΟΥ.

15 Αἰσωπος, Μιθριδάτου ἀναγνώστης. ἔγραψε περὶ Ἑλένης, ἐν ᾗ φησι, πᾶνα ἰχθῦν καλεῖσθαι κητώδη, ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερίτην λίθον εὕρισκεσθαι, ὃς ὑπὸ τῷ ἡλίῳ ἀνάπτεται, ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα. ἔγραψε καὶ Μιθριδάτου ἐγκώμιον.

ΙΖ. ΑΚΑΚΙΟΥ.

20 Ἀκάκιος, ῥήτωρ δεινότατος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ καὶ Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ, ὃς ἐπεκάλει τὸν Ἰουλιανὸν καὶ διεμέμφετο τὰς κρίσεις αὐτοῦ σὺν Τουσκιανῷ τῷ ἐκ Φρυγίας, καὶ αὐτῷ ῥητορι ὄντι δεινῷ.

XII. cf. Eudoc. p. 51. || 1. καὶ μέθοδον ῥητορικὴν πάννυ γλαφυράν κατέλιπεν Eudocia. || XIV. 11. ἀπὸ] ὁ ἀπὸ E. || 12. ὁ om. A. || κλανδίῳ ABVEm. || XV. cf. Eudoc. p. 67. ducta sunt ex Hesych. Mil. p. 14 Or. || 16. πᾶνα sqq.] cf. Mythogr. nostr. p. 199. || 17. τὸν add. AV.

IZ. ΑΚΟΥΣΙΛΑΟΥ.

Ἀκουσίλαος, Ἀθηναῖος ὢν, Ἀγαθοκλείας. οὗτος ἠράσθη λόγων ἐν Ἀθήναις καὶ ἐλθὼν εἰς Ῥώμην ἐπὶ Γάλβα διέτριψεν²⁵ ἐν λόγοις ῥητορικοῖς, καὶ χρηματισάμενος ἐν τῇ τελευτῇ κατέλιπεν Ἀθηναίοις ἰ μυριάδας ἐκ τόκων.

IH. ΑΝΑΞΙΜΕΝΟΥΣ.

Ἀναξιμένης Ἀριστοκλέους Λαμψακηνός, ῥήτωρ, μαθητὴς Διογένης τοῦ Κυνὸς καὶ Ζωίλου τοῦ Ἀμφιπολίτου γραμματικοῦ, τοῦ κακίζοντος Ὅμηρον, διδάσκαλος δ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνης. εἶπετο δ' αὐτῷ ἐν τοῖς πολέμοις.

IO. ΑΝΔΡΟΜΑΧΟΥ.

Ἀνδρόμαχος Νεαπολίτης ἐκ Συρίας, σοφιστής, υἱὸς Ζωνᾶ ἢ Σαβίνου, παιδεύσας κατὰ Νικομήδειαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως.

K. ΑΝΔΡΟΤΙΩΝΟΣ.

Ἀνδροτίων Ἀνδρωνος Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ δημαγωγός,³⁵ μαθητὴς Ἰσοκράτους.

KA. ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ.

Ἀντιφῶν Ἀθηναῖος, τερατοσκόπος καὶ ἐποποιὸς καὶ σοφιστής. ἐκαλεῖτο δὲ Λογομάγειρος.

KB. ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΟΥ.

Ἀρισταίνετος, ῥήτωρ. ἔγραψεν ἱστορίαν Αἰγυπτίων καὶ περὶ τῶν τοῦ Νεῖλου ἀγαθῶν. 40

KG. ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

Ἀριστογεῖτων Κυδιμάχου ἢ Λυσιμάχου Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, μητρὸς δ' ἀπελευθερικῆς, ὅστις ἐπεκαλεῖτο Κύνων διὰ τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ, ἐφρονεύθη δ' ὑπ' Ἀθηναίων, λόγους ποιήσας ἀπολογίαν πρὸς Λεωσθένην τὸν στρατηγόν, πρὸς Λυκούργον, κατὰ Τιμοθέου, κατὰ Τιμάρχου, κατὰ Ὑπερείδου⁴⁵

XVIII. cf. Eudoc. p. 51. || 29. κινικοῦ Eudocia. || 30. γραμματικοῦ ABE, τοῦ γρ. cett. || τοῦ μακεδόνης ἀλεξάνδρου AE. || 31. post πολέμοις quae sequuntur apud Suidam deprompta sunt ex Paus. 6. 18, 2 sq. || XIX. cf. Eudoc. p. 58. || XX. cf. Eudoc. p. 59. || XXII. est Eudociae p. 67. || XXIII. cf. Eudoc. p. 65. || 41. ἢ Λυσιμάχου et μητρὸς — ποιήσας om. Eudocia. || 44. Λεωσθένην Kiesslingius Lycurgi fr. p. 21, δημοσθένην libri: πρὸς Δημοσθένην deletis τὸν στρατηγόν aut πρὸς Δημοσθένην, πρὸς Λεωσθένην τὸν στρατηγόν Walz. rhett. gr. 7. p. 1021, πρὸς Λεωσθένην τὸν στρατηγόν, πρὸς Δημοσθένην Bernhardt. || 45. Ὑπερείδου v.

δου, κατὰ Θρασύλλου, ὀρφανικόν. — Ἀριστογείτων Σκυδίου, συκοφάντης. τούτου ὁ πατήρ ὀφλήσας τῷ δημοσίῳ τελευτᾷ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ. καὶ αὐτὸς Ἀριστογείτων μετὰ ταῦτα ὡς κληρονόμος τοῦ ὀφλήματος ἐδέθη, ἣ δὲ μήτηρ 50 ἐπράθη ὑπὸ τοῦ δήμου. ἐν δὲ τῷ δεσμοτηρίῳ κλέψας γραμματεῖον κατεγνώσθη ὑπὸ τῶν δεσμοτῶν, καὶ τὴν ῥίνα οὗ τὸ γραμματεῖον ἐκλείπεν ἔφαγεν. καὶ Ζωβίαν ὑποδεξαμένην αὐτὸν φυγόντα, ἀξιοῦσαν εὖ παθεῖν ὅτε ἴσχυεν, ἐπὶ τὸ τοῦ μετοικίου πωλητήριον ἤγαγεν καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ 55 πέπρακεν. Ὑπερείδην δ' ἐγράψατο παρὰ νόμων ἐπὶ τῷ μετὰ Χαιρώνειαν ψηφίσματι, καὶ οὐχ εἶλεν.

ΚΑ. ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἀριστοκλῆς Περγαμηνός, σοφιστής, γεγονώς ἐπὶ τε Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ. τέχνην ῥητορικὴν, ἐπιστολάς, περὶ ῥητορικῆς βιβλία ε', μελέτας, πρὸς τὸν βασιλέα ἐπὶ τῇ δια- 60 νεμήσει τοῦ χρυσίου.

ΚΕ. ΑΡΠΟΚΡΑΤΙΩΝΩΝ.

Ἀρποκρατίων ὁ Γάϊος χρηματίσας, σοφιστής. ἔγραψε περὶ τῶν Ἀντιφῶντος σχημάτων, περὶ τῶν Ὑπερείδου καὶ Λυσίου λόγων καὶ ἑτερα. — Ἀρποκρατίων ὁ Αἴλιος χρηματίσας, σοφιστής. ἔγραψε περὶ τῶν δοκούντων τοῖς ῥήτο- 65 σιν ἡγνοῆσθαι, καὶ ὑποθέσεις τῶν λόγων Ὑπερείδου, περὶ τοῦ κατεψεῦσθαι τὴν Ἡροδότου ἱστορίαν, περὶ τῶν παρὰ Ξενοφῶντι τάξεων, περὶ τέχνης ῥητορικῆς, περὶ ἰδεῶν. — Ἀρποκρατίων ὁ Βαλέριος χρηματίσας, ῥήτωρ, Ἀλεξανδρέως. λέξεις τῶν ἑ ῥητόρων, ἀνθηρῶν συναγωγὴν.

ΚΕ. ΑΣΠΑΣΙΩΝ.

Ἀσπάσιος Βύβλιος, σοφιστής, συγκρονῶν Ἀριστείδην καὶ Ἀδριανῷ, ἔγραψε περὶ Βύβλου, περὶ στάσεων ἐσχηματισμένων, μελέτας, τέχναις, ὑπομνήματα, λαλιάς, ἐγκώμιον εἰς

46. sqq. hausta sunt ex Dem. or. c. Aristog. 1. p. 737 sq. || 49. ἐδέθη ex Pariss. Kusterus, ἐδόθη cett. || 53. ὅτε] ὅτι BE. || 55. Ὑπερίδην v, || XXIV. cf. Eudoc. p. 66, quae nonnulla addit ex Philostr. vit. soph. 2, 3. || 59. διανομήσει E. || XXV. cf. Eudoc. p. 66. priores duo in unum, C. Aelium Harpocrationem, coniungi voluit Kiesslingius Lycurg. fragm. p. 20. || 62. Ὑπερίδου hic et infra v. || 64. τοῖς om. A. || 65. ἀγνοεῖσθαι E. || 69. ἀνθηρὰν Eudocia. || συναγωγή V. || XXVI. cf. Eudoc. p. 66. || 70. σύγχρονος Eudocia.

Ἀδριανὸν τὸν βασιλέα καὶ εἰς ἄλλους τινάς. — Ἀσπάσιος, Δημητριοῦ τοῦ κριτικοῦ μαθητής, Ῥαβενναῖος, σοφιστής, γεγονὼς ἐπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίᾶς. πρὸς τοὺς φιλόλοιοι-⁷⁵ δόρους καὶ πρὸς Ἀρίστωνα, λόγους διαφόρους. ἠκροάσατο δὲ Πανσανίου καὶ Ἱπποδρόμου καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ διαπρέψας μέχρι πολλοῦ. — Ἀσπάσιος Τύριος, σοφιστής, ἱστορικός. ἔγραψε περὶ Ἠλείρου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἱστορίαν σύμμικτον ἐν βιβλίοις κ', περὶ τέχνης ῥητορικῆς καὶ ἄλλα. ⁸⁰

KZ. ΑΥΣΟΝΙΟΥ.

Αὐσόνιος, σοφιστής, γεγραφὼς ἐπιστολάς καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς Νόννον.

KH. ΑΦΑΡΕΩΣ.

Ἀφαρεὺς Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, υἱὸς τοῦ σοφιστοῦ Ἰππίου καὶ Πλαθάνης, πρόγονος δ' Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος, ἀκμά-
σας κατὰ τὴν ἑ' Ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος.⁸⁵

KΘ. ΑΦΘΟΝΙΟΥ.

Ἀφθόνιος, σοφιστής. ἔγραψεν εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην προγυμνάσματα.

Λ. ΑΧΙΛΛΕΩΣ.

Ἀχιλλεὺς Στάτιος Ἀλεξανδρεὺς, ὁ γράψας τὰ κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα καὶ ἄλλα ἐρωτικά ἐν βιβλίοις ἡ'. γέγονεν ἔσχατον Χριστιανὸς καὶ ἐπίσκοπος. ἔγραψε⁹⁰ δὲ περὶ σφαίρας καὶ ἐτυμολογίας καὶ ἱστορίαν σύμμικτον πολλῶν καὶ μεγάλων καὶ θαυμασίων ἀνδρῶν μνημονεύουσιν. ὁ δὲ λόγος αὐτοῦ κατὰ πάντα ὅμοιος τοῖς ἐρωτικοῖς.

ΛΑ. ΑΨΙΝΩΝ.

Ἀψίνης Ἀθηναῖος, σοφιστής, Ὀνασίμου πατὴρ τοῦ σοφιστοῦ, τοῦ πατρὸς Ἀψίνου. — Ἀψίνης Γαδαρεὺς, σοφιστής,⁹⁵

73. cf. Philostrat. vit. soph. 2, 33. || 74. μαθητής *V, μα supra addito θῖ A, μαθηματικοῦ BEMeudoc, καὶ μαθηματικοῦ cett.: A. τοῦ πατρὸς, ῥητορικοῦ ὄντος, μαθητής Philostrato duce Bernh. || 76. συνέγραψε λόγους διαφόρους πρὸς — καὶ Ἀρίστωνα Eudoc. || 78. malim διατρέψας. || XXVIII. cf. Eudoc. p. 67. || 84. καὶ Πλαθάνης om. Eudoc. || 85. δὲ post ἀκμάσας add. E. || κ' BE. || XXX. cf. Eudoc. p. 69. tractat Jacobsius prolegg. ad Achill. p. V. || 88. στάσιος *V, Τάτιος Photius bibl. cod. 87 aliiq. || τὰ] τό E. || 91. ἱστορίας συμμίκτου V. || 92. καὶ post πολλῶν om. BE, post μεγάλων Eudocia. εἴθε τούτοις προσεκύρησα mg. A. || XXXI. cf. Eudoc. p. 67. idem est Atheniensis cum Gadarensi. || 94. Ἀθηναῖος om. m. || σοφιστής V, ἀξιόλογος σοφιστής cett. praeter A, qui om.

σπαρεῖς ὡς λόγος ἐκ Πανός, μαθητεύσας δ' ἐν Σμύρνη
 Ἡρακλείδῃ τῷ Λυκίῳ, εἴτα Βασιλικῷ ἐν Νικομηδείᾳ, ἐσο-
 φίστευσεν Ἀθήνῃσι βασιλεύοντος Μαξιμίνου, ὑπατικοῦ λα-
 βῶν ἀξίωμα. — Ἀψίνης Ὀνασίμου τοῦ σοφιστοῦ Ἀθηναίου,
 100 σοφιστῆς νεώτερος τοῦ Γαδάρεως Ἀψίνου.

ΑΒ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ.

Βασιλικός, σοφιστής. περὶ τῶν διὰ τῶν λέξεων σχημάτων,
 περὶ ῥητορικῆς παρασκευῆς ἦτοι περὶ ἀσκήσεως, περὶ μετα-
 ποιήσεως καὶ ἄλλα τινά.

ΑΓ. ΒΗΜΑΡΧΙΟΥ.

Βημάρχιος Καισαρεὺς ἐκ Καππαδοκίας, σοφιστής. οὗτος
 5 ἔγραψε τὰς Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως πράξεις ἐν βιβλίοις
 ι', μελέτας τε καὶ λόγους διαφόρους.

ΑΔ. ΓΑΙΑΝΟΥ.

Γαϊανὸς Ἀράβιος, σοφιστής, μαθητὴς Ἀψίνου τοῦ Γα-
 δάρεως. ἦν δ' ἐπὶ τε Μαξιμίνου καὶ Γορδιανοῦ. περὶ συν-
 τάξεως βιβλία ε', τέχνην ῥητορικὴν, μελέτας. ἐσοφίστευσεν
 10 ἐν Βηρυτῷ.

ΑΕ. ΓΕΝΕΘΛΙΟΥ.

Γενέθλιος Γενέθλιον Παλαιστίνος ἐκ Πετρῶν, σοφιστής,
 μαθητὴς Μινουκιανοῦ καὶ Ἀγαπητοῦ, ἀντιπαιδεύσας κατὰ
 τὰς Ἀθήνας Καλλινίκῳ τῷ διασήμεῳ, δεξιὸς τὴν φύσιν καὶ
 ὅλην μελέτην ἀπομνημονεύσας ἐν μιᾷ ἀκροάσει. τελευταῖα δὲ
 15 νέος ἐτῶν κη'. ἔγραψε δὲ λαλιὰς ἦτοι διαλέξεις καὶ μελέτας,
 ὧν ἐστὶν ὁ ἄπολις ἑαυτὸν ἀποκηρύττων μετὰ τὴν τῶν Θηβῶν
 κατασκαφὴν, προπεμπτικὸν πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ ἐταίρους Δα-
 δοῦχον καὶ Ἀσκληπιάδην, πανηγυρικοὺς.

ΑΦ. ΓΟΡΓΙΟΥ.

Γοργίας Χαρμαντίδου Λεοντίνος, ῥήτωρ, μαθητὴς Ἐμ-

98. Μαξιμίνου Kusterus, Μαξιμιανῷ v. || XXXII. cf. Eudoc. p. 93. ||
 3. καὶ περὶ ἄλλων πολλῶν ῥητορικῶν Eudocia. || XXXIII. 5. ἔγραψε om. V. ||
 XXXIV. cf. Eudoc. p. 100. || 7. ῥήτωρ καὶ σοφιστής Eudocia. || Ἀψίνου] αἰλίνου
 BVE. || 8. Μαξιμίνου Kusterus, Μαξιμίμου v. || XXXV. cf. Eudoc. p. 100. ||
 11. Πατρῶν Meursius in Hesych. Mil. p. 135. || 12. ἀντιπαιδεύσας sqq. om. V. ||
 14. μιᾷ (α') ex Hesychio add. Meursius. || 15. κη'] ἡ' καὶ α' A, ὁπῶ καὶ εἰκοσὶν
 E. || 16. ἄπολιν A. || 17. προπεμπικὸν B, προπομπικὸν E. || δαδούχους BE. ||
 18. πανηγυρικοὺς πέντε Eudocia. || XXXVI. cf. Eudoc. p. 100. tractat Fossius
 d. Gorg. p. 3 sqq.

παιδοκλέους, διδάσκαλος Πάλου Ἀκραγαντίνου καὶ Περι-¹²⁰
κλέους καὶ Ἰσοκράτους καὶ Ἀλκιδάμαντος τοῦ Ἐλαίτου, ὃς
αὐτοῦ καὶ τὴν σχολὴν διεδέξατο. ἀδελφὸς δ' ἦν τοῦ ἱατροῦ
Ἡροδίκου. Πορφύριος δ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς π' ὀλυμπιάδος τίθη-
σιν· ἀλλὰ χρὴ νοεῖν πρεσβύτερον αὐτὸν εἶναι. οὗτος πρῶτος
τῷ ῥητορικῷ εἶδει τῆς παιδείας δύναμιν τε φραστικὴν καὶ²⁵
τέχνην ἔδωκε, τροπαῖς τε καὶ μεταφοραῖς καὶ ἀλληγορίαις
καὶ ὑπαλλαγαῖς καὶ καταχρήσεσι καὶ ὑπερβάσεσι καὶ ἀνα-
διπλώσεσι καὶ ἐπαναλήψεσι καὶ ἀποστροφαῖς καὶ παρισώσε-
σιν ἐχρήσατο. ἔπραττε δὲ τῶν μαθητῶν ἕκαστον μνᾶς ρ'.
ἐβίω δ' ἔτη ρθ' καὶ συνεγράψατο πολλά. 30

ΑΖ. ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ.

Γυμνάσιος Σιδώνιος, σοφιστής, ἐπὶ τῶν Κωνσταντίνου
τοῦ βασιλέως χρόνων. ἔγραψε μελέτας καὶ εἰς Δημοσθένην
ὑπόμνημα καὶ ἄλλα τινά.

ΑΗ. ΔΑΜΙΑΝΟΥ.

Δαμιανὸς Ἐφέσιος, σοφιστής, ὃς [καὶ ἐν ὑπάτοις ἐνε-
γράφη ὑπὸ τοῦ βασιλέως Σεβήρου καὶ Βιθυνίας ἡρξε] καὶ³⁵
τὴν στοὰν τὴν ἐκτὸς Ἐφέσου ἀποτεινομένην εἰς τὸ ἱερὸν
δολικὴν κατεσκεύασεν.

ΑΘ. ΔΕΞΙΠΠΟΥ.

Δέξιππος Δεξίππου, ὁ Ἐρέννιος χρηματίσας, Ἀθηναῖος,
ῥήτωρ, γεγωνὴς ἐπὶ Βαλεριανοῦ καὶ Γαλιήνου καὶ Κλαυδίου
δευτέρου καὶ Αὐρηλιανοῦ τῶν βασιλέων Ῥωμαίων. 40

Μ. ΔΗΜΑΔΟΥ.

Δημάδης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ δημαγωγὸς πανοῦργος
καὶ εὐτυχής, πρότερον ναύτης ὢν. ἔγραψεν ἀπολογισμὸν

121. Ἐλαίτου Kusterus, ἐλαιάτου B, ἐλεάτου AVE, ἐλάτου cett. || 22. ἀδελ-
φὸς — εἶναι om. V. || 24. πρῶτος om. m. || 25. τε om. V. || 26. τέχνης m. || τε om.
*V. || 27. καὶ ὑπαλλαγαῖς om. V. || ἀναδιπλάσσει B. || 29. πέπραττε V. || δὲ] δὲ
καὶ *V. || ρ' — πολλά om. V. || 30. συνέγραψε E. || XXXVII. 31. τῶν] τοῦ A. ||
XXXVIII. 34. καὶ — ἡρξε errore ex Antipatri vita (Philostr. 2, 24) huc illatum
esse monuit Kayserus ad Phil. p. 367. || 35. ὑπὸ] ἐπὶ. BV. || σεβήρου AE.
σεύρου cett. || 36. ἐκτὸς ABVE, ἐκ τῆς cett. || XXXIX. cf. Eudoc. p. 130. ||
39. βαλλεριανοῦ BEm. || γαλλιήνου V. || 40. καὶ om. BE. || XL. cf. Eudoc,
p. 131. tractant Lhardy d. Dem. p. 15 sqq., Pluygers d. Dem. p. 5 sqq. || 42. εὐ-
τυχής] εὐφυής Ruhnkenius hist. cr. gr. p. 72. || ἀπολογισμὸν περὶ τῆς ἑαυτοῦ
δωδεκαετίας, ἱστορίαν — παίδων. τελευτᾷ δὲ κατ' ὀλυμπιάδα ριέ' ἐπὶ Ἀντι-

πρὸς Ὀλυμπιάδα τῆς ἑαυτοῦ δωδεκαετίας, ἱστορίαν περὶ Δή-
 λου καὶ τῆς γενέσεως τῶν Ἀητοῦς παίδων. οὗτος κατέλυσε
 145 τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς ῥητορικοὺς ἀγῶνας. τελευτᾷ δ' ἐπὶ
 Ἀντιπάτρων. — Δημάδης Λακιάδης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ. τοῦ-
 τον εἰσεποίησεν ὁ πρότερος Δημάδης ὁ καὶ δημαγωγὸς ἀπὸ
 αὐλητριδὸς τεχθέντα. πατὴρ δὲ καὶ αὐτὸς Δημέου τοῦ ῥή-
 50 τορος γέγονε, ὃς καὶ ἀπώλετο ῥίφεις εἰς τὴν Ἀμφιπόλεως
 λίμνην ὑπὸ Κασάνδρου τοῦ Ἀντιπάρχου πατρὸς διαδόχου,
 ὃς μετ' Ἀντίπατρον βασιλεύσας Θήβας ἀνέστησεν. — Δημά-
 δης Δημέου ναύτου, ναύτης καὶ αὐτός, ναυπηγὸς καὶ πορ-
 θυμεύς. ἀποστὰς δὲ τούτων ἐπολιτεύσατο καὶ ἦν προδότης
 καὶ ἐκ τούτου εὐπορος παντὸς καὶ κτήματα ἐν Βοιωτίᾳ παρὰ
 55 Φιλίππου δωρεὰν ἔλαβεν. οὗτος Δημοσθένει λέγοντι ὑπὲρ
 Ὀλυνθίων ἀντέλεγεν, Εὐθυκράτη δὲ τὸν Ὀλυνθιον ἀτιμω-
 θέντα παρ' Ἀθηναίοις ἐψηφίσατο ἐπίτιμον εἶναι καὶ πρόξε-
 νον Ἀθηναίοις. λόγους δὲ διδοὺς ἀρχῆς θορυβηθεὶς ἀπε-
 δήμησεν, „οὔτε ἑαυτῶν“ εἰπὼν „ἐστὲ κύριοι οὐτ' ἐμοῦ.“
 60 ἐπέστελλε δὲ Φιλίππῳ καὶ τὸν υἱὸν ἐπεμπε πρὸς αὐτόν. ἵπ-
 ποτρόφει δὲ καὶ ἡγωνίζετο Ὀλυμπίασι καὶ ἐνίκᾳ. ἔγραψε δὲ
 καὶ ψήφισμα, τῷ Φιλίππῳ τοὺς Ἕλληνας ὑπακούειν. ἐν
 Χαιρωνείᾳ δ' αἰχμαλώτος γενόμενος ἀφείθη καὶ πρεσβευτῆς
 ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων ἀπεστάλη, οὓς ἀνῆκε Φίλιππος. δις
 65 δὲ παρανόμων ἐάλω. ἐπολιτεύσατο δὲ καὶ ἐπ' Ἀλεξάνδρου.

πάτρου, ὃς κατέλυσε τὰ δικαστήρια καὶ τ. ρ. ἀγῶνας καὶ μετ' Ἀλέξανδρον βασι-
 λεύσας Θήβας ἀνέστησε Ruhnkenius: ἀπ. πρὸς Ὀλυμπιάδα τῆς ἑαυτοῦ δωδε-
 καετίας, ἱστορίαν Eudocia. || 43. ἱστορίαν — παίδων ad Hyperidem refert
 Bernhardy. || 44. τῶν AV, τῶν τῆς cett. || 46. Δημάδης] ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Δη-
 μάδης Eudocia. || τοῦτον — τεχθέντα delet Pluygers p. 11. || 48. δημέου BVE,
 δημία A*V, δημαῖον cett. || 49. ὃς add. Bernhardy. || ἀμφίπολιν V. || 50. ὑπὸ —
 ἀνέστησεν Pluygers p. 8, ὑπὸ Ἀντιπάρχου τοῦ Κασάνδρου πατρὸς καὶ δια-
 δόχου. Δημάδης, μετ' Ἀντίπατρον βασιλεύσας Θήβας ἀνέστησεν v. ordinem ex
 A restituit Bernhardy, v enim Δημάδης Λακιάδης — καὶ διαδόχου s. finem post
 ἐπ' Ἀλεξάνδρου legebantur, reliqua post ἐπ' Ἀντιπάρχου sic: Δημάδης, μετ'
 Ἀντίπατρον βασιλεύσας Θήβας ἀνέστησε, Δημαῖον — ἐπ' Ἀλεξάνδρου. ||
 51. Δημάδης om. A. || 52. δημέου ABVE, δημαῖον cett. || καὶ αὐτός ABVE, m,
 αὐτὸς καὶ cett. || 54. παντός om. V. || 57. παρὰ Ἀθηναίων Bernhardy. || 58. λό-
 γους — Ἀλεξάνδρου om. V. || λόγον sec. m. E. || 59. ἑαυτὸν A et pr. m. E. ||
 64. ἀνῆκεν ὁ φ. E. || δις] τρεῖς Diod. Sic. 18, 18, ἐπτά γραφάς παρανόμων Plut.
 Phoc. 26. || 65. ἧλω A.

ΜΑ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

Διονύσιος Ἀλεξάνδρου Ἀλικαρνασσεύς, ῥήτωρ καὶ παντοίως λόγιος· γέγονε δ' ἐπὶ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ, πρόγονος τοῦ ἐπ' Ἀδριανοῦ γεγονότος Ἀττικιστοῦ.

ΜΒ. ΔΙΩΝΟΣ.

Δίων ὁ Πασικράτους, Προυσαεύς, σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος, ὃν Χρυσόστομον ἐκάλεσαν. ἀντεποιεῖτο δὲ σεμνότητος, 170 ὡς καὶ λεοντῇν φορῶν προΐεναι. ἦν δὲ λεπτός τὸ σῶμα καὶ διέτριψε τὸ πλεῖστον παρὰ Τραϊανῷ τῷ Καίσαρι, ὡς καὶ συγκαθέζεσθαι ἐν τῷ βασιλικῷ ὀχήματι. ἔγραψεν εἰ φθαρτός ὁ κόσμος, ἐγκώμιον Ἡρακλέους καὶ Πλάτωνος, ὑπὲρ Ὁμήρου πρὸς Πλάτωνα δ', περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου ἀρετῶν ἡ. 75

ΜΓ. ΕΛΙΚΩΝΙΟΥ.

Ἐλικώνιος, σοφιστὴς, Βυζάντιος. ἔγραψε χρονικὴν ἐπιτομὴν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ μέχρι Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου ἐν βιβλίοις ι'.

ΜΔ. ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ.

Ἐπιφάνιος Οὐλπιανοῦ Πετραῖος, σοφιστὴς, παιδεύσας ἐν τ' αὐτῇ καὶ ἐν Ἀθήναις. ἔγραψε περὶ κοινωνίας καὶ δια- 80 φορᾶς τῶν στάσεων, προγυμνάσματα, μελέτας, δημάρχους, πολεμαρχικόν, λόγους ἐπιδεικτικούς καὶ τινα σύμμικτα θεωρήματα.

ΜΕ. ΕΡΜΑΓΟΡΟΥ.

Ερμαγόρας Τήμνου τῆς Αἰολίδος, ὁ ἐπικληθεὶς Καρίων, ῥήτωρ. τέχνας ῥητορικὰς ἐν βιβλίοις ε', περὶ ἐξεργασίας, 85 περὶ πρέποντος, περὶ φράσεως, περὶ σχημάτων. ἐπαίδευσε δ' οὗτος μετὰ Κεκιλίου ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Αὐγούστου καὶ τελευτᾷ πόρρω τῆς ἡλικίας.

XLI. 166. ἀλικαρνασσεύς m. || παντοῖος BEm. || 67. δ' add. A*V. || XLII. cf. Eudoc. p. 133. || 71. φορῶν A, φοροῦντα celt. || 72. τραϊνῷ A. || τῷ add. ABVE. || 74. καὶ Πλάτωνος om. Eudocia. || 75. δ'] λόγους τέσσαρας Eudocia. || ἀρετῶν λόγους ὀκτώ καὶ ἄλλα Eudocia. || XLIII. cf. Eudoc. p. 165. || 76. ἔγραψε om. V. || 77. μέχρι τῶν χρόνων Θεοδοσίου V. || XLIV. cf. Eudoc. p. 165. || 79. παιδεύσας — Ἀθήναις om. Eudocia. || 81. δημαρχικόν vel δημαρχικούς Kusterus, δημηγορίας Bernhardt. || 82. πολεμαρχικῶν A. || XLV. cf. Eudoc. p. 164. || 84. ἐκ Τήμνου Reinesius. || 85. ῥήτωρ τέχνας ῥητορικὰς ex Pariss. Kusterus, μελέτας ῥητ. Eudocia, ῥητορικά celt. || 86. περὶ κώλων καὶ περιόδων post πρέποντος add. Eudocia. || σχημάτων] σχημάτων ῥητορικῶν καὶ ἄλλα πολλά omissis reliquis Eudocia. || 87. κεκιλίου AVm, κενυλίου B, κικυλίου E, Καικυλίου v.

MF. ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ.

Ἑρμογένης Ταρσεύς, ὁ ἐπὶ κλην Ξυστήρ, σοφιστής, ου
 190 δῆκουσε καὶ Μουσώνιος ὁ φιλόσοφος [καὶ Μάρκος ὁ βασι-
 λεύς]. γέγονε δ' ἐπὶ Μάρκου τοῦ βασιλέως, εὐφρυστάτος,
 καὶ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἐνδεεστεράς ὑπαρχούσης μᾶλλον ἢ
 φρόνησις ὑπερεῖχεν. ἀλλ' οὐκ εἰς μακρὸν ταύτης ἀπῆλυνσε.
 95 γενόμενος γὰρ περὶ τὰ κδ' ἔτη ἐξέστη τῶν φρενῶν καὶ
 ἦν ἄλλοιτος αὐτοῦ, μηδεμιᾶς ἀφορμῆς γενομένης ἢ ἀρρω-
 στίας τοῦ σώματος· ὥστε καὶ τινὰς ἀποσκώπτειν εἰς του-
 τονι τὸν τρισάθλιον τόδε τὸ λόγιον· Ἑρμογένης ὁ ἐν
 παισὶ γέρων, ἐν δὲ γέρουσι παῖς. πλὴν περὶ τὸν ιη' ἢ κ'
 χρόνον γενομένος γράφει ταῦτα τὰ βιβλία τὰ γέμοντα θαν-
 200 μάτων, τέχνην ῥητορικὴν, ἣν μετὰ χειρὸς ἔχουσιν ἅπαντες,
 περὶ στάσεων βιβλίον α', περὶ ιδεῶν λόγου βιβλία β', περὶ
 Κοίλης Συρίας β'.

MZ. ΕΥΔΗΜΟΥ.

Εὐδήμος, ῥήτωρ. ἔγραψε διάφορα καὶ κατὰ στοιχεῖον
 περὶ λέξεων, αἷς κέχρηται ῥητορές τε καὶ τῶν συγγραφέων
 5 οἱ λογιώτατοι, πάνν ὠφέλιμον.

MH. ΕΥΣΕΒΙΟΥ.

Εὐσέβιος Ἀράβιος, σοφιστής, ἀντισοφιστεύσας καὶ αὐ-
 τὸς Οὐλπιανῷ.

MO. ΕΥΣΤΟΧΙΟΥ.

Εὐστόχιος Καππαδόκης, σοφιστής. ἔγραψε τὰ κατὰ
 Κώνσταντα τὸν βασιλέα καὶ ἀρχαιολογίαν Καππαδοκίας καὶ
 10 λοιπῶν ἐθνῶν.

N. ΖΗΝΟΒΙΟΥ.

Ζηνόβιος, σοφιστής, παιδεύσας ἐν Ρώμῃ ἐπ' Ἀδριανοῦ
 Καίσαρος. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῶν παροιμιῶν Διδύμου καὶ

XLVI. cf. Eudoc. p. 165. || 189. δ ante σοφιστής add. A. || 90. καὶ — βασι-
 λεύς om. A. || 91. γέγονε — Συρίας β' om. BE, εὐφρυστάτος — β' om. V. ||
 93. ἀλλ' — γὰρ A, γενομένος δὲ cett. || 96. εἰς — λόγιον A, εἰς αὐτὸν cett. ||
 98. δὲ om. A. || πλὴν — θανάτων A, ἔτη δὲ γεγονώς περὶ ὀκτωκαίδεκα cett. ||
 201. λόγου add. A. || s. fin. nonnulla ex Philostrato (2, 7) descripsit Suidas. ||
 XLVII. cf. Eudoc. p. 165. || 5. πάνν δὲ ὠφέλιμον τὸ λεξικὸν τοῦτο Eudocia. ||
 XLVIII. cf. Eudoc. p. 166. || 6. ὅς ἀντισοφίστησεν Οὐλπιανῷ Eudocia. ||
 XLIX. cf. Eudoc. p. 166. || 8. σοφιστής om. BE. || τὰ add. ABVEudocia. ||
 10. λοιπῶν suspectum. || L. cf. Eudoc. p. 203.

Ταυραίου ἐν βιβλίοις γ', μετάφρασιν Ἑλληνικῶς τῶν ιστο-
ριῶν Σαλουστιίου τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ιστορικοῦ καὶ τῶν καλου-
μένων αὐτοῦ βελῶν, γενεθλιακὸν εἰς Ἀδριανὸν Καίσαρα 215
καὶ ἄλλα.

NA. ZHNΩNOC.

Ζήνων Κιτιεύς. εἰ δὲ ῥήτωρ τις ἦν ἡ φιλόσοφος ἄδη-
λον. ἔγραψε περὶ στάσεων, περὶ σχημάτων, ὑπόμνημα
εἰς Ξενοφῶντα, εἰς Λυσίαν, εἰς Δημοσθένην, περὶ ἐπιχει-
ρημάτων.

20

NB. ZΩIAOY.

Ζωίλος Ἀμφιπολίτης (πόλις δ' ἐστὶ Μακεδονίας Ἀμφί-
πολις, ἣτις πρότερον ἐκαλεῖτο Ἐννέα ὁδοί), ὃς ἐπεκλήθη
Ὅμηρομάστιξ, ὅτι ἐπέσκωπτεν Ὅμηρον. διὸ αὐτὸν διώξαντες
οἱ ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ κατὰ τῶν Σκιρωνίδων πετρῶν ἔρριψαν.
ῥήτωρ δ' ἦν καὶ φιλόσοφος, ἔγραψε μέντοι τινὰ καὶ γραμ- 25
ματικά. κατὰ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως λόγους θ', ἱστορίαν
ἀπὸ Θεογονίας ἕως τῆς Φιλίππου τελευτῆς βιβλία γ', περὶ
Ἀμφιπόλεως καὶ κατ' Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος καὶ ἄλλα
πλεῖστά, ἐν οἷς καὶ ψόγος Ὀμήρου.

NG. ZΩNAIOY.

Ζωναῖος. ἔγραψεν ἐρωτικὰς ἐπιστολάς καὶ περὶ τοῦ 30
σφαιριζέιν. φέρονται δ' αὐτοῦ καὶ ἕτεραι ἐπιστολαὶ ἀγροί-
κικαί, ἀλλ' ἀποπίπτουσι τοῦ χαρακτῆρος.

NA. ZΩΣIMOY.

Ζώσιμος Γαζαῖος ἡ Ἀσκαλωνίτης, σοφιστής, κατὰ τοὺς
χρόνους Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε λέξιν ῥητορικὴν
κατὰ στοιχεῖον καὶ ὑπόμνημα εἰς τὸν Δημοσθένην καὶ εἰς 35
Λυσίαν.

213. βιβλία γ' V, βιβλία ια' *V. || ἑλληνικῶν V, ἑλληνιστὶ Eudocia. ||
15. βέλλων Anon. ap. Voss. hist. gr. 2, 11. p. 262. || LI. cf. Eudoc. p. 205. ||
17. Κιτιεύς suspectum. κιτιεύς E. || εἰ] ἡ A. || ἡ] ὁ A. || 18. στάσεως Eudocia. ||
ὑπομνήματα Bernhardt. || LII. cf. Eudoc. p. 203. || 21. ἡ ἀμφίπολις E. ||
22. πρῶτον V. || 23. διὸ — γραμματικά] ῥήτωρ ἦν καὶ φιλόσοφος. ἔγραψεν τινὰ
γραμματικά Eudocia. || 24. ἔρριψαν AV, ὥθησαν cett. || 27. ἀπὸ Θεογονίας om.
Eudocia. || τῆς om. V. || γ'] δέκα Eudocia. || π. Ἀμ. βιβλία τρία Eudocia. ||
28. καὶ ἄλλα — οἷς om. V, ἐν — Ὀμήρου om. Eudocia. || 29. ψόγον V. || LIII. cf.
Eudoc. p. 204. || 30. ζωναῖος addito v supra o A, in mg. γρ. ζωναῖος. || 31. ἀγροί-
κικαί] ἐταιρικαὶ Bernh., sed cf. v. 424. || 32. ἀλλ' — χαρακτῆρος] καὶ ἄλλα γραμ-
ματικά τε καὶ ῥητορικά Eudocia. || ὑποπίπτουσι AV. || LIV. cf. Eudoc. p. 203.

NE. ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ.

Ἡγήσιππος. οὗτός ἐστιν ὁ Κρωβύλος ἐπικαλούμενος, οὗ δοκεῖ τισιν εἶναι ὁ ζ' Φιλιππικὸς Δημοσθένους ἐπιγραφόμενος. [τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Φιλέταιρος, ὡς Ἀθή-
240 ναιος.]

NE. ΗΡΩΔΟΥ.

Ἡρώδης, Ἰούλιος χρηματίσας, υἱὸς Ἀττικοῦ τοῦ Πλου-
τάρχου, γένος Αἰακίδης, Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Μαραθώνιος,
σοφιστής, πλούσιος ἐκ θησαυροῦ γενόμενος σφόδρα, ὥστε καὶ
στάδιον κατεσκευάσατο Ἀθηναίοις καὶ θεάτρον ὑπωρόφιον.
45 ἤρξε τῆς Ἀσίας ὁ αὐτοῦ πατήρ καὶ τοῖς δισυνπάτοις συγκατε-
λέχθη. ἦν δ' ἐπὶ τε Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ καὶ Μάρκου Ἀν-
τωνίνου τῶν αὐτοκρατόρων, διδασκάλος ὑπὸ Φαβωρίνῳ καὶ Πο-
λέμωνι. καὶ ἔγραψεν ἐφημερίδας, σύγγραμμα πολυμαθές, καὶ
ἐπιστολάς καὶ λόγους αὐτοσχεδίου, ὧν μέμνηται Φιλόστρατος
50 ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν. διεδέξατο δ' αὐτοῦ τὴν σχολὴν
Ἀδριανὸς ὁ σοφιστής. σύγχρονος δ' ἦν Ἡρώδης Ἀριστείδῃ
τῷ σοφιστῇ. φέρονται δ' αὐτοῦ καὶ ἄλλα πλεῖστα, ἐν οἷς
τὸ μεγαλοφνές καὶ ὑψίνουν τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς κατανοεῖται
καὶ διαδεικνύται. τελευτᾷ δ' ἄμφι τὰ ος' ἔτη, ξυντακῆς
55 γενόμενος.

NZ. ΗΡΩΝΟΣ.

Ἡρῶν Κότνος Ἀθηναῖος, ῥήτωρ τὰς ἐν Ἀθήναις δίκας
γεγραφώς, εἵτα ἐξήγησεν Δεινάρχου, ὑπομνήματα εἰς Ἡρό-
δοτον, Ξενοφῶντα, Θουκυδίδην, κεκριμένων ὀνομάτων βιβλία
γ', ἐπιτομὴν τῶν Ἡρακλείδου ἱστοριῶν, περὶ τῶν ἀρχαίων
60 ῥητόρων καὶ τῶν λόγων, οἷς ἐνίκησαν πρὸς ἀλλήλους ἀγω-
νιζόμενοι.

LV. cf. Harpocr., Photius, Etym. M. s. v. Ἡγήσιππος. || 37. Κρωβύλος] ἀρβύλος BE, ἀρώβυλος *V. || καλούμενος E. || 38. τισιν] τις ABVE. || φιλιππος AV et supra addito υἱός E. || δημοσθένους E, δημοσθένης AV, δημοσθένης cett. || 39. τῶν — Ἀθηναῖος aliena sunt: spectant enim ad Hegesippum comicum. cf. Meinekii com. gr. fr. 1. p. 475. adde Athen. 7. p. 279 D. || δραμόντων V. || φιλαί-
τερος Vm. || LVI. 41. Πλουτάρχου] Hipparchus est ap. Philostr. vit. soph. 2. 1, 2. p. 547. || 42. τῶν δήμων ABV, τῷ δήμῳ *V, τὸν δῆμον cett. || 45. δὲ post ἤρξε deesse miratur Bernhardt. || 49. Φιλόστρατος] l. 1. p. 563. || 52. αὐτοῦ add. AV. || 53. κατανοεῖται ABVE, θεωρεῖται καὶ κατανοεῖται cett. || LVII. 56. κο-
τυλ^ο V, || 58. ὀνόματα E.

NH. ΘΕΟΔΕΚΤΟΥ.

Θεοδέκτης Φάσηλίτης, ρήτωρ, υἱὸς τοῦ προτέρου. ἔγραψεν ἐγκώμιον Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἡπειρώτου, ἱστορικὰ ὑπομνήματα, νόμιμα βαρβαρικά, τέχνην ῥητορικὴν ἐν βιβλίοις ζ', καὶ ἄλλα πολλὰ ὑπομνήματα. 265

NΘ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ.

Θεόδωρος Βυζάντιος, σοφιστής, ὃς ὑπὸ Πλάτωνος λογοδαίδαλος ἐκλήθη. ἔγραψε κατὰ Θρασυβούλου, κατ' Ἀνδοκίδου καὶ ἄλλα τινά. — Θεόδωρος Γαδαρεύς, σοφιστής, ἀπὸ δούλων, διδάσκαλος γεγονὼς Τιβερίου Καίσαρος· ἐπεὶ δὲ συνεκρίθη περὶ σοφιστικῆς ἀγωνισάμενος Ποτάμῳ καὶ 70 Ἀντιπάτρῳ ἐν αὐτῇ τῇ Ρώμῃ. ἐπ' Ἀδριανοῦ Καίσαρος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀντώνιος συγκλητικὸς ἐγένετο. βιβλία δ' ἔγραψε περὶ τῶν ἐν φωναῖς ζητούμενων γ', περὶ ἱστορίας α', περὶ θέσεως α', περὶ διαλέκτων ὁμοιότητος καὶ ἀποδείξεως β', περὶ πολιτείας β', περὶ Κοίλης Συρίας α', περὶ ῥήτορος 75 νάμεως α' καὶ ἄλλα.

Ξ. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Θεόκριτος Χῖος, ρήτωρ, μαθητὴς Μητροδώρου τοῦ Ἰσοκρατικοῦ. ἔγραψε χρείας. ἀντεπολιτεύσατο δὲ Θεοπόμπῳ τῷ ἱστορικῷ. φέρεται αὐτοῦ ἱστορία Λιβύης καὶ ἐπιστολαὶ 80 θανμάσιαι.

ΞΑ. ΘΕΩΝΩΝ.

Θεὼν Ἀλεξανδρεὺς, σοφιστής, ὃς ἐχρημάτισεν Αἴλιος. ἔγραψε τέχνην, περὶ προγυμνασμάτων, ὑπόμνημα εἰς Ξενοφῶντα, εἰς τὸν Ἰσοκράτην, εἰς Δημοσθένην, ῥητορικὰς ὑπο-

LVIII. cf. Eudoc. p. 230. || 262. προτέρου] Theodectis tragici et rhetoris, de quo vid. lib. III. || 63. ἐγκώμιον] ἀλεξάνδρου τοῦ πριάμου ἐγκώμιον add. A, πριάμου praemittit *V. || 64. ὑπομνήματα A*V Eudocia, καὶ ὑπ. celt. || τέχνην] haec alterius Theodectis est. || βιβλίοις ζ'] βιβλίοις x' pr. m. E, βιβλίῳ ἐνὶ corr., βιβλίοις α' m. || 65. καὶ ὁμ. m. || πολλὰ AV, τινὰ celt. || LIX. cf. Eudoc. p. 230. || 66. Πλάτωνος] Phaedr. p. 266 E. || 69. ἐπεὶ] ἔπειτα Portus, post Ρώμῃ quaedam excidisse censet Bernhardt, ut et particulam in sequentibus. || 72. δ' add. AVE. || 74. περὶ θέσεως α' om. BEm. || 75. ῥήτορος] ῥητορικῆς Bernhardt: δυνάμεως ῥήτορος α' omissis καὶ ἄλλα Eudocia. || LX. cf. Eudoc. p. 230. || 79. φέρεται AB*V, φέρεται δὲ celt. || 80. θανμάσιαι V: καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ add. Eudocia. || LXI. cf. Eudoc. p. 231. || 82. τέχνην περὶ προγυμνασμάτων cum m Finkhius ed. Theon. p. XIII. || ἐνοφῶντα AV, τὸν ξ. celt. || 83. τὸν susp. Bernhardt.

θέσεις καὶ ζητήματα περὶ συντάξεως λόγου καὶ ἄλλα
 285 πλείονα. — Θέων, ὁ Οὐαλέριος χρηματίσας, σοφιστής, ὑπό-
 μνημα εἰς Ἀνδοκίδην. — Θέων, Γυμνασίου τοῦ σοφιστοῦ
 παῖς, Σιδώνιος, σοφιστής, παιδεύσας κατὰ τὴν πατρίδα, γε-
 νόμενος δ' ἐπὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ ἀπὸ ὑπάτων
 καὶ ὑπαρχος. — Θέων, σοφιστής λόγων ῥητορικῶν, γεγονώς
 90 ἀπὸ τῆς ἱερᾶς Μαρκέλλης τό γ' ἀνέκαθεν, τὸ δ' ἐξ ὑπογυίου
 πατροῦθεν ἀπ' Ἐκδικίου, διδασκάλου καὶ τούτου τέχνης ῥη-
 τορικῆς. ἦν δ' οὗτος ὁ Θέων οὐ μάλα ἀγχίνους οὐδ' ὀξύς,
 φιλομαθὴς δὲ καὶ φιλόπονος εἰς ὑπερβολήν. ταῦτά τοι καὶ
 ἐγγόνει πολυμαθέστατος ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, πολλὴν ἀρχαίαν
 95 ἱστορίαν, πολλὴν δὲ νέαν περιβαλλόμενος.

ΞΒ. ΘΗΡΑΜΕΝΟΥΣ.

Θηραμένης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, μαθητὴς Προδίκου τοῦ
 Κείου, ὃς ἐπεκαλεῖτο Κόθορνος. μελέτας ῥητορικάς καὶ
 ἄλλα τινά. — Θηραμένης Κεῖτος, σοφιστής. μελετῶν βιβλία
 γ', περὶ ὁμοιώσεως λόγου, περὶ εἰκόνων ἥτοι παραβολῶν,
 300 περὶ σχημάτων.

ΞΓ. ΘΡΑΣΥΜΑΧΟΥ.

Θρασύμαχος Χαλκηδόνιος, σοφιστής, τῆς ἐν Βιθυνίᾳ
 Χαλκηδόνος, ὃς πρῶτος περίοδον καὶ κῶλον κατέδειξε καὶ
 τὸν νῦν τῆς ῥητορικῆς τρόπον εἰσηγήσατο, μαθητὴς Πλά-
 τωνος τοῦ φιλοσόφου καὶ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος. ἔγραψε
 5 συμβουλευτικούς, τέχνην ῥητορικὴν, παίγνια, ἀφορμὰς ῥη-
 τορικάς.

ΞΔ. ΙΑΜΒΛΙΧΟΥ.

Ἰάμβλιχος. οὗτος, ὥς φασιν, ἀπὸ δούλων ἦν, ἔγραψε
 δὲ τὰ καλούμενα Βαβυλωνιακά· ἔστι δὲ Ῥοδάνου καὶ Σι-

285. χαλέριος V. || 88. ἐπὶ] ὑπὸ ABVE. || 89. sqq. ex Damascio deprompta
 esse docet Photius bibl. 242. p. 339 B. || 90. ὑπογυίου Em, αἰγύπτου V. ||
 91. Ἐκδικίου] Παδικίου Eudocia, quae post διδασκάλου reliquis omissis addit:
 ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν, ἀρχαίαν ἱστορίαν καὶ ἄλλα τινά. || τούτου τέχνης ῥη-
 τορικῆς ABVE, οὗτος τέχνην ῥητορικὴν cett. || LXII. cf. Eudoc. p. 231. ||
 LXIII. cf. Eudoc. p. 231. || 301. καλκηδόνιος V, καρχηδόνιος BE, Χαλκηδόνιος
 Eudocia. || 2. καλκηδόνιος V, καρχηδόνιος BE. || 3. μαθητὴς] καθηγητὴς Bern-
 hardy. || 5. συμβουλευτικὰς *V, συμβουλευτικόν E. || LXIV. 8. βαβυλωνιακά
 AV, βαβυλωνικά cett. || ῥοδάνου A, ῥοδῶ *V, ῥοδίνος cett. || συνωνίδος A.

ωννίδος ἔρως ἐν βιβλίοις λθ'. οὗτος λέγει περὶ Ζωβαρά τοῦ ἐννούχου τοῦ ἐραστοῦ τῆς Μεσοποταμίας τῆς εὐειδεστάτης. 310

ΞΕ. ΙΜΕΡΙΟΥ.

Ἰμέριος Ἀμεινίου ῥήτορος, Προυσιάρχος τῆς Βιθυνίας, σοφιστῆς τῶν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἀντιπαιδεύσας Προαιρεσίῳ ἐν Ἀθήναις, πηρὸς τὰς ὄψεις ἐν γήρῃ. ἔγραψε μελέτας.

ΖΕ. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Ἰουλιανὸς Δόμνον ἀπὸ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, σο- 15
φιστῆς, σύγχρονος Καλλινίκου τοῦ σοφιστοῦ, γεγονὼς ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως.

ΞΖ. ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΟΥ.

Ἰσοκράτης Ἀμύνκλα τοῦ φιλοσόφου Ἀπολλωνίας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ ἢ Ἡρακλείας, ὡς Καλλίστρατος, ῥήτωρ, μαθητῆς καὶ διάδοχος τοῦ μεγάλου Ἰσοκράτους, διακούσας δὲ καὶ 20
Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου. οὗτος δ' ὁ Ἰσοκράτης καὶ Θεοδέκτη τῷ ῥήτορι καὶ τραγωδιοποιῷ καὶ Θεοπόμπῳ τῷ Χίῳ ἅμα τῷ Ἐρυθραίῳ Ναυκράτει διηγωνίσατο περὶ λόγων εἰς τὸν ἐπιτάφιον Μανσώλου τοῦ βασιλέως Ἀλικαρνασσοῦ. καὶ λόγοι αὐτοῦ εἰ, Ἀμφικτυονικός, προτρεπτικός, περὶ τοῦ 25
τάφου μὴ ποιῆσαι Φιλίππῳ, περὶ τοῦ μετοικισθῆναι, περὶ τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας.

ΞΗ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ.

Καλλίνικος Γαίτου, ὁ καὶ Σουητώριος ἐπικληθεὶς, σοφιστῆς, Σύρος, ὡς δέ τινες Ἀράβιος, τὸ δ' ἀληθὲς Πετραῖος, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις. ἔγραψε πρὸς Λοῦπον περὶ κακο- 30
ζηλίας ῥητορικῆς, προσφωνητικὸν Γαλιηνῷ, πρὸς Κλεόπατρον, περὶ τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν ἱστοριῶν βιβλία ι', πρὸς τὰς

309. λε' cod. Vatic. Maii in Auctt. e codd. Vat. 2. p. 348. || 10. τοῦ ἐραστοῦ om. E. || μεσοποταμίας APhotius bibl. 94, μεσόπτης celt. || LXV. 12. τοῦ add. AV. || LXVI. 15. τῆς addidi. || 16. καλλινίκου τοῦ σοφιστοῦ ABVE, καλλινίκῳ τῷ σοφιστῇ celt. || LXVII. cf. Eudoc. p. 247. || 19. ῥήτωρ Bernhardy, ὁ ῥήτωρ v. || 20. ἀκούσας v. || 21. Θεοδέκτη AVEm, Θεοδέκτῳ celt. || 22. τραγωδοποιῷ A. || 23. Ναυκράτει Bernhardy, ναυκράτῃ E*V, ναυκρατίτῃ celt. || 24. τοῦ ABVE, τοῦ καρὸς celt. || 25. Ἀμφικτυονικός v. || LXVIII. cf. Eudoc. p. 268. || 28. σουητώριος AV, σουκτώριος BEm, σουτώριος Aldus. || 30. λοῦπον A, λοῦππον celt. || 31. γαληνῷ A, γαλλήνῳ BVEm.

φιλοσόφους αἰρέσεις, περὶ τῆς Ῥωμαίων ἀνανεώσεως καὶ ἄλλα
τινὰ ἐγκώμια καὶ λόγους.

ΞΘ. ΚΑΣΤΟΡΟΣ.

- 335 Κάστωρ Ῥόδιος ἢ ὥς τινες Γαλάτης, ὡς δ' ἄλλοι ἐπλα-
νῆθησαν Μασσαλιώτης, ῥήτωρ, ὃς ἐκλήθη Φιλορώμιος.
γῆμας δ' οὗτος Δηιοτάρου τοῦ συγκλητικοῦ θυγατέρα ἀνη-
ρέθη ὑπ' αὐτοῦ ἅμα τῇ γαμετῇ, διότι αὐτὸν Καίσαρι διέ-
βαλεν. ἔγραψε δ' ἀναγραφὴν [Βαβυλῶνος καὶ] τῶν θαλασ-
40 σοκρατησάντων ἐν βιβλίοις β', χρονικὰ ἀγνοήματα καὶ περὶ
ἐπιχειρημάτων ἐν βιβλίοις ε', περὶ πειθοῦς β', περὶ τοῦ Νεί-
λου, τέχνην ῥητορικὴν καὶ ἕτερα.

Ο. ΚΕΚΙΛΙΟΥ.

- Κεκίλιος Σικελιώτης Καλακτῖνος (Καλάντη δὲ πόλις
Σικελίας), ῥήτωρ, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τοῦ Σεβαστοῦ
45 Καίσαρος καὶ ἕως Ἀδριανοῦ, καὶ ἀπὸ δούλων, ὡς τινες ἱστο-
ρήκασιν, καὶ πρότερον μὲν καλούμενος Ἀρχάγαθος, τὴν δὲ
δόξαν Ἰουδαῖος. βιβλία δ' αὐτοῦ πολλά, κατὰ Φρυγῶν β',
ἀπόδειξις τοῦ εἰρησθαι πᾶσαν λέξιν καλλιρρημοσύνης (ἔστι δ'
ἐκλογὴ λέξεων κατὰ στοιχεῖον), σύγκρισις Δημοσθένους καὶ
50 Κικέρωνος, τίνι διαφέρει ὁ Ἀττικὸς ζῆλος τοῦ Ἀσιανοῦ, περὶ
τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἰ ῥητόρων, σύγκρισις Δημοσθένους καὶ
Αἰσχίνου, περὶ Δημοσθένους ποῖοι αὐτοῦ γνήσιοι λόγοι καὶ
ποῖοι νόθοι, περὶ τῶν καθ' ἱστορίαν ἢ παρ' ἱστορίαν εἰρη-
μῶν τοῖς ῥήτορσι καὶ ἄλλα πλεῖστα.

ΟΑ. ΚΕΦΑΛΟΥ.

- 55 Κέφαλος Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ δημαγωγός, ὃς πρῶτος

333. φιλοσόφους ΑΕ, φιλοσόφων cett. || LXIX. cf. Eudoc. p. 268. || 36. ὃς
— ἕτερα] ἔγραψε διάφορα Ε. || 38. διέβαλλεν V. || 39. Βαβυλῶνος καὶ susp.
Bernhardy, om. Eudocia. || 41. ε' AB*V, θ' cett. || LXX. cf. Eudoc. p. 268. ||
43. κεκίλιος ABEm, Κακίλιος v. || Καλακτῖνος, Καλάντη Holstenius, καλαν-
τιανός, κάλαντις *VEudocia, καλλαντιανός (καλλατιανός BVE pr.), κάλλαντις
cett. || 45. ἕως Ἀδριανοῦ] hoc fidem excedit. locum non magis integrum quam
emendatum esse suspicatur Bernhardy. || 47. ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον, quod erat
post β', ut ex seqq. perperam repetitum, deleui cum Kustero. || 48. ἀπόδειξις —
στοιχεῖον] ἀπόδειξις καλορρημοσύνης τοῦ εἰρησθαι π. λ. ἔστι — στοιχεῖον Her-
mannus, ἐκλογὴ λέξεων* ἔστι δὲ ἀπόδειξις τοῦ * πᾶσαν λέξιν καλλιρρημοσύνης
κατὰ στοιχεῖον Bernhardy: ἀποδείξεις Eudocia om. ἐκλογὴ λέξεων. || 49. σύγκρι-
σις — ῥητόρων om. BEm. || 51. τοῦ add. AVEudocia. || σύγκρισις Vm, σύγκρισιν
cett. || δημοσθένου *V. || 53. κατὰ m. || LXXI. cf. Eudoc. p. 269.

προοίμια καὶ ἐπιλόγους προσέθηκε. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς ἀναρχίας.

OB. ΚΟΚΚΟΥ.

Κόκκος, ῥήτωρ, Ἀθηναῖος, μαθητὴς Ἰσοκράτους. λόγους ῥητορικοὺς.

OG. ΛΑΜΠΡΙΟΥ.

Λαμπρίας, Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως υἱός. ἔγραψε 360 πύνακα ὧν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔγραψε περὶ πάσης Ἑλληνικῆς καὶ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας.

OA. ΛΑΧΑΡΟΥΣ.

Λαχάρης Λαχάρους Ἀθηναῖος, σοφιστής, μαθητὴς Ἡρακλέωνος Ἀθηναίου, διδάσκαλος δὲ πλείστων, ἐνδόξων δέ, Εὐστεφίου καὶ Νικολάου καὶ Ἀστερίου, ἀκμάσας ἐπὶ τε 65 Μαρκιανοῦ καὶ Λέοντος τῶν βασιλέων. ἔγραψε περὶ κόλου καὶ κόμματος καὶ περιόδου, διαλέξεις, ἱστορίαν τὴν κατὰ Κορνοῦτον, ἐκλογὰς ῥητορικὰς κατὰ στοιχεῖον.

OE. ΛΕΟΝΤΩΝ.

Λέων Ἀλαβανδεύς, ῥήτωρ. ἔγραψε Καρικῶν βιβλία δ', *Λυκιακὰ ἐν βιβλίοις β'*, τέχνην, περὶ στάσεων, τὸν ἱερὸν πό- 70 λεμον Φωκέων καὶ Βοιωτῶν. — Λέων Λέοντος Βυζάντιος, φιλόσοφος περιπατητικὸς καὶ σοφιστής, μαθητὴς Πλάτωνος ἢ ὡς τινες Ἀριστοτέλους. ἔγραψε τὰ κατὰ Φίλιππον καὶ τὸ Βυζάντιον βιβλίοις ζ', *Τευθραντικόν*, περὶ Βησαίου, τὸν ἱερὸν πόλεμον, περὶ στάσεων, τὰ κατ' Ἀλέξανδρον. οὗτος 75 ἦν σφόδρα παχύς· καὶ πρεσβεύσας πρὸς Ἀθηναίους γέλωτα

56. προσέθηκε ABVE, προστέθεικε *V, συντέθεικε cett., προέθηκε Bern-
hardy. || ἐπὶ τῆς ἀναρχίας ex Pariss. Kusterus, πρὸ τῆς ἀναρχίας οὐδ' Ὀλυμπιά-
δας Eudocia, πρὸ τῆς ἀναρχίας οὐδ' cett. || LXXIII. cf. Eudoc. p. 283. tractat A.
Schaeferus comm. d. Plut. vit. dec. orr. p. 24. || 61. ὄν] ὄν AV. || LXXIV. cf.
Eudoc. p. 280. || 63. Λαχάρους om. A, λάχους V. || 64. Ἀθηναῖος ABVE, σο-
φιστοῦ Ἀθηναίου cett. || 66. ἔγραψε δὲ π. V. || 68. s. fin. quae leguntur ap. Sui-
dam, auctiora recurrunt infra s. Σουπηριανός. || LXXV. cf. Eudoc. p. 281. ||
70. ἐν βιβλίοις β' om. V. || 71. Βοιωτῶν] θηβαίων pr. m. E. || cf. Eudoc. p. 283. ||
74. βιβλίοις ζ' om. V. || τευθραντικόν AB, τεθραντικόν V, τυθραντικόν *V,
τευθρανικόν cett. || βησαίου AV, om. in lac. E, βησάλου cett., Βηρισάδου
Bernh. || 75. περὶ στάσεων om. E. || ἀλεξάνδρου *V. || οὗτος — καιρῷ petita
sunt ex Philostr. vit. soph. 1, 2. p. 485. cf. Plut. praec. pol. p. 804. Athen. 12.
p. 550 F. || 76. τε post γέλωτα add. A.

ἐκίνησε καὶ τῆς πρεσβείας ἐκράτησεν, ἐπειδὴ πῶον ἐφαίνετο καὶ περιττὸς τὴν γαστέρα. ταραχθεὶς δ' οὐδὲν ἀπὸ τοῦ γέλωτος „τί“ ἔφη „ὦ Ἀθηναῖοι γελᾶτε; ἢ ὅτι παχὺς ἐγὼ
 380 καὶ τοσοῦτος; ἔστι μοι καὶ γυνὴ πολλῶ παχυτέρα, καὶ ὁμο-
 ροῦντας μὲν ἡμᾶς χωρεῖ ἡ κλίνη, διαφερομένους δ' οὐδ' ἡ οἰκία.“ καὶ εἰς ἓν ἦλθεν ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος, ἀρμολογούμενος ὑπὸ τοῦ Λέοντος σοφῶς ἐπισχεδιάσαντος τῷ καιρῷ. οὗτος ὁ Λέων ἀποκρουόμενος τὸν Φίλιππον ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου διε-
 85 βλήθη παρὰ Φιλίππου πρὸς τοὺς Βυζαντίους δι' ἐπιστολῆς ἐχούσης οὕτως· „εἰ τοσαῦτα χρήματα παρεῖχον Λέοντι, ὅποσα μὲν ἤτεῖτο, ἐκ πρώτης ἂν ἔλαβον τὸ Βυζάντιον.“ ταῦτα ἀκού-
 σαντος τοῦ δήμου καὶ ἐπισυστάντος τῇ οἰκίᾳ τοῦ Λέοντος, φοβηθεὶς μή πως λιθόλευστος παρ' αὐτῶν γένηται, ἑαυτὸν
 90 ἤγγξε, μηδὲν ἀπὸ τῆς σοφίας καὶ τῶν λόγων κερδάνας ὁ δαίμων.

OF. AIBANIOY.

Λιβάνιος, σοφιστής, Ἀντιοχεύς, τῶν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ βασιλέως χρόνων καὶ μέχρι Θεοδοσίου τοῦ πρεσβυτέρου, Φασ-
 95 γανίου πατρός, μαθητὴς Διοφάντου. ἔγραψεν ἄπειρα, ἐν οἷς ἐγκώμιον εἰς Κωνσταντῖνον τὸν βασιλέα, ἕτερον εἰς Ἰουλιανόν, μελέτας ῥητορικάς καὶ ἐπιστολάς. οὗτος καὶ ἐπὶ τῶν χρόνων ἦν Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεο-
 λόγου.

OZ. AOLLIANOY.

Λολλιανὸς Ἐφέσιος, σοφιστής, μαθητὴς Ἰσαίου τοῦ

377. καὶ τὴν πρεσβείαν ἐκράτησεν corr. et post οἰκία transponit Kayserus ad Philostr. p. 166. || 78. ἀπὸ ABVEm, ὑπὸ cett. || 79. ὦ Ἀθηναῖοι γελᾶτε *V, γελᾶτε ὦ Ἀθ. cett. || 80. τοσοῦτος ABVE, τοιοῦτος cett. || 82. καὶ — Βυζάντιον] ὅρα ὅτι ὁ φίλιππος ἀποκρουόμενος παρὰ τοῦ λέοντος διέβαλεν αὐτὸν πρὸς τοὺς βυζαντίους, γράψας ὅτι εἰ χρήμασιν ἤθελον εἰλὴν τὸ βυζάντιον ὁπόσα με λέων ἤτεῖτο ἐκ πρώτου ἀνέλαβον V. cf. Kayserus p. 162. || 83. σαφῶς AB. || 84. ὁ A, δὲ ὁ cett. || ἀπὸ AB, ἐκ cett. || 88. ἐπισυστήσαντος *V. || 89. μὴ πῶς A, μὴ cett. || παρ' αὐτῶν add. A. || 90. ἤγγξε ABV, ἀπῆγγξε cett. || κερδάνας ABV, ἀποκερδάνας cett. || LXXVI. cf. Eudoc. p. 281. || 92. σοφιστής ἀντιοχεύς AV, ἀντιοχεύς σοφιστής cett. || τῶν ἐπὶ AVE et ut videtur B, ἐπὶ τῶν cett. || 93. βασιλέως ABV, παραβάτου cett. || πρεσβύτου v. || 95. ἐγκώμιον hic ponit A, post βασιλέα cett. || 96. καὶ add. ABV. || καὶ om. A. || 97. τοῦ μεγάλου et τοῦ Θεο-λόγου add. A. || LXXVII. cf. Eudoc. p. 281. || 99. ἰσαίου *V.

Ἀσσυρίου, γεγωνὼς ἐπ' Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος. ἔγραψε 400 πολλά.

ΟΗ. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Λουκιανὸς Σαμοσατεύς, ὁ ἐπικληθεὶς Βλάσφημος ἢ Δύσφημος, ὅτι ἐν τοῖς διαλόγοις αὐτοῦ γελοῖα εἶναι καὶ τὰ περὶ τῶν θεῶν εἰρημένα παρατίθεται. γέγονε δ' ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Τραϊανοῦ καὶ ἐπέκεινα. ἦν δ' οὗτος τοπρὶν δι- 5 κηγόρος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας, δυσπραγῆσας δ' ἐν τούτῳ ἐπὶ τὸ λογογραφεῖν ἐτρέφη, καὶ γέγραπται αὐτῷ ἅπειρα. τελευτῆσαι δ' αὐτὸν λόγος ὑπὸ κυνῶν, ἐπεὶ κατὰ τῆς ἀληθείας ἐλύττησεν· εἰς γὰρ τὸν Περεγρίνου βίον καθάπτεται τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ αὐτὸν βλασφημεῖ τὸν Χρῆστον ὁ 10 παμμίαρος.

ΟΘ. ΜΑΙΩΡΟΣ.

Μαῖωρ Ἀράβιος, σοφιστής. ἔγραψε περὶ στάσεων βιβλία ιγ'. συνεχρόνισε δ' Ἀψίνη καὶ Νικαγόρα ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Καίσαρος καὶ ἐπάνω.

Π. ΜΑΛΧΟΥ.

Μάλχος Βυζάντιος, σοφιστής. ἔγραψεν ἱστορίαν ἀπὸ 15 τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ ἕως Ἀναστασίου, ἐν ᾗ τὰ κατὰ Ζήνωνα καὶ Βασιλίσκον καὶ τὸν ἐμπρησμὸν τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Αὐγουσταίου καὶ ἄλλα τινὰ διεξέρχεται μάλα σεμνῶς καὶ τραγωδίας δίκην ἀποθρονηῶν αὐτά. 20

ΠΑ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ.

Μάρκελλος Περγαμηνός, ῥήτωρ. ἔγραψε βιβλίον Ἀδριανὸν ἢ περὶ βασιλείας.

ΠΒ. ΜΕΛΗΣΕΡΜΟΥ.

Μελήσερμος Ἀθηναῖος, σοφιστής. ἔγραψεν ἐπιστολῶν

400. γεγὼς BE. || LXXVIII. cf. Eudoc. p. 281. || 3. δύσφημος V, δύσφημος ἢ ἄθεος εἰπεῖν μᾶλλον cett., in mg. habet A, qui addit οὐαὶ αὐτῷ ὅτι ἀσπαστὸν τοῦτο ἡγήσατο καὶ πολὺ παρατρέπει τῆς εὐσεβείας. || 4. γέγονε δὲ B*V, γέγονε AV, λέγεται δὲ γενέσθαι cett. || 5. διηγήγος ex Pariss. Kusterus, δημηγόςος cett. || 7. τὸ] τῷ B. || LXXIX. cf. Eudoc. p. 300. || 12. ἀρράβιος B*V. || στάσεις V. || LXXX. cf. Eudoc. p. 300. || 16. καὶ om. Eudocia. || 17. δημοσίας om. E. || LXXXI. cf. Eudoc. p. 301. || 21. βιβλία BVE. || ἀδριανόν ABV, ἀδριανός cett. || LXXXII. cf. Eudoc. p. 301.

ἑταιρικῶν βιβλία ἰδ' καὶ ἀγροικικῶν α', μαγειρικῶν ἐπιστο-
425 λῶν α', στρατηγικῶν βιβλίον α', συμποσιακῶν βιβλίον α'.

ΠΓ. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Μένανδρος Λαοδικεὺς τῆς παρὰ Λύκῳ τῷ ποταμῷ, σο-
φιστής. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην καὶ
Μινουκιανοῦ προογνύσματα καὶ ἄλλα.

ΠΔ. ΜΗΤΡΟΦΑΝΩΝ.

Μητροφάνης Εὐκαρπίας τῆς Φρυγίας, σοφιστής. ἔγραψε
30 περὶ τῆς Φρυγίας αὐτῆς βιβλία β', περὶ ἰδεῶν λόγου, περὶ
στάσεων, εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην ὑπόμνημα, εἰς τὸν Ἀρι-
στείδην ὑπόμνημα. — Μητροφάνης Κορνηλιανοῦ ῥήτορος,
Λεβαδεύς (πόλις δὲ Βοιωτίας ἢ Λεβάδεια), σοφιστής. περὶ
τῶν χαρακτήρων Πλάτωνος, Ξενοφῶντος, Νικοστράτου,
35 Φιλοστράτου, μελέτας, λόγους πανηγυρικοὺς.

ΠΕ. ΜΙΝΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Μινουκιανὸς Νικαγόρου τοῦ σοφιστοῦ, Ἀθηναῖος, σο-
φιστής, γεγονώς ἐπὶ Γαλιηνῷ. τέχνην ῥητορικὴν καὶ προ-
γυμνάσματα καὶ λόγους διαφόρους.

ΠΦ. ΜΝΑΣΕΟΥ.

Μνασέας Βηρύτιος. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν καὶ περὶ
40 Ἀττικῶν ὀνομάτων.

ΠΖ. ΝΕΑΝΘΟΥ.

Νεάνθης Κυζικηνός, ῥήτωρ, μαθητὴς Φιλίσκου τοῦ
Μιλησίου. ἔγραψε περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς καὶ λόγους
πολλοὺς πανηγυρικοὺς.

ΠΗ. ΝΙΚΑΓΟΡΟΥ.

Νικαγόρας Μνησαίου ῥήτορος Ἀθηναῖος, σοφιστής,
45 γέγονε δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν Καίσαρα. βίους ἐλλογίμων,
περὶ Κλεοπάτρας τῆς ἐν Τρωάδι, πρεσβευτικὸν πρὸς Φίλιπ-
πὸν τὸν Ῥωμαίων βασιλέα.

425. στρατηγικῶν βιβλίον α' add. A. || LXXXIII. cf. Eudoc. p. 301. ||
26. παρὰ τῷ λ. A. || σοφιστοῦ A. || 28. καὶ ἄλλα om. V. || LXXXIV. cf. Eudoc.
p. 301. || 30. λόγου AVE, λόγων cett. || 31. τὸν om. A. || 34. Πλάτωνος ἔγραψε
πάνυ καλῶς, Ξενοφῶντος τε καὶ Νικοστράτου, μελέτας, λ. π. καὶ ἄλλα Eu-
docia. || LXXXV. cf. Eudoc. p. 301. || 37. γαλιηνῷ BV, γαλινοῦ A, γαλινοῦ
cett. || LXXXVII. cf. Eudoc. p. 309. || 42. μελησίου A. || ἔγραψε sqq. add. Eudo-
cia. || LXXXVIII. cf. Eudoc. p. 309. || 45. βίους AV, ἔγραψε βίους cett. ||
46. πρεσβυτικὸν A.

ΠΘ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Νικόλαος, ῥήτωρ, γνώριμος Πλουτάρχου καὶ Πρόκλου, Πλουτάρχου δὲ λέγω τοῦ ἐπὶ κλην Νεστορίου. ἔγραψε προ-
 γυμνάσματα καὶ μελέτας ῥητορικὰς καὶ ἄλλα τινά. ἤκμαζεν 450
 ἐπὶ Λέοντος βασιλείᾳ τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἕως Ζήνωνος
 καὶ Ἀναστασίου. — Νικόλαος Μύρων τῆς Λυκίας, ἀδελ-
 φὸς Διοσκορίδου γραμματικοῦ καὶ ὑπάρχον· καὶ ὑπάτου
 καὶ πατριῖου, σοφιστεύσας καὶ αὐτὸς ἐν Κωνσταντινου-
 πόλει, μαθητὴς γεροντῶς Λαχάρους. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν 55
 καὶ μελέτας.

Ζ. ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ.

Νικόστρατος Μακεδὼν, ῥήτωρ. ἐτάχθη δ' ἐν τοῖς κρι-
 θεῖσιν ἐπιδευτέροις ἰ ῥήτορσι, σύγχρονος Ἀριστείδου καὶ
 Δίωνος τοῦ Χρυσοστόμου· ἦν γὰρ ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου
 τοῦ βασιλέως. ἔγραψε δεκαμυθίαν, εἰκόνας, πολυμυθίαν, 60
 θαλαττουργοὺς καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ ἐγκώμια εἰς τε τὸν
 Μάρκον καὶ ἄλλους.

ΖΑ. ΝΟΥΜΗΝΙΟΥ.

Νουμήνιος, ῥήτωρ. περὶ τῶν τῆς λέξεως σχημάτων,
 ὑποθέσεις τῶν Θουκυδίδου καὶ Δημοσθένους, χρειῶν συν-
 γωγὴν, Ἀδριανῷ παραιμυθητικὸν εἰς Ἀντίνοον. 65

ΖΒ. ΟΝΑΣΙΜΟΥ.

Ὄνασιμος Κύπριος ἢ Σπαρτιάτης, ἱστορικὸς καὶ σοφι-
 στής, τῶν ἐπὶ Κωνσταντίνου γενομένων. ἔγραψε στάσεων
 διαιρέσεις, τέχνην δικανικὴν πρὸς Ἀψίνην, περὶ ἀντιρρητικῆς
 τέχνης, προγυμνάσματα, μελέτας, ἐγκώμια καὶ ἄλλα πλεῖστα.

ΖΓ. ΟΥΗΣΤΙΝΟΥ.

Οὐηστῖνος, Ἰούλιος χρηματίσας, σοφιστής. ἐπιτομὴν 70

LXXXIX. cf. Eudoc. p. 309. || 450. ἤκμαζεν A*V Eudocia, ἤκμαζε δὲ cett. ||
 51. πρεσβυτέρου Bernhardy, πρεσβύτου v. || 52. Νικόλαος — Λυκίας] hic non est
 alius. Μύρων τῆς Λυκίας illatum est ex superioribus. || 53. διοσκορίδου AEu-
 docia, διοσκουρίδου cett. || καὶ ὑπάρχον EV et ut videtur B, om. A, καὶ ὑπάρ-
 χου cett. || καὶ ὑπάτου susp. Bernhardy. || 54. καὶ ante πατριῖου add. AB*V. ||
 55. λαχάρου V. || 56. καὶ μελέτας om. Eudocia. || XC. cf. Eudoc. p. 310. ||
 57. μακεδὼν Pariss. Kusteri, μακεδόνων cett. || 60. εἰκόνας, πολυμυθίαν καὶ
 δεκαμυθίαν V. || XCI. cf. Eudoc. p. 310. || 63. περὶ AV, ἔγραψε περὶ cett. ||
 XCII, om. C. || 66. ἱστορικὸς om. A. || 67. κωνσταντίνου BE. || XCH. om. A.

τῶν Παμφίλου γλωσσῶν βίβλους δ', ἐκλογὴν ὀνομάτων ἐκ τῶν Δημοσθένους βιβλίων, ἐκλογὴν ἐκ τῶν Θουκυδίδου, Ἰσαίου, Ἰσοκράτους καὶ Θρασυμάχου τοῦ ῥήτορος καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων.

ΖΑ. ΟΥΛΠΙΑΝΟΥ.

475 Οὐλπιανὸς Ἀντιοχεὺς τῆς Συρίας, σοφιστής, παιδεύσας πρότερον εἰς Ἑμεσαν, ἐν τοῖς κατὰ τὸν βασιλεῖα Κωνσταντίνου χρόνοις. λόγους διαφόρους, μελέτας, διαλέξεις καὶ ἄλλα τινά. — Οὐλπιανὸς Ἑμεσηνός, σοφιστής. πάτρια Ἑμεσηνῶν, Ἡλιουπόλεως, Βοσποριατῶν καὶ ἄλλων πλείστων, προγυμνάσματα, τέχνην ῥητορικὴν.

ΖΒ. ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ.

Παγκράτιος, σοφιστής. εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην ὑπόμνημα.

ΖΓ. ΠΑΛΛΑΔΙΟΥ.

Παλλάδιος Παλλαδίου Μεθωναῖος, σοφιστής. γέγονε δ' ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν, διαλέξεις, λόγους διαφόρους, Ὀλυμπιακόν, πανηγυρικόν, δικανικόν.

ΖΔ. ΠΑΥΛΩΝ.

Παῦλος Αἰγύπτιος ἐκ τῆς Λύκων, σοφιστής, υἱὸς Βησαρίωνος, τοῦ καὶ Αἰδύμου, γεγονὼς ἐπὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου. — Παῦλος Γερμῆνος, σοφιστής, ὁ γράφας ὅτι γε 90 Λυσίου ἐστὶν ὁ περὶ τῆς Ἰσικράτους δωρεᾶς βιβλία β', ὑπομνήματα εἰς τοὺς λοιποὺς λόγους Λυσίου. — Παῦλος Τύριος, ῥήτωρ, γεγονὼς κατὰ Φίλωνα τὸν Βύβλινον ὃς ἐπ' Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως πρεσβεύσας μητρόπολιν τὴν Τύρον ἐποίησεν. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν, προγυμνάσματα, με- 95 λέτας.

471. βιβλία E. || δ] ῥδ BE. || XCIV. usque ad τινά om. A. || 78. πάτρια ἑμεσηνῶν ABE, πατρίς ἑμεσην m, περὶ πατρίδος ἑμέσης cett. || 79. Βοσποριτῶν Kuster., Βουσιριτῶν Hermannus, Λιοσπολιτῶν Bernh. || XCV. cf. Eud. p. 353. || XCVI. cf. Eud. p. 352. || 83. παλλάδιος — σοφιστής in mg. A reliquis omissis. || XCVII. cf. Eudoc. p. 353. || 87. Λυκῷ Fabricius bibl. gr. 4. p. 92. || βησσαρίωνος Eudoc., Βησαπίωνος Valesius ad Ammian. 19, 12. || 88. κωνσταντίνου AEud., κωνστ. ὑπόμνημα cett. || 89. γερμῆνος AV. || 90. ἐστὶν ὁ AV, ἐστὶ τὰ cett. || δωρεὰ E. || 91. λοιποὺς om. V. || λυσίου A*V, τοῦ λυσίου cett. || 92. κατὰ AV, κατὰ τὸν cett. || βίβλινον V, βύβλινον Eudocia. || 93. τοῦ βασιλέως om. E.

ΖΗ. ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ.

Παυσανίας Καισαρεύς, σοφιστής, σύγχρονος Ἀριστείδου, οὗ μέμνηται ὡς φαύλου ῥήτορος Φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν. ἔγραψε περὶ συντάξεως βιβλίον α', προβλημάτων βιβλίον α' καὶ ἕτερα.

ΖΘ. ΠΕΤΡΟΥ.

Πέτρος ὁ ῥήτωρ, ὁ καὶ Μάγιστρος, ἱστορικός, πρεσβευ- 500
της ὡς Χοσρόην σταλείς, μάλα ἐμβριθής τ' ἦν καὶ ἀνάλωτος ἐν τῷ ῥητορεύειν τῷ καταμαλάξαι φρονήματα βαρβαρικὰ σκληρὰ τε καὶ ὀγκώδη. ἔγραψεν ἱστορίας καὶ περὶ πολιτικῆς καταστάσεως.

Ρ. ΠΟΛΕΜΩΝΩΝ.

Πολέμων Λαοδικεύς, ἤγουν ἐκ Λαοδικείας τῆς πρὸς τῷ 5
Λύκῳ ποταμῷ, ῥήτωρ καὶ σοφιστής, σοφιστεύσας ἐν Σμύρνῃ, διδάσκαλος Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος. ἦν δ' ἐπὶ τε Τραϊανοῦ καὶ μετ' αὐτόν, μαθητὴς δ' ἐγένετο Τιμοκράτους τοῦ ἐξ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ φιλοσόφου καὶ Σκοπελιανοῦ τοῦ σοφιστοῦ. ἐτελεύτησε δὲ ε' καὶ ν' ἐνιαυτῶν, ἑαυτὸν ἐν 10
τῷ τάφῳ ἐμβαλὼν καὶ ἀποκατεργήσας διὰ τὸ συνέχεσθαι τῇ ἀρθρίτιδι νόσῳ. διὸ καὶ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων θρηνοῦντων λέγεται εἰπεῖν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πολέμωννα „δότε μοι ἕτερον σῶμα καὶ μελετήσομαι.“ καὶ τοῖς ἰατροῖς ἐπὶ συχνῷ τέμνουσιν αὐτὸν ἔλεγεν „ἐκτέμνετε τὰς Πολέμωνος λα- 15
τομίας ὡς τάχιστα.“ — Πολέμων ὁ νεώτερος, σοφιστής, γέγονε καὶ αὐτὸς ἐπὶ Κομόδου.

ΡΑ. ΠΟΛΥΑΙΝΩΝ.

Πολύαινος Μακεδὼν, ῥήτωρ. περὶ Θηβῶν, τακτικά βιβλία

XCVIII. cf. Eudoc. p. 353. || 497. Φιλόστρατος] 2, 13. || 99. καὶ ἕτερα om. Eudoc. || XCIX. cf. Eudoc. p. 353. || 500. ἱστορικός V, καὶ ἱστ. cett. || πρεσβύτερος V. || 3. ἱστορίαν A, ἱστορίαι E. || C. cf. Eudoc. p. 354. adde Philostr. vit. soph. 1, 25. || 7. ἐπὶ — αὐτόν] ἐπὶ τραϊανοῦ V. || 8. ἐγένετο om. *V. || δημοκράτους V. || 9. καὶ — σοφιστοῦ om. V. || 10. ἐτελεύτησε δὲ] οὗτος ὁ τρίτος πολέμων ἐτελεύτησε V. || 12. τῶν om. A. || καὶ V, καὶ τῶν cett. || 14. σῶμα ἕτερον *V. ἕτερον cum Philostrato delet Bernh. || μελετήσομαι cum Philostrato Bernh., μετεμβλήσομαι V, μετεμβήσομαι cett. || ἰατροῖς V, ἰατροῖς δὲ cett. || ἐπὶ συχνῷ] συχνὸν Hemsterhusius. || 17. καὶ deletat Kusterus. || CI. cf. Eudoc. p. 354. || 18. μακεδόνιος *V. || περὶ — γ' om. A, reliqua in mg.

γ'. — Πηλύναιος Σαρδιανός, σοφιστής, γεγονώς ἐπὶ τοῦ πρώ-
 520 του Καίσαρος Γαίου. λόγους δικανικούς καὶ δικῶν ἤτοι
 συνηγοριῶν ὑποτυπώσεις, Θριάμβου Παρθικοῦ βιβλία γ'
 καὶ ἄλλα.

PB. ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ.

Πολυδεύκης Ναυκρατίτης. τινὲς δ' Ἀρδουέννας σοφι-
 στήν γράφουσι παίζοντες· πόλις δὲ Φοινίκης ἢ Ἀρδουέννα.
 25 ἐπαίδευσεν δ' ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Κομόδου τοῦ βασιλέως καὶ ἑτε-
 λεύτησεν ἑτη βιούς ἢ καὶ ν', συντάξας βιβλία ταῦτα, ὀνο-
 μαστικὸν ἐν βιβλίοις ι' (ἔστι δὲ συναγωγή τῶν διαφόρων
 κατὰ τοῦ αὐτοῦ λεγομένων), διαλέξεις ἤτοι λαλιάς, μελέτας,
 εἰς Κόμοδον Καίσαρα ἐπιθαλάμιον, Ῥωμαϊκὸν λόγον, σαλ-
 30 πιγκτήν ἢ ἀγῶνα μουσικόν, κατὰ Σωκράτους, κατὰ Σινω-
 πέων, πανελλήνιον, Ἀρκαδικὸν καὶ ἑτερα.

PG. ΠΟΛΥΚΡΑΤΟΥΣ.

Πολυκράτης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ δεινός τε καὶ τοὺς κατὰ
 Σωκράτους λόγους δύο Ἀνύτῳ καὶ Μελλίτῳ γράψας.

PA. ΠΟΤΑΜΩΝΟΣ.

Ποτάμων Μυτιληναῖος, υἱὸς Λεσβώνακτος, ῥήτωρ. ἐσο-
 35 φίστευσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Τιβερίου. καὶ ποτε αὐτοῦ
 εἰς τὴν πατρίδα ἐπανιόντος ὁ βασιλεὺς ἐφοδιάζει τοιοῦσδε
 γράμμασι· „Ποτάμωνα Λεσβώνακτος εἴ τις ἀδικεῖν τολμήσει,
 σκεψάσθω εἴ μοι δυνήσεται πολεμεῖν.“ ἔγραψε περὶ Ἀλε-
 ξάνδρου τοῦ Μακεδόνης, ὄρους Σαμίων, Βρούτου ἐγκώμιον,
 40 περὶ τελείου ῥήτορος.

PE. ΠΡΙΣΚΟΥ.

Πρίσκος Πανίτης, σοφιστής, γεγονώς ἐπὶ τῶν χρόνων

519. γ' BVEudocia, ὁκτώ Coraes, γ' καὶ ἄλλα cett. || 21. Θριάμβους Eu-
 docia. || παρθητικοῦ A, παρθητικοῦ BVE, παρθικά Eudocia. || CH. cf. Eudoc.
 p. 354. || 23. δ' om. *V. || ἀρδουέννας ABVEmEudocia, ἀρδουέννης cett., Ἀρά-
 δου et infra Ἀραδος Toupus. || 24. πταίνοντες Kusterus atque alii. || 25. δ'] γὰρ
 AV, om. Eudocia. || 26. ἑτη — ν' A*V, βιούς ἑτη νη' Eudocia, βιούς ἑτη ν' καὶ ἡ
 cett. || ὀνοματικόν B. || 27. διαφοροῖς B. || 29. κωμῶδον V. || σαλπικτήν V. ||
 31. καὶ πολλὰ ἄλλα Eudocia. || CH. cf. Eudoc. p. 354. || 33. δύο AV, δεύτερος
 cett. || ἄνυτος καὶ μελίτ A, ἄνυτος καὶ μέλιτ supra addito οω (μέλιτος *V), V,
 Ἀνύτου καὶ Μελλίτου Kusterus: μελίτ libri reliqui. || CIV. cf. Eudoc. p. 355. ||
 34. Μυτιληναῖος v. || 35. καὶ — πολεμεῖν hausta sunt ex Hesych. Mil. p. 50
 Or. || 37. ἀδικῆσαι V. || τολμήσει Eudocia, τολμήσει v. || 39. ὄρους v. || 40. ῥή-
 τορος πάνυ θαυμαστῶς Eudocia. || CV. cf. Eudoc. p. 355. || 41. γέγονεν V.

Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. ἔγραψεν ἱστορίαν Βυζαντιακὴν καὶ τὰ κατ' Ἀττίλαν ἐν βιβλίοις ἡ', μελέτας τε ῥητορικὰς καὶ ἐπιστολάς.

PF. ΠΡΟΑΙΡΕΣΙΟΥ.

Προαιρέσιος Παγκρατίου Καππαδόκης ἀπὸ Καισαρείας, 545 σοφιστής, μαθητεύσας ἐν Ἀντιοχείᾳ παρ' Οὐλπιανῷ. γέγονε δὲ πρὸ Λιβανίου κατὰ τὰς Ἀθήνας σοφιστεύων, καὶ τιμῶν ἔτυχε τῶν μεγίστων τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου. μελέτας ῥητορικὰς. οὗτος ἤκμασεν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ, σύγχρονος Λιβανίῳ τῷ σοφιστῇ, καὶ ὅπως λυποίη τοῦτον ὁ Ἰουλιανός, 50 τὸν Λιβάνιον μεγάλως ἐθαύμαζεν.

PZ. ΠΡΟΔΙΚΟΥ.

Πρόδικος Κεῖος ἀπὸ Κέῳ τῆς νήσου, πόλεως δὲ Ἰουλίδος, φιλόσοφος φυσικὸς καὶ σοφιστής, σύγχρονος Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου καὶ Γοργίου, μαθητῆς Πρωταγόρου τοῦ Ἀβδηρίτου, ἐν Ἀθήναις κώνειον πιὼν ἀπέθανεν, ὡς διαφθεί- 55 ρων τοὺς νέους. — Σοφιστής δ' ἦν ὁ Πρόδικος, Κεῖος τὸ γένος. ἤκμασε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Σωκράτους. πρῶτος δ' οὗτος τὴν πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν ἐποιήσατο. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγῇ- 60 νισταῖς οὕτω·

τὸν ἄνδρα τόνδ' ἢ βιβλίον διέφθορεν
ἢ Πρόδικος ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἷς γέ τις.

διαβάλλει δ' αὐτὸν καὶ ἐν Ὅρνισι·

παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ κλάειν εἶπητε τὸ λοιπόν.

65

διδάσκαλος δ' ἦν οὗτος καὶ Θηραμένους τοῦ ἐπικαλουμένου

542. βυζαντιακὴν ABVE, βυζαντικὴν cett. || 43. τὰ add. AV. || Ἀττίλαν Reinesius, Ἀττήλαν Valesius, Ἀτταλον v. || CVI. cf. Eudoc. p. 355. || 47. πρὸ ΔΒΥ, μικρόν (hoc inter versus habet E) πρὸ cett. || 48. τοῦ AVEEmEudocia, παρὰ τοῦ cett., malim παρ'. || 49. οὗτος sqq. om. VEudocia. || ἤκμασεν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ A, ἐπὶ Ἰουλιανοῦ ἤκμαζε cett. || CVII. cf. Eudoc. p. 365. || 52. κεῖος *V, ὁ κεῖος cett. || 55. ἐν δ' Eudocia. || 56. Σοφιστής sqq. verba sunt Schol. Arist. Nub. 361. || ἦν om. AV. || 57. τὴν ν' δραχμῶν V. || 58. αὐτοῦ καὶ πλάτων AV, καὶ πλάτων αὐτοῦ cett. || 59. τῷ add. Schol.: cf. Plat. Prot. p. 314 C. 315 C. 341 A. 358 A. || Ξενοφῶν] Mem. 2. 1, 21. || 60. Ἀριστοφάνης] fragm. 418. Dind. || 62. τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθορεν v. || 64. Ὅρνισι] v. 692. οὕτω add. Schol. || 65. παρ' ἐμοῦ προδίκῳ AVEEm, προδίκῳ παρ' ἐμοῦ cett.

Κοθόρον, ὃς τῆς τῶν λ' τυραννίδος μετέσχευ. Κόθορον
 δ' ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ καὶ τοῖς λ' συνέσπευδε καὶ τῷ πλήθει. φέ-
 ρεται δὲ καὶ βιβλίον Προδίκου ἐπιγραφόμενον Ὡραι, ἐν ᾧ
 570 πεποίηκε τὸν Ἡρακλέα τῇ Ἀρετῇ καὶ τῇ Κακίᾳ συντυγχά-
 νοντα καὶ καλούσης ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἥθη αὐτῆς προσκλῖναι
 τῇ Ἀρετῇ τὸν Ἡρακλέα καὶ τοὺς ἐκείνης ἰδρωῶτας προκρῖναι
 τῶν προσκαίρων τῆς Κακίας ἡδονῶν.

ΡΗ. ΠΡΩΤΑΓΟΡΟΥ.

Πρωταγόρας Ἀβδηρίτης, υἱὸς Ἀρτέμωνος ἡ καὶ Μαιαν-
 75 δρίδου. τινὲς δ' αὐτὸν καὶ Τήιον ἔγραψαν. οὗτος πρότερον
 ἦν φοροτοβαστάντης. ἐντυχὼν δὲ Δημοκρίτῳ ἠράσθη λόγων
 καὶ φιλοσοφήσας ἐπὶ ῥητορείαν ἐτράπη. καὶ ἐπεκλήθη πρῶ-
 τος οὗτος σοφιστής. πρῶτος δ' οὗτος τοὺς ἐριστικούς λόγους
 εὔρε καὶ ἀγῶνα λόγων ἐποιήσατο καὶ μισθὸν ἔπραξε τοὺς
 80 μαθητὰς μνᾶς ἑκατόν. διὸ καὶ ἐπεκλήθη Λόγος ἔμμισθος.
 διδάσκαλος δὲ γέγονε καὶ τοῦ ῥήτορος Ἰσοκράτους. διεῖλέ
 τε πάντα λόγον πρῶτος οὗτος εἰς δ', εὐχολήν, ἐρώτησιν,
 ἀπόκρισιν, ἐντολήν. μετὰ δὲ τοῦτον ἕτεροι εἰς ζ' διεῖλον
 ταῦτα, διήγησιν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν, ἀπαγγελίαν,
 85 εὐχολήν, κλήσιν. Ἀλκιδάμας δὲ δ' εἶναι φησιν ἰδέας λόγων,
 φράσιν, ἀπόφρασιν, ἐρώτησιν, προσαγόρευσιν. τοῦ δὲ Πρω-
 ταγόρου τὰ βιβλία ὑπ' Ἀθηναίων ἐκαύθη, διότι λόγον ποτὲ
 εἶπεν οὕτως ἀρξάμενος, „περὶ θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι οὔτε ὡς
 εἰσὶν οὔτε ὡς οὐκ εἰσὶν.“ καὶ πρεσβύτερός ἐστι Πλάτωνος
 90 τοῦ φιλοσόφου, διδάσκαλος δὲ Προδίκου τοῦ Κείου καὶ
 ἄλλων πολλῶν.

567. τῆς om. *V. || 71. καλούσης — αὐτῆς Schol. (nisi quod τὰ αὐτῆς) et s.
 v. ὧραι Suidas, καλούσας — αὐτοῦ V, καλέσας — αὐτῶν καὶ BE, καλούσας —
 αὐτῶν καὶ cett. || 72. προσκρῖναι Eudocia. || CVIII. cf. Eudoc. p. 356. Schol. Plat.
 Rep. 10. p. 421. || 74. μαιανδρίδου ἢ νεανδρίδου Pariss. Kusteri et V, μαιαν-
 δρίδου ἢ νεανδρίου ABE, μαιανδρίου cett. et sic vel μαιάνδρου Diog. Laert. 9,
 50. || 75. αὐτὸν om. A. || καυτήιον V. || ἀνέγραψαν Eudocia. || πρότερος V,
 πρῶτος *V. || 78. δ' τε A. || λόγον V. || 79. τοὺς] εἰς τοὺς *V. || 82. πάντα λόγον
 hic habent A*V, post οὗτος cett. || 83. ἕτεροι — διεῖλον A, ἕτερος — διεῖλεν cett.,
 nisi quod διεῖλον ταῦτα εἰς ἑπτὰ *V. ταῦτα add. et ABVEm. || 84. ἀπαγγελίαν
 Diog. 9, 54, εἰσαγγελίαν v. || 88. οὔτε — οὔτε] εἴτε — εἴτε B, εἴθ' — εἴθ' Dio-
 genes. || 90. διδάσκαλος sqq. susp. Welckero Mus. Rhen. 1. p. 637.

PΘ. ΠΥΘΕΟΥ.

Πυθέας Ἀθηναῖος, ῥήτωρ. υἱὸς δ' ἦν μυλωθροῦ καὶ θρασὺς σφόδρα. φυγὼν τ' Ἀθήνηθεν ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου δι' ὄφλημα εἰς Μακεδονίαν ἦλθεν, εἴτ' ἐπανῆκε πάλιν. ἔγραψε λόγους δημογορικοὺς καὶ δικανικοὺς καὶ ἄλλα τινά. ἀλλ' οὐκ ἐκρίθη μετὰ τῶν λοιπῶν ῥητόρων ὡς θρασὺς καὶ διεσπασμένος.

PΙ. ΠΩΛΙΩΝΟΣ.

Πωλίων ὁ Ἀσίνιος χρηματίσας, Τραλλιανός, σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου καὶ διαδεξάμενος τὴν σχολὴν Τιμαγένους. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῆς Φιλοχόρου Ἀτθίδος, ἀπομνημονεύματα Μουσωνίου τοῦ φιλοσόφου, ἐπιτομὴν τῶν Διοφάνους γεωργικῶν ἐν βιβλίοις β', πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ ζώων βιβλία ι', περὶ τοῦ ἐμφυλίου τῆς Ῥώμης πολέμου, ὃν ἐπολέμησαν Καῖσάρ τε καὶ Πομπήιος.

PΙΑ. ΠΩΛΟΥ.

Πῶλος Ἀκραγαντῖνος, ῥήτωρ, μᾶλλον δὲ σοφιστὴς τῶν πάλαι, διδάσκαλος Δικυμνίου. ἔγραψε γενεαλογίαν τῶν ἐπ' Ἴλιον στρατευσάντων Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων καὶ πῶς ἕκαστος ἀπῆλλαξε (τινὲς δ' αὐτὸ Δαμάστου ἐπιγράφουσι), νεῶν κατάλογον, περὶ λέξεως.

PΙΒ. ΣΑΒΙΝΟΥ.

Σαβῖνος, σοφιστὴς, γεγωνὺς ἐπ' Ἀδριανοῦ Καίσαρος. ἔγραψεν εἰσαγωγὴν καὶ ὑποθέσεις μελετητικῆς ὕλης βιβλία

CIX. cf. Eudoc. p. 356. || 592. Πυθίας et Μυλώθρου Eudocia. || μυλῖθρου A, μυλάθρου τοῦ μυλωνᾶ ἔχοντος καὶ (ἔχοντες γὰρ *V) ἐργαζομένου V, in quo μυλωνάρου latere posse suspicatur Bernhardy. || 94. Μακεδονίαν] λακεδαιμονίαν V. || 95. ἀλλ' om. V. || ἐκρίθη A*V, ἐκλήθη cett., ἐνεκρίθη Toupius 2. p. 126. || 96. ὡς θρασὺς] θρασὺς δὲ E, ὡς τραχὺς Ruhnkenius ad Rutil. p. 40. haec et seqq. om. Eudocia. || CX. cf. Eudoc. p. 355. || 97. Πολλίων Kusterus. || ἀσσύριος A. || 99. τιμαγένους A*V, τοῦ τιμ. cett. || 600. φιλοχρόνον V, φιλοχόρου EmEudocia. || 2. περὶ — Πομπήιος] idem est liber, de quo s. v. Ἀσίνιος Πωλίων Suidas sic: ἱστορίας Ῥωμαϊκὰς συντάξεν ἐν βιβλίοις ιζ'. || CXI. cf. Eudoc. p. 355. || 7. στρατεμάτων V, στρατευσασμένων Suidas s. v. Δαμάστης. || 8. Δαμάστου Eudocia, Δαμάστη Reinesius. || 9. λέξεως AVE, λέξεων cett. || CXII. cf. Eudoc. p. 381. || 10. Σ. ῥήτωρ ἐπὶ Ἀδρ. Eudocia. || 11. ὑποθέσεις ABVE, ὑπόθεσιν cett., post quod aliquid excidisse putabat Kusterus. || μελετικῆς AVEmEudoc. || βιβλία Bernhardy, εἰς βιβλία v, ἐν βιβλίοις Eudocia.

δ', εἰς Θουκυδίδην καὶ Ἀκουσίλαον καὶ ἄλλους ὑπομνήματα καὶ ἑτέρα τινὰ ἐξηγητικά.

PIΓ. ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ.

Σαλούστιος, σοφιστής. ἔγραψεν εἰς Δημοσθένην καὶ
615 Ἡρόδοτον ὑπόμνημα καὶ ἄλλα.

PIΔ. ΣΑΡΑΠΙΩΝΟΣ.

Σαραπίων ὁ Αἴλιος χρηματίσας, ῥήτωρ, Ἀλεξανδρέως. ἔγραψε περὶ τῶν ἐν ταῖς μελέταις ἀμαρτανομένων, ἀκροάσεων βιβλία ζ', πανηγυρικὸν, ἐπ' Ἀδριανῷ τῷ βασιλεῖ, βουλευτικὸν Ἀλεξανδρεῦσιν, εἰ δικαίως Πλάτων Ὅμηρον ἀπέπεμψε τῆς
20 πολιτείας καὶ ἄλλα συχνὰ καὶ τέχνην ῥητορικὴν.

PIΕ. ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ.

Σεκούνδος Ἀθηναῖος, σοφιστής, ὃς ἐχρημάτισε Πλήνιος· ἐπωνομάζετο δὲ καὶ Ἐπίουρος ὡς υἱὸς τέκτονος. καθηγητῆς δὲ γέγονε καὶ Ἡρώδου τοῦ σοφιστοῦ. ἔγραψε μελέτας ῥητορικάς.

PIΓ. ΣΕΡΓΙΟΥ.

25 Σέργιος Ζευγματεύς, Ἀφθονίου υἱός, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων καὶ αὐτὸς ὑπαρχος πραιτωρίων γεγονώς καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρίκιος. ἐπιτάφιον εἰς τὸν σοφιστὴν καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ Σαβίνον. ἔγραψε καὶ ἑτέραν βίβλον ὑπὲρ τῶν δικολόγων πρὸς Ἀριστείδην.

PIΖ. ΣΙΒΥΡΤΙΟΥ.

30 Σιβύρτιος, Θεοδέκτου τοῦ Φασηλίτου ἀναγνώστης καὶ οἰκέτης, ὃς ἐρρητόρευσεν οἰκετῶν πρῶτος. ἔγραψε τέχνας ῥητορικάς.

PIΗ. ΣΙΡΙΚΙΟΥ.

Σιρίκιος Νεαπολίτης ἐκ Παλαιστίνης, σοφιστής, μαθητῆς Ἀνδρομάχου, σοφιστεύσας χρόνον τινὰ κατὰ τὰς Ἀθή-
35 νας. προγυμνάσματα καὶ μελέτας.

CXIII. cf. Eudoc. p. 381. || CXIV. cf. Eudoc. p. 381. || 618. βουλευτικὸν A, βουλευτικά cett. || 20. συχνὰ] τινὰ BE. || CXV. 21. πλήνιος ABEm, πλύνιος cett., quod ex errore Suidae, quasi de Plinio Caecilio Secundo cogitasset, explicarunt Kusterus et Holstenius, Πολεμώνιος fuisse suspicatus est Bernhardy. || 22. καὶ add. AV. || 23. Ἡρώδου AV, Ἡροδότου cett. || CXVI. 25. ἀφανίου A. || 27. καὶ ante πατρίκιος add. BVEem. || 28. βαβίνον B*V. || ἑτέραν — ὑπὲρ] ἑτέρα β^v ἐχ V. || CXVII. cf. Eudoc. p. 381. || 30. σιβύρτιος ABE, σιβύρτις V, Σιβύντιος Eudoc. || CXVIII. cf. Eudoc. p. 381.

PIΘ. ΣΚΟΠΕΛΙΑΝΟΥ.

Σκοπελιανὸς Κλαζομένιος, σοφιστής, γεγονὼς ἐπὶ Νέρβα, σοφιστεύσας ἐν Σμύρνῃ· ἀκροατὴς δ' ἐγένετο Νικήτου, συγχρονῶν Ἀπολλωνίου τῷ Τυανεῖ· πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν Ἀπολλώνιος.

PK. ΣΟΥΠΗΡΙΑΝΟΥ.

Σουπηριανὸς, σοφιστής, τὸ γένος Ἰσαυρός, τῆς Λαχάρου 640
 ρους διατριβῆς. ἐγένετο δ' οὗτος ὁ Σουπηριανὸς ὀψιμαθὴς
 μὲν ἱκανῶς καὶ τὴν φύσιν ὑπονωθέστερος, οὕτω δ' ἐπίπονός
 καὶ σπουδαῖος, ὥστε πλείονων ἢ ἅ' ἐτῶν ἀρξάμενος ἀναγι-
 νώσκειν τὰ τῶν ῥητόρων βιβλία καὶ ἀπλῶς γάναι λόγοις
 ἐλευθέρως προσέχειν τὴν διάνοιαν, ἑαυτὸν ἀπαιτεῖν πρὸς 45
 ἀνάγκης, οὐδ' ἐπιτιμήσεων οὐδὲ μαστίγων φειδόμενος, ἐκ-
 μανθάνειν ἐν τῷ τηλικούτῳ τῆς ἡλικίας ἅπερ οἱ ἄλλοι πάντες
 ἐν τῇ νεότητι ἀπαιτοῦνται παῖδες ἐτι ὄντες ὑπὸ παιδαγωγῶν
 τε καὶ διδασκάλων. ἀλλ' ὅγε Σουπεριανὸς αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ
 μεμαστιγμένος ἐωρᾶτο πολλάκις ἐν τοῖς βυλανείοις. οὐκ οὐν 50
 οὐδὲ διήμαρτεν ἐλπίδος, ἀλλὰ μικρὸν ὕστερον ἐν ταῖς λιπα-
 ραῖς καὶ ἀοιδίμοις Ἀθήναις ἀνηγορεύετο σοφιστής, οὐ πένυ
 τῆς Λαχάρου δόξης ἀπολειπόμενος. οἶδα γάρ καὶ Λαχάρην
 γεγονότα σοφιστὴν ἐξ ἐπιμελείας πλέον ἢ φύσεως· ἐνέτυχον
 γὰρ αὐτοῦ λόγοις, καὶ μοι ἔδοξεν ἀπὸ τοῦ λόγου εἰκάζοντί 55
 μοι τὴν πρώτην ἐπιμελὴς μὲν εἶναι σφόδρα, τὴν δὲ φύσιν
 ἀγενέστερος. εἶδον δὲ καὶ εἰκόνα τοῦ ἀνδρός, ἀντικρὺς ἀπαγ-
 γέλλουσαν οἷος ἦν Λαχάρης τὴν φύσιν, ὅτι βραδύτερος μὲν
 πρὸς τοὺς λόγους, καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν πρὸς ἀρε-
 τήν, φιλόσοφος ἄξιός τε καλεῖσθαι μᾶλλον ἢ σοφιστής. ἐπεὶ 60
 καὶ ἄλλως θεοφιλὴς ἀνὴρ ἦν ὁ Λαχάρης, ὅς γε τὰς ὄψεις
 ἀποβαλὼν πάλιν ἀνεκτήσατο.

CXIX. cf. Eudoc. p. 382. || 638. ἐπιστολαὶ φαίνονται Ἀπολλωνίου Eu-
 docia. || CXX. ex Damascio descriptum. cf. Phot. bibl. 242. p. 341 B. || 40. λαχά-
 ρου A. || 46. οὐδὲ AV, οὐ cell. || ἐκμανθάνειν ABVE, καὶ ἐκμ. cell. || 51. δ. τῆς
 ἐλπίδος V. || 53. λαχάρου VE. || 54. ἐνέτυχε V. || 55. alterutrum μοι supervaca-
 neum est. || 57. ἀγενέστερος A, ἀγεννέστερος cell. || ἀπαγγέλλουσιν V, ἀπαγ-
 γέλλουσιν A, ἐπαγγέλλουσιν cell. || 58. λαχάρους A. || 60. ἐπεὶ om. V. || 61. ἦν
 ἀνὴρ V. || ἥς γε] διό καὶ V.

PKA. ΣΩΠΑΤΡΟΥ.

Σώπατρος Ἀπαμεύς, σοφιστής, ἢ μᾶλλον Ἀλεξανδρεύς.
ἐπιτομὰς πλείστων. τινὲς δὲ καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἱστοριῶν
665 τούτου εἶναι φασιν.

PKB. ΤΙΒΕΡΙΟΥ.

Τιβέριος, φιλόσοφος καὶ σοφιστής. περὶ ἰδεῶν λόγον
βιβλία γ', περὶ παρασκευῆς, περὶ μεταποιήσεως, περὶ ἱστορίας,
περὶ λόγου τάξεως καὶ συνθέσεως, περὶ διαιρέσεως λόγου, περὶ
μεταβολῆς λόγου πολιτικοῦ, περὶ λόγων ἐπιδεικτικῶν, περὶ
70 προλαλιῶν καὶ προοιμιῶν, περὶ ἐπιχειρημάτων, περὶ Δημο-
σθένους καὶ Ξενοφῶντος, περὶ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου.

PKG. ΤΙΜΑΓΕΝΟΥΣ.

Τιμαγένης, βασιλικῷ ἀργυραμοιβοῦ υἱός, Ἀλεξανδρεύς,
ρήτωρ, ὡς δὲ τινες Αἰγύπτιος, ὃς ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου
αἰχμάλωτος ἀχθεὶς ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τοῦ Γαβινίου ἐξωνήθη ὑπὸ
75 Φαύστου, τοῦ υἱοῦ Σύλλου, καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ
τ' αὐτοῦ Πομπηίου καὶ μετ' αὐτόν, ἐπὶ τε Καίσαρος τοῦ
Αὐγούστου καὶ μετέπειτα ἅμα Κεκίλιῳ. ἐκπεσὼν δὲ τῆς σχο-
λῆς διὰ τὸ παρορησιαστικὴς εἶναι ἐν ἀργῷ διήγε Τουσκλάνῳ
λεγομένῳ. καὶ ἐτελεύτησε δ' ἐν Ἀλβάνῳ ἐμέσαι βουληθεὶς
80 μετὰ δεῖπνον καὶ σφηνωθείς. βιβλία δ' ἔγραψε πολλά.

PKA. ΤΙΜΟΛΑΟΥ.

Τιμόλαος Λαρισσαῖος ἐκ Μακεδονίας, ῥήτωρ, Ἀναξι-
μένους τοῦ Λαμψακηνοῦ μαθητής, ὃς καὶ ποιητικῶς ἔχων
παρενέβαλε τῇ Ἰλιάδι στίχον πρὸς στίχον καὶ ἐπέγραψε τὸ
σύνταγμα Τρωικόν.

85 μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
ἣν ἔθετο Χρύσου κεχολωμένος εἵνεκα κούρης,
οὐλομένην, ἣ μυρὶ' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε

CXXI. cf. Eudoc. p. 382. om. A. || 663. σοφιστής — Ἀλεξανδρεύς om. Eudocia. || 64. ἐκλογὴν V, ἐκλογιῶν pr. m. B, ἐκλογίαν cett. || 65. εἶναι om. V. || CXXII. 66. φιλόλογος Hemsterhusius. || 68. καὶ] περὶ V. || 69. πολιτικοῦ] ποιητικοῦ V. || 71. περὶ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου om. V. || CXXIII. 74. ἐν ῥώμῃ AV, εἰς ῥώμην cett. || 75. σύλλου Vm. || 76. τε add. AV. || αὐτοῦ A, τοῦ αὐτοῦ cett. || Καίσαρος Γαίου Ἰουλίου καὶ μετέπειτα Αὐγούστου Reinesius. || 77. ἅμα ABV, σὺν ἅμα E, σύναμα cett. || Κεκίλιῳ] κιλ' A. || 78. τοῦ σκλάνῳ A. || 79. Ἀλβάνῳ Hemsterhusius cum aliis, Λαβάνῳ v. || CXXIV. cf. Hesych. Miles. p. 54 Or., Eustath. prooem. ad Odys. || 84. Τρωικὰ Eustathius. || 87. ἄλγε' ἔθηκε om. A.

μαρτυρούμενοι, ὅτε Τρωσὶν ἄτερ πολέμιζον ἄνακτος.
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν
 Ἑκτορος ἐν παλάμῃσι δαΐζομένων ὑπὸ δουρί.
 ἔγραψε καὶ ἄλλα τινά. 690

PKΕ. ΤΡΩΙΛΟΥ.

Τρώϊλος, σοφιστής, παιδεύσας ἐν Κωνσταντίνου πόλει.
 λόγους πολιτικούς, ἐπιστολῶν βιβλία ζ'.

PKF. ΤΥΡΑΝΝΟΥ.

Τύραννος, σοφιστής. περὶ στάσεων, διαιρέσεως λόγου
 βιβλία ι'. 95

PKZ. ΦΑΙΑΚΟΣ.

Φαίαξ, ῥήτωρ. Ἀριστοφάνης φησὶν,
 σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.
 δεινὸς ῥήτωρ οὕτως, ὥς καὶ ἀποφυγεῖν ἐκ θανάτου ἐπ' αὐτο-
 φῶρα κρινόμενος. ἐκωμωδεῖτο δ' ὥς παρακρούων τὰ μειράκια.
 συνερευτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς 700
 καὶ γνωμοτυπικὸς καὶ σαφής καὶ κρουστικὸς
 καταληπτικὸς τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.
 οὐκ οὖν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ.

PKH. ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

Φιλίσκος Μιλήσιος, ῥήτωρ, Ἰσοκράτους ἀκουστής τοῦ
 ῥήτορος. ἐγένετο δὲ πρότερον αὐλητῆς παραδοξότατος. διὸ 5
 καὶ αὐλοτρήπην Ἰσοκράτης αὐτὸν ἐκάλει. γέγραπται δ' αὐτῷ
 τάδε, Μιλησιακός, Ἀμφικτυονικός, τέχνη ῥητορικὴ ἐν βιβλίοις
 β', Ἰσοκράτους ἀπόφασις.

PKΘ. ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΩΝ.

Φιλόστρατος ὁ πρῶτος, Ἀθήμιος, υἱὸς Βήρου, πατὴρ δὲ

689. ἄϊδι προΐαψεν om. A. || CXXVI. 94. διαιρέσεως A, περὶ δ. BVE, καὶ δ. cell. || CXXVII. 96. Ἀριστοφάνης] Equ. 1377. || Ἀριστοφάνης — λαλητικοῦ om. V. || 97. γ' om. VEm. || δεξιῶς BV, δεξιὸς cell. || 98. δεινός — μειράκια verba sunt Schol. Arist. I. 1, versus Aristophanis 1378—1381. || ἐπὶ θανάτῳ Schol. || 700. συνερευτικὸς BE, συνερευσιτικῶς V, συνερευσιτικὸς cell. || 1. καὶ σαφής] καὶ κο... καὶ σαφής BEm. || 3. οὐκ οὖν καὶ δακτυλικὸς E. || CXXVIII. cf. Eudoc. p. 423. || 6. Ἰσοκράτης αὐτὸν] immo Strattis Isocratem. vid. vit. Isocr. III. v. 78. || 7. τέχνην ῥητορικὴν ἐν βιβλίοις δ' A. || CXXIX. cf. Eudoc. p. 423. in his quid sit erroris explicant Olearius, Jacobsius, Kayserus in praef. operum Philostratorum. || 9. Βήρου] φιλοστράτον βήρου V.

- 710 τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου, σοφιστῆς καὶ αὐτός, σοφιστεύσας
 ἐν Ἀθήναις, γεγονώς ἐπὶ Νέρωνος. ἔγραψε λόγους πανηγυ-
 ρικοὺς πλείστους καὶ λόγους Ἑλευσινιακοὺς δ', μελέτας, ζη-
 τούμενα παρὰ τοῖς ῥήτορσι, ῥητορικὰς ἀφορμὰς, περὶ τοῦ
 ὀνόματος (ἔστι δὲ πρὸς τὸν σοφιστὴν Ἀντίπατρον), περὶ τρα-
 15 γῳδίας βιβλία γ', γυμναστικόν (ἔστι δὲ περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ
 ἐπιτελουμένων), λιθογνομικόν, Πρωτέα, κύνα ἢ σοφιστήν,
 Νέρωνα, Θεατὴν, τραγῳδίας μγ', κωμῳδίας ιδ' καὶ ἕτερα
 πλείστα καὶ λόγου ἄξια. — Φιλόστρατος Φιλοστράτου τοῦ
 καὶ Βήρου, Αἰμνίου σοφιστοῦ, καὶ αὐτὸς δεύτερος σοφιστῆς,
 20 σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, εἴτ' ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βα-
 σιλέως καὶ ἕως Φιλίππου. ἔγραψε μελέτας, ἐπιστολὰς ἔρω-
 τικὰς, εἰκόνας ἦτοι ἐκφράσεις ἐν βιβλίοις δ', διαλέξεις, αἶγας
 ἢ περὶ αὐλοῦ, Ἀπολλωνίου βίον τοῦ Τυανέως ἐν βιβλίοις ἢ,
 ἀγοράν, ἥρωικόν, βίους σοφιστῶν ἐν βιβλίοις β', ἐπιγράμματα
 25 καὶ ἄλλα τινά. — Φιλόστρατος Νερβιανοῦ, ἀδελφόπαις Φι-
 λοστράτου τοῦ δευτέρου, Αἰμνιος, καὶ αὐτὸς σοφιστῆς καὶ
 παιδεύσας ἐν Ἀθήναις, τελευτήσας δὲ καὶ ταφείς ἐν Αἰμνῷ,
 ἀκουστής τε καὶ γαμβρὸς γεγονώς τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου.
 ἔγραψεν εἰκόνας, Παναθηναϊκόν, Τρωικόν, παράφρασιν τῆς
 30 Ὀμήρου ἀσπίδος, μελέτας ε'. τινὲς δὲ καὶ τοὺς τῶν σοφιστῶν
 βίους ἐπ' αὐτὸν ἀναφέρουσιν.

P. A. PHONTΩΝΟΣ.

Φρόντων Ἑμισσηνός, ῥήτωρ, γεγονώς ἐπὶ Σευήρου τοῦ
 βασιλέως ἐν Ῥώμῃ. ἐν δ' Ἀθήναις ἀντεπαιδεύσε Φιλοστράτῳ
 τῷ πρώτῳ καὶ Ἀψίνῃ τῷ Γαδαρεῖ. ἐτελεύτησε δ' ἐν Ἀθή-
 35 ναις περὶ ξ' ἔτη γεγονώς, καὶ τῆς ἀδελφῆς Φροντωνίδος παῖδα

710. σοφιστῆς καὶ αὐτός] καὶ σοφιστῆς καὶ αὐτὸς ἔγραψε V. || σοφ. Ἀθῆ-
 νησιν Eudocia. || 14. πρὸς] περὶ Eudocia. || 17. μγ'] μς' V. || κωμῳδίας AE, καὶ
 κωμ. cett. || ἕτερα λόγου ἄξια οὐκ ὀλίγα Eudocia. || 18. τοῦ υἱοῦ Βήρου Eudoc. ||
 20. σοφ. Ἀθῆνησι Eudocia. || 22. δ'] β' Meursius. || 24. ἀγοράν ἥρωικόν ante
 διαλέξεις ponit A. || ἥρωικά Kusterus. sed vid. Kayseri praef. p. XXXI. || β' Meur-
 sius, δ' v. cf. Philostr. prooem. p. 479. || 25. καὶ ἄλλα τινά om. Eudocia. || ἀδελ-
 φόπαις Meursius, ἀδελφόπαιδος v. || Φιλοστράτου τοῦ δευτέρου] τοῦ υἱοῦ (δευ-
 τέρου;) Φιλοστράτου Eudocia. || 27. ἐπαιδεύσε δὲ Ἀθῆνησι καὶ τελευτήσας
 ἐτάφη ἐν Eudocia. || 28. τε] δὲ A. || 95. ε' om. Eudocia, quae pergit κατὰ δὲ τι-
 νας καὶ τοὺς τῶν σοφιστῶν βίους. || CXXX. 35. τῆς add. ABVem.

ὄντα Λογγῖνον τὸν κριτικὸν κληρονόμον κατέλιπεν. ἔγραψε δὲ συχνοὺς λόγους.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΝ.

Ἐκ τῶν Σουίδα, κατὰ στοιχεῖον.

A. ΑΒΡΩΝΟΣ.

Ἀβρων Φρυξ ἢ Ῥόδιος, γραμματικός, μαθητὴς Τρύφωνος, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ, γεγονὼς δ' ἐκ δούλων, ὡς φησιν Ἑρμιππος.

B. ΑΘΗΝΑΙΟΥ.

Ἀθήναιος Ναυκρατίτης, γραμματικός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου. ἔγραψε βιβλίον ὄνομα Δειπνοσοφισταί, ἐν 5 ᾧ μνημονεύει, ὅσοι τῶν παλαιῶν μεγαλοφύχως ἔδοξαν ἑστῆν.

Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Ἀλέξανδρος ὁ Μιλήσιος, ὃς Πολύστωρ ἐπεκλήθη καὶ Κορνήλιος, διότι Κορνηλίῳ Λεντούλῳ αἰχμαλωτισθεὶς ἐπράθη καὶ αὐτῷ παιδαγωγὸς ἐγένετο, εἴτ' ἡλευθερώθη. ἦν δ' ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τῶν Σύλλα χρόνων καὶ ἐπίταδε. ἀνηρέθη δ' ἐν Αὐρενταῖς 10 ὑπὸ πυρὸς τῆς οἰκίας φθαρείσης. καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Ἑλένη μαθούσα τὸ συμβὰν ἀπήγγξατο. ἦν δὲ γραμματικὸς τῶν Κράτητος μαθητῶν. οὗτος συνέγραψε βιβλία ἀριθμοῦ κρείττω, καὶ περὶ Ῥώμης βιβλία ε'. ἐν τούτοις λέγει ὡς γυνὴ γέγονεν Ἑβραία Μωσῶ, ἥς ἐστι σύγγραμμα ὁ παρ' Ἑβραίοις νόμος. 15

A. ΑΜΜΩΝΙΑΝΟΥ.

Ἀμμωνιανός, γραμματικός, κοσμούμενος τῇ συγγενείᾳ Συριανοῦ καὶ ἅμα τῇ συμφύτῳ ὁμοιότητι τῶν τ' ἡθῶν καὶ τοῦ σώματος κατὰ τὸν Ὅμηρον,

εἰδὸς τε μέγεθός τε φυχὴν τ' ἄγχιστα ἑώκει.

τό τε γὰρ σῶμα καλὸς τε καὶ μέγας ἦν ἐκάτερος, ἔτι προσῆν 20 ὑγείᾳ καὶ ἰσχύς οὐδὲν ἀποδέουσα τῆς ἄλλης εὐφυίας τοῦ τε

I. cf. Eudoc. p. 62. || 1. Ἀβρων v. || III. cf. Eudoc. p. 62. || 10. λαβρενταῖς AEm. || 13. βίβλους ἀριθμοῦ κρείττους. καὶ παρὰ Α. || IV. Damascii esse docet Photius bibl. 242. p. 339. || 18. Ὅμηρον] Iliad. 2, 58. || 20. ἔτι] ἐπεὶ Bernhardy. || 21. καὶ ἔτι ἰσχύς Α.

ὅλου καὶ τῶν μερῶν, ἣ τε ψυχὴ ἔρωτο πρὸς τὸ βέλτιστον αὐτοῖς τὸ ὁμοιότροπον. ἀλλ' ὁ μὲν Θεοφιλέστερος ἦν ὁ Συριανὸς καὶ τῷ ὄντι φιλόσοφος, ὁ δ' ἡγάπα τὴν ἐπὶ ποιητῶν
 25 ἐξηγήσει καὶ διορθώσει τῆς Ἑλληνικῆς λέξεως καθημένην τέχνην. οὗτος ἦν Ἀμμωνιανός, ᾧ κεκτῆσθαι συμβέβηκεν ὄνον σοφίας ἀκροατήν.

E. AMMONIOY.

Ἀμμώνιος Ἀμμωνίου Ἀλεξανδρεύς, Ἀλεξάνδρου γνώριμος, ὃς καὶ διεδέξατο τὴν σχολὴν Ἀριστάρχου πρὸ τοῦ μο-
 30 ναρχῆσαι τὸν Αὔγουστον.

F. ANTERWΤΟΣ.

Ἀντέρως, ὁ καὶ Ἀπολλώνιος, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, παιδεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κλαυδίου τοῦ μετὰ Γάϊον βασιλεύσαντος, ἐφ' οὗπερ καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός γέγονεν. ἀκουσ-
 35 στής δ' ἦν Ἀπίωνος τοῦ Μόχθου. φέρονται αὐτοῦ βιβλία περὶ γραμματικῆς δύο.

Z. ΑΠΙΩΝΟΣ.

Ἀπίων ὁ Πλειστονίκου, ὁ ἐπικληθεὶς Μόχθος, Αἰγύπτιος, κατὰ δ' Ἑλικώνιον Κρής, γραμματικός, μαθητὴς Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀρχιβίου. ἠκηκόει δὲ καὶ Εὐφρόανορος γηραιοῦ καὶ ὑπὲρ ᾧ ἔτη γεγονότος, Διδύμου δὲ τοῦ μεγάλου θρεπ-
 40 τός. ἐπαίδευσε δ' ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος καὶ Κλαυδίου ἐν Ῥώμῃ. ἦν δὲ διάδοχος Θεώνος τοῦ γραμματικοῦ καὶ σύγχρονος Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεύς. ἔγραψεν ἱστορίαν κατ' ἔθνος καὶ ἄλλα τινά.

H. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ.

Ἀπολλίδωρος Ἀσκληπιάδου, γραμματικός, εἷς τῶν Παναιτίου τοῦ Ῥοδίου φιλοσόφου καὶ Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ μαθητῶν, Ἀθηναῖος τὸ γένος. ἤρξε δὲ πρῶτος τῶν
 45 καλουμένων τραγιάμβων.

22. ἣ τε sqq. corrupta Bernhardy, qui certe κατὰ post αὐτοῖς supplevit. || 26. καθημένην ABPhotius, καθειμένην cett. || V. cf. Eudoc. p. 56, quae sic: Ἀμμώνιος φιλόσοφος ὁ καλούμενος Ἀλέξανδρος· οὗτος διεδέξατο. || VI. cf. Eudoc. p. 62. || 32. μετὰ Bernhardy, κατὰ γ. || 33. ἐφ'] ἀφ' ABEm. || ἐφ' οὗπερ — αὐτοῦ] φέρονται Eudocia. || VII. cf. Eudoc. p. 63. || 36. ὁ Πλειστονείκης aliis cognomen est. sed vid. Lehrsii quaeest. ep. p. 23. || 38. δὲ om. Eudocia. || 40. δ' om. Eudocia. || 41. δὲ om. A, ἣν δὲ om. Eudocia. || VIII. cf. Eudoc. p. 63. || 44. τῶν] τῶν τοῦ Eudocia. || 46. μαθητῆς A. || 47. καλουμένων] λεγομένων BE.

Θ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΩΝ.

Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεὺς, ὁ κληθεὶς Δύσκολος, πατὴρ Ἡρωδιανοῦ τοῦ τεχνογράφου γραμματικοῦ, ὃς ἔγραψε τάδε· περὶ μερισμοῦ τῶν τοῦ λόγου μερῶν βιβλία δ', περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν δ', περὶ ῥήματος ἦτοι ῥηματικὸν ἐν βιβλίοις ε', περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων παραγῶγων βιβλίον α', περὶ ὀνομάτων ἦτοι ὀνοματικὸν α', περὶ ὀνομάτων κατὰ διάλεκτον, περὶ τῆς ἐν θηλυκοῖς ὀνόμασι εὐθείας α', περὶ παρωνύμων α', περὶ συγκριτικῶν καὶ περὶ διαλέκτων 55 Δωρίδος, Ἰάδος, Αἰολίδος, Ἀτθίδος, περὶ σχημάτων Ὀμηρικῶν, περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας, περὶ παιθῶν, περὶ τόνων κατηναγκασμένων βιβλία β', περὶ τόνων σχολιῶν βιβλίον α', περὶ προσωδιῶν ε', περὶ στοιχείων, περὶ προθέσεων, περὶ τῶν Διδύμου πιθανῶν, περὶ συνθέσεως, περὶ διαφορομένων, περὶ 60 τοῦ τίς, περὶ γενῶν, περὶ πνευμάτων, περὶ κτητικῶν, περὶ συζυγίας. — Ἀπολλώνιος Ἀρχεβούλου ἢ Ἀρχιβίου. ἔγραψε περὶ λέξεων Ὀμηρικῶν κατὰ στοιχεῖον.

Ι. ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ.

Ἀρίσταρχος, Ἀλεξανδρεὺς θέσει, τῇ δὲ φύσει Σαμόθραξ, πατρὸς Ἀριστάρχου. γέγονε δὲ κατὰ τὴν ρνς' ὀλυμπιάδα 65 ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος, οὗ καὶ τὸν υἱὸν ἐπαίδευσεν. λέγεται δὲ γράφαι ὑπὲρ ω' βιβλία ὑπομνημάτων μόνων. μαθητῆς δὲ γέγονεν Ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικοῦ καὶ Κράτῃτι τῷ γραμματικῷ Περγαμηνῷ πλεῖστα διημιλλήσατο ἐν Περγᾷ. μαθηταὶ δ' αὐτοῦ γραμματικοὶ περὶ τοὺς μ' 70 ἐγένοντο. τελευτᾷ δ' ἐν Κύπρῳ ἑαυτὸν ὑπεξαγαγὼν ἐνδεία τροφῆς, νόσῳ τῇ ὕδρωπι ληφθεὶς. ἔτη δ' αὐτοῦ τῆς ζωῆς οβ'. καὶ παῖδας μὲν κατέλιπεν Ἀρίσταρχον καὶ Ἀρισταγόραν, ἄμφω δ' ἐγένοντο εὐήθεις, ὥστε καὶ ἐπράθη ὁ Ἀρίσταρχος. Ἀθηναῖοι δ' ἐλθόντα παρ' αὐτοῖς ἐξωνήσαντο.

75

IX. cf. Eudoc. p. 63. || 49. γραμματικοῦ delebat Cuperus Obs. 1. p. 83, at τεχνογράφου καὶ δαιμονίου τῆς γραμματικῆς Eudocia. || 50. συντάξεων A: περὶ συντάξεως — δ' om. Eudocia. || 51. ῥηματικὸν duo Pariss. Kusteri, ῥηματικῶν cett. || 53. ὀνομάτων Kusterus, ῥημάτων v. || ὀνομαστικὸν Vatic. Pearsoni et Eudoc. || 55. καὶ add. ABEmEudocia. || 59. περὶ τῶν — συνθέσεως om. Eudocia. || 60. διαφορομένων BEm. || 62. cf. Eudoc. p. 63. || Ἀρχιβίου Villosionus Prolegg. p. II sq. et sic s. v. Ἀπίων et Ἀρχίβιος Suidas, Ἀρχεβίου v. || X. cf. Eudoc. p. 63. || 69. Περγαμηνῷ susp. Bernhadyo, qui mox ἐν Περγᾷ ὄντι.

IA. ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ.

Ἀριστόδημος. ἐπιτομὴν τῆς καθόλου Ἡρωδιανοῦ ἔγραψε πρὸς Δαναόν.

IB. ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥ.

Ἀριστόνικος Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός. ἔγραψε περὶ τῶν σημείων τῶν ἐν τῇ Θεογονίᾳ Ἡσιόδου καὶ τῶν τῆς Ἰλιά-
80 δος καὶ Ὀδυσσεΐας, ἀσυντάκτων ὀνομάτων βιβλία ζ'.

IΓ. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

Ἀριστοφάνης Βυζάντιος, γραμματικός, υἱὸς Ἀπελλοῦ ἡγουμένου στρατιωτῶν, μαθητὴς Καλλιμάχου καὶ Ζηροδότου (ἀλλὰ τοῦ μὲν νέος, τοῦ δὲ παῖς ἦκουσε), πρὸς δὲ τούτοις καὶ Διονυσίου τοῦ Ἰάμβου καὶ Εὐφρονίδα τοῦ Κορινθίου
85 ἢ Σικυνίου. γέγονε δὲ κατὰ τὴν ρηδ' ὀλυμπιάδα, διέτεινε δὲ μέχρι Πτολεμαίου τοῦ Φιλοπάτορος καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν βασιλεύοντος, καὶ προέστη τῆς τοῦ βασιλέως βιβλιοθήκης μετ' Ἀπολλώνιον, ἔτος ἄγων ξβ'. διασκευασθεὶς δ' ὡς βου-
λόμενος πρὸς Εὐμενῇ φυγεῖν ἐφυλάχθη ἐν εἰρκτῇ χρόνον
90 τινά, ἠφείθη δὲ καὶ ὑπὸ στραγγουρίας τελευτᾷ ἔτη βεβιω-
κὼς ος'. συγγράμματα δ' αὐτοῦ πάνυ πολλὰ.

IIA. ΑΡΚΑΔΙΟΥ.

Ἀρκάδιος, γραμματικός, Ἀντιοχεύς. ἔγραψε περὶ ὀρθο-
γραφίας, περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ὀνοματικὸν
θανυμάσιον.

IIE. ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ.

95 Ἀρτεμίδωρος ὁ Ψευδοαριστοφάνειος, ὁ ὀψαρτυτικῆς
λέξεις συναγαγών.

XI. 77. δανᾶον E, susp. Bernhardy, qui coniecit Διογενειανόν, dum de huius temporibus constet. || XII. cf. Eudoc. p. 64. || XIII. cf. Eudoc. p. 64. || 82. ζηροδόχου V. || 83. ἦκουε V. || 84. καὶ Ἐρατοσθένους add. Reinesius et Jonesius scr. hist. phil. p. 198. || 85. ρηδ' ABVE, ρμέ' ex Pariss. Kusterus, μεν m, μέ cett. || quae sequuntur post ὀλυμπιάδα, v disiuncta leguntur et conglutinata cum gl. Ἀριστόνικος, ad Aristophanem pertinere primus intellexit Meinekhus quaeest. scen. 2. p. 40 sq. (com. gr. fr. 1. p. 198). || διέτεινε — βασιλεύοντος dedi ex emend. Bernhardyi, βασιλεύοντος Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου (φιλοσόφου BE) καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν τοῦ Φιλοπάτορος v. || 88. ξβ' BVE, ξμ' A, ξδ' cett. || βουλευόμενος A. || XIV. cf. Eudoc. p. 64. || 93. συντάξεων V. || τῶν om. A. || ὀνοματικὸν ABVm, ὀνομαστικὸν cett.; καὶ add. A. || XV. cf. Suid. s. v. Τιμαχίδας. || 95. ψευδοαριστοφάνιος *V, ψευδοαριστόφανος BEm.

IF. APXIBIOY.

Ἀρχίβιος Ἀπολλωνίου, γραμματικός. τῶν Καλλιμάχου ἐπιγραμμάτων ἐξηγήσιν. — Ἀρχίβιος Πτολεμαίου Λευκάδιος ἢ Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς τῶν ἕως Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος ἐν Ῥώμῃ παιδευσάντων. 100

IZ. AΣKΛHΠIΔOY.

Ἀσκληπιάδης Διοτίμου Μυρλεανὸς (πόλις δ' ἐστὶ Βιθυνίας, ἢ νῦν Ἀπάμεια καλουμένη), τὸ δ' ἄνωθεν γένος ἦν Νικαεὺς, γραμματικὸς, μαθητὴς Ἀπολλωνίου. γέγονε δ' ἐπὶ τοῦ Ἀττάλου καὶ Εὐμενοῦς τῶν ἐν Περγάμῳ βασιλέων. ἔγραψε φιλοσόφων βιβλία διορθωτικά. *** ἐπαίδευσεν δὲ 5 καὶ εἰς Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τοῦ δ' Πτολεμαίου νέος διέτριψεν. ἔγραψε πολλά.

IH. AΣTYAΓOYΣ.

Ἀστυάγης, γραμματικός. τέχνην γραμματικὴν, περὶ διαλέκτων, περὶ μέτρων, κανόνας ὀνομαστικὸς καὶ εἰς Καλλιμάχον τὸν ποιητὴν ὑπόμνημα. 10

IO. AΔΦIΔOY.

Δαφίδας Τελμισσεύς, γραμματικός, γεγραφὼς περὶ Ὀμήρου καὶ τῆς αὐτοῦ ποιήσεως ὅτι ἐψεύσατο. Ἀθηναῖοι γὰρ οὐκ ἐστράτευσαν ἐπ' Ἴλιον. ἦν δ' οὗτος λοιδορούμενος παντὶ καὶ μέχρις αὐτῶν μὴ φειδόμενος τῶν θεῶν. καὶ Ἀτταλον

XVI. cf. Eudoc. p. 64, quae post ἐξηγήσιν supplet ἔγραψεν. καὶ ἕτερος. || 98. Λευκάδιος Bernhardy, Λευκάδος cett. || 99. τραϊνοῦ A. || XVII. cf. Eudoc. p. 64. tractat Werferus Act. phil. monac. 2. p. 535 sqq. || 101. Διοτίμου om. Eudocia. || 2. γένος om. V. || 4. εὐμελοῦς BE. || 5. βιβλία BE, βιβλίων v: διορθωτικά βιβλίων φιλοσόφων omissis reliquis Eudocia. quae sequuntur ad alium Asclepiadem pertinere iam dudum intellectum est. lacunae indicia posuit Bernhardy. || 7. δ'] ἡ' vel θ' Reinesius, Soterem alterum intelligit Bernhardy. || XVIII. cf. Eudoc. p. 64. || XIX. cf. Eudoc. p. 132, Hesych. Mil. p. 14 Or. || 11. τελμισσεύς AEudocia, τελμινσεύς E, τελμισεύς cett. || 12. ἐψεύσατο — Ἴλιον] οὐκ ἐστράτευσαν Ἀθηναῖοι ἐπὶ Ἴλιον καὶ ψεύδεται τοῦτο λέγων E. || 14. μέχρις ABVm, μέχρι cett. || Θεῶν] ἔθνων pr. m. A. || καὶ] ὥστε καὶ Hemsterhusius, potius verbum abesse videtur Bernhardy. totus locus sic legitur in V: καὶ διὰ τοῦτο ἐπεβούλευν αὐτῷ ἄτταλος βασιλεὺς περγάμων. οὗτος εἰς τὴν πυθίαν ἐλθὼν ποτε εἰρωνευόμενος καὶ διαπαίζων ἤρετο, εἰ εὐρήσει τὸν ἵππον δῆθεν ἀπολωλεκός, καὶ εἶπεν αὐτῷ εὐρήσειν ταχέως. ὁ δὲ ἐξελθὼν (καὶ add. *V) ἐκωμόδῃ καὶ διεγέλα ὥς μήτε ἔχων ἵππον μήτε ἀπολέσας. ἄτταλος δὲ συσχὼν αὐτὸν ἐκρήμνιζε, καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος ἵππος. καὶ οὕτως ἔγνω ὥς οὐκ ἐψεύσθη τὸ λόγιον.

- 115 μὲν τὸν βασιλέα Περγάμου διὰ τοῦτο ἔχειν αὐτῷ ἐπιβου-
 λεύοντα. εἰς δὲ τὴν Πυθίαν ἐλθόντα ποτὲ σκώπτειν εἰς τὸ
 μαντεῖον καὶ ἐπιγελοῦντα ἐρέσθαι, εἰ τὸν ἵππον εὐρήσει. χρησ-
 θῆναι δ' αὐτῷ, εὐρήσειν ταχέως. εἴτ' ἐκεῖνον διαθρυλῆσαι
 τοῦτο, ὅτι μήτ' ἦν αὐτῷ ἵππος μήτ' ἀπώλετο. ἀναχωρήσαντα
 20 δὲ συλλαβόμενος Ἀτταλος ἐπέταξε κατακορημισθῆναι. ἐν ᾧ
 δὲ τόπῳ τοῦτο ἐγένετο, ἐκαλεῖτο Ἴππος ὁ τόπος. καὶ ἔγνω
 πρὸς τῷ θανάτῳ, μὴ ἐψεῦσθαι τὸ λόγιον. οὕτως οὖν ἐνυ-
 βρίας κακῶς ἀπώλετο.

Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

- Δημήτριος ὁ ἐπίκλην Ἰξίων, γραμματικός, Ἀδραμντι-
 25 τήνός, γεγονὼς κατὰ τοὺς Αὐγούστου τοῦ Καίσαρος χρό-
 νους, ὃς διέτριψεν ἐν Περγάμῳ. ἐπεκλήθη δὲ τοῦτο ὡς μὲν
 τινες διότι λεπίδας χρυσᾶς κλέπτων τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς
 Ἡρας ἀγάλματος ἐφωράθη, ὡς δ' ἄλλοι ὅτι ἀπεσύλησεν
 Εὐριπίδειον Φιλότιμον τὸ δρᾶμα ἔχον τὸν Ἰξίονα, ἕτεροι δ'
 30 ὅτι τῷ διδασκάλῳ Ἀριστάρχῳ ἀντήρισεν, ὥσπερ ὁ Ἰξίων
 εὐεργετήσασιν αὐτὸν τοῖς θεοῖς ἀχαριστεῖν ἐπεχείρησεν.
 ἔγραψε δὲ πολλὰ περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων καὶ
 ἄλλα περὶ ἀντωνυμιῶν, εἰς Ὅμηρον ἐξήγησιν, εἰς Ἡσίοδον
 ὁμοίως.

ΚΑ. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

- 35 Δημοσθένης Θοῤῃξ. οὗτος ἔγραψε μετάφρασιν Ἰλιάδος
 πεζῷ λόγῳ, ἐπιτομὴν τῶν Δαμαγῆτου τοῦ Ἡρακλεώτου, περὶ
 διθυραμβοποιῶν, μετάφρασιν εἰς τὴν Ἡσιόδου Θεογονίαν.

ΚΒ. ΔΙΔΥΜΩΝ.

Δίδυμος Διδύμου ταριχοπώλου, γραμματικὸς Ἀριστάρ-
 χειος, Ἀλεξανδρεὺς, γεγονὼς ἐπ' Ἀντωνίου καὶ Κικέρωνος

118. διαθρυλῆσαι AB, διαθρυλλῆσαι cett. || 19. μηδὲ — μηδὲ v. || 22. ἐνυ-
 βρίας AE, ἐφρυβρίας cett. || 23. καλῶς supra κ addito E. || XX. cf. Eudoc.
 p. 132. || 24. ἀδραμντιτήνός A et sec. m. V, ἀδραμντινός pr., ἀτραμντιτήνός
 cett. || 27. διότι — ἐφωράθη sunt Hesychii Mil. p. 18. || 28. ἀπεσύλησεν om. E. ||
 29. Ἰξίονα ABE. || 30. ἀντήρισεν A. || 31. τοῖς θεοῖς αὐτὸν E. || 32. πολλὰ add.
 A, δὲ om. V. || 33. εἰς Ἡσίοδον ὁμοίως om. V. || XXI. 35. μετάφρασιν Ἰλιά-
 δος] μεταβολὰς Ὀδυσσεύς Valckenarius Opp. 2. p. 116. || 36. τῶν A*V, τοῦ
 BVm, om. cett. || XXII. cf. Eudoc. p. 133. || 38. ταριχοπούλου υἱός Eudocia. ||
 Ἀριστάρχειος] ἀριστόχειρ E. || 39. ἀντωνίνου BEm. || κικέρωνος BE.

καὶ ἕως Αὐγούστου, Χαλκέντερος κληθεὶς διὰ τὴν περὶ τὰ 140
βιβλία ἐπιμονήν. φασὶ γὰρ αὐτὸν συγγεγραφέναι ὑπὲρ τὰ
γφ' βιβλία. — Δίδυμος νέος, Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, ὃς
ἐσοφίστευεν ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε πιθανά, περὶ ὀρθογραφίας
καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ ἄριστα. — Δίδυμος ὁ Κλαύδιος χρη-
ματίσας, γραμματικός. περὶ τῶν ἡμαρτημένων παρὰ τὴν 45
ἀναλογίαν Θουκυδίδη, περὶ τῆς παρὰ Ῥωμαίοις ἀναλογίας,
ἐπιτομὴν τῶν Ἡρακλέωνος καὶ ἄλλα τινά. — Δίδυμος ὁ τοῦ
Ἡρακλείδου, γραμματικός, ὃς διέτριψε παρὰ Νέρωνι καὶ
ἐχρηματίσατο· μουσικός τ' ἦν λίαν καὶ πρὸς μέλη ἐπιτή-
δειος. — Δίδυμος Ἀλεξανδρεὺς. γεωργικά ἐν βιβλίοις ιε'. 50

ΚΓ. ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΥ.

Δικαίάρχος Λακεδαιμόνιος, γραμματικός, ἀκροατῆς Ἀρι-
στάρχου.

ΚΔ. ΔΙΟΓΕΝΕΙΑΝΟΥ.

Διογενειανὸς Ἡρακλείας τῆς Πόντου, γραμματικός, γεγο-
νῶς ἐπ' Ἀδριανοῦ βασιλείᾳ. — Διογενειανὸς Ἡρακλείας ἐτέρας,
οὐ τῆς Πόντου, γεγονῶς καὶ αὐτὸς ἐπ' Ἀδριανοῦ βασιλείᾳ. 55
ἐπιστατέον δὲ μήποτε ἐστὶν ὁ ἐκ τῆς Ἀλβάνης Ἡρακλείας
τῆς ἐν Καρίᾳ ἱατρός. ἦν γὰρ οὗτος παντοῖος λόγοις. οὐ
γὰρ εὖρον ῥητῶς τὸ ἐξ Ἡρακλείας αὐτὸν εἶναι τῆς ἐν Πόντῳ,
ἀλλ' οὕτω παρὰ τισι δεδόξασται. ἐστὶν αὐτῷ βιβλία ταῦτα,
λέξεις παντοδαπὴ κατὰ στοιχεῖον ἐν βιβλίοις ε' (ἐπιτομὴ δ' 60

140. ἐπικληθεὶς E. || 42. alterum Didymum non diversum a sequenti, πι-
θανά autem philosophi esse monet Bernhardy. || ὁ δεῦτερος, Ἀλεξανδρεὺς καὶ
αὐτός, ὃς καὶ ἐσοφ. Eudocia. || 44. πλεῖστα καὶ ἄριστα om. Eudocia. || ὁ om. *V,
qui, ut et Eudocia, hanc partem postponit narrationi de Didymo Heraclidis: ὁ καὶ
Κλαύδιος ὀνομαζόμενος, ἔγραψε Eudocia. || χρηματίσας om. V. || 45. παρὰ]
περὶ E. || 47. τῶν AEm Eudocia, τοῦ cett. || ὁ τρίτος, ὁ τοῦ Ἡρακλείδου ἐπὶ Νέ-
ρωνος, οὐ μόνον γραμματικός, ἀλλὰ καὶ ἐς τὸ ἄκρον μουσικός καὶ πρὸς Eud. ||
XXIII. cf. Eud. p. 133. || XXIV. cf. Eud. p. 133. tractat Rankius d. lex. Hesych.
orig. p. 51 sqq. || 53. τῆς addidi. || γεγονῶς — καὶ add. AV. quanquam non recte
sic, ut videtur, res unius discernuntur. || 56. ἐπιστατέον A, ἐπιστητέον cett.
cf. Schaef. ad Gregor. p. 242. || ἐπιστατέον — δεδόξασται] ἡ ἐκ τῆς Ἀλβάνης
Ἡρακλείας τῆς ἐν Καρίᾳ κατὰ Αυσίμαχον Eudocia. || 57. ἦν γὰρ ABVE, ἡ γὰρ
ἦν cett. || παντοῖος λόγος ABDE, πεπαιδευμένος vel simile deesse monuit Por-
tus, παντοῖως λόγιος Toupus 1. p. 139, παντοῖος λόγους Bernhardy. || 59. ἐστὶν
αὐτῷ V, ἔστι δὲ αὐτοῦ cett.: βιβλία αὐτοῦ φέρονται Eudocia. || 60. λέξεις παντο-
δαπὴ ABVE, λέξεις παντοδαπαὶ cett.

ἐστὶ τῶν Παμφίλου λέξεων βιβλίων ε' καὶ ὃ καὶ τῶν Ζωπυ-
ρίωνος), ἐπιγραμμάτων ἀνθολόγιον, περὶ ποταμῶν, λιμνῶν,
κρηνῶν, ὄρων, ἀκρωρείων, περὶ παροιμιῶν κατὰ στοιχεῖον
ἐπίτομον ἀναγραφὴν, συναγωγὴν καὶ πίνακα τῶν ἐν πάσῃ τῇ
165 γῇ πόλεων καὶ τὰ λοιπά.

KE. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

Διογένης ἡ Διογενειανὸς Κυζικηνός, γραμματικός. ἔγραψε
πάτρια Κυζίκου, περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων, περὶ
ποιητικῆς, περὶ στοιχείων.

KF. ΔΙΟΝΥΣΙΩΝ.

Διονύσιος Ἀλεξανδρεύς, ὁ Γλαύκου υἱός, γραμματικός,
70 ὅστις ἀπὸ Νέρωνος συνῆν καὶ τοῖς μέχρι Τραϊανοῦ καὶ τῶν
βιβλιοθηκῶν προὔστη καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν καὶ πρεσβειῶν
ἐγένετο καὶ ἀποκριμάτων. ἦν δὲ καὶ διδάσκαλος Παρθενίου
τοῦ γραμματικοῦ, μαθητῆς δὲ Χαιρήμονος τοῦ φιλοσόφου,
ὃν καὶ διεδέξατο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. — Διονύσιος Ἀλεξανδρεύς,
75 Θραξ δ' ἀπὸ τοῦ πατρὸς Τήρου [Τήρος] τὸννομα κληθεὶς,
Ἀριστάρχου μαθητῆς, γραμματικός, ὃς ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥόδῳ
ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου καὶ ἐξηγήσατο Τυραννίῳ τῷ
προτέρῳ. συνέταξε δὲ πλεῖστα γραμματικά τε καὶ συνταγ-
ματικά καὶ ὑπομνήματα. — Διονύσιος Ἀλικαρνασσεύς, γεγο-
80 νῶς ἐπ' Ἀδριανοῦ Καίσαρος, σοφιστής, καὶ Μουσικὸς κλη-
θεὶς διὰ τὸ πλεῖστον ἀσκηθῆναι τὰ τῆς μουσικῆς. ἔγραψε
δὲ ῥυθμικῶν ὑπομνημάτων βιβλία κδ', μουσικῆς ἱστορίας
βιβλία λς' (ἐν δὲ τούτοις αὐλητῶν καὶ κιθαρωδῶν καὶ ποιη-
τῶν παντοίων μέμνηται), μουσικῆς παιδείας ἢ διατριβῶν
85 βιβλία κβ', τίνα μουσικῶς εἴρηται ἐν τῇ Πλάτωνος πολιτείᾳ
βιβλία ε'.

KZ. ΔΡΑΚΟΝΤΟΣ.

Δράκων Στρατονικεύς, γραμματικός. τεχνικά, ὀρθο-

161. ὃ coll. Suid. s. v. Πάμφιλος Hemsterhusius, τετρακοσίων v. ||
63. κρηνῶν BEmEudocia. || παροιμιῶν Schottus praef. ad paroemiogr. (cf. Corp.
paroemiogr. Gotting. 1. p. XXVII), ποταμῶν v. || 64. χρόνων ante ἐπίτομον add.
Rankius p. 58. || πίνακα περὶ τῶν BE. || τῇ om. AV. || 65. τὰ om. AV, καὶ τὰ
λοιπά om. Eudoc. || XXVI. 70. τραϊνοῦ A. || καὶ τῶν] καὶ ἐπὶ τῶν AV. || 74—
79. om. BVE. || 75. Τήρος deletit Hemsterhusius. || 76. Ῥόδῳ coll. Ath. 11.
p. 489 A et Suid. s. v. Τυραννίων Reinesius, Ῥόμῃ v. || 79. sqq. om. BVE. cf.
Eudoc. p. 131. || 83. ποιητῶν A, ποιητικῶν celt. || XXVII. cf. Eudoc. p. 133.

γραφίαν, περὶ τῶν κατὰ συζυγίαν ὀνομάτων, περὶ ἀντωνυμιῶν, περὶ μέτρων, περὶ σατύρων, περὶ τῶν Πινδάρου μελῶν, περὶ τῶν Σαπφoῦς μέτρων, περὶ τῶν Ἀλκαίου μελῶν. 190

ΚΗ. ΕΛΛΑΔΙΟΥ.

Ἑλλάδιος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, γεγονὼς κατὰ Θεοδοσίον τὸν βασιλέα τὸν νέον. λέξεως παντοίας χρῆσιν κατὰ στοιχεῖον, ἔκφρασιν φιλοτιμίας, Διόνυσον ἢ Μοῦσαν, ἔκφρασιν τῶν λουτρῶν Κωνσταντίνου, ἔπαινον Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως. 95

ΚΘ. ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ.

Ἐπαφρόδιτος Χαιρωνεὺς, γραμματικὸς, Ἀρχίου τοῦ Ἀλεξάνδρου γραμματικοῦ θρεπτός, παρ' ᾧ παιδευθεὶς ὠνήθη ὑπὸ Μοδέστου, ἐπάρχου Αἰγύπτου, καὶ παιδεύσας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πετηλῖνον ἐν Ῥώμῃ διέπρεψεν ἐπὶ Νέρωνος καὶ μέχρι Νέρβα, καθ' ὃν χρόνον καὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἡφαιστιώνης ἦν 200 καὶ ἄλλοι συχνοὶ τῶν ὀνομαστῶν ἐν παιδείᾳ. ὠνούμενος δ' αἰεὶ βιβλία ἐκτίσαστο μυριάδας γ' καὶ τούτων σπουδαίων καὶ ἀνακεχωρηκότων. τὸ δὲ σῶμα ἦν μέγας τε καὶ μέλας ὡς ἐλεφαντώδης. ὥκει τ' ἐν τοῖς καλουμένοις Φαινιανοκορίοις, δύο οἰκίας αὐτόθι κτησάμενος. ὁ δὲ καὶ ε' ἔτος ἄγων ἔτε- 5 λεύτησεν ὑδέρῳ περιπεσών. συγγράμματα δὲ κατέλιπεν ἱκανά.

Λ. ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ.

Ἐρατοσθένης Ἀγλαοῦ, οἱ δ' Ἀμβροσίου, Κυρηναῖος, μαθητὴς φιλοσόφου Ἀρίστωνος τοῦ Χίου, γραμματικὸς δὲ Ἀυσανίου τοῦ Κυρηναίου καὶ Καλλιμάχου τοῦ ποιητοῦ. 10 μετεπέμφθη δ' ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ τρίτου Πτολεμαίου καὶ

190. σαπφoῦς A. || XXVIII. cf. Eudoc. p. 168. || 92. τὸν βασιλέα τὸν νέον] τὸν μικρόν Eudocia. || 93. στοιχείων A. || 94. τῶν λουτρῶν κωνσταντίνου s. v. λουτρῶν A, τῶν λουτρῶν Κωνσταντιανῶν Kusterus, τοῦ λουτροῦ Κωνσταντιανῶν v. || XXIX. cf. Eudoc. p. 168. || 97. ἀλεξανδρεὺς E: Ἀρχιβίου τοῦ Ἀλεξανδρεὺς Bernhardt. || 98. ὑπὸ ABVE, ὑπὸ τοῦ cett. || 99. πετηλῖνον ABV, πετωλῖνον E, πιτηλῖνον cett. || διέπρεψεν] malim διέτριψεν. || 201. παιδιᾷ m. || 2. καὶ τούτων ABVEm, τούτων δὲ cett. || 3. τε A*V, δὲ cett. || 4. φαινεακορίοις BE. || 5. δὲ om. BE. || 6. συγγράμματα — ἱκανά] ἔγραψε περὶ γραμματικῆς κάλλιστα καὶ εἰς Ὅμηρον καὶ Πινδάρον ἐξηγήσιν Eudocia. || XXX. cf. Eudoc. p. 172. tractat Bernhardt Eratosth. p. VII sqq. || 9. ἀριστοχίου V: τοῦ add. Bernhardt.

διέτρωπε μέχρι τοῦ πέμπτου. διὰ δὲ τὸ δευτερεύειν ἐν παντὶ εἶδει παιδείας, τοῖς ἄκροις ἐγγίσαντα, Βῆτα ἐπεκλήθη· οἱ δὲ καὶ δεύτερον ἢ νέον Πλάτωνα, ἄλλοι Πένταθλον ἐκάλεσαν.
 215 ἐτέχθη δὲ ρκς' ὀλυμπιάδι καὶ ἐτελεύτησεν π' ἐτῶν γεγονώς, ἀποσχόμενος τροφῆς διὰ τὸ ἀμβλυώττειν, μαθητὴν ἐπίσημον καταλιπὼν Ἀριστοφάνην τὸν Βυζάντιον, οὗ πάλιν Ἀρίσταρχος μαθητής. μαθηταὶ δ' αὐτοῦ Μνασέας καὶ Μένανδρος καὶ Ἀριστις. ἔγραψε δὲ φιλόσοφα καὶ ποιήματα καὶ ἱστο-
 25 ρίας, ἀστρονομίαν ἢ καταστερισμούς, περὶ τῶν κατὰ φιλοσοφίαν αἰρέσεων, περὶ ἀλυπίας, διαλόγους πολλοὺς καὶ γραμματικά συχνά.

ΑΑ. ΕΡΜΟΛΑΟΥ.

Ἐρμόλαος, γραμματικὸς Κωνσταντινουπόλεως, γράψας τὴν ἐπιτομὴν τῶν ἐθνικῶν Στεφάνου γραμματικοῦ, προσφω-
 25 νηθεῖσαν Ἰουστινιανῷ τῷ βασιλεῖ.

ΑΒ. ΕΥΓΕΝΙΟΥ.

Εὐγένιος Τροφίμου Ἀγνουστοπόλεως τῆς ἐν Φρυγίᾳ, γραμματικὸς. οὗτος ἐδίδαξεν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τὰ μάλιστα διαφανῆς ἦν, πρεσβύτης ἥδη ὢν ἐπ' Ἀναστασίου βασιλέως. ἔγραψε κωλομετρίαν τῶν μελικῶν Αἰσχύλου, Σο-
 30 φокλέους καὶ Εὐριπίδου ἀπὸ δραμάτων ἰε', περὶ τοῦ τί τὸ παιωνικὸν παλιμβάκχειον, περὶ τῶν τεμενικῶν ὅπως ἑπροφέρεται, οἷον Διονύσιον, Ἀσκληπιεῖον, παμμιγῇ λέξιν κατὰ στοιχεῖον (ἔχει δὲ καὶ τὰ παράδοξα ἢ περὶ τόνον ἢ πνεῦμα ἢ γραφὴν ἢ μῦθον ἢ παροιμίαν ἐπόμενα αὐτῇ), περὶ τῶν εἰς

212. διὰ — ἐπεκλήθη habet et Hesych. Mil. p. 20 Or. || δευτερεύειν] μὴ imposuit E. || 13. ἐγγίσαντα, Βῆτα Meursius ad Hesych. p. 147, ἐγγίσασι τὰ βήματα v. || ἐκλήθη pr. m. E. || 15. ἐτέχθη — καὶ] οὗτος V. || 17. οὗ — Ἀριστις om. V. || 18. μαθηταὶ] μαθητής A. || 19. Ἀριστις defendit Meinekius ad Theocr. 7, 100, Ἀριστοφάνης Bernhardy. || 20. καταστερισμούς Portus, καταστηρισμούς Eudocia, καταστηρίγμους v. || 21. πολλοὺς — συχνά] πλείστοις καὶ ἄλλα τινά Eudocia. || XXXI. cf. Eudoc. p. 168. || 23. Κωνσταντινουπόλιτις Eudocia. || 24. τοῦ post Στεφάνου add. E. || XXXII. cf. Eudoc. p. 168. || 26. ἀγνουστοπόλεως B. || 29. κωλομετρίαν] hic desinunt BVE. || 30. καὶ om. mEudocia. || 31. παλιμβάκχειον A, παλιμβάκχιον cett. || 32. διονύσιον A, διονύσειον cett. || 33. ἢ post παράδοξα add. A. || 34. καὶ τὰ ἐπόμενα αὐτοῖς flagitare sententiam monuit Bernhardy.

ἡ ληγόντων ὀνομάτων, οἷον ἔνδεια ἢ ἐνδία, καὶ πότε διαφο- 235
ρεῖται, καὶ ἄλλα τινὰ τρίμετρα ἱαμβικά.

ΑΓ. ΕΥΔΑΙΜΟΝΟΣ.

Εὐδαίμων Πηλουσιώτης, γραμματικός, σύγχρονος Λι-
βανίου τοῦ σοφιστοῦ, πρὸς ὃν καὶ διαφόρως φαίνεται γρά-
φων. οὗτος ἔγραψε ποιήματα διάφορα, τέχνην γραμματικὴν,
ὀνοματικὴν ὀρθογραφίαν. 40

ΑΔ. ΖΗΝΟΔΟΤΩΝ.

Ζηνόδοτος Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, ὁ ἐν ἄστει κλη-
θεῖς. πρὸς τὰ ὑπ' Ἀριστάρχου ἀθετούμενα τοῦ ποιητοῦ
ἔγραψε, πρὸς Πλάτωνα περὶ θεῶν, περὶ τῆς Ὀμηρικῆς συνη-
θείας, λύσεις Ὀμηρικῶν ἀπορημάτων, εἰς τὴν Ἡσιόδου θεο-
γονίαν καὶ ἄλλα συχνά. — Ζηνόδοτος Ἐφέσιος, ἐποποιὸς καὶ 45
γραμματικός, μαθητὴς τοῦ Φιλητᾶ, ἐπὶ Πτολεμαίου γεγο-
νὸς τοῦ πρώτου, ὃς καὶ πρῶτος τῶν Ὀμήρου διορθωτῆς
ἐγένετο καὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθηκῶν προὔστη καὶ
τοὺς παῖδας Πτολεμαίου ἐπαίδευσεν.

ΑΕ. ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ.

Ἡρακλείδης Ποντικός, ἀπὸ Ἡρακλείας τῆς Πόντου, 50
γραμματικός, ὅστις Διδύμῳ τῷ πάνυ κατὰ τὴν Ἀλεξανδρέων
ἐφοίτησεν. οὗτος ἐπειδὴ ἤκουσεν Ἀπερος τοῦ Ἀριστάρχου
μαθητοῦ εὐδοκιμοῦντος κατὰ τὴν Ῥώμην πολλά τε τὸν Λί-
δυμον διασύροντος, ἔγραψε μέτρῳ Σαπφικῷ ἥτοι Φαλακίῳ
βιβλία γ' δυσσερμηνεύτα καὶ πολλὴν τὴν ἀπορίαν ἔχοντα 55
προβαλλομένων ζητημάτων, ἅτινα Λέσχας ἐκάλεσεν. εἰς
Ῥώμην δὲ κομίσας καὶ τοῦ Ἀπερος καταφανεῖς κατέμεινε

235. ἡ Α, α cett. || XXXIII. cf. Eudoc. p. 168. || 38. διάφορα Kusterus. ||
φαίνεται γράφων] γράφει Eudocia. || XXXIV. cf. Eudoc. p. 204. || 44. ἀπορη-
μάτων Eudocia. || 45. συχνά ABV, τινὰ E, πολλά cett. || 46. μαθ. Φιλητοῦ Eu-
doc. || γεγονός] ἔγραψε περὶ αὐθυποτάκτων καὶ ἀνυποτάκτων reliquis omissis
add. Eud. || 47. τῶν delet Bernh. || 49. Πτολεμαίου] Philadelphi. || XXXV. tractat
Meinekus Anal. Alex. p. 377. || 50. ἡρακλείου BE. || τῆς V, τοῦ cett. || 51. ἀλε-
ξανδρέων ABEm, ἀλεξανδρείων cett. || 52. οὗτος] οὔτε V, οὔτε *V. || ἄπερος
ABE, ἄπερ ὡς *V. nomen susp. Bernhardy. an Ἀντέρωτος? cf. no. VI. ||
53. πολλοὺς — διασύροντας AE, τοὺς διασύροντας BV, πολλοὺς τε ἄλλους καὶ
τὸν Δ. διασύροντος Bernhady. || 54. Σαπφικῷ] περιφω supra addito σα Α. ||
Φαλακίῳ in lac. om. V. || 55. πολλά BE. || ἀπειρίαν E. || 56. ζητημάτων
Α, om. V, ζητήσεων cett. || 57. ἄπερος ABE. || καταφανεῖς vix sanum.

σχολαρχῶν ἐν αὐτῇ ἐπὶ Κλαυδίου καὶ Νέρωνος. ἔγραψε δὲ καὶ ποιήματα ἐπικά πολλά.

ΑΦ. ΗΡΑΚΛΕΩΝΟΣ.

260 Ἡρακλέων Αἰγύπτιος ἀπὸ κόμης Τιλώτεως, οὔσης ὑπὸ τῇ Ἡρακλέους πόλει, γραμματικός. ἐπαίδευσε δ' ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Ὅμηρον κατὰ ῥαψωδίαν καὶ εἰς τοὺς λυρικούς, περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ προστακτικῶν ῥημάτων.

ΑΖ. ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ.

Ἡρωδιανὸς Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, υἱὸς Ἀπολλωνίου
65 τοῦ γραμματικοῦ τοῦ ἐπικληθέντος Δυσκόλου. γέγονε κατὰ τὸν Καίσαρα Ἀντωνῖνον τὸν καὶ Μάρκον, ὡς νεώτερον εἶναι καὶ Διονυσίου τοῦ τὴν μουσικὴν ἱστορίαν γράψαντος καὶ Φίλωνος τοῦ Βυβλίου. ἔγραψε πολλά.

ΑΗ. ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ.

Ἡφαιστίων Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός. ἔγραψεν ἐγχει-
70 ρίδιον περὶ μέτρων καὶ μετρικὰ διάφορα, περὶ τῶν ἐν ποιήμασι ταραχῶν, κωμικῶν ἀπορημάτων λύσεις, τραγικῶν λύσεων, καὶ ἄλλα πλεῖστα, καὶ τῶν μέτρων τοὺς ποδισμούς.

ΑΘ. ΙΩΑΝΝΩΝ.

Ἰωάννης, ὁ ἐπονομαζόμενος Στοβεύς. ἀνθολόγιον πε-
ριέχον τὰς παρὰ πᾶσι πολλῶν δόξας ἐν βιβλίοις δ', ἐνάρετα
75 πάνυ καὶ γέμοντα πάσης παιδεύσεως. γράφει δὲ ταῦτα πρὸς Σεπτίμιον υἱὸν αὐτοῦ. — Ἰωάννης, γραμματικός, Ἀλεξαν-
δρεὺς, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλόπονος. τούτου συγγράμματα πάμ-
πολλα, γραμματικά, φιλόσοφα, ἀριθμητικά, ῥητορικά, τῆς
τε θείας γραφῆς, καὶ κατὰ τῶν ἡ' Προκλείων ἐπιχειρημά-
80 των καὶ κατὰ Σεβήρου. πλὴν ὅτι παρὰ τῶν τῆς ἐκκλησίας

258. σχολαρχῶν AVetPar. Brequigny, σχολάζων cett. || XXXVI. 60. τιλο^{το} Ε, τιλώτεως V. || 61. γραμματικός om. A. || δ' om. *V, ὃς ἐπαίδευσεν ἐν Bernh. || XXXVII. 65. γέγονε ABVE, γέγονε δὲ cett. || 66. τὸν alter. om. A. || καὶ om. BE. || μάρκον τὸν νεώτερον. ὡς εἶναι νεώτερον E. || 67. καὶ add. ABVE. || γράψαντος A*V, συγγραψαμένου E, συγγράψαντος cett. || 68. βιβλίου A*V, ἐβραίου Em. || XXXVIII. 69. ἐνχειρὶ^δ V et ut videtur A, ἐγχειρίδια cett. || 70. περὶ Kusterus, delevit Gaisfordus, διὰ v. || 71. ταραχῶν susp. Bernhardy. || τραγικῶν] ταρχῶν V. || XXXIX. 73. στοβεύς ABVE, στοβαῖος cett. || περιέχων πασὼν π. V: τὰς περιττὰς πολλῶν Bernhady. || 76. Σεπτίμιον Bernhady, Ἐπίμιον (Septimium) Schottus in Phot. 167, ἐπιτίμιον V, ἐπίμιον cett. || υἱὸν inter versus habet E, om. BV. || 80. παρὰ] κατὰ *V.

διδασκάλων ὡς τριθείτης ἐκβάλλεται καὶ τοῦ καταλόγου τῶν ὀρθοδόξων ἀποδιώκεται.

M. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Καλλίμαχος, υἱὸς Βάττου καὶ Μεσάτμας, Κυρηναῖος, γραμματικός, μαθητὴς Ἑρμοκράτους τοῦ Ἰασέως γραμματικοῦ, γαμετὴν ἐσχηκώς τὴν Εὐφρότου τοῦ Συρακουσίου 285 θυγατέρα. ἀδελφῆς δ' αὐτοῦ παῖς ἦν ὁ νέος Καλλίμαχος, ὁ γράψας περὶ νήσων δι' ἐπῶν. οὕτω δὲ γέγονεν ἐπιμελέστατος, ὡς γράψαι μὲν ποιήματα εἰς πᾶν μέτρον, συντάξαι δὲ καὶ καταλογάδην πλεῖστα. καὶ ἐστὶν αὐτῷ τὰ γεγραμμένα βιβλία ὑπὲρ τὰ ὦ'. ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων ἦν Πτολεμαίου 90 τοῦ Φιλαδέλφου. πρὶν δὲ συσταθῆναι τῷ βασιλεῖ, γράμματα ἐδίδασκεν ἐν Ἐλευσίνι, κωμυδρίῳ τῆς Ἀλεξανδρείας. καὶ παρέτεινε μέχρι τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος Πτολεμαίου, Ὀλυμπιάδος δὲ ρκζ', ἧς κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ὁ Εὐεργέτης Πτολεμαῖος ἤρξατο τῆς βασιλείας. τῶν δ' αὐτοῦ βιβλίων ἐστὶ 95 καὶ ταῦτα· Ἰοῦς ἀφριξίς, Σεμέλη, Ἀργούς οἰκισμοί, Ἀρκαδία, Γλαῦκος, Ἐλπίδες, σατυρικά δράματα, τραγωδία, κωμωδία, μέλη, Ἴβις (ἔστι δὲ ποίημα ἐπιτετηδευμένον εἰς ἀσάφειαν καὶ λοιδορίαν εἰς τινὰ Ἴβιν, γενόμενον ἐχθρὸν Καλλιμάχου· ἦν δ' οὗτος Ἀπολλώνιος ὁ γράψας τὰ Ἀργοναυτικά), Μουσεῖον, 300 πίνακες τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμπάντων καὶ ὧν συνέγραψαν ἐν βιβλίοις κ' καὶ ρ', πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν κατὰ χρόνους καὶ ἀπ' ἀρχῆς γενομένων διδασκάλων, πίναξ τῶν Δημοκρίτου γλωσσῶν καὶ συνταγμάτων, μηνῶν προσηγορίαι κατ'

XL. cf. Eudoc. p. 269. || 283. Μεσάτμας] Μεγατίμας Hemsterhusius. || 84. τοῦ — ποιήματα] ἔγραψε ποιήματα Eudocia. || 86. θυγατέρος V, θυγατρὸς *V. || 90. ὦ'] ὀπτακόσια A, ἦν ὀπτακόσια inter versus *V. || ἐπὶ — βασιλείας] ἐπὶ Πτολεμαίου Φιλαδέλφου μέχρι τοῦ Εὐεργέτου παρέτεινε Eud. || 91. συσταθῆναι Portus, συσταθῆναι V. || 93. Ὀλυμπιάδος δὲ ρκζ' BVE (δὲ om. *V), Ὀλυμπιάδος δὲ ἑκατοστῆς ἐβδόμης A, Ὀλυμπιάς δὲ ἦν ρκζ' cett.: de ipso numero, qui vitiosus est, cf. Clinton fast. hell. 3. p. 15. || 96. Ἀργούς Eudocia. || οἰκισμός V. || ἀρκαδία VE. || 98. Ἴβις supra adiecto η E. || Ἴβις — Ἀργοναυτικά om. Eudocia. || 99. Ἴβιν V. || καλλιμάχου A, τοῦ καλλ. cett. || 302. πίναξ — διδασκάλων om. Eudocia. || 3. διδασκαλίων Pearsonus. totum locum sic constituit Bernhardt: πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν ... γενομένων [συγγραφέων καὶ] συνταγμάτων, διδασκαλίων πίναξ, [περὶ] τῶν Δημοκρίτου γλωσσῶν, μηνῶν πρ. || 4. δημοκράτους A*V, δημοκράτου V.

305 ἔθνος καὶ πόλεις, κτίσεις νήσων καὶ πόλεων καὶ μετονομα-
 σίαι, περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν, περὶ τῶν ἐν Πελοπον-
 νήσῳ καὶ Ἰταλίᾳ θαυμασίων καὶ παραδόξων, περὶ μετονο-
 μασίας ἰχθύων, περὶ ἀνέμων, περὶ ὀρνέων, περὶ τῶν ἐν τῇ
 οἰκουμένη ποταμῶν, θαυμάτων τῶν εἰς ἅπασαν τὴν γῆν κατὰ
 10 τόπους ὄντων συναγωγή.

ΜΑ. ΛΟΓΓΙΝΟΥ.

Λογγῖνος ὁ Κάσσιος, φιλόσοφος, διδάσκαλος Πορφυ-
 ρίου τοῦ φιλοσόφου, πολυμαθὴς καὶ κριτικὸς γενόμενος. ἦν
 δ' ἐπ' Αὐρηλιανοῦ τοῦ Καίσαρος καὶ ἀνηρέθη ὑπ' αὐτοῦ
 ὡς σύμπνους Ζηνοβία, τῇ Ὀδηνάθου γυναικί. ἔγραψε περὶ
 15 τοῦ κατὰ Φειδίου, ἀπορήματα Ὀμηρικά, εἰ φιλόσοφος Ὀμη-
 ρος, προβλήματα Ὀμήρου καὶ λύσεις ἐν βιβλίοις β', τίνα
 παρὰ τὰς ἱστορίας οἱ γραμματικοὶ ὡς ἱστορικὰ ἐξηγοῦνται,
 περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ πολλὰ σημαίνουσῶν λέξεων δ', Ἀττι-
 κῶν λέξεων ἐκδόσεις β' (εἰσὶ δὲ κατὰ στοιχεῖον), λέξεις Ἀν-
 20 τιμάχου καὶ Ἡρακλέωνος, καὶ ἄλλα πολλά.

ΜΒ. ΛΟΥΠΕΡΚΟΥ.

Λούπερκος Βηρύτιος, γραμματικὸς, γεγονὼς μικρῷ πρὸ
 τῶν Κλαυδίου τοῦ δευτέρου Καίσαρος χρόνων. ἔγραψε περὶ
 τοῦ ἂν γ', περὶ τοῦ ταῶς, περὶ τῆς καρίδος, περὶ τοῦ παρὰ
 Πλάτωνα ἀλεκτρονόου, κτίσιν τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Ἀρσινοήτου,
 25 Ἀττικὰς λέξεις, τέχνην γραμματικὴν, περὶ γενῶν ἄρρενικῶν

305. post πόλεις sic pergīt Eudocia: περὶ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένη ποταμῶν,
 θαυμάτων τῶν εἰς ἅπασαν γῆν κατὰ τόπους ὄντων συναγωγή, κτίσεις νήσων
 καὶ πόλεων καὶ μετονομασίαι, περὶ μετονομασίας ἰχθύων, περὶ ἀνέμων, περὶ
 ὀρνέων καὶ ἄλλα πολλά, ὡς εἴρηται. || 6. ποταμῶν AE*V, ποταμῶν καὶ cett. ||
 10. τόπον E. || XLI. cf. Eudocia p. 283. tractat Ruhnkenius d. Long. ||
 14. Ὀδηνάθου Gaisfordus, ὀδυνάθου A, ὀγυνάθου V, ὀδυνάμου BEmEu-
 docia, Ὀδυνάθου Ruhnkenius. || 15. post τοῦ excidisse λόγου putabat Portus,
 ὄντος Pearsonus. || καταφειδίου Eudocia, κατὰ φυβίου ABVE, κατὰ Μειδίου
 Langbaenius, quod probavit Ruhnkenius. || ὀμβρικά V. || 16. ἐν βιβλίοις β' sqq.
 om. V. || 17. παρὰ] περὶ A. || 19. καὶ ante ἐκδόσεις add. A. || 20. καὶ Κλέωνος Lang-
 baenius, κατὰ Ἡρακλέωνος Hemsterhusius. || καὶ ἄλλα πολλά om. Eudocia. ||
 XLII. cf. Eudoc. p. 282. || 22. περὶ τοῦ ἂν iam Kustero suspecta, περὶ τοῦ
 Ἀντιφῶντος ἐν τῷ περὶ ταῶν vel περὶ τοῦ Ἀντιφῶντος ταῶν Toupus. || 23. γ']
 βιβλία τρία Eudocia. || ταῶς ABVEmEudocia, ταῷ cett. || παρὰ om V. || 24. κτῆ-
 σιν ABVEudocia. || τοῦ] τῶν Eudocia. || 25. ἄρρενικῶν AV, ἄρσενικῶν cett.

καὶ Θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων βιβλία γ', ἐν οἷς πολλὰ κατευδοκιμεῖ Ἡρωδιανοῦ.

MG. ΛΥΓΚΕΩΣ.

Λυγκεὺς Σάμιος, γραμματικός, Θεοφράστου γνώριμος, ἀδελφὸς Δούριδος τοῦ ιστοριογράφου τοῦ καὶ τυραννήσαντος Σάμου. σύγχρονος δὲ γέγονεν ὁ Λυγκεὺς Μενάνδρου 330 τοῦ κωμικοῦ καὶ ἀντεπεδείξατο κωμωδίας καὶ ἐνίκησεν.

MA. ΜΙΘΑΙΚΟΥ.

Μίθαικος, γραμματικός. ἔγραψεν ὁψαρτυτικά, κνηγετικά καὶ ἄλλα.

ME. ΝΙΚΑΝΟΡΟΣ.

Νικάνωρ ὁ Ἐρμείου Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, γεγυνὼς ἐπ' Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος, ὅτε καὶ Ἑρμιππος ὁ Βη- 35 ρύτιος. περὶ στιγμῆς τῆς παρ' Ὀμήρῳ καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν διαφορᾶς ἐν τῇ διανοίᾳ, περὶ στιγμῆς τῆς καθόλου βιβλία ς', ἐπιτομὴν τούτων βιβλίον α', περὶ στιγμῆς τῆς παρὰ Καλλιμάχῳ, κωμωδούμενα, περὶ ναυστάθμου, περὶ τοῦ ὄναξ, [περὶ στιγμῆς] καὶ ἄλλα. 40

MF. ΟΜΗΡΟΥ.

Ὅμηρος, Σέλλιος χρηματίσας, γραμματικός. ἐποίησε τὰδε, ὕμνους, παίγνια δι' ἐπῶν, εἶδη πλεῖστα, καὶ καταλογάδην περὶ τῶν κωμικῶν προσώπων, περιοχὰς τῶν Μενάνδρου δραμάτων.

MZ. ΠΑΚΑΤΟΥ.

Πάκατος, ὁ Μινούκιος χρηματίσας καὶ Εἰρηναῖος, Ἀλε- 45 ξανδρεὺς, γραμματικός. περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου ἢ περὶ ἑλληνισμοῦ βιβλία ζ' (ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον), περὶ Ἀττικῆς συνηθείας τῆς ἐν λέξει καὶ προσφθιά βιβλία γ'

326. καὶ ante Θηλυκῶν add. A*V. || XLIII. cf. Eudoc. p. 283. Athen. 8. p. 337 D. || 29. δούριδος Pariss. Kusteri, θούριδος cett. || XLIV. cf. Eudoc. p. 304. || 32. ὁψαρτικά Eudocia. || XLV. cf. Eudoc. p. 311. || 34. γραμματικός om. A. || 36. περὶ AV, ἔγραψε περὶ cett. || 40. περὶ στιγμῆς delet Bernhardy. || post ἄλλα quod v additur, ἐφ' ἣ πραγματεία σκωπτόμενος πρὸς τινων Στιγματίας ἐκαλεῖτο· οὐ γὰρ δὴ πον ὡς δούλος οὕτως ἐσκώπτετο, om. AV, in mg. habet E. || XLVI. Suid. s. v. Σέλλιος· Σ. ἢ Σίλλιος, ὁ καὶ Ὅμηρος, γραμματικός πρὸ Μενάνδρου (περιοχὰς Μεν. Meinek. in Menand. p. XXXIV). || 42. καὶ om. A. || XLVII. 48. προσφθιάς m.

(ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον), περὶ ἰδιωμάτων τῆς Ἀττικῆς καὶ
 350 τῆς Δωρίδος διαλέκτου, περὶ Ἀττικισμοῦ καὶ ἄλλα πολλά. —
 Εἰρηναῖος, ὁ καὶ Πάκατος κληθεὶς τῇ Ῥωμαίων διαλέκτῳ,
 μαθητὴς Ἡλιοδώρου τοῦ μετρικοῦ, γραμματικός, Ἀλεξαν-
 δρεὺς. περὶ τῆς Ἀθηναίων προπομπίας, περὶ τῆς Ἀλεξαν-
 δρέων διαλέκτου, ὅτι ἐστὶν ἐκ τῆς Ἀττικῆς, βιβλία ζ', Ἀτ-
 55 τικῶν ὀνομάτων βιβλία γ', Ἀττικῆς συνηθείας τῆς ἐν λέξει
 καὶ προσφθία κατὰ στοιχεῖον βιβλία γ', κανόνας ἑλληνισμοῦ
 βιβλίον α', περὶ Ἀττικισμοῦ βιβλίον α' καὶ ἄλλα πολλά.

ΜΗ. ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ.

Παλαμήδης Ἑλεατικός, γραμματικός. κωμικὴν καὶ
 τραγικὴν λέξιν, ὀνοματολόγον, ὑπόμνημα εἰς Πίνδαρον τὸν
 60 ποιητήν.

ΜΘ. ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ.

Παλαίφατος Αἰγύπτιος ἢ Ἀθηναῖος, γραμματικός.
 Αἰγυπτιακὴν θεολογίαν, μυθικῶν βιβλίον α', λύσεις τῶν
 μυθικῶς εἰρημένων, ὑποθέσεις εἰς Σιμωνίδην, Τρωικά, ἅ-
 τινες εἰς τὸν Ἀθηναῖον, τινὲς δ' εἰς τὸν Πάριον ἀνήνεγκαν.
 65 ἔγραψε καὶ ἱστορίαν ἰδίαν.

Ν. ΠΑΜΦΙΛΟΥ.

Πάμφιλος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός Ἀριστάρχιος.
 ἔγραψε λειμῶνα (ἔστι δὲ ποικίλων περιοχῇ), περὶ γλωσσῶν
 ἧτοι λέξεων βιβλία ἑ' (ἔστι δ' ἀπὸ τοῦ ε στοιχείου ἕως τοῦ
 ω, τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ α μέχρι τοῦ δ Ζωπυρίων ἐπεποιήκει), εἰς
 70 τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα καὶ τὰ καλούμενα ὀφικά, τέχνην
 κριτικὴν καὶ ἄλλα πλεῖστα γραμματικά.

351. Εἰρηναῖος sqq. habet et Eudocia p. 169. || 52. γραμματικοῦ Eudocia. ||
 55. ὀνόματα V. || 57. βιβλίον] βίος V. || XLVIII. cf. Eudoc. p. 359. || 58. ἑλεατι-
 κός ABEm, ἑλεάτης cett.: ortum hoc ex male intellecto loco Platon. Phaedr. p.
 261 D. cf. Athen. 9. p. 397 A. || XLIX. cf. Eudoc. p. 359. || 62. λύσεις Pariss.
 Kusteri et m, ἀλληγορίας Eudocia, λίας cett. || L. cf. Eudoc. p. 359. || 66. ἀρι-
 στάρχιος *V. || 67. περιοχῇ γλωσσῶν Lambecius comm. d. bibl. Vind. 2. p. 536.
 scilicet in praefatione Suidas Πάμφιλος, λειμῶνα λέξεων ποικίλων, περιοχὴν
 βιβλίων ἑ'. || 68. ἑ' Pariss. Kusteri et Suidas in praef., οὐ Eudocia, σέ cett. ||
 70. ὀφικά Bernhardt, ὀφιώνικα Lambecius p. 541, ὀφικὰ Kusterus, Ὀρφικά
 Reinesius. || 71. κριτικὴν] ἐητορικὴν E.

ΝΑ. ΠΤΟΛΕΜΑΙΩΝ.

Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης, γραμματικός, ὃς ἐπαίδευ-
 σεν ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε προσωδίαν Ὀμηρικὴν, περὶ ἑλληνισμοῦ
 ἥτοι ὀρθοεπίας βιβλία ιε', περὶ μέτρων, περὶ τῆς ἐν Ὀδυσ-
 σείᾳ Ἀριστάρχου διορθώσεως, περὶ διαφορᾶς λέξεων καὶ 375
 ἕτερα γραμματικά. — Πτολεμαῖος, γραμματικός, ὁ Ἐπιθέ-
 τῆς κληθεὶς, διότι εἶπετο τῷ Ἀριστάρχῳ. διηκηκόει δ' Ἑλ-
 λανίκου τοῦ γραμματικοῦ, ὁ δ' Ἀγαθοκλέους, ὁ δὲ Ζηνο-
 δότου τοῦ Ἐφεσίου. ἔγραψε περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ πληγῶν,
 ὑπόμνημα εἰς τὴν Ὀδύσσειαν. — Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεὺς, 80
 γραμματικός, ὃς ἐπεκαλεῖτο Πινδαρίων. υἱὸς δ' ἦν Ὀροάν-
 δου, μαθητῆς Ἀριστάρχου. ἔγραψεν Ὀμηρικῶν ὑποδειγμά-
 των βιβλία γ', περὶ τοῦ Ὀμηρικοῦ χαρακτῆρος, πρὸς Νεοθα-
 λίδην περὶ λέξεως, περὶ τοῦ παρ' Ὀμήρῳ Οὔτιδος, περὶ
 Ἀστεροπαίου τοῦ παρ' Ὀμήρῳ μνημονευομένου καὶ ἕτερα. — 85
 Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, ὁ τοῦ Ἡφαιστιῶνος,
 γεγονὼς ἐπὶ τε Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν αὐτοκρατόρων,
 προσαγορευθεὶς δὲ Χέννος. περὶ παραδόξου ἱστορίας, Σφίγγα
 (δραῦμα δ' ἐστὶν ἱστορικόν), Ἀνθόμηρον (ἐστὶ δὲ ποιήσις
 ῥαψωδιῶν κδ') καὶ ἄλλα τινά. — Πτολεμαῖος, ὁ Ἀριστονίκου 90
 τοῦ γραμματικοῦ πατήρ, καὶ αὐτὸς γραμματικός. ἄμφω δ'
 ἐπεδείκνυντο ἐν Ῥώμῃ. τὰ ὁμοίως εἰρημένα τοῖς τραγικοῖς,
 εἰς Ὀμηρον βιβλία ν', τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ ξένως ἱστορημένα,
 τὰ περὶ Μουσῶν καὶ Νηρηίδων.

ΝΒ. ΠΩΛΙΩΝΟΣ.

Πωλίων Ἀλεξανδρεὺς, ὁ Οὐαλέριος χρηματίσας, φιλό- 95
 σοφος, γεγονὼς ἐπ' Ἀδριανοῦ, οὗ παῖς Διόδωρος φιλόσοφος,
 ὁ γράψας ἐξήγησιν τῶν ζητουμένων παρὰ τοῖς ἰ' ῥήτορσιν.
 ἔγραψε συναγωγὴν Ἀττικῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον καὶ ἄλλα

LI. cf. Eudoc. p. 360. || 372. om. A, qui in mg. πτ. ὁ ἀσκ. γραμματικός·
 καὶ ζῆτει. || 75. λέξεως BV. || 79. πληγῶν vix sanum. || 81. ὀροάνδου *V, ὀρο-
 άνδρου cett. || 83. γ' Pariss. Kusteri et m, ζ' Eudocia, ζ' cett. || 85. μνημονευ
 addito χ supra ευ E. || 87. Ἀδριανοῦ καὶ Τραϊανοῦ Eudocia. || 90. καὶ ἄλλα τινά
 om. Eudocia. || ὁ add. AV. || ἀριστονίκου V. || 91. ἀριστονίκου post αὐτὸς add.
 BE. || δὲ add. AV. || 92. ἐπεδείκνυντο A. || 93. εἰς — τὰ ἔγραψε περὶ τῶν παρὰ
 τῶν ποιητῶν (sic et BEm) ἱστορουμένων Eudocia. || ἱστορημένα ἐιρημένα E. ||
 94. νηρηίδων A. || LII. 95. ὁ add. A. || 97. ὁ om. A. || ι' ζ' *V.

τινὰ φιλόσοφα. — Πωλίων ἢ Πολίων, γραμματικός. περὶ
400 τῶν παρὰ γράμματα ἀμαρτανομένων.

ΝΓ. ΡΗΓΙΝΟΥ.

Ῥηγῖνος, γραμματικός, ἔγραψε τὸν λεγόμενον Πολυ-
μνήμονα.

ΝΔ. ΣΕΛΕΥΚΩΝ.

Σέλευκος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, ὃς ἐπεκλήθη Ὀμη-
ρικός, ἐσοφίστευσεν δ' ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψεν ἐξηγητικά εἰς πάντα
5 ὡς εἰπεῖν ποιητὴν, περὶ τῆς ἐν συνωνύμοις διαφορᾶς, περὶ
τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων, περὶ τῶν παρ' Ἀλεξανδρεῦσι
παροιμιῶν, περὶ θεῶν βιβλία ρ' καὶ ἄλλα σύμμικτα. —
Σέλευκος Ἑμισηνός, γραμματικός. ἀσπαλιευτικά δι' ἐπῶν
βιβλία δ', εἰς τοὺς λυρικοὺς ὑπόμνημα, Παρθικά β'. καὶ
10 ἄλλον δέ τινα Σέλευκον εὖρον ἐν παραθήκῃ, βιβλία δ' οὐκ
εἶχεν.

ΝΕ. ΣΕΡΗΝΟΥ.

Σερῆνος, ὁ καὶ Αἴλιος χρηματίσας, Ἀθηναῖος, γραμ-
ματικός. ἐπιτομὴν τῆς Φίλωνος πραγματείας περὶ πόλεων
καὶ τίνες ἐφ' ἐκάστης ἐνδοξοὶ βιβλία γ', ἐπιτομὴν τῶν Φιλο-
15 ξένου εἰς Ὅμηρον α'.

ΝΦ. ΣΗΜΟΥ.

Σῆμος Δήλιος, γραμματικός. ἔγραψε Δηλιακῶν βιβλία
η', περιόδους β', περὶ Πάρου α', περὶ Περγάμου α', περὶ
παιάνων. ἐν τούτῳ δὲ μνημονεύει μουσικῶν τινων ἰδεῶν
τούτων, αὐτοκαβδάλων, ἰθυφάλλων, φαλλοφόρων. καὶ οἱ

399. ἢ Πολίων Kusterus, om. Eudocia, quae haec repetit p. 360. cete-
rum nihil differre videtur inter grammaticum et philosophum modo dictum. ||
400. ἀμαρτανόντων Eud. || LIII. cf. Eudoc. p. 371. || 1. τὸν] τὸ GH. || LIV. cf.
Eudoc. p. 386. || 5. τὸν ante ποιητὴν de Homero cogitans add. Kusterus. ||
7. βιβλία — δ' om. V. || 8. ἔμισηνός AmEudocia et pr. m. E, ἐμεσηνός
cett. || 9. βιβλία δ'] β' α' A. || παρθενικά B. || καὶ — εἶχε om. Eudocia. || 10. ἐν
παραθήκῃ Bernhardy, ἐν παρα^θ A, ἐμπαρὰ supra θ addito *V, ἐμπαράθεται
cett. || LV. cf. Eudoc. p. 386. || 12. ὁ καὶ ἀθηναῖος ὁ αἰλ. χρ. ABVEm, ὁ Αἴλιος
ὁ καὶ Ἀθηναῖος Eudocia. || 14. ἐφ'] ἀφ' Bernhardy. || πόλεως post ἐκάστης add.
V. || ἐκάστην Eudocia. || φιλοξένων *V. || LVI. cf. Eudoc. p. 386. || 16. Δήλιος, ut
ipse Suidas s. v. πρᾶμνιος et alii multi, Toupius, Ἠλεῖος v. || δηλιακῶν AV et E
inter versus, δηλιακά cett. || 19. αὐτοκαβδάλων Gaisfordus, αὐτοκαβάλων cett. ||
ἰθυφάλων et infra ἰθύφαλοι m. || καὶ οἱ μὲν sqq] cf. Athen. 14. p. 622 B.

μὲν, φησί, κιττοῦ στέφανον ἐφόρουν, ὠνομάσθησαν δ' ὅστε- 420
ρον ἱαμβοί, οἱ δ' ἰθύφαλλοι προσωπεῖα μεθυόντων εἶχον
καὶ χειρίδας ἀνθινὰς καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν, οἱ δὲ
φαλλοφόροι οὐ χωρὶς ἐξ ἐρπύλλου καὶ παιδέρωτος ἔσκεπον
τὰς ὄψεις, κιττῷ καὶ ἰοῖς στεφανούμενοι.

NZ. SIMMIOY.

Σιμμίας Ῥόδιος, γραμματικός. ἔγραψε γλώσσας βιβλία 25
γ', ποιήματα διάφορα βιβλία δ'.

NH. ΣΩΣΙΒΙΟΥ.

Σωσίβιος Λάκων, γραμματικός, τῶν ἐπιλυτικῶν καλου-
μένων. * ἐν τούτοις δ' ἱστορεῖ καὶ τοῦτο, ὅτι εἰδός τι κω-
μωδίας ἐστὶ καλούμενον δικηλιστῶν καὶ μιμηλῶν. περὶ τῶν
μιμηλῶν ἐν Λακωνικῇ ἱστορουμένων παλαιῶν, καὶ ἄλλα. 30

NO. ΣΩΤΗΡΙΔΟΥ.

Σωτηρίδας, γραμματικός, ἀνὴρ Παμφίλης, ἥ καὶ τὰς
ἱστορίας περιῆπεν. ἔγραψεν ὀρθογραφίαν, ζητήσεις Ὀμη-
ρικός, ὑπόμνημα εἰς Μένανδρον, περὶ μέτρων, περὶ κωμω-
δίας, εἰς Εὐριπίδην.

Ξ. ΤΗΛΕΦΟΥ.

Τήλεφος Περγαμηνός, γραμματικός. ἔγραψε καὶ αὐτὸς 35
ἐν οἷς παρατίθεται, πόσα χρὴ εἶδέναι τὸν γραμματικόν, περὶ
τῶν παρ' Ὀμήρῳ σχημάτων ῥητορικῶν βιβλία β', περὶ συν-
τάξεως λόγου Ἀττικοῦ βιβλία ε', περὶ τῆς καθ' Ὀμηρον

420. φησι] φ^α V, φασι Eudocia. || 21. πρόσωπα A. || 22. ἀνθείνας mEu-
docia. || 23. ἐξ ἐρπύλλου B*VE, ἐξερπύλλου A, ἐξ ἐρπύλου m. || οὐ — ἔσκεπον
om. Eudocia: οὐ ex integriori nomine προσωπεῖον reliquum esse censet Bern-
hardy. || 24. στεφανοῦνται BE. || LVII. in mg. habet A. cf. Eudoc. p. 386.
utroque cum Simmia Simonides coaluit Amorginus. vid. lib. II. || LVIII. cf.
Eudoc. p. 386. || 28. ante ἐν excidisse aliquid vidit Kusterus, ἔγραψε Λακωνικῇ
vel tale quid putavit, malim περὶ θυσίων τῶν ἐν Λακεδαιμόνι βιβλία*, quem
librum laudat Athen. 15. p. 674 A. || τι AV, τῆς cett. || 29. δικηλιστῶν Pariss.
Kusteri, δικηλιστῶν BE, δικλειστῶν cett. || περὶ AV, καὶ περὶ v. || 30. μιμηλῶν
malim abesse. || LIX. cf. Eudoc. p. 387. || 31. ἀνῆρ] pater erat, ut ait Suid. s. v.
Παμφίλη et in gl. sequ., ubi sic: Σωτηρίδας, Ἐπιδάυριος, πατὴρ Παμφίλης,
ἥ τὰ ὑπομνήματα ἐπέγραψεν (ὡς Διονύσιος ἐν λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίας)
βιβλία γ'. || ἥ καὶ] ἱστορεῖται οὗτος καὶ Eudocia. || 33. ὑπόμνημα εἰς Ὅμηρον
καὶ Μένανδρον, περὶ μέτρων, ὑπόμνημα εἰς Εὐριπίδην καὶ περὶ κωμωδίας
Eudocia. || LX. 35. καὶ αὐτὸς susp. Kustero (καρόνας Hemsterhusius), qui et
ante ἐν οἷς quaedam excidisse opinabatur.

ῥητορικῆς, περὶ τῆς Ὀμήρου καὶ Πλάτωνος συμφωνίας, ποι-
 440 κίλης φιλομαθείας βιβλία β', βίους τραγικῶν καὶ κωμικῶν,
 βιβλιακῆς ἐμπειρίας βιβλία γ', ἐν οἷς διδάσκει τὰ κτήσεως
 ἄξια βιβλία, ὅτι μόνος Ὀμηρος τῶν ἀρχαίων ἐλληνίζει, περιή-
 γησιν Περγάμου, περὶ τοῦ ἐν Περγάμῳ Σεβαστίου βιβλία
 β', περὶ τῶν Ἀθήνησι δικαστηρίων, περὶ τῶν Ἀθήνησι
 45 νόμων καὶ ἐθνῶν, περὶ τῶν Περγάμου βασιλέων βιβλία ε',
 περὶ χρήσεως ἥτοι ὀνομάτων ἐσθῆτος καὶ τῶν ἄλλων οἷς
 χρώμεθα (ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον), περὶ τῆς Ὀδυσσέως
 πλάνης, ὠκυτόκιον (ἔστι δὲ συναγωγὴ ἐπιθέτων εἰς τὸ αὐτὸ
 προᾶγμα ἀρμοζόντων πρὸς ἔτοιμον εὐπορίαν φράσεως) βι-
 50 βλία ε'.

ΞΑ. ΤΙΜΟΘΕΟΥ.

Τιμόθεος Γαζαῖος, γραμματικός, γεγονὼς ἐπ' Ἀναστα-
 σίου βασιλέως, εἰς ὃν καὶ τραγωδίαν ἐποίησε περὶ τοῦ δημο-
 σίου τοῦ καλουμένου χρυσαργύρου. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπικῶς
 περὶ ζώων τετραπόδων θηρίων τῶν παρ' Ἰνδοῖς καὶ Ἀραβι
 55 καὶ Αἰγυπτίοις καὶ ὅσα τρέφει Αἰβύη καὶ περὶ ὀρνέων ξένων
 τε καὶ ἀλλοκότων καὶ ὄφρων βιβλία δ'.

ΞΒ. ΤΡΥΦΩΝΟΣ.

Τρύφων Ἀμμωνίου Ἀλεξανδρεύς, γραμματικὸς καὶ ποιη-
 τῆς, γεγονὼς κατὰ τοὺς Αὐγούστου χρόνους καὶ πρότερον.
 περὶ πλεονασμοῦ τῶν ἐν τῇ Αἰολίδι διαλέκτων βιβλία ζ',
 60 περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ διαλέκτων καὶ Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ
 καὶ Ἀλκμαῖνι καὶ τοῖς ἄλλοις λυρικοῖς, περὶ τῆς Ἑλλήνων
 διαλέκτου καὶ Ἀργείων καὶ Ἱμεραίων καὶ Ῥηγίων καὶ Δω-
 ριέων καὶ Συρακουσίων, περὶ τῆς ἐν κλίσεσιν ἀναλογίας α',
 περὶ τῆς ἐν εὐθείᾳ ἀναλογίας, περὶ ὀνομάτων συγκριτικῶν
 65 α', περὶ τῆς ἐν μονοσυλλάβοις ἀναλογίας, περὶ ὀνομάτων
 χαρακτήρων α', περὶ ῥημάτων ἀναλογίας βαρυτόνων α', περὶ

440. φιλομαθείας A, φιλομαθίας v. || 42. ὅτι AV, καὶ ὡς cett. || 44. τῶν ἐν
 ἀθήνησι δ. v. || 45. ἐθνῶν B. || βασιλέων B. || 47. κατὰ στοιχεῖον post πλάνης
 ponit V. || 48. ὠκυτόκιον — ε' in mg. habet V, in textu haec: ὠκυτόκιον τηλέφου.
 τοῦτο δὲ ἐστὶν ἄξιον καὶ κτήσεως πρὸς εὐπορίαν φράσεως καὶ ἐράσμιον. ||
 LXI. 52. βασιλέως AV, τοῦ βασ. cett. || 54. θηρίων AVE, καὶ θηρ. cett. ||
 LXII. 58. τοὺς Θεοδοσίου Αὐγούστου Reinesius. || καὶ om. A. || 59. τῶν ἐν]
 τοῦ ἐν A. || διαλέκτῳ BE. || 60. καὶ πινδάρῳ om. E.

ὀημάτων ἐγκλιτικῶν καὶ ἀπαρεμφάτων καὶ προστακτικῶν καὶ εὐκτικῶν καὶ ἀπλῶς πάντων, περὶ ὀρθογραφίας καὶ τῶν αὐτῇ ζητουμένων, περὶ πνευμάτων καὶ τρόπων καὶ ἄλλα.

ΞΓ. TYRANNIONON.

Τυραννίων Ἐπικρατίδου καὶ Ἀνδίας Ἀλεξανδρίνης, 470 Ἀμισηνός. ἐχρημάτιζε δὲ Κορύμβον, γεγονώς ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου καὶ πρότερον, μαθητὴς ἄλλων τε καὶ Ἑστιαίου τοῦ Ἀμισηνοῦ, ὑφ' οὗ καὶ Τυραννίων ὠνομάσθη ὡς κατα-
τρέχων τῶν ὁμοσχόλων, πρότερον καλούμενος Θεόφραστος. εἶτα διήκουσε καὶ Διονυσίου τοῦ Θρακὸς ἐν Ῥόδῳ. ἀντε-75 σοφίστευσε δὲ Δημητρίῳ τῷ Ἐρυθραίῳ. ἤχθη δ' εἰς Ῥώμην ληφθεὶς αἰχμάλωτος ὑπὸ Λουκούλλον, ὅτε κατεπολέμησε Μιθριδάτην τὸν Πόντου βασιλεύσαντα. διαπρεπὴς δὲ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ καὶ πλούσιος ἐκτήσατο καὶ βιβλίων ὑπὲρ τὰς
τρεῖς μυριάδας. ἔτελεύτησε δὲ γηραιὸς ὑπὸ ποδάγρας παρὰ-80 λυθεὶς ὀλυμπιάδι ρπ' ἐν τῇ γ' ἔτει τῆς ὀλυμπιάδος. — Τυραννίων ὁ νεώτερος, Φοίνιξ, πατρὸς Ἀρτεμιδώρου, μαθητὴς Τυραννίωνος τοῦ πρεσβυτέρου, δι' ὃ καὶ ὠνομάσθη Τυραννίων, πρότερον καλούμενος Διοκλῆς. αἰχμάλωτος δὲ γενόμενος καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ πολέμου Ἀντωνίου καὶ Καίσαρος 85 ὑπὸ τινος Δύμαντος ὠνήθη, τοῦ Καίσαρος ὄντος ἀπελευθέρου, εἰτ' ἐδώρήθη Τερεντίᾳ τῇ τοῦ Κικέρωνος γυναικί. ἐλευθερωθεὶς δ' ὑπ' αὐτῆς ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ καὶ ἔγραψε βιβλία ἡ' πρὸς τοῖς ξ', ὧν καὶ ταῦτα περὶ τῆς Ὀμηρικῆς προσφθίας, περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου (ἐν ᾧ λέγει, ἄτομα 90 μὲν εἶναι τὰ κύρια ὀνόματα, θεματικά δὲ τὰ προσηγορικά, ἀθέματα δὲ τὰ μετοχικά), περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου, ὅτι ἐστὶν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς τοῦ ἀντιγένορος ἢ Ῥωμαϊκῆ διὰ-

468. περὶ ΑΕ, καὶ περὶ cett. || 69. αὐτοῖς Ε, ἐν αὐτῆς m. || LXIII. cf. Hesych. Mil. p. 54. Or. || 70. ἐπὶ κρατίνδου V. || 71. ἀμισσηνός hic et infra BE, Ἐμισσηνός Hesychius. || Κόρυμβος Toupus. || 72. πρότερον om. A. || 73. ἀμισσηνοῦ Vm. || ὡς] ὅς Em. || 76. ἤχθη δὲ AV, ὅς ἤχθη cett. || 77. Λουκούλου A. || 78. πόντου AV, τῶν ἐθνῶν supra addito τοῦ πόντου Ε, τοῦ πόντου ἐθνῶν cett. || 79. βιβλίον A, βιβλία cett. || 81. ρπ' Kusterus, ρη' v. || 84. γενόμενος καὶ αὐτὸς A, καὶ αὐτὸς γενόμενος cett. || 89. ββ πρὸς ἡ' καὶ ξ' AV. || 93. ἐκ τῆς] ἐκτ' V. || τοῦ ἀντιγένορος] ἐκ τοῦ ἀντιγένορος ὅτι ἀντιγένης (ἀντιγένορος Ε) ABOVE, ὅτι ἀρτιγενής ἢ Ῥωμαϊκὴ διάλεκτος Gaisfordus, malim κοῦκ οἰκογενής.

λεκτος, ὅτι διαφωνοῦσιν οἱ νεώτεροι ποιηταὶ πρὸς Ὅμηρον,
 495 ἐξήγησιν τοῦ Τυραννίωτος μερισμοῦ, διόρθωσιν Ὀμηρικὴν,
 ὀρθογραφίαν.

ΞΔ. ΥΠΕΡΕΧΙΟΥ.

Ὑπερέχιος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, ἐπὶ τῶν χρόνων
 Μαρκιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἔγραψε τέχνην γραμματικὴν, περὶ
 ὀνομάτων, περὶ ῥήματος καὶ ὀρθογραφίας.

ΞΕ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

500 Φίλιππος, σοφιστής, ὁ γράψας περὶ πνευμάτων ἐκ τῶν
 Ἡρωδιανοῦ κατὰ στοιχεῖον καὶ περὶ συναλοιφῆς.

ΞΕ. ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ.

Φιλόξενος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, ὃς ἐσοφίστευσεν
 ἐν Ῥώμῃ. περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων, περὶ σημείων τῶν
 ἐν τῇ Ἰλιάδι, περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων, περὶ
 5 διπλασιασμοῦ, περὶ μέτρων, περὶ τῆς τῶν Συρακουσίων
 διαλέκτου, περὶ ἑλληνισμοῦ ζ', περὶ συζυγιῶν, περὶ γλωσσῶν
 ε', περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ γλωσσῶν, περὶ τῆς Λακωνίων δια-
 λέκτου, περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου καὶ τῶν λοιπῶν.

ΞΖ. ΦΙΛΩΝΟΣ.

Φίλων Βύβλιος, γραμματικός. οὗτος γέγονεν ἐπὶ τῶν
 10 χρόνων τῶν ἐγγὺς Νέρωνος καὶ παρέτεινεν εἰς μακρόν·
 ὕπατον γοῦν Σεβήρον τὸν Ἐρέννιον χρηματίσαντα αὐτὸς
 εἶναι φησιν, ὅταν ἦγεν οἱ ἔτος, Ὀλυμπιάδι δὲ σκ'. γέγρα-
 πται δ' αὐτῷ περὶ κτήσεως καὶ ἐκλογῆς βιβλίων βιβλία ιβ',
 περὶ πόλεων καὶ οὗς ἐκάστη αὐτῶν ἐνδόξους ἤνεγκε βιβλία
 15 λ', περὶ τῆς βασιλείας Ἀδριανοῦ, ἐφ' οὗ καὶ ἦν ὁ Φίλων,
 καὶ ἄλλα.

ΞΗ. ΦΡΥΝΙΧΟΥ.

Φρύνιχος Βιθυνός, σοφιστής. Ἀττικιστὴν, περὶ Ἀττι-

LXVI. cf. Eudocia p. 424. || 503. σημειώσεων V. || 5. διπλασιασμῶν V. ||
 6. διαλέκτου] διαμέτρου BE. || 8. περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου om. Eudocia. ||
 LXVII. cf. Eudoc. p. 424. || 9. βίβλιος AV. || 10. τῶν post χρόνων add.
 V. || μακρόν] malim Μάρκον. || 11. ὕπατον — κτήσεως] ἔγραψεν ἐπι-
 γράμματα βιβλία δ', περὶ κτήσεως Eudocia. || γοῦν AVE, γοῦν τὸν cett. ||
 12. εἶναι] malim εἰδέναι et mox ὅτε. || Ὀλυμπιάδα V. || σκδ' Clinton ap. Gais-
 fordum: consul enim fuit (L. Catilius) Severus a. Chr. 120 = ol. 224 $\frac{3}{4}$. ||
 13. βιβλίων om. V. || 16. καὶ ἄλλα] γέγονε δὲ καὶ ὕπατος παρ' αὐτοῦ Eudocia. ||
 LXVIII. cf. Eudoc. p. 424. || 17. ἀττικιστής E, om. Eudocia. || περὶ] ὑπὲρ V,
 ὑπ' ABEm.

κῶν ὀνομάτων βιβλία β', τιθεμένων συναγωγὴν, σοφιστικῆς
 παρασκευῆς βιβλία μζ', οἱ δὲ οδ'.

ΞΘ. ΩΡΙΩΝΟΣ.

Ὁρίων Θηβαῖος τῆς Αἰγύπτου. συναγωγὴν γνωμῶν, 520
 ἤγουν ἀνθολόγιον, πρὸς Εὐδοκίαν τὴν βασιλίδαν, γυναῖκα
 Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, βιβλία γ'. — Ὁρίων Ἀλεξανδρεὺς,
 γραμματικός. ἀνθολόγιον, Ἀττικῶν λέξεων συναγωγὴν,
 περὶ ἐτυμολογίας, ἐγκώμιον Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος.

Ο. ΩΡΟΥ.

Ὁρος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, παιδεύσας ἐν Κων-25
 σταντινουπόλει. ἔγραψε περὶ διχρόνων, ὅπως τὰ ἐθνικὰ
 λεκτέον, λύσεις προτάσεων τῶν Ἡρωδιανοῦ, πίνακα τῶν
 ἑαυτοῦ, περὶ ἐγκλιτικῶν μορίων, ὀρθογραφίαν κατὰ στοι-
 χεῖον, περὶ τῆς εἰ διφθόγγου, ὀρθογραφίαν περὶ τῆς αἰ
 διφθόγγου κατὰ Φρυνίχου κατὰ στοιχεῖον, ἀνθολόγιον περὶ 30
 γνωμῶν.

518. συναγωγὴ Ε. || 19. μζ', οἱ δὲ om. Eudocia. || LXIX. 20. haec sic con-
 stituit Bernhardy: Ὁρίων Ἀλεξανδρεὺς ἢ Θηβαῖος τῆς Αἰγύπτου, γραμμα-
 τικός. συναγωγὴν γνωμῶν ... βιβλία γ', Ἀττικῶν — Καίσαρος. sed cf. Schnei-
 dewini coniect. crit. p. 39. || 21. βασιλίδα ΑΕ, βασιλέως cett. || LXX. tractat
 Ritschellius comm. de Oro et Orione p. 5. || 25. Ἀλεξανδρεὺς] Μιλήσιος Bern-
 hardy, utrumque distinguit Ritschellius. || 30. ἀνθολόγιον γνωμῶν vel ἀνθ. ἢ
 περὶ γνωμῶν Kusterus, ἀνθολόγιον, περὶ γνωμῶν Toupius. hunc titulum in
 Orum minime convenire (cf. no. LXIX) monuit Bernhardy.

BIBΛION EBΔOMON.

ΒΙΟΙ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ.

Α. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

α'. Ὀλυμπιοδώρου βίος Πλάτωνος.

Φέρε δὲ καὶ τὸ γένος εἰπόμεν τοῦ φιλοσόφου, οὐ πολυηκοίας χάριν, ἄλλ' ὠφελείας καὶ παιδεύσεως μᾶλλον τῶν προσιόντων αὐτῷ· οὐ γάρ τις οὗτος οὔτις, ἀλλὰ μᾶλλον πολλῶν ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων. λέγεται γὰρ ὁ Πλάτων
5 υἱὸς γενέσθαι πατρὸς μὲν Ἀρίστωνος τοῦ Ἀριστοκλέους, ἀφ' οὗ τὸ γένος εἰς Σόλωνα τὸν νομοθέτην ἀνέφερεν. διὸ καὶ κατὰ ζῆλον προγονικὸν Νόμους ἔγραψεν ἐν ιβ' βιβλίοις καὶ Πολιτείας σύστασιν ἐν ια'. μητρὸς δὲ προῆλθε Περικτιόνης, ἣτις ἀπὸ Νηλέως τοῦ Κόδρου κατήγето. φασὶν οὖν
10 ὅτι φάσμα Ἀπολλωνιακὸν συνεγένετο τῇ μητρὶ αὐτοῦ τῇ Περικτιόνη καὶ ἐν νυκτὶ φανέν τῷ Ἀρίστωνι ἐκέλευσεν αὐτῷ μὴ μινύναι τῇ Περικτιόνη μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ἀποτέξεως. ὁ δ' οὕτω πεποίηκεν. καὶ γεννηθέντα τὸν Πλάτωνα λαβόντες οἱ γονεῖς βρέφος ὄντα τεθείκασιν ἐν τῷ Ὑμητῷ, βου-
15 λόμενοι ὑπὲρ αὐτοῦ τοῖς ἐκεῖ θεοῖς Πανὶ καὶ Νύμφαις καὶ Ἀπόλλωνι Νομίῳ θῦσαι, καὶ κειμένον αὐτοῦ μέλιται προσελθοῦσαι πεπληρώκασιν αὐτοῦ τὸ στόμα κηρίων μέλιτος, ἵνα ἀληθὲς περὶ αὐτοῦ γένηται

I. 1. 1. δὲ] δὴ Boissonadius ad Nicet. Eugen. 6, 512. p. 329. || πολυηκοίας Vindetus, πολυκοίας libri. || 4. ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων] Hom. Odys. 1, 177. || 12. ἀποτέξεως Vindetus, ἀποτάξεως libri. || 18. post γένηται addi velim τό.

τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέειν αὐδὴν.
καλεῖ δ' αὐτὸν πάντοθεν καὶ τοῖς κύκνοις ὁμόδουλον ὡς ἐξ 20
'Απόλλωνος προσελθών· 'Απολλωνιακὸν γὰρ τὸ ὄρνεον. ἐν
ἡλικίᾳ δὲ γενόμενος πρῶτον μὲν ἐφοίτησε Διονυσίῳ τῷ γραμ-
ματιστῇ πρὸς μάθησιν κοινῶν γραμμάτων, οὗ καὶ ἐν Ἐρα-
σταῖς μέμνηται, ἵνα μηδὲ Διονύσιος ὁ διδάσκαλος ἄμοιρος
εἴη τῆς παρὰ Πλάτωνι μνήμης. εἰτα μετ' ἐκεῖνον γυμναστῇ 25
μὲν ἐχρήσατο διδασκάλῳ Ἀρίστῳ τῷ Ἀργεῖῳ, ὑφ' οὗ καὶ
Πλάτων, ὥς φασι, μετωνομάσθη, πρότερον Ἀριστοκλῆς
λεγόμενος τῷ τοῦ πάππου ὀνόματι. ἐκλήθη δ' οὕτω διὰ τὸ
δύο μόρια τοῦ σώματος ἔχειν πλατύτητα, τὸ τε στέρνον καὶ
τὸ μέτωπον, ὡς δηλοῦσι πανταχοῦ αἱ ἀνακειμέναι αὐτοῦ 30
εἰκόνες οὕτω φαινόμεναι. ἄλλοι δὲ φασι μὴ διὰ τοῦτο μετο-
νομασθῆναι αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὸ πλατὺ καὶ κεχυμένον καὶ
ἀναπεπταμένον τοῦ ἀνακειμένου χαρακτῆρος, καθάπερ φασὶ
καὶ Θεόφραστον οὕτω μετονομασθῆναι διὰ τὸ θεῖον τῆς
φράσεως, πρότερον Τύρταμον λεγόμενον. μουσικῆς δὲ δι- 35
δάσκαλον ἔσχε Δράκοντα τὸν Δάμωνος μαθητὴν· μέμνηται
δὲ τούτου ἐν τῇ Πολιτείᾳ. τρία δὲ καὶ ταῦτα ἐπαιδεύοντο
οἱ Ἀθήνησι παῖδες, φημὶ δὲ γράμματα, μουσικὴν, παλαίην,
οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ γράμματα μὲν διὰ τὸ κοσμεῖν τὸν λόγον
τὸν ἐν αὐτοῖς, μουσικὴν δὲ διὰ τὸ τιθασσεύειν τὸν θυμόν, 40
παλαίην δὲ καὶ γυμνάζεσθαι διὰ τὸ ἀναρρωνύειν τὸ τῆς
ἐπιθυμίας χαλαρόν. καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης δὲ παρ' αὐτῷ τὰ
τρία ταῦτα φαίνεται παιδευθεῖς· διὸ καὶ φησι πρὸς αὐτόν
Σωκράτης „αὐλεῖν δὲ οὐκ ἐβούλου“ καὶ τὰ ἑξῆς. ἐφοίτησε
δὲ καὶ παρὰ γραφεῦσι, παρ' ὧν ὠφελήθη τὴν μῦξιν τῶν 45
χρωμάτων, ὧν ἐν Τιμαίῳ μέμνηται. μετὰ ταῦτα δὲ καὶ
παρὰ τοῖς τραγικοῖς ἐπαιδεύθη, παιδευταῖς νομιζομένοις
εἶναι τῆς Ἑλλάδος. προσῆλθε δὲ τούτοις διὰ τὸ ἀπὸ τῆς

19. Hom. Iliad. 1, 249. || 20. πάντοθεν] immo πατρώθεν. || 21. προσελθών
Vindetus, προσελθὼν libri. || 23. Ἐρασταῖς] Plat. Amat. init. || 24. μηδὲ Fische-
rus, μήτε v. || 36. Δάμωνος Fischerus, Δάμωνος Vindetus, δάμενος libri. ||
37. τούτου] sc. Damonis. vid. Rep. 3. p. 400 B. 4. p. 424 C. || 44. αὐλεῖν]
Plat. Alc. 1. p. 106 E. οὐ γὰρ δὴ αὐλεῖν γε ἤθελες μαθεῖν. || 46. Τιμαίῳ]
p. 67 sq. || 47. τραγικοῖς Vindetus, στρατηγικοῖς libri. || νομιζομένοις Is.
Casaubonus, ὀνομαζομένοις libri.

τραγικῆς γνωμικὸν καὶ σεμνὸν καὶ τὸ ἥρωικὸν τῶν ὑποθέ-
 50 σεων. καὶ τοῖς διθυράμβοις δὲ πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου,
 ἐφόρου λεγομένου τῆς γενέσεως, ὠμίλησε· τούτῳ γὰρ ὁ διθύ-
 ραμβος ἀνέκειτο, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὄνομα εἶχεν. διθυράμβος
 γὰρ ὁ Διόνυσος ὡς ἐκ δύο θυρῶν ἐξελθὼν, τῆς τε Σεμέλης
 καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διὸς. εἰώθεισαν γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ
 55 αἰτιατὰ ὀνομάζειν τοῖς τῶν αἰτίων ὀνόμασι, καθάπερ καὶ
 τὸν Διόνυσον καλοῦσιν. διὸ καὶ ὁ Πρόκλος περὶ τούτου
 φησὶν

ὅσ' εἶδον τεκέσσειν ἐφημίζαντο τοκῆς.

ὅτι δὲ τοὺς διθυράμβους ὁ Πλάτων ἤσκητο δῆλον ἐκ τοῦ
 60 Φαίδρου τοῦ διαλόγου πάννυ πνέοντος τοῦ διθυραμβώδους
 χαρακτήρος, ἅτε τοῦ Πλάτωνος τοῦτον πρῶτον γράψαντος
 διάλογον, ὡς λέγεται. ἔχαιρε δὲ πάννυ καὶ Ἀριστοφάνει τῷ
 κωμικῷ καὶ Σώφρονι, παρ' ὧν καὶ τὴν μίμησιν τῶν προσώ-
 πων ἐν τοῖς διαλόγοις ὠφελήθη. λέγεται δ' οὕτως αὐτοῖς
 65 χαίρειν, ὥστε καὶ, ἥνίκα ἐτελεύτησεν, εὗρεθῆναι ἐν τῇ κλίνῃ
 αὐτοῦ Ἀριστοφάνην καὶ Σώφρονα. καὶ ἐπίγραμμα δὲ τοι-
 οῦτον εἰς Ἀριστοφάνην αὐτὸς πεποίηκεν·

αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται

ζητοῦσαι ψυχὴν εὗρον Ἀριστοφάνους.

70 ἐκωμώδησε δ' αὐτὸν ἐν τῷ Συμποσίῳ τῷ διαλόγῳ ὡς κω-
 μωδῖαν ὠφελήθεις· καὶ γὰρ ποιήσας αὐτὸν ὑμνοῦντα τὸν
 Ἑρώτα εἰσάγει αὐτὸν μεταξὺ λυγγὶ περιπεσόντα καὶ μὴ δυ-
 νάμενον πληρῶσαι τὸν ὕμνον. ἐποίησε δὲ καὶ τραγικὰ ποιή-
 ματα καὶ διθυραμβικὰ καὶ ἄλλα τινά, ἅπερ πάντα κατέ-
 75 καυσε τῆς Σωκράτους πειραθεὶς διατριβῆς, εἰπὼν τι τοιοῦ-
 τον ἔπος,

Ἥφαιστε, πρόμολ' ὦδε, Πλάτων νύ τι σεῖο χατίζει.

γραμματικὸς δέ τις Ἀνατόλιος ἐνταῦθά ποτε τὸ ἔπος εἰπὼν

50. δέ] δὴ Vindetus. || 51. ἐφόρου λεγομένου Is. Casaubonus, ἔφορον λεγό-
 μενον libri. || 58. τοκῆς Vindetus, τοκεῦσιν libri. || 68. cf. Plat. vit. II. et vit.
 Aristoph. II. v. 20. || ὅπερ—ζητοῦσαι Vindetus, τό περ οὔτι πεσεῖται ζηλοῦσαι
 libri. || 70. Συμποσίῳ p. 185 C. 189 A. || 71. ποιήσας Mer. Casaubonus,
 ποτίσας libri. || 77. versus ad Homeri exemplum expressus, vid. Iliad. 18, 392.
 cf. Diog. Laert. 3, 5, 6, 95, Suid. s. v. Ἥφαιστε, vit. Plat. II.

ἡὺδοκίμησεν εἰς Ἡφαιστον ἄρχοντα ἐπιστάντα τῇ πόλει·
εἶπε δ' αὐτὸ οὕτως, 80

Ἡφαιστε, πρόμολ' ὦδε, Φάρος νύ τι σεῖο χατίζει.
φασὶ δ' ὅτι, ἡνίκα ὁ Σωκράτης ἤμελλε δέχεσθαι, ὄναρ εἶδεν,
ὅτι κύκνος ἄπτερος ἐν τοῖς γόνασιν αὐτοῦ καθήστο καὶ πα-
ραχρῆμα πτεροφυήσας ἀνέπτη εἰς τὸν ἄερα καὶ ἐκλαγξέ τι
λιγυρόν, ὥς πάντας θέλξαι τοὺς ἀκούοντας· τοῦτο δ' ἐδήλου 85
τὴν μέλλουσαν δόξαν τοῦ ἀνδρός. μετὰ δὲ τὴν τελευταίην
Σωκράτους διδασκάλῳ πάλιν ἐχρήσατο Κρατύλῳ τῷ Ἡρα-
κλειτεῖ, εἰς ὃν καὶ διάλογον ὁμώνυμον ἐποίησεν, ἐπιγράψας
Κρατύλος ἢ περὶ ὀρθότητος ὀνομάτων. μετὰ τοῦτον δὲ
πάλιν στέλλεται εἰς Ἰταλίαν, καὶ διδασκαλεῖον εὐρὼν ἐκεῖ 90
τῶν Πυθαγορείων συνιστάμενον Ἀρχύταν πάλιν ἔσχε διδά-
σκαλον τὸν Πυθαγόρειον ὁμώνυμον, ἐνθα καὶ Ἀρχύτου
μέμνηται. ἐπειδὴ δὲ δεῖ τὸν φιλόσοφον φιλοθεάμονα εἶναι
τῶν τῆς φύσεως ἔργων, στέλλεται καὶ εἰς Σικελίαν, Θεασό-
μενος τοὺς κρατῆρας τοῦ πυρὸς τοὺς ἐν τῇ Αἴττῃ, καὶ οὐ 95
Σικελικῆς τραπέζης χάριν, ᾧ γενναῖε Ἀριστείδῃ, ὥς σὺ φῆς.
γενόμενος δ' ἐν Συρακούσαις πρὸς Διονύσιον τὸν μέγαν
τύραννον ὄντα ἐπειρᾶτο εἰς ἀριστοκρατείαν μεταβάλλειν τὴν
τυραννίδα, δι' ὃ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφίκτο. καὶ τοῦ Διονυσίου
ἐρομένου αὐτὸν „τίνα νομίζεις ἐν ἀνθρώποις εὐδαίμονα 100
εἶναι;“ — ὥς δὴ νομίζων ὅτι περὶ αὐτοῦ φήσει ὁ φιλόσοφος
κολακεύων αὐτόν, — ὁ δ' ἀπεκρίνατο ὅτι Σωκράτην. πάλ-
ιν ἐπανήρето αὐτόν „τί νομίζεις ἔργον ἀνδρός εἶναι πολιτι-
κοῦ;“ ὁ δ' ἀπεκρίνατο „τὸ τοὺς πολίτας βελτίους ποιεῖν.“
τρίτον αὐτὸν ἐπανήρето „τί οὖν, τὸ ὀρθῶς δικάζειν σμικρόν 5
σοι δοκεῖ;“ δόξαν γὰρ εἶχεν ὁ Διονύσιος ἐπὶ τῷ ὀρθῶς
δικάζειν. ὁ δ' ἀπεκρίνατο μηδὲν ὑποστειλάμενος „σμικρὸν
μὲν οὖν καὶ μέρος ἔσχατον· ἀκεσταῖς γὰρ ἑοίκασιν οἱ ὀρθῶς

80. αὐτὸ] αὐτὸν v, εἰς αὐτὸν Etwallus. || 85. πάντας Vindelut, πάντα
libri. || 89. τοῦτον] malim τοῦτο. || 92. ante ἐνθα deesse quaedam videntur, in
quibus agebatur de epistolis; nam in his solis, quod sciam, Plato Archytæ
mentionem fecit. sed fortasse totus locus sic constituendus: τὸν Πυθαγόρειον
καὶ Τίμαιον τὸν Λοκρόν. ἔγραψε δ' εἰς τοῦτον διάλογον ὁμώνυμον, ἐνθα καὶ
τῶν Πυθαγορείων μέμνηται. || 96. φῆς] or. 46. t. 2. p. 301 Dind. || 97. δ' ad-
didi. || 99. διὸ v. || 106. τῷ Etwallus, τοῦ libri. || 8. πολιτικοῦ ante μέρος ex
Euseb. chron, 1. p. 56 inseruit Hemsterhusius ad Thom. Mag. p. 27.

δικάζοντες, οἵτινες τὰ διερωγότα ἱμάτια ἀνυφαίνουσιν.“
 110 τέταρτον αὐτὸν ἐπανήρετο „τί τύραννον εἶναι; οὐκ ἀνδρεῖον;“ „πάντων μὲν οὖν“ ἔφη „δειλότατον, ὁπότε καὶ τὰ κουρευτικά μαχαιρίδια δέδοικε, μὴ διὰ τούτων ἀπόληται.“
 ἐπὶ τούτοις οὖν ὁ Διονύσιος ἀγανακτήσας προεῖπεν αὐτῷ ἡλίου ὄντος ὑπὲρ γῆς ἐκ τῶν Συρακουσῶν ἀπαλλάττεσθαι,
 15 καὶ οὕτως ἀτίμως ὁ Πλάτων ἀπὸ τῶν Συρακουσῶν ἐδιώχθη. τῆς δὲ δευτέρας ὁδοῦ τῆς εἰς Σικελίαν αἰτία αὕτη. μετὰ τὸν θάνατον Διονυσίου τοῦ μεγάλου διαδέχεται τὴν τυραννίδα Διονύσιος ὁ Διονυσίου, μητρὸς ἀδελφὸν ἔχων τὸν Δίωνα, ὃς ἐκ πρώτης ὁδοῦ ὁμιλητῆς ἐγένετο Πλάτωνος.
 20 γράφει οὖν αὐτῷ ὁ Δίων ὅτι „ἐὰν παραγένη, νῦν ἐλπίς ἐστι μεταβαλεῖν τὴν τυραννίδα εἰς ἀριστοκρατείαν.“ διὰ τοῦτο τοῖνυν τὴν δευτέραν ὁδὸν ποιησάμενος καὶ διαβληθεὶς ὑπὸ τῶν δορυφόρων τοῦ Διονυσίου πρὸς αὐτόν, ὥς βουλεύεται τὴν ἀρχὴν περιποιῆσαι τῷ Δίῳ καὶ καταλῦσαι τὸν Διονύσιον,
 25 κρατηθεὶς ὑπ’ αὐτοῦ παρεδόθη Πόλλιδι τῷ Αἰγινήτῃ ἐμπορευομένῳ εἰς Σικελίαν πρὸς πρᾶσιν. ὁ δ’ ἀγαγὼν αὐτὸν εἰς Αἴγιναν εὗρεν Ἀννίκεριν ἐκεῖ τὸν Λίβυν μέλλοντα πλεῖν ἐπὶ τὴν Ἥλιν ἐφ’ ᾧ τεθρίπῳ ἀγωνίσασθαι. περιτυχὼν οὖν τῷ Πόλλιδι ὠνεῖται παρ’ αὐτοῦ τὸν Πλάτωνα,
 30 κρείττω τὴν δόξαν ταύτην πάσης ἐν τεθρίπῳ νίκης ἀγωνισάμενος· περὶ οὗ καὶ Ἀριστείδης φησὶν ὅτι οὐδεὶς ἐγίνωσκεν Ἀννίκεριν, εἰ μὴ Πλάτωνα ἐπρίατο. τῆς δὲ τρίτης ὁδοῦ πάλιν ἀφορμὴ γέγονε τῆς εἰς Σικελίαν αὕτη. δημευθεὶς ὁ Δίων ὑπὸ τοῦ Διονυσίου καὶ ἀφαιρεθεὶς τῶν ὄντων ἐν δεσ-
 35 μωτηρίῳ ἐβλήθη. γράφει οὖν τῷ Πλάτῳ ὅτι ὑπέσχετο ὁ Διονύσιος ἀφεῖναι αὐτόν, εἰ Πλάτων αὐτῷς ἀφίξειται πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ τῷ ἐταίρῳ βοηθήσων ἐτοίμως ὑπέστη καὶ τὴν τρίτην ὁδόν. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἀποδημίας τοῦ φιλοσόφου τῆς εἰς Σικελίαν. ἰστέον δ’ ὅτι καὶ εἰς Αἴγυπτον
 40 ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἐκεῖ ἱερατικοὺς ἀνθρώπους καὶ ἔμαθε παρ’ αὐτῶν τὴν ἱερατικὴν. διὸ καὶ ἐν τῷ Γοργίᾳ φησὶν

112. μαχαιρίδια δέδοικε Is. Casaubonus, μαχαιρία διαδέδοικε v. || 14. τῶν—ἀπὸ add. V. || 31. ἐγ. ἂν Ἀννίκεριν Etwallus, sed etiam Aristid. or. 46. p. 307 Ἀννίκερις, ὃν οὐδ’ ἡπίστατο ἀνθρώπων οὐδεὶς εἰ μὴ etc. || 41. Γοργία] p. 482 B. μὰ τὸν κύνα, τὸν Αἰγυπτίων θεόν.

„οὐ μὰ τὸν κύνα, τὸν παρ' Αἰγυπτίοις θεόν.“ ὁ γὰρ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι δύναται τὰ ἀγάλματα, τοῦτο παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις τὰ ζῶα, σύμβολα ὄντα ἐκάστου τῶν θεῶν ᾧ ἀνάκειται. βουλόμενος δὲ καὶ τοῖς μάγοις ἐντυχεῖν, διὰ τὸ κατ' 145 ἐκεῖνον καιρὸν ἐν Περσίδι συνεστάναι πόλεμον μὴ δυνηθεὶς παρ' αὐτοὺς ἐλθεῖν ἀφίκετο εἰς τὴν Φοινίκην, καὶ μάγοις ἐκεῖ ἐντυχὼν παρέλαβε τὴν μαγικὴν. διὸ καὶ ἐν τῷ Τιμαίῳ φαίνεται τῆς θυτικῆς ἔμπειρος ὢν, σημειᾷ τε λέγων ἥπατος καὶ σπλάγχνων καὶ τοιαῦτά τινα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν πρὸ τῶν 50 τριῶν τῶν εἰς Σικελίαν ἀφίξεω ἐδει ῥηθῆναι. ἀφικόμενος δ' εἰς τὰς Ἀθήνας διδασκαλεῖον ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ συνεστήσατο, μέρος τι τούτου τοῦ γυμνασίου τέμενος ἀφορίσας ταῖς Μούσαις. καὶ μόνῃ τῷ Πλάτῳ ἐνταῦθα Τίμων ὁ μισάνθρωπος 55 συνῆν. πολλοὺς δὲ πάνυ πρὸς μάθησιν ἀφείλκετο καὶ ἄνδρας καὶ γυναικας ἀνδρεῖα σχήματι παρασκευάζων ἀκροᾶσθαι αὐτοῦ καὶ κρεῖττονα πάσης φιλοπονίας τὴν ἑαυτοῦ φιλοσοφίαν ἐπιδεικνύς. καὶ γὰρ καὶ τῆς Σωκρατικῆς εἰρωνείας ἀπήλλακτο καὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων δια- 60 τριβεῖν καὶ τοὺς νέους θηρῶντα ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. ἀπήλλακτο δὲ καὶ τοῦ σεμνοῦ ὄγκου τῶν Πυθαγορείων, τοῦ ἀποκεκλεισμένης ἔχειν τὰς θύρας καὶ τοῦ αὐτὸς ἔφα, πολιτικώτερον ἑαυτὸν παρέχων πρὸς ἅπαντας. πολλοὺς τοίνυν ἐραστὰς αὐτοῦ καταστήσας καὶ πλείστους ὠφελήσας, μέλλων τελευτᾶν ἐνύπνιον εἶδεν, ὡς κύκνος γενόμενος ἀπὸ 65 δένδρου εἰς δένδρον μετέρχεται, καὶ ταύτῃ πόνον πλείστον παρείχε τοῖς ἰξευταῖς. ὁ Σιμμίας δ' ὁ Σωκρατικὸς ἔκρινεν ὅτι ἄληπτος ἔσται τοῖς μετ' αὐτὸν ἐξηγεῖσθαι βουλομένοις αὐτόν· ἰξευταῖς γὰρ εἰκόασιν οἱ ἐξηγηταὶ τὰς ἐννοίας τῶν ἀρχαίων πειρᾶσθαι βουλόμενοι, ἄληπτος δ' ἔστιν, ἐπειδὴ 70 καὶ φυσικῶς καὶ ἠθικῶς καὶ θεολογικῶς καὶ ἀπλῶς πολλὰ ἔστιν ἀκούειν τῶν αὐτοῦ, καθάπερ καὶ τῶν Ὀμήρου. δύο γὰρ αὗται ψυχαὶ λέγονται γενέσθαι παναρμόνιοι· διὸ παντοδαπῶς ἔστιν ἀκούειν ἀμφοτέρων. ἀποθανόντος δ'

146. καιρὸν Is. Casaubonus, τὸν θεόν libri. || 48. Τιμαίῳ p. 71 sq. || 51. τριῶν Mer. Casaubonus, αἰτίων libri. || 57. κρεῖττον πάσης Is. Casaubonus, κρεῖττον ἀπάσης libri. || 61. ὄγκου Mer. Casaubonus. || 63. πολλοὺς — ὠφελήσας supplet V. || 67. δ' addidi.

- 175 αὐτοῦ πολυτελεῶς αὐτὸν ἔθαψαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἐπέγραψαν
 ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ
 τοὺς δὲ Ἀπόλλων φῦς, Ἀσκληπιὸν ἡδὲ Πλάτωνα,
 τὸν μὲν ἵνα ψυχὴν, τὸν δ' ἵνα σῶμα σώοι.
 καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ γένους τοῦ φιλοσόφου.

β.

- Ὁ μὲν δαιμόνιος Ἀριστοτέλης τῆς θεολογικῆς αὐτὸς
 φιλοσοφίας ἀρχόμενος πάντας ἀνθρώπους ἔφη τοῦ εἰδέναι
 ἐφίεσθαι καὶ τούτου πίστιν τὴν τῆς αἰσθήσεως ἔλεγεν ἀγά-
 πησιν· διὰ τοῦτο γὰρ τὰς αἰσθήσεις ἀγαπῶμεν, ἵνα γινώ-
 5 σκωμέν τι. φαίην ἂν δ' ἐγὼ τὴν Πλάτωνος τοῦτο πεπον-
 θέναι· πάντας γὰρ ἀνθρώπους ἔστιν ἰδεῖν ὥσει ἕκ τινος
 πηγῆς ἀρύσασθαι βουλομένους ἕκ ταύτης ὅσον ἕκαστος
 χρήσιμον ᾧήθη. πάντας δὲ λέγω τοὺς γε κατὰ φύσιν ἔχον-
 τας καὶ μὴ ἀτεράμονας ὄντας καὶ δίκην νυκτερίδων μὴ δυ-
 10 ναμένους ἀντωπεῖν ἡλιακῇ φωτὶ, οἳ μόνα τὰ αἰσθητὰ οἰό-
 μενοι εἶναι τῶν νοητῶν οὐδεμίαν τίθενται φροντίδα. ἔτι δὲ
 μᾶλλον ἀγασθεῖν τὴν τούτου φιλοσοφίαν, εἰ τὴν τε ἱστο-
 ρίαν καὶ τὸ εἶδος τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας ὑψηλῶς μεθεῖναι.
 Πλάτων τοίνυν ὁ πολὺς πατὴρ μὲν ἦν Ἀρίστωνος τοῦ Ἀρι-
 15 στοκλέους, μητρὸς δὲ Περικτιόνης τῆς ἀπογόνου Σόλωνος
 τοῦ νομοθέτου, ὅθεν καὶ κατὰ μίμησιν ἐξέθετο τὴν τε Πο-
 λιτείαν καὶ τοὺς Νόμους. αὐτὸς δ' ἐκαλεῖτο Ἀριστοκλῆς
 εἰς ὄνομα τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς καὶ πάππου, μετεκλήθη δὲ
 Πλάτων ἢ διὰ τὸ πλατὺ τοῦ στέρνου ἢ διὰ τὸ εὐρὺ τοῦ
 20 μετώπου ἢ, ὅπερ καὶ ἀληθὲς εἰπεῖν, διὰ τὸ πλατὺ καὶ ἀνα-
 πεπταμένον τῆς φρονήσεως. οὕτως καὶ ὁ Θεόφραστος Τύρ-

177. τοὺς δὲ Ἀπόλλων Meibomius, Ἀπόλλων δύο Menagius ad Diog. 3, 45 (ubi Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς), τοὺς δύο ἀπόλλων libri. cf. Anthol. Pal. 1. p. 337. || 78. σοί v.

2. 1. Ἀριστοτέλης] Metaphys. 1, 1. init.: ab eodem loco exsorsus est Olympiodorus, cf. Proculi et Olympiodori in Plat. Alcib. comm. ed. Creuzer P. 2. p. 1. || 4. διὰ — τι uncis inclusit Heerenius. || 6. ὥσει Heerenius, ἐπεὶ V. || 8. οἷήθη v. || 10. ἀντωπεῖν Heerenius, ἀντοποιεῖν V. || 15. Περικτιόνης Heerenius, πεκτιόνος V.

ταμος καλούμενος πάλαι διὰ τὸ θεῖον τῆς φράσεως Θεό-
φραστος μετεκλήθη. θεῖος δ' ἦν ὁ Πλάτων καὶ Ἀπολλω-
νιακός. καὶ ὅτι μὲν θεῖος ἦν δηλον ἔκ τε ἑαυτοῦ καὶ ἐκ
τῶν ὀνειράτων· ἐξ ἑαυτοῦ μὲν ὅτι ὁμόδουλον ἑαυτὸν ἐκάλει 25
τῷ κύκῳ, ἐκ τῶν ὀνειράτων δ' οὕτως. Σωκράτης ὁ τούτου
διδάσκαλος τῇ πρὸ μιᾶς τοῦ μέλλειν αὐτὸν φοιτῆσαι αὐτῷ
εἶδεν ὄναρ, ὅτι κύκνος ἄπτερος ἦλθεν ἐντὸς κόλπων αὐτοῦ,
εἴτα πτεροφυήσας ἀνέπτη, κλάγξας μέγα τ' αὐτὸς καὶ λιγυ-
ρῶς, ὥστε ἅπαντας ἐλεῖν τοὺς ἀκούσαντας. ἐδήλου δὲ τοῦτο 30
ὡς φοιτήσῃ μὲν αὐτῷ ἀτελὴς ὁ Πλάτων, ἀφήσῃ δὲ τελείως.
καὶ οὕτως δὲ προεῖχεν ἐν τοῖς δόγμασιν, ὥστε ἅπαντας τού-
του ἀκούειν γλίχεσθαι καὶ μηδένα ἀντιτείνειν ἢ δύνασθαι
ἢ πειρᾶσθαι. καὶ αὐτὸς δ' ὁ Πλάτων εἶδεν ἑαυτὸν ἐν τῷ
μέλλειν τελευτῆσαι κύκνον γενόμενον καὶ καταπηδήσαντα 35
ἀπὸ δένδρου ἐπὶ δένδρον καὶ πολλὰ παρέχοντα τοῖς ὀρνιθο-
θήραις πράγματα μὴ δυναμένοις ἐλεῖν αὐτόν. τούτου δὲ
τοῦ ἐνυπνίου ἀκούσας Σιμμίας ὁ Σωκρατικὸς ἔφησεν πάν-
τας ἀνθρώπους σπουδάσειν καταλαβεῖν τὴν τοῦ Πλάτωνος
διάνοιαν, μηδένα δὲ δυνήσεσθαι, ἀλλ' ἕκαστον ἐκ τοῦ δοκεῖν 40
αὐτῷ τὴν ἐξήγησιν ποιῆσθαι, εἴτε θεολογῆσαι εἴτε ἄλλο τι
ἔλοιτο. ταῦτόν γάρ ἐκάτερος, Ὅμηρός τε καὶ Πλάτων,
πεπόνθασι, διὰ τὸ ἐναρμόνιον αὐτῶν τῆς φράσεως ἐκάστῳ
βάσιμοι γίνονται, ὅπερ ἂν βούληται ἐπιχειρεῖν τις. οὐ
μόνον δὲ τὰ ὀνειράτα ταῦτα δηλοῦσιν αὐτὸν Ἀπολλωνιακόν 45
ὄντα, ἀλλὰ καὶ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς αὐτοῦ καθαρτικὸν ὄν·
τοιούτος γὰρ καὶ ὁ θεός, ὡς καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα δηλοῖ.
Ἀπόλλων γὰρ δηλοῖ ὁ κεχωρισμένος τῶν πολλῶν· τὸ γὰρ
ἀ στερητικόν ἐστι μόριον. ἔτι δὲ καὶ ἐκ τοῦ καιροῦ τῆς
γενέσεως αὐτοῦ τεκμαιρόμεθα αὐτὸν Ἀπολλωνιακόν ὄντα· 50
ἐγεννήθη γὰρ ἐν τῇ ζ' τοῦ θαραγηνῶνος μηνός, ἐν ᾗ ἑορτὴν
ἐπιτελοῦσιν οἱ Ἀῆλιοι τοῦ Ἀπόλλωνος. ἐν δὲ τῇ ε' τούτου
τοῦ μηνός ἐτέχθη ὁ Σωκράτης, ἐν ᾗ γενεθλιακὴν ἑορτὴν
Ἀρτέμιδος ἐπετέλουν. δηλοῖ δὲ τοῦτο τὸ προέχειν τῷ Σω-

27. προμῆς V, προτεραιά Heerenius. || 31. malim ἀποφοιτήσῃ δὲ τέ-
λειος. || 32. προύχει v. || 36. ὀρνιθοθήροις v. || 49. α] ἀπ v. || στερητικόν
Heerenius, στερητίζον V. || 51. ᾗ] ᾧ v. || 52. τούτου τοῦ] malim τῷ αὐτοῦ. ||
54. προύχον ἐν τῷ v. || τῷ Σωκράτει] immo τὸν Σωκράτη.

- 55 κράτει κατὰ τε χρόνον καὶ λόγον. ἵνα δὲ τέλεον τῆς περὶ αὐτοῦ ἱστορίας ποιήσω λόγον, ἐκ διαιρέσεως προέλθωμεν. πᾶν γινόμενον καὶ ἐν χρόνῳ γίνεται καὶ ἐν τόπῳ. μάθωμεν τοίνυν ἐκάτερον τούτων, καὶ ἔτι μέντοι τὰ τ' ἐν τῇ γενέσει καὶ τὰ περὶ τὴν γένεσιν αὐτοῦ συμβάντα. γέγονε τοίνυν
- 60 ἐν χρόνῳ μὲν τῇ πῇ Ὀλυμπιάδι ἐπ' ἄρχοντος Ἀμεινίου, Περι- κλέους ἔτι ζῶντος καὶ τῶν Πελοποννησιακῶν πολέμῳ ἔτι συγκροτούμενων, νεώτερος ὢν Ἰσοκράτους 5' ἔτεσιν. ἐν τόπῳ δὲ γέγονεν ἐν τῇ Αἰγίνῃ, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀρίστωνος μετὰ καὶ ἄλλων κληροῦχου πεμφθέντος ἐν τῇ Αἰγίνῃ ὑπὸ
- 65 τῶν Ἀθηναίων. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου ἐν ᾧ γέγονεν. περὶ δὲ τὸν τόκον εἶδε ὄνειρον ὁ τούτου πατήρ, ἔτι ἐν γαστρὶ ἐχούσης αὐτὸν τῆς μητρός, μὴ συγγενέσθαι αὐτῇ ἄχρις ἂν ἀποτέκη. τοῦτο δ' ἐσήμανε ὡς οὐ δι' ἡδονὴν δεῖ τὴν συνουσίαν αἰρεῖσθαι, ἀλλὰ διὰ παι-
- 70 δοποιάν, καὶ μονοῦσθαι, ὡς τὸ τεχθισόμενον καθαρὸν τεχθεῖη, μηδένα σπῖλον προσειληφὸς ἀπὸ τῆς ἐξ ὑστέρου δι' αἰσχροτήτα συνουσίας. ἀλλὰ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ μετὰ τὸν τόκον λαβοῦσα αὐτὸν ἀνήγαγεν ἐν τῷ Ὑμηττῷ ὄρει, θῦσαι βουλομένη Ἀπόλλωνί τε Νομίῳ καὶ Νύμφαις, καὶ ἐν τούτῳ
- 75 καταθεμένη αὐτὸν εὗρεν αὐτὸν ὑποστρέψασα πεπληρωμένον ἔχοντα τὸ στόμα μέλιτος· ἐλθοῦσαι γὰρ μέλισσαι τοῦτο πεποιήκασι, προμηνύουσαι ὅτι τὰ ἐξ αὐτοῦ μέλλοντα ῥεῦσαι μέλιτος ἔσται γλυκύτερα κατὰ τὸν ποιητὴν. διαίτη δ' ἐκέχρητο οὐ τῇ ἀπὸ τῶν ζωικῶν, ἀλλὰ τῇ ἀπὸ τῶν φυτῶν.
- 80 ἐφοίτησε δ' ἐν ἡλικίᾳ γενόμενος γραμματιστῇ μὲν Διονυσίῳ, οὗ μνήμην ποιεῖται ἐν τοῖς Ἑρασταῖς αὐτοῦ· οὐδὲ γὰρ δίκαιον ἐνόμισεν ἀμνημόνευτον καταλιπεῖν οἰκεῖον διδάσκαλον. γυμναστῇ δ' Ἀρίστωνι ἐφοίτησεν· καὶ γὰρ καὶ τούτου πολὴν ἔσχετο πρόνοϊαν, ὡς καὶ δύο ἀγῶνας αὐτὸν νικῆσαι,

60. πῇ] ol. 88, 1. sic et Apollodorus ap. Diog. Laert. 3, 2. sed Aminias archon fuit ol. 87, 4, quo ipso anno Pericles mortuus esse dicitur. Isocrates autem natus est ol. 86, 1. || 61. πολέμων v. malim et Πελοποννησίων. sed nec ἔτι sanum videtur: fortasse πολέμῳ β' ἔτη latet in πολέμων ἔτι. || 62. Ἰσοκράτει v. || 63. ἐν malim abesse. || 70. μονοῦσθαι] μονῶν καὶ V, μοναχῇ Heerenius. || 76. ἔχον v. || 78. ποιητὴν] Hom. Iliad. 1, 249. || 81. τοῖς Ἑρασταῖς Heerenius, ταῖς ἐπιστολαῖς V. vid. vit. I. v. 23.

Ὀλύμπιά τε καὶ Νέμεα. ἐφοίτησε δὲ μετὰ ταῦτα καὶ Ἀράκοντι⁸⁵
 τῷ μουσικῷ, ὃς γέγονεν ἐκ γεμύλλων τοῦ ἀπὸ Δάμωνος, οὗ Δά-
 μωνος μέμνηται ἐν τῷ Θεαιτήτῳ. παρῆλθε δὲ διὰ γ' τούτων,
 γραμμάτων, γυμνασίων, μουσικῆς, ἵνα καὶ τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς
 διὰ τὰς αὐτὰς προσδιορθώσῃ· οἷδε γὰρ ὅτι αὐταὶ αἱ παιδεαὶ
 δύνανται τὸ τριμερὲς τῆς ψυχῆς ἐπανορθοῦσθαι· διὰ μὲν⁹⁰
 τῶν γραμμάτων ἡκρίβου τὸ λογιστικὸν αὐτῆς μέρος, διὰ δὲ
 τῆς μουσικῆς ἐτιθάσσευε τὸ θυμικόν, ὥσπερ διὰ τῶν γυμ-
 νασίων ἐρῶννε τὸ ἐπιθυμητικόν. μετὰ τοῦτο δ' ἐφοίτησε
 διθυραμβοποιοῖς, τὸν ἐκείνων χαρακτῆρα ὠφεληθῆναι βου-
 λόμενος. ἀμέλει καὶ τὸ πρῶτον αὐτοῦ σύγγραμμα διθυραμ-⁹⁵
 βῶδές ἐστιν. ἐφοίτησε δὲ καὶ τραγικοῖς, τὸ ἐν αὐτοῖς σεμνὸν
 ἀρύσασθαι βουλόμενος. ἐφοίτησε δὲ καὶ κωμικοῖς, τὴν φρά-
 σιν αὐτῶν ὠφεληθῆναι βουλόμενος. ἀμέλει καὶ τὸν Ἀρι-
 στοφάνους ἀνεμάξατο χαρακτῆρα, ὃς τῶν ἄλλων προὔχει
 κωμικῶν. καὶ ὅτι ἀποδέχεται τὴν τούτου φράσιν δηλοῖ τὸ¹⁰⁰
 ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀριστοφάνην ῥηθὲν ἐπίγραμμα, ἔχον
 ὧδε·

αἱ Χάριτις τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ ἤθελον εὐρεῖν
 δίζομεναι ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

ἐξήλωσε δὲ καὶ Σώφρονα τὸν γελοιοποιόν, τὴν μιμητικὴν⁵
 ὥσπερ κατορθῶσαι βουλόμενος· ὁ γὰρ διαλόγους γράφων
 καὶ μίμησιν προσώπων εἰσάγει. ἐφοίτησε δὲ καὶ γραφεῦσι,
 τὴν τῶν χρωμάτων ποικίλην μῆξιν ἐκμαθεῖν βουλόμενος·
 ὅθεν ἐν Τιμαίῳ πολλὸν λόγον καταβάλλει περὶ χρωμάτων.
 καὶ ταῦτα μὲν αὐτῷ διεπράττετο ἄχρις ἐτῶν κ'. μετὰ δὲ¹⁰
 τοῦτο ἐφοίτησε Σωκράτει, καὶ ἰ' ἔτη παρ' αὐτῷ ἐποίησεν,
 ἡθικὴν φιλοσοφίαν ἐκμαθεῖν βουλόμενος. εὐρηκῶς δὲ τὸν

85. Ἀρακόντι v. || 86. ἐκ γεμύλλων τοῦ ἀπὸ δάμωνος V, ἐφάμιλλος τοῖς
 περὶ Δάμωνα Heerenius, ἐκ Μεγίλλου latere in ἐκ γεμύλλων coll. Plut. d. mus.
 17 (quo ipso loco Μεγίλλου demum corrigit pro Μετέλλου) coniecit Osannus
 Ephem. Darmst. 1834. p. 983, quanquam vel sic locum non persanari confitetur.
 malim ἐκ γε vel εἰς γε πολλῶν aut ἐκ παμπόλλων τῶν ἀπὸ Δάμωνος. || 87. τῷ
 Θεαιτήτῳ] immo τῇ πολιτείᾳ. vid. vit. I. v. 37. nisi mavis τῷ Ἀλκιβιάδῃ coll.
 Alcib. I. p. 118 C. || 88. αὐτοῦ v. || 89. παιδεύαι v. || 93. τοῦτο δ'] τούτων v. ||
 103. vid. I. v. 68. pro εὐρεῖν Heerenius ἄρδειν vel οἰκεῖν. || 5. γελοιοποιόν v. ||
 9. Τιμαίῳ] p. 67 sq. || 11. ἐποίησεν] immo ἐφοίτησεν.

Σωκράτη ἔπαναβεβηκότα τῶν ἄλλων, φασὶ πρὸς μέλλων
 παραδιδόναι τὰ πρὸ τούτου πονηθέντα αὐτῷ εἰπεῖν τοῦτο
 115 τὸ ἔπος,

Ἥφαιστε, πρόμολ ὧδε, Πλάτων νύ τι σεῖο χατίζει.
 εὐνούστατος δὲ τῷ Σωκράτει οὗτος ὦφθη, εἴπερ τις ἄλλος.
 ἀμέλει κρινομένου αὐτοῦ καὶ ἐν δεσμοτηρίῳ τυγχάνοντος
 ἀνελθὼν αὐτὸς ἐπὶ τὸ βῆμα φωνὴν ἔρρηξε τοιαύτην· „νεα-
 20 νίας μὲν ὦν, ὦ ἄνδρες, ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναβέβηκα.“ ἀγανακ-
 τήσαντες δ' οἱ δικασταὶ κατήγαγον αὐτόν, ὁ δὲ λυθεὶς ἐξήλ-
 θεν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, μεῖναι ἐκεῖ οὐκέτι ἀνασχόμενος.
 μετὰ δὲ τὸ τὴν ἡθικὴν ὠφεληθῆναι Σωκράτει καὶ πράγματα
 παρασχεῖν αὐτῷ τῷ Σωκράτει ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἐντεύξεσι
 25 συγγράμματα ἐξέθετο, ἃ ἔτι ζῶντος Σωκράτους εἰς χεῖρας
 αὐτοῦ ἦλθον. τὸν γὰρ Λύσιον διάλογον συγγεγραφώς, ᾧ
 ἐνέτυχε καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ „οὗτος ὁ
 νεανίας ἄγει με ὅπῃ θέλει καὶ ἐφ' ὅσον θέλει καὶ πρὸς οὓς
 θέλει.“ μετὰ δὲ τὴν εἰς Σωκράτην φοίτησιν ἀπῆλθε πρὸς
 30 τοὺς Πυθαγορείους, τὸ δι' ἀριθμῶν τὰ πράγματα σημαίνειν
 παρ' αὐτῶν κατορθῶσαι βουλόμενος, ὅθεν πολλὸν τούτων
 μέμνηται ἐν τῷ Τιμαίῳ. ἐφοίτησε δὲ καὶ Κρατύλῳ τῷ Ἡρα-
 κλειτεῖῳ καὶ Ἑρμίπῳ τῷ Παρμενιδεῖῳ, τὰ Ἡρακλείτου καὶ
 Παρμενίδου δόγματα μαθεῖν βουλόμενος, ὅθεν καὶ δύο διά-
 35 λογοὶ γεγραμμένοι εἰσὶν αὐτῷ, ὃ τε Κρατύλος καὶ ὁ Παρμε-
 νίδης, ἐν οἷς τῶν δογμάτων τῶν προειρημένων ἀνδρῶν μέ-
 μνηται. μεμαθηκὼς δὲ, ὅτι τὴν ἀρχὴν εἶχον τῆς φιλοσοφίας
 οἱ Πυθαγόρειοι ἀπὸ Αἰγύπτου, ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ
 κατορθώσας ἐκεῖσε τὴν γεωμετρίαν καὶ τὴν ἱερατικὴν ἀνε-
 40 χώρησεν. εἴτ' ἐλθὼν εἰς Φοινίκην περιέτυχεν ἐκεῖσε Περσαῖς
 καὶ ἔμαθε παρ' αὐτοῖς τὴν Ζωροάστρου παιδείαν. εἴτ' ἐκεῖ-
 θεν ἐπὶ Σικελίαν ἀφίκετο, τοὺς ἐν Αἴτνῃ κρατῆρας ἰστο-

113. ἔπαναβεβηκότα] malim ἐπάνω βεβηκότα. || μέλλων] immo μέλ-
 λοντα. || 14. malim ποιηθέντα. cf. vit. I. v. 73. || 18. δεσμοτηρίῳ] an δικαστη-
 ρίῳ? || 21. λυθεὶς] malim κωλυθεὶς aut λυπεὶς. || 22. οὐκέτι add. Heerenius, in
 Iac. om. V. || 26. malim συγγεγραφότι ὡς ἐνέτυχε, nisi quaedam exciderunt. cf.
 Diog. Laert. 3, 35. || 30. Πυθαγορείους hic et ubique v. || 31. ὅθεν] ὅτι v. ||
 32. Ἡρακλειωτῶ v. || 33. Ἑρμίπῳ] immo Ἑρμογένει. vid. Diog. Laert. 3, 6. ||
 Παρμενιδίῳ v. || 34. δύο v.

ρῆσαι βουλόμενος, ὅτε καὶ τὴν εἰς Διονύσιον ἐντευξεν ἐποίη-
σατο. μετὰ ταῦτα δ' ἐλθὼν ἐν Ἀθήναις συνεστήσατο διδα-
σκαλεῖον πλησίον τοῦ καταγωγίου Τίμωνος τοῦ μισανθρώπου, 145
ὃς δυσκόλως ἔχων ἐς ἅπαντας, ὡς καὶ τὰ ἐπιγράμματα τοῦ
τάφου αὐτοῦ δηλοῦσι, πάννυ εὐμενῶς ἤνεγκε τὴν τοῦ Πλά-
τωνος συνουσίαν. εἰσὶ δὲ τὰ ἐπιγράμματα τὰδε·

ἐνθάδ' ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυνδαίμονα κεῖμαι·

τίς δ' ὦν οὐ πεύσεσθε, κακοὶ δὲ κακῶς ἀπόλοισθε. 50
ἔστι δὲ τὸ δεύτερον τόδε·

τῆνδε σὺ τὴν στήλην παραμείβεο, μήτε με χαίρειν

εἰπὼν, μήθ' ὅστις, μὴ τίνος εἰρόμενος.

πρὸ δὲ τοῦ διδασκαλείου τέμενος καθιέρωσε ταῖς Μούσαις
ὁ Πλάτων. τούτῳ δ' ἐφοίτησαν οὐ μόνον ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ 55
γυναῖκες, Ἀξιοθέα τε ἡ ἐκ Φλιοῦντος καὶ Λασθένεια ἡ ἐξ
Ἀρκαδίας. Θεῖος δ' ἦν, ὡς εἴρηται πολλάκις, οὗτος ὁ ἀνὴρ,
καὶ πολλῶν τῶν ἐν τῷ βίῳ ἐγένετο εὐρετής, ὀνομάτων τε καὶ
πραγμάτων καὶ εἰδους τῆς συγγραφῆς. ὀνομάτων μὲν τῆς
ποιότητος· οὐδὲ γὰρ πρὸ τούτου ἐγινώσκετο τοῦνομα. 60
ἀμέλει ἐν Θεαιτήτῳ φησὶ πρὸς Θεόδωρον, ποιῶν τὸν Σω-
κράτη διαλεγόμενον καὶ λέγοντα ὅτι „ἴσως μὲν οὖν τὸ τῆς
ποιότητος ὄνομα ξένον σοι δόξειεν ἂν καὶ οὐκ εἰωθός.“
δηλοῖ δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Κατηγορίαις λέγων „ποιό-
τητα δὲ λέγω,“ εἰπὼν τὸ λέγω ἀπ' αὐτοῦ τοῦ θεμένου 65
τοῦνομα· εἰ γὰρ ἦν ἐν καταχρήσει, πάντως ἂν οὐ λέγω, ἀλλὰ
λέγεται εἶπεν· εἴωθε γὰρ αὐτός καὶ ἅπαντες οἱ παλαιοὶ τοῦτο
ποιεῖν. εὔρε δὲ καὶ τὸ τῶν ἀντιπόδων ὄνομα καὶ τὸ τοῦ
μήκους ἀριθμοῦ. πράγματα δ' εὔρε φυσικά, ἡθικά, θεο-
λογικά, πολιτικά. φυσικὰ μὲν ὅτι ἔδειξε τὴν μαγνητικὴν λίθον 70

149. exstat idem epigramma ap. Plut. Anton. 70 et in Anthol. Pal. 1. p. 396. || 50. τίς δ' ὦν] τοῦνομα δ' Plutarchus, ὄνομα δ' Anthol. || πεύσοιθ' Anthol. || 52. χαίρειν Heerenius, χείρας V. || 53. μηδ' v. || 56. Ἀξιοθέα dedi ex Diog. Laert. 3, 46, Clem. Alex. str. 4. p. 224 S., Themist. or. 23, Λεξιθέα v. || Φλιοῦντος Heerenius, φλειροῦντος V. || Λασθένεια ἡ ἐκ v. || 59. τῆς συγγραφῆς Heerenius, καὶ συγγρ. V. || 61. Θεαιτήτῳ] p. 182 A. ἴσως οὖν ἡ ποιότης ἅμα ἀλλόκοτόν τε φαίνεται ὄνομα καὶ οὐ μαθηθάνεις ἀθρόον λεγόμενον. || 62. τὸ] τέ v. || 64. Κατηγορίαις] cap. 8. || 67. εἰωθός v. || 68. ἀντιπόδων] Tim. p. 63 A. || 69. μήκους ἀριθμοῦ] Rep. 9. p. 587 D. || 70. μαγνητικὴν] Tim. p. 80 C.

μὴ ἔλκουσαν τὸν σίδηρον, ἀλλ' ὅτι ὁ ἀήρ ἐστὶν ὁ ὠθὼν αὐτὸν
 πρὸς αὐτήν. μαθηματικὰ δ' εὗρε τὴν μέσην καλουμένην
 ἀνάλογον, περὶ ἧς ἐν τῇ ἀποδεικτικῇ λόγον ἐποιησάμεθα.
 λοιμωσσόντων γὰρ τῶν Ἀθηναίων ἐπεμψαν ἐν Δελφοῖς χρη-
 175 σόμενοι, τί ποιήσαντες παύσαντο τοῦ λοιμοῦ. ἔχρησε δ'
 αὐτοῖς ὁ θεός, διπλασιάσαντας τὸν βωμόν οὕτως θῦσαι.
 τυγχάνοντος δὲ τοῦ βωμοῦ κύβου ἕτερον κύβον ἐπακοδόμη-
 σαν, οἰόμενοι τοῦτο εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ χρησμοῦ λεγόμενον.
 εἶθ' ὥς οὐδὲ τοῦτο ποιήσαντες ἐπαύσαντο, ἐπὶ τὸν Πλάτωνα
 80 πορευθέντες ἤρουντο αὐτόν, τί δέοι ποιεῖν, ὁ δ' ἔφη ὅτι „ὄνει-
 δίξει ὑμῖν ὁ θεός ὥς ἀπείροις γεωμετρίαις.“ ἔδειξε γὰρ μὴ
 ἰδιωτικῶς τὸ διπλάσιον ἐννοῆσαι, ἀλλ' εὗρεῖν μέσην τινὰ
 ἀνάλογον, καὶ τούτῳ διπλασιάσαι ταύτην. ὅθεν οὕτως ποιη-
 σάντων παραυτίκα ἐπαύσαντο τοῦ λοιμοῦ. εὗρε δὲ καὶ ἡθικά·
 85 τὸ γὰρ μὴ ἐπὶ μισθῷ διδάσκειν ἡθικὸν ὃν πρῶτος εὗρεν.
 ἀμέλει Πυθαγόρας [καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ πάντες] ρ' δραχμὰς
 χρυσοῦ λαμβάνων τὴν οἰκίαν μετεδίδου, κάπηλος μᾶλλον
 λόγων τυγχάνων ἢ φιλόσοφος. ὅθεν καὶ τὸν Τίμαιον ζ'
 ἀργυρίων ἀπὸ τῶν Πυθαγορείων ὠνησάμενος κατὰ μίμησιν
 90 αὐτοῦ ἔγραψε τὸν διάλογον. ὅθεν καὶ φέρεται τι ἔπος
 τοιόνδε·

πολλῶν ἀργυρίων ὀλίγην ἡλλάξας μολπὴν,

ἐνθεν ἀφορμηθεὶς τιμαιογραφεῖν ἐπεχείρεις.

εὗρε δὲ καὶ πολιτικά· τὸ γὰρ τὰς τηβάδας κυκλοτερεῖς εἶναι
 95 αὐτὸς πρῶτος ἐφεῦρεν ὥς πολυχωρητοτέρας. δέδεικται γὰρ
 τοῖς γεωμέτραις ὅτι πάντων τῶν ἰσοπεριμέτρων πολυχωρη-

174. λοιμοζόντων v. || Ἀθηναίων] immo Ἀηλίων. cf. Plut. d. EI ap. Delph. 6. p. 386 E. d. gen. Socr. 7. p. 579 B. Theo Smyrn. 1. p. 2. || 79. οὔτε v. || 80. εἶ-
 ροντο v. || 83. τούτῳ — ταύτην] immo ταύτῃ — τοῦτον. || 84. τοῦ] τὰ τοῦ v. ||
 86. καιοῖ πρὸ αὐτοῦ πάντες susp. || 89. fort. ἀργυρίων hic et infra. || 92. iidem ver-
 sus leguntur ap. Schol. Plat. Tim. p. 424, et uno auctiores (antecedit enim hic: καὶ
 σὺ Πλάτων· καὶ γὰρ σε μαθητεύειν πόθος ἔσχεν) ap. Gell. Noct. Att. 3, 17 et
 Jamblich. ad Nicom. arithm. p. 148, et apud hunc quidem emendatiores (cf. Val-
 ckenar. d. Aristob. p. 65). Timonis est frgm. 14 ap. Brunk. Anal. 2. p. 70. cf.
 Pauli lib. d. sillis p. 44. 52. || πολλῶν] πολλῶν δ' cett. scriptt. || ἡλλάξα V, ἡλλά-
 ξατο, ut Schol. Plat., Heerenius. || μολπὴν] βίβλον cett. || 93. ἐπεχείρει v, ἐδιδάχ-
 θης cett. || 94. in τηβάδας quid lateat nescio: de machina bellica cogitavit Hee-
 renius, ut esset πολιορκητικά pro πολιτικά legendum. στιβάδας mirifice Coraes
 ad Plut. Nic. p. 415. || 96. ἰσοπεριμερῶν v.

τότερος τυγχάνει ὁ κύκλος. εὔρε δὲ καὶ τὸ τρίτον τῆς πολι-
τείας εἶδος, τὸ ἐξ ὑποθέσεως. ἀλλὰ δὴ καὶ θεολογικῶς εὔρεν,
οἷον τὸ τὰς ιδέας εἶναι ἐν τῷ παραδειγματικῷ, οὐχ ὅτι καὶ
ἄλλοι πρὸ αὐτοῦ ἐγίνωσκον ὅτι εἰσὶν αὐταί· Πυθαγόρας γὰρ 200
ἔλεγεν αὐτάς ἐν τῷ ποιητικῷ εἶναι, καὶ Ἀριστοτέλης γε μετ' αὐ-
τὸν ἐν τῷ ποιητικῷ· αὐτὸς δὲ, ὡς εἴρηται, ἐν τῷ παραδειγματικῷ
αὐτάς ἔφησεν εἶναι, αἵπερ αἰτίαι καὶ ἀρχαί εἰσι τοῦ ποιητικοῦ.
ἀμέλει γὰρ καὶ φησιν αὐτὸν εὐρηκότα τὰς ιδέας ἐωρακέναι ἑαυ-
τὸν τρίτον ἔχοντα ὀφθαλμόν. εὔρε δὲ καὶ τί ἐστὶν αἰών· οἱ γὰρ 5
πρὸ αὐτοῦ αἰῶνα ἔλεγον τὴν ἀπειρίαν τοῦ χρόνου, αὐτὸς δὲ
ἔδειξεν ὡς ἄλλη ἐστὶν ἡ ἀπειρία τοῦ χρόνου καὶ ἄλλος ὁ αἰών.
εὔρε δὲ καὶ εἶδος συγγραφῆς τὸ διαλογικόν· εἰ γάρ τις εἴποι
ὅτι καὶ Ζήνων πρὸ αὐτοῦ διαλόγους ἔγραψε καὶ Παρμενίδης,
ἐροῦμεν ὅτι οὗτος μάλιστα αὐτῷ ἐχρήσατο. ἔφησεν δὲ πᾶσι 10
ἐνιαυτούς, καὶ διὰ τούτου δεικνύς ὅτι Ἀπολλωνιακὸς ὢν
τυγχάνει ὁ γὰρ θ' τῶν Μουσῶν ἀριθμὸς ἐφ' ἑαυτὸν πολλα-
πλασιαζόμενος ἀπογεννᾷ τὸν πᾶ ἀριθμόν. ὅτι δ' αἱ Μοῦσαι
ὑπερητίδες εἰσὶν Ἀπόλλωνος οὐδεὶς ἀντερεῖ. οὗτος γὰρ ὁ
ἀριθμὸς δυναμοδύναμις λέγεται, ὡς ἂν τοῦ γ' ἀριθμοῦ πρῶ- 15
του ὄντος διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν ἀρχὴν καὶ μέσσην καὶ τελευτήν,
πολλαπλασιαζομένου δὲ καὶ ἀπογεννῶντος τὸν θ' (τριάκις
γὰρ τρία θ') καὶ τοῦ θ' τὸν πᾶ ἀριθμόν. ἐστὶ δὲ καὶ ἐκ
τῶν μετὰ τὸν βίον αὐτοῦ τὸ θεῖον αὐτοῦ καταμαθεῖν. γυνή
γάρ τις ἀπῆλθε χρησομένη, εἰ δεῖ τὴν στήλην αὐτοῦ συντάξαι 20
ἀγάλμασι τῶν θεῶν. ἐχρησέ δ' ὁ θεὸς τάδε·

δόξης ἀντιθέοιο καθηγητῆρα Πλάτωνα

εὐδρώης τίουσα, χάρις δ' ἐσαμείψεται ἐσθλῇ

ἐκ μακάρων, οἷσιν περ ἀνὴρ ἐνάριθμος ἐκεῖνος.

ἄλλος δὲ χρησμὸς ἐδόθη, ὡς δύο παῖδες τεχθήσονται, Ἀπόλ- 25
λωνος μὲν Ἀσκληπίος, Ἀρίστωνος δὲ Πλάτων, ὃν ὁ μὲν
ιατρός ἐστὶ σωμάτων, ὁ δὲ ψυχῶν. καὶ Ἀθηναῖοι δὲ γε-
νεθλιακὴν αὐτοῦ ἡμέραν ἐπιτελοῦντες ἐπάδοντες φράσκουσιν
ἡματι τῷδε Πλάτωνα θεοὶ δόσαν ἀνθρῶποιον.

198. δὴ] δὲ v. || 99. ὅτι — ὅτι] ὅτι — ὅτι v. || 200. αὐταί] αὐται v. ||

1. γε] γάρ v. || 4. αὐτὸν] an αὐτὸν vel αὐτὸν τὸν? || 11. ἐνιαυτόν v. || 12. θ']
θεός V, τεθεὶς Heerenius. || ἀριθμὸς Heerenius, ἀριθμῶν ἀριθμὸς V. || 22. κα-
θηγητῆρα Heerenius, καθηγητήρα V.

230 ὄρα δὲ καὶ τὴν ὑπεροχὴν, ἣν ἔσχεν ἐς Πυθαγόραν. οὗτος μὲν οὖν ἀπῆλθεν ἐς Περσίδα τὴν τῶν μάγων ὠφελήθῃναι θέλων φιλοσοφίαν, οἱ δὲ μάγοι διὰ τὸν Πλάτωνα Ἀθήναζε παρεγέ-
νοντο· τῆς ἐξ αὐτοῦ φιλοσοφίας μετασχεῖν γλιχόμενοι. ἐπεὶ
δὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ Πλάτωνος μεμαθήκαμεν, φέρε καὶ τὸ
35 εἶδος τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας διηγησώμεθα.

γ'. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Πλάτων Ἀρίστωνος τοῦ Ἀριστοκλέους καὶ Περικτιόνης
ἢ Ποτώνης, τὸ γένος ἐλκούσης ἀπὸ Σόλωνος· ἔκτη γὰρ ἦν
ἀπ' ἐκείνου, παῖς γενομένη * Ἀρωπίδου τοῦ ποιητοῦ, ἀδελφοῦ
Σόλωνος· ὁ δὲ Σόλων εἰς Νηλέα ἀναφέρει τὸ γένος. καὶ
5 Ἀρίστων δ' ὁ Πλάτωνος πατὴρ ἐκ τοῦ Κόδρου γένους κατ-
ήγετο τοῦ Μελάνθου υἱοῦ. ἱστόρηται δ' ὡς ἐκ τινος θείας
ὄψεως ἢ μήτηρ Πλάτωνος ἔγκυος ἐγένετο, ἐπιφανέντος αὐτῇ
τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ἡνίκα ἔτεκε τὸν Πλάτωνα, τότε αὐτῇ
ὁ ἀνὴρ συνεγένετο. ἐτέχθη δ' ἐν Αἰγίνῃ ἐν τῇ πῇ Ὀλυμπιάδι
10 μετὰ τὰ προοίμια τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ ἐβίω
ἔτη β' καὶ π'. τελευτᾷ δ' ἐπὶ τῆς ρῆς Ὀλυμπιάδος, οὐδὲ γάμον
τινὰ οὐδ' ὁμιλίαν καθάπαξ σώματος εἰς πείραν δεξάμενος·
εὐωχήθη δ' ἐν ἑορτῇ καὶ ὑπνῶν ἀπεβίω. καὶ ἕτεροι δ' ἐγέ-
νοντο μετ' αὐτὸν υἱοὶ τῷ Ἀρίστωνι, Ἀδείμαντος καὶ Γλαύ-
15 κων, καὶ Ποτώνη θυγάτηρ. καὶ τὰ μὲν πρῶτα γράμματα
διδάσκειται παρὰ τινι Διονυσίῳ, ἐγυμνάσθη δὲ τὰ εἰς πα-
λαιστρὰν παρ' Ἀρίστωνι τῷ Ἀργεῖῳ, εἰτα μαθὼν ποιητικὴν
γράφει διθυράμβους καὶ τραγωδίας· ἀπογνοὺς δὲ τούτων
ἐφιλοσόφησε παρὰ Σωκράτει ἐπὶ ἔτη κ'. καὶ λόγος ἰδεῖν Σω-
20 κράτην, καθ' ἣν ἡμέραν αὐτῷ παρεδόθη Πλάτων, κύκνον
αὐτοῦ τοῖς γόνασιν ἐπικαθήμενον. προσηγορεύετο δ' Ἀρι-

230. οὗτος μὲν οὖν Heerenius, αὐτὸς μὲν οὐκ V.

3. cf. Eudoc. p. 362. Hesych. Mil. p. 44 Or. || 1. περικτιόνης AVE, περικ-
τιώνης cett. || 2. ποτώνης A. || 3. post γενομένη nonnulla desunt, sic fere ex
Diog. Laert. 3, 1 supplenda: Γλαύκιος τοῦ Καλλιάρχου τοῦ Κριτίου τοῦ
Ἀρ. || τοῦ add. VE. || ἀδελφοῦ * V, τοῦ ἀδ. cett. || 5. ὁ] ὁ τοῦ V. || 6. μελανθίου
V. || 7. μ. τοῦ πλ. V. || ἔγκυος add. A, ἔγγυος VE. || 13. εὐώχει BE. || 14. γλαύ-
κων AV, γλαῦκος cett. || 15. ποτώνη A. || 19. σωκράτην A. || ἐπὶ om. V. || 20. κύκ-
νον] κύκλον AB et pr. m. E.

στοκλῆς, διὰ δὲ τὸ πλατὺς εἶναι τὸ στέρον Πλάτων ἐπωνομάσθη. ἄλλοι δ' ὡς πλατὺν ἐν λόγοις Πλάτωνα κληθῆναι. τρεῖς δ' ἐν Σικελίᾳ Πλάτων ἦλθε πρὸς τοὺς τυράννους Διονυσίους, καὶ ἐπράθη ὑπὸ τοῦ τυράννου. ἐπρίατο δ' αὐτὸν 25 Ἀννικεῖρις τις Λίβυς καὶ ἀφῆκεν. διέτριβε δ' ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ παιδεύων, καὶ διεδέξαντο τὴν σχολὴν αὐτοῦ καθ' ἓνα οἶδε, Σπεύσιππος, Ξενοκράτης, Πολέμων, Κράντωρ, Κράτης, Ἀρκεσίλαος, Λακύνδης, Εὐάνδρος Φωκαεὺς, Δάμων, Λεοντεύς, Μοσχίων, Εὐάνδρος Ἀθηναῖος, Ἡγησίππου, Καρνεάδης, Χαρμάδας. εἰσὶ δ' οἱ γνήσιοι αὐτοῦ διάλογοι πάντες 30 νῆς, ὧν οἱ μὲν εἰσι φυσιολογικοί, οἱ δ' ἡθικοί, οἱ δὲ διαλεκτικοί. καὶ ἡ μὲν πολιτεία διαιρεῖται εἰς βιβλία ἰ', οἱ δὲ νόμοι εἰς ιβ'. τετραλογίαι δὲ λοιπαὶ θ'.

B. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

α'. Ἐκ τῆς πρώτης Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεῶς πρὸς Ἀμμαῖον ἐπιστολῆς.

Ἀριστοτέλης υἱὸς μὲν ἦν Νικομάχου, τὸ γένος καὶ τὴν τέχνην ἀναφέροντος εἰς Μαχάονα τὸν Ἀσκληπιοῦ, μητρὸς δὲ Φαιστίδος, ἀπογόνου τινὸς τῶν ἐκ Χαλκίδος τὴν ἀποικίαν ἀναγαγόντων εἰς Στάγειρα. ἐγεννήθη δὲ κατὰ τὴν ἡθ' Ὀλυμπιάδα Διοτρεφοῦς Ἀθηνῆσιν ἄρχοντας, γ' ἔτεσι Δημο- 5 σθένους πρεσβύτερος. ἐπὶ δὲ Πολυζήλου ἄρχοντος τελευτήσαντος τοῦ πατρὸς ἡ' ἔτος ἔχων εἰς Ἀθήνας ἦλθε καὶ συσταθεὶς Πλάτωνι χρόνον εἰκοσαετῇ διέτριψε σὺν αὐτῷ.

22. πλατὺς] ἕτεροι δὲ ὡς πλατύσωμον ὄντα mg. A. || ὀνομάσθη *V. ||

23. ὡς πλατὺν] διὰ τὸ πλατὺν εἶναι V. || λέγουσι post Πλάτωνα add. V. ||

24. ἐν σικελίᾳ ABVE, εἰς σικελίαν cett. || 27. ἐδέξαντο V. || 28. post Κράτης add.

σωκρατίδης BV, σωκρατὶ δ' A, σωκρα... E, οἱ δὲ Σωκράτους v. || 29. Φωκαεὺς] Φωκεὺς Diog. 4, 60. || 31. Χαρμάδας Hemsterhusius, Ἀρμάδας v. || εἰσὶ add.

A. || 34. τερατολογίαι AB*VEmEudocia.

II. 1. est ep. ad Amm. c. 5. || 4. ἀγαγόντων AB. || 5. γ' R, uti Wolfius correxerat, ιγ' v. || 6. πρεσβύτερος Wolfius, πρεσβυτέρου v. || Πολυζήλου] ol. 103, 2.

ἀποθανόντος δὲ Πλάτωνος ἐπὶ Θεοφίλου ἄρχοντος ἀπῆρε
 10 πρὸς Ἑρμεῖαν τὸν Ἀταρνέως τύραννον, καὶ τριετὴ χρόνον
 παρ' αὐτῷ τρίψας ἐπ' Εὐβούλου ἄρχοντος εἰς Μυτιλήνην
 ἐχωρίσθη, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς Φίλιππον ὤχετο κατὰ Πυθόδοτον
 ἄρχοντα καὶ διέτριψε χρόνον ὀκταετὴ παρ' αὐτῷ καθηγού-
 15 μενος Ἀλεξάνδρου. μετὰ δὲ τὴν Φιλίππου τελευτὴν ἐπ'
 Εὐαίνετου ἄρχοντος ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας ἐσχόλαζεν ἐν
 Λυκείῳ χρόνον ἑτῶν ιβ', τῷ δὲ ιγ' μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου
 τελευτὴν ἐπὶ Κηφισοδώρου ἄρχοντος ἀπάρας εἰς Χαλκίδα
 νόσῳ τελευτᾷ, γ' πρὸς τοῖς ξ' βιώσας ἔτη.

β'. Ἀριστοτέλους βίος [κατ' Ἀμμώνιον].

Ἀριστοτέλης τῷ μὲν γένει ἦν Μακεδών, πόλεως δὲ Στα-
 γείρων, υἱὸς Νικομάχου, ἱατροῦ Ἀμύντου τοῦ Μακεδόνων
 βασιλέως (ὅθεν καὶ τὸν ἴδιον υἱὸν Νικόμαχον προσηγόρευσε,
 μνήμης ἕνεκεν τοῦ οἰκείου πατρός, πρὸς ὃν καὶ τὰ Νικομά-
 5 χεῖα ἔγραψεν), μητρὸς δ' ἦν Φαιστίδος. ἀμφοτέροι δ' οὗτοι,
 ὃ τε Νικόμαχος καὶ ἡ Φαιστις, τὸ γένος εἶχον ἀπ' Ἀσκλη-
 πιοῦ. μαρτυρεῖ δὲ τούτοις τὸ εἰς τὸν Ἀριστοτέλην εἰρημένον
 ἐπίγραμμα τοῦτον ἔχον τὸν τρόπον·

Φαιστίδος ἦν μητρὸς καὶ Νικομάχου γενετῆρος
 10 τῶν Ἀσκληπιαδῶν διὸς Ἀριστοτέλης.
 μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τοῦ Νικομάχου καὶ τῆς Φαιστίδος
 ἀνάγεται ὁ Ἀριστοτέλης παρὰ τινι Προξένῳ Ἀταρνεῖ, οὗ
 καὶ τῆς τροφῆς διαμεμνημένος ὁ Ἀριστοτέλης οὐ μόνον τού-
 του υἱὸν Νικάνορα ἀνέθρεψε καὶ πᾶσαν παιδείαν ἐπαίδευ-
 15 σεν, ἀλλὰ καὶ υἱὸν αὐτὸν ὠκαιοποίησατο· καὶ τελευτῶν ἐν
 ταῖς οἰκείαις διαθήκαις ἐπέτρεψε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Πυ-
 θιάδα δοῦναι γαμετὴν τῷ Νικάνορι. ὁ μὲν οὖν Ἀριστοτέλης

9. Θεοφίλου] ol. 108, 1. || 11. αὐτῷ] αὐτοῦ v. || διατρίψας Wolfius. ||
 Εὐβούλου] ol. 108, 4. || Μυτιλήνην v. || 12. πρὸς Φίλιππον] πρὶν R. || ὤχετο
 BC et mg. D, ἔχετο ADR, ἤρχετο v. || Πυθόδοτον] ol. 109, 2. || 15. Εὐαίνετου]
 ol. 111, 2. || 17. Κηφισοδώρου] ol. 114, 2.

2. 6. ὅ — Φαιστις susp. Nunnesio, neque habet intp. latinus. || 9. cf. An-
 thol. Pal. 2. p. 875. || 16. Πυθιάδα Menagius, et sic Sext. Emp. adv. math. 1,
 258, Pythiada intp., πυθαῖδα libri.

ἔτι νέος ὢν τὴν τῶν ἐλευθέρων παιδείαν ἐπαιδεύετο, ὥς δηλοῖ
τὰ γεγραμμένα αὐτῷ περὶ ποιητικῆς καὶ περὶ ποιητῶν, ἔτι
μέντοι τὰ Ὀμήρου προβλήματα καὶ αἱ ῥητορικαὶ τέχναι. ἰς
δ' ἐτῶν γενόμενος καὶ τῆς Πυθίας κτελουμένης αὐτῷ φιλο-
σοφεῖν στέλλεται ἐν Ἀθήναις, ἐνθα φοιτᾷ Σωκράτει καὶ
σύνεστι τούτῳ ἔτη γ'. τελευτήσαντος δὲ τοῦ Σωκράτους
φοιτᾷ Πλάτωνα καὶ τούτῳ σύνεστιν ἔτη κ', καὶ τοσαύτην
ἥσκησεν ἐπιμέλειαν, ὥστε τὸν Πλάτωνα τὸν οἶκον τοῦ Ἀρι-
στοτέλους ἰοῖκον ἀναγνώστου καλεῖν. οὐ γὰρ ἔτι ζῶντος
τοῦ Πλάτωνος ἀντιφοδόμησεν αὐτῷ τὸ Λυκεῖον ὁ Ἀρι-
στοτέλης, ὥς τινες ὑπολαμβάνουσι· πῶς γὰρ ἡδύνατο, μέγα
τότε δυναμένων Χαβρίου τε καὶ Τιμοθέου, τῶν Ἀθήνησι
στρατηγῶν καὶ τῷ γένει προσηκόντων τῷ Πλάτωνα; πει-
ρῶνται γὰρ τινες λέγειν, ὅτι ἔτι ζῶντος Πλάτωνος ἀντιφο-
δόμησεν αὐτῷ τὸ Λυκεῖον ὁ Ἀριστοτέλης, ἐκ τοῦ ἐν πολλοῖς
ἀντιλέγειν τῷ Πλάτωνα. πρὸς οὓς ῥητέον, ὅτι οὐχ ἀπλῶς
ἀντιλέγει τῷ Πλάτωνα, ἀλλὰ τοῖς μὴ νοήσασιν τὰ τοῦ Πλά-
τωνος. εἰ δὲ καὶ αὐτῷ τῷ Πλάτωνα ἀντιλέγει, οὐδὲν ἄτοπον·
καὶ ἐν τούτοις γὰρ τὰ τοῦ Πλάτωνος φρονεῖ. αὐτοῦ γὰρ
ἐστι λόγος, ὅτι μᾶλλον δεῖ τῆς ἀληθείας φροντίζειν ἢ περ
ἄλλου τινός. ἀμέλει καὶ ἐπὶ λέξεώς φησι ταυτί „φίλος μὲν
Σωκράτης, ἀλλὰ φιλέρα ἢ ἀλήθεια.“ καὶ ἄλλαχού „Σω-
κράτους μὲν ἐπ' ὀλίγον φροντιστέον, τῆς δ' ἀληθείας ἐπὶ
πολύ.“ τοῦτο οὖν καὶ ὁ Ἀριστοτέλης πεποίηκεν, εἰ καὶ πη
ἀνέτρεψε τὰ ὑπὸ Πλάτωνος εἰρημένα· κἀνταῦθα γὰρ σύμ-
φωνα αὐτῷ διεπράξατο μὴ βουλόμενος περιδεῖν τὴν ἀλήθειαν.
ἀμέλει γὰρ, ὅτι πολλὴν εὐνοίαν ἔσχε πρὸς τὸν Πλάτωνα ὁ
Ἀριστοτέλης, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ βωμὸν ἀνιερωσάιναι τῷ Πλάτωνα,
ἐν ᾧ ἐπέγραψεν οὕτω·

βωμὸν Ἀριστοτέλης ἰδρύσατο τόνδε Πλάτωνος,
ἀνδρὸς ὃν οὐδ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις.

19. περὶ ποιητικῆς καὶ περὶ ποιητῶν Sylburgius, περὶ ποιητικῶν καὶ πρὸς
ποιητὰς v, *dialogus de poetis et tractatus de poetica* intp. || 22. Σωκράτει] So-
crates mortuus est ol. 95, 2, natus Aristoteles ol. 99, 1. || 39. φιλέρα Syl-
burgius, *magis amica* intp., φιλάτη v. || 41. πη Casaubonus, *μη libri, non*
intp. || 45. ἀνιερωσάιναι? || 47. integrum exstat epigramma ap.
Olympiodor. comm. in Plat. Gorg., cf. Anthol. Pal. 2. p. 803. || ἰδρύσατο Jacob-
sius, ἀνιδρύσατο Sylburgius, ἐνιδρύσατο v. || 48. οὐδ' Buhlius, οὐτ' libri.

συνῆν δὲ τῷ Πλάτῳ ὁ Ἀριστοτέλης ἔτη κ'. μετὰ δὲ τὴν
 50 τοῦ Πλάτωνος τελευτὴν διαδέχεται τὴν τούτου σχολὴν Σπεν-
 σίππος ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ· υἱὸς γὰρ ἦν οὗτος Ποτῶννης τῆς
 τούτου ἀδελφῆς. ὁ δὲ γ' Ἀριστοτέλης ἔρχεται ἐν τῇ τῶν
 Μακεδόνων πόλει, ἐνθα παιδεύει Ἀλέξανδρον τὸν κτιστὴν,
 καὶ μέγα μέρος γέγονε τῆς τούτου βασιλείας· πολλὰ γὰρ
 55 ἐδυνήθη παρὰ τῷ βασιλεῖ καὶ τῇ δυνάμει δεόντως ἐχρήσατο,
 εὖ ποιῶν καὶ ἐκάστῳ ἰδίᾳ καὶ πᾶσι κοινῇ. καὶ ὅτι μὲν πολ-
 λούς ἰδίᾳ εὖ ἐποίησε, δηλώσουσιν αἱ φερόμεναι αὐτοῦ συστα-
 τικαὶ ἐπιστολαὶ περὶ τινων πρὸς τὸν βασιλέα· ὅτι δὲ καὶ
 κοινῇ πολλούς εὖ ἐποίησε, δηλοῖ τὸ καὶ τὴν τῶν Σταγειρίων
 60 πόλιν κατασκαφθεῖσαν πείθειν τὸν Ἀλέξανδρον αὐτὸς κτί-
 ζειν· ὅθεν καὶ οἱ Σταγειρίται ἑορτὴν ἐπιτελοῦσι τῷ Ἀριστο-
 τέλει, Ἀριστοτέλειαν αὐτὴν προσαγορεύοντες, καὶ τὸν μῆνα
 δὲ, ἐν ᾧ ἡ ἑορτὴ ἐπιτελεῖται, Σταγειρίτην προσαγορεύουσιν.
 καὶ τὴν Ἐρεσσὸν δὲ τὴν τοῦ Θεοφράστου πόλιν μέλλουσαν
 65 ἀδιακηθῆναι ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου ἐλύτρωσε τῆς
 ἀδικίας. μετὰ δὲ ταῦτα τελευτήσαντος τοῦ Σπενσίππου
 στέλλονται οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Ἀριστοτέλην, καὶ ἀμφότεροι
 οὗτοι, ὃ τ' Ἀριστοτέλης καὶ ὁ Ξενοκράτης, διεδέξαντο τὴν
 τοῦ Πλάτωνος σχολὴν, καὶ ὁ μὲν Ξενοκράτης ἐπαιδεύεν ἐν
 70 Ἀκαδημίᾳ, ὁ δ' Ἀριστοτέλης ἐν Λυκείῳ. μετέπειτα δ' ἀντ-
 αρσίας γενομένης ἐν τοῖς Ἀθηναίοις ἦλθεν ὁ Ἀριστοτέλης
 ἐν Χαλκίδι, εἰρηκῶς τοῖς Ἀθηναίοις ὅτι „οὐκ ἐάσω ὑμᾶς δις
 εἰς φιλοσοφίαν ἀμαρτεῖν.“ καὶ γὰρ ἤδη ἦσαν τὸν Σωκράτην
 φονεύσαντες οἱ Ἀθηναῖοι. ἐδήλωσε δὲ καὶ Ἀντιπάτρῳ τῷ
 75 βασιλεῖ, ὅτι τὸ ἐν Ἀθήνησιν ἐνδιατρίβειν ἐργῶδες. εἶπε δὲ
 καὶ τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο ἔπος,
 ὄγχην ἐπ' ὄγχην γηράσκει, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ,
 ὡς ἐκ τούτων ἐλέγχων τὰς τῶν Ἀθηναίων συκοφαντίας.
 ἐπανέρχεται δ' αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ πολλὰ

52. ἐν — πόλει] Πέλλη videtur deesse. in Macedonia intp. || 53. κτιστὴν] Stagirorum videtur dicere. Philippi intp. || 62. Ἀριστοτέλειαν] Aristoteliam intp., Ἀριστοτέλεια alii. || 65. ἀδιακηθῆναι et ἀδικίας ne graece quidem Nunnesius, sed destrui et destructione intp. quoque. || 68. τ' add. a. || 69. ἐπαιδεύεν a, ἐπαίδευεν v. || 75. ἐν deleri aut Ἀθήναις voluit Buhlius. || 77. Odys. 7, 120. 121. cf. Eustath. p. 1573.

ἐδυνήθη παρὰ τοῖς τότε βασιλεῦσι, παρὰ τῷ Ἀλεξάνδρῳ καὶ 80
παρὰ τῇ Ὀλυμπιάδι τῇ τούτου μητρὶ καὶ παρ' Ἀντιπάτρῳ τε
καὶ Φιλίππῳ. τῷ δ' Ἀλεξάνδρῳ καὶ περὶ βασιλείας ἔγραψεν
ἐν ἐνὶ μονοβίβλῳ, παιδεύων αὐτὸν ὅπως δεῖ βασιλεύειν. ἀμέλει
καὶ συνώδευσεν αὐτῷ μέχρι καὶ ἔσω τῶν Βραχμάνων, ἐνθ' 85
ἔστησε τὰς σνέ πολιτείας. συνώδευσε δ' αὐτῷ καὶ ἐν τῇ 85
Περσίδι, ἐνθα πολέμου γενομένου καὶ τελευτήσαντος τοῦ
Ἀλεξάνδρου ὑπέστρεψεν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι.
μέτριος δὲ γέγονεν ὁ ἀνὴρ οὗτος τοῖς ἡθέσιν εἰς ὑπερβολήν,
ἐν φιλοσοφίᾳ δ' ὑπερβέβηκε τὰ ἀνθρώπινα μέτρα, μηδὲν 90
ἐλλιπὲς περὶ αὐτῆς πραγματευσάμενος, ἀλλὰ καὶ πολλὰ αὐτῇ 90
προσθεῖς ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀγχινοίας τὴν ὅλην κατώρθωσε φι-
λοσοφίαν· τῇ μὲν γὰρ λογικῇ προσέθηκε διακρίνας τοὺς
κανόνας ἀπὸ τῶν πραγμάτων καὶ ποιήσας τὴν ἀποδεικτικὴν
μέθοδον (οἱ γὰρ πάλαι ἀποδείξαι μὲν ᾔδεσαν, ἀποδείξεις δὲ
ποιεῖν οὐκ ἠπίσταντο, ταῦτ' ἀσχοντες τοῖς σκυτοτομεῖν μὲν 95
μὴ δυναμένοις, ὑποδήμασι δὲ χρῆσθαι δυναμένοις), τῇ δὲ γε
φυσικῇ προσέθηκε τὴν ἐ' οὐσίαν, τῇ δὲ θεολογίᾳ εἰ καὶ μηδὲν
προσέθηκεν, ἀλλ' οὖν οὐδὲν περὶ αὐτῆς ἐλλιπὲς ἐπραγματεύ-
σατο. οὐ γὰρ τὰ ἐγκόσμια μόνᾳ ᾔδει, ὥς τινες ὑπολαμβά-
νουσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπερκόσμια, ὥς δηλοῖ καὶ ἐν τῷ ἡ' λόγῳ 100
τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως, λέγων ὅτι τὸ πρῶτον αἷτιον οὐδὲ
καθ' ἑαυτὸ κινητὸν ἐστὶν οὐδὲ κατὰ συμβεβηκός· ἐκ τούτου
ἐνδεικνύμενος ὅτι οὐδὲ σῶμά ἐστι τὸ θεῖον οὐδὲ παθητόν.
ἔζησε δὲ τὸν σύμπαντα χρόνον ὁ Ἀριστοτέλης ἔτη ξγ'. ιζ'
γὰρ ἔτος ἄγων φοιτᾷ Σωκράτει καὶ τούτῳ σύνεστιν ἔτη γ', 5
συνῆν δὲ καὶ τῷ Πλάτῳι ἔτη κ', μετὰ δὲ γε τὴν Πλάτωνος
τελευτὴν ἔζησεν ἔτη κγ'. ταῦτα λέγειν ἔχομεν περὶ τοῦ
βίου τοῦ Ἀριστοτέλους.

γ'. Ἀριστοτέλους βίος καὶ συγγράμματα αὐτοῦ.

Ἀριστοτέλης, υἱὸς Νικομάχου καὶ Φαιστίδος (ὁ δὲ Νι-
κόμαχος ἰατρός ἦν τοῦ τῶν Ἀσκληπιαδῶν γένους ἀπὸ Νικο-

85. ἔστησε — πολιτείας] composuit historiam ducentarum et quinqua-
ginta polittiarum intp.

3. 1—19. Ἀριστοτέλης — ἔτη ο' repetiit Suidas s. v. Ἀριστοτέλης. ||
φαιστιάδος v et Suidas.

μάχου τοῦ Μαχάονος) ἐκ Σταγείρων πόλεως τῆς Θράκης, φιλόσοφος, μαθητὴς Πλάτωνος, τραυλὸς τὴν φωνήν. καὶ
 5 ἀδελφοὺς μὲν ἔσχεν Ἀρίμνηστον καὶ Ἀριμνήστην, θυγατέρα δ' ἀπὸ Πυθιάδος τῆς θυγατρὸς Ἑρμείου τοῦ εὐνούχου, ὃς καὶ Θλιβίας ὣν αὐτὴν ἔσπειρεν· γηραμένη δὲ τρισὶν ἢ Ἀριστοτέλους θυγάτηρ τεκνώσασα προετελεύτησεν Ἀριστοτέλους τοῦ πατρός. εἶχε δὲ καὶ υἱὸν Νικόμαχον ἐξ Ἑρπυλλίδος
 10 παλλακῆς, ἣν μετὰ Πυθιάδα παρ' Ἑρμείου τοῦ εὐνούχου (ὅστις ἦν ἄρχων Ἀταρνέως, — χώρα δ' αὕτη Τρωάδος — Εὐβούλου δὲ τοῦ Βιθυνοῦ δοῦλος γεγονώς) ἔλαβεν, καὶ αὐτοῦ Ἑρμείου παιδικὰ γενομένου Ἀριστοτέλους. ἦρξε δ' ἔτη ιγ' τῆς περιπατητικῆς κληθείσης φιλοσοφίας διὰ τὸ ἐν
 15 περιπάτῳ ἦτοι κήπῳ διδάξαι ἀναχωρήσαντα τῆς Ἀκαδημίας, ἐν ᾗ Πλάτων ἐδίδασκεν. ἐγεννήθη δ' ἐν τῇ ἡθ' Ὀλυμπιάδι καὶ ἀπέθανεν ἀκόνιτον πικρὸν ἐν Χαλκίδι, διότι ἐκαλεῖτο πρὸς εὐθύνας, ἐπειδὴ ἔγραψε παιᾶνα εἰς Ἑρμείαν τὸν εὐνούχον· οἱ δὲ φασὶ νόσῳ αὐτὸν τελευτῆσαι βιώσαντα ἔτη ο', ὡς δὲ
 20 τινες ξγ'. συνέγραψε βιβλία ἐγγὺς υ'. διάδοχοι δ' αὐτοῦ τῆς σχολῆς κατὰ τάξιν ἐγένοντο οἷδε, Θεόφραστος, Στράτων, Πραξιτέλης, Λύκων, Ἀρίστων, Λυκίσκος, Πραξιφάνης, Ἰερώνυμος, Πρύτανις, Φορμίων, Κριτόλαος. τὰ δὲ συγγράμματα αὐτοῦ ταῦτα, περὶ δικαιοσύνης δ', περὶ ποιητῶν γ', περὶ φιλοσοφίας δ', πολιτικὸν α', περὶ πολιτικῆς ἢ Γρύλλος γ', Νή-
 25 ρωνθος α', περὶ πλούτου α', σοφιστικῆς α', περὶ εὐχῆς, Μενέξενος α', περὶ εὐγενείας α', ἐρωτικὸς α', περὶ ψυχῆς α', προτρεπτικὸν α', περὶ ἡδονῆς α', περὶ βασιλείας α', οἰκονομικὸν α', περὶ παιδείας ἢ παιδευτικὸν α', συλλογισμῶν α',
 30 περὶ τοῦ ἀγαθοῦ α', περὶ ἀρχῶν ἢ φύσεως α', Ἀλέξανδρος ἢ ὑπὲρ ἀποικιῶν α', τὰ ἐκ τῶν νόμων Πλάτωνος β', περὶ φιλίας γ', περὶ ἐπιστημῶν α', περὶ εἰδῶν α', λύσεις ἐριστικαὶ

3. μαχάωνος Suidae B et pr. m. E, μαχάωνος m. || 5. μὲν om. Suidae BE. || 6. ἐρμίου hic et infra Suidae A. || ὃς καὶ] ὃς γε Jacobsius Anthol. 6. p. 366. || 7. θλιάδας Suidas. || ἔπειρε Suidae A, ἔπηρε BE, om. V. || γαμονμένη Suidae m, om. BE. || 9. ἔσχε Suidas. || ἐρτόλιδος Suidae BE. || 10. ἠγάγετο post ἣν add. Suidas. || 13. παιδικοῦ Suidae A. || 22. Πραξιτέλης aut ex Πραξιφάνης nominis compendio fictum aut in Πασικλῆς mutandum censuit Prellerus disp. d. Praxiphane p. 8. || 25. πολιτικῆς] ῥητορικῆς ex Diog. Laert. 5, 22 Menagius.

δ', περὶ πάθους ὀργῆς α', διαιρέσεις σοφιστικαὶ α', περὶ
 ἐναντίων α', ὑπομνημάτων ἐπιχειρητικῶν γ', προτάσεις περὶ
 ἀρετῆς β', περὶ στοιχείων γ', ἐνστάσεις α', περὶ τῶν ποσαχῶς 35
 λεγομένων ἢ τῶν κατὰ πρόθεσιν α', προτάσεων α', ἡθικῶν
 κ', περὶ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως α', προτάσεων ἐριστικῶν
 α', περὶ ιδέας α', ἀναλυτικῶν προτέρων β', ἀναλυτικῶν ὑστέ-
 ρων β', προβλημάτων, μεθοδικά, περὶ τοῦ βελτίονος α', συλ-
 λογισμῶν β', συλλογιστικῶν ὅρων α', περὶ αἵρετοῦ καὶ συμ- 40
 βαίνοντος α', τὰ πρὸ τῶν τόπων α', περὶ ἐκουσίων α', τοπι-
 κῶν πρὸς τοὺς ὅρους καὶ πάθη α', ὀρισμῶν βιβλία ιγ', ἐπι-
 χειρημάτων β', περὶ κάλλους α', περὶ δικαίων β', θέσεις ἐπι-
 χειρηματικαὶ ἐν βιβλίοις κέ, θέσεις ἐρωτικαὶ ἐν βιβλίοις δ',
 θέσεις φιλικαὶ ἐν βιβλίοις β', θέσεις περὶ ψυχῆς ἐν βιβλίῳ 45
 α', θέσεις πολιτικαὶ β', πολιτικῆς ἀκροάσεως κ', τεχνῶν συν-
 αγωγή α', τέχνης ῥητορικῆς γ', τέχνης α', τέχνης τῆς Θεο-
 δέκτου συναγωγή ἐν γ', τέχνης ποιητικῆς β', ἐνθυμημάτων
 ῥητορικῶν α', περὶ μεγέθους, ἐνθυμημάτων καὶ αἱρέσεων,
 περὶ λέξεως καθαρᾶς α', περὶ συμβουλῆς α', περὶ φύσεως α', 50
 περὶ φυσικῶν α', περὶ τῆς Ἀρχύτου φιλοσοφίας γ', περὶ τῆς
 Σπενσίππου καὶ Ξενοκράτους α', ἐκ τῶν Τιμαίου καὶ Ἀρ-
 χύτου α', πρὸς τὰ Μελίσσου α', πρὸς τὰ Ἀλκμαίωνος α',
 περὶ τῶν Πυθαγορείων α', πρὸς τὰ Γοργίου, περὶ τοῦ μὴ
 γεννᾶν, περὶ ζώων θ', περὶ τῶν συνθέτων ζώων α', περὶ 55
 ἀνατομῶν ε', ἐκλογὴ τούτων α', περὶ τῶν μυθολογουμένων
 ζώων α', περὶ φυτῶν β', φυσιογνωμονικὰ β', περὶ ἱατρικῆς
 β', σημασίας χειμῶνων α', περὶ μονάδος α', ἀστρονομικὸν α',
 περὶ κινήσεως α', ὀπτικὸν α', περὶ μουσικῆς α', πέπλον, ἀπο-
 ρημάτων Ὀμηρικῶν ζ', ἀπορημάτων θείων α', ποιητικὸν α', 60
 μνημονικὸν α', φυσικῶν λή κατὰ στοιχεῖον, μεταφυσικὰ κ',
 προβλημάτων ἐπιτεθεαμένων, ἐγκύκλιον β', μηχανικὸν α',
 κύκλον περὶ ποιητῶν γ', προβλημάτων Δημοκριτείων β', περὶ
 τῆς λίθου α', παραβολῶν α', διατάκτων ιβ', δικαιωμάτων
 πόλεων α', ἐξητασμένων κατὰ γένος ιδ', ὀλυμπιονίκας βιβλίον 65

35. α' add. Menagius et τῶν post ἢ ex Diog. 5, 23 Buhlius. || 38. ἀναλυτικῶν
 προτέρων θ' v, uncis inclusit Buhlius, sed magis suspectum v. 69. προτέρων
 ἀναλυτικῶν β'. || 58. σημασίας coll. Diog. 1, 26 Menagius, fuerat συμμαχίας. ||
 63. κύκλον ἢ περὶ Menagius. || 65. βιβλίον Menagius, fuerat βίβλους.

α', ἐν ᾧ Μέναιχμον ἐνίκησεν, περὶ μουσικῆς α', ἐλέγχων σο-
 φιστικῶν ἢ περὶ ἐριστικῶν νικῶν, Διονυσιακῶν ἀστικῶν καὶ
 ληναίων α', νόμων συστατικῶν α', νομίμων δ', κατηγοριῶν
 α', περὶ ἐρμηνείας, [προτέρων ἀναλυτικῶν β'.] πολιτείας πό-
 70 λεων ιδιωτικῶν καὶ δημοκρατικῶν καὶ ὀλιγαρχικῶν ρνή,
 συσσιτικῶν προβλημάτων γ', ἐπιστολάς κ', ἔπη, ὧν ἀρχή
 „ἀγνὲ θεῶν πρέσβυσθ' ἑκατηβόλε“, ἐλεγεῖα, ὧν ἀρχή „καλ-
 λιτέχνου μητρὸς θυγάτηρ“, περὶ τῶν Σόλωνος ἀξίων ε',
 περὶ μακροβιότητος, εἰ δὴ ποτε Ὅμηρος ἐποίησε τὰς ἡλίου
 75 βούς, ἀπορήματα Ἡσιόδου ἐν α', ἀπορήματα Ἀρχιλόχου,
 Εὐριπίδου, Χοιρίλου ἐν βιβλίοις γ', ἀπορημάτων ποιητικῶν
 α', αἰτίας ποιητικῆς, προβλημάτων Ὀμηρικῶν ι', φυσικῆς
 ἀκροάσεως ιη', περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς β', περὶ μετεώρων
 δ' ἢ μετεωροσκοπία, [περὶ πλούτου α',] περὶ τύχης γ', περὶ
 80 ῥητορικῆς τῆς μετὰ φυσικά ι', περὶ ζώων ἱστορίας ι', περὶ
 ζώων κινήσεως γ', περὶ ζώων μορίων γ', περὶ ζώων γενέσεως
 γ', περὶ τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως, περὶ τῆς ἐν τοῖς μαθή-
 μασιν οὐσίας, περὶ συσσιτίων ἢ συμποσίων, περὶ δόξης, περὶ
 ἀρετῆς, περὶ φωνῆς, περὶ συμβιώσεως ἀνδρὸς καὶ γυναικός,
 85 νόμους ἀνδρὸς καὶ γαμετῆς, περὶ ἱατρικῆς ζ', συμμίκτων ζη-
 τημάτων οβ', ὡς φησιν Εὐκαιρος ὁ ἀκουστής αὐτοῦ, πέπλον
 (περιέχει δ' ἱστορίαν σύμμικτον), περὶ χρόνου, περὶ βασιλείας,
 [περὶ παιδείας,] περὶ ὄψεως β', περὶ ἡθῶν Νικομαχείων
 ὑποθήκας, περὶ Ἀλεξάνδρου ἢ περὶ ῥήτορος ἢ πολιτικοῦ,
 90 τέχνην ἐγκωμιαστικὴν, θαυμασίων ἀκουσμάτων, ἐγκώμια ἢ
 ὕμνους, διάφορα, ἐρωτικῶν ς', [περὶ εὐγενείας α',] περὶ ἀν-
 θρώπου φύσεως, περὶ κόσμου γενέσεως, νόμιμα Ῥωμαίων,
 νομίμων βαρβαρικῶν συναγωγή. ψευδεπίγραφα δὲ ἀνατομὴ
 ἀνθρώπου, ἀπολογία εὐσεβείας πρὸς Εὐρυμέδοντα, γεωργικά,
 95 ἐγκώμιον λόγου, μαγικόν, περὶ σωφροσύνης, Ἀλεξάνδρου
 ἐγκλησία, ἐγκώμιον πλούτου, πρὸς Ἀλέξανδρον, περὶ με-
 θόδου.

74. δῆ] δὲ v. || 78. μετεώρων] μεταρσίων Casaubonus. || 79. περὶ πλούτου α
 uncis inclusit Buhlius (cf. v. 26), ut et 88. περὶ παιδείας (cf. v. 29) et 91. περὶ
 εὐγενείας α' (cf. v. 27). || 88. post Νικομαχείων distingui voluit Menagius, sed
 in ἡθῶν Νικομαχείων mendum latere visum est Buhlio.

σμικρός, φαλακρός, τραυλός ὁ Σταγειρίτης,
λάγνος, προγαστωρ, παλλακαῖς συνημμένος.
[ἀναλφάβητος οὗτος στιχογράφος,
ἄνους, ἄφρων, ἄγροικος, ἀνθάδης, λάλος].

100

Α Λ Λ Ω Ν

ἐκ τῶν Σουίδα, κατὰ στοιχεῖον.

Γ. ΑΓΑΠΙΟΥ.

Ἀγάπιος Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, μετὰ Πρόκλον ἀποιχόμενον ὑπὸ Μαρίνω, ὃς ἐθανμάζετο ἐπὶ φιλομαθία καὶ ἀποριῶν προβολῇ δυσεπηβόλων. — Ἀγάπιος οὗτος ἦν Ἀλεξανδρεὺς μὲν τὸ γένος, ἐκ παίδων δὲ λόγοις ἐντραφεὶς ἐλευθερίοις καὶ ἱατρικῶν μαθημάτων ἐξηγητὴς γεγονώς, ἀνελ-
θὼν εἰς τὸ Βυζάντιον διατριβὴν τε συνεπῆξατο μάλα δια-
πρεπῆ, φύσεώς τε μεγέθει καὶ δεξιότητι τύχης χρησάμενος
ἐνδοξός τ' ἐπὶ τῇ τέχνῃ γέγονε καὶ χρήματα μεγάλα συνεί-
λοχεν.

Δ. ΑΙΣΧΙΝΟΥ.

Αἰσχίνης Χαρίνου ἀλλαντοποιοῦ, φιλόσοφος Σωκρα-
τικός. τινὲς δὲ Λυσανίου παιδὰ φασιν, Ἀθηναῖον, Σφήτ-
τιον. διάλογοι δ' αὐτοῦ Μιλτιάδης, Καλλίας, Ρίνων, Ἀσπα-
σία, Ἀξίохος, Τηλαύγης, Ἀλκιβιάδης, καὶ οἱ καλούμενοι
ἀκέφαλοι, Φαίδων, Πολύαινος, Δράκων, Ἐρυξίας, περὶ
ἀρετῆς, Ἐρασίστρατος, σκυτικοί.

15

Ε. ΑΚΥΛΑ.

Ἀκύλας, φιλόσοφος, σχόλια λογικὰ γεγραφώς περὶ συλ-
λογισμῶν.

98. cf. Anthol. Pal. 2. p. 859, ubi recte posteriores duo versus a prioribus disiunguntur inscripti πρὸς τὸν γράψαντα τοῦτο τὸ δίστιχον. eosdem a sec. m. adiectos habet cod. Ambros. L, 93. saec. X. s. XI.

III. cf. Eudoc. p. 55. || 1. φιλόσοφος] τὸ γένος Eudocia. || 2. καὶ om. mEudocia. || 3. δυσεπιβόλων mss. Pariss. || Ἀγάπιος] hunc inter medicos refert Eudoc. p. 49, sed 5. ἱατρικῶν cum Bernhardyo mutandum est ex Phot. bibl. 242. p. 352 B. in ἑητορικῶν vel γραμματικῶν. || IV. cf. Eudoc. p. 72. || 14. ἐρυξίας A. || 15. ἐρασίστρατοι A, ἐρεσύστρατοι V. || σκυτικοί coll. Diog. Laert. 2, 122 Bernhardy, Σκυθικοί v. || V. cf. Eudoc. p. 56.

F. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος, φιλόσοφος περιπατητικός, διδάσκαλος Νέρωνος τοῦ βασιλέως ἅμα Χαιρήμονι τῷ φιλοσόφῳ.
 20 υἱὸν δ' ἔσχε Καίλιον ὄνομα. οὗτος ἐκάλει τὸν Νέωνα πηλὸν αἵματι πεφυρμένον.

Z. ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ.

Ἀλκιδάμας Ἐλαίτης ἀπ' Ἐλαίας τῆς Ἀσίας, φιλόσοφος, Διοκλέους υἱὸς μουσικὰ γεγραφότος, μαθητὴς Γοργίου τοῦ Λεοντίνου.

H. ΑΜΕΛΙΟΥ.

25 Ἀμέλιος Ἀπαμεύς, φιλόσοφος, μαθητὴς Πλωτίνου, διδάσκαλος Πορφύριου, συγχρονίσας Ἀμμωνίῳ καὶ Ὠριγένει.

Θ. ΑΜΜΩΝΙΟΥ.

Ἀμμώνιος, φιλόσοφος, Ἀλεξανδρεὺς, ὁ ἐπικληθεὶς Σαγκᾶς. οὗτος ἀπὸ χριστιανῶν γέγονεν Ἕλληνα, ὥς φησι Πορφύριος.

I. ΑΝΑΞΑΓΟΡΟΥ.

30 Ἀναξαγόρας, σοφιστής, Ἡγησιβούλου υἱός, Κλαζομένιος. Νοῦς δ' ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ ὕλην καὶ νοῦν πάντων φρουρὸν εἶπεν. οὗτός ἐστιν ὁ τὸν ἥλιον εἰπὼν μύδρον διάπυρον, τουτέστι πύρινον λίθον. ἔφυγε δ' ἐξ Ἀθηνῶν Περικλέους αὐτῷ συνειπόντος, καὶ ἐλθὼν ἐν Λαμψάκῳ ἐκεῖσε
 35 καταστρέφει τὸν βίον ἀποκατεργήσας. ἐξήγαγε δὲ τοῦ ζῆν ἑαυτὸν ἐτῶν ὅ, διότι ὑπ' Ἀθηναίων ἐνεβλήθη ἐν δεσμοτηρίῳ οἷά τινα καινὴν δόξαν τοῦ θεοῦ παρεισφέρων.

IΛ. ΑΝΑΞΙΜΑΝΔΡΟΥ.

Ἀναξίμανδρος Πραξιάδου Μιλήσιος, φιλόσοφος, συγ-

VI. cf. Eudoc. p. 56. || 20. καίλιον A, quod esse Καίλιον ait Bernhardt. || 21. αἵμασιν quo trimetrum efficeret Burnsius. || VII. cf. Eudoc. p. 56. || 22. Ἐλαίτης ἀπ' Ἐλαίας Casaubonus ad Athen. 13, 7, Ἐλεάτης ἀπὸ Ἐλείας v, sed Ἐλεάτης om. mEudocia. || VIII. 25. Ἀπαμεύς] hoc ductum est ex loco obiter inspecto Porph. d. vit. Plot. 2. p. LI. ed. Creuz., Tuscum idem vocat 7. p. LVII. || 26. ὦριγένει A, ὦριγένη cett. || IX. 28. οὕτως m. || X. 30. Ἀναξαγόρας — διάπυρον sunt Harpocratonis. || 31. Ἀναξιμένους μαθητὴς Μιλήσιου post Κλαζομ. add. Harp. || καὶ τε καὶ Harp. || 32. φρουρὸν] ἔφορον Hemsterhusius. || 34. συνειπόντος E. || ἐκεῖσε A, ἐκεῖ cett. || 36. ἐν δεσμοτηρίῳ AB, εἰς δεσμοτήριον E, ἐς δ. cett. || XI. cf. Eudoc. p. 55.

γενῆς καὶ μαθητῆς καὶ διάδοχος Θάλητος. πρῶτος δ' ἰση-
μερίαν εὔρε καὶ τροπὰς καὶ ὠρόλογεῖα, καὶ τὴν γῆν ἐν 40
μεσαιτάτῳ καῖσθαι. γνώμονά τ' εἰσήγαγε καὶ ὅλως γεωμε-
τρίας ὑποτύπωσιν ἐδειξεν. ἔγραψε περὶ φύσεως, γῆς περιό-
δου καὶ περὶ τῶν ἀπλανῶν καὶ σφαῖραν καὶ ἄλλα τινά.

IB. ΑΝΑΞΙΜΕΝΟΥΣ.

Ἀναξιμένης Εὐρυστράτου Μιλήσιος, φιλόσοφος, μαθη-
τῆς καὶ διάδοχος Ἀναξιμάνδρου τοῦ Μιλησίου, οἱ δὲ καὶ 45
Παρμενίδου ἔφασαν. γέγονεν ἐν τῇ νε' ὀλυμπιάδι ἐν τῇ
Σάρδεων ἀλώσει, ὅτε Κῦρος ὁ Πέρσης Κροῖσον καθεῖλεν.

IG. ΑΝΑΧΑΡΣΙΔΟΥΣ.

Ἀνάχαρσις Γυνύρου, μητρὸς δ' Ἑλληνίδος, Σκύθης,
φιλόσοφος, ἀδελφὸς Καδουῖα τοῦ Σκυθῶν βασιλέως. ἔγραψε
νόμιμα Σκυθικὰ δι' ἐπῶν, περὶ εὐτελείας τῶν εἰς τὸν ἀν- 50
θρώπινον βίον ** ἔπη πάντα ὦ. εὔρε δ' οὗτος ἄγκυραν
καὶ τὸν κεραμικὸν τροχόν. ἦν δ' ἐπὶ Κροῖσου, καὶ τετελεύ-
τηκεν Ἑλληνικὰς τελετὰς ἐπιτελῶν ἐν Σκύθαις, ἐπιβουλεύ-
σαντος αὐτῷ τοῦ ἀδελφοῦ, κατὰ δὲ τινὰς ἐν γῆρᾳ βαθεῖ
καὶ μέχρις ἐτῶν ρ'. 55

IIA. ΑΝΔΡΟΚΛΕΙΔΟΥΣ.

Ἀνδροκλείδης, ὁ τοῦ Συνεσίου τοῦ Λυδοῦ τοῦ Φιλα-
δελφέως υἱός. οὗτος δ' ἐπὶ Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου ἐδί-
δασκεν, ἐπειδὴ μέμνηται αὐτοῦ ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐμποδῶν
τεχνολογῶν.

IE. ΑΝΝΙΚΕΡΙΔΟΥΣ.

Ἀννίκερις Κυρηναῖος, φιλόσοφος, ὃς Ἐπικούρειος ἐγέ- 60

39. Θάλεω Eudocia, additis aliis ex Diog. Laert. 2, 1. || 43. καὶ ante περὶ
add. ABE. || XII. cf. Eudoc. p. 55. || 44. εὐρυστράτου AB. || 46. παρμενίδη
supra ou addito E. || νε'] νη' Origenes philos. 1. p. 887 A, νθ' Scaliger Animadv.
in Euseb. p. 94. cf. Clinton fast. hell. 2. p. 5 ed. Lips. || XIII. cf. Diog. Laert. 1,
101. Eudoc. p. 73. || 48. Γυνύρου Diogenes, Schol. Plat. Rep. 10. p. 420, Eu-
docia. || 49. Καδουῖα Diogenes, Καδουίδου Eudocia. || 50. σκυθικὰ duo Pariss.
Kusteri A, σκυθικῶν B, σκυθῶν E: ἐποίησε τῶν τε παρὰ τοῖς Σκύθαις νομί-
μων καὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν εἰς εὐτέλειαν βίου καὶ τὰ κατὰ τὸν πόλεμον
ἔπη ὀκτακόσια ex Diogene Eudocia, lacunae signa posuit Bernhardt. || τῶν]
τόν A. || 52. καὶ ante τετελεύτηκεν add. ABC. || XIV. cf. Eudoc. p. 59 et 75. ||
56. Ἀνδευτοῦ et ἐδίδασκεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ μ. altero loco Eudocia: ἐδίδασκεν
om. B et pr. m. E.

νετο, καίτοι ὦν Παραβάτου γνώριμος, τοῦ Ἀριστίππου ἀκηκοῦτος. ἦν δὲ τῷ Ἀννικέριδι καὶ ἀδελφὸς Νικοτέλης ὄνομα, φιλόσοφος, μαθητὴς δ' αὐτοῦ ἐπιφανὴς Ποσειδώνιος. ἐκ τούτου αἴρεσις ἡ καλουμένη Ἀννικέριος. ἦν δ' 65 ἐπ' Ἀλεξάνδρου.

IF. ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ.

Ἀντισθένης Ἀθηναῖος, ἀπὸ ῥητόρων φιλόσοφος Σωκρατικός, ὅστις περιπατητικὸς ἐκλήθη πρῶτον, εἴτ' ἐκύνισεν, υἱὸς δ' ὦν ὁμωνύμου πατρός, μητρὸς δὲ τὸ γένος Θράσσης. οὗτος συνέγραψε τόμους ι'. πρῶτον μαγικόν. ἀφη- 70 γεῖται δὲ περὶ Ζωροάστρου τινὸς μάγου, εὐρόντος τὴν σοφίαν. τοῦτο δὲ τινες Ἀριστοτέλει, οἱ δὲ Ῥόδωνι ἀνатиθέασιν. οὗτος οὖν καὶ τῆς κυνικῆς κατήρξατο φιλοσοφίας, ἣτις οὕτως ἐκλήθη διὰ τὸ ἐν Κυνοσάργει τῷ γυμνασίῳ διδάξαι αὐτόν. καὶ Διογένηος δὲ καθηγητὴς γέγονε τοῦ Κυνοῦ καὶ 75 τῶν λοιπῶν.

IZ. ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ.

Ἀπολινάριος Λαοδικεὺς τῆς Συρίας, γεγονὼς ἐν ἡμέραις Κωνσταντίου καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου καὶ ἕως τῆς ἀρχῆς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, σύγχρονος Βασιλείου καὶ Γρηγορίου, τῶν ἐκ Καππαδοκίας θαυμαζομένων. ἐγένετο 80 δὲ γνώριμος ἀμφοτέρων καὶ Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ καὶ ἄλλων τινῶν. οὗτος οὐ μόνον γραμματικὸς καὶ τὰ ἐς τὴν ποίησιν δεξιός, ἀλλὰ πολλῶ πλείω καὶ ἐς φιλοσοφίαν ἐξήσκητο καὶ ῥήτωρ ἦν ἀμφιδέξιος. οὗτος ἔγραψε καταλογά- δην κατὰ Πορφυρίου τοῦ δυσσεβοῦς τόμους λ' καὶ δι' ἡρώων 85 ἐπῶν πᾶσαν τὴν τῶν Ἑβραίων γραφήν. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιστολὰς καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς τὴν Γραφὴν ὑπομνήματα. τοῦ δὲ γ' Ἀπολινάριου καὶ Φιλοστόργιος μνήμην πεποιήται ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἱστορίᾳ.

XVI. 68. ἀνωνύμου Portus. || μητρὸς δὲ om. A. || 71. ῥόδων A, Ῥοδίῳ coll. Diog. Laert. 6, 19 Bernhardy. || 74. διογένης A et pr. m. B: καὶ διογένης δὲ μαθητὴς γ. τ. κ. καὶ τῶν λοιπῶν (στωικῶν;) Ζήνων Bernhardy. || XVII. 76. ἀπολινάριος ABEm, ἀπολλινάριος cett. || ἐν ἡμέραις] ἐπὶ E. || 77. κωνσταντίου E Parisinus Brequigny et Vaticanus Pearsoni, κωνστα A, κωνσταντίνου cett. || 80. δὲ] δὲ καὶ A. || 82. πλείω] πλέον E. || 84. ἡρωϊκῶν E. || 85. δὲ καὶ] δὲ A. || 87. Philostorg. hist. eccl. 8, 11.

ΙΗ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΩΝ.

Ἀπολλώνιος Τυανεύς, φιλόσοφος, υἱὸς Ἀπολλωνίου καὶ μητρὸς πολιτίδος τῶν ἐπιφανῶν, ὃν κύουσα ἢ μήτηρ ἐπι- 90
στάντα δαίμονα ἐθεάσατο, λέγοντα ὡς αὐτὸς εἶη ὃν κύει·
εἶναι δὲ Πρωτέα τὸν Αἰγύπτιον· ὃθεν ὑπειλῆφθαι αὐτὸν
Πρωτέως εἶναι υἱόν. καὶ ἤκμαζε μὲν ἐπὶ Κλαυδίου καὶ
Γαίου καὶ Νέρωνος καὶ μέχρ' ἑξ ἑξῆς, ἐφ' οὗ καὶ μετήλ-
λαξεν. ἐσιώπησε δὲ κατὰ Πυθαγόραν ἐ' ἔτη. εἴτ' ἀπῆρεν 95
εἰς Αἴγυπτον, ἔπειτα εἰς Βαβυλῶνα πρὸς τοὺς μάγους κα-
κεῖθεν ἐπὶ τοὺς Ἀραβας, καὶ συνῆξεν ἐκ πάντων τὰ μυρία
καὶ περὶ αὐτοῦ θρυλούμενα μαγγανεύματα. συνέταξε δὲ
τοσαῦτα· τελετὰς ἢ περὶ θνυσιῶν, διαθήκην, χρησμούς, ἐπι-
στολάς, Πυθαγόρου βίον. εἰς τοῦτον ἔγραψε Φίλοστρατος 100
ὁ Ἀθήνσιος τὸν φιλοσόφον πρέποντα βίον. — Ἀπολλώνιος
ἕτερος Τυανεύς, φιλόσοφος νεώτερος, γεγονὼς ἐπ' Ἀδριανοῦ
τοῦ βασιλέως, ὡς Ἀγρέσφων ἐν τῷ περὶ ὁμωνύμων.

ΙΘ. ΑΡΙΓΝΩΤΗΣ.

Ἀριγνώτη, μαθήτρια Πυθαγόρου τοῦ μεγάλου καὶ Θεα-
νοῦς, Σαμία, φιλόσοφος Πυθαγορική. συνέταξε τὰδε· 5
Βακχικά· ἔστι δὲ περὶ τῶν Δήμητρος μυστηρίων· ἐπιγράφε-
ται δὲ καὶ ἱερὸς λόγος. ἔγραψε δὲ καὶ τελετὰς Διονύσου
καὶ ἄλλα φιλόσοφα.

Κ. ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΥ.

Ἀρίστιππος Ἀριτάδου ἀπὸ Κυρήνης, φιλόσοφος, Σω-
κράτους ἀκουστής, ἀφ' οὗπερ ἡ Κυρηναϊκὴ κληθεῖσα αἵρε- 10
σις ἦρξατο. πρῶτος δὲ τῶν Σωκρατικῶν μισθοὺς ἐπράξατο.
Ξενοφῶντι δ' εἶχε δυσμενῶς. καὶ ἦν ἱκανὸς ἀρμόσασθαι
καὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ. καὶ τῶν μὲν παρόντων ἀπέλαυε καὶ
ἡδονὴν μετεδίωκε, πόνῳ δ' ἀπόλαυσιν οὐδεμίαν ἐθήρα τῶν

XVIII. cf. Eudoc. p. 57. || 90. ὃν — υἱόν debentur Hesychio Mil. p. 2 Or. ||
91. λέγοντα om. BE. || 95. δὲ om. BE. || 97. ἐκ πάντων] ἐκεί πάντα E. || 98. θρυ-
λούμενα A, θρυλλοῦμενα cett. || XIX. cf. Eudoc. p. 71. || 105. Σαμία om. AE. ||
6. ἔστι] ἔτι Kusterus. || τῶν ABVE, τῶν τῆς cett. || ἐπιγράφεται duo Pariss.
Kusteri BE, ἐπιγρά φερεται A, γράφεται im, φέρεται unus Paris. Kusteri et Vatic.
Pearsoni, ἐπιγράμματα φέρεται cett. || XX. cf. Diog. Laert. 2, 8. Eudoc. p. 71. ||
9. ἀριτάδος BE. || 11. εἰσεπράξατο Diogenes §. 65. || 13. τόπῳ καὶ χρόνῳ cum
Diogene 66 E. || παρόντων Pariss. Kusteri et Diogenes, πάντων cett. || ἀπέλαβε
BE. || 14. πόνον BEm.

- 115 οὐ παρόντων. ὅθεν Διογένης βασιλικὸν κύνα αὐτὸν ἐκάλει.
ἀποφθέγματα δ' αὐτοῦ πλείστα καὶ ἄριστα. διήκουσε δ'
αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Ἀρήτη, ἀφ' ἧς ὁ παῖς αὐτῆς ὁ νέος Ἀρί-
στιππος, ὃς ἐκλήθη Μητροδίδακτος. οὐ Θεόδωρος ὁ Ἀθεος
ἐπικληθεὶς, εἶτα Θεός, τοῦ δ' Ἀντίπατρος, τοῦ δ' Ἐπι-
20 μῆδης ὁ Κυρηναῖος, τοῦ δὲ Παραιβάτης, τοῦ δ' Ἠγησίας ὁ
Πεισιθάνατος, τοῦ δ' Ἀννίκερις ὁ Πλάτωνα λυτρωσάμενος.
— Ἀρίστιππος, Σωκράτους ὁμιλητής, ἐν πᾶσι τὴν ἡδονὴν
ἀσπασάμενος καὶ ἐπίχαρις. λέγεται δ' ὅτι καὶ τοῦ παιδὸς
αὐτῷ φέροντος ἀργύριον καὶ ἀχθομένον τῷ βάρει „τὸ βα-
25 ροῦν ἀπόβαλε“ ἔφη. ἐπιβουλευόμενος δ' ἐν πλῶ δι' αὐτὴν ἐπῆ-
γετο, εἰς τὴν θάλασσαν ἐξέβαλεν αὐτά. „ἡ γὰρ τούτων“
ἔφη „ἀπώλεια ἐμοὶ σωτηρία.“ ἐπέσκωπτε δ' Ἀντισθένην αἰεὶ
διὰ τὴν στρουφνότητα. καὶ πρὸς Διονύσιον τὸν Σικελίας
τύραννον ἐλθὼν καὶ πίνων ἐνίκα καὶ ὀρχήσεως τῆς ἄλλης
30 κατῆρξεν, ἐνδὺς ἐσθῆτα ἀλουργῇ. Πλάτων δὲ προσκομιζο-
μένης αὐτῷ τῆς στολῆς εἶπεν Εὐριπίδου ἱαμβικά.
οὐκ ἂν δυναίμην θῆλυν ἐνδύναι στολήν,
ἄρρην πεφυκὼς καὶ γένους ἐξ ἄρρενος.
Ἀρίστιππος δὲ δεξάμενος καὶ γελάσας εἶπε τὰ τοῦ αὐτοῦ
35 ποιητοῦ.

καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν

ὁ νοῦς ὁ σώφρων οὐ διαφθαρήσεται.

- ὑπὲρ φίλου δ' ἀξιώων καὶ μὴ τυγχάνων τῶν ποδῶν ἤψατο
καὶ ἔπεισε, καὶ „οὐ ταύτης ἐγὼ τῆς κολακείας αἴτιος“ εἶπεν,
40 „ἀλλὰ Διονύσιος, ὁ ἐν γόνασι τὰς ἀκοὰς ἔχων.“

115. ἀπεκάλει E. || 16. διήκουσε — λυτρωσάμενος Diogenes 86. ||
20. παραιβάτης cum Diogene AE, παραβάτης cett. || 21. πεισιθάνατος cum
Diogene AV, πασι supra θν et τος additis E, πεισίθνητος cett. || ὁ — λυτρω-
σάμενος aut cum Menagio delenda aut οὐχ ὁ sqq. scribendum censuit Ku-
sterus. || 22. Ἀρίστιππος sqq. excerpta sunt ex Diog. 77. sqq. || 27. ἔφη ἀπώ-
λεια ἐμοὶ] ἐπιβολεια ἐμῇ A, ἐ. α. ἐμη supra adiecto οι E. || 29. τοῖς ἄλλοις A. ||
32. prior versus est Eur. Bacch. 836, alterum Diogenes ignorat, sed ἄρρην
πεφυκὼς novit etiam Sext. Empir. Pyrrh. hyp. 3, 204. || 33. ἄρρενος] ἄρμ^ο, A. ||
34. τὰ add. Bernhardt, possit et τὸ post ποιητοῦ. || 36. Eur. Bacch. 317 sq. ||
37. οὐδ' ἢ γε σώφρων Euripides et sic Diogenes quoque atque Sextus. || 39. πρὸς
τὸν ἐπισκόψαντα ante οὐ ex Diog. 79 add. Bernhardt.

ΚΑ. ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΩΝ.

Ἀριστοκλῆς Λαμψακηνός, φιλόσοφος στωικός. ἔγραψεν ἐξηγήσιν τῶν Χρυσίππου περὶ τοῦ πῶς ἕκαστα λέγομεν καὶ διανοούμεθα βιβλία δ'. — Ἀριστοκλῆς Μεσσήνιος τῆς Ἰταλίας, φιλόσοφος περιπατητικός. συντάξε περὶ φιλοσοφίας βιβλία ι' (καταλέγει δ' ἐν τούτοις πάντας φιλοσόφους¹⁴⁵ καὶ δόξας αὐτῶν), πότερον σπουδαιότερος Ὅμηρος ἢ Πλάτων. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνας ῥητορικὰς, περὶ Σαράπιδος, ἡθικὰ βιβλία θ'.

ΚΒ. ΑΡΙΣΤΟΞΕΝΟΥ.

Ἀριστόξενος, υἱὸς Μνησίου τοῦ καὶ Σπινθάρον, μουσικοῦ, ἀπὸ Τάραντος τῆς Ἰταλίας. διατρίψας δ' ἐν Μαν-⁵⁰τινείᾳ φιλόσοφος γέγονε καὶ μουσικῇ ἐπιθέμενος οὐκ ἥστόχησεν, ἀκουστῆς τοῦ τε πατρὸς καὶ Ἀέμπρου τοῦ Ἐρυθραίου, εἴτα Ξενοφίλου τοῦ Πυθαγορείου καὶ τέλος Ἀριστοτέλους· εἰς ὃν ἀποθανόντα ὕβρισε, διότι κατέλιπε τῆς σχολῆς διάδοχον Θεόφραστον, αὐτοῦ δόξαν μεγάλην ἐν τοῖς ἀκροαταῖς⁵⁵ τοῖς Ἀριστοτέλους ἔχοντος. γέγονε δ' ἐπὶ τῶν Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν μετέπειτα χρόνων, ὡς εἶναι ἀπὸ τῆς ριᾶ ὀλυμπιάδος, σύγχρονος Δικαιάρχῳ τῷ Μεσσηνίῳ. συνετάξατο δὲ μουσικὰ τε καὶ φιλόσοφα καὶ ἱστορίας καὶ παντὸς εἶδους παιδείας, καὶ ἀριθμοῦ αὐτοῦ τὰ βιβλία εἰς νηγ'. 60

ΚΓ. ΑΡΠΟΚΡΑΤΙΩΝΟΣ.

Ἀρποκρατίων Ἀργεῖος, Πλατωνικός φιλόσοφος, συμβιωτῆς Καίσαρος. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Πλάτωνα ἐν βιβλίοις κδ', λέξεις Πλάτωνος ἐν βιβλίοις β'.

ΚΔ. ΑΡΡΙΑΝΟΥ.

Ἀρριανὸς Νικομηδεύς, φιλόσοφος Ἐπικτήτειος, ὁ ἐπικληθεὶς νέος Ξενοφῶν. ἦν δ' ἐν Ῥώμῃ ἐπ' Ἀδριανοῦ καὶ⁶⁵

— XXI. cf. Eudoc. p. 71. || 144. περὶ ABVEEudocia, δὲ περὶ cett. || 45. καταλέγει — αὐτῶν huc posui cum Kustero atque Jonsio scr. hist. ph. 4, p. 250, libri post Πλάτων habent. || 46. πότερος E. || XXII. cf. Eudoc. p. 72. tractat Mahnius diatr. d. Aristox. || 49. καὶ om. Eudocia. || 52. γενόμενος post Ἐρυθραίου add. E. || 56. τοῖς V, τῆς A, τοῦ cett. || ἐπὶ τοῦ E. || 57. ἀπὸ] ἐπὶ Bernhardy. || 59. καὶ παντὸς seqq. om. Eudocia. || 60. παιδείας duo Pariss. Kusteri, καὶ παιδείας cett. || ἀριθμοῦνται Pearsonus. || XXIII. cf. Eudoc. p. 73. || 62. Καίσαρος] Οὐήρου add. Barthius in Aen. Gaz. p. 97. || ὑπομνήματα Eudocia. || XXIV. cf. Eudoc. p. 71. || 65. καὶ Μάρκον susp. Bernhardy.

Μάρκου καὶ Ἀντωνίνου τῶν βασιλέων καὶ ἀξιωματῶν μεταλαβὼν καὶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ ὑπατεῦσαι, καθά φησιν Ἐλικώνιος, διὰ τὴν τῆς παιδείας δεξιότητα. ἔγραψε δὲ βιβλία παμπληθῆ.

KE. ARTEMIDOROU.

- 170 Ἀρτεμίδωρος Λαλδιανός (πόλις δ' ἐστὶ Λυδίας ἢ Λάλδης), φιλόσοφος. ἔγραψεν ὀνειροκριτικὰ ἐν βιβλίοις δ', οἰωνοσκοπικὰ καὶ χειροσκοπικὰ.

KF. APXELLAY.

- Ἀρχέλαος Ἀπολλοδώρου ἢ Μίδωνος Μιλήσιος, φιλόσοφος, φυσικὸς τὴν αἵρεσιν κληθεὶς, ἀπ' Ἰωνίας πρῶτος τὴν 75 φυσιολογίαν ἤγαγεν. Ἀναξαγόρου μαθητὴς τοῦ Κλαζομενίου· τοῦ δὲ μαθητὴς Σωκράτης, οἱ δὲ καὶ Εὐριπίδην φασίν. συνέταξε δὲ φυσιολογίαν καὶ ἐδόξαζε τὸ δίκαιον καὶ αἰσχρὸν οὐ φύσει εἶναι, ἀλλὰ νόμῳ. συνέταξε καὶ ἄλλα τινά.

KZ. APXIMHAY.

- 80 Ἀρχιμήδης Τραλλιανός, φιλόσοφος. ὑπόμνημα εἰς Ὅμηρον καὶ μηχανικά.

KH. APXYTOY.

- Ἀρχύτας Ταραντῖνος, Ἐστιαίου υἱὸς ἢ Μνησάρχου ἢ 85 Μνασαγέτου ἢ Μνασαγόρου, φιλόσοφος Πυθαγορικός. οὗτος Πλάτωνα ἔσωσε μὴ φονευθῆναι ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου. τοῦ κοινοῦ δὲ τῶν Ἰταλιωτῶν προέστη, στρατηγὸς αἰρεθεὶς αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν περὶ ἐκεῖνον τὸν τόπον Ἑλλήνων. ἅμα δὲ καὶ φιλοσοφίαν ἐκπαιδεύων μαθητάς τ' ἐνδόξους ἔσχε καὶ βιβλία συνέγραψε πολλά. τοῦτον φανερώς γενέσθαι διδάσκαλον Ἐμπεδοκλέ- 90 ους. καὶ παροιμία, Ἀρχύτου πλαταγή, ὅτι Ἀρχύτας πλαταγὴν εὗρεν, ἥτις ἐστὶν εἶδος ὀργάνου ἤχον καὶ ψόφον ἀποτελοῦντος.

XXV. cf. Eudoc. p. 74. || XXVI. 173. μύδωνος pr. m. E, et sic Diog. Laert. 2, 16. || 74. ὅτι ex *V ante ἀπὸ add. Gaisfordus. || πρῶτος pr. m. E. || 76. Εὐριπίδην Kusterus, εὐριπίδης A, εὐριπίδου cett. || XXVII. cf. Eudoc. p. 74, quae s. fin. addit καὶ εἰς τινας τοῦ Πλάτωνος διαλόγους. || XXVIII. 82. ἢ μνασαγέτου add. ABVE. || 84. τοῦ τυράννου om. E. || 87. ἐκείνων pr. m. A. || 88. καὶ om. A. || 89. φανερώς] φησὶ Φανίας ὁ Ἐρέσιος Bernhardt. || 91. καὶ AV, ἢ cett.

ΚΘ. ΑΦΡΙΚΑΝΟΥ.

Ἀφρικανός, ὁ Σέξτος χρηματίσας, φιλόσοφος Λίβυς, ὁ τοὺς κεστοὺς γεγραφὼς ἐν βιβλίοις κδ'. εἰσὶ δ' οἰονεὶ φρυσικά, ἔχοντα ἐκ λόγων τε καὶ ἐπαοιδῶν καὶ γραπτῶν¹⁹⁵ τινῶν χαρακτήρων ἰάσεις τε καὶ ἀλλοίων ἐνεργειῶν. κατὰ τούτου ἔγραψεν Ὀριγένης, ἔνστασιν ποιησάμενος περὶ τοῦ τῆς Σωσάννης βιβλίου τοῦ εἰς τὸν Δανιήλ.

Α. ΔΑΜΑΣΚΙΟΥ.

Δαμάσκιος, στωικὸς φιλόσοφος, Σύρος, Συμπλικίου καὶ Εὐλαλίου τῶν Φρυγῶν ὁμιλητής. ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἰουστι-²⁰⁰ νιανοῦ χρόνων. γέγραπται αὐτῷ ὑπομνήματα εἰς Πλάτωνα καὶ περὶ ἀρχῶν καὶ φιλόσοφος ἱστορία.

ΔΔ. ΔΑΜΟΦΙΛΟΥ.

Δαμόφιλος, φιλόσοφος, σοφιστής, ὃν ἀνεθρέψατο Ἰουλιανὸς ὁ ἐπὶ Μάρκου τοῦ βασιλέως ὑπάτος· γράψας πάμ-πολλα, ἐξ ὧν ταυτὰ μοι εὔρηται ἐπὶ ταῖς τῶν βιβλίων θή-⁵ καις· φιλόβιβλος ἦ περὶ ἀξιοκτῆτων βιβλίων πρὸς Δόλλιον Μάξιμον, περὶ βίου ἀρχαίων καὶ ἕτερα πάμπολλα.

ΔΒ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Δημήτριος Φανοστράτου Φαληρεὺς (Φάληρον δὲ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς), ὃς τὸ πρῶτον Φανὸς ἐκαλεῖτο, φιλόσοφος περιπατητικὸς. γέγραφε φιλοσοφὰ τε καὶ ἱστορικὰ καὶ¹⁰ ῥητορικὰ καὶ πολιτικὰ καὶ περὶ ποιητῶν. ἠκροάσατο δὲ Θεοφράστου καὶ δημαγωγὸς Ἀθήνησι γέγονε. συνέγραψε δὲ συχνὰ βιβλία. οὕτω δ' ἦν σφόδρα εὐπρεπής, ὥς καὶ

XXIX. cf. Eudoc. p. 73. || 193. Σέξτος Scaliger in Euseb. p. 232, Σέκτωρ Eudocia, Κέστος Valesius, Σέκτος v. || 96. καὶ ἄλλας ἐνεργείας Kusterus, καὶ δυνάμεις ἀλλοίων ἐνεργειῶν Toupius, κ. ἀ. ἐ. δύναμις Hemsterhusius. || 97. ποιη-
σαμένου Bernhardy. || XXX. cf. Eudoc. p. 134. || 200. Εὐλαλίου ex uno Paris.
et Suid. s. v. πρέσβεις Kusterus, ἐλαμίου AV et Vatic. Pearsoni, qui in alio
εὐθαλίον invenit, ἐλαμίτου BE Eudocia. || 2. καὶ ἄλλα πολλὰ s. fin. add. Eu-
docia. || XXXI. cf. Eudoc. p. 134, quae omittis ὃν — θῆκαις reliqua sic: γέγραφε
περὶ ἀξιοκτῆτων βιβλίων πρ. Α. Μ., περὶ βίων ἀρχαίων κ. ἐ. π. || 4. ὑπάτος]
M. Salvius Julianus a. u. 927. || 6. ἦ Kusterus, ἀ' (unicus) Toupius, πρῶτος
cett. || περὶ] τε V. || 7. βίων m. || XXXII. 9. τὸ om. E. || 10. καὶ ῥητορικὰ ex duo-
bus Pariss. add. Kusterus: ῥητορικὴν καὶ πολιτικὴν V. || 11. ἠκροάσατο — βιβλία
om. V, qui haec sola habet: οὗτος σφόδρα εὐειδέστατος ἦν καὶ ἐκαλεῖτο λαμ-
πετὸ καὶ χαριτοβλέφαρος — διβλήθη ἐρασθῆναι παρὰ νέρωνος. || 13. συχνὰ]
πολλὰ E.

διαβολὴν λαβεῖν, ὅτι γέγονεν ἐρώμενος νέος ὢν, καὶ προσ-
 215 γορευθῆναι ὑπὸ τινων αὐτὸν Λαμπετὼ καὶ Χαριτοβλέφα-
 ρον. εἰς μέγα δ' ἄρθεις δόξης καὶ ἐπικρατείας ὑπὸ τοῦ
 φθόνου κατεστρατηγήθη καὶ ἐξελαθεῖς ὑπ' Ἀθηναίων εἰς
 Αἴγυπτον ἦλθε, καὶ παρὰ τῷ Σωτῆρι Πτολεμαίῳ διατρίβων
 δηχθεὶς ὑπ' ἀσπίδος ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ Βουσιρίτῃ
 20 νομῷ πλησίον Διοσπόλεως τῆς ἐν τοῖς ἔλεσιν.

ΑΓ. ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ.

Δημόκριτος Ἠγησιστράτου, οἱ δ' Ἀθηνοκρίτου ἢ Λα-
 μασίππου, γεγονὼς ὅτε καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος, κατὰ
 τὴν οὗ Ὀλυμπιάδα, οἱ δὲ κατὰ τὴν π' φασίν, Ἀβδηρίτης ἐκ
 Θράκης, φιλόσοφος, μαθητὴς κατὰ τινες Ἀναξαγόρου καὶ
 25 Λευκίππου, ὡς δὲ τινες καὶ μάγων καὶ Χαλδαίων Περσῶν.
 ἦλθε γὰρ καὶ εἰς Πέρσας καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰγυπτίους καὶ
 τὰ παρ' ἐκάστοις ἐπαιδευθὴ σοφά. εἴτ' ἐπανῆλθε καὶ τοῖς
 ἀδελφοῖς συνῆν Ἡροδότῳ καὶ Δαμάστῃ. ἤρξε δ' ἐν Ἀβδή-
 ροις διὰ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν τιμηθεῖς. μαθητὴς δ' αὐτοῦ
 30 διαφανὴς ἐγένετο Μητρόδωρος ὁ Χῖος, οὗ πάλιν ἀκροαταὶ
 Ἀνάξαρχος καὶ Ἱπποκράτης ὁ ἰατρός. ἐπεκλήθη δὲ Σοφία
 ὁ Δημόκριτος καὶ Γελασίνος δὲ διὰ τὸ γελᾶν πρὸς τὸ κενό-
 σπουδον τῶν ἀνθρώπων. γνήσια δ' αὐτοῦ βιβλία εἰσὶ β',
 ὃ τε μέγας διάκοσμος καὶ τὸ περὶ φύσεως κόσμου. ἔγραψε
 35 δὲ καὶ ἐπιστολάς.

ΑΔ. ΔΙΑΓΟΡΟΥ.

Διαγόρας Τηλεκλείδου ἢ Τηλεκλύτου Μήλιος, φιλόσο-
 φος καὶ ἑσμάτων ποιητής, ὃν εὐφραῖ θεασάμενος Δημόκρι-
 τος ὁ Ἀβδηρίτης ὠνήσατο αὐτὸν δοῦλον ὄντα μυρίων δραχ-

214. νέος ὢν] νέωνος Pariss. Kusteri et E, Κλέωνος ex Diog. Laert. 5, 76
 Kusterus. || 15. τινων] τινος E. || 17. φόνου E. || XXXIII. 23. κατὰ — φασίν
 om. V. || τὴν ante π' add. BEm. || αὐδηρίτης Em. || 24. φιλόσοφος om. E. ||
 κατὰ τινες om. V, κατὰ τινος B. || 25. καὶ ante Περσῶν add. Bernhardt. ||
 Περσῶν — Δαμάστη om. V. || 28. δαμόστη BE, Δαμάσφ Menagius in Diog. 9,
 39. || δὲ καὶ ἐν BEm. || αὐδήροις Em. || 29. διὰ τὴν σοφίαν αὐτοῦ, οὗ ἀκροατῆς
 καὶ μαθητῆς μητρόδωρος V. || 30. τοῦ δὲ πάλιν *V. || 32. ὁ add. ABVEm:
 ὁ δημ. σοφία *V. || δὲ add. A. || 33. δ' om. V. || εἰσὶ om. V. || 35. δὲ om.
 V. || XXXIV. cf. Hesych. Mil. p. 16. || 36. τηλεκλείτου *V. || Μήλιος] μιλῆσιος
 ABVEm. || φιλόσοφος] σοφιστῆς ἢ φιλόσοφος E. || 37. καὶ — ποιητῆς om. V. ||
 ὃν sqq. debentur Hesychio Mil. p. 16. Or. || 38. αὐδηρίτης m.

μῶν καὶ μαθητὴν ἐποίησατο. ὁ δὲ καὶ τῇ λυρικῇ ἐπέθετο, τοῖς χρόνοις ὧν κατὰ Πίνδαρον καὶ Βακχυλίδην, Μελανπι- 240
πίδου δὲ πρεσβύτερος. ἤκμαζε τοίνυν οἱ Ὀλυμπιάδι. ἐπε-
κλήθη δ' Ἀθεός, διότι τοῦτο ἐδόξαζεν, ἅψ' οὔ τις ὁμοτέχνος
αἰτιαθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ὡς δὴ παιᾶνα ἀφελόμενος, ὃν αὐτὸς
ἐπεποιήκει, ἐξωμόσατο μὴ κεκλοφέναι τοῦτον, μικρὸν δ'
ὑστερον ἐπιδειξάμενος αὐτὸν εὐημέρησεν. ἐντεῦθεν οὖν ὁ 45
Διαγόρας λυπηθεὶς ἔγραψε τοὺς καλουμένους ἀποπυργίζον-
τας λόγους, ἀναχώρησιν αὐτοῦ καὶ ἔκπτωσιν ἔχοντας τῆς
περὶ τὸ θεῖον δόξης. κατοικήσας δὲ Κόρινθον ὁ Διαγόρας
αὐτόθι τὸν βίον κατέστρεψεν.

ΑΕ. ΔΙΑΥΜΟΥ.

Δίδυμος, Ἀτῆιος ἢ Ἀττιος χρηματίσας, φιλόσοφος ἀκα- 50
δημαϊκός. πιθανῶν καὶ σοφισμάτων λύσεις ἐν βιβλίοις β'
καὶ ἄλλα πολλά.

ΑΓ. ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΥ.

Δικαίάρχος Φειδίου Σικελιώτης ἐκ πόλεως Μεσσηνίας,
Ἀριστοτέλους ἀκουστής, φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ καὶ γεωμέ-
τρης. καταμετρήσεις τῶν ἐν Πελοποννήσῳ ὁρῶν, Ἑλλάδος 55
βίον ἐν βιβλίοις γ'. οὗτος ἔγραψε τὴν πολιτείαν Σπαρτια-
τῶν. καὶ νόμος ἐτέθη ἐν Λακεδαιμόνι, καθ' ἕκαστον ἔτος
ἀναγινώσκεισθαι τὸν λόγον εἰς τὸ τῶν ἐφόρων ἀρχεῖον, τοὺς
δὲ τὴν ἡβητικὴν ἔχοντας ἡλικίαν ἀκροᾶσθαι. καὶ τοῦτο
ἐκράτησε μέχρι πολλοῦ.

60

ΑΖ. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

Διογένης, Ἰκεσίου υἱὸς τραπεζίτου, Σινωπεύς, ὃς φυγὼν
τὴν πατρίδα διὰ τὸ παρακόψαι νόμισμα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας,

240. κατὰ Kusterus, μετὰ v. || Μελανπιπίδου (μελανπιπίδης 1 Par. et Vat., sic et A) — Ὀλυμπιάδι ex duobus Pariss. add. Kusterus, sunt etiam in Vaticano Pearsoni. || 41. ἐπεκλήθη δ'] ὃς ἐπεκλ. V, καὶ ἐπεκλ. A. || 42. διότι — ἀναχώρησιν αὐτοῦ ex duobus Pariss. Kusteri, Vaticano Pearsoni et A add. Gaisfordus: habet eadem Hesychius: cett. solum ἔγραψε τοὺς ἀποπυργίζοντας λόγους ἔκπτωσιν ἔχοντας sqq. || 43. ἀφελόμενος Hesychius. || 47. ἔκπτωξιν Hemsterhusius. || 48. ὁ διαγόρας A, om. VΕ, διαγόρας cett. || 49. κατέστρεψε V. || XXXV. cf. Eudoc. p. 135. || 50. Ἀτῆιος] Ἀρεῖος ex Euseb. pr. ev. 15, 15 Jonsius hist. ph. scr. 3, 1, Αἰτίος aut Ἀέτιος Toupius. || ἢ Ἀττιος χρ. om. Eudocia. || XXXVI. cf. Eudoc. p. 135. || XXXVII. 61. ἰκέσιος A.

καὶ Ἀντισθένι παραβαλὼν τῷ κυνικῷ ἡράσθη τοῦ ἐκείνου
βίου καὶ τὴν κυνικὴν φιλοσοφίαν ἡσπάσατο, πολλῆς οὔσης
265 αὐτῷ ὑπεριδὼν οὐσίας. γηραιὸς δ' ὢν ὑπὸ πειρατοῦ Σκιρ-
τάλου ἐλήφθη καὶ πραθεὶς ἐν Κορίνθῳ Ξενιάδῃ τινὶ παρὰ
τῷ πριαμένῳ διέμεινεν, οὐχ ἐλόμενος λυθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων
ἢ τῶν οἰκείων καὶ φίλων. ἐπὶ δὲ τῆς ριδ' ὀλυμπιάδος κατέ-
στρεψε τὸν βίον, δηχθεὶς ὑπὸ κυνὸς τὸ σκέλος καὶ θερα-
70 πείας ὑπεριδὼν, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὅτε καὶ ὁ Μακεδὼν
Ἀλέξανδρος ἐν Βαβυλῶνι ἀπέθανεν. — Διογένης, Ἀντισθέ-
νους ὁμιλητής, ὃς πρῶτος Κύνων ἐπεκλήθη, ἐν πίθῳ δὲ διέ-
τριβεν. ἐρομένῳ δ' αὐτῷ, πῶς ἂν πρωτεύσειεν, ἐπολιτεύετο
δέ, ὁ θεὸς ἀνείλεν, εἰ παραχαράξειεν. ὁ δὲ τὸ νόμισμα
75 παρεχάραξεν· ἐφ' ᾧ φυγὼν ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. ἐντυχὼν δ'
Ἀντισθένι κατὰ δόξης διαλεγομένῳ ἐφιλοσόφησεν. πλέων
δ' ὑπὸ καταποντιστῶν ληφθεὶς ἐπράθη. κηρυττόμενος δὲ
καὶ ἐρωτώμενος, τί εἰδείη, „ἄρχειν ἀνθρώπων“ ἔφη. καὶ
θεασάμενος Κορίνθιον πλούσιον ἄσωτον, „τούτῳ με“ ἔφη
80 „πώλησον· δεσπότου γὰρ δεῖται.“ ὁ δ' ὠνεῖται καὶ εἰς Κό-
ρινθον ἄγει καὶ τῶν παιδῶν ἀποδείκνυσι παιδαγωγόν. ἔλεγε
δὲ δαίμονα ἀγαθὸν εἰς τὴν οἰκίαν εἰσεληλυθέναι.

ΔΗ. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Διόδωρος, ὁ Οὐαλέριος ἐπικληθεὶς, φιλόσοφος, μαθη-
τῆς Τηλεκλέους, Ἀλεξανδρεὺς, υἱὸς Πωλίωνος τοῦ φιλοσό-
85 φου τοῦ γράψαντος τὴν Ἀττικὴν λέξιν, γεγονὼς ἐπὶ τοῦ
Καίσαρος Ἀδριανοῦ.

ΔΘ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

Διονύσιος, υἱὸς τοῦ Σικελίας τυράννου, καὶ αὐτὸς τύ-
ραννος καὶ φιλόσοφος. ἐπιστολὰς καὶ περὶ τῶν ποιημάτων
Ἐπιχάρμου.

267. τῷ om. V. || ὑπὸ AV, ὑπὸ τῶν cett. || 68. καὶ add. AV. || ριδ' Meursius
lectt. att. 2, 22, ρι. erasa extrema littera V, ριγ' v. || 72. πρῶτον E. || Κύνων
Menagius ad Diog. 6, 20, Κλέων v. || 73. πρωτεύση *V. || ἐπολιτεύετο δὲ ABVE,
ἐνεπολιτεύετο δὲ *V, ἐπολιτεύετο γάρ cett. || 74. παραχαράξας *V. || 75. καὶ ante
φυγὼν add. V. || 79. ἄσωτον ABVE, ἀνθρώπον ἄσωτον m, ἄνθρ. καὶ ἄσ. cett. ||
XXXVIII. cf. Eudoc. p. 136. || 84. Ἀλεξανδρεὺς Eudocia. || 85. λέξιν ἐπὶ
Ἀδριανοῦ reliquis omissis Eudocia. || XXXIX. cf. Eudoc. p. 136. || 87. τύραννος
φιλόσοφος Eudocia.

M. ΔΙΩΝΟΣ.

Δίων Ἰπαρίνου Συρακούσιος, φιλόσοφος Πλατωνικός, 290
 τοῦ Σικελίας τυράννου Διονυσίου τοῦ προτέρου τῆς γαμετῆς
 Ἀριστομάχης ἀδελφός, ὃς καὶ ἐκράτησε τῆς Σικελίας τυραν-
 νίδος, ἐκβαλὼν τὸν τοῦ προτέρου Διονυσίου υἱὸν Διονύ-
 σιον· οὗ πάλιν ἀδελφὸς Νισαῖος ἐξέβαλε Δίωνα τοῦτον.
 ἔγραψεν ἐπιστολάς πρὸς Πλάτωνα καὶ ἄλλους τινάς. 95

MA. ΔΟΜΝΙΝΟΥ.

Δομνῖνος, φιλόσοφος, Σύρος τὸ γένος, ἀπὸ τε Λαοδι-
 κείας καὶ Λαρίσσης πόλεως Συρίας, μαθητὴς Συριανοῦ καὶ
 Πρόκλου συμφοιτητής, ὧς φησι Δαμάσκιος. ἔγραψε κατὰ
 τῶν τοῦ Πλάτωνος δοξασμάτων.

MB. ΔΩΡΟΥ.

Δῶρος, ὁ ἀπὸ τῆς Ἀραβίας, ὃν φησι Δαμάσκιος εἰς 300
 τὴν φιλόσοφον ἱστορίαν δεινότατον εἶναι ζητητὴν τῆς ἀλη-
 θείας.

MG. ΕΚΑΤΑΙΟΥ.

Ἐκαταῖος Ἀβδηρίτης, φιλόσοφος, ὃς ἐπεκλήθη καὶ κρι-
 τικὸς γραμματικὸς, οἷα γραμματικὴν ἔχων παρασκευήν. γέ-
 γονε δ' ἐπὶ τῶν διαδόχων. βιβλία αὐτοῦ ταῦτα· περὶ τῆς 5
 ποιήσεως Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου.

MA. ΕΛΙΚΩΝΙΟΥ.

Ἐλικώνιος, ἀστρονόμος. ἀποτελεσματικά, περὶ διοση-
 μείων καὶ ἄλλα πολλά.

ME. ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἐμπεδοκλῆς Μέτωνος, οἱ δ' Ἀρχινόμου, οἱ δὲ Ξενέτου·
 καὶ ἀδελφὸν ἔσχε Καλλικρατίδην. ἠκροάσατο δὲ πρώτου 10

XL. cf. Eudoc. p. 137. || 291. πρότερον BE. || 93. καὶ ante ἐκβαλὼν add.
 Bm. || 94. οὗ] οὖν *V. || Νισαῖος in lac. om. E. || 95. ἐπιστολάς — τινάς om.
 BE. || ἄλλας Hemsterhusius. || s. fin. ἀλλὰ καὶ διαλόγους πολλοὺς κατὰ μίμησιν
 Πλάτωνος add. Eudocia. || XLI. dedi ex Eudoc. p. 138: multa ex Damascio
 descripsit Suidas. || 96. δομνῖνος A. || ἀπὸ τῆς Λαοδικείας ἢ Λαρίσσης ex-
 spectabat Bernhardt. || XLII. 300. ὃν] ὧς AEm. || 1. reliqua Damascii verba
 describere taedet. || XLIII. cf. Eudoc. p. 169. || 3. καὶ κριτικὸς] κριτικὸς καὶ Ku-
 sterus. || 5. δ' om. BE. || φέρεται αὐτοῦ βιβλία περὶ Eudocia. || XLIV. 7. ἀπο-
 τελεσματικός E. || XLV. 9. Ξενέτου] Ξεανέτου Diog. Laert. 8, 53. || 10. ἀδελ-
 φὸν BVE, ἀδελφὸν δὲ cett. || ἠκροᾶτο E.

Παρμενίδου, οὔτινος, ὥς φησι Πορφύριος ἐν φιλοσόφῳ
 ἱστορίᾳ, ἐγένετο παιδικά. οἱ δ' ἔφρασαν μαθητὴν Τηλαύγου
 τοῦ Πυθαγόρου υἱοῦ τὸν Ἐμπεδοκλέα γενέσθαι. Ἀκραγαν-
 τῖνος δέ, φιλόσοφος φυσικὸς καὶ ἐποποιός. οὗτος ὁ Ἐμπε-
 315 δοκλῆς στέμμα ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς χρυσοῦν καὶ ἀμύκλας
 ἐν τοῖς ποσὶ χαλκᾶς καὶ στέμματα Δελφικὰ ἐν ταῖς χερσὶν
 ἐπῆει τὰς πόλεις, δόξαν περὶ αὐτοῦ κατασχεῖν ὥς περὶ Θεοῦ
 βουλόμενος. ἐπεὶ δὲ γηραιὸς ἐγένετο, νύκτωρ ἔρριπεν ἐαν-
 τὸν εἰς κρατῆρα πυρός, ὥστε μὴ φανῆναι αὐτοῦ τὸ σῶμα.
 20 καὶ οὕτως ἀπώλετο τοῦ σανδαλίου αὐτοῦ ἐκβρασθέντος ὑπὸ
 τοῦ πυρός. ἐπεκλήθη δὲ καὶ Κωλυσανέμας διὰ τὸ ἀνέμον
 πολλοῦ ἐπιθεμένου τῇ Ἀκράγαντι ἐξελάσαι αὐτόν, δορὰς
 ὄνων περιθέντα τῇ πόλει. γέγονε δὲ τούτου μαθητὴς Γορ-
 γίας ὁ ῥήτωρ ὁ Λεοντῖνος. καὶ ἔγραψε δι' ἐπῶν περὶ φύ-
 25 σεως τῶν ὄντων βιβλία γ' (καὶ ἔστιν ἔπη ὡς β), ἱατρικὰ
 καταυλογάδην καὶ ἄλλα πολλὰ.

MF. ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ.

Ἐπίκουρος Νεοκλέους Ἀθηναῖος, Γαργήτιος τῶν δή-
 μων, μητρὸς Χαιρεστράτης. ἀδελφοὶ δ' αὐτοῦ Νεοκλῆς,
 Χαιρέδημος, Ἀριστόβουλος ἢ Ἀριστόδημος. φιλοσοφίας δ'
 30 ἥρξατο ἀπ' ἐνιαυτῶν ιβ' καὶ οἰκείαν αἵρεσιν εἰσηγήσατο,
 πρῶτον μὲν ἐν Σάμῳ διατρίψας σὺν τοῖς γονεῦσιν, εἴτα
 σχολαρχήσας ἐν Μυτιλήνῃ ἐνιαυτῶν ὦν *, εἴτ' ἐν Λαμψάκῳ
 καὶ οὕτως ἐν Ἀθήναις ἐν ἰδίῳ κήπῳ, ἀκούσας δὲ Ναυσιφά-
 νους τοῦ Δημοκριτείου καὶ Παμφίλου τοῦ Πλάτωνος μαθη-

311. ἐν φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ ex uno Paris. add. Kusterus. || 12. τηλαύγου
 E. || 13. πυθαγόρα *V. || ἀκραγαντῖνον φιλόσοφον φυσικόν V, ἀκραγαντῖνον
 omisso δὲ BE, ἦν δὲ φιλόσοφος φυσικὸς add. E. || 14. ἐποποιόν V. || 16. ἐν τοῖς—
 ἐγένετο om. BE. || 19. ὥστε—σῶμα om. BVE. || 21. κωλυσανέμα *V. || 22. ἀκρα-
 γαντί' adiecto α supra ἱ V. || 23. ἐπιθέντα pr. m. E. || 24. φύσεων *V. || 25. γ']
 β' BE, δύο V. || β m, δύο V, δισχίλια β, E. || XLVI. 27. γαργήτιος A*V,
 γαργήτιος E. || τὸν δῆμον E. || 28. χαριστράτης V. || ἀδελφῇ V. || 29. Ἀριστό-
 βουλος ἢ Ἀριστόδημος ex uno Paris. add. Kusterus. || 31. σὺν τοῖς γονεῦσιν
 om. V. || 32. ἐνιαυτῶν ὦν *] post ὦν, quod dedi ex emend. Gaisfordi pro vulg.
 ὦν, sine dubio numerus excidit, qui latet in librorum scriptura ἦν, ex Diog. 10,
 15 λβ' conicias, καὶ Gaisfordus: ἐνιαυτὸν ἦν ed. Basil., ἐνιαυτὸν ἕνα Portus. ||
 34. παμφίλου BVE m, παμφίλου cett.

τοῦ. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς ρθ' ὀλυμπιάδος μετὰ ζ' ἐνιαυτοὺς³³
τῆς Πλάτωνος τελευτῆς, καὶ παρέτεινεν ἐπὶ τῶν διαδόχων
καὶ Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ. καὶ διέμεινεν ἡ αὐτοῦ σχολή
ἕως Καίσαρος τοῦ πρώτου ἔτη σκζ', ἐν οἷς διάδοχοι αὐτῆς
ἐγένοντο ιδ'. συγγράμματα δ' αὐτοῦ πλεῖστα.

MZ. ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ.

Ἐπίκτητος Ἱεραπόλεως τῆς Φρυγίας, φιλόσοφος, δοῦλος⁴⁰
Ἐπαφροδίτου, τῶν σωματοφυλάκων τοῦ βασιλέως Νέρωνος.
πρωθεὶς δὲ τὸ σκέλος ὑπὸ ρεύματος ἐν Νικοπόλει τῆς νέας
Ἡπείρου ἔκκησε καὶ διατείνας μέχρι Μάρκου Ἀντωνίνου.
ἔγραψε πολλά.

MH. ΕΡΜΑΓΟΡΟΥ.

Ἐρμαγόρας Ἀμφιπολίτης, φιλόσοφος, μαθητὴς Περ-⁴⁵
σαίου. διάλογοι αὐτοῦ Μισοκύνων ἢ περὶ ἀτυχημάτων, ἔκχυτον
(ἔστι δὲ ὠοσκοπία), περὶ σοφιστείας πρὸς τοὺς ἀκαδημαϊκοὺς.

MΘ. ΕΡΜΕΙΟΥ.

Ἐρμείας, φιλόσοφος, Ἀμμωνίου καὶ Ἡλιοδώρου, τῶν
διδασκάλων Δαμασκίου, πατὴρ. ἦν δ' ὁ Ἐρμείας φίλος ἐς
τὰ μάλιστα Αἰγύπτῳ, ἀδελφῷ Θεοδότῃς, μητρὸς Ἰσιδώρου⁵⁰
φιλοσόφου· ὁ δ' Αἰγυπτὸς ἦν φιλομαθής.

N. ΕΡΜΙΠΠΟΥ.

Ἐρμιππος Βηρύτιος ἀπὸ κώμης μεσογαίου, μαθητὴς
Φίλωνος τοῦ Βυβλίου, ὑφ' οὗ ὤκειώθη Ἐρεννίῳ Σεβήρῳ,
ἐπ' Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκδουλος ὦν γένος, λόγιος
σφόδρα. καὶ ἔγραψε πολλά.

55

35. ἐπὶ — ὀλυμπιάδος om. V. || ρθ' A, οθ' cett. || 37. καὶ ante Ἀντιγόνου
add. duo Pariss. Kusteri. || τὰ γόνατα κληθέντος A. || 38. σκζ' ABVEm, σλζ'
cett. || ἐν — αὐτῆς] διάδοχοι δὲ αὐτοῖς V, αὐτοῖς etiam A. || 39. πλεῖστα A,
πολλά cett. || XLVII. 40. ἐπίκτητος δοῦλος ἐπαφροδίτου σωματοφύλακος νέρω-
νος ἱεραπόλεως τῆς φρυγίας φιλόσοφος ἄριστος reliquis omissis V. || δοῦλος
AVE, δὲ add. cett. || 42. νικοπόλει A. || 43. ἐκτείνας E. || XLVIII. cf. Eudoc.
p. 193. || 46. φέρονται αὐτοῦ διάλογοι Eudocia. || ἢ Eudocia, α' v, quod om.
BE. || 47. περὶ σοφιστείας π. τ. ἀκ., ἔκχυτον — ὠοσκοπία Eudocia. || περὶ τῶν
ἀκαδημαϊκῶν BE. || XLIX. 49. ἦν sqq. om. V. || φίλος] φιλόσοφος BE. ||
50. ἀδελφοῖς B, ἀδελφῆς E. || 51. τοῦ φιλοσόφου E. || L. 53. τοῦ Βυβλίου in lac.
om. A. || ἐρεννίῳ A, ἐριννίῳ E, ἐρρενίῳ cett. || σεβήρῳ E, σευήρῳ cett. ||
54. λόγιος ὦν BE. || 55. καὶ om. E. || πολλά] ἔγραψε καὶ περὶ ὄνειρων in mg. A.

NA. ΕΥΔΟΞΟΥ.

Εὐδοξος Αισχίνου Κνίδιος, φιλόσοφος, Πλάτωνος ἡλικιώτης, ὃς τρεῖς ἐγένοντο θυγατέρες, Ἀκτίς, Δελφίς, Φιλτίς. καὶ ἔσχε πρὸς ἀστρολογίαν ὑπερφυῶς, ἔγραψέ τε πλεῖστα τοῦ εἶδους τούτου, καὶ ὀκταετηρίδα, ἔτι δὲ δι' ἐπῶν ἀστρο-
360 νομίαν.

NB. ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ.

Εὐκλείδης Μεγαρεύς, Μεγάρων δὲ τῶν ἐν τῷ Ἰσθμῷ, φιλόσοφος, ὃς καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ κληθεῖσαν Μεγαρικὴν αἵρε-
σιν εἰσήγαγεν, ἣν δὴ καὶ διαλεκτικὴν καὶ ἐριστικὴν προση-
γόρευσαν. γέγονε δὲ μαθητὴς Σωκράτους· μεθ' ὃν Ἰχθύας,
65 εἴτα Στίλπων ἔσχον τὴν σχολήν. συνέγραψε διαλόγους Ἀλ-
κιβιάδην, Αἰσχίνην, Κρίτωνα, Φοίνικα, Λαμπρίαν, ἐρωτικὸν
καὶ ἄλλα τινά.

NF. ΖΗΝΩΝΩΝ.

Ζήνων Τελευταγόρου Ἐλεάτης, φιλόσοφος τῶν ἐγγιζόν-
των Πυθαγόρα καὶ Δημοκρίτῳ κατὰ τοὺς χρόνους (ἦν γὰρ
70 ἐπὶ τῆς οἰ' ὀλυμπιάδος), μαθητὴς Ξενοφάνους ἢ Παρμενίδου.
ἔγραψεν ἔριδας, ἐξήγησιν τῶν Ἐμπεδοκλέους, πρὸς τοὺς φι-
λοσόφους περὶ φύσεως. τοῦτόν φασιν εὐρετὴν εἶναι τῆς δια-
λεκτικῆς, ὡς Ἐμπεδοκλέα τῆς ῥητορικῆς. καθελεῖν δὲ θελή-
σας Νέαρχον, οἱ δὲ Διομέδοντα, τὸν Ἐλέας τύραννον, ἐάλω,
75 καὶ ἐρωτώμενος ὑπ' αὐτοῦ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ ἐνδακὼν καὶ
ἀποτεμὼν προσέπτυσσε τῷ τυράννῳ, καὶ ἐν ὅλῳ βληθεὶς
συνετρίβη πτισσόμενος. — Ζήνων Μνασέου ἢ Δημέου Κιτιεύς
(πόλις δ' ἐστὶ Κύπρου τὸ Κίτιον), φιλόσοφος, ὃς ἤρξε τῆς
στωικῆς αἵρέσεως. ἐπεκλήθη δὲ καὶ αὐτὸς στωικὸς διὰ τὸ
80 ἐν τῇ στοᾷ τῇ ἐν Ἀθήναις διδάσκειν αὐτόν, ἥτις πρώην μὲν

LI. cf. Eudoc. p. 193. || LII. 362. ὃς καὶ τὴν Bernhardt, ὃς om. ABVEm, καὶ om. Kusterus. || 63. ἦν δὴ sqq. om. V. || διαλυτικὴν BE. || προσαγορευθεῖσαν AB, προσηγόρευσεν m: ἥδη καὶ διαλεκτικὴν — προσαγορευθεῖσαν Bernhardt. || 66. Φοίνικα cum Diog. 2, 108 BE, φοίνικας cett. || LIII. cf. Eudoc. p. 204 sq. || 70. οἷ' οθ' Diog. 9, 29. || 71. τῶν AEmEudocia, τοῦ cett. || 72. τοῦ-τόν] τοιούτων V. || τῆς add. AV. || 73. ἐμπεδοκλῆν E. || καθά καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ σοφιστῇ post ῥητορικῆς add. Eudocia. || 74. Διομέδοντα] Δημίλον vocant Plut. d. stoic. rep. 37. p. 1052 C. adv. Colot. 32. p. 1126 D, Clem. Alex. str. 4. p. 213. || 75. αὐτοῦ Eudocia, αὐτοῦ v. || 77. δημέου BVE Diog. 7, 1, δημαίου A, δημίον cett. || 78. κίτιον BE. || 80. διδ. αὐτοῦς m. || πρώην A, πρῶτον cett.

Πεισιανάκτειος, ὕστερον δὲ ζωγραφηθεῖσα Ποικίλῃ ἐπεκλήθη. μαθητῆς δ' ἦν Κράτητος τοῦ κυνικοῦ, εἷτα Πολέμωνος τοῦ Ἀθηναίου. ἐτελεύτησε δ' ἐτῶν ἡ' ἀφελὼν ἐκάστοτε τῆς τροφῆς, ἕως ἀτονίᾳ διεφθάρη. ἐχρήσθη δ' αὐτῷ πυνθανομένῳ περὶ βίου, συγχρωτίζεσθαι τοῖς νεκροῖς, ὅπερ ἦν τοῖς 385 ἀρχαίοις διὰ τῶν βιβλίων. Φοῖνιξ δ' ἐπεκλήθη, ὅτι Φοίνικες ἔποικοι τοῦ πολυχνίου ἐγένοντο. ἤκμαζεν ἐπ' Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ ἐπὶ τῆς ρκ' ὀλυμπιάδος. καὶ παροιμία, Ζήνωνος ἐγκρατέστερος. οὗτος γὰρ ἄκραν εἶχε δίαιταν καὶ λιτήν, ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν χωρῆσαι. φιλοσοφίαν καινὴν γὰρ 90 οὗτος ἐφιλοσόφει. τῷ γὰρ ὄντι πάντας ὑπερεβάλετο τῷ τε εἶδει καὶ σεμνότητι καὶ νῇ Δία μακαριότητι. κατέστρεψε δὲ τὸν βίον ἄνοσος καὶ ὑγίης διατελέσας. — Ζήνων Μουσαίου Σιδωνίος, φιλόσοφος στωικός, μαθητῆς Διοδώρου τοῦ κληθέντος Κρόνου, διδάσκαλος δὲ καὶ αὐτὸς Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως. 95 ἔγραψεν ἀπολογίαν ὑπὲρ Σωκράτους καὶ Σιδωνιᾶς. — Ζήνων Διοσκορίδου Ταρσεύς, ὡς δέ τινες Σιδωνίος, φιλόσοφος, μαθητῆς Χρυσίππου τοῦ Ταρσεῶς, φιλοσόφου στωικοῦ, καὶ διάδοχος.

ΝΑ. ΖΩΣΙΜΟΥ.

Ζώσιμος Ἀλεξανδρεύς, φιλόσοφος. χημευτικὰ πρὸς Θεο- 400 σεβίαν τὴν ἀδελφὴν (ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον ἐν βιβλίῳ κη', ἐπιγράφεται δ' ὑπὸ τινων Χειρόκμητα), καὶ ὁ Πλάτωνος βίος.

ΝΕ. ΗΡΑΚΛΕΙΔΩΝ.

Ἡρακλείδης Ὁξυρυχίτης, φιλόσοφος, ὁ τοῦ Σαραπίωνος, ὃς ἐπεκλήθη Λέμβος, γεγονὼς ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ ἕκτου, 5

382. Πολέμωνος Bernhardy, Πολέμωνος cett. || 83. ἡ' ex Diog. 7, 28 Kusterus, ἐνεήκοντα v, et sic rursus Said. s. v. αἵεις. || 86. ὅτι om. BE. || 87. ἤκμαζε δὲ ἐπὶ V. || 88. ρκ' Clinton fast. hell. 2. p. 191. L., κ⁷⁵ ρ⁷⁵ E, ρ' καὶ ε' V, κ' καὶ ρ' cett. || καὶ παροιμία om. *V. cf. App. 2, 98^a. p. 414. ed. paroemiogr. Gott. || 89. ἐγκρατεστέρους BE. || 90. ὥστε sqq om. V. || 91. ἐφιλοσόφησε E. || τῷ γὰρ sqq. ducta sunt ex Diog. 7, 28. || 92. μακροβιότητι ex Diogene, ut ait, Kusterus. || 95. κιτιέως A. || 97. διοσκορίδου AVEudocia, διοσκουρίδου cett. || 98. φ. τοῦ στ. E. || LIV. cf. Eudoc. p. 205. || 400. χημευτικὰ sqq. om. V: χημευτικά AB, χημευτικά cett., corr. Gaisfordus. || Θεοσεβίαν ABEmEudocia. || 2. ὑπογράφεται BEEudocia. || ὁ om. Eudocia. || LV. 4. ὁ ἔξυρυχίτης V.

ὃς τὰς πρὸς Ἀντίοχον ἔθετο συνθήκας. ἔγραψε φιλόσοφα καὶ ἄλλα. — Ἡρακλείδης Εὐφρονος, φιλόσοφος, Ἡρακλείας τῆς Πόντου, τὸ δὲ γένος ἄνωθεν ἀπὸ Λάμιδος, ἐνὸς τῶν ἡγησαμένων τῆς εἰς Ἡράκλειαν ἐκ Θηβῶν ἀποικίας, Πλά-
 410 τῶνος γνῶριμος. ἐκδημίσαντος δὲ Πλάτωνος εἰς Σικελίαν προεστάναι τῆς σχολῆς κατελείφθη ὑπὸ αὐτοῦ. οὗτος καὶ δράκοντα ἔθρεψε καὶ ἡμέρωσε καὶ εἶχε συνδιαιτώμενον αὐτῷ καὶ συγκαθεύδοντα· ὃς καὶ μόνος ἐπὶ τῆς κλίνης εὐρέθη, τοῦ Ἡρακλείδου κατακλιθέντος μὲν ὑγιοῦς, οὐχ εὐρεθέντος δέ.
 15 καὶ ἄλλοι μὲν αὐτὸν ἀπηθανατίσθαι ἐνόμισαν, ἄλλοι δ' ἐν φρέατι ἑαυτὸν ἐμβεβληκέναι, ὥς ἂν δόξῃ τοῖς ἀνθρώποις ἀπηθανατίσθαι. ἔγραψε πολλά.

NF. ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ.

Ἡράκλειτος Βλύσωνος ἢ Βάκτωρος, οἱ δ' Ὁρακίνου, Ἐφέσιος, φιλόσοφος φυσικός, ὃς ἐπεκλήθη Σκοτεινός. οὗτος
 20 ἑμαρτήτευσεν οὐδενὶ τῶν φιλοσόφων, φύσει δὲ καὶ ἐπιμελείᾳ ἡσκήθη. οὗτος ὑδρωπιάσας οὐκ ἐνεδίδου τοῖς ἰατροῖς ἢ περ ἐβούλοντο θεραπεύειν αὐτόν, ἀλλ' αὐτὸς βολβίτῳ χρίσας ὅλον ἑαυτὸν εἶασε ξηρανθῆναι τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἡλίου, καὶ κείμενον αὐτὸν κύνες προσελθοῦσαι διέσπασαν. οἱ δ' ἄμμορ
 25 χωσθέντα φασὶν ἀποθανεῖν. τινὲς δ' αὐτὸν ἔφασαν διακοῦσαι Ξενοφάνους καὶ Ἰππάσου τοῦ Πυθαγορείου. ἦν δ' ἐπὶ τῆς ξθ' Ὀλυμπιάδος ἐπὶ Δαρείου τοῦ Ὑστάτου, καὶ ἔγραψε πολλά ποιητικῶς.

NZ. ΘΑΛΗΤΟΣ.

Θαλῆς Ἐξαμύνου καὶ Κλεοβουλίνης Μιλήσιος, ὥς δ'
 30 Ἡρόδοτος Φοῖνιξ, γεγονὼς πρὸ Κροίσου ἐπὶ τῆς λε' Ὀλυμ-

406. ἔγραψε] ἔθετο AV. || 7. Εὐθύφρονος Diog. 5, 86. || 8. τῆς πόντου ABVE, τῆς ἐν πόντῳ cett. || 13. συγκαθεύδοντα A. || μόνον *V. || 14. κατακλιθέντος Am. || 15. ἄλλο V. || ἀπηθανατίσθαι A, ἀπηθανατίσασθαι E: ἀπηθανατίσθαι αὐτόν V. || 16. ἐαυτὸν A, αὐτόν V: ἐμβεβληκέναι αὐτόν V. || δόξαι E. || 17. ἀπαθανατίσασθαι E. || πολλά om. A. || LVI. 18. βλύσωνος cum Diog. 9, 1 E, hoc aut Βρύσωνος probat Bernhardy, βλόσωνος cett., Βαθέωνος Schol. Plat. Rep. 6. p. 409. || βάκτωρος A, βλαύτωρος BE, βαύτωρος V, βλεύτωνος cett. || ὀρακίνος B, ἡρακίνος V, ἡρακίνος supra ou addito E, ἡ... A, Ἡρακίωντος Diogenes. || 20. ἐπιμελῆς B. || 22. βολβιώτατον V. || 23. τῷ ἡλίῳ V. || 24. προσελθοῦσαι ABVE. || 25. διακοῦσαι BE, διανῦσαι mg. E. || 27. ξέ A. || ὕστατον Vm. || LVII. cf. Eudoc. p. 228. || 29. ἑξαμύνου ABE*V Schol. Plat. Rep. 10. p. 420, ἑξαμύνου cett. || 30. Ἡρόδοτος ABVE, Ἡροδότῳ δοκεῖ cett. cf. 1, 170.

παίδος, κατὰ δὲ Φλέγοντα γνωριζόμενος ἤδη ἐπὶ τῆς **ζ'. ἔγραψε περὶ μετεώρων ἐν ἔπεσι, περὶ ἰσημερίας καὶ ἄλλα πολλά, ἐτελεύτησε δὲ γηραιός, θεώμενος γυμνικὸν ἀγῶνα, πιληθείς δ' ὑπὸ τοῦ ὄχλου καὶ ἐκλυθείς ὑπὸ τοῦ καύματος.

ΝΗ. ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ.

Θεαίτητος Ἀθηναῖος, ἀστρολόγος, φιλόσοφος, μαθητὴς ⁴³⁵ Σωκράτους, ἐδίδαξεν ἐν Ἡρακλείᾳ. πρῶτος δὲ τὰ ε' καλούμενα στερεὰ ἔγραψε. γέγονε δὲ μετὰ τὰ Πελοποννησιακά. — Θεαίτητος Ἡρακλείας Πόντου, φιλόσοφος, ἀκροατὴς Πλάτωνος.

ΝΘ. ΘΕΑΝΩΝ.

Θεανὼ Κρησσα, φιλόσοφος, θυγάτηρ μὲν Πυθάνακτος, ⁴⁰ γαμετὴ δὲ τοῦ μεγάλου Πυθαγόρου, ἐξ οὗ ἔσχε Τηλαύγην καὶ Μνήσαρχον καὶ Μυῖαν καὶ Ἀριγνώτην. τινὲς δὲ Βρωτίνου γυναῖκα γράφουσι καὶ τὸ γένος Κροτωνιάτιν. ὑπομνήματα φιλόσοφα καὶ ἀποφθέγματα καὶ ποιήματι δι' ἐπῶν. — Θεανὼ Μεταποντινὴ ἢ Θουρία, Πυθαγορεῖα, θυγάτηρ Λεώ- ⁴⁵ φρονος, γαμετὴ δὲ Καρύστου ἢ Κρότωνος ἢ Βρωτίνου τοῦ Πυθαγορείου. αὕτη ἔγραψε περὶ Πυθαγόρου, περὶ ἀρετῆς Ἰπποδάμου Θουρίῳ, παραινέσεις γυναικείας καὶ ἀποφθέγματα Πυθαγορείων.

Ξ. ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ.

Θεμίστιος, φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Ἰουλίου- ⁵⁰ νοῦ τοῦ παραβάτου, ὅφ' οὗ καὶ ὑπαρχος προεβλήθη Κωνσταντινουπόλεως. γέγραφε τῆς Ἀριστοτελούς φυσικῆς ἀκροάσεως παράφρασιν ἐν βιβλίοις ἢ, παράφρασιν τῶν ἀναλυ-

431. post. τῆς nonnulla excidisse et quod superest ζ' frustulum esse membri huiusce, εἰς τῶν ζ' σοφῶν, vidit Bernhardy. || 32. ἰσημερίας καὶ ἐκλείψεως καὶ Eudocia. || LVIII. cf. Eudoc. p. 229. || 35. φιλόσοφος καὶ εἰς τὸ ἄκρον ἀστρολόγος Eudocia. || 38. ἡρακλείας πόντου ABVE (ἡρακλεία *V), ἤρ. τοῦ πόντου ex Pariss. Kusterus, fuerat ἐν Ἡρακλείᾳ τοῦ π. || LIX. cf. Eudoc. p. 228. || 42. μῦαν BE. || βρωτίνου ex Pariss. Kusterus, fuerat Κρατίνου. || 43. γυναῖκα A, γενέσθαι γυναῖκα E, ταύτην γενέσθαι γυναῖκα V, γυναῖκα γενέσθαι cett. || καὶ ABVE, δὲ καὶ cett. || φέρεται αὐτῆς ὑπομνήματα πολλὰ φιλόσοφα Eudocia. || 45. Μεταποντικὴ Eudocia. || 46. Καρύστου et Κρότωνος susp. Bernhardy. || βρωτίνου ABVE, (ὡς πλωτίνος mg. V), βρωτίνου cett., Βρωτίνου ex Jambl. vit. Pyth. extr. Kusterus.

τικῶν ἐν βιβλίοις β', τῶν ἀποδεικτικῶν ἐν βιβλίοις β', τοῦ
 455 περὶ ψυχῆς ἐν βιβλίοις ζ' (ἐν δὲ τούτῳ καὶ ἴδια παρεισήγαγε
 περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς ἐπιγραφῆς), τῶν κατηγοριῶν ἐν
 βιβλίῳ α' καὶ διαλέξεις.

ΞΑ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ.

Θεοδόσιος, φιλόσοφος, ἔγραψε σφαιρικά ἐν βιβλίοις γ',
 ὑπόμνημα εἰς τὰ Θεωδᾶ κεφάλαια, περὶ ἡμερῶν καὶ νυκτῶν
 60 β', ὑπόμνημα εἰς τὸ Ἀρχιμήδους ἐφόδιον, διαγραφὰς οἰκῶν
 ἐν βιβλίοις γ', σκεπτικά κεφάλαια, ἀστρολογικά, περὶ οἰκήσεων.

ΞΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ.

Θεόδωρος ὁ ἐπὶ κλην Ἀθεος, ὃς ἠκροάσατο Ζήνωνος τοῦ
 Κιτιέως, διήκουσε δὲ καὶ Βρύωνος καὶ Πύρρωνος τοῦ ἐφεκ-
 τικοῦ, ἀδιαφορίαν δοξάζων καὶ παραδιδούς. αἵρεσιν ἰδίαν
 65 εὗρεν, ἣτις Θεοδώρειος ἐκλήθη. οὗτος ἔγραψε πολλὰ συντεί-
 νοντα εἰς τὴν οἰκίαν αἵρεσιν καὶ ἄλλα τινά. οὗτος εἶπε πρὸς
 Ἰππαρχίαν τὴν γυναῖκα Κράτητος „αὕτη ἐστὶν ἡ τὰς πρὸς
 ἱστοὺς ἐκλιπούσα κερκίδα καὶ τρίβωνα φέρουσα.

ΞΓ. ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ.

Θεόφραστος Μελάντα γναφῆς, οἱ δὲ Λέοντος, ἀπ'
 70 Ἐρεσσοῦ, ἀκουστῆς Ἀριστοτέλους καὶ διάδοχος τῆς σχολῆς
 τῆς ἐν τῷ περιπάτῳ ὑπ' αὐτοῦ καταλειφθείσης εἰς Χαλκίδα
 ἐκδημήσαντος. οὗτος πρότερον ἐκαλεῖτο Τύρταμος, διὰ δὲ
 τὸ θείως φράζειν ὑπ' Ἀριστοτέλους ἐκλήθη Εὐφραστος, εἴτα
 Θεόφραστος, ὥσπερ Πλάτων διὰ τὸ ἐν τοῖς λόγοις πλάτος
 75 τοῦτο ἐπωνομάσθη, πρότερον καλούμενος Ἀριστοκλῆς. μα-
 θητὰς δ' ἔσχε πλεῖον ἢ δισχιλίους, ἐρώμενον δὲ τὸν Ἀριστο-
 τέλους υἱὸν τοῦ φιλοσόφου Νικόμαχον. ἐτιμήθη δὲ παρὰ

LX. 454. τῶν ἀποδεικτικῶν — β' ex Pariss. add. Kusterus, nisi quod δύο, V δυό. || 55. ψυχῶν V. || 56. τῆς add. ABVEm. || LXI. cf. Eudoc. p. 229, quae miscuit philosophum cum poeta (lib. I, 22). || 58. βιβλία γ' *V. || 60. ὑπόμνηματα E. || οἰκείας E: δ. οἰκῶν — γ' ἥτοι περὶ οἰκήσεων Eudocia, quae ponit ante ὑπόμνημα. || 61. ἀριστολογικά καὶ π. V. || LXII. 63. δὲ om. V. || 64. καὶ ante ἀδιαφορίαν add. Kusterus, post idem voc. δὲ Bernhardy. || 67. versus est Eurip. Bacch. 1236, ubi παρ' ἱστοῖς. cf. Diog. 6, 98. || LXIII. cf. Eudoc. p. 229. || 69. μελάντα cum Diog. 5, 36 BVE, μελάντων cett. || 70. ἐρεσσοῦ A, Ἐρεσσοῦ Bernhardy. || 71. τῆς om. E. || 76. πλεῖον AB*VE, πλείους cett. || δισχιλίους] β V, δύο BE. || 77. τοῦ φιλοσόφου] τὸν E.

Κασσάνδρῳ τῷ Ἀντιπάτρου, καὶ τελευτᾷ κατάπονος ὑπὸ τοῦ αἰεὶ γράφειν γενόμενος, εἴτ' ἐνδοὺς ἐπὶ βραχείας ἡμέρας διὰ μαθητοῦ γάμους. βιβλία δ' αὐτοῦ πάμπλειστα, ὧν καὶ 480 ταῦτα· ἀναλυτικῶν προτέρων γ', ἀναλυτικῶν ὑστέρων ζ', ἀναλύσεως συλλογισμῶν, ἀναλυτικῶν ἐπιτομῇ, ἀνηγμένων τόπων, περὶ λίθων, περὶ φυτῶν, περὶ μετάλλων, περὶ ὁδμῶν καὶ ἄλλα.

δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος ἕως ἐπόνει μὲν ἄπῃρος 85
ἦν δέμας, εἴτ' ἀνεθείς κάτθανε πηρομέλης.

ΞΑ. ΘΕΩΝΩΝ.

Θέων, ὁ ἐκ τοῦ Μουσείου, Αἰγύπτιος, φιλόσοφος, σύγχρονος δὲ Πάππῳ τῷ φιλοσόφῳ καὶ αὐτῷ Ἀλεξανδρεῖ. ἐτύγχανον δ' ἀμφοτέροι ἐπὶ Θεοδοσίου βασιλείᾳ τοῦ πρεσβυτέρου. ἔγραψε μαθηματικά, ἀριθμητικά, περὶ σημείων καὶ σκοπῆς 90 ὁρμέων καὶ τῆς κοράκων φωνῆς, περὶ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιστολῆς, περὶ τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως, εἰς τὸν Πτολεμαίου πρόχειρον κανόνα καὶ εἰς τὸν μικρὸν ἀστρόλαβον ὑπόμνημα. — Θέων Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος στωικός, γεγονὼς ἐπ' Αὐγούστου μετ' Ἀρείου. ἔγραψε τῆς Ἀπολλοδώρου φυσιολογικῆς 95 εἰσαγωγῆς ὑπόμνημα, περὶ τεχνῶν ῥητορικῶν βιβλία γ'. — Θέων Ἀντιοχείας τῆς ἐν Δάφνῃ, φιλόσοφος στωικός. ἔγραψεν ἀπολογίαν Σωκράτους.

ΞΕ. ΙΑΜΒΛΙΧΟΥ.

Ἰάμβλιχος Χαλκίδος τῆς Συρίας, φιλόσοφος, μαθητὴς Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου, τοῦ Πλωτίνου, γεγονὼς κατὰ 500

478. κασσάνδρῳ VE. || καὶ om. V. || 81. ἀναλυτικά — ἀναλυτικόν B, ἀναλυτικά — ἀναλυτικά VEm, ἀναλυτικά — ἀναλυτικῶν Eudocia. || 82. ἀναλύσεις Eudocia. || 83. τύπων Kusterus. || τοὺς καλουμένους χαρακτηῖρας post ὁδμῶν add. mEudocia. || 85. quod accedit epigramma, ex Diog. 5, 40 et Anthol. Pal. 1. p. 337 refectum, sic legitur apud Suidam: Θεόφραστος ἕως ἐπόνει μὲν δέμας ἄπῃρος (ἄπειρος BVE) ἦν· εἴτ' ἀνεθείς κ. π. || LXIV. cf. Eudoc. p. 229. || 91. καὶ τῆς BVE, καὶ τῆς τῶν cett. || τοῦ om. E. || 92. τοῦ om. Eudocia. || Πτολεμαῖον mEudocia. || 94. ἀλεξανδρ^ο V. || 95. μετ' Ἀρείου om. Eudocia. || 96. τέχνης ῥητορικῆς E. || 97. ἀντιοχείας ABE, ἀντιοχεὺς cett. || LXV. cf. Eudoc. p. 244. || 500. τοῦ φιλοσόφου om. E, τοῦ om. Eudocia. || πλωτινοῦ ABVE, ἀκουστοῦ add. cett.¹ || γεγονὼς — τοῦ] ἐπὶ Κωνσταντίνου Eudocia.

τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε βιβλία φιλόσοφα διάφορα.

ΕΦ. ΙΑΣΩΝΟΣ.

Ἰάσων Μενεκράτους, Νυσαεὺς ἐκ πατρός, ἀπὸ δὲ μητρὸς Ῥόδιος, φιλόσοφος, μαθητὴς καὶ θυγατρίδους καὶ διάδοχος
505 τῆς ἐν Ῥόδῳ διατριβῆς Ποσειδωνίου τοῦ φιλοσόφου. ἔγραψε βίους ἐνδόξων καὶ φιλοσόφων διαδοχὰς καὶ βίον Ἑλλάδος ἐν βιβλίοις δ' κατὰ τινας. οὗτος ἔγραψε καὶ περὶ Ῥόδου.

ΕΖ. ΙΟΥΛΙΑΝΩΝ.

Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης καὶ ἀποστάτης, Ῥωμαίων βασι-
λεὺς, Κωνσταντίνου βασιλέως τοῦ μεγάλου ἀνεψιός, ἀπὸ
10 Δαλμάτου ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ μητρὸς Γάλλας τοῦνομα. ἔγραψε τοὺς καλουμένους Καίσαρας (περιέχει δὲ τοὺς ἀπ' Αὐγούστου Ῥωμαίων βασιλεῖς), ἑτέραν βίβλον περὶ τῶν τριῶν σχημάτων καὶ τὰ καλούμενα Κρόνια καὶ τὸν Μισοπάγωνα ἢ Ἀντιοχικόν, περὶ τοῦ πόθεν τὰ κακὰ καὶ πρὸς τοὺς ἀπαιδεύ-
15 τους, πρὸς τὸν κύνα Ἡράκλειον, πῶς κυνιστέον, ἐπιστολὰς παντο-
δαπὰς καὶ ἄλλα. — Ἰουλιανὸς Χαλδαῖος, φιλόσοφος, πατὴρ τοῦ κληθέντος Θεουργοῦ Ἰουλιανοῦ. ἔγραψε περὶ δαιμόνων βιβλία δ'.

ΕΗ. ΙΠΠΑΡΧΩΝ.

Ἰππαρχος Νικαεὺς, φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τῶν ὑπάτων. ἔγραψε περὶ τῶν Ἀράτου φαινομένων, περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν
20 συντάξεως καὶ τοῦ καταστερισμοῦ, περὶ τῆς κατὰ πλάτος μηνιαίας τῆς σελήνης κινήσεως καὶ εἰς τοὺς ἀρίστους. — Ἰππαρχος Σταγειρίτης, φιλόσοφος, Ἀριστοτέλους γνώριμος

501. καὶ post βιβλία add. BE: διαφ. βιβλία φιλοσ. Eudocia. || LXVI. cf. Eudoc. p. 244. || 3. νυσσαεὺς A Eudocia et inter versus E. || 6. βίους καὶ διαδο-
χὰς ἐνδόξων φιλοσόφων olim cohaesisse suspicatus est Bernhardt. sed vid. s. v. Θησεύς et Νικαγόρας. || 7. κατὰ sqq. om. BE, κατὰ τινας οὗτος om. Eudocia. ||
LXVII. 9. βασιλέως τοῦ μεγάλου V, τοῦ μεγ. β. cett. || 12. ἕτερον βιβλίον E. ||
13. σχημάτων susp. Bernhardt. || κρόνια E. || 14. τὰ add. ABVem. || καὶ πρὸς V,
καὶ AE, κατὰ cett. || 15. καὶ post ἀπαιδεύτους add. *V, quod esse κύνας ait Bern-
hardt. || Ἡράκλειον Bernhardt, Ἡράκλειτον v. || 16. Ἰ. ὁ Χαλδ. Bernhardt. ||
LXVIII. cf. Eudoc. p. 244. || 18. post ὑπάτων nomina consulum excidisse putavit
Clinton fast. hell. 3. p. 533. || 20. καταστερισμοῦ Kusterus, καταστηρισμοῦ
Eudocia, καταστηριγμοῦ v. || 21. τοὺς] τὰς B*V. || τ. ἀρίστους] τ. ἀστερισμούς
Hemsterhusius atque Reinesius, τ. ἀστερίσκους Toupius, τὰ Ἐρατοσθένους
Bernhardt Erat. p. 6, qui nunc agnoscit vestigia librorum quorundam de astro-
nomia.

καὶ συγγενής. τί τὸ ἄρρεν καὶ θῆλυ παρὰ θεοῖς καὶ τίς ὁ γάμος καὶ ἄλλα τινά.

ΞΘ. ΙΠΠΙΟΥ.

Ἰππίας Διοπείθους Ἡλεῖος, σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος, 525
μαθητὴς Ἠγησιδάμου, ὃς τέλος ὥριζετο τὴν ἀντάρκειαν.
ἔγραψε πολλά.

Ο. ΙΩΑΝΝΩΝ.

Ἰωάννης ὁ Λαμασκηνός, ὁ ἐπικληθεὶς Μανσούρ, ἀνὴρ
καὶ αὐτὸς ἐλλογιμώτατος, οὐδενὸς δεύτερος τῶν κατ' αὐτὸν
ἐν παιδείᾳ λαμπράντων. συγγράμματα αὐτοῦ πάνυ πολλὰ 30
καὶ μάλιστα φιλόσοφα, εἰς τε τὴν θείαν γραφὴν παράλληλοι
κατ' ἐκλογὴν καὶ οἱ ἁσματικοὶ κανόνες, ἱαμβικοὶ τε καὶ κα-
ταλογάδην. συνήκμαζε δ' αὐτῷ καὶ Κοσμάς ὁ ἐξ Ἱεροσολύ-
μων, ἀνὴρ εὐφυέστατος καὶ πνέων μουσικὴν ὅλως τὴν ἐναρ-
μόνιον. οἱ γοῦν ἁσματικοὶ κανόνες Ἰωάννου τε καὶ Κοσμά 35
σύγκρισιν οὐκ ἐδέξαντο, οὐδὲ δέξαιτο, μέχρις ἂν ὁ καθ'
ἡμᾶς βίος περαιωθῇσεται. — Ἰωάννης Φιλαδελφεὺς Λυδός.
οὗτος ἔγραψε περὶ μηνῶν βιβλίον α' καὶ περὶ διοσημεϊῶν
ἕτερον καὶ ἄλλων τινῶν ὑποθέσεων μαθηματικῶν. προσομιλεῖ
δὲ ταῦτα Γαβριηλῷ τινὶ ὑπάρχῃ. 40

ΟΑ. ΚΑΛΛΙΠΠΟΥ.

Κάλλιππος Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, Πλάτωνος μαθητὴς,
ὃς ἐν Συρακούσαις ἀνῆρέθη τυραννεῖν ἐπιχειρήσας. πονηρὸς
οὗτος ἰστώρεται παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ καὶ Δίωνος τοῦ Συ-
ρακουσίου προδότης.

ΟΒ. ΚΑΡΝΕΑΔΟΥ.

Καρνεάδης Λίβυς ἀπὸ Κυρήνης, υἱὸς Φιλοκόμου, φιλό- 45

LXIX. cf. Eudoc. p. 246, ubi Ἰππείας et ῥήτωρ pro σοφιστῆς. ||
LXX. 28. μασούρ V. || 29. καὶ ante οὐδενὸς add. Bernhardy. || 32. κατ' ἐκλογὴν
καταλογὴν VE. || 33. ὁ add. AV. || 35. γοῦν] οἶν V, γάρ BE. || ἰωάννη *V. ||
36. ἂν invertit Bernhardy. || 37. περαιωθῇ E. || 38. διοσημιῶν m. || 40. γαβριη-
λίῳ A*V, γαβρηλίῳ Em, γαβριλίῳ B, Γαβρηλίῳ Portus, Γαβρηλίῳ Kusterus. ||
LXXI. cf. Eudoc. p. 272. || 41. Πλάτωνος] Σωκράτους Eudocia, sed vid. Diog.
Laert. 3, 46. || 42. ὃς — προδότης] φέρονται αὐτοῦ διάλογοι τρεῖς, Ἐβδόμη,
Φρόνιχος, Πίναξ (ἔστι δὲ τῶν ἐν ἥδου διήγησις) καὶ ἄλλα τινά Eudocia, quae
huc ex gl. Κέβης aberrarunt. || 43. Πλουτάρχῳ] vit. Dionis 54. || LXXII. cf.
Eudoc. p. 272. || 45. Φιλοκόμου Eudocia.

σοφος, ἀφ' οὗπερ ἡ νέα ἀκαδημία ἤρξατο. φασὶ δὲ τελευτήσαντος αὐτοῦ τὴν σελήνην ἐκλιπεῖν καὶ τὸν ἥλιον ἀμυδρὸν γενέσθαι.

ΟΓ. ΚΕΒΗΤΟΣ.

Κέβης Θηβαῖος, φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής. διὰ-
550 λογοὶ δ' αὐτοῦ φέρονται τρεῖς, Ἑβδόμη, Φρύνιχος, Πίναξ
(ἔστι δὲ τῶν ἐν ἄδου διήγησις), καὶ ἄλλα τινά.

ΟΔ. ΚΕΛΣΙΝΟΥ.

Κελσῖνος Εὐδώρου Κασταβαλεύς, φιλόσοφος. ἔγραψε
συναγωγὴν δογμάτων πάσης αἱρέσεως φιλοσόφου καὶ ἕτερα.

ΟΕ. ΚΛΕΑΝΘΟΥ.

Κλεάνθης, ὁ Κάσσιος χρηματίσας, Φανίου Ἀσσιος, μα-
55 θητής Κράττητος, εἴτα Ζήνωνος, οὗ καὶ διάδοχος γέγονε, δι-
δάσκαλος δὲ τοῦ φιλοσόφου Χρυσίππου τοῦ Σολέως καὶ
Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως. οὗτος πρότερον ἦν πύκτης, ἐλθὼν
δ' εἰς Ἀθήνας ἠρώσθη φιλοσοφίας καὶ τοσοῦτον γέγονε φι-
λόπονος, ὥς καὶ δεύτερος Ἡρακλῆς κληθῆναι. μὴ ἔχων γὰρ
60 ὅθεν τραφείη, τὰς μὲν νύκτας ἤντλει ὕδωρ μισθοῦ, καὶ μεθ'
ἡμέραν τοῖς μαθήμασι καὶ τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζεν. ὅθεν
ἐπωνομάσθη καὶ Φρεάντλης. ἔγραψε δὲ πάνυ πολλὰ.

ΟΦ. ΚΟΡΝΟΥΤΟΥ.

Κορνοῦτος Λεπτίτης, φιλόσοφος (Λεπτὶς δὲ πόλις Λι-
βύης), γεγωνὼς ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Νέρωνος καὶ πρὸς αὐτοῦ ἀναι-
65 ρεθεὶς σὺν τῷ Μουσωνίῳ. ἔγραψε πολλὰ φιλοσοφά τε καὶ
ῥητορικά.

ΟΖ. ΚΡΑΤΗΤΩΝ.

Κράτης Ἀσκώνδου Θηβαῖος, φιλόσοφος κυνικός, μαθη-

546. ἀκαδημία ἤρξατο AV, ἤρξατο ἀκ. cett. || τελευτήσαντος] ψευδός mg. V. || 47. αὐτοῦ om. Eudocia. || ἐκλείπειν V. || LXXIII. 49. διάλογοι — τινά] vid. ad. n. LXXI. || LXXIV. cf. Eudoc. p. 272. || 52. κασταβασιλεύς V, κασταβαλάς BE. || 53. φιλοσόφων Eudocia, omisiss καὶ ἕτερα. || LXXV. cf. Hesych. Mil. p. 32, Eudoc. p. 272, quae incipit Κλ. εἰς ἣν καὶ αὐτὸς τῶν κυνικῶν φιλοσόφων, Κάσσιος, μαθητής. || 54. Φανίου, ὁ Ἀσσιος Menagius in Diog. 7, 168. Ἀσσιος correctionem esse mendosi Κάσσιος monuit Bernhardt. || 59. ὥς καὶ ABV, ὥστε cett. || 60. ἤντλη V. || μισθοῦ Hesychius, μισθῷ v. || 61. ἡμέρας *V. || LXXVI. cf. Eudoc. p. 273. || 63. λεπτὶς δὲ AV, ἡ δὲ λεπτὶς cett. || 64. ἐπὶ τοῦ N. Eudocia. || πρὸς AV, πρὸ cett. || ἔγραψε A, δὲ add. cett. || 65. τε om. Eudocia. || LXXVII. 67. Ἀσκώνδου — Ἀχαιοῦ infra post κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν ponit *V.

τῆς Διογένους καὶ Βρύωνος τοῦ Ἀχαιοῦ, ὃς ἐξαργυρίσας τὴν οὐσίαν δέδωκε τὰ ἀργύρια τραπεζίτῃ, εἰπών, εἰ οἱ παῖδες αὐτῷ φιλοσοφήσουσι, τῷ δήμῳ δοῦναι, εἰ δὲ μή, τοῖς παισίν. 570 γήμας δ' Ἰππαρχίαν τὴν Μαρωνεῖτιν κυνογαμίαν τὸν γάμον ἐκάλεσεν. παῖδα δ' ἔσχευ ἐξ αὐτῆς Πασικλέα. ἦν δ' ἐπὶ τῆς ριγ' Ὀλυμπιάδος. ἐπεκλήθη δὲ Θυρεπανοίκτης διὰ τὸ ἀδεῶς ἐπεισιέναι εἰς παντὸς οὔπερ ἡβούλετο οἶκον. οὗτος καταλιπὼν τὴν οὐσίαν μηλόβοτον, ἀρθεῖς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ εἶπεν, 75 „ἐλευθεροῦ Κράττην Θηβαῖον Κράτης.“ ἔγραψε φιλόσοφα. ὅτι Κράτης εἶπεν, „ἔρωτα παύει λιμός, εἰ δὲ μή, χρόνος, εἰ δὲ μή, βρόχος.“ οὗτος κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν, ὥς λέγει Φιλόστρατος ὁ Ἀθήνιος ἐν τῷ βίῳ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως. — Κράτης Τιμοκράτους Μαλλώτης, φιλόσοφος στωι- 80 κός, ὃς ἐπεκλήθη Ὀμηρικὸς καὶ Κριτικὸς διὰ τὴν καὶ περὶ τοὺς γραμματικούς καὶ ποιητικούς λόγους αὐτοῦ ἐπίστασιν, σύγχρονος Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος. συνέταξε διόρθωσιν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεΐας ἐν βιβλίοις θ' καὶ ἄλλα.

85

ΟΗ. ΚΡΙΤΩΝΟΣ.

Κρίτων Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής, ὃς καὶ γνησίως διετέθη πρὸς Σωκράτην καὶ τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν πάντα ἐδίδου αὐτῷ. ἔγραψε Σωκράτους ἀπολογία.

ΟΘ. ΛΑΚΥΔΟΥ.

Λακύδης Ἀλεξάνδρου Κυρηναίου, φιλόσοφος, ὃς τῆς νέας ἀκαδημίας κατηῆρξεν. ἔγραψε φιλόσοφα καὶ περὶ φύ- 90 σεως.

570. αὐτῷ om. V. || παισί V, παισὶν αὐτοῖς A, παισὶν αὐτοῦ cett. || 71. μαρωνίτιν A, μαρωνίτην V. || κυνογαμίαν om. BE. || 72. ἦν — Ὀλυμπιάδος ad finem relicit V. || 73. διὰ δὲ τὸ A. || 74. ἐπεισιέναι A, εἰσέρχεσθαι cett. || 76. ἔγραψε φιλόσοφα om. V. || 77. ὅτι add. *V. || cf. Anthol. 2. p. 176, ubi sic: ἔρωτα παύει λιμός, εἰ δὲ μή χρόνος. ἐὰν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ, θεραπεία σοι το λοιπὸν ἡρετήσθω βρόχος. cf. Diog. Laert. 6, 86 ibique Menag. || 78. εἰ δὲ μή Bernh., εἰ δὲ V, ἂν δὲ μή δὲ τούτῳ δύνασαι A, εἰ δὲ μή τοῦτο δύναται cett., ἐὰν δὲ τούτοις μὴ δύνη χρῆσθαι Diog. || κατεπόντισε pr. m. E. || ὥς sq. om. V. || 79. Φιλόστρατος] vit. Apoll. 1, 13. || 80. Τιμοκράτους — στωικός om. *V, qui s. fin. add. Κράτης Τιμοκράτους — Ὀμηρικός. || 81. καὶ ante περὶ add. ABE*V. || 83. ἐπὶ A, ἐπὶ τοῦ cett. praeter Eudociam, quae καὶ τοῦ Φιλομήτορος Πτολεμαίου. || 84. διόρθωσιν Eudocia, δὲ ὁρθωσιν ABVEm. || 85. ἐν om. A*V: βιβλία Bernhardy. || LXXVIII. cf. Eudoc. p. 273. || LXXIX. 90. δὲ post ἔγραψε add. A.

Π. ΛΕΣΒΩΝΑΚΤΟΣ.

Λεσβῶναξ Μυτιληναῖος, φιλόσοφος, γεγωνὺς ἐπ' Ἀν-
γούστου, πατὴρ Ποτάμωνος τοῦ φιλοσόφου. ἔγραψε πλεῖστα
φιλόσοφα.

ΠΑ. ΜΑΝΑΙΧΜΟΥ.

595 Μάναιχμος Ἀλωπεκοννήσιος, κατὰ δέ τινας Προικοννή-
σιος, φιλόσοφος Πλατωνικός. ἔγραψε φιλόσοφα καὶ εἰς τὰς
Πλάτωνος πολιτείας βιβλία γ'.

ΠΒ. ΜΑΞΙΜΩΝ.

Μάξιμος Ἡπειρώτης ἢ Βυζάντιος, φιλόσοφος, διδάσκα-
λος Ἰουλιανοῦ Καίσαρος τοῦ παραβάτου. ἔγραψε περὶ ἀλύτων
600 ἀντιθέσεων, περὶ καταρχῶν, περὶ ἀριθμῶν, ὑπόμνημα εἰς
Ἀριστοτέλην καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς τὸν αὐτὸν Ἰουλιανόν. —
Μάξιμος Τύριος, φιλόσοφος. διέτριψε δ' ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κο-
μόδου. περὶ Ὀμήρου καὶ τίς ἢ παρ' αὐτῷ ἀρχαία φιλοσοφία,
εἰ καλῶς Σωκράτης οὐκ ἀπελογήσατο, καὶ ἄλλα τινὰ φιλό-
5 σοφα ζητήματα.

ΠΓ. ΜΑΡΙΝΟΥ.

Μαρῖνος Νεαπολίτης, φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ, μαθητὴς
Πρόκλου τοῦ φιλοσόφου καὶ διάδοχος. ἔγραψε βίον Πρόκλου
τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου, καὶ καταλογάδην καὶ ἐπικῶς, καὶ
ἄλλα τινὰ φιλοσόφων ζητήματα.

ΠΔ. ΜΕΛΙΣΣΟΥ.

10 Μέλισσος*. ἦν ἐπὶ τῶν Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου καὶ Ἐμ-
πεδοκλέους χρόνων. οὗτος ἔγραψε περὶ τοῦ ὄντος. καὶ ἀντ-
επολιτεύσατο δὲ Περικλεῖ, καὶ ὑπὲρ Σαμίων στρατηγήσας
ἐναυμάχησε πρὸς Σοφοκλῆν τὸν τραγικὸν ὀλυμπιάδι πδ'.

LXXX. cf. Eudoc. p. 283. || 592. μυτιληναῖος libri. || LXXXI. cf. Eudoc. p. 299. || 95. κατὰ — Προικοννήσιος add. AV. || 97. πολιτείαν Eudocia. || LXXXII. cf. Eudoc. p. 299 sq. || 99. ἀντισθένων V. || 600. εἰς] πρὸς BVE. || 2. μέχρις vel tale quid post Ῥώμῃ excidisse visum est Bernhardy. || 3. περὶ ABVE, ἔγραψε περὶ cett.: ἔγραψε πολλοὺς φιλοσοφικοὺς λόγους, ὧν πρῶτος, τίς ὁ θεὸς κατὰ Πλάτωνα, περὶ Ὀμήρου Eudoc. || LXXXIII. cf. Eudoc. p. 300. || 9. φιλοσόφων ζητήματα καὶ ἄλλα τινὰ καὶ καταλογάδην καὶ ἐπικῶς Fabricius in prolegg. ad Marini Proclum. || LXXXIV. apud Suid. et Eudoc. p. 301 male coaluit cum gl. Μέλτος (lib. III, 27), primus distinxit Clinton fast. hell. 2. p. 59 L. || 11. καὶ post ὄντος add. ABVE. || 13. πδ'] accuratius π' Bernhardy.

ΠΕ. ΜΟΥΣΩΝΙΟΥ.

Μουσώνιος Καπίτωνος Τυρρηνός, πόλεως Βουλσινίου, διαλεκτικὸς φιλόσοφος καὶ στωικός, γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος, 615 γνῶριμος δ' Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως καὶ ἄλλων πολλῶν, πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολαὶ φέρονται Ἀπολλωνίου καὶ κείνου πρὸς Ἀπολλώνιον. διὰ τοῦν τὴν παρρησίαν καὶ τὸ ἐλεγκτικὸν καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἐλευθερίας ὑπὸ Νέρωνος ἀναιρεῖται· φέρονται αὐτοῦ λόγοι διάφοροι φιλοσοφίας ἐχόμενοι καὶ 20 ἐπιστολαί.

ΠΦ. ΜΥΡΟΥΣ.

Μυρὸς Ῥοδία, φιλόσοφος. χρείας γυναικῶν βασιλίδων καὶ μύθους.

ΠΖ. ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ.

Νεοκλῆς Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, ἀδελφὸς Ἐπικούρου. 25 ὑπὲρ τῆς ἰδίας αἰρέσεως.

ΠΗ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Νικόλαος Λαμασκηνός, γνῶριμος Ἡρώδου τοῦ τῶν Ἰουδαίων βασιλέως καὶ Αὐγούστου Καίσαρος, φιλόσοφος περιπατητικὸς ἢ Πλατωνικός. ἔγραψεν ἱστορίαν καθολικὴν ἐν βιβλίοις π', καὶ τοῦ [βίου] Καίσαρος ἀγωγὴν. οὕτως δ' ἡσπάσατο αὐτὸν Καῖσαρ, ὡς τοὺς ὑπ' ἐκείνου πεμπομένους 30 πλακοῦντας Νικολάους αὐτὸν καλεῖν. καὶ διαμένει τοῦτο ἄχρι τῆς σήμερον. ἔγραψε καὶ περὶ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀγωγῆς.

LXXXV. cf. Eudoc. p. 300. || 614. βουασινίου libri. || 16. δ' add. A et ut videtur *V. || πολλῶν] διὰ δὲ τὸ ἐλεγκτικὸν αὐτοῦ ὑπὸ νέρωνος ἀναιρεῖται add. V. || 17. πρὸς — Ἀπολλώνιον post ἀναιρεῖται ponit *V. || πρὸς αὐτὸν post Ἀπολλωνίου add. A. || καὶ κείνου πρ. Ἀπ. om. E. || 19. ὑπὸ AB*V, αὐτοῦ ὑπὸ cett. || LXXXVI. cf. Eudoc. p. 300, quae post μύθους addit: νόμους μαιῶν καὶ διαταγὰς αὐτῶν, ἐπαιοιδὰς τε καὶ ἱατρίας ἐντεινούσας ταῖς λεσχοῖς καὶ μητρικῶν στρόφων θεραπείας. || LXXXVII. cf. Eudoc. p. 308. || 25. ὑπὲρ AV, ἔγραψε περὶ Eudocia, ἔγραψεν ὑπὲρ cett. || LXXXVIII. cf. Eudoc. p. 308. || 26. ἡρωδίου V. || 29. π'] ρκδ' secundum Josephum, ρμδ' secundum Athen. 6. p. 249 A. || βίου deleuit Bernhardy. f. latet Τιβερίου. || οὕτως — σήμερον] cf. Hesych. Mil. p. 40. || 30. ἡσπάσατο ABVE, ἡσπάζετο cett. || αὐτὸν om. B. || καῖσαρ AE, ὁ καῖσαρ cett. || 31. τῷ καίσαρι, ἡγουν μελιττούτας, quae legebantur post πλακοῦντας, cum A deleuit Bernhardy. || αὐτὸν] αὐτάς E. || 33. αὐτοῦ *V.

ΠΘ. ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ.

Νικόμαχος Σταγειρίτης, φιλόσοφος, υἱὸς μὲν Ἀριστοτέ-
 635 λους τοῦ φιλοσόφου, μαθητὴς δὲ Θεοφράστου, ὡς δὲ *τινες*
καὶ παιδικά. ἔγραψεν ἡθικῶν βιβλία *ς'* καὶ περὶ τῆς φυσικῆς
 ἀκροάσεως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Ζ. ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ξενοκράτης Ἀγάθωνος ἢ Ἀγαθάνορος Χαλκηδόνιος,
 μαθητὴς καὶ διάδοχος μετὰ Σπένσιππον Πλάτωνος, τοῦ
 40 δὲ Πολέμων, τοῦ δὲ Κράντωρ. καὶ πέμψαντος αὐτῷ τοῦ
 Μακεδόνος Ἀλεξάνδρου χρυσοῦ τάλαντα *λ'* αὐτὸς ἀπέπεμψεν,
 εἰπὼν βασιλέα δεῖσθαι χρημάτων, οὐ φιλόσοφον. ἔγραψε
 περὶ τῆς Πλάτωνος πολιτείας.

ΖΑ. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ.

Ξενοφῶν Γρύλου Ἀθηναῖος, φιλόσοφος Σωκρατικός,
 45 ὃς πρῶτος ἔγραψε βίους φιλοσόφων καὶ ἀπομνημονεύματα.
 παῖδας ἔσχεν ἀπὸ Φιλησίας Γρύλον καὶ Διόδωρον, οἱ καὶ
 Διόσκουροι ἐκαλοῦντο· αὐτὸς δ' Ἀττικὴ μέλιττα ἐπωνομά-
 ζετο. γέγονε δὲ συμφοριτητῆς Πλάτωνος καὶ ἤκμαζε κατὰ τὴν
 50 *ζέ'* ὀλυμπιάδα. ἔγραψε βιβλία πλείονα τῶν *μ'*, ὧν καὶ ταῦτα·
 Κύρου παιδείας βιβλία *ή'*, Κύρου ἀναβάσεως βιβλία *ς'*, Ἑλ-
 ληνικῶν βιβλία *ς'*, συμπόσιον καὶ ἄλλα πολλά.

ΖΒ. ΟΙΝΟΜΑΧΟΥ.

Οἰνόμαχος Γαδάρεύς, φιλόσοφος κυνικός, γεγονὼς οὐ
 πολλῷ πρεσβύτερος Πορφυρίου. περὶ κυνισμοῦ, πολιτείαν,
 περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον φιλοσοφίας, περὶ Κράτητος καὶ Διο-
 55 γένους καὶ τῶν λοιπῶν.

ΖΓ. ΟΝΟΣΑΝΔΡΟΥ.

Ὄνοσανδρος, φιλόσοφος Πλατωνικός. τακτικά, περὶ
 στρατηγημάτων, ὑπομνήματα εἰς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν.

ΖΔ. ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ.

Παλαιφάτος Πάριος ἢ Πριηνεύς, γεγονὼς κατ' Ἀρτα-

LXXXIX. cf. Eudoc. p. 308. || 635. νικόμαχος post Θεοφράστου add.
 V. || ὡς — παιδικά om. Eudoc. || 36. ἡθικά V. || XC. 38. καρχηδόνιος E. ||
 39. διάκονος A. || 40. καὶ πέμψαντος sqq. ducta sunt ex Hesych. Mil. p. 42. ||
 41. λ' ν' Themistius p. 26 A. 252 A. || XCI. 44. γρύλου et infra γρύλον A,
 Γρύλλου et Γρύλλον v. || 48. ἤκμασε V. || 49. ζέ' ABVE, ζδ' Diog. Laert. 2, 55,
 ζή' cett. || XCIII. 57. τὰς (hoc add. A) Πλ. πολιτείας v. || XCIV. cf. Eud. p. 359.

ξέρξην. ἀπίστων βιβλία εἰ. τινὲς δὲ ταῦτα εἰς τὸν Ἀθηναῖον ἀναφέρουσι· πλὴν καὶ οὗτος ἔγραψεν.

660

ΖΕ. ΠΑΜΦΙΛΟΥ.

Πάμφιλος Ἀμφιπολίτης ἢ Σικυνώνιος ἢ Νικοπολίτης, φιλόσοφος, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλοπράγματος. εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον, τέχνην γραμματικὴν, περὶ γραφικῆς καὶ ζωγράφων ἐνδόξων, γεωργικὰ βιβλία γ'.

ΖΦ. ΠΑΝΑΙΤΙΟΥ.

Παναίτιος Ῥόδιος, ὁ πρεσβύτερος, φιλόσοφος, οὗ πολὺς ἐν φιλοσόφοις λόγος. φέρεται αὐτοῦ βιβλία φιλόσοφα πλείστα. — Παναίτιος ὁ νεώτερος, Νικαγόρου Ῥόδιος, φιλόσοφος στωικός, Διογένους γνώριμος, ὃς καθηγήσατο καὶ Σικπίωνος τοῦ ἐπικληθέντος Ἀφρικανοῦ μετὰ Πολύβιον Μεγαλοπολίτην. ἐτελεύτησε δ' ἐν Ἀθήναις.

70

ΖΖ. ΠΑΠΠΟΥ.

Πάππος Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, γεγωνὺς κατὰ τὸν πρεσβύτερον Θεοδόσιον τὸν βασιλέα, ὅτε καὶ Θεῶν ὁ φιλόσοφος ἤκμαζεν ὁ γράψας εἰς τὸν Πτολεμαίου κανόνα. βιβλία δ' αὐτοῦ χωρογραφία οἰκουμένης, εἰς τὰ δ' βιβλία τῆς Πτολεμαίου μεγάλης συντάξεως ὑπόμνημα, ποταμοὺς τοὺς ἐν Λιβύῃ, ὄνειροκριτικά.

ΖΗ. ΠΑΡΜΕΝΙΔΟΥ.

Παρμενίδης Πύρητος Ἐλεάτης, φιλόσοφος, μαθητὴς γεγωνὺς Ξενοφάνους τοῦ Κολοφωνίου, ὡς δὲ Θεόφραστος Ἀναξιμάνδρου τοῦ Μιλησίου. αὐτοῦ δὲ διάδοχοι ἐγένοντο Ἐμπεδοκλῆς τε ὁ καὶ φιλόσοφος καὶ ἱατρὸς καὶ Ζήνων ὁ 80 Ἐλεάτης. ἔγραψε δὲ φυσιολογίαν δι' ἐπῶν καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην, ὧν μέμνηται Πλάτων.

ΖΘ. ΠΕΡΣΑΙΟΥ.

Περσαῖος Κιτιεύς, φιλόσοφος στωικός· ἐπεκλήθη δὲ καὶ

660. πλὴν — ἔγραψε] vid. adnot. ad lib. V, 55. || XCV. cf. Eudoc. p. 361. || 62. εἰκόνας — γ' omnia grammatico P. tribuit Lambecius comm. d. bibl. Caes. 2, 7. || 64. γεωργικά om. A. || XCVI. cf. Eudoc. 361. || 65. πολὺς πολλοῖς A. || 66. ὁ ante λόγος add. A. || 68. καὶ ABVE, τοῦ cett. || XCVII. cf. Eudoc. p. 361. || 72. Θεοδόσιον τὸν β. ABV, β. Θεοδόσιον cett. || 75. Πτολεμαίου om. BE. || XCVIII. cf. Eudoc. p. 361. || 79. δὲ om. E. || 80. ὁ καὶ ABE, καὶ ὁ V, ὁ Eudocia, καὶ m. || 82. Πλάτων] referendum hoc esse ad Pl. Soph. p. 237 A credidit Karstenius Parm. rell. p. 17 sq., ad Parm. p. 128 A alii. || XCIX. cf. Eudoc. p. 362.

Δωρόθεος. ἦν δ' ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ
685 υἱοῦ Δημητρίου, μαθητῆς καὶ θρεπτὸς Ζήνωνος τοῦ φιλοσό-
φου. ἱστορίαν.

P. ΠΕΤΟΣΙΡΙΔΟΣ.

Πετόσιρις Αἰγύπτιος, φιλόσοφος. καθὰ Ἕλληνες καὶ
Αἰγύπτιοι τὰς περὶ θεῶν διετάξαντο*. ἐπιλογὰς ἐκ τῶν
ιερῶν βιβλίων, ἀστρολογούμενα καὶ περὶ τῶν παρ' Αἰγυπ-
90 τίοις μυστηρίων.

ΡΑ. ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ.

Πλούταρχος Νεστορίου Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, διδάσκα-
λος Συριανοῦ τοῦ ἐξηγητοῦ γενομένου Πρόκλου τοῦ Ἀνικίου
τοῦ προστάντος τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς, οὗ Μα-
ρίνος διάδοχος. ἔγραψε πολλά.

ΡΒ. ΠΛΩΤΙΝΟΥ.

95 Πλωτῖνος Λυκοπολίτης ἀπὸ φιλοσόφων, μαθητῆς μὲν
Ἀμμωνίου τοῦ πρώην γενομένου σακκοφόρου, διδάσκαλος δ'
Ἀμελίου, οὗ Πορφύριος διήκουσε, τοῦ δ' Ἰάμβλικος, τοῦ δὲ
Σώπατρος. ἐπὶ δὲ Γαλιηνοῦ γηρατὸς ὧν διέμεινεν ἄχρι χρό-
νων ζ' καὶ συνέταξε βιβλία νδ', ἅτινα κατὰ θ' βιβλίους διή-
700 ρηται καὶ λέγονται ἐννεάδες ε'. γέγονε δὲ καὶ τὸ σῶμα
ἀσθενὲς ὑπὸ τῆς ἱερᾶς νόσου. ἔγραψε καὶ ἄλλα.

ΡΓ. ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ.

Πολέμων Φιλοστράτου ἢ Φιλοκράτους Ἀθηναῖος, φιλό-
σοφος, μαθητῆς Ξενοκράτους τοῦ Πλάτωνος διαδόχου, καὶ
αὐτὸς ἡγησάμενος τῆς ἀκαδημίας. ἐγεγόνει δὲ σφόδρα ἄσω-
5 τος, εἴτ' ἐφιλοσόφησεν. καὶ πολλὰ μὲν συνέγραψε βιβλία,
οὐδὲν δ' αὐτοῦ φέρεται. ἔχαιρε δ' Ὀμήρῳ τε καὶ Σοφοκλεῖ
καὶ ἴσως ἔχειν ἐκάτερον αὐτῶν σοφίας ἔλεγεν, ὥστε καὶ

85. υἱὸς Kusterus. || 86. ἱστορίαν A, ἔγραψεν ἱστορίαν Eudocia, ἱστορία cett.,
susp. Bernhardy. || C. 87. καθὰ AV, καθὰ καὶ cett. || 88. διετάξαντο BE*V: nomen
excidisse, quale φήμας, monuit Bernhardy. || CI. cf. Eudoc. p. 362. || 92. ἐξηγητοῦ
γενομένου A*V, γεν. ἐξηγητοῦ cett.: καθ' ἐξηγητοῦ exspectabat Bernhardy. || 93. μα-
ριανὸς ABV. || 94. διδάσκαλος *V. || CII. 96. πρώην γενομένου om. E. || 97. τοῦ
δὲ ἰάμβλικος ex Pariss. add. Kusterus (ἰάμβληχος *V). || 98. γαλιηνοῦ BE, γαλ-
ληνοῦ A, γαλλιηνοῦ V, γαλλήνου *V: ἐπὶ οὐαλεριανοῦ καὶ γαλλήνου cod.
Mosqu. ap. Matthaei codd. gr. Mosq. 1. p. 23. || 89. ζ'] ζήτει E: χρόνων ζ' om.
AV. || νδ'] δ' V. || 700. καὶ ante τὸ add. ABV. || CIII. cf. Eudoc. p. 364. ||
2. ἢ Φιλοκράτους susp. Bernhardy. || 3. διάδοχος V.

φάσκειν Ὅμηρον μὲν Σοφοκλέα ἐπικόν, Σοφοκλέα δ' Ὅμηρον τραγικόν.

PA. PORPHYRIOY.

Πορφύριος, ὁ κατὰ χριστιανῶν γράψας, ὃς κυρίως ἐκα-710
λεῖτο Βασιλεύς, Τύριος, φιλόσοφος, μαθητὴς Ἀμελίου τοῦ
Πλωτίνου μαθητοῦ, διδάσκαλος δ' Ἰαμβλίου, γεγονὼς ἐπὶ
τῶν χρόνων Αὐρηλιανοῦ καὶ παρατείνας ἕως Διοκλητιανοῦ
τοῦ βασιλέως. ἔγραψε βιβλία πάμπλειστα φιλοσοφά τε καὶ
ῥητορικὰ καὶ γραμματικά. ἦν δὲ καὶ Λογγίνου τοῦ κριτι-15
κοῦ ἀκροασάμενος. περὶ θεῶν ὀνομάτων α', περὶ ἀρχῶν β',
περὶ ὕλης γ', περὶ ψυχῆς πρὸς Βόηθον ε', περὶ ἀποχῆς ἐμψύ-
χων δ', περὶ τοῦ γινῶθι σαντὸν δ', περὶ ἀσωμάτων, περὶ τοῦ
μίαν εἶναι τὴν Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους αἴρεσιν ζ', εἰς
τὴν Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου φιλοσόφου ἱστορίαν ἐν βιβλίοις 20
δ', κατὰ χριστιανῶν λόγους ιε', περὶ τῆς Ὁμήρου φιλοσοφίας,
πρὸς Ἀριστοτέλην, περὶ τοῦ εἶναι τὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν,
φιλολόγου ἱστορίας βιβλία ε', περὶ γένους καὶ εἶδους καὶ δια-
φορᾶς καὶ ἰδίου καὶ συμβεβηκότος, περὶ τῶν κατὰ Πίνδαρον
τοῦ Νεῖλου πηγῶν, περὶ τῆς ἐξ Ὁμήρου ὠφελείας τῶν βασι-25
λέων βιβλία ι', συμμίκτων ζητημάτων ζ', εἰς τὸ Θουκυδίδου
προοίμιον, πρὸς Ἀριστείδην ζ', εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην,
καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ μάλιστα ἀστρονομούμενα, ἐν οἷς καὶ
εἰσαγωγὴν ἀστρονομούμενων ἐν βιβλίοις γ' καὶ γραμματικὰς
ἀπορίας.

PE. ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ.

Ποσειδώνιος Ἀπαμεὺς ἐκ Συρίας ἢ Ῥόδιος, φιλόσοφος
στωικός, ὃς ἐπεκλήθη Ἀθλητῆς, σχολὴν δ' ἔσχεν ἐν Ῥόδῳ,

CIV. cf. Eudoc. p. 364. || 711. Βασιλεύς] sc. Μάχχος. || 15. τοῦ κριτικοῦ
om. V. || 16. ἐν περὶ θ. V. || 17. περὶ ἀποχῆς — σαντὸν δ' post αἴρεσιν ζ' ponit
Eudocia. || 19. εἰς τὰ Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου, φιλοσόφου ἱστορίαν Valesius in
Sozom. 1, 18. || 20. τὴν ΔΕ, τοῦ Eudocia, τὴν τοῦ cett. || φιλόσοφον E. || 21. κατὰ
— ιε' om. V, sub finem ponit Eudocia. || 22. τοῦ om. ABV. || 23. φιλολόγου] an
φιλοσόφου? || βιβλία ε' — βασιλέων om. V, ε' — βιβλία om. *V. || περὶ γένους —
συμβεβηκότος] τὰς καλουμένας ε' φωνὰς τῆς Ἀριστοτέλους λογικῆς πραγμα-
τείας μεθοδικὰς εἰσαγωγὰς Eudocia, quae ponit post βιβλία ι'. || 28. πλεῖστα —
ἀστρονομούμενα] πολλά, ὁμοίως δὲ καὶ οὐκ ὀλίγα ἀστρολογικά Eudocia. ||
29. εἰσαγωγὴ *V. || CV. cf. Eudoc. p. 365. || 32, ὃς om. AV.

διάδοχος γεγονώς καὶ μαθητὴς Παναιτίου. ἦλθε δὲ καὶ εἰς
 Ῥώμην ἐπὶ Μάρκου Μαρκέλλου. ἔγραψε πολλά.

PF. ΠΟΤΑΜΩΝΟΣ.

- 735 Ποτάμων Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, γεγονώς πρὸ Αὐ-
 γούστου καὶ μετ' αὐτόν. εἰς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν ὑπό-
 μνημα.

PZ. ΠΡΟΚΛΩΝ.

- Πρόκλος ὁ Ἀνίκιος, μαθητὴς Συριανοῦ, ἀκουστὴς δὲ
 καὶ Πλουτάρχου τοῦ Νεστορίου τοῦ φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς
 40 φιλόσοφος Πλατωνικός. οὗτος προέστη τῆς ἐν Ἀθήναις
 φιλοσόφου σχολῆς, καὶ αὐτοῦ μαθητὴς καὶ διάδοχος χρη-
 ματίζει Μαρίνος ὁ Νεαπολίτης. ἔγραψε πᾶνν πολλά φιλό-
 σοφά τε καὶ γραμματικά. ὑπόμνημα εἰς ὅλον τὸν Ὅμηρον,
 ὑπόμνημα εἰς τὰ Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέρας, περὶ χρηστομα-
 45 θείας βιβλία γ', περὶ ἀγωγῆς β', εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτω-
 νος βιβλία δ', εἰς τὴν Ὀρφέως θεολογίαν, συμφωνίαν Ὀρ-
 φέως, Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος, περὶ τὰ λόγια βιβλία ι',
 περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ θεῶν, ἐπιχειρήματα κατὰ χριστιανῶν
 ιη'. οὗτός ἐστι Πρόκλος ὁ δεύτερος μετὰ Πορφύριον κατὰ
 50 χριστιανῶν τὴν μαρὰν καὶ ἐφύβριστον αὐτοῦ γλῶσσαν κινή-
 σας, πρὸς ὃν ἔγραψεν Ἰωάννης ὁ ἐπικληθεὶς Φιλόπονός,
 πᾶνν θαυμασίως ὑπαντήσας κατὰ τῶν ιη' ἐπιχειρημάτων
 αὐτοῦ καὶ δείξας αὐτὸν κἂν τοῖς Ἑλληνικοῖς, ἐφ' οἷς μέγα
 ἐφρόνει, ἀμαθῇ καὶ ἀνόητον. — Πρόκλος Μαλλώτης ἐκ
 55 Κιλικίας, φιλόσοφος στωικός. ἔγραψεν ὑπόμνημα τῶν Διο-
 γένους σοφισμάτων καὶ πρὸς Ἐπίκουρον. — Πρόκλος δεύ-
 τερος, Μαλλώτης, φιλόσοφος καὶ αὐτὸς στωικός. — Πρό-

CVI. cf. Eudoc. p. 365. || 735. ἀνουείστου B. || 36. μετ' αὐτοῦ Schweig-
 haeuserus Opusc. 2. p. 212, ἐπὶ Αὐγούστου Gaisfordus, καὶ μετέπειτα Bern-
 hardy. || αὐτόν AVE, ἔστιν αὐτοῦ add. cett. || τὴν — πολιτείαν Eudocia, τὰς —
 πολιτείας cett. || CVII. cf. Eudoc. p. 365 sq. || 39. καὶ om. V. || τοῦ ante φιλοσό-
 φου om. AB*V. || 40. οὗτος — Νεαπολίτης om. Eudocia. || 43. τε om. V. ||
 ὅλον τὸν Ὅμηρον] πᾶντα τοῦ Ὁμήρου Eudocia. || 44. χρηστομαθείας A,
 χρηστομαθίας cett. || 45. γ'] immo δ'. vid. Phot. bibl. 239. p. 318 B. || 47. καὶ
 om. AV. || πλούτωνος V. || 49. οὗτος — ἀνόητον] καὶ μητροφανὴν βίβλον. ἔστι
 δὲ περὶ τῶν θεῶν θεολογία. ἔγραψε καὶ πολλά ἄλλα, ἅπερ οὐχ εὐρίσκεται
 Eudocia. || 50. γλῶτταν *V. || 51. πρὸς] εἰς AV. || 53. κἂν V. || 57. στωικός]
 ἔγραψε κατὰ Ἐπικούρου βιβλία δ', περὶ προνοίας βιβλία β' add. Eudocia,

κλος, ὁ Προκλήιος χρηματίσας, Θεμισίωνος, Λαοδικείας τῆς Συρίας ἱεροφάντης. ἔγραψε θεολογίαν, εἰς τὸν παρ' Ἡσιόδου τῆς Πανδώρας μῦθον, εἰς τὰ χρυσᾶ ἔπη, εἰς τὴν Νικομάχου 760 εἰσαγωγὴν τὴν ἀριθμητικὴν καὶ ἄλλα τινὰ γεωμετρικά.

PH. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

Πτολεμαῖος, ὁ Κλαύδιος χρηματίσας, Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, γεγονώς ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου τοῦ βασιλέως. οὗτος ἔγραψε μηχανικὰ βιβλία γ', περὶ φάσεων καὶ ἐπισημασιῶν ἀστέρων ἀπλανῶν βιβλία β', ἀπλωσιν ἐπιφανείας 65 σφαίρας, κανόνα πρόχειρον, τὸν μέγαν ἀστρονόμον ἥτοι σύνταξιν καὶ ἄλλα.

PΘ. ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Πυθαγόρας Σάμιος, φύσει δὲ Τυρρηνός, Μνησάρχου υἱὸς δακτυλιογλύφου. νέος δ' ὢν σὺν τῷ πατρὶ ἐκ Τυρρηνίας ὤκησεν εἰς Σάμον. οὗτος ἤκουσε πρῶτον Φερεκύδου 70 τοῦ Συρίου ἐν Σάμῳ, εἶτα Ἐρμοδάμαντος ἐν τῇ αὐτῇ Σάμῳ, ὃς ἦν ἀπόγονος Κρεωφύλου, εἴτ' Ἀβάριδος τοῦ Ὑπερβορέου καὶ Ζάρητος τοῦ μάγου. παιδευθεὶς δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίους καὶ Χαλδαίοις ἦλθεν εἰς Σάμον καὶ εὐρὼν αὐτὴν τυραννουμένην ὑπὸ Πολυκράτους ἀπῆρεν εἰς Κρότωνα τῆς Ἰταλίας 75 καὶ σχολὴν συστησάμενος πλείον ἢ χ' ἔσχε γνωρίμους. ἦσαν δ' αὐτῷ καὶ ἀδελφοὶ δύο, πρεσβύτερος μὲν Εὐνομος, μέσος δὲ Τυρρηνός. δοῦλος δ' ἦν αὐτῷ Ζάμολξις, ᾧ Γέται ὡς Κρόνῳ θύουσιν. γαμετὴν δ' ἐποίησατο Θεανώ, τὴν Βρωτίνου τοῦ Κροτωνιάτου θυγατέρα, ἐξ ἧς καὶ παῖδες αὐτῷ 80 ἐγένοντο δύο, Τηλαύγης καὶ Δάμων, ἧ ὥς τινες Μνήσαρχος, κατὰ δὲ τινες καὶ θυγάτηρ, Μνῖα ὄνομα, κατὰ δ' ἄλλους καὶ Ἀριγνώτη. συνέγραψε δ' ὁ Πυθαγόρας μόνα τρία βι-

758. Θεμισίωνος *V, Θεμιστίωνος vel Θεμίσωνος Bernhardy. || 59. θεολογίας V. || ἡσιόδου V. || 60. τὴν om. V. || 61. τὴν ἀριθμητικὴν AV, τῆς ἀριθμητικῆς celt. || CVIII. cf. Eudoc. p. 367. || 64. φάσεων ABVE, φάσεως celt. || CIX. 68. μνηστάρχου BE. || 70. πρῶτος AE, πρώτως *V. || 72. κρεοφύλου A, κρεοφίλου E, κρεωφίλου m. || 73. καὶ ante παρ' om. *V. || 74. εὔρον V. || 76. πλείον ἢ χ' Pariss. Kusteri et B*V, πλείους ἢ πεντακασίους celt. || 77. καὶ om. A. || 79. βροτίνου A, βροτίνου v. || 82. θυγατέρα μνῖαν et μοx ἀριγνώτην Bm. || κατὰ — καὶ] καὶ ἄλλη V. || 83. ὁ Πυθαγόρας om. V. || δῖο μόνον Eudocia.

βλία, παιδευτικόν, πολιτικόν· τὸ δὲ φερόμενον τρίτον ὡς
 785 Πυθαγόρου Λύσιδός ἐστι τοῦ Ταραντίνου, μαθητοῦ αὐτοῦ
 γενομένου καὶ φυγόντος εἰς Θήβας καὶ καθηγησαμένου Ἐπα-
 μεινώνδα. τινὲς δ' ἀνατιθέασιν αὐτῷ καὶ τὰ χρυσᾶ ἔπη.
 πρῶτος δ' ὁ Πυθαγόρας ἐμψύχων ἀπέχεσθαι τροφῆς παρέ-
 δωκε καὶ κνᾶμων. ἐτελεύτα δ' ὁ Πυθαγόρας τοῦτον τὸν
 90 τρόπον. συνεδρεύοντος μετὰ τῶν συνήθων ἐν τῇ Μίλωνος
 οἰκίᾳ τούτου ὑπὸ τινος τῶν μὴ παραδοχῆς ἀξιωθέντων διὰ
 φθόνον ὑποπρησθῆναι τὴν οἰκίαν συνέβη. τινὲς δ' αὐτοὺς
 τοὺς Κροτωνιάτας τοῦτο πρᾶξαι τυραννίδος ἐπίθεσιν εὐλα-
 βουμένους. τὸν δὲ Πυθαγόραν καταληφθῆναι διεξιόντα,
 95 καὶ πρὸς τινι χωρίῳ γενόμενος πλήρει κνᾶμων, ἵνα διήρχετο,
 αὐτόθι ἔστη, εἰπὼν ἀλῶναι μᾶλλον ἢ πατῆσαι, ἀναιρεθῆναι
 δὲ κρεῖττον ἢ λαλῆσαι, καὶ ὥδε πρὸς τῶν διωκόντων ἀποσφα-
 γῆναι. οὕτω δὲ καὶ τοὺς πλείστους τῶν ἐταίρων αὐτοῦ δια-
 φθαρῆναι, ὄντας πρὸς τοὺς μ'.

PI. ΠΥΡΡΩΝΟΣ.

800 Πύρρων Πλειστάρχου Ἡλεῖος, φιλόσοφος, ὃς ἦν ἐπὶ
 Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος κατὰ τὴν ρα' ὀλυμπιάδα καὶ ἐπέ-
 κεινα, καὶ πρότερον μὲν ἦν ζωγράφος, ὕστερον δ' ὥρμησεν
 ἐπὶ φιλοσοφίαν καὶ διήκουσε Βρύσσωνος τοῦ Κλεινομάχου
 μαθητοῦ, εἰτ' Ἀναξάρχου τοῦ Μητροδώρου μαθητοῦ τοῦ
 5 Χίου, οὗ διδάσκαλος ἦν Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης. ἐδόξασε
 δὲ μηδὲν φύσει αἰσχροὺς ἢ καλόν, ἀλλ' ἔθει καὶ νόμῳ.

784. φυσικόν post πολιτικόν excidisse suspicatus est Menagius in Diog. 8,
 6. || τρίτον] τρία V. de re cf. Vossius d. hist. gr. 1, 1. p. 12. || 86. Ἐπαμεινώνδα
 Bernhardt, erat Ἐπαμινώνδα. || 89. ἐτελεύτα sqq. verbasunt Diog. Laert. 8, 39. ||
 90. μήλωνος m. || 91. δοχῆς V. || 95. χωρίῳ] χρόνῳ V. || γενόμενος Kusterus,
 γερόμενον libri. || 98. οὕτω *Vm, καὶ οὕτω celt. || CX. cf. Eudoc. p. 368. ||
 800. Πλειστάρχου] Πιστοκράτους Paus. 6. 24, 5. || ὃς om. V. || 1. ρα' Pariss.
 Kusteri, ρεαῖ V, ρα' Eudocia, ἑκαστοστὴν πρώτην celt.: φιλόσοφος, γερονὺς
 κατὰ τὴν ρα' ὀλ., ὃς ἦν ἐπὶ Φ. τοῦ Μ. καὶ ἐπέκεινα Clinton fast. hell. 3. p. 476. ||
 3. φιλοσοφίας m. || διήκουσαν *V. || 4. Ἀναξάρχου et mox Δημόκριτος cum
 Jonsio Menagius in Diog. 9, 58, Ἀλεξάνδρου et Μητρόδωρος v. || 6. εἶναι post
 μηδὲν excidisse putavit Bernhardt.

PIA. ΣΑΝΔΩΝΟΣ.

Σάνδων Ἑλληνίκου, φιλόσοφος, ἔγραψεν ὑποθέσεις
εἰς Ὀργέα βιβλίον α'.

PIB. ΣΕΞΤΩΝ.

Σέξτος Λίβυς, φιλόσοφος. σκεπτικά ἐν βιβλίοις ι', Πυρ-
ρώνεια. — Σέξτος Χαιρωνεύς, ἀδελφιδοῦς Πλουτάρχου, γε- 810
γονῶς κατὰ Μάρκον Ἀντωνῖνον τὸν Καίσαρα, φιλόσοφος,
μαθητῆς Ἡροδότου τοῦ Φιλαδελφαίου. ἦν δὲ τῆς Πυρρω-
νείου ἀγωγῆς καὶ τοσοῦτον πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ ἦν, ὥστε
καὶ συνδικάζειν αὐτῷ. ἔγραψεν ἡθικά, ἐπισκεπτικά βι-
βλία ι'. 15

PIΓ. ΣΙΜΜΙΟΥ.

Σιμμίας Θηβαῖος, φιλόσοφος, μαθητῆς Σωκράτους.
ἔγραψε περὶ σοφίας, περὶ φιλίας, περὶ ἀληθείας, περὶ μου-
σικῆς, περὶ αἰρετοῦ καὶ φρενκτοῦ, περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς καὶ
ἄλλα φιλόσοφα.

PIΔ. ΣΠΕΥΣΙΠΠΟΥ.

Σπεύσιππος Εὐρυνέδοντος, ἀδελφιδοῦς Πλάτωνος τοῦ 20
φιλοσόφου ἀπὸ Ποτώνης τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς, ἀκουστής
αὐτοῦ Πλάτωνος καὶ διάδοχος γενόμενος τῆς ἀκαδημίας
ἐπὶ τῆς ρη' ὀλυμπιάδος. συνέγραψε πλεῖστα καὶ μάλιστα
φιλόσοφα. αὐστηρὸς τὴν γνώμην, εἰς ἄκρον ὀξύθυμος.

PIE. ΣΤΙΛΠΩΝΟΣ.

Στίλπων Μεγαρεύς, φιλόσοφος, γεγονὼς παρὰ τῷ πρώτῳ 25
Πτολεμαίῳ, μαθητῆς Πασικλέους τοῦ Θηβαίου, ὃς ἡγερέ-
σατο Κράτητος τοῦ ἀδελφοῦ καὶ Διοκλείδου τοῦ Μεγαρέως,
ὁ δ' Εὐκλείδου τοῦ Πλάτωνος γνωρίμου. προέστη δὲ καὶ
τῆς Μεγαρικῆς σχολῆς καὶ ἔγραψε διαλόγους οὐκ ἐλάττους
τῶν κ'. 30

CXI. 107. Σάνδων] Σκάμμων Muellerus hist. gr. frgm. p. XXIV. || CXII. cf. Eudoc. p. 387. || 9. ι'] ε' Eudocia, ια' Bernhardy. || πυρρώνεια A. || 13. διαγωγῆς V. || 14. σκεπτικά Salmasius, ἔτι σκεπτικά Fabricius in Sextum p. 633: in ep̄i haud scio an lateat numerus librorum. || 15. ι' καὶ ἄλλα Eudocia. || CXIII. cf. Eudoc. p. 387. || 17. περὶ φιλίας, περὶ ἀληθείας om. AV. || 18. καὶ φρενκτοῦ om. V. || περὶ ἐπιμελείας et περὶ ψυχῆς distinguit Diog. Laert. 2, 124. || CXIV. 22. αὐτοῦ AE, αὐτοῦ τοῦ v. || 23. ρν' A. || 24. εἰς] καὶ εἰς V. || CXV. cf. Eudoc. p. 388. || 27. Εὐκλείδου Reinesius var. lectt. 3. p. 364. || 28. ὁ Pariss. Kusteri, οἱ celt.

PIF. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Στράτων Λαμφακηνός, φιλόσοφος, Θεοφράστου γνώριμος καὶ διάδοχος, υἱὸς δ' Ἀρκεσιλάου ἢ Ἀρκεσίου, ὃς ἐπεκλήθη Φυσικὸς διὰ τὸ παρ' ὀντινοῦν ἐπιμεληθῆναι τῆς φυσικῆς θεωρίας. καθηγῆσατο δὲ καὶ Πτολεμαίου τοῦ
835 ἐπικληθέντος Φιλαδέλφου, καὶ ἔγραψε βιβλία πολλά.

PIZ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ.

Συνέσιος Πενταπόλεως τῆς ἐν Λιβύῃ Θηβαίδος, φιλόσοφος, ἐπίσκοπος Πτολεμαίδος, τῶν ἱερατικῶν γενόμενος. ἔγραψε βιβλία διάφορα γραμματικά τε καὶ φιλόσοφα, καὶ λόγους βασιλικούς, πανηγυρικοὺς ἢ ἐπιδεικτικούς, ἐγκωμίον
40 τε φαλάκρας καὶ περὶ προνοίας λόγον θαυμασίον Ἑλληνικῷ χαρακτῆρι, καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ διάφορα βιβλία συνέταξε καὶ τὰς θαυμαζομένας ἐπιστολάς.

PIH. ΣΥΡΙΑΝΟΥ.

Συριανὸς Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, ἡγησάμενος τῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς τε καὶ διατριβῆς, διδάσκαλος γενόμενος
45 Πρόκλου, ὃς καὶ διάδοχος αὐτοῦ ἐγένετο. ἔγραψεν εἰς Ὅμηρον ὅλον ὑπόμνημα ἐν βιβλίοις ζ', εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ', εἰς τὴν Ὀρφῶος θεολογίαν βιβλία β', εἰς τὰ Πρόκλου περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ θεῶν, συμφωνίαν Ὀρφῶος, Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος, περὶ τὰ λόγια βιβλία ι' καὶ ἄλλα
50 τινὰ ἐξηγητικά.

PIΘ. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

Σωκράτης Σωφρονίσκου λιθοξόου καὶ μητρὸς Φαινάρετης μαίας, πρότερον γενόμενος λιθοξόος, ὥστε καὶ φασιν αὐτοῦ ἔργον εἶναι τὰς Ἀθήνησιν ἐνδεδυμένας Χάριτας, εἴτα φιλοσοφῆσας διὰ τὸ ἀκοῦσαι Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου,

CXVI. cf. Eudoc. p. 388. || 833. ὃν τινα οὖν A. || CXVII. cf. Eudoc. p. 388. || 36. Συνέσιος — τῶν Pariss. Kusteri, Συνέσιος ἐπίσκοπος ἐκ Πτολεμαίδος Πενταπόλεως Eudocia, συνέσιος ἐπίσκοπος πτολεμαίδος (πενταπόλεως, addito sec. m. πτολεμαίδος E) πενταπόλεως τῆς ἐν λιβύῃ θηβαίδος, φιλόσοφος τῶν cellt. || 39. πρὸς Ἀρκάδιον τὸν βασιλέα post βασιλικούς add. Eudocia. || 41. καὶ ἄλλα — συνέταξε post ἐπιστολάς ponit Eudocia. || CXVIII. cf. Eudoc. p. 389. || 43. φιλόσοφος] ἰσοκρατίων add. AVE. || 45. εἰς Ὅμηρον sqq. Proclo tribuebantur supra c. 107. εἰς ὅλον τὸν Ὅμηρον Eudocia. || 47. εἰς τὰ Πρόκλου om. E. || 49. περὶ τῶν λογίων Kusterus. || καὶ sqq. om. V. || CXIX. 51. λιθοξόος V.

εἶτα Δάμωνος, εἴτ' Ἀρχελαίου. Ἀριστόξενος δ' Ἀρχελαίου 855
 πρῶτον αὐτὸν διακοῦσαι λέγει, γεγονέναι δ' αὐτοῦ καὶ παι-
 δικά, σφοδρότατόν τε περὶ τὰ ἀφροδίσια, ἀλλ' ἀδικήματος
 χωρίς, ὡς Πορφύριος ἐν τῇ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ φησὶν. ἐς δ'
 ἄνδρας ἐλθὼν ἐστρατεύσατο εἰς τ' Ἀμφίπολιν καὶ Ποτί-
 δαιαν καὶ ἐπὶ Ἀηλίῳ. καὶ γαμεταῖς δὲ συνώκησε δύο, Ξαν- 60
 θίππῃ, ἀφ' ἧς ἔσχεν υἱὸν Λαμπροκλέα, καὶ δευτέρῃ Μυρτοῖ
 τῇ Ἀριστείδου τοῦ δικαίου θυγατρὶ, ἐξ ἧς ἐγένετο Σωφρο-
 νίσκος καὶ Μενέδημος ἢ Μενέξενος, ὡς τισι δοκεῖ. καὶ ἐπὶ
 μὲν τῶν Πελοποννησιακῶν γέγονεν, ὡς τύπῳ εἰπεῖν, ὀλυμ-
 πιάδι οὗ', ἐβίω δ' ἔτη π', εἴτ' ἀλογίᾳ, μᾶλλον δ' ἀπονοίᾳ 65
 τῶν Ἀθηναίων βιασθεὶς πιεῖν κώνειον ἀπέθανε, ἔγγραφον
 οὐδὲν καταλιπὼν ἢ ὥς τινες βούλονται ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα
 καὶ Ἀρτεμιν καὶ μῦθον Αἰσωπίειον δι' ἐπῶν. φιλοσόφους
 δ' εἰργάσατο Πλάτωνα, ὃς καταλιπὼν τὸ Λύκειον (τόπος δ'
 οὗτος Ἀθηῶν) μετήγαγε τὴν σχολὴν ἐν προαστείῳ τῇ ἀκα- 70
 δημίᾳ προσαγορευομένῃ, καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ Ἀκαδημαῖκοι
 προσηγορεύθησαν μέχρι Ἀριστοτέλους (αὐτὸς γὰρ ἀκροατὴς
 τοῦ Πλάτωνος γενόμενος εἰς κῆπὸν τινα πρὸ τῆς πόλεως τὰς
 διατριβὰς ποιησάμενος ἐκ τοῦ κατ' αὐτὸν περιπάτου Περι-
 πατητικὸς ὠνόμασε τοὺς ἀπ' αὐτοῦ), καὶ Ἀρίστιππον Κυρη- 75
 ναῖον, ὃς ἰδίαν αἵρεσιν εἰσήγαγε καὶ σχολὴν συνεστήσατο
 τὴν Κυρηναϊκὴν κληθεῖσαν, Φαίδωνα τ' Ἠλείον καὶ αὐτὸν
 ἰδίαν συστήσαντα σχολὴν τὴν Ἠλειακὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖ-
 σαν (ὕστερον δ' αὕτῃ Ἐρετριακὴ ἐκλήθη Μενεδήμου εἰς
 Ἐρετρίαν διδάξαντος· ἐκ τούτου δὲ τοῦ διδασκάλου καὶ ὁ 80
 Πύρρων γέγονεν), Ἀντισθένην, ὃς τὴν Κυριακὴν εἰσήγαγεν
 αἵρεσιν, Εὐκλείδην Μεγαρέα καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστήσάμενον
 σχολὴν, ἣτις ἀπ' αὐτοῦ ἐκλήθη Μεγαρική, ἀπὸ δὲ Κλεινο-
 μάχου τοῦ μαθητοῦ Εὐκλείδου ἐκλήθη Διαλεκτική, Ξενο-

855. δῆμωνος V. || 56. πρώτου V. || αὐτοῦ E. || 61. ἔσχεν υἱὸν] παῖδα ἔσχε
 V. || 63. ὡς τισι δοκεῖ et mox ὡς τύπῳ εἰπεῖν om. V: ὡς ἐν τισι m. || 67. ἄλλο post
 οὐδὲν add. Kusterus. || 70. οὗτος om. V. || 71. ἀκαδημαῖκοι AV, ἀκαδ. φιλόσο-
 φοι cett. || 75. τοὺς ἀπ' αὐτοῦ ὠνόμασε V. || 77. Φαίδωνα — κληθεῖσαν post
 γέγονεν ponit V. || τ' om. A. || 79. καὶ post Μενεδήμου add. V. || 80. ἐρετρίαν
 AB, ἐρετρίαν cett. || malim διδασκαλείον.

885 φῶντα Γρύλου, Αἰσχίνην Ἀυσανίου Σφήττιον, Κέβητα
 Θηβαῖον, Γλαύκωνα Ἀθηναῖον, Βρύσωνα Ἡρακλεώτην, ὃς
 τὴν ἐριστικὴν διαλεκτικὴν εἰσήγαγε μετ' Εὐκλείδου (ἠΰξησε
 δὲ Κλεινόμαχος καὶ πολλῶν δι' αὐτῆς ἐλθόντων ἔληξεν εἰς
 Ζήρωνα τὸν Κιτιέα· οὗτος γὰρ ἀπ' αὐτοῦ Στωικὴν ἐκ τοῦ
 90 τόπου τὴν σχολὴν ὠνόμασε, γεγονῶς ἐπὶ τῆς ρκε' ὀλυμπιά-
 δος· τινὲς δὲ Βρύσωνα οὐ Σωκράτους, ἀλλ' Εὐκλείδου
 ἀκροατὴν γράφουσι· τούτου δὲ καὶ Πύρρων ἠκροάσατο, ἀφ'
 οὔπερ οἱ Πυρρώνειοι προσαγορευόμενοι), Ἀλκιβιάδην, Κρι-
 τόβουλον, Ξενομήδην, Ἀπολλόδωρον Ἀθηναίους, ἔτι δὲ Κρί-
 95 τωνα καὶ Σίμωνα, Εὐμαρῇ Φλιάσιον, Σιμμίαν Θηβαῖον,
 Τερψίωνα Μεγαρικόν, Εὐήνον, Χαιρεφῶντα. καὶ Θεόδωρος
 δ' ὁ ἐπικληθεὶς Ἄθεος αὐτοῦ διήκουσεν, ἀδιαφορίαν δὲ δοξά-
 ζων καὶ παραδιδούς αἵρεσιν ἰδίαν εὔρεν, ἣτις Θεοδώρειος
 ἐκλήθη. ταῦτα περὶ Σωκράτους. — Ὅτι Σωκράτης φιλοσο-
 900 φήσας ὕστερον Ἀρχελάου τοῦ φυσικοῦ μαθητῆς ἐγένετο.
 τὴν ἠθικὴν δ' ἐπρέσβευσε φιλοσοφίαν. ἔσχε δὲ γνωρίμους
 πολίτας μὲν Πλάτωνα, Ξενοφῶντα, Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν,
 Ἀντισθένην, Θηβαίους δὲ Σιμμίαν καὶ Κέβητα, Κυρηναῖον
 δ' Ἀρίστιππον, Φαίδωνα, Εὐκλείδην Μεγαρέα. δαιμόνιον
 5 δ' αὐτῷ προσομιλεῖν ἔλεγεν. ἐμάνθανε δὲ καὶ καθαρίζειν
 παρὰ Κόννῳ γήρων ἤδη ὢν, σκωφθεὶς δὲ τὸ Σόλωνος
 „ὄψιμαθῆς“ εἶπεν „μᾶλλον ἢ ἀμαθής.“ ἐκ Ξανθίππης δ'
 ἔσχε Σωφρονίσκον καὶ Λαμπροκλέα. τῶν νέων δὲ τῶν πλεί-
 στων ἐρωτικῶς πρὸς αὐτὸν σχόντων ἐφθονήθη. καὶ πρῶτος
 10 Ἀριστοφάνης τὰς Νεφέλας γράψας ἐκωμώδησεν αὐτὸν ὡς
 διαφθεύροντα τοὺς νέους καὶ ἄθεον ἐκάλει, διότι τὸν κύνα
 καὶ πλάτανον δι' ὑπερβολὴν δεισιδαιμονίας ὤμνουν· ὕστερον
 δ' Ἄνυτος καὶ Μέλητος ἐπὶ τούτοις αὐτὸν ἐγράψαντο καὶ

885. Γρύλλου v. || Ἀυσανίου Hemsterh., Ἀυσανίαν v. || Κέβητα Θηβαῖον om. V. || 89. ἐκ τοῦ τόπου om. E. || 93. προσαγορευόμενοι om. V. || 95. φιλάσιον V. || 96. Εὐήνον om. ABV. || 97. ἀδιαφορίαν] ἀφροdisίαν V. || 903. Ἀντισθένην om. V. || κυρηναῖον A, Κυρηναίους v. || 4. Ἡλείον ante vel post Φαίδωνα excidit. || 6. κόννι A, κόνωνι cellt. || τῷ] ὑπὸ ABVE. || 7. εἶπεν μᾶλλον A, μᾶλλον εἶπεν v. || 9. περὶ αὐτὸν σχόντων AB, περιαντισχόντα V. || καὶ πρῶτος — νέους] ὃς πρῶτος ἀριστοφάνης ἐκωμώδησεν ἐν νεφέλαις ὡς φθορεὰ τῶν νέων V. || 11. ἐκάλει om. AV. || 13. μέλητος A, μέλιτος cellt. || ἐπὶ — εἶλον om. V. || τούτων m. || αὐτὸν ἐγράψατο A, ἐγρ. αὐτὸν cellt.

εἶλον. ἐν τῷ τιμήματι δ' ἑαυτὸν τῆς ἐν τῷ προταναίῳ σιτή-
σεως ἐτιμήσατο, οἱ δὲ θανάτου ἐτίμησαν. ἐδέδετο οὖν ἐπὶ 915
πολύ, μέχρις ἂν ἡ ἀπὸ Ἀήλου θεωρὸς ἀφίκηται. καὶ οὐκ
ἔξῃν ἀχθείσης, πρὶν ἐπανελθεῖν, ἀναιρεῖσθαι τινα κατὰ
δίκην. Κρίτωνος δ' αὐτῷ φυγὴν συμβουλευσάντος οὐκ ἠβου-
λήθη, τοὺς νόμους εἰπὼν δεῖν μὴ παραβαίνειν. πῶν δὲ τὸ
κώνειον, εὐχῆς ἐπιμνησθεῖς „θύσατε“ ἔφη „τῷ Ἀσκληπιῷ.“ 20
Κύρσας δὲ τις ὄνομα, Χῖος τὸ γένος, ὡς συνεσόμενος ἦλθε
Σωκράτει· ᾧ καθευδήσαντι παρὰ τὸν τάφον ὄναρ ὀφθεῖς
ὠμίλησεν. ἀπέπλευσε δ' εὐθύς ἐκεῖνος, τοῦτο μόνον ἀπο-
λαύσας τοῦ φιλοσόφου.

PK. ΣΩΤΑΔΟΥ.

Σωτάδης Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, ὁ γράψας περὶ μυστη- 25
ρίων βιβλίον α'. — Σωτάδας Βυζάντιος, φιλόσοφος, ὡς ἐν
τῷ ε' περὶ φιλοσοφίας Ἀριστοκλῆς.

PKA. ΤΑΥΡΟΥ.

Ταῦρος Βηρύτιος, φιλόσοφος Πλατωνικός, γεγονὼς ἐπ'
Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. ἔγραψε περὶ τῆς τῶν δογμάτων
διαφορᾶς Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους, περὶ σωμάτων καὶ 30
ἀσωμάτων καὶ ἄλλα πλεῖστα.

PKB. ΤΗΛΑΥΓΟΥΣ.

Τηλαύγης Σάμιος, Πυθαγόρου τοῦ πάνυ υἱὸς καὶ μα-
θητῆς, φιλόσοφος, διδάσκαλος Ἐμπεδοκλέους. ἔγραψε περὶ
τῆς τετρακτύος βιβλία δ'.

PKΓ. ΤΙΜΑΙΟΥ.

Τίμαιος Λοκρός, φιλόσοφος Πυθαγόρειος. μαθημα- 35
τικά, περὶ φύσεως, περὶ τοῦ Πυθαγόρου βίον.

PKA. ΤΙΜΩΝΟΣ.

Τίμων Φλιάσιος, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος, τῆς Πύρρωνος
ἀγωγῆς, ὁ γράψας τοὺς καλουμένους Σίλλους ἦτοι ψόγους
τῶν φιλοσόφων βιβλία γ'.

914. ἑαυτὸν A, αὐτοῦ V, αὐτὸν v. || 15. ἐτιμήσαντο V. || 16. ἀφίκοιτο V. ||
18. αὐτῷ φυγὴν A, φυγὴν αὐτῷ cett. || 19. τὸ add. BVE. || 21. ὄνομα AV, τοῦ-
νομα v. || τὸ γένος om. V. || ὡς] ὅς V. || 22. παρὰ ABE, περὶ cett. || 23. καὶ εὐθύς
ἐκεῖνος ἀπέπλευσε V. || CXX. cf. Eudoc. p. 390. || CXXI. 29. περὶ — Ἀριστο
τέλους om. V.

PKE. ΤΥΡΑΝΝΙΩΝΟΣ.

940 Τυραννίων Μεσσήνιος, φιλόσοφος. οἰωνοσκοπικὰ ἐν βιβλίοις γ'. καὶ ἄλλα δὲ τῶν βιβλίων αὐτοῦ φέρεται χρῆσιμα.

PKF. ΥΠΑΤΙΑΣ.

Ὑπατία, ἡ Θεωνος τοῦ γεωμέτρου θυγάτηρ, τοῦ Ἀλεξανδρέως φιλοσόφου, καὶ αὐτὴ φιλόσοφος καὶ πολλοῖς γνώριμος, 45 γυνὴ Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου. ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀρκαδίου. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Διόφαντον, τὸν ἀστρονομικὸν κανόνα, εἰς τὰ κωνικὰ Ἀπολλωνίου ὑπόμνημα. αὕτη διεσπάρσθη ὑπὸ τῶν Ἀλεξανδρέων καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐνυβρισθὲν καθ' ὅλην τὴν πόλιν διεσπάρη. τοῦτο δὲ πέπονθε 50 διὰ φθόνον καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν σοφίαν καὶ μάλιστα εἰς τὰ περὶ ἀστρονομίαν, ὡς μὲν τινες ὑπὸ Κυρίλλου, ὡς δὲ τινες διὰ τὸ ἔμφυτον τῶν Ἀλεξανδρέων θράσος καὶ στασιῶδες.

PKZ. ΦΑΒΩΡΙΝΟΥ.

Φαβωρίνος Ἀρελάτου, τῆς ἐν Γαλλίᾳ πόλεως, ἀνὴρ πο- 55 λυμαθὴς κατὰ πᾶσαν παιδείαν, γεγονὼς δὲ τὴν τοῦ σώματος ἔξιν ἀνδρόγυνος, ὃν φασιν ἐρμαφρόδιτον, φιλοσοφίας μεστός, ῥητορικῇ δὲ μᾶλλον ἐπιθέμενος, γεγονὼς ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος καὶ παρατείνας μέχρι τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων τοῦ βασιλέως. ἀντεφιλοτιμεῖτο γοῦν καὶ ζῆλον εἶχε πρὸς Πλού- 60 ταρχον τὸν Χαιρωνέα εἰς τὸ τῶν συνταττομένων βιβλίων ἄπειρον. γέγραπται γοῦν αὐτῷ φιλοσοφὰ τε καὶ ἱστορικά, ὧν πολὺς ἀριθμός. ἔστι δὲ καὶ τῶν βιβλίων αὐτοῦ ταῦτα περὶ τῆς Ὀμήρου φιλοσοφίας, περὶ Σωκράτους καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἐρωτικῆς τέχνης, περὶ Πλάτωνος, περὶ τῆς διαίτης 65 τῶν φιλοσόφων καὶ ἄλλα. οὗτος ἔγραψε καὶ γνωμολογικά.

PKH. ΦΑΙΔΩΝΟΣ.

Φαίδων Ἠλεῖος, φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής, ὃς

CXXV. 940. ἢ post Τυραννίων add. AVEm. || 41. τῶν βιβλίων] ββ V. || CXXVI. cf. Hesych. Mil. p. 54. || 44. αὕτη m. || 46. Διοφάντου ἀστρ. κ. Kusterus: διόφαντον AB, διοφάντην cett. || 47. κωνικὰ] κανονικά A. || 49. διεσπάρη] διεφθάρη E. || 52. θάσος A. || καὶ om. E. || CXXVII. 54. Ἀρελάτου Philostratus vit. soph. 1, 8, ἀρλεάτου AVm, ἀρλεώτου BE. || 60. βιβλίον V. || 61. οὖν AV. || CXXVIII. cf. Hesych. Mil. p. 56. Eudoc. p. 425. || 66. Σωκράτους sqq. om. A.

ἤρξε τῆς Ἡλιακῆς ἀπ' αὐτοῦ κληθείσης αἰρέσεως, ἣτις ὕστερον ἀπὸ Μενεδήμου τοῦ Ἐρετριέως Ἐρετριακὴ προσηγορεύθη τοῦτον συνέβη πρῶτον αἰχμάλωτον ὑπὸ Ἰνδῶν ληφθῆναι, εἴτα πρᾶθεις πορνοβοσκῶ τινι προσέστη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ἐταί- 970 ρησιν ἐν Ἀθήναις. ἐντυχὼν δὲ Σωκράτει ἐξηγουμένῳ ἠρώσθη τῶν λόγων αὐτοῦ καὶ αἰτεῖ λύσασθαι. ὁ δὲ πείθει Ἀλκιβιάδην πρίασθαι αὐτόν, καὶ ἦν τὸ ἐντεῦθεν φιλόσοφος. διάλογοι δ' αὐτοῦ Ζώπυρος, Μῆδιος, Σίμων, Ἀντίμαχος ἢ πρεσβύτης, Νικίας, Σιμμίας, Ἀλκιβιάδης, Κριτόλαος. 75

PKΘ. ΦΑΝΙΟΥ.

Φανίας ἢ Φαινίας Ἐρέσιος, φιλόσοφος περιπατητικός, Ἀριστοτελούς μαθητής. ἦν δ' ἐπὶ τῆς ριᾶ ὀλυμπιάδος καὶ μετέπειτα ἐπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα.

P.A. ΠΕΡΕΚΥΔΟΥ.

Περεκύδης Βάβυος Σύριος. ἔστι δὲ νῆσος μία τῶν κυκλάδων ἢ Σύρα πλησίον Δήλου. γέγονε δὲ κατὰ τὸν Ἀνδῶν 80 βασιλέα Ἀλνάττην, ὡς συγχρονεῖν τοῖς ζ' σοφοῖς καὶ τετέχθαι περὶ τὴν με' ὀλυμπιάδα. διδαχθῆναι δ' ὑπ' αὐτοῦ Πυθαγόραν λόγος, αὐτόν δ' οὐκ ἐσχηκέναι καθηγητήν, ἀλλ' ἑαυτὸν ἀσκήσαι, κτησάμενον τὰ Φοινικῶν ἀπόκρυφα βιβλία. πρῶτον δὲ συγγραφὴν ἐξενεγκεῖν πεζῶ λόγῳ τινὲς ἱστοροῦ- 85 σιν, ἐτέρων τοῦτο εἰς Κάδμον τὸν Μιλήσιον φερόντων, καὶ πρῶτον τὸν περὶ τῆς μετεμψυχώσεως λόγον εἰσηγγέσασθαι. ἐξηλοτύπει δὲ τὴν Θάλητος δόξαν. καὶ τελευτᾷ ὑπὸ πλήθους φθειρῶν. ἔστι δ' ἅπαντα, ἃ συνέγραψε, ταῦτα ἐπιτάμυχος ἦτοι Θεοκρασία ἢ Θεογονία. ἔστι δὲ Θεολογία ἐν βιβλίοις ι', 90 ἔχουσα θεῶν γένεσιν καὶ διαδόχους.

269. Ἰνδῶν] ληστῶν Portus, τινων Menagius ad Diog. 2, 105. || 70. ἐταί-
ρισιν Bm, ἐταίροις V. || 75. Σιμμίας] Σκαμίας Eudocia. || καὶ ἄλλα s. fin. add.
Eudocia. || CXXIX. 76. αἰρέσιος BV, om. E. || CXXX. cf. Eudoc. p. 425.
tractant Sturzianus Pherec. fr., Muellerus hist. gr. fr. p. XXXIV. || 79. βάβυος
BVE, βάβιος cett., Βάδνος Diog. 1, 116. || Σύρος Kusterus. || 80. τὸν AV, τὸν
τῶν cett. || 81. τετέχθαι E. || 82. δ' om. A. || 83. αὐτόν] αὐτὸς A. || 84. τὰ τῶν
Φ. Eudocia. || 87. εἰσηγγέσατο E. || 89. ἐπιτάμυχος V, δεκάμυχος aut mox βιβλ.
ζ' Sturzianus. || 90. Θεοκρατία ἢ Θεολογία. ἔτι δὲ Θεογονία Kusterus. || 91. καὶ
ἄλλα πολλά s. fin. add. Eudocia.

ΡΑΑ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Φίλιππος Ὀπούντιος, ὃς τοὺς Πλάτωνος νόμους διεῖ-
 λεν εἰς βιβλία ιβ'. τὸ γὰρ ιγ' αὐτὸς προσθεῖναι λέγεται.
 καὶ ἦν Σωκράτους καὶ αὐτοῦ Πλάτωνος ἀκουστής, σχολά-
 995 σας τοῖς μετεώροις. ὧν δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν Μακεδόνα
 συνεγράφητο τάδε· περὶ τῆς ἀποστάσεως ἡλίου καὶ σελήνης,
 περὶ θεῶν β', περὶ χρόνου α', περὶ μύθων α', περὶ ἐλευθε-
 ρίας α', περὶ ὀργῆς α', περὶ ἀνταποδόσεως α', περὶ Λοκρῶν
 τῶν Ὀπουντίων, περὶ ἡδονῆς α', περὶ ἐρώτος α', περὶ φίλων
 1000 καὶ φιλίας α', περὶ τοῦ γράφειν, περὶ Πλάτωνος, περὶ
 ἐκλείψεως σελήνης, περὶ μεγέθους ἡλίου καὶ σελήνης καὶ γῆς
 α', περὶ ἀστραπῶν, περὶ πλανητῶν, ἀριθμητικά, περὶ πολυ-
 γόνων ἀριθμῶν, ὀπτικῶν β', ἐνοπτικῶν β', κυκλιακά, μεσό-
 τητας καὶ ἄλλα.

ΡΑΒ. ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

5 Φιλίσκος Αἰγινήτης, ὁ διδάξας γράμματα Ἀλέξανδρον
 τὸν Μακεδόνα. αὐτὸς δ' ἀκουστής ἦν τοῦ κυνὸς Διογένους,
 κατὰ δ' Ἑρμῖππον Στίλπωνος. ἔγραψε διαλόγους, ὧν ἐστὶ
 Κόδρος. — Φιλίσκος Αἰγινήτης, ὃς κατὰ θέαν ἐλθὼν τῶν
 Ἀθηναίων, ἀκούσας Διογένους ἐφιλοσόφησεν. ὁ δὲ τούτου
 10 πατὴρ ἀπέστειλεν ἐπ' αὐτὸν τὸν ἀδελφόν, καὶ ταῦτόν ἐπαθε
 καὶ οὗτος, καὶ ὁ πατὴρ πάλιν ἐπ' ἀμφοτέρους ἐλθὼν ἐφι-
 λοσόφησε καὶ αὐτός.

ΡΑΓ. ΦΙΛΩΝΟΣ.

Φίλων Ἰουδαῖος, τεχθεὶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, γένους ἱερέων,
 φιλοσοφῆσας δὲ τὰ Ἑλλήνων, εἰς μέγα προὔβη παιδείας, ὡς
 15 μετελθεῖν πᾶσαν Ἑλληνικὴν παιδείυσιν, τήν τε τῶν ἐγκυ-
 κλίων καλουμένων καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας σὺν ἀκριβεῖ
 καταλήψει. ἐπλούτησέ τε λόγον παρόμοιον Πλάτωνι, ὡς
 καὶ εἰς παροιμίαν παρ' Ἑλλήσι τοῦτο χωρῆσαι, ἢ Πλάτων
 φίλωνίξει ἢ Φίλων πλατωνίζει· τοσαύτη ἐστὶν ὁμοιότης τῆς

CXXXI. cf. Eudoc. p. 425. || 992. Φίλιππος Ὀπούντιος Gesnerus atque
 alii, Φιλόσοφος v. || τοὺς A, τοῦ V, τοὺς τοῦ v. || 94. αὐτοῦ AE, αὐτοῦ τοῦ celt. ||
 95. Μακεδόνα] λακε^{δμ} V. || 98. περὶ ὀργῆς — ἡδονῆς α' omissis περὶ ἀντα-
 ποδόσεως α' post πλανητῶν ponit V. || 1000. περὶ πλ. A, περὶ τοῦ πλ. v. ||
 1. σελήνης ABVE, καὶ celt. || CXXXII. 5. Φιλίσκος sqq. om. A. || CXXXIII. cf.
 Eudoc. p. 425. || 13. γ. τῶν ἱερέων Eudocia.

τε διανοίας καὶ φράσεως τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν Πλάτωνος. 1020
καὶ τοίνυν γέγραπται αὐτῷ βιβλία ἄπειρα, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα·
περὶ συγχύσεως γλωσσῶν βιβλίον α', περὶ φύσεως καὶ εὐρύ-
ματος α', περὶ ὧν κατὰ νοῦν τις εὐχεται α', περὶ παιδεί-
σεως α', περὶ κληρονόμου τῶν θεῶν πραγμάτων α', περὶ
μερισμοῦ ἴσων καὶ ἐναντίων α', περὶ τῶν τριῶν δυνάμεων, 25
περὶ ἐναλλαγαισῶν γραφῶν παρὰ τινων, περὶ συνθηκῶν
λόγους β', περὶ βίου φιλοσόφου, περὶ γιγάντων α', περὶ
ὀνείρων ε', περὶ ζητημάτων καὶ ἐρμηνευμάτων τῆς Ἑξόδου ε',
περὶ τῆς σκηνῆς καὶ δεκαλόγου δ', περὶ θυσιῶν, περὶ ὑπο-
σχέσεων ἥτοι καταρῶν, περὶ προνοίας, περὶ Ἰουδαίων α', 30
περὶ ἀγωγῆς βίου, περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ περὶ τοῦ ἴδιον
λογισμὸν ἔχειν τὰ ἄλογα, περὶ τοῦ πᾶς ἄφρων δοῦλός ἐστι,
περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν χριστιανῶν, περὶ βίου θεωρητικοῦ,
περὶ ἱκετῶν, περὶ γεωργίας λόγους β', περὶ μέθης β', περὶ
τοῦ Μωυσέως βίου, εἰς τὰ χερουβίμ, τουτέστι τὴν φλογίνην 35
ῥομφαίαν, εἰς τὴν πεντάτευχον Μωυσέως καὶ εἰς αὐτὸν
Μωυσῆν λόγους ε'. λέγουσι τοῦτον ἐπὶ Γαίῳ Καλλιγόλα
ἐν τῇ Ῥώμῃ κινδυνεῦσαι, ὀπηρῖκα πρεσβευτῆς τοῦ οἰκείου
ἔθνους ἀπεστάλη, καὶ ὅτε τὸ δεύτερον ἦλθε πρὸς Κλαύδιον,
ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διαλεχθῆναι τῷ ἀγίῳ ἀποστόλῳ Πέτρῳ, 40
καὶ τούτου ἐσχηκέναι φιλίαν, καὶ διὰ τοῦτο τοὺς σπουδα-
στάς Μάρκου, τοῦ μαθητοῦ Πέτρου, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἔπεσι
κεκοσμημένα. εἰσὶν οὖν, ὡς προείπομεν, περιφανῆ καὶ ἀνα-
ρίθμητα αὐτοῦ συντάγματα καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἔχοντα.

ΡΑΔ. ΧΑΙΡΕΦΩΝΤΟΣ.

Χαιρεφῶν. τῶν ἄγαν γνωρίμων Σωκράτους ὁ Χαιρε- 45

1020. τε AV, γε v. || 21. ἐξ ὧν om. V, erasa sunt in A. de scriptis Philonis cf. Euseb. hist. eccl. 2, 18. hausisse hunc indicem Suidam ex Sophronio, Hieronymi interprete, monuit Kusterus. || 22. φύσεως] φυγῆς Eusebius. || εὐρυμάτων docia. || 30. ὑπὲρ Ἰουδαίων coll. Euseb. praep. ev. 8, 10 Kusterus. || 31. π. το Ἀλεξ. Eudocia. || 33. περὶ τῆς — ἱκετῶν] περὶ διαγωγῆς τῶν ἡμετέρων, τουτέστι τῶν ἀποστόλων, λόγος α', ὃν ἐπέγραψε περὶ βίου θεωρητικοῦ ἱκετῶν Sophronius. || 34. οἰκετῶν m. || 35. Μωσέως v. || βίου om. Eudocia. || 36. αὐτὸν] αὐτὸν τὸν BE. || 37. λόγοι A. || λέγουσι sqq. om. Eudocia. || 40. διελέχθη A, qui mox ἀγίῳ om.: πρὸς τὸν ἅγιον ἀπόστολον πέτρον E. || 41. τούτου Sophronius, τοῦτους v. || 43. καὶ add. AE. || ἀνήριθμα A. || 44. αὐτοῦ om. m. || ἔχοντα] γέμοντα A. || CXXXIV. ex Schol. Arist. Nub. 144.

φῶν. οὐδὲν δ' αὐτοῦ δοκεῖ σώζεσθαι τῶν συγγραμμάτων.
δοκεῖ γὰρ γενέσθαι πάνυ θερμὸς καὶ σφόδρα ἐχθρεῦσαι
τὰδελφῶ. καὶ φησι Ξενοφῶν, Σωκράτην συνάγοντα αὐτοὺς
λέγειν, ὡς οὐδὲν ὀφθαλμῶν ὄφελος εἶη, εἰ μὴ συμφωνοῖεν,
1050 οὐδὲ χειρῶν οὐδὲ ποδῶν. δῆμον δ' ἦν ὁ Χαιρεφῶν Σφήττιος.

ΡΑΕ. ΧΡΥΣΑΝΘΙΟΥ.

Χρυσάνθιος. οὗτος ἐκ Σάρδεων ἦν, φιλόσοφος, ὃν
διὰ γραμμάτων μεταπέμπεται Ἰουλιανός. ὁ δὲ κατὰ χώραν
ἔμενε, τοῦτο ἐπελθὼν αὐτῷ πράττειν ἐκ τοῦ θείου. ὅς γ'
οὐ πρὸς τὴν περιτρέχουσαν καὶ κενὴν δόξαν ἀνέφερε τὸν
55 αὐτοῦ βίον, ἀλλὰ πάντα εἰς τὸ θεῖον ὑπερτιθεὶς ἐκείθεν
ἅπαντα ἐπραττε.

ΡΑΓ. ΧΡΥΣΙΠΠΟΥ.

Χρύσιππος Ἀπολλωνίδου Σολεὺς ἢ Ταρσεύς, φιλόσο-
φος, μαθητὴς Κλεάνθους, καθηγησάμενος τῆς στωικῆς scho-
λῆς μετὰ Κλεάνθην καὶ τελευτήσας ὁ καὶ γ' ἐτῶν ὑπὸ τοῦ
60 πιεῖν ἄκρατον καὶ ἰλιγγιάσαι, κατὰ δ' ἄλλους ὑπὸ γέλωτος
ἀπείρου, ἐπὶ ρυγ' Ὀλυμπιάδος. συντέταχε δὲ βιβλία πλείω ἢ
ψ' φιλοσοφὰ τε καὶ ἱστορικὰ καὶ γραμματικά.

1046. οὐδὲν δ' αὐτοῦ] οὐ σέ δὲ C, qui mox σώζεσθαι αὐτοῦ. || δοκεῖ σώ-
ζεσθαι] διασέσωσται Schol. || 47. δ. δὲ γενέσθαι περίθερμος Schol. || ἐνχω-
ρεῦσαι C, ἐχθρεῦσας Schol., qui et τῷ ἀδ. || 48. Ξενοφῶν] Mem. 2. 3, 18. ||
50. δῆμον — Σφήττιος cum Schol. add. C. || CXXXV. 54. παρατρέχουσαν
Kusterus. || κενὴν AE, καινὴν v. || CXXXVI. cf. Eudoc. p. 437. || 61. δὲ add.
A. || πλείον BE, πλείων m, πλείω Eudocia.

BIBΛION OΓΔOON.

BIOI IATPΩN.

A. ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.

α'. Ἰπποκράτους γένος καὶ βίος κατὰ Σωρανόν.

(1) Ἰπποκράτης τῷ γένει μὲν ἦν Κῶος, υἱὸς Ἡρακλείδα καὶ Φαιναρέτης, εἰς Ἡρακλέα καὶ Ἀσκληπιὸν τὸ γένος ἀναφέρων, ἀφ' οὗ μὲν εἰκοστός, ἀφ' οὗ δ' ἑννεακαίδεκατος. μνημονεύει δὲ τῆς γενεαλογίας αὐτοῦ Ἐρατοσθένης καὶ Φερεκύδης καὶ Ἀπολλόδωρος καὶ Ἀρείος ὁ Ταρσεύς. μαθητὴς δὲ γέγονεν Ἡρακλείδα τοῦ ἰδίου πατρός, εἴτα Ἡροδίκου, κατὰ δὲ τινὰς καὶ Γοργίου τοῦ Ἀεοντίνου ῥήτορος, φιλοσόφου δὲ Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου. κατὰ δὲ τοὺς Πελοποννησιακοὺς ἤκμασε χρόνους, γεννηθεὶς, ὥς φησιν Ἰστόμαχος ἐν τῷ α' περὶ τῆς Ἰπποκράτους αἰρέσεως, κατὰ τὸ α' 10 ἔτος τῆς π' ὀλυμπιάδος, ὡς δὲ Σωρανὸς ὁ Κῶος ἐρευνήσας τὰ ἐν Κῷ γράμματοφυλακεῖα προστίθῃσι, μοναρχοῦντος

I. 1. 1. τῷ γένει RM (at in hoc os est additum supra ei), τὸ γένος alii libri, γένει v. || Ἡρακλείδα RM, item Hippocr. Epp. p. 897 ed. Lind. et Tzetz. Chil. 7, 945, Ἡρακλείδου v. || 3. ἑννεακαίδεκατος R, ἑπτακαίδεκατος Tzetz. v. 946. || 4. Ἐρατοσθένης] cf. Bernhardt Eratosth. p. 243. || Φερεκύδης] omiserunt Sturzium et Muellerus. || 5. Ἀπολλόδωρος] omiserunt Heynius et Muellerus. || 6. Ἡρακλείδα R, Ἡρακλείδου v. || 7. γοργίου M. || 8. τοῦ addidi. || αὐδηρίτου M. || Πελοποννησιακούς M. || 12. μοναρχοῦντος] hinc supplendus titulus Cous a Rossio editus in Inscr. ined. fasc. 2. no. 175. ΕΠΙΜ[ΟΝ]ΑΡΧΟΥΝΙΚΟΦΡΟΝΟΣΜΗΝΟΣΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ. firmat hoc Cous alius titulus, quem edidit Leakius in Comm. Soc. Litt. Reg. II. Ser. vol. 1. p. 15. n. 14, ubi legitur ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ — ΚΑΤΑΠΟΛΙΝΜΟΝΑΡΧΕΥΝ[ΤΟΣ]. de

Ἀβριάδα, μηνὸς Ἀργιανοῦ κζ'· παρ' ὃ καὶ ἐναγίζειν ἐν αὐτῇ
μέχρι νῦν Ἱπποκράτει φησὶ τοὺς Κῶους. συνασκηθεῖς δ' ἐν
15 τῇ ἱατρικῇ καὶ τοῖς ἐγκυκλίοις μαθήμασι, τῶν γονέων αὐτοῦ
τελευτησάντων μετέστη τῆς ἰδίας πατρίδος, ὡς μὲν κακοή-
θως Ἀνδρέας φησὶν ἐν τῷ περὶ τῆς ἱατρικῆς γενεαλογίας,
διὰ τὸ ἐμπροῆσαι τὸ ἐν Κνίδῳ γραμματοφυλακεῖον· ἄλλοι δέ
φασιν ὅτι προθέσει τοῦ τὰ κατὰ τόπους ἀποτελούμενα θεά-
20 σασθαι καὶ συγγυμνασθῆναι ποικιλωτέρον· ὡς δὲ Σωραῖος
ὁ Κῶος ἱστορεῖ, ὄνειρος αὐτῷ παρέστη κελεύων τὴν Θεσσα-
λῶν γῆν κατοικεῖν. (2) τὴν δὲ σύμπασαν Ἑλλάδα θερα-
πεύων ἐθαυμάσθη, ὥστε καὶ ὑπὸ Περγάμῃ τοῦ Μακεδόνων
βασιλέως φθισικοῦ νομισθέντος παρακληθέντα δημοσίᾳ πρὸς
25 αὐτὸν ἐλθεῖν μετ' Εὐρυφῶντος, ὃς καθ' ἡλικίαν πρεσβύ-
τερος ἦν αὐτοῦ, καὶ σημειώσασθαι ψυχῆς εἶναι τὸ πάθος·
ἦρα γὰρ μετὰ τὸν τοῦ πατρὸς Ἀλεξάνδρου θάνατον Φίλας
τῆς παλλακίδος αὐτοῦ· πρὸς ἣν δηλώσαντα τὸ γεγονός,
ἐπειδὴ παρεφύλαξε ταύτης βλεπομένης παντελῶς ἐκείνου
30 τρέπεσθαι, λῦσαι μὲν τὴν νόσον, ἀνακτῆσθαι δὲ τὸν
βασιλέα. παρεκλήθη δ' ὑπὸ τῶν Ἀβδηριτῶν ὡς αὐτοὺς
ἀπελθεῖν καὶ Δημόκριτον μὲν ὡς ἐν μανίᾳ θεραπεῦσαι, ῥύ-
σασθαι δὲ λοιμοῦ τὴν πόλιν ὅλην. ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἰλλυ-
ριῶν καὶ Παιόνων βαρβάρων γῆν λοιμοῦ κατασκήψαντος
35 καὶ δεομένων τῶν ἐκεῖ βασιλέων πρὸς αὐτοὺς ἐλθεῖν, παρὰ
τῶν πρεσβέων τίνα ἦν ἐκεῖ τὰ πολλὰ τῶν πνευμάτων μαθῶν,

Coorum mensibus aliunde nihil disci adnotat Rossius. verum Coi quoniam Doricae stirpis erant, probabili coniectura C. F. Hermannus in comm. über griech. Monatskunde p. 98 (cf. ibid. p. 43. 110. 125) quod sequitur Ἀργιανοῦ ex Rhodi atque Siciliae quarundam urbium Doricae originis instituto in Ἀργιανίου mutandum esse censuit. || 13. Ἀβριάδα] ἀβριάδου S: sed videtur hoc ad sequens nomen potius spectare. || Ἀργιανοῦ] ἀβριανοῦ R. | κζ'] ζη καὶ κη R, ζ καὶ εἰκοστῇ M, ἔκτη καὶ εἰκοστῇ v. || 17. ἱερικῆς a. || 18. ἐμπροῆσαι FS. || κνήδω a, Κῶ Tzet. v. 963. || 19. κατὰ τόπους τὰ Ma. || 20. ποικιλωτέρον] τελειώτερον R. || 23. περγάμῃ Ma, Περγάμῃ v. || 24. φθισικοῦ] φθίσις νόσος καὶ φθίσω τὸ φθεῖρω mg. M. || παρακληθέντος R^eM. || δημοσίως FS. || 26. αὐτοῦ] αὐτός F. || 27. φίλλας S. || 28. παλλακίδος M. || γεγονός] γένος R^eM. || 29. ἐπειδὴ] ἔπειτα R^eVMa, ἐπεὶ F. || 30. τρέπεται a, τρέπεσθαι F. || 31. παρεκλήθη] cf. Hippocr. Epist. p. 901 sqq. || ἀβδηριτῶν M. || ὡς R^eM, ὡς πρὸς F, πρὸς v. || 34. Παιόνων] πλειόνων R^eVMa, sed cf. Epist. p. 944. 946.

ἐκείνους μὲν ἀπράκτους ἀπέπεμψε, συλλογισάμενος δὲ τὴν νόσον ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ἦξειν, προειπὼν τὸ γεννησόμενον καὶ τῶν πόλεων καὶ τῶν μαθητῶν ἐπεμελήθη. τοσοῦτον δὲ φιλέλλην ὑπῆρχεν, ὥστε τῆς δόξης αὐτοῦ μέχρι Περσῶν 40 διαπύστου γενομένης καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοῦ Ἀρταξέρξου δι' Ὑστάνιδος τοῦ Ἑλλησποντίων ὑπάρχου ἐπὶ μεγάλας δωρεαῖς δεομένου πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν, διὰ τὸ σεμνὸν καὶ ἀφιλόαργυρον καὶ φιλοῖκειον ἀρνήσασθαι, ὡς καὶ τοῦτο διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς δηλοῦται. ἐρρύσατο δὲ τὴν ἑαυτοῦ 45 πατρίδα πολεμεῖσθαι μέλλουσαν ὑπ' Ἀθηναίων, Θεσσαλῶν δεηθεὶς ἐπιβοηθῆσαι· διὸ καὶ λαμπρῶν ἔτυχε τιμῶν παρὰ Κώοις, ἀλλὰ καὶ Θεσσαλοῖς καὶ Ἀργείοις καὶ Ἀθηναίοις, οἵτινες καὶ δεῦτερον αὐτὸν ἀφ' Ἡρακλέους δημοσίᾳ τοῖς Ἐλευσινίοις ἐμύησαν καὶ πολίτην ἔγραψαν καὶ τὴν ἐν πρυ- 50 τανείῳ σίτῃσιν ἔδωσαν εἰς ἐκγόνους. ἀφθόνως δὲ τοὺς ἐπιτηδείους ἐδίδασκε τὴν τέχνην μετὰ τοῦ προσήκοντος ὅρκου. (3) ἐτελεύτα δὲ παρὰ Λαριεσσαίοις, ὅτε καὶ Δημόκριτος φέρεται τελευτήσας, καὶ οἱ μὲν ὧ' ἐτῶν, οἱ δὲ πέ' φασιν, ἄλλοι ρδ', τινὲς ρθ' τελευτήσαι. τέθαιπται δὲ μεταξὺ Γυρ- 55 τῶνος καὶ Λαρίσσης, καὶ δείκνυται ἄχρι δεῦρο τὸ μνήμα, ἐν ᾧ μέχρι πολλοῦ σμῆνος ἦν μελισσῶν ἐργαζόμενον μέλι, ἀφ' οὗ τὰ ἀφθιῶντα παιδάρια χρίουσαι παρὰ τῷ τάφῳ ῥαδίως ἀπῆλλαττον αἱ τίτθαι. ἐν δὲ ταῖς πολλαῖς εἰκόσιν αὐτοῦ ἐσκεπασμένος τὴν κεφαλὴν γράφεται, ὡς μὲν τινες λέγουσι 60 πῖλῳ, παρὰσσημον εὐγενείας, καθάπερ Ὀδυσσεύς, ἄλλοι δὲ τῷ ἱματίῳ, καὶ τούτων οἱ μὲν δι' εὐπρέπειαν, ἐπεὶ φαλακρὸς

38. γεννησόμενον, sed alterum *v* puncto notatum, M. || 40. ὑπῆρχεν FM, ἐπῆρχεν R^c, ὑπῆρξεν *v*. || 41. διαπύστου libri (πύστις ἡ φήμη mg. M), fuerat διαπύστου, pro quo διαπτήστου barbare volebat Foesius. || καὶ τοῦ παρὰ RVSMa. || 42. Ὑστάνιδος M (Ὑστάνης est ap. Herod. 7, 77 et Hippocr. Epist. p. 898 sq.), Ἰστάνιδος cett. (Ἰστάνης est ap. Arrian. Exp. Alex. 7, 6, 4). || 43. δεομένου post ὑπάρχου ponit M. || 45. ἐπιστολῆς Epist. p. 900. || δηλοῦσθαι V. || ἑαυτοῦ ἰδίαν VM. || 47. παρὰ Κώοις malim οὐ παρὰ Κώοις μόνον, ut infra. || 49. ἀφ' ὕφ' F. || 51. σίτισιν M. || 53. ἐτελεύτα ἔτυχε V. || καὶ om. M. || 55. τελευτήσαι add. VM, sed τέθαιπται om. V. || 57. μελισσῶν addidi cum RVM. || 58. οἷ F. || 59. αἱ τίτθαι ante χρίουσαι ponunt FM. || αὐτοῦ hic ponunt FM, post κεφαλὴν *v*. || 61. πῖλῳ F, ἐν πῖλῳ *v*. || παρὰσσημον a, τῷ παρασῆμῳ S. || 62. εὐπρέπειαν M, εὐπρεπεῖην *v*, εὐπρεπεῖης a.

ἦν, οἱ δὲ διὰ τὸ ἀσθενὲς τῆς κεφαλῆς, οἱ δὲ δι' ἔμφρασιν
 τοῦ δεῖν τὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ χωρίον φρουρεῖν, οἱ δὲ τοῦ
 65 φιλαποδήμου τεκμήριον, οἱ δὲ τῆς ἐν τοῖς συγγράμμασιν
 ἀσαφείας, οἱ δὲ πρὸς παράστασιν τοῦ δεῖν καὶ τῷ ὑγιαίνειν
 φυλάσσεσθαι τὰ βλάπτοντα, τινὲς δ' ὅτι χειρίζων πρὸς τὸ
 τῶν χειρῶν ἀπαρἀπόδιτον συμπεριλαμβάνων τὸ τοῦ ἱματίου
 περικεχυμένον ἐπετίθει τῇ κεφαλῇ. (4) περὶ δὲ τῶν συγγραμ-
 70 μάτων αὐτοῦ πολλὴ γέγονε διαφωνία, ἄλλων ἄλλα δοξασάν-
 των. ὅθεν οὐκ εὐμαρὲς τὸ περὶ αὐτῶν ἀποφῆνασθαι διὰ
 τὸ πολλὰς αἰτίας ἐπισκοτεῖν τῇ κρίσει, πρῶτον τὴν ἐπωνυ-
 μίαν, δεύτερον τὸ δύνασθαι τὸν χαρακτήρα τῆς φράσεως
 τηρεῖν, τρίτον διὰ τὸ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν ποτὲ μὲν ῥωμαλεώ-
 75 τερον, ἄλλοτε ἀσθενέστερον διὰ τὴν ἡλικίαν συγγράφειν.
 καὶ ἄλλας δὲ μετὰ τούτων αἰτίας ἔστιν εἰπεῖν. ἀφιλάργυρος
 δὲ καὶ τὸν τρόπον σεμνὸς καὶ φιλέλλην ὑπῆρχεν, ὅτι καὶ
 τοὺς ὁμοεθνεῖς ἐθεράπευσε σὺν πάσῃ σπουδῇ, ὡς καὶ λοιμῶν
 ὅλας ῥύσασθαι πόλεις, καθάπερ εἴρηται. ὅθεν καὶ λαμ-
 80 πρῶν ἔτυχε τιμῶν, οὐ παρὰ Κώοις μόνου, ἀλλὰ μὴν καὶ
 Ἀργείοις καὶ Ἀθηναίοις. παῖδας δὲ κατέλιπε θανῶν δύο,
 Θέσσαλον καὶ Δράκοντα, καὶ μαθητὰς παμπληθεῖς· ἐπιφα-
 νεστάτους δὲ τοὺς αὐτοῦ παῖδας λέγεται γενέσθαι.

Δόγμα Ἀθηναίων. Ἐδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν
 85 Ἀθηναίων· ἐπειδὴ Ἱπποκράτης Κῶος ἰατρὸς ὑπάρχων καὶ
 γεγονῶς ἀπὸ Ἀσκληπιοῦ μεγάλην εὐνοίαν μετὰ σωτηρίας
 ἐνδεδείκται τοῖς Ἑλλήσιν, ὅτε καὶ λοιμοῦ ἰόντος ἀπὸ τῆς

63. δι' VMa, δὴ v. || 64. χωρίου Va. || φρουρεῖν] τηρεῖν VFMa. || 65. τοῖς] τῆς a. || 66. παράστασιν a. || τῷ] τοῦ a. || 67. χειρίζων] χρηρίζων R, χωρίζων R^c. || 69. συγγραμμῶν a. || 70. ἄλλων δ' ἄλλα M. || 71. εὐμαρὲς] εὐμάρεια ἢ εὐ-
 χοςμία καὶ ἡ εὐκολία ὡς ἐνταῦθα mg. M. || 72. τὸ om. M. || ἐπισκοπεῖν Ma. ||
 74. τηρεῖν VM, τηρεῖσθαι R^c, τηρήσαι v. || 75. malim ἄλλοτε δ'. || συγγραφῆν
 a. || 76. μετὰ τούτων om. a. || ἔστιν om. M. || 77. καὶ] ἢ V. || τὸν τρόπον R^cM,
 τρόπον V, τρόποις v. || ὅτι] malim ὅθεν. || 78. ἐθεράπευε a. || σὺν πάσῃ FM,
 συμπάσῃ v. || 80. ἀλλὰ μὴν καὶ RVM, ἀλλὰ καὶ v. || 83. αὐτοῦ Ma, ἑαυτοῦ v. ||
 γενέσθαι RVMa, καταλιπὼν al. m. mg. M et v. || 84. τῶν] immo τῷ || 87. τῆς]
 an γῆς?

βαρβαρων ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τόπους ἀποστείλας τοὺς
 ἑαυτοῦ μαθητὰς παρήγγειλε, τίσι χρὴ θεραπείαις χρωμένους
 ἀσφαλῶς διαφεύξασθαι τὸν ἐπιόντα λοιμόν, ὅπως τε ἡ ἰητρικὴ 90
 δοθεῖσα τοῖς Ἑλλήσι ἀσφαλῶς σώζει τοὺς κάμνοντας αὐτῶν,
 ἐξέδωκε δὲ καὶ συγγράψας ἀκριβῶς τὰ περὶ τῆς ἰητρικῆς
 τέχνης, πολλοὺς βουλόμενος τοὺς σώζοντας ὑπάρχειν ἰητρούς,
 τοῦ τε Περσῶν βασιλέως μεταπεμπομένου αὐτὸν ἐπὶ τιμαῖς
 ταῖς κατ' αὐτὸν ἴσαις καὶ δώροις, ἐφ' οἷς ἂν αὐτὸς Ἴππο- 95
 κράτης αἰρῇται, ὑπερεῖδε τὰς ὑποσχέσεις τοῦ βαρβάρου, ὅτι
 πολέμιος καὶ κοινὸς ἐχθρὸς ὑπῆρχε τοῖς Ἑλλήσιν· ὅπως οὖν
 ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων φαίνεται προαιρούμενος τὰ χρήσιμα
 διὰ παντὸς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἵνα χάριν ἀποδιδῶ πρό-
 πουςαν Ἴπποκράτει ὑπὲρ τῶν εὐεργετημάτων, δέδοκται τῷ 100
 δήμῳ μυῆσαι αὐτὸν τὰ μυστήρια τὰ μεγάλα δημοσίᾳ, καθά-
 περ Ἡρακλέα τὸν Διός, καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν στεφάνῳ
 χρυσοῦ ἀπὸ χρυσῶν χιλίων, ἀναγορεῦσαι τε τὸν στέφανον Παν-
 αθηναίοις τοῖς μεγάλοις ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ γυμνικῷ, καὶ ἐξεῖ-
 ναι πᾶσι Κῶων παισὶν ἐφηβεύειν ἐν Ἀθήναις, καθάπερ 5
 παισὶν Ἀθηναίων, ἐπειδὴ περ ἡ πατρίς αὐτῶν ἄνδρα τοιοῦτον
 ἐγέννησεν, εἶναι δὲ Ἴπποκράτει καὶ πολιτείαν καὶ σίτησιν ἐν
 πρυτανείῳ διὰ βίου.

β'. Ἐκ τῶν Σονίδαι.

Ἴπποκράτης Κῶος, ἰατρός, Ἡρακλείδου υἱός (προτε-
 τάχθω γὰρ καὶ τοῦ πάππου, τοῦ Ἡρακλείδου πατρός, εἰ καὶ
 ὁμώνυμος ἦν, διὰ τὸ ἀστέρα καὶ φῶς τῆς βιωφειλεστάτης
 ἰατρικῆς γενέσθαι), ἀπόγονος δὲ Χρύσου τοῦνομα καὶ Ἐλά-
 φου τοῦ ἐκείνου παιδός, ἰατρῶν καὶ αὐτῶν. οὗτος μαθητὴς 5
 γέγονε τὸ μὲν πρῶτον τοῦ πατρός, μετὰ δὲ ταῦτα Ἡροδίκου
 τοῦ Σηλυβριακοῦ καὶ Γοργίου τοῦ Λεοντίνου ῥήτορος καὶ
 φιλοσόφου, ὡς δὲ τινες Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου (ἐπιβα-

90. ἡ addidi. || 91. malim σώσει. || 98. δ] οὐ α. || 99. ἀποδῶ α. || 100. δεδό-
 κηται α. || 5. καθάπερ παισὶν Ἀθηναίων om. α. || 8. πρυτανίῳ α.

2. cf. Eudoc. p. 246. || 1. προτετάχθω BVE, προτετάχθαι cell. || 7. τοῦ
 Λεοντίνου add. ABVE. || 8. αὐδηρίτου AEm.

λεῖν γὰρ αὐτὸν νέον πρεσβύτη), ὡς δέ τινες καὶ Προδίκου.
 10 διέτριψε δ' ἐν Μακεδονίᾳ, φίλος ὢν σφόδρα τῷ βασιλεῖ
 Περδίκκῃ. παῖδας δὲ σχῶν δύο, Θεσσαλον καὶ Δράκοντα,
 κατέστρεψε τὸν βίον ἐνιαυτῶν γεγωνῶς δ' καὶ ρ', καὶ τέταπ-
 ται ἐν Λαρίσσει τῆς Θετταλίας. ἐν δὲ ταῖς εἰκόσιν ἱστορεῖται
 15 ἡ ὁμάτιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναβεβλημένος καὶ σκεπόμενος,
 ἢ ὅτι τοῦτο ἔθος ἦν αὐτῷ ἢ διὰ τὸ φιλαπόδημον ἢ τὸ ἰδίον
 ἐν ταῖς χειρουργίαις. οὗτος ἔγραψε πολλὰ καὶ πᾶσιν ἐγένετο
 διάδηλος, ὥστε καὶ τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, τὸν καλού-
 μενον Ἀρταξέρξη, γράψαι πρὸς Ὑστάνην, τῆς τοῦ ἀνδρὸς
 σοφίας δεόμενον. „Βασιλεὺς βασιλέων μέγας Ἀρταξέρξης
 20 Ὑστάνει Ἑλλησπόντου ὑπάρχῳ χαίρειν. Ἱπποκράτους ἱητροῦ
 Κώου, ἀπ' Ἀσκληπιοῦ γεγονότος, εἰς ἐμὲ κλέος ἀφίκεται
 τέχνης. δὸς οὖν αὐτῷ χρυσόν, ὅποσον ἂν βούληται, καὶ
 τᾶλλα χύδην ὧν σπανίζει, καὶ πέμπε πρὸς ἡμέας. ἔσται γὰρ
 25 ἰσότημος Περσέων τοῖσιν ἀρίστοισι. καὶ εἴ τις ἄλλος ἐστὶν
 ἀνὴρ κατ' Εὐρώπην ἀγαθός, φίλον οἴκῳ βασιλέως τίθεσο,
 μὴ φειδόμενος ὄλβου. ἀνδρας γὰρ εὐρεῖν δυναμένους τι κατὰ
 συμβουλίην οὐ ῥάδιον. ἔρωσθ.“ αἱ μὲν οὖν γραφεῖσαι παρ'
 Ἱπποκράτους βίβλοι πᾶσι τοῖς μετερχομένοις τὴν ἰατρικὴν
 ἐπιστήμην ἐκδηλοῖ, καὶ οὕτως αὐτὰς κατασπάζονται ὡς θεοῦ
 30 φωνὰς καὶ οὐκ ἀνθρωπίνου προελθούσας ἐκ στόματος. πλὴν
 τῶν ἐν πρώτοις καὶ ἡμεῖς ἀπομνημονεύσωμεν. α' μὲν οὖν
 βίβλος ἡ τὸν ὄρκον περιέχουσα, β' δ' ἡ τὰς προγνώσεις ἐμ-
 φαίνουσα, γ' ἡ τῶν ἀφορισμῶν, ἀνθρωπίνην ὑπερβαίνουσα
 σύνεσιν. δ' τάξιν ἐχέτω ἡ πολυθρύλητος καὶ πολυθαύμα-
 35 στος ἐξηκοντάβιβλος, ἡ πᾶσαν ἰατρικὴν ἐπιστήμην τε καὶ
 σοφίαν ἐμπεριέχουσα.

9. αὐτῷ E. || νέον πρεσβύτη Kusterus, νέῳ πρεσβύτην v. || δὲ] δὴ ABV. ||
 16. καὶ πᾶσιν — βασιλέα om. V, καὶ — καλούμενον om. *V. || 19. haec epistola
 exstat etiam in Hippocrateis 2. p. 898 Lind. || 20. Ὑστάνει Hippocrates, ὑστάνην
 V, ὑστάνη celt. || 21. καὶ ἐς ἐμὲ κ. ἀφ. τῆς τέχνης — ὁκόσον — τὰ ἄλλα — ἐς
 ἡμέας Hippocrates. || 24. τοῖσιν ἀρίστοισι AE, τοῖς ἀριστεῖ supra ἡ adiecto *V,
 τοῖς ἀρίστοις Hippocrates. || ἐστὶν ἄλλος Hippocrates. || 26. ἀνδρας] καὶ ἔθνεσι
 καὶ βαρβάρους ἡ ἀρετὴ ἑραστὴ καὶ πάνν ἀγαστὴ mg. *V. || 27. ἐνιδιον Hip-
 pocrates. || 31. ἀπομνημονεύσωμεν Vm, ἀπομνημονεύσομεν celt. || 34. δ'] τε
 τάρτη mEudocia. || ἡ add. *VEm.

Ἱπποκράτης, Γνωσιδίκου υἱός, Κῶος, πατὴρ Ἡρακλείδα τοῦ πατρὸς Ἱπποκράτους, ἱατρὸς καὶ αὐτός, τοῦ γένους τῶν Ἀσκληπιαδῶν. *ιατρικά*.

Ἱπποκράτης Θεοσάλου, Κῶος, ἱατρός, ἔγγονος δ' Ἱππο- 40
κράτους τοῦ δευτέρου, τοῦ υἱοῦ Ἡρακλείδου. ἔγραψε καὶ
αὐτὸς *ιατρικά*.

Ἱπποκράτης τέταρτος, ὁ Δράκοντος, ἱατρός, Κῶος καὶ
αὐτός, τοῦ αὐτοῦ γένους, ὃς ἰάτρεισε μὲν Ῥωξάνην, ὑπὸ δὲ
Κασσάνδρου τελευτᾷ, τοῦ υἱοῦ Ἀντιπάτρου. ἔγραψε καὶ 45
αὐτὸς *ιατρικά*.

Ἱπποκράται δύο, πέμπτος καὶ ἕκτος, ἱατροί, Θυμβραίου
παῖδες, Κῶοι καὶ αὐτοί, τοῦ γένους τοῦ αὐτοῦ. ἔγραψαν
ἀμφότεροι εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην.

Ἱπποκράτης ἑβδομος, Κῶος καὶ αὐτός, ἱατρός, Πραξιᾶ- 50
νακτος παῖς, καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ γένους τοῦ αὐτοῦ. ἔγραψε
καὶ αὐτὸς εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον.

ΑΛΛΩΝ

ἐκ τῶν Σουίδα, κατὰ στοιχεῖον.

B. ΑΚΡΩΝΟΣ.

Ἄκρων Ἀκραγαντῖνος, ἱατρός, υἱὸς Ξένωνος. ἐσοφί-
στευσεν ἐν ταῖς Ἀθήναις ἅμα Ἐμπεδοκλεῖ. ἔστι οὖν πρεσ-
βύτερος Ἱπποκράτους. ἔγραψε περὶ ἱατρικῆς Δωρίδι δια-
λέκτῳ, περὶ τροφῆς ὑγιεινῶν βιβλίον α'. ἔστι δὲ καὶ οὗτος
τῶν τινὰ πνεύματα σημειωσαμένων. εἰς τοῦτον ἐποίησεν 5
Ἐμπεδοκλῆς τῷ θαστικὸν ἐπίγραμμα.

37. ἥρακλείδα V, ἥρακλείδου celt. || 39. ἱατρικά Bernhardy, ἱατρικὴν v. ||
40. ἱατρός] υἱός A. || 41. δευτέρου] προτέρου Eudoc. || 42. ἱατρικά τινα Eudoc. ||
43. ὁ om. Eudocia. || 44. ἰάτρευσεν ῥ. omisiss ὑπὸ — Ἀντιπάτρου Eudocia. ||
ῥωξάνην AV, ῥοξάνην celt. || ὑπὸ] ἐπὶ Kusterus. || 45. κασάνδρου AE. ||
47. ἱπποκράται ABVE, ἱπποκράταις celt. || 48. τοῦ alterum om. ABVE: τοῦ
αὐτοῦ γένους Eudocia. || 49. αὐτὴν] αὐτοῦ BV.

II. cf. Eudoc. p. 49. || 1. ἐσοφίστευσεν et ταῖς om. Eudocia. || 4. ἔστι sqq.
om. Eudocia.

ἄκρον ἱατρὸν Ἀκρων Ἀκραγαντῖνον πατρὸς ἄκρον
 κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.
 τινὲς δὲ τὸν δευτέρου στίχον οὕτω προφέρονται·
 10 ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει.
 τοῦτό τινες Σιμωνίδου φασὶν εἶναι.

Γ. ΑΡΙΣΤΟΓΕΝΟΥΣ.

Ἀριστογένης Θάσιος, ἱατρός. ἔγραψε βιβλία κδ', ἐκρίθη
 δὲ περὶ διαίτης α', περὶ δυνάμεως α', περὶ δακτύων α', περὶ
 σπέρματος α', ὑγιεινὸν α', ἐπιστολικά, ἐπιτομὴν φυσικῶν
 15 βοηθημάτων πρὸς Ἀντίγονον. — Ἀριστογένης Κνίδιος, ἱα-
 τρός, δοῦλος Χρυσίππου τοῦ φιλοσόφου. ἰατρῆυσεν Ἀντι-
 γόνῳ τῷ ἐπικληθέντι Γονατῷ.

Δ. ΑΡΧΙΓΕΝΟΥΣ.

Ἀρχιγένης Φιλίππου Ἀπαμεὺς Συρίας, ἱατρός, μαθητὴς
 Ἀγαθίνου, ἐπὶ Τραϊανοῦ ἱατρεύσας ἐν Ῥώμῃ, βιούς ἐτη ξγ'
 20 καὶ συγγράψας πολλὰ ἱατρικά τε καὶ φυσικά.

Ε. ΑΨΥΡΤΟΥ.

Ἀψυρτος Προυσαεὺς ἢ Νικομηδεὺς, στρατιώτης στρα-
 τευσάμενος ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως ἐν Σκυθία παρὰ
 τὸν Ἰστρον. ἱππιατρικὸν βιβλίον οὗτος ἔγραψε καὶ φυσικὸν
 περὶ τῶν αὐτῶν ἀλόγων καὶ ἕτερα. ἔγραψε καὶ Σίμων
 25 Ἀθηναῖος ἱπποσκοπικὸν βιβλίον θαυμάσιον.

F. ΒΛΑΟΥ.

Βῶλος Δημοκρίτειος, φιλόσοφος. ἱστορίαν καὶ τέχνην

7. epigramma depromptum ex Diog. Laert. 8, 65. cf. Hesych. Mil. p. 24. Anthol. Pal. 2. p. 761. || ἄκρον bis m. || 11. Σιμωνίδου] cf. Schneidewin. Sim. frg. p. 224. || III. cf. Eudoc. p. 64. || 12. κδ'] τριάντα Eudocia. || 13. δὲ παρα- διαίτης A. || δυνάμεως δύο, π. δακ. δ', π. σπ. δύο Eudocia. || 16. φιλόσοφον] ἱατροῦ Reinesius. || ἀντίγονον τὸν ἐπικληθέντα γονατῶν E, Ἀντίγονον τὸν Γονατῶ Eudocia. || IV. cf. Eudoc. p. 65. || 18. Φιλίππου] Φιλίππου υἱὸς τοῦ ἱατροῦ Eudocia. || καὶ ante Ἀπαμεὺς add. A. || ἱατροῦ Ἀγαθίνου μαθητῆς Eudocia. || 19. πγ' et ἔγραψε Eudocia. || 20. τε om. E. || V. cf. Eudoc. p. 65. || 21. ἢ add. E. || στρατιώτης] ἱατρός καὶ στρατιώτης Eudocia. || 24. ἀλόγων ἐν βιβλίῳ τέσσαρσιν reliquis omissis Eudocia. || καὶ] δὲ m. || Σίμων coll. Suid. s. v. τριῖλη Schneiderus in Xen. de re equ. p. 185 (adde Plin. hist. nat. 34, 76), Κίμων v, unde fluxit glossa s. v. Κίμων extr.: οὗτος ἔγραψεν ἱπποσκοπικὸν βι- βλίον θαυμάσιον. || VI. cf. Eudoc. p. 93. sq. || 26. δημόκριτος AB*VEM, δημο- κρίτιος Eudocia. || ἱστορίαν καὶ] συντίθηκε (sic) Eudocia.

ιατρικὴν. ἔχει δ' ἰάσεις φυσικὰς ἀπὸ τινων βοηθημάτων τῆς φύσεως. — Βῶλος Μενδήσιος, Πυθαγόρειος. περὶ τῶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἱστοριῶν εἰς ἐπίστασιν ἡμᾶς ἀγόντων, περὶ θαυμασίων, φυσικὰ δυνάμερά (ἔχει δὲ περὶ συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν λίθων κατὰ στοιχεῖον), περὶ σημείων τῶν ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἄρκτου καὶ λύχνου καὶ Ἰριδος.

Z. ΓΑΛΗΝΟΥ.

Γαληνός, ὁ διασημώτατος ἱατρός, Περγαμηνός, γεγωνὸς ἐπὶ Μάρκου καὶ Κομόδου καὶ Περγίνακος τῶν Καισάρων 35 ἐν Ῥώμῃ, υἱὸς Νίκωνος γεωμέτρου καὶ ἀρχιτέκτονος, πολλὰ συντεταχὼς ἱατρικὰ τε καὶ φιλόσοφα, ἔτι δὲ γραμματικὰ καὶ ῥητορικὰ, ἅτινα διὰ τὸ πᾶσιν εἶναι γνῶριμα καταλέγειν ἄκαιρον ἡγήσαμην ἐν τῷ παρόντι. ἐβίω ἔτη ο'.

H. ΔΕΞΙΠΠΟΥ.

Δέξιππος Κῶος, ἱατρός, Ἱπποκράτους μαθητής, ὃς μετα- 40 πεμφθεὶς ὑπὸ Ἑκατόμνου τοῦ Καρῶν βασιλέως, ἰάσασθαι αὐτοῦ τοὺς παῖδας ἀπογνωσθέντας Μανσολὸν καὶ Πιξώδαρον, ἐπὶ ὑποσχέσει ἰάσατο τοῦ παῦσαι τὸν πρὸς Κᾶρας τότε αὐτῷ συνεστῶτα πόλεμον. ἔγραψεν ἱατρικὸν βιβλίον α' καὶ περὶ προγνώσεων β'. 45

Θ. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Διοσκορίδης Ἀναξαρβεύς, ἱατρός, ὁ ἐπικληθεὶς Φακᾶς διὰ τοὺς ἐπὶ τῆς ὄψεως φακούς. συνῆν δὲ Κλεοπάτρῃ ἐπ' Ἀντωνίου. καὶ γέγραπται αὐτῷ βιβλία κδ' τὰ πάντα ἱατρικὰ περιβόητα.

27. δὲ καὶ i. V. || 28. περὶ τῶν — συμπαθειῶν καὶ om. BE. || τῶν ἐκ om. Eudocia. || 29. ἀγόντων AV, ἀγαγόντων cett. || 30. δυνάμερά] διμερῇ Reinesius, susp. Bernhardy. || ἔχει] ἔτι Kusterus, qui et περὶ add. ante λίθων. || 31. ἀντιπαθειῶν] περὶ παθειῶν BE. || στοιχείων *V. || 32. ἄρκτου] ἀρότου Bernhardy. || VII. 35. καισαρέων m. || 36. καὶ ante πολλὰ add. V. || 37. τε om. E. || γραμματικὴ καὶ ῥητορικὴ *V. || 38. ἅτινα — παρόντι om. V. || VIII. cf. Eudoc. p. 129. || 44. αὐτῷ *Vm, αὐτῶν BE, αὐτοῖς cett. || συνεστῶτα Kusterus, ἐνεστηκότα E, ἐνεστῶτα v. || ἱατρικῶν Kusterus. || IX. cf. Eudoc. p. 129. || 46. διοσκορίδης AB*VEudocia, διοσκουρίδης cett. || Ἀναξαρβεύς Eudocia, quae et βοτανικός add. post ἱατρός. || Φακᾶς] duos Suidam confundere Dioscorides Kusterus monuit atque alii. || 47. διὰ τὸ i. τ. ο. ἔχειν πολλοὺς φ. Eudocia. || Κλ. τῇ βασιλίσσει Eudocia. || 48. καὶ add. ABE. || γέγραπται sqq. om. *V.

I. ΔΡΑΚΟΝΤΟΣ.

- 50 Δράκων, υἱοῦς Ἱπποκράτους τοῦ διασήμου ἱατροῦ ἀπὸ Θεσσαλίου, πατὴρ δ' Ἱπποκράτους, οὗ πάλιν γέγονε Δράκων, ἱατρός καὶ αὐτός, ὃς Ῥωξάνην ἰάτρεισε συνοικοῦσαν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι.

II. ΕΡΑΣΙΣΤΡΑΤΟΥ.

- Ἐρασίστρατος Ἰουλήτης, ἀπ' Ἰουλίδος πόλεως Κέῳ τῆς νήσου. χρηματίζει οὖν Κήσιος, υἱὸς Κρητοξένης, τῆς Μηδίου τοῦ ἱατροῦ ἀδελφῆς, καὶ Κλεομβρότου. οὗτος Ἀντίοχον τὸν βασιλέα νοσοῦντα ὑπὸ τοῦ τῆς μητριῆς Στρατονίκης πόθου ἰάσατο, εὐρῶν τὸ πάθος ἐκ τοῦ σχεῖν τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ τὸν παλμὸν συνεικάσαι· ὁσάκις γὰρ ἔβλεπεν ὁ Ἀντίοχος τὴν μητριᾶν αὐτοῦ τυχὸν διερχομένην, ἐπάλλετο τὴν καρδίαν μάλιστα τῷ ταύτης ἔρωτι. τέθναπται δὲ πρὸς τῷ ὄρει τῇ Μυκάλῃ καταντικρὺ Σάμου. ἔγραψεν ἱατρικὰ βιβλία θ'.

III. ΘΕΣΣΑΛΟΥ.

- Θέσσαλος Κῶος, ἱατρός, υἱὸς Ἱπποκράτους τοῦ διασήμου, οὗ πάλιν υἱοὶ Γοργίας καὶ Ἱπποκράτης. ἱατρικῶν βιβλία γ'.

IV. ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ.

- Μάρκελλος Σιδήτης, ἱατρός, ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου. οὗτος ἔγραψε δι' ἐπῶν ἥρωικῶν βιβλία ἱατρικὰ μβ', ἐν οἷς καὶ περὶ λυκανθρόπου.

V. ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ.

- 70 Μενεκράτης Συρακούσιος, ἱατρός. οὗτος δὲ μισθὸν μὲν οὐδένα ἐκομίζετο τῆς θεραπείας (ἐθεράπευε γὰρ τὴν ἱερὰν νόσον), δούλους δ' αὐτοῦ ὁμολογεῖν τοὺς θεραπευομένους ἀπῆτει καὶ Αἴα ἐαυτὸν ἐκάλει, θεοὺς δὲ τοὺς ἰαθέν-

X. cf. Eudoc. p. 129. || 50. διασημοτάτου Eudocia. || 51. πατὴρ — Δράκων om. Eudocia. || πατρός V. || 52. ῥωξάνην A, ῥοξάνην celt. || 53. τῷ om. V. || βασιλεῖ s. fin. add. Eudocia. || XI. 54. Ἰουλίδος Menagius in Diog. 5, 72, Ἰουλιάδος v. || κίως A. || 59. ὁσάκις — ἔρωτι om. AB, post βιβλία θ' ponunt VE. || XII. 65. ἱατρικὰ E*V, ἱατρία B. || 66. γ' AVE, ἕξ celt. || XIII. cf. Eudoc. p. 299. || 67. σιδήτης AV, σιδίτης celt. || 68. ἱατρικὰ om. V. || 69. λυκανοῦ A, λυκανῶν *V, λυκανίου celt. || XIV. excerptum ex Athen. 7. p. 289. cf. Eudoc. p. 299. || 70. οὗτος μὲν μισθὸν Eudocia. || 71. ἐθεράπευε BVEmEudocia; ἐθεράπευσεν celt.

τας ὑπ' αὐτοῦ, τιθεὶς ἐκάστῳ προσηγορίαν, τῷ μὲν Ἑρμοῦ,
τῷ δ' Ἀπόλλωνος.

75

IE. ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ.

Νικόμαχος, ἰατρός, Σταγειρίτης, Μαχάονος τοῦ Ἀσκλη-
πιοῦ υἱός, ἐξ οὗ κατήγετο Νικόμαχος ὁ πατὴρ Ἀριστοτέλους
τοῦ φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς ἰατρός. ἔγραψεν ἰατρικῶν βιβλία
5 καὶ φυσικῶν α'.

IF. ΡΟΥΦΟΥ.

Ρούφος Ἐφέσιος, ἰατρός, γεγονὼς ἐπὶ Τραϊανοῦ σὺν 80
Κρίτῳ. φέρεται αὐτοῦ βιβλία πλεῖστα, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα·
περὶ διαίτης ε', περὶ διαίτης πλεόντων α', περὶ τραυματικῶν
φαρμάκων α', περὶ τραυματισμοῦ ἄρθρων α', περὶ σύκων
α', περὶ τῆς ἀρχαίας ἰατρικῆς βιβλίον α', περὶ γάλακτος
βιβλίον α', περὶ οἴνου βιβλίον α', περὶ μέλιτος.

85

IZ. ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ.

Σαλούστιος Μοψεάτης, ἰατρός, ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος.
ἔγραψεν ἰατρικά.

IH. ΣΩΡΑΝΩΝ.

Σωρανὸς Μενάνδρου καὶ Φοίβης, Ἐφέσιος, ἰατρός,
διατρίψας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐν Ῥώμῃ δ' ἰατροεύσας ἐπὶ
Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν βασιλέων, βιβλία τε συντάξας 90
πλεῖστα καὶ κάλλιστα. — Σωρανὸς Ἐφέσιος, ἰατρός νεώτε-
ρος. γυναικείων βιβλία δ', βίους ἰατρῶν καὶ αἰρέσεις καὶ
συντάγματα βιβλία ι' καὶ ἄλλα διάφορα.

74. ἐκάστου V. || XV. cf. Eudoc. p. 309. || 78. τοῦ — ἰατρός om. E. || XVI. cf. Eudoc. p. 371. || 81. κρίτῳ *V. || αὐτοῦ φιλόπονα βιβλία ἰατρικά πλ. H. || 82. περὶ διαίτης πλεόντων α' om. V, ἥτοι ἐφοδίων add. Eudocia. || 83. περὶ τραυματισμοῦ — ἰατρικῆς βιβλίον α' om. G, ubi mox in mg. περὶ τραυματισμοῦ ἄρθρων, περὶ σύκων, περὶ ἀρχαίας ἰατρικῆς. || θραυματισμοῦ m. || σύκων] συνκᾶς λέγει τὰ συνάμυνα πάθη περὶ τὴν ἔδραν γινόμενα V: σικνῶν exspectabat Bernhardt. || 84. τῆς add. AV. || 85. περὶ οἴνου καὶ μέλιτος ἐν, περὶ τῶν τοῦ ἀνθρώπου μορίων δι' ο, περὶ ὁστων ἐν Eudocia. || XVII. om. V. cf. Eudoc. p. 382, quae ἔγραψε περὶ πυρετῶν, περὶ κατασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἄλλα ἰατρικά. || XVIII. cf. Eudoc. p. 382. || 89. ἐν τῇ ῥ. AV. || 90. βιβλία συντάξε πρακτικά πλεῖστα reliquis omissis Eudocia. || 92. γυναικεία AB. || 93. ἄλλα πλεῖστα δ. Eudocia.

ΙΘ. ΦΙΛΑΓΓΡΙΟΥ.

Φιλάγγριος Λύκιος ἀπὸ Μάκρης, ὡς εὔρηται παρ' Εὐ-
 95 γενάτορι, ὡς δ' αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Φιλήμονα περὶ ἥπατος
 ἐσκιρρωμένου ἐπιστολῇ φησιν, ὁ Φιλάγγριος εἶη ἂν μᾶλλον
 Ἑπειρώτης, ἰατρός, μαθητὴς Ναυμαχίου, τοῖς χρόνοις μετὰ
 Γαληνόν, ἰατρεύσας τὰ πλεῖστα ἐν Θεσσαλονίκῃ, συντάξας
 βιβλία ἰατρικά, μονόβιβλα μὲν ὅ', συντάγματα δ' ἕτερα οὐκ
 100 ὀλίγα, ὑπομνηματικὸν εἰς Ἱπποκράτην.

XIX. 94. ἀπὸ Μάκρης om. BE. || 96. ἐσκιρρωμένου A, ἐπεσκιρρωμένου V. ||
 97. ναυμάχου V. || 99. μονάβιβλα V. || 100. ὑπομνηματικά V.

INDICES.

I. Index vitarum.

Βιβλ. α'. βίοι ἐποποιῶν.		pag.		pag.	
1. Ὀμήρου				6. Ὀππιανοῦ	
1. [Ἡροδότου]	1			1. Ἀνωνύμου	63
2. [Πλουτάρχου]	21			2. — —	65
3. Πρόκλου	24			3. ἐκ τῶν Σοῦίδα	66
4. Ἀνωνύμου	27			4. Κωνσταντίνου τοῦ Μα- νασῆ	67
5. — —	28			7. Διονυσίου	69
6. — —	30			"Ἄλλων ἐκ τῶν Σοῦίδα	
7. ἐκ τῶν Σοῦίδα	31			8. Αἰθιερίου	—
8. περὶ Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου καὶ τοῦ γένους καὶ ἀγῶνος αὐτῶν	33			9. Αἰσχυρίωνος	—
2. Ἡσιόδου				10. Ἀντιμάχου τ. Κολοφωνίου	70
1. Πρόκλου	45			11. Ἀντιμάχου τ. Ἡλιοπολίτου	—
2. ἐκ τῶν Σοῦίδα	49			12. Ἀριστέου	—
3. Ἀπολλωνίου				13. Ἀρκτίνου	—
1. Ἀνωνύμου	50			14. Ἀρριανοῦ	—
2. — —	51			15. Διονυσίου τ. Βυζαντίου	71
3. ἐκ τῶν Σοῦίδα	—			16. Διονυσίου τ. Κορινθίου	—
4. Ἀράτου				17. Διονυσίου τ. Μυτιληναίου	—
1. Ἀνωνύμου	52			18. Ἐπιμενίδου	—
2. — —	56			19. Εὐμόλπου	72
3. — —	57			20. Εὐφορίωνος	—
4. — —	59			21. Ἡρίννας	73
5. ἐκ τῶν Σοῦίδα	61			22. Θεοδοσίου	74
5. Νικάνδρου.				23. Θεοδώρου	—
1. Ἀνωνύμου	—			24. Ἰδαίου	—
2. ἐκ τῶν Σοῦίδα	62			25. Καλλιμάχου	—
				26. Κικιλίου	—
				27. Κλαυδιανοῦ	75
				28. Κλεοβουλίνης	—

	pag.		
29. Κολούθου	75	<i>Βιβλ. β'. βίοι λυρικοῶν.</i>	
30. Κορίννου	—		
31. Κρεωφύλου	—	1. Πινδάρου	pag.
32. Κύρου	76	1. Εὐσταθίου	90
33. Λεσχίδου	—	2. Ἀνωνύμου	96
34. Μάνεθω	—	3. Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου	98
35. Μενελάου	—	4. ἐκ τῶν Σονίδα	101
36. Μουσαίου τ. Ἐλευσινίου	—	Ἄλλων ἐκ τῶν Σονίδα	
37. Μουσαίου τ. Ἐφεσίου	77	2. Ἀλκμᾶνος	103
38. Μυροῦς	—	3. Ἀνακρέοντος	—
39. Νίστορος	—	4. Ἀντιγενίδου	104
40. Ὄρφῆως τ. Θρακός	—	5. Ἀντιμάχου	—
41. Ὄρφῆως τ. Καμαριναίου	79	6. Ἀρίονος	—
42. Ὄρφῆως τ. Κικοναίου	—	7. Βακχυλίδου	105
43. Ὄρφῆως τ. Κροτωνιάτου	—	8. Εὐήνων	—
44. Ὄρφῆως τ. Ὀδρυσίου	—	9. Θαλήτου	—
45. Παλαιφάτου	—	10. Θεανοῦς	—
46. Παλαμήδους	80	11. Θεόγνιδος	—
47. Παμπρεπίου	—	12. Ἰβύκου	106
48. Πανολβίου	—	13. Ἰππώνακτος	107
49. Παννάσιδος	—	14. Κλειταγόρας	—
50. Παρθενίου	81	15. Κλεοβούλου	—
51. Πεισάνδρου τ. Καμειραίου	—	16. Κορίννης	108
52. Πεισάνδρου τ. Λαρανδέως	82	17. Λάσου	—
53. Πέρσου	—	18. Μαριανοῦ	—
54. Πίγρητος	—	19. Μελανιππίδου	109
55. Πτολεμαίου	83	20. Μελανιππίδου τ. νεωτέρου	—
56. Ῥιανοῦ	—	21. Μεσομήδους	—
57. Σιβύλλων	—	22. Μιμνέρμου	—
58. Σιμωνίδου τ. Καρυστίου	85	23. Μουσαίου	110
59. Σιμωνίδου τ. Μάγνητος	86	24. Μνίας	—
60. Σώτηρίχου	—	25. Ὀλύμπου	—
61. Τιμαχίδου	—	26. Παρθενίου	—
62. Τριβωνιανοῦ	—	27. Περιάνδρου	111
63. Τρυφιδώρου	87	28. Πιττακοῦ	—
64. Χριστοδώρου τ. Κοπτίτου	—	29. Σαφροῦς	—
65. Χριστοδώρου τ. Θηβαίου	—	30. Σιμωνίδου τ. Ἀμοργίνου	112
66. Χοιρίλου	88	31. Σιμωνίδου τ. Κείου	—
67. Ὠλλήνος	—	32. Σόλωνος	113
		33. Στισιγόρου	—
		34. Σωτάδου	114
68. Αἰσωπου	—	35. Τελέστου	—
69. Βαβρυίου	89	36. Τερπάνδρου	—

	pag.		pag.
37. Τιμοθέου	115	24. Ἰωνος	148
38. Τιμοκρέοντος	—	25. Καρκίνου	149
39. Τυρταίου	—	26. Κλεοφῶντος	—
40. Φιλητᾶ	116	27. Μελήτου	—
41. Φιλοξένου	—	28. Μορσίμου καὶ Μελανθίου	150
42. Φωκυλίδου	—	29. Νεόφρονος	—

Βιβλ. γ'. βίοι τραγικῶν.

1. Αἰσχύλου		31. Ὀμήρου	151
1. Ἀνωνύμου	117	32. Πρατίνου	—
2. ἐκ τῶν Σουίδα	125	33. Σοφοκλέους τ. νεωτέρου	—
2. Σοφοκλέους		34. Σοφοκλέους ἄλλου	152
1. Ἀνωνύμου	126	35. Σπινθάρου	—
2. ἐκ τῶν Σουίδα	132	36. Σωσιθέου	—
3. Εὐριπίδου.		37. Σωσιφάνους	—
1. Ἀνωνύμου	133	38. Τιμησιθέου	—
2. Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου	139	39. Φιλίσκου	153
3. Μανουήλ τοῦ Μοσχο- πούλου	141	40. Φιλοκλέους	—
4. Ανκόφρονος.		41. Φρυνίχου	—
1. ἐκ τῶν Τζέτζου	142	42. Χαιρήμονος	154
2. ἐκ τῶν Σουίδα	143		
"Ἄλλων ἐκ τῶν Σουίδα.			
5. Ἀγάθωνος	144		
6. Ἀλεξάνδρου	—		
7. Ἀπολλοδώρου	145		
8. Ἀριστάρχου	—		
9. Ἀστυδάμαντος	—		
10. Ἀστυδάμαντος τ. νεωτέρου	—		
11. Ἀχαιοῦ τ. Ἐρετριώως	—		
12. Ἀχαιοῦ τ. Συρακουσίου	146		
13. Δικαιογέτους	—		
14. Διογέτους	—		
15. Διονυσιάδου	—		
16. Ἐμπεδοκλέους	—		
17. Εὐριπίδου τ. πρεσβυτέρου	147		
18. Εὐριπίδου τ. νεωτέρου	—		
19. Εὐφορίωνος	—		
20. Θεόγνιδος	—		
21. Θεοδέκτου	—		
22. Θέσπιδος	148		
23. Ἰοφῶντος	—		

Βιβλ. δ'. βίοι κωμικῶν.

1. Ἀριστοφάνους		1. Ἀνωνύμου	155
1. Ἀνωνύμου	155	2. Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου	159
2. Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου	159	3. ἐκ τῶν Σουίδα	160
3. ἐκ τῶν Σουίδα	160	περὶ κωμωδίας	161
περὶ κωμωδίας	161	"Ἄλλων ἐκ τῶν Σουίδα	
"Ἄλλων ἐκ τῶν Σουίδα		Α. τῆς ἀρχαίας κωμωδίας	
Α. τῆς ἀρχαίας κωμωδίας		2. Χιωνίδου	164
2. Χιωνίδου	164	3. Μάγνητος	—
3. Μάγνητος	—	4. Κρατίνου	—
4. Κρατίνου	—	5. Κράττητος	—
5. Κράττητος	—	6. Φερεκράτους	165
6. Φερεκράτους	165	7. Τηλεκλείδου	—
7. Τηλεκλείδου	—	8. Ἐρμίππου	—
8. Ἐρμίππου	—	9. Μυρτίλου	—
9. Μυρτίλου	—	10. Ἀλκιμένης	—
10. Ἀλκιμένης	—	11. Φιλωνίδου	166
11. Φιλωνίδου	166	12. Εὐπόλιδος	—
12. Εὐπόλιδος	—	13. Φρυνίχου	—
13. Φρυνίχου	—	14. Πλάτωνος	—
14. Πλάτωνος	—	15. Ἀριστωνίου	167
15. Ἀριστωνίου	167		

	pag.		pag.
16. Ἀρχίππου	167	58. Φιλίσκου	176
17. Ἀριστομένους	—	59. Σωφίλου	—
18. Καλλίου	—	60. Σωτάδου	177
19. Ἡγήμονος	—	61. Στράτωνος	—
20. Λύκιδος	168	62. Τιμοθέου	—
21. Αυσίππου	—	63. Τιμοκλέους	—
22. Λεύκωνος	—	64. Ξεάρχου	178
23. Μεταγένους	—	65. Θεοφίλου	—
24. Στράτιδος	—	Γ. τῆς νέας κωμωδίας	—
25. Θεοπόμπου	169	66. Φιλήμονος	—
26. Ἀλκαίου	—	67. Φιλήμονος τ. νεωτέρου	179
27. Εὐνίκου	—	68. Μενάνδρου	—
28. Κανθάρου	—	69. Ἰππάρχου	180
29. Διοκλέους	170	70. Ἀρχεδίου	—
30. Νικοχάρους	—	71. Ἀπολλοδώρου τ. Γελώου	—
31. Νικοφῶντος	—	72. Ἀπολλοδώρου τ. Καρυστίου	—
32. Φιλυλλίου	—	73. Ἀναξίππου	—
33. Πολυζήλου	171	74. Εὐφρονος	—
34. Σαννυρίωνος	—	75. Βάτωνος	181
35. Ἀπολλοφάνους	—	76. Ἐπινίκου	—
36. Κηφισοδώρου	—	77. Φοινικίδου	—
37. Ἐπιλύκου	—	78. Ποσειδίου	—
38. Εὐθυκλέους	172	79. Δαμοξένου	—
39. Ἀδοκράτους	—	80. Διοξίππου	—
40. [Φιλιστίωνος]	—	81. Θεογνήτου	182
Β. τῆς μέσης κωμωδίας		82. Λεξιγράτους	—
41. Ἀντιφάνους	—	83. Εὐαγγέλου	—
42. Φιλίππου	173	84. Μενεκράτους	—
43. Ἀραρότος	—	85. Μενίππου	—
44. Νικοστράτου	—	86. Νανσικράτους	—
45. Φιλιταίρου	—		
46. Ἐφίππου	174	87. Ἐπιχάρμου	183
47. Ἐπιγένους	—	88. Φόρμου	—
48. Εὐβούλου	—	89. Διηνολόχου	—
49. Ἀναξανδρίδου	—	90. Σώφρονος	184
50. Ἀλέξιδος	175	91. Πίνθωνος	—
51. Ἐπικράτους	—	92. Σωπάτρου	—
52. Ὠφελίωνος	—		
53. Αἰγίου	—	93. Θεοκρίτου	—
54. Διοδώρου	—	1. Ἀνωνύμου	185
55. Ἐρίφου	176	2. ἐκ τῶν Σουίδα.	—
56. Ἡνίοχου	—	94. Μόσχου	—
57. Μνησιμάχου	—		

<i>Βιβλ. ε'. βίοι ιστορικῶν.</i>				pag.	
		pag.			
1. Θουκυδίδου			36. Ἰωσήπου		216
1. Μαρκελλίνου	186		37. Κάδμου		217
2. Ἀωνύμου	200		38. Κάδμου τ. νεωτέρου		—
3. ἐκ τῶν Σουίδα	203		39. Καλλισθέινους		218
2. Θεοπόμπου			40. Καπίτωνος		—
1. Φωτίου	204		41. Κεφαλίωνος		—
2. ἐκ τῶν Σουίδα	206		42. Κλήμητος		—
"Ἄλλων ἐκ τῶν Σουίδα			43. Κοδράτου		219
3. Ἀγαθίου	207		44. Κρίτωνος τ. Ναξίου		—
4. Αἰνείου	—		45. Κρίτωνος τ. Πιεριώτου		—
5. Ἀκουσιλάου	—		46. Κτησίου		—
6. Ἀναξιμάνδρου	208		47. Λέκου		—
7. Ἀντιπάτρου	—		48. Μαναΐχμου		220
8. Ἀπολλωνίου	—		49. Μαρσίου		—
9. Ἀππιανοῦ	—		50. Μαρσίου τ. νεωτέρου		—
10. Δαμάστου	209		51. Νεάρχου		—
11. Δαμοκρίτου	—		52. Νύμφιδος		—
12. Δαμοστράτου	210		53. Ξάνθου		221
13. Δημητρίου	—		54. Ξενοφόντων		—
14. Δικτυος	—		55. Παλαιφάτου		—
15. Διοδώρου	211		56. Παμφίλης		—
16. Διονυσίου τ. Μιλησίου	—		57. Πανσανίου		222
17. Διονυσίου τ. Ροδίου	—		58. Πλουτάρχου		—
18. Δίωνος	—		59. Πολέμωνος		—
19. Δούριδος	—		60. Πολυβίου		223
20. Ἐκαταίου	212		61. Ποσειδωνίου τ. Ἀλεξανδρέως		—
21. Ἑλλανίκου	—		62. Ποσειδωνίου τ. Ὀλβιολίτου		—
22. Εὐαγόρου	—		63. Προκοπίου		224
23. Εὐσταθίου	213		64. Σιμωνίδου		—
24. Εὐόρου	—		65. Σκύλακος		—
25. Εὐόρου τ. νεωτέρου	214		66. Στράβωνος		225
26. Ἡροδότου	—		67. Στράτιτιδος		—
27. Ἡσυχίου	—		68. Τεύκρου		—
28. Θεμιστογένης	215		69. Τιμαχένους		—
29. Θησέως	—		70. Τιμαίου		—
30. Ἰάσωνος	—		71. Φερεκίδου		226
31. Ἰδομενέως	—		72. Φιλίππου		—
32. Ἰερωνύμου	216		73. Φιλίστου		—
33. Ἰόβα	—		74. Φιλοχόρου		227
34. Ἰππυος	—		75. Φλέγοντος		—
35. Ἰστρου	—		76. Φυλάρχου		228
			77. Χάρακος		—
			78. Χάρωνος τ. Καρχηδορίου		229

	pag.		pag.
79. Χάρωνος τ. Λαμψακηνοῦ	229	1. [Πλουτάρχου]	312
80. Χάρωνος τ. Ναυκρατίτου	—	2. ἐκ τῶν Σουίδα	315
<i>Βιβλ. ζ'. βίοι ῥητόρων, σοφιστῶν, γραμματικῶν.</i>		10. Λεινάρχου	
1. Ἀντιφῶντος		1. Διονυσίου	316
1. [Πλουτάρχου]	230	2. [Πλουτάρχου]	321
2. Ἀωνύμου	235	3. ἐκ τῶν Σουίδα	322
3. ἐκ τῶν Σουίδα	236	11. Ἀριστείδου	
4. ἐκ τ. Εὐδοκίας, Ἰωνιᾶς	—	1. Ἀωνύμου	—
2. Ἀνδοκίδου		2. ἐκ τῶν Σουίδα	327
1. [Πλουτάρχου]	237	Ἄλλων ἐκ τῶν Σουίδα	
2. ἐκ τῶν Σουίδα	239	12. Ἀβαντος	328
3. Ἀνσίου		13. Ἀδριανοῦ	—
1. Διονυσίου	240	14. Αἰλιανοῦ	—
2. [Πλουτάρχου]	241	15. Αἰσώπου	—
3. ἐκ τῶν Σουίδα	244	16. Ἀκακίου	—
4. Ἰσοκράτους		17. Ἀκουσιλάου	329
1. Διονυσίου	245	18. Ἀναξιμένους	—
2. [Πλουτάρχου]	246	19. Ἀνδρομάχου	—
3. Ἀωνύμου	253	20. Ἀνδρoτίωνος	—
4. ἐκ τῶν Σουίδα	259	21. Ἀντιφῶντος	—
5. Ἰσαίου		22. Ἀριστανέντου	—
1. Διονυσίου	260	23. Ἀριστογείτονος	—
2. [Πλουτάρχου]	—	24. Ἀριστοκλέους	330
3. Ἀωνύμου	261	25. Ἀρποκρατιῶνων	—
4. ἐκ τῶν Σουίδα	262	26. Ἀσπασίων	—
6. Αἰσχίνου		27. Αὔσονιου	331
1. [Πλουτάρχου]	—	28. Ἀφαρέως	—
2. Ἀπολλωνίου	265	29. Ἀφθονίου	—
3. Ἀωνύμου	268	30. Ἀχιλλέως	—
4. ἐκ τῶν Σουίδα	269	31. Ἀψίνων	—
7. Ἀνκούργου		32. Βασιλικοῦ	332
1. [Πλουτάρχου]	270	33. Βημαρχίου	—
2. ἐκ τῶν Σουίδα	280	34. Γαϊανοῦ	—
8. Δημοσθένους		35. Γενεθλίου	—
1. [Πλουτάρχου]	281	36. Γοργίου	—
2. Λιβανίου	293	37. Γυμνασίου	333
3. Ζωσίμου	297	38. ΔαμIANOῦ	—
4. Ἀωνύμου	302	39. Δεξιππου	—
5. ἐκ τῶν Σουίδα	309	40. Δημάδου	—
9. Ὑπεριδίου		41. Διονυσίου	335
		42. Δίωνος	—
		43. Ἐλικωνίου	—
		44. Ἐπιφανίου	—

	pag.		pag.
45. Ερμαγόρου	335	88. Νικαγόρου	346
46. Έρμογένους	336	89. Νικολάου	347
47. Εὐδήμου	—	90. Νικοστράτου	—
48. Εὐσεβίου	—	91. Νουμηνίου	—
49. Εὐστοχίου	—	92. Όνασίμου	—
50. Ζηροβίου	—	93. Οὐψοτίνου	—
51. Ζήνωνος	337	94. Οὐλπιανού	348
52. Ζώιλου	—	95. Παγκρατίου	—
53. Ζωναίου	—	96. Παλλαδίου	—
54. Ζωσίμου	—	97. Παύλου	—
55. Ήγηοίππου	338	98. Πανσανίου	349
56. Ήρώδου	—	99. Πέτρου	—
57. Ήρωνος	—	100. Πολεμώνων	—
58. Θεοδέκτου	339	101. Πολυαίνων	—
59. Θεοδώρων	—	102. Πολυδεύκους	350
60. Θεοκρίτου	—	103. Πολυκράτους	—
61. Θεώνων	—	104. Ποτάμωνος	—
62. Θηραμένους	340	105. Πρίσκου	—
63. Θρασυμάχου	—	106. Προαιρεσίου	351
64. Ίαμβλίκου	—	107. Προδικου	—
65. Ίμερίου	341	108. Πρωταγόρου	352
66. Ίουλιανού	—	109. Πυθέου	353
67. Ίσοκράτους τ. Ἀπολλωνιάτου	—	110. Πωλίωνος	—
68. Καλλινίκου	—	111. Πώλου	—
69. Κάστορος	342	112. Σαβίνου	—
70. Κεκιλίου	—	113. Σαλουστίου	354
71. Κεφάλου	—	114. Σαραπίωνος	—
72. Κόκκου	343	115. Σεκούνδου	—
73. Λαμπρίου	—	116. Σεργίου	—
74. Λαχάρους	—	117. Σιβυρτίου	—
75. Λεόντων	—	118. Σιρικίου	—
76. Λιβανίου	344	119. Σκοπελιανού	355
77. Λολλιανού	—	120. Σουπηριανού	—
78. Λουκιανού	345	121. Σωπάτρου	356
79. Μαῦρος	—	122. Τιβερίου	—
80. Μάλχου	—	123. Τιμαγένους	—
81. Μαρκέλλου	—	124. Τιμολάου	—
82. Μελησέρμου	—	125. Τρωίλου	357
83. Μενάνδρου	346	126. Τυράννου	—
84. Μητροφάνων	—	127. Φαίακος	—
85. Μινουκιανού	—	128. Φιλίσκου	—
86. Μνασίου	—	129. Φιλοστράτων	—
87. Νεάνθου	—	130. Φρόντωνος	358

<i>Βίοι γραμματικῶν.</i>			
	pag.		pag.
1. Ἀβρωνος	359	42. Λουπέρκου	372
2. Ἀθηναίου	—	43. Ανγκίως	373
3. Ἀλεξάνδρου	—	44. Μιθαΐκου	—
4. Ἀμμωνιανοῦ	—	45. Νικάνορος	—
5. Ἀμμωνίου	360	46. Ὀμήρου	—
6. Ἀντίρωτος	—	47. Πακάτου	—
7. Ἀπίωνος	—	48. Παλαμῆδους	374
8. Ἀπολλοδώρου	—	49. Παλαιφάτου	—
9. Ἀπολλωνίων	361	50. Παμφίλου	—
10. Ἀριστάρχου	—	51. Πτολεμαίων	375
11. Ἀριστοδήμου	362	52. Πωλίωνος	—
12. Ἀριστονίκου	—	53. Ῥηγίνου	376
13. Ἀριστοφάνους	—	54. Σελεύκου	—
14. Ἀρκαδίου	—	55. Σερήνου	—
15. Ἀρτεμιδώρου	—	56. Σήμου	—
16. Ἀρχιβίου	363	57. Σιμμίου	377
17. Ἀσκληπιάδου	—	58. Σωσιβίου	—
18. Ἀστυάγου	—	59. Σωτηριδου	—
19. Δαφίδου	—	60. Τηλέφου	—
20. Δημητρίου	364	61. Τιμοθέου	378
21. Δημοσθένους	—	62. Τρύφωνος	—
22. Διδύμων	—	63. Τυραννίωνων	379
23. Δικαιάρχου	365	64. Ὑπερεχίου	380
24. Διογενειανοῦ	—	65. Φιλίππου	—
25. Διογένους	366	66. Φιλοξένου	—
26. Διονυσίων	—	67. Φίλωνος	—
27. Δράκοντος	—	68. Φρυνίχου	—
28. Ἑλλαδίου	367	69. Ὠρίωνος	381
29. Ἐπαφροδίτου	—	70. Ὠρου	—
30. Ἐρατοσθένους	—		
31. Ἐρμολάου	368	<i>Βιβλ. ζ'. βίοι φιλοσόφων.</i>	
32. Εὐγενίου	—	1. Πλάτωνος	
33. Εὐδαίμονος	369	1. Ὀλυμπιοδώρου	382
34. Ζηνοδότῳ	—	2. Ἀνωνύμου	388
35. Ἡρακλείδου	—	3. ἐκ τῶν Σουίδα	396
36. Ἡρακλέωνος	370	2. Ἀριστοτέλους	
37. Ἡρωδιανοῦ	—	1. Διονυσίου	397
38. Ἡφαιστίωνος	—	2. [Ἀμμωνίου]	398
39. Ἰωάννων	—	3. Ἀνωνύμου	401
40. Καλλιμάχου	371	Ἄλλων ἐκ τῶν Σουίδα	
41. Λογγίνου	372	3. Ἀγαπίου	405
		4. Δισχίνου	—

	pag.		pag.
5. Ἀκύλα	405	48. Ἐρμαγόρου	419
6. Ἀλεξάνδρου	406	49. Ἐρμείου	—
7. Ἀλκιδάμαντος	—	50. Ἐρμίππου	—
8. Ἀμελίου	—	51. Εὐδόξου	420
9. Ἀμμωνίου	—	52. Εὐκλείδου	—
10. Ἀναξαγόρου	—	53. Ζηνῶνων	—
11. Ἀναξιμάνδρου	—	54. Ζωσίμου	421
12. Ἀναξιμένους	407	55. Ἡρακλείδων	—
13. Ἀναχάρσιδος	—	56. Ἡρακλείτου	422
14. Ἀνδρονκλείδου	—	57. Θάλητος	—
15. Ἀννικέριδος	—	58. Θεαιτήτου	423
16. Ἀντισθένης	408	59. Θεανῶν	—
17. Ἀπολιναρίου	—	60. Θεμιστίου	—
18. Ἀπολλωνίων	409	61. Θεοδοσίου	424
19. Ἀριγνώτης	—	62. Θεοδώρου	—
20. Ἀριστίππου	—	63. Θεοφράστου	—
21. Ἀριστοκλίων	411	64. Θεώνων	425
22. Ἀριστοξένου	—	65. Ἰαμβλίου	—
23. Ἀρποκρατίωνος	—	66. Ἰάσωνος	426
24. Ἀρριανοῦ	—	67. Ἰουλιανῶν	—
25. Ἀρτεμιδώρου	412	68. Ἰπάρχων	—
26. Ἀρχελαίου	—	69. Ἰππίου	427
27. Ἀρχιμήδους	—	70. Ἰωάννων	—
28. Ἀρχύτου	—	71. Καλλίππου	—
29. Ἀφρικανοῦ	413	72. Καρνεάδου	—
30. Δαμασκίου	—	73. Κέβητος	428
31. Δαμοφίλου	—	74. Κελσίνου	—
32. Δημητρίου	—	75. Κλεάνθου	—
33. Δημοκρίτου	414	76. Κορνούτου	—
34. Διαγόρου	—	77. Κρατήτων	—
35. Διδύμου	415	78. Κρίτωνος	429
36. Δικαιάρχου	—	79. Λακύνδου	—
37. Διογένους	—	80. Λεοβώνακτος	430
38. Διοδώρου	416	81. Μαναίχμου	—
39. Διονυσίου	—	82. Μαξιμῶν	—
40. Δίωνος	417	83. Μαρίνου	—
41. Δομνίνου	—	84. Μελίσσου	—
42. Δώρου	—	85. Μουσωνίου	431
43. Ἐκαταίου	—	86. Μυροῦς	—
44. Ἐλικωνίου	—	87. Νεοκλέους	—
45. Ἐμπεδοκλέους	—	88. Νικολάου	—
46. Ἐπικούρου	418	89. Νικομάχου	432
47. Ἐπικτήτου	419	90. Ξενοκράτους	—

H. Index scriptorum.

- Ἀγρόσφων, περὶ ὁμωνύμων 409, 3.
 Ἀθήναιος, δειπνοσοφισταῖς 149, 5. 154,
 1. 165, 20. 167, 54. 65. 170, 2. 171,
 19. 27. 172, 29. 173, 48. 174, 66. 176,
 99. 6. 177, 14. 17. 23. 180, 68. 181,
 80. 85. 87. 182, 98. 4. 183, 16. 184,
 26. 34. 35. 338, 39. βιβλ. β' 169, 86.
 173, 53. 175, 81. 178, 26. γ' 168, 73.
 181, 93. 182, 1. δ' 180, 92. ε' 175, 90.
 ε' 175, 89. ια' 181, 94. ιδ' 114, 39.
 Αἰλιανός, περὶ προνοίας 179, 55.
 Αἰσχίνης 264, 47. 267, 37. 268, 69. 293,
 16. 294, 26. 306, 98.
 Αἰσχύλος, Γλαύκῳ ποντίῳ 53, 24. Ἐκ-
 τορος λύτρους 119, 36. Ἑπτά 96, 81.
 187, 31. Νιόβῃ 119, 35. Προμηθεῖ
 187, 30.
 Ἀλέξανδρος Αἰτωλός 137, 85 adn. 140,
 28.
 — — Πολυίστωρ 359, 14. περὶ Ανκίας
 88, 74.
 Ἀλκιδάμας 352, 85. Μουσείῳ 42, 38.
 Ἀμεινίας 155, 11.
 Ἀναξιμένης 30, 1.
 Ἀνδροτίων, Ἀτθίδι 192, 47.
 Ἀνδρέας, περὶ τῆς ἱατρικῆς γενεαλογίας
 450, 17.
 Ἀντίγονος, πρὸς Ἱερώνυμον 58, 18.
 Ἀντίμαχος 28, 3. 31, 6.
 Ἀντίπατρος 23, 80.
 Ἀντιφάνης 283, 62.
 Ἀντυλλος 190, 9. 193, 88. 199, 39.
 Ἀπολλόδορος 31, 14. 449, 5.
 Ἀπολλωνίδης, ἡ περὶ κατεψευσμένης
 ἱστορίας 55, 4.
 Ἀρατος, ἐπιστολαῖς 52, 4. 54, 57. 55, 2.
 φαινόμενοις 57, 24.
 Ἀριος 449, 5.
 Ἀρίσταρχος 26, 54. 29, 6.
 Ἀριστείδης 385, 96. 386, 31.
 Ἀριστόδημος 31, 8.
 Ἀριστοκλῆς, περὶ φιλοσοφίας ε' 443, 27.
 Ἀριστόξενος 126, 2. 132, 6. 441, 55.
 Ἀριστοτέλης 28, 4. 31, 6. 395, 1. κατη-
 γορίας 393, 64. μεταφυσικοῖς 388, 1.
 Ὀρχομενίων πολιτεία 48, 80. γ' περὶ
 ποιητικῆς 21, 3. τεχνῶν συναγωγῇ
 258, 40. ἡ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως
 401, 100.
 Ἀριστοφάνης 119, 34. 132, 4. 136, 64.
 (137, 85. 140, 28) 158, 74. 247, 6.
 Ἀχαρνεῦσι 156, 21. 157, 37. Βαβυ-
 λωνίοις 156, 25. Βατράχοις 117, 7.
 144, 2. 157, 48. 168, 67. 254, 16. Δα-
 ναῖσι 107, 78. Εἰρήνῃ 162, 26. Ἰπ-
 πεῦσι 150, 15. 156, 15. 357, 96. 100.
 Κοκάλῳ 155, 7. 156, 63. Νεφέλαις
 442, 10. Ὀρκοῖς 150, 22. 277, 44. 351,
 64. Σφηξίν 157, 40. Ταγηνισταῖς
 351, 60.
 — — γραμμ. 101, 57. 131, 86. 169, 89.
 Ἀριστόνυμος 155, 11.
 Ἀρριανός, ἀναβάσει Ἀλεξάνδρου 102,
 22.
 Ἀρτέμων, περὶ Ὁμήρου 70, 20.
 Ἀρχίλοχος 52, 20.
 Ἀσκληπιάδης 199, 68. 222, 13. περὶ
 γραμματικῶν ε' 79, 85. ια' 52, 5.
 Ἀφαρένς 258, 46.
 Βακχυλίδης 28, 4.
 Βόηθος, περὶ Ἀράτου 57, 25.
 Γοργίας 25, 22.
 Δαμάσκιος 417, 100.
 Δαμάστης 25, 17. 30, 1. 2.
 Δείναρχος, κατὰ Πιστίου 275, 5. κατὰ
 Προξένου 318, 80. 320, 23.
 Δημήτριος Μάγνης 281, 8. 287, 59. περὶ
 ὁμωνύμων 316, 19. 317, 24.
 — — Φαληρεὺς 258, 45. 262, 38. 266,
 34 adn. ἄρχοντι 193, 70.

- Δημόκριτος* 34, 20.
Δημοσθένης 263, 6. 264, 40. 46. 265, 56. 269, 31. *κατὰ Νεαίρας* 243, 49.
Δημοχάρης 264, 40. 269, 26.
Δίδυμος 187, 16. 189, 77. 192, 58.
Δικαίαρχος 122, 82. 94 adn.
Διόδωρος, γ' περὶ μνημάτων 314, 52.
Διονύσιος Ἀλικαρνασσεύς 198, 22. 242, 40. 251, 7. 261, 5.
— — *Θεῶν* 29, 6.
— — *κυκλογράφος* 48, 77.
— — *Μουσικός* 79, 87. 122, 94 adn. 172, 41. *λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίας* 221, 96.
— — *Φασηλίτης, περὶ τῆς Ἀντιμάχου ποιήσεως* 61, 1.
— — *περὶ συγκρίσεως Ἀράτου καὶ Ὀμήρου* 59, 35.
— — *ἐν τοῖς χρονικοῖς* 147, 51.
Δοῦρις 81, 14. 206, 57.
Δωσίθεος, πρὸς Διόδωρον 58, 24.
Ελικώνιος 360, 37. 412, 67.
Ελλάνιος 25, 17. 34, 18. 237, 4. 240, 3. *Ἀσωπίδι* 187, 24.
— — *γραμμ.* 27, 67.
Ἐμπεδοκλῆς 455, 6.
Ἐπιγράμματα 19, 97. 23, 69. 74, 27, 11. 28, 24. 29, 26. 30, 47. 31, 24. 33, 50. 41, 12. 42, 48. 71, 44. 6. 45, 34. 49, 8. 64, 22. 66, 35. 91, 23. 92, 63. 93, 94. 97, 25. 98, 48. 99, 23. 111, 59. 120, 63. 122, 92. 131, 82. 135, 38. 140, 41. 160, 20. 172, 38. 189, 79. 199, 41. 203, 93 adn. 228, 41. 243, 58. 251, 4. 252, 44. 287, 62. 302, 47. 308, 79. 310, 39. 326, 7. 384, 68. 388, 77. 391, 3. 393, 48. 52. 395, 29. 398, 9. 399, 47. 405, 98. 425, 85. 456, 7.
Ἐρατοσθένης 31, 13. 85, 4. 135, 34. 287, 70. 449, 4. *Ἀνδραπόδω* 42, 39. *γ' γεωγραφουμένων* 53, 28. *περὶ χρονογραφῶν* 105, 43.
Ἐρμιππος Βηρύτιος 83, 65. 110, 47. 359, 3. *β' τῶν διαπρεψάντων ἐν παιδείᾳ δούλων* 216, 91.
Ἐρμιππος Σμυρναῖος 138, 98. 190, 85. 193, 72 adn. 260, 11. 266, 34 adn. 309, 3. 313, 41. 446, 7.
Εὐγαῖων 34, 20. 88, 76.
Εὐγενάτωρ 460, 94.
Εὔκαιρος 404, 86.
Εὐπολις, Κόλαξιν 150, 20.
Εὐριπίδης, Ἀρχελάφω 249, 61. 258, 48. *Βάχχαις* 410, 32. 36. 424, 67. *Ἰφιγενεῖα ἐν Τ.* 249, 62. 258, 49. *Μετανίππη* 136, 73. *Φερίφω* 249, 63. 258, 50.
Εὐφράνωρ 57, 4.
Ἐφορος 21, 23. 29, 5. 31, 4. *Ἐπιχωρίω* 21, 7.
Ζώπυρος 192, 60. 193, 70.
Ἡρακλίδης 31, 11.
Ἡρόδοτος 48, 87. 188, 63. 191, 34. 196, 77. 198, 27. 422, 30.
Ἡσίοδος 33, 72 sqq. *Ἔργοις καὶ ἡμέραις* 26, 50. 34, 5. 40, 80. 47, 56. 57, 20. 256, 70.
Θεόδωρος, β' Τρωικῶν 221, 94.
Θεόκριτος 30, 2. 185, 39.
Θεόπομπος 196, 55. 201, 51. 202, 58. 204, 11 sqq. *ε' Φιλιππικῶν* 232, 44.
— — *κωμ., Θησεῖ* 261, 15.
Θεόφραστος 433, 78.
Θουκυδίδης 135, 36. 140, 39. 190, 11. 195, 25 sqq. 197, 82 sqq. 200, 10. 202, 78.
Ἰάμβος 218, 29.
Ἰδομενεύς 266, 34 adn.
Ἰερώννυμος 129, 45.
Ἰππάρχος, πρὸς Εὐδοξον καὶ Ἀράτον 59, 33.
Ἰππίας 31, 3.
Ἰππυς 29, 5 adn. 31, 3 adn.
Ἰσοκράτης, παναθηναϊκῶ 246, 18, *παραινέσεις* 257, 12.
Ἰστόμαχος, α' περὶ τῆς Ἰπποκράτους αἰρέσεως 449, 9.

- Τοτρός* 93, 73. 126, 3. 8. 127, 10. 18.
 128, 30. 129, 60. 131, 84.
Ἰων 131, 96 adn.
Καλλιλλῆς 31, 8. 34, 20.
Καλλίμαχος 54, 78. 58, 24. 59, 42. 88,
 74. 316, 14. ἐπιγράμμασιν 52, 6. 54,
 74. πρὸς Πραξιφάνην 54, 74. χω-
 λιάμβοις 149, 99.
Καλλιστρατος 116, 77. 341, 19.
Καρίστιος 128, 36.
Κεκύλιος 231, 23. 232, 57. 233, 74. 242,
 41. 251, 8. 263, 12. 266, 34 adn.
Κλεάνθης 34, 19.
Κλεοβουλίνη 75, 103.
Κλεόβουλος 107, 85.
Κλεοχάρης 206, 67.
Κράτης γραμμ. 26, 57. 31, 12. 103, 1.
 — — φιλοσ. 429, 76. 77.
Κρατῖνος, *Πυτίνη* 232, 45.
Κράτιππος 193, 72 (?). 238, 17.
Κτησίβιος, περὶ φιλοσοφίας 281, 17.
 οἱ κωμικοὶ 255, 45. 50. 256, 77.
Λογγίνος 326, 15.
Λύκων 183, 4.
Λυσίας, ὑπὲρ Ἀντιφῶντος θυγατρὸς
 232, 41.
μονωική ιστορία 122, 94.
Νεάνθης 130, 61.
Νικάνδρος 28, 3. 62, 6. 9. 13.
 — — Ἀλεξ., περὶ τῶν Ἀριστοτέλους
 μαθητῶν 69, 5.
Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον ἱστο-
ρήσας 84, 85.
Ξενοφῶν 191, 39. 196, 56. 448, 48.
 ἀπομνημονεύμασιν 230, 7. 351, 59.
Ξένων 27, 67.
Ὅμηρος, Ἐπιγόνους 43, 57. Ἐπιγράμ-
 μασι 4, 96. 5, 20. 28, 7. 64. 8, 95.
 3, 9. 25. 39. 10, 51. 58, 11. 70. 92.
 15, 1. 16, 9. 22, 17. 49, 19. 87, 43, 63.
 78. Θηβαῖδι 43, 55. Ἰλιάδι τῇ ἐλάσ-
 σονι 8, 93. Ἰλιάδι τῇ μεγάλῃ 14,
 53 sqq. 20, 7. 14. 29, 15. 40, 91. 44,
 86. 47, 52. 293, 1. 317, 32. 356, 85.
 359, 19. 383, 19. 384, 77. Ὀδυσσεΐα
 13, 33 sqq. 15, 79. 156, 33. 299, 69.
 382, 4. 400, 77. Ὑμνῶ εἰς Ἀπόλλωνα
 44, 15.
παροιμίαι 72, 51. 107, 72. 136, 58. 156,
 12. 421, 88. 446, 18.
 οἱ ἐκ Περσῶν γραμματικοὶ 316, 14.
Πίγρης 83, 49.
Πίνδαρος 28, 2. 30, 1. 49, 12. 92, 54.
 60. 71. 93, 87. 89, 97, 13. 19. 22. 31.
 99, 28. 100, 42, 101, 56.
Πλάτων 105, 46. 160, 20. 383, 44. 399,
 38. 433, 82. Γοργία 386, 41. ἐπιγρ.
 384, 68. 391, 3. Ἐρασταῖς 383, 23.
 390, 81. Θεαιτήτῳ 391, 87. 393, 61.
Πολιτεία 383, 37. Πρωταγόρᾳ 351,
 59. Συμποσίῳ 384, 70. Τιμαίῳ 383,
 46. 387, 48. 391, 9. 392, 32. Φαίδρῳ
 243, 52. 256, 87.
 — — κωμ., Πεισάνδρῳ 232, 58.
Πλούταρχος 90, 2. 427, 43.
Πολέμων, περὶ ἀκροπόλεως 189, 83.
 192, 45.
Πολύβιος 207, 10.
Πορφύριος 32, 31. 50, 13. 226, 82. 333,
 23. 406, 28. φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ 32, 27.
 418, 11. 441, 58.
Πραξιφάνης, περὶ ἱστορίας 192, 49. 52.
Πρόκλος 384, 56.
Πτολεμαῖος, ἰδιοφνέειν 55, 93.
Πύρανδρος 31, 11.
Ῥοῦφος 122, 94 adn.
Σάτνρος 128, 29. 129, 58. 130, 65. 287,
 68.
Σιμωνίδης 28, 3. 456, 11.
Σόλων 72, 49. 442, 6. ἐλεγείας 53, 31.
Σοφοκλῆς 131, 93.
Στησίμβροτος 31, 7.
Στράτις 247, 6. 357, 6 adn. Ἀταλάντῃ
 256, 78.
Σωρανός 449, 11. 450, 20.
Τηλεκλειδης 134, 12.
Τίμαιος 191, 28. 36. 193, 72.
Τιμόθεος 135, 37. 140, 39.

- Τιμοκλῆς* 283, 63.
Τιμόλαος 356, 85.
Τιμόμαχος 31, 5.
Τίμων 394, 92.
Υπερείδης 314, 62.
Υψικράτης 31, 12.
Φερεκίδης 25, 17. 449, 4. α' τῶν ἱστο-
 ριῶν 187, 16.
Φιλάργιος, περὶ ἥπατος ἐσυρρωμένου
 ἐπιστολῇ 460, 95.
Φιλῆμων 137, 76. 138, 13. 140, 49.
Φιλίσκος 243, 54.
Φίλιππος 191, 38.
Φιλοστόργιος, ἱστορία 408, 87.
Φιλόστρατος, βίῃ Ἀπολλωνίου 429,
 79. βίοι τῶν σοφιστῶν 261, 12. 338,
 49. 349, 97.
Φιλόχορος 31, 7. 135, 33. 141, 4. 193,
 69. 285, 19. 287, 65. 318, 80. Ἀτι-
 κῶν ἱστοριῶν ἡ' 319, 97. θ' 320, 7.
Φίλων 172, 32. 221, 92.
Φλέγων 423, 31.
Χαμαιλέον 92, 72.
Χάραξ 31, 3. 32, 6.
χρησμοί 22, 44. 47. 25, 25. 35, 35. 36, 56.
 41, 18. 48, 92. 120, 60. 187, 33. 325,
 92. 394, 75. 395, 22.
ψηφίσματα 233, 73. 278, 65. 290, 44.
 292, 79. 452, 84.

III. Index nomenclatorum. *)

- Ἀβας* soph. VI, 12.
Ἀβρων gr. VI, 1.
Ἀγαθίας hist. V, 3.
Ἀγαθίνος med. 456, 19.
Ἀγαθοκλῆς gr. 375, 78.
Ἀγάθων tr. III, 5. 192, 50.
Ἀγαπητός 332, 12.
Ἀγάπιος ph. VII, 3.
Ἀδριανός soph. VI, 13. 324, 46. 330, 71.
 338, 51.
Ἀθῆναιος gr. VI, 2.
Ἀιαντίδης tr. 143, 5.
Αἰθέριος ep. I, 8.
Αἰλιανός soph. VI, 14.
Αἰνείας hist. V, 4.
Αἰσχίνης Ἀθηναῖος or. VI, 6. 46, 3.
 284, 90. 285, 9. 306, 2. 315, 80. 316,
 5. 323, 4. 342, 52.
 — — Ἀθηναῖος ph. VII, 4. 442, 85.
 — — Ἐλευσίνιος rh. 267, 35.
Αἰσχρίων ep. I, 9.
Αἰσχύλος tr. III, 1. 90, 16. 95, 37. 99, 8.
 127, 16. 22, 131, 87. 147, 55. 151,
 43. 153, 84. 272, 44. 368, 29.
Αἰσώπος I, 68. 46, 34. 89, 90.
 — — soph. VI, 15.
Ἀκάκιος soph. VI, 16.
Ἀκονοίλαος Ἀθηναῖος rh. VI, 17.
 — — Ἀργεῖος hist. V, 5. 212, 99. 354,
 12.
Ἀκρων med. VIII, 2.
Ἀκύλας ph. VII, 5.
Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος ph. VII, 6.
 — — Αἰτωλός tr. III, 6. 54, 54. 56, 6.
 58, 17. 60, 6. 61, 8. 114, 34.
 — — Ἐφέσιος 57, 29.
 — — Ἀνκαίτης 57, 30.
 — — Πολυίστωρ gr. VI, 3. 360, 28.
Ἀλεξίς com. IV, 50. 163, 56. 72.
Ἀλκαῖος com. IV, 26.
 — — Iyr. 112, 75. 367, 90.

*) Recepta non sunt nisi nomina eorum qui in litteris tractandis operam posuerunt.

- Ἀλκιδάμας ph. VII, 7. 269, 2. 281, 20.
 309, 11. 333, 21. 352, 85.
 Ἀλκιμένης com. IV, 10.
 Ἀλκμαίων ph. 403, 53.
 Ἀλκμάν lyr. II, 2. 104, 32. 114, 22. 227,
 18. 378, 61.
 Ἀμείλιος ph. VII, 8. 434, 97. 435, 11.
 Ἀμωνιανός gr. VI, 4.
 Ἀμώνιος Ἀλεξανδρεὺς gr. VI, 5.
 — — Ἀλεξανδρεὺς ph. VII, 9. 406, 26.
 419, 48. 434, 96.
 Ἀμύνκλας ph. 341, 18.
 Ἀνακρέων lyr. II, 3. 57, 30.
 Ἀναξαγόρας ph. VII, 10. 133, 9. 139, 9.
 141, 9. 190, 8. 412, 75. 414, 24. 440,
 54.
 Ἀναξανδρίδης com. IV, 49.
 Ἀνάχαρχος ph. 414, 31. 438, 4.
 Ἀναξίμανδρος Μιλήσιος hist. V, 6.
 — — Μιλήσιος ph. VII, 11. 407, 45.
 433, 79.
 Ἀναξιμένης Λαμψακηνός rh. VI, 18.
 287, 52. 356, 81.
 — — Μιλήσιος ph. VII, 12.
 Ἀναξίππος com. IV, 73.
 Ἀνατόλιος gr. 384, 78.
 Ἀνάχαρσις ph. VII, 13. 46, 33.
 Ἀνδοκίδης or. VI, 2. 339, 67. 340, 86.
 Ἀνδροκλείδης ph. VII, 14.
 Ἀνδρόμαχος soph. VI, 19. 354, 34.
 Ἀνδροτίων or. VI, 20. 257, 95.
 Ἀννίκερις ph. VII, 15. 410, 21.
 Ἀνταγόρας ep. 58, 16. 61, 8.
 Ἀντέρως gr. VI, 6. 369, 52 adn.
 Ἀντιγενίδης lyr. II, 4.
 Ἀντίμαχος Ἀθηναῖος lyr. II, 5.
 — — Ἡλιοπολίτης ep. I, 11.
 — — Κολοφώνιος ep. I. 10. 24, 2. 61,
 2. 81, 23. 372, 19.
 Ἀντίπατρος hist. V, 7.
 — — ph. 410, 19.
 — — soph. 339, 71. 358, 14.
 Ἀντισθένης ph. VII, 16. 410, 27. 416,
 63. 71. 76. 441, 81. 442, 3.
 Ἀντιφάνης com. IV, 41. 163, 55. 56.
 Ἀντιφῶν or. VI, 1. 190, 10. 200, 6. 203,
 4. 330, 62.
 — — soph. VI, 21.
 Ἀξιοθέα ph. 393, 56.
 Ἀπήρ (?) 369, 52. 57.
 Ἀπίων gr. VI, 7. 217, 6. 360, 34.
 Ἀπολινάριος ph. VII, 17.
 Ἀπολλόδωρος Ἀθηναῖος gr. VI, 8.
 — — Γελῶς com. IV, 71. 163, 67.
 — — Καρύστιος com. IV, 72.
 — — Ταρσεύς tr. III, 7.
 — — ph. 425, 95.
 Ἀπολλοφάνης com. IV, 35.
 Ἀπολλώνιος Ἀρχιερίου gr. VI, 9. 360, 37.
 — — Ἀφροδισιεύς hist. V, 8.
 — — Δύσκολος gr. VI, 9. 363, 3. 370,
 64.
 — — Ρόδιος ep. I, 3. 109, 13. 143, 6.
 362, 88. 371, 100.
 — — Τυανεύς ph. VII, 18. 355, 38.
 358, 23. 431, 16.
 — — Τυανεύς iun. ph. VII, 18.
 Ἀππιανός hist. V, 9.
 Ἀραρός com. IV, 43. 158, 69. 160, 18.
 161, 5.
 Ἀρατος Κνίδιος hist. 55, 99.
 — — Σικυνώνιος hist. 55, 99.
 — — Σολεύς ep. I, 4. 109, 15. 142, 4.
 426, 19.
 Ἀρειος ph. 425, 95.
 Ἀριγνώτη ph. VII, 19.
 Ἀρισταίνετος rh. VI, 22.
 Ἀρίσταρχος Ἀλεξανδρεὺς gr. VI, 10. 54,
 59. 185, 55. 360, 29. 45. 364, 30. 38.
 365, 51. 366, 76. 368, 17. 369, 42. 52.
 374, 66. 375, 75. 77. 82. 429, 83.
 — — Τεγεάτης tr. III, 8.
 Ἀριστίας ep. I, 12. 82, 38.
 Ἀριστείδης rh. VI, 11. 328, 4. 330, 70.
 338, 51. 346, 31. 347, 58. 349, 96. 7.
 354, 29. 435, 27.
 — — iun. 326, 10.
 Ἀριστίας tr. 131, 88.

- Ἀρίστιππος ph. VII, 20. 408, 61. 441, 75. 442, 4.
 — — iun. 410, 17.
 Ἀρίστις gr. 368, 19.
 Ἀριστογείτων or. VI, 23. 277, 42. 280, 6. 312, 22.
 Ἀριστογένης med. VIII, 3.
 Ἀριστόδημος gr. VI, 11.
 Ἀριστοθήρας math. 60, 23.
 Ἀριστοκλῆς Λαμψακηνός ph. VII, 21.
 — — Μεσσήμιος ph. VII, 21.
 — — Περγαμηνός soph. VI, 24. 327, 6.
 Ἀριστομένης com. IV, 17.
 Ἀριστόνικος gr. VI, 12.
 Ἀριστόξενος ph. VII, 22.
 Ἀριστοτέλης ph. VII, 2. 69, 4. 147, 63. 208, 23. 218, 20. 221, 92. 321, 5. 343, 73. 353, 2. 408, 71. 411, 53. 56. 415, 54. 423, 52. 424, 70. 73. 76. 426, 22. 430, 100. 432, 34. 435, 19. 22. 441, 72. 443, 30. 445, 77. 459, 77.
 Ἀριστοφάνης Ἀθηναῖος com. IV, 1. 161, 17. 162, 41. 166, 45. 169, 89. 170, 4. 7. 173, 49. 384, 62. 66. 391, 98.
 — — Βυζάντιος gr. VI, 13. 54, 60. 55, 92. 222, 14. 361, 68. 368, 17.
 Ἀρίστων ph. 367, 9. 402, 22.
 Ἀριστώννυμος com. IV, 15.
 Ἀρίων Iyr. II, 6.
 Ἀρκάδιος gr. VI, 14.
 Ἀρκεσίλαος ph. 397, 29.
 Ἀρκτίνος ep. I, 13.
 Ἀρποκρατίων Αἴλιος soph. VI, 25.
 — — Ἀργεῖος ph. VII, 23.
 — — Βαλέριος rh. VI, 25.
 — — Γάϊος soph. VI, 25.
 Ἀρριανός ep. I, 14.
 — — Νικομηδεύς ph. VII, 24. 211, 90.
 Ἀρριβαῖος 141, 19.
 Ἀρτεμίδωρος Δαλδιανός ph. VII, 25.
 — — gr. VI, 15. 57, 31. 86, 29.
 Ἀρχέβουλος 72, 61.
 Ἀρχέδικμος com. IV, 70.
 Ἀρχέλαος ph. VII, 26. 441, 55. 442, 100.
 Ἀρχίας gr. 367, 96.
 Ἀρχίβιος gr. VI, 16.
 Ἀρχιγένης med. VIII, 4.
 Ἀρχίλοχος Iyr. 404, 75.
 Ἀρχιμήδης ph. VII, 27. 424, 60.
 Ἀρχιππος com. IV, 16. 158, 78.
 Ἀρχύτας ph. VII, 28. 385, 91. 403, 51. 52.
 Ἀσκληπιάδης gr. VI, 17. 185, 43. 248, 42.
 Ἀσπάσιος Βύβλιος soph. VI, 26.
 — — Παβενναῖος soph. VI, 26.
 — — Τύριος soph. VI, 26.
 Ἀστέριος soph. 343, 65.
 Ἀστυάγης gr. VI, 18.
 Ἀστυδάμας tr. III, 9. 153, 86.
 — — iun. III, 10.
 Αὐγέας com. IV, 53.
 Αὐσόνιος soph. VI, 27.
 Αὐτοκράτης com. IV, 39.
 Ἀφαρένς or. VI, 28. 249, 71. 250, 85. 90. 252, 41. 253, 50. 54. 254, 7.
 Ἀφρόνιος soph. VI, 29.
 Ἀφρικανός ph. VII, 29.
 Ἀχαιός Ἐρετριεύς tr. III, 11.
 — — Συρακούσιος tr. III, 12.
 Ἀχιλλεύς Στάτιος soph. VI, 30.
 Ἀψίνης Ἀθηναῖος soph. VI, 31.
 — Γαδαρένς soph. VI, 31. 332, 7. 345, 13. 347, 68. 358, 34.
 — — iun. soph. VI, 31.
 Ἀψυρτος med. VIII, 5.
 Βαβρίας I, 69.
 Βακχυλίδης Iyr. II, 7. 91, 33. 99, 14. 415, 40.
 Βασίλειος ὁ μέγας 344, 97. 408, 78.
 Βασιλικός soph. VI, 32. 332, 97.
 Βάτων com. IV, 75.
 Βεργίλλιος 70, 24.
 Βημάρχιος soph. VI, 33.
 Βίων 185, 54.
 Βροντίνος ep. 78, 73. 79, 76.

- Βρύσων* ph. 424, 63. 429, 68. 438, 3. 442, 86. 91.
Βρωτίνος ph. 423, 42. 46. 437, 89.
Βῶλος med. VIII, 6.
Γαϊανός soph. VI, 34.
Γαληνός med. VIII, 7. 325, 80. 460, 98.
Γενέθλιος soph. VI, 35.
Γλαῦκιππος rh. 312, 3. 316, 8. 12.
Γλαῦκος 233, 66.
Γλαύκων ph. 442, 86.
Γοργίας soph. VI, 36. 193, 88. 197, 96. 205, 38. 231, 30. 235, 3. 236, 3. 4. 245, 9. 246, 26. 247, 10. 249, 68. 251, 99. 254, 8. 256, 85. 257, 19. 259, 7. 309, 11. 351, 54. 403, 54. 406, 23. 418, 23. 449, 7. 453, 7.
Γρηγόριος ὁ θεόλογος 344, 97. 408, 79.
Γυμνάσιος soph. VI, 37.
Δαμάγητος 364, 36.
Δαμάσιος ph. VII, 30. 419, 49.
Δαμάσσης hist. V, 10. 353, 8. 414, 28.
Δαμιανός soph. VI, 38.
Δαμόκριτος hist. V, 11.
Δαμόξενος com. IV, 79.
Δαμόστρατος hist. V, 12.
Δαμόφιλος ph. VII, 31.
Δάμων ph. 397, 29.
Δαφίδας gr. VI, 19.
Δείναρχος or. VI, 10. 338, 57.
— — alii 317, 25.
Δεινόλοχος com. IV, 89.
Δεικράτης com. IV, 82.
Δέξιππος Ἀθηναῖος rh. VI, 39.
— — *Κῶος* med. VIII, 8.
Δημάδης or. VI, 40. 46, 32. 276, 34. 280, 8. 306, 2.
Δημητριανός 331, 74.
Δημήτριος Ἐρυθραῖος gr. 379, 76.
— — *Πιεύς* hist. V, 13.
— — *Ἰξίων* gr. VI, 20.
— — *Φαληρεὺς* ph. VII, 32. 318, 53. 319, 4. 321, 6.
Δημοκλῆς 274, 88.
Δημόκριτος ph. VII, 33. 351, 53. 352, 76. 371, 3. 403, 63. 414, 37. 420, 69. 438, 5. 449, 8. 450, 32. 451, 53. 453, 8. 456, 26.
Δημοσθένης or. VI, 8. 163, 59. 180, 70. 186, 1. 199, 52. 206, 69. 223, 30. 242, 38. 249, 49. 257, 96. 260, 1. 14. 8. 261, 11. 14. 3. 262, 32. 2. 4. 263, 13. 15. 27. 264, 36. 265, 57. 266, 24. 268, 62. 15. 269, 25. 270, 8. 14. 272, 35. 274, 85. 280, 2. 4. 312, 15. 17. 19. 313, 33. 314, 55. 67. 316, 11. 5. 317, 37. 43. 318, 55. 57. 320, 34. 322, 29. 1. 323, 4. 326, 17. 21. 327, 31. 333, 32. 334, 55. 337, 18. 35. 338, 38. 339, 83. 342, 49. 51. 52. 347, 64. 348, 72. 354, 14. 356, 70. 397, 5.
— — *Θράξ* gr. VI, 21.
Δημόφιλος hist. 213, 16.
Δημοχάρης or. 180, 69. 288, 87 sqq. 290, 44. 292, 79.
Δήμων 227, 11. 16.
Διαγόρας ph. VII, 34.
Δίδυμος Χαλκέντερος gr. VI, 22. 216, 84. 336, 12. 360, 39. 361, 60. 369, 51.
— — gr. alii VI, 22.
— — ph. VII, 35.
Δικαίαρχος Λακεδαιμόνιος gr. VI, 23.
— — *Μεσσηνίος* ph. VII, 36. 411, 58.
Δικαιογένης tr. III, 13.
Δίκτυς hist. V, 14.
Διογενειανός gr. VI, 24.
— — med. 365, 57.
Διογένης Ἀθηναῖος tr. III, 14.
— — *Κυζικηνός* gr. VI, 25.
— — ὁ *Κύων* ph. VII, 37. 289, 7. 329, 29. 408, 74. 410, 15. 429, 68. 432, 54. 446, 6. 9.
— — ph. 433, 68. 436, 55.
Διόδωρος com. IV, 54.
— — *Κρόνος* ph. 421, 94.
— — *Ουαλέριος* ph. VII, 38. 375, 96.
— — *Σικυνώνιος* hist. V, 15.
Διοκλῆς com. IV, 29.
Διονυσιάδης tr. III, 15.

- Διονύσιος Ἀλεξανδρεὺς* gr. VI, 26.
 — — *Ἀλικαρνασσεύς* rh. VI, 41. 360, 42.
 — — *Ἰλικ.* iun. gr. VI, 26. 370, 67.
 — — *Βυζάντιος* ep. I. 15.
 — — *Ἡρακλεώτης* ph. 54, 57. 56, 7. 60, 4.
 — — *Θεῶξ* gr. VI, 26. 379, 75.
 — — *Ἰαμβος* 362, 84.
 — — *Κορίνθιος* ep. I, 16.
 — — *Μιλήσιος* hist. V, 16. 212, 95.
 — — *Μυτιληναῖος* ep. I, 17.
 — — *Περιηγητής* ep. I, 7.
 — — *Ῥόδιος* hist. V, 17.
 — — *τύραννος* iun. ph. VII, 39.
 — — 227, 17.
Διοσκορίδης Ἀναξαργεὺς med. VIII, 9.
 — — gr. 347, 53.
Διοφάνης 353, 1.
Διόφαντος 344, 94. 444, 46.
Δίφιλος com. 163, 66, 164, 75.
Δίων Κάσιος hist. V, 18.
 — — *Συρακούσιος* ph. VII, 40. 386, 19. 34. 427, 43.
 — — *Χρυσόστομος* soph. VI, 42. 347, 59.
Διώξεππος com. IV, 80.
Δομνῖνος ph. VII, 41.
Δοῦρις hist. V, 19. 373, 29.
Δράκων Κῶος med. VIII, 10. 455, 43.
 — — al. med. 452, 82. 454, 11.
 — — *Στρατονικεύς* gr. VI, 27.
Δῶρος ph. VII, 42.
Εἰρηναῖος (Πάκτος) gr. VI, 47.
Ἐκαταῖος Ἀβδηρίτης ph. VII, 43.
 — — *Μιλήσιος* hist. V, 20. 212, 4.
Ἐκδίκιος rh. 340, 91.
Ἐλικώνιος Βυζάντιος soph. VI, 43.
 — — ph. VII, 44.
Ἑλλάδιος gr. VI, 28.
Ἑλλάνικος gr. 375, 77.
 — — hist. V, 21. 134, 18. 205, 37. 209, 57.
Ἐμπεδοκλῆς ph. VII, 45. 332, 19. 412, 89. 420, 71. 73. 430, 10. 433, 80. 443, 33. 455, 2.
Ἐμπεδοκλῆς iun. tr. III, 16.
Ἐπαφρόδιτος gr. VI, 29.
Ἐπιγένης com. IV, 47.
 — — tr. 148, 72.
Ἐπίκουρος ph. VII, 46. 407, 60. 431, 24. 436, 56.
Ἐπικράτης com. IV, 51.
Ἐπίκτητος ph. VII, 47. 46, 34. 411, 64.
Ἐπίλυκος com. IV, 37.
 — — ep. 164, 11.
Ἐπιμενίδης ep. I, 18.
Ἐπίνικος com. IV, 76.
Ἐπιτιμήδης ph. 410, 19.
Ἐπιφάνιος soph. VI, 44.
Ἐπίχαρμος com. IV, 87. 161, 16. 17. 164, 6. 183, 10. 18. 416, 89.
Ἐρασίστρατος med. VIII, 11.
Ἐρατοσθένης gr. VI, 30. 51, 2. 4. 83, 60. 227, 6.
Ἐργῖνος rh. 259, 8.
Ἐριφος com. IV, 55.
Ἐρμαγόρας Ἀμφιπολίτης ph. VII, 48.
 — — *Τήμνιος* rh. VI, 45.
Ἐρμεία ph. VII, 49.
Ἐρμιππος Ἀθηναῖος com. IV, 8. 165, 26.
 — — *Βηρήτιος* ph. VII, 50. 55, 91. 337, 35.
 — — *Παρμενίδειος (?)* ph. 392, 33.
Ἐρμογένης rh. VI, 46. 331, 86. 346, 27. 31.
Ἐρμοδάμας ph. 437, 71.
Ἐρμοκράτης gr. 371, 84.
Ἐρμόλαος gr. VI, 31.
Ἐστίατος gr. 379, 72.
Εὐάγγελος com. IV, 83.
Εὐαγόρας hist. V, 22.
Εὐαίων tr. 126, 4.
Εὐάνδρος Ἀθηναῖος ph. 397, 30.
 — — *Φωκαεύς* ph. 397, 29.
Εὐβουλίδης ph. 283, 68. 309, 14.
Εὐβουλος com. IV, 48.

- Εὐγένιος* gr. VI, 32.
Εὐδαίμων gr. VI, 33.
Εὐδημος rh. VI, 47.
Εὐδοξος ph. VII, 51, 53, 48, 54, 55, 55, 89, 59, 28, 219, 47.
Εὐηνοί Iyr. II, 8, 226, 92, 97, 442, 96.
Εὐθυκλῆς com. IV, 38.
Εὐκλείδης ph. VII, 52, 439, 27, 441, 82, 84, 442, 87, 91, 4.
Εὐλάλιος ph. 413, 100.
Εὐμολπος ep. I, 19, 77, 41, 82, 32.
Εὐνικος com. IV, 27.
Εὐπολις com. IV, 12, 155, 5, 161, 17, 162, 38, 166, 45.
Εὐριπίδης tr. III, 3, 46, 33, 56, 7, 115, 50, 127, 16, 131, 87, 133, 11, 145, 20, 146, 35, 147, 49, 51, 150, 26, 31, 153, 82, 162, 43, 163, 46, 184, 21, 212, 3, 227, 18, 272, 44, 364, 29, 368, 30, 377, 34, 404, 76, 412, 76.
— — iun. tr. III, 18, 134, 28, 139, 26.
— — al. tr. III, 17.
Εὐσέβιος soph. VI, 48.
Εὐστάθιος hist. V, 23.
Εὐστάφιος soph. 343, 65.
Εὐστόχιος soph. VI, 49.
Εὐτρόπιος hist. 218, 32.
Εὐφροῖων Ἀθηναῖος tr. III, 19, 126, 4.
— — Χαλκιδεύς ep. I, 20, 51, 3.
Εὐφράνωρ gr. 360, 38.
Εὐφρονίδας gr. 362, 84.
Εὐφρων com. IV, 74.
Ἐφιππος com. IV, 46.
Ἐφορος hist. V, 24, 205, 41, 46, 206, 58, 3, 248, 41, 252, 31, 255, 40, 256, 92, 257, 98.
— — iun. hist. V, 25.
Ζηρόβιος soph. VI, 50.
Ζηρόδοτος Ἀλεξανδρεὺς gr. VI, 34.
— — Ἐφέσιο gr. VI, 34, 362, 82, 375, 78.
Ζήνων Ἐλεάτης ph. VII, 53, 395, 9, 430, 10, 433, 80.
— — Κετιεύς ph. VII, 53, 58, 21, 223, 28, 421, 95, 424, 62, 428, 55, 434, 85, 442, 89.
Ζήνων Κετιεύς rh. VI, 51.
— — Σιδώνιος ph. VII, 53.
— — Ταρσεύς ph. VII, 53.
Ζωῖλος rh. VI, 52, 57, 5, 60, 9, 281, 18, 309, 10, 329, 29.
Ζωναῖος soph. VI, 53.
Ζωπυρίων gr. 366, 61, 374, 69.
Ζώπυρος 78, 70, 73.
Ζώσιμος Ἀλεξανδρεὺς ph. VII, 54.
— — Γαζαῖος soph. VI, 54.
Ἡγήμων com. IV, 19, 86, 28.
Ἡγησιάναξ 55, 92, 56, 11.
Ἡγησίας ph. 410, 20.
Ἡγησίδαμος ph. 427, 26.
Ἡγησίνους ph. 397, 30.
Ἡγήσιππος or. VI, 55.
Ἡλιόδωρος gr. 374, 52.
— — ph. 419, 48.
Ἡνίοχος com. IV, 56.
Ἡρακλείδης Λέμβος ph. VII, 55, 338, 59.
— — Λύκιος soph. 332, 97.
— — Ποντικός gr. VI, 35, 360, 33.
— — Ποντικός ph. VII, 55.
Ἡράκλειτος ph. VII, 56, 385, 87, 392, 32, 33.
Ἡρακλίων gr. VI, 36, 343, 63, 365, 47, 372, 20.
Ἡρίννα ep. I, 21.
Ἡρόδικος Περίνθιος ep. 78, 72.
— — Σηλυβριανός med. 449, 6, 453, 6.
Ἡρόδοτος Ἀλικαρνασσεύς hist. V, 26, 1, 1, 81, 15, 88, 65, 194, 99, 10, 198, 26, 29, 203, 6, 205, 35, 206, 4, 209, 53, 212, 96, 2, 325, 73, 75, 326, 21, 330, 66, 338, 57, 354, 15, 356, 71, 414, 28.
— — Φιλαδέλφαιος ph. 439, 12.
Ἡρώδης soph. VI, 56, 323, 8, 324, 53, 327, 6, 328, 3, 354, 23.
Ἡρωδιανός gr. VI, 37, 361, 49, 362, 76, 373, 27, 380, 1, 381, 27.

Ἡρώων rh. VI, 57.

Ἡσίοδος ep. I, 1, 8. I, 2. 21, 12. 24, 2. 25, 19. 26, 46. 31, 11. 54, 77. 57, 19. 60, 27. 71, 32. 73, 70. 81, 23. 82, 33. 44, 113, 17. 114, 42. 362, 79. 364, 33. 37, 369, 44. 404, 75. 417, 6. 436, 44. 437, 59.

Ἡσύχιος hist. V, 27.

Ἡφαιστίων gr. VI, 38.

Θαλῆς ph. VII, 57. 407, 39. 445, 88.

Θαλήτας lyr. II, 9.

Θεαίτητος ph. VII, 58.

Θεανώ Κρηῖσσα ph. VII, 59. 409, 4.

— — Δοκρὶς lyr. II, 10.

— — Μεταποντίνη ph. VII, 59. 437, 79.

Θεμιστίος ph. VII, 60.

Θεμιστογένης hist. V, 28.

Θεόγνητος com. IV, 81.

— — ep. 78, 64.

Θέογνης lyr. II, 11. 116, 80.

— — tr. III, 20. 150, 32.

Θεοδέκτης tr. III, 21. 204, 12. 15. 248, 43. 257, 95. 339, 62. 341, 21. 354, 30. 403, 47.

— — iun. rh. VI, 58.

Θεοδόσιος ep. I, 22.

— — ph. VII, 61.

Θεόδοτος ph. 87, 39.

Θεόδωρος Ἀθῆος ph. VII, 62. 410, 18. 442, 96.

— — Βυζάντιος soph. VI, 59.

— — Γαδαρεύς soph. VI, 59.

— — ep. I, 23.

— — lyr. 114, 35.

Θεόκριτος buc. IV, 93. 142, 4. 185, 56.

— — rh. VI, 60.

Θεόπομπος hist. V, 2. 147, 64. 67. 195, 43. 201, 49. 213, 22. 248, 1. 256, 92. 257, 98. 309, 13. 325, 75. 79. 339, 78. 341, 22.

— — com. IV, 25.

Θεόφιλος com. IV, 65.

Θεόφραστος ph. VII, 63. 274, 88. 318,

53. 71. 321, 4. 322, 21. 373, 28. 383, 34. 388, 21. 400, 64. 402, 21. 411, 55. 413, 12. 432, 35. 440, 31.

Θέοπυς tr. III, 22. 122, 88. 133, 9. 153, 89.

Θέσσαλος med. VIII, 12. 452, 82. 454, 11. 455, 40. 458, 51.

Θέων Αἰγύπτιος ph. VII, 64. 433, 72. 444, 43.

— — Αἴλιος soph. VI, 61.

— — Ἀλεξανδρεύς ph. VII, 64.

— — Ἀντιοχεύς ph. VII, 64.

— — Οὐαλέριος soph. VI, 61.

— — Σιδώνιος soph. VI, 61.

— — gr. 360, 41.

— — soph. VI, 61.

Θηραμένης rh. VI, 62. 245, 11. 247, 11. 254, 8. 259, 8. 351, 66.

Θησεύς hist. V, 29.

Θουκυδίδης hist. V, 1. 205, 35. 47. 207, 6. 212, 9. 231, 24. 235, 18. 236, 4. 7. 281, 6. 298, 45. 325, 74. 78. 326, 21. 338, 58. 347, 64. 348, 72. 354, 12. 356, 71. 365, 46. 435, 26.

— — poet. 192, 46.

Θρασύμαχος soph. VI, 63. 348, 73.

Ἰάμβλιχος ph. VII, 65. 434, 97. 435, 12.

— — soph. VI, 64.

Ἰάσων Ἀργεῖος hist. V, 30.

— — Νυσαεύς ph. VII, 66.

Ἰβνίκος lyr. II, 12.

Ἰδαῖος ep. I, 24.

Ἰδομενεύς hist. V, 31.

Ἰερώννμος hist. V, 32.

— — ph. 402, 22.

Ἰμέριος soph. VI, 65.

Ἰόβας hist. V, 33.

Ἰουλιανὸς Καισαρεύς soph. VI, 66.

— — Παραβάτης ph. VII, 67. 430, 99.

— — Χαλδαῖος ph. VII, 67. 435, 20.

Ἰοφῶν tr. III, 23. 128, 43. 129, 51. 131, 88. 133, 10.

Ἰππαρχος Νικαεύς ph. VII, 68. 57, 31.

- Ἰππαρχος Σταγειρίτης* ph. VII, 68.
 — — com. IV, 69.
Ἰππασος ph. 422, 26.
Ἰππίας ph. VII, 69, 249, 71, 252, 40, 253, 5, 331, 83.
Ἰππόδρομος soph. 331, 77.
Ἰπποκράτης med. VIII, 1, 63, 7, 414, 31, 455, 38, 40, 3, 457, 40, 458, 50, 64, 460, 100.
 — — alii 455, 37, 458, 50, 65.
Ἰππυς hist. V, 34.
Ἰππῶναξ lyr. II, 13.
Ἰσαῖος Ἀσσύριος soph. 261, 13, 344, 99.
 — — *Χαλκιδεύς* or. VI, 5, 249, 49, 256, 93, 281, 5, 15, 294, 44, 49, 298, 41, 304, 38, 309, 9, 316, 4, 348, 73.
Ἰσίδωρος ph. 419, 50, 444, 45.
Ἰσοκράτης Ἀθηναῖος or. VI, 4, 96, 58 adn. 135, 25, 147, 62, 204, 11, 14, 205, 41, 206, 67, 3, 213, 15, 23, 219, 41, 243, 53, 54, 245, 9, 260, 11, 2, 261, 2, 262, 1, 263, 11, 270, 7, 281, 4, 6, 15, 284, 80, 290, 38, 297, 7, 16, 304, 38, 309, 9, 12, 312, 5, 315, 4, 316, 4, 323, 4, 329, 36, 331, 84, 333, 21, 337, 28, 339, 77, 83, 341, 20, 343, 58, 348, 73, 352, 81, 357, 4, 6, 390, 62.
 — — *Ἀπολλωνιάτης* rh. VI, 67, 147, 63, 257, 95.
Ἰστρος hist. V, 35.
Ἰχθύας ph. 420, 64.
Ἰωάννης Λαμασκηνός ph. VII, 70.
 — — *Λυδός* ph. VII, 70.
 — — *Στοβεύς* gr. VI, 39.
 — — *Φιλόπονος* gr. VI, 39, 436, 51.
Ἰων tr. III, 24, 78, 61, 131, 96 adn.
Ἰώσηπος hist. V, 36.
Κάδμος Μιλήσιος hist. V, 37, 445, 86.
 — — iun. hist. V, 38.
Καλλίας com. IV, 18.
Καλλιμαχος gr. VI, 40, 59, 3, 51, 3, 13, 2, 60, 7, 25, 74, 93, 109, 14, 216, 91, 362, 82, 363, 97, 9, 367, 10, 373, 38.
Καλλιμαχος iun. ep. I, 25, 371, 86.
Καλλίνικος soph. VI, 68, 332, 13, 341, 16.
Κάλλιππος ph. VII, 71.
Καλλισθένης hist. V, 39, 150, 29.
Καλλίστρατος or. 281, 9, 294, 38, 298, 40, 309, 7.
Κάνθαρος com. IV, 28.
Καπίτων hist. V, 40.
Καρζίνος tr. III, 25.
Καρνεάδης ph. VII, 72, 397, 30.
Κάστωρ rh. VI, 69.
Κέβης ph. VII, 73, 442, 85, 3.
Κεκίλιος rh. VI, 70, 335, 87, 356, 77.
Κελσίνος ph. VII, 74.
Κέρκωψ ep. 78, 64.
Κεφαλαίων hist. V, 41.
Κέφαλος rh. VI, 71.
Κηφισόδωρος com. IV, 36.
Κικέρων 342, 50, 364, 38, 379, 87.
Κικίλιος (?) ep. I, 26.
Κλαυδιανός ep. I, 27.
Κλεάνθης ph. VII, 75, 448, 58.
Κλεινόμαχος ph. 438, 3, 441, 83, 442, 88.
Κλειταγόρα lyr. II, 14.
Κλεοβουλίνη ep. I, 28, 107, 83.
Κλεόβουλος lyr. II, 15.
Κλεόστρατος ep. 57, 29.
Κλεοφῶν tr. III, 26.
Κλήμης hist. V, 42.
Κόδρατος hist. V, 43.
Κόκκος rh. VI, 72.
Κόλουθος ep. I, 29.
Κόριννα lyr. II, 16, 94, 24.
Κόριννος ep. I, 30.
Κορνοῦτος ph. VII, 76, 343, 68.
Κοσμάς ph. 427, 33.
Κράντωρ ph. 397, 28, 432, 40.
Κρατεύς 141, 19.
Κράτης Ἀθηναῖος com. IV, 5, 161, 16, 162, 30, 35.

- Κράτης Θηβαῖος* ph. VII, 77. 397, 28.
 421, 82. 424, 67. 428, 55. 432, 54.
 439, 27.
 — — *Μαλλώτης* gr. et ph. VII, 77.
 359, 12. 361, 69.
Κρατῖνος com. IV, 4. 155, 5. 161, 16.
 162, 24. 32. 40.
Κρατύλος ph. 385, 87. 392, 32.
Κρεώφυλος ep. I, 31. 25, 28. 437, 72.
Κριτίας 442, 2.
Κριτόλαος ph. 402, 23.
Κριτων Ἀθηναῖος ph. VII, 78. 442, 94.
 — — Iyr. 109, 23.
 — — *Νάξιος* hist. V, 44.
 — — *Περιώτης* hist. V, 45.
Κτησίας hist. V, 46. 222, 99.
Κῦρος ep. I, 32.
Λάκριτος or. 248, 48.
Λακύνδης ph. VII, 79. 72, 60. 397, 29.
Λάμαχος soph. 283, 70.
Λαμπρίας rh. VI, 73.
Λασθένεια ph. 393, 56.
Λᾶσος Ἐρμιονεύς Iyr. II, 17. 55, 90. 90,
 10. 93, 78. 99, 6.
 — — *Μάγνης* 55, 90.
Λαχάρης soph. VI, 74. 347, 55. 355, 40.
 53.
Λεοντεύς ph. 397, 29.
Λεσβῶναξ ph. VII, 80.
Λεσχίδης ep. I, 33.
Λεύκιππος ph. 414, 25.
Λεύκων com. IV, 22.
Λεωδάμας or. 248, 47. 263, 12.
Λέων Ἀλαβανδεύς rh. VI, 75.
 — — *Βυζάντιος* soph. VI, 75.
Λιβάνιος soph. VI, 76. 328, 20. 351, 47.
 50. 369, 37. 408, 80.
Λίβιος 218, 33.
Λικύμνιος rh. 353, 6.
Λογγίνος gr. VI, 41. 359, 36. 435, 15.
Λολλιανός soph. VI, 77.
Λουκιανός soph. VI, 78. 46, 35.
Λούπερκος gr. VI, 42.
Λυγκείς gr. VI, 43.
Λύνες com. IV, 20.
Λυκίσκος ph. 402, 22.
Λύκος hist. V, 47. 142, 2.
Λυκοῦργος or. VI, 7. 256, 93. 312, 5.
 18. 315, 3. 329, 45.
Λυκόφρων tr. III, 4. 219, 57.
Λύκων ph. 402, 22.
Λυσανίας gr. 367, 10.
Λυσίας or. VI, 3. 205, 38. 231, 21. 239,
 47. 245, 3. 247, 8. 249, 68. 256, 84
 adn. 86. 257, 22. 260, 2. 261, 15. 290,
 37. 316, 3. 330, 63. 337, 18. 36. 348,
 90. 91.
Λύσιππος com. IV, 21.
Λύσις ph. 243, 58 adn. 438, 85.
Μάγνης com. IV, 3. 161, 16. 21.
Μαῖωρ soph. VI, 79.
Μάλχος soph. VI, 80.
Μάναιχμος Ἀλωπεκοννήσιος ph. VII,
 81.
 — — *Σικυνόσιος* hist. V, 48. 404, 66.
Μάνεθωσ ep. I, 34.
Μάξιμος Ἡπειρώτης ph. VII, 82.
 — — *Τύριος* ph. VII, 82.
Μαριανός Iyr. II, 18.
Μαρῖνος ph. VII, 83. 405, 2. 434, 93.
 436, 42.
Μαρκελλος Περγαμηνός rh. VI, 81.
 — — *Σιδητήης* med. VIII, 13.
Μαρσύας hist. V, 49.
 — — iun. hist. V, 50.
Ματρίας 86, 28.
Μελάνθιος ph. 274, 91.
 — — tr. III, 28.
Μελανπιπίδης Iyr. II, 19. 116, 76. 192,
 51. 415, 40.
 — — iun. Iyr. II, 20.
Μελήσερμος soph. VI, 82.
Μέλητος tr. III, 27. 442, 13.
Μέλισσος ph. VII, 84. 403, 53.
Μένανδρος Ἀθηναῖος com. IV, 68. 155,
 8. 157, 58. 158, 64. 163, 66. 70. 164,
 76. 175, 77. 178, 34. 180, 72. 181, 90.
 373, 30. 43. 377, 33.

- Μένανδρος Λαιοδικεύς* soph. VI, 83.
 — — gr. 368, 18.
 — — med. 76, 31.
 — — (?) 60, 7.
Μενέδημος ph. 61, 5. 441, 79. 445, 68.
Μενεκράτης com. IV, 84.
 — — Ἐφέσιος gr. 61, 4.
 — — Συρακούσιος med. VIII, 14.
Μενέλαος ep. I, 35.
Μένιππος com. IV, 85.
Μεσομήδης lyr. II, 21.
Μεταγίνης com. IV, 23.
Μήδιος med. 458, 55.
Μητροδωρος Χίος ph. 414, 30. 438, 4.
 — — rh. 339, 77.
Μετροφάνης Λεβαδέυς soph. VI, 84.
 — — Φρύξ soph. VI, 84.
Μίθαικος gr. VI, 44.
Μίμνερμος lyr. II, 22.
Μινουκιανός soph. VI, 85. 332, 12. 346, 28. 435, 27.
Μνασέας Βηρύτιος rh. V, 86.
 — — gr. 368, 18.
Μνησαῖος rh. 346, 44.
Μνησίλοχος 134, 11.
Μνησίμαχος com. IV, 57.
Μόρσιμος tr. III, 28. 145, 23. 153, 85.
Μοσχίων ph. 397, 30.
Μόσχος buc. IV, 94. 185, 53.
Μουσαῖος Ἑλευσίνιος ep. I, 36. 25, 22. 31, 3. 72, 52.
 — — Ἐφέσιος ep. I, 37.
 — — Θηβαῖος lyr. II, 23.
Μουσώνιος ph. VII, 85. 336, 90. 353, 100. 428, 65.
Μύης hist. 216, 87.
Μυῖα lyr. II, 24.
Μυρτίλος com. IV, 9. 165, 23.
Μυρῶ Βυζαντίας ep. I, 38. 151, 38. 152, 62.
 — — Ῥοδία ph. VII, 86.
Ναυκράτης rh. 147, 63. 204, 12. 205, 17. 341, 23.
Ναυσικράτης com. IV, 86.
Νανσιφάνης ph. 418, 33.
Νεάνθης rh. VI, 87.
Νέαρχος hist. V, 50.
Νεοκλῆς ph. VII, 87.
Νεόφρων (Νεοφῶν) tr. III, 29. 218, 22.
Νέστωρ ep. I, 49. 82, 49.
Νικαγόρας soph. VI, 88. 345, 13.
Νικανδρος Κολοφώνιος ep. I, 5. 54, 63 sqq. 56, 13. 60, 18. 109, 16. 143, 5. 374, 70.
 — — math. 60, 26.
Νικάνωρ gr. VI, 45.
Νικήρατος ep. 192, 50.
Νικήτας soph. 355, 37.
Νικίας Ἐλεάτης ep. 78, 71.
 — — Συρακούσιος (?) rh. 241, 14. 244, 1.
Νικόλαος Λαμασκηνός ph. VII, 88.
 — — Λίνκιος soph. VI, 89.
 — — rh. VI, 89. 343, 65.
Νικόμαχος Ἀθηναῖος ph. VII, 89. 398, 3. 402, 9.
 — — math. 437, 60.
 — — Σταγειρίτης med. VIII, 15.
 — — tr. III, 30.
Νικόστρατος Ἀθηναῖος com. IV, 44. 158, 71. 160, 17. 161, 5 adn. 174, 62.
 — — Μακεδών rh. VI, 90. 346, 34.
Νικοτέλης ph. 408, 62.
Νικοφῶν com. IV, 31.
Νικοχάρης com. IV, 30.
Νουμήνιος poet. 86, 27.
 — — rh. VI, 91.
Νύμφης hist. V, 51.
Ξάνθος hist. V, 52.
Ξέναρχος com. IV, 64. 114, 35. 177, 21.
Ξενοκράτης ph. VII, 90. 273, 62. 397, 28. 400, 68. 403, 52. 434, 3.
Ξενοφάνης ph. 420, 70. 422, 26. 433, 78.
Ξενοφίλος ph. 411, 53.
Ξενοφῶν ph. VII, 91. 194, 11. 195, 36. 42. 201, 49. 207, 6. 215, 64. 284, 86. 325, 74. 79. 330, 67. 337, 18. 338, 58.

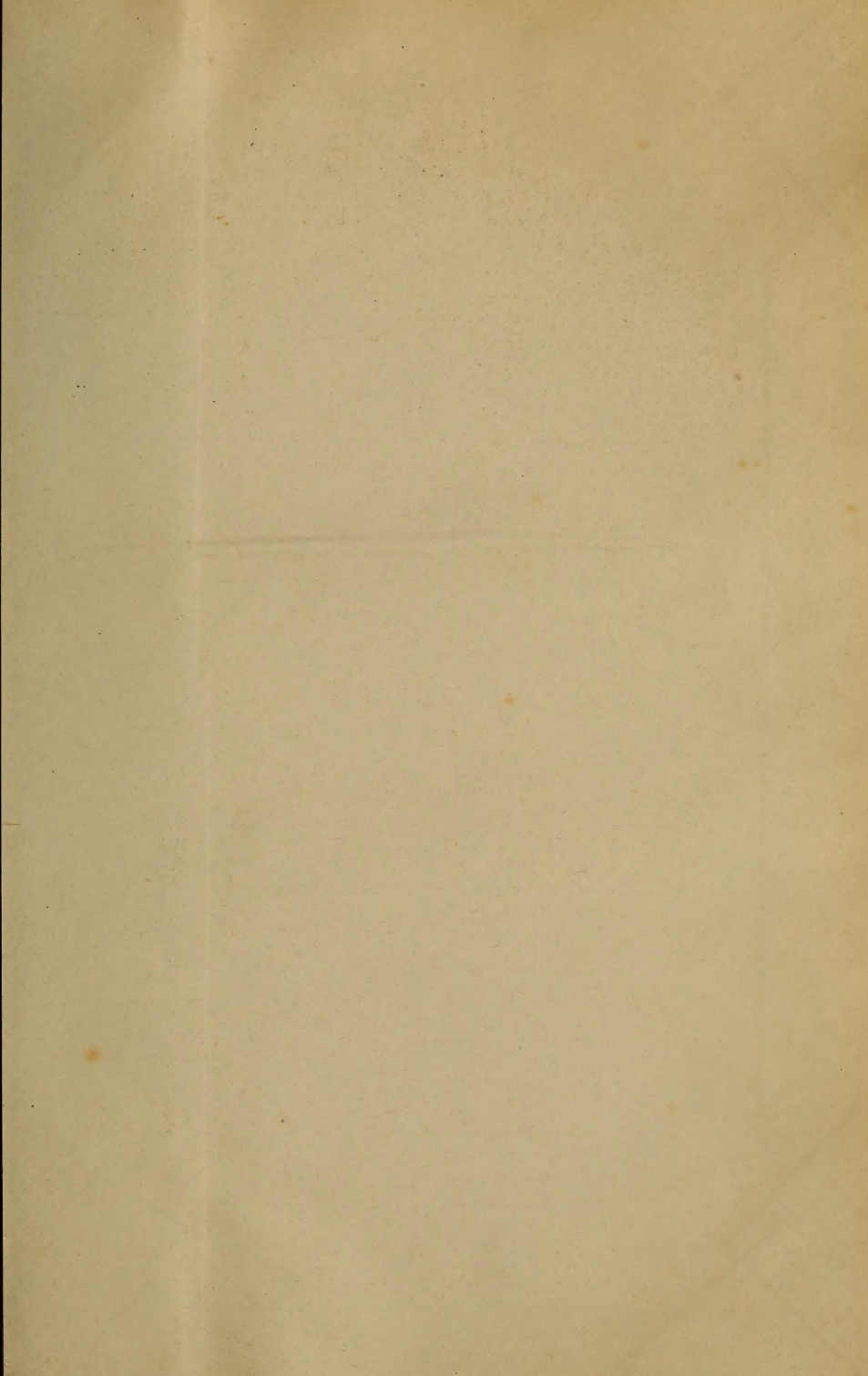
- 339, 82. 346, 34. 356, 71. 409, 12.
411, 65. 441, 84. 442, 2.
— — alii V, 54.
Οινόμαος ph. VII, 92.
Όλυμπος Iyr. II, 25.
Όμηρος ep. I, 1. 46, 36 sqq. 49, 4. 50, 12. 55, 84. 57, 18. 27. 59, 36. 60, 27. 61, 10. 70, 20. 72, 54. 74, 84. 91. 75, 8. 13. 16. 77, 47. 79, 81. 80, 2. 81, 23. 28. 83, 49. 87, 38. 48. 88, 70. 105, 47. 114, 43. 123, 5. 131, 89. 147, 52. 193, 79. 194, 92. 210, 69. 248, 47. 317, 29. 329, 30. 335, 75. 337, 23. 26. 29. 354, 19. 358, 30. 361, 56. 63. 362, 79. 363, 11. 364, 33. 35. 369, 43. 44. 47. 370, 62. 63. 372, 15. 16. 18. 373, 36. 375, 73. 79 sqq. 93. 376, 3. 15. 377, 32. 37. 28. 378, 39. 42. 60. 379, 89. 380, 94. 95. 4. 7. 387, 72. 389, 42. 399, 20. 403, 60. 404, 74. 77. 411, 46. 412, 80. 417, 6. 429, 81. 430, 3. 432, 54. 434, 6. 435, 8. 21. 25. 436, 43. 48. 440, 45. 48. 444, 63.
— — *Βυζάντιος* tr. III, 31. 48, 75. 143, 6. 152, 62.
— — *Σέλλιος* gr. VI, 46.
— — *Φωκεύς* 47, 69.
Όνόσιμος soph. VI, 92. 331, 94.
Όνομάκριτος ep. 78, 66.
Όνόσανδρος ph. VII, 93.
Όππιανός ep. I, 6.
Όρφεύς *Θραξ* ep. I, 40. 25, 18. 32, 7. 35, 46. 72, 53. 77, 39. 208, 31. 217, 13. 226, 80. 436, 46. 440, 47. 48.
— — *Καμαριναῖος* ep. I, 41.
— — *Κινοναῖος* ep. I, 42.
— — *Κροτωνιάτης* ep. I, 43.
— — *Όδρύσης* ep. I, 44.
Ούρηστινος soph. VI, 93,
Ούλπιανός rh. VI, 94. 336, 7. 351, 46.
Παγκράτιος soph. VI, 95.
Πάκατος (*Εἰρηναῖος*) gr. VI, 47.
Παλαίφατος *Άβυδηνός* hist. V, 55.
— — *Αἰγύπτιος* gr. VI, 49.
— — *Άθηναῖος* ep. I, 45. 433, 59.
— — *Πάριος* ph. VII, 94.
Παλαμήδης *Άργεῖος* ep. I, 46. 75, 10.
— — *Έλεατικός* gr. VI, 48.
Παλλάδιος soph. VI, 96.
Παμπρέπιος ep. I, 47.
Παμφίλη hist. V, 56. 377, 31.
Πάμφιλος *Άλεξανδρεύς* gr. VI, 49. 348, 72. 366, 61.
— — *Άμφιπολίτης* ph. VII, 95. 418, 34.
Παναίτιος ph. VII, 96. 222, 15. 223, 22. 360, 44. 436, 33.
Πανόλβιος ep. I, 48.
Πανύσσις ep. I, 49. 24, 2. 70, 8. 88, 62.
Πάππος ph. VII, 97. 425, 88.
Παραβάτης ph. 408, 61. 410, 20.
Παρθένιος *Νικαεύς* Iyr. II, 26, 77, 54.
— — *Χῖος* ep. I, 50.
— — gr. 366, 72.
Παρμενίδης ph. VII, 98. 392, 33. 34. 395, 9. 407, 46. 418, 11. 420, 70.
Πασικλῆς ph. 439, 26.
Παῦλος *Αἰγύπτιος* soph. VI, 97.
— — *Γερμῖνος* soph. VI, 97.
— — *Σιλεντιάριος* 207, 8.
— — *Τύριος* rh. VI, 97.
Πανσανίας *Καισαρεύς* soph. VI, 98. 331, 77.
— — *Λάκων* hist. V, 57.
Πείσανδρος *Καμειραῖος* ep. I, 51. 24, 2.
— — *Λαγαρνεύς* ep. I, 52. 77, 49.
Περεγρῖνος ph. 345, 9.
Περίανδρος Iyr. II, 27.
Περσαῖος ph. VII, 99. 58, 16. 60, 10. 419, 45.
Πέρσης ep. I, 53.
Περούνος ep. 78, 69.
Πετόσιρις ph. VII, 100.
Πέτρος rh. VI, 99.
Πίργης ep. I, 54.
Πινδαρος Iyr. II, 1. 108, 96. 118, 10. 193, 80. 367, 89. 374, 59. 378, 60. 415, 40. 435, 24.
Πιττακός Iyr. II, 28. 112, 76.

- Πλάτων* ph. VII, 1. 70, 10. 144, 6. 147, 62. 157, 54. 184, 23. 191, 40. 194, 18. 247, 9. 258, 36. 263, 11. 266, 33. 270, 6. 281, 7. 15. 284, 85. 298, 39. 309, 14. 312, 4. 315, 3. 327, 22. 331, 85. 335, 74. 75. 339, 66. 340, 3. 341, 21. 343, 72. 346, 34. 352, 89. 354, 19. 366, 85. 368, 14. 369, 43. 372, 24. 378, 39. 397, 8. 398, 9. 399, 24 sqq. 400, 69. 401, 6. 402, 4. 16. 31. 410, 30. 411, 46. 61. 412, 84. 413, 1. 417, 90. 95. 418, 34. 419, 36. 420, 56. 421, 2. 422, 9. 424, 74. 427, 41. 430, 97. 431, 28. 432, 39. 43. 48. 57. 434, 3. 435, 19. 436, 36. 40. 45. 47. 439, 20. 22. 28. 440, 46. 49. 441, 69. 73. 442, 2. 443, 28. 30. 444, 64. 446, 92. 94. 100. 17 sqq.
- — com. IV, 14. 192, 49.
- Πλούταρχος Ἀθηναῖος* ph. VII, 101. 347, 48. 436, 39.
- — *Χαιρωνεύς* hist. V, 58. 90, 2. 215, 69. 343, 60. 439, 10. 444, 59.
- Πλωτῖνος* ph. VII, 102. 406, 25. 425, 100. 435, 12.
- Πολέμων Ἀθηναῖος* ph. VII, 103. 397, 28. 421, 82. 432, 40.
- — *Ἰλιεύς* hist. V, 59.
- — *Λαοδικεύς* soph. VI, 100. 323, 7. 17. 327, 2. 338, 47.
- Πολύαινος Μακεδών* rh. VI, 101.
- — *Σαρδιανός* soph. VI, 101.
- Πολύβιος* hist. V, 60. 223, 28. 224, 57. 433, 69.
- Πολυδεύκης* soph. VI, 102.
- Πολύζηλος* com. IV, 33.
- Πολυκράτης* soph. VI, 103. 309, 11.
- Πορφύριος* ph. VII, 104. 372, 11. 406, 26. 407, 57. 408, 84. 425, 100. 432, 53. 434, 97. 436, 49.
- Ποσειδεππος* com. IV, 78. 163, 67.
- Ποσειδώνιος Ἀλεξανδρεύς* hist. V, 61. 408, 63. 426, 4.
- — *Ἀπαμενός* ph. VII, 105.
- — *Ὀλβιοπολίτης* hist. V, 62.
- Ποτάμων Ἀλεξανδρεύς* ph. VII, 106.
- — *Μυτιληναῖος* soph. VI, 104. 339, 70. 430, 93.
- Πραξιτέλης (?)* ph. 402, 22.
- Πραξιφάνης* ph. 402, 22.
- Πρατίνας* tr. III, 32.
- Πρίσκος* soph. VI, 105.
- Προαιρέσιος* soph. VI, 106. 341, 13.
- Πρόδικος* soph. VI, 107. 133, 10. 139, 9. 141, 7. 193, 90. 245, 8. 247, 10. 256, 85. 259, 8. 340, 96. 352, 90. 454, 9.
- Πρόκλος Λαοδικεύς* ph. VII, 107.
- — *Δίνιος* ph. VII, 107. 347, 48. 370, 79. 405, 1. 417, 98. 430, 7. 434, 92. 440, 45. 47.
- — *Μαλλώτης* ph. VII, 107.
- — iun. ph. VII, 107.
- Προκόπιος* hist. V, 63. 207, 2.
- Πρύτανις* ph. 72, 60. 402, 23.
- Πρωταγόρας* soph. VI, 108. 133, 10. 212, 98. 246, 26. 351, 54.
- Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεύς* gr. VI, 51.
- — *Ἀλεξανδρεύς* ph. VII, 108. 86, 33. 425, 92. 433, 73. 75.
- — *Ἀσκαλωνίτης* gr. VI, 51.
- — *Ἐπιθέτης* gr. VI, 51.
- — *Ἡφαιστίωνος* gr. VI, 51. 367, 100.
- — *Κυθήριος* ep. I, 55.
- — gr. VI, 51.
- Πυθαγόρας* ph. VII, 109. 48, 85. 89, 79. 208, 18. 227, 20. 385, 91. 387, 61. 392, 30. 38. 394, 86. 395, 100. 396, 30. 403, 54. 409, 95. 100. 4. 412, 83. 418, 13. 420, 69. 422, 26. 423, 41. 45 sq. 436, 47. 440, 48. 443, 32. 35. 36. 445, 83. 457, 28.
- Πυθείας* or. VI, 109. 286, 25. 295, 79. 296, 82.
- — (?) 76, 31.
- Πύθων* or. 257, 97.
- Πύρρος* 114, 34.
- Πύρρων* ph. VII, 110. 424, 63. 439, 9. 12. 441, 81. 442, 92. 443, 37.

- Πωλίων Ἀσίνιος* soph. VI, 110.
 — — *Οὐαλέριος* gr. VI, 52. 416, 84.
 — — *Σαβίριος* (?) 56, 6.
Πῶλος soph. VI, 111. 333, 20.
Ῥηγῖνος gr. VI, 53.
Ῥιανός ep. I, 56.
Ῥινθων com. IV, 91.
Ῥόδων (?) 408, 71.
Ῥούφος med. VIII, 16.
Σαβῖνος soph. VI, 112. 354, 28.
Σαλούστιος hist. 337, 14.
 — — *Μουεάτης* med. VIII, 17.
 — — soph. VI, 113.
Σάνδων ph. VII, 111.
Σαννυρίων com. IV, 34. 170, 98.
Σαπφώ lyr. II, 29. 74. 85. 89, 87. 367, 90.
Σαραπίων rh. VI, 114.
Σεκοῦνδος soph. VI, 115.
Σέλευκος Ἀλεξανδρεὺς gr. VI, 54.
 — — *Ἐμισσηνός* gr. VI, 54.
Σέξτος Αἰβυς ph. VII, 112.
 — — *Χαιρωνεύς* ph. VII, 112.
Σέργιος soph. VI, 116.
Σερήνος gr. VI, 55.
Σήμος gr. VI, 56.
Σίβυλλαι ep. I, 57. 116, 84.
Σιβύργτιος rh. VI, 117.
Σιμμίας Θεβαῖος ph. VII, 113. 387, 67.
 389, 38. 442, 95. 3.
 — — *Ῥόδιος* gr. VI, 57.
Σιμπλίκιος ph. 413, 99.
Σίμων Ἀθηναῖος med. 456, 24.
 — — *Ἀθηναῖος* ph. 46, 32. 442, 95.
Σιμωνίδης Ἀμοργῖνος lyr. II, 30.
 — — *Καρύστιος* ep. I, 58.
 — — *Κεῖος* hist. V, 64.
 — — *Κεῖος* lyr. II, 31. 91, 32. 41. 98,
 35. 99, 14. 101, 55. 105, 41. 115, 56.
 59. 119, 46. 224, 49. 374, 63. 378, 60.
 — — *Μάγνης* ep. I, 59.
Σιρίκιος soph. VI, 118.
Σκοπελιανός soph. VI, 119. 349, 9.
Σκύλαξ hist. V, 65.
Σμίνθης 57, 29.
Σόλων lyr. II, 32. 388, 15. 396, 2. 404, 73.
Σουπηριανός soph. VI, 120.
Σουσαρίων com. 161, 1.
Σοφοκλῆς tr. III, 2. 119, 45. 122, 82. 87.
 90. 135, 43. 140, 46. 146, 34. 148, 81.
 212, 3. 227, 18. 252, 28. 272, 44. 368,
 29. 430, 13. 434, 6. 435, 8.
 — — iun. III, 33.
 — — al. tr. III, 34.
Σπείσιππος ph. VII, 114. 397, 28. 400,
 50. 66. 403, 52. 432, 39.
Σπίνθαρος tr. III, 35.
Στασῖνος ep. 33, 33.
Στέφανος Βυζάντιος gr. 368, 24.
 — — com. 163, 63. 173, 44.
 — — com. 175, 77.
Στησίμβροτος 70, 10.
Στησίχορος lyr. II, 33. 48, 81. 49, 100.
 112, 76. 113, 96.
Στίλπων ph. VII, 115. 420, 65. 446, 7.
Στράβων hist. V, 66.
Στράτις Ἀθηναῖος com. IV, 24.
 — — *Ὀλύνθιος* hist. V, 67.
Στράτων Λαμψακηνός ph. VII, 116.
 402, 21.
 — — com. IV, 61.
Συνέσιος ph. VII, 117. 407, 56.
Συριανός ph. VII, 118. 359, 17. 417, 97.
 434, 92. 436, 38.
Σωκράτης ph. VII, 119. 46, 31. 132, 2.
 133, 10. 134, 11. 141, 8. 144, 9. 149,
 98. 150, 11. 163, 46. 172, 33. 230, 5.
 235, 17. 239, 45. 243, 47. 252, 22.
 254, 7. 255, 51. 256, 87. 266, 34. 290,
 39. 350, 30. 33. 351, 57. 384, 75. 385,
 82. 87. 2. 387, 58. 67. 389, 26. 53.
 391, 11. 392, 13 sq. 393, 61. 396, 19.
 399, 22. 39. 400, 73. 401, 5. 405, 10.
 408, 66. 409, 9. 410, 22. 412, 76. 414,
 22. 420, 64. 421, 96. 423, 36. 425, 98.
 428, 49. 429, 86. 430, 4. 432, 44.
 439, 16. 444, 63. 66. 445, 71. 446, 94.
 447, 45. 448, 48.
Σωκρατίδης (Σωτηρίδης) 222, 97.

- Σώπατρος Ἀπαμεύς* soph. VI, 121. 434, 98.
 — — com. IV, 92.
Σωρανός Ἐφέσιος med. VIII, 18.
 — — iun. med. VIII, 18.
Σωσίβιος gr. VI, 58.
Σωσίθεος tr. III, 36.
Σωσιφάνης tr. III, 37.
Σωτάδης Ἀθηναῖος com. IV, 60.
 — — Ἀθηναῖος ph. VII, 120.
 — — Κρής Iyr. II, 34.
Σωτηρίδης gr. VI, 59. 221, 95.
Σωτήριχος ep. I, 60.
Σώφιλος Ἀθηναῖος soph. 230, 1. 235, 1. 236, 1.
 — — Σικυνώνιος com. IV, 59.
Σώφρων com. IV, 90. 384, 62. 66. 391, 5.
Ταρχαῖος gr. 337, 13.
Ταῦρος ph. VII, 121.
Τελέστης Iyr. II, 35.
Τέρπανδρος Iyr. II, 36.
Τεῦκρος hist. V, 68.
Τηλαύγης ph. VII, 122.
Τηλεκλείδης com. IV, 7.
Τηλεκλῆς ph. 416, 84.
Τήλεφος gr. VI, 60.
Τιβέριος soph. VI, 122.
Τιμαγένης Ἀλεξανδρεὺς s. *Μελήσιος* hist. et rh. V, 69, VI, 123. 212, 8. 353, 99.
Τίμαιος Λοκρός ph. VII, 123. 403, 52.
 — — *Τανρομενίτης* hist. V, 70.
Τίμαρχος 51, 3.
Τιμαχίδας ep. I, 61.
Τιμησίθεος tr. III, 38.
Τιμόθεος Ἀθηναῖος com. IV, 62.
 — — Γαῤαῖος gr. VI, 61.
 — — *Μελήσιος* Iyr. II, 37.
Τιμοκλῆς Ἀθηναῖος com. IV, 63.
 — — *Συρακούσιος* ep. 78, 68.
Τιμοκρατής Ἀργεῖος Iyr. 134, 14.
 — — *Ἡρακλεώτης* ph. 349, 8.
Τιμοκρέων Iyr. II, 38.
Τιμόλαος rh. VI, 124.
Τιμοχαρίδας 114, 35.
Τίμων ph. VII, 124. 61, 4.
Τισίας rh. 241, 14. 244, 1. 245, 9. 247, 11. 254, 9. 259, 7.
Τουσκιανός rh. 328, 22.
Τριβωνιανός ictus 207, 9.
Τριβωνιανός ep. I, 62.
Τρυφιδόωρος ep. I, 63. 77, 52.
Τρύφων gr. VI, 62. 359, 1.
Τρώιλος soph. VI, 125.
Τυραννίων Ἀμοιηνός gr. VI, 63. 366, 77. 379, 83. 380, 95.
 — — *Μεσσήμιος* ph. VII, 125.
 — — *Φοίνιξ* gr. VI, 63.
Τύραννος soph. VI, 126.
Τυρταῖος Iyr. II, 39.
Υπατία ph. VII, 126.
Υπερείδης or. VI, 9. 249, 49. 256, 93. 264, 46. 266, 32. 282, 49. 285, 7. 286, 25. 316, 6. 317, 32. 322, 28. 329, 45. 330, 55. 62, 65.
Υπερέχιος gr. VI, 64.
Φαβωρίνος ph. VII, 127. 338, 47.
Φαίαξ or. VI, 127. 239, 43.
Φαίδων ph. VII, 128. 441, 77. 442, 4.
Φανίας ph. VII, 129.
Φερεκράτης com. IV, 6. 161, 16. 162, 34. 166, 45.
Φερενύδης Ἀθηναῖος hist. V, 71. 212, 99.
 — — *Σύριος* ph. VII, 130. 226, 79. 437. 70.
Φιλάργιος med. VIII, 19.
Φιλάμμων 115, 46.
Φιλέταιρος com. IV, 45. 173, 55.
Φιλήμων com. VI, 66. 155, 8. 157, 58. 163, 66. 67. 179, 56.
 — — iun. com. IV, 67.
Φιλητᾶς Iyr. II, 40. 56, 6. 60, 7. 185, 42. 369, 46.
Φιλιππίδης com. 163, 66.
Φίλιππος Ἀμφιπολίτης hist. V, 72.
 — — *᾽Οπούντιος* ph. VII, 131.

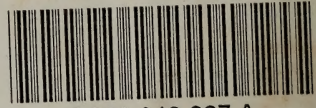
- Φίλιππος com. IV, 42. 158, 70. 160, 17.
 161, 5.
 — — gr. VI, 65.
 Φιλίσκος Αιγινήτης ph. VII, 132.
 — — Κερκυραῖος tr. III, 39. 143, 6.
 — — Μιλήσιος rh. VI, 128. 225, 72.
 257, 95. 346, 41.
 — — com. IV, 58.
 Φιλιστίων com. (?) IV, 40.
 Φίλιστος hist. V, 73. 205, 37.
 Φιλοκλῆς tr. III, 40. 145, 23. 150, 14.
 — — al. tr. 153, 87.
 Φιλόξενος Ἀλεξανδρεὺς gr. VI, 66. 376,
 14.
 — — Κυθήριος lyr. II, 41. 86, 30.
 Φιλόστρατος 1. soph. VI, 129. 346, 35.
 358, 33.
 — — 2. soph. VI, 129. 358, 28. 409,
 100.
 — — 3. soph. VI, 129.
 Φιλόχορος hist. V, 74. 353, 100.
 Φιλύλλιος com. IV, 32. 170, 98.
 Φίλων Βύβλιος gr. VI, 67. 348, 92. 370,
 68. 376, 13. 419, 53.
 — — Ἰουδαῖος ph. VII, 133. 217, 8.
 Φιλωνίδης com. IV, 11. 170, 3.
 Φλέγων hist. V, 75.
 Φοινικίδης com. IV, 77.
 Φορμίον ph. 402, 23.
 Φόρμος com. IV, 88. 183, 3.
 Φρόντων rh. VI, 130.
 Φρόνυχος Ἀθηναῖος com. IV, 13. 161,
 17. 162, 37. 39. 166, 45.
 — — Ἀθηναῖος tr. III, 41. 122, 88.
 162, 37.
 — — Βιθυνός gr. VI, 68. 381, 30.
 Φύλαρχος hist. V, 76.
 Φαυκλίδης lyr. II, 42.
 Χαιρεφῶν ph. VII, 134. 277, 44. 442,
 96.
 Χαιρήμων ph. 366, 73. 406, 19.
 — — tr. III, 42.
 — — al. 154, 3.
 Χάραξ hist. V, 77.
 Χαρμάδας ph. 397, 31.
 Χάρων Καρχηδόσιος hist. V, 78.
 — — Λαμψακηνός hist. V, 79.
 — — Ναυκρατίτης hist. V, 80.
 Χωνίδης com. VI, 2.
 Χοιρίλος Ἀθηναῖος tr. 122, 89. 131, 87.
 133, 9. 151, 43. 404, 76.
 — — Σάμιος ep. I, 66. 192, 50.
 Χριστόδωρος Θηβαῖος ep. I, 65.
 — — Κοπτίτης ep. I, 64.
 Χρυσάνθιος ph. VII, 135.
 Χρύσιππος ph. VII, 136. 411, 42. 421,
 98. 428, 56. 456, 16.
 Ὀλλῆν ep. I, 67.
 Ὀριγένης 406, 26. 413, 97.
 Ὀρίων gr. VI, 69.
 Ὄρος gr. VI, 70.
 Ὀφελίων com. IV, 52.

424/19

35 Siegelin, M.
D. -

LIBRARY OF CONGRESS

0 003 049 667 A